00079974

BOMBAY BRANCH
OF THE
ROYAL ASIATIC SOCIETY.
TOWN HALL, BOMBAY.

Digitized with financial assistance from the
Government of Maharashtra
on 25 June, 2016

ORATORVM GRAECORVM

VOLVMEN QVINTVM,

LYSIAE

PRIMVM, 79974

GRAECAM ORATIONEM,

TAYLORI ET MARKLANDI

ANNOTATIONIBVS EXPLANATAM

COMPLECTENS,

QVIBVS SVAS ALIAQVE

ADDIDIT

IOANNES IACOBVS REISKE.

LIPSIAE,

TYPIS W. G. SOMMERI.

MDCCLXXII.

00079974

[illegible] BRVNKIO V. I.

[illegible]EGIS CHRISTIANISSIMI CONSILIARIO,

QVAESTORI FISCI,

ET REI BELLICAE COMMISSARIO,

S. P. D.

IO. IAC. REISKE.

[illegible]x qua [illegible] conſuetudo inter nos
familiaris [illegible], BRVNKI,
Vir illuſtris, [illegible] tum fuit ergo me vo-
luntas, id [illegible]
[illegible]idam propoſitam [illegible] mihi [illegible]
animum meum decla[illegible]ndi, non privatim mo-
[illegible]d quod ſaepe atq[illegible] lubens feci, ſed et-
[illegible]ublico aliquo mon[illegible]nto, unde de mutua
[illegible]e mea voluntate [illegible] conſtet. Eſto

igitur

igitur animi erga te m[illegible]s interpres hic Lyſi[illegible]
quem curis meis exp[illegible]itum quod clariſſimo [illegible]
mini tuo inſcribendum [illegible]nſuerim, haud indig[illegible]
videtur excuſatione. [illegible] Nam ut taceam, qu[illegible]
tibi debeo, ſchedas [illegible] te tuli, quas in libe[illegible]
variantium Brulartian[illegible]as appellare ſoleo, qu[illegible]
ſchedae ad emendandum Lyſiam non plane [illegible]
uſui fuere. Parum [illegible] hoc eſt, ſi cum [illegible]
gnitudine contentionis [illegible] comparetur, [illegible]
cum maxime agita opus [illegible] cuius particula L[illegible]
eſt, ut quis modis, qu[illegible]bus poſſes, omnibu[illegible]
nandi, ad [illegible] dicendi, auctoresqu[illegible]
quam plurimos [illegible] in Gallis, com[illegible]
[illegible] tua comprehend[illegible]. Profecto ſi fuiſſe[illegible]
[illegible] locorum in Fra[illegible] maioris notae [illegible]
[illegible] Lyſiae, [illegible] alius cu[illegible] quam ex eo grege
[illegible], quos vulgaris [illegible]
[illegible] conquireviſſes [illegible] prius, quam illi[illegible]
[illegible] [illegible] quae ſunt nationis
[illegible] virtutes, [illegible] ſunt et numero [illegible]
et praeclarae, [illegible] meo iudicio ingen[illegible]
carum illa [illegible] officioſitas,
[illegible] ſtudiis liberali[illegible] contraxerit

PRAEFATIO.

Ad Lyſiam praefandi paene otium mihi fecit Taylori diligentia. Cuius de editione reliquiarum Lyſiae vbi, quoad oportunum videbitur, eos docuero, qui ea carent, accingar ad demonſtrandum, quid nouorum ornamentorum ad hunc atorem a me profectum ſit.

Lyſiae proſtant editiones duae a Tayloro curatae, tera minor, qua nunquam vſus ſum; altera maior, ui fundus eſt noſtrae huius recenſionis. Illa minor, uantum e fama mihi conſtitit, praeter orationem Lyie graecam eiusque latinam interpretationem a Tayro conſcriptam, nihil tenet eorum omnium, quae ulta, et haud contemnenda tenet maior. Huic aun, de qua ſola impoſterum diſputabo, titulum hunc efixit Editor. »Λυσιȣ τα περιγενομενα. Lyſiae oranes et fragmenta. graece et latine. ad fidem codd. torum recenſuit, notis criticis, interpretatione no-, ceteroque apparatu neceſſario donauit Io. Taylor, M. Col. D. Ioan. Cantab. Soc. Academiae olim a Biothecis, hodie a Commentariis: accedunt Cl. Ieremiae rklandi, Col. D. Pet. Soc. coniecturae. Londini officina Guil. Bowyer, in aedibus olim Carmeliti- 1739.» Titulum hunc excipit epiſtola, qua totum opus *ornatiſſimo praeſtantiſſimoque viro Io. Tempeſt*

Armigero inſcribitur. Eam ſequitur praefatio Taylori tum vita Lyſiae ab eodem conſcripta. cui ſubiectus eſt libellus Dionyſii Halicarnaſſei de Lyſia, cum Plutarchi Photii aliorumque de Lyſia teſtimoniis. Haec, quae dixi, omnia paginas in quarto maiore implent nonaginta. Inde legitur ipſa graeca Lyſiae oratio, cum ſubſtrata interpretatione Taylori latina, et huic rurſus ſubſtratis annotationibus Taylori, a p. 1. ad 528. Inde ſeorſim leguntur ercuſae Ieremiae Marklandi ad Lyſiam Coniecturae a p. 429. ad p. 607. nam typographus Londinenſis in numeris paginarum errauit. Poſt haec a p. 613. ad p. 669. fragmenta Lyſiae a Taylor collecta et annotationibus illuſtrata. quae fragmen Taylor Thomae Mangeyo, Philonis Iudaei editori ſ tis noto, inſcripſit. A p. 671. ſuccedunt vſque ad 722. Taylori Lectiones Lyſiacae Guilielmo Clark Canonico Ciceſtrienſi, inſcriptae. Agmen claudu indices aliquot; primus antiquorum auctorum, q in editione Lyſiae Londinenſi emendantur. 2. loc rum noui foederis, qui in Marklandi Coniecturis ad L ſiam et Dionyſii Hal. libellum de Lyſia emendantur, v illuſtrantur. 3. praefatio Taylori ad indicem ab ipſo co ſcriptum, quem atticum appellare ei placuit, et index ip

Deſcriptio haec eſt Lyſiae Taylorani, quem re dendum operis Lipſienſibus dedi, ſed nonnihil imm tatum, vt ex iis, quae nunc dicam pluribus, con bit. Orationem graecam, ſeu, quem vulgo vſurpa textum graecum, expreſſerunt operae noſtrae ex emplo Taylorano. Verum qua libertate Taylor a S phani exemplo diſceſſit, quod imitandum ſuis op propoſuerat, imitatus ea in re Stephanum ipſum, paſſim locorum textum Aldinum immutauerat, ea ego quoque libertate mihi non duxi interdicendum vt Tayloranum exemplum, vbi neceſſe videretur, ad codicum mſtorum auctoritatem accommodarem

ue

ue ad primigeniae Aldinae fidem reformarem; iis de locis ne commemorem, quos Marte meo refinxi; qua de re, quoties vſu venit, tam aſteriſcis in texto, quam copioſius in annotationibus admonui. Taylori cum annotationibus Marklandinas, quae in Londinenſi ſeorſim leguntur, copulaui; commoditati lectorum inſeruiturus. Amborum annotationibus meas nomine carentes immiſcui, quo, quae ad hoc diei ad Lyſiam annotata vſpiam extarent, ea vnis locis in breui quaſi tabella exhiberentur. Vnum volumen formae minoris, cuiusmodi c eſt, quoniam omnia non capiebat, quae maior ndinenſis exhibet; quae hoc in primo volumine lo- m non inueniebant, ea neceſſario in ſecundum breui ſt inſecuturum reieci. Sunt autem haec iſtoc ordine me ſuo tempore exhibenda. 1. Fragmenta cum an- tationibus Taylori ſolius. nam ad ea neque Mark- dus quicquam annotauit, neque ego animum iis uerti. 2. Indices, qui numero erunt plures, cum , quos paulo ante commemorabam, ex editione Lon- nenſi repetendi; tum alii noui ab ipſo me iam con- nnati, graecitatis puta Lyſiacae, et hominum a Ly- appellatorum, et locorum, et legum. 3. Libellus riantium in Lyſia lectionum. 4. Taylori praefatio Lyſiam. 5. Marklandi praefatio ad Coniecturas ipſius. Lyſiae vita a Tayloro conſcripta. 7. Libellus Dio- ſii Halicarnaſſei de Lyſia, cum annotationibus Tay- i, Marklandi, meis, et iis, quas de ſuo mihi imper- Io. Frider. Matthaei V. C. 8. Lectiones Taylori ſiacae. Supereſt adhuc aliud haud tacendum a me ouatum. Hoc nempe. Magna pars annotationum ylori aliud nihil exhibet, praeterquam variantes le- nes ex Aldina, Coisliniano codice et marginibus tionis Stephanicae collectas. Ego vero quotquot usmodi notulae ineſſent reliquis Tayloranis immi- e, eas omnes ad libellum variantium in ſecundo no-

ſtro volumine exhibendum amandaui. Quod ſi ergo eueniat, vt editionem Londinenſem cum hac noſtra comparantes, ab hoc primo noſtro volumine exterminatas cernant eiusmodi quisquilias deprauatarum lectionum, rogatos eos velim, vt praecipitare iudicium nolint, ſed querelas de mutilatione tantisper reprimant; donec ſecundum volumen prodierit, vbi feces ipſas et ſtercora editionis Londinenſis reddam, locumque calumniae excludam, ac ſi mala fraude rem geſſiſſem. Nihil enim eorum omnium, quae Londinenſis editio tenet, ſciens volensque praetermittam; niſi ſi qua ipſe profitear me omiſſurum, quae ſunt et pauca, et nu-lius momenti; nempe has tres Taylori praefatione vnam ad Tempeſtum, alteram ad Mangeyum, tertia ad Clarkium. In reliquis reddendis fidem ſeruaui ſeruabo porro ſanctiſſimam. Quas viri docti dediſſe ad Lyſiam annotationes, eas nil decurtatas, nil imm-tatas, ipſis eorum verbis reddidi, tametſi perſaepe corum eas parum probarem. Fidem ipſe meam m-nuiſſem, meaeque editioni auctoritatem detraxiſſe ſi licentiam, nefariam illam quidem et minime tol-randam, quae diſplicerent, tollendi, mihi arrogaſſe Nihilo magis mihi datum hoc exiſtimaui, vt viris d-ctiſſimis et de literatura graeca egregie meritis per-tuo oggannirem. quamquam haud raro grauiſſim erant cauſae lapſus eorum notandi. Cenſorem ag atque obiurgatorem, odioſum, et putidum videbat et malignum. Ipſemet aequo animo laturus non ſ ſi quis criticus ſycophanta, homo Toupianus, inſe-dente lucubrationes meas dilaniet. Praeterea cha parcendum videbam eſſe, lectorumque pudori, l eſt, cauendum, ne eorum ingenio diffidere vide Vltro, me indicente, animaduertent ſagaces atque rum intelligentes lectores virorum doctorum, Tay puta atque Marklandi, halucinationes. Minus i

dioſ

dioſum arbitrabar eſſe, errores eorum ab aliis aliud agentibus obiter reprehendi, quam a me, qui editoris perſonam ipſe mihi impoſuiſſem, hoc eſt praeconis quodammodo eorum, quae illi ſcripta reliquiſſent. Denique locus etiam videbatur adoleſcentulis relinquendus eſſe ingenii proferendi, qui propius ad veniam peccant ex aliena contumelia famam aucupantes. Poterat ſpiſſa illa annotationum farrago paſſim locorum in breuius contrahi, ſemel tantum indicando Tayſori atque Marklandi easdem in ſuſpiciones conſenſum, ...ui tam ſaepe inter ſe conſentiunt, vt miraculo fit, ...ui fieri potuerit, vt duo prorſus in eaſdem ſententias ...m ſaepe cogitatione deferrentur; taedio profecto le...nti eſt eadem toties iterari. In Marklandi annota...onibus mihi quidem haud arridet illa affectatio rerum ... argumento alienarum. Nuſquam non captat occa...ones, ſaepe inuitas et reluctantes, ſuper nouo teſta...ento diſputandi. Mei ſi res fuiſſet arbitrii, cun...as illas diſputationes obtorto, quod aiunt, collo huc ...ptatas induxiſſem. Sunto enim, cuicuimodi ſunt; ...lacento quibuscunque poterunt, per me licet. Su...er his enim iudicare mihi fas non eſt, qui a theolo...rum ſacris arcanis tota vita procul abfuerim. Sun..., ſi voles, quantiuis facienda. Verumtamen in diſ...tationibus ſuper monumentis Lyſiae ecquis enuclea...ones quaerat abſtruſorum Pauli Apoſtoli ſenſuum? ...on erat nunc his locus. Alio loco expromſiſſet. De...bat vtique Marklandum, qui theologus eſſet, Pauli ...ctione delectari. Non inuideo, non intercedo. At ...m luce tenebras ne commiſceto. Verumtamen ne... ducebam alienam in meſſem falcem me immittere, ...emque publicam violare, et exſecrabilis exemplum ...aeire graſſationis in aliena ſcripta, quod alii poſtmo...m in meis, me inuitiſſimo, ſint imitaturi. Praeter... aliis alii ducuntur. Meum ad palatum ſi quae mi-

nus

nus ſint, dubium non eſt, quin bene multi ſint futuri, qui ea appetant, ob eaque vel ſola Marklandinas ad Lyſiam coniecturas magni faciant, emant, lectitent. Minus tamen religioſus fui in latina Lyſiacae orationis interpretatione a Tayloro conſcripta, quam prorſus omiſi, gemina de cauſa; altera, quod decreuiſſem ab hoc, quod edo, corpore graecorum oratorum latinas interpretationes omnimo omnes, quamuis bonas et probatas, excludere; altera, quod hanc Tayloranam parum probarem, quae perſaepe locorum ab oratoris ſententia aberraſſet, et vniuerſe parum latina eſſet quamquam haud me fugit, quam ſibi Taylorus et in fide atque perſpicuitate ſuae interpretationis, et in munditie atque nitore latinitatis placuerit atque exſultarit. Verum ab intelligentia bonae terſaeque latinitatis aberat Taylor quam plurimum. Id quod affirmanti nemo facile mihi fidem deneget, annotationes eius ad Lyſiam legens; in quibus haud rari ſunt loci, non Apuleianum, ſed plane Tertullianeum os referentes, quos alii non magis videantur percepturi, atque ego percipio. Eſt vtique Lyſiae oratio perobſcura, cum ob dictionis, quam affectat, breuitatem, tum ob coeca ratiociniorum vincula. vt inprimis bonum interpretem deſideret. Ego vero Taylorum eum eſſe nego bonum interpretem. Quapropter ipſemet moleſtiam exantlaui Lyſiam, vnaque Andocidem et Iſaeum latine conuertendi. Nam de Antiphonte nondum certi quicquam mecum conſtitui. Iſtos vero. quos dixi, latinos feci olim aliquando edendos. quod vbi factum fuerit, ſtatuent rei intelligentes, operaene pretium feciſſe videar. Interim ſemel vel bis in annotationibus meis ad Iſaeum lectores ad hanc meam Lyſiae interpretationem ablegaui, tum prodendam, cum per fata licuerit finem huic corpori graecorum oratorum imponere. Vita ſi ſuppetet, et ſumtus, atque ſtudium emtorum, recip-

:der

edenda aliquot volumina, in quae compingentur Wolfianae operum Demoſthenis et Aeſchinis et Dinarchi, meae Andocidis, Lyſiae, Iſaei, et neſcio an Antiphontis quoque, et ab aliis conſcriptae, ſi quae proſtant, interpretationes latinae probabiles aliorum e graecis oratoribus minoribus.

Satis, ni fallor, de Lyſia Taylorano dixi. Reſtat, vt quae noua ornamenta de meo aut in hoc primum volumen iam contulerim, aut in ſecundum mox ſim collaturus, exponam. Si quis vllus alius auctor graecus mendis et lacunis obſitus eſt, Lyſias certe eſt miſerrime atque deſperatiſſime deprauatus. Vt penes Taylorum pene nihil fuit copiarum ad eum emendandum, ſi ab eius et Marklandi diuinationibus diſceſſeris, ita penes me quoque perparum fuit opis, quod codicibus mſtis conferrem a me vſurpatis. Et oppido pauci ſuperſunt Lyſiae codices mſti, et, quotquot ad notitiam noſtram peruenerunt, contemnendi ſunt omnes, iisdem mendis inquinati, lacunis iiſdem hiulci, vt ex vno videantur omnes manaſſe, miſere mendoſo atque lacero; qui eſt ille, nunc Florentinus, olim a Conſtantino Laſcari e monte Atho allatus, vnde Aldus primus Lyſiam edidit. Nihil equidem ipſe mihi ad contentionem feci reliquum, vt paulo quid plus eniterer, quam deceſſor meus. verum haud reſpondit proſpera fortuna ſpei votiſque noſtris, quamquam non prorſus me fruſtrata eſt. Magni faciendus non eſt Coislinianus, et nihilo tamen minus ex eo bonas lectiones haud paucas ſublegit Taylor ante, et ſecundum eum ego alias plures illinc ſublegi. Simillimus illi eſt Vindobonenſis, de quo in continente pluribus dicam, foediſſimis mendis horridus, neque ideo tamen minus licuit haud poenitendum ſpicilegium bonarum lectionum inde exhibere. Sed prius de codice Veneto paucis eſt indicandum. Eſt in bibliotheca S. Marci Venetiis, in libris, qui olim Cardinalis Beſſarionis

fuerunt

fuerunt, codex Lyſiae; a quo ſperans opis non nihil
impetratum iri ad explendum, qui creberrimi hodie
ſunt in Lyſiae exemplaribus, hiatus, et mendas teter-
rimas eluendum, dedi literas ad Antonium Zanettium,
V. C. illi bibliothecae praefectum, rogans, vt illius co-
dicis lectiones excerpi et ad me mitti curaret. Ille ve-
ro Venetiis negabat eſſe, qui prouinciam illam aut be-
ne gerere noſſet, aut ſuſcipere vellet. Nam ſibi qui-
dem otium deeſſe. Interim ſi quos enotarem ſingula-
res locos, de quibus conſuli codicem Venetum vel
lem, ſe operam hactenus mihi daturum. Inuitatu
ego humaniſſimi viri hac pollicitatione, miſi ad eu
exemplum editionis Stephanicae, in quo locos diffic
liores et prae aliis mendoſos notaueram. Remiſit h
exemplum Zanettius ſuis annotationibus conſcriptu
vnde intelligens, quid lectionis loco quoque in codic
Veneto eſſet, vna intellexi quoque codicem illu
niſi mendoſior etiam aliis eſt Lyſiae codicibus paſſi
proſtantibus per Europae bibliothecas, nihilo pro
cto eſſe illis, neque emendatius exaratum, neque ple
niorem. Factum ſic eſt, vt in libello variantium lectio
num codicem hunc Venetum paene nuſquam allegem
qui paene nulli vſui mihi fuerit. Vix enim ſemel au
bis paulo meliorem exhibuit lectionem vulgata, et con
tra plerumque foediores etiam corruptelas, quam ſun
in libris vulgatis. Plus profeci e codice Vindobonen
ſi, quamquam non tantum, quantum ſperaueram
Neſſeliano illectus indicio. Codicem hunc meam i
gratiam totum a capite ad calcem cum editione Lyſia
Marpurgenſi a I. H. Maio curata contulit Gottlo
Chriſtian Storr, V. C. A. M. Stutgardienſis, miniſter
Euangelici candidatus, iuuenis vt ſacrarum literarum, e
earum inprimis, quas orientales appellant, praeter vulga
rem morem peritus, de quo conſtabit ex opuſculis, quo
rum parat editionem, ad literaturam Syriacam pertinen
tibus

tibus, qu[illegible] opuſcula vt quam primum ipſi proferre liceat, e[illegible]nimo opto; ita mei tam amans, tam obſeruans, t[illegible] ſtudioſus, vt id vnum paene videatur arbitratus [illegible] datum negotii eſſe, vt modis quibus poſſet omnibus bene de me mereretur. Tanta fuit eius erga me pietas, vt filii erga parentem vix maior eſſe poſſit; neque facile recordor familiarium quemquam fuiſſe, qui hac laude eum ſuperaret. Verumtamen aegerrime fero a iuuene doctiſſimo, quod otium melius collocari poterat, paene incaſſum id eſſe inſumtum. Id quod ex iis ſchedis mihi conſtitit, quas Vindobona ad me [illegible]iſit, in quibus apertas quoque et manifeſtas librarii [illegible]aeci halucinationes annotauit, ſed eas tam crebras, tam ſpurcas atque abnormes, vt fieri poſſe negem, vſquam locorum alius exſtet codex graecus flagitio[illegible]s, atque hic Vindobonenſis eſt, exaratus. Quem Taylor perinde cognitum vſu atque perſpectum ha[illegible]iſſet, atque ego habeo, profecto non affirmaſ[illegible] codicem Vindobonenſem *optimae notae* eſſe. [illegible] humanum eſt, de incompertis bene ſperari, et [illegible]ignifice praedicari. Ego equidem ſi praeſciſſem fu[illegible]rum, vt illinc plus lolii, quam bonae frugis colli[illegible]retur, profecto non commiſiſſem, vt optimo Stor[illegible] meo prouinciam tam inſuauem et tam infructuo[illegible]n demandarem; quamquam ipſe, vltra quam ſibi ex[illegible]liret officioſus, hanc prouinciam magis efflagita[illegible], quam ego impoſui. Verum enim vero, quod [illegible]pe vſu venit, vt ex ingenti ſcoriarum aceruo auri [illegible]nen micae eruantur, ita mihi quoque licuit ex hac [illegible]nani farragine portentoſiſſimarum codicis Vindobo[illegible]nſis mendarum haud paucas eruere lectiones prae[illegible]tiſſimas, ex alio nullo codice a quoquam annotatas. [illegible]s paene omnes in textum meum recepi. Haud ra[illegible] quoque coniecturas meas ab eo confirmari, non ſi[illegible] gaudio deprehendi. Poſſem hic, tanti ſi facerem, ſatis

ſatis prolixum contexere atque proponere indicem lectionum bonarum a me primo in Lyſiam ex hoc codice Vindobonenſi immiſſarum, longiorem etiam illis, quibus in ſua ad Lyſiam praefatione exhibendis Taylor ſuam diligentiam in emendanda graeca Lyſiae oratione demonſtratam iactare voluiſſe videtur. Ego vero ſatis habui, vbi locorum Lyſias e codice Vindobonenſi a me emendatus eſſet, id in ſubiectis annotationibus ſtatim, aut in libello lectionum mox inſecuturo indicare; vbi etiam reliquas codicis huiuſdem lectiones repraeſentabo, quae non merae ſint calami aberrationes. Egi equidem, id quod videtis lectores, quo potui; neque, quod in me ſitum eſſet, operae ſtudique quicquam paſſus ſum deſiderari, quo conſequerer hoc, vt Lyſiam vobis traderem mundiorem et emaculatiorem, quam ante me lectus et in hominum manibus verſatus eſſet. Conſecutus omni ex parte ſi non ſum id, quod contendebam, culpa careo. Fortuna defuit, non voluntas. Congratulemur nobis, h[illegible] Lyſiae fragmenta, quamuis miſerrime contruncata ſuperеſſe, neque prorſus eius omnia periiſſe. Fruamur his, quae habemus, qualiacunque ſunt, indolentes acerbae ſorti, quae Lyſiam fataliter oppreſſit, et quae [illegible]luit. codices eius non niſi mendoſiſſimos atque miſerrime lacunoſos ad nos peruenire; niſi ſi forte aut in Eſcurialenſi bibliotheca mundiores atque pleniores [illegible]ſiae membranae adhuc latent, aut in ea, quae quondam Heidelbergenſis erat, nunc Vaticana eſt, in qua aiunt, neſcio quo auctore freti, ſeruari codicem Lyſiae orationes aliquot nondum editas tenentem. de quo quaerere non vacauit; vel potius defuit quaerendi oportunitas. Erit olim aliquando tempus, age e[illegible] ſolemur bene ſperando clades noſtras, quod tem[illegible] graecas literas a contemtu vindicet, quo nunc ap[illegible] Italos oppreſſae iacent. Erunt, qui gazas vetuſtae

ter[illegible]

teraturae tot in bibliothecis Italiae, tamquam in monumentis vetuſtorum regum, ſepultas eruant illinc atque in lucem proferant. Bona id quidem fide, et procul iactantia, a qua ſum alienus, affirmare poſſum, opera mea factum eſſe, vt Lyſias nunc proſtet haud paulo, quam ante fuit, emendatior, atque dilucidior. Et erit adhuc magis, cum latina mea Lyſiacarum reliquiarum interpretatio prodierit, quae vicem perpetui in Lyſiam commentarii fungi poterit. Priſtinas meas ad hunc oratorem animaduerſiones, iam anno 1757. editas, paene ne inſpexi quidem nuper has nouas con-ibens. Quo factum eſſe interdum ſuſpicor, vt ea termiſerim, quae malint nonnulli praeterita non e. Sed conferat antiqua cum nouis, cui copia et ipe erit, et illinc repetat, ſi quae haud poenitenepererit. Mihi hac vti diligentia neque libuit, nevacauit. Currente prelo haud raro obſeruaui aut eram a me ſcripta, quae tolli ob rationes typophicas non poſſent, aut praeterita alia, quae addi inatio operarum, aut ſpatiorum anguſtiae haud pantur. Illa itaque retractatum, haec ſuppletum in illo, quem toties dico, libello variantium leuum. Orationem Lyſiae funebrem, quae in edie H. Stephani Lyſiacarum agmen claudit, in Aldiutem, et Taylorana noſtraque ſtatim a prima ſea eſt, cum codice Auguſtano contuli, illo, quem ſthenicorum meorum quintum appellare ſoleo. ionem in Philonem, quae in editione Aldina poa eſt, cum codice bibliothecae regiae Pariſinae n. . *ſignato contulit* meos in vſus Schweigheuſerus , A. M. V. C. Strasburgi. v. Voluminis quarti n oratorum calcem p. 136. Quas in libello vaum interdum cito ſchedas Brulartianas, de iis ibiam expoſui. Quae ſchedae num ſint eaedem cum lartianis, a Tayloro paſſim laudatis, mihi certo

** non

non conſtat. Suſpicatus aliquando fui, codicem Lyſiae, cuius a ſe vſurpati mentionem H. Stephanus in marginibus editionis ſuae facit, eundem eſſe cum Coisliniano. Verum poſtmodum deprehendi Stephanici lectiones a lectionibus Coisliniani diſcrepare. Rurſus in ſuſpicionem veni, Stephanicum codicem eſſe eundem cum Vindobonenſi. Id quod improbabile non videbitur recordanti H. Stephanum in Italia atque Germania ſuperiore multos per annos haeſiſſe, et bibliothecas cum Italicis Germanicas verſaſſe. Verum horum quoque codicum lectiones, vt inter ſe paſſim locorum conciunnt, ita rurſus aliis in locis diſcord Decuerat vtique Stephanum diligentius indicare, ias fuiſſet ille codex Lyſiae, quo ſe vſum ait fu Argumenta orationi cuique Lyſiacae praemiſſa T ri ſunt omnia; de quo niſi aliunde conſtaret, etſi nil admonerem, ſatis tamen auctorem dictio ipſa deret. Animaduerſiones Taylori diſputationibus tent, praeterquam quod caliginoſae ſunt, vt conie ris egeant, a re quoque, de qua agitur, alieniſſi Vanitas haec eſt hominis copias literarum oſtenta e multifaria multorum voluminum lectione, aut uolutatione certe, collectas. A quo morbo ego alieniſſimus, hoc ſtrigoſior, quo alii ſunt obeſi Res ipſae ſunto, per me licebit, bonae, et exqu adeo. Non tamen his nunc erat hic locus. Qu tinet e Dactyliothecis gemmas ex aere caelatas, tagmatibus Inſcriptionum, ad quae ſatis fuerat le ablegari, longos titulos repetere, vnde nil diſcas, ad rem faciat, et pueros fugiat ludum literariu quentantes. Commentarios in alium quemc auctorem ſi te iuuet ſimili modo conſcribere, mina tot nullo negotio exaggeres, quot vel can fatigent. Ego vero meis in commentariis conſc dis hunc tenui modum, et hoc ſpectaui, vt au

tentias oratoris, ſicubi viderentur tenebricoſiores, admota face circumlocutionis illuminarem, aut mendas, vbi poſſem, pro modulo meo emendarem, aut ſaltim indicarem. Ad libellum Dionyſii Halicarn. accedent Tayloranis et Marklandinis annotatis, vna cum meis, variae lectiones e codice Helmſtadienſi, et annotationes I. Fr. Matthaei, V. C. eiuſdem, cuius ſuper Aeſchine oratore diſputationem doctam et ſubtilem quarto horum oratorum volumine exhibui. Parat ille nunc diſceſſum a nobis, iter longum et moleſtum intra paucos dies ingreſſurus, quod iter deus fortunet atque ſecundet, Moſcouiam; ad Hyperboreos, arceſſitus eſt,
in ludo publico, qui ibi eſt, humaniores literas pro-
tur. Patriae paene ſuccenſeo, homines literatos,
us ipſa poſſet vti, inuitos expellenti; quaſi copia
remus ingeniorum ſtudiis ſcholaſticis innutrito-
. Nos vero, ſi qua re alia caremus, adoleſcenti-
vel maxime caremus, graece latineque callenti-
, et rei ſcholaſticae gerendae deditis. — Venit
uc in mentem editionum Lyſiae ſuperiori ſeculo in
rmania proditarum, Hanouienſis, et, quae illam
ntauit, Marpurgenſis. Verum praeſtat de illis tace-
quarum exigua aut potius nulla ſit auctoritas,
m hoc ſufficiat a me commemoratum eſſe, Hano-
ſem non referre fideliter exemplum Stephanicum
vitioſam et contaminatam eſſe coniecturis, ſeu
reae Schotti, ſeu Iodoci van der Heiden. Haec
yſiam praefanti mihi poſt Taylorum, qui meliora
que dudum occupauit, ſuccurrebant, quae, vt bene-
lector, aequi bonique habeas, etiam atque etiam
go. Scripſi Lipſiae d. 20. Martii 1772.

INDEX
ORATIONVM LYSIAE.

I. Ὑπὲρ τȣ̃ Ἐρατοσθενȣς φόνȣ απολογια. p. 1
II. Επιταφιος τοῖς Κορινθιων βοηθοῖς. 49
III. Απολογια πρὸς Σιμωνα. 133
IV. Περὶ τραυματος ἐκ προνοίας. 164
V. Ὑπὲρ Καλλιȣ, ἱεροσυλίας. 185
VI. Κατ' Ανδοκιδȣ, ἀσεβείας. 188
VII. Αρεοπαγιτικος ὑπὲρ τȣ̃ σηκȣ̃ 258
VIII. Πρὸς τȣ̀ς συνȣσιαςας κακολογιω̃ν. 295
IX. Ὑπὲρ τȣ̃ ςρατιωτȣ. 31[illegible]
X. Κατὰ Θεομνηςȣ πρω̃τος.
XI. —— —— δεύτερος.
XII. Κατὰ Ερατοσθενȣς τȣ̃ γενομένȣ τω̃ν Τριάκοντα.
XIII. Κατὰ Αγορατȣ, ἐνδείξεως.
XIV. Κατὰ Αλκιβιαδȣ, λειποταξιȣ̃.
XV. —— —— ἀςρατειας.
XVI. Εν βȣλῆ Μαντιθεῳ δοκιμαζομένῳ απολογια.
XVII. Περὶ δημοσιων χρηματων.
XVIII. Κατὰ τȣ̃ Πολιȣχȣ.
XIX. Ὑπὲρ τω̃ν Αριςοφανȣς χρημάτων πρὸς τὸ δημοσιον.
XX. Ὑπὲρ Πολυςρατȣ, δήμȣ καταλύσεως απολογια.
XXI. Απολογια δωροδοκιας ἀπαράσημος.
XXII. Κατὰ τω̃ν σιτοπωλων.
XXIII. Κατὰ Παγκλεωνος, ὅτι ȣ̓κ ἦν πλαταιευς.
XXIV. Πρὸς τὴν εισαγγελιαν περὶ τȣ̃ μὴ διδοσθαι τῷ ἀδυνατῳ ἀργύριον.
XXV. Δημȣ καταλυσεως απολογια.
XXVI. Περὶ τῆς Ευανδρȣ δοκιμασιας.
XXVII. Κατ' Επικρατȣς καὶ τω̃ν συμπρεσβευτων επιλογος.
XXVIII. Κατὰ Εργοκλεȣς επιλογος.
XXIX. Κατὰ Φιλοκρατȣς επιλογος.
XXX. Κατὰ Νικομαχȣ γραμματέως, ευθυνων κατηγορια.
XXXI. Κατὰ Φιλωνος, δοκιμασίας.
XXXII. Κατὰ Διογειτονος.
XXXIII. Ολυμπιακος.
XXXIV. Περὶ τοῦ μὴ καταλυσαι τὴν πάτριον πολιτεία[illegible] αθηνησι.

ΛΥΣ

Apud Fulvium Vrſinum in Marmore

Λ Υ Σ Ι Ο Υ'

ΥΠΕΡ ΤΟΥ

ΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ ΦΟΝΟΥ

ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

ρεύγων δίκην φόνου Εὐφίλητος τὸν Ἐρατοσθένην Οἴηθεν τὴν αὐτοῦ γυναῖκα μοιχεύοντα ἐπ' αὐτολαβὼν ἀπέκτεινε. Scalig. MS.

Περὶ

[Λυσίου] In huius nominis ſocietatem venere
i. Occurrit praeter noſtrum longe ὀνομαστότα-
Lyſias in *Marm. Chron. Arundel.* Archon Athe-
ymp. XXIV. 3. non alius a *Tleſia*, quem *Pauſa-*
Meſſen. ſolita diſcrepantia ad Olymp. XXIII. 4.

Περὶ πολλᾶ ἂν ποιησαίμην, ὦ ἄνδρες, τὸ 91. τοιούτους ὑμᾶς ἐμοὶ δικαςὰς περὶ τού-* του

relegauit. (II) Lyſias Athenienſium dux, qui nauali proelio ad Arginuſas interfuit δέκατος αὐτὸς, a populo demum capite damnatus: ex notiſſima hiſtoria. Vid. *Xenoph. Diod. Sic.* quorum hic tamen ſemel pro *Lyſia Lyſaniam*, ille vno itidem in loco *Leonta* exhibet. Ita viciſſim pro *Lyſania* (τῷ τετράρχῃ ſc.) *Lyſias* apud *Ioſeph.* et *Euſeb.* (III) Alius fortaſſe noſtro itidem aequalis, qui memoratur infra in Orat. de *Ariſtoph. bonis.* (IV) Lyſias, qui duobus dialogis *Speuſippi* Platonici pro iſtius ſcholae genio nomen dedit. (V) Philoſophus Tarſenſis Epicureus, ex Sophiſta Tyrannus factus, cuius hiſtoriola occurrit apud *Athenaeum* l. 5. p. m. 215. Adde *Rhodigin. lect. antiq.* V. 12. et XXII. 21. A fuit ille, apud quem Hermachus Epicuri ſucceſſo obiit, vt prodit *Laert.* in *Epicur.* videant otio immo an omnino *fuerit*, nam eruditiſſimo *Mena* adriſit ἐτελεύτα παρὰ Λυσίᾳ, ſed παραλύσει Pharmacopola eiusdem aetatis atque Diogenes C *Laert.* VI. 42. (VII) Eximius ſculptor, cuiu *quadriga curruſque et Apollo ac Diana ex vno lap mae in magna auctoritate habebatur*, vt teſtatu XXXVI. 5. (VIII) Legatus Seleuci Alexandri ceſſoris, in bello contra Demetrium *Polyae* (IX) Alius iunior ſub Antiocho Epiph. ex regi pia, quem debellauit Iudas Macchab. deinde v Antiocho Eupatore Demetrius morte mulctauit *chab.* capp. 3. 4. 7. *Ioſeph. Antiq.* l. XII. capp. 1 *Appian.* in *Syriac. Polyb.* in *Hiſt.* c. 17. et in *Legat.* *Hegeſip.* de *excid. vrb. Hieroſol.* II. 12. et

του τοῦ πράγματος γενέσθαι, οἷοίπερ ἂν ὑμῖν αὐ-
A 2 τοῖς

ius Epitom. Hiſtor. Liv. I. 46. (X) Claudius Lyſias tribunus militum a *D. Luca* in *Act. Apoſt.* memoratus. (XI) Medicus incerti aeui a *Celſo* laudatus V. 18. (XII) Lyſias quidam, qui βοῦν ἀνέθηκεν ἐν ἀκροπόλει, vt habent *Apoſtol. Cent.* V. 85. *And. Schott. Vatic. Append. Cent.* I. 25. Ni tamen Lyſippo, vt alibi dicitur, fucum fecerint Paroemiographi. (XIII) Lyſias, quem conloquentem inducit *Plutarchus* in l. *de Muſica*. (XIV) Ly-s, ad quem exſtat epiſtola *Libanii* III. 104. (XV) A- cuius occurrit mentio *Marm. Oxon.* IX. 3. Edit. *ir.*

)ΓΕΝΗΣ. ΛΥΣΙΟΥ. ΛΑΟΔΙΚΕΥΣ.

Alius porro eiusdem farinae, cuius nomen viſi-enis in theatro Bacchi.

ΝΙΚΩΝ.
ΛΥΣΙΟΥ.
ΑΛΙΕΥΣ.

Vheeler. (XVII) Lyſias Presbyter (ita Codd. σία) cui dantur duae epiſtolae *Nili* monachi, 110. Vt taceantur (1) Lyſias, quem ſomnia- de *Script. Hiſt. Philoſ.* auctorem fuiſſe tracta-lagiis literarum, cum noſter omnino fuit, qui m conſcripſit περὶ τῆς τῶν βιβλίων κλοπῆς. as Tetrarcha, de quo ſupra, non alius quam (3) Lyſias epiſtolarum auctor corrupte in *Laert.* in *Catalog. Codd. MSS. Col. Baliol.* ud *Meurſ. Eleuſ.* c. 20. apud omnis fere Codd, et alibi (V. *Fr. Fabrit.* ad *Offic.* I. 155.) pro (4) Lyſiae nomen προσποίητον ab Ερωτικῶν us, *Luciano*, *Ariſtaeneto* et *Alciphrone* frequen- (5) Lyſias qui videri potuit, vti profecto non-us eſt, Iſocratis amitam in vxorem duxiſſe. in *Iſocr.* ſub fin. Nam reuera fuit muliercu-

τοῖς εἴητε [2] τοιαῦτα πεπονθότες. εὖ γὰρ οἶδ᾽, ὅτι, εἰ τὴν αὐτὴν γνώμην περὶ [3] τῶν ἄλλων ἔχοιτε, ἥν-

πε-

lae nomen Λύσιον, vt *Phroneſium*, *Leontium*, *Glycerium*, quae nupſit Iſocratis filio adoptiuo. (6) Lyſias Peripateticus, Stratonis auditor. *Cic. de Fin.* V. 13. Nam *Lyco*, adiuuantibus nonnihil MSS. reſcribi olim optima fide iuſſerunt *Scaliger* et *Lambinus*. (7) Lyſias Quietus Maurus. *Euſeb. Chron.* ad A. C. CXVI. qui rectius apud *Xiphilin.* et *Spartian.* (V. *Caſaub.* ad *Spartian.* in *Hadrian.* n. 24.) Λύσιος, Luſius nomina Κύντος Λύσιος Μαῦρος, *Dion. Cocceian.* in *excerpt.* *Valeſium.* Vti Λύσιος apud *Plutarch.* in *Sertorio* et Caius enim Luſius C. Marii nepos fuit ex ſoror ſitur etiam *Luſius Varus*, *Luſius Geta*, *Luſius* nus apud *Tacit.* atque hodie in inſcriptionibu rum plures exſtant in *Gruteri* corpore, nonn iecit *Fabrettus* ad *Columnam Traianam*, qui ho ſumma diligentia expediuit et reſtituit. Exſu *Lyſius* ille e *Coel. Aurel. Chron.* IV. 3. et reuocet ad formam praecedentem, vti quoque apud auctorem, ſc. II. 1, 7. recte occurrit. (8) L chon Olymp. LXXXVI. 1. Ita Codd. *Volcob.* e *Plutarchi* in *Iſocrate*, quem tamen alii Lyſi alii Nauſimachum faciunt. TAYLOR.

2. εἰ ἦτε] Lectionem huius loci non i Minus ideo neceſſaria videatur, ingenioſiſſi coniectura SCHOTTI SCALIGERIque repo οἷοίπερ ἂν ὑμῖν αὐτοῖς εἴητε τοιαῦτα πε TAYLOR.

Contraxi in vnum vocabulum εἴητε iſta d diſtracta, εἰ ἦτε. Sequi debuerat Taylor S et Schottum hic recta monentes. πεπονθό eſt, atque ſi dixiſſet εἰ ἐπεπόνθειτε.

3. περὶ] malim καὶ περὶ, *etiam de aliis.*

περ περὶ ὑμῶν αὐτῶν, οὐκ ἂν εἴη, ὅστις οὐκ ἐπὶ τοῖς
γεγενημένοις ἀγανακτοίη· ἀλλὰ πάντες ἂν περὶ
6. τῶν τὰ τοιαῦτα ἐπιτηδευόντων τὰς ζημίας [4] μι-
κρὰς [5] ἡγοῖσθε. καὶ ταῦτα οὐκ ἂν εἴη [6] μόνον παρ'
92.1. ὑμῖν οὕτως ἐγνωσμένα, ἀλλ' ἐν [7] ἁπάσῃ τῇ Ἑλλάδι.
περὶ τούτου γὰρ μόνου τοῦ ἀδικήματος καὶ ἐν δημοκρα-
τίᾳ καὶ ὀλιγαρχίᾳ ἡ αὐτὴ τιμωρία τοῖς ἀσθενεστά-
3. τοις πρὸς τοὺς τὰ μέγιστα δυναμένους ἀποδέδοται·
ὥστε τὸν χείριστον τῶν αὐτῶν [8] τυγχάνειν [9] τῷ βελ-
τίστῳ. οὕτως, ὦ ἄνδρες, ταύτην [10] τὴν ὕβριν ἅπαν-

4. τὰς ζημίας] videtur μεγίστας interponendum eſſe. vel maximas, grauiſſimas, acerbiſſimas quasque poenas in hominibus talia patrantibus tamen minutas et meritis inferiores mihi videmini exiſtimaturi.

5. μακρὰς ἡγεῖσθε] Sic vulgatae. STEPH. ex
ra μικρὰς ἡγοισθε. Infra. Οὐδένα οὕτως ὀλιγω-
κεῖσθαι ὅστις — μικρᾶς ζημίας ἀξίους ἡγεῖται
Iſtud ἡγοῖσθε praeterea fidem nanciſcitur ex
TAYLOR.

κ ἂν εἴη] et neſcio, an hae in moechos conſtitu-
nae, non apud vos ſolos, ſed in vniuerſa quo-
ecia ratae et ſancitae ſint.

λλ' ἐν ἁπάσῃ] alius quicunque dixiſſet ἀλλὰ
π. Sed haec eſt Lyſiae noſtri breuiloquentia,
m de περὶ, quod modo (n. 3.) annotabamus,

ῶν αὐτῶν] ſubaudi δικαίων.

υγχάνειν] Scaliger, ſi is fuit, adſcripſit λαγ-
Sed vulgata bene habet.

ταύτην] ſcil. ἣν ἐγὼ νῦν ὕβρισμαι καὶ περὶ ἧς
ίζομαι. quo fit, vel factum eſt, vt omnes ho-

τες ἄνθρωποι δεινοτάτην ἡγοῦνται. περὶ μὲν οὖν τοῦ μεγέθους τῆς ζημίας [11] ἅπαντας ὑμᾶς νομίζω τὴν 6.
αὐτὴν διάνοιαν ἔχειν, καὶ οὐδένα οὕτως ὀλιγώρως διακεῖσθαι, ὅστις οἴεται δεῖν συγγνώμης τυγχάνειν, ἢ μικρᾶς ζημίας ἀξίους ἡγεῖται τοὺς τῶν τοιούτων ἔργων αἰτίους [12]. ἡγοῦμαι δὲ, ὦ ἄνδρες, τοῦτό με δεῖν ἐπιδεῖξαι, ὡς ἐμοίχευεν Ἐρατοσθένης τὴν γυναῖκα 9.
τὴν ἐμὴν, καὶ ἐκείνην τε διέφθειρε [13], καὶ τοὺς παῖ-

δας

mines, hanc, de qua nunc agitur, contumeliam omnium duxerint atrociſſimam.

11. τῆς ζημίας] imo vero τῆς ὕβρεως, vel παρανομίας. Senſit etiam interpres, expreſſit certe.

12. αἰτίους] eos, a quibus iſtiusmodi flagitia proficiſcuntur. Colligit ſic. Certum eſt, moechos, poenis dignos eſſe, quae poſſunt excogitari acerbiſſimae. (Demonſtrauit hactenus hanc poſitionem, vt vulgo
vſurpant, maiorem.) Iam ſubſumit. Sed Erato
moechus eſt. id quod tota docetur oratione.
vltro conſequitur, recte ſumtas fuiſſe ab eo po

13. ἐκείνην τε διέφθειρε] Hic obiter, pau
bis, ſed rotundis et neruoſis, enormitatem e
tatem huius flagitii docet, et cur moechus dig
in quem tam grauiter animaduertatur. Iniuri
facit et mulieri ipſi, quam ſtupro polluit, et
eius, et liberis eorum communibus. Mulierem
quam corrumpit, docet, quem maritum ama
bat et amandum ſancte receperat, eum odiſſe
eius prodere, ridiculum ad alios facere, mi
ſius rem familiarem, furari, ſicamque vxori
lum mariti tradit; reſcindit vinculum matrim
culpa eſt, vt vxor a marito fraudem intellig
repudietur, aut male tractetur, vt ignominia

δας τοὺς ἐμοὺς ᾔσχυνε, καὶ ἐμὲ αὐτὸν ὕβρισεν, εἰς τὴν οἰκίαν τὴν ἐμὴν εἰσιών [14]. καὶ οὔτε ἔχθρα ἐμοὶ καὶ ἐκείνῳ οὐδεμία ἦν, πλὴν ταύτης, οὔτε χρημά-
12. των ἕνεκα [15] ἔπραξα ταῦτα, ἵνα πλούσιος ἐκ πένη-

nuria rerum omnium, et odio publico opprimatur, denique peſtem ipſi extremam conſciſcit. Ita de muliere meretur is, qui eam a ſe amari ſimulat, ſed ita amat, vt lupus ouiculam, vt vulpes anſerculum. Porro contrahit liberis tam flagitioſae matris hoc dedecus, vt in publico et impune a quocunque e ſtupro nati appellentur, et mater ipſorum ſcortum. Et profecto impudicae eiusmodi et perfidae vxores omnino ſunt omnes ſcorta. Denique marito, forſitan non male, aut bene etiam, de ſe merito malam hanc refert gratiam, vt cornua ipſi imponat; quae fraus vbi percre-
…it, ridetur, ſibilatur, digitis omnium demonſtra-
Poſſint, ſi locus aut ferret, aut poſtularet, alia
hoc de argumento dici, quod cum tam parui
odie, vt deriſui ſit, qui ſerio de eo cogitet, ne-
n culpae reos, tanquam re bene geſta, vt homi-
btiles, miretur, et laudet adeo, paſſum iniu-
ideat; colligere inde eſt, quam corrupti ſint ſe-
ores.

. εἰς τὴν οἰκίαν τὴν ἐμὴν εἰσιών] videtur actor
cauſae, cui nomen eſt Euphileto, ὕβριν, con-
iam ſibi factam, non in eo poſuiſſe, quod cor-
eſſet ab Eratoſthene factus, ſed in hoc, quod
thenes in domum ſuam, ſe inſcio, et invito ad-
ſſet ingreſſus. Illud furis eſt, hoc tyranni. Su-
m et violentiam homo inſolens et arrogans inter
oc quoque demonſtret, ſi inuito et ringente do-
in domum eius inuadat, in eaque pro lubitu
tur.

. χρημάτων ἕνεκα] Vt caedem a ſe patratam

τος γένωμαι, οὔτε ἄλλου κέρδους οὐδενὸς, πλὴν τῆς κατὰ νόμους τιμωρίας.

Ἐγὼ τοίνυν ἐξ ἀρχῆς ὑμῖν ἅπαντα ἐπιδείξω τὰ ἐμαυτοῦ πράγματα, οὐδὲν παραλείπων, ἀλλὰ λέ- 15.
γων τἀληθῆ. ταύτην γὰρ ἐμαυτῷ μόνην ἡγοῦμαι σωτηρίαν, ἐὰν ὑμῖν εἰπεῖν δυνηθῶ ἅπαντα τὰ πεπραγμένα. ἐγὼ γὰρ, ὦ ἄνδρες, ἐπειδὴ ἔδοξέ μοι γῆμαι, καὶ γυναῖκα ἠγαγόμην εἰς τὴν οἰκίαν, τὸν μὲν ἄλλον χρόνον οὕτω διεκείμην, ὥστε μήτε λυπεῖν[16] 18.
μήτε

purget, cauſam eius ſibi ait legitimam fuiſſe. Nam Eratoſthenem moechum in vxoris ſuae amplexibus deprehendiſſe. Sed leges permittunt moechum in eiusmodi habitu deprehenſum haud ſecus atque furem, occidere. Et profecto fures vxorum ſunt moechi. Alia quacunque cauſa, haud legitima ſe negat ad dem patrandam inductum eſſe; odia priuata cum toſthene nulla vnquam exercuiſſe; neque cupi acquirendarum opum ſe captum ſicam ſuam ve cuiquam praeſtare aut praeſtitiſſe vnquam ad nem aliquem clam de medio tollendum, qui c ctori eſſet inimicus, aut exoſus.

16. λυπεῖν] Auſculta, quaeſo. Tenuiſſimum vidi orationis filum mendum non tenue occu Hodie enim me nunquam argumentis vinces hi bis vllam vel minimam ſubeſſe ἀντιστοιχίαν. Ag tines. οὕτω διεκείμην, ὥστε μήτε λυπεῖν, μήτε — ὅ, τι ἂν θέλοι ποιεῖν λίαν ἐπ' ἐκείνῃ εἶναι. Pr haec non placerent *Plutarcho*, qui in libro *de E* opponenda oppoſuit. Ita ille: Φυγὰς δὲ καὶ ἀδοξία ὥσπερ αὖ τοὐναντίον, στεφάνους καὶ ἀρχὰς — ο αὐτῶν φύσιν, ἀλλὰ τὴν ἡμετέραν κρίσιν ἔχοντα τ πειν καὶ εὐφραίνεσθαι: Non *Euripidi*:

μήτε λίαν ἐπ' ἐκείνῃ εἶναι, ὅ, τι ἂν θέλοι ποιεῖν· ἐφύλαττόν τε ὡς οἷόν τε ἦν, καὶ προσεῖχον τὸν νοῦν,

Οὔποτε φήσω γάμον εὐφραίνειν πλέον ἢ
Λυπεῖν. *Alceſt.* 238.

Non *Demoſtheni.* Ἐγὼ δ', ὦ ἄνδρες δικασταὶ, νομίζων δεῖν καὶ πρότερον, καὶ ἐπειδὴ οὗτοι ελυπουν αὐτὸν δικαζόμενοι καὶ πράγματα παρέχοντες, ἐμὲ τοὐναντίον ευφραινειν ἅπαντα ποιοῦνθ', ὅσα ἐκείνῳ χαριεῖσθαι μέλλοιμι. Orat. *Contra Boeotum de dote materna.* Verum ne parcus ſim, eſto vt ex his verbis huiusmodi poſſis expiſcari ſententiam: Neque *triſtem*, neque *facilem* maritum me geſſi. Eſto: Sed id nunc non agitur. Non ad *maritum*, ſed *patremfam.* vniuerſa dein oratio ſpectat. ἐφύλαττον — προσεῖχον τὸν νοῦν — ἐπίστευον — πάντα ἐκείνῃ παρέδωκα — οἰκονόμος — φειδωλὸς — ἀκριβῶς πάντα διοικοῦσα. Quippe cum rerum domeſticarum cura iam inde ad vxorem pertinebat.

Καί μιν ἔτισ' ὡς οὔτις ἐπὶ χθονὶ τίεται ἄλλη
Ὅσσαι νῦν γε γυναῖκες ὑπ' ἀνδράσιν οἶκον ἔχουσι.
Hom. *Odyſſ.* η. 67.

Tu ergo, amice lector, ne dubites reponere ὥστε μητ' ελλιπειν, μήτε λίαν ἐπ' ἐκείνῃ εἶναι ὅ, τι ἂν θέλοι ποιεῖν. Vel oculatum librarium haec minima poterant in fraudem inducere. Cuiusmodi etiam medela et *Sophoclem* quoque mactari velim, *Electr.* 365.

Ἐμοὶ γὰρ ἔστω τοὐμὲ μὴ λιπεῖν μόνον.
Βόσκημα· τῆς σῆς δ' οὐκ ἐρῶ τιμῆς τυχεῖν.

Cedo enim, cui λυπεῖν in iſto Tragici loco placere poſſit. TAYLOR.

μήτε λυπεῖν, μήτε λιαν ἐπ' ἐκείνῃ εἶναι etc. Vox λίαν otioſa eſt. Lego: μήτε ἐᾶν ἐπ' ἐκείνῃ εἶναι etc. *ita me geſſi, vt neque* eam *contriſtarem, neque* contra *permitterem illi libertatem faciendi quodcunque vellet.*

ὥσπερ εἰκὸς ἦν. ἐπειδὴ δέ μοι παιδίον γίγνεται, ἐπί-
στευον ἤδη, καὶ πάντα τὰ ἐμαυτοῦ ἐκείνῃ παρέδωκα,
ἡγούμενος ταύτην [17] οἰκειότητα μεγίστην εἶναι. ἐν μὲν 21.
οὖν τῷ πρώτῳ χρόνῳ, ὦ Ἀθηναῖοι, πασῶν ἦν βελ-
τίστη· καὶ γὰρ οἰκονόμος δεινὴ, καὶ φειδωλὸς ἀγα-
θὴ,

Quod erat Humani, et Prudentis ſimul mariti. Iſocrates Panegyrico: *τὰς δὲ μεγίστας τῶν πόλεων μηδὲ αὐτὰς ἑαυτῶν ἐᾶν εἶναι κυρίας, ἀλλ᾽ ἀναγκάζειν δουλεύειν.* Conſtructio iſta, *μήτε λυπεῖν, μήτε εἶναι*, non videtur eſſe proba. MARKLAND.

Immerito vellicant hunc locum Taylor et Markland, hic prae faſtidio, ille, quae non intelligit, nimia ſubtilitate conturbans. Mihi quidem concluſiunculae eius doctiores ſunt, aut abſtruſiores, quam vt percipiam. quod patior in ſcriptis eorum omnium, qui ſententiarum ſuarum lumen copia exemplorum, et dictionum locorumque ſimilium obruunt et mergunt. Quod Taylor dat, id ne graecum quidem eſt, et ſententia caret; quod Markland, eſt id quidem bene graecum, et ſcitum adeo, vt ipſe ſim, ſi codices auctores fiant, amplexurus. verumtamen non ideo prorſus eſt neceſſarium. Etiamſi *ἐᾶν* admittam, *λίαν* tamen vtique tuebor. Verum locus hic, vt iacet in vulgatis, bene habet, eique haec eſt ſententia. Ita me gerebam erga vxorem, vt neque moleſtus ei eſſem ſeueritate modum excedente, neque rurſus ipſi admodum liceret, quae vellet, agere. Iuſto et aequo neque difficilior eram, neque facilior.

17. *ταύτην οἰκειότητα μεγίστην*] idem eſt ac ſi dixiſſet *τοῦτο τῆς μεγίστης οἰκειότητος εἶναι αἴτιον*, vel *τοῦτο πρὸς οἰκειότητα μέγιστον εἶναι*, ſcil. *τὸ πιστεύειν τῇ γυναικὶ, καὶ παραδιδοῦναι αὐτῇ ἅπαντα.*

θὴ [18], καὶ ἀκριβῶς πάντα διοικοῦσα. Ἐπειδὴ δέ
μοι ἡ μήτηρ ἐτελεύτησε, πάντων τῶν κακῶν ἀπο-
24. θανοῦσα αἰτία μοι γεγένηται. ἐπ' ἐκφορὰν γὰρ [19]
αὐτῇ ἀκολουθήσασα ἡ ἐμὴ γυνὴ, ὑπὸ τούτου [20] τοῦ
ἀνθρώπου ὀφθεῖσα, χρόνῳ διαφθείρεται. ἐπιτηρῶν
γὰρ τὴν θεράπαιναν τὴν εἰς τὴν ἀγορὰν βαδίζου-
σαν, καὶ λόγους προσφέρων, ἀπώλεσεν [21] αὐτήν.

πρῶτον,

18. φειδωλὸς ἀγαθὴ] recte habeat, an ſecus, haud definiam. Defendi poſſe videtur e ſimilitudine cum dictione οἰκονόμος δεινὴ. nam vt ibi οἰκονόμος, quod proprie adiectiuum eſt, pro ſubſtantiuo eſt vſurpatum, ita potuit φειδωλὸς pari modo quoque eſſe. tametſi graeci potius φείδεσθαι ἀγαθὸς vſurpare amant. Sin autem male habet, auctor ego ſim, vt legatur φειδωλῶς (aduerbialiter) ἄγαν καὶ ἀκριβῶς διοικοῦσα.

19. ἐπ' ἐκφορὰν αὐτῇ ἀκολουθήσασα] Deeſſe videtur Atticum γὰρ poſt ἐκφορὰν. Solenne hoc et paene perpetuum in Narrationum initiis: tametſi omittatur qooque *Orat.* XII. Οὑμὸς πατὴρ Κέφαλος etc. ſcribarum, puto, incuria. Mox, διαφθείρεται, vt γίγνεται paullo ante. neque opus eſt, vt in Praeterita mutentur, niſi ita ſtatuant MSS. MARKLAND.

Adſcripſit haec nempe Markland ad Stephanicam, cui, vt reliquis vulgatis, hoc γὰρ deeſt. Verum Taylor id iam addidit.

20. τούτου] agit cum Eratoſthene, iam peremto, tanquam cum praeſente; reapſe agit cum peremti neceſſariis, qui Euphiletum homicidii reum egerant. τούτου eſt, hoc, quem omnes nouimus, cuius cauſa nunc agitur.

21. ἀπώλεσεν] Ad malam rem conuertit. Sic Latini *perditos* homines appellant deprauatis et *profligatis* moribus. SALMASIVS.

πρῶτον μὲν οὖν, ὦ ἄνδρες, (δεῖ γὰρ καὶ ταῦθ' ὑμῖν 27.
διηγήσασθαι [22]) οἰκίδιόν ἐστί μοι διπλοῦν [23], ἴσα ἔχον
τὰ ἄνω τοῖς κάτω, κατὰ τὴν γυναικωνῖτιν [24] καὶ
κατὰ

22. διηγήσασθαι] malim προδιηγ. praefari, praeenarrare.

23. οἰκίδιον ἐστί μοι διπλοῦν etc.] Hunc locum citat Demetrius περὶ Ἑρμηνείας, (Segm. 194. Edit. *Gale*) in exemplum τοῦ ἰσχνοῦ χαρακτῆρος, *tenuis* ſeu *ſubtilis Notae*: in qua dominari putatur Lyſias. Mox, pro οὐδέποτε ὑπώπτευσα, legi poteſt, οὐδέπω τι ὑπώπτευσα, *nihil adhuc ſuſpicatus ſum.* MARKLAND.

24. γυναικωνῖτιν] Ita *Suid.* et auctores plurimi. *Heſych.* Γυναικονίτης. οἶκος γυναικῶν. Dixiſſe adfirmo γυναικωνίτης. Ita enim *Pollux* in *Onomaſt.* (Quem igitur *Palmerii* non pigebit, qui γυναικονῖτις reponit, mendum non delentis, ſed propagantis?) Et tam γυναικωνίτης, quam γυναικωνῖτις, dari confirmant ſcripta veterum. Ego vltra adagialia non diuagabor. Ὁ δὲ Μάρκος — ἐβούλετο ἀπολυθεὶς τοῦ πολέμου πρὸς Λυσιτανοὺς μεταβαλεῖν τὸν πόλεμον, καὶ, τὸ λεγόμενον, ἐκνεύσας τὴν ανδρωνῖτιν εἰς τὴν γυναικωνῖτιν κωμάσαι. Auctor apud *Suid.* in Κωμάσαι. Ita Antiſthenes παραγενόμενος Ἀθήνηθεν εἰς Λακεδαίμονα ἐκ τῆς γυναικωνίτιδος ἔφη εἰς τὴν ανδρωνῖτιν ἐπιέναι. Theo. *Progymn. Eum Moloſſum, cum in Italiam tranſiret, dixiſſe accepimus ſe quidem ad Romanos ire quaſi in* ανδρωνίτην, *Macedonem iſſe ad Perſas quaſi in* γυναικωνίτην. Gell. XVII. 21. Γυναικηΐην Ionici Scriptores. Γυναικῶνα LXX. Vid. *Eſth.* II. paſſim. Romani variant. *Neque ſedet vxor, niſi in interiore parte aedium, quae* Gynaeconitis *appellatur.* Praef. *Aemilii Probi.* Ita *Vitruu.* VI. 10. qui de hac re diſertius. *Gynaeceum*, Cic. *Philipp.* II. 95. *Plaut. Moſtell.* II. 3. 68 *Ter. Phorm.* V. 5. 22. Lector,

κατὰ τὴν ἀνδρωνῖτιν. ἐπειδὴ δὲ τὸ παιδίον ἐγένετο
ἡμῖν, ἡ μήτηρ αὐτὸ ἐθήλαζεν· ἵνα δὲ μὴ, ὁπότε
30. λούεσθαι δέοι, κινδυνεύοι κατὰ τῆς κλίμακος κατα-
βαίνουσα, ἐγὼ μὲν ἄνω διῃτώμην, αἱ δὲ γυναῖκες
κάτω. καὶ οὕτως ἤδη συνειθισμένον ἦν [25], ὥστε πολ-
λάκις ἡ γυνὴ ἀπῄει κάτω καθευδήσουσα ὡς τὸ παι-
δίον, ἵνα τὸν τιτθὸν αὐτῷ διδῷ, καὶ μὴ βοᾷ. καὶ
33. ταῦτα πολὺν χρόνον οὕτως ἐγίνετο, καὶ ἐγὼ οὐδέπο-
τε [26] ὑπώπτευσα· ἀλλ' οὕτως ἠλιθίως διεκείμην,
ὥστε

credo, meus vix ſe moneri patitur, obtinuiſſe apud antiquos, vt mulieres in ſola ſuperiore aedium parte, σωφροσύνης ergo, aetatulam agerent. Hinc apud *Homerum* frequentius:

Ἐς δ' ὑπερῷ' ἀναβᾶσα — et huic loco diſertius, *Odyſſ.* α. 328.

Τοῦ δ' ὑπερωιόθεν φρεσὶ σύνθετο θέσπιν ἀοιδὴν
Κούρη Ἰκαρίοιο περίφρων Πηνελόπεια
Κλίμακα δ' ὑψηλὴν κατεβήσατο οἷο δόμοιο.

Quin et Hebraeis ſuae erant γυναικωνίτιδες. Ita Iſaacus dicitur nouam nuptam duxiſſe האהלה שרה אמו *Gen.* XXIV. 67. Quod ſupereſt, hunc locum *Lyſiae*, ad totam, credo, narrationem digitum intendens, laudat *Demetr. Phaler.* ἰσχνοῦ χαρακτῆρος exemplum, cuius Ideae, vt technice loquar, neque antiquius, neque inluſtrius monumentum vllibi exſtare contendo. TAYL.

Videtur ſic leg. ἴσα ἔχον τὰ ἄνω τοῖς κάτω. ἄνω τὴν γυναικωνῖτιν, καὶ κάτω τὴν ἀνδρωνῖτιν. in ſuperiori contignatione ſecretum mulierum, in inferiori autem, (vel in humili et plano) marium diuerſorium.

25. συνειθισμένον ἦν] ſubaudi, aut, ſi mauis, adde τοῦτο ἡμῖν.

26. οὐδέποτε ὑπώπτευσα] volebat, quod modo

ὥστε ᾤμην τὴν ἐμαυτοῦ γυναῖκα πασῶν σωφρονεστάτην εἶναι τῶν ἐν τῇ πόλει. προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου, ὦ ἄνδρες, ἧκον μὲν ἀπροσδοκήτως ἐξ ἀγροῦ, μετὰ δὲ τὸ δεῖπνον, τὸ παιδίον ἐβόα, καὶ ἐδυσκόλαινεν 36.
ὑπὸ τῆς θεραπαίνης ἐπίτηδες λυπούμενον, ἵνα ταῦτα ποιῇ. ὁ γὰρ ἄνθρωπος ἔνδον ἦν (ὕστερον γὰρ ἅπαντα ἐπυθόμην·) καὶ ἐγὼ τὴν γυναῖκα ἀπιέναι ἐκέλευον, καὶ δοῦναι τῷ παιδὶ τὸν τιτθὸν, ἵνα παύσηται κλαίων. ἡ δὲ τὸ μὲν πρῶτον οὐκ ἤθελεν, ὡς ἂν 39.
ἀσμένη με ἑωρακυῖα, ἥκοντα δὴ διὰ χρόνου. ἐπειδὴ δὲ ἐγὼ ὠργιζόμην, καὶ ἐκέλευον αὐτὴν ἀπιέναι, Ἵνα σύγε (ἔφη) πειρᾷς ἐνταῦθα τὴν παιδίσκην· καὶ πρότερον δὲ μεθύων εἷλκες 27 αὐτήν. Κἀγὼ μὲν ἐγέλων· ἐκείνη δὲ ἀναστᾶσα καὶ ἀπιοῦσα προστίθησι 28 42.
τὴν θύραν, προσποιουμένη παίζειν, καὶ τὴν κλεῖν ἐφέλκεται 29. κἀγὼ τούτων οὐδὲν ἐνθυμούμενος, οὐδ' ὑπονοῶν, ἐκάθευδον ἄσμενος, ἥκων ἐξ ἀγροῦ. ἐπειδὴ δὲ ἦν πρὸς ἡμέραν, ἧκεν ἐκείνη, καὶ τὴν θύραν ἀνέῳξεν.

vidimus, Markland legi οὐδέπω τι ὑπώπτ. verum bene habet locus. toto illo tempore nunquam, ne ſemel quidem. Mutandum ſi quid ſit, quod nil eſt, malim οὐδέπω τότε ὑπ. nondum tum temporis.

27. εἷλκες] εἷλκεν habuit *Ald.* quod magnum Scaligerum in fraudem induxit. Μεθύοντα εἷλκεν αὐτή, inquit ille. TAYLOR.

28. προστίθησι τ. θ.] Simile eſt apud *Petronium.* Adduxit *repente* oſtium, *meque nihil tale exſpectantem incluſit*, exemitque *raptim* clauem. SALMASIVS.

29. ἐφέλκεται] ad ſe trahit, hoc eſt, a peſſulo revulſum ſecum auſfert.

93.1. ἀνέῳξεν. ἐρομένȣ δέ μȣ, τί αἱ θύραι νύκτωρ ψοφοῖεν, ἔφασκε τὸν λύχνον ἀποσβεσθῆναι τὸν παρὰ τῷ παιδίῳ, εἶτα ἐκ τῶν γειτόνων ἀνάψασθαι[30]. ἐσιώπων
3. ἐγὼ, καὶ ταῦτα ȣ῞τως ἔχειν ἡγȣ́μην. ἔδοξε δέ μοι, ὦ ἄνδρες, τὸ πρόσωπον ἐψιμμυθιῶσθαι[31], τȣ̃ ἀδελφοῦ

30. ἀνάψασθαι] ſe curaſſe accendi, vel imperaſſe ancillae, vt apud vicinorum quempiam lychnum rurſus accenderet.

31. ἐψιμμυθιῶσθαι] Vides, mi lector, non heri neque pridie *Ceruſſam* ſuum habere vſum et exiſtimationem. Pſimmythium *quoque, hoc eſt* Ceruſſam, *plumbariae dant officinae. Laudatiſſimum in Rhodo. Fit autem ramentis plumbi tenuiſſimis — Vis eius eadem, quae ſupradictis, leuiſſima tantum ex omnibus praeterque* ad candorem feminarum, *Plin.* XXXIV. 54. Variant ſcripturae ad extremum. Praeter quae *ad candorem feminarum* adhibetur. Editt. 1472. et 1487. Habe etiam quod Cod. MS. *Bibl. Reg. Cantab.* Propter quae *ad candorem feminarum adhibetur.* Legitur hic loci apud *Coisl.* ἐψιμυθιῶσθαι cum ſimplici μ. quod ferri poteſt ex mente σχ. *Ariſtoph.* Καὶ ψιμύθιον δι' ἑνὸς μ, καὶ ψιμμύθιον διὰ δυοῖν μμ λέγεται. *Eccleſ.* 1064. Non deſunt vtriuſque ſcriptionis exempla.

Εἰ δ' ἐκπλυνεῖται τοῦτο το ψιμυθιον.

Ariſtoph. *Plut.* 1065.

Idem *Eccl.* 924.

Ἤγχουσα μᾶλλον καὶ τὸ σὸν ψιμμιθιον.

Ψιμμυθίῳ ἀλείψειε. Plat. *Lyſide*, et *Alexis* apud *Athen.* I. 13.

Τὰς ὀφρῦς πυῤῥὰς ἔχει τις, ζωγραφȣ̃σιν ἀσβόλῳ.
Συμβέβηκ' εἶναι μέλαιναν, κατέπλασε ψιμμυθίῳ.
Λευκόχρως λίαν τίς ἐστι; παιδέρωτ' ἐντρίβεται.

φοῦ τεθνεῶτος οὔπω τριάκονθ' ἡμέρας. ὅμως δ' οὐδ' οὕτως οὐδὲν εἰπὼν περὶ τοῦ πράγματος, ἐξελθὼν ᾠχόμην ἔξω σιωπῇ. μετὰ δὲ ταῦτα, ὦ ἄνδρες, χρόνου μεταξὺ διαγενομένου, καὶ ἐμοῦ πολὺ ἀπολε- 6.
λειμμένου τῶν ἐμαυτοῦ κακῶν, προσέρχεταί μοι τις πρεσβῦτις ἄνθρωπος, ὑπὸ γυναικὸς ἐπιπεμφθεῖσα, ἣν ἐκεῖνος ἐμοίχευεν, ὡς ἐγὼ ὕστερον ἤκουον· αὐτὴ [32] δὲ ὀργιζομένη, καὶ ἀδικεῖσθαι νομίζουσα, ὅτι οὐκ ἔτι ὁμοίως ἐφοίτα παρ' αὐτὴν, ἐφύλαττεν, ἕως 9.
ἐξεῦρεν ὅ, τι εἴη τὸ αἴτιον. προσελθοῦσα οὖν μοι ἐγγὺς ἡ ἄνθρωπος τῆς οἰκίας τῆς ἐμῆς [33], ἐπιτηροῦσα,

Εὐφί-

Vtroque modo pariter diuerſis in locis *Etym. M.* et auctores, quos laudat. Εψιμμυθιῶσθαι. Προσετρίφθαι τρίμματι λευκὸν τὸν χρῶτα ποιοῦντι, ὥσπερ τὸ φῦκος ξανθόν. ἐχρῶντο δὲ τῷ φύκει εἰς τὰ μῆλα, ἵνα ξανθίζῃ, τῷ δὲ ψιμυθίῳ εἰς ὅλον τὸ πρόσωπον, ἵνα λευκὸν ᾖ. Tum autem Κοσμεῖσθαι τε τῇ ἐμῇ στολῇ καὶ ψιμμυθιοῦσθαι καὶ ἐγχουσίζεσθαι τὸ πρόσωπον. Et, Ἰδὼν ποτε αὐτὴν ἐντετριμμένην πολλῷ μὲν ψιμμυθίῳ, ὅπως λευκοτέρα ἔτι δοκῇ εἶναι ἢ ἦν, πολλῇ δὲ ἐγχούσῃ, ὅπως ἐρυθροτέρα φαίνοιτο τῆς ἀληθείας. Plura adiicere mihi ſit *Religio*, ne puellarum *ſcrinia compilaſſe* videar. Admonerem tamen ψιμμύθιον eſſe quaſi Ἀττικώτερον. Ita fere *Moeris* Ψιμμύθιον διὰ τοῦ υ Ἀττικῶς. Suppleuit *Hudſon* ψιμμίθιον Ἑλληνικῶς. Id quod reperitur apud *Dioſcor.* V. 103. et *Plutarch.* in *Alcib.* fin. Ὑπογράφουσαν καὶ ψιμμιθιοῦσαν. TAYLOR.

32. αὐτὴ] Legendum αὕτη. ab οὗτος quippe, non ab αὐτός. TAYLOR.

33. ἐμῆς] aut deeſt poſt hoc pronomen ἐξιόντα, praeſtolans me exeuntem, h. e. ſpeculans, quandonam

Εὐφίλητε (ἔφη) μηδεμιᾷ πολυπραγμοσύνῃ προσε-
12. ληλυθέναι με νόμιζε πρός σε [34]. ὁ γὰρ ἀνὴρ ὁ ὑβρί-
ζων εἰς σὲ καὶ τὴν γυναῖκα τὴν σὴν [35], ἐχθρὸς ὢν
ἡμῖν

eſſem exiturus domo mea; aut ἐγγὺς eſt poſt ἡ ἄνθρωπος collocandum. vt ſic legatur προσελθοῦσα οὖν μοι ἡ ἄνθρωπος, ἐγγὺς τῆς οἰκίας τῆς ἐμῆς ἐπιτηροῦσα. anus itaque illa, quae me eſſet prope domum meam ſpeculata vel praeſtolata, cum ad me acceſſiſſet.

34. πρός σε] Aldus et ſecundum eum omnes quotquot adhuc fuerunt Lyſiae editores, dederunt πρὸς σοῦ. Ego πρός σε dedi, ex auctoritate Stephani et Scaligeri, confirmata a codice Vindobonenſi.

35. τὴν γυναῖκα τὴν σὴν] duo poſtrema vocabula, quae vulgatis deſunt, addidi ex auctoritate Coislin. Brulart. Vindobon. deeſſe hic loci σὴν iam dudum ante Marklandum vis ingenii docuerat, cuius haec ſunt verba:

τὴν γυναῖκα] Forte, τὴν σὴν γυναῖκα: vt paulo poſt, οὐ μόνον τὴν σὴν γυναῖκα διέφθαρκεν. Lucianus Soloeciſt. p. 760. Καὶ γὰρ ὅστις γυναῖκα ὑβρίζει τὴν σὴν, εἰς σὲ ὑβρίζει. Agit ibi Lucianus de differentia phraſium ὑβρίζειν σε et ὑβρίζειν εἰς σέ: vt prius ſit, quando *corpus tuum* ab aliquo male tractatur; poſterius, quando aliquis *tuorum*, vt Vxor tua, Amicus tuus, etc. Hic vero Lyſiae locus, ſi ſanus ſit, oſtendit canonem illum Luciani non ſemper obſeruatum eſſe. et ſupra dixerat Noſter de Eratoſthene, καὶ ἐμὲ αὐτὸν ὕβρισεν: non recte, ſi Luciani regulae ſtandum ſit. Dixiſſe enim debuit εἰς ἐμὲ αὐτόν. Fieri quidem poteſt, vt Participium διαφθείρων deſit poſt τὴν σὴν γυναῖκα: ὁ ὑβρίζων εἰς σὲ, καὶ τὴν σὴν γυναῖκα διαφθείρων. quam diſtinctionem alibi in hac Oratione ſeruat: ἐκείνην τε διέφθειρε. καὶ ἐμὲ αὐτὸν ὕβρισεν. Luciani vero normam refutat Demoſthenes paſſim: vt in Mi-

ἡμῖν τυγχάνει. ἐὰν ȣ̓̃ν λάβῃς τὴν θεράπαιναν τὴν εἰς * τὴν ἀγορὰν 36 βαδίζȣσαν καὶ διακονȣ̃σαν ὑμῖν,

diana, ἐμȣ̃ μὲν ὕβρισεν εἰς τὸ σῶμα, de Midia loquens, qui *ipſum* Demoſthenem κονδύλῳ et verberibus exceperat. Et ita alibi in iſta Oratione. MARKLAND.

36. τὴν εἰς τὴν ἀγορὰν] Ita ſuperius, τὴν θεράπαιναν τὴν εἰς τὴν ἀγορὰν βαδίζȣσαν. Obſonandi enim partes ancillulis aliquando ceſſiſſe pluribus oſtendunt *Caſaub.* ad *Athen.* l. 4. c. 21. et *Duker.* in nupera et praeclara admodum edit. *Thucyd.* II. 78. Qui hoc munere fungebatur, ἀγοραςὴς olim audiuit. Ἐκάλȣν δὲ καὶ ἀγοραςὴν τὸν τὰ ὄψα ὠνȣ́μενον, νῦν δὲ ὀψωνάτορα, ὡς Ξενοφῶν ἐν βω. ἀπομνημονευμάτων, ȣ̔τωσὶ λέγων, Διάκονον δ' ἂν καὶ ἀγοραςὴν τὸν τοιȣ̃τον θέλοιμεν πρίασθαι λαβεῖν. παρὰ δὲ Μενάνδρῳ ἐςὶ κοινότερον ἐν Φανίᾳ, Φειδωλὸς ἦν τε καὶ ἀγοραςὴς μέτριος. Ὀψώνην δ' εἴρηκεν Ἀριςοφάνης ἐν Ταγηνιςαῖς. Athen. l. 4. p. m. 86. Recte ſummus ille Criticus. Quod Graecis ἀγοραςὴς, ſuae aetati erat ὀψωνάτωρ.

DIS.

MANIBVS.

TAVRIONIS.

OPSONATORIS.

POPAEAE. AVG.

Spon. Miſcell. Erudit. Antiq.

Vindicari obiter *Heſychium* iubeo. Ἀγοράσματα ὤνια. † Ἀγορᾶται λέγει. Immo Ἀγοράσαι λεγε vel λέγȣσι. H. e. Veteres obſonantem ἀγορᾶσαι, non ἀγορᾶν, dixerunt, vt monet *Suid.* Ἀγορᾶσαι τὸ ὠνήσασθαι. Ἀγοράσαι λεγȣσι, τὸ δ' Ἀγορᾶν βάρβαρον. Et praeterea tali vtitur interpretamenti forma aliquoties praeſtantiſſimus ille Gloſſographus. Οἷόν τε. δυνατον, λεγουσι. TAYLOR.

Secundum articulum de meo addidi.

μῶν, καὶ βασανίσῃς, ἅπαντα πεύσῃ[37]. ἔϛι δ᾽ (ἔφη)
15. Ἐρατοσθένης Ὀίηθεν[38] ὁ ταῦτα[39] πράττων, ὃς

 ȣ̓ μό-

37. ἅπαντα πεύσῃ] audies omnia, quae ſcil. tua ſcire intereſt, totam rem cognoſces.

38. οἴκοθεν] Feliciſſime videmur *Manutii* lectionem reſtituiſſe veterumque Codd. pro qua *Stephanus*, mente, credo, captus, inſulſiſſimum iſtud οἴκοθεν inferciuit. Οἴη δῆμος erat Atticae, cuius populares denominabantur Οἴηθεν, vti notum eſt ex Lexicographis. Ita Polemo apud *Laert.* erat Οἴηθεν. Ita Ἀριϛοκλῆς Οἴηθεν apud *Demoſth. c. Apatur.* Male hodie Οἶῆθεν praeter tonum. Erat autem extra hunc pagum et Οα, vnde Οαθεν, et Οη, vnde Οηθεν dicebantur. Verum haec omnia *Meurſio* non ſatis placebant, qui *Stephani* οἴκοθεν in Οἴοθεν vertendum ſuadet. Sed hoc vt praeter rem et ſcriptionem, ita et infeliciter quoque. Iſtius enim pagi δημόται (fuit enim et Οἶον, idque duplex) non Οἴοθεν, ſed ἐξ Οἴȣ proferebantur. Vid. *Harpocr.* in Οἶον. *Steph. Byzant.* in Οἶον, Ἀβρότονον et Μετάχοιον. Atque ita ſcriptores conſtanter. Vnde ſupplendum fortaſſe marmor *G. Wheeleri.*

Διονυσιος αφρο
Δισιου. εξ. Ο . . . . . παιων. Διομη
Δους. παλλη ſc. νεύς.

Quidni αφροδισιȣ (nam illud alterum nunquam, quod ſciam, legitur) εξ Οιȣ? Teſtantur enim alia.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ.
ΗΡΟΔΟΥ.
ΕΞ ΟΙΟΥ.

Spon. Itin. t. 2. p. 448.

Λεοντικος. (vel Λεοντιχος potius)
Διονυσιου. Σουνιευς.
Βασσος. Γα — Τιος

20

οὐ μόνον τὴν σὴν γυναῖκα διέφθαρκεν, ἀλλὰ καὶ ἄλλας πολλάς. ταύτην γὰρ τὴν τέχνην[40] ἔχει. ταῦτα εἰποῦσα, ὦ ἄνδρες, ἐκείνη μὲν ἀπηλλάγη, ἐγὼ δὲ εὐθέως ἐταραττόμην· καὶ πάντα μου εἰς τὴν γνώμην εἰσῄει. καὶ μεστὸς ἦν ὑποψίας, ἐνθυμούμενος 18
μὲν, ὡς ἀπεκλείσθην ἐν τῷ δωματίῳ, ἀναμιμνησκόμενος δὲ, ὅτι ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐψόφει ἡ μέταυλος θύρα[41] καὶ ἡ αὔλειος, (ὃ οὐδέποτε[42] ἐγένετο)

ἔδοξε

(Γαργήττιος procul dubio, vt Epicurus apud *Laert.*)
Αηναιος. εξ. Οιου. Id. ib. p. 463.
Occurrit apud *Herodot. Terpſich.* mentio χωρίου in AEgina inſula, cui nomen erat Οἴη. TAYLOR.

Reſtitue priſtinam et veram lectionem Οἴηθεν, *ex Oea*, Oeenſis; quam eiecit *Stephanus*, quod mirum, ſubſtituta illa οἴκοθεν, quae nihil dicit. Quiuis enim eſt οἴκοθεν: deſcribendus vero hoc loco erat Reus *ſignanter*, ex δήμῳ ſeu *pago*, ex quo eſſet. *Oea* autem pagus in *Tribu* Pandionide. Harpocration, V. Οἴηθεν· δῆμος τῆς Πανδιονίδος ἡ Οἴη. Ad quae vide doctiſſ. *Valeſium*, qui plura exempla vocis Οἴηθεν ſuppeditabit, quibus adde hoc Diog. Laertii in Polemone: Πολέμων Φιλοστράτου μὲν υἱὸς ἦν, Ἀθηναῖος, τῶν δήμων Οἴηθεν. *Stephani* meritis facile hoc condonabunt aequi Litterarum Iudices. MARKLAND.

39. ταῦτα] de quibus nempe ego te nunc admoneo, indicium rei velut eminus oſtendens; et quae tu cognoſces plenius, vbi volueris inueſtigare.

40. τέχνην] hanc artem exercet, hinc quaeſtum et victum habet. alitur ab impuris mulierculis, quae quos numos maritis ſuffurantur, eos moechis ingerunt.

41. Μέταυλος] Locus tentatus. ὁ μέταυλος θύρα καὶ ἡ αὔλειος. *Ald.* ὁ μέταυλος καὶ ἡ αὔλειος θύρα.

ἔδοξε τέ μοι ἡ γυνὴ ἐψιμμυθιῶσθαι. ταῦτά μου 49

Valeſ. ad *Harpocr.* ſed inſcite. Ianua intelligitur, non, vt ille velit, atrium. Neque felicius Scaliger ἡ μέσαυλος. Quid? Cum *Harpocr.* μέταυλος ex hac oratione diſerte laudet? Profecto Atticiſmum iugulas. μέταυλος ἡ μέση τῆς ἀνδρωνίτιδος καὶ γυναικωνίτιδος θύρα. Ἀττικῶς. μεσαυλος Ἑλληνικῶς. Moer. Quid expreſſius? Adi tamen, ſi lubet, *Ael. Dionyſ.* ex *Euſtath.* ad *Iliad.* λ. Ita quoque exponit *Heſych.* Μέταυλον, quaſi rarioris vſurae per μέσαυλον, vt alibi Μέτην per μέσην. Μέταυλος ergo apud Atticos erat ianua trium media, quarum prima αὔλειος ἡ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ πρώτη θύρα τῆς οἰκίας, vt loquitur *Suidas*, Anticum ſc. veſtibulum, ſeu atrium claudens: Extrema παράθυρος; Poſticum nempe.

Atria *ſeruantem* poſtico *falle clientem.*
Hor. I. *Ep.* 5. 31.

N. alibi. Ταῦτα διανοηθεὶς ἔφευγον, ἐκείνων ἐπὶ τῇ αὐλείῳ θύρᾳ τὴν φυλακὴν ποιουμένων· Τριῶν δὲ θυρῶν οὐσῶν, ἃς ἔδει με διελθεῖν, ἁπάσας ἀνεῳγμένας ἔτυχον. Plut. *Sympoſ.* Δέδια, μὴ δοκῶμεν τῇ αὐλείῳ τὸν τῦφον ἀποκλείοντες εἰσάγειν τῇ παραθύρῳ. *Duarum in atrio ianuarum* (nam παράθυρον negligit) *quae plateam ſpectabat* αὔλειος, *quae* εἰς ἀνδρωνῖτιν *ferebat*, Μεσαυλος θύρα *dicta.* Du Cang. Atque ita porro *Philo* de *Legg. Special.* Θηλείαις δὲ οἰκουρία καὶ ἔνδον μονή, παρθένοις μὲν εἴσω κλισιάδων τὴν Μεσαυλιον ὅρον πεποιημέναις· τελείαις δὲ ἤδη γυναιξὶ τὴν αὔλιον. Ariſtoph. in *Pace* 981.

Καὶ γὰρ ἐκεῖναι παρακλίνασαι
Τῆς αὐλείας παρακύπτουσι·
Κἄν τις προσέχῃ τὸν νοῦν αὐταῖς,
Ἀναχωροῦσι —

πάντα εἰς τὴν γνώμην εἰσῄει, καὶ μεστὸς ἦν ὑποψίας. 21.
ἐλθὼν δὲ οἴκαδε, ἐκέλευον ἀκολουθεῖν μοι τὴν θερά-
παιναν εἰς τὴν ἀγοράν. ἀγαγὼν δ᾽ αὐτὴν ὡς τῶν ἐ-
πιτηδείων τινὰ, ἔλεγον, ὅτι ἐγὼ πάντα εἴην πεπυσ-
μένος τὰ γινόμενα ἐν τῇ οἰκίᾳ. σοὶ οὖν (ἔφην) ἔξεστι
δυοῖν ὁπότερον βούλει ἑλέσθαι· ἢ μαστιγωθεῖσαν εἰς 24.
μύλωνα ἐμπεσεῖν, καὶ μηδέποτε παύσασθαι κακοῖς
τοιούτοις [44] συνεχομένην, ἢ κατειποῦσαν ἅπαντα
τἀληθῆ, μηδὲν παθεῖν κακὸν, ἀλλὰ συγγνώμης
παρ᾽ ἐμοῦ τυχεῖν τῶν ἡμαρτημένων. ψεύσῃ δὲ μη-
δὲν, ἀλλὰ πάντα τἀληθῆ λέγε. κἀκείνη τὸ μὲν 27.
πρῶτον ἔξαρνος ἦν, καὶ ποιεῖν ἐκέλευεν ὅ, τι βού-
λομαι [45]· οὐδὲν γὰρ εἰδέναι· ἐπειδὴ δὲ ἐγὼ ἐμνήσθην
Ἐρατοσθένους πρὸς αὐτὴν, καὶ εἶπον, ὅτι οὗτος ὁ
φοιτῶν εἴη πρὸς τὴν γυναῖκα, ἐξεπλάγη, ἡγησα-

μένη

Plutarch. *de Curioſit.* Ὧν δὲ ἕνεκα κλεὶς καὶ μοχλὸς καὶ αὔλειος, ταῦτα ἀνακαλύπτων καὶ φέρων εἰς τὸ μέσον ἑτέροις. Vid. *Valeſ.* ad *Euagr.* IV. 3. et ad *Harpocr.* in Μέταυλος. TAYLOR.

42. οὐδέποτε] ſubaudi πρότερον aut προτοῦ.

43. μου] ego μοι mallem. verum multum non intereſt.

44. τοιούτοις] qualia nempe mala ſunt ſeruulorum piſtrino concluſorum.

45. βούλομαι] melius vtique conueniret βουλοίμην et βούλωμαι. Nolim tamen ideo vulgatam damnare, qui videam, graecos in modis non admodum diligentes fuiſſe, ſiue librariorum culpa id factum eſt, ſiue ipſorum auctorum iudicio, quos par eſt exiſtimare linguae ſuae indolem melius calluiſſe, aureſque habuiſſe terſiores, quam nos.

30. μένη με πάντα ἀκριβῶς ἐγνωκέναι. καὶ τότε ἤδη [46] πρὸς τὰ γόνατά μου πεσοῦσα [47], καὶ πίστιν παρ' ἐμοῦ λαβοῦσα μηδὲν πείσεσθαι κακὸν, κατηγόρει· πρῶτον μὲν ὡς μετὰ τὴν ἐκφορὰν αὐτῇ προσίοι [48], ἔπειτα ὡς αὐτὴ τελευτῶσα εἰσαγγείλειε [49]· καὶ ὡς ἐκεί-
33. νη τῷ χρόνῳ * πεισθείη [50], καὶ τὰς εἰσόδους, οἷς τρό-

B 4 τρό-

46. τότ' ἤδη] Malebat Marklandus, ſed praeter rem, τότε δὴ legi. vulgata proba eſt. nota haec, grauisque formula ſignificat *tum demum*, *ita demum*.

47. πεσοῦσα] alius προσπεσοῦσα dixiſſet. verum teneto Lyſias antiquitatis, cuius tenax eſt, morem, ſimplicia compoſitis praeferentis.

48. αὐτῇ προσίοι] ad ſe (ancillam puta) acceſſerit, Eratoſthenes nempe.

49. εἰσαγγείλειε] ſcil. Eratoſthenem ad heram. αὐτὴ rurſus ad ancillam redit.

50. προσθείη] Vitium merum eſt iſtud προσθείη, nec quam rem hic agat prorſus video. De antiqua ſcriptura nullus haereo, προθείη. *Heſych.* Προθέντα. Προβαλλόμενον. Επαγγειλαμενον. Indigna ſane corruptela nec ſublatu difficilis, ſed quae praeter *Lyſiam* noſtrum ceteros quoque inuaſit. Ecce tibi *Diodorum* τὸν ἐκ Σικελίας. Ita ille in aditu. Καθόλου δὲ φαίνεται πᾶν τὸ προστεθὲν τοιοῦτον, ὁποῖον ἂν ἡ τοῦ λέγοντος δύναμις παραστή η. Steph. ad loc. πραχθέν. Vera lectio eſt προτεθὲν vel caeco iudice. Τὸ προβαλλόμενον *Heſychii.* Ita et apud *Demoſth.* quoque *de ementita legatione.* Εις δε τα τῆς πόλεως πράγματα, ἐν οἷς ἦν τότε, τὴν φιλανθρωπίαν αὐτὸν ἠξίου ταύτην προσθέντα ἄξιόν τι καὶ αὐτοῦ καὶ τῶν Θηβαίων πρᾶξαι. Cod. *Lutet.* ſincere προθεντα. Atque haec hactenus. Iam vero quid ſi ex ſanato loco ſaniorem etiam reddam? Σεμνύνεσθαι non eſt meum. Sed vide, quid profece-

τρόποις προσίοι [51]· καὶ ὡς Θεσμοφορίοις, ἐμοῦ ἐν ἀγρῷ ὄντος, ᾤχετο εἰς τὸ ἱερὸν μετὰ τῆς μητρὸς τῆς ἐκείνου· καὶ τἆλλα τὰ γενόμενα πάντα ἀκριβῶς διηγήσατο. ἐπειδὴ δὲ πάντα εἴρητο αὐτῇ, εἶπον ἐγὼ, Ὅπως τοίνυν ταῦτα μηδεὶς ἀνθρώπων 36. πεύσε-

rim! Modo dixerat τελευτῶσα, poſt diutinas ſc. moras, et pluſculum temporis interiectum. Nunc vero addit τῷ χρόνῳ. Anne hoc *Lyſiae* ἀκρίβειαν et caſtitatem ſapit? Non quidem, ſi quid ego ſapiam. Corrige ergo, καὶ ὡς ἐκείνη (vxor ſc.) τοὺς χρόνους προθείη καὶ τὰς εἰσόδους οἷς τρόποις προσίοι. Sero didici non aliud placuiſſe *Philelpho* doctiſſimo interpreti. *Vtque illa* et tempus *et aditus accedendique modum* conſtituerit. TAYLOR.

Auctoritate ſua dederat Taylor προθείη, pro lectione vulgatorum librorum προσθείη. vnde ego marte meo πεισθείη effeci. tempore tandem, poſt longas internuntiationes, moras, et recuſationes vxorem meam precibus Eratoſthenis conceſſiſſe.

51. καὶ τὰς εἰσόδους οἷς τρόποις προσίοι] Haud dubito fore haud paucos, qui lectionem hanc tueantur, quaſi idem valeret, atque ſi Lyſias ſic dixiſſet καὶ κατηγόρει ἡ θεράπαινα τὰς τοῦ Ἐρατοσθένους εἰς τὴν ἐμὴν οἰκίαν εἰσόδους, τουτέστιν, οἷς τρόποις προσίοι πρὸς τὴν ἐμὴν γυναῖκα. Ego vero nullus dubito locum hunc leuiter eſſe corruptum, et poſſe gemino modo ſanari, ſiue vt pro προσίοι legatur ποιοίη, quibus modis faceret ingreſſus in domum meam. Siue, quod malim, vt καὶ poſt εἰσόδους addatur. denuntiabat ancilla — etiam haec duo. 1) Eratoſthenem itare, ventitare ad domum meam, ſaepius in eam me clam ingredi. 2) modos, quibus illa ad heram accederet.

πεύσεται [52]*· εἰ δὲ μὴ, οὐδέν σοι κύριον ἔσται τῶν πρὸς ἐμὲ ὡμολογημένων* [53]*· ἀξιῶ δέ σε ἐπ' αὐτοφώρῳ ταῦτά μοι ἐπιδεῖξαι· ἐγὼ γὰρ οὐδὲν δέομαι λόγων. ἀλλὰ τὸ ἔργον* [54] *φανερὸν γενέσθαι, εἴπερ οὕτως*
39. *ἔχει. ὡμολόγει ταῦτα ποιήσειν. καὶ μετὰ ταῦτα διεγένοντο ἡμέραι τέσσαρες ἢ πέντε* [55a.]*, ὡς ἐγὼ μεγάλοις ὑμῖν τεκμηρίοις* [55 b] *ἐπιδείξω. πρῶτον δὲ διη-*

52. *πεύσεται*] ſic dedi e Vindobonenſi. Toup etiam ſic dudum emendarat ad Suidae T. I. p. 31.

53. *τῶν πρὸς ἐμ' ὡμολογ.*] *τῶν πρός σε ἐμοὶ ὡμολογημένων.* STEPH. Duriter ſane, ne quid amplius dicam. Quid ſi *τῶν προσωμολογημενων*? Ita *Aeſch. c. Cteſiph.* *Παλαιὰ καὶ λίαν προσωμολογημενα.* Natum eſt vitium ex initio vocis ſubſequentis. TAYL.

Bene habet vulgata, niſi quod *σοι* ſubaudiendum eſt. Perinde, et in eandem ſententiam dicitur *τὰ πρὸς ἐμέ σοι ὁμολογηθέντα*, atque *τὰ ἐμοὶ πρὸς σὲ ὁμολογηθέντα.* pacta conuenta inter nos ambos. niſi quod haec intercedat differentia, prius illud ſignificat, quae tute tibi a me depectus es, poſterius, quae ego mihi abs te depectus ſum.

54. *ἀλλὰ τὸ ἔργον*] id eſt *ἀλλὰ δέομαι τοῦ τὸ ἔργον φ. γ.* ſed haec poſtulo, vt res ipſa diſpaleſcat.

55 a. Poſt v. *πέντε* deeſſe videtur haec ſententia *καὶ ἐπ' αὐτοφώρῳ τὸν μοιχὸν ἔνδον ἔλαβον.* In his enim duobus cauſae cardo verſabatur, 1) *τὸν μοιχὸν λαβεῖν ἐπὶ τῇ ἑαυτοῦ γυναικὶ.* 2) *ἐπ' αὐτοφώρῳ*, vt non alius, ſed ipſe maritus, moechum in ſtupro vxoris deprehenderet. haec duo neceſſe erat argumentis certis et inuictis demonſtrari.

55 b. *μεγ. τεκμηρ.*] Profecto *μεγάλα* illa *τεκμήρια* diutius fruſtra quaeſiui. 'Mi homo, quare pollici-

γήσασθαι βούλομαι τὰ πραχθέντα τῇ τελευταίᾳ ἡμέρᾳ. Σώστρατος [56a]. ἦν μοι ἐπιτήδειος καὶ φίλος· τούτῳ ἡλίου δεδυκότος ἰόντι [56b]. ἐξ ἀγροῦ ἀπήντησα. 42. εἰδὼς δ' ἐγώ, ὅτι τηνικαῦτα ἀφιγμένος [57], οὐδὲν ἂν καταλήψοιτο [58a]. οἴκοι τῶν ἐπιτηδείων [58b]., ἐκέ-

λευον

tus non fidem tuam liberaſti? Mancam olim eſſe hanc orationem iam aliunde ſuſpicabar. Nunc ſuſpicandi finem feci. TAYLOR.

56a. Σώσαστρος] Recte *Coisl.* Σώστρατος, vti inferius quoque legitur. Nomen vulgariter vſurpatum, et, vt id quoque adiiciam, ex genio linguae Graecae. Περὶ μὲν οὖν Σωστράτου ἐν ἄλλῳ βιβλίῳ γέγραπταί μοι, καὶ δεδήλωται μέγεθός τε αὐτοῦ, καὶ ἰσχύος ὑπερβολὴ καὶ ἔργα οὐκ ἀπῳδὰ τοῦ ὀνόματος. Lucian. in *vit. Demonactis*. TAYLOR.

56b. ἰόντι] raro ſenſu, pr. ἐπανιόντι, vel ἐπανήκοντι, reuertenti, redeunti.

57. ἀφιγμένος] ſcil. ἐκ τοῦ ἀγροῦ εἰς τὸ ἄστυ πρὸς τοὺς οἰκείους. Saepe ἀφικνεῖσθαι vſurpatur pro ἐπανέρχεσθαι vel κατιέναι.

58a. οὐδὲν ἂν καταλήψοιτο etc.] Lego, οὐδένα ἄν, vel οὐδέν' ἂν etc. *neminem ſuorum domi inueniret.* Sic infra: Καὶ τοὺς μὲν ἔνδον κατέλαβον. Et rurſus: οὐκ εἰδὼς οντινα οἴκοι καταλείψομαι (l. καταλήψομαι) καὶ ὄντινα ἔξω Demoſthenes in Euerg. καταλαβὼν δὲ αυτον οὐκ ἔνδον ὄντα. MARKLAND.

58b. τῶν ἐπιτηδείων hic loci neutrius generis eſt. id temporis, tam ſero diei domum ſi redeat, alimentorum, vnde reficiatur, nil reperturum eſſe, coena a neceſſariis iam dudum confecta, non exiſtimantibus futurum, vt Soſtratus tam ſero rure domum rediret.

λευον συνδειπνεῖν [59]· καὶ ἐλθόντες οἴκαδε ὡς ἐμὲ, ἀναβάντες εἰς τὸ ὑπερῷον ἐδειπνοῦμεν. ἐπειδὴ δὲ κα-
94.1.λῶς αὐτῷ εἶχεν, ἐκεῖνος μὲν ἀπιὼν ᾤχετο, ἐγὼ δὲ ἐκάθευδον. ὁ δ' Ἐρατοσθένης, ὦ ἄνδρες, εἰσέρχεται· καὶ ἡ θεράπαινα ἐπεγείρασά με εὐθὺς, φράζει, ὅτι ἔνδον ἐστί. κἀγὼ εἰπὼν ἐκείνῃ ἐπιμελεῖσθαι
3. τῆς θύρας, καταβὰς σιωπῇ ἐξέρχομαι, καὶ ἀφικνοῦμαι ὡς [60] τὸν καὶ τόν· καὶ τοὺς μὲν ἔνδον [61] κατέλαβον, τοὺς δὲ οὐκ ἐπιδημοῦντας [62] εὗρον [63]. παραλαβὼν δ' ὡς οἷόν τε ἦν πλείστους ἐκ τῶν παρόντων, ἐβάδιζον. καὶ δᾷδας λαβόντες ἐκ τοῦ ἐγγυτάτου [64] καπη-

59. συνδειπνεῖν] ſcil. ἐμοὶ, aut ἡμῖν. mecum et cum vxore mea coenam participare.

60. ὡς] ſic dedi pro vulgato εἰς.

61. ἔνδον] imo vero οὐκ ἔνδον. alios quidem, cum vrbe non exceſſiſſent, tamen domi ſuae non reperiebam. alios audiebam ne in vrbe quidem eſſe.

62. οὐκ ἐπιδημοῦντας] malim οὐδ' ἐπ.

63. εὗρον] id eſt ἔμαθον, ἐπυθόμην.

64. ἐγγυτάτου] Non admodum incuſo ἐγγυτάτου. Sed dediſſet, credo, Atticus ſcriptor ἐγγυτάτω. Adeo cum vtroque numero et genere concordat in ſtructura aduerbium iſtud. Οὑτοσὶ ἐγγυτατω ἂν γένους ἐπετρόπευεν. Iſaeus. Ἐπὶ τὴν ἔγγιστα νῆσον διέβησαν. Dion. Halic. Οἱ ἐγγυτατα τῶν πολεμίων. Xenoph. *Anab.* l. 2. Πολεμίων τῶν ἐγγυτατω καὶ χαλεπωτάτων. Plat. *de Legg.* l. 1. Πρὸς τοὺς ἐγγυτατα γένους συνοικοίη. Lyſiae fragm. ex *orat. de Hegeſandri heredit.* Ἅμα τῷ ἡλίῳ δυομένῳ εἰς τὰς ἐγγυτατω κώμας κατεσκήνωσεν. Xenoph. *Anab.* l. c. TAYLOR.

Poſſit quoque, ſi quid mutandum ſit, quamquam

καπηλείου, εἰσερχόμεθα, ἀνεῳγμένης τῆς θύρας, 6.
καὶ [65] ὑπὸ τῆς ἀνθρώπου παρεσκευασμένης. ὤσαν-
τες δὲ τὴν θύραν τοῦ δωματίου, οἱ μὲν πρῶτοι [66]
εἰσιόντες, ἔτι εἴδομεν αὐτὸν κατακείμενον παρὰ τῇ
γυναικί· οἱ δ' ὕστερον, ἐν τῇ κλίνῃ γυμνὸν ἑστηκότα.
ἐγὼ δ', ὦ ἄνδρες, πατάξας καταβάλλω αὐτὸν, καὶ 9.
τὼ χεῖρε περιαγαγὼν εἰς τοὔπισθεν, καὶ δήσας, ἠ-
ρώτων, διὰ τί ὑβρίζει, εἰς τὴν οἰκίαν τὴν ἐμὴν εἰσιών.
κἀκεῖνος ἀδικεῖν μὲν ὡμολόγει, ἠντιβόλει δὲ καὶ ἱκέ-
τευε μὴ αὐτὸν κτεῖναι, ἀλλ' ἀργύριον πράξασθαι. 12.
ἐγὼ δ' εἶπον· ὅτι οὐκ ἐγώ σε ἀποκτενῶ, ἀλλ' ὁ τῆς
πόλεως νόμος· ὃν σὺ παραβαίνων, περὶ ἐλάττονος
τῶν ἡδονῶν ἐποίησας, καὶ μᾶλλον εἵλου τοιοῦτον ἁ-
μάρτημα ἐξαμαρτάνειν εἰς τὴν γυναῖκα τὴν ἐμὴν,
καὶ εἰς τοὺς παῖδας [67] τοὺς ἐμοὺς, ἢ τοῖς νόμοις πεί- 15.
θεσθαι,

nil neceſſe eſt, *ἐγγύτατα* aduerbialiter legi. quam le-ctionem ſubiicit Vindobonenſis, in quo cerno veſtigia huius lectionis, quae olim videtur in quibusdam libris fuiſſe verſata, *ἀπὸ τοῦ ἐγγύτατα καπηλείου*.

65. *καὶ*] Delet iſtud *καὶ* Scaliger, quod non inconcinnum ſenſum euocat. Sed vtor praeſentibus. TAYLOR.

καὶ recte ſeruauit Taylor. eſt enim prorſus neceſſarium.

66. *πρῶτοι*] ſic dedi e Coislin. vulgati dant *πρῶτον*.

67. *τοὺς παῖδας*] Nondum quidem Euphileto tum erat proles, praeter filiolam. verum ſic loquebantur in foro attico (et latini quoque morem illum loquendi imitati ſunt, quae res nota eſt) ipſi adeo improles, pariterque, quibus nati non eſſent, niſi vnus aut vna,

θεσθαι, καὶ κόσμιος εἶναι. οὕτως, ὦ ἄνδρες, ἐκεῖνος τούτων ἔτυχεν, ὧνπερ καὶ οἱ νόμοι[68] κελεύουσι[69] τοὺς τὰ τοιαῦτα πράττοντας, οὐκ εἰσαρπασθεὶς ἐκ τῆς ὁδοῦ[70], οὐδ᾽ ἐπὶ τὴν ἑστίαν καταφυγών, ὥσπερ
18. οὗτοί λέγουσι· πῶς γὰρ ἄν; ὅστις ἐν τῷ δωματίῳ πληγεὶς[71] κατέπεσεν εὐθύς· περιέστρεψα δ᾽ αὐτοῦ τὼ χεῖρε,

ſpe naſcendorum. Tanquam praeſentes iam praecipiuntur fictione abſentes et adhuc futuri.

68. καὶ νόμοι κελεύουσι] Repone Articulum, καὶ οἱ νόμοι: vt paulo ante, τοῖς νόμοις πείθεσθαι, et, ὁ τῆς πόλεως νόμος. Et ita paſſim infra. MARKLAND.

Recepi articulum, cum ex auctoritate Marklandi, tum quod Brulartianus et Vindobonenſis pro καὶ dent, οἱ. ὧνπερ οἱ νόμοι. ſine καί.

69. κελεύουσι] ſubaudi τυχεῖν.

70. οὐκ εἰσαρπασθεὶς ἐκ τῆς ὁδοῦ· pro quo, Orat. III. dicit, συναρπάζοντες ἐκ τῆς ὁδοῦ. quod (vel ἐξαρπασθεὶς,) melius puto. Orat. XII. verſus finem: τοὺς δ᾽ ἐκ τῶν ἱερῶν συναρπάζοντες, βιαίως ἀπέκτανον. MARKL.

71. ποδηγὴς]. Barbarum iſtud ποδηγὴς confixit *Dunaeus*, ſed trepidanti ſimilis, vt debuit. ποδήρης. Tentarunt locum alii aliter. ἐπὶ τῆς γῆς. Scaliger. Eſt cui placet ἀπὸ πληγῆς. Ego quoque olim πεδήτης coniectaui, nam deeſſe aliquid iudicabam de *compedibus*, quae hominem fugiendi impotem efficerent. Verbum autem fuiſſe ex *dominantibus* et in communem vſuram receptum iam olim fidem dedere *Cratinus* et *Callias*, qui fabulam eo nomine inſignitam publici iuris fecerunt vterque: Ita *Heſych.* Πέδησεν· ὑποχείριον ἐποίησεν. Πέδαι δέσμα, περισκελίδες. Πεδῆται, πεπεδημένοι. At profecto medelam quaſi digito commonſtrat Cod. *Coisl.* ποδηγεὶς, a quo non longe abeſt

χεῖρε, ἔνδον δὲ ἦσαν ἄνθρωποι τοσοῦτοι, οὓς διαφυ-
γεῖν οὐκ ἠδύνατο, οὔτε σίδηρον[72], οὔτε ξύλον, οὔτε ἄλ-
λο οὐδὲν ἔχων, ᾧ τοὺς εἰσελθόντας ἂν ἠμύνατο. ἀλλ',
ὦ ἄνδρες, οἶμαι καὶ ὑμᾶς εἰδέναι, ὅτι οἱ μὴ τὰ δί- 21.
καια[73] πράττοντες, οὐχ ὁμολογοῦσι τοὺς ἐχθροὺς
λέγειν τἀληθῆ· ἀλλ' αὐτοὶ ψευδόμενοι, καὶ τὰ τοι-
αῦτα

παταγεὶς. Vt ſupra πατάξας καταβάλλω αὐτόν. Alibi *c. Agorat.* ὁ μὲν Θρασύβουλος τύπτει τὸν Φρύνιχον καὶ καταβάλλει πατάξας. TAYLOR.

ποδηγὴς κατέπεσεν] Conieceram πεδήτης, *vinctus compedibus*. Sed non placet, quia nulla *compedum* (quemadmodum eſt *manicarum)* mentio in tota narratione. Melius Cl. Editor, qui legit παταγεὶς. ſupra enim dixerat Lyſias, πατάξας καταβάλλω αὐτὸν. et Orat. XIII. τύπτει τὸν Φρύνιχον καὶ καταβάλλει πατάξας. et iterum pariter eadem Oratione. Hoc verum puto. Caeterum male diſtinguitur hic locus, et Parentheſis continuari debuit a voce πῶς vſque ad ἠμύνατο: et minor tantum Diſtinctio ponenda poſt εὐθὺς, et poſt χεῖρε. MARKLAND.

Reſtitui πληγεὶς e Vindobonenſi, prout Toup quoque ad Suidam T. II. p. 298. emendauit. Olim ſuſpicabar de πρηνής. quod etiam non alienum ſit. *qui ſtatim vno ictu deiectus praeceps corruerit in cubiculo.* focus erat in penetralibus aedium quidem, attamen non in cubiculo.

72. σίδηρον] malim σιδήριον. vt p. 95. 35. ed. Steph. Illud eſt ferrum, metallum, vnde enſes, cultri, falces, alia cuduntur; hoc telum ferro factum vulnerandi aut occidendi ergo.

73. μὴ τὰ δίκαια] poſſit idem videri atque τὰ μὴ δίκαια. haud ego tamen infitiabor, me hoc malle, praeſertim cum a libris quibusdam articulus τὰ abſit.

αὖτα μηχανώμενοι [74], *ὀργὰς τοῖς ἀκούουσι κατὰ τῶν τὰ δίκαια πραττόντων παρασκευάζουσι. πρῶτον*
24. *μὲν οὖν ἀνάγνωθι τὸν νόμον.* ΝΟΜΟΣ. *Οὐκ ἠμφισβήτει, ὦ ἄνδρες, ἀλλ' ὡμολόγει ἀδικεῖν· καὶ ὅπως μὲν μὴ ἀποθάνῃ ἠντιβόλει καὶ ἱκέτευεν, ἀποτίνειν δ' ἕτοιμος ἦν χρήματα. ἐγὼ δὲ τῷ μὲν ἐκείνου τιμήματι οὐ συνεχώρουν, τὸν δὲ τῆς πόλεως νόμον ἠ-*
27. *ξίουν εἶναι κυριώτερον· καὶ ταύτην ἔλαβον τὴν δίκην, ἣν ὑμεῖς δικαιοτάτην εἶναι ἡγησάμενοι τοῖς τὰ τοιαῦτα ἐπιτηδεύουσιν ἐτάξατε. καί μοι ἀνάβητε τούτων μάρτυρες.* ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ [75]. *Ἀνάγνωθι δέ μοι καὶ τοῦτον τὸν νόμον ἐκ τῆς στήλης τῆς ἐξ Ἀρείου*
30. *πάγου* [76]. ΝΟΜΟΣ. *Ἀκούετε, ὦ ἄνδρες, ὅτι αὐτῷ τῷ δικαστηρίῳ τῷ ἐξ Ἀρείου πάγου, ᾧ καὶ πάτριόν*

74. *καὶ τὰ τοιαῦτα μηχανώμενοι*] quo pertinet, vt alios ſubornent, qui mendacia iſtorum teſtimonio ſuo adiuuent.

75. *Καί μοι ἀνάβητε τούτων μάρτυρες. μαρτυρίαι*] Scribendum puto *μάρτυρες*. Et ita quoque infra, vbi omnia eadem verba. Sed non affirmo: ſcio enim vnum et alterum exemplum contra adferri poſſe. Vide ad Orat. III. MARKLAND.

76. *τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου. Ἀκούετε, ὦ ἄνδρες,* etc.] Lege, *πάγου. Νομος. Ἀκούετε,* etc. plane enim excidit ea vox. Sic paulo ante: et infra, *ἀνάγνωθι δέ μοι καὶ τοῦτον τὸν νόμον. νομος. Ἀκούετε, ὦ ἄνδρες, ὅτι* etc. Sic enim ſcribendum, *ὦ ἄνδρες*, vt paene vigeſies in hac Oratione. Vulgo deeſt *ὦ*. MARKLAND.

Ego titulum *νομος* ex auctoritate Marklandi addidi.

τριόν ἐστι, καὶ ἐφ' ὑμῶν 77 ἀποδέδοται τοῦ φόνου τὰς δίκας δικάζειν, διαῤῥήδην εἴρηται, τοῦτον μὴ κατα-

γινώ-

77. ἐφ' ὑμῖν] ἀφ' ὑμῶν. SCHOTT. ſi Muſis placet. Quaſi idem Ius poterat eſſe πάτριον (originarium nempe) et conlatitium vel precario inſtitutum. Ita enim Antiquiores. Οὔσης τῆς Ἀθηναίων πόλεως, ἡ προεστάναι τῶν Ἑλλήνων πατριον. *Demoſth. de ementita legat.* Ἐξέλιπεν Ἀργείους ποτὲ τὸ Ἡρακλειδῶν γένος. Ἐξ οὗ βασιλεύεσθαι πατριον ἦν αὐτοῖς. Plutarch. *de fortuna Alexand.* Or. XI. Preſſius adhuc de hoc ipſo Concilio *Aeſch. c. Timarch.* Ἡμεῖς οἱ Ἀρεοπαγῖται οὔτε κατηγοροῦμεν — οὔτε ἀπολογούμεθα· οὐ γὰρ ἡμῖν πατριον ἐστίν. et *Lucian. Anacharſide.* Ἐπειδὴ καὶ τῇ βουλῇ ἐξ Ἀρείου παγου, ἥπερ τὰς φονικὰς ἡμῖν δίκας δικάζει, πατριον οὕτω ποιεῖν. Naſutior paulo fuit *Dunaeus*, qui veram lectionem eruiſſe viſus eſt, ſed quem fefellit ratio et hiſtoria. Paucis a me accipe. A. Olymp. LXXX. 1. qui Lyſiae natalibus prior erat, labefactatam fuiſſe huiuſce Curiae auctoritatem vno ore prodiderunt Antiqui, conſilium quidem ad eam rem Pericle, operam praeſtante Ephialte. De quo Hiſtorici. Χάριτι τοῦ δήμου καταλύοντα τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου βουλήν. Et rurſus καὶ τὰ πάτρια καὶ περιβόητα νόμιμα καταλῦσαι. Diod. Sic. ad h. annum. *Plutarch.* in *Pericle* et *Cimone* et alibi non ſemel. *Heraclid. Pontic. de Politiis. Ariſtot. de Rep.* II. 12. et *Harpocrat.* in Ὁ κάτωθεν νόμος. Eo vulnere inlato Senatus neruis ſuis acciſus ad priſtinam dignitatem nunquam emicuit, niſi quod propter incredibilem in his rebus exiſtimationem de Caede cognoſcere ei erat denuo in integrum repoſitum. Τοῦτο μόνον τὸ δικαστήριον οὐχὶ τύραννος, οὐκ ὀλιγαρχία, οὐ δημοκρατία τας φονικας δικας αφελεσθαι τετόλμηκεν. Demoſth. *c. Ariſtocr.* Id igitur Iu-

γινώσκειν φόνου[78], *ὃς ἂν ἐπὶ δάμαρτι τῇ ἑαυτοῦ μοι-*
33. *χὸν λαβὼν, ταύτην τὴν τιμωρίαν ποιήσηται*[79]. *καὶ*

οὕτω

ris ſilentium et redintegrationem intelligit *ὁ ἀπολογούμενος*, ita ſententia vna redintegrata, *ὦ καὶ πάτριόν ἐστι καὶ ἐφ ὑμων ἀποδέδοται τοῦ φόνου τὰς δίκας δικάζειν.* Recte opponuntur *πάτρια* et *τὰ ἐφ' ὑμῶν*, vt ap. *Dem.* *παλαιὰ* atque eadem forma. *οὐ τοίνυν τα παλαια ἄν τις ἔχοι μόνον εἰπεῖν, ἀλλ' ἐφ' υμων τουτωνὶ τῶν ἔτι ζώντων πολλοὶ δίκην δεδώκασι.* Orat. *de ementita legatione.* *Τούτων, ὦ ἄνδρες, δεινότερα οὐ γέγονεν οὐδὲ μείζω πράγματ' ἐφ' υμων ἐν τοῖς Ελλησιν, οἶμαι δ' οὐδ' εν τῳ προσθεν χρονῳ.* Id. ibid. TAYLOR.

καὶ ἐφ' ὑμῖν ἀποδέδοται etc.] Lego: *καὶ ἀφ' οὗ* (vel *ὑφ' οὗ*) *ὑμῖν ἀποδέδοται* etc. *et a quo vobis attributum eſt de caedibus iudicare.* In *Delphinio* enim haec cauſa, non in *Areopago*, agebatur. Haec vero Curia, (Delphinium,) vt et caeterae Tres, quae diuerſarum Homicidii Specierum cognitionem habebant, (de quibus vide Iul. Pollucem VIII. 10.) ius et auctoritatem ſuam videntur habuiſſe ab Areopago; qui ab antiquiſſimis temporibus, et antequam *Delphinii* nomen auditum fuerat, iudiciis de *Caede* deſtinatus erat locus. Vide doctiſſ. *Perizonium* ad Aeliani Var. Hiſt. V. 15. *Schotti* ſcholion eſt hoc: „*ἐφ' ὑμῖν*] Forte *ἀφ' ὑμῶν*. „And. Dunaeus pro *ἐφ' ὑμῶν*, *veſtro tempore*, *veſtra* „*memoria.*„ Quod ſane non intelligo. MARKLAND.

Fui in auctoritate Taylori. tametſi ne ille quidem auctor huius emendationis eſt, ſed Dounaeus.

78. *τοῦτον μὴ καταγινώσκειν φόνου*] bene ſi habet, inuerſa eſt locutio, pro illa ſolita *τούτου μὴ καταγινώσκειν φόνον.* contra illum non pronunciare ſententiam homicidium ab eo commiſſum eſſe. Ego vero poſterius malim.

79. *ταύτην τὴν τιμ. π.*] id eſt *τὸν μοιχὸν φονεύσῃ.*

οὕτω σφόδρα ὁ νομοθέτης ἐπὶ ταῖς γαμεταῖς γυναιξὶ
δίκαια ταῦτα ἡγήσατο εἶναι, ὥστε καὶ ἐπὶ ταῖς παλ-
λακαῖς, ταῖς ἐλάττονος ἀξίαις, τὴν αὐτὴν δίκην
ἐπέθηκε. καίτοι δῆλον, ὅτι, εἴ τινα εἶχε [80] ταύτης
μείζω τιμωρίαν ἐπὶ ταῖς γαμεταῖς, ἐποίησεν ἄν· 36.
νῦν δὲ οὐχ οἷός τε ὢν ταύτης ἰσχυροτέραν ἐπ' ἐκεί-
ναις ἐξευρεῖν, τὴν αὐτὴν [81] καὶ ἐπὶ ταῖς παλλακαῖς
ἠξίωσε γίνεσθαι. ἀνάγνωθι δέ μοι καὶ τοῦτον τὸν
νόμον [82]. ΝΟΜΟΣ. Ἀκούετε, ἄνδρες, ὅτι κε-
λεύει, ἐάν τις ἄνθρωπον ἐλεύθερον, ἢ παῖδα, αἰ- 39.
σχύνῃ βίᾳ, διπλῆν [83] τὴν βλάβην ὀφείλειν· ἐὰν δὲ
γυναῖ-

80. εἶχε] ſcil. ἐπιτιθέναι. hoc ſubaudiri neceſſarium eſt propter inſequens ἐποίησεν ἄν. quod idem tum erit, atque ἐπέθηκεν ἄν.

81. poſt τὴν αὐτὴν deeſt aut ἐπ' αὐταῖς, aut ſaltim τῇ, ſcil. τεθειμένῃ vel τεταγμένῃ τιμωρίᾳ.

82. καὶ τοῦτον τὸν νόμον] Lex, quam hic tradit ſcribae recitandam, non eſt illa, de qua modo egerat, qua ſancitum fuerat, vt moechus ſuper vxore vel pellice alterius deprehenſus impune occideretur, ſed eſt haec, de qua ſtatim agere incipiet, ſcil. de duplo mulctae pendendo, ſi quis liberum hominem vi ſtuprauerit.

83. διπλῆν] Vt exiſtimationi eruditorum conſulerem, qui ante me hoc ſaxum voluebant, attamen διπλοῦν relinquebant intactum, non operae, non laboris parcus eram, ſi qua fortuna aut conſtructione haec lectio tolerari poterat. Quorum famam dum tutabar, ego interea operam perdidi. Dixit quidem *Gellius*, XI. 18. *Is in fures non mortis*, *ſed* Dupli *poena vindicandum exiſtimauit.* Itemque *Cic.* III. *Offic.* 65. Verum

γυναῖκας, ἐφ' αἷσπερ 84.85 ἀποκτείνειν ἔξεστιν, ἐν

hoc non rem adtingit. Ceteri vno ore. οἱ νόμοι περὶ τῶν ἄλλων ἀδικημάτων τῶν εἰς ἀργυρίε λόγον ἀνηκόντων διπλὴν τὴν βλαβὴν ὀφείλειν κελεύεσιν. Dinarch. *c. Demoſth.* ἢ δίκην εἰς τὴν ἀξίαν τε τελευτήσαντος ὑποσχέτω διπλήν. Plato *de LL.* l. 9. διπλασίας ζημίας ἄξιοι. Thucyd. I. 86. Et quod illis ignoſcendum non erat, noſter ſere eodem ſpiritu. Τοῖς δὲ διπλὴν ἐποίησε τὴν βλαβήν. TAYLOR.

Duplum eius mulctae, quam luit, qui corpus ſeruile ſtuprauit.

84. ἐὰν δὲ γυναῖκας, ἐφ' αἷσπερ ἀποκτείνειν ἔξεστιν, ἐν τοῖς αὐτοῖς ἐνέχεσθαι] Locus eſt mutilus, corruptus, male diſtinctus, et Argumentatione defectus. Lex erat celeberrima, vt, ſi quis *hominem ingenuum* vel *puerum* VI vitiaſſet, duplicem mulctam ſolueret: ſi quis vero *Nuptam* PERSVASIONE ſtupraſſet, marito liceret impune eum occidere. Atque hac Lege maxime ſe defendit Reus noſter, cuius Vxor ab hoc Eratoſthene non *vi* ſubita, ſed, vt ille ait ſupra, χρόνῳ διέφθαρται, *poſt aliquod tempus*, arte et illecebris, corrupta fuerat. Haec eo praefatus ſum, vt planius appareat deeſſe vocem πειθοῖ, *perſuaſione*, quae opponatur βίᾳ, *vi:* ex qua oppoſitione et diſtinctione pendet tota Legis mens. Lego igitur: ἐάν τις ἄνθρωπον ἐλεύθερον ἢ παῖδα αἰσχύνῃ βίᾳ, διπλῆν τὴν βλάβην ὀφείλειν· ἐὰν δὲ γυναῖκα (ſc. γαμετὴν) πειθοῖ, etc. Clarum eſt ex eo, quod ſequitur, vbi ad verba ipſa Legis alludit: ἔτως, ὦ ἄνδρες, τὲς βιαζομένες ἐλάττονος ζημίας ἀξίες ἡγήσατο εἶναι ἢ τὲς πείθοντας. Et ſtatim: ἡγέμενος, τὲς μὲν διαπραττομένες βίᾳ, ὑπὸ τῶν βιασθέντων μισεῖσθαι· τὲς δὲ πείσαντας, ἔτως αὐτῶν τὰς ψυχὰς διαφθείρειν, ὥστε etc. Sed rem extra omne dubium ponit locus Xenophontis in Conui-

τοῖς αὐτοῖς ἐνέχεσθαι. οὕτως, ὦ ἄνδρες, τοὺς βιαζομένους

tio, vbi Lyſiae ſententiam et paene verba exſcribit: καὶ μὴν ὅτι γε οὐ βιάζεται, ἀλλὰ πείθει, διὰ τοῦτο μᾶλλον μισητός. ὁ μὲν γὰρ βιαζόμενος, ἑαυτὸν πονηρὸν ἀποδείκνυσι· ὁ δὲ πείθων, τὴν τοῦ ἀναπειθομένου ψυχὴν διαφθείρει. *Et quidem quod non vi agit, ſed perſuadet, propterea magis odio dignus eſt. Qui enim vi agit, improbitatem ſuam palam oſtendit: qui vero perſuadet, mentem corrumpit eius, cui perſuadetur.* De pueris et eorum Amatoribus loquitur. Sic Philo Iudaeus, de Potipharis vxore: βίᾳ λοιπὸν πρὸ πειθοῦς ἐχρῆτο: prout bene emendauit Doctiſſ. *Mangeius*, pro πάθους, Lib. de Ioſepho. Vide et Demoſth. in Midiana, et Orat. de Foedere Alexandri. Quin et Xenophonti adeo placuit haec Lyſiana huius Legis explicatio, vt eam iterum videatur adludere Cyropaed. lib. III. *Armenius autem hoc modo locutus eſt: Neque illi, o Cyre, qui viros alienos cum vxoribus ſuis familiarius verſantis deprehendunt, ob hanc cauſam eos interficiunt, quaſi frugi melioris reddituri vxores ſuas*, ὡς σωφρονεστέρας ποιοῦντες τὰς γυναῖκας· ἀλλὰ νομίζοντες ἀφαιρεῖσθαι αὐτοὺς τὴν πρὸς ἑαυτοὺς φιλίαν, διὰ τοῦτο ὡς πολεμίοις αὐτοῖς χρῶνται: *ſed quod exiſtiment eos auferre ab iſtis amorem ſibi debitum, idcirco pro hoſtibus eos habent.* Ita enim, cum Doctiſſimo Lyſiae Editore, locum iſtum legendum et explicandum eſſe puto: vt ποιοῦντες (non ποιοῦντας) ad *maritos*, αὐτοὺς (non αὐτὰς) ad *moechos* referatur. MARKLAND.

85. ἐφ' αἷσπερ ἀποκτείνειν ἔξεστιν, ἐν τοῖς αὐτοῖς ἐνέχεσθαι] Elegans phraſis leuiter corrupta, et Diſtinctio male poſita, interpretibus impoſuerunt. Lego et diſtinguo: ἐὰν δὲ γυναῖκα πειθοῖ, ἐφ' οἷσπερ ἔξεστιν ἀποκτείνειν ἐν τοῖς αὐτοῖς ἐνέχεσθαι. Ad verbum: *Si vero nuptam perſuaſione, eorum reum teneri, propter*

ζομένους ἐλάττονος ζημίας ἀξίους ἡγήσατο εἶναι ἢ

C 3 τοὺς

quae fas eſt occidere: id eſt, criminis capitalis reum eſſe; adeo vt per Leges marito liceat eum interficere. Idem eſt ac ſi ſcriptum fuiſſet, ἔνοχός ἐστι ταῖς αἰτίαις, ἐφ' αἷσπερ ἀποκτείνειν ἔξεστι, vel ἐφ' οἷς θάνατος ἡ ζημία, prout loquitur Noſter Orat. XXII. et Aeſchines adu. Cteſiph. p. 89. et alii paſſim. Locutionem paucis confirmabimus. Aeſchines περὶ Παραπρεσβ. p. 37. ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς, ἐφ' οἷσπερ καὶ Φιλοκράτης ἐγεγράφει. Dinarchus adu. Demoſth. p. 95. εἰ δὲ μὴ, τοῖς αὐτοῖς ἔνοχον εἶναι κελεύουσιν (ſc. οἱ νόμοι) οἷσπερ ἄν τις τῶν φευγόντων ἐξ Ἀρείου πάγου κατίῃ. Andocides de Myſter. p. 7. οὓς ἔδει τοῖς αὐτοῖς ἐνέχεσθαι ἐν οἷσπερ οὓς ἠγγυήσαντο. Recte quoque ἐνέχεσθαι ἐν. Aeſchines adu. Cteſiph. p. 78. ὁ γὰρ Σόλων — ἐν τοῖς αὐτοῖς ἐπιτιμίοις ᾤετο δεῖν ἐνέχεσθαι τὸν ἀστράτευτον, καὶ τὸν λελοιπότα τὴν τάξιν, καὶ τὸν δειλὸν ὁμοίως. Vbi plenam phraſin habes. Andocides de Myſter. p. 12. ἐν τῷ αὐτῷ ἐνέχεσθαι. Sic ἔνοχος ἐν τοῖς αὐτοῖς, Idem p. 11. Demoſthenes in Leptin. appoſite ad Rem, de Draconis Legibus loquens: ὅμως οὐκ ἀφείλετο τὴν τοῦ δικαίου τάξιν· ἀλλ' ἔθηκεν ἐφ' οἷς ἐξεῖναι ἀποκτιννῦναι· κἂν οὕτω τις δράσῃ, καθαρὸν διώρισεν εἶναι. MARKLAND.

Multa iſta, et quae haud dubito quin multi futuri ſint, quibus acute et ſolerter excogitata videantur eſſe, ingenioque Marklandi digna, in caſſum tamen omnia proiecta ſunt, vt toto coelo a rei veritate et Lyſiae ſententia aberrantia. Deeſt quidem aliquid, non vero id, quod iſte volebat. Deeſt nempe poſt ἐφ' αἷσπερ, τοὺς πείσαντας. Legem hanc, breuitate dictionis ſubobſcuram, vt ſunt ferme leges omnes graecae, propter conciſam, quam affectant, dictionem intellectu perquam difficiles, ad Scholiaſtae fere modum iuuat explicare et integrare ſic, vt vncis includamus ea, quae

τοὺς πείθοντας. τῶν μὲν [86] γὰρ θάνατον κατέγνω, 42.
τοῖς δὲ [87] διπλῆν ἐποίησε τὴν βλάβην· ἡγούμενος, τοὺς μὲν διαπραττομένους βίᾳ, ὑπὸ τῶν βιασθέντων μισεῖσθαι· τοὺς δὲ πείσαντας, οὕτως αὐτῶν [88] τὰς ψυχὰς διαφθείρειν, ὥςτ' οἰκειοτέρας αὐτοῖς ποιεῖν τὰς ἀλλοτρίας γυναῖκας, ἢ τοῖς ἀνδράσι, 95.1.
καὶ πᾶσαν ἐπ' ἐκείνοις τὴν οἰκίαν γεγονέναι, καὶ τοὺς παῖδας [89] ἀδήλους εἶναι ὁποτέρων τυγχάνουσιν ὄντες,

τῶν

a lectore quoque ipſo tacite ſubiici debent, a legiſlatore praeterita. ἐὰν δὲ γυναῖκας [βίᾳ τις αἰσχύνῃ,] ἐφ' αἷσπερ [καταληφθέντας] τοὺς πείσαντας [vel τοὺς πειθοῖ διαφθείραντας] ἀποκτείνειν ἔξεστιν, ἐνέχεσθαι [τοὺς βιασαμένους] ἐν τοῖς αὐτοῖς [ἐν οἷσπερ ἐνέχονται οἱ παῖδας ἐλευθέρους βίᾳ αἰσχύναντες. Sententia legis haec eſt. Quicunque corpora libera per vim ſtupret, ei pendendum eſſe duplum illius mulctae, quae irrogetur a lege ſtuprantibus corpora ſeruilia. Eadem poena [dupli puta praeſtandi] teneri etiam illos, ſi qui mulieres ingenuas vi ſtuprauerint. nam qui lenociniis et blanditiis obſtrinxiſſent ſibi ad moremque ſibi gerendum pellexiſſent, atque ſic volentes illas corrupiſſent, ſeu ſtupro, ſeu adulterio, eiusmodi corruptores impune licere occidere.

86. τῶν μὲν γὰρ] ſcil. τῶν πεισάντων.

87. τοῖς δὲ] ſcil. τοῖς βιασαμένοις.

88. αὐτῶν] indiligentius paulo atque ſecurius dictum. Confidebas nempe, Lyſia, lectorum tuorum fore neminem tam tardum, vt hoc αὐτῶν ad proximum τῶν βιασθέντων referret, ſed omnes vltro coniectura id eſſe conſecuturos, quod tu in mente habuiſſes. ſcil. τῶν πεισθεισῶν.

89. καὶ τοὺς παῖδας, etc.] Adulterium, vti videtur,

3. τῶν ἀνδρῶν, ἢ τῶν μοιχῶν. ἀνθ' ὧν ὁ τὸν νόμον τιθεὶς θάνατον αὐτοῖς ἐποίησε τὴν ζημίαν. ἐμȣ̃ τοί-

apud Graecos non in *Solutam*, aut *Vacuam*, ſed in *Coniugatam*, in ὕπανδρον ſolam cadere potuit, vti pariter apud Romanos, Graecae νομοθεσίας probos interpretes. *Proprie Adulterium in Nupta committitur, propter partum ex altero conceptum compoſito nomine: Stuprum vero in virginem viduamque committitur, quod Graeci* φθορὰν *appellant.* l. 6. §. 1. D. ad Leg. Iul. *de adulteriis coercendis.* Ita porro, Adulter, *qui alienam* Matremfam. *corruperit*, l. 225. D. *de verb. ſignif.* ὃς ἂν μοιχεύσηται τὴν γυναῖκα τȣ̃ πλησίȣ. Leuit. XX. 10. Vid. quae nos modo de *Furto* et *Adulterio.* Inde adeo Legg. Ciuiles, quae Societatis vt plurimum beneficia adſtruere ſatagunt, alia prorſus reſpiciunt atque Canonicae. Plenior eſt, quem conſuli velim, Cl. *Harpprecht.* ad *Inſtit.* l. 4. Tit. 18. §. 4. *Anton. Perezii Praelectiones* ad C. *de lege Iulia.* et *I. Fred. Bockelman. Different. Iur. Ciuil. et Canon.* c. 49. Ad maritum tamen ſtuprantem detorquetur aliquando vox Adulterium, qui, vti dixi, Moechus ſeu Adulter fieri non poteſt, niſi in aliena vxore: Ita in his locis, quae tamen maiorum ſapientiſſima inſtituta referunt de diſſimili in diſſimili ſexu atrocitate. Fragm. *Cat.* apud *Gell.* X. 23. *In adulterio vxorem tuam ſi deprehendiſſes, ſine iudicio impune necares? Illa te, ſi* adulterares, *digito non auderet contingere. Neque ius eſt.* Item l. 1. *C. ad Legem Iuliam* etc. *Publico iudicio non habēre mulieres* adulterii *accuſationem, quamuis de matrimonio ſuo violato queri velint, lex Iulia declarat: quae cum maſculis iure mariti accuſandi facultatem detuliſſet, non idem feminis priuilegium detulit.* Hinc eſt quod lamentatur muliercula apud *Plaut. Mercat.*

γυν, ὦ ἄνδρες, οἱ μὲν νόμοι οὐ μόνον ἀπεγνωκότες εἰσὶ μὴ ἀδικεῖν, ἀλλὰ καὶ κεκελευκότες ταύτην τὴν δίκην λαμβάνειν. ἐν ὑμῖν δ᾽ ἐστὶ [90], πότερον χρὴ τούτους ἰσχυροὺς ἢ μηδενὸς ἀξίους εἶναι. ἐγὼ μὲν γὰρ [91] 6
οἶμαι πάσας τὰς πόλεις διὰ τοῦτο τοὺς νόμους τίθεσθαι, ἵνα, περὶ ὧν ἂν πραγμάτων ἀπορῶμεν, παρὰ τούτους ἐλθόντες σκεψώμεθα, ὅ, τι ἡμῖν ποιητέον ἐστίν. οὗτοι τοίνυν περὶ τῶν τοιούτων [92] τοῖς ἀδικουμένοις τοιαύτην δίκην λαμβάνειν παρακελεύονται, οἷς ὑμᾶς ἀξιῶ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν. εἰ δὲ 9.
μή, τοιαύτην ἄδειαν τοῖς μοιχοῖς ποιήσετε, ὡς καὶ

τοὺς

Ecaſtor, lege *dura viuunt mulieres*
Multoque iniquiore miſerae quam viri.
Nam ſi vir ſcortum duxit clam uxorem ſuam,
Id ſi reſciuit uxor, impune *eſt* viro.
Uxor vero ſi clam domo egreſſa eſt foras,
Viro fit cauſa, exigitur matrimonio.
Utinam lex *eſſet* eadem *uxori*, *quae eſt* viro.
Nam uxor contenta eſt, quae bona eſt, uno viro,
Qui minus vir una uxore contentus ſiet?

90. ἐν ὑμῖν ἐστιν] ſcil. διορίζεσθαι.

91. ἐγὼ μὲν γὰρ] ego mediam vocem, qua vulgati carent, e Coislin. et Vindob. addidi.

92. περὶ τῶν τοιούτων] F. παρὰ, vt pendeat a ſequentibus, παρὰ τῶν τοιούτων δίκην λαμβάνειν. N. c. *Andocidem.* Καίτοι ὁπότε οὗτος παρ᾽ ἑτέρου ἠξίωσε δίκην ἀσεβείας λαβεῖν, ἢ που ἑτέρους γε παρὰ τούτου λαβεῖν δίκαιον καὶ εὐσεβές ἐστιν. TAYLOR.

Mihi non videtur vulgata lectio ſollicitanda eſſe. περὶ τῶν τοιούτων idem h. l. eſt atque ἐν τοῖς τοιούτοις. in eiusmodi cauſis.

τοὺς κλέπτας [93] ἐπαρεῖτε φάσκειν μοιχοὺς εἶναι·
εὖ εἰδότας, ὅτι, ἐὰν ταύτην τὴν αἰτίαν περὶ ἑαυ-
τῶν λέγωσι, καὶ ἐπὶ τούτῳ φάσκωσιν εἰς τὰς ἀλ-
12. λοτρίας οἰκίας εἰσιέναι, οὐδεὶς αὐτῶν ἅψεται. πάν-
τες γὰρ εἴσονται, ὅτι τοὺς μὲν νόμους τῆς μοιχείας
χαίρειν ἐᾷν δεῖ, τὴν δὲ ψῆφον τὴν ὑμετέραν [94] δε-

93. ὡς καὶ τοὺς κλέπτας] Non ſine ſtomacho et grauiſſima Iudicum reprehenſione hoc dicit Lyſias; ſi ex eorum ſententia ea ſequeretur legis diſpoſitio, vt *adulterii* αἰτία tutior ſit futura atque ad ſalutem accommodatior, quam illa *furti*. Longe aliter ſtatuerunt gentes, quarum inſtituta ad nos memoria peruenere. Optime de his rebus Rex ſapientiſſimus, cuius mentem, quia multum ad eam rem facit, non grauabor exſcribere. Αποδήσει τις πῦρ ἐν κόλπῳ, τὰ δὲ ἱμάτια οὐ κατακαύσει; Η περιπατήσει τις ἐπ' ἀνθράκων πυρὸς, τοὺς δὲ πόδας οὐ; οὕτως ὁ εἰσελθὼν πρὸς γυναῖκα ὕπανδρον (Heb. ad vxorem vicini eius) οὐκ ἀθωωθήσεται, οὐδὲ πᾶς ὁ ἁπτόμενος αὐτῆς. Οὐ θαυμαστὸν, ἐάν τις ἁλῷ κλέπτων. Κλέπτει γὰρ, ἵνα ἐμπλήσῃ ψυχὴν πεινῶν· ἐὰν δὲ ἁλῷ, ἀποτίσει ἑπταπλάσια, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ δοὺς ῥύσεται ἑαυτόν. Ο δὲ μοιχὸς δι' ἔνδειαν φρενῶν ἀπώλειαν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ περιποιεῖται, ὀδύνας τε καὶ ἀτιμίας ὑποφέρει· τὸ δὲ ὄνειδος αὐτοῦ οὐκ ἐξαλειφθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα. μεστὸς γὰρ ζήλου θυμὸς ἀνδρὸς αὐτῆς· οὐ φείσεται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως· οὐκ ἀνταλλάξεται οὐδενὸς λύτρου τὴν ἔχθραν, οὐδὲ μὴ διαλυθῇ πολλῶν δώρων. Prou. VI. fin. TAYLOR.

94. τὴν δὲ ψῆφον ὑμετέραν] Mos loquendi poſtulat, aut τὴν δὲ ὑμετέραν ψῆφον, aut τὴν δὲ ψῆφον τὴν ὑμετέραν, Poſt haec ſcripta inueni poſteriorem coniecturam a Brulart. et Vindobon. confirmatam. quare recepi.

διέναι. αὕτη γάρ ἐστι πάντων [95] τῶν ἐν τῇ πόλει κυριωτάτη. σκέψασθε [96], ὦ ἄνδρες. κατηγοροῦσι γάρ με, ὡς ἐγὼ τὴν θεράπαιναν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ 15.
μετελθεῖν ἐκέλευσα τὸν νεανίσκον. ἐγὼ δὲ, ὦ ἄνδρες, δίκαιον ἐμὲ ἂν ποιεῖν ἡγέμην, ᾧτινιοῦν τρόπῳ τὸν τὴν γυναῖκα τὴν ἐμὴν διαφθείραντα λαμβάνων. εἰ μὲν γὰρ λόγων εἰρημένων, ἔργου δὲ μηδενὸς γεγενημένου, μετελθεῖν ἐκέλευον ἐκεῖνον, ἠδίκουν ἄν· εἰ 18.
δὲ ἤδη πάντων διαπεπραγμένων, καὶ πολλάκις εἰσεληλυθότος εἰς τὴν οἰκίαν τὴν ἐμὴν, ᾧτινιοῦν τρόπῳ ἐλάμβανον αὐτὸν, σωφρονεῖν [97] ἐμαυτὸν ἡγέμην. σκέψασθε δὲ, ὅτι καὶ ταῦτα ψεύδονται. ῥᾳδίως δὲ ἐκ τῶνδε γνώσεσθε. ἐμοὶ γὰρ, ὦ ἄνδρες, (ὅπερ καὶ 21.
πρό-

95. ἐπὶ πάντων] Vel ἐστι. Cum vero dicit, Horum Iudicum ſententiam praecipuam eſſe *omnium* in Vrbe, intellige, *quoad hanc rem*, et de huius modi caedibus. Supra pro περὶ τῶν τοιούτων, mallem παρά. MARKLAND.

ἐστὶ πάντων] ſic primus edidit Taylor, ante quem vulgati libri dant ἐπὶ πάντων. Reliqui lectionem Tayloranam, praeſertim cum a Brulart. et Coisl. confirmetur (quae, vt videtur, gemina auctoritas neſcio an vna ſit) quamquam olim vulgata ferri quodammodo poſſit.

96. σκέψασθε] nimis abrupta haec eſt oratio, vt ſuſpicer aliquid deeſſe.

97. σωφρονεῖν] Quid? *Putaui* me recte feciſſe, ſi quomodocunque. — Immo *putaſſem.* σωφρονεῖν αν ἐμαυτὸν ἡγέμην. Vt ſupra. Δίκαιον ἐμὲ αν ποιεῖν ἡγέμην ᾧτινιοῦν τρόπῳ λαμβάνων. TAYLOR.

πρότερον εἶπον) φίλος ὢν Σώστρατος καὶ οἰκείως διακείμενος, ἀπαντήσας ἐξ ἀγροῦ περὶ ἡλίου δυσμὰς συνεδείπνει· καὶ ἐπειδὴ[98] καλῶς εἶχεν αὐτῷ, ἀπιὼν ᾤχετο, καίτοι πρῶτον μὲν, ὦ ἄνδρες, ἐνθυμήθη-
24. τε, [ὅτι,] εἰ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐγὼ ἐπεβούλευον Ἐρατοσθένει, πότερον ἦν μοι κρεῖττον αὐτῷ ἑτέρωθι δειπνεῖν, ἢ τὸν συνδειπνήσοντά μοι[99] εἰσαγαγεῖν. οὕτω γὰρ ἂν ἧττον ἐτόλμησεν ἐκεῖνος εἰσελθεῖν εἰς τὴν οἰκίαν. εἶτα δοκῶ ἂν ὑμῖν, τὸν συνδειπνοῦντα
27. ἀφεὶς, μόνος καταλειφθῆναι, καὶ ἔρημος γενέσθαι, ἢ κελεύειν[100] ἐκεῖνον μένειν, ἵνα μετ' ἐμοῦ τὸν μοιχὸν ἐτιμωρεῖτο[1]; ἔπειτα, ὦ ἄνδρες, οὐκ ἂν δοκῶ ὑμῖν,

98. ἐπεὶ δὲ] *Coisl.* ἐπειδή. Id quod optaui bonum Cod. exhibiturum. Supra Ἀναβάντες ἐδειπνοῦμεν. ἐπειδὴ δὲ καλῶς αὐτῷ εἶχεν. — ἀπιὼν ᾤχετο. TAYL.

καὶ ἐπεὶ δὲ καλῶς] Abundat δὲ. Lego, καὶ ἐπειδὴ καλῶς εἶχεν αὐτῷ: vt ſupra, ἐπειδὰν δὲ καλῶς αὐτῷ εἶχεν. MARKLAND.

99. συνδειπνήσοντά μοι εἰσαγαγεῖν] mediam vocem, quae vulgatis deeſt, e Coislin. recepi, ad cuius auctoritatem Vindobonenſis quoque quodammodo accedit με interponens,

100. κελεύειν] malim κελεῦσαι ob praecedentia καταλειφθῆναι et γενέσθαι.

1. ἵνα — ἐτιμωρεῖτο] obuium erat τιμωροῖτο. Sed caue quidquam mutes. Infra: ἵνα εἰσῄειν, et ἐποιούμην. Orat. IV. ἵνα ἐγένετο. et ita ſaepe Attici. ἵνα εἶχον ἄν, Orat. VII. ἵνα μὴ ἀνηλίσκετο, Plato in Sympoſio, p. 11. Ed. Oxon. vbi pro παίδων moneo legendum παῖδας. Xenophon Cyropaed. lib. I. ινα αὐτὸς ἑαυτὸν ἐμπίπτων ενεδυ. Iſocrates Euagora, initio,

ὑμῖν, τοῖς ἐπιτηδείοις μεθ' ἡμέραν παραγγεῖλαι, καὶ κελεῦσαι αὐτοὺς συλλεγῆναι εἰς οἰκίαν [2] τῶν φίλων τῶν ἐγγυτάτω, μᾶλλον, ἢ, ἐπειδὴ τάχιστα ᾐσθόμην, τῆς νυκτὸς περιτρέχειν, οὐκ εἰδὼς, ὅντινα οἴκοι καταλήψομαι [3] καὶ ὅντινα ἔξω; καὶ ὡς Ἁρμόδιον μὲν καὶ τὸν δεῖνα ἦλθον [4], οὐκ ἐπιδημοῦντας [5], (οὐ γὰρ

fere: ἵνα οἵ τε δυνάμενοι τὰ τῶν πολλῶν ἔργα κοσμεῖν, ἐν εἰδόσι ποιούμενοι τοὺς λόγους, ταῖς ἀληθείαις ἐχρῶντο περὶ αὐτῶν· οἵ τε νεώτεροι φιλοτιμωτέρως διέκειντο πρὸς τὴν ἀρετήν. Demoſthenes adu. Androt. ἵνα ἐκινδυνεύομεν: et ἵνα ἦν, contra Aphobum. Et ad hanc Corinthios 1 Epiſt. IV. 6. ἵνα μὴ ἐφυσιοῦσθε: vbi vulgo ſcribitur φυσιοῦσθε. MARKLAND.

2. οἰκίαν τῶν φίλων] Aut οἰκίας in plurali erit leg. aut ad οἰκίαν addendum τινος aut του encliticum.

3. καταλείψομαι] Vidit iſtud καταλείψομαι magnus Salmaſ. vti profecto caecus ſit oportet, qui hoc non videat. Accedit, quanta acſedere in tali re poſſit fides ex Cod. noſtro *Coisl.* TAYLOR.

καταλείψομαι] Leg. καταλήψομαι, vt ſtatim, et ſupra. Error forte operarum: qualis eſt ἕξω, pro ἔξω, quemadmodum recte legitur in nonnullis huiusce ipſius Editionis et Impreſſionis exemplaribus. MARKLAND.

4. ἦλθον] ſubaudi τηνάλλως. fruſtra.

5. οὐκ ἐπιδημοῦντας] Iudicabit aliquis ita reſtituendam fore hanc periodum οὓς οὐκ ἐπιδημοῦντας. vna ſc. vocula reuocata, quae ante ſcripturam ſui ſimillimam facile excidere potuit. Aut fortaſſe h. p. melius. Ὡς Ἁρμόδιον μὲν καὶ τὸν δεῖνα ἐλθὼν οὐκ ἐπιδημοῦντας· οὐ γὰρ ᾔδειν· ἑτέρους δὲ οὐκ ἔνδον ὄντας κατέλαβον. Sublicis erat omnino locus adiuuandus, ſed nihil ſilentibus Codd. refingere audeo. TAYLOR.

γὰρ ᾔδειν 6 a.) ἑτέρους δὲ οὐκ ἔνδον ὄντας κατέλαβον·
33. οὓς δ' οἷός τε ἦν λαβὼν ἐβάδιζον. καίτοιγε, εἰ προῄδειν, οὐκ ἂν δοκῶ ὑμῖν καὶ θεράποντας παρασκευάσασθαι, καὶ τοῖς φίλοις παραγγεῖλαι, ἵν' ὡς ἀσφαλέστατα μὲν αὐτὸς εἰσῄειν (τί γὰρ ᾔδειν, εἴ τι κἀκεῖνος εἶχε σιδήριον;) ὡς μετὰ πλείστων δὲ μαρτύ-
36. ρων τὴν τιμωρίαν ἐποιούμην; νῦν δ' οὐδὲν εἰδὼς τῶν ἐσομένων ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ 6 b., οὓς οἷός τε ἦν παρέλαβον. καί μοι ἀνάβητε τούτων μάρτυρες. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. Τῶν μὲν μαρτύρων ἀκηκόατε, ὦ ἄνδρες· σκέψασθε δὲ παρ' ὑμῖν αὐτοῖς οὕτως περὶ τού-
39. του τοῦ πράγματος, ζητοῦντες, εἴ τις ἐμοὶ καὶ Ἐρατοσθένει ἔχθρα πώποτε γεγένηται, πλὴν ταύτης. οὐδεμίαν γὰρ εὑρήσετε. οὔτε γὰρ συκοφαντῶν γραφάς 7 με ἐγράψατο, οὔτε ἐκβάλλειν ἐκ τῆς πόλεως

6 a. *οὐ γὰρ ᾔδειν*] repete tacite a communi, *οὐκ ἐπιδημοῦντας.*

6 b. *ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ*] Reſtitue Praepoſitionem, *εν ἐκείνῃ.* Ita ſupra, *εἰ εν ἐκείνῃ τῇ νυκτί.* Infra, *πλὴν εν ἐκείνῃ τῇ νυκτί.* Ioan. XXI. 3. *καὶ εν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐπίασαν οὐδέν.* Sequitur: *καί μοι ἀνάβητε τούτων μάρτυρες. Μαρτυρίαι. Τῶν μὲν μαρτύρων ἀκηκόατε*, etc. Scribe, *Μαρτυρες*, vt ſupra monui. MARKLAND.

7. *γραφὰς*] Saepiſſime, vt et hic factum eſt, duo iſtaec vocabula, *γραφαὶ* et *δίκαι*, ſecum ab oratoribus atticis comparantur. Illae ſunt cauſae publicae, ad remp. pertinentes, quas vno nomine maieſtatis actionum complectaris. quarum rei, qui damnarentur, capite minuebantur, ſiue maxima illa erat capitis imminutio, ſeu extremum ſupplicium, ſiue minima, hoc

λεως ἐπεχείρησεν· ὅτε ἰδίας δίκας ἐδικάζετο, ὅτε συνήδει κακὸν οὐδὲν, ὃ ἐγὼ δεδιὼς μή τις πύθηται, 42.
ἐπεθύμουν αὐτὸν ἀπολέσαι. ὅτε, εἰ ταῦτα [8] διεπραξάμην, ἤλπιζον μὲν [9a.] χρήματα λήψεσθαι· ἔνιοι γὰρ τοιούτων πραγμάτων ἕνεκεν θάνατον ἀλλήλοις ἐπιβουλεύουσι [9b.] τούτου τοίνυν δεῖ ἢ λοιδορία, ἢ 96.1.
παροι-

eſt, exſilium. quocirca recte, foroque attico conuenienter ſubiungit Lyſias ταῖς γραφαῖς exſilii poenam; non autem ταῖς δίκαις, ſeu priuatis cauſis.

8. ταῦτα] clandeſtina illa crimina, quorum conſcius Eratoſthenes Euphileto fingi tantiſper poſſit fuiſſe. loquitur enim reus hypothetice. vnde patet poſt hoc pronomen deeſſe v. λαθεῖν. Nam διαπράττεσθαι eſt gratia, precibus, blanditiis, pollicitationibus, minis, verbo, malis quibusque et pudendis artibus, quae quis improbe vult, ab aliquo ſeu impetrare, ſeu extorquere.

9a. ἤλπιζον μὲν χρ. λ.] pro primo vocabulo poſtulat ſententia ἤλπιζε. vt apparet ex oppoſito, ἐγὼ δ' οὐκ ἐδίδων, quo libri noſtri hodie carent, veteres autem id in ſuis habuiſſe videntur. ad verbum ſic eſſet. neque, haec ego ſi latere perfeciſſem, ſperaſſet ille quidem ſe pecuniam abs me laturum, ego vero haud dediſſem. Id eſt, neque poteſt contra me hoc afferri, Eratoſthenem tacuiſſe quidem de criminibus, quorum mihi eſſet conſcius, quod ſperaret a me ſilentii mercedem laturum. me autem illi mercedem illam dare aut noluiſſe, aut non potuiſſe. ideoque illum a me de medio ſublatum eſſe. Haec proferri non poſſunt.

9b. θάνατον ἀλλήλοις ἐπιβουλεύουσι] Vſitatius eſt ἀλλήλοις ἐπιβουλεύουσι, ſine τῷ θάνατον: et ita fere ſcribit Noſter. Vulgata tamen defenditur loco Ando-

παροινία, ἢ ἄλλη τις διαφορὰ ἡμῖν γεγονέναι, ὥστε
* οὐδὲ [10 a] ἑωρακὼς ἦν τὸν ἄνθρωπον πώποτε πλὴν
ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτί· τί ἂν οὖν [10 b] βουλόμενος ἐγὼ
3. τοιοῦτον κίνδυνον ἐκινδύνευον; εἰ μὴ τὸ μέγιστον τῶν
ἀδικημάτων ἦν ὑπ᾽ αὐτοῦ ἠδικημένος; ἔπειτα παρακαλέσας αὐτὸς μάρτυρας ἠσέβουν, ἐξόν μοι, εἴπερ
ἀδίκως ἐπεθύμουν αὐτὸν ἀπολέσαι, μηδένα μοι τούτων συνειδέναι; Ἐγὼ μὲν οὖν, ὦ ἄνδρες, οὐκ ἰδίαν ὑ-
6. πὲρ ἐμαυτοῦ νομίζω ταύτην γενέσθαι τὴν τιμωρίαν,
ἀλλ᾽ ὑπὲρ τῆς πόλεως ἁπάσης. οἱ γὰρ τοιαῦτα πράττοντες, ὁρῶντες, οἷα τὰ ἆθλα πρόκειται τῶν τοιούτων ἁμαρτημάτων, ἧττον εἰς τοὺς ἄλλους ἐξαμαρτήσουσιν, ἐὰν καὶ ὑμᾶς [11] ὁρῶσι τὴν αὐτὴν γνώμην

idis, Orat. adu. Alcibiad. p. 31. καὶ τῷ κηδεστῇ θάνατον ἐπιβουλεύει: et p. 30. θάνατον ἐπεβούλευσε Καλλίᾳ. Paulo ante, pro ἤλπιζον μὲν, ſcribo, ἤλπιζον ἂν, *ſperare potuiſſem.* MARKLAND.

10 a. οὐδὲ] ſic dedi de meo. *ne viderim quidem.* olim erat οὔτε. quod ab hoc loco eſt alienum.

10 b. τὶ ἂν οὖν] mediam vocem, quae vulgatis deeſt e Coisl. et Vindobon. addidi.

11. ἐὰν δὲ] ἐάν γε mauult Steph. vt coniungatur cum praecedentibus. Cordate. Tametſi δὴ non fuiſſet pro nihilo. *Tum demum* cum emphaſi. TAYLOR.

ἐὰν δε ὑμᾶς ὁρῶσι] Stephanus ἐάν γε. Mallem, ἐὰν καὶ: et locum aliter diſtinguerem: ἧττον εἰς τοὺς ἄλλους ἐξαμαρτήσουσιν, ἐὰν καὶ ὑμᾶς ὁρῶσι τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοντας: *ſi vos* QVOQVE *conſpexerint* etc. Mox, ad finem Orat. deeſt Articulus ante πόλεως: τοῖς τῆς πόλεως νόμοις: vt ſupra hac Orat. et paſſim. MARKLAND.

μην [11b.] ἔχοντας· εἰ δὲ μή, πολὺ κάλλιον τοὺς μὲν κειμέ- 9.
νους νόμους ἐξαλεῖψαι, ἑτέρους δὲ θεῖναι, οἵτινες τοὺς
μὲν φυλάττοντας τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας ταῖς ζη-
μίαις [12] ζημιώσουσι, τοῖς δὲ βουλομένοις εἰς αὐτὰς
ἁμαρτάνειν πολλὴν ἄδειαν ποιήσουσι. πολὺ γὰρ οὕτω 12.
δικαιότερον ἢ ὑπὸ τῶν νόμων τοὺς πολίτας ἐνεδρεύε-
σθαι, οἳ κελεύουσι [13] μέν, ἐάν τις μοιχὸν λάβῃ, ὅ,
τι ἂν βούληται χρῆσθαι· οἱ δ' ἀγῶνες δεινότεροι τοῖς
ἀδικουμένοις καθεστήκασιν, ἢ τοῖς παρὰ τοὺς νόμους
τὰς ἀλλοτρίας καταισχύνουσι γυναῖκας. ἐγὼ γὰρ 15.
νῦν καὶ περὶ τοῦ σώματος, καὶ περὶ τῶν χρημάτων,
καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων κινδυνεύω, ὅτι τοῖς
τῆς πόλεως [14] νόμοις ἐπειθόμην.

Coniecturam Marklandi a Vindobonenſi confirmatam recepi.

11 b. γνώμην] ſubaudi τοῖς νόμοις.

12. ταῖς ζημίαις] videtur ἐσχάταις aut μεγίσταις interponendum eſſe.

13. οἳ κελεύουσι μὲν] breuiloquentia Lyſiaca haec eſt, orationem interdum efficiens conturbatiorem. perinde eſt ac ſi dixiſſet ὃ γίγνεται, εἰ οἱ μὲν νόμοι κελεύουσιν — id quod contingit, ſi leges quidem —

14. τοῖς τῆς πόλεως] Ad auctoritatem Marklandi cum codicum mſt. accederet auctoritas, nullus dubitaui poſteriorem articulum, quo vulgatae carent, addere.

Admonitio. Ambas annotationes 8. et 9. a. p. 48. deleriuelim. Rectius exponam hunc locum in libello variantium lectionum.

ΛΥΣΙΟΥ ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ
ΤΟΙΣ
ΚΟΡΙΝΘΙΩΝ ΒΟΗΘΟΙΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Pulcherrima et ornatiſſima oratio Lyſiae, qua eos laudauit, qui Corinthiis opem ferentes occubuerunt: quam quidem orationem, vt et ceteras Ὀρχάμος τυπογράφων *ita emendatam edidit, vt tamen aliorum induſtriae aliquid reliqui fecerit.* MVRET. Var. Lect. XVII. 11.

Bellum hoc contra Lacedaemonios geſtum incidit in Olymp. XCVI. *duce Iphicrate. Vid.* Diod. Sic. Xenophon. *in* Hellenic. Nep. *in* Iphicrate, Pauſan. *in* Lacon. *et* Meſſen. *et* Palmer. *ad* Plut. Ariſtoph. 173.

Memoratur haec oratio a Theone, *Capp.* 1. *et* 2. *ab* Harpocr. *in* Γεράνια. *Laudatur item ab* Ariſtotele *in* Rhetor. III. 10. *(diſſimulato tamen nomine auctoris) et a* σχ. Aeſchinis *inedito.* TAYLOR.

Plutarchus in Vita Iſocrat. refert, nonnullos dixiſſe Iſocratem tranſtuliſſe nobilem illum *Panegyricum* ſuum ex ſcriptis Gorgiae Leontini, et Lyſiae. De Gorgia quidem neſcio: ſed quod ad Lyſiam attinet, veriſſimum eſt, quod iſti dixerunt. Conferenti enim hanc Noſtri Orationem cum Iſocratis Panegyrico, patebit clare, plurima eſſe non ſolum ad Res et Hiſtorias et earum Diſpoſitionem ſpectantia, ſed etiam Verba et Sententias, ex hac in illum tranſcriptas: quod nonnullis in locis notabimus; omnia enim accuratius perſe-

qui non vacat. Ipſe Iſocrates Lyſiam, inter alios, et hunc Ἐπιτάφιον λόγον innuere videtur iſtis Panegyr. p. m. 108. *καίτοι με οὐδὲ λέληθεν, ὅτι χαλεπόν ἐστιν ὕστατον ἐπελθόντα λέγειν περὶ πραγμάτων πάλαι προκατειλημμένων, καὶ περὶ ὧν οἱ μάλιστα δυνηθέντες τῶν πολιτῶν εἰπεῖν, επι τοις δημοσια θαπτομενοις πολλάκις εἰρήκασιν.* Quin et, quod indignatiunculam aliquam nonnullis mereri ſorſan videbitur, Noſtrum, cui tam multa debere voluit, virgula Cenſoria non dubitauit tangere, loco de quo monebo infra. Plures vero huiuſce generis Ἐπιταφίους ſcripſit Lyſias, prout teſtantur Plutarchus, Photius, et Suidas; quae, opinor, comprehenduntur ſub generali nomine *τῶν Πανηγυρικῶν* Lyſiae, quorum meminit Halicarnaſſeus, et in quibus Stylum ſolito elatiorem agnoſcit: quae criſis veriſſima eſt. Hanc Orationem ſemel citat Harpocration, V. Γερανία. MARKLAND.

Εἰ μὲν ἡγούμην οἷόν τε εἶναι, ὦ παρόντες, ἐπὶ τῷ 190.16
δε τῷ τάφῳ, λόγῳ δηλῶσαι τὴν τῶν ἐνθάδε
κειμένων ἀνδρῶν ἀρετὴν, ἐμεμψάμην ἂν τοῖς ἐπαγ- 18.
γείλασιν ἐπ' αὐτοῖς ἐξ ὀλίγων ἡμερῶν λέγειν· ἐπει-
δὴ δὲ τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις ὁ πᾶς χρόνος οὐχ ἱκα-
νὸς λόγον ἴσον παρασκευάσαι τοῖς τούτων ἔργοις, διὰ
τοῦτο καὶ ἡ πόλις μοι δοκεῖ, προνοουμένη τῶν ἐνθάδε 21.
λεγόντων, ἐξ ὀλίγου τὴν πρόσταξιν ποιεῖσθαι, ἡγου-
μένη οὕτως ἂν μάλιστα συγγνώμης αὐτοὺς παρὰ τῶν
ἀκουσάντων τυγχάνειν. ὅμως [1] *δὲ ὁ μὲν λό-*

γος

1. *ὅμως*] malim *ὅλως.* vniuerſe.

γος [2] μοι περὶ τȣ́των, ὁ δ' ἀγὼν ȣ̓ πρὸς τὰ τȣ́των
24. ἔργα, ἀλλὰ πρὸς τȣ̀ς πρότερον ἐπ' αὐτοῖς [3] εἰρηκό-
τας. τοσαύτην γὰρ ἀφθονίαν παρεσκεύασεν ἡ τȣ́-
των ἀρετὴ καὶ τοῖς ποιεῖν [4] δυναμένοις καὶ τοῖς εἰ-

D 2 πεῖν

2. λόγος — ἀγὼν] Simili fere elegantia *Diod. Sic.* l. 11. Τὴν μὲν μάχην αὐτοῖς εἶναι κρίνοντες πρὸς τοὺς Βαρβάρȣς, τὸν αγωνα δὲ πρὸς ἅπαντας τȣ̀ς ἐπ' ἀρετῇ θαυμαζομένȣς ὑπάρχειν. TAYLOR.

3. ἐπ' αὐτοῖς] imo vero ἐπ' ἄλλοις. ſuper aliis, item, vt hi ſunt, pro patria cum fortiter dimicarent, vita defunctis, atque hic in Ceramico ſepultis. Alias τȣ́των erit ambiguum, et natans, modo enim tum ſepeliendos, modo dudum ſepultos idem vocabulum ſignificabit.

4. ποιεῖν] Viden', quantum afflatui poetico tribuat ὁ καταλογάδην? ποιεῖν δυναμενοις — εἰπεῖν βȣληθεῖσιν. Nam de Poetica dictum accipio. Quid enim? Ἀλλὰ μὴ ποιειν μηδὲ συγγραφειν. *Plato* in *Lyſide.* Diſertius adhuc et huic loco accommodatius *Iſocr.* in *Paneg.* Τὶς γὰρ ἢ τῶν ποιεῖν δυναμένων ἢ τῶν λεγειν ἐπιςαμένων κ. τ. λ. Nec mirum haec eſſe tam diſerta, cum ex Noſtri funebri pleraque transtulit *Iſocrates* in ſuam *Panegyricam.*. Vid. *Plutarch.* in *Iſocrate*, *Photius* itidem, *Theo Progymn.* c. 1. Redeo autem. Μόνοι δὲ καὶ τὸν Ἡσίοδον ἤλεγξεν ἔργῳ ψευδόμενον, ποιησαντα, ὅτι καὶ ἀοιδὸς ἀοιδῷ φθονέει. Ariſtid. in *obit. Alexand.* Ita *Socrates*, qui Tragoedias cum *Euripide* compoſuit, dicitur a *Laertio* in *vitae* initio συμποιεῖν Εὐριπίδῃ. Add. *Euſtath. prooem.* ad *Comment.* in *Homer. Steph.* ad l. c. *Laertii.* In vernaculam etiam defluxit.

What is he for a Lad you ſo lament?
Is Love ſuch pinching Pain to them that prove?

πεῖν βουληθεῖσιν, ὥστε καλὰ μὲν πολλὰ τοῖς προτέροις περὶ αὐτῶν εἰρῆσθαι, πολλὰ δὲ καὶ ἐκείνοις παραλελεῖφθαι [5] · ἱκανὰ δὲ καὶ τοῖς ἐπιγιγνομένοις 27. ἐξεῖ-

And hath he Skill to make ſo excellent,
Yet hath ſuch little Skill to bridle Love?
Spencer, Eclog. 4.

The God of Shepherds Tityrus is dead,
Who taught me humbly as I can to make.
Id. Eclog. 6.

Plura dabit Index ad *Chaucerum*. TAYLOR.

τοῖς ποιεῖν δυναμένοις, καὶ τοῖς εἰπεῖν βουληθεῖσιν] Hunc locum ante oculos habuit Iſocrates Paneg. ad finem fere: τίς γὰρ ἢ τῶν ποιεῖν δυναμένων, ἢ τῶν λέγειν ἐπισταμένων, etc. *ſiue poeta*, *ſiue orator*: ποιεῖν enim eſt *carmina ſcribere*. Lucianus *pro lapſ. int. ſalut.* p. 497. ποιῶν εἰς τὸν Ἀπόλλω, *verſus in Apollinem ſcribens*. Dion. Halicarnaſſeus περὶ Συνθ. Segm. XX. οἱ κράτιστα διαλεχθέντες, ἢ ποιήσαντες, *praeſtantiſſimi ſcriptores proſaici*, *et poetae*. Et ita Diog. Laertius Platone. MARKLAND.

5. ἐκείνοις παραλελεῖφθαι] id eſt ὑπ' ἐκείνων. ab illis eſſe omiſſa. Verum, neſcio qui, haud ſatis placet haec lectio, in ſe illa quidem ſic ſatis tolerabilis. primum enim ſuperuacaneum eſt, et nemo deſideret ἐκείνοις, qui in continenti modo τοῖς προτέροις legerit. Porro perſpicuum ſatis eſt, hic tres hominum ordines inter ſe comparari, priores, qui nunc ſunt, et poſtmodum futuros. horum primi et vltimi commemorati, medii taciti transmiſſi ſunt. Veni igitur in ſuſpicionem, Lyſiam dediſſe πολλὰ δὲ καὶ ἡμῖν καταλελεῖφθαι. *Sed et nobis multa eſſe relicta.* καταλείπει, qui alteri, quod ſuppleat, relinquit. παραλείπει, qui a ſe dicen-

ἐξεῖναι [6] εἰπεῖν. οὔτε γὰρ γῆς ἄπειροι [7] οὔτε θα-

da, ſeu data opera, ſeu per ſecordiam, indicta praeterit.

6. ἐξῆν εἰπεῖν.] Emendat Muretus ex Cod. ἐξεῖναι, prout poſtulabat conſtructio. Mendum ortum ex vice Diphthongi ει et η: quale iſtud Heb. IX. 1. εἶχε μὲν οὖν ἡ πρώτη σκηνη δικαιώματα λατρείας etc. pro ἐκηνη, id eſt, ἐκεινη, ſcil. διαθήκη. Qui enim defendunt σκηνὴ, certe non percipiunt Apoſtoli Argumentationem, quae dependere et connecti videtur cum commate 7. cap. praecedentis, reliquis intermediis parenthetice ſumendis: εἰ γὰρ η πρωτη εκεινη ἦν ἄμεμπτος, οὐκ ἂν δευτέρας ἐζητεῖτο τόπος. εἶχε μὲν οὖν η πρωτη εκεινη δικαιώματα λατρείας, etc. longa enim iſta parentheſis probat δευτέρας ἐζητῆσθαι τόπον, *ſecundum Foedus requiſitum fuiſſe*, quae erat vltima Poſitio in comm. ſeptimo: poſt quam probatam redit ad priorem Poſitiônem eiusdem commatis, et probat (cap. IX. 1, 2. etc.) τὴν πρώτην ἐκείνην οὐκ εἶναι ἄμεμπτον, *prius illud Foedus culpa non vacaſſe*, id eſt, *imperfectum fuiſſe*. Multi Codd. omittunt σκηνὴ: quae quidem omitti poteſt, ita tamen, vt verba Apoſtoli connectantur, quemadmodum dixi, et τὸ πρώτη, ſit διαθήκη, non σκηνή. Sed veroſimilius puto reſumptam fuiſſe vocem ἐκείνη propter longam digreſſionem. Video eandem Coniecturam Doctiſſ. quoque *Mangeio* in mentem veniſſe. MARKLAND.

ἐξεῖναι] melius conueniret, mea ſententia, περιεῖναι (pro περιέσεσθαι) ſuperatura, vel ſuperfutura eſſe.

7. ἄπειροι] dicitur ille ἄπειρος γῆς, eo quidem ſenſu, quo Lyſias hanc dictionem hic loci vſurpauit, (nam alium quoque fert) cuius nomen ad illius regionis incolas haud peruenit.

λάττης οὐδεμιᾶς [8], πανταχοῦ δὲ καὶ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις, οἱ τὰ αὐτῶν [9] πενθοῦντες κακὰ, τὰς τούτων ἀρετὰς ὑμνοῦσι. Πρῶτον μὲν οὖν τοὺς παλαιοὺς κινδύνους τῶν προγόνων δίειμι, μνήμην [10] παρὰ τῆς φήμης λαβών. ἄξιον γὰρ [11] πᾶσιν ἀνθρώποις κἀκείνων [12] μεμνῆσθαι, ὑμνοῦντας μὲν ἐν ταῖς

ᾠδαῖς

8. πανταχοῦ] πανταχῆ codices. Quod fortaſſe diſplicere emunctioribus non poteſt. Quid enim, amabo, intereſt inter πανταχοῦ et παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις? At *Magiſtro* profecto neutrum placet. Nam pro πανταχῆ et πανταχοῦ, ἑκασταχῆ et ἑκασταχοῦ rectius ab Atticis dici contendit. TAYLOR.

9. αὐτῶν] Habe αὑτῶν me fideiuſſore. Noſtrorum hominum virtutem non niſi cum *ſuorum* calamitate coniunctam. Paulo inferius. Ἀπαγγεῖλαι τήν τε σφετέραν αὑτῶν δυστυχίαν καὶ τὴν τῶν ἡμετέρων προγόνων ἀρετήν. TAYLOR.

τὰ αὐτῶν πενθοῦντες κακὰ,] Scribe, αὑτῶν: *ſua mala*, ſeu *infortunia*, *deflentes*. Qui enim Filios vel Fratres vel Maritos in bello occiſos lugent, Fortitudinem eorum, qui occiderunt iſtos, ſimul praedicant. MARKLAND.

10. μνήμην bene habet, ſignificans h. l. rem geſtam, quae refertur ab eo, qui ipſe non interfuerit tum, cum gereretur, ex aliena fide, ſeu famae, ſeu monumentorum literis conſignatorum.

11. γὰρ] redit ad occultam ſententiam a legente quoque tacite ſupplendam, priora cum inſequentibus [illegible]ientem. Memorias dicendorum, ait, a fama traditas habeo. quas memorias facile fuit adipiſci, paſſim obuias, et omnium in ore verſantes. Decet *enim* omnes homines —

12. κἀκείνων] non ſuorum tantummodo, qui po-

ᾠδαῖς, λέγοντας δ' ἐν ταῖς τῶν ἀγαθῶν γνώμαις [13], τιμῶντας δ' ἐν τοῖς καιροῖς τοῖς τοιούτοις,
33. παιδεύοντας δ' ἐν τοῖς τῶν τεθνεώτων [14] ἔργοις τοὺς ζῶντας. Ἀμαζόνες μὲν [15] γὰρ, Ἄρεος μὲν τὸ παλαιὸν

pulo cuique proprii ſunt, maiorum, ſed *etiam illorum*, qui maiores ſunt Athenienſium.

13. γνώμαις] Taylor h. l. lectionem μνήμαις, a Stephano aut profectam, aut proditam certe ab illo primo, ſeruarat. Ego Aldinam reuocaui, magis ob conſenſum codicum, quam ob lectionis praeſtantiam. In Auguſtano codice, quem ad editionem Taylori exegi, videtur vtique μνήμαις eſſe, quoniam ex eo nihil varietatis ad h. l. exſcripſi. Conſtat vtrique lectioni ſua ratio. Stephanica hoc dicit, *in commemorationibus virorum fortium.* Aldina, *cum gnomae virorum fortium recitantur.* Gnomae, ſeu dicta bonae mentis plena τῶν ἀγαθῶν h. e. virorum virtutis et ſapientiae laude clarorum, magno numero leguntur a Diogene Laertio, libro primo, aliisque relata. Eiusmodi ſententiae igitur, ait orator, cum recitantur, decet omnes homines exempla virtutis a maioribus noſtris edita oratione commemorare; quibus exemplis illae gnomae, veluti perſpicuis quibusdam inuictisque documentis illuminentur et confirmentur, eoque altius in animis audientium defigantur. Comparat inter ſe poeſin et proſam. ὑμνοῦντας ἐν ταῖς ᾠδαῖς et λέγοντας ἐν ταῖς γνώμαις. potior enim illarum gnomarum pars erat proſa concepta.

14. τοῖς τῶν τεθνεώτων] articulum medium, quo Aldina, Stephanica et Tayloranа carent, addidi.

15. Ἀμαζόνες μὲν γὰρ, ἄρεος μὲν etc.] Inconnexi aliquid eſſe videtur in Compoſitione ex abundantia particularum μὲν et δὲ. Lego: Ἀμαζόνες μὲν γὰρ Ἄρεος

ἦσαν θυγατέρες, οἰκοῦσαι δὲ παρὰ τὸν Θερμώδοντα ποταμὸν, μόναι μὲν [16] ὡπλισμέναι σιδήρῳ τῶν περὶ αὐτὰς, πρῶται δὲ τῶν πάντων ἐφ᾽ ἵππους ἀναβᾶσαι, οἷς ἀνελπίστως, δι᾽ ἀπειρίαν τῶν ἐναντίων, 36.
ᾕρουν [17] μὲν τοὺς φεύγοντας, ἀπέλειπον δὲ τοὺς διώκοντας

τὸ παλαιὸν ἦσαν θυγατέρες, οἰκοῦσαι παρὰ τὸν Θερμώδοντα ποταμὸν, μόναι μὲν ὡπλισμέναι — πρῶται δὲ etc. ita omnia recte reſpondent. Μόναι μὲν eſt a *Mureto*, pro μόναι δέ. Vide Iſocratem Paneg. p. 106. Geneu. Ann. 1621. MARKLAND.

Primum μὲν quamquam a Marklando confixum eſt, et a plerisque codicibus abeſt, tantum tamen abſum, vt condemnem, vt potius ſeruandum tuendumque cenſeam. Nam vt poſteriori μὲν reſpondet proximum δὲ, in illis οἰκοῦσαι δὲ παρὰ — ita priori illi, quod exterminatum eunt, reſpondet illud δὲ, quod p. 191. 7. ed. Steph. legitur in illis Ἀδράστου δὲ καὶ Πολυνείκους. Ab Amazonibus ad Adraſtum tranſit atque Polynicen. Illas cum his comparat. Ἀμαζόνες μὲν — Ἀδράστου δὲ — Mirifice et ad faſtidium luxuriat hac in oratione Lyſias, cum antithetis moleſtiſſimis, frigus et nauſeam creantibus, tum illa perpetua oppoſitione, ſaepe perquam inepta, et puerili, inter μὲν et δὲ.

16. μόναι μὲν] ſic dedi pro vulgatorum μόναι δὲ.

17. ᾕρουν] Ita *Steph.* et Codd. ſanatiores: ἥρουν *Ald.* quod vidit Scaliger. Locus huic omnimodo germanus, vindices modo ab Interprete. *Xenoph. de re eq.* ineunte oratione. Οἱ γὰρ ἥττους τῶν πόνων (de equis habetur ſermo) οὔτε αἱρεῖν οὔτε ἀποφεύγειν δύναιντο ἄν. Nec *adtollere*, nec euadere. Quam ingenioſe! Vide iſtud αἱρεῖν, quod ille ſequitur, locum non capere, addo neque agnoſcere editionem principem. TAYLOR.

κοντας· ἐνομίζοντο [δὲ] διὰ τὴν εὐψυχίαν μᾶλλον ἄνδρες, ἢ διὰ τὴν φύσιν γυναῖκες. πλέον γὰρ ἐδόκουν τῶν ἀνδρῶν ταῖς ψυχαῖς διαφέρειν, ἢ ταῖς ἰδέαις
39. ἐλλείπειν. ἄρχουσαι δὲ πολλῶν ἐθνῶν, καὶ ἔργῳ μὲν τοὺς περὶ αὐτὰς καταδεδουλωμέναι [18], λόγῳ δὲ περὶ τῆσδε τῆς χώρας ἀκούουσαι κλέος μέγα, πολλῆς δόξης καὶ μεγάλης ἐλπίδος χάριν [19 a.], παραλαβοῦσαι [19 b.] τὰ μαχιμώτατα τῶν ἐθνῶν, ἐστράτευσαν

18. τοὺς περὶ αὐτὰς καταδεδουλωμέναι,] *Muretus* τὰ pro τοὺς, vt ad ἐθνῶν referatur. Neſcio e libris, an coniectura. Nihil tamen mutarem. ſupra enim pariter loquitur, μόναι μὲν ὡπλισμέναι σιδήρῳ τῶν περὶ αὐτάς: id eſt, τῶν ἀνθρώπων. Demoſthenes in Leptin. πάντων τῶν περὶ αὐτοὺς ἄρχοντες. Mox, ἔδοξαν εἶναι γυναῖκες: forte ἔδειξαν εἶναι γύναικας, *oſtenderunt ſe eſſe foeminas* tantum. MARKLAND.

19.a. ἐλπίδος χάριν] dictio paene ad tragicam magniloquentiam aſſurgens haec eſt, cum κλέος μέγα magnam famam appellat πολλῆς δόξης καὶ μεγάλης ἐλπίδος χάριν, gratiam, vel ſuauem et delectabilem fructum ampliſſimae gloriae et ingentis ſpei. h. e. rem, vnde duae iucunditates exſiſterent, altera praeclarae opinionis apud audientes de hominibus tam claris. altera ſpei, qua tententur hi, qui bellum aduerſus eos ſuſcipere velint, de magnitudine et praedae et famae ab illis deuictis reportandae. Vel etiam χάριν ſignificat h. l. *propter*. et haec poſterior interpretatio eſt illa priore aliquanto planior.

19 b. παραλαβοῦσαι] Scythas fuiſſe diſcimus ex *Iſocr.* in *Paneg. Iuſtin.* II. 4. *Pauſan.* in *Atticis* aliisque: Attamen de exitu huius pugnae non ita facile eſt homines conciliare. Noſter πρὸς ἡδονὴν ἀκροάσεως mo-

ἐπὶ τήνδε τὴν πόλιν. τυχοῦσαι δ' ἀγαθῶν ἀνδρῶν, 42.
ὁμοίας ἐκτήσαντο τὰς ψυχὰς τῇ φύσει, καὶ ἐναν-
τίαν τὴν δόξαν τῆς προτέρας λαβοῦσαι, μᾶλλον ἐκ
τῶν κινδύνων ἢ ἐκ τῶν σωμάτων ἔδοξαν εἶναι [20] γυ-
ναῖκες· μόναις δ' αὐταῖς οὐκ ἐξεγένετο ἐκ τῶν ἡμαρ- 191.1.
τημένων μαθούσαις περὶ τῶν λοιπῶν ἄμεινον βουλεύ-
σασθαι, οὐδ' οἴκαδε ἀπελθούσαις [21] ἀπαγγεῖλαι
τήν τε σφετέραν αὐτῶν δυστυχίαν καὶ τὴν τῶν ἡμε- 3.
τέρων προγόνων ἀρετήν. αὐτοῦ γὰρ ἀποθανοῦσαι,
καὶ δοῦσαι δίκην τῆς ἀνοίας, τῆσδε μὲν τῆς πόλεως,
διὰ τὴν ἀρετὴν, ἀθάνατον μνήμην ἐποιήσαντο, τὴν

δὲ ἑαυ-

do Τὴν ἑαυτῶν πατρίδα διὰ τὴν ἐνθάδε συμφορὰν ἀνώνυμον κατέστησαν. Ad laudem quidem magnifice: ceterum ad veritatem ἀκριβέστερον Hiſtorici, qui eas non ſolum in regnum reuerſas fuiſſe, verum etiam ibi ad Macedonicum vſque imperium duraſſe produnt. *Pauſan. Attic.* c. 15. *Iuſtin.* l. c. Neque haec commentandi animo dico, Τοιάδ' ἐπ' ἐχθροὺς τοὺς ἐμοὺς ἔλθοι Κύπρις! ſed vt praemoneam medicinam laceratis Rhetorum locis, ſi vſu venerit, non ſemper ex Hiſtoriae monumentis, aut rerum geſtarum Fide eſſe eruendam. TAYLOR.

20. ἔδοξαν εἶναι] Non ſatis attentum ſe cautumque h. l. Marklandus geſſit, qui proderet ſe malle legi ἔδειξαν εἶναι, immemor ille, id ne graecum quidem eſſe. graeci non ſic loquuntur, ſed ἔδειξαν οὖσαι. quod idem eſt atque ἔδειξαν ὅτι εἰσὶ γυναῖκες. vnde conſtat vulgatam ἔδοξαν probam eſſe lectionem.

21 a. οὐδ' οἴκαδε ἀπελθούσαις ἀπαγγεῖλαι etc.] Iſocrates Paneg. p. 106. λέγεται δ' οὖν περὶ τῶν Ἀμαζόνων, ὡς τῶν μὲν ἐλθουσῶν οὐδεμία πάλιν ἀπῆλθε. Sed et totum iſtius loci colorem ex hoc Noſtri duxit. MARKL.

δὲ ἑαυτῶν πατρίδα, διὰ τὴν ἐνθάδε συμφορὰν, ἀνώ-
6. νυμον κατέστησαν. ἐκεῖναι μὲν οὖν τῆς ἀλλοτρίας ἀδί-
κως ἐπιθυμήσασαι, τὴν αὑτῶν δικαίως ἀπώλεσαν.
Ἀδράστου δὲ καὶ Πολυνείκους [21 b]. ἐπὶ Θήβας στρατευ-
σάντων, καὶ ἡττηθέντων μάχῃ, οὐκ ἐώντων τῶν
Καδμείων [22] θάπτειν τοὺς νεκροὺς, Ἀθηναῖοι ἡγησά-
9. μενοι ἐκείνους μὲν, εἴ τι ἠδίκουν [23], ἀποθανόντας δί-
κην ἔχειν τὴν μεγίστην, τοὺς δὲ κάτω τὰ αὑτῶν οὐ [24]
κομί-

21 b. *Ἀδράστου δὲ καὶ Πολυνείκους* etc.] Iſocrates Paneg. p. 101. MARKLAND.

22. *τῶν καδμείων*] Taylor mauult, neſcio quare, *τε* pro articulo.

23. *ἠδίκουν ἀποθανόντας δίκην ἔχειν*] Cui ſatisfactum fuit, ille dicitur *δίκην ἔχειν*. qui ſatisfecit, *δίκην ὑποσχεῖν* vel *ὑποτελέσαι*. Patet ergo vitium hoc in loco ineſſe, et aut ſic leg. eſſe *ἐκείνους μὲν* (Cadmeos puta) *εἴ τι ἠδικοῦντο, ἀποθανόντων* (ſcil. *τῶν περὶ Ἄδραστον καὶ Πολυνείκην*) *δίκην ἔχειν τὴν μεγίστην*. illis ſi qua oblata fuiſſet iniuria, ſatisfactum eſſe modo quam luculentiſſimo, eo ſcil. quod cecidiſſent ipſorum hoſtes. aut ſic. *ἐκείνους μὲν* (ſeptem ad Thebas duces, cum copiis ſuis) *εἴ τι ἠδίκουν* (ſcil. *τοὺς καδμείους*) *ἀποθανόντας δίκην τελεῖν* (aut *ὑποσχεῖν*) *τὴν μεγίστην*. illos (Argiuos) ſi quam Cadmeis iniuriam obtuliſſent, eam morte ſua luiſſe, poenasque eius dediſſe, quae dari poſſint maximae.

24. *οὐ κομίζεσθαι*] Ab Aug. abeſt *οὐ*. qui ſi non eſt merus librarii lapſus, hominis indoctiſſimi, atque in primis ſupini et ſomnolenti, ſuſpicari poſſis leg. eſſe *τοὺς δὲ κάτω τὰ αὑτῶν δεῖν κομίζεσθαι*. deos autem inferos debere iura ſibi debita haud imminuta adipiſci,

κομίζεσθαι [25], ἱερῶν δὲ μιαινομένων [26] τοὺς ἄνω θεοὺς ἀσεβεῖ·

iisque perfrui. quibus in iuribus hoc quoque erat, vt vita defuncti humarentur.

25. κομίζεσθαι] Κομίζεσθαι pro funerea ratione ſolennem et notiſſimum habet vſum. *Eurip. Suppl.* 24.

Ὅς μ' ἐξοτρύνει παῖδ' ἐμὸν πεῖσαι λιταῖς
Νεκρῶν κομιστὴν ἢ λόγοισιν ἢ δορὸς
Ῥώμῃ γενέσθαι

Id. ib. 26.

Κομίσαι σε, Θησεῦ, παῖδας Ἀργείων θέλων

Et *Apollon. Rhod.* I. 166.

Γηράσκοντ' Ἄλεον, λίπετ' ἄμπολιν, ὄφρα κομίζῃ.

Aelian. V. H. VIII. 4. Εἰς τοσοῦτον προελθεῖν τρυφῆς, ὥστε καὶ κύνας καὶ ἀλεκτρυόνας ἐκείνους οἷς ἔχαιρεν, ἐκκομίζειν ἀποθανόντας δημοσίᾳ. Confer *Spanheim.* ad *Ariſtoph. Plut.* 1009. Ceterum non eandem hic loci vim habet, ſed plano et liquido ſenſu pro *accipere* dictum video. Τὰ αυτων, legas, οὐ κομίζεσθαι. Suo iure defraudari Manis Defunctorum. Τοὺς κάτω. Quibus apud antiquos quaſi ſepulturae ſolennitate parentabatur. Religioſius *Cenotaph.* L. Caeſaris apud *Piſanos.* APVD. EAM. ARAM. QVOT. ANNIS. A. D. XII. *K. Sept.* PVBLICE. MANIBVS. EIVS. etc. *Ingratus Catilina, parum eſt illi capere patriam, niſi euerterit, niſi Allobrogum in illam cohortes immiſerit, et trans Alpis accitus hoſtis vetera et ingenita odia ſatiauerit, ac diu* debitas inferias *Gallicis buſtis duces Romani perſoluerint.* Sen. *de Benef.* V. 16. *Priamus quanto pretio ſepeliendum Hectorem redemit, rogauit furentem, ſupplicauit armato, vitamque ſuam exponere maluit, vt* Cadaueri debita *non negaret.* Caſſiod. *Var.* II. 22. Quantae erat Religionis in bello caeſorum funera procurare, atque etiam hoſtium non negligere, abunde diſcimus ex monumentis, legg. et hiſtoriis antiquorum. Vide inter

ceteros *Guther. de Iure Manium. Grot. de Iure B. ac Pacis* II. 19. Eam ſollicitudinem ſatis expreſſe indicat lucerna antiqua apud *Bellorium.*

Addebatur etiam ſaccus vndecimus, in quem tota legio particulam aliquam conferebat; ſepulturae ſcilicet cauſa, vt ſi quis ex contubernalibus deceſſiſſet, de illo vndecimo ſacco ad ſepulturam ipſius promeretur expenſa. Veget. II. 20. Indeque tot monumenta, quae extruxerunt commilitones.

D. M.
M. AVRELI. SENECIO
NIS. MIL. COH. V. PR.
P. V. EX.
CAECILIANI. QVI. VIX.
ANN. XXX. M. VLPIVS.
TITVS. COMMANIPVLVS.
ET. HERES. EIVS. CONTV
BERNALI. CARISSIMO.
POSVIT.

Romae apud Porcarios in ara marmorea.

D. M. S.
C. IVLIVS. CAESAR. LONGINVS.
D. CIL.
C. IVLI. LEIBERTVS.
PERRVPTIS. MONTIBVS. HVC. TANDEM.
VENI. VT. HIC. LOCVS. MEOS. CONTE
GERET. CINERES.
APOLLO. TVAM. FIDEM.
VIXIT. ANNOS XLI. MESS. III.
DIES. XIII.
HOR. NVL.
T. FVLVIVS D. D. L.
COMMILITO. COMMILITON.
VALE. LONGINE. AITERNV.
S. T. T. L. *Geneuae* ex *Grutero.*

Atque

Atque inter cetera, quae ex lege Romana militiae competebant priuilegia, non erant extremae notae, quae ad funus pertinebant. *Cetera item funebria quibus luctus augetur, XII. ſuſtulerunt.* HOMINI, *inquit*, MORTVO NE OSSA LEGITO QVO POST FVNVS FACIAT. *Excipit bellicam* peregrinamque mortem. *Cic. de Leg.* II. 60. Hunc titulum Inſtitutionum Decemuiralium, vt obiter id commoneam, erudite et enucleate prae ceteris explicat Cl. *Raeuardus* in *Comment. ad Legg.* XII. *Tabb.*. Huiusmodi quoque fuit, quod diſcimus ex Digeſtis. *Si quis in bello ceciderit, etſi corpus eius non compareat, lugebitur.* L. fin. §. fin. *de his qui not infam.* TAYLOR.

26. *μιαινομένων*] Praeſtat vtique lectio, quam video Codd. exhibere compluſculos, *μη γενομενων*. Praeſtat, inquam, et de Sacris non profano ritu *peractis* ſed *omiſſis* prorſus et neglectui habitis, vti res poſtulat, optime dicitur. Quanquam non ignoro haec verba eleganter aliquando vſurpari pro eo, quod dicimus ού καλλιερεῖσθαι. Xen. *Hiſt. Graec.* I. 3. Ἐπεὶ δὲ θυομένῳ αὐτῷ ουκ εγιγνετο τα ιερα τῇ πρώτῃ, τῇ ὑςεραίᾳ πάλιν ἐθύετο, ὡς δὲ ὀδὲ ταῦτα ἐκαλλιέρειτο πάλιν τῇ τρίτῃ. Ita Plutarch. in *Pyrrho.* Οὐ μὴν ἀλλὰ τῶν ἱερων τῷ Μανίῳ γενομενων, cum modo dixerat, Μάντεων αὐτὸν οἰωνοῖς καὶ ἱεροῖς ἀποτρεπόντων. Perinde vtuntur Latini voce *Litare*. Suet. *Aug.* c. 96. *Circa Peruſiam ſacrificio non* litante, *cum augeri hoſtias imperaſſet* — et *Iul.* 81. *Dein pluribus hoſtiis caeſis cum* litare *non poſſet, introiit curiam ſpreta religione.* et *Plaut. Poen.* II. 1. 8. — *Quoniam* litare *nequeo, abii illinc illico Iratus, vetui exta proſicarier.* Ita *Herodot. Calliop* 60. Ὠςε πιεζομένων τῶν Σπαρτιητέων, καὶ τῶν σφαγιων ου γινομενων (χρηςῶν interponit Cod. vnus importuniſſimus) ἀποβλέψοντα τὸν Παυσανίην πρὸς τὸ

Ἡραῖο

ἀσεβεῖσθαι, τὸ μὲν πρῶτον πέμψαντες κήρυκας, ἐδέοντο αὐτῶν δοῦναι τῶν νεκρῶν ἀναίρεσιν· νομίζον-
12. τες ἀνδρῶν μὲν ἀγαθῶν εἶναι ζῶντας τοὺς ἐχθροὺς τιμωρήσασθαι, ἀπιστούντων δὲ σφίσιν αὐτοῖς, ἐν τοῖς τῶν τεθνεώτων σώμασι τὴν εὐψυχίαν ἐπιδείκνυσθαι. οὐ δυνάμενοι δὲ τούτων τυχεῖν, ἐστράτευσαν ἐπ' αὐτοὺς, οὐδεμιᾶς διαφορᾶς πρότερον πρὸς Καδμείους
15. ὑπαρχούσης, οὐδὲ τοῖς ζῶσιν Ἀργείων χαριζόμενοι, ἀλλὰ τοὺς τεθνεῶτας ἐν τῷ πολέμῳ ἀξιοῦντες τῶν νομιζομένων τυγχάνειν, πρὸς τοὺς ἑτέρους ὑπὲρ ἀμφοτέρων ἐκινδύνευσαν, ὑπὲρ μὲν τῶν, ἵνα μηκέτι
18. εἰς τοὺς τεθνεῶτας ἐξαμαρτάνοντες, πλείω περὶ τοὺς θεοὺς ἐξυβρίσωσιν· ὑπὲρ δὲ τῶν ἑτέρων [27], ἵνα μὴ

Ηραιον το Πλαταιέων επικαλέσασθαι τὴν θεόν — καὶ τοῖσι Λακεδαιμονίοισι αὐτίκα μετὰ τὴν εὐχὴν τὴν Παυσανιέω εγινετο θυομένοισι τα σφαγια χρηστα. Vbi in poſterioribus habes plenam locutionem, atque apud *Demoſth.* pariter in *Exord. Concion.* 63. Εθύσαμεν τῷ Διὶ τῷ Σωτῆρι καὶ τῇ Αθηνᾷ καὶ τῇ Νίκῃ, καὶ γεγονε καλα καὶ σωτήρια ταῦθ' ὑμῖν τα ιερα. ἐθύσαμεν δὲ καὶ τῇ Μητρὶ τῶν θεῶν καὶ τῷ Απόλλωνι καὶ εκαλλιερουμεν καὶ ταῦτα. TAYLOR.

Ego vulgatam ſeruo tueorque. Polluebantur enim fana deorum per carnes et oſſa cadauerum inſepultorum a canibus auibusue rapacibus rapta et per fana tectaque fanorum ſparſa et tractata.

27. ἑτέρων] non equidem damnabo, tametſi alii paene omnes in re ſimili omittere ſolent. ὑπὲρ μὲν τῶν — ὑπέρ δὲ τῶν (ſine ἑτέρων.) prius τῶν h. l. ad Thebanos redit, poſterius ad Argiuos.

μὴ πρότερον [28] εἰς τὴν αὐτῶν ἀπέλθωσι, πατρίου τιμῆς ἀτυχήσαντες [29], καὶ Ἑλληνικοῦ νόμου στερηθέντες, καὶ κοινῆς ἐλπίδος [30] ἡμαρτηκότες. ταῦτα διανοηθέντες, καὶ τὰς ἐπὶ τῷ πολέμῳ τύχας [31] a. κοινὰς ἁπάν- 21.
των ἀνθρώπων νομίζοντες, πολλοὺς μὲν πολεμίους κτώμενοι, τὸ δὲ δίκαιον ἔχοντες σύμμαχον ἐνίκων μαχόμενοι [31] b.. καὶ οὐχ ὑπὸ τῆς τύχης ἐπαρθέντες, μείζονος

28. μὴ πρότερον] ſubaudi πρὶν ἢ τοὺς ἀθηναίους ὑπὲρ αὐτῶν κινδυνεῦσαι.

29. ἀτυχήσαντες — στερηθέντες — ἡμαρτηκότες] Poterat orator horum vno quocunque defungi et omnia complecti. Verum idem Lyſias, breuitatis ille affectator tam acer, vt ſtudio conciſae dictionis ſaepe in orationis obſcuritatem incidat, vocabula praeter neceſſitatem exaggerat idem ſignificantia, cum alias, tum in hac praecipue oratione funebri, vbi numeros captat, quod orationi conuenit, qualis haec eſt, pompaticae. Verumtamen haec ῥητορεία ſcholae Iſocraticae pyxides redolens cum ab ingenio Lyſiae reliquis in eius monumentis demonſtrato quamplurimum abhorreat, dudum eſt, quod ſuſpicari coepi, hanc funebrem non eius, ſed alius, neſcio cuius eſſe, vt parum mouear a conſtanti antiquitatis teſtimonio, eam Lyſiae noſtro tribuente.

30. ἐλπίδος] omnes enim homines futurum ſperant, vt fatis ſuis defuncti a ſuperſtitibus ſaltim humentur, etiamſi reliquis honoribus carendum ſibi fuerit.

31. a. τὰς ἐπὶ τῷ πολέμῳ τύχας, κοινὰς ἁπάντων etc.] Pro ἐπὶ notat *Schottus* (ex *Mureto*, opinor,) Libros Vett. habere ἐν. Iſocrates ſimpliciter ταῖς κοιναῖς τύχαις, ſine mentione *belli*. MARKLAND.

31 b. ἐνίκων μαχόμενοι] Aliter *Plutarch.* in *Theſ.* et *Iſocr.* in *Paneg.* TAYLOR.

ζονος παρὰ Καδμείων[32] τιμωρίας ἐπεθύμησαν, ἀλλ'
24. ἐκείνοις μὲν ἀντὶ τῆς ἀσεβείας[33] τὴν ἑαυτῶν ἀρετὴν ἐπεδείξαντο, αὐτοὶ δὲ λαβόντες τὰ ἆθλα[34], ὧνπερ ἕνεκα ἀφίκοντο, τὰς Αργείων νεκρὰς, ἔθαψαν ἐν τῇ αὐτῶν, Ελευσῖνι[35]. περὶ μὲν ὖν τὰς ἀποθανόν-

32. παρὰ καδμείων] malim articulum τῶν interponi, vt paulo ante p. 191. 8. Dixerat quidem in continenti πρὸς καδμείας. ſed et ibi τὰς addendum videtur.

33. ἀντὶ τῆς εὐσεβείας etc.] Conieceram ἀσεβείας. Et ita *Muretus*. Sed, niſi fallor, adhuc deeſt vox αὐτῶν. ἀλλ' ἐκείνοις μὲν, ἀντὶ τῆς αυτων ἀσεβείας, τὴν εαυτων ἀρετὴν ἐπεδείξαντο: *ſed illis, pro* IPSORVM *impietate*, SVAM *virtutem exhibuerunt*. MARKLAND.

Nil videtur opus eſſe, vt αὐτῶν inſeratur, id quod facillime a legsnte quoque e praemiſſo ἐκείνοις tacita cogitatione ſuppleatur. Non ſolus Lyſias, ſed omnes omnino Attici, ipſique adeo Latini hanc breuitatem amant, et homines quotquot vsquam ſunt articulate loquentes.

34. ἆθλα] praemia laborum in bello exantlatorum. Sic appellat Argiuorum cadauera; prout ipſe orator exponit, per modum ſuperenarrationis addens τὰς ἀργείων νεκρὰς. Poſui ergo comma pone νεκρὰς, vt pone ἔθαψαν a legente quoque αὐτὰς facile tacite ſuppleatur.

35. ἐν τῇ αὐτῶν Ελευσῖνι] *Herodot. Calliop.* 27. Τὰτο δὲ Αργείας τὰς μετὰ Πολυνείκεος ἐπὶ Θήβας ἐλάσαντας τελευτήσαντας τὸν αἰῶνα καὶ ἀτάφας κειμένας στρατευσάμενοι ἐπὶ τὰς Καδμείας ἀνελέσθαί τε τὰς νεκρὰς φαμὲν καὶ θάψαι της ημετερης ἐν ελευσινι. ita *Ariſtid.* in *Eleuſin.* Εν Ελευσῖνι τῆς Αττικῆς. Nam neutiquam otioſum erat iſtud τῇ αὐτῶν Ελευσῖνι, cum Cereri Eleuſiniae plura erant templa per Graeciam di-

θανόντας τῶν ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας τοιοῦτοι γεγόνασιν· ὑστέρῳ δὲ χρόνῳ, ἐπειδὴ Ηρακλῆς μὲν ἐξ ἀνθρώπων 27.
ἠφανίσθη [36], οἱ δὲ παῖδες αὐτοῦ [37] ἔφευγον μὲν Εὐρυσθέα,

cata. In Boeotia alterum, vbi contra Mardonium et Perſas ſecunda fortuna pugnatum eſt, περὶ ποταμὸν Μολόεντα, Αργιόπιόν τε χῶρον καλεόμενον, τῇ καὶ Δημητρος Ελευσινιης ἱερὸν ἦσαι. Herodot. *Calliop.* 56. In Ionia aliud, vbi eodem pariter die et ſucceſſu contra Barbaros Graeci militarunt, iuxta Γαίσωνά τε καὶ Σκολοπόεντα τῆς Μυκάλης, τῇ Δημητρος Ελευσινιης ἱερὸν, τὸ Φίλιστος ὁ Πασικλῆος ἱδρύσατο, Νείλεῳ τῷ Κόδρου ἐπισπόμενος ἐπὶ Μιλήτου κτιστύν. Id. ibid. 96. Nam ſecundum eundem Hiſtoriographum καὶ τόδε ἕτερον συνέπεσε γενόμενον Δημητρος τεμενεα Ελευσινιης παρὰ ἀμφοτέρας τὰς συμβολὰς εἶναι· καὶ γὰρ δὴ ἐν τῇ Πλαταιΐδι παρ᾽ αὐτὸ τὸ Δημήτριον, οὗ ἐγένετο ἡ μάχη καὶ ἐν Μυκάλῃ ἔμελλε ὡσαύτως ἔσεσθαι Herodot. ibid. 100. Ceterum de his rebus notabiliora quaedam infra proferentur ad *Orat.* c. *Andocid.* TAYLOR.

36. ἐξ ἀνθρώπων ἠφανίσθη.] Ex Religione, credo, Gentium haec, quarum diſſeminata eſt opinio, Semideorum et Heroum *mortem* non eſſe vitae exceſſum, ſed rectam quaſi ad coelum migrationem. Επεὶ δὲ απελθοντος εξ ανθρωπων Ηρακλεους ἐζήτει τοὺς παῖδας Εὐρυσθεύς. Pauſan. *Attic.* c. 31. Επεὶ γὰρ Ηρακλῆς μετήλλαξε τὸν βίον θεος εκ θνητου γενόμενος. Iſocr. in *Paneg.* Επειδὴ Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης εξ ανθρωπων ηφανισθησαν. Id. ibid. Μεταστάντος δὲ Ηρακλέους εις θεους οἱ παῖδες αὐτοῦ φυγόντες Εὐρυσθέα κ. τ. λ. Apollod. *Biblioth.* l. 2. Λαβὼν δὲ (Philoctetes) τῆς ὑπουργίας χάριν τὴν τῶν τόξων δωρεὰν ἧψε πυράν. εὐθὺ δὲ καὶ κεραυνῶν ἐκ τοῦ περιέχοντος πεσόντων, ἡ πυρὰ πᾶσα κατεφλέχθη. μετὰ δὲ ταῦτα οἱ μὲν περὶ τὸν Ιόλαον ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ὀστολογίαν καὶ μη-

δὲν ὅλως ὄςεον εὑρόντες ὑπέλαβον τὸν Ηρακλέα τοῖς χρησμοῖς ἀκολέθως εξ ανθρωπων εις θεους μεθιστασθαι. Diod. Sic. l. 4. p. m. 196: fin. Abiit ad Deos *Hercules: nunquam abiiſſet, niſi, cum inter homines eſſet, eam ſibi viam muniuiſſet.* Cic. I. *Tuſc.* 32. *Poſtquam Hercules* migrauit *e terris, nepotes eius,* et quae ſequuntur. *Seru.* ad *Virg. Aen.* VIII. 341. *Anno octogeſimo poſt Troiam captam, centeſimo et vigeſimo, quam* Hercules ad Deos exceſſerat. *Paterc.* I. 2. Eandem porro ἀποθεώσεως ſententiam peperit de ſummis Philoſophis Veterum Superſtitio. Ο μὲν ȣ̃ν (i. e. *Socrates*) εξ ανθρωπων ην. Laert. in *Socrat.* Πυθαγόραν εξ ανθρωπων γενεσθαι. Lyſis. *Epiſt.* ad *Hipparch.* Et de Impp. Romanorum adulatio. *Hor.* III. *Carm.* 3. 9.

> *Hac arte* Pollux *et vagus* Hercules
> *Eniſus arcis attigit igneas,*
> *Quos inter* Auguſtus *recumbens*
> *Purpureo bibit ore nectar.*

Add. Inſcript. vet. apud *Gruter.* XLV. 2.

HERCVLI.
AVG.
CONSORTI.
D. N.
AVRELIANI.
INVICTI. AVGVSTI.
RESPVB. PIS.
CVRAM. AGENTE.
C. IVLIO. PRISCIANO. V. C.
DVC. CVR. R. P. PIS. ET. FAN. P. M.

Hoc autem Herculis ad coelum iter egregie his verbis depingit *Ouid.* IX. *Met.* 239.

> *Iamque valens et in omne latus diffuſa ſonabat,*
> Securoſque *artus*, contemptoremque *petebat*
> *Flamma ſuum*

ρυσθέα, ἐξηλαύνοντο δὲ ὑπὸ πάντων τῶν Ἑλλήνων, αἰσχυνομένων μὲν τοῖς ἔργοις [38], φοβȣμένων δὲ τὴν Εὐρυ-

Et modo, Ioue immortalitatis fidem faciente,

Oetaeas ſpernite flammas;
Omnia qui vicit, vincet *quos cernitis* ignis.
Non niſi materna Vulcanum parte potentem
Sentiet; aeternum eſt a me quod traxit, et expers
Atque immune necis, *nullaque domabile flamma.*
Idque ego defunctum terra coeleſtibus oris
Accipiam. TAYLOR.

37. οἱ δὲ παῖδες αὐτȣ̃ ἔφευγον μὲν Εὐρυσθέα, etc.] Iſocrates: οἱ δὲ παῖδες Ἡρακλέȣς, φεύγοντες τὴν Εὐρυσθέως ἔχθραν etc. Vide et confer totum locum cum hoc Lyſiae. Mox, αἰσχυνομένων μὲν τοῖς ἔργοις, φοβȣμένων δὲ τὴν Εὐρυσθέως δύναμιν: verte, *quos quidem puduit factorum Euryſthei, potentiam vero eius metuebant.* Τοῖς ἔργοις αἰσχυνομένων, ſc. Εὐρυσθέως ἔργοις, non *Herculis*, vt male Interpres Brabantus, qui Actiuo ſenſu accepit Participium αἰσχυνόμένων, oblitus loci iſtius infra, ȣ̓χ ἧττον ταῖς συμφοραῖς αἰσχυνόμενοι, ἢ etc. et aliorum in hac Oratione. Paulo poſt, καὶ ἤξιȣν ὑπὲρ τῶν ἀσθενεστέρων etc. Iſocrates p. 100. ἡρȣ́μεθα τοῖς ἀσθενεστέροις, καὶ παρὰ τὸ συμφέρον, βοηθεῖν, μᾶλλον ἢ τοῖς κρείττοσι, τȣ̃ λυσιτελȣ̃ντος ἕνεκα, συναδικεῖν. Omnia eadem. MARKLAND.

38. ἐπὶ τοῖς ἔργοις] id eſt ἐπὶ τοῖς γιγνομένοις. pudebat quidem eos eorum, quae fiebant; h. e. ab homine graeco in graecos haec ſtatui exempla immanitatis, et graecos non intercedere. Perinde eſt, ſiue cum Marklando ἔργα illa ad Euryſtheum referas, vt ſit *facinorum Euryſthei*, an cum caeteris quoque graecis communices, qui Euryſtheum ita invlto ſaeuire in Heraclidas, ipſisque ſibi inſultare ſinerent, vt ſit,

30. Εὐρυσθέως δύναμιν, ἀφικόμενοι εἰς τήνδε τὴν πόλιν, ἱκέται ἐπὶ τὸν βωμὸν[39] ἐκαθέζοντο· ἐξαιτουμένου δὲ

pudebat quidem graecos ignauiae ſuae, et immemoris erga Herculem animi ſui, cuius liberos expellerent et paene proderent hoſti eorum.

39. ἐπὶ τὸν βωμὸν] Reliqui quidem lectionem hanc, conuitio Taylori perterrefactus; verumtamen eſt, quod eius aegre feram, et rurſus eſt in altera lectione, quod praeferam. A lectione ἐπὶ τὸν βωμὸν aegerrime fero ἐλέου abeſſe. Res foret alia, ſi non alia, praeterquam Miſericordiae, ara Athenis fuiſſet. Ergone in poſterum legemus ἐπὶ τὸν ἐλέου βωμὸν? Ego vero facio cum mſtis, qui ἐπὶ τῶν βωμῶν dant. Heraclidae ad aras deorum alii aliorum confugiebant, in iisque conſidebant. REISKE.

Diſplicet vehementer lectura Codd. *Ioann.* et *Coisll.* duorum, ἐπὶ τῶν βωμῶν. Non animaduerterunt ſacrilegi iſti nouatores, quibus ἐπὶ τὸν βωμὸν καθίζεσθαι noue et quaſi parum grammatice dictum videbatur, vnicam et celeberrimam Aram *Miſericordiae* ſc. quam Heraclidarum fortunae memoriae conſecrarunt, hic neceſſario intelligendam venire. Τῶν Ἀθηναίων μὴ ἐκδιδόντων αὐτῷ τοὺς Ἡρακλείδας πρὸς τον του ελεου βωμον καταφυγόντας. σχ. ad *Ariſtoph. Equit.* 1148. Διωκόμενοι δὲ ἦλθον εἰς Ἀθήνας καὶ καθεσθεντες ἐπι τον του ελεου βωμον ἠξίουν βοηθεῖσθαι. Apollodor. *Biblioth.* l. 2. Ἐδέξαντο καὶ Ἀθηναῖοι Δήμητραν φεύγουσαν καὶ Διόνυσον μετοικοῦντα, καὶ τοὺς Ἡρακλέους παῖδας ἀλωμένους, ὅταν καὶ τὸν ελεου ἐστήσαντο βωμον. κ. τ. λ. Philoſtrat. *Epiſt.* 70. Προς τον του ελεου βωμον τῶν Ἡρακλειδῶν προσπεφευγότων Ἀθηναῖοι μὴ ἐκδιδόντες αὐτοὺς πρὸς Εὐρυσθέα πόλεμον ὑπέστησαν. Zenob. *Cent.* II. 61. *Poſtquam Hercules migrauit e terris, nepotes eius timentes inſidias eorum, quos auus*

αὐτοὺς Εὐρυσθέως, Ἀθηναῖοι οὐκ ἠθέλησαν ἐκδοῦναι, ἀλλὰ τὴν Ηρακλέους ἀρετὴν μᾶλλον ᾐδοῦντο, ἢ τὸν κίνδυ-

adflixerat, *Athenis ſibi primum Aſylum*, *hoc eſt*, templum Miſericordiae, *collocarunt*. Seru. ad VIII. *Aen*. 341. *Primi Heraclidae condidere Aſylum Athenis ſub titulo Clementiae*. Pompon. Sabin. ad II. *Aen*. 761. Laudatiſſima fuit haec ara et Athenienſibus in ingentem gloriam ceſſit, qui *primi* et quidem diutiſſime *ſoli* Aram Miſericordiae ſtatuere. Ἀθηναίοις δὲ ἐν τῇ Ἀγορᾷ καὶ ἄλλα ἐστὶν οὐκ ἐς ἅπαντας ἐπίσημα, καὶ ἐλέου βωμὸς, ᾧ μάλιστα θεῶν ἐς ἀνθρώπινον βίον καὶ μεταβολὰς πραγμάτων, ὅτι ὠφέλιμος, μόνοι τιμὰς Ἑλλήνων νέμουσιν Ἀθηναῖοι. Pauſan. *Attic*. c. 15. Καὶ οἱ πρῶτοι βωμὸν ἐλέου καθιδρυσάμενοι τοῦτον ἐν τῇ πόλει τῶν Συρακουσίων εὑρήσουσιν. Diod. Sic. l. 13. p. m. 342. Εὐδοκιμῶ δὲ παρ' αὐταῖς, θάλατταν Ἑλληνικὴν διηγούμενος, καὶ τὰ τῶν Ἑλλήνων μυθολογῶν καλὰ, πῶς Ἠλεῖοι πανηγυρίζουσι, πῶς Δελφοὶ θεσπίζουσι, τίς ὁ παρ' Ἀθηναίοις ἐλέου βωμός. Philoſtrat. in *h. Pollux*. Porro autem credibile eſt hunc Ἐλεὸν non alium fuiſſe a Ioue, qui Μειλίχιος, Ἱκέσιος et Ξένιος paſſim audit, et in Foro Ciuitatum poni ſolebat. Aliter non concordabunt verba *Euripidis* de his ipſis Heraclidis.

Ἱκέται δ' ὄντες ἀγοραίου Διὸς
Βιαζόμεσθα, καὶ στέφη μιαίνεται.

Heraclid. 70.

Hoc fortaſſe voluit σχ. *Ariſtoph. Equit*. 498. Ὡς Ζεὺς Ξένιος ἢ Μειλίχιος, ἢ Φίλιος, οὕτως ἀγοραῖος. Cultu erat notabilis huius cognominis Deus tum Athenis, Ἀγοραίου Διὸς βωμὸς Ἀθήνησιν. Heſych. Ὥσπερ ὁ δοθεὶς ἔτι παιδὸς ὄντος αὐτοῦ (Socrate) τῷ πατρὶ χρησμὸς ἀπεθέσπισεν. ἐᾶν γὰρ αὐτὸν ἐκέλευσεν ὅ, τι ἂν ἐπὶ νοῦν ἴῃ πράττειν, καὶ μηδὲ βιάζεσθαι, μηδὲ παρά-

κίνδυνον τὸν ἑαυτῶν ἐφοβοῦντο· καὶ ἠξίουν ὑπὲρ τῶν
33. ἀσθενεςέρων μετὰ τοῦ δικαίου διαμάχεσθαι μᾶλλον,

γειν, ἀλλ' ἐφιέναι τὴν ὁρμὴν τοῦ παιδὸς, εὐχόμενον ὑπὲρ αὐτοῦ Διὶ ἀγοραίῳ, καὶ Μούσαις. Plutarch. *de genio Socratis.* Tum in exteris Ciuitatibus. Καὶ ἐμουνάρχησε χρόνον ἐπ' ὀλίγον· οἱ γάρ μιν Σελινούσιοι ἐπαναςάντες ἀπέκτειναν καταφυγόντα ἐπὶ διος ἀγοραίου βωμόν. Herodot. *Terpſich.* 46. At non Selinuntis ſolum, ſed Elidis, et in Sparta, alibique. V. *Pauſan.* in *Eliac.* in *Lacon. Aeſch. Eumenid.* 979. Tum autem in fide et clementia totus eſt Iupiter. Οἱ δεόμενοι προτεῖναι εἰώθασι Δία ικεσιον, οἱ δὲ συνοικοῦντες εφεστιον· οἱ δὲ φίλοι φιλιον· οἱ δὲ ἐν μιᾷ τάξει καὶ συμμορίᾳ καταλεγόμενοι εταιρειον. οἱ δὲ ξένοι ξενιον· οἱ δ' ἐν ορκοις συμφωνίας ποιοῦντες ορκιον· οἱ δ' ἀδελφοὶ ομογνιον. σχ. Euripid. ad *Hecub.* 345. Περιημεκτέων δὲ τῇ συμφορῇ δεινῶς ἐκαλεε μὲν Δια καθαρσιον, μαρτυρόμενος τὰ ὑπὸ τοῦ ξείνου πεπονθὼς εἴη, ἐκάλεε δὲ επιστιον τε καὶ εταιρηιον, τὸν αὐτὸν τοῦτον ὀνομάζων θεόν. Herodot. *Clio.* 44. Οὔτε γὰρ ξένων καὶ ἱκετῶν ἀδικίας ὁ ξένος (l. ξενιος) οὔτε γονέων ἀρὰς ὁ γενέθλιος οὕτω διώκει καὶ μέτεισι ταχὺ, ὡς κ. τ. λ. Plutarch. *Amator.* Poſt haec quae diximus ἐμφατικώτερον videbitur illud *Luciani* in *Timone.* Φιλος δὲ ἢ ξενος, ἢ εταιρος, ἢ ελεου βωμος, ὕθλος πολύς. Neque fortaſſe χάριτι τῶν ἀμφιβόλως dictorum deſtitui illud quoque *Ariſtoph. Equit.* 408.

Η μήποτ' Αγοραίου Διὸς σπλαγχνοισι παραγενοίμην. Redeo ad delicias hominum Librarios, qui phraſin concoquere non potuerint. Atqui ita paſſim quamplurimi. Ο δὲ Αγόρατος καὶ οἱ ἐγγυηταὶ καθιζουσιν επι τον βωμον Μουνυχιάσιν. Επεὶ δὲ ἐκεῖ ἦσαν κ. τ. λ. (Ita enim lecturus ſum, vbi iſthic loci peruenero, nec parum lucis foenerabitur illa emendatio ex iis, quae hic di-

ἢ τοῖς δυναμένοις χαριζόμενοι τὲς ὑπ' ἐκείνων ἀδικεμένες ἐκδȣ̃ναι. ἐπιϛρατεύσαντος δ' 40 Εὐρυσθέως μετὰ τῶν ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ Πελοπόννησον ἐχόντων, ἐκ, ἐγγὺς τῶν δεινῶν γενόμενοι, μετέγνωσαν, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν εἶχον γνώμην, ἥνπερ πρότερον 36 ἀγα

cuntur.) N. *c. Agorat.* Καθίζειν enim ἐπὶ τὸν βωμὸν eſt eo confugere animo ſedendi ſupplicandíque. Ερχεται γυμνὸς εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ καθιζει επι τον βωμον τὸν τῆς μητρὸς τῶν θεῶν. Aeſch. *c. Timarch.* Προς τα ιερα ἱκετῶν καθεζομενων. Thuc. III. 70. Ικέται ιζεμενοι επι τον βὼμον ἐδίδοσαν σφέας αὐτȣ̀ς. Herodot. *Erat.* 108. Eadem pariter ratione N. infra Επ' Αρτεμίσιον ἐβοήθησαν. Et *Herodot. Vran.* 50. Αὐτέων ἐκλελοιπότων ἐς Πελοπόννησον. σωθῆναι ἐς Αἴγιναν. Atque Idem *Erato* 24. Σκύθης δὲ ὁ τῶν Ζαγκλαίων μȣναρχος ἐκ τῆς Ινυκος ἐκδιδρήσκει ἐς Ιμέραν, ἐκ δὲ ταύτης παρην ες την Ασίαν. Similiter *Dionyſ. Halic. l.* I *Antiqq. Rom.* Ολίγȣς δέ τινας ἐξ αὐτῶν εις το αντρον αποκρυπτεται. Cui conſonat *Caeſ. B. Gall.* I. 12. *Reliqui ſeſe fugae mandarunt atque* in proximas ſyluas abdiderunt. *Sueton. Auguſt. c.* 16. *Nec prius ſurrexiſſe ac militibus* in conſpectum fuiſſe *quam a M. Agrippa fugatae ſint hoſtium naues.* Cic. *pro L. Manil.* 13. *Quia nobiliſſimas vrbis* — *commemorem, cum veſtros portus atque eos portus, quibus vitam et ſpiritum ducitis*, in praedonum fuiſſe poteſtatem *ſciatis.* Vid. *Caſaub.* ad *Suet.* l. c. et *Gell.* I. 7. TAYLOR.

40. ἐπιϛρατεύσαντος δ' Εὐρυσθέως μετὰ τῶν ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ Πελοπόννησον ἐχόντων, etc.] Iſocrates p. 100. Πελοποννησίων δὲ τȣ̀ς μετ' Εὐρυσθέως εἰς τὴν χώραν ἡμῶν εἰσβαλόντας, ἐπεξελθόντες ἐνίκησαν μαχόμενοι. Vides, vt, mutatis aliquot vocabulis, idem dicit vterque. MARKLAND.

ἀγαθὸν μὲν οὐδὲν ἰδίᾳ ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτῶν πεπον-
θότες, ἐκείνους δ' οὐκ [41] εἰδότες, ὁποῖοί τινες ἄνδρες
ἔσονται γενόμενοι [42]· δίκαιον δὲ νομίζοντες εἶναι [43], οὐ
39 προτέρας ἔχθρας ὑπαρχούσης πρὸς Εὐρυσθέα, οὐδὲ
κέρδους προκειμένου, πλὴν δόξης ἀγαθῆς, τοσοῦτον
κίνδυνον ὑπὲρ αὐτῶν ἤραντο· τοὺς μὲν ἀδικουμένους
ἐλεοῦντες, τοὺς δ' ὑβρίζοντας μισοῦντες· καὶ τοὺς μὲν
κωλύειν ἐπιχειροῦντες, τοῖς δ' ἐπικουρεῖν ἀξιοῦντες.
42. ἡγούμενοι ἐλευθερίας μὲν σημεῖον εἶναι, μηδὲν ποιεῖν
ἄκοντας· δικαιοσύνης δὲ, τοῖς ἀδικουμένοις βοηθεῖν·
εὐψυχίας δ', ὑπὲρ τούτων ἀμφοτέρων, εἰ δέοι, μα-

E, ϛ χομέ-

41. ἐκείνους τ' εἶναι] haec librorum vulgatorum eſt lectio, prima ſpecie illa quidem veritatem aſſimulans, diligentius autem vbi inſpexeris et membra inter ſe comparaueris, et conſtructionem articulatim fueris perſecutus, intelligas recte monere codices δ' pro τ' ſufficientes. quod exemplum ego ſum imitatus. Probe factum ſi neges, demonſtratum dabo, proximum ſuperius μὲν non habere δὲ ſibi reſpondens. Fac enim verum eſſe τε, et illi μὲν reſpondere δὲ, quod legitur pone δίκαιον, cernes, pro ἤραντο paulo poſt leg. eſſe ἄρασθαι, et tum aliquid ſententiae deeſſe. Verum bene habet ἤραντο, et a verbis δίκαιον δὲ νομίζοντες εἶναι noua init ſententia. Mutandum igitur τε cum δὲ, vt feci.

42. ἄνδρες ἔσονται γενόμενοι] Cohaeret ἄνδρες non cum ἔσονται, ſed cum γενόμενοι. ἄνδρες γενόμενοι idem eſt atque ἀνδρωθέντες.

43. δίκαιον δὲ νομίζοντες εἶναι] ſcil. τοῦτο, illud, de quo in continenti commemorat, ſcil. τὸ ἄρασθαι τοσοῦτον κίνδυνον ὑπὲρ τῶν ἡρακλειδῶν.

χομένους ἀποθνήσκειν. τοσοῦτον δ' ἐφρόνουν ἀμφότεροι, ὥσθ' οἱ μὲν μετ' Εὐρυσθέως [44] οὐδὲν παρ' ἑκόντων [45] ἐζήτουν εὑρίσκεσθαι, Ἀθηναῖοι δὲ οὐκ ἠξίουν 92.1.
Εὐρυσθέα, αὐτὸν ἱκετεύοντα [46], τοὺς ἱκέτας αὐτῶν ἐξελεῖν [47]. παραταξάμενοι δ' ἰδίᾳ δυνάμει τὴν

ἐξ ἀπά-

44. μετ' εὐρυσθέως] In Aug. eſt παρ' εὐρυσθέως et nullus dubito eandem in Barocc. quoque olim fuiſſe. Neque improbabilis haec eſt lectio. οἱ παρ' εὐρυσθέως ſcil. πεμφθέντες ſunt legati ab Euryſtheo ad Athenienſes miſſi.

45. παρ' ἑκόντων] ſcil. τῶν ἀθηναίων. legati Euryſthei nihil ſtudebant per gratiam ab Athenienſibus conſentientibus et vltro dantibus impetrare. bene habet hic locus. Qui libri ἀκόντων dant, qui numero ſunt multi, ſuſpicor in illis fuiſſe, non ſimplex οὐδὲν, ſed οὐδὲν οὐ. nihil non, h. e. omnia ab inuitis extorquere conabantur.

46. αὐτὸν ἱκετεύοντα, τοὺς ἱκέτας αὐτῶν ἐξελεῖν,] Lego: Ἀθηναῖοι δ' οὐκ ἠξίουν, Εὐρυσθέα αὐτοὶ ἱκετεύοντες, τοὺς ἱκέτας αὐτῶν ἐξελαύνειν: *Athenienſes vero non dignarentur, ipſi ſupplices Euryſtheo facti, ſuos ſupplices expellere. Schottus* quoque coniecerat ἱκετεύοντες. MARKLAND.

Bene videtur h. l. habere. Euryſtheum, qui ipſe tantum non ſupplex rogaret, (Heraclidas ſcil. ſibi dedi) ſupplices ſibi factos homines ereptum ire.

47. τοὺς ἱκέτας] Lectionem retinuimus vtpote longe integerrimam, quam ex ſuis Codd. expreſſerunt *Ald.* et *Steph.* Mirum eſt, quantum varient ceteri. Τοὺς ἱκετεύοντας παρ' ἑαυτῶν ἐξελεῖν. *Coisl.* 2. Diſcrepantius adhuc Cod. alius, quem viſit *Stephanus*, et *Cant.* noſter. [nec non Aug.] Τοὺς ἱκετεύοντας παρ' ἑαυτῶν ἐξαιτεῖν. Similiter fere *Baroc.* Τοὺς ἱκετεύοντας παρ' αὐτῶν ἐξαιτεῖν, cum ἐξελεῖν tamen a manu ſecunda:

3. ἐξ ἁπάσης Πελοποννήσȣ ϛρατιὰν ἐλθȣ͂σαν ἐνίκων μαχόμενοι· καὶ τῶν Ἡρακλέȣς παίδων [48] τὰ μὲν σώματα εἰς ἄδειαν κατέϛησαν, ἀπαλλάξαντες [49] δὲ τȣ͂ δέȣς καὶ τὰς ψυχὰς ἠλευθέρωσαν, διὰ τὴν τȣ͂ πατρὸς ἀρετὴν, ἐκείνȣς [50] δὲ τοῖς αὐτῶν κινδύ-

νοις

et *Ioan.* ἢ τȣ̀ς ἱκετεύοντας παρ' ἑαυτῶν ἐξαιτεῖν. Sibi ſoli viſus eſt aliquid agere cum pro αὐτὸν ἱκετεύοντα repoſuit αὐτὸν ἱκετεύοντες Schott. loco non intellecto, vt vſu venit. Deficit praeterea in *Baroc.* ante αὐτὸν ἱκετεύοντα integra, vti videtur, linea, quam propter Cod. corruptelam difficile erit determinare. Ita enim ordinantur.

φοτέρων, εἰ δέοι; μαχομένȣς . . . . . lacerato folio.
δ' ἐφρόνȣν ἀμφότεροι ὥσθ' οἱ π . . . . . .
αὐτὸν ἱκετεύοντα κ. τ. λ. TAYLOR.

48. τῶν ἡρακλέȣς παίδων] mediam vocem, qua vulgati carent, e codd. mſtis addidi.

49. ἀπαλλάξαντες] Ita hunc locum lubentiſſime legerim, aliorum exemplarium aliis in partibus auctoritate fretus. Ἀπαλλάξαντες δὲ τȣ͂ δέȣς καὶ τὰς ψυχὰς ἠλευθέρωσαν, διὰ δε τὴν τȣ͂ πατρὸς ἀρετὴν (Ἡρακλέȣς τȣ͂ πατρὸς Cod. *Steph.* quod ſupra erat deſideratius ad Codd., συμφωνίαν) ἐκείνȣς τοῖς αὐτῶν κινδύνοις ἐξεφάνωσαν. Τοσȣ͂τον δὴ εὐτυχέϛεροι παῖδες ὄντες ἐγένοντο τȣ͂ πατρός. TAYLOR.

50. ἐκείνȣς] dubium, quo referatur. Nihil ſi deſit, neceſſe eſt, vt ad Heraclidas redeat. Sed illis videtur αὐτȣ̀ς, quam ἐκείνȣς conuenientius eſſe, quod pronius ad Peloponneſios vergat. Quod ſi ita eſt, ſuſpicer hanc ferme ſententiam deeſſe. ἐκείνȣς μὲν ȣ͂ν μάχῃ κρατηθέντας σὺν αἰσχύνῃ ἐκ τῆς ἑαυτῶν ἐξέβαλον, τȣ́τȣς δὲ τοῖς ἑαυτῶν κινδύνοις ἐξεφάνωσαν. illos qui-

νοις ἐστεφάνωσαν. τοσοῦτον δὲ εὐτυχέστεροι παῖδες ὄν- 6.
τες ἐγένοντο τοῦ πατρός· ὁ μὲν γὰρ, καίπερ ὢν ἀ-
γαθῶν πολλῶν αἴτιος ἅπασιν ἀνθρώποις, ἐπίπονον
καὶ φιλόνεικον καὶ φιλότιμον αὐτῷ καταστήσας τὸν
βίον, τοὺς μὲν ἄλλους ἀδικοῦντας ἐκόλασεν, Εὐρυ-
σθέα δὲ, καὶ ἐχθρὸν ὄντα, καὶ εἰς αὐτὸν ἐξαμαρ- 9.
τάνοντα, οὐχ οἷός τε ἦν τιμωρήσασθαι· οἱ δὲ παῖ-
δες αὐτοῦ διὰ τήνδε τὴν πόλιν τῇ αὐτῇ [51] εἶδον ἡμέ-
ρᾳ τήν θ' ἑαυτῶν σωτηρίαν, καὶ τὴν τῶν ἐχθρῶν
τιμωρίαν. πολλὰ μὲν οὖν ὑπῆρχε τοῖς ἡμετέροις προ-
γόνοις μιᾷ γνώμῃ χρωμένοις περὶ τοῦ δικαίου διαμά- 12.
χεσθαι. * ἡ μὲν γὰρ [52] ἀρχὴ τοῦ βίου δικαία. (οὐ
γὰρ, ὥσπερ οἱ πολλοὶ, πανταχόθεν συνειλεγμέ-
νοι [53], καὶ ἑτέρους ἐκβαλόντες, τὴν ἀλλοτρίαν ᾤκη-

σαν,

dem igitur (Peloponneſios puta, Euryſthei copias) acie victos cum dedecore ſolo ſuo depulerunt, hos vero (Herculis liberos) laboribus et periculis ſuis coronabant. h. e. victores reddebant. victorum enim inſignia erant coronae.

51. *τὴν πόλιν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ*] Inſere Praepoſitionem, *ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ*: vt Orat. I. *τὴν θεράπαιναν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ.* etc. et paſſim. MARKLAND.

52. *ἡ μὲν γὰρ*] ſic dedi de meo. vulgati dant *ἦτε γάρ.* huic *μὲν* reſpondet *δὲ*, quod pone *πρῶτοι* legitur p. 192. 14.

53. *πανταχόθεν συνειλεγμένοι*] Deſunt haec verba in *Baroc.* non recte. *Quippe non aduenae, neque* paſſim collecta populi colluuies *originem vrbi dedit, ſed eodem innati ſolo, quod incolunt, et quae illis ſedes, eadem origo eſt.* Iuſtin. II. 6.

σαν, ἀλλ' αὐτόχθονες ὄντες, τὴν αὐτὴν ἐκέκτηντο μητέρα καὶ πατρίδα [54].) πρῶτοι δὲ, καὶ μόνοι ἐν
15. ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ, ἐκβαλόντες τὰς παρὰ σφίσιν αὐτοῖς δυναστείας, δημοκρατίαν κατεστήσαντο. ἡγούμενοι τὴν πάντων ἐλευθερίαν [55], ὁμόνοιαν εἶναι μεγίστην· κοινὰς δ' ἀλλήλοις τὰς ἐκ τῶν κινδύνων ἐλπίδας ποιήσαντες, ἐλευθέραις ταῖς ψυχαῖς ἐπολι-
18. τεύοντο· νόμῳ τοὺς ἀγαθοὺς τιμῶντες, καὶ τοὺς κα-
κοὺς

54. τὴν αὐτὴν ἐκέκτηντο μητέρα καὶ πατρίδα·] Placuit hoc Iſocrati Paneg. p. 88. μόνοις γὰρ ἡμῖν τῶν Ἑλλήνων τὴν αὐτὴν τροφὸν καὶ πατρίδα καὶ μητέρα καλέσαι προσήκει. Quin et quae praecedunt, ex noſtro plane exſcripta ſunt. MARKLAND.

55. ἡγούμενοι τὴν πάντων ἐλευθερίαν, ὁμόνοιαν εἶναι μεγίστην] Dubitari poſſe puto de ſenſu et veritate huius γνώμης. Multo dilucidius, vt mihi videtur, foret, ἡγούμενοι τὴν πάντων ὁμόνοιαν (vel ἰσονομίαν) ἐλευθερίαν εἶναι μεγίστην. Iſocrates Panath. p. 532. αὐτοὺς δ' οὐδὲν τούτων ποιεῖν, ἀλλὰ παρὰ σφίσι μὲν αὐτοῖς ἰσονομίαν καταστῆσαι, καὶ δημοκρατίαν τοιαύτην, οἵανπερ χρὴ τοὺς μέλλοντας ἅπαντα τὸν χρόνον ὁμονοήσειν. Lucianus Dial. p. 314. ἡ γὰρ ἰσοτιμία πάνυ δημοτικόν. Niſi malis, τὴν πάντων ἐλευθερίαν, εὐνομίαν εἶναι μεγίστην: vt idem Lucianus Hermot. p. 520. ξὺν εὐνομίᾳ, καὶ ἰσότητι, καὶ ἐλευθερίᾳ, καὶ τοῖς ἄλλοις ἀγαθοῖς. Demoſthenes περὶ παραπρ. ex Elegiis Solonis:

Εὐνομία δ' εὔκοσμα καὶ ἄρτια πάντ' ἀποφαίνει.

MARKLAND.

Mihi probabile videtur, Lyſiam dediſſe τὴν πάντων ἐλευθερίαν καὶ ὁμόνοιαν, εὐδαιμονίαν εἶναι τὴν μεγίστην. libertatem et concordiam ciuium omnium, ſummam eſſe felicitatem.

κους κολάζοντες· ἡγησάμενοι θηρίων μὲν ἔργον εἶναι, ὑπ' ἀλλήλων βίᾳ κρατεῖσθαι, ἀνθρώποις δὲ προσήκειν, νόμῳ μὲν ὁρίσασθαι τὸ δίκαιον [56], λόγῳ δὲ πεῖσαι· ἔργῳ δὲ τούτοις ὑπηρετεῖν [57], ὑπὸ νόμου μὲν 21.
βασιλευομένους, ὑπὸ λόγου δὲ διδασκομένους [58]. καὶ γάρτοι καὶ φύντες καλῶς, καὶ γνόντες ὅμοια [59],

πολλὰ

56. ὁρίσαι] ὁρίσασθαι *Ioan. Baroc.* (quibus accedit *Cant.* ὁρίσασθε) Rectius fortaſſe. Νῦν οὖν πάλιν σαφέστερον ὅρισαι Plat. *Charmid.* Καὶ κακῶς γε νῦν ὁρίζῃ, ὦ Σώκρατες, ἡδονῇ τε καὶ ἀγαθῷ ὁριζόμενος τὸ καλόν. Id. *Gorg.* Αἴτιον δὲ τούτου, ὅτι κακῶς ὁρίζονται τὸ ἐλεύθερον. Ariſtot. 5. *Polit.* TAYLOR.

Ego dedi ὁρίσασθαι. id eſt, operam dare, vt certi termini rerum agendarum cauendarumque ſibi a legibus praefiniantur, eosque terminos ſibi pati conſtitui, iisque ſe circumſcribi.

57. τούτοις] legi puta, et orationi, ſeu rationi oratione declaratae et proditae. ambabus famulari opera praeſtanda, ſeu miniſterio exſecutionis eorum, quae ſeu a lege imperantur, ſeu ab oratione commendantur atque perſuadentur.

58. βασιλευομένους — διδασκομένους] ſic dedi e codd. mſtis, pro βασιλευομένοις et διδασκομένοις, quod eſt in vulgatis. quamquam in ſe nil refert.

59. γνόντες ὅμοια] poteſt haec ſententia gemino modo exponi. aut 1) ſentientes ſimiliter, h. e. καλὰ vel καλῶς, quod modo praeceſſit. id eſt praeclare et honeſte. aut 2) concordantes inter ſe. ὅμοια γνόντες ἑαυτοῖς, ſeu τὰ αὐτὰ φρονοῦντες ἅπαντες ὁμοθυμαδόν. priorem exponendi rationem videtur Taylor ſecutus eſſe. poſteriorem ego praeferam. Contendit enim orator hoc loco planum facere, e libertate et

πολλὰ μὲν καλὰ καὶ θαυμαστὰ οἱ πρόγονοι τῶν ἐνθάδε κειμένων εἰργάσαντο, ἀείμνηστα δὲ καὶ μεγά-
14. λα, καὶ πανταχοῦ, οἱ ἐξ ἐκείνων γεγονότες τρόπαια διὰ τὴν αὐτῶν ἀρετὴν κατέλιπον. μόνοι 60 γὰρ

:oncordia ciuium, quarum illa ex hac exſiſtat, felici-atem ſummam coaleſcere.

60. μόνοι] Vulg. μόνοι γὰρ ὑπὲρ ἁπάντων τῶν τῆς :λλάδος — διεκινδύνευσαν. Non abeo a receptis ſine gra-iſſimo rationum momento, quas, amabo, mecum ex-endite. Primum iſtud ἁπάσης τῆς Ἑλλάδος praeter ectionis neceſſitatem Codicum etiam eſt plurium et raeſtantiorum, *Ioan. Cant. Baroc. Steph. Muret.* et *Coisl.* 2. [et Aug.] a qua ſcriptura item non longe ab-ſt ſolus noſtrorum, qui ſupereſt *Coislinianorum* alter. a erat *Manutii* fortuna, vt ex infinita pene varietate Exemplarium huius orationis, in ea ſola incideret, uae erant cum corruptelis impuriora, tum crebriora acunis. Quod ſi iidem *Codd.* vel etiam editi prae ſe uliſſent ὑπὲρ ἁπάντων τῶν Ἑλλήνων, vel id non inuitus ecepiſſem. Οἰόμενοι δεῖν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ Ἑλ-λησιν ὑπὲρ Ἑλλήνων μάχεσθαι, καὶ Βαρβάροις υπερ απαντων των Ἑλληνων. Plat. *Menex.* In ceteris autem ενὸν iſtud, vt dicitur, ἐρώτημα ab iis exſpecto, qui *ornicum oculos ament configere*, cur eam vett. Codd. au-toritatem, quam in ſuperioribus tanti feci, iam hebe-cere et nullius fere pretii eſſe ſinam? Reperitur enim n Codd. *Steph. Muret. Baroc.* a manu altera, et *Cant.* ro μόνοι, μύριοι, fidemque habet ex hiſtoria. *Inſtru-tis* decem millibus *ciuium et Plataeenſibus auxiliaribus nille aduerſus ſexcenta millia hoſtium in campos Maratho-ios in proelium egrediuntur.* Iuſtin. II. 9. Deinde iſtud ῆς ἐκινδύνευσαν, quod praetulimus, nihil adeo prae e fert, niſi vnius Cod. *Mureti* ſolitudinem. De μύριοι

γὰρ ὑπὲρ ἁπάσης τῆς Ἑλλάδος πρὸς πολλὰς μυριάδας

poſtea videbimus, diſtricto prius *Mureto*, qui *vtramque* lectionem, tam μύριοι, quam μόνοι, poſſe ait defendi. Quid hoc ad Criticen, vbi *alterutra* ſolummodo eſt admittenda, niſi *vtramque* exiſtimet ab auctoris manu eſſe profectam? In momentis inaequalibus vulgaris erat et quotidianae laudis, ſi tamen laudis eſſet, qui vergat pondus videre. Hoc illud e at profecto, vbi ingenii aciem acueres. Δὶς itaque ἐκινδύνευσαν malim quam διεκινδύνευσαν, quia in hoc quaſi limine et ſumma narrationis aditum ſibi quaerit Orator ad vtramque hiſtoriam rerum, ſc. tum Marathone tum Salamine geſtarum, non ad vnam ſolam exornandam. Neque me piget lectionis, quod haec videantur veritate hiſtorica deſtitui. Hoc erat certe Oratori condonandum. Memineris haec non ad *fidem*, ſed ad *gloriam* eſſe dicta, atque optimum quemque in patria pro patria dicentem ſuorum ciuium *fortunae* impune poſſe eſſe *fabrum*. Οὐ χαλεπὸν Ἀθηναίους ἐν Ἀθηναίοις ἐπαινεῖν, vt ſcite dicitur. Hoc in aliis praeter noſtrum cernitur. Ἐκεῖνοι τὸν ἐξ ἁπάσης τῆς Ἀσίας στόλον ἐλθόντα μόνοι δὶς ἠμύναντο, καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν. Demoſth. in *Epitaph.* Accedit teſtis non contemnendus, vtpote non ſtudio patriae abductus, Hiſtoricus Halicarnaſſenſis, qui ſuam ſententiam de poſteriore Perſarum expeditione ἐπίφθονον μὲν πρὸς τῶν πλεόνων, vt ipſe ait, ſed τῇγε ἐφαίνετο ἀληθὲς, ita exponit. Νῦν δὲ Ἀθηναίους ἄν τις λέγων σωτῆρας γενέσθαι τῆς Ἑλλάδος οὐκ ἂν ἁμαρτάνοι τἀληθές. οὗτοι γὰρ ἐπὶ ἑκάτερα τῶν πρηγμάτων ἐτράποντο, ταῦτα ῥέψειν ἔμελλε. ἑλόμενοι δὲ Ἑλλάδα περιεῖναι ἐλευθέρην, τοῦτο τὸ Ἑλληνικὸν πᾶν τὸ λοιπὸν ὅσον μὴ ἐμήδισε, αὐτοὶ οὗτοι ἦσαν οἱ ἐπεγείραντες καὶ βασιλῆα μετά γε θεοὺς ἀνωσάμενοι. Herodot. *Polymn.* 139. Recte editi, non ἀπωσάμενοι,

vt coniecit *Stephanus*. Ανώσαντες, ἀναςρέψαντες. Heſych. Et alibi *Herodot. Vran.* ſc. 109. Νέφος τοσῦτον ἀνθρώπων ανωσαμενοι. Haec ſi conſtiterint, de μύριοι nemo deinde verbum vnicum addiderit. Nam vt de proelio Marathonio ſtricte, atque profecto exactius, quam oratorem decuit, dici poterat, ita Salaminio nullo modo competere queat. Et vegetior certe eſt oppoſitio, μόνοι ὑπὲρ ἁπάσης τῆς Ἑλλάδος, quam μύριοι πρὸς πολλὰς μυριάδας. Non eſt enim obſcurum Lyſiam noſtrum, vt vulgus Athenienſium Scriptorum ſemper ſolebat, id in oratione obſtinate contendere, vt omnibus planum faceret, Athenienſis eam in bellicis rebus auctoritatem, iſtud τὸ ἄλλοις προηγεῖσθαι, neque ſine iure vindicaſſe, neque geſſiſſe ſine gloria. Ita in iis, quae mox ſequentur, Ἐν ἅπασι δὲ τοῖς κινδύνοις δόντες ἔλεγχον τῆς ἑαυτῶν ἀρετῆς — ὑπὸ πάντων ἠξιώθησαν, καὶ μεθ᾽ ὧν ἐκινδύνευον, καὶ πρὸς ὓς ἐπολέμυν, ηγεμονες γενέσθαι της Ἑλλαδος. Et paucis interiectis. Ὧν ἕνεκα δεῖ μόνυς καὶ προςατας τῶν Ἑλλήνων, καὶ ηγεμονας τῶν πόλεων γίγνεσθαι. Sic *Plato Menex.* ηγεμονες καὶ διδάσκαλοι τοῖς ἄλλοις γενόμενοι, ὅτι ὐκ ἄμαχος εἴη ἡ Περσῶν δύναμις. Et alii ſaepe. Οὗτοι ἦσαν οἱ τοιῦτοι οἱ τὴν ἐν Μαραθῶνι νικήσαντες μάχην καὶ μονοι τὴν τῆς Ασίας ἁπάσης δύναμιν χειρωσάμενοι. Heraclid. Pontic. apud *Athenaeum* l. 12. init. TAYLOR.

μόνοι γὰρ ὑπὲρ ἁπάντων τῶν τῆς Ἑλλάδος πρὸς πολλὰς μυριάδας etc.] MS. *Steph.* μύριοι γὰρ ὑπὲρ ἁπάσης τῆς Ελλάδας etc. recte, quod ad vltima: male μύριοι. Haec quoque tacite mutuatus eſt Iſocrates Paneg. p. 113. πρὸς τὺς ἁπάσης τῆς Ελλάδος καταφρονήσαντας ἁπήντων, τὴν οἰκείαν δύναμιν ἔχοντες· id eſt, μόνοι. MARKLAND.

μόνοι ſeruandum eſſe, quamuis μύριοι quoque contemnendum non ſit, ex oppoſito patet, quod eſt in-

δας τῶν βαρβάρων διεκινδύνευσαν [61]. ὁ γὰρ τῆς Ἀσίας βασιλεὺς, οὐκ ἀγαπῶν τοῖς ὑπάρχουσιν ἀγαθοῖς, ἀλλ' ἐλπίζων καὶ τὴν Εὐρώπην δουλώσεσθαι, ἔστει- 27
λε πεντήκοντα μυριάδας [62] στρατιάν. ἡγησάμενοι [63] δὲ, εἰ τήνδε τὴν πόλιν, ἢ ἑκοῦσαν φίλην ποιήσαιντο, ἢ ἄκουσαν κατεστρέψαιντο, ῥαδίως τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἄρξειν, ἀπέβησαν εἰς Μαραθῶνα. νομίσαντες

ter *μόνοι* et *ἁπάσης τῆς ἑλλάδος*, vel, quod aliis in libris fuiſſe videtur, *ἁπάντων τῶν ἑλλήνων*. Tota haec oratio ex antithetis eſt contexta, quorum perpetuitas, vna cum frigore, taedium creat. Sophiſtae tamen ſi *μύριοι* nolis eripi, ſic poſſis legere. *μόνοι γὰρ ὑπὲρ ἁπάσης ἑλλάδος, μύριοι ὄντες, πρὸς πολλὰς μυριάδας τῶν βαρβάρων διεκινδ.* Duo ſic habebis antitheta pro vno, primum *μόνοι* cum *ἁπάσης* comparatum, alterum *μύριοι* cum *πολλὰς μυριάδας.* Sophiſta id ego equidem haud arbitrer indignum, qui nulli rei magis ſtuduiſſe videtur, quam vt artifex antithetorum haberetur.

61. *διεκινδύνευσαν*] reuocaui veterem hanc probamque lectionem vulgatorum, repudiata ea, quam Taylorana editio exhibet, ſcil. *δὶς ἐκινδ.* Non enim bis, ſed ter Graeci domi ſuae cum Perſis conflixerunt, Marathone, ad Salaminem et ad Plataeas. quas tres pugnas Noſter quoque eodem exſequitur ordine.

62. *πεντήκοντα μυριάδας*] aut iactantia haec eſt oratoria, aut lapſus memoriae, aut inſcitia rerum geſtarum. Non ad Marathona, ſed decennio poſt ad Salamina tot Perſae dicuntur cum Graecis pugnaſſe.

63. *ἡγησάμενοι*] tametſi *μυριάδες* praeceſſit, quod eſt generis foeminini, quia tamen Perſae deſignantur, ideo accommodatur oratio ad deſignatum, *πρὸς τὸ σημαινόμενον*, vt vulgo vſurpant.

σαντες οὕτως ἂν ἐρημοτάτους[64] εἶναι συμμάχων τοὺς Ἕλληνας, εἰ ἔτι στασιαζούσης τῆς Ἑλλάδος ᾧτινι χρὴ τρόπῳ τοὺς ἐπιόντας ἀμύνασθαι, τὸν κίνδυνον ποιήσαιντο. ἔτι δ' αὐτοῖς ἐκ τῶν προτέρων ἔργων περὶ τῆς πόλεως τοιαύτη δόξα παρειστήκει[65], ὡς, εἰ μὲν

F 2 προτε-

64. ἐρημοτάτους] Rancide hic vt plurimum hiatus iſtos reſtituit *Coisl.* 1. quos intactos reliquit *Alduſ.* Optime Steph. qui ex noſtris reliquos fere nactus eſt concordantis. TAYLOR.

Non perciperem hic Taylori ſententiam, niſi Aldina ad manus eſſet, in qua ſic eſt οὕτως ἂν αρ θωτέτους εἶναι. Cur affectare iuuat? cur plane loqui pudet? quid pigmentis opus eſt, iisque taedium creantibus, vbi paucis et ſimpliciter ſic eloqui licet *ſic eſt in Aldina, ſic in Stephanica, ſic in Coislin.* Merito eum rideas, contemnas certe, qui probae latinitatis rudis cum ſit, in latinitate delicias tamen faciat.

65. περιειστήκει.] [ſic vulgati libri et Aug.] Optime Cod. optimus *Coisl.* 2. παρειστήκει, et *Baroc.* itidem a manu ſecunda. Εἰ οὖν τινι ὑμῶν τῶν ἄλλων πολιτῶν γνωμη τοιαύτη παρειστηκει πρότερον περὶ ἐμοῦ. Andocid. *de Myſter.* p. 8. Immo adeo totus eſt huius loci, eumque quem volumus ſenſum profert, vt iſtud δόξα vel γνώμη, quibus aliquando iunctum reperitur, impune abeſſe ſinat. Ετι τοίνυν εἰ τῶν οἰκετῶν παρεστη μοι μηδὲν φροντίζειν. *N. de S. Oliua.* Καὶ μηδενὶ τοῦτο παραστη, ὡς Ερατοσθένους κινδυνεύοντος Θηραμένους κατηγορῶ. Id. *c. Eratoſth.* Οὐχὶ ταὐτὰ παρίσταταί μοι γινώσκειν, ὅταν τε εἰς τὰ πράγματα ἀποβλέψω, καὶ ὅταν εἰς τοὺς λόγους, οὓς ἀκούω. Demoſth. *Olynth.* 3. ſtatim exorſus. Ὥστε μοι παρίστασθαι ἐκεῖνον μηδ' εἰς ᾅδου ἰόντα ἄνευ θείας μοίρας ἰέναι Plat. *Phaed.* pr. Ἵνα τότε μαθοῦσι τὴν ἀλήθειαν ἃ προσήκει καὶ περὶ

πρότερον ἐπ' ἄλλην πόλιν ἴωσιν, ἐκείνοις καὶ Ἀθη- 33.
ναίοις πολεμήσουσι· προθύμως γὰρ τοῖς ἀδικουμένοις
ἥξουσι βοηθήσοντες· εἰ δ' ἐνθάδε πρῶτον ἀφίζων-
ται [66], οὐδένας ἄλλους τῶν Ἑλλήνων τολμήσειν, ἑτέ-
ρους σώζοντας [67], φανερὰν ἔχθραν πρὸς ἐκείνους [68],
ὑπὲρ αὐτῶν καταθέσθαι. οἱ μὲν τοίνυν ταῦτα διε- 36.
νοοῦντο· οἱ δ' ἡμέτεροι πρόγονοι οὐ λογισμῷ [69] εἰδό-
τες

τῆς πόλεως τῆσδε παραστῆ φρονεῖν. Dionyſ. Halic. l. I. *Antiqq. Rom.* Ἡμῖν μὲν, ὦ Φειδόλαε, καὶ ζῶντος Σωκράτους καὶ τεθνηκότος οὕτως ἐννοεῖν περὶ τοῦ δαιμονίου παρίσταται Plutarch. *de Genio Socratis.* Adde et *Thomam.* παρίσταται καὶ ἐπέρχεται. ὡς τὸ, παρίσταταί μοι θαῤῥεῖν τε καὶ δεδιέναι, παρ' Ἀριστείδῃ ἐν τῇ πρὸς τοὺς βασιλέας ἐπιστολῇ. TAYLOR.

66. ἀφίζωνται] reuocaui hanc lectionem ex Aldina; melius cum ἴωσιν conuenientem, quam ἀφίζονται, quod eſt in vulgatis.

67. ἑτέρους σώζοντας,] Opinor σώσοντας, vt βοηθήσοντες, in futuro. Ἔχθραν καταθέσθαι dicitur, quemadmodum χάριν καταθέσθαι, *gratiam praeſtare*, Actor. XXIV. 27. quod χάριν θέσθαι vocat Aeſchylus Prom. Vinc. v. 781. εὐεργεσίαν καταθέσθαι, Ioſephus Ant. Iud. XI. 6. ſegm. 5. δόξαν καταθέσθαι Thucydides IV, 87. Mox, λογισμῷ εἰδότες etc. Vltimam vocem ſuſpectam habeo. Senſus poſtulare videtur μετροῦντες, vel tale quidpiam. MARKLAND.

68. ἐκείνους] Perſas puta. ὑπὲρ αὐτῶν] pro Athenienſibus.

69. οὐ λογισμῷ εἰδότες] Poſt λογισμῷ videtur χρώμενοι deeſſe. non vtentes ſedata meditatione, propoſitum animi cum euentis id neceſſario conſecuturis comparante, atque futuros caſus proſpiciente, tametſi bellorum bene noſſent diſcrimina.

τες τοὺς ἐν τῷ πολέμῳ κινδύνους, ἀλλὰ νομίζοντες 70
τὸν εὐκλεᾶ θάνατον, ἀθάνατον περὶ τῶν ἀγαθῶν 71
39. καταλείπειν λόγον, οὐκ ἐφοβήθησαν τὸ πλῆθος
τῶν ἐναντίων, ἀλλὰ τῇ αὑτῶν ἀρετῇ μᾶλλον ἐπί-

 στευσαν.

70. νομίζοντες — ἀθάνατον περὶ τῶν ἀγαθῶν καταλείπειν λόγον,] Mallem, περὶ τῶν ἀρετῶν (vel παρὰ τῶν ἀγαθῶν, *a bonis viris*) καταλείψειν λόγον. Vt paulo poſt, ἐνόμιζον — μνήμην ἰδίαν καταλείψειν. MARKLAND.

71. περὶ τῶν ἀγαθῶν] F. Παρὰ τοῖς ἀγαθοῖς. TAYLOR.

Περὶ τῶν ἀγαθῶν] nil equidem cauſae video, cur proba lectio ſollicitetur, et perſpicua ſententia obſcuretur. mortem praeclaram eſſe relicturam ſermones aeternum duraturos de fortibus viris. Nam ἀγαθοὶ aliquoties a Lyſia hoc ſenſu ſic nude, ſine ἄνδρες quod alii addere amant, vſurpatum eſt.

72. πυθέσθαι] *Philelphus* videtur ſcriptum reperiſſe πείθεσθαι. *Exſpectare noluerunt, quoad ſocii* perſuaſi *auxilio venirent.* Cuius tamen lectionis apud noſtros Codd. nec vola nec veſtigium. TAYLOR.

οὐκ ἀνέμειναν πυθέσθαι οὐδὲ βοηθῆσαι τοὺς συμμάχους·] Tranſpone: οὐδὲ πυθέσθαι βοηθῆσαι τοὺς συμμάχους· *non ſuſtinuerunt ne rogare quidem ſocios, vt ſibi auxilium ferrent.* Breuius Iſocrates, οὐ περιέμειναν τοὺς συμμάχους, p. 113. οὐδένα ἐτόλμησαν μεταπέμψασθαι, noſter infra. MARKLAND.

Bene habet hic locus. tenendum modo, τοῦτο ſubaudiri. Sententia dictionis haec eſt. Athenienſes committere noluerunt, vt ſocii hoc tantum dedecus (deſcenſionem puta a Perſis in ſolum Atticum factam) vel fama acciperent, neque exſpectarunt, donec aut id fieret, aut ſocii ſibi ſuccurrerent.

στευσαν. καὶ αἰσχυνόμενοι, ὅτι ἦσαν οἱ βάρβαροι αὐτῶν ἐν τῇ χώρᾳ, οὐκ ἀνέμειναν πυθέσθαι [72], οὐδὲ βοηθῆσαι τοὺς συμμάχους· οὐδ᾽ ᾠήθησαν δεῖν ἑτέροις τῆς σωτηρίας χάριν εἰδέναι, ἀλλὰ σφίσιν αὐτοῖς 42.
τοὺς ἄλλους Ἕλληνας. ταῦτα μιᾷ γνώμῃ πάντες γνόντες, ἀπήντων ὀλίγοι πρὸς πολλούς. ἐνόμιζον γὰρ ἀποθανεῖν [73] μὲν αὐτοῖς μετὰ πάντων προσήκειν,

ἀγαθοὺς

73. ἀποθανεῖν] Ingens viſitur lacuna, non tamen id diſſimulante ſcriba, in iis Codd. quos pro ſua infelicitate verſauit *Manutius*. In noſtris ſuppletur (praeter priorem *Coisl.* vbi relicta eſt quoque pagina vacua) itidemque in iis, quos vſurparunt *Stephanus* et *Muretus*. Integrae quoque erant membranae *Fr. Philelph.* et *Pet. Fabri*, quem vide in *Semeſtribus*. I. 19. Deerat ab ἀποθανεῖν vſque ad τὴν πεζὴν στρατιὰν ἐκ τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Εὐρώπην mediam circiter paginam proximam *Stephani*. In ipſo tamen aditu lacunae, quod me pene monuiſſe fugerat, Codd. a noſtris diſſentientis, non tamen idcirco magis ſanos, videtur tractaſſe, quem proxime laudaui, *Philelphus*. Sic enim, quantum ex verſione augurari liceat, in qua certe erat homo religioſiſſimus, locum lectitauit. Ἐνόμιζον γὰρ ἀποθανεῖν μὲν αὐτοῖς μετὰ πάντων προσήκειν, ἀγαθῶν δ᾽ εἶναι μετ᾽ ὀλίγων τὰς μὲν ψυχὰς ἀλλοτρίας διὰ τὸν θάνατον κεκτῆσθαι, τὴν δ᾽ ἐκ τῶν κινδύνων μνήμην ἰδίαν καταλείψειν. Ita non ſine grauiſſimo elegantiae diſpendio in vnum conflantur duo commata pulcherrima. TAYLOR.

Poterant haec planius atque certius ſic enunciari. Poſt ἐνόμιζον γὰρ eſſe in Aldina vacuum ſpatium aliquot verſuum, cui nihil aliud ſit inſcriptum, quam hoc breue λείπει πολλά. deinde ſequi τὴν στρατιὰν ἐκ τῆς

ἀγαθοὺς[74] δ' εἶναι μετ' ὀλίγων· καὶ τὰς μὲν ψυ-
193.1. χὰς ἀλλοτρίας.[75] διὰ τὸν θάνατον κεκτῆσθαι,
τὴν δ' ἐκ τῶν κινδύνων μνήμην ἰδίαν καταλείψειν.
ἠξίουν δ', οὓς μὴ μόνοι νικῷεν, οὐδ' ἂν μετὰ συμμά-
3. χων δύνασθαι· καὶ ἡττηθέντες μὲν, ὀλίγῳ τῶν ἄλ-
λων προαπολεῖσθαι, νικήσαντες δὲ, καὶ τοὺς ἄλ-
λους ἐλευθερώσειν· ἄνδρες δ' ἀγαθοὶ γενόμενοι, καὶ
τῶν μὲν σωμάτων ἀφειδήσαντες, ὑπὲρ δὲ τῆς ἀρε-
τῆς[76] οὐ φιλοψυχήσαντες[77 a.], καὶ μᾶλλον[77 b.]

F 4 τοὺς

ἀσίας. Ergo deſunt illi omnia, quae hinc a verſu 43. p. 192. ed. Steph. ad verſum 19. p. 193. eiuſdem editionis leguntur. Primus, quod ſciam, lacunam hanc Henr. Stephanus expleuit.

74. ἀγαθοὺς δ' εἶναι] Scribo, ἀγαθοῖς δ' εἶναι, ſcil. αὐτοῖς προσήκειν ἐνόμιζον, non αὐτοῖς. MARKL.

75. τὰς ψυχὰς ἀλλοτρίας κεκτῆσθαι,] Ita ſupra: ὁμοίας εκτησαντο τας ψυχας τῃ φυσει: id eſt, *monſtrabant ſe habere animas ſexui ſimiles*; de Amazonibus victis. Eadem phraſis Luc. XXI. 19. ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτησασθε τας ψυχας ὑμῶν. Ἀλλοτρίας vero ψυχὰς, *animas* quaſi *ad ſe non pertinentes*: ὥσπερ ἐν ἀλλοτρίαις ψυχαῖς μέλλοντες κινδυνεύσειν, vt de hac re, et ex hoc noſtri loco, loquitur Iſocrates. MARKLAND.

76. ὑπὲρ δὲ τῆς ἀρετῆς φιλοψυχήσαντες,] Conieceram εὐψυχήσαντες. Sed verius puto *Mureti* οὐ φιλοψυχήσαντες. Tyrtaeus apud Lycurgum p. 163.

Μηδὲ φιλοψυχεῖτ' ἀνδράσι μαρνάμενοι.

Ipſe Lycurgus p. 166. ἢ τίς παρὰ τὸ συμφέρον τῆς πόλεως φιλοψυχήσει, εἰδὼς ὑποκειμένην αὐτῷ τιμωρίαν; Hoc eſt iſtud quod Ioannes XII. 25. vocat φιλειν την ψυχην αὐτοῦ, cui opponit, μισεῖν τὴν ψυχὴν, *animam prodigere*, Virgilio. MARKLAND.

τὲς παρ' αὐτοῖς νόμες αἰσχυνόμενοι, ἢ τὸν [78] πρὸς τὲς πολεμίες κίνδυνον φοβέμενοι, ἔστησαν [79] μὲν

τρό-

ὑπὲρ] ὑπὸ alii, inquit Schottus. Quos vtinam laudaſſet, nam video fere neceſſarium. ὑπὸ δὲ ἀρετῆς τε καὶ προθυμίης Πλαταιέες — συνεπλήρουν τοῖσιν Ἀθηναίοισι τὰς νέας. Herodot. *Vran.* init. Idem Schottus pro δὲ legeret τε. TAYLOR.

ὑπὲρ bene habet. virtutis ergo proferendae, ibi loci atque temporis, vbi documentis eſt approbanda.

77 a. ἐ φιλοψυχήσαντες] Prodigioſum iſtud ὑπὲρ τῆς ἀρετῆς φιλοψυχήσαντες ſomnolentum certe habuit Editorem. (Stephanum velim, de altero nihil dico) Non enim credo haec ita ex membranis exiiſſe. Scio ne ex vna quidem de noſtris.

Ἀλλὰ μέγαν ποιεῖτε καὶ ἄλκιμον ἐν φρεσὶ θυμόν.
Μηδὲ φιλοψυχεῖτ' ἀνδράσι μαρνάμενοι.
Tyrtaeus apud *Lycurg.* in orat. *c. Leocratem.*

TAYLOR.

77 b. καὶ μᾶλλον] λείπει ante ἔστησαν. Marg. *Baroc.* Quo conſilio quiuis facile carere poterat. Reſtitui curauimus ex optimo Cod. *Coisl.* 2. et ex mente duorum exemplarium *Mureti.* Secunda etiam manus illeuit orae *Baroc.* et agnouit *Philelph.* Eadem fere habet noſter *c. Alcibiad.* Ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ἐφοβεῖσθε τὲς τῆς πόλεως νόμους, ἢ τὸν πρὸς τὲς πολεμίους κίνδυνον. Cui loco viciſſim et ille prae manibus aliquando gratias rependet. TAYLOR.

78. Verba ἢ τὸν πρὸς τ. π. κ. φοβέμενοι, quae ſunt in Aug. quoque, primus addidit Taylor. deſunt enim Stephani quoque editioni, tametſi ille magnam, quae h. l. in Aldina eſt, lacunam expleuit.

79. ἔστησαν] *Mureti* Codd. iam ſoli. Ἔστησαν μὲν τρόπαια ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος τῶν βαρβάρων ἐκ τῆς αὐτῶν χώρας ὑπὲρ χρημάτων εἰς τὴν ἀλλοτρίαν ἐμβαλόν-

β. τρόπαια ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος τῶν βαρβάρων ἐν τῇ αὐτῶν 80, ὑπὲρ χρημάτων εἰς τὴν ἀλλοτρίαν ἐμβαλόντων,

των (*Ioan.* ἐμβαλλόντων] παρὰ τὰς ὅρκους. De ſide illa iuramenti vehementer ambigo. Cetera complanata ſunt feliciſſime. Porro autem iſtud τρόπαια τῶν βαρβάρων (quanquam aliter habeat N. *contra Poliuthum*, πολλὰ δὲ καὶ καλὰ κατα τῶν πολεμίων ἔστησε τρόπαια) retineri tamen debet. Τρόπαιον μὲν τῶν πολεμίων ἔστησαν. Noſter infra. Κολασάμενοι τὴν ὑπερηφανίαν ὅλης τῆς Ἀσίας, καὶ πρῶτοι στήσαντες τρόπαια τῶν Βαρβάρων. Plat. *Menex.* Πολλὰ τρόπαια τῶν πολεμίων καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ὑμῖν ὑπέδειξαν. Andoc. *de Myſter.* ad fin. TAYLOR.

80. ἐν τῇ αὐτῶν, ὑπὲρ χρημάτων εἰς τὴν ἀλλοτρίαν ἐμβαλόντων παρὰ τοὺς ὅρους τῆς χώρας.] Emendaueram: ἐκ τῆς αὐτῶν, ὑπὲρ χρημάτων, εἰς τὴν ἀλλοτρίαν ἐμβαλόντων, παρὰ τοὺς ὅρκους: *ex patria ſua, pecuniae gratiâ, in alienam terram inuadentium, praeter foedera:* eiectis iſtis τῆς χώρας, vtpote gloſſemate phraſeos τῆς αὐτῶν. Poſtea deprehendi *Muretum* ex MSS. ita reſtituiſſe. Xenophon Cyropaed. I. οἱ δ' αὖ γεραίτεροι οὗτοι στρατεύονται οὐκέτι ἔξω της εαυτων. Vbique occurrit, tum apud noſtrum, tum omnes alios. MARKLAND.

Bene habet vulgata. Superenarratio horum ἐν τῇ αὐτῶν ſunt inſequentia παρὰ τοὺς ὅρους τῆς χώρας. Suo in ſolo, propter ipſos agri ſui fines ſtatuerunt monumenta victoriae a ſe de barbaris reportatae, qui barbari, cupiditate alienorum bonorum accenſi, ſuum in agrum irrupiſſent. Proba eſt lectio ὅρους, vitioſa ὅρκους. Nullum iusiurandum, nulla pacta Graecis erant cum Perſis. Conturbatior quidem eſt in vulgatis verborum collocatio, non tamen ideo mouenda; quam mente ſic in ordinem redigas ἔστησαν ἐν τῇ ἑαυτῶν (ſcil. χώρᾳ)

λόντων, παρὰ τοὺς ὄρους τῆς χώρας. οὕτω δὲ διὰ ταχέων τὸν κίνδυνον ἐποιήσαντο, ὥςε οἱ αὐτοὶ τοῖς ἄλλοις ἀπήγγειλαν τήν τε ἐνθάδε [81] ἄφιξιν τῶν βαρβάρων, καὶ τὴν τῶν προγόνων [82] νίκην. καὶ γάρτοι 9.
οὐδεὶς τῶν ἄλλων ἔδεισεν ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος κινδύνου, ἀλλ' ἀκούσαντες [83] ὑπὲρ τῆς αὐτῶν ἐλευθερίας ἥσθησαν. ὥςε οὐδὲν θαυμαςὸν, πάλαι * τῶν ἔργων γεγενημένων [84], ὥσπερ καινῶν ὄντων, ἔτι καὶ νῦν τὴν

ἀρε-

* παρὰ τοὺς τῆς χώρας ὄρους, τρόπαια τῶν βαρβάρων ἐμβαλόντων εἰς τὴν ἀλλοτρίαν, ὑπὲρ χρημάτων.

81. τὴν ἐνθάδε] τήν τε ἐνθάδε *Cant. Baroc.* Deeſt ἐνθάδε *Ioan.* Quod minime velim. Τὴν ενθαδε συμφορὰν dixit noſter ineunte oratione. Τὸν ενθαδε σύλλογον. Id. in *Olymp. c. Dionyſ.* Τὴν παραυτικα ἡδονὴν, Thucyd. Καὶ πρὸς τὴν τῶν πεζῇ δρόμων ἄσκησιν μᾶλλον σύμμετρος. Plat. *de Legg.* 1. init. Ita vſurpantur ἔγγιςα, πλησίον, πρόσθεν, αἰεὶ etc. Αυτη δὲ μελιτόεσσα ἐν τῷ προσθεν αιει χρόνῳ ἐναυσιμουμένη τότε ἦν ἄψαυςος. Herodot. *Vran.* 41. Qua vice quoque funguntur Aduerbia Hebraica; האזינה תפלתי בלא שפתי מרמה *Pſal.* XVII. 1. TAYLOR.

Interpoſui τε.

82. προγόνων] non reſpectu eorum, de quibus praedicatur ἀπήγγειλαν. (illorum enim non πρόγονοι, ſed ἥλικες erant; imo vero victoriae praecones ipſi quoque erant victores;) ſed reſpectu eorum, ad quos verba facit Lyſias.

83. ἀκούσαντες] ſcil. ἑαυτοὺς ὑπὸ τῶν ἀθηναίων προκινδυνευσάντων ἐλευθερωθῆναι.

84. πάλαι τῶν ἔργων γεγενημένων] Sic dedi de meo. in libris vulgatis eſt παλαιῶν ἔργων γεγεν. v. librum variantium.

ἀρετὴν αὐτῶν [85] ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων ζηλεῖσθαι. μετὰ δὲ ταῦτα Ξέρξης [86], ὁ τῆς Ἀσίας βασιλεὺς, καταφρονήσας μὲν τῆς Ἑλλάδος, ἐψευσμένος δὲ τῆς ἐλπίδος, ἀτιμαζόμενος δὲ τῷ γεγενημένῳ, ἀχθόμενος δὲ τῇ συμφορᾷ, ὀργιζόμενος δὲ τοῖς αἰτίοις, ἀπαθὴς δ' ὢν κακῶν καὶ ἄπειρος ἀνδρῶν ἀγαθῶν, δεκάτῳ [87] ἔτει παρασκευασάμενος, χιλίαις μὲν καὶ διακο-

85. αὐτῶν] ſcil. τῶν ἔργων. quicquid in genere ſuo eſt eximium, excellens ad laudem atque admirationem, id eſt eius ἀρετή.

86. ξέρξης] ita loquitur, ac ſi Xerxes cladem apud Marathona accepiſſet, quam Darius accepit.

87. δεκάτῳ ἔτει] Verbis vix diſcrepantibus *Iulian. de Laude Conſtantii.* Τὸν Ξέρξην χρόνον ἐτῶν οὐκ ἐλάσσονα δέκα πρὸς τὸν πόλεμον ἐκεῖνον παρασκευάζεσθαι. Vterque tamen nihil aliud dicit, niſi tot annos fuiſſe elapſos ex pugna Marathonia ad alteram Salaminiam, quorum tamen dimidiam fere partem ad labem illam delendam, quam impreſſit clades ad Marathonem accepta, impendebat non Xerxes, ſed Darius pater, qui eatenus ſuperfuit. Haec cum alias, tum ex computo *Arundelliano*, facile patebunt.

Αφ ου η εν Μαραθωνι μαχη εγενετο Αθηναιοις προς τους Περσας . . . ετη ηηδδπιι. CCXXVII.

Αφ ου Ξερξης την σχεδιαν εζευξεν εν Ελλησποντῳ, κ. τ. λ.

Ετη ηηδπιι. CCXVII.

Adiungamus Hiſtoricos. *Hic* (Darius) *ante* quadriennium, *quam decederet, apud Marathonam pugnauit celeberrimo Graecis Romaniſque hiſtoriis proelio.* Sulpit. Seuer. *Hiſt. Sacr.* II. 9. *Igitur Xerxes bellum a patre coeptum aduerſus Graeciam* quinquennium *inſtruxit.* Iuſtin.

διακοσίαις ναυσὶν ἀφίκετο· τῆς δὲ πεζῆς στρατιᾶς οὕτως ἄπειρον τὸ πλῆθος ἦγεν, ὥστε καὶ τὰ ἔθνη τὰ μετ᾽ αὐτοῦ ἀκολουθήσαντα [88] πολὺ ἂν ἔργον εἴη κα- 18.
ταλέξαι. τὸ δὲ μέγιστον σημεῖον τοῦ πλήθους· ἐξὸν γὰρ αὐτῷ χιλίαις ναυσὶ διαβιβάσαι, κατὰ τὸ στενώτατον τοῦ Ἑλλησπόντου, τὴν πεζὴν στρατιὰν ἐκ τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Εὐρώπην, οὐκ ἠθέλησεν, ἡγούμενος τὴν διατριβὴν αὐτῷ πολλὴν ἔσεσθαι· ἀλλ᾽ ὑπεριδὼν καὶ 21.
τὰ φύσει πεφυκότα [89] καὶ τὰ θεῖα πράγματα,

καὶ

II. 10. Recta haec et ad calculum: Neque aliter *Diod. Sic.* l. 11. init. Συνεβάλετο δὲ αὐτῷ καὶ ὁ πατὴρ Δαρεῖος πρὸ τῆς τελευτῆς παρασκευὰς πεποιημένος μεγάλων δυνάμεων· καὶ γὰρ ἐκεῖνος ἡττημένος ὑπὸ Ἀθηναίων ἐν Μαραθῶνι — χαλεπῶς διέκειτο πρὸς τοὺς νενικηκότας Ἀθηναίους. Ἀλλὰ Δαρεῖος μὲν μέλλων ἤδη διαβαίνειν ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας ἐμεσολαβήθη τελευτήσας. Easdem plane rationes ſubducit *Herodot. Cl.* 18. Ταῦτα ποιέων (Alyattes) ἐπολέμεε ἔτεα ια, attamen ſubiungit. Τὰ μέν νυν ἐξ ἔτεα τῶν ἕνδεκα Σαδυάττης ὁ Ἄρδυος ἔτι Λυδῶν ἦρχε· τὰ δὲ πέντε τῶν ἐτέων τὰ ἑπόμενα τοῖσιν ἓξ Ἀλυάττας ὁ Σαδυάττεω ἐπολέμεε. A doctiſſimo *Spanhemio* in eruditis notis ad *Iulian. l. c.* vapulat *Voſſius*, qui aliis machinis nodum hunc diſſoluere conatur. TAYLOR.

88. μετ᾽ αὐτοῦ ἀκολουθήσαντα] Ita Orat. XII. μεθ᾽ αὐτῶν ἀκολουθεῖν εἰς Δαμνίππου. Bene igitur Lucas IX. 49. ὅτι οὐκ ἀκολουθεῖ μεθ᾽ ἡμῶν. et Ioannes Apocal. XIV. 13. τὰ δὲ ἔργα αὐτῶν ἀκολουθεῖ μετ᾽ αὐτῶν. Sic et Iſocrates p. 138. ἀπεστερημένους δὲ τοῦ στρατηγοῦ, μεθ᾽ οὗ συνηκολούθησαν: et alibi. Vide plura apud doctiſſ. *Lambertum Boſ* Exercit. Philol. ad Luc. IX. MARKL.

89. τὰ φύσει πεφυκότα καὶ τὰ θεῖα πράγματα,]

καὶ τὰς ἀνθρωπίνας διανοίας, ὁδὸν μὲν 90 διὰ τῆς θαλάσ-

Scribo, τὰ Φύσει πεπηγότα, καὶ τὰ θεῖα προςάγματα, *res a Natura fixas, et diſpoſitiones Diuinas.* Demoſthenes in Ariſtogit. I. ταῦτα τοίνυν Αριςογείτων, τα καλῶς ὄντω πεπηγότα τῇ Φύσει καὶ τοῖς ἤθεσι τοῖς ὑμετέροις, κινεῖ, καὶ ἀναιρεῖ, καὶ μεταῤῥίπτει. Foedum in hoc genere mendum apud Athenagoram Legat. pro Chriſtian. p. m. 110. vbi de Bonitate Dei ait, ὃ κατὰ συμβεβηκός ἐςιν αὐτῷ καὶ συνυπάρχον etc. Scribe κατὰ συμπεφυκὸς, *connaturaliter.* De mutatione vocum πράγματα et προςάγματα fuſiùs dicam ad Orat. XIV. MARKLAND.

„ In medio relinquam, dederitne Lyſias τὰ Φύσει ἄπορα πεφυκότα, an id quod vulgati circumferunt; in quo ego equidem duri aut repugnantis nihil cerno. τὰ Φύσει πεφυκότα ſunt τὰ διὰ Φυσικὴν ἀνάγκην οὕτως, ὡς ἔχει, ἔχοντα, ὥςε μὴ δύνασθαι ἄλλως εἶναι ἢ ἐςί. Tres rerum claſſes, a Xerxe ſpretarum, facit hic Lyſias. primam conſtantem, immutabilem et vinci neſciam rerum naturalium rationem, cuiusmodi res ſunt, terrae, maria, montes. Haec natura rerum non conſilio regitur, ſed coecae ſeruit neceſſitati. alteram diuina imperia, ominibus atque portentis demonſtrata; quo pertinet defectio ſolis, de qua Herodotus. tertiam, conſilia atque inſtituta humana.

90. ὁδὸν μὲν διὰ τῆς θαλάσσης ἐποιήσατο, πλοῦν δὲ διὰ τῆς γῆς ἠνάγκασε γενέσθαι, ζεύξας μὲν τὸν Ἑλλήσποντον, διορύξας δὲ τὸν Αθω·] Iſocrates: οὐ πρότερον ἐπαύσατο, πρὶν ἐξεῦρε καὶ συνηνάγκασεν, ὃ πάντες θρυλλοῦσιν, ὥςε τῷ ςρατοπέδῳ πλεῦσαι μὲν διὰ τῆς ἠπείρου, πεζεῦσαι δὲ διὰ τῆς θαλάττης, τὸν μὲν Ἑλλήσποντον ζεύξας, τὸν δὲ Αθω διορύξας. Hic eſt ille celebris Oratorum campus, et locus communis, quem deridet ſalſus ille Samoſatenſis, Rhet. Prae-

θαλάσσης ἐποιήσατο, πλεῖν δὲ διὰ τῆς γῆς ἠνάγκασε γενέσθαι· ζεύξας μὲν τὸν Ἑλλήσποντον, διορύξας δὲ τὸν Ἄθω· ὑφισταμένου οὐδενὸς, ἀλλὰ τῶν 24.
μὲν, ἀκόντων ὑπακουόντων, τῶν δὲ, ἑκόντων προδιδόντων [91]. οἱ μὲν γὰρ οὐχ ἱκανοὶ ἦσαν ἀμύνασθαι, οἱ δ' ὑπὸ χρημάτων διεφθαρμένοι [92]. ἀμφότερα [93] δ' ἦν αὐτοὺς τὰ πείθοντα, κέρδος καὶ δέος. Ἀθηναῖοι
δ', οὕτω διακειμένης τῆς Ἑλλάδος, αὐτοὶ μὲν εἰς τὰς 27.
ναῦς εἰσβάντες, ἐπ' Ἀρτεμίσιον ἐβοήθησαν, Λακεδαιμόνιοι δὲ καὶ τῶν συμμάχων ἔνιοι εἰς Θερμοπύλας ἀπήντησαν, ἡγούμενοι διὰ τὴν στενότητα τῶν χωρίων τὴν πάροδον οἷοί τε ἔσεσθαι διαφυλάξαι.
γενομένου δὲ [94] τοῦ κινδύνου κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, 30.
Ἀθη-

cept. p. 320. Καὶ ἀεὶ ὁ Ἄθως πλεισθω, καὶ ὁ Ἑλλησποντος πεζευέσθω. MARKLAND.

91. προδιδόντων] ſcil. aut τὴν ἑλλάδα, aut ἑαυτοὺς.

92. οἱ δὲ — διεφθαρμένοι] ſubaudi ἦσαν. Sic defendi vulgata poſſit. videtur tamen potius aliquid hic deeſſe poſt participium, e. c. οὐκ ἐβούλοντο. vel οὐκ ἠθέλησαν. ſcil. ἀμύνεσθαι. alii vero patriae ſuccurrere nolebant, propterea quod largitionibus eſſent ad ſegnitiem atque proditionem corrupti.

93. ἀμφότερα] videtur in quibusdam codicibus fuiſſe haec lectio ἀμφοτέρους δ' ἦν αὐτοὺς, in aliis iſtaec ἀμφοτέροις δ' ἦν αὐτοῖς. id quod e varietate lectionis colligo. ambobus illis erant cauſae, quibus mouerentur.

94. poſt γενομένου δὲ videtur ἀμφοῖν deeſſe, quod inſequentia κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ſatis perſpicue poſtulant. diſcrimine ſub idem tempus ambobus congruente, Lacedaemoniis puta et Athenienſibus.

Ἀθηναῖοι μὲν ἐνίκων τῇ ναυμαχίᾳ· Λακεδαιμόνιοι δὲ 95, * οὐδὲν 96 ταῖς ψυχαῖς ἐνδεεῖς γενόμενοι, ἀλλὰ τοῦ πλήθους ψευσθέντες, καὶ οὓς 97 φυλάξειν
1 ᾤοντο, καὶ πρὸς οὓς κινδυνεύσειν ἔμελλον, οὐχ ἡττη-
33. θέντες τῶν ἐναντίων, ἀλλ' ἀποθανόντες οὗπερ ἐτάχθησαν μάχεσθαι 98. τούτῳ δὲ τῷ τρόπῳ τῶν μὲν δυστυχησάντων, τῶν δὲ τῆς παρόδου κρατησάντων, οἱ μὲν ἐπορεύοντο ἐπὶ τήνδε τὴν πόλιν· οἱ δ' ἡμέτε-

ροι

95. *Λακεδαιμόνιοι δὲ οὐδὲ ταῖς ψυχαῖς ἐνδεεῖς γενόμενοι*, etc.] Claudicat conſtructio, defectu Verbi. legendum forte *ἐγένοντο* pro *γενόμενοι*: et ponenda *ὑποστιγμὴ* poſt *ἔμελλον*. Sequitur: *οὐχ ἡττηθέντες τῶν ἐναντίων, ἀλλ' ἀποθανόντες οὗπερ ἐτάχθησαν μάχεσθαι*. Iſocrates: *οὐ γὰρ δὴ τοῦτό γε θέμις εἰπεῖν, ὡς ἡττήθησαν· οὐδεὶς γὰρ αὐτῶν φυγεῖν ἠξίωσεν*. Lycurgus paene ad verbum, ex noſtro, opinor: *οὐχ ἡττηθέντες, ἀλλ' ἀποθανόντες ἔνθα παρετάχθησαν* (f. *ἔνθα περ ἐτάχθησαν*) *μάχεσθαι*. MARKLAND.

Poſt haec verba *Λακεδαιμόνιοι δὲ* videtur *ἐδυστύχησαν* aut *συμφορᾷ ἐχρήσαντο*, aut tale quid deeſſe.

96. *οὐδὲν*] ſic de meo dedi. vulgati dant *οὐδὲ*. *οὐδὲν* idem eſt, atque *κατ' οὐδέν*. nulla in re paſſi ſuum animum aut fortitudinem deſiderari.

97. *καὶ οὓς*] bene habet hic locus. idem eſt ac ſi dixiſſet *καὶ τοῦ τούτων* (ſcil. *πλήθους*) *οὓς φυλάξειν ᾤοντο, καὶ τοῦ τούτων, πρὸς οὓς κινδυνεύειν ἔμελλον*. vehementer decepti numero multitudinis, tam eius, quam erant ipſi tuituri, quam illius, aduerſus quam dimicaturi. h. e. eo quod et graeci pauciores numero, quam pro ſpe ſua, ſuis in caſtris coiſſent, et a Perſarum turba multo maiore opprimerentur, quam opinati fuiſſent.

98. *μάχεσθαι*] Haeret ſententia, nec quidquam tamen in ſcriptis libris adiumenti. TAYLOR.

ροι πρόγονοι πυθόμενοι μὲν τὴν γεγενημένην Λακεδαιμονίοις συμφοράν, ἀποροῦντες δὲ τοῖς περιεστηκό- 36.
σι πράγμασιν· εἰδότες δ'[99], ὅτι, εἰ μὲν κατὰ γῆν τοῖς βαρβάροις ἀπαντήσονται[100], ἐπιπλεύσαντες χιλίαις ναυσὶν ἐρήμην τὴν πόλιν λήψονται· εἰ δὲ εἰς τὰς τριήρεις ἐμβήσονται, ὑπὸ τῆς πεζῆς στρατιᾶς 39.
ἁλώσονται[1]· ἀμφότερα δὲ οὐ δυνήσονται, ἀμύνα-

σθαι

99. εἰδότες δ'] illud δὲ abeſſe malim. cauſam enim ſubiicit, cur incerti ac dubii fuiſſent, quidnam in re tam ancipiti ſequerentur.

100. ἀπαντήσονται et ἐμβήσονται ad Athenienſes refertur, medium interiectum λήψονται ad Perſas. Eſt quidem haec aeſtuatio velut orationis, vno quaſi ſpiritu ab aliis ad alios tranſſilientis, et rurſus ab his ad illos reſultantis, nulla addita nota, vnde diſcernatur, vtri deſignentur identidem, labes quaedam. Verum eccui talia non excidunt, praeſertim contendenti, cui tanto paratior eſſe debet venia, quod ipſa rerum expoſitarum natura lectori cuique ſubiiciat, quo quidque ſit referendum.

1. ἁλώσονται] In tanto ſtrepitu vocum ὁμοιοτελεύτων, nimirum ἀπαντήσονται, λήψονται, ἐμβήσονται, δυνήσονται, nihil nouum, ſi Calligrapho tinniebant aures arrectae magis, quam mens et cogitatio. Pronum ergo fuit et ἁλώσονται, [quod dant vulgatae et Aug.] ceteris adſcribere, cum tamen neque Barbari neque Athenienſes, ſed vrbs ipſa intelligitur. TAYL.

Reuocaui ἁλώσονται, quod Taylor auctoritate mere ſua cum ἁλώσεται mutauerat. Redit ἁλώσονται ad Athenienſes. Non tantum is, qui viuus captus in poteſtatem hoſtis venit, dicitur ἁλίσκεσθαι, ſed etiam is, cuius poſtquam captae et corruptae ſunt fortunae, peſſumdatus ipſe eſt, quod hic loci obtinet.

σθαι τε καὶ φυλακὴν ἱκανὴν καταλιπεῖν. δυοῖν [2] δὲ προκειμένοιν, πότερον χρὴ τὴν πατρίδα ἐκλιπεῖν [3], ἢ μετὰ τῶν βαρβάρων γενομένους καταδουλώσασθαι

τοὺς

2. δυοῖν δὲ] ſcil. πραγμάτοιν, vel potius αἱρέσεοιν.

3. καταλιπεῖν] [ſic vulgatae et Aug.] Prae τῷ ἐκκλίνειν Codd. *Ald.* et *Coiſlinianorum* tutior certe fuit ſententia Stephani καταλιπεῖν, adiuta quoque a *Cantabrigienſibus*. Optima tamen fide nobiſcum agit *Baroc.* exhibens pro varia lectione ἐκλιπεῖν. Quod cum ad ſcripturam propius accedit, tum non leuem auctoritatem meretur ex vulgata Graecorum phraſi. ἐξέλιπον ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος τὴν πόλιν. Noſter hoc ipſo fere in loco. Et deinde. ἐκλιπόντες μὲν τὴν πόλιν, εἰς τὰς ναῦς δ' ἐσβάντες. Et *Iſocr.* in *Paneg.* Τοὺς τῶν ἑαυτῶν ἐκλιπόντας ὑπὲρ τῆς τῶν ἄλλων σωτηρίας. Thucyd. I. 18. in ead. hiſtoria. Καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπιόντων τῶν Μήδων διανοηθέντες ἐκλιπεῖν τὴν πόλιν, κ. τ. λ. Herodot. pariter *Polymn.* 139. Εἰ Ἀθηναῖοι καταῤῥωδήσαντες τὸν ἐπιόντα κίνδυνον ἐξέλιπον τὴν σφετέραν, ἢ καὶ μὴ ἐκλιπόντες, ἀλλὰ μείναντες ἔδοσαν σφέας αὐτοὺς Ξέρξῃ, κ. τ. λ. Et *Erat.* 96. Ἐν ᾧ δὲ οὗτοι ταῦτα ἐποίευν, οἱ Δήλιοι ἐκλιπόντες καὶ αὐτοὶ τὴν Δῆλον οἴχοντο φεύγοντες ἐς Τῆνον. Et *Vran.* 41. Σημηνάσης καὶ ταῦτα τῆς ἱρείης. μᾶλλόν τι οἱ Ἀθηναῖοι καὶ πρότερον ἐξέλιπον τὴν πόλιν. TAYLOR.

τὴν πατρίδα καταλιπεῖν,] Prior ſcriptura erat ἐκκλίνειν: mutauit *Stephanus* in καταλιπεῖν. propius videtur eſſe ἐκλιπεῖν, vt paulo poſt, ἐξέλιπον τὴν πόλιν: et infra, ἐκλιπόντες τὴν πόλιν. Sic et Lycurgus p. 148. τί γὰρ χρὴ παθεῖν τὸν ἐκλιπόντα τὴν πατρίδα, etc. et p. 166. ἐν τοῖς κινδύνοις ἐκλείψει τὴν πατρίδα; et ita paſſim. Vide Iſocratem Paneg. p. 119. vnde firmatur ἐκλιπεῖν. et Demoſthenem adu. Androt.

τοὺς Ἕλληνας, ἡγησάμενοι κρεῖττον εἶναι μετ' ἀρε- 42.
τῆς καὶ πενίας καὶ φυγῆς ἐλευθερίαν, ἢ μετ' ὀνεί-
δους καὶ πλούτου δουλείαν τῆς πατρίδος, ἐξέλιπον ὑ-
πὲρ τῆς Ἑλλάδος τὴν πόλιν· ἵν' ἐν μέρει [4] πρὸς ἑκα-
τέραν, ἀλλὰ μὴ πρὸς ἀμφοτέρας ἅμα τὰς δυνά-
μεις κινδυνεύσωσιν, ὑπεκθέμενοι δὲ παῖδας καὶ γυ- 194
ναῖκας καὶ μητέρας εἰς Σαλαμῖνα, συνήθροιζον καὶ
τὸ τῶν ἄλλων συμμάχων ναυτικόν. οὐ πολλαῖς δ' ὕ-
στερον ἡμέραις ἦλθε καὶ ἡ πεζὴ στρατιὰ, καὶ τὸ ναυ- 3.
τικὸν τὸ τῶν βαρβάρων, ὃ τίς οὐκ ἂν ἰδὼν ἐφοβή-
θη; οἷος [5] μέγας καὶ δεινὸς τῇδε τῇ πόλει κίνδυνος
ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας ἠγωνίσθη; ποίαν
δὲ γνώμην εἶχον, ἢ οἱ θεώμενοι τοὺς ἐν ταῖς ναυσὶν
ἐκείναις (οὔσης καὶ τῆς αὐτῶν σωτηρίας ἀπίστου [6], 6.

καὶ τὴν πόλιν ἐκλιπόντες, καὶ κατακλεισθέντες εἰς Σαλαμῖνα. MARKLAND.

4. ἵν' ἐν μέρει πρὸς ἑκατέραν, ἀλλὰ μὴ πρὸς ἀμφοτέρας ἅμα τὰς δυνάμεις κινδυνεύσωσιν·] Iſocrates iisdem fere verbis: ἵν' ἐν μέρει πρὸς ἑκατέραν τὴν δύναμιν, ἀλλὰ μὴ πρὸς ἀμφοτέρας ἅμα κινδυνεύσωσι. MARKL.

5. οἷος] Variant Codd. ἧς. εἷς plures. [et in his Aug.] alii ἢ εἷς. Sed recepta non moueo. *Ariſtid. Sacr. Orat.* 4. Ἔκαμνον γὰρ τριταίῳ οἵῳ βαρυτάτῳ. TAYL.

οἷος μέγας pro ὡς μέγας, o quantus! o quam immanis! videor mihi hanc dictionem, tametſi inuentu rariuſculam, tamen alibi quoque obſeruaſſe. verum neque annotaui in aduerſariis, neque memoria ſubiicit vbi. Interim haec conſcribenti mihi occurrit ſimilis locus in Scholiaſte Platonis inedito ad illa in Gorgia. ἆρα οὖν. vbi haec ait. ἐντεῦθεν ἀποδείκνυται οἵου μεγίστου κακοῦ ἀπαλλάττεται ὁ δίκας διδούς. pro ὡς πάνυ μεγάλου.

6. ἀπίστου] ita poſitum eſt in biuio, vt tam ad σω-

καὶ τοῦ [7] προσιόντος κινδύνου) ἢ οἱ μέλλοντες ναυμαχήσειν ὑπὲρ τῆς φιλότητος [8], ὑπὲρ τῶν ἄθλων τῶν ἐν Σαλαμῖνι; οἷς [9] τοσοῦτον πανταχόθεν περιειστήκει πλῆθος πολεμίων, ὥστε ἐλάχιστον μὲν αὐτοῖς
9. εἶναι τῶν παρόντων κακῶν τὸν θάνατον τὸν αὐτῶν, τῷ αὐτὸν [10] προειδέναι, μεγίστην δὲ συμφορὰν, ἃ

τηρίας, quam ad κινδύνου referri debeat. bene habet h. l. vulgata. κίνδυνος ἄπιστος, diſcrimen infidum, eſt id, cuius de futuro exitu certi nihil pronunciari poteſt.

7. καὶ τοῦ] F. καὶ προσιόντος τοῦ κινδύνου. Προϊόντος habet *Coiſl.* 1. TAYLOR.

καὶ τοῦ προσιόντος κινδύνου] Mallem, ſi Codd. fauerent, καὶ παρόντος τοῦ κινδύνου, vel τοῦ κινδύνου παρόντος. Sic infra, διὰ τὸν παρόντα φόβον. Forte tamen praeſtat, καὶ τοῦ κινδύνου προσιόντος. Demoſthenes κατὰ Φιλιππ. III. ἐτόλμησεν οὐδεὶς, τοιούτου κακοῦ προσιόντος, ῥῆξαι φωνήν. Paſſim ille ita loquitur. MARKLAND.

8. ὑπὲρ τῆς φιλότητος] Non offendor hoc, quod inſequentia, ὑπὲρ τῶν ἄθλων τῶν ἐν τῇ σαλαμῖνι, dictionis huius ὑπὲρ τῆς φιλότητος, ſint ſuperenarratio. non rarae ſunt, ſed obuiae apud auctores, cum alios, tum ipſos illos adeo, quod mireris, qui alias breuitatis ſunt ſtudioſiſſimi, huiusmodi ſuperenarrationes. Sed paulo inſolentior mihi quidem accidit haec dictio, pro qua alii ὑπὲρ τῶν φιλτάτων vſurpant. Super, vel pro cariſſimis, pro illis inquam pignoribus, quae tanquam praemia quaedam futuris victoribus repoſita et reſeruata eſſent in Salamine.

9. ὑπὲρ τῶν ἄθλων τῶν ἐν Σαλαμινίοις; τοσοῦτον πανταχόθεν etc.] Lege: τῶν ἐν Σαλαμῖνι; οἷς τοσοῦτον etc. MARKLAND.

Nullus dubitaui recta monenti in re manifeſta obſequi.

10. τῷ αὐτὸν προειδέναι] Veroſimile iſtud τῷ αὐ-

ὑπὸ [11] τῶν βαρβάρων εὐτυχησάντων τοὺς ὑπεκτε-
θέντας ἤλπιζον πείσεσθαι· ἤπου διὰ τὴν ὑπάρχου-
σαν ἀπορίαν, πολλάκις μὲν ἐδεξιώσαντο ἀλλήλους,
εἰκότως δὲ σφᾶς αὐτοὺς ὠλοφύραντο. εἰδότες μὲν 12
τὰς σφετέρας ναῦς ὀλίγας οὔσας, ὁρῶντες δὲ πολ-
λὰς τὰς τῶν πολεμίων· ἐπιστάμενοι δὲ τὴν μὲν πό-
λιν ἠρημωμένην, τὴν δὲ χώραν πορθουμένην, καὶ με-
στὴν τῶν βαρβάρων· ἱερῶν δὲ καιομένων [12], ἁπάν-

των

τὸν natum eſſe ex τὸν αὐτῶν. Non habuit *Philelphi* Cod. Noſtri tamen conſtanter. Liberum ergo eſto vnicuique iudicium. Nos vtramque ſententiam in verſione expreſſimus. Pene tamen auguror, quam praeſeferent eruditi. TAYLOR.

11. μεγίστην δὲ] Luxatam ſententiam vnius voculae detrimento ita commode redintegrari poſſe video. Μεγίστην δὲ συμφορὰν, ἃ ὑπὸ κ. τ. λ. TAYLOR.

Sic exhibui, vt Taylor voluit.

12. τῶν βαρβάρων· ἱερῶν δὲ καιομένων, ἁπάντων δ' ἐγγὺς ὄντων τῶν δεινῶν·] Forte: τῶν βαρβάρων, ἱερὰ δὲ καιόμενα, ἅπαντα δ' ἐγγὺς ὄντα τὰ δεινά. ex Iſocrate: οἵτινες ἐτόλμησαν ἐπιδεῖν — ἐρήμην μὲν τὴν πόλιν γιγνομένην, τὴν δὲ χώραν πορθουμένην, ἱερὰ δὲ συλώμενα, καὶ νεὼς ἐμπιπραμένους, ἅπαντα δὲ καὶ τὸν πόλεμον περὶ πατρίδα τὴν ἑαυτῶν γινόμενον; Scribo ex Lyſia, ἅπαντα δὲ δεινὰ, καὶ τὸν πόλεμον etc. aliter tamen hunc Iſocratis locum citat Dion. Halicarn. lib. de Demoſth. δεινότ. p. 188. omiſſo nempe τῷ καὶ. Sed, vt verum fatear, ſuſpicor has voces, ἱερῶν δὲ καιομένων, et ſex, quae ſequuntur, e loco ſuo motas eſſe, et poni debere poſt τῶν διαφθειρομένων, poſita ὑποστιγμῇ poſt eam vocem. ſaltem ita diſtinguendum propter ſequentis: τῶν διαφθειρομένων· καὶ τῆς θαλάττης με-

των δ' ἐγγὺς ὄντων τῶν δεινῶν· ἀκούοντες δ' 13 ἐν ταὐτῷ συμμεμιγμένου Ἑλληνικοῦ καὶ βαρβαρικοῦ παιᾶ-

ϛῆς τῶν νεκρῶν, ſcil. οὔσης, abſolute. et melius omitteretur καὶ. MARKLAND.

Si quod hic ſubeſt vitium, id quod in dubio relinquam, leui opera poterit id tolli ad hunc modum, vt pro vtroque δὲ ſufficias τε. ἱερῶν τε καομένων, ἁπάντων τ' ἐγγὺς ὄντων τῶν δεινῶν. vbi ſubauditur e praemiſſis μεϛὴν. plenam barbaris, plenam fanis deorum ardentibus, plenam tetris et diris omnibus, iisque proxime aſſitis et in conſpectu verſantibus. v. proximam annotationem noſtram.

13. ἀκούοντες δ' ἐν ταὐτῷ συμμεμιγμένου Ἑλληνικοῦ καὶ βαρβαρικοῦ Παιᾶνος, παρακελευσμοῦ δ' ἀμφοτέρων, καὶ κραυγῆς τῶν διαφθειρομένων· καὶ τῆς θαλάττης μεϛῆς τῶν νεκρῶν, etc.] Hic eſt locus, quem innui Praefat. ad hanc Orationem, obnoxius cenſurae Iſocratis: qui Paneg. p. 118. poſtquam ex Lyſia, quod ad rem ſuam foret, ſumſiſſet, ad hanc pugnae deſcriptionem ordine hiſtoriae delatus, cum hac nota faſtidii praeterit: καὶ τοὺς μὲν θορύβους τοὺς ἐν τῷ πράγματι γενομένους, καὶ τὰς κραυγὰς, καὶ τὰς παρακελεύσεις, ἃ κοινὰ πάντων εἰσὶ τῶν ναυμαχούντων, οὐχ ὁρῶ τί δεῖ λέγοντα διατρίβειν: *et tumultus, qui in ea re inciderunt, et clamores, et cohortationes, quae communia ſunt omnium, qui nauibus pugnant, non video, quorſum attineat commemorando immorari.* Plane hunc locum et Deſcriptionis nimietatem videtur tangere. Sed, ſi de tantis Ingeniis iudicium liberum ferre fas ſit, neque hic Cenſor forte culpa omni vacabit. Vtcunque enim inepta haec Deſcriptio Lyſiana ſiue eſſet, ſiue Iſocrati ita videretur; tamen, opinor, nunc non erat his locus: neque τῷ Πρέποντι adeo conſulere videtur, qui

79974

νος, παρακελευσμοῦ δ' [14] ἀμφοτέρων, καὶ κραυγῆς τῶν διαφθειρομένων, καὶ τῆς θαλάττης μεστῆς τῶν νεκρῶν, καὶ πολλῶν μὲν συμπιπτόντων καὶ φιλίων καὶ πολεμίων ναυαγίων, ἀντιπάλου δὲ πολὺν χρό- 18.
νον οὔσης τῆς ναυμαχίας· δοκοῦντες τοτὲ μὲν νενικηκέναι καὶ σεσῶσθαι, τοτὲ δ' ἡττῆσθαι καὶ ἀπολωλέναι. ἦπου, διὰ τὸν παρόντα φόβον, πολλὰ μὲν ᾠήθησαν ἰδεῖν, ὧν οὐκ εἶδον, πολλὰ δ' ἀκοῦσαι [15], ὧν

οὐκ ἤκου-

in celeberrimo Graeciae conuentu, in Hiſtoriae Atticae parte nobiliſſima occupatus, Argumentum ſubito deſerit, et de recto itinere et Via Regia decedit, vt colaphum alicui impingat. Nonne hoc eſt, dum Claſſicum canit, conchas et lapillos legere? Nonne alio potius loco, alii operi cenſuras huiuſmodi ſeruatas oportuit? *Si conuiuio exciperes amicos*, (vt facete Lucianus, *De Conſcrib. Hiſt.* p. 637.) *omniaque fuerint apparata, num inter media bellaria, et auiculas, et patinas tam multas, et apros, et lepores, et ſumina,* SAPERDAM *quoque adponeres; et pulmentum ex leguminibus?* Sed de his quiſque, prout ſibi videatur, iudicet. MARKLAND.

14. παρακελευσμοῦ δ'] rurſus idem hic quoque videtur ſubeſſe vitium, eademque adhibenda medicina, vt pro δὲ ſubiiciatur τε. Declarat ipſe, quid illo vocabulo παιᾶνος ſignificatum ierit. ſcil. παρακελευσμοῦ τε ἀμφοτέρων καὶ κραυγῆς τῶν διαφθειρομένων. clamorem vtrinque ad certaminis alacritatem accendentem, et lamentabiles cadentium voces. haec duo appellat παιᾶνα.

15. πολλὰ δ' ἀκοῦσαι] Opinor πολλῶν. MARKLAND. Markland vult πολλῶν δ' ἀκοῦσαι, ſine dubio quod ὧν inſequatur. Ergo etiam πολλῶν δ' ᾠήθησαν ἰδεῖν eadem de cauſa. Atqui hoc abſurdum. Conſtat vi-

21. οὐκ ἤκουσαν. ποῖαι δ' οὐχ ἱκετεῖαι θεῶν ἐγένοντο, ἢ
θυσιῶν [16] ἀναμνήσεις; ἔλεός τε παίδων, καὶ γυναι-
κῶν πόθος, οἶκτός τε πατέρων καὶ μητέρων; λογισ-
μός τε, εἰ δυστυχήσειαν, τῶν μελλόντων ἔσεσθαι κακῶν;
τίς οὐκ ἂν θεῶν ἠλέησεν αὐτοὺς ὑπὲρ [17] τοῦ μεγέθους τοῦ
24. κινδύνου; ἢ τίς ἀνθρώπων οὐκ ἂν ἐδάκρυσεν; ἢ τίς τῆς
τόλμης αὐτοὺς [18] οὐκ ἂν ἠγάσθη; ἢ πολὺ [19] πλεῖ-
στον ἐκεῖνοι κατὰ τὴν ἀρετὴν ἁπάντων ἀνθρώπων
διήνεγκαν καὶ ἐν τοῖς βουλεύμασι καὶ ἐν τοῖς τοῦ πο-
λέμου κινδύνοις. ἐκλιπόντες μὲν τὴν πόλιν, εἰς τὰς
27. ναῦς δ' ἐσβάντες [20], τὰς δ' αὐτῶν ψυχὰς ὀλίγας

rum doctum feſtinantem aliquid humani paſſum eſſe, non animaduertentem πολλὰ ὤν idem eſſe atque πολλὰ τούτων, ἃ —

16. θυσιῶν] quas victimas nempe periclitantes diis a ſe offerendas vouebant, ſi ab ipſis e periculo erepti fuiſſent.

17. ὑπὲρ] parum abſum, vt hoc ὑπὲρ pro ſcholio habeam lectoris alicuius, admonere tironem volentis, in dictione ἐλεεῖν τινα τινὸς ſubaudiri ὑπὲρ vel χάριν vel ἕνεκα, vel tale quid. Poſſis item ſuſpicari poſt proximum κινδύνου deeſſe ἀγωνιῶντας. quo admiſſo, ὑπὲρ tenebit locum.

18. αὐτοὺς] αὐτῶν Coisl. 2. et Cant. τῆς τῶν τετελευτηκότων ἀγασθέντας ἀρετῆς. Demoſth. *Orat. Funeb.* TAYLOR.

19. ἢ πολὺ πλεῖστον] defendi poſſit haec lectio e p. 194. 38. ſi ἢ pro *profecto* accipiatur. Ego vero nullus dubito Lyſiam etiam hic pro more ſuo dixiſſe, vna litera minus, ἦπου πλεῖστον.

20. ἐσβάντες] Perinde erit, quoad Atticiſmum,

ὄσας ἀντιτάξαντες τῷ πλήθει τῷ τῆς Ἀσίας. ἐπέδειξαν δὲ καὶ πᾶσιν [21] ἀνθρώποις, νικήσαντες τῇ ναυμαχίᾳ, ὅτι κρεῖττον [22] μετ᾽ ὀλίγων [23] ὑπὲρ τῆς

ἐλευ-

ſi cum editis ἐσβάντες, aut cum *Baroc.* et *Coiſl.* 2 [et Aug.] ἐμβάντες legamus. Ἐσβαίνω εἰς τὴν ναῦν, καὶ ἐμβαίνω εἰς τὴν ναῦν, ἀμφότερα γὰρ Θουκυδίδης λέγει. Magiſter. *Coiſl.* 1. ἐκβάντες. TAYLOR.

εἰς τὰς ναῦς δ᾽ ἐσβάντες.] Ita ſupra: εἰς τὰς ναῦς εἰσβάντες. Vſitatius tamen ἐμβάντες. ſupra: εἰς τὰς τριήρεις ἐμβήσονται: et, εἰς τὴν θάλασσαν οὐκ ἐμβαίνοντες. Matt. IX. 1. Καὶ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον. et ita XIV. 22. et Luc. V. 3. Demoſthenes Philipp. I. εἰς ταύτας (τριήρεις) αὐτοῖς ἐμβᾶσι. et adu. Polyclem: ὁ δὲ στρατηγὸς ἐμβαίνειν με ἐκέλευεν εἰς τὴν ναῦν. quod eadem Oratione vocat, εἰς τὴν ναῦν ἀναβαίνειν. Thucydides tamen paſſim, et Xenophon, priori forma vtuntur. MARKLAND.

21. ἐπέδειξαν δὲ πᾶσιν] ſic olim vulgati. interpoſui καί.

22. κρεῖττον] Pro δουλείας in fine commatis δουλεύειν praeferunt ex noſtris duo, *Baroc.* ſc. et *Coiſl.* 2. *Mouent, ſed nihil promouent.* Δουλεύειν item *Philelph.* cuius verſio parum idcirco ſapit. Tu vero *ſapere aude.* Κρεῖττον μετ᾽ ὀλίγων ὑπὲρ τῆς αυτων ἐλευθερίας κινδυνεύειν, ἢ μετὰ πολλῶν βασιλευομένων ὑπὲρ τῆς ετερων δουλείας. TAYLOR.

23. μετ᾽ ὀλίγων] Sophiſtam ſi iudicamus, diligenter orationis membra membris quaeque ſuis comparaſſe, atque ita ex aduerſo oppoſuiſſe, vt vocabulo cuique par ſuum e regione reſponderet, nulli dubitabimus, vocabulo βασιλευομένων hic deeſſe par ex aduerſo, e. c. αὐτονομουμένων, vel δημοκρατουμένων, vel εὐνομουμένων vel ſimile quidpiam. Pari modo κοινῆς

ἐλευθερίας κινδυνεύειν, ἢ μετὰ πολλῶν βασιλευομέ-
30. νων ὑπὲρ τῆς αὐτῶν δουλείας. πλεῖστα δὲ καὶ κάλλι-
στα ἐκεῖνοι ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας συνε-
βάλοντο, στρατηγὸν μὲν, Θεμιστοκλέα, ἱκανώτα-
τον εἰπεῖν καὶ γνῶναι καὶ πρᾶξαι· ναῦς δὲ πλείους
τῶν ἄλλων ἁπάντων συμμάχων, ἄνδρας δ' ἐμπειρο-
33. τάτους. καίτοι [24] τίνες ἂν τούτοις τῶν ἄλλων Ἑλλή-
νων ἤρισαν γνώμῃ, καὶ πλήθει, καὶ ἀρετῇ; ὥστε
δικαίως μὲν [25] ἀναμφισβήτητα τἀριστεῖα [26] τῆς
ναυμαχίας ἔλαβον παρὰ τῆς Ἑλλάδος, εἰκότως δὲ
τὴν εὐτυχίαν ὁμονοοῦσαν [27] τοῖς κινδύνοις ἐκτήσαντο·
36. γνησίαν δὲ καὶ αὐτόχθονα τοῖς ἐκ τῆς Ἀσίας βαρ-

vel ἑτέρων deerit ante voc. ἐλευθερίας. Ergone dicemus Sophiſtam ſic dediſſe. κρεῖττον μετ' ὀλίγων αὐτονομουμένων ὑπὲρ τῆς κοινῆς ἐλευθερίας κινδυνεύειν, ἢ μετὰ πολλῶν βασιλευομένων ὑπὲρ τῆς αὐτῶν δουλείας? Sed neſcio, an putidum ſit, vt Sophiſtae ita λεπτολογεῖν, ita critico ſic ad vinum ſecare.

24. *καίτοι*] non conuenit huic loco. docet enim et confirmat praemiſſa. melius conueniat, ni fallor, *καὶ γάρ τοι* *etenim*.

25. *δικαίως μὲν ἀναμφισβητήτως*] Forte *καὶ* inſerendum poſt *μέν*. MARKLAND.

26. *ἀναμφ. ἀριστεῖα*] ſine dubio fuit in Baroc. quo vſus eſt Taylor, idem, quod in Auguſtano reperi. ſcil. *ἀναμφισβήτητ' ἀριστεῖα*. e quo effeci *ἀναμφισβήτητα τἀριστεῖα*.

27. *ὁμονοοῦσαν*] ſuſpicor de *ὁμολογοῦσαν*. felicitatem magnitudini periculorum a ſe exantlatorum reſpondentem. De *εὐτυχίαν*, an potius *εὐψυχίαν* ſit, aliis relinquo iudicandum.

βαρβάροις τὴν αὐτῶν ἀρετὴν ἐπεδείξαντο. ἐν μὲν οὖν τῇ
ναυμαχίᾳ τοιούτους αὑτοὺς παρασχόντες, καὶ πολὺ
πλεῖστον τῶν κινδύνων μετασχόντες τῇ ἰδίᾳ ἀρετῇ
κοινὴν τὴν ἐλευθερίαν καὶ τοῖς ἄλλοις [28] ἐκτήσαντο·
ὕστερον [29] δὲ Πελοποννησίων διατειχιζόντων τὸν Ἰσθ- 39
μόν, καὶ ἀγαπώντων μὲν τῇ σωτηρίᾳ [30], νομιζόν-
των δ' ἀπηλλάχθαι τοῦ κατὰ θάλατταν κινδύνου,
καὶ διανοουμένων τοὺς ἄλλους Ἕλληνας περιιδεῖν ὑπὸ τοῖς
βαρβάροις γενομένους, ὀργισθέντες Ἀθηναῖοι συνε-
βούλευον αὐτοῖς, εἰ ταύτην τὴν γνώμην ἕξουσιν [31], πε- 42.
ρὶ ἅπασαν τὴν Πελοπόννησον τεῖχος περιβαλεῖν.
εἰ γὰρ αὐτοὶ, ὑπὸ Ἑλλήνων [32] προδιδόμενοι, μετὰ
τῶν βαρβάρων ἔσονται, οὔτ' ἐκείνοις [33] δεήσειν χι-
λίων

28. ἐλευθερίαν καὶ τοῖς ἄλλοις] Copulam καὶ, quae vulgatis deeſt, addidi.

29. ὕστερον] atqui Peloponneſios hoc ante Salaminiam pugnam agitaſſe conſtat ex Herodoto.

30. ἀγαπώντων μὲν τῇ σωτηρίᾳ] Scribo, τῇ ἑαυτῶν (vel αὐτῶν) σωτηρίᾳ: ex ſenſu, et Iſocrate p. 116. Πελοποννησίων μὲν διατειχιζόντων τὸν Ἰσθμὸν, καὶ ζητούντων ἰδίαν αυτοις σωτηρίαν. MARKLAND.

Addi αὐτῶν, quod vult Marklandus, nil opus eſt. Saepe locorum Lyſias breuitati ſtudens, hoc pronomen omittit, vt p. 191. 24. vbi pariter Markland αὐτῶν inſertum ibat. poſſit etiam locus alter eadem p. 191. 29. τοῖς ἔργοις huc trahi.

31. ἕξουσιν], Fort. ἕξωσιν. TAYLOR.

32. ὑπὸ ἑλλήνων] malim articulum τῶν interponi.

33. ἐκείνοις] redit ad Perſas, vt τούτοις ad Lacedaemonios, qui prae caeteris appellatione τῶν ἑλλήνων verſu proximo modo appellati ſunt.

λίων νεῶν, ὅτε τούτους ὠφελήσειν τὸ ἐν Ἰσθμῷ τεῖ-
195.1. χος. ἀκινδύνως[34] γὰρ ἔσεσθαι τὴν τῆς θαλάσσης
ἀρχὴν τοῦ βασιλέως. διδασκόμενοι δὲ[35] καὶ νομί-
ζοντες, αὐτοὶ μὲν ἄδικά τε ποιεῖν καὶ κακῶς βου-
3. λεύεσθαι, Ἀθηναίους δὲ δίκαιά τε λέγειν, καὶ τὰ
βέλτιστα αὐτοῖς παραινεῖν, ἐβοήθησαν εἰς Πλαται-
άς· ἀποδράντων δὲ ὑπὸ νύκτα τῶν πλείστων συμμά-
χων ἐκ τῶν τάξεων, διὰ τὸ πλῆθος τῶν πολεμίων,
Λακεδαιμόνιοι μὲν καὶ Τεγεᾶται τοὺς βαρβάρους
6. ἐτρέψαντο, Ἀθηναῖοι δὲ καὶ Πλαταιεῖς πάντας
τοὺς Ἕλληνας ἐνίκων μαχόμενοι τοὺς ἀπογνόντας τῆς
ἐλευθερίας, καὶ ὑπομείναντας τὴν δουλείαν. ἐν ἐ-
κείνῃ δὲ τῇ ἡμέρᾳ καλλίστην τελευτὴν τοῖς προτέροις
κινδύνοις ἐπιθέντες, βέβαιον μὲν τὴν ἐλευθερίαν τῇ
9. Εὐρώπῃ κατειργάσαντο, ἐν ἅπασι δὲ τοῖς κινδύνοις
δόντες ἔλεγχον τῆς ἑαυτῶν ἀρετῆς, καὶ μόνοι, καὶ
μεθ᾽ ἑτέρων, καὶ πεζομαχοῦντες, καὶ ναυμαχοῦν-
τες, καὶ πρὸς τοὺς βαρβάρους[36] καὶ πρὸς τοὺς Ἕλ-
ληνας, ὑπὸ πάντων ἠξιώθησαν, καὶ μεθ᾽ ὧν ἐκιν-
12. δύνευον, καὶ πρὸς οὓς ἐπολέμουν, ἡγεμόνες γενέσθαι
τῆς Ἑλλάδος. ὕστερῳ δὲ χρόνῳ Ἑλληνικοῦ πολέμου κα-
ταστάντος, διὰ ζῆλον[37] τῶν γεγενημένων, καὶ φθό-
νου

34. ἀκινδύνως] *Sine praelio.* κίνδυνος enim *proelium, pugnae conflictus.* paſſim in hac Oratione. MARKLAND.
35. δὲ] malim δή.
36. πρὸς τοὺς βαρβάρους] articulum addidi.
37. ζῆλον] ζῆλος, hic eſt magnifica praedicatio rerum geſtarum, vt φθόνος inuidia eſt e fortibus factis emolumentisque inde partis contracta.

νον τῶν πεπραγμένων[38], μέγα μὲν[39] ἅπαντες φρονοῦντες, μικρῶν δ' ἐγκλημάτων ἕκαστοι δεόμενοι, ναυμαχίας Ἀθηναίοις πρὸς Αἰγινήτας καὶ τοὺς ἐκείνων συμμάχους γενομένης, ἑβδομήκοντα τριήρεις αὐτῶν ἐλάμβανον[40]. πολιορκούντων δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον Αἴγυπτόν[41] τε καὶ Αἴγιναν, καὶ τῆς ἡλι-

κίας

38. poſt τῶν πεπραγμένων videtur συνεῤῥάγησαν, aut ſimile quid deeſſe. quod ſi verum eſt, erit in continenti, poſt ναυμαχίας addendum δὲ.

39. μέγα μὲν] Non a me impetrabis, vt haec confitear ſana eſſe atque integra. Ελάμβανον, inquis. Quine? Anne ἅπαντες? Nam hoc praecedit. Anne ἕκαστοι? Nam et hoc quoque. Num Lacedaemonii? Num Athenienſes? Num Aeginetae? Noui quidem fuiſſe Athenienſis, attamen eam gratiam debeo Hiſtoricis, non loco deſperatiſſimo. V. *Thucyd.* I. 105. TAYLOR.

40. ἐλάμβανον] in ambiguo quidem relictum eſt ſine definitione, vtri cepiſſent, Athenienſes an Aeginetae; verumtamen ſponte ſua eluceſcit, vocabulum hoc ad eos pertinere, quorum in laudibus praedicandis tota verſatur oratio.

41. Αἴγυπτον] Scil. hariolandum eſt, ſi Diis placet, et pro Αἴγυπτον reuocandum neſcio quid Αἴδηψόν. Marg. Steph. Hic ſc. perturbat omnia. Hiſtoriam ipſam tangit *Thucyd.* l. proxime citato. Τὰ δὲ ἄκρα τῆς Γερανείας κατέλαβον, καὶ ἐς τὴν Μεγαρίδα κατέβησαν — νομίζοντες ἀδυνάτους ἔσεσθαι Ἀθηναίους βοηθεῖν τοῖς Μεγαρεῦσιν ἔν τε Αιγινη απέσης στρατιᾶς πολλῆς καὶ ἐν Αιγυπτω: ἢν δὲ καὶ βοηθῶσιν, ἀπ' Αἰγίνης ἀναστήσεσθαι αὐτούς. Pro deridiculo eſt iſtud, quod modo a prima manu Cod. *Baroc.* profectum eſt. Καὶ τῆς Κιλικίας ἁπάσης. TAYLOR.

κίας ἀπούσης ἔν τε ταῖς ναυσὶ καὶ ἐν τῷ πεζῷ στρα-
18. τεύματι, Κορίνθιοι καὶ οἱ ἐκείνων σύμμαχοι, ἡγούμενοι ἢ εἰς ἔρημον τὴν χώραν ἐμβαλεῖν, ἢ ἐξ Αἰγίνης ἄξειν[42] τὸ στρατόπεδον, ἐξελθόντες πανδημεὶ, Γεράνειαν κατέλαβον[43], Ἀθηναῖοι δὲ, τῶν μὲν ἀπόντων,

42. ἄξειν] malim ἀπάξειν.

43. Πανδημεὶ γέραν εἰ κατέλαβον] „Lego Γερανεῖαν κατέλαβον. Eſt autem Γερανεῖα mons et angu„ſtiae, per quas Corintho Athenas itur." PALMER.

Γεράνειαν] Ita o. l. s. praeter *Aldinos*, qui nihil hic niſi ſordis et impuritatem ipſam nobis obtrudunt. Veram lectionem monente praeterea *Palmer.* in *Exercit.* vocemque hanc ex *Lyſiae* Orat. Funebri laudante *Harpocratione.* (Cuius in editis male Γερανία. Cod. *Reg. Cant.* MS. Γεράνεια ſine litura.) Meminere *Thucyd.* ſaepe. *Pauſan.* in *Attic.* *Lucian.* *Icaro-Menipp.* *Plin.* VII. 4. *Plutarch.* in *Cleom.* *Scylax.* *Steph. Byzant.* *Etym. M.* *Phauorin.* etc. TAYLOR.

Γεράνειαν κατέλαβον. Ἀθηναῖοι δὲ etc.] Sic diſtingue. Caeterum pro Γεράνειαν Harpocration ſcribit Γερανίαν. Thucydides Γεράνειαν, loco mox citando. Paulo ante, pro Αἴγυπτον *Stephanus* coniicit Αἴδηψον. Recte habet Αἴγυπτον. Thucydides I, 105. Edit. Oxon. in hac ipſa hiſtoria, iisdem paene verbis vtitur: ἔν τε Αἰγίνῃ ἀπούσης; στρατιᾶς πολλῆς, καὶ ἐν Αἰγύπτῳ. Vide ſegm. 104. vnde diſces, qua de cauſa in *Aegypto* tunc verſabatur Athenienſium exercitus. Si vero Aegyptus, tota *Regio*, minus proprie dici poſſit πολιορκεῖσθαι, (quae res, opinor, *Stephanum* mouit) forte legi poteſt, πολεμούντων — Αἰγύπτῳ τε καὶ Αἰγίνῃ. Cum autem dicit Lyſias εἰς ἔρημον τὴν χώραν, intellige Μεγαρικὴν, in qua *Geranea* erat; non Ἀττικήν. MARKLAND.

όντων 44, τῶν δ' ἐγγὺς ὄντων, ἐδένα ἐτόλμησαν μεταπέμψασθαι· ταῖς δ' αὐτῶν ψυχαῖς πιςεύσαν- 21.
τες, καὶ τῶν ἐπιόντων καταφρονήσαντες, οἱ γεραίτεροι καὶ οἱ τῆς ἡλικίας ἐντὸς γεγονότες 45, ἠξίουν

αὐτοὶ

44. ἀπόντων] Rerum geſtarum ſi pateretur veritas, magis vtique conueniret τῶν μὲν ἐ πόῤῥω ἀπόντων, quamuis alia pars ciuium haud procul abeſſet, alia eſſet in propinquo, tamen a ſe non impetrabant, vt eorum quemquam arceſſerent. Optime ſibi ſententia ſic conſtaret. verum obſtat, quod dixi, hiſtorica fides. Aegyptus enim ab Attica procul abeſt. Ergone pro ἀπόντων leg. erit ἐπανιόντων. quamuis alteri iam reditum in patriam pararent, vel in reditu eſſent. Vulgatam ſi tenebimus, id quod fieri par eſt in loco dubio, vel ſic tamen πόῤῥω abeſſe videtur, contrarium alteri oppoſito ἐγγὺς, et ſententia tamen claudicabit. dedignabantur quemquam arceſſere, tam eorum, qui procul, quam qui prope abeſſent. In quo parum ſalis eſt.

45. ἡλικίας ἐντὸς γεγονότες] Quaſi haec verba deſignaſſent Adultos, ἐν ἡλικίᾳ conſtitutos, in aetate ςρατευσίμῳ, quod eſt praeter mentem auctoris, bonus ſcriba in vno Cod. nobis propinauit ἡλικίας ἐκ ἐντὸς γεγονότες, Infra aetatem militarem, οἱ νεώτατοι, vt *Thucyd.* loco toties laudato, Τῶν δὲ ἐκ τῆς πόλεως ὑπολοίπων οἵτε πρεσβύτατοι καὶ οἱ νεώτατοι ἀφικνἒνται ἐς τὰ Μέγαρα, Μυρωνίδε ςρατηγἒντος. Atqui hi ipſiſſimi ſunt οἱ ἡλικίας ἐντὸς γεγονότες. Εντὸς *Infra*, non *Intra*. *Zenob. Cent.* III: 79. εντος ἑβδόμης] Απείρατοι Αθήνησι (lege ςρατιὰν) ἐξάγειν προ τῆς τἒ μηνὸς ἑβδόμης. Atque eodem pacto *Plato*, ſi fides habenda ſit Lexicographis, dixit εντος τριάκοντα ἐτῶν γεγονὼς de eo, qui nondum adtigit triceſimum annum aetatis.
TAYLOR.

αὐτοὶ μόνοι τὸν κίνδυνον ποιήσασθαι· οἱ μὲν, ἐμ-
24 πειρίᾳ τὴν ἀρετὴν, οἱ δὲ φύσει κεκτημένοι· καὶ οἱ
μὲν, αὐτοὶ πολλαχοῦ ἀγαθοὶ γεγενημένοι, οἱ δὲ,
ἐκείνους μιμούμενοι· τῶν μὲν πρεσβυτέρων ἄρχειν
ἐπισταμένων, τῶν δὲ νεωτέρων τὸ ἐπιταττόμενον ποι-
εῖν δυναμένων· Μυρωνίδου [46] στρατηγοῦντος ἀπαντή-
27 σαντες αὐτοὶ [47] εἰς τὴν Μεγαρικὴν, ἐνίκων μαχό-
μενοι ἅπασαν τὴν δύναμιν τὴν ἐκείνων, τοῖς [48] ἤδη
ἀπειρηκόσι, καὶ τοῖς οὔπω δυναμένοις, τοὺς [49] εἰς
τὴν

οἱ τῆς ἡλικίας ἐντὸς γεγονότες recte redditur impuberes, aut aetate nondum maturi. tres erant aetates paenes graecos. ἡ ἡλικία, vel οἱ ἐν ἡλικίᾳ, aetatem militarem agentes, tum οἱ ἐκτὸς ἡλικίας, ea aetate iam deſuncti et emeriti. denique οἱ ἐντὸς ἡλικίας, intra vel infra iuſtam militiae aetatem conſtituti, qui eam nondum attigiſſent. Dio Caſſ. p. 182, 38. ἐντὸς τῶν ἀλπέων ἐμένομεν. ad Alpes non acceſſimus, eas non ſuperauimus. p. 232, 41. ἐντὸς τοῦ τίγριδος, antequam ad Tigridem perueniatur. item p. 757, 12.

46. Μυρωνίδου στρατηγοῦντος etc.] Conſtructioni et perſpicuitati melius conſuletur ita: Μυρωνίδου οὖν στρατηγοῦντος etc. Iſtud οὖν amiſſum fuiſſe videtur in praecedente ſyllaba. De re, vide Thucydidem loco citato. MARKLAND.

Plena h. l. et integra eſt oratio. ἐνίκων aptum eſt e καὶ proximo ſuperiori, in illis καὶ οἱ μὲν αὐτοὶ πολλαχοῦ.

47. αὐτοὶ] id eſt ipſi ſoli, a nemine ſubleuati.

48. τοῖς] id eſt διὰ τῶν, per eos, qui partim iam eſſi aetate et viribus exinaniti eſſent.

49. τοὺς ἀξιώσαντας ἀπαντήσαντες] Puto non eſſe Graecum. Scribo: Πρὸς τοὺς εἰς τὴν σφετέραν ἐμβαλεῖν ἀξιώσαντες — ἀπαντήσαντες. Aelianus V. H. VIII.

τὴν σφετέραν ἐμβαλεῖν ἀξιώσαντας, εἰς τὴν ἀλλοτρίαν ἀπαντήσαντες, τρόπαιον δὲ στήσαντες, καλλίστου μὲν αὐτοῖς ἔργου, αἰσχίστου δὲ τοῖς πολεμίοις, 30
οἱ μὲν οὐκ ἔτι τοῖς σώμασιν, οἱ δ' οὔπω δυνάμενοι· ταῖς δὲ ψυχαῖς ἀμφότεροι κρείττους [50] *γενόμενοι, μετὰ καλλίστης δόξης εἰς τὴν αὐτῶν ἀπελθόντες* [51], *οἱ μὲν πάλιν ἐπαιδεύοντο, οἱ δὲ περὶ τῶν λοιπῶν* [52] *ἐβουλεύοντο. καθ' ἕκαστον μὲν οὖν οὐ ῥάδιον τὰ ὑπὸ* 33
πολλῶν κινδυνευθέντα [53] *ὑφ' ἑνὸς ῥηθῆναι, οὐδὲ τὰ ἐν ἅπαντι τῷ χρόνῳ πραχθέντα ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ δη-*

λωθῆ-

12. ſenſu diuerſo, eadem tamen Conſtructione: *ἀπήντησε πρὸς τοῦτον αὐτοῦ τὸν λόγον ὁ Δημοχάρης.* MARKLAND.

Eſt epexegeſis ſuperiorum, et hi accuſatiui *τοὺς ἀξιώσαντας* apti ſunt ex eodem *ἐνίκων*, e quo aptum quoque eſt *τὴν ἐκείνων δύναμιν.* Nihil hic neque deeſt, neque alias corruptum eſt h. l. noli a Marklando moueri.

50. *κρείττους* poteſt pro ſimplici *ἀγαθοὶ* accipi. Saepe Atticis *βελτίων* et *κρείττων* idem valet, atque vir fortis et ſtrenuus, item probus et honeſtus, vt e contrario *χείρων* ipſis eſt, homo nequam, impurus, conſceleratus, idem qui nobis *ein Schelm.* Videtur tamen h. l. vtique vim comparatiui obtinere. quod ſi eſt, neceſſario erit *ἑαυτῶν* addendum. fortiores, quam ipſi aut alias eſſent, aut per aetatem moresque eſſe poſſent.

51. *εἰς τὴν αὐτῶν ἀπελθόντες, — περὶ τῶν λοιπῶν ἐβουλεύοντο.*] Iſocrates Paneg. p. 116. *οἴκαδε καταπλεύσαντες, οὕτως ἐβουλεύσαντο περὶ τῶν λοιπῶν.* MARKL.

52. *τῶν λοιπῶν* videtur h. l. a maſculino *οἱ λοιποὶ* potius, quam a neutro *τὰ λοιπὰ*, repetendum eſſe. proſpiciebant ſapientia ſuorum conſiliorum ſaluti reliquorum ciuium.

53. *κινδυνευθέντα* ſunt res cum periculo capitis magnaque contentione corporis peractae

λωθῆναι. τίς γὰρ ἂν ἢ χρόνος, ἢ λόγος, ἢ ῥήτωρ, ἱκανὸς γένοιτο μηνύσαι τὴν τῶν ἐνθάδε κειμένων ἀν-
36. δρῶν ἀρετήν; μετὰ πλείςων γὰρ πόνων, καὶ φανερωτάτων ἀγώνων, καὶ καλλίςων κινδύνων, ἐλευθέραν μὲν ἐποίησαν τὴν Ἑλλάδα, μεγίςην δ' ἀπέδειξαν τὴν ἑαυτῶν πατρίδα· ἑβδομήκοντα μὲν ἔτη τῆς θαλάττης ἄρξαντες, ἀςασιάςους δὲ παρα-
39. σχόντες τοὺς συμμάχους· οὐ τοῖς ὀλίγοις τοὺς πολλοὺς δουλεύειν ἀξιώσαντες, ἀλλὰ τὸ ἴσον ἔχειν ἅπαντας ἀναγκάσαντες· οὐδὲ τοὺς συμμάχους ἀσθενεῖς ποιοῦντες, ἀλλὰ κἀκείνους ἰσχυροὺς καθιςάντες, καὶ τὴν αὐτῶν δύναμιν τοσαύτην ἐπιδείξαντες, ὥσθ' ὁ
42. μέγας βασιλεὺς οὐκ ἔτι τῶν ἀλλοτρίων ἐπεθύμει, ἀλλ' ἐδίδου τῶν ἑαυτοῦ 54, καὶ περὶ τῶν λοιπῶν ἐφοβεῖτο.

54. ἐδίδου] εδειδε περι των ἑαυτου. Schott. O naris vere paraſiticas, quem vere arbitror poſſe ex ipſa *flamma petere cibum!* Quaſi in neglecto Auctore adeo rareſcerent naeui, vt neceſſe haberes ingenio materiam quaerere etiam in eius integritate! Exſpectamus, cum eo ſis acumine, quam mox oſtendas, quantum pateat inter ἔδειδε et ἐφοβεῖτο. Deinde autem, reſtat hic nodus ſecandus: Si nec *aliena* adpetebat, pro *ſuis* vero pertimuit, quaenam erant illa λοιπὰ περὶ ὧν ἐφοβεῖτο? En cumulum inſipientiae! Sed cumulatiorem dixeris. Δείδω cum ſuo παρατατικῷ diu eſt, quod inſoleſcebant, cum Δέδοικα et Εδεδοίκειν in eorum vices ſucceſſere. Εδεδοίκειν, Εδεδίειν, Επεφρίκειν, Επεποίθειν. Παρατατικῶν ταῦτα σημασίαν ἔχουσιν· ἐπειδὴ καὶ οἱ τούτων παρακείμενοι ἀντὶ ἐνεςώτων λαμβάνονται. T. Magiſter. Ισθι δὲ, ὅτι ἐςὶ ῥήματα, ἐν οἷς τῶν παρακειμένων λαμβανομένων ἀντὶ ἐνεςώτων, οἷον Δέδοικα,

βεῖτο. καὶ οὔτε τριήρεις ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ ἐκ τῆς Ἀσίας ἔπλευσαν, οὔτε τύραννος ἐν τοῖς Ἕλλησι κατέστη, οὔτε Ἑλληνὶς πόλις ὑπὸ τῶν βαρβάρων ἠνδραποδίσθη. τοσαύτην σωφροσύνην καὶ δέος ἡ τούτων ἀρε- 196.1
τὴ πᾶσιν ἀνθρώποις παρεῖχεν. ὧν ἕνεκα δεῖ [55] μό-

νους

Δέδοικα, Πέφρικα, οἱ τούτων ὑπερσυντελικοὶ ἀντὶ παραδοχῆς (f. ἀντιπαραδοχῆς) τῶν παρατατικῶν ἀξιοῦνται· Ἐδεδοίκειν, καὶ Ἐπεπείθειν καὶ Ἐπεφρίκειν. Moſchop. in *Lexic.* Atque ita *Demoſthenes.* Εἰ γὰρ ἐκεῖνον αὐτὸς ἐτίμα καὶ ἐδεδίει, κἂν τούτους αὐτὸν ἠξίου. Orat. *adu. Canon.* *Lyſias* quoque. Ὥστε οὐκ ἐδεδίεσαν βασανισθῆναι. Orat. *c. Agorat.* Non memini me vidiſſe ſententiam alteram concinnam et pulcherrimam ab imperito homine magis funeſtari. TAYLOR.

ἀλλ' ἐδίδου τῶν ἑαυτοῦ,] *Schottus* legit, ἔδειδε περὶ τῶν ἑαυτοῦ· quod miror, cum verba proxime ſequentia ſint, καὶ περὶ τῶν λοιπῶν ἐφοβεῖτο. Neque Lyſias, neque forte quiſquam alius, ſcripſiſſet ἔδειδε, ſed potius δέδοικε vel ἐδεδίει. Recte habet ἐδίδου τῶν ἑαυτοῦ: idem quod ἐκ τῶν, vel ἀπὸ τῶν, vel τι τῶν ἑαυτοῦ. Gorgias p. 188. ἀλλὰ διελὼν τοῦ τείχους, *partem muri.* Andocides de Myſter. p. 17. λήψεται τῶν κοινῶν χρημάτων, *accipiet* aliquid *ex pecunia publica.* Paſſim in Euangeliis haec forma occurrit. Matt. XXIII. 34. καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενεῖτε καὶ σταυρώσετε, id eſt, τινὰς ἐξ αὐτῶν. MARKLAND.

55. δεῖ — γίγνεσθαι] Lego, ἔδει γενέσθαι. Loquitur enim de *Maioribus* eorum, et de rebus *praeteritis*, et factis ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ. MARKLAND.

Marklandi ἔδει ſi probatur, quod mihi quoque in mentem venerat, neceſſe erit, vt γενέσθαι quoque legatur.

νους καὶ προστάτας τῶν Ἑλλήνων καὶ ἡγεμόνας τῶν
3. πόλεων γίγνεσθαι. ἐπέδειξαν δὲ καὶ ἐν ταῖς δυστυ-
χίαις τὴν ἑαυτῶν ἀρετήν. ἀπολομένων [56] γὰρ τῶν
νεῶν ἐν Ἑλλησπόντῳ, εἴτε ἡγεμόνος κακίᾳ, εἴτε
θεῶν διανοίᾳ, καὶ συμφορᾶς ἐκείνης μεγίστης γενο-
μένης καὶ ἡμῖν τοῖς δυστυχήσασι, καὶ τοῖς ἄλλοις
6. Ἕλλησιν, ἐδήλωσαν [57] οὐ πολλῷ χρόνῳ ὕστερον, ὅτι
ἡ τῆς πόλεως δύναμις τῆς Ἑλλάδος ἦν σωτηρία. ἑ-
τέρων γὰρ ἡγεμόνων γενομένων, ἐνίκησαν μὲν ναυ-

56. ἀπολλυμένων] Sic vulg. „In pugna ſcilicet ad „Αἰγὸς ποταμοὺς, de qua *Xenophon* et alii. PALMER.

Lege cum *Coisl.* 2. et *Baroc.* ἀπολομένων. N. c. *Nicomach.* Ἐπειδὴ γὰρ απολομενων τῶν νεῶν ἡ μετάστασις ἐπράττετο, κ. τ. λ. Cod. *Baroc.* proxime τοῦ ἡγεμόνος. TAYLOR.

57. ἐδήλωσεν] Lege cum *Ioann.* ἐδήλωσαν. TAYL.

ἐδήλωσεν] Scribo, ἐδήλωσαν. Sequitur: ἑτέρων γὰρ ἡγεμόνων γενομένων, etc. Totum hunc locum more ſuo exſcribit Iſocrates Paneg. p. 127. μετὰ γὰρ τὴν ἐν Ἑλλησπόντῳ γενομένην ἀτυχίαν, ἑτέρων ἡγεμόνων καταστάντων, ἐνίκησαν μὲν οἱ βάρβαροι ναυμαχοῦντες, etc. MARKLAND.

In Auguſtano, quem ad Tayloranam contuli, praelegente hanc vxore, pro certo haud dixerim; aurisne me fefellerit, an mens, an in eo idem exaratum ſit, quod Taylor dedit, ἐδήλωσαν in plurali. Quicquid eius eſt, illinc nihil differentiae annotaui. Vulgatam ἐδήλωσεν ego equidem haud ſpernerem, referri enim commode poſſe videtur ad αὕτη ἡ συμφορὰ haec calamitas planum fecit. Interim quod Taylor ſemel conſtituit, id ita maneto, per me licet.

μαχοῦντες τοὺς Ελληνας οἱ πρότερον εἰς τὴν θάλασ-
σαν οὐκ ἐμβαίνοντες, ἔπλευσαν [58a]. δ' εἰς τὴν Εὐρώ-
πην· δουλεύουσι [58b]. δὲ πόλεις τῶν Ελλήνων, τύραν- 9.
νοι δ' ἐγκαθεστᾶσιν [59], οἱ μὲν, μετὰ τὴν ἡμετέραν
συμφορὰν, οἱ δὲ, μετὰ τὴν νίκην τῶν βαρβάρων.
ὥστ' ἄξιον [60] ἦν ἐπὶ τῷδε τῷ τάφῳ [61] τότε κείρα-

σθαι

58 a. ἔπλευσαν] Hunc locum horridum licet, et hiulcum obſtinate tamen defendunt o. l. s. TAYLOR.

58 b. δουλεύουσι] inter aoriſtos praemiſſos et perfectum inſequens interceptum praeſens, haud ſatis huc conuenire videtur, melius ἐδούλευον. aut, ſi δουλεύουσαι ſuſpiceris hic leg. eſſe, deerit ἔστενον vel ſimile quid pone Ἑλλήνων.

59. ἐγκαθεστᾶσιν] hanc Stephani emendationem ſuffeci lectioni vulgatarum omnium, quae eſt ἐγκαθιστᾶσιν.

60. ὥστ' ἄξιον] Scholia MSS. in *Aeſchin.* quae poſſideo, literato orbi, vbi tempus ad eam rem tulerit, deſtinata, ad illa *c. Cteſiph.* Οὐ γὰρ δεῖ ἐφ' οἷς ἡ πόλις ἐπένθησε καὶ ἐκείρατο, ἐπὶ τούτοις ἐμὲ στεφανοῦσθαι haec habet. Οἱ Ελληνες ἐν ταῖς εὐπραγίαις τὴν κόμην ἔτρεφον, ἐν δὲ ταῖς δυστυχίαις καὶ τῷ πένθει ἐκείραντο. Ομηρος αὐτοὺς πανταχοῦ καρηκομόωντας καλεῖ. Ανάπαλιν δὲ Επαμεινώνδας, Ημετέραις βουλαῖς Σπάρτη μὲν ἐκείρατο δόξαν [V. *Pauſan.* in *Boeotic.* c. 15.] Λυσίας ἐν ἐπιταφίῳ τοῖς Κορινθίων βοηθοῖς, Ωστε ἄξιον ἦν ἐπὶ τῷδε τῷ τάφῳ τότε κείρασθαι τῇ Ελλάδι καὶ πενθῆσαι τοὺς ἐνθάδε κειμένους. Vides ne vnum Iota hiſcere. Non tamen, varia vt ſint, credam alio digitum intendiſſe *Ariſtot. Rhetoric.* III. 10. Οἷον ἐν τῷ ἐπιταφίῳ, διοτι ἄξιον ἦν ἐπὶ τῷ τάφῳ, τω των εν Σαλαμινι τελευτησαντων κείρασθαι τὴν Ελλαδα, ὡς συγκαταθαπτομένης τῇ ἀρετῇ αὐτῶν τῆς ἐλευθε-

σθαι τῇ Ἑλλάδι, καὶ πενθῆσαι τοὺς ἐνθάδε κειμένους, ὡς συγκαταθαπτομένης τῆς αὐτῶν ἐλευθερίας τῇ τούτων ἀρετῇ· ὡς δυστυχὴς[62] μὲν ἡ Ἑλλὰς τοιούτων ἀνδρῶν ὀρφανὴ γενομένη, εὐτυχὴς δ' ὁ τῆς Ἀσίας βασιλεὺς, ἑτέρων ἡγεμόνων λαβόμενος. τῇ μὲν γὰρ τούτων στερηθείσῃ δουλεία περιέστηκε, τῷ δ', ἄλλων ἀρξάντων[63], ζῆλος ἐγγίνεται τῆς τῶν προγόνων,[64] διανοίας[65]. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἐξή-

ρίας. Noſter autem τῶδε τῷ τάφῳ et τοὺς ἐνθάδε κειμένους· propterea quod in Ceramico verba habuit communi illo ſepulcreto omnium in bello caeſorum. TAYLOR.

61. ἐπὶ τῷδε τῷ τάφῳ] in hoc Ceramico, vbi tum temporis, h. e. paulo poſt acceptam ad Aegospotamos cladem, per honorem cenotaphii tumulabantur in Helleſponto peremti.

62. ὡς δυστυχὴς etc.] Lego, ὦ δυστυχὴς μὲν ἡ Ἑλλὰς etc. et ita Interpres: *O infelix Graecia etc.* Paulo ante, ὡς συγκαθαπτομένης etc. Placuit hoc Lycurgo, p. 154. συνετάφη γὰρ τοῖς τούτων σώμασιν ἡ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἐλευθερία. MARKLAND.

Videtur ὡς bene habere. *quam infelix!*

63. ἄλλων ἀρξάντων] *poſtquam*, vel *quod* alii, Lacedaemonii puta, principatum Graeciae, ſuſcepiſſent.

64. τῶν προγόνων] ſuorum puta, Darii atque Xerxis, conſilia bellum Graecis inferendi.

65. τῆς τῶν προγόνων διανοίας.] Ferri poteſt διανοίας. Expectarem tamen ab Attico, Perſis naturâ infeſtiſſimo, ανοιας, *vecordiae:* vt ſupra de Amazonibus, καὶ δοῦναι δίκην τῆς ανοιας, ob factum ſimile, nempe, Atticae inuaſionem. Demoſthenes Orat. περὶ τῶν συμμοριῶν· εὔχεσθε δὲ πᾶσι τοῖς Θεοῖς, τὴν

χθην 66 ὑπὲρ πάσης ὀλοφύρασθαι τῆς Ἑλλάδος. ἐκείνων δὲ τῶν ἀνδρῶν ἄξιον καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ μεμνῆσθαι, οἱ φεύγοντες τὴν δουλείαν, καὶ περὶ τοῦ
δικαίου μαχόμενοι, καὶ ὑπὲρ τῆς δημοκρατίας στα- 18
σιάσαντες, πάντας 67 πολεμίους κεκτημένοι, εἰς τὸν Πειραιᾶ κατῆλθον, οὐχ ὑπὸ νόμου ἀναγκασθέντες, ἀλλ' ὑπὸ τῆς φύσεως πεισθέντες, καινοῖς κινδύνοις τὴν παλαιὰν τῶν προγόνων ἀρετὴν μιμησά-
μενοι, ταῖς αὐτῶν ψυχαῖς κοινὴν τὴν πόλιν καὶ τοῖς 21
ἄλλοις κτησάμενοι. θάνατον μετ' ἐλευθερίας αἱρούμενοι, ἢ βίον μετὰ δουλείας· οὐχ ἧττον ταῖς συμφοραῖς αἰσχυνόμενοι, ἢ τοῖς ἐχθροῖς ὀργιζόμενοι. μᾶλλον βουληθέντες ἐν τῇ αὐτῶν ἀποθνήσκειν, ἢ
ζῆν τὴν ἀλλοτρίαν οἰκοῦντες, συμμάχους μὲν ὅρκους 24.
καὶ συνθήκας ἔχοντες, πολεμίους δὲ τοὺς πρότερον ὑπάρχοντας 68, καὶ τοὺς πολίτας τοὺς ἑαυτῶν. ἀλλ' ὅμως

αὐτὴν λαβεῖν παράνοιαν ἐκείνου, ἥνπερ ποτὲ τοὺς προγόνους αὐτοῦ. De Rege Perſarum loquitur. MARKLAND.

66. ἐξήχθην] ad haec, quae videri poſſint ab hoc tempore locoque aliena, euectus, et ab impetu perturbatae meae mentis, cui reſiſtere non poteram, adactus ſum, vt euagarer, inuitus et oblitus mei.

67. poſt πάντας videtur τοὺς Πελοποννησίους deeſſe.

68. πολεμίους δὲ τοὺς πρότερον ὑπάρχοντας καὶ τοὺς etc.] Lege: τοὺς πρότερον φίλους ὑπάρχοντας, καὶ τοὺς πολίτας τοὺς ἑαυτῶν. Intelligit τοὺς ἄστεος. Vide Orat. XII. et XIII. MARKLAND.

7 Bene habet vulgata. tametſi haud diffitebor, in vſu magis eſſe, vt dicatur πολεμίους δὲ πρὸς τοῖς πρότερον ὑπάρχουσι, καὶ τοὺς πολίτας — verumtamen Lyſiae

ὅμως δὲ τὸ πλῆθος τῶν ἐναντίων φοβηθέντες, ἀλλ'
ἐν τοῖς σώμασι τοῖς ἑαυτῶν κινδυνεύσαντες [69], τρό-
27. παιον μὲν τῶν πολεμίων ἔστησαν, μάρτυρας δὲ τῆς
αὑτῶν ἀρετῆς ἐγγὺς ὄντας τοῦδε τοῦ μνήματος τοὺς
Λακεδαιμονίων τάφους παρέχονται. καὶ γάρτοι καὶ
μεγάλην [70] μὲν ἀντὶ μικρᾶς ἀπέδειξαν τὴν πόλιν,
ὁμονοοῦσαν δὲ ἀντὶ στασιαζούσης ἀπέφηναν, τείχη δὲ
30. ἀντὶ τῶν καθῃρημένων ἀνέστησαν. οἱ δὲ κατελθόντες
αὐτῶν, ἀδελφὰ τὰ βουλεύματα τοῖς ἔργοις τῶν ἐν-
θάδε κειμένων ἐπιδεικνύντες, οὐκ ἐπὶ τιμωρίαν τῶν
ἐχθρῶν, ἀλλ' ἐπὶ σωτηρίαν τῆς πόλεως ἐτράπον-
το· καὶ οὔτε ἐλαττοῦσθαι δυνάμενοι [71], οὔτ' αὐτοὶ

ſi placuit itá loqui, vt hic fecit. quis reprehendet? Marklandi rationem ſi probes, debebis etiam καὶ proximum delere, vt τοὺς πολίτας τοὺς ἑαυτῶν ſit explicatio illorum τοὺς πρότερον φίλους ὑπάρχοντας. Nam ſi diuerſi ſunt hi vetuſti Athenienſium amici ab ipſorum ciuibus, velim ſcire, qui fuerint. Nouos ego equidem nullos noui inimicos Athenienſibus tum exſtitiſſe, qui antea eorum amici fuiſſent.

69. κινδυνεύσαντες] F. κίνδυνον θέντες. Alioqui vix erit graecum, ni graecum ſit, quod Helleniſtae ſcribant. TAYLOR.

Aut ego non intelligo hanc Taylori orationem, aut ille ſibi non conſtabat haec ſcribens. Ergone κινδυνεύειν ἐν τῷ ἑαυτοῦ σώματι graecum non erit, κίνδυνον τιθέναι erit? Vbi mens ei erat?

70. καὶ γάρ τοι καὶ μεγάλην] poſterius καὶ addidi.

71. καὶ οὔτε ἐλαττοῦσθαι δυνάμενοι, οὔτ' αὐτοὶ πλέον ἔχειν δεόμενοι etc.] Vox αὐτοὶ, in vltimo membro ſententiae, monſtrat oppoſitum deeſſe in priori. Scri-

πλέον ἔχειν δεόμενοι, τῆς μὲν αὐτῶν ἐλευθερίας 33.
καὶ τοῖς βουλομένοις δουλεύειν μετέδωκαν, τῆς δ' ἐκείνων δουλείας αὐτοὶ μετέχειν οὐκ ἠξίωσαν. ἔργοις δὲ μεγίστοις καὶ καλλίστοις ἀπελογήσαντο [72], ὅτι οὐ κακίᾳ τῇ αὐτῶν, οὐδ' ἀρετῇ τῶν πολεμίων, πρότερον
ἐδυστύχησεν ἡ πόλις. εἰ γὰρ στασιάσαντες πρὸς ἀλ- 36.
λήλους, βίᾳ παρόντων Πελοποννησίων καὶ τῶν ἄλλων ἐχθρῶν, εἰς τὴν αὐτῶν, οἷοί τε ἐγίνοντο κατελθεῖν,

pturam Lyſiae, niſi fallor, reſtitui; καὶ οὔτε ἐλαττοῦσθαι τοὺς ἑτέρους διανοούμενοι, οὔτ' αὐτοὶ πλέον ἔχειν δεόμενοι, etc. *et neque in animo habentes, vt* CAETERI *inferioris eſſent conditionis, neque vt* IPSI *ſuperioris,* etc. Iſocrates Paneg. p. 151. *quis neſcit ea eſſe* προστάγματα (iuſſa) τὰ τους ετερους ελαττουντα παρὰ τὸ δίκαιον; Xenophon Ἑλλην. I. p. 439. C. de Alcibiade: ὑπάρχειν μὲν γὰρ ἐκ τοῦ δήμου, ἑαυτῷ μὲν, τῶν τε ἡλικιωτῶν πλέον ἔχειν, καὶ τῶν πρεσβυτέρων μὴ ἐλαττοῦσθαι. Mox, ſcribe εἰς τὴν αὑτῶν, non αὐτῶν, *in patriam ſuam:* vt ſupra, ἐν τῇ αὑτῶν ἀποθνήσκειν. Vide init. fere Orationis. MARKLAND.

δυνάμενοι hic idem valet atque ὑπομένοντες vel ἀνεχόμενοι, haud ſuſtinentes, haud valentes a ſe impetrare: vt ſuſtinerent ab aliis iura ſua minui, aut ſe laedi et opprimi. αὐτοὶ hic nihil aliud eſt, quam αὖ, rurſus, ex altera parte.

72. ἀπελογίσαντο] Teſtantur quidem pro ἀπελογήσαντο teſtes fide digni. Hic tamen eruditus lector receptam lectionem mecum defendet. TAYLOR.

Dedi tamen ἀπελογήσαντο, ab infinitiuo ἀπολογεῖσθαι, quod daturus eram etiam ſine teſtibus illis, quos cum fide dignos haberet Taylor, tamen eorum in auctoritate eſſe recuſauit, neſcio cur.

θεῖν, δῆλον, ὅτι ῥαδίως ἂν ὁμονοοῦντες πολεμεῖν αὐ-
39. τοῖς ἐδύναντο. ἐκεῖνοι μὲν οὖν διὰ τοὺς ἐν Πειραιεῖ
κινδύνους ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων ζηλοῦνται· ἄξιον δὲ
καὶ τοὺς ξένους [73] τοὺς ἐνθάδε κειμένους ἐπαινέσαι, οἳ
τῷ πλήθει βοηθήσαντες, καὶ περὶ τῆς ἡμετέρας
σωτηρίας μαχόμενοι, πατρίδα τὴν ἀρετὴν ἡγησά-
42. μενοι [74], τοιαύτην τοῦ βίου τελευτὴν ἐποιήσαντο·
ἀνθ᾽ ὧν ἡ πόλις αὐτοὺς καὶ ἐπένθησε καὶ ἔθαψε δη-
μοσίᾳ, καὶ ἔδωκεν ἔχειν αὐτοῖς τὸν ἅπαντα χρό-
νον τὰς αὐτὰς τιμὰς τοῖς ἀστοῖς. οἱ δὲ νῦν θαπτό-
μενοι [75], βοηθήσαντες Κορινθίοις ὑπὸ παλαιῶν φί-

73. ξένους] Thebanos intelligit, qui exſulibus contra triginta Tyrannos opem ferebant. TAYLOR.

74. πατρίδα τὴν ἀρετὴν ἡγεῖσθαι ſignificat, exiſtimare, ibi ſe domi eſſe, in patria verſari, vbi locus virtuti ſit aut ſuae proferendae, aut aliorum oppreſſae releuandae.

75. οἱ δὲ νῦν θαπτόμενοι] Militum mercede conductorum hoc primum in bello externo Athenienſes opera vtebantur. Vnde τὸ ξενικὸν ἐν Κορίνθῳ pene in prouerbium abiit. Meminit *Demoſth. Philipp.* 1. Ὅτι καὶ πρότερόν ποτ᾽ ἀκούω ξενικὸν τρέφειν ἐν Κορίνθῳ τὴν πόλιν, οὗ Πολύστρατος ἡγεῖτο, καὶ Ἰφικράτης καὶ Χαβρίας, καὶ ἄλλοι τινὲς, καὶ ὑμᾶς αὐτοὺς συστρατεύεσθαι· καὶ οἶδα ἀκούων, ὅτι Λακεδαιμονίους παραταττομένους μεθ᾽ ὑμῶν ἐνίκων οὗτοι οἱ ξένοι, καὶ ὑμεῖς μετ᾽ ἐκείνων. Quibus confer, quae habet *Harpocr.* in Ξενικὸν ἐν Κορίνθῳ, et in Πολύστρατος. Et *Vlpian.* in nouis σχ. ad l. *Demoſth.* c.

Τὸ δ᾽ ἐν Κορίνθῳ ξενικὸν οὐχ οὗτος τρέφει;
Ariſtoph. Plut. 173.

λων ἀδικουμένοις, * καινοὶ [76] σύμμαχοι γενόμενοι, 197.1.
οὐ τὴν αὐτὴν γνώμην Λακεδαιμονίοις ἔχοντες· (οἱ μὲν γὰρ τῶν ἀγαθῶν αὐτοῖς ἐφθόνουν, οἱ δὲ ἀδικουμένους αὐτοὺς ἠλέουν, οὐ τῆς προτέρας ἔχθρας μεμνη- 3.
μένοι [77], ἀλλὰ τὴν παροῦσαν φιλίαν περὶ πολλοῦ ποιούμενοι·)

Vbi conſulenda ſunt potius, quam credenda; quae habet σχ. Ξενικὸν ἐν Κορίνθῳ παρ᾽ Ἀριστοφάνει ἐν Πλούτῳ, στράτευμα μισθοφορικὸν, ὃ συνεστήσατο πρῶτον ὁ Κόνων, παρέλαβε δὲ αὐτὸ Ἰφικράτης, ὕστερον καὶ Χαβρίας. ᾧ χρησάμενοι τὴν Λακεδαιμονίων μοῖραν κατέκοψαν, στρατηγοῦντος αὐτοῖς Ἰφικράτους καὶ Καλλίου. Moſchop. π. σχεδ. p. 119. TAYLOR.

θαπτόμενοι cohaeret cum ἐπεδείξαντο. βοηθήσαντες idem valet atque διὰ τοῦ βοηθεῖν, vel ἐν τῷ βοηθῆσαι. οὐκ ἔχοντες idem eſt, atque ὅτι οὐκ εἶχον. quaſi dixiſſet ἐβοήθησαν δὲ αὐτοῖς, ὅτι οὐκ εἶχον τὴν αὐτὴν γνώμην τοῖς λακεδαιμονίοις. tum verba οἱ μὲν γὰρ ad ποιούμενοι pro parentheſis ſunt habenda. Quapropter ea ſignis quoque parentheſeos incluſi. Omnia ſic inter ſe apta et connexa ſunt, vt bene ſecum conſtent.

76. καινοὶ] pro κοινοὶ vulgatorum librorum dedi de meo καινοὶ, *vetuſtos* amicos *nouis* ſociis opponit ſophiſta, per totam hanc orationem luſus verborum, vitrea fracta, ſpargens. Lacedaemonii, Corinthiorum veteres amici, nunc inimici ſunt, Athenienſes, olim inimici, nunc ſocii. de ipſis enim Athenienſibus, non de militibus eorum mercenariis, id quod Taylor perperam autumauit, hic agit orator. nullos Corinthiis miſerant Athenienſes milites mercenarios, ſed ipſi venerant.

77. μεμνημένοι] id eſt διότι τῆς προτέρας ἔχθρας οὐκ ἐμέμνηντο, ἀλλὰ τὴν παροῦσαν τῶν κορινθίων πρὸς αὐτοὺς φιλίαν περὶ πολλοῦ ἐποιοῦντο. quippe qui, vel,

μενοι·) πᾶσιν ἀνθρώποις φανερὰν τὴν αὑτῶν ἀρε-
τὴν ἐπεδείξαντο [78]. ἐτόλμησαν γὰρ, μεγάλην ποι-
οῦντες τὴν Ἑλλάδα, οὐ μόνον ὑπὲρ τῆς αὑτῶν σωτη-
6. ρίας κινδυνεύειν [79], ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τῆς τῶν πολε-
μίων ἐλευθερίας ἀποθνήσκειν. τοῖς γὰρ Λακεδαιμο-
νίων συμμάχοις περὶ τῆς ἐκείνων ἐλευθερίας ἐμά-
χοντο. νικήσαντες μὲν γὰρ, ἐκείνους τῶν αὑτῶν ἠ-
ξίουν· δυστυχήσαντες δὲ, βέβαιον τὴν δουλείαν τοῖς
9. ἐν τῇ Πελοποννήσῳ κατέλιπον. ἐκείνοις μὲν οὖν οὕτω

διακει-

propterea quod priſtinae ſuae cum Corinthiis ſimultatis non iam amplius meminiſſent, ſed praeſentem amicitiam magni facerent.

78. *τὴν αὑτῶν ἀρετὴν ἐπιδείξαντες.*] Nullus eſt praecedentis ſententiae exitus. Lego, *ἐπεδείξαντο.* Orat. XVIII. *φανερὰν ἐπεδείξατο τὴν εὔνοιαν.* Vide quae notaui ad Orat. XII. Quae vero praecedunt, corrupta ſunt et male diſtincta. Scribe: *οὐ τὴν αὐτὴν γνώμην Λακεδαιμονίοις ἔχοντες, (οἱ μὲν γὰρ τῶν ἀγαθῶν αὐτοῖς ἐφθόνουν, οἱ δὲ ἀδικουμένους αὐτοὺς ἠλέουν) οὔτε* (non *οὐ*) *τῆς προτέρας ἔχθρας μεμνημένοι, — ἐπεδείξαντο.* MARKLAND.

Obſecutus ſum Marklando.

79. *περὶ τῆς αὑτῶν σωτηρίας κινδυνεύειν.*] MS. *ὑπὲρ*: quod rectius puto. Sic infra: *ὑπὲρ μεγίστων καὶ καλλίστων κινδυνεύσαντες.* Supra tamen dixit, *περὶ τῆς σωτηρίας ἡμῶν μαχόμενοι.* Vtrouis modo interdum recte dicitur; interdum cum Diſtinctione. Vide ad Orat. III. Mox, legendum puto, *βέβαιον ἂν τὴν δουλείαν κατέλιπον*, *reliquiſſent.* Vulgo deeſt *ἄν.* MARKLAND.

Dedi *ὑπὲρ* pro vulgato *περὶ.*

διακειμένοις ὁ βίος οἰκτρὸς, καὶ ὁ θάνατος εὐκτός· οὗτοι δὲ, καὶ ζῶντες καὶ ἀποθανόντες, ζηλωτοί· παιδευθέντες μὲν ἐν τοῖς τῶν προγόνων ἀγαθοῖς [80], ἄνδρες δὲ γενόμενοι, τήν τε ἐκείνων δόξαν διασώσαντες, καὶ τὴν αὑτῶν ἀρετὴν ἐπιδείξαντες. πολλῶν 12
μὲν γὰρ καὶ καλῶν αἴτιοι γεγένηνται τῇ ἑαυτῶν πατρίδι, ἐπηνώρθωσαν δὲ τὰ ὑφ' ἑτέρων δυστυχηθέντα, πόῤῥω δ' ἀπὸ τῆς αὑτῶν τὸν πόλεμον κατέστησαν. ἐτελεύτησαν δὲ τὸν βίον, ὥσπερ χρὴ τοὺς ἀγαθοὺς ἀποθνήσκειν, τῇ μὲν πατρίδι τὰ τροφεῖα 15
ἀποδόντες, τοῖς δὲ θρέψασι λύπας καταλιπόντες. ὥστε ἄξιον [81] τοῖς ζῶσι τούτους ποθεῖν, καὶ σφᾶς αὐ-

τοὺς

80. παιδευθέντες μὲν ἐν τοῖς τῶν προγόνων ἀγαθοῖς,] Mallem, ταῖς ἀρεταῖς. quas voces alibi ſaepe confuſas ſcio. Orat. XIV. τὰς τῶν προγόνων ἀρετάς. Et XXX. init. ἀποφαίνοντες δὲ τὰς τῶν προγόνων ἀρετάς. MARKLAND.

Bene habet ἀγαθοῖς. τὰ τῶν προγόνων ἀγαθὰ ſunt maiorum non modo praeclarae res geſtae, ſed etiam honeſta inſtituta, id omne, quod Latini *decora* et *ornamenta* appellant. quo pertinent ſapienter dicta, fortiter facta, ſolerter et ſalutariter inſtituta, diſciplinae pueriles etc. quaecunque ciuitatem exteris amabilem vna admirabilemque, et formidabilem reddunt.

81. ὥστε ἄξιον τοῖς ζῶσι τούτους ποθεῖν,] Scribo, πενθεῖν. Eadem ſententia infra: ἄξιον ἦν τοῖς ζῶσι τὸν ἅπαντα χρόνον πενθεῖν τοὺς τεθνεῶτας. Et ſupra: ὥστε ἄξιον ἦν ἐπὶ τῷδε τῷ τάφῳ τότε κείρασθαι τῇ Ἑλλάδι, καὶ πενθῆσαι τοὺς ἐνθάδε κειμένους. Probum eſt ποθεῖν, ſuo loco: ſed hic non videtur ſatis exprimere. MARKLAND.

τοὺς ὀλοφύρεσθαι, καὶ τοὺς προσήκοντας αὐτῶν [82]
18. ἐλεεῖν τοῦ ἐπιλοίπου βίου. τίς γὰρ αὐτοῖς ἔτι ἡδονὴ
καταλείπεται, τοιούτων ἀνδρῶν θαπτομένων, οἳ
πάντα περὶ ἐλάττονος τῆς ἀρετῆς ἡγούμενοι, αὐτοὺς
μὲν ἀπεστέρησαν βίου, χήρας δὲ γυναῖκας ἐποίησαν;
ὀρφανοὺς δὲ τοὺς αὐτῶν παῖδας ἀπέλιπον; ἐρήμους δ'
21. ἀδελφοὺς καὶ πατέρας καὶ μητέρας κατέστησαν;
πολλῶν δὲ καὶ δεινῶν ὑπαρχόντων, τοὺς μὲν παῖδας
αὐτῶν ζηλῶ, ὅτι νεώτεροί εἰσιν, ἢ ὥστε εἰδέναι, οἵων
πατέρων ἐστέρηνται· ἐξ ὧν δ' οὗτοι γεγόνασιν, οἰκ-
τείρω, ὅτι πρεσβύτεροι, ἢ ὥστε ἐπιλαθέσθαι τῆς
24. δυστυχίας τῆς ἑαυτῶν. τί γὰρ ἂν τούτων [83] ἀνιαρώ-
τερον γένοιτο, ἢ τεκεῖν μὲν καὶ θρέψαι καὶ θά-
ψαι [84] τοὺς αὐτῶν, ἐν δὲ τῷ γήρᾳ ἀδυνάτους μὲν

εἶναι

82. *αὐτῶν*] *αὐτοῖς Ioann. Cant. Baroc.* vti modo, Τίνας δ' ἂν τῶν ζώντων δικαιότερον περὶ πολλοῦ ποιοίμεθα ἢ τοὺς τούτοις προσήκοντας, ſed nihil mutandum. Dicitur enim οὐ μόνον οἱ προσήκοντες τούτῳ, ἀλλὰ καὶ οἱ προσήκοντες τούτου. *T. Magiſter.* Ita fere in Orat. ſuperiore, Σώστρατος ἦν μοι ἐπιτήδειος: In inferiore τινὰς τῶν τούτου ἐπιτηδείων. TAYLOR. -

83. *τούτων*] Codices ſi *τούτοις* dent, haud repudiem. Verumtamen vulgata quoque bene habet. *τούτων* redit ad inſequentia, quae ſignificant et copioſius exponunt, quid hoc vocabulo *τούτων* complexus ſit orator, ἢ τεκεῖν idem eſt, ac ſi dixiſſet δηλονότι τοῦ τεκεῖν μὲν καὶ θρέψαι —

84. *καὶ θάψαι*] malim haec duo vocabula abeſſe, vt ſententiae officientia et quae facillime e proximis *καὶ θρέψαι* naſci potuerint, quibus ſunt ſono ſimillima. Nam ſepultos ab eiusmodi miſeris parentibus

εἶναι τῷ σώματι, πασῶν δ' ἀπεςερημένους τῶν ἐλπίδων, ἀφίλους καὶ ἀπόρους γεγονέναι; ὑπὸ δὲ τῶν αὐτῶν πρότερον ζηλοῦσθαι, καὶ νῦν ἐλεεῖσθαι; ποθεινότερον δ' αὐτοῖς εἶναι τὸν θάνατον τοῦ βίου; ὅσῳ 27.
γὰρ ἄνδρες ἀμείνους ἦσαν, τοσούτῳ τοῖς καταλειπομένοις τὸ πένθος μεῖζον [85]. πῶς δ' αὐτοὺς χρὴ λῆξαι τῆς λύπης; πότερον ἐν ταῖς τῆς πόλεως συμφοραῖς; ἀλλὰ

eſſe liberos, ſatis indicant inſequentia, πασῶν δ' ἀπεςερημένους τῶν ἐλπίδων.

85. ὅσῳ γὰρ ἄνδρες ἀμείνους ἦσαν, τοσούτῳ τοῖς καταλειπομένοις πένθος μεῖζον.] Loquitur de *vita functis.* ſed verbis praecedentibus agit de *parentibus* eorum, ποθεινότερον δ' αυτοις εἶναι τὸν θάνατον τοῦ βίου; vnde ſine dubio hic legendum, ὅσῳ γὰρ ἄνδρες ἀμείνους εκεινοι ἦσαν, τοσούτῳ etc. ſc. *mortui.* Perſpicuitas et recta ſcribendi ratio hoc poſcit. Deinde: πως δ' αὐτοὺς χρὴ etc. Senſus videtur poſtulare πότε, *quando.* Vide, quae ſequuntur. Sed forte nihil mutandum. Demoſth. Philipp. I. πως οὖν ταῦτα παύσεται; cui quaeſtioni reſpondet, οταν ὑμεῖς, ὦ ἄνδρες Αθηναῖοι, etc. MARKLAND.

Ad hunc locum quae Marklandus annotauit, acute ſunt illa quidem excogitata, probemque ipſe, ſi Lyſias ſic reliquiſſet. Sed ecquis vnus omnium mortalium tam diligens, tam attentus ipſe ſibi, tam cautus atque circumſpectus in dicendo atque ſcribendo eſt, quis ita plane de lectorum auditorumue deſperat ingenio, vt nihil relinquat ipſis cogitatione inueniendum atque ſupplendum; praeſertim vbi res ipſa cuique viam ad veram ſententiam monſtret, vt hic loci. Ecquis enim eſt, quem nexus orationis et rerum hic traditarum natura non doceat, ad quos verbum ἦσαν

30. ἀλλὰ τότε αὐτῶν [86] εἰκὸς καὶ τοὺς ἄλλους μεμνῆσθαι,
ἀλλ' ἐν ταῖς εὐτυχίαις ταῖς κοιναῖς; ἀλλ' ἱκανὸν λυ-
πῆσαι [87], τῶν μὲν σφετέρων τέκνων τετελευτηκό-
των, τῶν δὲ ζώντων ἀπολαυόντων τῆς τούτων ἀρε-
τῆς. ἀλλ' ἐν τοῖς ἰδίοις κινδύνοις; ὅταν ὁρῶσι τοὺς μὲν
33. πρότερον ὄντας φίλους, φεύγοντας τὴν αὐτῶν ἀπο-
ρίαν, τοὺς δ' ἐχθροὺς, μέγα φρονοῦντας ἐπὶ ταῖς δυ-
στυχίαις ταῖς τούτων; μόνην δ' ἂν μοι δοκοῦμεν ταύ-
την τοῖς ἐνθάδε κειμένοις ἀποδοῦναι χάριν, εἰ τοὺς
μὲν τοκέας αὐτῶν ὁμοίως, ὥσπερ ἐκεῖνοι, περὶ πολ-
36. λοῦ ποιοίμεθα, τοὺς δὲ παῖδας οὕτως ἀσπαζοίμεθα,
ὥσπερ αὐτοὶ πατέρες ὄντες· ταῖς δὲ γυναιξὶν εἰ τοι-
ούτους βοηθοὺς ἡμᾶς αὐτοὺς παρέχοιμεν, οἷοίπερ ἐκεῖ-
νοι ζῶντες ἦσαν. τίνας γὰρ ἂν [88] εἰκότως μᾶλλον τι-
μῶμεν

referatur. Nimis hoc eſt ad viuum reſecare. Denique ſi vitium hoc eſt orationis, debebat iam aliquoties notatum eſſe.

86. *αὐτῶν*] Bene ſi habet haec lectio, neceſſe eſt, vt *αὐτῶν* redeat ad parentes liberis orbos. Conſentaneum eſt, vt alii ipſos quoque commemorent, nominatim appellantes his verbis. Hic et ille quoque filium amiſit. id quod eos audientes non poteſt non vulnerare. Verumtamen aliena haec videtur ab oratoris mente haec ſententia, et iſtaec potius requiri. *ἀλλὰ τότε αὐτοὺς εἰκὸς καὶ τῶν ἰδίων μεμνῆσθαι.* atqui recordantes publica mala, vt ſua quoque priuata recordentur, neceſſe eſt.

87. *ἱκανὸν λυπῆσαι*] nullus dubito lacunam hic ſubeſſe.

88. *τίνας γὰρ ἂν*] Cultello Marklandiano ad viuum reſecare ſi velimus, neceſſe ſit, vt *τῶν τετελευ-*

μῶμεν τῶν ἐνθάδε κειμένων; τίνας δ' ἂν [89] τῶν ζών-
των δικαιότερον περὶ πολλοῦ ποιοίμεθα, ἢ τοὺς τού- 39
τοις προσήκοντας; οἳ τῆς μὲν τούτων [90] ἀρετῆς τὸ
ἴσον τοῖς ἄλλοις ἀπέλαυσαν, ἀποθανόντων δὲ μόνοι
γνησίως τῆς δυστυχίας μετέχουσιν. ἀλλὰ γὰρ οὐκ
οἶδ', ὅτι δεῖ τοιαῦτα ὀλοφύρεσθαι. οὐ γὰρ ἐλανθά-
νομεν [91] ἅπαξ ἡμᾶς αὐτοὺς ὄντες θνητοί· ὥστε τί δεῖ, 42

ἃ πά-

τηκότων hic deſit, quippe oppoſitum τῶν ζώντων. Verum ſic graſſari ſi iuuet, nae totus Lyſias prorſus recoquendus ſit.

89. ἂν] malim hic loci αὖ *rurſus*, *e contrario.*

90. οἳ τῆς μὲν τούτων ἀρετῆς τὸ ἴσον τοῖς ἄλλοις ἀπέλαυσαν, ἀποθανόντων δὲ etc.] Obuia emendatio, τῆς μὲν ζωντων ἀρετῆς· cui opponitur in altero membro, αποθανοντων δὲ. MARKLAND.

τούτων bene habet. non in hoc, et in ἀποθανόντων ineſt vis antitheti, ſed in ἴσον et μόνοι. virtutis e liberis effloreſcentis fructum parentes non ſoli, ſed aequata cum aliis ciuibus portione perceperunt, illa virtute ad alios quoque ciues vniuerſos redundante; luctum autem, ſi verum volumus, parentes ſoli tolerant.

91. ἐλανθάνομεν] ἐλανθάνομεν ἁπαξ cum Cod. *Steph.* Codd. noſtri [et Aug.] praeter *Coislinianos*: Ita tamen, vt in *Baroc.* deleat manus ſecunda. In ſequentibus, vbi vulg. ὄντας θνητοὶ, quod ingenio fretus coniectauit Steph. agnoſcunt Codices. Οντες θνητοὶ, inquit ille, aut ὄντας θνητούς. Et profecto ὄντες θνητοὶ cum *Baroc.* vterque *Coisl.* TAYLOR.

οὐ γὰρ ἐλανθάνομεν ἡμᾶς αὐτοὺς ὄντας θνητοί.] *Stephanus* ὄντες θνητοὶ, vel ὄντας θνητοὺς vtrouis modo recte. Mihi tamen magis placeret, οὐ γὰρ λανθά-

ἃ πάλαι προσεδοκῶμεν πείσεσθαι, ὑπὲρ τούτων νῦν ἄχθεσθαι; ἢ λίαν οὕτω βαρέως φέρειν ἐπὶ ταῖς τῆς φύσεως συμφοραῖς, ἐπισταμένους, ὅτι ὁ θάνατος κοινὸς καὶ τοῖς χειρίστοις καὶ τοῖς βελτίστοις; οὔ-
198. 1. *τε γὰρ τοὺς πονηροὺς ὑπερορᾷ, οὔτε τοὺς ἀγαθοὺς θαυμάζει, ἀλλ' ἴσον ἑαυτὸν παρέχει πᾶσιν. εἰ μὲν γὰρ οἷόν τε ἦν τοῖς τοὺς ἐν τῷ πολέμῳ κινδύνους δια-*
3. *φυγοῦσιν ἀθανάτους εἶναι*[92] *τὸν λοιπὸν χρόνον, ἄξιον*

ἦν τοῖς

νομεν ἡμᾶς αὐτοὶ ὄντες θνητοί, ipſi enim non ignoramus nos eſſe mortales. TAYLOR.

ἐλανθάνομεν ἡμᾶς] interpoſui *ἅπαξ*. Semel, citius tardius. aut pro *ἅπαξ ἁπλῶς* certo certius ſine dubitatione, aut exceptione. *αὐτοὺς* bene habet, item *ἐλανθάνομεν*. Non enim eſt exiſtimandum eſſe veſtrum quemquam, quem ad hoc diei fugerit ſe mortalem eſſe, donec id nunc a me diſceret. Toup ad Suidam T. II. p. 124. vult *ἐλάνθανον μὲν ἡμᾶς αὐτοὶ ὄντες θνητοί*. quam ſuſpicionem ego hic non vt dignam commemoratu refero, neque enim eſt, neque vt vlciſcerer hominem inimicum, (tametſi honeſta ea vltio eſt, ſi hominis pariter occoecati admiratoris inventorum ſuorum, atque furioſi obtrectatoris ab aliis proditorum, nugas ſolummodo ſpectatum proponas, quas vt intuetur quiſque, ita ridet, et earum parentem contemnit;) ſed ſtudio nominis celeberrimi, vt noſtratium ſi qui hominem adhuc ignorant, ex hoc ſpecimine diſcant, quem admirentur. Nae, Toupi, omnes tuae, quas tu fers, emendationes, in quibus tute tibi tantopere places, huic ſi ſunt ſimiles, ſibilis dignae ſunt.'

92. *ἀθανάτους εἶναι*] Opinor *ἀθανάτοις*, propter praecedens *τοῖς διαφυγοῦσιν*. Orat. XXXIII. *οὐδενὶ μᾶλ-*

ἢν τοῖς ζῶσι τὸν ἅπαντα χρόνον πενθεῖν τοὺς τεθνεῶτας. νῦν δὲ ἥτε φύσις καὶ νόσων ἥττων καὶ γήρως, ὅ, τε δαίμων ὁ τὴν ἡμετέραν μοῖραν εἰληχὼς ἀπαραίτητος. ὥστε προσήκει τούτους εὐδαιμονεστάτους
ἡγεῖσθαι, οἵτινες ὑπὲρ μεγίστων καὶ καλλίστων κιν- 6.
δυνεύοντες 93, οὕτως τὸν βίον ἐτελεύτησαν· οὐκ ἐπιτρέψαντες περὶ αὐτῶν τῇ τύχῃ, οὐδὲ ἀναμείναντες τὸν αὐτόματον θάνατον, ἀλλ᾽ ἐκλεξάμενοι τὸν κάλλιστον. καὶ τοίγαρ 94 ἀγήρατοι μὲν αὐτῶν αἱ
μνῆμαι, ζηλωταὶ δὲ [αὐτῶν] 95 ὑπὸ πάντων ἀν- 9,
θρώπων αἱ τιμαί· οἳ πενθοῦνται μὲν διὰ τὴν φύσιν

ὡς θνη-

λον προσήκειν ἑτέρῳ εἰς τοὺς παῖδας ἐπιτροπῳ γενέσθαι. Iſocrates Paneg. p. 124. οὐδεμίαν δὲ ἀπολιπόντες ὑπερβολὴν τοῖς αὖθις βουλομένοις γεγενῆσθαι πονηροῖς. Exempla vbique. Si retineas ἀθανάτους, intelligendum erit αὐτοὺς. Vide ad Orat. XIX. MARKLAND.

93. κινδυνεύοντες] id eſt ἐν τῷ κινδυνεύειν. ſic dedi pro vulgato κινδυνεύσαντες.

94. καίτοι γὰρ ἀγήρατοι] Scribo, καὶ γάρ τοι, *itaque*, vel *etenim*, vt paulo poſt, καὶ τοίγαρ θάπτονται δημοσίᾳ. et ſupra, καὶ γάρ τοι μεγάλην μὲν — ἀπέδειξαν τὴν πόλιν, *etenim magnam* etc. Aliud eſt καίτοι γὰρ, ſcil. *tametſi enim*. MARKLAND.

Diſtinxi vocabula ſic καὶ τοί γαρ. Nouitatem particulae τοίγαρ ſi quis ſit, qui miretur, eum recordari velim, τοιγαροῦν et τοιγάρτοι ſaepiſſime frequentari. quae ſi offenſione carent, quid eſt, quod τοίγαρ improbetur?

95. αὐτῶν hoc, nulla cum vi nullaque elegantia iteratum, vncis incluſi, vt ſuperuacaneum.

ὡς θνητοί, ὑμνοῦνται δὲ ὡς ἀθάνατοι διὰ τὴν ἀρετήν. καὶ γάρ τοι θάπτονται δημοσίᾳ, καὶ ἀγῶνες τίθενται [96 a.] ἐπ' αὐτοῖς [96 b.] ῥώμης καὶ σοφίας καὶ
12. πλούτου, ὡς ἀξίους ὄντας [97] τοὺς ἐν τῷ πολέμῳ τετελευτηκότας ταῖς αὐταῖς τιμαῖς καὶ τοὺς ἀθανάτους τιμᾶσθαι. ἐγὼ μὲν οὖν αὐτοὺς καὶ μακαρίζω τοῦ θανάτου καὶ ζηλῶ [98], καὶ μόνοις τούτοις [99] ἀνθρώπων

I 2 οἶμαι

96 a. καὶ ἀγῶνες τίθενται ἐπ' αὐτοῖς ῥώμης, καὶ σοφίας καὶ πλούτου,] Sic Orat. XXXIII. init. ἀγῶνα μὲν σωμάτων ἐποίησε, (ſc. Ἡρακλῆς,) φιλοτιμίαν δὲ πλούτῳ, (f. πλούτου,) γνώμης δ' ἐπίδειξιν. Hinc ſua ſumpſit Iſocrates Orat. *de Bigis*, p. 696. καὶ τοὺς Ἕλληνας; (ὁρῶν) ἐπιδείξεις ἐν αὐτῇ ποιουμένους πλούτου, καὶ ῥώμης, καὶ παιδεύσεως. MARKLAND.

96 b. αὐτοῖς] ἀστοῖς *Coisl.* 1. Adeo pronum eſt has voces confundere. Quod aliquando non poenitebit adnotaſſe. TAYLOR.

97. ὡς ἀξίους ὄντας τοὺς ἐν τῷ πολέμῳ τετελευτηκότας etc.] Recte: pro ἀξίων ὄντων τῶν τετελευτηκότων. Quod Atticis frequentiſſimum eſt. Iſocrates Paneg. p. 100. ὥσπερ οὐ μετὰ τῶν ἐπαινεῖν βουλομένων ἡμᾶς τοὺς λόγους ὄντας τοὺς τοιούτους· id eſt, τῶν λόγων ὄντων: *quaſi eiusmodi ſermones non faciant cum iis, qui nos laudare volunt!* Sic Actor. XXVI, 3. μάλιστα γνώστην ὄντα σε, abſolute, pro γνώστου ὄντος σοῦ. Mox: ἀθάνατον μνήμην διὰ τὴν ἀρετὴν αὐτῶν κατέλιπον. Haec quoque habet Iſocrates, et quae praecedunt: καὶ γὰρ ἐκεῖνοι, τὰ μὲν σώματα ταῖς τῆς φύσεως ἀνάγκαις ἀπέδοσαν, τῆς δ' ἀρετῆς ἀθάνατον τὴν μνήμην κατέλιπον. de *Semideis* loquitur. MARKLAND.

98. poſt ζηλῶ videtur τῆς ζωῆς aut τῆς τύχης deeſſe. requiritur enim oppoſitum τοῦ θανάτου.

οἶμαι κρεῖττον εἶναι γενέσθαι, οἵτινες ἐπειδὴ θνη-
τῶν σωμάτων ἔτυχον, ἀθάνατον μνήμην διὰ τὴν 15
ἀρετὴν αὐτῶν κατέλιπον. ὅμως δ' ἀνάγκη τοῖς ἀρ-
χαίοις ἔθεσι χρῆσθαι, καὶ θεραπεύοντας τὸν πά-
τριον νόμον, ὀλοφύρεσθαι [200] τοὺς θαπτομένους.

ΛΥΣΙΟΥ

99. μόνοις τούτοις] μόνους τούτους *Baroc.* [Aug.] TAYLOR.

200. ὀλοφύρεσθαι] ὀλοφύρασθαι *Coisl.* 2. TAYL.

Sic peregimus orationem ſummorum vtriusque aeui virorum praedicationibus nobilitatam; non carentem illam vtique ſuis luminibus. Verumtamen hodie ſi quis hoc modo parentet, ecquis ferat oratorem, nedum vt probet, vt laudet? Ego equidem contemnam et rideam antithetis, ſaepe illis quaeſitis et frigidis, obtundentem, loco parum conuenientia diſputantem, oblitum oportunorum atque neceſſariorum. videte modo. Laudationem memoriae ciuium conſecratam eorum, quorum alii in bello cum XXX tyrannis, pro libertate patriae reſtituenda dimicantes occubuiſſent, alii pro libertate Corinthiis vindicanda (inſcriptionis enim breuitas, a Lyſia certe non profectae, ſed a grammaticis, argumento eſt anguſtior; formulam elogii decebat hanc ferme eſſe: *laudatio conditorum in Ceramico:*) illam igitur laudationem conſumit orator in praedicandis maiorum factis a prima ſtirpe reipublicae repetitis. Locos nobiles, iſtiusque coronae audientia dignos, et inculcatu adeo neceſſarios, de caritate patriae, de dignitate virtutis pro patria contendentis, ipſamque mortem oppetentis, de excellentia famae, honeſtis artibus partae, ſimilesque alios locos ex huiusmodi argumento efflorescentes, vix perſtringit; quibus in locis alius orator copiis philoſophiae inſtructus exſultaſſet. Verum laborant hoc vitio, quod no-

ΛΥΣΙΟΥ

ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΠΡΟΣ ΣΙΜΩΝΑ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Lege τραύματος ἐκ προνοίας, quicunque mortem meditans ciuem Athenienſem vulnerabat, cauſam dixit coram Senatu Areopagitico, et δόξας ἀδικεῖν exſulabat, bonis publicatis. Orta inter Simonem et τὸν ἀπολογούμενον rixa de puero caeditur Simo, in ius vocat.

96.1. Πολλὰ καὶ δεινὰ συνειδὼς Σίμωνι, ὦ βουλὴ, οὐκ ἄν ποτ' αὐτὸν εἰς τοσοῦτον τόλμης ἡγησάμην
3. ἀφικέσθαι, ὥςε ὑπὲρ ὧν αὐτὸν ἔδει δοῦναι δίκην,

bis quidem vitium videtur, non Lyſias modo, ſed etiam Demoſthenes, caeterique omnes oratores graeci, qui orationes eiusmodi ſeu funebres, ſeu panegyricas conſcripſerunt; non errore iudicii ſui decepti; melius enim videntur eloquentiae verae praecepta finesque nouiſſe; neque ex ſeueritate philoſophica iudicandi, ſed hactenus ferendi, et excuſandi, quod auribus non poſſent non ſeruire populi vani, laudum auidi, participare ſuam inertiam et ignauiam fortia maiorum facta exiſtimantis, aut volentis certe, minus praeceptorum ſubtilitate atque ieiunitate doceri, quam exemplorum ignibus admotis ad virtutem accendi. Nullum aſpernatur ſapiens telum, quo virtutem dormientem excitet. ipſa vanitate haud dedignatur in loco vti, dummodo pungat, eoque, quo vult, perueniat.

1. λυσίου κ. τ. λ.] Addit Scalig. περὶ τραύματος

ὑπὲρ τούτων ὡς ἀδικούμενον ἔγκλημα ποιήσασθαι, καὶ οὕτω μέγαν καὶ σεμνὸν ὅρκον [2] διομοσάμενον εἰς ὑμᾶς ἐλθεῖν [3]. εἰ μὲν οὖν ἄλλοι τινὲς ἔμελλον περὶ ἐμοῦ διαγνώσεσθαι, σφόδρα ἂν ἐφοβούμην τὸν κίνδυ- 6.
νον, ὁρῶν, ὅτι καὶ παρασκευαὶ καὶ τύχαι ἐνίοτε τοιαῦται γίνονται, ὥστε πολλὰ καὶ παρὰ γνώμην ἀποβαίνειν τοῖς κινδυνεύουσιν· εἰς ὑμᾶς δ᾽ εἰσελθὼν,

ἐλπί-

ἐκ προνοίας. Quod autem hic loci neque Codd. *Aldini*, neque, quem eiuſdem familiae duco, *Vaticanus*, Lyſiae nomen profiteatur, id eruditum lectorem morari non debet. Hoc ſaepiſſime in aliis orationibus vſu venit. Quanquam autem, quo magis dubitet, huius non meminit totum, quod ſupereſt, Antiquitatis. A Lyſia tamen ſi non exiit, ex eius tamen ſchola certiſſime eſt profecta. Vbique iſtius diſciplinae veſtigia et characteres praeclaris ſignificationibus impreſſos mihi videor videre. TAYLOR.

2. ὅρκον] adigebantur ſcilicet actorque reusque, antequam actionem capeſſerent, iureiurando, iuſta ſe probabilique cauſa niti, nihilque niſi vera ad iudices eſſe praedicaturos.

3. εἰς ὑμᾶς ἐλθεῖν] Forte εἰσελθεῖν. Iſocrates Trapezitico: οὐδεμίαν αὐτῷ σωτηρίαν εἶναι, ἐάνπερ εἰς ὑμᾶς εἰσέλθῃ. Demoſthenes de Corona: εἰς ὑμᾶς εἰσῆλθον, καὶ ἀπέφυγον. Noſter Orat. XXV. εἰς ὑμᾶς εἰσιόντες, eodem ſenſu: et ita Demoſthenes eadem Oratione, εἰς ὑμᾶς εἰσιέναι: nempe, *iudices adire, coram tribunali ſe ſiſtere.* Noſter tamen Orat. II. ὡς ὑμᾶς ἐλθεῖν, eodem ſenſu: vt nihil mutem; praeſertim cum alibi dicat, niſi fallor, ἥκειν εἰς ὑμᾶς, pro re eadem. Rectius forte legas ποιήσεσθαι et διομοσόμενον, paulo ante. Vide initium Orat. II. huic ſimile. MARKLAND.

ἐλπίζω τῶν δικαίων τεύξεσθαι. μάλιστα δ' ἀγανακ-
9. τῶ, ὦ βουλὴ, ὅτι περὶ τῶν τραυμάτων [4] εἰπεῖν
ἀναγκασθήσομαι πρὸς ὑμᾶς, ὑπὲρ ὧν ἐγὼ αἰσχυ-
νόμενος, εἰ μέλλοιεν [5] πολλοί μοι συνείσεσθαι, ἠνε-
σχόμην ἀδικούμενος. ἐπειδὴ δὲ Σίμων με εἰς τοιαύ-
την ἀνάγκην κατέστησεν, οὐδὲν ἀποκρυψάμενος,
12. ἅπαντα διηγήσομαι πρὸς ὑμᾶς τὰ πεπραγμένα.

4. *περὶ τῶν τραυμάτων*] Lego, *πραγμάτων*. *vulnera* enim non tam pudenda erant, quam vulnerum cauſa: ea vero erat *παιδεραστία*. Huiuſmodi *res* non niſi neceſſitate coactum in medium prolaturum ſe dicit. Clare infra: *οὕτω δὲ διάκειμαι πρὸς τὰς ἐκ τῶν τοιούτων πραγματων διαφορὰς, ὥστε* etc. Et ad finem Orat. *ἠναγκάσθην, ἐκ τοιούτων πραγματων, εἰς τοιούτους ἀγῶνας καταστῆναι.* Vide Pollucem VIII. 10. ſegm. 117. vbi hae voces in MS. commutantur. nec dubito, quin Lucianus ſcripſerit *τοῦ πράγματος* in Timon. p. 56. vbi nunc legitur *τοῦ τραύματος*. MARKLAND.

Coniectura Marklandi, pro *τραυμάτων* ſufficientis *πραγμάτων*, prima fronte haud diſplicet. Verumtamen diligentius rem vbi penſites, occurrunt nonnulla aſſenſum ſuſpendentia; primum hoc, quod ipſa in oratione nihil occurrat, vulgatae quod refragetur. tum quod veroſimile haud ſit librarios, vulgaria pro rarioribus arripere ſolitos, hic a more ſuo deſciuiſſe. Denique, quod vtramque lectionem, tam vetuſtam illam, quam hanc nouam pariter premit, hoc eſt; articulus *τῶν* importunus eſt. vtram ſequaris lectionem, eo ſublato orationem habebis molliorem. In Vindobon. eſt *τρατευμάτων*. Num ex eo efficiemus *τερατευμάτων*. *de praeſtigiis, impoſturis*. Sed haud conuenit.

ἀξιῶ δὲ, ὦ βελὴ, εἰ μὲν ἀδικῶ [6], μηδεμιᾶς συγγνώμης τυγχάνειν· ἐὰν δὲ περὶ τέτων ἀποδείξω, ὡς ἐκ ἔνοχός εἰμι οἷς Σίμων διωμόσατο, ἄλλως δὲ ὑμῖν Φαίνωμαι παρὰ τὴν ἡλικίαν τὴν ἐμαυτῦ ἀνοητότερον πρὸς τὸ μειράκιον διατεθεὶς, αἰτῦμαι ὑμᾶς μηδέν με χεῖρω νομίζειν [7]· εἰδότας, ὅτι ἐπιθυμῆσαι

5. εἰ μέλλοιεν] „Legendum εἰ καὶ μέλλοιεν, vt ſen„ſus conſtet.„ PALMER. Quam inſipienter! TAYL.

6. ἀδικῶ] Recte. Εἰ μὲν ἀδικῶ, μηδεμιᾶς συγγνώμης τυγχάνειν. Vti profecto τὸν ἀδικῦντα decet. Sed iam ventum eſt ad Iudices, vbi non, quid ſit *factum*, ſed *confirmatum*; ſpectatur. Ibi enim dominantur *Allegata* et *Probata*, ſiue, vt Graeci loquuntur. τὰ δόξαντα. N. in pr. Orat. *c. Nicomach.* Ηδη, ὦ ἄνδρες δικαςαὶ, τινὲς εἰς κρίσιν καταςάντες αδικειν μὲν εδοξαν, ἀποΦαίνοντες δὲ τὰς τῶν πρoγόνων ἀρετὰς — συγγνωμης ετυχον. Et in pr. Orat. *de Ariſtoph. bonis.* Αν ἐγὼ μὲν μὴ νῦν εὖ εἴπω, ἐ μόνον ἐγὼ, ἀλλὰ καὶ ὁ πατὴρ δοξει αδικος εἶναι. Ita, nam ita certiſſima emendatione mox reponam, *c. Andoc.* Εὰν δὲ ἀμΦισβητῇ, ἐλέγχεται καὶ ἀπολύεται, ἐδὲν δοξας αδικειν. Non minus explicate *Demoſthenes* ineunte orat. *c. Conon. αἰκίας.* Εὰν ηδικησθαι, καὶ παρανενομῆσθαι δοκω, βοηθῆσαί μοι τὰ δίκαια. Et *c. Boeot. de dote matern.* Δέομαι γῦν ἁπάντων ὑμῶν — μετ᾽ ευνοίας γέ με ἀκῦσαι — κἂν ὑμῖν δεινὰ δοκω πεπονθέναι, συγγνώμην ἔχειν μοι. Et rurſus *c. Neaer.* Κἂν μὲν ἕλῃ τὸν εἴρξαντα, καὶ δοξῃ ἀδίκως ἐπιβεβουλεῦσθαι, ἀθῷον εἶναι αὐτὸν καὶ τὲς ἐγγυητὰς ἀπηλλάχθαι τῆς ἐγγύης, ἐὰν δὲ δοξῃ μοιχὸς εἶναι, παραδῦναι αὐτὸν κελεύει τὲς ἐγγυητὰς τῷ ἑλόντι. Nihil ergo veriſimilius, quam vt δοκῶ verbum adeo forenſe et iiſdem plane elementis

σαι [8] μὲν ἅπασιν ἀνθρώποις ἔνεστιν, οὗτος δὲ βέλτιστος ἂν εἴη καὶ σωφρονέστατος, ὅστις κοσμιώτατα τὰς συμφορὰς [9] φέρειν δύναται. οἷς ἅπα-

conſtans in iſto ἀδικῶ ſuffocetur. Εἰ μὲν ἀδικεῖν δοκῶ. Atque ita auctor ſum legendi. TAYLOR.

εἰ μὲν ἀδικῶ etc.] Ita Paulus Actor. XXV. 11. Εἰ μὲν γὰρ ἀδικῶ, καὶ ἄξιον θανάτου πέπραχά τι, οὐ παραιτοῦμαι τὸ ἀποθανεῖν. Elegantiſſime. MARKLAND.

Bene habet vulgata. poterat Taylor iſta annotatione ſuperſedere. Semel hoc loco admonitos velim lectores, ne ſaepius et cum taedio meoque lectorumque iterare neceſſe habeam, quae Taylori, Marklandiue aut aliorum ſine nota tacitus praetermittam, ea non ideo a me probari. Saepe diſſimulando conſulimus virorum doctorum exiſtimationi, et nominum nobilitati parcimus; quae lenitas eſt honeſta. Noſtrae item dignitati cauemus, ne acerbi, ne putidi videamur, inſidiantes oportunitatibus, obtrectatione aliorum nos iactandi. Non deerunt, qui, quae nos conſulto transmittimus, ea ſint notaturi.

7. μηδὲν με χείρω νομίζειν] facile venias in ſuſpicionem, μηδενὸς legendum, me nihilo eſſe nequiorem, quam eſt vllus alius. videtur tamen vulgata defendi poſſe, ſi μηδὲν pro μὴ accipias, et διὰ τοῦτο vel παρὰ τοῦτο ſubaudias. *me ideo χείρω ne exiſtimate.* nolim ideo vobis χείρων videri. Atticis χείρων audit, qui latinis *impurus*, *infamis*, *conſceleratus* eſt, nobis *ein Schelm*, *ein Böſewicht.*

8. ἐπιθυμῆσαι] verbum hoc pro ἐρᾷν paulo rarius occurrit vſurpatum. recurrit tamen hoc ſenſu in continenti.

9. συμφορὰς] Amor enim, praeſertim furioſus et impotens, rerum praeſertim turpium et contemnen-

σιν [10] ἐμποδὼν ἐμοὶ γεγένηται Σίμων οὗτος, ὡς ἐγὼ 18.
ὑμῖν ἐπιδείξω. ἡμεῖς γὰρ ἐπεθυμήσαμεν, ὦ βουλή, Θεοδότου, Πλαταϊκοῦ μειρακίου· καὶ ἐγὼ μὲν, εὖ ποιῶν αὐτὸν, ἠξίουν εἶναί μοι φίλον. [11] οὗτος δὲ, ὑβρίζων καὶ παρανομῶν, ᾤετο ἀναγκάσειν αὐτὸν ποιεῖν
ὅ, τι βούλοιτο. ὅσα μὲν οὖν ἐκεῖνος κακὰ ὑπ' αὐτοῦ 21
πέπονθε, πολὺ ἂν ἔργον εἴη λέγειν· ὅσα δὲ εἰς ἐμὲ αὐτὸν ἐξημάρτηκεν, ἡγοῦμαι ταῦθ' ὑμῖν προσήκειν ἀκοῦσαι. πυθόμενος γὰρ, ὅτι τὸ μειράκιον ἦν παρ' ἐμοὶ,

darum, vel odio adeo dignarum, malum eſt diuinitus immiſſum, κακὸν θεήλατον, vt omnes morbi corporisque animique. Colligit ſic. Oportet vos, ait, vobiſcum ſic reputare, hominum eſſe neminem, quin amore plus minus tentetur, eamque amandi neceſſitatem eſſe ineuitabilem, quam qui ſedatiſſime atque modeſtiſſime ferat, eum eſſe pudiciſſimum atque honeſtiſſimum. Ego autem quo minus amoris oeſtrum, quo ictus fueram, decenter tolerarem, atque vincerem, obſtitit hic Simo. Vel etiam hoc vocabulo συμφορὰς deſignat vulnera a Simone riuali accepta, aliasque eius iniurias, et huius litis moleſtias.

10. ἅπασιν] quaenam illa ſint omnia, in quibus Simonem ſibi obſtitiſſe defenſor queritur, haud ſatis liquet, duo tantum ipſe commemorat. 1. ne amandi neceſſitati ab ipſa natura impoſitae ſeruiret. 2. ne tranquille atque decenter, ſine perturbatione pacis publicae, morbo ſuo defungeretur.

11. ἠξίουν εἶναί μοι φίλον] *poſtulabam, vt mihi beneuolus eſſet.* Sententia facile ferenda, fuit tamen cum ſuſpicarer leg. eſſe, quod ſitne, nec ne, in dubio relinquam. ἠξίουν ποιεῖν εἶναί μοι φίλον dignum mea perſo-

ἐμοὶ, ἐλθὼν ἐπὶ τὴν οἰκίαν τὴν ἐμὴν νύκτωρ μεθύων, ἐκκόψας [12] τὰς θύρας, εἰσῆλθεν εἰς τὴν γυναικωνῖτιν· ἔνδον οὐσῶν τῆς τε ἀδελφῆς τῆς ἐμῆς καὶ τῶν ἀδελφιδῶν· αἳ οὕτω κοσμίως βεβιώκασιν, ὥστε καὶ ὑπὸ τῶν οἰκείων ὁρώμεναι αἰσχύνεσθαι. οὗτος τοίνυν εἰς τοῦτο ἦλθεν ὕβρεως, ὥστ᾽ οὐ πρότερον ἠθέλησεν ἀπελθεῖν, πρὶν αὐτὸν, ἡγούμενοι δεινὰ ποιεῖν, οἱ παραγενόμενοι, καὶ οἱ μετ᾽ αὐτοῦ ἐλθόντες, ἐπὶ παῖδας κόρας καὶ ὀρφανὰς εἰσιόντα, ἐξήλασαν βίᾳ. καὶ τοσούτου ἐδέησεν αὐτῷ μεταμελῆσαι τῶν ὑβρισμένων [13], ὥστε, ἐξευρὼν οὗ ἐδειπνοῦμεν [14], ἀτοπώτατον πρᾶγμα καὶ ἀπιστότατον ἐποίησεν, εἰ μή τις εἰδείη τὴν τούτου μανίαν. ἐκκαλέσας γάρ με ἔνδοθεν, ἐπειδὴ τάχιστα ἐξῆλθον, εὐθύς με τύπτειν ἐπεχείρησεν· ἐπειδὴ δὲ αὐτὸν ἠμυνάμην, ἐν-

στὰς

na cenſebam, me beneficiis in eum conferendis efficere, vt mihi amicus eſſet.

12. ἐκκόψας] Demoſthenes ἐκβαλὼν dixiſſet. Ipſe Lyſias p. 98. 24. τὰς θύρας ἐκβάλλων dixit, non tamen ideo vulgatam damnabo.

13. τῶν ὑβρισμένων] id eſt τῶν ὑβρισμάτων, aut τῶν ὕβρεων. ὑβρίσματα ſunt facinora per ὕβριν, contumeliam, petulantiam, ſuperbiam commiſſa, ius ſibi arrogantem, alios aequo iure ſecum vtentes violandi et inſultandi.

14. ἐξευρὼν οὗ ἐδειπνοῦμεν] ego puta meique ſodales et in his Theodotus, puer mihi adamatus. Conſtat enim ex inſequentibus (p. 99. 5.) defenſorem huius cauſae domi tum non fuiſſe, cum Simo in eam irrumperet.

στὰς [15] ἔβαλλέ με λίθοις. καὶ ἐμοῦ μὲν ἁμαρτάνει,

Ἀριστο-

15. ἠμυνάμην ἐνστὰς] *reſiſtendo*, inquis. Ita quidem *Thucyd.* III. 23. Οἱ δ' ὑπερβαίνοντες τῶν Πλαταιέων, ὡς οἱ πρῶτοι αὐτῶν ἀναβεβήκεσαν, καὶ τοῦ πύργου ἑκατέρου τοὺς φύλακας διαφθείραντες ἐκεκρατήκεσαν, τάς τε διόδους τῶν πύργων αὐτοὶ ενστάντες ἐφύλασσον μηδένα δι' αὐτῶν ἐπιβοηθεῖν. σχ. ad loc. ἐναντιωθέντες. Et ſimiliter hunc Lyſiae locum ad eum ſenſum confirmandum produxit *Steph.* in *Theſauro.* Sed omnino praeter rem. Nihil enim hic agitur minus. Mirarer enim, ſi περὶ ἀμυνομένου hoc dicatur, qui aliter, abſque reſiſtendo, ἀμύνεσθαι non poteſt. Ἀργίας itaque ἐλέγχεται. Neque hoc ſufficit. Audi enim, quaeſo, quam bellule procedat ſententia ex lectione vulgata. *Simo me pugnis adoritur; Cui cum fortiter obſiſtam*, *et* cominus *res agatur*, *ibi* — quod ſequitur, ſodes? *me* lapidibus petit. Vna miſellula literula quas turbas dedit! Simo vbi ſe pugnis nihil profecturum animaduertit, et parari ſibi aduerſarium ſenſit, ibi a via paululum *declinans*, ſtepping aſide, ἔβαλλε λίθοις. Puncto igitur ad ſuum locum reuocato, et ex ἐνστὰς facto εκστας concinnabitur orationis filum. Ἐπειδὴ δὲ αὐτὸν ἠμυνάμην, εκστας ἔβαλλέ με λίθοις. Ita voce vtitur *Herodot. Thal.* 76. Ἐν τε δὴ τῇ ὁδῷ μέσῃ στείχοντες ἐγίνοντο, καὶ τὰ περὶ Πρηξάσπεα γεγονότα ἐπυνθάνοντο. ἐνταῦθα εκσταντες τῆς ὁδοῦ ἐδίδοσαν αὐτοῖσι σφίσι λόγους. Confirmat *Phauorin.* Ὑπεξίσταμαι καὶ ἐξίσταμαι τάσσεται ἐπὶ ὁδοῦ· ὑπανίσταμαι δὲ ἐπὶ καθέδρας. Tralate quidem, ſed appoſite *Demoſth. pro Coron.* Νῦν δ' εκστας τῆς ὀρθῆς καὶ δικαίας ὁδοῦ — Et *c. Aeſch. de ementita legatione.* Εἰς τοῦτο τοίνυν ἀναιδείας καὶ τόλμης αὐτὸν ἥξειν ἀκούω, ὥστε πάντων τῶν πεπραγμένων εκσταντα κ. τ. λ. TAYLOR.

Pro ἐνστὰς, quae lectio librorum ante Taylorum vul-

Ἀριστοκρίτου δὲ, ὃς παρ' ἐμὲ [16] ἦλθε μετ' αὐτοῦ [17], βαλὼν λίθῳ συντρίβει τὸ μέτωπον. ἐγὼ τοίνυν, ὦ βουλὴ, ἡγούμενος μὲν δεινὰ πάσχειν, αἰσχυνόμενος
12. δὲ (ὅπερ ἤδη καὶ πρότερον εἶπον) τῇ συμφορᾷ, ἠνειχόμην,

gatorum erat, ipſe ſuo Marte atque periculo dedit ἐκστὰς, quam mutationem vt probarem, atque porro per hanc editionem propagarem, a me impetrare non potui, neque id effecit Taylor exemplis afferendis iis, quae id docent, de quo nemo dubitabat, ἐκστῆναι τῆς ὁδοῦ ſignificare, *decedere de via;* non id, quod docendi eramus, ἐκστῆναι ſimplex idem ſignificare. Nemo erit graece doctus, qui legens hic in Taylorana ἐκστὰς, verbi inſolentiam, vel potius ſignificationis ei imputatae, non miretur. Alias enim ſignificat vſitato modo, mente ſibi non conſtare. Verum ἐνστὰς aptum probumque eſt. Non ſatis habebat Simo, ait accuſatus, me pugnis verberare. Etiam ἐνστὰς vrgens me atque fugientem perſequens, ſaxis me petebat. Orator id ſi voluiſſet, quod Taylor ei tribuit, dicturus potius erat ἀπόθεν στάς. Poteſt ἐνστὰς etiam ad reum referri, et comma tranſponi ſic, vt quod nunc ante ἐνστὰς collocatum eſt, pone idem collocetur. vt haec exſiſtat ſententia. quia vero ego eum repellebam et vlciſcebar inſtans et vrgens verberibus, petiit me ſaxis. Poſſit quoque συστὰς legi. *congreſſus.* Verum nil opus eſt mutatione. vulgata bene habet. quapropter eam reuocaui.

16. παρ' ἐμὲ] id eſt εἰς τὴν ἐμὴν οἰκίαν. domum meam vna cum Simone venerat, vt me ibi quaererent, verum abſens ego tum domo fueram.

17. ἦλθε μετ' αὐτοῦ] Forte, κατ' αὐτοῦ, *contra eum:* vt mihi opem ferret. Infra, pro τῶν τούτου ἐπιτηδείων, mallem, τῶν αὐτοῦ, vel ἑαυτοῦ. MARKLAND.

χόμην, καὶ μᾶλλον ᾑρούμην μὴ λαβεῖν τούτων τῶν
ἁμαρτημάτων δίκην, ἢ δόξαι τοῖς πολίταις ἀνόητος
εἶναι· εἰδὼς, ὅτι τῇ μὲν τούτου πονηρίᾳ πρέποντα
ἔσται τὰ πεπραγμένα, ἐμοῦ δὲ πολλοὶ καταγελά- 15.
σονται τοιαῦτα πάσχοντος, τῶν φθονεῖν εἰθισμέ-
νων, ἐάν τις ἐν τῇ πόλει προθυμῆται χρηστὸς εἶναι.
οὕτω δὲ σφόδρα ἠπορούμην ὅ, τι χρησαίμην, ὦ Βου-
λή, τῇ τούτου παρανομίᾳ, ὥστε ἔδοξέ μοι κράτιστον
εἶναι ἀποδημῆσαι ἐκ τῆς πόλεως. λαβὼν δὴ τὸ μει- 18.
ράκιον (ἅπαντα γὰρ δεῖ τἀληθῆ λέγειν) ᾠχόμην
ἐκ τῆς πόλεως. ἐπειδὴ δὲ ᾤμην ἱκανὸν εἶναι τὸν χρό-
νον Σίμωνι, ἐπιλαθέσθαι μὲν τοῦ νεανίσκου, μετα-
μελῆσαι δὲ τῶν πρότερον ἡμαρτημένων, ἀφικνοῦμαι
πάλιν. κἀγὼ μὲν ᾠχόμην εἰς Πειραιᾶ, οὗτος δ᾽ 21.
αἰσθόμενος εὐθέως ἥκοντα τὸν Θεόδοτον, καὶ δια-
τρίβοντα παρὰ Λυσιμάχῳ, ὃς ᾤκει πλησίον τῆς
οἰκίας, ἣς οὗτος ἐμεμίσθωτο, παρεκάλεσε τινὰς
τῶν τούτου ἐπιτηδείων. καὶ οὗτοι μὲν ἠρίστων καὶ ἔπι-
νον· φύλακας δὲ κατέστησαν ἐπὶ τοῦ τέγους [18], ἵν᾽ ὁ- 24.

ποτε

18. ςέγους] τέγους. Scal. Obſerues amabo, vt litem dirimat *Magiſter!* Στέγος λέγε. τὸ δὲ τέγος ποιητικόν. Ἄλλως. Στέγος κοινὸν, τέγος Αττικόν. Iam neque dicendum eſt τέγος, quia Poeticum, neque ςέγος, quia κοινόν. Haec ſunt lepidiſſima. Mihi tamen, ſi quid poſt hunc hominem dicendum erit, videtur ςέγος a Poetis, τέγος ab Atticis frequentari, quanquam non ignorem haec aliquando inter ſe variari, vti praeterea paſſim confunduntur in MSS. TAYLOR.

Praetuli τέγους e Vindobon.

ποτε ἐξέλθοι τὸ μειράκιον, εἰσαρπάσαιμεν αὐτόν. ἐν δὲ τούτῳ τῷ καιρῷ ἀφικνοῦμαι ἐγὼ ἐκ Πειραιέως, καὶ τρέπομαι παριὼν ὡς τὸν Λυσίμαχον. ὀλίγον δὲ χρόνον διατρίψαντες, ἐξερχόμεθα. ἤδη μεθύον-
27. τες [19] οὗτοι δ' ἐκπηδῶσιν ἐφ' ἡμᾶς. καὶ οἱ μέν τινες αὐτῷ τῶν παραγενομένων οὐκ ἠθέλησαν συνεξαμαρτεῖν, Σίμων δὲ οὑτοσὶ καὶ Θεόφιλος καὶ Πρώταρχος καὶ Αὐτοκλῆς εἷλκον τὸ μειράκιον. ὁ δὲ, ῥίψας
30. τὸ ἱμάτιον, ᾤχετο φεύγων. ἐγὼ δὲ ἡγούμενος ἐκεῖνον μὲν ἐκφεύξεσθαι, τούτους δ', ἐπειδὴ τάχιστα ἐντύχοιεν ἀνθρώποις, αἰσχυνομένους ἀποτρέψεσθαι· ταῦτα * δὴ διανοηθεὶς [20], ἑτέραν ὁδὸν ᾠχόμην ἀπιών· οὕτω σφόδρ' αὐτοὺς ἐφυλαττόμην, καὶ πάν-
33. τα ταῦτα [21] ὑπὸ τούτων γιγνόμενα, μεγάλην ἐμαυτῷ

19. ἤδη μεθύοντες] Laudo Schottum, vix iterum laudandum. Οὗτοι δὲ ἤδη μεθύοντες ἐκπηδῶσιν ἐφ' ἡμᾶς. TAYLOR.

Olim in libris editis ſic ferebatur interpunctum. ἐξερχόμεθα ἤδη μεθύοντες. οὗτοι δὲ — Schotti quae ſit ſententia, Taylorum nacta ſubſcriptorem videtis. Ego verborum ordinem ſiui immotum, modo aliter interpunxi, ſic ſcil. ἐξερχόμεθα. ἤδη μεθύοντες οὗτοι δὲ — Tam longe a principio ſententiae reiectum δὲ mirari quemquam nolim. Non rarum inuentu id eſt. Exempla collegit Doruillius ad Charitonem. Mutandum tamen ſi quid ſit, malim verba ἤδη μεθύοντες collocari pone ἐφ' ἡμᾶς.

20. ταῦτα διανοηθεὶς] ego de meo δὴ interpoſui.

21. ταῦτα] aut cum τὰ mutandum videtur, aut plane delendum, vt per errorem librarii e πάντα pro-

τῷ συμφορὰν ἐνόμιζον. καὶ ταῦτα [22] μὲν ἵνα φησὶ Σίμων τὴν μάχην γενέσθαι, οὔτε τούτων, οὔτε ἡμῶν οὐδεὶς, οὔτε κατεάγη τὴν κεφαλὴν, οὔτε ἄλλο κακὸν οὐδὲν ἔπαθεν, ὡς ἐγὼ [23] τοὺς παραγενομένους ὑμῖν μάρτυρας παρέξομαι. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. Ὅτι 3β.
μὲν τοίνυν οὗτος ἦν ὁ ἀδικήσας, ὦ βουλὴ, καὶ ἐπιβουλεύσας ἡμῖν, καὶ οὐκ ἐγὼ τούτῳ, ὑπὸ τῶν παραγενομένων μεμαρτύρηται ὑμῖν. μετὰ δὲ ταῦτα [24] τὸ

μὲ

ximo natum. Saepe inter ſe permutantur haec du vocabula literarum ſimilitudine inter ſe finitima.

22. καὶ ταῦτα] Stephanus, καὶ ταύτῃ. Forte κἀνταῦθα, *atque illic*, vel *hic*. MARKLAND.

Arduum eſt in loco deſperato coniecturae periculum facere. Haud pudet tamen fateri, me aliquand ſuſpicatum eſſe (etſi diuinans magis quam ſtatuens hae prodo), Lyſiam ſcripſiſſe καίτοι ὅτε μὲν ἡμῖν α̅ [id eſ πρώτην] φησὶ Σίμων τὴν μάχην γενέσθαι. *atque Simo quo tempore primam ait nobis pugnam contigiſſe.*

23. οὐδὲν ἔπαθεν, ὡς ἐγὼ] Lege et diſtingue, οὐδὲ ἔπαθεν· ὧν ἐγὼ τοὺς παραγενομένους ὑμῖν μάρτυρα παρέξομαι. Μάρτυρες. *quarum rerum teſtes* etc. Vulgo Μαρτυρίαι: male, cum ad μάρτυρας prouocauerat recte, ſi ad μαρτυρίας. Vtriuſque emendationis confirmationem hanc ſume ex Orat. XX. Ὧν ὑμῖν αὐτοὺ μάρτυρας τοὺς παραγενομένους παρέξομαι. μάρτυρες Iſaeus de Haered. Dicaeog. p. 51. Ὧν ἐγὼ τοὺς τότ παρόντας ὑμῖν μάρτυρας παρέξομαι. μάρτυρες. It legendum: vulgo deeſt vox μάρτυρες. MARKLAND

24. μετὰ δὲ ταῦτα] melius vtique conueniet, μεταξὺ δὲ τούτων. interea dum haec geruntur. niſi vulgata hoc ſolummodo dicere vult, *porro, vt reliqua perſequar.* eoque nihil ſit aliud, quam formula rhetoric

μὲν μειράκιον εἰς γναφεῖον κατέφυγεν, οὗτοι δὲ συν-
39. εισπεσόντες, ἦγον αὐτὸν βίᾳ, βοῶντα καὶ κεκρα-
γότα, καὶ μαρτυρόμενον. συνδραμόντων δὲ ἀνθρώ-
πων πολλῶν, καὶ ἀγανακτούντων τῷ πράγματι, καὶ
δεινὰ φασκόντων εἶναι τὰ γινόμενα, τῶν μὲν λεγο-
42. μένων οὐδὲν ἐφρόντιζον, Μόλωνα δὲ τὸν γναφέα καὶ
ἄλλους τινὰς μεταμύνειν[25] ἐπιχειροῦντας συνέκοψαν.
ἤδη δὲ αὐτοῖς οὖσι παρὰ τὴν Λαμποῦς[26] οἰκίαν, ἐγὼ
μόνος βαδίζων ἐντυγχάνω. δεινὸν δὲ ἡγησάμενος εἶ-
ναι καὶ αἰσχρὸν περιϊδεῖν οὕτως ἀνόμως καὶ βιαίως
ὑβρι-

tranſeundi ab argumento ſatis iam declarato ad aliud adhuc declarandum.

25. *μεταμύνειν*] reuocaui hanc probam ex Aldina lectionem, reiecta quae adhuc libris inſederat lectione *ἐπαμύνειν*, quae ſine dubio ab Henr. Stephano eſt inuecta. Verbum *μεταμύνειν*, tametſi nuſquam alias mihi, quod meminerim, occurrit, probi tamen commatis eſt, et ſignificat, pone aliquem currere, vt eum ab eius raptore liberes et vindices.

26. *παρὰ τὴν Λάμπωνος οἰκίαν*] Prior lectio erat *Λάμπους*. mutauit *Stephanus* in *Λάμπωνος*. non opus erat mutatione, opinor, niſi accentu ûs, *Λαμποῦς*. cur enim non *Λαμπὼ*, vt *Σαπφώ*, *Βαυβώ*, *Βασιλὼ* in Epigrammate Callimachi, *Βασιλὼ κάτθανε παρθενική*: et innumera eiuſdem formae. MARKLAND.

Lectionem *λάμπωνος* a Stephano primo proditam, ſiue quod ipſe excogitaſſet, ſiue quod in libris mſtis reperiſſet, Taylor retinuerat. Mihi viſum fuit dubiae Stephani auctoritati certiorem Aldi praeferre. Neque prorſus abhorret a more Atticorum, domos locosue e mulieribus appellare, tametſi rariuſcule fit. v. Var. Lect

ὑβρισθέντα τὸν νεανίσκον, ἐπιλαμβάνομαι αὐτοῦ. 98.1.
οὗτοι δὲ, διότι μὲν τοιαῦτα παρηνόμουν εἰς ἐκεῖνον, οὐκ
ἠθέλησαν εἰπεῖν ἐρωτηθέντες. ἀφέμενοι δὲ τοῦ νεα-
νίσκου, ἔτυπτον ἐμέ. μάχης δὲ γενομένης, ὦ βουλὴ, 3.
καὶ τοῦ μειρακίου βάλλοντος αὐτοὺς, καὶ περὶ τοῦ σώ-
ματος ἀμυνομένου, καὶ τούτων ἡμᾶς βαλλόντων [27], ἔ-
τι δὲ τυπτόντων * αὐτῶν [28] ὑπὸ τῆς μέθης, καὶ
ἐμοῦ ἀμυνομένου, καὶ τῶν παραγενομένων ὡς ἀδικου- 6.
μένοις ἡμῖν ἁπάντων ἐπικουρούντων· ἐν τούτῳ τῷ θο-
ρύβῳ συντριβόμεθα τὰς κεφαλὰς ἅπαντες. καὶ οἱ
μὲν ἄλλοι, οἱ μετὰ τούτου παροινήσαντες, ἐπειδὴ
τάχιστά με εἶδον μετὰ ταῦτα [29], ἐδέοντό μου συγ-
γνώμη

27. *καὶ τούτων ἡμᾶς βαλλόντων κ. τ. λ.*] Quouis pignore decertarim haec verba *βαλλόντων* et *τυπτόντων* alterum alterius locum occupaſſe. Vnuſquiſque enim aequus pugnae ſpectator extemplo confitebitur ea acie fuiſſe concertatum, vt Theodotus puer *τύπτεσθαι*, *ὁ ἀπολογούμενος βάλλεσθαι* omnino nequiuerit. Contraria omnia video. TAYLOR.

Poſt *βαλλόντων* nonnihil deeſſe, penes me dubium nullum ſupereſt. Fortaſſis deeſt haec ſententia *συνέτρεχον πολλοὶ πολλαχόθεν*.

28. *αὐτῶν*] ſic dedi de meo. Subauditur *ἐμέ*. *illis adhuc me caedentibus*. libri vulgati dant *αὐτὸν*.

29. *εἶδον, μετὰ ταῦτα ἐδέοντο*] ſic diſtinctum eſt in vulgatis. quam diſtinctionis prauitatem hoc modo correxi. *εἶδον μετὰ ταῦτα*, vt primum poſtmodum, (vel tempore poſt,) mihi occurrerunt, (aut me viderunt et mecum congreſſi ſunt,) *ἐδέοντό μου* — deprecati ſunt veniam, excuſarunt ſeſe, illi Simonis puta familiares eaque in pugna ſatellites.

γνώμην ἔχειν, οὐχ ὡς ἀδικούμενοι, ἀλλ' ὡς δεινὰ πεποιηκότες. καὶ ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου τεττάρων ἐτῶν παρεληλυθότων, οὐδέν μοι πώποτε ἐνεκάλεσεν οὐδείς. Σίμων δ' οὑτοσὶ, ὁ πάντων τῶν κακῶν [30] αἴτιος γενόμενος, τὸν μὲν ἄλλον χρόνον ἡσυχίαν ἦγε, δεδιὼς περὶ αὑτοῦ· ἐπειδὴ δὲ δίκας ἰδίας ᾔσθετο κακῶς ἀγωνισάμενον [31] ἐξ ἀντιδόσεως, καταφρονήσας μου, οὑτωσὶ τολμηρῶς εἰς τοιοῦτον ἀγῶνά με κατέστησεν. ὡς οὖν καὶ ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, τούτων ὑμῖν τοὺς παραγενομένους μάρτυρας παρέξομαι. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Τὰ μὲν οὖν γεγενημένα, καὶ ἐμοῦ καὶ τῶν μαρτύρων ἀκηκόατε. ἐβουλόμην δ' ἄν, ὦ βουλὴ, Σίμωνα τὴν αὐτὴν γνώμην ἐμοὶ ἔχειν [32], ἵν' ἀμφοτέρων ἡμῶν ἀκούσαντες τἀληθῆ, ῥᾳδίως ἔγνωτε τὰ δίκαια. ἐπειδὴ δὲ αὐτῷ οὐδὲν μέλει τῶν ὅρκων, ὧν διωμόσατο, πειράσομαι καὶ περὶ ὧν οὗτος ἔψευσται, διδάσκειν ὑμᾶς. ἐτόλμησε γὰρ εἰπεῖν, ὡς αὐτὸς μὲν τριακοσίας δραχμὰς ἔδωκε Θεοδότῳ, συνθήκας [33] πρὸς

30. *πάντων τῶν κακῶν*] articulum, quo vulgatae carent, e Vindobon. addidi.

31. *ἀγωνισάμενον*] ſubaudi *ἐμέ*.

32. *τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν ἐμοὶ*] h. e. pari, atque me, religione iuriſiurandi moueri, quo nos ambo, antequam ad cauſae actionem admitteremur, adacti fuimus, atque ſpopondimus, nos velle rem, prout vere acta fuiſſet, ita enarrare. Quod iuſiurandum, vt ille contemſit et violauit, falſa referens, ita ego contra vera referens ſancte colui.

33. *συνθήκας*] habemus hic exemplum rei vere

πρὸς αὐτὸν ποιησάμενος, ἐγὼ δ' ἐπιβουλεύσας ἀπέ-
στησα αὐτοῦ τὸ μειράκιον. καίτοι ἐχρῆν αὐτὸν, εἴπερ 21.
ἦν ταῦτ' ἀληθῆ, παρακαλέσαντα μάρτυρας ὡς
πλείστους, κατὰ τοὺς νόμους διαπράττεσθαι περὶ αὐ-
τῶν [34a]. οὗτος δὲ τοιοῦτον οὐδὲν πώποτε φαίνεται ποι-
ήσας, ὑβρίζων δὲ καὶ τύπτων ἀμφοτέρους [34b]. ἡ-
μᾶς, καὶ κωμάζων, καὶ τὰς θύρας ἐκβάλλων, καὶ 24.
νύκτωρ εἰσιὼν ἐπὶ γυναῖκας ἐλευθέρας. ἃ χρὴ μά-
λιστα, ὦ βουλὴ, τεκμήρια νομίζειν, ὅτι ψεύδεται
πρὸς ὑμᾶς. σκέψασθε δὲ, ὡς ἄπιστα εἴρηκε. τὴν
γὰρ οὐσίαν τὴν ἑαυτοῦ ἅπασαν πεντήκοντα καὶ δια- 27.
κοσίων δραχμῶν ἐτιμήσατο. καίτοι θαυμαστὸν, εἰ τὸν
ἑταιρήσοντα πλειόνων ἐμισθώσατο, ὧν αὐτὸς τυγ-
χάνει κεκτημένος. εἰς τοῦτο δ' ἥκει τόλμης, ὥστε οὐκ
ἐξαρκεῖ περὶ τούτου μόνον αὐτῷ ψεύσασθαι, περὶ
τοῦ δεδωκέναι τὸ ἀργύριον, ἀλλὰ καὶ κεκομίσθαι [35] 30.
φησί· καίτοι πῶς εἰκός ἐστι, τότε μὲν ἡμᾶς τοιαῦ-
τα ἐξαμαρτάνειν, οἷα κατηγόρηκεν οὗτος, ἀποστε-
ρῆσαι βουλομένους τὰς τριακοσίας δραχμάς· ἐπειδὴ
δὲ ἀπεμαχεσάμεθα, τηνικαῦτα ἀποδοῦναι τὸ ἀρ-
γύριον αὐτῷ, μήτε ἀφειμένους [36] τῶν ἐγκλημάτων, 33.
μήτε

geſtae, quam vnquam eueniſſe negat Aeſchines in or. adu. Timarchum, ſcil. ἑταιρήσεως κατὰ γραμματεῖον.

34a. περὶ αὐτῶν] aut hac de cauſa vniuerſa, aut de tercentum illis drachmis peculiariter.

34b. ἀμ'] Abſit inane iſtud et otioſum vocabulum, quod creuit ex vicinia τοῦ ἀμφοτέρους! TAYLOR.

35. κεκομίσθαι] ſcil. παρ' ἡμῶν.

36. ἀφειμένους] qui credibile eſt nos fuiſſe tam tar-

μήτε ἀνάγκης ἡμῖν μηδεμιᾶς γενομένης; ἀλλὰ γὰρ, ὦ βουλὴ, πάντα αὐτῷ ταῦτα σύγκειται καὶ μεμηχάνηται. καὶ δοῦναι μέν φησιν, ἵνα μὴ δοκῇ δεινὰ ποιεῖν, εἰ μηδενὸς αὐτῷ συμβολαίου γεγενημένου, τοι-
36. αῦτα ἐτόλμα ὑβρίζειν τὸ μειράκιον [37] · ἀπειληφέναι δὲ προσποιεῖται, διότι φανερός ἐστιν ἐγκαλέσας οὐδέποτ' ἀργύριον [38], οὐδὲ μνείαν περὶ τούτου οὐδεμίαν ποιησάμενος. φησὶ δ' ἐπὶ ταῖς αὐτοῦ θύραις ὑπ'

dos et tam ſupinos, vt reſtitueremus quidem illi numos ſuos, cautionem autem illam omitteremus, vt nempe ſyngrapham ab eo exigeremus ipſius manu conſcriptam, qua teſtaretur, non modo numos a nobis acceptos tuliſſe, verum etiam eo facto ius ſuum nobis remiſiſſe, ob illa verbera aliasque iniurias nos in iure perſequendi, et quicquid inter ſe atque nos interceſſiſſet ſimultatum atque rixarum, id omne hoc pacto deciſum atque expunctum eſſe. Eiusmodi enim ſyngrapha Atticis *ἄφεσις* appellabatur, et qui eam impetraſſet, *ἀφειμένος*.

37. *ὑβρίζειν τὸ μειράκιον*] malim *εἰς τὸ μειρ.* non quo neſciam, perinde dici *ὑβρίζειν τινὰ*, quam *εἴς τινα*. neque hoc me fugit, defendi poſſe *τοιαῦτά τινα ὑβρίζειν*, pro *ἐν τοιούτοις*. Sed planius atque mollius illud eſt, quod commendo.

38. *ἐγκαλέσας οὐδέποτ' ἀργύριον*] Recte: *non accuſans me pecuniae* iniuſtae detentae. Iſocrates Trapezit. init. *εἰ δὲ δόξω μηδὲν προσηκόντως τοσαῦτα χρήματα ἐγκαλεῖσθαι, διαβληθείην ἂν τὸν ἅπαντα χρόνον*: *tantam pecuniam petere*, vertit *Wolfius*: parum plene. Dion. Halicarnaſſ. in *Iſocrate*, hunc locum citans, pro *ἐγκαλεῖσθαι* legit *ἐγκαλέσαι*: forte rectius: et *προσῆκον* pro *προσηκόντως*: quod melius puto. MARKL.

ἐμοῦ δεινῶς διατεθῆναι τυπτόμενος. Φαίνεται δὲ
πλεῖον ἢ τέτταρα στάδια ἀπὸ τῆς οἰκίας διώξας τὸ 39.
μειράκιον, οὐδὲν κακὸν ἔχων· καὶ ταῦτα πλέον ἢ δια-
κοσίων ἰδόντων ἀνθρώπων, ἔξαρνός ἐστι. λέγει δ', ὡς
ἡμεῖς ἤλθομεν ἐπὶ τὴν οἰκίαν τὴν τούτου ὄστρακον [39]
ἔχοντες, καὶ ὡς ἠπείλουν αὐτῷ ἐγὼ ἀποκτενεῖν· καὶ
ὡς τοῦτό ἐστιν ἡ πρόνοια. ἐγὼ δὲ [40] ἡγοῦμαι, ὦ Βου- 42.
λή, ῥᾴδιον εἶναι γνῶναι, ὅτι ψεύδεται, οὐ μόνον ὑ-
μῖν τοῖς εἰωθόσι σκοπεῖσθαι περὶ τῶν τοιούτων, ἀλ-
λὰ καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασι. τῷ γὰρ ἂν δόξειε πιστὸν,
ὡς ἐγὼ προνοηθεὶς καὶ ἐπιβουλεύων ἦλθον ἐπὶ τὴν
Σίμωνος οἰκίαν μεθ' ἡμέραν, μετὰ τοῦ μειρακίου, 99. 1.
τοσούτων ἀνθρώπων παρ' αὐτῷ συνειλεγμένων; εἰ
μὴ εἰς τοῦτο μανίας ἀφικόμην, ὥστε ἐπιθυμεῖν εἷς
ὢν πολλοῖς μάχεσθαι· ἄλλως τε καὶ εἰδὼς, ὅτι 3.
ἀσμένως [41] ἄν με εἶδεν ἐπὶ ταῖς θύραις ταῖς αὐτοῦ·
ὃς καὶ ἐπὶ τὴν ἐμὴν οἰκίαν φοιτῶν, εἰσῄει βίᾳ, καὶ
οὔτε τῆς ἀδελφῆς, οὔτε τῶν ἀδελφιδῶν φροντίσας,

ζητεῖν

39. ὄστρακον] teſtam vinariam ingentem, quo illam in ipſius, Simonis puta, capite confringeremus, eoque ipſum necaremus.

40. ἐγὼ δὲ ἡγοῦμαι] particulam δὲ interpoſui ex mente Stephani, qua vulgatae carent. poterat tamen etiam alio modo locus emendari; ſcil. ſic — πρόνοια. ἃ ἐγὼ ἡγοῦμαι. Quam facile factu ſit, vt ἃ in concurſu cum extrema litera vocabuli πρόνοια abſorberetur, nemo non vltro cernit.

41. ἀσμένως] Fortaſſe ασμενος erat Ἀττικώτερον. Ita *de caede Eratoſth.* ασμενη με ἑωρακυῖα. et paucis interiectis Ἐκάθευδον ασμενος ἥκων ἐξ ἀγροῦ. TAYLOR.

ζητεῖν με ἐτόλμα· καὶ ἐξευρὼν οὗ δειπνῶν ἐτύγχανον, ἐκκαλέσας ἔτυπτέ με· καὶ τότε μὲν ἄρα, ἵνα μὴ περιβόητος εἴην, ἡσυχίαν ἦγον, συμφορὰν ἐμαυτοῦ νομίζων τὴν τούτου πονηρίαν· ἐπειδὴ δὲ χρόνος διεγένετο, πάλιν (ὥς οὗτός φησιν) ἐπεθύμησα περιβόητος γενέσθαι; καὶ εἰ μὲν ἦν παρὰ τούτῳ τὸ μειράκιον, εἶχεν ἄν τινα λόγον τὸ ψεῦδος αὐτῷ, ὡς ἄρ' ἐγὼ διὰ τὴν ἐπιθυμίαν ἠναγκαζόμην ἀνοητότερόν τι ποιεῖν τῶν εἰκότων· νῦν δὲ τούτῳ μὲν οὐδὲ διελέγετο, ἀλλ' ἐμίσει πάντων ἀνθρώπων μάλιστα· παρ' ἐμοὶ δὲ ἐτύγχανε διαιτώμενον. ὥστε τῷ ὑμῶν πιστὸν, ὡς ἐγὼ πρότερον μὲν ἐξέπλευσα ἐκ τῆς πόλεως ἔχων τὸ μειράκιον, ἵνα μὴ τούτῳ μαχοίμην· ἐπειδὴ δὲ ἀφικόμην, πάλιν [42] ἦγον αὐτὸν [43] ἐπὶ

42. πάλιν] Bene ferri poteſt recepta punctura, non nego. Πάλιν vice verſa. Ex contrario. Ita modo, Τότε μὲν ἄρα, ἵνα μὴ περιβόητος εἴην, ἡσυχίαν ἦγον — ἐπειδὴ δὲ χρόνος διεγένετο, πάλιν ἐπεθύμησα περιβόητος γενέσθαι. Et *Sophocl. Electr.* 648.

Εἰ μὲν πέφηνεν ἐσθλὰ, δὸς τελεσφόρα,
Εἰ δ' ἐχθρὰ, τοῖς ἐχθροῖσιν ἔμπαλιν μέθες.

Et ibid. 1050.

Καὶ τοῦτ' ἀληθές. οὐδὲ βουλεύσῃ πάλιν.

σχ. Εἰς τοὐπίσω, εἰς τὸ ἐναντίον. Aeſch. *c. Timarch.* Ἅμα δὲ καὶ βούλομαι διεξελθεῖν πρῶτον πρὸς ὑμᾶς, ὡς ἔχουσιν οἱ νόμοι περὶ τῆς πόλεως· πάλιν δὲ μετὰ τοῦτο ἀντεξετάσαι τοὺς τρόπους τοῦ Τιμάρχου. *Opponere* mores hominis moribus ciuitatis. *Plat. Charmid.* Ἐὰν μὲν γὰρ μὴ φῶ εἶναι σώφρων, ἅμα μὲν ἄτοπον αὐτὸν καθ' ἑαυτοῦ τοιαῦτα λέγειν, ἅμα δὲ καὶ Κριτίαν τόνδε ψευδῆ ἐπιδείξω — ἐὰν δ' αὖ φῶ, ἴσως ἐπαχθὲς φανεῖται. Plutarch. *Sympoſ. lib.* I. *Probl.* 3

τὴν οἰκίαν τὴν Σίμωνος, οὗ πλεῖστα ἔμελλον πράγματα ἕξειν; καὶ ἐπεβούλευον[44] μὲν αὐτῷ, οὕτω δὲ ἦλθον ἀπαράσκευος, ὥστε μήτε φίλους, μήτε οἰκέτας, μήτε ἄλλον ἄνθρωπον παρακαλέσαι μηδένα; εἰ μὴ τοῦτό γε τὸ παιδίον, ὃ ἐπικουρῆσαι μὲν μοι οὐκ ἂν ἠδύνατο, μηνύσαι

init. Ῥωμαίοις ὁ τῆς μέσης κλίνης τελευταῖος, ον υπατικὸν προσαγορεύουσι· τῶν δὲ περὶ τὸν Πόντον Ἑλλήνων ἐνίοις, ὥσπερ Ἡρακλεώταις, εμπαλιν ὁ τῆς μέσης πρῶτος. Apollon. Rhod. IV. 22.

Ει μή μιν Φρίξοιο θεὰ σὺν παισὶ φέβεσθαι
Ὦρσεν ἀτυζομένην· πτερόεις δέ οἱ ἐν φρεσὶ θυμὸς
Ἰάνθη· μετὰ δ' ἥγε παλισσυτος ἀθρόα κόλπον
Φάρμακα πάντ' ἄμυδις κατεχεύατο φωριαμοῖο.

Ioſephus denique ſcriptor, vt quibusdam placere video, Ἀττικίζων *Antiq.* III. 11. 2. Καὶ περὶ τῶν ζώων δὲ διέκρινεν ἕκαστον ὃ, τι τρέφοιντο, καὶ οὗ πάλιν ἀπεχόμενοι διατέλειεν. Haec, inquam, et lautiora fortaſſe adduci poterant, quae tamen ex meo animo delere non poſſunt lectionem, quam diu elegantiorem eſſe mihi perſuaſeram. Ἐπειδὴ δὲ ἀφικόμην πάλιν, ἦγον αὐτόν. κ. τ. λ. Noſter paulo ſuperius. Ἐπειδὴ δὲ ᾤμην ἱκανὸν εἶναι τὸν χρόνον — αφικνοῦμαι παλιν. Iſocr. *Panegyr.* Λέγεται δ' οὖν περὶ μὲν Ἀμαζόνων: ὡς τῶν μὲν ἐλθουσῶν οὐδεμία παλιν απηλθεν. Demoſth. *de falſa legat.* Ἀλλ' ἐπειδὴ παλιν ηκομεν ἐκ τῆς πρεσβείας ταύτης. TAYL.

43. αὐτὸν] conuenientius videtur αὐτός. ipſe egomet, vltro, ſponte mea. nam αὐτὸν ipſum per ſe a legente quoque facile ſubauditur poſt praemiſſum τὸ μειράκιον. At vocabulum, in quo caput rei verſatur, omitti non debebat.

44. καὶ ἐπεβούλευον] Imitatur hunc locum *Cicero* in ea *pro Milone.* SALMASIVS.

σαι δὲ ἱκανὸν ἦν βασανιζόμενον [45], εἴ τι ἐγὼ ἐξημάρτανον. ἀλλ' εἰς τοσοῦτον ἀμαθείας ἀφικόμην, ὥστε
18. ἐπιβουλεύων Σίμωνι, οὐκ ἐτήρησα αὐτὸν, οὗ μόνον οἷόν τε ἦν λαβεῖν, ἢ νύκτωρ, ἢ μεθ' ἡμέραν [46], ἀλλ' ἐνταῦθα ἦλθον, οὗ αὐτὸς ἔμελλον ὑπὸ πλείστων ὀφθήσεσθαί τε καὶ συγκοπήσεσθαι [47] ὥσπερ κατ' ἐμαυ-

45. ἢ βασανιζόμενον] Seruus ergo erat Theodotus. neque enim ingenui tormentis erant obnoxii. At qui Plataicus erat, et conſtat Plataeenſes ciuitate attica donatos fuiſſe. Nodum hunc non expedio, niſi ſi quis maiorum Theodoti ſe vltro in ſeruitutem dedit.

46. ἢ μεθ' ἡμέραν] Laeuum hominem et quotidiani cerebri, qui Lyſiam adeo ἀμούσως his verbis incruſtauit! Tu dele ſecurus, quod ille obdormiſcens infixit. Senſus et oppoſitio eſt. ἢ μόνον ἢ νύκτωρ. Atque ita loquitur *Antiph.* Κατηγορ φόνου ἀπαράσημος. Οὐ γὰρ ἀωρὶ τῶν νυκτῶν, οὐδ' ἐν ἐρημίᾳ ἐλοιδοροῦντο. TAYLOR.

Sic, vt nunc reſtitui, dant ſuperiores editiones, Taylorana vetuſtiores, omnes. Vnus Taylor auſus eſt verba illa ἢ μεθ' ἡμέραν ex editione ſua excludere, neſcio qua mente, aut qua de cauſa. Quam enim prodidit, illa nulla eſt. Ergone de die quoque fortunis vitaeue alicuius inſidiari non licet? Non recordabatur nempe Taylor, ad perimendum aliquem ſatis non eſſe, vt eum noctu aggrediaris. poteſt enim fieri, vt ab aggreſſore, quamuis noctu, oppreſſus, tamen ſtipatores ſecum habeat, a quibus protegatur, aut, ſi res in loco celebri geratur, vt multi ad clamorem concurrant. Niſi ſolum, in loco deſerto opprimis, nil agis. Lux tenebraeue perinde valent ad caedem ſeu accelerandam, ſeu impediendam.

47. συγκοπήσεσθαι] Ita ex faecibus *Aldinis*, σκο-

ἐμαυτοῦ[48] τὴν πρόνοιαν ἐξευρίσκων, ἵν' ὡς μάλιστα ὑπὸ 21
τῶν ἐχθρῶν ὑβρισθείην. ἔτι τοίνυν, ὦ βουλή, καὶ ἐκ τῆς μάχης τῆς γενομένης ῥᾴδιον γνῶναι, ὅτι ψεύδεται. τὸ γὰρ μειράκιον ὡς ἔγνω[49], ῥίψαν θοιμάτιον, φεῦγον ᾤχετο· οὗτοι δὲ αὐτὸ ἐπεδίωκον·
ἐγὼ δὲ ἑτέραν ἀπελθὼν ὁδὸν ᾠχόμην· καίτοι ποτέ- 24
ρους χρὴν αἰτίους τῶν γεγενημένων εἶναι νομίζειν; τοὺς φεύγοντας, ἢ τοὺς ζητοῦντας καταλαβεῖν; ἐγὼ μὲν γὰρ ἡγοῦμαι πᾶσιν εἶναι δῆλον, ὅτι φεύγουσι μὲν οἱ περὶ αὑτῶν δεδιότες, διώκουσι δὲ οἱ βουλόμενοί τι ποι-
ῆσαι κακόν. οὐ τοίνυν ταῦτα * μὲν εἰκότα[50], ἄλ- 27
λως

πήσεσθαι, egregia et iam ſolita laude reſtituit *Steph.* Dolet poſt haec non ſat habuiſſe Schottum, aut putaſſe ſuum συγκουφίζεσθαι aliquid poſſe. Quanquam arbitror eum ita legiſſe, neglecto monitu: οὗ αὐτὸς ἔμελλεν ὑπὸ πλείστων ὀφθήσεσθαί τε καὶ συγκουφίζεσθαι. Συγκοπήσεσθαι item Cod. noſter *Coislin.* TAYLOR.

48. ὥσπερ κατ' ἐμαυτοῦ κ. τ. λ.] Coniectaui verba ſic eſſe legenda, cum ſint ſine dubio mendoſiſſima, ὥσπερ παρ' ἐμὴν τὴν προτεραν διανοιαν ἐξευρίσκων ἵν' κ. τ. λ. TAYLOR.

Bene habet h. l. et ſignificat, ac ſi actionem aduerſus me ex titulo vulneris caedisue praemeditatae ipſe excogitaſſem atque machinatus eſſem. Quod Taylor coniecit, id a graeca ſtructura et indole abhorret. Saltim, id ſi voluiſſet, dediſſet ὡς παρὰ τὴν προτέραν ἐμοῦ διάνοιαν. Sed abit ea ſententia, quam oratori imputat, ab eius mente, et hiat oratio, ſi eam ſequimur. nam ἐξευρίσκων quidnam? hoc nempe reticetur.

49. ὡς ἔγνω] ſcil. τὰ γιγνόμενα, vel ὅτι διώκεται.

50. ταῦτα μὲν εἰκότα] particulam μὲν de meo ad-

λως δὲ παρ' αὐτῶν πέπρακται [51], ἀλλὰ καταλαβόντες τὸ μειράκιον, ἐκ τῆς ὁδοῦ ἦγον βίᾳ· ἐντυχὼν δ' ἐγὼ, τούτων μὲν οὐχ ἡπτόμην, τοῦ μειρακίου δ' ἐπελαμβανόμην. οὗτοι δὲ ἐκεῖνόν τε ἦγον βίᾳ, καὶ ἐμὲ ἔτυπτον· καὶ ταῦθ' ὑμῖν ὑπὸ τῶν παραγενομένων μεμαρτύρηται. ὥστε δεινὸν, εἰ περὶ τούτων [52] ἐγὼ δόξω προνοηθῆναι, περὶ ὧν οὗτοι τυγχάνουσιν οὕτω δεινὰ καὶ παράνομα πεποιηκότες. τί δ' ἂν ποτε ἔπαθον, εἰ τἀναντία τῶν νῦν γεγενημένων ἦν· εἰ πολλοὺς ἔχων τῶν ἐπιτηδείων ἐγὼ, ἀπαντήσας Σίμωνι, ἐμαχόμην αὐτῷ, καὶ ἔτυπτον αὐτὸν, καὶ ἐδίωκον [53], καὶ καταλαβὼν ἄγειν βίᾳ ἐζήτουν· ὅπου νῦν, τούτου ταῦτα πεποιηκότος, ἐγὼ εἰς τοιοῦτον ἀγῶνα καθέστηκα, ἐν ᾧ καὶ περὶ τῆς πατρίδος καὶ

τῆς

didi, quae libris omnibus deeſt. non itaque licet occurrere, probabilia quidem haec eſſe; neutiquam autem illos [Simonem eiusque ſodales] ita reapſe egiſſe.

51. πέπρακται] πέπλασται Steph., Non dico nullo cum ingenio: hoc leue eſt, ſed errore putidiſſimo. Senſus eſt: *Non ſunt hae bellulae argumentationes, et vero tantum ſimiles, cum res ipſa aliter interea ſe habuit. Non vobis propono, quod fieri potuit, ſed quod factum eſt.* Nihilo aliquando leuiorem gratiam init, qui veram auctoris lectionem aſſerit, quam qui configit alienam. TAYLOR.

52. περὶ τούτων] ea de cauſa, illas ob res. περὶ ὧν qua de cauſa, vel quas ob res.

53. poſt ἐδίωκον aut addendum, aut certe ſubaudiendum eſt τὸ μειράκιον. ſed addi mallem. nam alias facile a minus attento ad Simonem referri poſſit.

τῆς οὐσίας τῆς ἐμαυτοῦ ἁπάσης κινδυνεύω; τὸ δὲ μέγιςον καὶ περιφανέςατον πάντων· ὁ γὰρ ἀδικηθεὶς καὶ ἐπιβουλευθεὶς ὑπ' ἐμοῦ, ὥς φησιν, οὐκ ἐτόλμησε τεττάρων ἐτῶν ἐπισκήψασθαι εἰς * ὑμᾶς [54]. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι, ὅταν ἐρῶσι καὶ ἀποςερῶνται ὧν 39.
ἐπιθυμοῦσι, καὶ συγκοπῶσιν, ὀργιζόμενοι παραχρῆμα τιμωρεῖσθαι ζητοῦσιν, οὗτος δὲ χρόνοις ὕςερον. ὅτι μὲν οὖν, ὦ βουλή, οὐδενὸς αἴτιός εἰμι τῶν γεγενημένων, ἱκανῶς ἀποδεδεῖχθαι νομίζω. Οὕτω δὲ διάκειμαι πρὸς τὰς ἐκ τῶν τοιούτων πραγμάτων 42.
διαφορὰς, ὥςε καὶ ἄλλα πολλὰ ὑβρισμένος ὑπὸ Σίμωνος, καὶ κατεαγεὶς τὴν κεφαλὴν [55] ὑπ' αὐτοῦ, οὐκ

ἐτόλ-

54. εἰς ὑμᾶς] ſic dedi de meo. vulgati daut εἰς ἡμᾶς. quod Taylor ita reddidit. *per vniuerſum quadriennium nobis diem dicere non ſuſtinuit.* Verum hoc ſignificatu ἐπισκήπτεσθαί τινι dicitur, non εἴς τινα. quod poſterius multum diuerſum quid ſignificat, ſcilicet deferre ad forum vel iudicium aliquod actionem in aliquem. Cum iudices deſignantur, vſurpatur εἰς. cum reus, tum datiuus. Dedi ergo εἰς ὑμᾶς. *ad vos appellare.* alloquitur iudices huius actionis de vulneribus praemeditatis, ſenatum puta areopagiticum.

55. κατεαγεὶς] „Licet τὸ καταγεὶς bene inclinetur ab ἄγω frango ſecundum leges, tamen non eſt „in vſu, et alibi me legiſſe non memini, et credo legendum κατεαγώς.„ PALMER.

Non ſua laude fraudandus eſt vir ingenioſiſſimus, quemque propter ſummam eruditionem ſemper maximi merito feci. *Lucian. Diolog. meretric. Cochl. et Parthen.* ſtatim ab initio. Τί δακρύεις, ὦ Παρθενὶ, ἢ πόθεν κατεαγότας τοὺς αὐλοὺς φέρεις; Ariſtoph. *Plut.* 155.

Αντὶ δὲ θραύεις, ϛάμνε κεφαλὴν κατεαγοτος. *Demoſth.* item *adu. Conon.* Τὴν κεφαλὴν δέ γε ἡμεῖς ἢ ἕτερόν τι κατεαγέναι φήσομεν. Et eſt plane Attica locutio. Sed καταγεὶς, licet non dicatur iſtorum hominum more, pace *Palmerii* dico eſſe in vſu, cum καταγὲν ὀϛοῦν video laudari ex *Galeno*. Si quid tamen mutandum erit, ſuadeo legere non κατεαγὼς, ſed κατεαγεὶς. Ea enim reſolutio Atticorum inuenitur extra παρακείμενον. Ὕϛερον δ᾽ ἐγὼ μὲν ἐν Κυνοσάργει ἐπὶ πωλεῖον ὃ μονὴν ἀναβὰς (Θαύματα haec, non ῥήματα, ſi fas ſit aliud agenti hoc monere. Lege enim ἐπὶ πωλεῖον ἡμιονειον ἀναβὰς) ἔπεσον καὶ τὴν κλεῖν συντρίβην, καὶ τὴν κεφαλὴν κατεαγην. Andoc. *de Myſter:* Et *Ariſtoph. Veſp.* 1418.

Ανὴρ Συβαρίτης ἐξέπεσεν ἐξ ἅρματος
καὶ πως κατεαγη τῆς κεφαλῆς μέγα σφόδρα.

Et 1426.

Ακεε, μὴ φεῦγ᾽ ἐν Συβάρει γυνή ποτε
κατεαξ᾽ ἐχῖνον.

Sed reperitur etiam extra Indicatiuum. Modo noſter ἀλλήλων κατεαξαντες τὰς κεφαλάς. Vſurpat etiam *Etymolog. M.* quem minime deceret, ſi abnorme fuiſſet: Ηγαλένην κάλπιν ἀειρομένην . . . τὴν κατεαγεισαν ἢ κολοβωθεῖσαν, ἢ κοιλωθεῖσαν. κ. τ. λ. Κατεαγῶσιν item apud *Ariſtoph.* ſi fides Lexicis. Ita *Epictetus*, c. 3. κατεαγεισης γὰρ αὐτῆς, ἐ ταραχθήσῃ. Et 25. Οταν τε γείτονος ἄλλο παιδάριον κατεαξῃ τὸ ποτήριον, πρόχειρόν ἐϛιν εὐθὺς λέγειν, ὅτι τῶν γινομένων ἐϛίν. Ισθι ἐν, ὅτι ὅταν καὶ τὸ σὸν κατεαγῃ, τοιοῦτον εἶναί σε δεῖ ὁποῖον ὅτε καὶ τὸ τε ἄλλε κατεαγη. Haec dixi, vt planum faciam ambiguam eſſe omnino fidem eorum, qui nobis Atticas locutiones venditant. V. *Magiſter* in Καταγῆναι, quem hic locus Lyſiae non vno vulnere confodit. TAYLOR.

καταγεὶς τὴν κεφαλὴν] Potius κατεαγεὶς: hac

ἐτόλμησα αὐτῷ ἐπισκήψασθαι[56]· ἡγούμενος δεινὸν εἶναι, εἰ ἄρα περὶ παιδικῶν[57] ἐφιλονεικήσαμεν ἡ- 100.I
μεῖς πρὸς ἀλλήλους, τούτου ἕνεκεν ἐξελάσαι τινὰς[58] ζητῆσαι ἐκ τῆς πατρίδος. ἔπειτα δὲ[59] καὶ οὐδε-

μίαν

enim forma vtitur ſupra, κατεάγη τὴν κεφαλήν: et infra, κατεάξαντες τὰς κεφαλάς. Demoſthenes contra Cononem: τὴν κεφαλὴν δέ γε ἡμεῖς, ἢ ἕτερόν τι κατεαγέναι φήσομεν. Paullo ante: ἔτος δὲ χρόνοις ὕστερον. Vox χρόνοις denotat *longum tempus.* quod plenius effert Lucas VIII, 29. πολλοις γαρ χρονοις συνηρπάκει αὐτὸν, *longo enim tempore illum corripuerat.* Aelianus Var. Hiſt. IV. 25. de quodam dementi Thraſyllo: χρόνους δὲ διετέλεσε πολλοὺς συνοικῶν τῷ ἀρρωστήματι τούτῳ. Et ita Ioſephus Antt. Iud. XVI, 4. p. 716. Ed. Hudſon. Supra: τὸ γὰρ μειράκιον ὡς ἔγνω, ῥίψαν etc. quid iſtud ὡς ἔγνω? Coniicio, ὡς ἔλεγον: ante enim hoc dixerat. Et eodem modo loquitur alibi hac Orat. ὅπερ ἤδη καὶ πρότερον εἶπον. Paullo ante, recte *Stephanus* συγκοπήσεσθαι. *Schotti* συγκουφίζεσθαι neſcio quid velit. MARKLAND.

56. ἐπισκήψασθαι] ἐπισκέψασθαι *Ald.* Veram lectionem ſubmonuere *Steph.* et Scal. Vide *Harpocrat.* et ad eum *Valeſ.* Eſt tamen vbi hanc *Stephani* diligentiam deſideres. *Iſaeus de Pyrrhi hereditate.* pr. ἐπισκεψαμενοι δὲ ἡμεῖς καὶ εἰς ὑμᾶς εἰσαγαγόντες κ. τ. λ. vbi pariter legendum eſt επισκηψαμενοι. TAYLOR.

57. παίδων] Melius παιδικῶν, vt infra. TAYLOR.

περὶ παίδων] Opinor παιδικῶν. Ita infra: καὶ φιλονεικίας ἢ ἐκ παιδικῶν, ἢ ἐκ λοιδορίας, etc. vbi vulgo male diſtinguitur poſt φιλονεικίας. MARKLAND.

Praetuli παιδικῶν.

58. τινας] malim τινα in ſingulari.

59. ἔπειτα δὲ καὶ] malim δὲ abeſſe, quod poſt ἔπειτα omitti ſolet.

μίαν ἡγούμην πρόνοιαν εἶναι τραύματος, ὅστις [60] μὴ
3. ἀποκτεῖναι βουλόμενος ἔτρωσε. τίς γὰρ οὕτως ἐστὶν εὐήθης, ὅστις ἐκ πολλοῦ προνοεῖται, ὅπως ἕλκος τὶς αὐτοῦ τῶν ἐχθρῶν λήψεται; ἀλλὰ δῆλον, ὅτι καὶ οἱ τοὺς νόμους ἐνθάδε [61] θέντες, ἐκ εἴτινες μαχεσάμενοι ἔτυχον ἀλλήλων κατεάξαντες τὰς κεφαλάς,
6. ἐπὶ τούτοις ἠξίωσαν τῆς πατρίδος φυγὴν ποιήσασθαι (ἢ πολλούς γ' ἂν ἐξήλασαν) ἀλλ' ὅσοι ἐπιβουλεύσαντες ἀποκτεῖναι τινὰς ἔτρωσαν, ἀποκτεῖναι δὲ οὐκ ἠδυνήθησαν, περὶ τῶν τοιούτων τὰς τιμωρίας, οὕτω μεγάλας κατεστήσαντο· ἡγούμενοι,

μενοι,

60. ὅστις] Vir doctiſſimus mihi ſubindicauit ὅ τις eſſe legendum, τραῦμα ſc. Acute! Quamquam et vulgatam lectionem tolerari poſſe non negat. Quod potius laudo. Conſimile eſt enim, quod habet *Polyaen. Srateg.* prooem. Ἀνδρεία μὲν γὰρ, ὅστις ἀλκῇ χρησάμενος πολεμίων μαχομένων ἐκράτησεν. TAYLOR.

τραύματος, ὅστις μὴ ἀποκτεῖναι etc.] Lege et diſtingue, τραύματος, ὅ τις μὴ ἀποκτεῖναι βουλόμενος, ἔτρωσε: *vulneris, quod aliquis, ſine animo occidendi, inflixit.* Lucianus Dial. Apoll. et Merc. p. 236. καὶ μάλιστα ὁπόσα (ſc. τραύματα) ὑπὸ τοῦ Βέβρυκος Ἀμύκου ἐτρώθη. MARKLAND.

Bene habet ὅστις, recteque defenditur a Tayloro. idem eſt ac ſi dixiſſet, ἔγκλημα τραύματος ἐκ προνοίας οὐδὲν πρὸς τοῦτον εἶναι, ὅστις —

61. νόμους ἐνθάδε] num interponendus ſit iteratus articulus τοὺς, in dubio relinquam. certum hoc eſt leges ſolummodo eas deſignari, quae in *hoc* foro, areopagitico puta, obtinent, et ſecundum quas *hi* ſenatores, Areopagitae puta, decernunt.

μενοι, ὑπὲρ ὧν ἐβȣ́λευσαν [62] καὶ προȣνοήθησαν, ὑ- 9.
πὲρ τȣ́των προσήκειν αὐτοῖς δίκην δοῦναι· εἰ δὲ μὴ
κατέσχον [63], ȣ̓δὲν ἧττον τό γε ἐπ' ἐκείνων [64] πεποι-
ῆσθαι. καὶ ταῦτα ἤδη καὶ πρότερον πολλάκις ὑμεῖς
ȣ̔́τω διέγνωτε περὶ τῆς προνοίας. καὶ γὰρ δεινὸν εἴη, 12.
εἰ ὅσοι ἐκ μέθης καὶ φιλονεικίας, ἢ ἐκ παιδικῶν, ἢ
ἐκ λοιδορίας, ἢ περὶ ἑταίρας μαχόμενοι, ἕλκος ἔ-
λαβον, ἢ ὑπὲρ τȣ́των, ὧν, ἐπειδὰν βέλτιον φρονή-
σωσιν, ἅπασι μεταμέλει, * ȣ̔́τως ὑμεῖς [65] μεγά-

λας

62. ἐβȣ́λευσαν] verba βȣλεύειν et βȣ́λευσις in foro attico vſurpantur de facinoribus praemeditatis, vt vulneribus, caede.

63. κατέσχον] id eſt ἐπέτυχον. obtinuerunt, potiti ſunt ſperatis et propoſitis. κατέχειν ſiue ſimplex, ſiue cum τινος copulatum, pro κρατεῖν τινος, compos alicuius rei fieri, bene graecum eſt, et a Diodoro Siculo crebro vſurpatum.

64. τό γ' ἐπ' ἐκείνων] malim datiuum pro genitiuo. ἐπ' ἐκείνοις. pro eorum virili, quantum in ipſis voluntatis atque ſtudii eſſet, quod per eos ſtaret. Aut alias cum Vindobon. legendum eſt τό γ' ἐκείνων. v. Var. Lect.

65. ȣ̔́τω καὶ ὑμεῖς] Lego ex mente Scaligeri, οὕτω υμεις και μεγάλας κ. δ. τ. τ. π. ὥςε κ. τ. λ. Schottus interea neſcio, quo errore abductus delet καὶ ὑμεῖς, et deinde pro ποιήσεσθε reponit ποιήσεσθαι. - *Coisl.* ποιήσεσθαι. TAYLOR.

ȣ̔́τω και υμεις μεγάλας] Voces καὶ ὑμεῖς delendas cenſet *Schottus*. Et ſane ſuperuacuae ſunt. Sed pauca delenda ſunt ex hoc Auctore, qui Defectibus ſaepius laborat. Ideo corrigendas quam ablegandas mallem. Ita: ȣ̔́τω ζημιας μεγάλας καὶ δεινὰς τὰς τιμωρίας ποιήσεσθε, ὥςε etc. Sic Orat. VI. μεγάλας ζημίας

15. λας καὶ δεινὰς τὰς τιμωρίας * ποιήσαισθε [66], ὥστε ἐξελαύνειν τινὰς τῶν πολιτῶν ἐκ τῆς πατρίδος. θαυμάζω δὲ μάλιστα τούτου [67] τῆς διανοίας [68]. οὐ γὰρ τοῦ αὐτοῦ μοι δοκεῖ εἶναι ἐρᾷν τε καὶ συκοφαντεῖν· ἀλλὰ τὸ μὲν, τῶν εὐηθεστέρων· τὸ δὲ, τῶν
18. πανουργοτάτων. ἐβουλόμην δ' ἂν ἐξεῖναί μοι παρ' ὑμῖν καὶ ἐκ τῶν ἄλλων ἐπιδεῖξαι τὴν τούτου πονηρίαν· ἵνα ἐπίστησθε, ὅτι πολὺ ἂν δικαιότερον [69] αὐτὸς περὶ θανάτου ἠγωνίζετο, ἢ ἑτέρους ὑπὲρ τῆς πατρίδος

ἀποφήναιμι, Supra, pro τό γε ἐπ' ἐκείνων, forte, ἐκείνοις. Vide ad Orat. XIII. et XV. Paulo poſt lege, καὶ γὰρ δεινὸν ἂν εἴη, pro δεινὸν εἴη. MARKLAND.

Sine dubio dederat Scaliger οὕτως ὑμεῖς. vt ego dedi. illud καὶ naſci potuit e ſimilitudine, quae literae ς cum ſigla καὶ ſignificante intercedit.

66. ποιήσαισθε] ſic rurſus de meo dedi, in optatiuo, pro ποιήσεσθε vulgato.

67. τούτου] imo vero τοῦτον. in primis autem hunc miror propter eius rationem cogitandi. Vocab. διανοίας bene habet.

68. τῆς διανοίας] Lege, τῆς διχονοίας, *diſſenſionis ſecum*, vt loquitur Apuleius. Patet ex eo, quod ſtatim ſequitur. MARKLAND.

69. πολὺ καὶ δικαιότερον] Quis non audaciter reſtituet πολὺ αν δικαιότερον — ἠγωνίζετο? Ita in orat. proxima. Καὶ μὲν δὴ πολυ αν δικαιοτερον ἐπὶ ταύτῃ τῇ αἰτίᾳ βασανισθείη, ἢ — Et *Iſocr.* περὶ ἀντιδοσ. Ὡς εἰ συγχωρήσαιμι τῷ κατηγόρῳ — πολυ αν μᾶλλον δικαιοτερον ἐπιεικὴς εἶναι δοκοίην ἢ ζημιωθείην. Rurſus noſter *pro Milite.* Ἔχω δὲ καὶ τοιαῦτα εἰπεῖν ἐξ ὧν ὠφελοίμην αν πολυ δικαιοτερον ὑπὸ τῶν ἀντιδίκων ἢ κακῶς πάσχοιμι. TAYLOR.

δος [70] εἰς κίνδυνον καθίςῃ. τὰ μὲν οὖν ἄλλα ἐάσω· ὃ δ' ἡγοῦμαι ὑμῖν προσήκειν ἀκοῦσαι, καὶ τεκμήριον 21. ἔσεσθαι τῆς τούτου θρασύτητος καὶ τόλμης, περὶ τούτου μνησθήσομαι. ἐν Κορίνθῳ γὰρ, ἐπειδὴ ὕςερον ἦλθε τῆς πρὸς τοὺς πολεμίους μάχης, καὶ τῆς εἰς Κορώνειαν ςρατείας [71], ἐμάχετο τῷ ταξιάρχῳ Λάχητι, καὶ ἔτυπτεν αὐτὸν, καὶ πανςρατιᾷ τῶν 24. πολιτῶν ἐξελθόντων, δόξας ἀκοσμιώτατος [72] εἶναι καὶ πονηρότατος [73], μόνος Ἀθηναίων ὑπὸ τῶν ςρατη-

70. ὑπὲρ τῆς πατρίδος] Legendum περὶ τῆς πατρίδος. Supra: περὶ τῆς πατρίδος καὶ τῆς οὐσίας — κινδυνεύω. Alia rès eſt κίνδυνος ὑπὲρ τῆς πατρίδος, alia περὶ τῆς πατρίδος. Hoc eſt *reorum*, et in iudiciis, *de* patria, ne exulent, periclitantium: Iſtud, *fortium* et bonorum Ciuium, *bellis*, aut alioqui, *pro* patria periclitantium. Exempla in quauis pagina. Paulo ante pro πολὺ καὶ δικαιότερον forte πολὺ ἂν δικαιότερον legendum: vt Orat. IV. καὶ μὲν δὴ πολὺ ἂν δικαιότερον ἐπὶ ταύτῃ etc. MARKLAND.

71. ςρατιᾶς] Sic vulgo. Non nimium mihi laudis impertior, qui iſtum librariorum *ſcopulum* remoui, Hoc exſpectauerim ab aliud agente. Noui tamen Codices, qui quaſi dedita opera *in* ea *Charybdi* perpetuo *laborant*. TAYLOR.

ςρατιᾶς] Lege, ςρατείας *expeditionis*: vt Orat. XVI. MARKLAND.

72. ἀκοσμιώτατος] ſic auctore dedi Tayloro. in vulgatis eſt κοσμιώτατος. *pudori atque diſciplinae militari aduerſantiſſimus atque negligentiſſimus.*

73. πονηρότατος] καὶ πονηρότατος *Coiſl.* Et credo, meliori fide. Nam non intelligo ἐξεκηρύχθη πονηρότατος. Et ea eſt notio τοῦ δόξας (non repetenda

στρατηγῶν ἐξεκηρύχθη. ἔχοιμι δ' ἂν καὶ ἄλλα πολλὰ
εἰπεῖν περὶ τούτου, ἀλλ' ἐπειδὴ παρ' ὑμῖν οὐ νόμιμόν ἐστιν
27. ἔξω τοῦ πράγματος λέγειν, ἐκεῖνο ἐνθυμεῖσθε· οὗ-
τοί εἰσιν οἱ βίᾳ εἰς τὴν ἡμετέραν οἰκίαν εἰσιόντες,
οὗτοι οἱ διώκοντες, οὗτοι οἱ βίᾳ ἐκ τῆς ὁδοῦ συναρπά-
ζοντες ἡμᾶς, ὧν ὑμεῖς μεμνημένοι, τὰ δίκαια ψη-
φίζεσθε, καὶ μή * με περιΐδητε [74] ἐκ τῆς πατρί-
30. δος ἀδίκως ἐκπεσόντα, ὑπὲρ ἧς ἐγὼ πολλοὺς κινδύ-
νους κεκινδύνευκα, καὶ πολλὰς λειτουργίας λελειτούρ-
γηκα· καὶ κακοῦ μὲν αὐτῇ οὐδενὸς αἴτιος γεγένημαι,
οὐδὲ τῶν ἐμῶν προγόνων οὐδείς, ἀγαθῶν δὲ πολλῶν.
ὥστε δικαίως ἂν ὑφ' ὑμῶν καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων ἐλεη-
33. θείην, οὐ μόνον εἴ τι πάθοιμι, ὧν Σίμων βούλεται,
ἀλλὰ καὶ ὅτι ἠναγκάσθην, ἐκ τοιούτων πραγμά-
των, εἰς τοιούτους ἀγῶνας καταστῆναι.

credo, quae alibi dixi) vt ſocietatem cum κοσμιώτατος hic loci plane refugerit. Fortaſſe. Δόξας ακόσμιωτατος εἶναι καὶ πονηρότατος, μόνος Ἀθηναίων κ. τ. λ. TAYLOR.

74. μή μὲ περιΐδητε] pronomen de meo interpoſui.

Admonitio. Ad notam n. 86. p. 127. adde iſtaec. Niſi haec eſt loci ſententia. Conſentaneum eſt alios horum mala eſſe recordaturos. quanto itaque magis hi ipſi malorum ſuorum erunt memores.

ΛΥΣΙΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΡΑΥΜΑΤΟΣ ΕΚ ΠΡΟΝΟΙΑΣ,

ΠΕΡΙ ΟΥ ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΟΝ [1].

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

In eodem iure haec quaeſtio ſedem habet, quo ſuperior. Cum ſerua communi aere redempta duo Ciues Athenienſes communiter conſueuere. Lite tandem oborta, et habita bonorum permutatione, *(ius illud Athenienſibus proprium, de quo vide* Demoſth. Orat. *integram* adu. Phaenippum *de ea re habitam*, Petit. LL. Attic. *p.* 281. *et ſeqq.* Sigon. de Rep. Athen. IV. 4. Budaeum, Comment. L. Gr. *pag.* 91. *Edit.* Rob. Steph. Valeſ. *ad* Harpocr. *p.* 342.*) amicorum tamen opera facta eſt redintegratio, et res vtrinque in ſolidum reſtituuntur. Mulierem tamen* ὁ διώκων *quisquis fuerit, domi apud ſe concluſam tenet, quam cum repetit* ὁ φεύγων, *ventum eſt ad manus, et poſtulatur* τραύματος ἐκ προνοίας. TAYLOR.

Θαυμαστόν γε, ὦ βουλὴ [2], τὸ διαμάχεσθαι [3] περὶ τούτου, ὡς οὐκ ἐγένοντο ἡμῖν διαλλαγαί· καὶ τὸ μὲν ζεῦγος, καὶ τὰ ἀνδράποδα, καὶ ὅσα ἐξ

ἀγροῦ

1. Multis modis mihi videtur haec declamatiuncula in vmbra Scholae μελετᾶσθαι, ad imaginem ſuperioris orationis elaborata, cui deinde ob argumenti affinitatem in ſcriptis Codd. vt fieri ſolet, perpetuo adhaeſit. Περὶ οὗ καὶ πρὸς ὅν. *Caius* et *Titius* erant

ἀγρῦ κατὰ τὴν ἀντίδοσιν ἔλαβον 4, μὴ ἂν δύνασθαι
42. ἀρνηθῆναι, ὡς ὑκ * ἀπέδωκα 5· φανερῶς δὲ περὶ
L 3 τύτων

ſequioris aeui oblectamenta, non eius, quod Lyſiam tulit, viris literisque incitatiſſimi. Fieri nihilominus potuit, vt Librarius ob Auctorum in hac cauſa ignorationem, addo etiam orationis portentoſam deprauitatem, ita ἐπιγραφὴν olim concinnare poterat. Περὶ οὗ καὶ πρὸς ὃν ἄδηλον. *Valeſius* ad *Harpocr.* v. Ἀπολαχεῖν coniecit Orationem habitam fuiſſe κατὰ Ποσιδίππου, ficulneo nimis argumento innifus. Vtcunque tamen id ſit, hodie habemus imperfectam. TAYLOR.

Poſt voc. προνοίας in titulo videtur deeſſe ἄδηλον. Valeſius ad Harpocrat. p. 18. ſuſpicatur, hanc orationem eandem eſſe cum ea, quae a veteribus citatur κατὰ ποσειδίππυ

2. ὦ βυλὴ] alloquitur ſenatum areopagiticum.

3. τὸ διαμάχεσθαι] hic videtur non ſolummodo τυτονὶ *hunc*, ſed etiam nomen actoris, quod ignotum eſt, fortaſſis tamen eſt ποσειδιππον, interponendum eſſe. Nam haec eſt, non actio, ſed defenſio.

4. ἔλαβον] cum Scaligero lego ἔλαβεν. Ratio eluceſcet ex hiſtoria, quam vide in hypotheſi. TAYLOR.

Non ſatis habuit Taylor hanc nouam lectionem ἔλαβεν commendare, ſed etiam ipſe in textum immiſit, eiecta vetuſta proba et ab omnibus libris confirmata lectione, non animaduertens, inſequente conſonante, ſaltim ἔλαβε dandum fuiſſe. Verum hoc leue eſt. Grauius hoc, quod haec noua lectio rei geſtae adverſatur. Reuocaui ergo veterem lectionem ἔλαβον, quae eſt prima perſona ſingularis. *quae ego ex illius fundo ceperam atque abſtuleram.*

5. ἀπέδωκα] ſic, in prima perſona ſingul. dedi de meo. libri omnes reliqui dant in tertia perſona, ἀπέδωκε. *infitiari nequit, me illi reddidiſſe omnia, quae ex*

τέτων διαλελυμένον, ἀρνεῖσθαι τὰ περὶ τῆς ἀνθρώπε, μὴ κοινῇ [6] ἡμᾶς [7] χρῆσθαι συγχωρῆσαι. καὶ τὴν μὲν ἀντίδοσιν [8] δι' ἐκείνην φανερός ἐςι ποιησάμενος,

eius re ruſtica vel familiari abſtuliſſem. ἀρνεῖσθαι ὡς οὐκ ἀποδέδωκα eſt idem atque φάσκειν, ὅτι ὐκ ἀποδέδωκα *affirmare me non reddidiſſe.* negatiua particula poſt verbum ἀρνεῖσθαι iterari ſolet.

6. μὴ κοινῇ ὑμᾶς etc.] Lego: ἀρνεῖσθαι, — μηδὲ κοινῇ ἡμᾶς χρῆσθαι συγχωρῆσαι: *negare, neque concedere nos eâ communiter uti.* Conſtructio hoc poſtulat. MARKLAND.

μὴ bene habet. Conſtructio haec eſt. ἀρνεῖσθαι μὴ συγχωρῆσαι ἡμᾶς χρῆσθαι τῇ ἀνθρώπῳ κοινῇ. infitiari nos vnquam conſenſiſſe in vſum illius ancillae communem.

7. ὑμᾶς] ſic vulgo. Reſtituimus ἡμᾶς cum Scalig. Odioſa ſegnities, quae tam craſſum errorem nobis reſeruauit expiandum. TAYLOR.

8. καὶ τὴν μὲν ἀντίδοσιν κ. τ. λ.] Grauiſſimum comma, et *tribus Anticyris* vix *ſanabile!* Ex iſtis vulgatorum librorum φανερῶς ἐςι ποιησάμενος, quis non protinus exclamabit, vindicate aliquis actutum haec in Barbariem, quam decet, καὶ εἰς ἄλλα λύματα βάλλε. Sed vtcunque emendari poſſunt leui opera. Quo pacto, admoneris ex ſequentibus. Ιν' ὑμῖν φανερος ἐγένετο ἐμοὶ διηλλαγμενος. Noſter poſt pauciſſima. Διότι φανερος ἐςιν εγκαλεσας ὐδέποτ' ἀργύριον. Id. c. *Sim.* φανερος εἶ δαπανηθεις. Iſaeus *de Dicaeogenis haered.* Et eadem ratione, *Iſocr. de permutatione* εδηλωσαν δ' ὕτω διακειμενοι. Herodot. *Erat.* 21. Αθηναῖοι — δηλον εποιησαν υπεραχθεσθεντες. Id. ibid. 74 Μετὰ δὲ ταῦτα Κλεομένεα επαιςον γενόμενον κακοτεχνησαντα ἐς Δημάρητον, δεῖμα ἔλαβε Σπαρτιητέων. et

eodem ſpiritu, *καὶ δὴ καὶ ἐς Νώνακριν πόλιν προθυμος ἦν τῶν Αρκάδων τὲς προεςῶτας αγινεων.* Aeſch. *π. τῆς παραπρεσβ.* Edit. Steph. p. 33. *Ενταῦθα ἤδη καὶ παντελῶς εξιςαμενος αὐτῦ καταφανης ἦν.* Xenoph. *αναβασ.* l. 2. fin. *ςεργων δὲ φανερος μὲν ἦν ὐδένα, ὅτῳ δὲ φαίη φιλος εἶναι, τύτῳ ενδηλος ἦν επιβυλευων.* Plutarch. *in Pericl.* *Γενέσθαι πάντων επιφανεςατος αφειδησας τῦ σώματος.* Inſigniter omnium maxime *Demoſth. c. Mid.* *Οὐ μόνον δήπυ τῦ μὴ μετ᾽ ὀργῆς απέχει, αλλὰ καὶ βεβυλευμενος ὁ τοιῦτος υβριζων ἐςὶν ἤδη φανερος.* Expediuimus Graeca. Quid reſtat? *γρίφος.* Sphinx ipſa. Age, diuina. Ciuis Atheniensis aeger animi et dimidiatae Veneris impatiens, ſcortum, quod deamauit, maluit ſolus in ſomnis amplecti; atque, vt erat ingenioſus amor, tale aliquid commentum comminiſcitur, quo poſſet tam pretioſa ſupellex in eius domum tota tranſire. Facta eſt vtrinque agrorum, ſeruitutum etc. permutatio. Conſtat. Non negat. *Τὴν αντίδοσιν δι᾽ ἐκείνην φανερος* (vt monui) *ἐςι ποιησάμενος.* Iam vero *βυλόμενος τἀληθῆ λέγειν* (audis veritatem veritate veriorem) *τὴν αιτίαν, δι᾽ ἣν απέδωκεν ἢ* (ſic vulg.) *ἔλαβεν*, permutationis ſc. reciprocae, *ὐκ αν αλλην ἔχοι εἰπεῖν ἢ ὅτι οἱ φίλοι περὶ πάντων ἡμᾶς τύτων συνήλλαξαν.* Supereſt vt complanem. *Τὴν μὲν αντίδοσιν δι᾽ ἐκείνην φανερος ἐςι ποιησάμενος, τὴν δ᾽ αιτίαν, δι᾽ ἣν απέδωκεν α ἔλαβεν, ὐκ ἂν ἄλλην ἔχοι εἰπεῖν κ. τ. λ.* Supra, *Οσα ἐξ ἀγροῦ κατὰ τὴν αντίδοσιν ελαβεν* (nunc ſaltem deprehendis neceſſitatem iſtius etiam correctionis) *μὴ ἂν δύνασθαι αρνηθῆναι ὡς ὐκ απεδωκε.* TAYLOR.

φανερῶς] Lege, *φανερός ἐςι ποιησάμενος·* *patet eum feciſſe.* Sic paulo poſt, *φανερὸς ἐγένετο ἐμοὶ διηλλαγμένος.* Iſaeus de Haered. Dicaeogenis, p. 55. *εἰς τὺς φίλυς φανερὸς εἶ δαπανηθεὶς ὐδὲν, patet te in amicos nihil impendiſſe:* ita bene emendauit *Stephanus*, pro

μενος, τὴν δ' αἰτίαν, δι' ἣν ἀπέδωκεν [9] ἃ ἔλαβεν, 101.1.
οὐκ ἂν ἄλλην ἔχοι εἰπεῖν (βουλόμενος τἀληθῆ λέγειν)
ἢ ὅτι οἱ φίλοι περὶ πάντων ἡμᾶς τούτων συνήλλαξαν. ἐβουλόμην δ' ἂν μὴ ἀπολαχεῖν [10] αὐτὸν κριτὴν 3.

Διονυ-

φανερῶς. Centies in Libris commutantur ο et ω: vnde puto Matthaeum ſcripſiſſe οὕτως, vbi nunc legitur οὗτος, cap. V, 19. ὃς δ' ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ οὕτως, μέγας κληθήσεται etc. praeceſſit enim, καὶ διδάξῃ οὕτω τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται etc. cui reſpondet altera pars ſententiae. vt enim ibi διδάξῃ οὕτω, ita hic διδάξῃ οὕτως: et vt illic ἐλάχιστος κληθήσεται, ita hic μέγας κληθήσεται. MARKLAND.

9. ἀπέδωκεν, ἃ ἔλαβεν] ergo etiam is, cum quo et in quem hic agitur, (fac Poſidippum eſſe) in ius defenſoris impreſſione facta, res eius pari modo abſtulerat, atque defenſor actoris.

10. ἀπολαχεῖν] locus hic in Lyſiacorum difficillimis. Aut ſententia caret ἀπολαχεῖν ſiue id eſt, quod vult Taylor, ſiue id, quod Harpocratio maiori cum auctoritate, tum veritate vult. Ille vult eſſe *ſorte carere*, a ſorte non renunciari. hic contra, a ſorte ad munus aliquod deſignari, eique praefici. Aut locus in mendo cubat, et deſunt nonnulla. Aut denique, ſi nihil hic deeſt, quod aio, recteque ſe omnia habent, neceſſe eſt, vt ἀπολαχεῖν h. l. ſignificet, *ſententia ſua cauſam alicui abiudicare.* quod ſi admittitur, liquida et expedita ſunt h. l. omnia, et haec eſt ſententia. Vellem illum, iudicem in Dionyſiis cum ageret, tribui meae victoriam non abiudicaſſe, quo victoria tribui meae adiudicanda teſtatum feciſſet, inter nos gratiam eſſe reconciliatam, quemadmodum etiam ſe, ſi ſors ſibi ſecunda eueniret, iudicaturum eſſe tabulis ea de re conſcriptis ſpoponderat, antequam a ſorte ad iudican-

Διονυσίοις· ἵν᾽ ὑμῖν [11] *φανερὸς ἐγένετο ἐμοὶ διηλλαγμένος, κρίνας τὴν ἐμὴν φυλὴν νικᾷν· νῦν δὲ ἔγραψε μὲν ταῦτα* [12] a. *εἰς τὸ γραμματεῖον, ἀπέλαχε δέ. καὶ ὅτι ἀληθῆ ταῦτα λέγω, Φιλῖνος καὶ Διο-*
6. *κλῆς ἴσασιν. ἀλλ᾽ ȣ̓κ ἔϛ᾽ αὐτοῖς μαρτυρῆσαι, μὴ διομοσαμένοις, περὶ τῆς αἰτίας, ἧ ἐγὼ φεύγω.* [12] b. *ἐ-*

 πεὶ

dum admitteretur. Verum poſtmodum fidem datam fefellit, aliique alicui tribui victoriam adiudicauit, noſtrae abiudicauit, quo facto animum adhuc infeſtum prodidit. Ad proximum *κριτὴν* ſubauditur *ὄντα* vel *λαχόντα.*

11. *ἵν᾽ ὑμῖν κ. τ. λ.*] Fugitiuam particulam *ἂν* reduci moneo, quam, tametſi non video eius neceſſitatis, vt locus ſine ea plane conſtare nequiuerit, neceſſariam tamen, ex hoc loco poſt cognatum ſonitum facile excidere poſſe arbitror. *ἵν᾽ αν ὑμῖν φανερὸς ἐγένετο.* TAYLOR.

ἵν᾽ ὑμῖν φανερὸς ἐγένετο etc.] Non opus eſt, vt legamus *γένοιτο.* vide ad Orat. primam. Caeterum haec et quae ſequuntur obſcuriora ſunt, et deprauata: praeſertim iſta, *αὐτὸν οἱ κριτὴν ἐμβαλόντες*: quae mihi mera aenigmata ſunt. Mox, pro *ἀποκτενὼν*, ſcribe *ἀποκτενῶν*, *occiſurus.* MARKLAND.

12 a. *ταῦτα*] Video nonnullis placere *τȣ̃νομα.* *Nomen* inter competitores referre. *N. c. Agoratum*, *ὡς Αθηναῖος τȣνομα επιγραφομενος.* Omnino conſulendus loeus *Arriani* in *Epictet.* I. 19. *Σήμερόν τις ὑπὲρ ἱερωσύνης ἐλάλει μοι τȣ̃ Αὐγȣ́ϛȣ. Λέγω αὐτῷ, Ανθρωπε ἄφες τὸ πρᾶγμα. Δαπανήσεις πολλὰ εἰς οὐδέν. Αλλ᾽ οἱ τὰς φωνὰς* (*Caſaub.* in notis MSS. *φορμȣ́λας* vel *φόρμας*) *φησὶ γράφοντες. γραψȣσι το εμον ονομα.* De ludis Nicopolénſibus. TAYLOR.

12 b. *ἧ ἐγὼ φεύγω*] Emendo cum Scaligero, Πε-

πεὶ σαφῶς ἔγνωτ' ἂν, ὅτι ἡμεῖς ἦμεν αὐτὸν οἱ[13] κριτὴν ἐμβαλόντες, καὶ ἡμῶν εἵνεκα ἐκαθέζετο[14]. ἀλλ' ἦν, εἰ βούλεται, ἐχθρός· (δίδωμι γὰρ αὐτῷ τοῦτο· οὐδὲν γὰρ διαφέρει) οὐκοῦν ἦλθον [αὐτὸς][15] αὐ- 9.
τὸν ἀποκτενῶν, ὡς οὗτός φησι, καὶ βίᾳ εἰς τὴν οἰκίαν εἰσῆλθον; διὰ τί οὖν οὐκ ἀπέκτεινα, ὑποχείριον λαβὼν τὸ σῶμα, καὶ τοσοῦτον κρατήσας, ὥστε καὶ τὴν ἄνθρωπον λαβεῖν; φρασάτω πρὸς ὑμᾶς. ἀλλ' οὐκ ἔχει εἰπεῖν. καὶ μὴν οὐδείς γε ὑμῶν ἀγνοεῖ, ὅτι 12.
θᾶττον ἂν ἐγχειριδίῳ πληγεὶς ἀπέθανεν, ἢ πὺξ παιόμενος. φαίνεται τοίνυν οὐδ' αὐτὸς αἰτιώμενος τοιοῦτόν τι ἔχοντας ἡμᾶς ἐλθεῖν· ἀλλ' ὀστράκῳ φησὶ πληγῆναι. καίτοι φανερὸν ἤδη ἐξ ὧν εἴρηκεν, ὅτι οὐ πρόνοια[16] γεγένηται. οὐ γὰρ οὕτως[17] ἤλθομεν, 15.

ἀδά-

ρὶ τῆς αἰτίας, ης ἐγὼ φεύγω. Et punctum poſt διομοσαμένοις adieci. TAYLOR.

Aut ἧς, aut potius ἣν eſt legendum.

13. *αὐτὸν οἱ*] traiectio eſt Atticis haud infrequens, pro *οἱ αὐτὸν.* nos eos fuiſſe, qui operam dediſſemus, vt nomen eius inter ſortientes referretur.

14. ἐκαθέζετο.] Ἀλλὰ τοῖς μὲν μουσικοῖς κριταὶ κάθηνται· τοῖς δὲ γυμνικοῖς ἐφεστᾶσι βραβευταί. Poll. III. 30. Adde *Lucian.* in *Hermotimo.* TAYLOR.

15. *αὐτὸς* videtur delendum, vt e proximo *αὐτὸν* natum.

16. *προνοίᾳ*] ſic vulg. Lego *πρόνοια* in caſu recto: Vti et in ſequentibus. N. in ſuperiori oratione. Καὶ ὡς τοῦτό ἐστιν ἡ πρόνοια. TAYLOR.

προνοίᾳ γεγένηται] Lege, *πρόνοια*, caſu recto: et ita paulo infra, ὥστε πῶς ταῦτ' ἐστι πρόνοια: *itaque, quomodo haec cenſeri poſſunt* πρόνοια, ſiue, *de induſtria?* Sic Aeſchines κατ. Κτησιφ. p 55. οὐκ ἔστι ταῦτα ἀρχή. Noſter

ἀδήλȣ ὄντος, εἰ παρὰ τȣ́τῳ εὑρήσομεν ὄςρακον, ἢ ȣ̔́τως [18] αὐτὸν ἀποκτενȣ̃μεν· ἀλλ' οἴκοθεν ἔχοντες ἂν ἐβαδίζομεν. νῦν δ' ὁμολογȣ́μεθα [19] πρὸς παῖδας καὶ αὐλητρίδας καὶ * μεςȣ̀ς οἴνȣ [20] ἐλθόντες. ὥςε
18. πῶς ταῦτ' ἐςι * πρόνοια; ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι ȣ̓δαμῶς· ἀλλ' ȣ̓̃τος ἐναντίως τοῖς ἄλλοις δύσερως [21] ἐςι, καὶ

Orat. III. καὶ ὡς τȣ̃τό ἐςιν ἡ πρόνοια. Iterum infra, hac pagina, ὅτι μὲν ȣ̓̃ν ȣ̓́τε πρόνοια (non προνοίᾳ) ἐγένετο, ȣ̓́τε ἀδικῶ τȣ̃τον — ἐπιδέδεικται. Ante quae verba *Schottus* putat nonnulla deſiderari, quod verum puto. MARKL.

17. ȣ̔́τως] ſic, vt hic adſtamus, coram iudicio, ſine armis, ſine telis, ſine inſtrumento caedis.

18. ἢ ȣ̔́τως] Neſcio, quid ſit, ni hoc modo refor-mes. καὶ ȣ̔́τως αὐτὸν ἀποκτενȣ̃μεν. TAYLOR.

ὄςρακον, ἢ ȣ̔́τως etc.] Forte, ὄςρακον, ἢ ὅτῳ αὐτὸν ἀποκτενȣ̃μεν: *teſtam, aut aliquid, quo eum occideremus.* Xenophon Cyropaed. VII. ἀμυνόμενος ὅτῳ ἐδύνατο. Caeterum omnia ab ἀδήλȣ vſque ad ἀποκτενȣ̃μεν Parentheſi includenda ſunt. MARKLAND.

ȣ̔́τως, hoc modo, lagena vini puta, teſta perquam fragili et ad necem inferendam inhabili. bene habet hic locus.

19. νῦν δ' ὁμολογȣ́μεθα κ. τ. λ.] Fatemur. *Heidius.* Acute ſane! Sequentia tolerari nullo pacto poſſunt. Attamen in Codd. obſtinatum ſilentium. Procul dubio ita argumentum inſtituit Orator. *Palam eſt, atque etiam aduerſariis in confeſſo, nos comiſſatum iuiſſe,* non ſolum puerorum tibicinumque grege ſtipatos, *verum etiam bene madidos,* ὥςε πῶς ταῦτ' ἐςι πρόνοια. TAYLOR.

20. μεςȣ̀ς οἴνȣ] ſic dedi de meo. *ad temulentos.* pro vulgato μετ' οἴνου.

21. δύσερως] Erudite explicat hanc vocem *Heinſ. Lection. Theocritic.* c. 4. conſulendus omnimodo. Sed iſta explicatio huic loco competere nequit. Addo ne-

καὶ ἀμφότερα βούλεται, τό, τε ἀργύριον [22] μὴ ἀποδοῦναι, καὶ τὴν ἄνθρωπον ἔχειν. εἶτα ὑπὸ τῆς ἀνθρώπου παρωξυμμένος [23], ὀξύχειρ λίαν καὶ πάροινός ἐστιν. ἀνάγκη δὲ ἀμύνασθαι. ἡ δὲ τοτὲ μὲν ἐμὲ 21.
περὶ πολλοῦ, τοτὲ δὲ τοῦτον φησὶ ποιεῖσθαι, βουλομένη ὑπ' ἀμφοτέρων ἐρᾶσθαι. καὶ ἐγὼ μὲν καὶ ἐξ ἀρχῆς εὐκόλως εἶχον, καὶ νῦν ἔτι ἔχω· ὁ δ' εἰς τοῦτο βαρυδαιμονίας ἥκει, ὥστε οὐκ αἰσχύνεται τραῦμά * τε [24] ὀνομάζων τὰ ὑπώπια, καὶ ἐν κλίνῃ 24.
περιφερόμενος, καὶ δεινῶς προσποιούμενος διακεῖσθαι πόρνης ἕνεκ' ἀνθρώπου, ἣν ἔξεστιν αὐτῷ ἀναμφισβητήτως ἔχειν, ἐμοὶ ἀποδόντι τἀργύριον. καὶ φησὶ μὲν δεινῶς ἐπιβουλευθῆναι, καὶ πρὸς ἅπανθ'

ἡμῖν

que vlla. Amor, neque *infelix* neque *nimius* ſenſum expediet. Legendum eſt Δυσερις. Vel ſi Attice mauis δύσηρις. V. *Moerin.* Aelian. *V. H.* II. 21. Οὔτε γάρ εἰμι πρὸς αὐτὸν δυσερις οὔτε ἀγροικίᾳ πράττω τοῦτο. TAYLOR.

δύσερως] Vide de hac voce doctiſſ. *Iungermannum* ad Polluc. VI, 42. MARKLAND.

Rem turpem qui amat, vitioſam, amore indignam, quam alii deteſtaturi ſint, is eſt δύσερως. tum, qui in rem a ſe amatam inſumere nolit. Amoris enim eſt, in rem, quam amplexus ſit, erogare, neque ſumtibus parcere. Eſt hoc quoque miſeri et praui amoris, atque occoecati, quod ancillam ad tormenta tradere recuſaret eam, per cuius teſtimonium conſequi poſſet hoc, vt cauſam vinceret, periculoque iudicii liberaret ur.

22. ἀργύριον] pretium meretricis a lenone emptae.

23. παρωξυμμένος] geminaui μ, quod vulgati ſimplex dant.

24. τραῦμά τε ὀνομάζων] ſic dedi de meo, vulgati pro media voce dant γε.

27. ἡμῖν ἀμφισβητεῖ· ἐξὸν δὲ ἐκ τῆς ἀνθρώπου βασα-
νισθείσης τὸν ἔλεγχον ποιήσασθαι, οὐκ ἠθέλησεν.
ἢ πρῶτον [25] μὲν τοῦτ᾽ ἂν κατεῖπε, πότερα κοινὴ ἡ-
μῖν ἦν, ἢ ἰδία τούτου· καὶ πότερα τὸ ἥμισυ τοῦ ἀρ-
γυρίου ἐγὼ συνεβαλόμην, ἢ οὗτος ἅπαν ἔδωκε· καὶ
30. εἰ διηλλαγμένοι ἢ ἔτι ἐχθροὶ ἦμεν, ἔτι δὲ, εἰ μετα-
πεμφθέντες ἤλθομεν, ἢ οὐδενὸς καλέσαντος· καὶ
εἰ οὗτος ἦρχε χειρῶν ἀδίκων, ἢ ἐγὼ πρότερος τοῦτον
ἐπάταξα. τούτων καθ᾽ ἓν ἕκαστον καὶ τῶν ἄλλων οὐ-
δὲν ἦν ὅ, τι οὐ ῥᾴδιον [26] * αὐτῇ τοῖς τε ἄλλοις ἐμ-
33. φανὲς καὶ τούτοις ποιῆσαι. Ὅτι μὲν οὖν [27] οὔτε πρό-
νοια ἐγένετο, οὔτε ἀδικῶ τοῦτον, ὦ βουλὴ, ἐκ τοσού-
των τεκμηρίων καὶ μαρτυριῶν ὑμῖν ἐπιδέδεικται. ἀ-
ξιῶ δ᾽ ὅσον ἂν ἐγένετο σημεῖον τούτῳ πρὸς τὸ δοκεῖν
ἀληθῆ λέγειν, φυγόντος ἐμοῦ τὴν βάσανον, τοσοῦ-
36. τον ἐμοὶ τεκμήριον γενέσθαι, ὅτι οὐ ψεύδομαι, διότι

οὗτος

25. *ἢ πρῶτον μὲν τοῦτ᾽ ἂν κατεῖπε*] Lege, ἣ (ſc. ἄνθρωπος, *ſerua*) κατείπῃ, *quae dicat*. *Schottus* quoque coniecerat ἥ. MARKLAND.

Debebat inſequi δεύτερον δὲ — τρίτον δὲ — τέταρτον. verum non ſemper tam diligentes ſunt auctores, vt puncta quaeque annumerent. relinquunt iſta ſaepe lectoribus ſupplenda. Iterata καὶ inſequentia vicem gerunt dictionum ἔπειτα, μετὰ ταῦτα etc.

26. *ῥᾴδιον αὐτῇ*] hoc αὐτῇ de meo addidi. facile huic foeminae, ancillae, erat, et ſingula iſta, quae modo commemoraui, quaeſtionis capita, et reliquorum ad hanc cauſam pertinentium nihil non planum facere, aliisque omnibus, et his ipſis aduerſariis meis.

27. *Ὅτι μὲν οὖν*] Deſiderari nonnulla arbitratur Schott. Ego potius aliquid ab initio. TAYLOR.

οὗτος οὐκ ἠθέλησεν ἐκ τῆς ἀνθρώπου ποιήσασθαι τὸν ἔλεγχον· καὶ μὴ τοσοῦτον [28] ἰσχύσαι τοὺς τούτου λόγους, ὅτι φησὶν αὐτὴν ἐλευθέραν εἶναι· ὁμοίως γὰρ προσήκει [29] κἀμοὶ τῆς ἐλευθερίας, τὸ ἴσον καταθέντι ἀργύριον. ἀλλὰ ψεύδεται [30], καὶ οὐκ ἀληθῆ 39. λέγει.

28. τοσοῦτον ἰσχύσαι] *tantum valere*, vt ſcil. me condemnetis, aut, quantum aduerſarius meus vult.

29. προσήκει κἀμοὶ τῆς ἐλευθερίας] Mallem, τὸ τῆς ἐλευθερίας, *quod de Libertate* eius *dicitur:* negotium iſtud Libertatis eius. Lucian. in *Prom. es in verb.* p. 18. Το γαρ της κλεπτικης, (καὶ γὰρ κλεπτικὸς ὁ θεὸς) ἄπαγε· τοῦτο μόνον etc. Ita legendum, non κλεπτικῆς ὁ θεός, *Furax enim eſt ille Deus*, ſcil. Prometheus, qui *Deus* erat. vide p. 177. et 179. in Dialogo cognomine, et Aeſchylum in *Prometheo Vincto.* Sic et Matt. XXI, 21. οὐ μόνον το της συκης ποιήσετε: *non ſolum, quod ad ficulneam attinet, facietis:* Obſcure vulgata, *de ficulnea.* Senſus eſt, *quod ficulneae accidit.* MARKLAND.

Ad me quoque pertinet eius libertas, in arbitrio meo quoque ſitum eſt, ſerua ſit an libera. Partem pretii a me in eam erogatam, ſi ei remitto, ſinoque liberam eſſe, erit; ſin autem recuſo, ſerua erit, vt eſt. Locus hic bene habet. προσήκει μοί τινος bene graecum eſt.

30. ἀλλὰ ψεύδεται, καὶ οὐκ ἀληθῆ λέγει] Hinc videmus non nouum fuiſſe, nec politiſſimis Graecorum incognitum loquendi genus, quo vtitur Ioannes 1 Epiſt. II. 4. ψεύστης ἐστὶ, καὶ ἐν τούτῳ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν. Vide et cap. I, 6. Sic et Orat. XIII. ἐβούλοντο οὖν ακοντα δοκεῖν αὐτὸν, καὶ μη εκοντα, μηνύειν. MARKLAND.

λέγει. ἢ δεινόν γε [31], εἰ εἰς μὲν [32] λύσιν τοῦ σώματος ἔδωκα τὸ ἀργύριον ἐκ τῶν πολεμίων, ἐξῆν ἄν μοι χρῆσθαι αὐτῇ ὅ, τι ἐβουλόμην· κινδυνεύοντι δέ μοι περὶ τῆς πατρίδος, οὐδὲ πυθέσθαι παρ᾽ αὐτῆς τα-
42. ληθῆ ἐκγενήσεται περὶ ὧν εἰς τὴν κρίσιν καθέστηκα. καὶ μὲν δὴ πολὺ ἂν δικαιότερον ἐπὶ ταύτῃ τῇ αἰτίᾳ βασανισθείη, ἢ ἐπὶ τῇ ἐκ τῶν πολεμίων λύσει πραθείη [33], ὅσῳ παρὰ μὲν ἐκείνων βουλομένων ἀπο-

λῦσαι,

31. ἢ δεινόν γε] Excidit particula οτι. Tu fac reducem. Ἢ δεινόν γε, εἰ, οτι εἰς μὲν λύσιν — ἐξῆν ἄν μοι χρῆσθαι κ. τ. λ. TAYLOR.

32. εἰ εἰς μὲν λύσιν etc.] Si verba adtente legas, videbis aliquid ſenſui deeſſe. Lego, εἰ ἧς εἰς μὲν λύσιν τοῦ σώματος. Amittebatur ἧς in ſequente εἰς. M.

Locus hic planus et ſanus eſt. Vellem Lyſiae omnes alios locos, omniumque auctorum tam ſanos et tam expeditos eſſe, atque hic eſt. Ad ἢ δεινόν γε ſubauditur εἴη. *Foret vtique indignum.* Tria haec verba ſententia ſunt per ſe ſubſiſtens, abſoluta et perfecta, quiete quadam ſpiritus, veſtigio veluti ſuo inſiſtentis, ab inſequentibus ſeparanda. Nouam ordiuntur ſententiam iſtaec εἰ μὲν εἰς λύσιν — Eiusmodi interciſa et abrupta oratio mirifice decet indignantes atque ſtomachantes. Scatet Demoſthenes, cum aliis oratoribus graecis, eiusmodi exemplis. v. Noſtri p. 104. 31. et 117. 19.

33. πραθείη] Ita *Coisl.* Scal. Steph. προθείη *Ald.* Quae ſequuntur, ſi ſana ſint, eas habent argutias, diſputandique ſubtilitatem, cui me imparem eſſe aſſequendae lubens praedicem. In fine commatis, vbi ſe ipſam prodit corruptela, legere mauult Steph. ἐκβαλεῖν αὐτὸν πειρῶνται. Mecum diſpice, quod ſubmo-

λῦσαι, ἔςι καὶ ἄλλοθεν [34] εὐπορήσαντι κομισθῆναι [35]. ἐπὶ δὲ τοῖς ἐχθροῖς γενόμενον, οὐ δυνατόν [36]. 102.1

οὐ γὰρ

[illegible]rtiſſimus, noſtra tamen praedicatione maior. ἀλλ' ἐκ τῆς πατρίδος ἐκβαλεῖν σπουδὴν ποιοῦνται. Noſtrae ſit laudis ingenioſiſſimae coniecturae fidem adſtruere. Τούτου δὲ εἵνεκα τούτους σπουδὴν εποιησατο Λεωνίδης μούνους Ἑλλήνων παραλαβεῖν, ὅτι κ. τ. λ. Herodot. *Polymn.* 205. Id. *Cl.* 4. Τὸ μὲν νῦν ἁρπάζειν γυναῖκας ἀνδρῶν ἀδίκων νομίζειν ἔργον εἶναι. Τὸ δὲ ἁρπασθεισέων σπουδὴν ποιησασθαι τιμωρέειν, ἀνοήτων. Et *Pauſan. Attic.* c. 4. Δελφοὺς διαρπάσαι μάλιςα εἶχον σπουδήν. TAYLOR.

quam vt ea vendatur, ſi neceſſe ſit, aliaque nulla pateat via mei ex hoſtium captiuitate redimendi.

34. ἄλλοθεν] alio quocunque modo, non perancillae venditionem. poſſis enim, etſi ancillam haud vendas, libertatem tamen recuperare, prece, gratia, voluntate ipſorum hoſtium, pecunia quoquo tandem modo comparata, aut corrogata, aut donata tibi, aut mutuo ſumta, quo minus neceſſe habeas ancillam vendere.

35. κομισθῆναι] ſimplex bene ſi habet, idem valet atque compoſitum ἀνακομισθῆναι. id eſt κατέρχεσθαι, domum, in patriam redire.

36. γενόμενον, οὐ δυνατόν.] Lege, γενομένην (ſcil. αὐτὴν) οὐ δυνατὸν, nempe κομισθῆναι, *recipere*. Dicit: ab *Hoſtibus* quouis alio tempore captiua, datâ pecuniâ, redimi potuiſſet; ab *inimicis*, non item: non enim *pecuniam* inimici, ſed *exilium* et exitium Aduerſarii ſui expetunt. Pro ἄλλοθεν lego ἄλλοτε, *alio tempore*: argumentatione, ſi recte capio, hunc ſenſum poſtulante. Attente legas totum Enthymema, ab iſtis ἢ δεινόν γε, ad hunc locum; et videbis Exemplum acu-

οὐ γὰρ ἀργύριον λαβεῖν προθυμοῦνται, ἀλλ' ἐκ τῆς
πατρίδος ἐκβαλεῖν αὐτὸν ποιοῦνται [37]. ὥσθ' ὑμῖν
3. προσήκει μὴ ἀποδέχεσθαι αὐτοῦ [38], διὰ τοῦτο οὐκ
ἀξιοῦντος βασανισθῆναι τὴν ἄνθρωπον, ὅτι αὐτὴν
ἐλευθέραν ἐσκήπτετο εἶναι· ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον συ-
κοφαντίαν καταγινώσκειν, ὅτι παραλιπὼν ἔλεγχον
οὕτως ἀκριβῆ, ἐξαπατήσειν ὑμᾶς ῥᾳδίως ᾠήθη. οὐ
6. γὰρ δή που τήν γε τούτου [39] πρόκλησιν πιστοτέραν ὑ-
μᾶς νομίζειν δεῖ τῆς ἡμετέρας, ἐφ' οἷς [40] τοὺς αὐτοῦ
οἰκέ-

minis eiuſmodi, quod longe abeſt ab *Subtilitate* iſta, quam in Lyſia mirati ſunt Veteres. MARKLAND.

Sin autem ego ſemel poteſtati meorum inimicorum permiſſus fuero, fieri nequit, vt patriam recuperem. nam in οὐ δυνατὸν ſubauditur a communi ἀνακομισθῆναι, vel κατέρχεσθαι.

37. αὐτὸν ποιοῦνται] interponendum videtur περὶ παντὸς, aut περὶ πλείστου, aut προὔργου. rebus aliis anteponunt omnibus, aut hoc vnum omni vi contendunt, vt ipſum temet e patria exterminent. opponuntur hic inter ſe αὐτὸν, id eſt σεαυτὸν temet ipſum, et ἀργύριον pecuniam tuam. pecunia tua haud mouentur. at temet ipſum laborant patria euertere.

38. μὴ ἀποδέχεσθαι κ. τ. λ.] μὴ ἀποδέχεσθαι τοὺς λόγους αὐτοῦ. Scal. Infra modo. Οὐκοῦν δεῖ ὑμᾶς, τηλικούτου ὄντος τοῦ κινδύνου ῥᾳδίως ἀποδέχεσθαι τοὺς τούτου λόγους. TAYLOR.

Bene habet αὐτοῦ. ſubauditur τὸν λόγον. perinde vſurpatur ἀποδέχεσθαί τινος atque τινα, et λόγον τινός.

39. τούτων πρόκλησιν] MS. τούτου: quod omnino verum eſt, vel propter iſtud, quod ſequitur, τοὺς αὐτοῦ οἰκέτας. MARKLAND.

40. ἐφ' οἷς] Fort. ἐφ' ἧς. TAYLOR.

οἰκέτας ἠξίȣ βασανίζεσθαι. ἃ μὲν γὰρ ἐκεῖνοι ᾔδεσαν, ἐλθόντας 41 ἡμᾶς ὡς τȣ̃τον, καὶ ἡμεῖς 42 ὁμολογȣ̃μεν· εἰ δὲ μεταπεμφθέντες 43 ἢ μὴ, καὶ πότερον πρότερος 44 ἐπλήγην ἢ ἐπάταξα, ἐκείνη μᾶλλον ἂν ᾔδει 45. ἔτι δὲ τȣ̀ς μὲν τȣ́τȣ οἰκέτας, ἰδίους 9.

ὄντας

Non hic vitium, ſed in proximo eſt; id quod ſtatim demonſtrabimus. ἐφ' οἷς bene habet, idemque eſt, atque ἐπὶ τούτοις, ἐπὶ οἷς. Super iisdem capitibus hanc ancillam per tormenta interrogari, ſuper quibus ille ſeruos ſuos obtulit quaeſitioni per tormenta. Haec eſt ſententia loci. Vnde conſtat poſt ἠξίȣ deeſſe ταύτην. Noſtra ſponſio, πρόκλησις, vel prouocatio haec erat βασανίζεσθαι τὴν ἄνθρωπον ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς, ἐφ' οἷς ȣ̃τος ἠξίȣ τȣ̀ς οἰκέτας βασανίζεσθαι. Rogat iudices, vt hanc ſponſionem ſuam ne patiantur ſibi minus probari, quam ſponſionem aduerſarii.

41. ἐλθόντας ἡμᾶς] haec eſt ſuperenarratio illorum, quae modo dixerat, ἃ μὲν γὰρ ἐκεῖνοι ᾔδεσαν. nam quae illi (ſerui puta) norant, ea ipſi nos fatemur; vt proinde tormentis opus nihil ſit, ad ea explorandum, quae nemo infitiatur. Ecquid autem ſerui tandem norant? Scilicet ἐλθόντας ἡμᾶς, id eſt, ὅτι ἤλθομεν ὡς τȣ̃τον, norant nos ad hunc veniſſe. nil aliud.

42. καὶ ἡμεῖς] id eſt ταῦτα καὶ ἡμεῖς.

43. μεταπεμφθέντες] ſcil. a communi repete ἤλθομεν ὡς τȣ̃τον.

44. πότερον πρότερον] Sonat vitium. Lege, πότερον πρότερος ἐπλήγην ἢ ἐπάταξα. Supra: ἢ ἐγὼ πρότερος τȣ̃τον ἐπάταξα. Eadem deprauatio init. Orat. VIII. M.

Praetuli πρότερος in maſculino, lectioni vulgatae πρότερον in neutro.

45. ἂν ᾔδει] Bene ſi habet ἂν, debet ᾔδει accipi ſic, ac ſi dixiſſet διὰ τῆς ἐκείνης μηνύσεως ἐφανερȣ̃το ἂν,

ὄντας τούτου, εἰ ἐβασανίζομεν, ἀνοήτως [46] ἄν τι τούτῳ χαριζόμενοι καὶ παρὰ τὴν ἀλήθειαν ἐμοῦ
12. κατεψεύσαντο. αὕτη δὲ ὑπῆρχε κοινὴ, ὁμοίως ἀμφοτέρων ἀργύριον κατατεθεικότων [47]· καὶ μάλιστα ᾔδει [48], ὅτι διὰ ταύτην ἅπαντα τὰ πραχθέντα ἡμῖν

M 2 γεγέ-

conſtitiſſet per huius ancillae indicium. Sin autem ᾔδει ſolito modo etiam hic ſignificat, *norat*, malim pro duobus vocabulis ἂν ᾔδει legi vno συνῄδει. *conſcia erat.*

46. ἀνοήτως] Silent Codd. Refinge tamen. Ἀνοήτως ἂν η τούτῳ χαριζόμενοι — ἐμοῦ κατεψεύσαντο. Ne minimo aliquando interuallo in MSS. diſtant τι et η. vt notum eſt tractantibus. Repone mox αὕτη. TAYL.

εἰ ἐβασανίζομεν, ἀνοήτως ἄν τι etc.] Vox ἀνοήτως ſine dubio deprauata eſt. Forte: εἰ ἐβασανίζομεν ἂν, εἰκότως ἄν τι — ἐμοῦ κατεψεύσαντο: *ſi quaeſtioni ſubieciſſemus, probabile eſt eos, huius* (domini ſui) *gratiâ, quiduis in me, etiam praeter veritatem, mentitos fuiſſe.* Niſi malis ἀπρονοήτως, *temere.* MARKLAND.

Taylor locum hunc ex arbitratu ſuo ſic ediderat, εἰ ἐβασανίζομεν, ἀνοήτως ἂν ἢ τούτῳ. Reuocaui lectionem Aldinae ἄν τι, pro ἂν ἤ, quod Taylori coniecturae debetur. Caeterum facili opera locum hunc ſanes, aut ſic, vt pro τούτου εἰ legas vno vocabulo τουτουί. vt ſic, vt ἐβασανίζομεν geminetur, ad hunc modum — τούτου, εἰ ἐβασανίζομεν, ἐβασανίζομεν ἂν ἀνοήτως, ἂν (id eſt ἐάν) τι. ſeruos huius, qui huius proprii ſunt, ſi torſiſſemus, torſiſſemus temere (ſi ſcil. ſeruamus ἀνοήτως, aut, ſi ἀνονήτως legimus in caſſum,) ſi quid, in gratiam heri ſui, meumque in damnum, mentiti fuiſſent.

47. κατατεθεικότων] ſubaudi ὑπὲρ αὐτῆς.

48. ᾔδη] ᾔδει (ſic) *Coisl.* Pro ſequentibus meam praeſtabo fidem, καὶ ευ ηδει οτι ουδε εκ ταυτης ἔγωγ' ἂν

γεγένηται, καὶ οὐ λήσει ὀυδὲν ἐν ταύτῃ 49. ἐγώ τ' ἄνισον 50 εἶχον βασανισθείσης, ἀλλ' ἀπεκινδύνευον τοῦτο.

ἴσον εἶχον βασανισθείσης, ἀλλ' ἀπεκινδύνευον τοῦτο. TAYLOR.

Dedi partim e libris, partim de meo, ᾔδει ὅτι διὰ ταύτην. Prius, ſcil. ᾔδει dant libri complures. ὅτι de meo addidi, vel potius iam Taylor viderat id addendum eſſe, tametſi a vera loci ſententia quamplurimum is aberrauit. Poterat etiam ſine ὅτι locus ſic emendari: ᾔδει — γεγενῆσθαι, καὶ ὀ λήσειν (in infinitiuo.) norat (aduerſarius puta meus) propter hanc mulierem maxime noſtras rixas exſtitiſſe omnes, nihilque per eam manſurum eſſe occultum.

49. καὶ ὀ λήσει ὀυδὲν ἐν ταύτῃ] Lege, καὶ ὀ λήσει ὀυδὲν ταύτην: *et nihil hanc latet*, totam rem ab initio intelligit. Demoſthenes *de Foed. cum Alex.* ὀ γὰρ δὴ λέληθέ γε αὐτοὺς ὀυδὲν τούτων. Sequitur: ἔγωγ' ἂν ἴσον εἶχον βασανισθείσης etc. contradicit ſibi in verbis proxime ſequentibus. Lege, ἴσον ὀυκ εἶχον. Dicit: atque ego quidem, ſi iſta quaeſtioni ſubiecta fuiſſet, adeo non aequam conditionem ſubiiſſem, vt in hac parte etiam periculum adiiſſem: multo enim pluris illum quam me iſta facit: et tamen etc. Sic Orat. VII. τοῦ τοῖς νικήσασι τὸ ἴσον ὀυκ εἴχετε. Ita et ibi legendum. vulgo deeſt οὐκ. MARKLAND.

Subaudi βασανισθείσῃ. in illa, vbi tormentis ſubiecta fuerit, nihil latebit, h. e. omnia in lucem prodibunt, per ipſius confeſſionem tormentis expreſſam. totam illa rem patefaciet. Etiam hic locus bene habet.

50. ἔγω γ' ἂν ἴσον εἶχον] ſic vulgati. Dedi de meo ἐγώ τ' ἄνισον εἶχον. *et ego impar eſſem habiturus.* h. e. conditione futurus fuiſſem iniquiore, quam ipſe eſt. aut ſi ἂν malimus hic ſeruari, ſic erit leg. ἂν ἧσσον εἶχον, eadem manente ſententia.

15. τοῦτο· πολὺ γὰρ περὶ πλείονος τοῦτον ἢ ἐμὲ φαίνεται ποιησαμένη, καὶ μετὰ μὲν τούτου ἐμὲ ἠδικηκυῖα, μετ᾽ ἐμοῦ δ᾽ οὐδεπώποτε εἰς τοῦτον ἐξαμαρτοῦσα. ἀλλ᾽ ὅμως ἐγὼ μὲν εἰς ταύτην κατέφυγον, οὗτος δὲ οὐκ ἐπίστευσεν αὐτῇ. οὔκουν δεῖ ὑμᾶς, ὦ βουλή, τηλι-
18. κούτου ὄντος τοῦ κινδύνου, ῥᾳδίως ἀποδέχεσθαι τοὺς τούτου λόγους, ἀλλ᾽ ἐνθυμουμένους [51], ὅτι περὶ τῆς πατρίδος μοι καὶ τοῦ βίου ὁ ἀγών ἐστιν, ἐν ὑπολόγῳ [52]

M 3 ταύ-

51. ἀλλ᾽ ἐνθυμουμένους κ. τ. λ.] Vidit Steph. ſententiae minas, itaque ruituram ſuſtentauit. Ἀλλ᾽ ἐνθυμουμένους, ὅτι περὶ τῆς πατρίδος μοι καὶ τοῦ βίου ὁ ἀγὼν, εν τινι μὲν υπολογῳ, ταύτας τὰς προκλήσεις ποιεῖσθαι, καὶ μὴ ζητεῖν τούτων ἔτι μείζους πίστεις. Mecum communicauit Vir laudatiſſimus, ὅτι περὶ τ. π. μ. κ. τ. βίου ὁ ἀγὼν εστηκεν, ὑπὸ λόγῳ τ. τ. π. π. Accurate, ſed non ita, vt accuratius fieri non poſſit. Lego enim Ενθυμουμένους, ὅτι περὶ τῆς πατρίδος μοι, καὶ τοῦ βίου ὁ ἀγὼν εστηκεν, υπολογον ταύτας τὰς προκλήσεις ποιεῖσθαι, κ. τ. λ. Dinarch. c. *Demoſth.* Καὶ Τιμοθέῳ μὲν, ὦ Ἀθηναῖοι, Πελοπόννησον περιπλεύσαντι, καὶ τὴν ἐν Κερκύρᾳ ναυμαχίαν νικήσαντι τοὺς Λακεδαιμονίους, καὶ Κόνωνος υἱεῖ τοῦ τοὺς Ἕλληνας ἐλευθερώσαντος, καὶ Σάμον λαβόντος, καὶ ἑτέρας εἴκοσι πόλεις, οὐκ εποιησασθε υπολογον, οὐδὲ τῆς τότε ἐνεστώσης κρίσεως, οὐδὲ τῶν ὅρκων, οὓς ὀμωμοκότες ἐφέρετε τὴν ψῆφον, ἀντηλλάξασθε τὰς εὐεργεσίας. Edit. Steph. p. 91. Ὑπόλογον: Λυσίας περὶ ἀμβλώσεως εἰ γνήσιος, οὐχ ὑπόλογον ὄντα, ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐν λόγῳ. Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Πυθέου· οὐδεὶς ὑπόλογος βουλῇ γέγονεν, ἀντὶ τοῦ, οὐδεμία παραίτησις. Harpocr. in v. TAYLOR.

52. ὁ ἀγών. ἐστι μὲν ὑπὸ λόγῳ etc.] *Stephanus* legit, ὁ ἀγὼν, ἔν τινι μὲν ὑπολόγῳ — ποιεῖσθαι, καὶ μὴ

ταύτας τὰς προκλήσεις ποιεῖσθαι. καὶ μὴ ζητεῖτε τούτων ἔτι μείζους πίστεις· (οὐ γὰρ ἂν ἔχοιμι εἰπεῖν, ἀλλ' ἢ ταύτας,) ὡς οὐδὲν εἰς τοῦτον προνοηθῆναι 53. 21.

ἀγαζητεῖν, pro ζητεῖτε. Sed minore mutatione, vel nullà potius, res geri poteſt, ita: — ὁ ἀγών ἐστιν, ἐν ὑπολόγῳ ταύτας τὰς προκλήσεις ποιεῖσθαι. καὶ μὴ ζητεῖτε τούτων ἔτι μείζους πίστεις (οὐ γὰρ ἂν ἔχοιμι εἰπεῖν ἀλλ' ἢ ταύτας) ὡς οὐδὲν εἰς τοῦτον προνοηθῆναι. Totam ſententiam adduxi, prout diſtingui oportuit. De voce ὑπόλογος vide Harpocrationem. ἐν ὑπολόγῳ ποιεῖσθαι τοῦτο, vel ὑπόλογον ποιεῖσθαι τοῦτο, eſt, *huius rei rationem habere*; fere cum ſignificatione *excuſationis* vel *abſolutionis*. Vide noſtrum Orat. XXX. ὑπολογίζεσθαι eodem ſenſu vtitur Andocides Orat. κατὰ Ἀλκιβιάδου, p. 33. ἀλλ' ὅμως οὐδὲν ὑπελογίζοντο τὰς νίκας: quaſi diceret, *non abſoluerunt eum propter victorias.* et Demoſthenes alicubi de Corona: et Aeſchines adu. Cteſiph. p. 82. νεωστὶ γεγενημένων αὐτῷ τῶν εὐεργεσιῶν, ἃς οὐχ ὑπελογίζοντο οἱ δικασταί· de Thraſybulo, in cauſa quadam damnato. Dinarchus adu. Demoſth. p. 91. Τιμοθέῳ οὐκ ἐποιήσασθε ὑπόλογον. *Timotheum non excuſauiſtis.* Et ita p. 110. vbi haec omnia repetit; et vnde locus iſte in Orat. adu. Demoſth. emendari poteſt, pro αὐτὸς ἔφη, legendo, αὐτὸν Ἀριστοφῶν ἔφη. De voce πρόκλησις vide Pollucem VIII, 6. ſegm. 62. et Harpocrationem. MARKLAND.

Dedi ſecundum Marklandum ὁ ἀγών ἐστιν; ἐν ὑπολόγῳ. quae facilis, elegans, perſpicua et certa eſt emendatio. Vtinam omnes, aut multae ſaltim, eiusdem tales eſſent.

53. ὡς — προνοηθῆναι] Haud me fugit ὡς interdum cum infinitiuo conſtrui. Creberrime hoc ſchema Diodorus Siculus vſurpat. Verum Atticis, ſi be-

ἀγανακτῶ δ᾽, ὦ βουλὴ, εἰ διὰ πόρνην καὶ δούλην ἄνθρωπον περὶ τῶν μεγίστων εἰς κίνδυνον καθέστηκα· τί κακὸν πώποτε τὴν πόλιν ἢ αὐτὸν τοῦτον εἰργασμένος; ἢ εἰς τίνα τῶν πολιτῶν ὁτιοῦν ἐξαμαρτών;
24 οὐδὲν γάρ ἔμοιγέ ἐστι τοιοῦτον πεπραγμένον· ἀλλὰ λόγῳ 54, τὸ τῶν πάντων, κινδυνεύω πολὺ μείζω συμ-

ne memini, haud eſt frequentatum. quare ſuſpicor ὡς eſſe delendum, vt ex ας proximi vocabuli ταύτας natum. quod ſi tamen ὡς ſeruetur, ſuſpicer paulum quid deeſſe, vt integra ſententia hunc ad modum procedat. ὡς εἰκός ἐστιν ἐμοὶ οὐδὲν εἰς τοῦτον προνοηθῆναι. plane non eſſe conſentaneum me vitae eius inſidias comparaſſe.

54. ἀλλὰ λόγῳ κ. τ. λ.] Haec profecto non ſunt ſatis ſana, ſed leui opera reſtituenda. Aduerſarii inuidiam, huiuſque litis atrocitatem nihil mirum, ſi hominis bona vbique exiſtimatio et ſumma, qua floruit, gratia ſibi concitauit. Idque ab omnibus vno ore verum eſſe praedicatur. Ἀλλὰ λόγῳ τῷ τῶν πάντων κινδυνεύω πολὺ μείζω συμφορὰν ἐμαυτῷ διὰ τοῦτο ἐπαγαγέσθαι. TAYLOR.

ἀλλὰ λόγῳ τὸ τῶν πάντων κινδυνεύω etc.] Corrupta haec eſſe ſcio: ſed non poſſum emendare. Nonnulla deeſſe exiſtimo. MARKLAND.

Non offendor illa dictione λόγῳ, τὸ τῶν πάντων. quae bene habet. niſi quod ſic diſtinguendum eſt, vt diſtinxi λόγῳ, τὸ τῶν πάντων. poterant quoque haec tria vocabula τὸ τῶν πάντων parentheſeos includi ſignis. Verum hoc leue et vix dignum commemoratu eſt. Poſt illa vero verba parum quid deeſſe mihi videtur. e. c. βραχέα (aut σμικρόν τι) ἡμαρτηκώς. Sed ſola criminatione tenus peccati mediocris reus factus incidi in periculum cladis per hos, vel propter hos mihi conſciſcendae multo maximae. Supplementum

φορὰν ἐμαυτῷ διὰ τούτους [55] ἐπαγαγέσθαι. πρὸς τοῦν παίδων καὶ γυναικῶν, καὶ θεῶν τῶν τόδε τὸ χωρίον ἐχόντων, ἱκετεύω ὑμᾶς καὶ ἀντιβολῶ, ἐλεή- 27.
σατέ με, καὶ μὴ περιίδητε ἐπὶ τούτῳ γενόμενον, μηδὲ ἀνηκέστῳ συμφορᾷ περιβάλητε. οὐ γὰρ ἄξιος οὔτ' ἐγὼ φεύγειν τὴν ἐμαυτοῦ, οὔτε οὗτος τοσαύτην δίκην παρ' ἐμοῦ λαβεῖν, ὑπὲρ ὧν φησὶν ἠδικῆσθαι, οὐκ ἠδικημένος.

eiusmodi niſi admittas, in quo *crimen exiguum* commemoretur, non habebit πολὺ μείζω συμφορὰν quo referatur. Dicitur is λόγῳ ἡμαρτηκέναι, qui peccati alicuius verbis tantummodo inſimulatur, non ἔργῳ conuincitur, reapſe id peccaſſe. λόγῳ idem eſt atque λόγῳ μόνῳ, aut ψιλῷ ῥήματι, cui opponitur ἔργον. In τὸ τῶν πάντων ſubauditur πρᾶγμα vel ἔθος, vel ἔργον. id quod cuiusuis eſt, aliquem meris verbis approbatione fideque rerum carentibus, inſimulare, criminari. Nemo non hoc facit, aut poteſt facere, aut ſolet. Verum pauci ſuis criminationibus fidem adſtruere aut norunt, aut curant.

55. τούτους] cum contemtu et indignatione eſt pronunciandum. *propter hos*, ancillam puta, et ne illam quidem frugi, ſed quaeſtum meretricium exercentem, eiusque herum, qui idem herus eius et amicus atque defenſor eſt. Caeterum nil video, quare Lyſiae abiudicari debeat haec oratio, quae ingenium eius reſpiret. Cum ſuperiori oratione commune nil habet, praeter forum idem, cauſaeque titulum, τραυμάτων ἐκ προνοίας. Ambae in crimine caedis praemeditatae verſantur. reliqua omnia diuerſa ſunt.

ΛΥΣΙΟΥ

ΛΥΣΙΟΥ

ΥΠΕΡ

ΚΑΛΛΙΟΥ ΙΕΡΟΣΥΛΙΑΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Huius δευτερολογίας *argumenti adornandi poteſtatem nobis inuidit temporis iniuria.* Ἱεροσυλίας *agitur Callias, aduena, vti videtur, non ille tunc temporis nomine ſatis celebris, Hipponici filius, (cuius genealogiam deducit* Palmer. Exercit. *p. 754.) Accuſant Serui* 1.

36. Εἰ μὲν περὶ ἄλλου τινὸς, ἢ τοῦ σώματος, ὦ ἄνδρες δικαςαὶ, Καλλίας ἠγωνίζετο, ἐξήρκει ἂν

1. Oratiuncula haec quominus integra habeatur, nil equidem video, quod intercedat. tameſi fieri poſſit, vt pars eius, eaque neſcio an haud mediocris interciderit. Neque hoc intelligo, quid auctorem elogii in ſuſpicionem induxerit, hic cauſam ſacrilegii agi. Vel ſolum illud, quod ipſo in limine occurrit, τοῦ σώματος, alio vertere ſuſpicionem debebat; Ergone ſacrilegii rei venibant? atqui morte luebant. Sed capitis rei non ὑπὲρ τοῦ σώματος, ſed περὶ τῆς ψυχῆς ἠγωνίζοντο. De corpore dicitur atticis ille periclitari, de quo certatur, vtrum ſeruilis ſit conditionis, an ingenuus. Denique aut haec non eſt δευτερολογία, aut Taylor illi voci nouam attribuit vim, qua mihi quidem nondum innotuit. δευτερολογία eſt, cum reus idem ad actoris ſecundam actionem reſpondet. Haec autem oratio eſt aduocati Calliam reum defendentis. Verum

μοι καὶ τὰ παρὰ τῶν ἄλλων εἰρημένα [2]. νῦν δέ μοι δοκεῖ αἰσχρὸν εἶναι, κελεύοντος καὶ δεομένȣ, καὶ φίλȣ ὄντος καὶ ἐμοὶ, καὶ (ἕως ἔζη) τῷ πατρὶ, καὶ πολλῶν συμβολαίων ἡμῖν πρὸς ἀλλήλȣς γεγενημέ- 39.
νων, μὴ βοηθῆσαι Καλλίᾳ τὰ δίκαια, ὅπως ἂν δύνωμαι. ἐνόμιζον μὲν ȣ̃ν ȣ̈τω μετοικεῖν αὐτὸν ἐν ταύτῃ τῇ πόλει, ὥςε πολὺ πρότερον ἀγαθȣ̃ τινος τεύ-
ξεσθαι παρ' ὑμῶν, ἢ ἐπὶ τοιαύταις αἰτίαις εἰς τοσ- 42.
ȣ̃τον κίνδυνον καταςήσεσθαι· νῦν δὲ οἱ ἐπιβȣλεύοντες ȣ̓χ ἧττον ἐπικίνδυνον ποιȣ̃σι τὸν βίον τοῖς μηδὲν ἀδικȣ̃σιν, ἢ τοῖς πολλῶν κακῶν αἰτίοις ȣ̃σιν. ὑμᾶς δὲ ἄξιον μὴ τȣ̀ς μὲν τῶν θεραπόντων λόγους
πιςȣ̀ς νομίζειν, τȣ̀ς δὲ τȣ́των, ἀπίςȣς· ἐνθυμȣμέ- 103.1
νȣς, ὅτι Καλλίᾳ μὲν οὐδεὶς πώποτε ȣ̈τ' ἰδιώτης ἐνεκάλεσεν, ȣ̈τε ἄρχων· οἰκῶν δ' ἐν ταύτῃ τῇ πόλει,
πολλὰ μὲν ἀγαθὰ ὑμᾶς ἐποίησεν, ȣ̓δεμίαν δὲ σχὼν 3.
αἰτίαν εἰς τȣ̃το τῆς ἡλικίας ἀφῖκται· ȣ̃τοι δὲ ἐν ἅπαντι τῷ βίῳ μεγάλα ἡμαρτηκότες, καὶ πολλῶν κακῶν πεπειραμένοι, ὥσπερ ἀγαθȣ̃ τινος αἴτιοι γεγενημένοι, περὶ ἐλευθερίας νυνὶ ποιȣ̃νται τȣ̀ς
λόγȣς. καὶ ȣ̓ θαυμάζω. ἴσασι γὰρ, ὅτι ἂν ψευδό- 6.
μενοι ἐλεγχθῶσιν, ȣ̓δὲν μεῖζον τῶν ὑπαρχόντων πείσονται· ἐὰν δὲ ὑμᾶς ἐξαπατήσωσι, τῶν παρόντων κακῶν ἔσονται ἀπηλλαγμένοι. καίτοι τȣ̀ς τοιȣ́-

τȣς

videtur Taylor haſce duas res, quae diuerſae ſunt, rei defenſionem poſteriorem, cum ipſe iterum pro ſeſe dicit, cum interceſſione amici ad patrocinandum aduocati commiſcuiſſe.

2. εἰρημένα] ſubaudi ὑπὲρ αὐτȣ̃.

τους οὔτε κατηγόρους, οὔτε μάρτυρας πιστοὺς χρὴ νο-
9. μίζειν εἶναι, οἵτινες αὐτοὶ μεγάλα κερδαίνοντες [3]
περὶ ἑτέρων ποιοῦνται τοὺς λόγους· ἀλλὰ πολὺ μᾶλ-
λον ὅσοι τῷ δημοσίῳ βοηθοῦντες, εἰς κινδύνους σφᾶς
αὐτοὺς καθιστᾶσιν. ἄξιον δέ μοι δοκεῖ εἶναι, οὐ τούτων
ἴδιον ἡγεῖσθαι τὸν ἀγῶνα, ἀλλὰ κοινὸν ἁπάντων
12. τῶν ἐν τῇ πόλει. οὐ γὰρ τούτοις [4] μόνοις εἰσὶ θερά-
ποντες, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν, οἳ πρὸς τὴν
τούτων [5] τύχην ἀποβλέποντες, οὐκέτι σκέψονται,
ὅ, τι ἀγαθὸν εἰργασμένοι τοὺς δεσπότας, ἐλεύθε-
ροι γένοιντο, ἀλλ' ὅ, τι ψεῦδος περὶ αὐτῶν μηνύ-
σαντες [6].

ΛΥΣΙΟΥ

3. In hac particula Orationis nihil notatu dignum, niſi quod pro *κερδαίνοντες* legendum videtur *κερδανοῦντες*, in Futuro. Caeterum *τὸν ὑπὲρ Καλλίου* citat Harpocration V. *Τίμημα*, ſine vlla *νοθείας* ſuſpicione; nulla tamen *Ιεροσυλίας* mentione facta: adeo vt vtrum hanc Orationem voluerit nec ne, non pro certo affirmari poſſit. Alius quoque *κατὰ Καλλίου*, *Ὕβρεως*, meminit Iul. Pollux III, 8. ſegm. 76. MARKLAND.

Bene habet *κερδαίνοντες*. Marklandi coniectura *κερδανοῦντες* ſi probetur, etiam pro *βοηθοῦντες* legendum ſit *βοηθήσοντες*. quod ne ipſi quidem illi viſum fuit; nedum vt alii cuiquam in mentem veniat.

4. *τούτοις*] Calliae puta et aduocatis eius. vel vniuerſe inquilinis omnibus, cuiusmodi Callias erat.

5. *τούτων*] vtrorum, dominorum, an ſeruorum? nam vtrumque conuenit. ego tamen ſeruos potius hic arbitror deſignari.

6. *μηνύσαντες*] deeſſe aliquid huic orationi, an contra plenam eſſe, quis pro certo definierit. Vtrum-

ΛΥΣΙΟΥ

ΚΑΤ ΑΝΔΟΚΙΔΟΥ ΑΣΕΒΕΙΑΣ[1].

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Cautum erat Legg. Atticis, ne cui ἀτίμῳ liceret templa adire, aut rebus ciuilibus ſeſe adiungere. Andocides, qui ob profanata Cereris Myſteria atque Hermas obmutilatos, ἀτιμίᾳ olim notabatur, ea lege ſe teneri noluit. Ei igitur Ενδείξεως *ſcribitur dica. Quam cum agit Cephiſius quidam,* δευτεραγωνιστεῖ *Orator prae manibus. Vtrique aduerſariam et quidem luculentam orationem habuit* Andocides, *ſub alieno tamen nomine, ſc.* περὶ τῶν μυστηρίων *adhuc deliteſcentem. Non igitur utique periit eius* περὶ τῆς ἐνδείξεως λόγος, *quam memorant* Plutarchus *in vita et* Harpocrat. *in* ζητητής. *Acta eſt cauſa non diu poſt ſublatos triginta viros, in Eleuſinio, menſe Boedromione, peſtridie ſc.* τῶν μυστηρίων, *quo die pariter et loco voluit Solo quaeſtionem haberi, Rege referente, de iis, qui in proximis Religionibus quidquam peccauiſſent.*

***Ἔδησε τὸν ἵππον] ἐκ τοῦ ῥόπτρου [2] τοῦ ἱεροῦ ὡς ἀποδιδοὺς· τῇ δὲ ἐπιούσῃ νυκτὶ ὑφείλετο [3]. οὗ-

τος

que incertum eſt, hoc certum, argumentis certis demonſtrari non poſſe, μεῖουρον eſſe. Nihil ei ad perfectionem ſententiae deeſt. Et aduocatorum (τῶν συνηγόρων) orationes interceſſorias ad deprecandum pro reo compoſitas, breues fuiſſe, non credibile modo, ſed certum adeo eſt. λείπει, quod hic in Aldina legitur, non ad huius orationis finem, ſed ad initium inſequentis pertinet. Aſteriſcos itaque hinc detraxi.

1. κατ' Ἀνδοκίδȣ] In Editt. vulgatis, *Aldi* puta *Stephani*que haerebat hoc fragmentum cum praecedenti, cum quo tamen nihil habet commune. *Reſetauimus*, et ab initio *ſuppleuimus*. Iſtius fidem faciunt multa: vtriuſque quae ſequuntur. Λυσίας κατ' Ανδοκίδȣ ἀσεβείας. Εδησε τὸν ἵππον ἐκ τȣ̃ ῥόπτρȣ τοῦ ἱερȣ̃. Harpocr. in ῥόπτρον, et totidem ſyllabis ibidem eius compilator *Suidas*. Απὸ τȣ̃ ῥόπτρȣ, ὅπερ ἐςὶ κατὰ τὲς παλαιὲς πλῆγμα ἢ ῥόπαλον, ἢ καὶ ἄλλως πάγη, ῥομφαῖα, εἶδος ξίφȣς ἢ ἐπίσπαςρον. διὸ Λυσίας κρίκον θύρας αὐτὸ εἶναι δηλοῖ ἐν τῷ, Εδησε τὸν ἵππον ἐκ τȣ̃ ῥόπτρȣ τȣ̃ ἱερȣ̃, κατὰ Ανδοκίδȣ ἐν τῷ περὶ ἀσεβείας τȣ̃το εἰπών. Euſtath. ad *Il.* ά. Quem itidem verbum verbo exſcripſit *Phauorinus*, niſi quod ἐπίπαςρον legat, quod emendari iubeo. Similiter *Moſchop*. περὶ σχεδ. Καὶ ὁ κρίκος, ὡς παρὰ Λυσίᾳ, Εδησε τὸν ἵππον ἐκ τȣ̃ ῥόπτȣ (lege ῥόπτρȣ) τȣ̃ ἱερȣ̃. In his mihi aliqua ex parte praeceſſerunt viri eruditi. V. *Canter. Nou. Lect.* VIII. 4. *Mauſſac.* ad *Harpocr.* l. c. *Kuſter.* ad *Suid.* v. φαρμακὸς, et *Palmer. Exerc.* p. 657. Male Scal. Λυσίȣ κατ' Ανδοκίδȣ περὶ Ερμῶν ἀποκοπῆς. λείπει ἡ ἀρχή. Quid *Meurſius* interea? Exſtat, inquit ille in *Biblioth. Attica*, κατ' Ανδοκίδȣ ἱεροσυλίας oratio (Perſonam videlicet ex hoc fragmento adripuit, crimen ex ſuperiore). Alteram κατ' Ανδοκίδȣ ἀσεβείας intercidiſſe exiſtimat, et, quod iure mireris, notitiam non aliunde, quam ex *Suid.* in v. ῥόπτρον, deſumpſit. TAYLOR.

2. ἐκ τȣ̃ ῥόπτρȣ] Tribus vocabulis hanc Orationem auxit Harpocration V. ῥόπτρον, Εδησε τὸν ἵππον ἐκ τȣ̃ ῥόπτρȣ τȣ̃ ἱερȣ̃. Idem paſſim citat hunc λόγον, adiecto ſolenni iſto, εἰ γνήσιος. Scripſit Lyſias et alium πρὸς Ανδοκίδην, Αποςασίȣ, εἰ γνήσιος. Voce Επίτυον. et ſimpliciter καὶ Ανδοκίδȣ, εἰ γνήσιος. V. Πληςηρια-

τος ὢν ὁ ταῦτα ποιήσας, θανάτῳ τῷ ἀλγίςῳ ἀπώλετο, λιμῷ. πολλῶν γὰρ καὶ ἀγαθῶν αὐτῷ ἐπὶ τὴν τράπεζαν παρατιθεμένων, ὄζειν ἐδόκει τῦ ἄρτυ καὶ τῆς μάζης κάκιςον 4, καὶ ἐκ ἠδύνατο ἐσθίειν.

καὶ

ςηριάσαντες. Adeò vt tres eſſe poſſint contra Andocidem ſcriptae Orationes. MARKLAND.

3. ὑφείλετο] Mirarer, ſi ex loco laniato peſſimeque excepto integram hiſtoriam ſimus expromptuti. At profecto ex *Andocide* ἀπολογυμένῳ tantundem. Huic enim criminationi videtur his verbis reſpondere. Καὶ γὰρ οἱ λόγοι τῶν κατηγόρων ταῦτα τὰ δεινὰ, καὶ φρικώδη ἀνωρθίαζον, καὶ λόγυς εἶπον, ὡς πρότερόν ἑτέρων ἁμαρτόντων, καὶ ἀσεβησάντων περὶ τὼ θεὼ, οἷα ἕκαςος αὐτῶν ἔπαθε καὶ ἐτιμωρήθη. Non multum abludit facinus, quod olim fecit Phileas quidam. Certe tempora non abludunt. Ecce enim. Φιλέας Ανδοκίδην ἱεροσυλίας ἐγράψατο, ὥσπερ ἐκ αὐτὸς ὢν ὁ τῆς Θεῦ τὸ Γοργόνειον ἐκ τῆς ἀκροπόλεως ὑφελόμενος. Suid. in Φιλέας. Exſpectatiſne fide digniorem, qui haec commemorat? Praeſtabo. Ὥσπερ ἂν εἴ τῳ Φρυνώνδας πανυργίαν ὀνειδίσειεν ἢ Φιλέας ὁ τὸ Γοργόνιον (corrige ſodes) ὑφελόμενος. Iſocr. *c. Callimach.* Ita enim credo legendum, non Φιλεργὸς, vt in hunc diem obtinuit ſine alicuius naris offenſione. TAYLOR.

4. ὄζειν ἐδόκει τῦ ἄρτυ, καὶ τῆς μάζης κάκιςον] Lego, ἕκαςον, appoſitis huic Sacrilego (quem ſpectat haec imperfecta hiſtoria) multis et exquiſitis eduliis, *vnumquodque eorum illi videbatur olere* (τῦ ἄρτυ) *panem iſtum, et* (τῆς μάζης) *mazam iſtam: neque edere potuit.* Vnde colligere haud obſcure datur, hunc hominem e Templo aliquo Cereris et Proſerpinae ſurripuiſſe *panes ſacros*, et *ſacram mazam*: fame vero diuinitùs immiſſa, poenas dediſſe ex ea parte, qua peccauerat. Cae-

11. καὶ ταῦτα πολλοὶ ἡμῶν ἤκουον τοῦ ἱεροφάντου λέγοντος 5. Ὅτι Ἀνδοκίδης μηνύων τοὺς αὐτοῦ συγγενεῖς, καὶ

terùm ex Andocide de Myſter. p. 5. vbi his reſpondet, diſcimus, plura huiuſmodi *Impietatis* in Cererem et Proſerpinam, et *poenae* exempla, ab Accuſatoribus adducta fuiſſe. Vnde liquet non pauca huic Orationi deeſſe. MARKLAND.

Tantundem hic valet ὄζειν atque ἀπόζειν. bene habet hic locus. perinde eſt, ac ſi dixiſſet ἀπὸ τοῦ ἄρτου καὶ τῆς μάζης ἐνόμιζεν ὄζειν κάκιστον, id eſt ἀποφέρεσθαι ὀδμὴν κακίστην. exiſtimabat e pane et e maza odorem ad ſe afflare vel allabi teterrimum. Veteres opinabantur et dictitabant, ſi qui in Cererem deliquiſſent, deam illos hac poena vlciſci, vt furoris hoc genus illis iniiceret, vt quicquid ciborum attingerent, id ſtercus oleret; quo fieret, vt in copiis alimentorum fame tamen perirent. Nota res eſt, e Callimachi hymno in Cererem. Genus hoc morbi ſimile eſt hydrophobiae. Credebatur quoque Ceres bulimiam iniicere iis, quibus irata eſſet, vt quamuis multa vorarent, ad crepandum vsque, tamen haud ſatiarentur.

5. λέγοντος] Satis habent aures, neque aliquid amplius praeſtolantur. Cum vero mihi ingeras λέγοντος ταῦτα, atque etiam λέγοντος ταῦτα, ὅτι — faſtidio. Tum autem, credo, πολυθρύλλητος iſta hiſtoria de Andocidis indicio Hierophantam auctorem deſiderabat! Punge cum *Aldo* poſt λέγοντος. et cetera mutila licet in fine, vt contemplanti videbitur, ita procedent. ὁ δὲ Ἀνδοκίδης κ. τ. λ. TAYLOR.

λέγοντος, ὅτι Ἀνδοκίδης etc.] Diſtinguo et lego; καὶ ταῦτα πολλοὶ ἡμῶν ἤκουον τοῦ ἱεροφάντου λέγοντος. ὁ δὲ Ἀνδοκίδης μηνύων τοὺς αὐτοῦ συγγενεῖς, καὶ φίλους ἀπώλλυεν, φάσκων αὐτοὺς συνεργοὺς εἶναι. Male legitur ἀπολλύων pro ἀπώλλυεν. MARKLAND.

καὶ φίλους ἀπολλύων, φάσκων αὐτοὺς συνεργοὺς εἶναι. δίκαιον οὖν μοι δοκεῖ εἶναι νῦν ἐπὶ τούτῳ τὰ τότε λεχθέντα ἀναμνῆσαι, καὶ μὴ μόνον τοὺς τούτου φίλους 24.
ὑπὸ τούτου καὶ τῶν τούτου λόγων ἀπόλλυσθαι, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τοῦτον ὑφ' ἑτέρου [6]. ἀδύνατον δὲ καὶ ὑμῖν ἐστι, περὶ τοιούτου πράγματος φέρουσι τὴν ψῆφον, ἢ κατελεῆσαι [7], ἢ καταχαρίσασθαι Ἀνδοκίδῃ· ἐπισταμένοις, ὅτι ἐναργῶς τὼ θεὼ [8] τούτω τιμωρεῖτε 27.

τους

Mutaui comma, quod in vulgatis libris pone *λέγοντος* conſpicitur, puncto, et particulae *ὅτι* primam literam, quae vulgo parua eſt, cum maiore. Noua enim orditur ſententia, vel potius nouum huius orationis excerptum. Solent auctores eiusmodi excerptorum ſingula excerpta a voc. *ὅτι* incipere. id quod vel e ſolo Photio conſtat. Et videntur haec verba *ὅτι Ἀνδοκίδης μηνύων τοὺς αὑτοῦ συγγενεῖς, καὶ φίλους ἀπώλλυ* (ſic enim leg. eſſe ſuſpicor pro *ἀπολλύων*) *φάσκων συνεργοὺς εἶναι.* non Lyſiae, ſed lectoris alicuius eſſe, librariiue, in memoriae ſuae gratiam iſta in margine annotantis. Verba actoris ipſa, ni fallor, ab iſtis *δίκαιον οὖν μοι δοκεῖ εἶναι* incipiunt.

6. *ὑφ' ἑτέρου*] ipſe ſeſe, quisquis eſt huius cauſae actor, deſignat.

7. *ἢ κατελεῆσαι*] Verbum *κατελεεῖν* mihi inſolens accidit; et ne graecum quidem erit, ſi exiſtimemus cum datiuo conſtructum eſſe, vt eſt proximum *καταχαρίζεσθαι.* quamquam nil neceſſe eſt ita exiſtimare. Num ergo ſimplex *ἐλεῆσαι* hic praeferemus?

8. *ὅτι ἐναργῶς κ. τ. λ.*] *τιμωρεῖται* Edit. pr. (cum qua etiam concordat *Coisl.*) vnde Scal. nullo negotio, *ὅτι ἐναργῶς τῷ θεῷ τούτῳ μέλει τιμωρεῖσθαι τοὺς ἀδικοῦντας.* Schottus interea in neſcio quo hiatu inge-

τοὺς ἀδικȣ͂ντας. ἐλπίσαι ȣ͂ν χρὴ πάντα ἄνθρωπον
ὄντα

nio ſuo perfugium quaerit. Quanquam non is ſim, vt rem ita ſe poſſe habere ſedulo et conſtanter pernegem, vocem tamen vnam atque alteram, quae certiſſimo interea cubant in mendo, vtcunque de tota periodo ſtatuatur, tam leui digito perſtringi non oportuit. Τῶ θεῶ τȣ́τῳ. Cuinam, cedo, et quarum Gentium? Cum in Eleuſinio templo, atque adeo de Eleuſiniis, de Cereris et Proſerpinae ſacris agitur, dedit ille τω θεω τȣτω. Quod ſi plura igitur non deſiderentur, ita ſuadeo reponi. Οτι ἐναργῶς περί τω θεω τȣτω τιμωρεισθέ τοὺς ἀδικοῦντας. Ita *Andoc.* in orat. aduerſaria. Οὐδέ ἐςί μοι ἁμάρτημα περι τω θεω, ȣ̓́τε μεῖζον, ȣ̓́τε ἔλαττον ȣ̓δέν. Et *Plutarch.* in *Alcib.* Εἰσήγγειλεν ἀδικεῖν περι τω θεω, την Δημητρα και την Κορην. Eſt etiam fortaſſe, cui diſpliceat iſtud ἐναργῶς (mihi profecto non placet ſincere) quod ad Rhetorum officinam, ſuo iure pertinere videatur. Εχει δὲ καὶ τὴν εναργειαν πολλὴν ἡ Λυσίȣ λέξις. αὐτη δέ ἐςι δύναμίς τις ὑπὸ τὰς αἰσθήσεις ἄγȣσα τὰ λεγόμενα. Dionyſ. Halic. *de Lyſic.* Ως δ' ἕτερόν τι ἡ ῥητορικὴ φαντασία βȣ́λεται, καὶ ἕτερον ἡ παρὰ ποιηταῖς, ȣ̓κ ἂν λάθοισε, ȣ̓δ' ὅτι τῆς μὲν ἐν ποιήσει τέλος ἐςὶν ἔκπληξις, τῆς δ' ἐν λόγοις εναργεια. *Longin.* c. 15. *Inſequitur εναργεια, quae a Cicerone illuſtratio et euidentia nominatur, quae non tam dicere videtur quam oſtendere.* Quintil. VI. 2. Add. VIII, 3. *Cic. Acad.* IV. 17. εναργεια δ' ἡ τῶν λόγων λευκότης, καὶ φανότης· Ενάργεια δὲ (f. ἐνέργεια) καὶ ἡ ἐν τοῖς λόγοις ταχύτης. Etym. M. Ita enim fere *Phauorin.* Ενάργεια ἡ τῶν λόγων λευκότης ἢ φανότης· ενεργεια δὲ ἡ ἐν λόγοις ἀθρόα προσβολή. Inuenitur tamen extra ſcholam, ſed raro. Ita ἐναργὴς ὕβρις Demoſth. c. *Mid.* p. 615. Et, ἐξελέγξεται ἐναργῶς. Id. ibid, p.

622. Iſtiuſmodi, inquam, elegantioris ſtomachi propino, Ὅτι ευαγες περὶ τὼ θεὼ τέτω τιμωρεῖσθαι τοὺς ἀδικῦντας. Vel denique totum erit ita corrigendum ex monitu viri amiciſſimi, eleganter et ad ipſam Criticem. Cum olim Andocides ſuos cognatos, ſuos familiaris ſupplicio tradidit in cauſa vix aliena ἀδύνατον ὑμῖν ἐςι περὶ τοιέτε πράγματος φέρεσι τὴν ψῆφον ἢ κατελεῆσαι ἢ καταχαρίσασθαι Ανδοκίδῃ· ἐπιςαμένοις, ὅτι ἐναργῶς περι τω θεω αυτος τιμωρειται τὲς ἀδικῦντας· ἐλπίσαι ἐν χρὴ πάντα ἄνθρωπον αυτα καὶ ἑαυτῷ καὶ ἑτέρῳ ἔσεσθαι. TAYLOR.

τῷ θεῷ τέτῳ] Scribe, τὼ θεὼ τέτω, Dualiter, *has Deas: nempe Cererem et Proſerpinam*, quae vocabantur Τὼ Θεὼ, et quarum erant *Myſteria* haec, in quae Andocides ἠσεβηκέναι arguebatur. Pollux X, 24. ſegm. 97. ἐν δὲ ταῖς Αντικαῖς ςήλαις, αἳ κεῖνται ἐν Ελευσῖνι, τὰ τῶν ἀσεβησάντων περὶ τὼ Θεὼ δημοσίᾳ πραθέντα ἀναγέγραπται. vbi pariter in MS. erat περὶ τῷ Θεῷ. Hoc etiam patet ex ipſo Andocide de Myſter. p. 5. vbi his reſpondet: ὐδέ ἐςί μοι ἁμάρτημα περὶ τὼ Θώ. et mox, ἀσεβησάντων περὶ τὼ Θεώ. Vide caetera, quae haec Lyſiae maxime illuſtrabunt. Nihil deeſſe puto huic loco poſt ἀδικῦντας. Suſpectam tamen habeo vocem ἐναργῶς: ſub qua latere puto aliquid ab Adiectiuo ἐναγὴς, *piacularis*, *ſacer*, ſenſu malo. quale eſſet, ἐναγῶν — μὴ τιμωρεῖσθαι. MARKL.

Recte viderunt viri docti pro datiuis ſingularis numeri τῷ θεῷ τέτῳ ſufficiendos eſſe accuſatiuos dualis τὼ θεὼ τέτω. quorum in auctoritate fui. Caetera parum expediuerunt. quod ipſis vitio ſi dem, inhumanus ſim. ecquid enim ingenium humanum locos omnes veterum auctorum deſperatos perſanet, a face codicum mſtorum deſtitutum?, Non commemorabo τιμωρεῖτε hic poſitum pro τιμωρεῖσθε me paulo aegrius ferre, quamquam exemplum eſt vnum alterumue apud

Lyſiam

ὄντα καὶ ἑαυτῷ καὶ ἑτέρῳ 9 ἔσεσθαι. Φέρε γὰρ,

N 2 ἂν νυνὶ

Lyſiam verbi actiui τιμωρεῖν in ſignificatu *puniendi* vſurpati. Poſſit igitur hactenus hic locus ferri, et τιμωρεῖτε accipi pro κολάζετε. vt ſententia ſit *vos perſpicue punire eos, ſi qui ſint in haec duo numina* (Cereris atque Proſerpinae) *iniurii atque impii.* Non diſſimulabo tamen mihi videri Lyſiam ſic dediſſe τὼ θεὼ τούτω τιμᾶτε κολάζοντες τοὺς ἀδικοῦντας (ſcil. αὐτώ) *qui ſciatis, vos ſine controuerſia,* (vel *haud dubium*) *honorem habere his numinibus puniendo eos, ſi qui illas deas impietate violauerint.* ἐναργῶς τινα τιμᾶν eſt eum honorem illi habere, vt conſtet inter omnes, honorantem ſumma contentione id egiſſe, vt voluntatem ſuam eum honorandi, quem honorarit, proderet.

9. καὶ ἑαυτῷ καὶ ἑτέρῳ ἔσεσθαι] Sine ſenſu. Lego, καὶ ἑαυτοῦ καὶ ἑτέρων φείσεσθαι, *et ſibi et aliis parſurum eſſe:* ſequitur Ratio. Porro, ἄνθρωπον ὄντα eſt, quod Latini dicunt *hominem natum.* MARKL.

Non in his verbis, ſed in voc. ὄντα videtur vitium ineſſe, pro quo videtur Lyſias ὄντινα dediſſe. Sententia haec eſt. Exiſtimare licet, qui ſibi quisque penes ſe in ſua conſcientia et exiſtimatione de ſe ſit, eum penes alios quoque eſſe aliisque videri. Iam Andocides ipſe ſibi, (ait orator) impius videtur. impietatis enim ipſe ſeſe detulit in iudicio. Neceſſe igitur eſt, vt aliis quoque Graecis impius habeatur. Qui autem conuenit, qui ſibique aliisque impius videatur, eum regem ſacrorum conſecrari, ſacrisque faciundis praefici? Quid graeci de vobis cogitabunt, quo animo erga hanc ciuitatem, erga haec ſacra, erga hoc templum Eleuſinium erunt, videntes in eo regnare hominem infamatae impietatis? Poteſt etiam haec ſententia loco tribui. Quales vobismet ipſi vos videmini,

ἂν νυνὶ Ἀνδοκίδης ἀθῷος ἀπαλλαγῇ ἡμῶν ἐκ τοῦδε τοῦ ἀγῶνος, καὶ ἔλθῃ κληρωσόμενος τῶν ἐννέα ἀρχόντων, καὶ λάχῃ βασιλεὺς, ἄλλο τι[10] ἢ ὑπὲρ ἡμῶν καὶ θυσιάσει, καὶ εὐχὰς εὔξεται κατὰ τὰ πάτρια, τὰ μὲν ἐν τῷ ἐνθάδε Ἐλευσινίῳ, τὰ δὲ, ἐν τῷ Ἐλευσῖνι ἱερῷ[11], καὶ τῆς ἑορτῆς ἐπιμελήσεται μυστηρίοις,

tales graecis quoque videbimini. Iam ſi conſcii vobis ſitis, vos poenas debitas a violatoribus numinum repetiſſe, eoque diis honorem habuiſſe, fiet, vt aliis quoque pii et deorum ſtudioſi videamini; eoque amabunt vos confluentque frequentes ad ſacra veſtra participandum. Sin autem impios vlciſci neglexeritis, ipſi vos quoque infamiam impietatis odiumque publicum vobis conſciſcetis; quo fiet, vt vrbs haec parum frequentetur ab exteris, vt pauci aut nulli ſint poſthac futuri, qui ſacris Eleuſiniis initiari velint. Idem eſt ac ſi dixiſſet πάντα ἄνθρωπον ἔσεσθαι καὶ ἑτέρῳ (id eſt δόξειν) τοιοῦτον, οἷος ἐστιν (id eſt δοκεῖ) καὶ αὐτὸς ἑαυτῷ.

10. ἄλλοτι ἢ] Diuide, ἄλλο τί, ſc. ποιήσει: *num quid aliud faciet, quam ſacrificabit?* i. e. nonne ſacrificabit? Sic Andocides de Myſter. p. 15. εἰ γὰρ ἔθηκα, — ἄλλο τί (ſc. ἐποίουν) ἢ αὐτὸς μὲν αὐτὸν ἀπώλλυον; *ſi enim poſuiſſem — num quid aliud, quam me ipſe perdidiſſem?* i. e. nonne me ipſe perdidiſſem? Demoſthenes in Mid. τοῦτον ἄλλο τί πλὴν ἀσεβεῖν φήσομεν; et in Ariſtocratem: ἄλλο τί ἢ δεήσει; MARKLAND.

11. τὰ μὲν ἐν τῷ ἐνθάδε ἐλευσῖνι, τὰ δὲ ἐν τῷ ἐλευσινίῳ ἱερῷ] „Haec ſonant vitium. Lege τὰ μὲν ἐν „τῷ ἐνθάδε Ἐλευσινίῳ, τὰ δὲ ἐν τῷ Ἐλευσίνισι ἱερῷ. „Fuit Athenis locus ſacer, Eleuſinium dictum, vt no„tum eſt ex *Thucydide l. 2.* ex ipſo *Lyſia* p. 106.„ (*Ald.*

ſc. Edit.) „ex *Andocide* inſra pag. 15. ex *Plutarcho* πε„ρὶ Φυγῆς, ex *Philoſtrato* in *Herode* et aliis. Vbicun„que ergo occurrit Ελευσίνιον, de loco, qui Athenis „erat, intelligi debet, vbi etiam fiebant ſacra Cereri, „vt ex hoc loco colligitur. Aliud igitur fuit τὸ Ελευ„σίνιον, aliud τὸ Ελευσῖνισι ἱερόν. Illud Athenis erat, „hoc vero Eleuſine.„ PALMER.

Neque nihil, neque omnia vidit *Palmerius*. Neque enim τὸ Ελευσίνιον ad eas aedis, quae Athenis viſebantur Acropoli ſubiectae, neceſſitate quadam refertur, cum vtraque et τὸ Ελευσίνιον et Ελευσὶς, obtinuit, vt dicatur. Aedis ipſas ais vocari Ελευσῖνα. Aio, et conſtanter. Plenus eſt *Ariſtides* in *Orat. Eleuſin.* vnde illuſtriſſima quae ſunt excerpam. Τίς γὰρ Ελλήνων ἢ τίς Βαρβάρων ἔτω σκαιὸς ἢ ἀνήκοος, ἢ τίς οὕτω σφόδρα ἔξω τῆς γῆς ἢ θεῶν, ἢ συλλήβδην εἰπεῖν καλῶν ἀναίσθητος — ὅςις ἐ κοινόν τι τῆς γῆς τέμενος την Ελευσινα ἡγεῖτο; et mox, Γενομένȣ δὲ τȣ͂ Μηδικȣ͂ ςόλȣ — πολλὰ μὲν τῶν ἐν τοῖς Ελλησιν ἱερῶν ἐμπίπραται, τῇ δ' Ελευσινι τοσȣ͂τον περιῆν, ὡς' ἐκ ἀπόρθητος μόνον, ὡς εἰπεῖν, διεγένετο, ἀλλὰ κ. τ. λ. Deinde, Πολέμȣ δὲ συμβάντος τοῖς Ελλησι, πρὸς ἀλλήλȣς — μόνον δὲ τρόπον γέ τινα Ελευσις ἠρέμει, καὶ οὔτε Βοιωτῶν ἵππος, ἔτε Λακεδαιμονίων καὶ Πελοποννησίων εἰσβολαὶ ἐ τȣ͂ περιβόλȣ προσήψαντο, οὐ τὸν νεων εἶδεν ἑτέροις ἢ προσῆκεν ὀφθαλμοῖς. Demoſth. quoque ſiue quis alius, *c. Neaer.* in fin. Αξιον δὲ κἀκεῖνο ἐνθυμηθῆναι, ὅτι Αρχίαν τὸν ἱεροφάντην γενόμενον ἐξελεγχθέντα ἐν τῷ δικαςηρίῳ ἀσεβεῖν, θύοντα παρὰ τὰ πάτρια τὰς θυσίας, ἐκολάσατε ὑμεῖς, καὶ ἄλλα τε κατηγορήθη αὐτοῦ, καὶ ὅτι Σινώπῃ τῇ ἑταίρᾳ Αλώοις ἐπὶ τῆς ἐσχάρας τῆς ἐν τῃ αυτῇ Ελευσινι προσαγούσῃ ἱερεῖον θύσειεν, οὐ νομίμȣ ὄντος ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ θύειν. Ariſtoph. *Nub.* 301.

Οὐ σέβας ἀῤῥήτων ἱερῶν, ἵνα
Μυςοδόκος δόμος
Εν τελεταῖς ἁγίαις ἀναδείκνυται.

σχ. ad loc. την Ελευσινα λέγει. *Omitto* Eleuſinem *ſanctam illam et auguſtam*,

Vbi initiantur gentes orarum vltimae.

Cic. 1. *de N. Deor.* ſub fin. Ita Phaedra de Hippolyto,

Tempore quo vobis inita eſt Cerealis Eleuſin,
Gnoſſia me vellem detinuiſſet humus.

Ouid. *Heroid.* IV. 67. *Pinxit* in templo Eleuſine *Phylarchum.* Plin. *N. H.* XXXV. 11. Ετάφη δὲ [Iſocrates] τελευτήσας λαμπρῶς — ἀνάκειται δὲ αὐτȣ̃ καὶ ἐν Ελευσινι εἰκὼν χαλκῆ, ἐπιγραφὴν ἔχȣσα. Photius in *vita.* Has autem aedis diſtingui videmus eadem pariter ratione atque hic apud *Lyſiam*, Τȣς Αργείων νεκρȣς ἔθαψαν ἐν τη αυτων Ελευσινι. N. *Orat. Funeb.* Στρατευσάμενοι ἐπὶ τȣ̀ς Καδμείȣς ἀνελέσθαι τε τȣ̀ς νεκρȣς φαμὲν καὶ θάψαι της ημετερης ἐν Ελευσινι. Herodot. *Calliop.* 27. Τὶ δὲ Εριχθόνιος; ȣ̓χὶ ἐν τῷ ναῷ τῆς Πολιάδος κεκήδευται; Ισμαρος δὲ Εὐμόλπȣ, καὶ Δαείρας ȣ̓χὶ ἐν τῷ περιβόλῳ κεκήδευται τȣ Ελευσινιȣ τȣ υπο τη ακροπολει, αἱ δὲ Κελεȣ̃ θυγατέρες εν Ελευσινι, τετάφαται; Euſeb. *Praep. Euang.* l. 2. Recte igitur et ſine mendo *Arnob. adu. Gentis* l. 6. p. 193. *In templo Mineruae, quod in arce Lariſſae eſt, conditus ſcribitur atque indicatur Acriſius: Erichthonius Poliadis in fano: Dairus et Immarus fratres in* Eleuſinis conſepto, quod ciuitati ſubiectum eſt. Non, vt nonnulli male feriati, vel *Eleuſinii* vel *Eleuſinio.* Lego enim apud *Lyſiam*, τὰ μὲν ἐν τη ἐνθάδε Ελευσῖνι, τὰ δὲ κ. τ. λ. TAYLOR.

Aldus et Stephanus ſic dederant, vt modo initio annotationis Palmerianae relatum fuit. Taylorus illius lectionis nihil mutauerat aliud, niſi quod pro τῷ ἐνθάδε ἐλευσῖνι dedit τῇ ἐνθάδε ἐλευσῖνι. quo locus mihi

ρίοις [12], ὅπως ἂν μηδεὶς ἀδικῇ, μηδὲ ἀσεβῇ περὶ
33. τὰ ἱερά; καὶ τίνα γνώμην οἴεσθε ἕξειν τοὺς μύστας τοὺς ἀφικομένους, ἐπειδὰν ἴδωσι τὸν βασιλέα, ὅστις ἐστὶ, καὶ ἀναμνησθῶσι πάντα τὰ ἠσεβημένα αὐτῷ; ἢ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας, οἱ ἕνεκα ταύτης τῆς ἑορτῆς [13], ἢ θύειν [14] εἰς ταύτην τὴν πανήγυριν βου-

mihi viſus non eſt perſanatus. Ego reliquis omnibus immotis relictis ω ſolummodo aliam in ſedem tranſtuli, hunc ad modum. τὰ μὲν ἐν τῷ ἐνθάδε ἐλευσινίῳ, τὰ δ᾽ ἐν τῷ ἐλευσῖνι ἱερῷ. alia in fano Cereris, Eleuſinio dicto, quod hic in Vrbe (Athenis) eſt; alia in altero illo Cereris fano, quod Eleuſine eſt, oppido illo agri noſtri notiſſimo. ἐλευσῖνι dicitur pro, *apud Eleuſinem*, non ἐλευσίνισι, vt Palmerius dedit, ſi vnquam dedit. Ego vero illud malim operis typographicis imputare.

12. μυστηρίοις] Vox ἐπιμελήσεται requirit μυστηρίων. MARKLAND.

Bene habet, abſolutus is datiuus eſt. pro ἐν τοῖς μυστηρίοις. myſteria vel ſacra Cereris arcana cum aguntur.

13. οἱ ἕνεκα ταύτης τῆς ἑορτῆς] Deeſſe videtur πάρεισιν, *adſunt*, poſt ἑορτῆς. Andocides p. 5. οἱ τῆς ἑορτῆς ἕνεκεν ἔρχονται δεῦρο, eodem ſenſu. MARKL.

τῆς ἑορτῆς] Poſt hoc vocabulum ex Andocidis loco a Marklando allato ſuppletum ego equidem iero δεῦρο ἔρχονται. Non omnes exteri, qui per dies maiorum minorumue Myſteriorum Athenas conuenirent, illuc eo conueniebant, quo ſacris initiarentur, ſed multi, vt votis a ſe conceptis exſoluerentur hoſtias offerentes, alii, vt ſpectarent ſolummodo ritus et feſtiuitates, publicaque hilaritate fruerentur. θύειν εἰς τὴν πανήγυριν eſt hoſtiam mactare diei feſti cauſa, ſeu

λόμενοι, ἢ θεωρεῖν· οὐδὲ γὰρ ἀγνὼς ὁ Ἀνδοκίδης οὔτε 36.
τοῖς ἔξω, οὔτε τοῖς ἐνθάδε, διὰ τὰ ἠσεβημένα. ἀναγκαίως γὰρ ἔχει ἀπὸ τῶν πολὺ διαφερόντων ἢ κακῶν ἢ ἀγαθῶν ἔργων τοὺς ποιήσαντας γιγνώσκεσθαι. ἔπειτα δὲ [15] καὶ διώχληκε [16] πόλεις πολλὰς ἐν τῇ

quam ritus ſit eo die mactari, ſeu quam tu voueris illo loco dieque feſto, non alibi neque loci neque temporis, mactandam.

14. ἢ θύειν] In promtu eſſet, ſi res ita ferret, *fugitiuum* aliquod verbum reuocare ad ſententiam ſuſtentandam, proinde vt pariter cum *Andocide* dicat, ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, οἳ τῆς ἑορτῆς ἕνεκεν ἔρχονται δεῦρο. p. 5. Credo tamen non aliquo *aufugit*, ſed hic *latitat* poſt principia. Θύειν εἰς τὴν πανήγυριν nemo dixit. Immo nec θύειν de non initiatis. Atqui de his habetur ſermo, τοὺς μύστας — ἢ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας. Et his ne limina quidem templi tranſire licuiſſe, notiſſima eſt religio. *Acarnanes duo Iuuenes per initiorum dies* non initiati *templum Cereris imprudentes religionis cum cetera turba ingreſſi ſunt. Facile eos ſermo prodidit abſurde quaedam percunctantis: deductique ad Antiſtites templi, cum palam eſſet per errorem ingreſſos, tanquam ob infandum ſcelus* interfecti ſunt. *Liu.* XXXI. 15. Refinge igitur ἢ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας, οἳ ἕνεκα ταύτης τῆς ἑορτῆς ἔλθωσιν εἰς ταύτην τὴν πανήγυριν, βουλόμενοι θεωρεῖν. TAYLOR.

15. ἔπειτα δὲ] Nemini adhuc ſuboluit lacuna, quanquam iſtud ἔπειτα δὲ tam diſerte flagitet cui innitatur. Credibile eſt id omne, quod Andocidi domi et in regionibus Atticae conterminis παρανενόμηται, in medio eſſe relictum. TAYLOR.

Nihil hic deeſt ad efficiendum, vt conſtet Andocidem nemini ignotum, ſed clariſſimi nominis hominem

39. ἐν τῇ ἀποδημίᾳ, Σικελίαν, Ιταλίαν, Πελοπόννησον, Θετταλίαν, Ελλήσποντον, Ιωνίαν, Κύπρον· βασιλέας πολλὰς κεκολάκευκεν [17], ᾧ ἂν συγγένηται [18], πλὴν τȣ̃ Συρακȣσίȣ Διονυσίȣ. ἔτος δὲ ἢ πάν-

eſſe. quam ad rem Lyſias gemino vtitur argumento 1) Andocides inſigne ſcelus commiſit, facinorum autem enormitas non minus, qnam ſplendor rerum praeclare geſtarum, hominum oculos in auctorem contorquet, ſermonesque omnium vbique locorum de eo concitat, etiamſi domi maneat, neque vſquam peregrinetur. Verum praeterea quoque 2) multas adiit Andocides vrbes, multas peruagatus eſt regiones, cum multis congreſſus eſt.

16. διώχληκε πόλεις πολλὰς — Σικελίαν, Ιταλίαν, Πελοπόννησον, etc.] Notandum vocem πόλις ſignificare *totam regionem:* Siciliam enim, et Italiam, et Peloponneſum etc. vocat πόλεις. Et hinc conciliantur Marcus (V, 29.) et Lucas (VIII, 39.) in hiſtoria daemoniaci Gadareni, a Ieſu ſanati. Marcus enim ſcribit: *et abiit, et coepit praedicare* ἐν τῇ Δεκαπόλει, *quanta ſibi feciſſet Jeſus.* Lucas vero: *et abiit,* καθ' ὅλην τὴν πόλιν *praedicans* etc. Erudite vocat πόλιν, quod Marcus Δεκάπολιν, quae regio erat, *decem* vrbes comprehendens. maioris lucis gratia addidit ὅλην. Bene quoque *Vulgat.* Interpr. vertit, *per vniuerſam ciuitatem,* Vide doctiſſ. Dauiſium ad Caeſar. B. Gall. VII, 4. *expellit ex ciuitate.* MARKLAND.

17. βασιλέας πολλὰς κεκολάκευκεν] Non ſatis exprimit vox κεκολάκευκεν, *adulatus eſt.* grauius aliquid de Andocide expectandum erat. Scripſit opinor κεκάκωκεν, *damno affecit:* quod ποιεῖν κακὸν mox vocat. Sic τὸν δῆμον φαίνεται κακώσας. Orat. XIII. de Agorato: et alibi. MARKLAND.

τῶν εὐτυχέστατός ἐστιν, ἢ πλεῖστον [19] γνώμῃ διαφέρει τῶν ἄλλων, ὃς μόνος τῶν συγγενομένων Ἀνδοκίδῃ 42.
οὐκ ἐξηπατήθη ὑπ' ἀνδρὸς τοιούτου, ὃς τέχνην ταύτην ἔχει, τοὺς μὲν ἐχθροὺς μηδὲν ποιεῖν κακὸν, τοὺς δὲ φίλους, ὅ, τι ἂν δύνηται κακόν [20]. ὥστε μὰ τὸν Δία οὐ ῥάδιόν ἐστιν ὑμῖν αὐτῷ οὐδὲν [21] χαριζομένοις παρὰ τὸ δίκαιον λαθεῖν τοὺς Ἕλληνας. νῦν οὖν ὑμῖν 104.1.
ἐν ἀνάγκῃ ἐστὶ βουλεύσασθαι περὶ αὐτοῦ. εὖ γὰρ ἐπίστασθε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅτι οὐχ οἷόν τε ὑμῖν ἐστιν ἅμα τοῖς τε νόμοις τοῖς πατρίοις καὶ Ἀνδοκίδῃ χρῆ- 3.
σθαι· ἀλλὰ δυοῖν θάτερον, ἢ τοὺς νόμους ἐξαλειπτέον ἐστὶν, ἢ ἀπαλλακτέον τοῦ ἀνδρός. εἰς τοσοῦτο δὲ τόλμης ἀφῖκται, ὥστε καὶ λέγει περὶ τοῦ νόμου [22], ὡς καθή-

18. συγγένηται] Malim συγγεγένηται. TAYLOR.

19. πλεῖστον dedi ex mente Stephani, pro πλείστων, quod eſt in omnibus olim vulgatis, quamquam ſuſpicio penes me nata eſt, vocabulum hoc πλεῖστον poſſe hinc abeſſe, minus autem paulo poſt, ante ſecundum κακόν. ſi ſcilicet illud ſecundum κακὸν ſeruandum cenſemus. Taylor enim id expunctum it. Poſſet ad hunc modum ſic legi hic loci, γνώμῃ διαφέρει (ſine πλεῖστον) et poſtmodum, ὅ, τι ἂν δύνηται πλεῖστον κακόν· aut ὅτι πλεῖστον ἂν δύνηται κακόν.

20. κακόν] Dele meo iudicio. Sic erit rotundius. TAYLOR.

21. οὐδὲν ſi abeſſet, nil equidem ſim deſideraturus. Locum ſi tuebitur, accipiendum erit pro τι, cuius vices eo gerit, quod οὐ praeceſſit, cui accommodatum fuerit, ſi ſcilicet a Lyſia h. l. exaratum fuit relictum. Solent graeci negationes ſine cauſa accumulare.

22. λέγει περὶ τοῦ νόμου] Atque ita militat Andoci-

καθήρηται ὁ περὶ αὐτȣ̃ κείμενος, καὶ ἔξεςιν αὐτῷ
6. ἤδη εἰσιέναι εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ εἰς τὰ ἱερὰ ἂν ἔτι
καὶ νῦν [23] Ἀθηναίων ἐν τῷ βȣλευτηρίῳ. καίτοι Πε-
ρικλέα

des p. 10. Edit. *Steph.* vti praedixerat ὁ διώκων. Operae pretium erit conferre. Quae autem hic ſequuntur, grauiter ſunt deformata. Ιερὰ ἔτι. Steph. excluſo ἄν. At profecto cum loquatur de ſupplicii grauitate, de extremis quibuſque ἀτιμίας, credo me non longe a *Lyſiae* mente nec oratione aberrare, dum ſic lego, λέγει — ὡς — ἔξεςιν αὐτῷ ἤδη εἰσιέναι εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ εἰς τὰ ἱερὰ, και μετεχειν των αθηνησι κοινων ως ȣκ οντι αλιτηριῳ. Noſter exeunte oratione, Νόμον ὑμεῖς ἔθεσθε εἴργεσθαι τῶν ἱερων αὐτὸν, ως αλιτηριον οντα. *Andoc.* 7. pag. Πρὸς δὲ τȣ́τοις ἀναγραφέντας ἐν ςήλαις ως οντας αλιτηριους τῶν θεῶν. Atque ita fere loquuntur ſcriptores grauiſſimi de iis, quibus non ius ciuitatis modo, ſed pene gentium ademptum eſſe videtur, qui εἴργοντο τῆς πόλεως (i. e. πολιτείας) ἱερῶν, θυσιῶν, ἀγώνων, ἅπερ μέγιςα καὶ παλαιόταζα τοῖς ἀνθρώποις, vt dixit *Antipho.* Ecce enim *Demoſth.* tibi ſiſtam, *Philip.* 3. ἐχθρὸν αὐτῶν ἀνέγραψαν καὶ τῶν συμμάχων αὐτὸν (ſc. Arthmium Zeliten) καὶ γένος, καὶ ατιμȣς εἶναι. Τȣ̃το δ' ἐςὶν ȣ̓χ ἣν ἂν ȣ̓τωσί τις φήσειεν ἀτιμίαν. Τί γὰρ τῷ Ζελείτῃ τȣ̃το ἔμελεν, εἰ τῶν Ἀθήνησι κοινῶν μὴ μεθέξειν ἔμελλεν; Rurſus *Demoſth.* id. *adu. Eubulid.* ſtatim ab initio. Τῶν ὑμετέρων ἱερων καὶ κοινων μετεῖχον. TAYLOR.

23. εἰς τὰ ἱερὰ ἂν ἔτι καὶ νῦν] *Stephanus* eiicit ἂν. Sed hoc non ſatis eſt: reliqua enim non poſſunt explicari. Lego: καὶ εἰς τὰ ἱερά· ἀλλ' ἐςὶ καὶ νῦν Ἀθηναίων ἐν τῷ βȣλευτηρίῳ· *immo et nunc eſt in Senatu Athenienſium.* Sic enim dicit infra: καὶ συμβȣλεύει, εἰς τὴν βȣλὴν εἰσιὼν, περὶ θυσιῶν, καὶ εὐχῶν, καὶ μαντειῶν,

ρικλέα ποτέ φασι παραινέσαι ὑμῖν περὶ τῶν ἀσεβούντων, μὴ μόνον χρῆσθαι τοῖς γεγραμμένοις νόμοις περὶ αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀγράφοις, καθ' οὓς Εὐμολπίδαι ἐξηγοῦνται [24]· οὓς οὐδεὶς πω κύριος ἐγέ- 9.
νετο καθελεῖν, οὐδὲ ἐτόλμησεν ἀντειπεῖν, οὐδὲ αὐτὸν τὸν θέντα [25] ἴσασιν. ἡγεῖσθαι [26] γὰρ ἂν αὐτοὺς [27]

οὕτως

Vide, quae praecedunt. Hinc forte Cicero in Catilinam: *in Senatum venit: publici conſilii ſit particeps.* MARKLAND.

Deeſſe hic aliquid dubio caret, neque difficile eſt, coniectura propemodum aſſequi, quid deſit. Sententia haec ferme ſubiicit. ἀνέτως, καὶ φαίνεται ἀναστρεφόμενος ἔτι καὶ νῦν Ἀθηναίων ἐν τῷ βουλευτηρίῳ. quid autem Lyſias reapſe dederit, ab integrioribus codicibus exſpectabimus donec diſcamus.

24. ἐξηγοῦνται] dicuntur illi ἐξηγεῖσθαι, qui interrogati a conſulentibus, quid agendum ſibi ſit in rebus dubiis, (caſibus vel ſcrupulis conſcientiae, vt vulgo vſurpant) de iure ſacrorum reſpondent, conſilia dantes, quid ex praeſcripto legum ſacrarum agendum cauendumue ſit. Veterum illi ἐξηγηταὶ ſunt nobis hodie ſic dicti Caſuiſtae.

25. ἀντειπεῖν, οὐδὲ αὐτὸν] Forte, ἀντειπεῖν, εἰ καὶ οὐδὲ αὐτὸν τὸν θέντα ἴσασιν. Tale aliquid Interpres quoque videtur in animo habuiſſe, cum verteret, *licet ipſum legiſlatorem ignorent.* Sequitur: ἡγεῖσθαι γὰρ ἂν αὐτοὺς, etc. opinor δεῖν αὐτοὺς, ſc. ἀσεβεῖς vel ἀσεβοῦντας, de quibus ſermo eſt. niſi ἂν διδόναι malis ſumere pro δώσειν. Quae vero praecedunt, οὓς οὐδεὶς πω, etc. vſque ad ἴσασιν, parentheſi includas. MARKLAND.

οὐδὲ αὐτὸν τὸν θέντα ἴσασι] ne ipſum quidem norunt earum latorem, qui fuerit. αὐτὸν ſerues, an αὐ-

οὕτως [28] οὐ μόνον τοῖς ἀνθρώποις, ἀλλὰ καὶ τοῖς θεοῖς διδόναι δίκην. Ἀνδοκίδης δὲ τοσοῦτον καταπε-
12. φρόνηκε τῶν θεῶν, καὶ ὧν ἐκείνοις δεῖ τιμωρεῖν [29],

ὥστε

τοὺς ſcribas, nil intererit. Cum nemo ſciat, a quo profectae illae leges ſint, eoque dubium fiat, vtrum ab homine mortali, an ab ipſo immortali deo latae ſint, eo ſunt religioſius obſeruandae, ne forte fiat, id quod in re incerta facile fieri poteſt, vt illas leges violando, non humanam auctoritatem, ſed diuinam violes.

26. ἡγεῖσθαι] ſubaudi ἔφη. obliqua eſt oratio, apta ex illo ſuperiori φασὶ τὸν Περικλέα. *Se enim exiſtimare* (ita nempe ferunt Periclem tum affirmaſſe.)

27. αὐτοὺς] ſcil. τοὺς ἀσεβοῦντας εἰς τοὺς θεούς.

28. οὕτως] ſi nempe nos, prout ipſe nobis auctor factus ſit, non e ciuili tantum iure, ſed etiam e diuino impios puniamus.

29. ὧν ἐκείνοις δεῖ τιμωρεῖν] Recte. τιμωρεῖν ἐκείνοις eſt *eorum cauſa vlciſci* vel *poenam ſumere*. Saepe ita loquitur tum Noſter, tum alii. Vide Orat. XIII. ad finem: et Antiphonta initio Orat. I. Subintellige αὐτῶν ante ὧν. Vult *Religiones*. Mox, μᾶλλον ἢ ἧττον: niſi haec delenda ſint, neſcio quid de illis fiet. Intelligo phraſin μᾶλλον ἢ οὐχ ἧττον· ſed quomodo ea huc applicari poſſit, non video· et tamen Atticiſmus forte aliquis his ſubeſt. in praeſens igitur ἐπέχω. Sequentia vero ita diſtingue: πρὸς τὸν βασιλέα· καὶ ἔλαχεν Ἀνδοκίδης, καὶ πεποιηκὼς ἃ οὗτος πεποίηκε περὶ τοὺς Θεοὺς καὶ (ἵνα μᾶλλον πρόσχητε τὸν νοῦν) φάσκων τὸν Ἀρίστιππον ἀσεβεῖν περὶ τὸν Ἑρμῆν τὸν πατρῷον· ὁ δὲ Ἀρίστιππος (non Ἄρχιππος) ἠντιδίκει, etc. Spiritus et Indignationis haec plena ſunt, praeſertim iſtud ἔλαχεν Ἀνδοκίδης: quae vltima vox cum emphaſi pronuntianda eſt: quale iſtud Senecae, MEDEA *fugiam?* vel

ὥϛε πρὶν μᾶλλον ἢ ἧττον[30] ἢ ἐπιδεδημηκέναι δέκα ἡμέρας ἐν τῇ πόλει, προσεκαλέσατο δίκην ἀσεβείας πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἔλαχεν Ἀνδοκίδης, καὶ πεποιηκὼς ἃ ἔτος[31] πεποίηκε περὶ τοὺς θεούς. καὶ (ἵνα μᾶλλον πρόσχητε τὸν νοῦν,) φάσκων τὸν Ἀρί-

ϛιππον

hoc Seruatoris noſtri Marc. XIV. Σιμων καθεύδεις; Tune, Simon, idem iſte, qui de zelo tuo tot ac tanta modo praedicauiſti, Tune dormis? Vocem vero ἠντιδίκει adde iis, quae viri docti de hac voce dixerunt ad Pollucis VIII, 5. ſegm. 23. MARKLAND.

Idem eſt, ac ſi dixiſſet καὶ τούτων (ſcil. καταπεφρόνηκεν) itemque eos contempſit, οὓς δεῖ ἐκείνοις τιμωρεῖν, quos oportet factas diis iniurias in auctoribus exſequi.

30. πρὶν μᾶλλον] Quid facias cum hac colluuie τῶν ἀκλίτων? πρὶν μᾶλλον ἢ ἧττον. Gloſſematica puto vel è cuiuſdam ἀκριβολογοῦντος manu profecta, quali vitiligine haec oratio potiſſimum laborat. Huiusmodi credo aliquando exſtitiſſe ſcripturam, ὥϛε πρὶν ἢ ἐπιδεδημηκέναι δέκα ἡμέρας. Ingenioſus deinde *Ariſtarchulus* Lyſiae phraſin ſuo calculo commendans, rectius dici fatetur πρὶν ἢ δέκα ἡμέρας, quam ἧττον (μαλλον η ηττον) ἢ δέκα ἡμέρας. Mox ſordes in textu. TAYLOR.

Miror vtique Marklandum in re tam plana atque obuia tricari. Ecquis non intelligit *decem plus minus dies*. quamquam vtique malim haec vocabula μᾶλλον ἢ ἧττον non eo loco, quem nunc tenent, ſed poſt δέκα legi.

31. καὶ πεποιηκὼς ἃ ἔτος] primum et poſtremum vocabulum abeſſe mallem. aberunt vtique ſine damno ſententiae.

σιππον[31b]. ἀσεβεῖν περὶ τὸν Ερμῆν τὸν αὐτοῦ[32]
πατρῷον. ὁ δὲ Ἄρχιππος ἠντιδίκει, ἦ μὴν τὸν Ερ-
μῆν ὑγιᾶ τε καὶ ὅλον εἶναι, καὶ μηδὲν παθεῖν ὧν-
περ οἱ ἄλλοι Ερμαῖ· ὅμως μέντοι ἵνα μὴ ὑπὸ τούτου
18. τοιούτου ὄντος πρᾶγμα ἔχῃ, δοὺς ἀργύριον ἀπηλλά-
γη. καίτοι ὁπότε οὗτος παρ᾽ ἑτέρου ἠξίωσε δίκην ἀ-
σεβείας λαβεῖν, ἦπου ἑτέρους γε παρὰ τούτου λα-
βεῖν δίκαιον καὶ εὐσεβές ἐστιν. ἀλλὰ λέξει δεινὸν εἶ-
ναι, εἰ ὁ μὲν μηνυτὴς τὰ ἔσχατα πείσεται, οἱ δὲ
21. μηνυθέντες τῶν αὐτῶν ὑμῖν ἐπίτιμοι ὄντες μεθέξου-
σι. καίτοι[33] οὐχ ὑπὲρ αὐτοῦ ἀπολογήσεται, ἀλλὰ
καὶ

31 b. Ἀρίστιππον] „Primum in hoc loco notanda „eſt diuerſitas nominis, et primo loco pro Ἀρίστιππον legendum eſt "Ἄρχιππον, vel ſecundo pro "Ἄρχιππος „Ἀρίστιππος. Deinde notandum eſt Andocidem mouiſ„ſe litem de Herma ſiue ſtatua Mercurii quaſi ſua et a „ſuis maioribus poſita: At contra *Aeſchines* et *Plutar„chus* in *Andocide* aiunt eam ſtatuam non fuiſſe maio„rum Andocidis ἀνάθημα, ſed Aegeidis tribus, ſed eo, „quod erat ſita in vicinia domus Andocidis, ſic voca„tam fuiſſe. Adde et forte eo, quod in ius vocauerat „Archippum ſiue Ariſtippum propter huius ſtatuae „mutilationem, ideo magis vocata eſt Andocidis Her„mas. Sed mirum mihi videtur hoc loco Lyſiam non „notauiſſe hominis vanitatem, ſi ea ſtatua non fuit ma„iorum ſuorum donarium, vt volunt *Aeſchines* et *Plu„tarchus*. Forte id ignorabat, et ſequebatur commu„nem errorem.„ PALMER.

Pro Ἀρίστιππον mauult etiam Ἄρχιππον SCHOTT.

32. αὐτοῦ] Lege αὐτοῦ, Andocidis ſc. non Archippi. TAYLOR.

33. καίτοι] Iſtud καίτοι debuit eſſe καὶ, vt proce-

καὶ τῶν ἄλλων κατηγορήσει. (τοὺς μὲν οὖν ἄλλους [34] οἱ ἐπιτάξαντες καταδέξασθαι [35], ἀδικοῦσι, καὶ τοῦ αὐ-

τοῦ

dat ſententia, quae aliter procedere nolit. TAYLOR.

Nullus dubito hic parum quid deeſſe, forſitan in hanc ſententiam. *καίτοι πῶς οὐχὶ δεινὸν, εἰ οὐ μόνον οὐχ ὑπὲρ αὐτοῦ ἀπολογ.* atqui, qui fieri poſſit, vt minus indignum ſit, ſi non ſolummodo pro ſe nil afferat, quo excuſetur, ſed etiam praeterea alios incuſet.

34. *τοὺς μὲν οὖν ἄλλους κ. τ. λ.*] Merito queſtus eſt Schott. de huius loci obſcuritate, cum hiſtoriam non intellexit, vnde eluceſcere poſſit. Vidit quoque deprauatum eſſe, ſed eadem cauſa, reſtituere non ſuſtinuit. Inclinata fortuna Athenienſium, fractiſque viribus, placuit *τοὺς ἀτίμους ἐπιτίμους ποιήσασθαι*, vt plenus eſt in ea re *Andocides*. *Ἐπιτέτακται* domum *καταδέξασθαι*. Atque haec omnia non per religionem, ſed duram temporis neceſſitatem, rebus omnibus retro lapſis, et excuſſis e manibus populi imperii habenis. Sic ergo mecum. *Εἰ δ᾽ ὑμεῖς μὴ αὐτοκράτορες ἦτε, οὐκ ἐστὲ οἱ ἀφελόντες τὰς τιμωρίας τῶν θεῶν, ἀλλ᾽ αὐτοὶ αἴτιοι ἔσονται.* Vos deorum religiones non violatis, ſed qui vos in eam neceſſitatem coniecere, *αὐτοὶ αἴτιοι*. TAYLOR.

ἄλλους] alios, praeter Andocidem, ſacrilegii item reos factos.

35. *καταδέξασθαι*] Non intelligo, niſi forte ſcripſerit, *κακὰ πράξασθαι* vel *καταπράξασθαι*. vide ſequentia. Senſum loci exprimit Philonis iſtud de Leg. Special. p. 519. *διαφέρει γὰρ τοῦ ἀδικεῖν οὐδὲν τὸ συνεπιγράφεσθαι ἀδικοῦντι.* Nihil deeſſe videtur ante verba *τοὺς μὲν οὖν*, etc. MARKLAND.

Recipere in ciuitatem, ab exſilio reuocatos, aut

τοῦ ἀσεβήματος [36] αἴτιοί εἰσιν· εἰ δ' ὑμεῖς αὐτο-
24. κράτορες ἦτε, καὶ [37] ἐστὲ οἱ ἀφελόντες τὰς τιμω-
ρίας

exſilii poena iis remiſſa. Sententia haec eſt. qui vobis imperarunt, vt alios quospiam ob crimina neſcio quae exſilio multatos reuocaretis, idque ab inuitis vobis et neceſſitati cedere coactis impetrarunt, hi culpam eam ſibi contraxerunt, non vos vobis contraxiſtis. Videtur Lacedaemonios notare, aut Athenienſes tyrannidis et Lacedaemoniorum ſtudioſos.

36. τοῦ αὐτοῦ ἀσεβήματος] quo ſcil. illi ipſi ſacrilegi tenentur, qui, cum a vobis expulſi patria fuiſſent, nunc a Lacedaemoniis per vim reducti ſunt.

37. ἦτε καὶ] Videor mihi in his duobus vocabulis veſtigia vnius ὄντες cernere. H et N modis inter ſe ſimillimis exarantur in libris, et ς atque ſigla καὶ repraeſentans pariter inter ſe ſunt tam ſimiles, vt diſcerni ſaepe nequeant. vnde conſtat, quam facile ex ΟΝΤΕΣ exſiſtere potuerit ΗΤΕ και. Hoc ſic ſumto, locus ita erit leg. εἰ δὲ ὑμεῖς, αὐτοκράτορες ὄντες, αὐτοί ἐστε οἱ ἀφελόντες etc. (niſi potius legi mauolemus ἀνελόντες. quod ni rectius eſt, eſt certe vſitatius. Sin autem vos, qui (vel cum, vel licet) iuris veſtri, ſpontisque veſtrae ſitis (et a nemine cogamini) tollatis deorum vindicias ipſi, ὑμεῖς αὐτοὶ, ἀλλ' οὐχ οὗτοι αἴτιοι ἔσονται, vos eritis ipſi piaculi rei, non autem illi. (Lacedaemonii puta, aut ſacrilegi, quos recipere moeniis veſtris inuiti coacti fuiſtis.) τιμωρίαι θεῶν ſunt, cum leges poenas in ſacrilegos ſancientes, tum iudicia, quae ſuper eiusmodi cauſis ſacrilegii habentur, poenae denique ipſae, quae ſontibus infliguntur. Haec enim tria cum exercentur, vindicta pro diis contemtis atque violatis ab eorum laeſoribus repetitur. Poſſit quoque ſententia eadem manente pro τιμωρίας legi

ρίας τῶν θεῶν [38], ἀλλ' οὗτοι αἴτιοι ἔσονται· ὑμεῖς ἂν μὴ βούλεσθε εἰς ὑμᾶς τὴν αἰτίαν ταύτην περιτρέψαι, ἐξὸν τὸν ἀδικοῦντα κολάσασιν ἀπηλλάχθαι. ἔπειτα δ' ἐκεῖνοι [39] μὲν ἀρνοῦνται τὰ μεμηνυμένα, οὗτος δὲ ὁμολογεῖ [40] ποιῆσαι. καίτοι καὶ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ, 27.
τιμᾶς. Verumtamen ego equidem cauſae nil video, cur eo confugiatur.

38. τὰς τιμωρίας τῶν θεῶν] Ferri forte poteſt: vt τὰς τιμωρίας τῶν θεῶν ſint *poenas, quae Deorum cauſa exiguntur.* mallem tamen τῶν ἀθέων, *atheorum*, impiorum. Quae ſequuntur, ἀλλ' οὗτοι etc. artificioſa ſunt. Dicere voluit: *Si poenarum arbitrium penes Vos eſſet (et quidem eſt) impiis non punitis, Vos ſontes eritis:* ſed a *Directo* orationem conuertit, offenſionis vitandae cauſſa, et pro ὑμεῖς αἴτιοι ἔσεσθε ponit οὗτοι αἴτιοι ἔσονται: ἀλλ' enim ornatui tantum inſeruit, vt ſaepe. Pari omnino artificio Paulus ad Feſtum, Actor. XXV, 11, εἰ δὲ οὐδέν ἐστιν ὧν οὗτοι κατηγοροῦσί με, οὐδεις με δύναται αὐτοῖς χαρίσασθαι. non dicit, *Tu* non potes, (vel debes) ſed, *Nemo* poteſt. alterum enim liberioris fuiſſet compellationis. Demetrius περὶ Ἑρμ. Segm. 311. et ſeqq. pulcre agit de hac λέξει ἐσχηματισμένῃ: et vtilitatem eius notat Tiberius Rhetor in Schemate Καθόλου. Graeca Lyſiae diſtinguenda ſunt, quemadmodum in Latinis factum vides. Ad ſenſum huius loci illuſtrandum, non poſſum non exſcribere alterum ſuauiſſimi et acutiſſimi oratoris Lycurgi, κατὰ Λεωκράτ. p. 168. Τὰ γὰρ ἀδικήματα, ἕως μὲν ἂν ᾖ ἄκριτα, παρὰ τοῖς πράξασίν ἐστιν· ἐπειδὰν δὲ κρίσις γένηται, παρὰ τοῖς μὴ δικαίως ἐπεξελθοῦσιν. MARKL.

39. ἐκεῖνοι] illi reliqui ſacrilegii item rei, quos iuſſu Lacedaemoniorum denuo vrbe veſtra recepiſtis.

40. ὁμολογεῖ] Stropha haec eſt ſophiſtica, orato-

πάγῳ, ἐν τῷ σεμνοτάτῳ καὶ δικαιοτάτῳ δικαστηρίῳ, ὁμολογῶν μὲν ἀδικεῖν, ἀποθνήσκει· ἐὰν δὲ ἀμφισβητῇ, ἐλέγχεται, καὶ πολλοὺς 41 οὐδὲ δόξαν

re honeſto indigna. In illa quidem, quae hodie ſupereſt, Andocidis defenſione ſui hac in cauſa ſacrorum violatorum tantum abeſt, vt Andocides ſacrilegii ſe reum fateatur, vt potius crimen hoc modis omnibus infitietur atque a ſe amoliatur.

41. πολλοὺς] Pro πολλοὺς habent πολλοῦ Codd. *Steph.* et *Coisl.* πολλοῖς reponit Scal. Videtur tamen Schott. veram pene ſententiam deprehendiſſe. Ἐὰν δὲ ἀμφισβητῇ και ουκ ἐλέγχεται, ωστε δοξαι ἀδικεῖν, ἀποψηφισεται. At quales, o Muſae, circuitiones! Preſſius ſic et verbis pene conſentientibus, Ὁμολογῶν μὲν ἀδικεῖν ἀποθνήσκει, ἐὰν δὲ ἀμφισβητῇ, ἐλέγχεται, argumentis ſc. et probationibus res agitur. *Heſych.* Ἐλέγξει. βασανίσει. Ariſtoph. *Lyſiſtra.* 485. TAYLOR.

καὶ πολλοὺς οὐδὲ δόξαν ἀδικεῖν] Pro πολλοὺς MS. πολλοῦ, notante *Stephano.* Lego: καὶ πολλοὶ οὐδὲν ἔδοξαν ἀδικεῖν. id eſt, multi, licet accuſati fuerint, tamen factum *negantes*, re in iudicium delatà, abſoluti fuerunt ſententia Iudicum, pronuntiantium, *Viden* ... *non deliquiſſe.* At in hac cauſſa, inquit, longe aliter ſe res habet. Andocides enim *fatetur* ſe feciſſe. confeſſionis vero mulcta Legibus ſtatuta, eſt *Mors.* Alludit ad Formulam ſententiae Abſolutoriae in iſtis οὐδὲν ἔδοξαν ἀδικεῖν. Orat. XX. οἱ δὲ ἠδικηκότες, ἐκπριάμενοι τοὺς κατηγόρους, ουδεν εδοξαν αδικειν; id eſt, *abſoluti fuerunt.* Vide init. Orat. XXX. vbi ἀδικεῖν ἔδοξαν idem eſt, quod *condemnati fuerunt.* Enormiter hoc loco agit *Schottus.* MARKLAND.

Neſcio, an ſic dederit Lyſias καὶ πολλοὺς ἤδη ἀφῆ,

ἀδικεῖν. οὐκοῦν ὁμοίαν χρὴ γνώμην ἔχειν περί τε τῶν 30. ἀρνουμένων καὶ περὶ τῶν ὁμολογουμένων [42]. δεινὸν δέ μοι δοκεῖ εἶναι, ἂν μέν τις ἀνδρὸς σῶμα τρώσῃ, κεφαλὴν ἢ πρόσωπον, ἢ χεῖρας ἢ πόδας, αὐτὸς μὲν κατὰ τοὺς νόμους τοὺς ἐξ Ἀρείου πάγου [43] φεύξεται τὴν τοῦ ἀδικηθέντος πόλιν, ἢ τραύματος [44] ἐκ προ- 33.
νοίας· καὶ ἐὰν μὲν [45] κατίῃ, ἐνδειχθεὶς θανάτῳ ζημιω-

καν (ſcil. οἱ δικασταὶ, vel οἱ ἐκ τοῦ ἀρείου πάγου βουλευταὶ) οὐδὲν δόξαντας ἀδικεῖν. multosque abſoluerunt (Areopagitae) qui viderentur nihil deliquiſſe.

42. ὁμολογουμένων] imo vero ὁμολογούντων.

43. κατὰ τοὺς νόμους τοὺς ἐξ Ἀρείου φεύξεται] Primum inſerenda vox πάγου poſt Ἀρείου. Deinde, e regione horum verborum videtur ſtudioſus aliquis in margine adpoſuiſſe iſta, ἢ τραύματος ἐκ προνοίας: quia ſcilicet nouerat Areopagitas iudicaſſe de *Vulneribus ex induſtria illatis.* Proprie vero. ἐνδειχθείς. vide Harpocrat. v. Ἔνδειξις, et Pollucem VIII. 6. ſegm. 49. et Noſtrum infra, δὶς ἐν τῷ αὐτῷ ἐνδέδεικται. MARKLAND.

44. ἢ τραύματος ἐκ προνοίας] Ecce tibi iterum τὸν ἀπὸ μηχανῆς. Procul dubio ad illuſtrandum, quales eſſent leges, quas modo laudauit, Areopagiticae, margini adleuit homo catus, ἤγουν τραύματος ἐκ προνοίας. In MSS. non longe abſimilia ſunt ἢ et ἤγουν, immo omnibus praeter oculatiſſimos eadem. TAYLOR.

Ego arbitror ἢ delendum eſſe, vt natum e ſimilitudine cum N vltima litera proximi vocabuli πόλιν. quo admiſſo ad τραύματος ſubaudietur ἕνεκα. Sic autem haec litera η omnino ſeruanda ſit, leg. erit τῇ τραύματος, ſubaudi προφάσει aut καταδίκῃ *per legem vulneris praemeditati, aut ſub eo titulo.*

45. μὲν] Dele iſtud μὲν, quod hic locum non ha-

ζημιωθήσεται· ἐὰν δέ τις τὰ αὐτὰ ταῦτα ἀδικήσῃ τὰ ἀγάλματα τῶν θεῶν, οὐδ' [46 a]. αὐτῶν [46 b]. κωλύσετε τῶν ἱερῶν ἐπιβαίνειν, ἢ εἰσιόντα οὐ τιμωρήσεσθε. καὶ μὲν δὴ [47] τούτων καὶ δί-
36. καιον καὶ ἀγαθόν ἐστιν ἐπιμελεῖσθαι, ὑφ' ὧν καὶ εὖ καὶ κακῶς δυνήσεσθε πάσχειν. Φασὶ δὲ καὶ τῶν Ἑλλήνων πολλοὺς [48] διὰ τὰ ἐνθάδε ἀσεβήματα ἐκ τῶν παρ' αὐτοῖς ἱερῶν ἐξείργειν. ὑμεῖς δὲ αὐτοὶ οἱ ἀδικηθέντες, περὶ ἐλάττονος ποιεῖσθε τὰ παρ' ὑ-
39. μῖν νόμιμα, ἢ ἕτεροι τὰ ὑμέτερα [49]. τοσούτῳ δ' οὐ-

bet vllum. Neque enim huic commati ἀνταποδίδοται vicinum iſtud ἐὰν δέ τις, ſed ſuperioribus, ἂν μέν τις ἀνδρὸς σῶμα. Non leue eſt aliquando neque minimae gratiae ſententiam in proprias ſedis diſpertiri. TAYL.

46 a. οὐδ'] Pro οὐδ' malim οὐκ. TAYLOR.

46 b. αὐτῶν] Lege αὐτὸν κωλύσετε. Mox pone Notam Interrog. poſt τὰ ὑμέτερα. MARKLAND.

Videtur αὐτῶν bene habere, cohaeret οὐδὲ cum ἐπιβαίνειν. ne ipſa quidem limina calcare, nedum in fana ipſa ingredi. ἐπιβαίνειν τῶν ἱερῶν idem videtur eſſe, atque ἐπιβαίνειν τῶν οὐδῶν τῶν ἱερῶν.

47. καὶ μὲν δὴ] idem eſt in Lyſiaca dictione, atque καίτοι, aut καὶ μέντοι. *atqui.*

48. πολλοὺς] aut poſt hoc vocabulum, aut poſt ἀσεβήματα proximum deeſſe videtur τινας, aut τῶν ὑμετέρων τινας, ἐνθένδε ἐκπεσόντας. a Graecorum haud paucis noſtratium quoſdam propter impietates commiſſas hinc eiectos ſuis quoque fanis excluſos fuiſſe. Aut certe αὐτὸν excidit, multos graecorum aiunt Andocidi aditu fanorum ſuorum interdixiſſe.

49. τὰ ὑμέτερα] Melius interrogaſſet increpanti ſimilis. TAYLOR.

τος Διαγόρου τοῦ Μηλίου ἀσεβέστερος γεγένηται. ἐκεῖνος μὲν γὰρ λόγῳ περὶ τὰ ἀλλότρια ἱερὰ καὶ ἑορτὰς ἠσέβει, οὗτος δὲ ἔργῳ, περὶ τὰ ἐν τῇ αὑτοῦ πόλει. ὀργίζεσθαι οὖν χρὴ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῖς ἀστοῖς ἀδικοῦσι μᾶλλον, ἢ τοῖς ξένοις περὶ ταῦτα τὰ 42.
ἱερά. τὸ μὲν γὰρ, ὥσπερ ἀλλότριόν ἐστιν ἁμάρτημα, τὸ δ᾽ οἰκεῖον· καὶ μὴ οὓς μὲν ἔχετε ἀδικοῦντας ἀφίετε, τοὺς δὲ φεύγοντας ζητεῖτε συλλαμβάνειν· ἐπικηρύττοντες [50] τάλαντον ἀργυρίου δώσειν τῷ ἀπάγοντι ἢ ἀποκτείναντι. εἰ δὲ μὴ, δόξετε τοῖς Ἑλλη- 105.1
σι κομπάζειν μᾶλλον, ἢ τιμωρεῖσθαι βούλεσθαι. ἐπεδείξατο δὲ καὶ [51] τοῖς Ἕλλησιν, ὅτι θεοὺς οὐ νομίζει. οὐ γὰρ ὡς δεδιὼς τὰ πεποιημένα [52], ἀλλ᾽ ὡς 3.

θαῤ-

50. ἐπικηρύττοντες etc.] Proprie. Ammonius: ἐπικηρύξαι δὲ, τὸ ὑποσχέσθαι χρήματα δώσειν τῷ συλλαβόντι, καὶ ἀνάγοντι, (l. ἢ ἀνάγοντι.) καὶ (l. ἢ) ἀποκτείναντί τινα τῶν δικασθέντων, l. τῶν καταδικασθέντων. Confer hunc Lyſiae locum cum verbis Ammonii. Vide et Harpocr. voce Ἐπικεκηρυχέναι. Huic mori adludit Pollux IV. 12. Segm. 93. in phraſi | ἐπικηρύττειν χρήματά τινι: *alicui pecuniam per praeconem promittere.* MARKLAND.

51. ἐπεδείξατο δὲ καὶ] Cohaerent haec cum illis paulo ante praemiſſis. οὗτος δὲ ἔργῳ ἠσέβει. quaſi dixiſſet. Andocides non ſolum rebus ipſis impium ſe geſſit, ſacrilegium committendo, neque ſatis habuit ſcelere ſe obſtrinxiſſe, verum etiam in eo gloriatus eſt, et quaſi oſtentauit ad Graecos, ſe numen deorum nullum putare.

52. τὰ πεποιημένα] id eſt τὰ ἐπίχειρα τῶν ὑφ᾽ ἑαυτοῦ πεποιημένων.

θαῤῥῶν, ναυκληρίᾳ ἐπιθέμενος, τὴν θάλατταν ἔπλει [53]. ὁ δὲ θεὸς ὑπῆγεν [54] αὐτὸν, ἵνα ἀφικόμενος εἰς τὰ ἁμαρτήματα, ἐπὶ τῇ ἐμῇ προφάσει [55],

O 4 δῴη

53. ἔπλει] Edit. pr. ἐπήδα. Noui quibus placebat ἐπέρα, vt paſſim *Thucyd.* περαιοῦσθαι. Vide σχ. 1. *Thucyd.* 26. Περαιούμενοι, πλέοντες. *Coiſl.* ἐπίδει. Sed lectio *Stephanica* longe eſt anteferenda. *Andoc.* p. 18. Τίς γὰρ κίνδυνος μείζων ἀνθρώποις ἢ χειμῶνος ὥρᾳ πλεῖν τὴν θάλατταν; TAYLOR.

Lectio haec, ἔπλει, a Stephano profecta eſt; ſpecioſa vtique, haud enim inficiabor, in qua etiam acquieſcerem, ſi ſine Aldina foret, in qua proſtat ἐπήδα. Videor mihi in hac lectione ἐπείρα cernere. πειρᾶν τὴν θάλατταν idem eſt atque τοὺς τὴν θάλατταν ἐργαζομένους πειρᾶν. piraticam exercere in nauicularios et mercatores mare arantes, naue comparata, cuius ipſe dominus eſſet.

54. ὑπῆγεν] Θεοί σε ποιήσαντα ἀνόσια νόμῳ δικαίῳ χρεώμενοι υπηγαγον εἰς χέρας τὰς ἐμάς. Herodot. *Vran.* 106. V. *Heſych.* in Ὑπηγάγετο. TAYLOR.

ὑπῆγεν] verbum ὑπάγειν in hac re proprium eſt. ſubauditur τῷ δικαστηρίῳ, aut τῇ κολάσει.

55. ἐπὶ τῇ ἐμῇ] Lege ἐπὶ τιμῆς προφάσει, δοίη δίκην. Confirmat ipſe Andocides Orat. de *Reditu ſuo*, p. 21. κατέπλευσα μὲν γὰρ ὡς ἐπαινεθησόμενος ὑπὸ τῶν ἐνθάδε, προθυμίας τε ἕνεκα, καὶ ἐπιμελείας τῶν ὑμετέρων πραγμάτων. Hanc ſententiam mutuatus eſt Lycurgus p. 159. Ad iſtud vero, quod de nauigatione eius Accuſatores hic dicunt, ſollerter reſpondet Orat. de Myſter. p. 17, 18. Porro, ἀφικόμενος εἰς τὰ ἁμαρτήματα, idem videtur exprimere, quod εἰς τοὺς ἠδικημένους ἀφικέσθαι, infra. Si cui locutio inſolentior videatur, verba aliter forte componi poſſunt, nem-

δῴη δίκην. ἐλπίζω μὲν ἂν αὐτὸν καὶ δώσειν δίκην. θαυμάσιον δὲ ὐδὲν, ἂν * μὴ [56] γένοιτο. ἔτι [57] γὰρ ὁ θεὸς παραχρῆμα κολάζει· ἀλλ' αὕτη μέν ἐστιν ἀν-

θρω-

pe, δῴη δίκην εἰς τὰ ἁμαρτήματα· quod idem erit ac τῶν ἁμαρτημάτων, vt Orat. in Diogit. ἐπιτρόπῳ εἰς τὰς παῖδας, pro τῶν παίδων. ſic et ἄξια εἰς μυρίας δραχμὰς, Demoſth. Orat. I. in Aphobum: quod vſitatius dicitur μυρίων δραχμῶν. Si hoc verum ſit, ponenda eſt minima diſtinctio poſt ἀφικόμενος. Vltimum vero δίκην delendum puto: ἐλπίζω μὲν ἂν αὐτὸν, καὶ δώσειν· non δώσειν δίκην. MARKLAND.

Non ſatis tenemus omnia ad hanc cauſam ſpectantia. quare non auſim lectionem hanc ſollicitare, quae poſſit hoc ſignificare, per occaſionem mei, me litem aduerſus Andocidem inſtruente, cuius cauſa neceſſe illi fuit huc reuerti. Neſcimus, quis actor fuerit. (Nam Lyſias certe non fuit, tametſi actori calamum ſuum venalem praeſtitit.) neque magis nouimus, quam ille cauſam Andocidi redeundi dederit. Dictio εἰς τὰ ἁμαρτήματα ἀφικνεῖσθαι ſignificare videtur, venire in loca delicti commiſſi, vbi ſuperſunt adhuc res vel homines, in quibus ſcelus commiſſum fuit, ſuperſunt item teſtes, vt infitiationi locus nullus ſit.

56. ὐδὲν, ἂν μὴ γένοιτο] ſic dedi de meo, vulgatae pro tertia voce dant μοι. Saepiſſime in libris mſtis excuſisque η et οι inter ſe permutantur. *Verum tamen ne id quidem mirandum fuerit, ſi id minus fiat.* h. e. ſi Andocides diis ſcelerum poenas nullas det; aut, ſi hoc e iudicio abſolutus excedat, malim tamen legi ἂν μὴ εὐθὺς γένοιτο. *ſi hoc*, (vt nempe poenas det) *non ſtatim fiat.*

57. ἔτι] imo vero ὐδέ. *nam ne deus quidem in continenti punit.*

θρωπίνῃ δίκῃ[58]. πολλαχόθεν δὲ ἔχω τεκμαιρόμενος εἰκάζειν[59], ὁρῶν καὶ ἑτέρους ἠσεβηκότας, χρόνῳ δεδωκότας δίκην[60], καὶ τοὺς ἐξ ἐκείνων, διὰ τὰ τῶν
9. προγόνων ἁμαρτήματα. ἐν δὲ τούτῳ τῷ χρόνῳ δέη πολλὰ καὶ κινδύνους ὁ Θεὸς ἐπιπέμπει τοῖς ἀδικοῦσιν· ὥστε πολλοὺς ἤδη ἐπιθυμῆσαι τελευτήσαντας[61] τῶν

58. poſt voc. δίκῃ deeſſe videtur haec ſententia, τῆς δὲ θείας οὐδεὶς κρείττων. aut τὴν δὲ θείαν οὐδείς πω διαπέφευγεν. nil mirer, ait, ſi Andocides hoc e iudicio effugiat. humanum hoc eſt iudicium, in quo ſedent homines, errori obnoxii, falli faciles. diuinum autem iudicium nemo vnquam effugit.

59. εἰκάζειν] ſubaudi ὅτι τοῦθ᾽ ὃ λέγω, ἀληθές ἐστι, vel γενήσεται. cauſae mihi multae ſunt, multaque argumenta ſuſpicandi aut colligendi hoc, quod aio, verum, aut ſic euenturum eſſe, vt ſcil. Andocides, ſi non ſtatim, certo certius tamen olim aliquando poenas det ſacrilegii.

60. χρόνῳ δεδωκότας δίκην, καὶ τοὺς ἐξ ἐκείνων, διὰ τὰ τῶν προγόνων ἁμαρτήματα] Notatu digna ſunt haec propter eorum ſimilitudinem cum ſecundo Decalogi praecepto. Liceat hic quoque locum exſcribere optimi Lycurgi, p. 157. τοὺς δὲ Θεοὺς οὔτ᾽ ἂν ἐπιορκήσας τις λάθοι, οὔτ᾽ ἂν ἐκφύγοι τὴν ἀπ᾽ αὐτῶν τιμωρίαν· ἀλλ᾽ εἰ μὴ αὐτὸς, οἱ παῖδές γε, καὶ τὸ γένος ἅπαν τὸ τοῦ ἐπιορκήσαντος μεγάλοις ἀτυχήμασι περιπίπτει. MARKLAND.

61. τριετήσαντας] Lege, τελευτήσαντας. et ita *Schottus*. Quae ſequuntur ita forte legenda et diſtinguenda: ἀπηλλάχθαι, οὐδὲ Θεὸς τέλος, τούτῳ λυμηνάμενος τῷ βίῳ. θάνατον ἐπέθηκε. hoc ſenſu: multos ſceleratos mori cupiuiſſe: Deum vero nondum ad-

κακῶν ἀπηλλάχθαι. ὁ δὲ θεὸς τέλος[62] τούτων[63] λυμηνάμενος τῷ βίῳ θάνατον ἐπέθηκε. σκέψασθε[64] δὲ καὶ αὐτοῦ Ανδοκίδου τὸν βίον, ἀφ' οὗ ἠσέ- 12.
βηκε, καὶ[65] εἴ τις τοιοῦτος[66] ἕτερός ἐστιν. Ανδοκίδης

eo cum illis in gratiam rediiſſe, vt hoc illis conceſſerit; etiamſi vitam eorum multis caſibus interea infeſtauerit. Infra, μαρτυρίου ἐπ' ἐλπίδι τῇ αὐτῇ: Cl. Editor legit, ἢ ἀργυρίου, ἐπ' ἐλπίδι etc. quod veriſſimum puto. MARKLAND.

62. τέλος] imo vero οὐδὲ τέλος. deus ne morte quidem imponit horum vitae finem, a ſe miſeris modis cruciatuum exagitatae; ſed ad Orcum eos demittit, ibi quoque, et adhuc atrocius cruciandos.

63. τούτων] Coniectura haec eſt Scaligeri, quam nullus dubitaui in texto exhibere, pro lectione vulgatarum τούτῳ. tametſi Taylor exiſtimaret, eam bene ſe habere poſſe. Quod mihi ſecus videtur.

64. σκέψασθε] demonſtratum it, Andocidem, etiamſi fortuito fiat, vt hoc iudicio abſoluatur, ea tamen vita, quam agat et adhuc egiſſet, tam miſeram, vt alia nulla eſſe poſſit miſerior, ſatis iam ſuperque poenarum diis dare atque dediſſe.

65. καὶ delendum videtur, vt natum e fine vocabuli proximi πεποίηκε.

66. εἴ τις τοιοῦτος]. *Adeſte animis, dum Andocidis vitam percurram, et ſtatuite,* vtrum ea ſit nec ne, *qualem facinoroſorum eſſe nuper deſcripſi.* Σκέψασθε — ειτε τοιοῦτος η ἕτερός ἐστιν. Plato *de Legg.* l. 1. Πρὶν διδάξαι ἱκανῶς ἢ μαθεῖν, ειτε ουτως ειτε αλλως ἔχει. Vulgata certe lectio eſt omnium maxime inficeta. Εἴ τις τοιοῦτος ἕτερος. Immo *Multorum.* Supra modo. Πολλαχόθεν δὲ ἔχω τεκμαιρόμενος εἰκάζειν, ὁρῶν και ετερους κ. τ. λ. TAYLOR.

-δης γὰρ ἐπειδὴ ἥμαρτεν, ἐξ ἐπιβολῆς [67] εἰσαχθεὶς
εἰς

Bene habet hic locus. ἕτερος βίος idem eſt atque ἄλλȣ τινὸς τῶν πάντων ἀνθρώπων βίος. Conſiderate, num quae alia vita cuiusquam ſit, perinde miſera, atque huius Andocidis eſt. E miſeria vitae, qua conflictetur Andocides, colligit actor, eum diis inuiſum, eoque ſontem eſſe. deos enim inſontes non odiſſe.

67. ἐξ ἐπιβȣλῆς] Sic vulg. τοξότης, credo, aut e Δημοσίων collegio nonnullus ſolus in ſolo angiportu *fallacias* ſtruxit, et hominem *necopinqntem* in ius rapit! Quotus lector hanc impuritatem ἀναγκοφαγεῖ? Medela enim non niſi ex medio Atticorum foro eruenda. Επιβολὴ erat mulcta peculiariter dicta, ἡ ὁριζομένη ζημία, quam, re ad iudices nondum delata, vel *Senatui Areopagitico*, vel *Quingentorum*, (idque maxime in Actionibus εἰσαγγελίας, quali nempe tenebatur Andocides, vti conſtat ex *Plutarch.* in vita, et ex eius oratione aduerſaria) vel aliquando ſoli *Magiſtratui* imponendi ius competebat. Explicat quodammodo *Pollux* VIII. 6. Εάν τις περὶ ὧν οὐκ εἰσὶ νόμοι ἀδικῶν ἁλίσκεται, ἢ ἄρχων ἢ ῥήτωρ εἰς τὴν βȣλὴν εἰσαγγελίας δίδοται κατ᾽ αὐτȣ͂. κἂν μὲν μέτρια ἀδικεῖν δοκῇ, ἡ Βȣλὴ ποιεῖται ζημιας επιβολην, ἂν δὲ μείζω, παραδίδωσι δικαστηρίῳ. Lego locum emendatius, quam legi ſolet. *Aeſch.* π. παραπρεσβ. p. 40. *Edit. Steph.* Πρότερον δ᾽ ὑπέμεινας τὴν επιβολην τῆς βȣλῆς τῆς ἐξ Αρείȣ πάγȣ, ȣ᾽δ᾽ ἐπεξιὼν τῇ τȣ͂ τραύματος γραφῇ κ. τ. λ. Ita enim pro ἐπιβȣλὴν *Steph.* ex coniectura, Cod. item Manuſcriptus, quo vſus eſt *Scaliger* et Scholiaſtes ad locum. Vſi ſunt hoc iure, vt monui, *Magiſtratus. N. c. Nicomach.* pr. Επιβαλλόντων δὲ τῶν Αρχόντων ἐπιβολας καὶ εἰσαγόντων εἰς τὸ δικαστήριον, κ. τ. λ. *Archon* ſolus. Orphanorum, inquit *Demoſth.*

εἰς τὸ δικαϛήριον, ἔδησεν ἑαυτὸν τιμησάμενος δεσμȣ̃, εἰ μὴ παραδοίη τὸν ἀκόλȣθον· εὖ δ' ᾔδει ȣ̓ δυνησόμενος

adu. *Macartat.* ſub fin. ἐπιμελείσθω ὁ Ἄρχων, καὶ μὴ ἐάτω ὑβρίζειν, ἢ ποιεῖν τι παράνομον, κύριος δ' ἐπιβάλλειν κατὰ τὸ τέλος, ἐὰν δὲ μείζονος ζημίας δοκῇ ἄξιος εἶναι, προσκαλεσάμενος πρόπεμπτα, καὶ τίμημα ἐπιγραψάμενος — εἰσαγαγέτω εἰς τὴν Ἡλιαίαν. Vſi ſunt Πρόεδροι. *Aeſch. c. Timarch.* p. 5. *Edit. Steph.* Τῶν Ῥητόρων ἐάν τις λέγῃ — περὶ τȣ̃ εἰσφερομένȣ μὴ χωρὶς περὶ ἑκάϛȣ. (Cod. MS. ἢ χωρὶς περὶ ἑκάϛȣ, F μὴ χωρὶς περὶ ἑκάϛȣ) ἢ δὶς περὶ τȣ̃ αὐτȣ̃ — ἢ ἐλκηϛὸν ἐπιϛάτην — κυριευέτωσαν οἱ Πρόεδροι μεχρὶ ν δραχμῶν (h. e. iuxta *Demoſthenem* ſupra prolatum κύριοι ſunto ἐπιβάλλειν κατὰ τὸ τέλος) ἐὰν δὲ πλέονος ἄξιός ἐϛι ζημίας, ἐπιβάλλοντες μέχρι ν δραχμῶν εἰσφερέτωσαν εἰς τὴν βȣλήν. Vſi ſunt denique quotquot in ea ciuitate ad vllam reip. partem acceſſere. Ὡς τοίνυν καὶ τὴν τῶν τειχοποιῶν ἀρχὴν ἦρχεν — καὶ τὰ δημόσια γράμματα διεχείριζε, καὶ επιβολας επεβαλλε, καθάπερ οι αλλοι αρχοντες, καὶ δικαϛηρίων ἡγεμονίας ἐλάμβανε, τȣ́των — μάρτυρας παρέξομαι. Id. *Aeſch. c. Cteſiph.* p. 57. In MSS. nimium confunduntur Επιβολὴ et Επιβȣλή. Philo MS. Περὶ τῶν τȣ̃ δοκησισόφου Καϊν ἐκγόνων. Ex Cod. Vatic. Ὡς μηδὲ κατὰ τὰς ἀκραιφνεῖς καὶ ἀσωμάτους τῆς διανοίας επιβολας ψαύσασθαι δύνασθαι. Vt locum lecturus eſt doctiſſimus Editor. Atque haec eo explicatius, quia nemo adhuc de iis explicate ſatis. Iuuenem tamen φιλέλληνα non prius dimittam, quam ei ἀκροάσεως χάριν *Xenophontem* deſaecatum praeſtitero. *Hiſt. Graec.* l. 1. p. 448. *Edit.* 1625. Ἀρχέδημος ὁ τȣ̃ δήμȣ τότε προεϛηκὼς ἐν Ἀθήναις — Ερασινδη επιβολην επιβαλων κατηγόρει ἐν δικαϛηρίῳ. Hodie in textu ſine vlla fraudis ſuſpicione monſtrum illud neque vno piaculo dignum, ἐπιβȣλήν. TAYLOR.

15. μενος παραδοῦναι, ὃς διὰ τοῦτον καὶ τὰ τούτου ἁμαρτήματα ἀπέθανεν, ἵνα μὴ μηνυτὴς γένοιτο [68]. καίτοι πῶς οὐ θεῶν τις τὴν τούτου γνώμην διέφθειρεν, ὃς ῥᾷον ἡγήσατο δεσμοῦ τιμήσασθαι, ἢ ἀργυρίου [69] ἐπ'

ἐλπί-

68. ἵνα μηνυτὴς] Sic vulg. Lege cum Steph. ἵνα μὴ μηνυτής. Syllaba ſyllabam ſimilis ſimilem, vt fieri ſolet, deturbauit. TAYLOR.

69. μαρτυρίου] Sic vulg. Attento fac ſis quaeſo animo, dum Lyſiae gratiam alternis vicibus meo merito ſim initurus. Vox iſta μαρτύριον rariſſime eſt vſurae. Reperitur quidem apud *Ariſtot. Plutarch.* Immo, et *Thucyd.* quoque non ſemel, vti I. 33. Μετ' αἰειμνήστου μαρτυρίου τὴν χάριν καταθήσεσθε. Illius tamen inſolentiam digito ibid. commonſtrat σχ. Μαρτύριον οὐδετέρως λέγει. Nihilo tamen minus *hae deliciae a Magiſtro* laudantur. At legatur per me licet, dummodo hic faceſſat. Lego enim emendatione nunquam poenitenda. Ῥᾷον ἡγήσατο δεσμοῦ τιμήσασθαι η αργυρίου ἐπ' ἐλπίδι τῇ αὐτῇ. Ea demum erat τιμημάτων ſpecies, quae adhuc in tantis loci huiuſce ſordibus deſiderabatur. *Demoſth. c. Timocrat.* Ἐὰν δ' ἁλῷ τιμάτω ἡ Ἡλιαία περὶ αὐτοῦ ὅ, τι ἂν δοκῇ ἄξιος εἶναι παθεῖν η αποτισαι. Ἐὰν δ' αργυρίου τιμηθῇ δεδέσθω τε ἕως ἂν ἐκτίσῃ. Pag. 783. *Edit. Wolf.* Confer. *Id. c. Mid.* p. 607. C. et ibid. 610. F. Γραφὰς ὕβρεως εἶναι πεποίηκεν, καὶ τίμημα ἐπέθηκεν, ὅ, τι χρὴ παθεῖν η αποτισαι. Aeſch. *c. Timarch.* p. 3. Atque haec non ſemper ex iudicum ſententia, ſed ad Reum relatum eſt, quam potiſſimum poenam ſe commeruiſſe fateretur, vti hic Andocidi vſu venit. Τιμωμένων (referentibus vtique) τῶν δικαστῶν, τί χρὴ παθεῖν αὐτὸν ἢ αποτισαι, πέντε καὶ εἴκοσιν ἔφη δραχμὰς ἀποτίσειν. Laert. in *Socrate.* TAYLOR.

ἐλπίδι τῇ αὐτῇ [70]; ἐκ δ' οὖν τούτου τοῦ τιμήματος
ἐδέδετο ἐγγὺς ἐνιαυτὸν, καὶ ἐμήνυσε δεδεμένος κατὰ 18.
τῶν αὐτοῦ συγγενῶν καὶ φίλων, ἀδείας δοθείσης αὐ-
τῷ, εἰ δόξειε τἀληθῆ μηνῦσαι. καὶ τίνα αὐτὸν δοκεῖ-
τε ψυχὴν ἔχειν, ὁπότε τὰ μὲν ἔσχατα [καὶ τὰ αἴ-
σχιστα [71]] ἐποίει μηνύων κατὰ τῶν ἑαυτοῦ φίλων, ἡ
δὲ σωτηρία ἀφανὴς αὐτῷ [72]; μετὰ δὲ ταῦτα, ἐ- 21.
πειδὴ ἀπεκτονὼς ἦν, οὓς αὐτὸς ἔφη περὶ πλείστου
ποιεῖσθαι, ἔδοξε τἀληθῆ μηνῦσαι, καὶ ἐλύθη. καὶ
προσεψηφίσασθε ὑμεῖς αὐτὸν εἴργεσθαι τῆς ἀγο-
ρᾶς, καὶ τῶν ἱερῶν, ὥστε μὴ ἀδικουμένῳ [73] ὑπὸ τῶν
ἐχθρῶν

70. ἐπ' ἐλπίδι τῇ αὐτῇ] eadem ſpe in vtramuis partem propoſita ad exitum iudicii ſiue proſperum, ſiue aduerſum. h. e. potuiſſet, ſponſa depoſitaue ſumma quadam pecuniaria, ire quo vellet, ſalutemque fuga quaerere, ſi neceſſe vidiſſet, ſorte iudicii in partem deteriorem inclinante; quo liberatus eſſet a dura neceſſitate aut capite ſuo luendi, aut neceſſarios prodendi, quod eſt flagitium foediſſimum. Nihil habuiſſet tum, neque ſperandum magis, neque metuendum, quam poſtmodum habuit carcere concluſus.

71. τὰ μὲν ἔσχατα καὶ τὰ αἴσχιστα] Alterutrum horum videtur e variante lectione, aut e ſcholio ortum eſſe.

72. ἀφανὴς] Annon potius ἀφανὴς ἦν αὐτῷ? TAYL.

73. ἀδικουμένῳ] Lege ἀδικούμενον. MARKLAND.
Recte vero admonuit Markland ἀδικούμενον eſſe legendum, ſi δύνασθαι bene habet. verum ſi ἀδικουμένῳ tuebimur, δύνασθαι cum δυνατὸν εἶναι erit mutandum. Satis tamen hoc non eſt. pro μὴ leg. quoque eſt μηδὲ, *vt ne laeſus quidem iniuriis poſſet ab inimicis ius ſuum repetere.*

24. ἐχθρῶν δύνασθαι δίκην λαβεῖν. οὐδεὶς γάρ που [74], ἐξ ὅσου Ἀθηναῖοι ἀείμνηστοί εἰσιν, ἐπὶ τοιαύτῃ αἰτίᾳ ἠτιμώθη [75]. δικαίως. οὐδὲ γὰρ ἔργα τοιαῦτα οὐδεὶς πω εἰργάσατο. καὶ τούτων πότερα τοὺς θεοὺς χρή, ἢ τὸ αὐτόματον αἰτιᾶσθαι; μετὰ δὲ ταῦτα ἔπλευ-
27. σεν ὡς τὸν Κιτιέων βασιλέα, καὶ προδιδοὺς [76] λη-

φθεὶς

74. που] imo vero πω. quod de tempore vſurpatur. οὐδείς πω nondum quisquam. Sed quid ſibi vult γάρ? Eſtne indicium ὑποφορᾶς ſeu obiectionis, quae refutetur ſubiecto δικαίως? videtur. Atqui, ait, nemo vnquam, ex quo Athenae ad nominis immortalitatem eniſae ſunt, talem ob cauſam infamia notatus eſt. Haec fictus Andocidis patronus pro eo affert. Reſpondet actor. Audio. Vera ais, at ille meritus eam poenam dedit. Aut, ſi negas hypophoram eſſe, deficit aliqua ſententia, a lectore ſaltim tacite ſubiicienda, ſi auctor eam breuitatis ſtudio ſuppreſſit; in hunc fermo modum. Qua ſeueritate iudicii vos declarauiſtis, vos cenſere, et Andocidem ſacrilegii reum eſſe, et ſacrilegos omnes eſſe puniendos. Nam tametſi debitam ex promiſſo daretis Andocidi ſpiritus immunitatem, poena tamen beneficium hoc, dira quadam inauditique exempli circumſcripſiſtis. Nam, ex quo Athenarum fama coepit eſſe immortalis — Totus in hoc eſt oratur, vt doceat Andocidem ſacrilegum, ideoque puniendum eſſe. teſtari hoc deos ipſi iratos, a quibus coniectus ſit in vitam quacunque alia vita miſerrima miſeriorem.

75. ἠτιμώθη δικαίως] Interpungas. Οὐδεὶς — ἐπὶ τοιαύτῃ αἰτίᾳ ἠτιμώθη. Δικαίως. Id eſt εἰκότως. TAYLOR.

76. προδιδοὺς] hic videtur nomen vrbis aut arcis,

φθεὶς ὑπ' αὐτοῦ ἐδέθη. καὶ οὐ μόνον τὸν θάνατον[77] ἐφοβεῖτο, ἀλλὰ καὶ τὰ καθ' ἡμέραν αἰκίσματα, οἰόμενος τὰ ἀκρωτήρια ζῶντος[78] ἀποτμηθήσεσθαι. ἀποδρὰς δὲ ἐκ τούτου τοῦ κινδύνου, κατέπλευσεν εἰς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν, 30.
ἐπὶ τῶν[79] τετρακοσίων, θεὸς λήθην[80] ἔδωκεν, ὥστε εἰς

aut neſcio cuius rei deeſſe, quam prodere voluiſſe dicatur Andocides.

77. τὸν θάνατον] non mortem ſolummodo metuebat. Leue enim ſic ſimpliciter vitam amittere, cito, ſine cruciatibus. acerbum autem et horrendum, corporis ſui per ſingulos artus, et lente carpendi lanienam videre, vt ſi hodie manus dextra, cras ſiniſtra, tertio die pes vnus, quarto pes alter, et ſic porro per dies ſingulos ſingula membra detruncentur. Supplicii genus hoc ipſa morte multo eſt atrocius, et lentum, et foedum dictu viſuque et infame, et cruciatu intolerabile.

78. ζῶντος] ſubaudi ἑαυτοῦ.

79. ἐπεὶ τῶν τετρακοσίων θεὸς λήθην ἔδωκεν. ὥστε etc. Editorem audiui dicentem legendum eſſe ex Hiſtoria ἐπὶ pro ἐπεί. vnde facile fuit locum ita ſupplere: ἐπὶ τῶν τετρακοσίων. ὁ δὲ Θεὸς τοσαύτην τούτῳ λήθην ἔδωκεν, ὥστε εἰς τοὺς ἠδικημένους αὐτὸς (non αὐτοὺς) ἐπεθύμησεν ἀφικέσθαι. hoc, aut ſimili modo, videtur a Lyſia ſcriptum fuiſſe, quam ſententiam ita effert Lycurgus: οἱ γὰρ Θεοὶ οὐδὲν πρότερον ποιοῦσιν ἢ τῶν πονηρῶν ἀνθρώπων τὴν διάνοιαν παράγουσι. Vide et noſtrum paulo inferius, ἀ. τούτῳ ὁ Θεὸς etc. Θεοβλάβειαν hoc infortunium vocat Dion. Halicarnaſſenſis de Struct. Orat. ſegm. 18. et διαφορὰν τῶν φρενῶν. Heſychius: Θεοβλαβίαν, οὕτως Αἰσχίνης εἶπεν. ſcribendum Θεοβλάβειαν: et mutilum locum opinor. Notanda quoque vox ἔδωκεν propter ſimilem eius vſum

ςε εἰς τȣ̀ς ἠδικημένȣς αὐτȣ̀ς ἐπεθύμησεν ἀφικέσθαι·
ἀφικόμενος δὲ, ἐδέθη καὶ ᾐκίσθη. ἀπώλετο δὲ ȣ̓χὶ,
ἀλλ'

in S. S. vt Rom. XI, 8. ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς πνεῦμα κατανύξεως: et 2 Cor. XII, 7. quemadmodum Latini *malum* et *infortunium dare.* MARKLAND.

Pro ἐπεὶ vulgatorum dedi ἐπὶ. Deſignat orator primum Andocidis ad Athenas reditum ſub CCCC, quia paulo poſt opponit ei reditum tempore poſteriorem ἐπὶ τῆς δημοκρατίας, huius paginae 105. v. 36.

80. λήθην] Quare λήθην, cum conſtet ex *Photio* et *Plutarcho* Andocidem *ſub* ipſa dominatione τῶν 400 rediiſſe? Neque ſecundo poſſis λήθην eam *ſocordiam* vel *inertiam* interpretari, quae *conſueſcendo* fit, quo modo a *Demoſthene* vſurpari video. Τὸ χρόνον γεγενῆσθαι μετὰ τὴν πρεσβείαν πολὺν, δέδοικα, μή τινα λήθην ἢ συνήθειαν τῶν ἀδικημάτων ὑμῖν ἐμπεποιήκει. (lege ἐμπεποίηκε, cui fauet Cod. *Lutet.*) *Demoſth.* π. παραπρεσβ. Ea enim Tyrannis non vltra annum ſe extenderat. Tum autem porro quare erat haec λήθη, diuinitus immiſſa? Et cuiusmodi denique tibi videatur totius ſententiae ambitus et connexio? Lege, Κατέπλευσεν εἰς τὴν ἑαυτȣ̃ πόλιν ἐπὶ τῶν τετρακοσίων. Θεὸς γὰρ λήθην ἔδωκεν, ὥςε εἰς τȣ̀ς ἠδικημένȣς αὐτοὺς ἐπεθύμησεν ἀφικέσθαι, vel ἐπιθυμῆσαι. TAYLOR.

Poſt, aut circa hoc vocabulum deeſſe videtur αὐτῷ τοσαύτην, tantum ſtuporem deus menti eius iniecit, tantam tarditatem atque ſomnolentiam. ἔδωκεν, pro ἐνέβαλλεν, etſi dictio eſt inuentu paulo rarior, analogia tamen ei non obſtat. Vt enim ὑγίειαν, πλοῦτον, τἀγαθὰ, et contra χαλάζας, πυρετȣ̀ς, λιμȣ̀ς, λοιμȣ̀ς et alia διδόναι dicuntur ſuperi, ita rurſus non video, cur deus dici nequeat alicui λήθην, μανίαν διδόναι pro ἐπιπέμπειν.

ἀλλ' ἐλύθη. ἔνθεν δὲ ἔπλευσεν ὡς Εὐαγόραν τὸν
Κύπρου βασιλεύοντα, καὶ ἀδικήσας εἴρχθη. ἀπο- 33.
δράσας[81] τοῦτον, ἔφευγε μὲν τοὺς ἐνθάδε θεούς,
ἔφευγε δὲ τὴν ἑαυτοῦ πόλιν, ἔφευγε δὲ εἰς οὓς[82] τὸ
πρῶτον ἀφίκοιτο[83] τόπους. καίτοι τίς χάρις τῷ βίῳ,
κακοπαθεῖν μὲν πολλάκις, ἀναπαύσασθαι δὲ μηδέ-
ποτε; καταπλεύσας δὲ ἐκεῖθεν[84] δεῦρο εἰς δημο- 36.
κρατίαν εἰς τὴν αὐτοῦ πόλιν[85] τοῖς μὲν πρυτανεῦ-

σιν

81. *ἀποδράσας τοῦτον*] Non memini verbum *ἀποδιδράσκειν* in aoriſti primi participio vſurpari. potius particip. aoriſti ſecundi in vſu eſt. donec itaque certiora hac de re diſcam, legam *ἀποδρὰς δὲ καὶ τοῦτον.*

82. *εἰς*] Iſtud *εἰς* non eſt neceſſarium, et ortum videtur duxiſſe ex voce ſequenti. Mox fortaſſe *ἀφίκετο.* TAYLOR.

83. *ἀφίκοιτο*] Fortaſſe, *ἀφίκετο.* Infra de hac re: *πιστεύων ἀεὶ μᾶλλον τοῖς ἀγνῶσι τῶν γνωρίμων.* MARKLAND.

Bene habent h. l. omnia. idem eſt ac ſi dixiſſet, *ἔφευγε τούτους τοὺς τόπους, εἰς οὓς τὸ πρῶτον ἀφίκοιτο.* vt primum aliquo appulerat, ita ſtatim rurſus illinc auffugiebat.

84. *ἐκεῖθεν*] Vnde? Antecedens non video, ſed lacunam certiſſimam. Mox fortaſſe *εἰς δημοκρατουμένην τὴν αὐτοῦ πόλιν*, vt paulo ſuperius ex aduerſo locutus eſt. *Κατέπλευσεν εἰς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν ἐπὶ τῶν τετρακοσίων.* TAYLOR.

ἐκεῖθεν] e Cypro puta, locisque iis omnibus, a quibus vix ſalutatis ſtatim refugiſſet.

85. *εἰς τὴν δημοκρατίαν εἰς τὴν αὐτοῦ πόλιν*] idem eſt ac ſi dixiſſet *εἰς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν νῦν ἤδη δημοκρατουμένην.*

σιν ἔδωκε χρήματα, ἵνα αὐτὸν προσαγάγοιεν ἐνθάδε [86]. ὑμεῖς δ' αὐτὸν ἐξηλάσατε ἐκ τῆς πόλεως, τοῖς θεοῖς βεβαιοῦντες τοὺς νόμους [87], οὓς ἐψηφίσασθε.
39. καὶ τὸν ἄνδρα οὐ δῆμος, οὐκ ὀλιγαρχία, οὐ τύραννος, οὐ πόλις [88] ἐθέλει δέξασθαι διὰ τέλους· ἀλλὰ πάντα τὸν χρόνον ἐξ ὅσου ἠσέβησεν, ἀλώμενος διάγει, πιστεύων ἀεὶ μᾶλλον τοῖς ἀγνῶσι τῶν γνωρίμων, διὰ τὸ ἠδικηκέναι οὓς γινώσκει. τὸ δὲ τελευταῖον νῦν
42. ἀφικόμενος εἰς τὴν πόλιν, δὶς ἐν τῷ αὐτῷ [89] ἐνδέδεικ-

86. ἐνθάδε dedi, e Scaligeri atque Marklandi ſententia, pro ἐνθένδε librorum omnium vulgatorum. huc, in concionem. Nam coram populo, aut in Heliaea maxima agebatur haec impietatis cauſa.

87. τοῖς θεοῖς βεβαιοῦντες τοὺς νόμους] Vtcunque haec lectio defendi poſſit explicando τοῖς θεοῖς *in honorem Deorum*, vel *Deorum cauſa*, mihi tamen multo probabilius videtur Lyſiam ſcripſiſſe τοῖς ἔργοις· non *verbis* tantum, ſed ipſo *opere* et *factis*: nempe ex ciuitate Andocidem expellendo. MARKLAND.

88. οὐ πόλις videtur vitioſe redundare, ideoque amputari debere, propter praemiſſum οὐ δῆμος, cum quo videtur idem dicere. Verumtamen bene habet. πόλις paulo quid eſt amplius, quam δῆμος. Ex cauſa, Athenienſis populus Athenis habitans erat δῆμος. verum tota reſpublica ciues complectens etiam per colonias in Aſia, Thracia, Ponto, ſparſos, ea erat πόλις. Sic Epheſii δῆμος, Ionia πόλις. Hoc ſenſu paulo ante v. πόλις noſter vſurpauerat p. 103, 38.

89. δὶς ἐν τῷ αὐτῷ] nullus dubito poſt haec vocabula excidiſſe ἐνιαυτῷ, quod facillime fieri potuit ob ſimilitudinem huius vocabuli cum ἐν τῷ αὐτῷ *bis eodem in anno*.

ται. καὶ τὸ μὲν σῶμα ἀεὶ ἐν δεσμοῖς ἔχει, ἡ δὲ οὐ-
σία αὐτοῦ ἐλάττων ἐκ τῶν κινδύνων γίνεται. καὶ ὅ-
ταν [90] τις τὸν αὑτοῦ βίον τοῖς ἐχθροῖς καὶ τοῖς συ-
κοφάνταις διανέμει [91], τοῦτ' ἔστι τὸ [βιοῦν] τὸν βίον
ἀβίωτον [92]. ἃ τούτῳ ὁ θεὸς οὐκ ἐπὶ σωτηρίᾳ ἐπι- 106.1.
νοεῖν [93] δίδωσιν, ἀλλὰ τιμωρούμενος τῶν γεγενημέ-
νων ἀσεβημάτων. τὸ δὲ τελευταῖον, νυνὶ παραδέ-
δωκεν

90. καὶ ὅταν τις.] opinor καίτοι ὅταν τις. MARKL. Recte, ni fallor.

91. διανέμει] malim in coniunctiuo, διανέμῃ.

92. τοῦτ' ἔστι τὸ βιοῦν τὸν βίον ἀβίωτον] Vocem βιοῦν inſeruit *Stephanus:* ſine cauſa, niſi in MSS. reperiretur: quod non credo, cum multo elegantius ſit, τοῦτ' ἔστι τὸ, Τὸν βίον ἀβίωτον. Huiuſmodi enim locutiones, quae prouerbiorum vicem obtinebant, cum ab omnibus intelligerentur, non ad plenum efferebantur, ab audientibus ſupplendae. ‘ Nihil vero tritius hac phraſi βίος ἀβίωτος. Aeſchines ea paſſim vtitur, et Gorgias, et Philo, et caeteri omnes fere Graeci Scriptores. Sic apud Matt. V,38. Ἠκούσατε, ὅτι ἐρρήθη· Ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ, καὶ ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος· reticetur Verbum, quia omnes bene intelligebant, quid vellet ὁ Εὐλογητός. Inſpice quamlibet Adagiorum Collectionem. MARKLAND.

Vocabulum βιοῦν vncis incluſi, vt admodum ſuſpectum. Sententia potius poſtulare videtur τοῦτ' ἔστι τὸ ποιεῖν ἑαυτῷ τὸν βίον ἀβίωτον. Aut hoc. τοῦτ' ἔστι τὸ τῶν πολλῶν, βίον ἀβίωτον ἄγειν. *hoc illud eſt, quod prouerbio vulgari iactatur, vitam haud vitalem agere.*

93. ἐπινοεῖν] F. ἐπινοῶν, vt coniecit vir eruditiſſimus. TAYLOR.

δωκεν αὐτὸν 94 ὑμῖν χρῆσθαι ὅ,τι ἂν βέλησθε· ὅ τῷ 95
3. μὴ ἀδικεῖν πιςεύων, ἀλλ᾽ ὑπὸ δαιμονίȣ τινὸς ἀγόμενος ἀνάγκης. ὅκȣν χρὴ μάλλον Δία, ὅτε πρεσβύτερον ὄντα, ὅτε νεώτερον, ὁρῶντας Ἀνδοκίδην ἐκ τῶν κινδύνων σωζόμενον, συνειδότας αὐτῷ 96 ἔργα ἀνόσια εἰργασμένω,

94. αὐτὸν] Male Schott. lectionem *Aldi* αὐτὸν revocare ſatagit. TAYLOR.

95. ὅτω] Sic vulg. ου το μὴ ἀδικεῖν. Steph. Imme ȣ τῷ μὴ ἀδικεῖν, ipſiſſima ſcriptione. *Andoc.* tamen ineunte oratione aduerſaria, ad modum lectionis *Stephanicae* ὁπόσοι δὲ πιςεύσαντες μηδὲν ἀδικεῖν, ὑπέμειναν, κ. τ. λ. Schottus periodum non intellectam delet. Iſtud eſt ſapere! TAYLOR.

ὅτω μὴ etc.] *Stephanus*, ȣ τὸ μή: prope veritatem, quae erat, ȣ τῷ μὴ ἀδικεῖν πιςεύων, *non innocentia ſua fretus.* Ipſe Andocides de Myſteriis, ſub initio: πιςεύσας δὲ μάλιςα μὲν τῷ δικαίῳ, ἔπειτα δὲ, καὶ ὑμῖν. Demoſthenes in Aphob. Ψευδομαρτ. ȣχὶ τῷ τὰ ψευδῆ τινα αὐτȣ̃ καταμεμαρτυρηκέναι ἐξελέγξειν πιςεύων, ἀλλ᾽ ἡγȣ́μενος etc. Thucydides III. 38. τῷ λέγειν πιςεύσας. Perfunctorie hoc in loco agebat *Schottus*. Mox, pro ἀλύπως bene *Stephanus* ἀλύπῳ. et pro τισι paulo poſt legendum puto τινάς. MARKL.

96. αὐτῷ] Malim αὑτῷ. Generalis enim videtur haec γνώμη et quaſi publici iuris. *Neminem ſibi celatum facinus conſcientem, propter dilatas Andocidis poenas impunitatem ſibi quoque audere polliceri, et de diuina iuſtitia praue ideo ſentire.* Οὔκȣν χρὴ ὅτε πρεσβύτερον, ὄντα, ὅτε νεώτερον, ὁρῶντας (Cod. *Coisl.* ἐρῶντα) Ἀνδοκίδην ἐκ τῶν κινδύνων σωζόμενον, συνειδότας αὑτῷ (ſibi ſc. vnumquemque) ἔργα ἀνόσια εἰργασμένῳ, ἀθεωτέρους γίνεσθαι. Vſitatiſſima conſtructio. Οὐ γὰρ μόνον εἰς πατέρ᾽ αυτοις καὶ τῶν ἄνω προγόνων,

νῳ, ἀθεωτέρες γίνεσθαι· ἐνθυμεμένες, ὅτι ἥμι- 6.
συς ὁ βίος βιῶναι κρείττων ἀλύπως 97 ἐςὶ διπλα-
σίε λυπεμένῳ, ὥσπερ ἔτος· εἰς τοσῦτον δὲ ἀναι-
σχυντίας ἀφῖκται, ὥςε καὶ παρασκευάζεται 98 τῇ
πόλει, καὶ πράττει καὶ ἤδη 99 δημηγορεῖ, καὶ ἐπι-
τιμᾷ,

κατ᾽ ἄνδρα ἀνενεγκεῖν εκαςῳ τὴν φύσιν ἐςὶν, ἀλλ᾽ εἰς ὅλην κοινῇ τὴν ὑπάρχεσαν πατρίδα. Demoſth. *Orat. Funeb.* TAYLOR.

Bene habet αὐτῷ cum ſpiritu leni. Taylor ad h. l. quae affert, (vir doctus et induſtrius, ſed criticus haud vſquequaque feliciſſimus, multa moliens, et magna vi, ſed nulla de cauſa, nullo effectu, in irritum,) ea haud intelligo. Saltim συνειδότα in ſingulari dediſſet. Verum aberrauit ab oratoris ſententia, quae haec eſt. cum videant Andocidem e diſcrimine iudicii ſaluum abeuntem, quamuis probe norint eum ſcelera multa patraſſe.

97. ἀλύπως] ἀλύπῳ mauult Steph. vt ex aequo reſpondeat τῷ λυπεμένῳ. Tu autem caue de tam rigida conſtructione. H. p. melius, Ημισυς ὁ βίος βιῶναι κρείττων. αλυπος ἐςι διπλασίε λυπεμενε. Laſciuiunt Codd. noſtri, ἥμισος. κρεῖττον. ἐπιδιπλασίε. διπλάσιος. TAYLOR.

Ego facio cum Stephano, cui Marklandus quoque ſubſcripſit. Aut alias leg. ſit λυπεμένως in aduerbio. Sed illud praefero.

98. παρασκευάζεται τῇ πόλει, καὶ πράττει] Valeat Critice, ſi haec ſint ſana! Fortaſſe, παρασκευάζεται τα της πολεως πραττειν. Deinde ἀποδοκιμάζει τῶν ἀρχόντων τισί. Anne ſincerum. TAYLOR.

Poſt vocab. παρασκ. videtur deeſſe λυμαίνεσθαι. *accingitur iam ad graſſandum in rempublicam.*

99. καὶ ἤδη] aut delendum eſt ἤδη, vt natum ex

9. τιμᾷ, καὶ ἀποδοκιμάζει τῶν ἀρχόντων τισί· καὶ συμβουλεύει, εἰς τὴν βουλὴν εἰσιὼν, περὶ θυσιῶν καὶ προσόδων[100] καὶ εὐχῶν, καὶ μαντειῶν. καίτοι, τούτῳ πειθόμενοι, ποίοις θεοῖς ἡγήσεσθε κεχαρισμένα ποιεῖν; μὴ γὰρ οἴεσθε, ὦ ἄνδρες δικαςαὶ, εἰ
12. ὑμεῖς βούλεσθε τὰ τούτῳ πεποιημένα ἐπιλαθέσθαι, καὶ τοὺς θεοὺς ἐπιλήσεσθαι. ἀξιοῖ[1] δὲ οὐχ, ὡς ἠδι-

P 4 κηκὼς,

initio proximi vocabuli δημηγορεῖ, aut illa duo vocabula ſunt tranſponenda hunc ad modum. καὶ πράττει ἤδη, καὶ δημηγορεῖ. Pari modo verſu proximo tranſponenda videntur verba ſic. καὶ ἐπιτιμᾷ τῶν ἀρχόντων τισὶ, καὶ ἀποδοκιμάζει, καὶ συμβουλεύει. aut certe, reliquis manentibus immotis pro τισι leg. erit cum Marklando τινας.

100. προσόδων] πρόσοδοι h. l. ſunt, non vectigalia, ſed ſupplicationes, cum ad puluinaria deorum aditur.

1. ἀξιοῖ] Corruit venuſtiſſimae periodi decor et forma. Tu fac nobis medicantibus gratulere. Ἀξιοῖ δὲ οὐχ ὡς ἠδικηκὼς ἡσυχίαν ἔχειν, ἀλλ᾽ ὥσπερ αὐτὸς ἐξευρὼν τοὺς τὴν πόλιν ἀδικήσαντας, οὕτω διανοεῖται πολιτεύεσθαι. Καὶ παρασκευάζεται, ὅπως ἑτέρων μεῖζον δυνήσεται, ὥσπερ οὐ διὰ πρᾳότητα καὶ ἀσχολίαν τὴν ὑμετέραν οὐ δεδωκὼς ὑμῖν δίκην κ. τ. λ. Eleganter πολιτεύεσθαι de publica vita, de rebus ciuitatis gerundis. *Aelian. V. H.* III. 17. Δημήτριος δὲ ὁ Φαληρεὺς Ἀθήνησιν ἐπιφανέστατα ἐπολιτεύσατο. Plutarch. in *Phoc.* init. Δημάδης ὁ ῥήτωρ ἰσχύων μὲν ἐν ταῖς Ἀθήναις διὰ τὸ πρὸς χάριν πολιτεύεσθαι Μακεδόνων καὶ Ἀντιπάτρου, πολλὰ δὲ γράφειν καὶ λέγειν ἀναγκαζόμενος παρὰ τὸ ἀξίωμα τῆς πόλεως καὶ τὸ ἦθος, ἔλεγε συγγνώμης ἄξιος εἶναι πολιτευόμενος τὰ ναυάγια τῆς πόλεως. N. c. *Poliuch.* Εἰς τίνας ἂν ἐβουλήθημεν

κηκὼς, ἡσυχίαν ἔχων πολιτεύεσθαι, ἀλλ᾽ ὥσπερ αὐτὸς ἐξευρὼν τοὺς τὴν πόλιν ἀδικήσαντας. οὕτω διανοεῖται καὶ παρασκευάζεται ὅπως ἑτέρων [2] μεῖζον δυνήσεται· ὥσπερ οὐ [3] διὰ πραότητα καὶ ἀσχολίαν [4] τὴν ὑμετέραν οὐ δεδωκὼς ὑμῖν δίκην, εἰς ἃς νῦν ἁμαρτάνων οὐ λανθάνει· ἀλλ᾽ ἅμα ἐξελεγχθήσεταί τε καὶ δώσει δίκην. ἰσχυριεῖται δὲ καὶ τούτῳ τῷ λόγῳ. ἀναγκαίως γὰρ ἔχω ὑμᾶς διδάσκειν ἃ οὗτος ἀπολογήσεται, ἵν᾽ ἀκούσαντες παρ᾽ ἀμ-

φοτέ-

δικαστὰς καταφυγεῖν; οὐκ εἰς τοὺς οὕτω πολιτευομένους ὑπὲρ τῆς πολιτείας. Adiungo *Xenoph.* 1. *Hellen.* quoniam mihi duplicem operam praeſtabit. Επιβουλευθεὶς ὑπὸ τῶν ελαττον εκεινου δυναμενων, μοχθηρότερόν τε λεγόντων, καὶ πρὸς τὸ ἴδιον κέρδος πολιτευομένων. TAYLOR.

2. ἑτέρων] ſic dedi pro vulgato ἕτερον.

3. ὥσπερ οὐ — οὐ δεδωκὼς] Pro οὐ δεδωκὼς ſenſus plane poſtulat οὐδὲ δώσων — δίκην εἰς οὓς etc. *ita ſe gerit, quaſi non daturus poenas* etc. Voces vero ὑμῖν et νῦν inter legendum pronuntiandae ſunt cum Emphaſi. ineſt enim in iis tacita Oppoſitio, et Alluſio ad *priora* Andocidis delicta et impunitatem. MARKLAND.

4. ἀσχολίαν] bene videtur habere. duas edit cauſas, cur Andocides adhucdum impune abierit. primam, clementiam ciuium, alteram, tumultum negotiorum, qui paſſus non ſit de Andocide puniendo quemquam aut cogitare, aut referre. Fuit cum ſuſpicarer ἀχολίαν *bilis defectum*, eſſe leg. quod poſtmodum etiam in ſchedis Brulartianis reperi. Vocabulum illud bonae notae eſt, et huic loco inprimis conuenit; quod ſi cui probabitur, haud intercedam.

φοτέρων, ἄμεινον διαγνῶτε. φησὶ [5] γὰρ ἀγαθὰ
μεγάλα ποιῆσαι τὴν πόλιν, μηνύσας καὶ ἀπαλλά-
ξας δέους καὶ ταραχῆς τῆς τότε. τίς δὲ τῶν μεγά-
λων κακῶν αἴτιος ἐγένετο; οὐκ αὐτὸς οὗτος, ποιή-
21. σας ἃ ἐποίησεν; εἶτα τῶν μὲν ἀγαθῶν δεῖ τούτῳ
χάριν εἰδέναι, ὅτι ἐμήνυσε, μισθὸν ὑμῶν αὐτῷ [6] δι-
δόντων τὴν ἄδειαν; τῆς δὲ ταραχῆς [7] καὶ τῶν κα-
κῶν ὑμεῖς αἴτιοι ἐστὲ, ὅτι ἐζητεῖτε τοὺς ἠσεβηκότας;
οὐ δήπουθεν, ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο [8] τοὐναντίον. ἐτάραξε
24. μὲν οὗτος [9] τὴν πόλιν, κατεστήσατε δ' ὑμεῖς. πυν-

P 5 θάνο-

5. φησὶ] haud quidem improbabile eſt φήσει, ob praecedens ἀπολογήσεται. verumtamen bene habet vulgata. De inconſtantia oratorum atticorum in vſu temporum, admonui ad Aeſchinem p. 404. et 422. et neſcio an alibi quoque.

6. αὐτῷ] ſic dedi ad mentem Scaligeri, Taylori, Marklandi, pro αὐτοῦ vulgato.

7. τῆς δ' ἀρχῆς] ſic vulg. Lego της δε ταραχης „meliore ſenſu. Ea voce vſus eſt paulo ſupra ἀπαλ„λάξας δέους καὶ ταραχῆς τῆς τότε." Palmer. Schott. aliique. TAYLOR.

τῆς δ' ἀρχῆς] *Schottus*, τῆς δὲ ταραχῆς: optime. Supra, ἀπαλλάξας δέους καὶ ταραχῆς τῆς τότε. Herodianus II, 21. ὅπως ἂν μή τι δεινὸν ἐκ τῆς ἐσομένης ταραχῆς παρόντες πάθοιεν. ita legendum vulgo et illic ἀρχῆς. Paulo poſt, pro αὐτοῦ ἀποψηφιεῖσθαι, ſcribe αὐτοῦ. MARKLAND.

8. ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο] malim ἀλλ' αὐτὸς οὗτος τοὐναντίον. Sed hic ipſe potius e contrario. Aut alias τοῦτο erit delendum.

9. μὲν οὗτος] interponi velim γάρ. Nam hic quidem ciuitatem conturbauit et perterrefecit.

θάνομαι δ' αὐτὸν μέλλειν ἀπολογήσεσθαι [10], ὡς αἱ συνθῆκαι καὶ αὐτῷ εἰσὶ, καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις Ἀθηναίοις. καὶ τοῦτο πρόσχημα ποιούμενος, οἴεται πολλοὺς ὑμῶν, δεδιότας, μὴ λύσητε τὰς συνθήκας, αὐτοῦ ἀποψηφιεῖσθαι· ὡς οὖν οὐδὲν προσήκει Ἀνδοκί- 27.
δῃ τῶν συνθηκῶν, περὶ τούτου λέξω· οὔτε μὰ τὸν Δία τῶν πρὸς Λακεδαιμονίους, ἃς ὑμεῖς συνέθεσθε, οὔτε τῶν [11] πρὸς τοὺς ἐν τῷ ἄστει οἱ ἐκ Πειραιῶς. οὐδενὶ γὰρ ὑμῶν τοσούτων ὄντων τὰ αὐτὰ ἁμαρτήματα, οὐδ' ὅμοια ἦν τοῖς Ἀνδοκίδου· ὥστε καὶ τοῦτον * τῶν συν- 30.
θηκῶν

10. ἀπολογήσασθαι] ſic vulg. leue eſt fortaſſe, quod moneo, ſed ἀπολογήσεσθαι omnino profectum eſt a manu τοῦ Ἀττικωτάτου. Audi Atticiſtas. Μέλλω ποιεῖν, μέλλω ποιήσειν, οὐ μέλλω ποιῆσαι, et quae ſequuntur. *Thomas.* et ſimiliter *Moſchop.* in *Lex.* Μέλλει συντάσσεται μετὰ ἀπαρεμφάτου, ἤτοι ἐνεστῶτος· οἷον μέλλει ποιεῖν τὸ δέ τι· ἢ μέλλοντος πρώτου· οἷον μέλλει ποιήσειν. οὐδέποτε δὲ μετὰ ἀορίστου· οἷον μέλλει ποιῆσαι. Adiunge *Phrynich.* Ἔμελλον ποιῆσαι. ἔμελλον θεῖναι, ἁμαρτήματα τῶν ἐσχάτων, εἴ τις οὕτω συντάττει. Τετήρηται γὰρ ἢ τῷ ἐνεστῶτι συνταττόμενον, ἢ τῷ μέλλοντι, οἷον ἔμελλον ποιεῖν, [ἔμελλον ποιήσειν. τὰ δὲ συντελικὰ οὐδενὶ τρόπῳ ἁρμόσει τῷ ἔμελλον. TAYLOR.

11. οὔτε] F. οὔτε τῶν πρὸς τοὺς ἐν τῷ ἄστει ἃς οἱ ἐκ Πειραιῶς. TAYLOR.

ἐν τῷ ἄστει οἱ ἐκ Πειραιῶς] Deeſt ἃς ante οἱ· vt in priori ſententiae parte, ἃς ὑμεῖς συνέθεσθε: cui haec reſpondet. MARKLAND.

Aut obſequendum eſt his auctoribus, aut pro τῶν leg. eſt ὧν. vt ſit, οὔτε ὧν πρὸς τοὺς ἐν ἄστει οἱ ἐκ Πειραιῶς ſcil. ἐποιήσαντο.

θηκῶν ἀπολαῦσαι [12]. ἀλλ' ὐ * μὰ Δί' [13] ἕνεκά γε τούτου διαφερόμενοι, ἐπειδὴ καὶ τούτῳ μετέδομεν [14] τῶν συνθηκῶν, τότε διηλλάγημεν. οὐ γὰρ ἕνεκεν ἑνὸς ἀνδρὸς, ἀλλ' ἕνεκεν ἡμῶν τῶν ἐξ ἄστεος καὶ ἐκ Πειραιῶς,

12. τοῦτόν ὑμῶν ἀπολαῦσαι] Lege ex ſenſu, et diſtingue, οὐδ' ὅμοια ἦν τοῖς Ἀνδοκίδου, ὥστε καὶ τῶν αὐτῶν ὑμῖν ἀπολαῦσαι: *nequaquam ſimilia erant Andocidis delictis, adeo vt iſte eodem quo vos iure vteretur.* τῶν αὐτῶν ὑμῖν, *iisdem quibus vos:* vt ſupra, τῶν αὐτῶν ὑμῖν ἐπίτιμοι ὄντες μεθέξουσι, eodem ſenſu. MARKLAND.

τοῦτον ἡμῶν ἀπολαῦσαι] ſic vulgati. Viſus mihi ſum in vocabulo ἡμῶν exitum vocabuli συνθηκῶν, quod ſententia huius loci poſtulat, ſatis clare cernere. quare nullus dubitaui de meo dare τοῦτον τῶν συνθηκῶν ἀπολαῦσαι.

13. ἀλλ' οὐ μὰ Δί'] ſic dedi de meo, pro vulgato ἀλλ' οὐ μὲν δή.

14. μετέδωκε τῶν συνθηκῶν] Argumentatio poſtulat, μετεδώκατ' ἂν τῶν συνθηκῶν: *nam ſi ita fuiſſet,* (ita verte ἐπειδάν.) *ſane et hunc participem feciſſetis compoſitionis.* Συνθῆκαι enim ſunt αἵτινες ἴσως καὶ κοινῶς ἐν ἀμφοτέροις ἔχουσι, vt eas definit Iſocrates in Panegyrico. MARKLAND.

Recte fecit Taylor, quod pro μετέδωκε vulgato (vel, vt Aldus dederat μετέδοκε, per omicron) e Coiſliniano μετέδομεν reſtituit. Sententia haec eſt. Non enim hercle propter hunc Andocidem tum diſſidebamus, neque foedera tunc demum inter nos ſanximus, poſteaquam hunc quoque nominatim illis pactis comprehendi ſtipulati eſſemus. Propterea ſigna parentheſeos quoque ſuſtuli, quibus Taylor haec verba ἐπειδὴ — συνθηκῶν incluſerat.

ραιῶς [15], αἱ συνθῆκαι ἐγένοντο καὶ οἱ ὅρκοι. ἐπεί- 33
τοι [16] δεινὸν ἂν εἴη, εἰ περὶ Ἀνδοκίδου ἀποδημοῦντες [17],

αὐτοὶ

15. Πειραιέως] Ita ſemper fere. (Niſi modo Πειραιῶς.) Quod notatu dignum eſt. Πειραιῶς Ἀττικῶς. Πειραιέως Ἑλληνικῶς. Moeris. Πειραιῶς Ἀττικόν. Πειραιέως κοινόν. Magiſt. TAYLOR.

16. ἐπείτοι] In hoc commate vix habemus miſerum ſemiuocabulum vnum atque alterum, quod Librariorum omnia confodientium cruentas manus incolume euaſit. Επεμελήθημεν περι Ανδοκίδου. Quas elegantias! Deinde autem porro quem non miſereſceret infeliciſſimi Andocidis, cum quo tam parce et duriter actum eſt? ὅπως ἐξαλειφθείη ἄλλα ἁμαρτήματα. Ergo, vt veriſimile eſt, *alia* erant οὐκ ἐξαλειπτέα. Age, lectoris gratiam non amplius morabor. Επείτοι δεινὸν ἂν εἴη, ειπερ Ανδοκίδου αποδημουντος αὐτοὶ ἐνδεεῖς ὄντες ἐπεμελήθημεν, ὅπως ἐξαλειφθείη αυτου τὰ ἁμαρτήματα. Ἀλλὰ Λακεδαιμόνιοι γὰρ ἐν ταῖς πρὸς αὐτοὺς συνθήκαις ἐπεμελήθησαν Ανδοκίδου; ὅτι ἔπαθον ἀγαθόν τι ὑπ' αὐτοῦ; ἀλλ' ὑμεῖς κ. τ. λ. Ita in ſequentibus, dum interrogationes alias ſuper alias exaggerat. Πότερον ὡς ϛρατιώτης ἀγαθός; — Αλλα πλουτῶν γὰρ —. Ceterum ante ἀλλὰ viſitur punctum in Codd. *Ald.* et *Coiſl.* TAYLOR.

17. ἀποδημοῦντες, αὐτοὶ ἐνδεεῖς ὄντες] Vox ἐνδεεῖς a Lyſia nunquam, puto, abſolute et per ſe ponitur, ſine τῶν ἀναγκαίων, vel τῶν ἐπιτηδείων, vel tali quopiam. Sed et ſi ita poni ſoleret, non tamen ad rem foret hoc loco, qui ita legendus videtur: δεινὸν ἂν εἴη, εἰ περὶ Ἀνδοκίδου ἀποδημοῦντος αὐτοὶ ἐνδημοῦντες ἐπεμελήθημεν· ὅπως ἐξαλειφθείη αὐτῷ τὰ ἁμαρτήματα. Ἀλλὰ Λακεδαιμόνιοι γὰρ — αὐτοῦ; ἀλλ' ὑμεῖς ἐπεμελήθητέ γε αὐτοῦ; Ita diſtinguendum. Dicit: *mirum*

αὐτοὶ ἐνδεεῖς ὄντες ἐπεμελήθημεν, ὅπως ἐξαλειφθείη αὐτῷ τὰ ἁμαρτήματα. ἀλλὰ Λακεδαιμόνιοι γὰρ ἐν ταῖς πρὸς αὐτοὺς συνθήκαις, ἐπεμελή-
36. θησαν Ἀνδοκίδου, ὅτι ἔπαθον ἀγαθόν τι ὑπ' αὐτοῦ [18]; * οὔ. ἀλλ' ὑμεῖς ἐπεμελήθητέ γε αὐτοῦ; ἀντὶ ποί-

ſane foret, ſi de Andocide abſente, Nos qui in patria eramus, adeo ſolliciti fuiſſemus, vt ſcilicet delicta eius oblitterarentur. Atqui num Lacedaemonii vllam Andocidis rationem habuerunt? Atqui num vos rationem eius habuiſtis? Vox ἀλλὰ hoc modo poſita et repetita, Vehementiam et Indignationem exprimit. MARKLAND.

Ipſe quoque ἀποδημοῦντος probo, in genitiuo ſingulari. non propterea quod Andocides, non exſularet, ſed peregre ſolummodo viueret in ſolo alieno, dedimus operam, cum ipſi egeni eſſemus, vt crimina eius expungerentur. Non enim exſulabat Andocides, quippe cui a legibus et iudicio ſolo patrio non eſſet interdictum, ſed voluntate ſua, a nemine coactus, in peregrinationes ſe dederat. Sin minus haec placebunt, leg. erit ἀποδημοῦντες (in nominat. plur.) αὐτοὶ καὶ ἐνδεεῖς ὄντες cum nos ipſi extra patriam ageremus, egentes rerum omnium. Caeterum diſtinctionem in vulgatis, in ipſa adeo Tayloranа prauam, ad mentem virorum doctorum correxi. Olim ſic edebatur ἁμαρτήματα ἀλλα. Λακεδαιμόνιοι γάρ. Ab his ἀλλὰ λακ. γὰρ incipit obiectio, vel interrogatio per abſurdum concludens. Iſtud ἀλλὰ γὰρ per meſin diuulſum eſt.

18. αὐτοῦ. ἀλλ'] interpoſui de meo οὔ. quae eſt reſponſio ad ſuperiorem interrogationem. At Lacedaemonii tamen (ſic interrogat ſubſannans) in pactis, quae nos cum ipſis iniimus, Andocidi ideo proſpexerunt, quod ab eo bonis eſſent neſcio quibus ornati? Reſpondet οὔ. Neutiquam. tum nouam ſubiicit dubitationem

τὶ ποίας εὐεργεσίας; ὅτι πολλάκις δι' ὑμᾶς [19] ὑ-
πὲρ τῆς πόλεως ἐκινδύνευσεν; οὐκ ἔστιν, ὦ ἄνδρες Ἀ-
θηναῖοι, τούτῳ ἀληθὴς αὕτη ἡ ἀπολογία. μηδ' ὑ-
μεῖς ἐξαπατᾶσθε. οὐ γὰρ τοῦτο λύειν ἐστὶ τὰ συγ- 39.
κείμενα, εἰ Ἀνδοκίδης ἕνεκα τῶν ἰδίων ἁμαρτημά-
των δίδωσι δίκην, ἀλλ' ἐάν τις ἕνεκα τῶν δημοσίων
συμφορῶν ἰδίᾳ τινὰ τιμωρῆται. ἴσως οὖν καὶ Κηφισ-
σίου [20] ἀντικατηγορήσει, καὶ ἕξει ὅ, τι λέγοι. τὰ
γὰρ ἀληθῆ χρὴ λέγειν. ἀλλ' ὑμεῖς οὐδ' ἂν [21] δύναι- 42.
σθε τῇ αὐτῇ ψήφῳ τόν τε ἀπολογούμενον καὶ τὸν
κατηγοροῦντα κολάσαι. ἀλλὰ νῦν μὲν περὶ τούτου και-
ρός ἐστι γνῶναι τὰ δίκαια· ἕτερος δὲ ἥξει Κηφισ-
σίῳ [22]. καὶ ἡμῶν [23] ἑκάστῳ, ὧν οὗτος νῦν μεμνήσεται.

μὴ

ſub forma interrogationis, reſponſione ſtatim diluendam. Sed an vos ipſi conſuluiſtis? Quod ob eius meritum? reſpondet interrogabundus.

19. δι' ὑμᾶς] Non intelligo iſtud δι' ὑμᾶς, vt nunc res ſe habeat. Credibile eſt, quae ſequuntur, ὑπὲρ τῆς πόλεως, nata eſſe ex gloſſemate. TAYLOR.

20. Κηφισσίου] Vbique apud *Andocid.* Κηφίσιος, niſi vno in loco Κηφήσιος. TAYLOR.

21. οὐδ' ἂν] malim οὐκ ἄν. vocab. τὸν ἀπολογούμενον deſignat Andocidem, vt τὸν κατηγοροῦντα Cephiſium. Dicet Andocides, accuſatorem ſuum, Cephiſium, iisdem criminibus teneri, quibus ſe. Reſpondet actor. his nunc nil opus eſt. dic tu iam, Andocide, cauſam tuam. purga te. de Cephiſio deinceps videbimus.

22. ἕτερος δὲ ἥξει Κηφισσίῳ] Scribe: ἕτερος δὲ (ſc. καιρὸς) ἥξει Κηφισίῳ, *Cephiſio ſuum tempus veniet.* Orat. XII. Ἥκει δ' ὑμῖν ἐκεῖνος ὁ καιρος, ἐν ᾧ. etc. Demades:

107. 1 μὴ οὖν καὶ δι' ἑτέρων 24 ὀργὴν τούτου ἀδικοῦντος νῦν ἀποψη-

πάλιν τοίνυν Ἧκε τῇ πόλει καιρὸς ἕτερος. Demoſthenes Olynth. I. νυνὶ καιρὸς ἥκει τις οὗτος ὁ τῶν Ὀλυνθίων αὐτόματος τῇ πόλει. et hic et ſupra. In Andocide de Myſter. p. 5. perperam ſcribitur Κηφήσιος: ſed recte emendauit *Stephanus* iſto loco; vt mirum ſit in hoc neglexiſſe. MARKLAND.

23. ἡμῶν] ſic dedi pro vulgato ὑμῶν.

24. ἑτέραν] Dum mihi explicet aliquis, quid ſit ἑτέραν ὀργὴν, ego interea totum hunc locum ita lectitabo. Μὴ οὖν. καὶ δι' ετερων ὀργὴν τούτου ἀδικοῦντος νῦν αποψηφισασθε. Ετέρων ὀργὴν eleganter dictum pro ὀργὴν κατὰ τῶν ἑτέρων. Exempla quaedam delibauero inluſtria et eruditis auribus digna.

Αλλά με σοσ τε ποθος, σά τε μήδεα, φαίδιμ' Οδυσσεῦ.
Σή τ' ἀγανοφροσύνη μελιήδεα θυμὸν ἀπηύρα.
Hom. Odyſſ. λ. 201.

Απαντα γάρ σοι ταμα νουθετηματα
Κείνης διδακτὰ, κοὐδὲν ἐν σαυτῆς λέγεις.
Sophocl. Electr. 345.

Πρῶτοι Εὐβοεῖς ὡς Αγιν περὶ αποστασεως των αθηναιων ἐπρεσβεύσοντο. Thucyd. VIII. 5. Οὐκ αἰσθάνεται τοὺς Λακεδαιμονίους φοβῳ, τῳ, ημετερῳ, πολεμησείοντας. Id. I. 33. Αθηναῖοι οὐ μὴν ἔληγόν γε διὰ τοῦτο τῆς Λακεδαιμονιων φιλοτιμιας περὶ τῆς ἡγεμονίας. Diod. Sic. l. 13. p. m. 349. Καὶ οἱ μὲν νέοι τοις των πρεσβυτερων επαινοις χαίρουσιν, οἱ δὲ γεραίτεροι ταις των νεων τιμαις ἀγάλλονται. Xenoph. *Memorab.* l. 2. Atque ita fortaſſe accipienda ſunt verba *Cic. I. Tuſc.* 27. *Itaque unum illud erat inſitum priſcis illis, quos Caſcos appellat Ennius: eſſe in morte ſenſum, neque* exceſſu vitae *ſic deleri hominem, vt funditus interiret.* Non enim exce-

ἀποψηφίσησθε. ἀλλὰ λέξει, ὅτι μηνυτὴς ἐγένετο· καὶ ἕτερος ἐδεὶς ὑμῖν ἐθελήσει μηνύειν, ἐὰν κομίζητε [25]. Ανδοκίδης δὲ ἔχει τὰ μήνυτρα παρ' ὑμῶν, σώσας τὴν αὐτῦ ψυχὴν [26], ἑτέρων διὰ ταῦτα [27] ἀπο- 3.

θανόν-

dit vita, ſed nos a vita. Ita *Liu.* I. 27. *Plus tameu vis potuit quam voluntas patris aut* verecundia aetatis. Et ita fortaſſe etiam Apoſtoli ad *Corinthios.* I. 15. 31. Νὴ τὴν ὑμετέραν καύχησιν, *Per gloriam, quam ex veſtris meritis concipio.* Vid. *Voſſ. de Conſtruct.* c. LVII. TAYLOR.

δι' ἑτέραν ὀργὴν] Lego, δι' ἑτέρων ὀργὴν, *propter iram* veſtram *in alios.* MARKLAND.

Dedi ἑτέρων. Idem eſt ὀργὴ ἑτέρων, atque ὀργὴ καθ' ἑτέρων, vel πρὸς ἑτέρες. Ita Diodorus Siculus II. 92. 37. dixit σπεδὴ ἐκείνων *ſtudium eorum* vel *erga eos.* ἡ τῦ κοινῦ εὔνοια Dio Caſſ. p. 90, 45. *beneuolentia erga remp.* ἐπιςροφὴ σφῶν p. 89. 7. *animaduerſio in eos.*

25. κομίζητε] Alii alias tentarunt emendandi vias, mihi haec placet, vt legatur τὰ μήνυτρα αὐτὸς μὴ κομίζηται. *Si ipſe* (Andocides puta) *praemio indicii fraudetur.*

26. σώσας τὴν αὐτῦ ψυχὴν] Hinc diſcimus hanc phraſin Matt. XVI, 25. et Luc. IX, 24. eſſe bene Graecam. Lesbonax: ὐ μόνον τὼν αὐτῦ, ἀλλὰ καὶ τὰς τῶν οἴκοι μενόντων ψυχὰς σώζει. Diog. Laertius lib. III. in Plat.

Φοῖβος ἔφυσε βροτοῖς Ἀσκληπιὸν ἠδὲ Πλάτωνα·
Τὸν μὲν, ἵνα ψυχὴν, τὸν δ', ἵνα σῶμα σάοι.

Eodem ſenſu σῶσαι τὸ σῶμα dicit Noſter Orat. XII. nempe, *vitam ſeruare.* opponitur τῷ ἀποκτεῖναι, Marc. III, 4. περιποίησιν ψυχῆς, Heb. X, 39. (vide et Xenophon. Cyrop. lib. IV.) cui ibi opponitur ἀπώλεια ψυχῆς: ſic enim diſtinguendum, ὐκ ἐσμὲν ὑποςολῆς

θανόντων. τῆς μὲν οὖν σωτηρίας ὑμεῖς τούτῳ αἴτιοι ἐστὲ, τῶν δὲ κακῶν τῶνδε[28] καὶ τῶν κινδύνων, αὐτὸς ἑαυτῷ, παραβὰς τὰ δόγματα, καὶ τὴν ἄδει-
6. αν, ἐφ' ᾗ μηνυτὴς ἐγένετο. οὐκοῦν ἐξουσίαν χρὴ ποιεῖν τοῖς μηνυταῖς ἀδικεῖν, (ἀρκεῖ γὰρ τὰ πεποιημένα) ἀλλὰ παραβαίνοντας κολάζειν. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι μηνυταὶ, ὁπόσοι μετ' αἰσχρᾶς αἰτίας,[29] ἐξηλεγμένοι,

ἀπώλειαν, ἀλλὰ πίστεως εἰς περιποίησιν ψυχῆς. Mox, pro διὰ ταῦτα melius videtur διὰ ταὐτὰ, *propter eadem* delicta. MARKLAND.

27. ταῦτα] Legendum omnino ταὐτά. Eadem ſc. quibus cum ille tenebatur, ἐσώθη tamen. TAYLOR.

Redit ταῦτα, aut ad μήνυτρα, aut potius ad rem vniuerſam, de qua hic agitur, διὰ τὸ μηνῦσαι τὸν Ἀνδοκίδην κατ' αὐτῶν.

28. τῶνδε] aut horum malorum publicorum, quibus vniuerſa ciuitas tum exagitata fuit, aut potius τῶν ἰδίων, τῶν αὐτῷ νῦν ἰδίᾳ παρόντων, quibus ipſe nunc laborat et ſeptus eſt.

29. μετ' αἰσχρᾶς αἰτίας] MS. ἐπ' αἰσχραῖς αἰτίαις. quae multo melior eſt Lectio. Sic Orat. VI. verſus finem. MARKLAND.

Geminum his ineſt vitium, alterum leuiculum, ſcil. pro genitiuo in ſingulari, ſufficiendus eſt accuſatiuus in plurali μετ' αἰσχρὰς αἰτίας. poſt turpes criminationes. poſtquam turpium criminum inſimulati fuiſſent. alterum paulo eſt grauius. Leg. enim eſt οὔπω (vel μήπω) ἐξηλεγμένοι, (vel ſi mauis, ἐξεληλεγμένοι) *nondum conuicti*. conuictus enim qui fuerit, ei complices indicanti venia non datur, ſed illi, qui nondum argumentis tormentiſue ad confeſſionem facinoris adactus fuerit. Deinde, ecquis ipſe ſeſe indicat, poſteaquam

νοι, σφᾶς αὐτοὺς ἐμήνυσαν, ἐν γοῦν ἐπίςανται, μὴ ἐνοχλεῖν τοῖς ἠδικημένοις· ἡγούμενοι, ἀποδημοῦντες 9. μὲν, ἀθῶοι καὶ ἐπίτιμοι δόξειν εἶναι, ἐπιδημοῦντες δὲ παρὰ τοῖς πολίταις τοῖς ἠδικημένοις, πονηροὶ δόξειν καὶ ἀσεβεῖς εἶναι. ὁ γοῦν πάντων πονηρότατος Βάτραχος, * πλὴν τούτου [30], γενόμενος ἐπὶ τῶν τριάκοντα μηνυτὴς, καὶ οὐσῶν αὐτῷ συνθηκῶν καὶ ὅρ- 12. κων, καθάπερ τοῖς * Ἐλευσινόθεν [31], δείσας ὑμῶν οὓς ἠδίκησεν, ἐν ἑτέρᾳ πόλει ᾤκει. Ἀνδοκίδης δὲ καὶ αὐτοὺς [31 b.] τοὺς θεοὺς ἀδικήσας, περὶ ἐλάττονος αὐτοὺς ἔθετο, εἰσιὼν εἰς τὰ ἱερὰ, ἢ Βάτραχος τοὺς ἀνθρώπους.

conuictus fuiſſet? Haec inter ſe non conſtant. Si conuictus es, nil eſt, quod tute temet indices. Etſi te ipſe indicaſti, quid refert te conuinci?

30. πρὶν τούτου] *Non ſat diuiſa ſunt haec temporibus.* Facta eſt delatio Andocidis Olymp. circiter XCI. 3. Incidit autem Trigintaviralis dominatio, ſeu Batrachi delatio, in Olymp. XCIV. Non itaque praecedit Batrachus Andocidi, ſed Andocides Batracho, idque per integrum decennium. Sed fortaſſe hae voces πρὶν τούτου non ſunt referendae ad tempus indicii, ſed ad ea quae praecedunt verba, πάντων πονηρότατος. i. e. ſi Andocidem vnum excipias. Infra enim Andocides nobis exhibetur Batracho πονηρότερος. TAYLOR.

Ego de meo pro πρὶν, dedi πλήν. hominum omnium nequiſſimus Batrachus, praeter hunc vnum Andocidem, qui eo adhuc eſt nequior.

31. ἐλευσινόθεν] Sic dedi de meo pro vulgato ἐλευσινιόθεν. non ab adiectiuo ἐλευσίνιος hoc repetitur, ſed a nomine vrbis Eleuſis proprio, a cuius genitiuo ἐλευσῖνος fit ἐλευσινόθεν.

31 b. αὐτοὺς] malim αὐτός.

15. πȣς. ὅςις ȣ̓̂ν καὶ πονηρότερος καὶ ἀμαθέςερος [32] Βατράχȣ ἐςὶ, πάνυ δεῖ [33] ἀγαπητῶς ὑφ᾽ ὑμῶν αὐτὸν σωθέντα [34]. φέρε δὴ, τὶ [35] σκεψαμένȣς χρὴ

Q 2 ὑμᾶς

32. ἀμαθέςερος.] F. αὐθαδέςερος. Nam illud alterum nihili. TAYLOR.

Imo vero recte habet lectio vulgata. ἀμαθὴς eſt Graecis, qui latinis *tardus*. Andocidem appellat, non ſolummodo nequiorem Batracho, verum etiam ſtupidiorem ,vt qui rem ignorauerit, quam ipſa natura rerum quemque doceat non prorſus a ſenſu communi deſertum; et multo, quam Batrachus fuerit, importuniorem atque ſcaeuiorem, moribus magis ruſticanis.

33. δεῖ ἀγαπητῶς] ſic correxi. Verumtamen ne ſic quidem perſanatus eſt locus. Nam poſt δεῖ deſunt haec duo vocabula ἡσυχάζειν, ὁρῶντα. vel μεμνημένον. oportet eum quieſcere, h. e. ſecum habitare, intra nidum ſuum ſe continere, a tractatione rerum ciuilium ſeſe abſtinere, cum videat, vel meminerit, quam aegre ſit a vobis ſeruatus. Aut poſſit quoque legi πάνυ δεῖ ἀγαπᾶν ἀγαπητῶς ὑφ᾽ ὑ. σ. debet contentus eſſe, ſibique congratulari velut de felicitate inſperata, et haud merita, quod a vobis, quamquam aegre, fuerit dimiſſus. Sed tum αὐτὸν ſit omittendum. Ego priorem rationem praefero. In vulgatis omnibus eſt πάνυ δὴ ἀγαπητὸς.

34. αὐτὸν σωθέντα] „Haec verba nec praecedentibus nec ſequentibus iungi poſſunt. Hic locus eſt „procul dubio mutilus, ſed ſine ope melioris Cod. vix „ſanari poterit hoc vlcus, aut impleri haec lacuna.„ PALMER.

Bonum *Cadomenſem* ſuum fefellit augurium. Ita enim ingenii viribus et ſolertiae, non *melioris Cod. ope vlcus ſanauit* vir ingenioſiſſimus. Πάνυ δὴ ἀγαπη-

ὑμᾶς Ἀνδοκίδου ἀποψηφίσασθαι; πότερον ὡς στρατιώτης ἀγαθός; ἀλλ' οὐδεπώποτ' ἐκ τῆς πόλεως ἐστρατεύσατο, οὔτε ἱππεὺς, οὔτε ὁπλίτης, οὔτε τριή- 18.
ραρχος, οὔτ' ἐπιβάτης· οὔτε πρὸ τῆς συμφορᾶς, οὔτε μετὰ τὴν συμφορὰν, πλέον ἢ τετταράκοντα ἔτη [36] γεγονώς. καὶ ἕτεροι φεύγοντες ἐν Ἑλλησπόν-

τῳ

τον ὑφ' ὑμῶν αὐτὸν σωθῆναι. Coisl. πάνυ δεῖ ἀγαπητῶς. TAYLOR.

αὐτὸν σωθέντα] Lege, αὑτόν. et ſtatim pro εἴ τι σκεψαμένους, mallem τί, vel εἴς τι σκεψαμένους, cum Nota Interrogationis poſt ἀποψηφίσασθαι. MARKLAND.

35. φέρε δὴ] Ita mecum. Φέρε δή. τί σκεψ. Atque inſuper adiice punctum interrogationis poſt ἀποψηφίσασθαι. Grammaticae in ſequentibus aliter non poteſt prouideri. TAYLOR.

Pro εἴ τι dedi τὶ auctoribus Tayloro et Marklando, vel potius re ipſa.

36. τετταράκοντα] Οὐδεπώποτε, inquis, ἐστρατεύσατο, cum iam ſit *Quadragenario* maior. *Tute* haec omnia, atque *intra ſpem veniae;* ſiquidem inter *ſeptuagenarios* iam proxime erit numerandus. Namque intra Olymp. LXXVIII. ineuntem cum in lucem ſuſceptus erat Andocides, et XCIV. exeuntem cum haec verba facta ſint, niſi me mei digiti fallant, tantum fere intercedit interualli. His autem pro tempore miſſis, incredibilis videri poteſt tota criminatio, οὔτε τριήραρχος οὔτε ἐπιβάτης, cum Andocides in bello Corinthiaco, quod erat Peloponneſiaci quaedam quaſi velitatio, *claſſi* Athenienſium praefuit non ſine laude, vt diſertis verbis *Thucyd.* l. 1. et *Plutarch.* in *vit.* Verum profecto dux ille Athenienſium potuit eſſe noſtri Auus, nam et ille, more Attico, identidem vt noſter, fuit *An-*

21. τῷ συνετριηράρχουν ὑμῖν. ἀναμνήσθητε δὲ καὶ

docides Leogorae. Et per aetatem libentius credo cum fuiſſe. Ad haec tamen non animos aduertebant σχ. *Thucyd.* neque mendax ille *Plutarchus*, qui vitas Oratorum dolis et erroribus conſutas olim conſcribillauit. Tu interea quisquis es qui textum vindicas, de τετταράκοντα ſecurus, ita reiicies. Recte. Cum ea ſit apud Athenienſis ſtipendiorum faciundorum aetas vltima. Quaſi dictum fuiſſet: *Ille nunquam pro patria militauit, cum tamen ea ſit aetate, vt iam etiam nunquam ſit militâturus. Abiit dies, qui militaribus ſtudiis finem adtulit.* Et quaedam ſunt, quae fidem facere videntur. Ita *Vlpian.* Νόμος κελεύει παρ᾽ Ἀθηναίοις μέχρι τετταράκοντα ἐτῶν στρατεύεσθαι ἀρξαμένους ἀπὸ ὀκτωκαίδεκα ad illa *Demoſth. Olynth.* 3. πολλῶν δὲ λόγων καὶ θορύβου γιγνομένων παρ᾽ ὑμῖν ἐψηφίσασθε τετταράκοντα τριήρεις καθέλκειν, καὶ τοὺς μέχρι πέντε καὶ τετταράκοντα ἐτῶν, αὐτοὺς ἐμβαίνειν, καὶ τάλαντα ἑξήκοντα εἰσφέρειν. Vbi adiecit id. *Vlpianus.* Αυτοὶ τότε καὶ ους ουκ εκελευεν ο νόμος στρατεύεσθαι, πολεμεῖν ἐψηφίσαντο διὰ τὴν πολλὴν σπουδήν. Atque hac fide adductos video principes viros in re litteraria inter leges Atticas et hanc quoque retuliſſe, *ſtipendia facienda eſſe ab anno aetatis decimo octauo* ad quadrageſimum. Vid. *Petit.* LL. *Attic. Lib.* 8. *Tit.* 1. *l.* 1. *Mauſſac.* ad *Harpocr.* in v. Περίπολος. *Thyſ. de Rep. Athenienſium*, ceterosque. Multis contendit idem *Petitus* Quadragenariis militiae eſſe vacationem, et ex *Plutarcho* in *Phocione* male intellecto tibicinem quaerit. Εκέλευσε τὸν Κήρυκα ἀνειπεῖν, Ἀθηναίων τοὺς ἄχρι εξήκοντα ἐτῶν ἀφ᾽ ἥβης, πέντε ἡμερῶν σιτία λαβόντας εὐθὺς ἀκολουθεῖν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας· θορύβου δὲ πολλοῦ γενομένου, καὶ τῶν πρεσβυτέρων βοώντων καὶ ἀναπηδώντων, οὐδὲν, ἔφη, δεινόν. Εγὼ γὰρ ὁ στρατηγὸς ὀγδοηκοστὸν ἔχων ἔτος ἔσομαι μεθ᾽

αὐτοὶ ἐξ ὅσων κακῶν καὶ πολέμου ὑμᾶς αὐτοὺς περιεποιή-

ὑμῶν. *Praeter legem enim eſt*, inquit vir doctus, *quod incipientem pubertatem et* a quadrageſimo anno *milites cogeret.* Obtinuit quidem apud Romanos ſimilis fere προθεσμία, vt neque ante annum aetatis decimum ſeptimum neque poſt quadrageſimum ſextum, ad arma cogerentur. Vid. *Gell.* X. 28. *Latin. Latinium* ad *Sigon. de antiquo Iure Ciuium Romanorum*, aliosque, quos laudat *Pitiſcus* in *Aetas militaris.* Ita in Tabb. Cremonenſibus,

IMP. CAES. DIVI. TRAIANI. PARTHICI. F. DIVI.
NERVAE. NEPOS. TRAIANVS. HADRIANVS. AVG.
PONT. MAX. TRIB. POTEST. XII. COS. III. P. P.
IIS. QVI. MILITAVERVNT. IN. CLASSE. PRAETORIA.
MISENENSI. QVAE. EST. SVB. IVLIO. FRONTO
NE. SEX. ET. VIGINTI. STIPENDIS. EMERITIS.
DIMISSIS. HONESTA. MISSIONE. etc.

Gruter. DLXXIII. 2.

Et in Salonenſibus,

IMP. CAESAR. DIVI. VESPASIANI. F. DOMITIA
NVS. AVGVSTVS. GERMANICVS. PONTIFEX. MAXI
MVS. TRIBVNIC. POTESTAT. XII. IMP. XXII. COS. XVI.
CENSOR. PERPETVVS. P. P.
PEDITIBVS. ET. EQVITIBVS. QVI. MILITANT. IN. COHO
RTE. III. ALPINORVM. ET. IN. VIII. VOLVNTARIORVM.
CIVIVM. ROMANORVM. QVI. PEREGRINAE. CONDICIO
NIS. PROBATI. ERANT. ET. SVNT. IN. DALMATIA. SVB. Q. PON
PONIO. RVFO. QVI. QVINA. ET. VICENA. STIPENDIA.
AVT. PLVRA. MERVERVNT. ITEM. DIMISSIS. HO
NESTA. MISSIONE. EMERITIS. STIPENDIIS.
LIBERIS. POSTERISQVE. EORVM. CIVITATEM.
DEDIT. ET. etc.

Id. DLXXIV. 5.

ριεποιήσατε, καὶ τὴν πόλιν, πολλὰ μὲν τοῖς σώμα-
Q 4 σιν

Sed omnia longe aliter apud Graecos: neque ante annum 60. (ſeu 42. ἀφ' ἥβης) erat militiae vacatio. Διττοὶ εἰσιν οἱ Επώνυμοι, οἱ μὲν δέκα τὸν ἀριθμὸν, ἀφ' ὧν αἱ φυλαί. ἕτεροι δὲ δυο καὶ τετταρακοντα, ἀφ' ὧν αἱ ἡλικίαι προσαγορεύονται τῶν πολιτῶν καθ' ἕκασον ἔτος ἀπὸ οκτωκαιδεκα ἐτῶν μέχρις εξηκοντα. Harpocrat. et *Suid.* in Επώνυμοι. Nam, vt ait *Ariſtoteles de Rep. Athenienſium*, χρῶνται τοῖς Επωνύμοις καὶ πρὸς τὰς ςρατείας, καὶ ὅταν ἡλικίαν ἐκπέμπωσι, προσγράφεσι ἀπό τινος Αρχόντος Επωνύμε μέχρι τινὸς δεῖ ςρατεύεσθαι. Verba laudantur ab *Harpocr.* in Στρατεια ἐν τοῖς Επωνύμοις. Diſerte *Pollux* non indiligens Antiquitatum Inueſtigator. II. 2. Εκ τῆς ἀπομάχε ἡλικίας, ἐκ τῆς ἀμάχε, ἐκ τῆς ἀπολέμε, ἐκ τῆς ἀςρατεύτε, ὑπὲρ τὸν κατάλογον, ὑπὲρ τὰ εξηκοντα γεγονὼς ἔτη. *Petitus* igitur, qui in *Harpocratione* et *Suida* pro ἐτῶν μέχρις εξηκοντα legit τετταρακοντα, nondum id, quod velit, aſſecutus eſt,* neque planum fecit, quo pacto militia ab anno 18. incoepta et in 40. finita ſtipendia *quadraginta duo* (tot ſcilicet quot erant Επώνυμοι, a quibus putabantur anni militiae) enumerare poterat. Hinc igitur viro cordatiſſimo fucus factus, dum annos ſemper computat ab ineunte aetate, non, vt debuit, ἀφ' ἥβης: dum vitam intelligit naturalem, non ςρατεύσιμον. Ita *Plutarchum* l. c. vt dixi, male intellexit, τὰς ἄχρι ἑξήκοντα ἐτῶν αφ ηβης, quaſi nihili eſſent omnino verba poſtrema, licet quae ſequantur, interpretentur. Εγὼ γὰρ ὁ ςρατηγὸς ογδοηκοστον ἔχων ἔτος ἔσομαι μεθ' ὑμῶν. Ita idem *Plutarch.* in *Ageſil.* Ο γὰρ Αγησίλαος ὡς ἔτη τεσσαρακοντα γεγονὼς αφ ηβης, καὶ στρατειας ἔχων αφεσιν ὑπὸ τῶν νόμων. Atque haec eſt fortaſſe mens *Vlpiani*, cuius fere ſola auctoritate nititur totum hoc commentum, μέχρι τετταρα-

σιν πονήσαντες, πολλὰ δὲ καὶ ἀναλώσαντες χρήματα καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ, πολλοὺς δὲ καὶ ἀγαθοὺς τῶν πολιτῶν καταθάψαντες, διὰ τὸν * γενόμενον [37] πόλεμον. Ἀνδοκίδης δὲ, ἀπαθὴς τούτων 24.
τῶν κακῶν γενόμενος [38] εἰς τὴν σωτηρίαν τῇ πατρίδι, ἀξιοῖ νυνὶ μετέχειν τῆς πόλεως, ἀσεβῶν ἐν αὐτῇ· ἀλλὰ πλουτῶν γὰρ, καὶ δυνάμενος τοῖς χρήμασι, καὶ βασιλεῦσιν ἐξενωμένος [39] καὶ τυράννοις; ἃ

νυνὶ

κοντα ἐτῶν στρατεύεσθαι ἀρξαμένους ἀπο οκτωκαιδεκα, vt intelligantur anni οἱ ἀφ' ἥβης, quadraginta duo ſc. ſeu numero rotundo quadraginta. Vel, quod non aegre conceſſerim, dormitauit homo bonus, ne vim verbis fieri dicat. Quod ad ipſum *Demoſthenem*, *Lyſiam*que prae manibus adtinet, nae iſta τετταράκοντα mutanda ſunt in εξηκοντα (in numeralibus facilis eſt permutatio. Certe in loco *Demoſthenis* facillima; commoda auris. Τετταράκοντα τριήρεις — πέντε καὶ τετταράκοντα ἐτῶν — τάλαντα ἑξήκοντα.) vel neceſſario intelligenda ſunt verba ἀφ' ἥβης, vt Antiquiores ſibi conſtare poſſint. Iam recte omnia in Auctore noſtro. *Andocides ſexageſimum annum ſuperans* (nam per aliquot annos ſuperauerat) *nunquam extra ciuitatem meruit, et cum ea ſit aetate, nunquam deinde erit meriturus.* TAYLOR.

37. γενόμενον] ſic dedi de meo, pro vulgari γινόμ.

38. poſt γενόμενος videtur aliquid deeſſe in hanc ferme ſententiam. οὐδὲν εἰσενεγκὼν, aut οὐδὲν τολμήσας συμπονεῖν, aut ἀσύμβολος ὤν.

39. ἐξενωμένος] ἐξεωνημένος. Schott. Quem intelligo parum. Quaſi recepta lectio non eſſet commodiſſima, aut *Schotti* vel ſenſum vel Helleniſmum ſaperet! Τοῖς τε Κυπρίων βασιλεῦσι, καὶ πολλοῖς ἀλ-

27. νυνὶ 40 κομπάσει, ἐπιςάμενος 41 τοὺς ὑμετέρους τρόπους, ποίαν εἰσφορὰν 42 τούτῳ ἀγαθὸν γένοιτο, καὶ ἐπιςάμενος ἐν πολλῷ σάλῳ καὶ κινδύνῳ τὴν πόλιν

λοις δοκίμοις ἐπεξενώθη. *Auctor vitae Andoc.* quod ex *Photio* adripuit, ſc. Τοῖς τε Κυπρίων βασιλεῦσι ξένος ἐγένετο, καὶ πολλοῖς ἄλλοις δοκίμοις. TAYLOR.

40. νῦν εἰ] Lego ex Cod. *Coisl.* νυνὶ. Sequentia ita emendantur a viro doctiſſimo. Επιςάμενος τοὺς ὑμετέρους κόπους ποίαν εἰς εἰσφορὰν τοῦτο ἀγαθὸν γένοιτο. Ego proxima. Ναυκληρῶν οὐκ ἐτόλμησεν επ Αθηνας σῖτον εἰσάγων ὠφελῆσαι τὴν πατρίδα.. TAYLOR.

41. ἐπιςάμενος] poteſt gemino modo reddi, ſiue per *quia*, ſiue per *etſi*. 1) quia veſtros nouit animos, h. e. vanitatem et leuitatem veſtram, auiditatemque res nouas audiendi, qua ductitamini, ſtupentes ad narrationes de itineribus maritimis longinquis, de tyrannis et eorum luxu atque inſania etc. 2) etſi bene nouit, quo ſitis animo erga tyrannos, eorumque familiares; quam vehementer totum hoc genus auerſemini, et ne ſermones quidem de iis aequis feratis animis.

42. ποίαν εἰσφορὰν τούτῳ ἀγαθὸν γένοιτο] Quinque ſunt voces, et quinque menda. ſed et quae praecedunt, et quae ſequuntur male habent. Totum locum exſcribam, quo modo legi et diſtingui oportuiſſe puto. Αλλὰ πλουτῶν γὰρ, καὶ δυνάμενος τοῖς χρήμασι, καὶ βασιλεῦσιν ἐξενωμένος καὶ τυράννοις· ἃ νῦν ἐπικομπάσει, (non εἰ κομπάσει,) ἐπιςάμενος τοὺς ὑμετέρους τρόπους. Ποία οὖν εἰσφορὰ τούτων ἀγαθῶν ἐγένετο; ὃς καὶ ἐπιςάμενος etc. Ὑποφορὰν mouet Orator, vt eam amoliatur. *Atqui Andocidis diues eſt, atque opibus potens, atque hoſpes Regum et Tyrannorum. haec* huiuſmodi nunc *pompatice proferet, vtpote qui veſtros mores* et guſtum *bene perſpectos habeat.* Quaero *igitur, quid-*

* γενομένην [43], ναυκλήρων οὐκ ἐτόλμησεν ἐπαρθεὶς [44] σῖτον εἰσάγων ὠφελῆσαι τὴν πατρίδα. ἀλλὰ μέτοικοι μὲν καὶ ξένοι, ἕνεκα τῆς μετοικίας, ὠφελοῦν τὴν πόλιν

nam ex his tam magnis *commoditatibus Reipublicae contulit* Andocides? *qui, etſi ſciret ciuitatem maximo aeſtu et periculo agitatam, et ipſe nauis dominus eſſet, non tamen auſus eſt frumentum inuehendo, patriam ſuam iuuare.* Si retineas εἰ κομπάσει, ponenda eſt minima diſtinctio poſt τρόπες. eodem recidet. Vocem ἐπαρθεὶς Interpres vertit, *ſublatis anchoris.* Senſui bene conueniret ἀπάρας, *e portu ſoluens.* Sed nihil temere in hac voce mutandum. Caeterum pro ἐξενωμένος *Schottus* coniicit ἐξεωνημένος. non potuit magis infeliciter. et ſane increpatione digna eſt haec, Viri Docti negligentia, qui de ſenſu Auctoris, quem iuuare in ſe recepit, tam ſecure, tam ſaepe, ludit. Quod vero de Andocidis κομπασμῷ vaticinatus eſt Noſter, completum fuit. Vide ad finem Defenſionis ſuae, Orat. de Myſter. p. 19. vbi Reges atque Tetrarchas loquitur. MARKLAND.

In loco deſperato neminem ſpero aegre laturum aut vitio mihi daturum eſſe, ſi ego quoque coniecturam tentauero, vlcus vtique deterius non reddituram. Poſt τρόπες videtur εἰσέφερε deeſſe, quod aptum erit ex ἀλλὰ πλεςῶν γὰρ — In hoc εἰσέφερε vel ſimili vocabulo deſinet hypophora. At fortaſſe, vt homo diues — contulit? occurrit indignabundus, graui cum reprehenſione ποίαν εἰσφορὰν; ecquamnam ille contuliſſet collationem? ἐφ᾽ ᾗ τὶ ἂν τέτῳ ἀγαθὸν γένοιτο; cuius fructum ecquemnam percipiat? ὅς, ἐπιςάμενος — qui cum ſciret —

43. γενομένην] ſic dedi de meo, pro vulgato γινομέν.

44. poſt ἐπαρθεὶς videtur κέρδει deeſſe *illectus lucro.*

πόλιν εἰσάγοντες· σὺ δὲ τί καὶ ἀγαθὸν[45] ποιήσας, ὦ Ἀνδοκίδη, ποῖα ἁμαρτήματα ἀνακαλεσάμενος[46]; ποῖα τροφεῖα ἀνταποδούς; Ἀθηναῖοι μνήσθητε τὰ πεποιημένα Ἀνδοκίδῃ· ἐνθυμήθητε δὲ
33. καὶ τῆς ἑορτῆς, δι' ἣν ὑπὸ τῶν πολλῶν προυτιμήθητε. ἀλλ' ἐστὲ γὰρ ὑπὸ τῶν τούτου ἁμαρτημάτων ἤδη καταπλῆγες[47], διὰ τὸ πολλάκις ἰδεῖν καὶ ἀκοῦσαι·

ὥστε

45. σὺ δὲ τὶ καὶ ἀγαθὸν] poſt vocab. poſtremum addendum videtur φαίνῃ aut ἐφαίνου. ecquod bonum vel ornamentum in remp. tu tum contuliſſe viſus es? h. e. quodnam eſt illud bonum, quod a te ad remp. profectum viderimus?

46. ποῖα ἁμαρτήματα ἀνακαλεσάμενος] Lego, ἀνακαλυψάμενος: *quae facinora* (ſc. in rempublicam admiſſa) *detegens?* Ita enim ſe geſſit Andocides, quaſi Ipſe ἐξευρὼν τοὺς τὴν πόλιν ἀδικήσαντας, vt ait Noſter ſupra. Huic contrarium eſt τὴν ἁμαρτίαν συγκρύψαι, Andocid. p. 9. MARKLAND.

Vulgata h. l. bene habet. ἀνακαλεῖσθαι τὰ ἁμαρτήματα idem eſt atque ἀκεῖσθαι, malefacta aliis benefactis emendare, compenſare, veluti ſarcire. quod latini pariter dicunt *reprehendere.* h. e. rem, quae iam manu effugiſſet, iniecta manu rurſus prehendere, retrahere e fuga, et a lapſu praeſeruare, atque in locum priſtinum ſtatumque integrum reſtituere. Coniectura Marklandi a loci ſententia abhorret, praetereaque, etiamſi quadraret, tamen non in medio ἀνακαλυψάμενος, ſed in actiuo ἀνακαλύψας conueniſſet. Verum, quod dixi, locus hic in ſaluo eſt.

47. καταπλῆγες] Harpocration: Καταπλὴξ, ὁ συνεχῶς πεπληγμένος. Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Αἰσχίνην τὸν Σωκρατικὸν, καὶ ἐν τῷ κατ' Ἀνδοκίδου ἀσεβείας,

ὥστε οὐδὲ τὰ δεινὰ ἔτι δεινὰ δοκεῖ ὑμῖν εἶναι· ἀλλὰ
προσέχετε τὸν νοῦν, δοκείτω δ' ὑμῖν ἡ γνώμη ὁρᾷν ἃ 36.
οὗτος ποιεῖ[47b], καὶ διαγνώσεσθε ἄμεινον. οὗτος γὰρ ἐν-
δὺς στολὴν, μιμούμενος τὰ ἱερὰ, ἐπεδείκνυε τοῖς ἀμυή-
τοις, καὶ εἶπε τῇ φωνῇ[48] τὰ ἀπόῤῥητα. τῶν δὲ θεῶν,
οὓς ἡμεῖς θεοὺς νομίζομεν καὶ θεραπεύοντες[49] καὶ
ἁγνεύοντες θύομεν καὶ προσευχόμεθα, τούτους πε- 39.
ριέκοψε· καὶ ἐπὶ τούτοις ἱέρειαι[50] καὶ ἱερεῖς στάντες
κατη-

εἰ γνήσιος ὁ λόγος. ita legendum. in Edit. *Iac. Gronouii* deeſt καὶ. MARKLAND.

καταπλὴξ h. l. eſt qui malorum crebritate et magnitudine, a ſe toleratorum, ita occcalluit et obbrutuit, vt nihil porro ſentiat. Scitum eſt artificium, quo actor auditores excitare voluit ad intuendam Andocidis atrocitatem ſcelerum. Vos ea, ait, iam tam ſaepe vidiſtis et audiuiſtis, vt, cum ſint atrociſſima, ſenſus tamen veſtri ſint hebetati; eoque opus habetis admonitore, qui foeditatem illorum vobis ob oculos ponat.

47 b. ποιεῖ] F. ἐποίει. TAYLOR.

48. εἶπε τῇ φωνῇ] poſt εἶπε videtur λαμπρᾷ deeſſe.

49. θεραπεύοντες] malim θεραπεύομεν.

50. ἱερεῖα] Sic vulg. lege ἱέρειαι. Cereri *quoque, quam* more Graeco *venerari inſtituerant, ſacerdotem a Velia* Calcitanam *peterent, vel, vt alii dicunt, Calliphanam, ne Deae vetuſti ritus* perita *deeſſet* Antiſtes. *Val. Max.* I. I. 2. *Sacra* Cereris *ſumma maiores noſtri religione confici cerimoniaque voluerunt. Quae cum eſſent aſſumpta de Graecia,* et per Graecas ſemper curata ſunt ſacerdotes, *et Graeca omnia nominata. Sed cum* illam, quae *Graecum illud* ſacrum *monſtraret et* faceret, *ex Graecia deligerent, tamen ſacra pro ciuibus ciuem facere*

κατηράσαντο πρὸς ἑσπέραν [51], καὶ φοινικίδας ἀνέσεισαν [52], κατὰ τὸ νόμιμον τὸ παλαιὸν καὶ ἀρχαῖον [53]. ὡμολόγησε δὲ ἔτος ποιῆσαι· ἔτι δὲ παρελθὼν

voluerunt, vt Deos immortalis ſcientia peregrina et externa mente domeſtica et ciuili precarentur. Has ſacerdotes *video fere aut Neapolitanas aut Velienſis fuiſſe, foederatarum ſine dubio ciuitatum. Mitto vetera. proxima dico, ante ciuitatem Velienſibus datam, de Senatus ſententia C. Valerium Flaccum Praet. vrbanum nominatim ad populum de* Calliphana *Velienſe, vt ea ciuis R. eſſet, tuliſſe.* Cic. *pro Balb.* 55. Add. *Liu.* XXII. 56. *Valer. Max.* I. 1, 16. TAYLOR.

ἱερεῖα καὶ ἱερεῖς] Opinor, ἱέρειαι καὶ ἱερεῖς, *antiſtitae et ſacerdotes.* et ſic Aeſchines contra Cteſ. p. 56. MARKLAND.

51. πρὸς ἑσπέραν] Non *ad Veſperam*, dulciſſime interpres, ſed *verſus occaſum*; vt alibi plenius dicturus ſum. TAYLOR.

Cohaeret cum ϛάντες, quod h. l. idem eſt, atque ἑϛῶτες βλέποντες ſtando, vel inter ſtandum ſpectantes verſus occidentem. Deos ſuperos orantes, aut rem auſpicatam agentes, ſtabant vultu ad orientem conuerſo, contra inferis ſacra facientes, aut Diris aliquem deuouentes, verſus occaſum, vbi regnum Orci eſt. Res nota eſt e ſcriptoribus antiquitatum et graecarum et romanarum.

52. καὶ φοινικίδας ἀνέσεισαν] Purpureas veſtis excuſſerunt vel concuſſerunt. SALMAS.

Num ad indicandum hoc ritu veniam volenti cuique dari, deuotum vbique locorum impune occidendi.

53. παλαιὸν] παλαιὸν et ἀρχαῖον. Vtrumque obſecro? Lege κατὰ τὸ νόμιμον τὸ πάτριον καὶ ἀρχαῖον. Eo nimirum pacto ius originarium et a maio-

θὼν 54 τὸν νόμον, ὃν ὑμεῖς ἔθεσθε, εἴργεσθαι τῶν 42.
ἱερῶν

ribus traditum opponitur Recentiorum plebiſcitis pro re nata rogatis. *Lyſias* extrem. *Funebr. Orat.* Ὅμως δ' ἀνάγκη τοῖς ἀρχαίοις ἔθεσι χρῆσθαι καὶ θεραπεύοντας τὸν πάτριον νόμον ὀλοφύρεσθαι τοὺς θαπτομένους. Andoc. *de Myſter.* p. 11. Τισαμενὸς εἶπε πολιτεύεσθαι Ἀθηναίους κατὰ τὰ πάτρια. Id. p. 15. Νόμος δὲ ἦν πάτριος, ὃς ἂν θῇ ἱκετηρίαν μυστηρίοις τεθνάναι. Iſocr. *Paneg.* Καὶ μὴ παρορᾷν τοὺς ἐν τοῖς πολέμοις ἀποθνήσκοντας ἀτάφους γιγνομένους, μηδὲ παλαιὸν ἔθος καὶ πάτριον νόμον καταλυόμενον. Diod. Sic. Καὶ τὰ πάτρια καὶ περιβόητα νόμιμα καταλῦσαι. Porphyr. περὶ ἀποχῆς τῶν ἐμψύχων L. 4. Θεοὺς τιμᾷν καὶ Ἥρωας ἐγχωρίους ἐμποινίμοις νόμοις πατρίοις. TAYLOR.

Ego equidem παλαιὸν haud mouerim. poteſt aliquid παλαιὸν eſſe, quod ἀρχαῖον ideo non item ſit; et rurſus ἀρχαῖον, quod non ſit παλαιόν. Eſt autem παλαιὸν antiquum, et ſolummodo rationem habet temporis. ἀρχαῖον autem eſt, quod ab initio rerum, aut reipublicae cuiusdam, ſemper ita fuit actitatum, vt ſemel antiquo ritu fuit inſtitutum. Iam ſi respublica quaedam eſt non admodum vetuſta, poteſt inſtitutum aliquod eſſe quidem ἀρχαῖον, quod non ideo ſtatim eſt παλαιόν. In republica contra peruetuſta poteſt aliquid eſſe παλαιὸν quidem, at non idem ἀρχαῖον, ſi ſcil. alia inſtituta praeceſſerunt antiquiora, per hoc abrogata. Coniungit quoque duo haec vocabula Libanius oratione ſecunda editarum a Bongiouannio p. 17. 12. item Philoſtratus p. 246. 1. Euſebius Hiſt. Eccleſ. p. 16, 22. Themiſtius p. 232. 5. Ita quoque Plinius in Panegyr. *vident ducem Romanorum vnum ex vlterioribus illis et priſcis.*

54 παρελθὼν] Dictio παρέρχεσθαι τὸν νόμον, pro παραβαίνειν, mihi paulo inſolentior accidit.

ἱερῶν αὐτὸν [55], ὡς ἀλιτήριον ὄντα, ταῦτα πάντα βιασάμενος, εἰσελήλυθεν ἡμῶν εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἔθυσεν ἐπὶ τῶν βωμῶν, ὧν οὐκ ἐξῆν [56] αὐτῷ, καὶ ἀπήντα τοῖς ἱεροῖς, περὶ ἃ ἠσέβησεν. εἰσῆλθεν εἰς

108.1. τὸ Ἐλευσίνιον, ἐχερνίψατο ἐκ τῆς ἱερᾶς χέρνιβος [57]. τίνα χρὴ ταῦτα ἀνασχέσθαι; ποῖον φίλον, ποῖον συγγενῆ, ποῖον δικαστὴν χρὴ τούτῳ χαρισάμενον κρύβδην, φανερῶς τοῖς θεοῖς ἀπέχθεσθαι; νῦν οὖν χρὴ νομίζειν

3. τιμωρουμένους, καὶ ἀπαλλαττομένους Ἀνδοκίδου, τὴν πόλιν καθαίρειν, ἀρὰν ἀπάγεσθαι καὶ ἀποδιοπομπεῖσθαι καὶ φαρμακὸν ἀποπέμπειν [58], καὶ ἀλιτηρίου ἀπαλλάτ-

55. αὐτῶν] Lego εἴργεσθαι τῶν ἱερῶν αυτον ὡς ἀλιτήριον ὄντα. TAYLOR.

εἴργεσθαι τῶν ἱερῶν αὐτῶν] Lege, αὐτόν. Supra: οὐδ' αὐτὸν κωλύσετε τῶν ἱερῶν ἐπιβαίνειν; vbi pariter erat αὐτῶν. MARKLAND.

Dedi αὐτόν. vt ipſe pro ſua perſona. (vt cum barbaris loquar) vel in propria perſona — nam liberis atque neceſſariis eius aditu templorum haud eſſe interdictum. modo ipſe illa vitet. Fuit cum pro αὐτῶν ſuſpicarer leg. eſſe ἁπάντων.

56. ἔθυσεν ἐπὶ τὸν βωμόν. ὃν οὐκ ἐξῆν αὐτῷ] Forte, ἐπὶ τὸν βωμόν, οὐκ ἐξὸν αὐτῷ, καὶ ἀπήντα etc. Sic Orat. XXXI. ad fin. τὴν βουλὴν, ἧς νῦν ἀξιοῖ τυχεῖν, οὐ μετὸν αὐτῷ, ἄλλων γε κατεργασαμένων. Demoſthenes (ſiue Dinarchi ſit Oratio) κατὰ Θεοκρίνου· συκοφαντοῦντα πολλοὺς τῶν πολιτῶν, οὐκ ἐξὸν αὐτῷ. MARKLAND.

Dedi ἐπὶ τῶν βωμῶν, ὧν οὐκ ἐξῆν.

57. ἱερᾶς χέρνιβος] ἱερὰν χέρνιβα vocat τὰ περιῤῥαντήρια. SALMAS.

58. φαρμακὸν] φάρμακον. *Ald.* Recte reſtituit

λάττεσθαι· ὡς ἐν τούτων οὗτός ἐστι. βούλομαι τοίνυν εἰπεῖν ἃ Διοκλῆς ὁ Ζακόρου[59] τοῦ ἱεροφάντου, πάππος 6. δὲ ἡμέτερος, συνεβούλευσε βουλευομένοις ὑμῖν ὅ, τι δεῖ χρῆσθαι Μεγαρεῖ ἀνδρὶ ἠσεβηκότι. κελευόντων γὰρ ἑτέρων ἄκριτον παραχρῆμα ἀποκτεῖναι, παρή-

νεσε

deprauatum accentum Steph. Vid. omnino *Harpocr.* et *Suid.* in voc. *Ammonium de differentiis vocabulorum.* Sed haec leuiuſcula et vix tyrocinio Critico digna. Videamus, nunquid notari poſſit, quod aliorum fugit acumen. Contendo enim neque orationem tam hiulcam et particulis ſuis impariter fulcitam a ſcriptore eleganti, neque tantam luxuriem a curto exire vnquam potuiſſe. Spectate enim Τὴν πόλιν καθαίρειν — ἀρὰν ἀπάγεσθαι — ἀποδιοπομπεῖσθαι — φαρμακὸν ἀποπέμπειν — ἀλιτηρίου ἀπαλλάττεσθαι. Rarum erat iſtud φαρμακὸν, quod ſedulum gloſſatorem non fugit. Adrepta igitur tam bellula occaſione, quod dixit *Lyſias* φαρμακὸν ἀποπέμπειν, exponit ille ἀρὰν ἀπάγεσθαι. Iis igitur relegatis videamus locum multo elegantiorem factum. Χρὴ νομίζειν ἀπαλλαττομένους Ανδοκίδου, τὴν πολιν καθαιρειν και αποδιοπομπεισθαι, καὶ φαρμακὸν ἀποπέμπειν, καὶ ἀλιτηρίου ἀπαλλάττεσθαι. Adcommode ſatis *Plato de Legg.* I. 9. Τοῦτον πρῶτον μὲν καθηρασθαι και αποδιοπομπεισθαι τον οικον χρεὼν ἔξω κατὰ νόμον. TAYLOR.

φαρμακὸν] *Piaculum*, Valeſius. Pro *Nomine Proprio* Viri ſumſit Harpocration, ex hoc Lyſiae loco, et ex Iſtri Lib. I. τῶν Απόλλωνος Επιφανειῶν. MARKL.

59. ζακόρου] Vix puto ζάκορον fuiſſe nomen proprium virile Athenis vſurpatum. num ζωπύρου. tametſi barbaricum hoc eſt nomen, videtur tamen Athenis vſitatum fuiſſe.

νεσε κρῖναι, τῶν ἀνθρώπων ἕνεκα· ἵνα ἀκούσαντες
9. καὶ ἰδόντες σωφρονέστεροι οἱ ἄλλοι ὦσι. τῶν δὲ θεῶν ἕνεκα [60] οἴκοθεν ἕκαστον, ἃ δεῖ τὸν ἀσεβοῦντα παθεῖν, αὐτὸν παρ' ἑαυτῷ κεκρικότα [61] εἰς τὸ δικαστήριον εἰσιέναι. καὶ ὑμεῖς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, (ἐπίστασθε γὰρ ἃ δεῖ ποιῆσαι) μὴ ἀναπεισθῆτε ὑπὸ τού-
12. του. φανερῶς ἔχετε αὐτὸν ἀσεβοῦντα. εἴδετε, ἠκούσατε τὰ τούτου ἁμαρτήματα. ἀντιβολήσει καὶ ἱκετεύσει ὑμᾶς· μὴ ἐλεεῖτε. οὐ γὰρ οἱ δικαίως ἀποθνήσκοντες, ἀλλ' οἱ ἀδίκως, ἄξιοί εἰσιν ἐλεεῖσθαι.

60. θεῶν ἕνεκα] quo diis eorumque iuribus et religionibus ſatisfiat; ne dii ob imminuta iura ſua irati humano generi multas diraſque peſtes immittant. Sententia eſt; deorum cauſa, vt eorum iram ſibi patriaeque ne conſciſcat, debet iudicum vnusquisque ita in forum venire et ad iudicandum accedere, vt domo ſecum afferat praemeditatam decretamque ſententiam de poenae genere, ſacrilego irrogandae. eaque a ſententia non pati ſe vlla oratione vlloue pacto dimoueri.

61. εἰς τὸ δικαστήριον] δεῖ εἰς τὸ δικαστήριον. Steph. Nondum tamen video ſententiam medicatam, neque quo pacto haec poſſint dici τῶν θεῶν ἕνεκα, vti ſuperiora τῶν ἀνθρώπων. Ea ſcilicet in lachrymabili hiatu ſepulta ad nos non peruenerunt. TAYLOR.

κεκρικότα εἰς τὸ δικαστήριον εἰσιέναι] *Stephanus* ante vocem εἰς inſerere voluit δεῖ. non cepit mentem Lyſiae et pulcerrimam ſententiam, a praua diſtinctione deceptus. ponenda erat ὑποστιγμὴ, non τελεία στιγμὴ, poſt ὦσι, diuiſione nondum completa. deinde, minor diſtinctio poſt ἕνεκα, et altera poſt κεκρικότα. quo facto, videbis verbum εἰσιέναι pendere non a δεῖ, ſed a παρήνεσε. MARKLAND.

ΑΡΕΟΠΑΓΙΤΙΚΟΣ
ΥΠΕΡ ΤΟΥ
ΣΗΚΟΥ[1] ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Oleae apud Athenienſis erant vel priuatae vel publicae. Illas non vltra binas quotannis fas erat exſcindere niſi in vſus vel ſacros vel funebris: Aut pecuniae res agebatur. Liquet hoc ex lege, quam deſcripſit Demoſth. adu. Macartat. *Has (quae μορίαι vocabantur, quarumque ſtipes σηκὸς* [2]*) non omnino. Dabatur enim actio coram Senatu Areopagitico. Damnatus exſulabat. Huiuſce poſtulatur quidam a Nicomacho.*

Πρότερον μὲν, ὦ βελὴ, ἐνόμιζον ἐξεῖναι τῷ βελομένῳ, ἡσυχίαν ἄγοντι, μήτε δίκας ἔχειν, μήτε

1. Ἀμφιβάλλεται μὲν ὁ παρ. ἐνίοις περὶ τȣ̃ Σηκοῦ λόγος (tutius certe παρ' ἐνίοις ὁ περὶ τȣ̃ Σηκȣ̃ λόγος) ἀλλ' ὅτι μὲν γνήσιος Λυσίȣ et quae ſequuntur. *Photius* in *Lyſia*. Scrupulum iniecit maxime *Paulus Germinus* Sophiſta. Sed et de ἐπιγραφῇ quoque alii aliter. Editi omnes et MSS. Ἀρεοπαγιτικὸς ὑπὲρ τȣ̃ Σηκȣ̃ ἀπολογία. *Photius* et *Harpocratio* ſemper περὶ τȣ̃ Σηκοῦ ſtrictim et nude. Ain vero *ſemper?* Ego id dico ſedulo. Nam quod ad locum *Harpocrationis* attinet in v. Σηκός. Ἐπιγράφεταί τις λόγος Λυσίȣ ἐν τῇ τῆς εὐσεβείας περὶ τοῦ Σηκοῦ ἀπολογία, quem *Blancardus*, *Gronouius Valeſiuſ*que fruſtra tentarunt, ſic reſtituo adiutus Cod. *Mſto Cantabrigienſi.* Ἐν τοις τῆς ἀσε-

11. μήτε πράγματα. νυνὶ δὲ ὅτως ἀπροσδοκήτοις[3] αἰτίαις καὶ πονηροῖς συκοφάνταις περιπέπτωκα, ὥς', εἴπως οἷόν τε, δοκεῖ μοι δεῖν, καὶ τὲς μὴ γεγονότας ἤδη δεδιέναι περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι. διὰ γὰρ

βειας περὶ τε Σηκε ἀπολογία. Vt dici ſolent λόγοι φονικοὶ, βίαιοι, λόγοι ὕβρεως. Theo. *Progymn.* c. 1. Καὶ Δημοσθένης εἰς τὸν κατὰ Μειδίε (μετενήνοχε) τά τε Λυσίε καὶ Λυκέργε ἐκ των της υβρεως λόγων, καὶ τὰ Ισαίε ἐκ των κατὰ Διοκλέες ὕβρεως. V. omnino *Harpocr.* in Βιαίων et *Mauſac.* ad loc. TAYLOR.

Αρεοπαγιτικὸς ὑπὲρ τε Σηκε ἀπολογία, κατα Νικομαχε. SCALIGER.

2. Ita *Suid.* in Μορίαι. Ελαῖαι ἱεραὶ τῆς Αθήνας. Εξ ὧν τὸ ἔλαιον ἔπαθλον ἐδίδοτο τοῖς νικῶσι τὰ Παναθήναια. ἦσαν δὲ πρῶτον ιβ. τὸν ἀριθμὸν αἱ μεταφυτευθεῖσαι ἐκ τῆς ἀκροπόλεως εἰς Ακαδημίαν — Τῆς δὲ μορίας ἐκείνης ὁ ςελεχος σηκος ἐκαλεῖτο. Aliter idem *Suid.* et *Harpocrat.* in Σηκὸς. Μή ποτε οὖν τὰς μὲν ἰδιωτικὰς, ἐλαίας καλεσι, τὰς δὲ δημοσίας μορίας· σηκὸν δὲ, ὡς ἔοικε, καὶ μορίαν ὀνομάζεσι τὴν αὐτήν. Lector aliquando videbit has voces indiſcretim ſumi. Vid. *Meurſ. Attic. Lect.* IV. 6. *Lexic. Iuridic. Bibliothec. Coisl.* p. 488. TAYL.

3. ἀπροσδοκήτως] Structura omnino poſcit ἀπροσδοκήτοις, vt pariter fieret. Απροσδοκητοις αἰτίαις — πονηροις συκοφάνταις. Aeſchin. *de E. L.* λέγειν μετὰ κινδύνε πρὸς απροσδοκητες διαβολας. TAYLOR.

ἀπροσδοκήτως αἰτίαις] Lege ἀπροσδοκήτοις. Sic ἀπροσδοκήτες διαβολὰς Aeſchini περὶ Παραπρ. et ἀπροσδόκητον κακοήθειαν Antiphonti p. 122. Caeterum hanc Orationem ſine vlla ſuſpicione νοθείας bis citat Harpocration, V. Επιγνώμονας, et V. Σηκὸς. Lyſiae eam adſerit Photius Biblioth. CCLXI. MARKL.

Dedi ἀπροσδοκήτοις pro vulgato ἀπροσδοκήτως.

τȣ̀ς τοιȣ́τȣς οἱ κίνδυνοι [4] κοινοὶ γίγνονται καὶ τοῖς 24
μηδὲν ἀδικȣ͂σι καὶ τοῖς πολλὰ ἡμαρτηκόσιν. ȣ̔́τω δ᾽ ἄπορος ὁ ἀγών μοι καθέστηκεν, ὥστε ἀπεγράφην τὸ μὲν πρῶτον, ἐλαίαν ἐκ τῆς γῆς ἀφανίζειν, καὶ πρὸς τȣ̀ς [5] ἐωνημένους τοὺς καρπȣ̀ς [6] τῶν μορίων πυνθανόμενοι [7] προσῄεσαν [8]· ἐπειδὴ δ᾽ ἐκ τȣ́τȣ τȣ͂ 27
τρόπȣ

4. *κίνδυνοι κοινοὶ*] ſic dedi, auctore Stephano, vel re potius ipſa, omiſſo *οἱ*, quem articulum vulgatae dant interpoſitum.

5. *καὶ πρὸς τȣ̀ς*] Miror Stephanum, qui primus *μορίων* puncto frenauit, et legit deinde *καὶ πυνθανόμενοι*, vel *οἱ δὲ πυνθανόμενοι*. Facillima ſunt omnia. Πρὸς τȣ̀ς ἐωνημένȣς τȣ̀ς καρπȣ̀ς τῶν μορίων πυνθανόμενοι προσῄεσαν. Nempe vt teſtis conraderent. Καὶ ἰέναι ἐκέλευον λαβόντα μάρτυρας, ὁπόσȣς βȣ́λοιτο, ἐπὶ τȣ̀ς παραγενομένȣς — τȣ́τȣς ἐρωτᾶν, ἐλέγχειν. Antiph. περὶ τȣ͂ χορευτȣ͂. TAYLOR.

6. *ἐωνημένȣς τȣ̀ς καρπȣ̀ς* —] Solebant vectigalia publica a quibusdam ſeu priuatis, ſeu collegiis negotiatorum, certa quadam pacta mercede redimi. Sic erant, vt hoc e loco diſcimus, qui fructus ex oleis publicis redeuntes certo pretio redimerent, aerario dependendo. quod hominum genus nos *Pachter*, quaſi *pactores*, appellamus.

7. *τῶν μορίων. πυνθανόμενοι προσῄεσαν*] *Stephanus* coniicit, *καὶ πυνθανόμενοι*, vel, *οἱ δὲ πυνθανόμενοι*. Neutro opus eſt, ſi recte diſtinguatur locus ita: *ἀπεγράφην τὸ μὲν πρῶτον ἐλαίαν ἐκ τῆς γῆς ἀφανίζειν· καὶ πρὸς τȣ̀ς ἐωνημένȣς τȣ̀ς καρπȣ̀ς τῶν μορίων πυνθανόμενοι προσῄεσαν. ἐπειδὰν δ᾽ ἐκ τȣ́τȣ* etc. *delatus eram primo quidem oleam ex terra ſuſtuliſſe: et acceſſerunt* aduerſarii mei *ad eos, qui redimunt fructus ſacra-*

τρόπε ἀδικεντά με ἐδὲν εὑρεῖν ἐδυνήθησαν, νυνί με σηκὸν ἀφανίζειν [9], ἡγέμενοι, ἐμοὶ μὲν ταύτην τὴν αἰτίαν ἀπορωτάτην εἶναι ἀποδεῖξαι [10], αὐτοῖς δὲ

R 3 ἐξεῖναι

rum olearum, de hac re *interrogantes. poſtquam vero ne ſic quidem* etc. MARKLAND.

8. προσήεσαν] accedebant ad hos redemtores olearum, percontatum, quot ego oleas publicas in fundis meis haberem. Publica enim quaecunque eſſent bona numerata et ſcripto conſignata erant penes illos redemtores. Iam ſi ſcirent, quot oleae penes defenſorem publicae eſſent, poterant noſſe, vtrum earum quaedam deſiderarentur, et vtrum exſcidiſſet nonnullas, nec ne.

9. ἀφανίζειν] ἀφανίζειν αιτιωνται, ἡγέμενοι ἐμοὶ μὲν. ἢ ἀντὶ τε αἰτιῶνται ἄλλό τι ῥῆμα· Marg. Steph. TAYLOR.

σηκὸν ἀφανίζειν ἡγέμενοι, ἐμοὶ] *Stephanus:* σηκὸν ἀφανίζειν αἰτιῶνται, ἡγέμενοι ἐμοὶ etc. Non puto opus eſſe vlla additione, cum modo praeceſſerit ἀπεγράφην: ex qua voce adeo facile repeti potuit verbum ἀπογράφεσι *deferunt* poſt ἀφανίζειν, vt neque Auditor, neque Lector, in hac re errare potuerit. Diſtingue vero, νυνί με σηκὸν ἀφανίζειν· ἡγέμενοι ἐμοὶ etc. MARKLAND.

Sine dubio circa ἀφανίζειν deeſt aut φασὶν, aut, quod Stephanus vult, αἰτιῶνται.

10. ἀπορωτάτην εἶναι ἀποδεῖξαι] Mihi videtur leg. ἀπορωτάτην ἀποδείξειν. ſine εἶναι, quod natum videtur ex emendatione ab aliquo ſuper ἀποδεῖξαι ſcripta. Scilicet ſuper αι ſcripſit aliquis ειν ad indicandum, legi oportere ἀποδείξειν in futuro. ex illis duabus terminationibus infinitiuorum ειν et αι conflatum eſt poſtmodum vitioſum εἶναι.

ἐξεῖναι μᾶλλον ὅ, τι ἂν βούλωνται λέγειν. * καὶ δὴ 30.
δεῖ μέν με [11], περὶ ὧν ἔτος ἐπιβεβουλευκὼς [12] ἥκει,

* ἐν

11. καὶ δεῖ με] Deeſt poſt ἥκει et rurſus poſt πράγματος. Iterum Marg. Steph. Deeſſe amplius noluit Schottus, atque hiantem locum ita ingenio ſuo ſuppleuit. Καὶ δεῖ με περὶ ὧν ἔτος ἐπιβεβουλευκὼς ἥκει ἐκ τοῦ παραχρῆμα ἀποκρίνεσθαι, ἀλλ' ὑμῖν τοῖς διαγνωσομένοις περὶ τοῦ πράγματος εὔχομαι ὡς εὐμενεῖς εἶητε ἀκούσαντες, καὶ περὶ τῆς πατρίδος καὶ περὶ οὐσίας ἀγωνίζεσθαι. Hem! huic mandes, ſi quid *ſuppletum* velis. Solertem dabo. Καὶ δεῖ με περὶ ὧν ἔτος ἐπιβεβουλευκὼς ἥκει παρ ὑμῖν τοῖς διαγνωσομένοις περὶ τοῦ πράγματος, καὶ περὶ τῆς πατρίδος, καὶ περὶ οὐσίας ἀγωνίζεσθαι ſine ἀκούσαντες. Scal. ἀκούσαντας *Coiſl.* et περὶ της οὐσίας. Attamen ſuo in mendo interea, dum meliores Codd. ſuffecerint, cubet locus deploratiſſimus. Criticum enim ingenuum decet eſſe: ſumiuendolum nullo pacto. TAYLOR.

12. ἐπιβεβουλεοκὼς ἥκει — τοῦ πράγματος ἀκούσαντες etc.] Recte notat *Stephanus* aliquid deeſſe poſt ἥκει, et poſt πράγματος. Totus locus ita legi et ſuppleri poteſt: καὶ δεῖ με περὶ ὧν ἔτος ἐπιβεβούλευκεν, ὡς ἔχει, λέγειν· ἀλλ' ὑμῖν, τοῖς διαγνωσομένοις περὶ τοῦ πράγματος, μετ' εὐνοιας ἀκοῦσαί τε προσηκει, καὶ ἐνθυμεισθαι, εμε νυν περὶ τῆς πατρίδος, καὶ περὶ οὐσίας ἀγωνίζεσθαι. Sed haec et omnia huiuſmodi ſunt iuris arbitrarii, et ab aliis aliter, a nemine certo et indubitate ſuppleri poſſunt ſine MSS. Hoc tantum volo, Lyſiam ita forte ſcribere *potuiſſe;* non, ita *ſcripſiſſe.* Ἀπολλόδωρος ὁ Μεγαρεὺς iſte eſt, qui Phrynichi caedi interfuit. Vide Orat. XIII. MARKLAND.

Totum locum ſic, arbitratu meo, conſtitui. καὶ δὴ δεῖ μέν με περὶ ὧν ἔτος ἐπιβεβουλευκὼς ἥκει, ἐν ὑ-

ἐν ὑμῖν τοῖς διαγνωσομένοις περὶ τοῦ πράγματος ἅπαντος, καὶ περὶ τῆς πατρίδος, καὶ περὶ τῆς οὐσίας ἀγωνίζεσθαι. ὅμως δὲ πειράσομαι ἐξ ἀρχῆς ὑμᾶς διδάξαι. ἦν μὲν γὰρ τοῦτο Πεισάνδρου[13] τὸ χω-
33. ρίον. δημευθέντων δὲ τῶν ὄντων ἐκείνου[14], Ἀπολλόδωρος ὁ Μεγαρεὺς δωρεὰν παρὰ τοῦ δήμου λαβὼν, τὸν μὲν ἄλλον χρόνον ἐγεώργει, ὀλίγῳ δὲ πρὸ τῶν τριάκοντα, Ἀντικλῆς παρ' αὐτοῦ πριάμενος, ἐξεμίσθωσεν· ἐγὼ δὲ παρ' Ἀντικλέους εἰρήνης οὔσης ὠνού-
36. μην. ἡγοῦμαι τοίνυν, ὦ βουλὴ, ἐμὸν ἔργον, ἀποδεῖξαι ὡς, ἐπειδὴ τὸ χωρίον ἐκτησάμην, οὔτ' ἐλαία, οὔτε σηκὸς ἐνῆν[15] ἐν αὐτῷ. νομίζω γὰρ τοῦ μὲν προ-

μῖν τοῖς διαγνωσομένοις περὶ τοῦ πράγματος ἅπαντος, καὶ περὶ τῆς πατρίδος, καὶ περὶ τῆς οὐσίας ἀγωνίζεσθαι. Olim ſic legebatur in libris vulgatis καὶ δεῖ με περὶ ὧν ἔτος ἐπιβ. ἥκει, ἀλλ' ὑμῖν τ. δ. π. τοῦ πράγματος ἀκούσαντες, καὶ περὶ τῆς πατρίδος, καὶ περὶ οὐσίας ἀγωνίζεσθαι.

13. Πεισάνδρου] Piſandrum intelligo factioſum ciuem, qui dominatum Quadringentorum erexit. V. plura apud *Thucyd.* l. 8. Apollodorus item Megarenſis agrum Piſandri publicatum a ciuitate dono accepit, ideo fortaſſe, quod Phrynichum eiuſdem Tyrannidis ſocium obuiam factum interfecit, vt noſter infra *c. Agoratum.* TAYLOR.

14. δημευθέντων] Conieceram, δημευθέντων δὲ. et ecce *Coisl.* δημευθέντων τῶν ὄντων δ' ἐκείνου. TAYL.
Exhibui h. l. ex mente Taylori. Vulgati δὲ omittunt, quod etiam in Vindob. legitur.

15. ἦν] ἐνῆν Codd. *Steph.* et *Coisl.* Vt modo οὐδ'

του χρόνου, οὐδ᾽ εἰ πάλαι[16] ἐνῆσαν μορίαι, οὐκ ἂν δικαίως ζημιοῦσθαι. εἰ γὰρ μὴ δι᾽ ἡμᾶς εἰσὶν ἠφανισ- 39
μέναι, οὐδὲν προσήκει περὶ τῶν ἀλλοτρίων ἁμαρτημάτων ὡς ἀδικοῦντας κινδυνεύειν. πάντες γὰρ ἐπίστασθε, ὅτι πόλεμος καὶ ἄλλων πολλῶν αἴτιος κακῶν γεγένηται. καὶ τὰ μὲν πόῤῥω, ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἐτέμνετο· τὰ δ᾽ ἐγγὺς ὑπὸ τῶν φίλων διηρπάζε- 42
το. ὥστε πῶς ἂν δικαίως ὑπὲρ τῶν τῇ πόλει[17] γεγε-

νημέ-

εἰ πάλαι ενησαν μορίαι. Et exeunte oratione. Ἀπέδειξα δ᾽ ὑμῖν, ὡς οὐκ ενην σηκὸς ἐν τῷ χωρίῳ. TAYLOR.

ἦν ἐν αὐτῷ] MS. ἐνῆν. recte. Sic ad fin. Orat. οὐκ ἐνῆν σηκὸς ἐν τῷ χωρίῳ. Non quin et alterum probum ſit: ſed ſequendi ſunt ſcripti Codices. MARKL.

Dedi ἐνῆν a tot codd. mſtis confirmatum, pro ſimplici ἦν, quod eſt in vulgatis.

16. πάλαι] imo vero πολλαί· etiamſi permultae ibi fuiſſent oleae, quae nunc deſiderarentur.

17. τῇ πόλει] Fieri poteſt, vt aliquis publicarum calamitatum reatu teneatur, vt ὑπὲρ τῶν τη πολει γεγενημένων συμφορῶν δικαίως δίκην διδοίη. Neque id adeo de Te, tuaque cauſa dico, ſed vt oſtendam, argumentum, cui inniteris, admodum eſſe ficulneum. Melius τῶν εν τῳ πολεμῳ γεγενημένων συμφορῶν. Iam quae ab armato milite intemperanter et praeter legem acta ſunt, recte oſtendis ad te nihil quidquam pertinere. TAYLOR.

Bene habet vulgata. Nimium naſutus hic eſt Taylor, aut potius, ne ſatis quidem, non animaduertens, quae contra vulgatam diſputat, eadem poſſe in lectionem ab ipſo commendatam retorqueri. Fieri enim poteſt, vt aliquis calamitatum e bello enatarum reatu teneatur. Ita cum auctoribus agere, vt Taylor hic

νημένων συμφορῶν ἐγὼ νυνὶ δίκην διδοίην; ἄλλως τε καὶ τοῦτο τὸ χωρίον [18] ἐν τῷ πολέμῳ δημευθὲν, ἄπρατον ἦν πλείονα ἢ τρία ἔτη [19]. οὐ θαυμαστὸν, εἰ τότε
109.1. τὰς μορίας ἐξέκοπτον, ἐν ᾧ οὐδὲ τὰ ἡμέτερα αὐτῶν φυλάττειν ἠδυνάμεθα. ἐπίστασθε [20] δὲ, ὦ βου-

cum Lyſia egit, id vero eſt *συκοφαντεῖν*. plana hic eſt Lyſiae oratio neminem facile moratura, quae hoc vult. quo iure a me *nunc* poenae repetantur earum calamitatum, quibus respublica *tunc* oppreſſa fuit. Foret tamen oratio vtique dilucidior, altiusque in animum deſcenderet vis oppoſitorum, ſi *τότε* adderetur.

18. *ἄλλως τε καὶ τοῦτο τὸ χωρίον*] Pronomen *τοῦτο* ſiue ſeruetur, ſiue exterminetur, quod ad rem nil facit, ſemper *ὅπου* addendum videtur poſt *καὶ*, vt ſit aut *ἄλλως τε καὶ ὅπου τὸ χωρίον*, aut *ἄλλως τε καὶ ὅπου τοῦτο τὸ χωρίον*. quo admiſſo erit tantundem atque *ὅτι* vel *ὅτε*, vel *ἐν ᾧ*, vel tale quid. et tum nil opus erit Marklandi ſupplemento.

19. *τρία ἔτη. οὐ θαυμαστὸν εἰ* etc.] Mallem, *τρία ἔτη. Τί οὖν θαυμαστὸν, εἰ τότε* etc. Sic Philo Iudaeus, p. 596. Ed. Turneb. *τί οὖν θαυμαστὸν εἰ κατὰ τοὐναντίον* etc. Excidit forte *τί* propter praecedentem Syllabam *τη*: quod his in Orationibus frequentiſſime accidiſſe video. MARKLAND.

20. *ἐπίστασθε*] N. infra. *Αὐτοὺς τοίνυν ὑμᾶς τούτων μάρτυρας παρέξομαι, ἐπιμελομένους μὲν ἑκάστου μηνὸς*, (vel *ἐπιγνώμονας*) *δὲ πέμποντας καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν*. Non ergo videtur ad omnis Areopagiticos pertinuiſſe ex aequo haec cura, ſed ad numerum delectum. Legere itaque mallem, ſi Codd. adiuuarent, ordine inuerſo, *μάλιστα ὅσοι τῶν τοιούτων ἐπιμελεῖσθε*. TAYLOR.

λῆ, ὅσοι μάλιϛα τῶν τοιέτων ἐπιμελεῖσθε, πολλὰ ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ δασέα ὄντα ἰδίαις καὶ μορίαις 3. ἐλαίαις [21], ὧν νῦν τὰ πολλὰ ἐκκέκοπται, καὶ ἡ γῆ ψιλὴ γεγένηται καὶ τῶν αὐτῶν [22] καὶ ἐν τῇ εἰρήνῃ

καὶ

21. ἰδίαις καὶ μορίαις ἐλαίαις] ordinem hunc, qui in Aldina, in Coiſlin. et Vindobon. eſt, reuocandum cenſui. vulgati dant ἰδίαις ἐλαίαις καὶ μορίαις. quod ad rem ipſam, perinde eſt, modo tum μορίαις non pro ſubſtantiuo, ſed pro adiectiuo habeatur. id quod etiam eſt. Recte dicitur μορία ἐλαία, et ſic Noſter quoque p. 110. vlt. dixit, et haec eſt plena dictio, altera, cum μορία ſola appellatur, ſine addito ἐλαία, quaſi nomen ſubſtantiuum ſit, eſt elliptica dictio, vbi ſemper ἐλαία debet ſubaudiri. Olea ſacra ideo dicebatur μορία, quod eſſet ἐν μόρᾳ, h. e. ἐν τεμένει. Notum eſt τέμενος eſſe fundum a reliquo profano agro ſeparatum et ſacris vſibus conſecratum, publicisue alicuius ciuitatis, vt illum fundum ſibi arrogare, priuatisue vſibus exercere priuato minus liceret. Erat ergo ἐλαία μορία olea ſtans in τῇ μόρᾳ, vel pertinens ad eam.

22. τῶν αὐτῶν] Legendum, τῶν αὐτὰ — κεκτημένων. Vide, quae praecedunt. Recte *Stephanus* pro ἀξιϛται legit ἀξιϛτε. MARKLAND.

Locus hic bene habet. Conſtructio haec eſt, ac ſi dixiſſet, ἡ γῆ καὶ τέτων ἐψίλωται, οἱ αὐτὴν, ὄντες οἱ αὐτοὶ, καὶ ἐν τῷ πολέμῳ καὶ ἐν τῇ εἰρήνῃ ἐκέκτηντο. ager arboribus denudatus eſt, non eorum ſolummodo, qui fundos poſt reſtitutam pacem emerunt, vt ego feci, ſed illorum ipſorum quoque, qui iidem eosdem fundos in belloque et in pace poſſederunt. Concludit a minori ad maius ſic. Si vos, ait, dominos in ius non vocatis eorum fundorum, qui cum olim obſiti eſſent oleis, nunc nudi ſunt, arboribus incertum, qua

καὶ ἐν τῷ πολέμῳ κεκτημένων, οὐκ ἀξιοῦτε [23] παρ'
αὐτῶν, ἑτέρων ἐκκοψάντων, δίκην λαμβάνειν. καί-
6. τοι εἰ τοὺς διὰ παντὸς τοῦ χρόνου γεωργοῦντας τῆς
αἰτίας ἀφίετε, ἦπου χρὴ τούς γ' ἐν τῇ εἰρήνῃ πριαμένους ἀφ' ὑμῶν [24] ἀζημίους γενέσθαι. ἀλλὰ γάρ, ὦ βου-

fraude quaue iniuria exciſis, quamquam illi domini fundos illos non in bello modo, ſed etiam in pace poſſederunt, quae fraus ſiue ante bellum, ſiue poſt fuit: qui aequum erit calumnia me vexari, qui fundum hunc finito demum bello et poſt reſtitutam iam pacem emerim, nudum ab oleis, tenente illo bello exciſis, quo tempore fundus hic nondum in iure atque poteſtate mea eſſet.

23. οὐκ ἀξιοῦτε] malim ὧν οὐκ ἀξ. *cuius rei*, aut *quarum rerum ſatisdationem non cenſetis aequum eſſe repeti ab illis*. facile potuit fieri, vt ὧν in concurſu cum fine vocabuli proximi κεκτημένων elideretur.

24. ἀφ' ὑμῶν] Iſtud ἀφ' ὑμῶν eſt plane otioſum. Non dici poteſt πριαμένους ἀφ' ὑμῶν, cum Noſter ab Anticle quodam agrum redemerat: Non ἀζημίους ἀφ' ὑμῶν. Prohibet enim Graeciſmus. TAYLOR.

πριαμένους ἀφ' ὑμῶν, ἀζημίους γενέσθαι] Atqui ſupra dixerat ſe *ab Anticle emiſſe* hunc *fundum*. Diſtingue et lege: πριαμένους, ὑφ' ὑμῶν ἀζημίους γενέσθαι, *a vobis non mulctari*, vel, *a mulcta immunes eſſe*. MARKL.

Emendandum ſi quid hic ſit, quod in dubio relinquam, ſuſpicer ad ἀφ' ὑμῶν addendum eſſe του encliticum. *a veſtrum quopiam*. verum videntur viri docti, id quod ſaepe faciunt, etiam hic ſine cauſa tricari. In dictione non diligentiſſima poſſit *a vobis emere* pro eodem haberi, atque *a veſtrum quoquam emere*. ἀφ' ὑμῶν non cohaeret cum ἀζημίους, ſed cum πριαμένους. quamquam alias ἀζήμιος ἀπό τινος bene graecum ſit.

ὦ βȣλὴ, περὶ μὲν τῶν πρότερον γεγενημένων πολλὰ ἔχων εἰπεῖν, ἱκανὰ νομίζω τὰ εἰρημένα. ἐπειδὴ δ' ἐγὼ παρέλαβον τὸ χωρίον, πρὶν ἡμέρας πέντε [25] 9. γενέσθαι [26], ἀπεμίσθωσα Καλλιστράτῳ, ἐπὶ Πυθοδώρȣ ἄρχοντος. δύο δ' ἔτη ἐγεώργησεν [27], ὅτε ἰδίαν

25. πέντε] de quinque diebus conſulto addit; quo tacite ſubiiciat, tam breui temporis interuallo facile factu ſibi non fuiſſe, vt oleas exſcinderet; poſtquam autem elocaſſet, multo fuiſſe difficilius, vel potius plane negatum.

26. γενέσθαι] malim διαγενέσθαι vel ἐπιγενέσθαι.

27. δύο δ' ἔτη] Hunc locum et alium, qui proxime occurret, laudant *Suid.* et *Harpocrat.* ſed incorrecte. Vid. in Μορίαι et Σηκός. TAYLOR.

δύο δ' ἔτη etc.] Paulo aliter, et forte melius, hunc locum citat Harpocration, V. Σηκός: ὃς δύο ἔτη ἐγεώργησεν, ὅτε ἰδίαν ἐλαίαν, ὅτε μορίαν, ὅτε σηκὸν παραλαβών. Quibus Criticae ſpecimen ſubiungit Harpocration de ſignificatione et diſtinctione harum trium vocum, ἐλαία, μορία, et σηκός: et *forte*, inquit, *priuatas oleas vocant* ἐλαίας: *publicas vero*, μορίας: σηκὸν *vero*, μορίαν *quoque, vt videtur, appellant.* Atqui quomodo idem eſſe poſſunt μορία et σηκός, cum tam clare diſtinguat Lyſias, ὅτε ἐλαίαν, ὅτε μορίαν, ὅτε σηκόν? quodnam opus vltimo Articulo, ſi is in praecedenti comprehendebatur? et, ſi σηκὸς idem ſignificat quod μορία hoc in loco, quare non μορία ſignificet idem quod ἐλαία in praecedenti membro? eadem certe vtriuſque ratio. et ita τὰ tria erunt ſynonyma. Sic Orat. XXI. ὅτε φίλος ὤν, ὅτε συγγενής, ὅτε φυλέτης. an ibi quoque dicet φυλέτης et συγγενὴς idem eſſe? Sed de his rem veram ita ſe habere puto: Ἐλαία eſt quaeuis *olea.* Μορία eſt *olea* καρποφόρος *Mineruae*

ἰδίαν ἐλαίαν, ἔτε μορίαν, ἔτε σηκὸν παραλαβών· τρίτῳ δὲ ἔτει Δημήτριος ἔτοσὶ εἰργάσατο ἐνιαυτόν· τῷ δὲ

ſacra. Hae circa ſe habebant τέμενος, ſeu portionem quandam ſoli conſecrati et ab vſibus profanis exempti; quod ideo nec arare, nec fodere, nec pecudibus ἐμβατὸν facere licebat: vnde φραγμῷ ſeu *ſepimento* muniebantur. Redemtoribus publice locabantur harum Fructus. *Curatores* erant, ſeu ἐπιμεληταὶ, ex Areopagitis; qui ſingulis menſibus de harum conditione et ſtatu inquirebant: et ſemel quotannis publice mittebantur ἐπιγνώμονες (male in Noſtro γνώμονες vocantur) *Inſpectores*, eiuſdem Ordinis; qui minora circa has delicta puniebant. Si quis vero conuincebatur ſuccidiſſe, vel alio modo de induſtria ἀφανίσαι vnam ex his *ſacris oleis*, mulctabatur *Exilio*, et Bona eius in Aerarium redigebantur. Reſtat Σηκὸς· is eſt *truncus* oleae ſacrae iam *effoetae*, nec amplius καρποφόρου. vnde recte dixit Photius: ὁ σηκὸς δὲ νῦν εἶδος ἐςὶν ἱερᾶς ἐλαίας. eiuſdem erat Sanctitatis et Iuris per omnia. cuius eſt ἡ μορία. Scio, quid Harpocrationem in errorem induxerit: iſtud nempe, quod σηκὸς hic, cuius effodiendi vel ſuccidendi reus erat Orator, ter quaterve infra appelletur μορία. et recte quidem: Omnis enim σηκὸς eſt etiam μορία, quatenus *ſacer* eſt, et a vulgaribus et *priuatis* oleis diſtinctus. ſed non vice verſa: nulla enim μορία eſt σηκὸς: quoniam, vt dixi, Iſta eſt *Frugifera;* Hic, ſterilis tantum *truncus*. adeo vt ſi haec Apologia, non ὑπὲρ τȣ̃ σηκȣ̃, ſed ὑπὲρ τῆς μορίας habita fuiſſet, nihil omnino per totam Orationem de voce σηκὸς audiuiſſemus. Fuſius egi, quam pro inſtituto meo: ſed haec neceſſaria erant ad Orationem hanc intelligendam. Viderit Lector, an tanti putet eam intellexiſſe. Mox, pro ἔτοσὶ, *Schottus* voluit

τῷ δὲ τετάρτῳ Αλκίᾳ Αντισθένους ἀπελευθέρῳ ἐμί- 12.
σθωσα, ὃς τέθνηκε [28], ταῦτα τρία ἔτη [29]. ὁμοίως
καὶ

ὅτωσὶ: non recte. ὁτοσὶ enim δεικτικῶς dicitur, et quia *aderat* teſtis Demetrius. quam ob rem de altero Conductore mox loquens, Alcia, addit per parentheſin, ὃς τέθνηκε, tacite rationem adferens, quare iſte quoque non adeſſet. MARKLAND.

28. τέθνηκε] Loco τοῦ τέθνηκε aliud verbum locandum, aut negligendum, vel praecedenti periodo adiiciendum potius cenſet Schottus. Idem p. p. delet ἐμισθώσατο. Vide igitur locum ita immutatum. Τρίτῳ δὲ ἔτει Δημήτριος ὃς τέθνηκε ὅτωσὶ εἰργάσατο ἐνιαυτόν. Τῷ δὲ τετάρτῳ Αλκίᾳ Αντισθένους ἀπελευθέρῳ ἐμίσθωσα ταῦτα τρία ἔτη ὁμοίως καὶ πρότερον. Nam et προτερον quoque legere videtur cum Stephano. Confiteor locum eſſe ſatis rigidum, ſed ad Schottum emendantem non accedo lubens. Pro πρότερον quod nihil eſt, προτέως *Coisl.* Quid ſi mecum? Τῷ δὲ τετάρτῳ Αλκίᾳ Αντισθένους ἀπελευθέρῳ ἐμίσθωσα, ὃς τέθνηκε ταῦτα τρία ἔτη. ομως καὶ πρότερον ἐμισθώσατο. Vel cum MS. fere noſtro. Ομως καὶ τεως ἐμισθώσατο. I. e. *Dum vixit.* TAYLOR.

29. τρία ἔτη. ὁμοίως καὶ πρότερον etc.] Totum locum ita lego et diſtinguo: τῷ δὲ τετάρτῳ, Αλκίᾳ Αντισθένους ἀπελευθέρῳ ἐμίσθωσα (ὃς τέθνηκε) ταῦτα τρία ἔτη· ος ὁμοίως τοις πρότερον ἐμισθώσατο. καί μοι δεῦρο ἴτε μάρτυρες. Μαρτυρες. Ἐπειδὰν etc. Explicatione non indigent. ὁμοίως tamen τοῖς πρότερον, eſt, *iiſdem conditionibus, quibus priores.* ſaepe ita loquitur. Notanda quoque Locutio ταυτα τρία ἔτη, de annis *proxime* elapſis. et ita loquitur Lucianus Hermotimo circa initium; et alibi. - Addidi vltimum μαρτυρες, quod exciderat propter praecedens: et ita *Vanderhei-*

καὶ πρότερον ἐμισθώσατο. καί μοι δεῦρο ἴτε μάρτυρες. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. Επειδὴ τοίνυν ὁ χρόνος ἐτος ἐξήκει, αὐτὸς γεωργῶ. Φησὶ δὲ ὁ κατήγορος,
15. ἐπὶ Σουνιάδου [30] ἄρχοντος σηκὸν ὑπ' ἐμοῦ ἐκκεκόφθαι. ὑμῖν δὲ μεμαρτυρήκασιν οἱ πρότερον ἐργαζόμενοι, καὶ πολλὰ ἔτη παρ' ἐμοῦ μεμισθωμένοι, μὴ εἶναι σηκὸν ἐν τῷ χωρίῳ. καίτοι πῶς ἂν τις [31] φανερῶς ἐξελέγ-

dius in Verſione ſua. Paſſim hoc accidit Noſtro, Iſaeo, Andocidi, Antiphonti, et aliis in hac *Stephani* Editione Oratoribus. Iterum *Schottus* turbat omnia. *Stephanus* coniecerat πρότερον: quod non ſatis eſt ſine τοῖς. MARKLAND.

Videtur ſic legendum. ὁμοίως, ὡς καὶ οἱ πρότερον ἐμισθώσαντο. *pari pacto, atque iis elocaueram, qui prius fundum conduxerant.*

30. Σουνιάδου] „Apud *Diodorum* Λυσιάδης hic Ar„chon nominatur, non Σουνιάδης.„ Palmer. Ita quoque *Meurſ. Attic. Lect.* IV. 7. et *de Archontibus* III. 16. Recte, credo. Nam per haec tempora *Lyſiades* in Faſtis occurrit, et calculo hic facto pulchre reſpondet: *Suniades* nuſquam. TAYLOR.

31. πῶς ἄν τις] πῶς οὐκ ἄν τις Steph. Scal. Rectius tamen φανερώτερον. Ita Noſter in Δήμου Καταλ. Απολ. verbis vix diſcrepantibus. Εἰ δὲ οἱ τότε δυνάμενοι μὴ ἠξίουν μοι μεταδιδόναι τῶν πραγμάτων, πῶς ἂν φανερώτερον ἢ οὕτω ψευδομένους ἀποδείξαιμι τοὺς κατηγόρους. TAYLOR.

πῶς ἄν τις φανερῶς etc.] *Stephanus* legit, πῶς οὐκ ἄν τις φανερῶς etc. Verius mihi videtur, πῶς ἄν τις φανερωτέρως (vel φανερώτερον) ἐξελέγξειε ψευδόμενον τὸν κατήγορον; Sic Orat. XXV. πῶς ἂν φανερώτερον ἢ οὕτω ψευδομένους ἀποδείξαιμι τοὺς κατηγόρους; vbi ea-

ελέγξειε ψευδόμενον τὸν κατήγορον; οὐ γὰρ οἷόν τε, ἃ πρότερον μὴ ἦν, ταῦτα τὸν ὕστερον ἐργαζόμενον 18. *ἀφανίζειν. ἐγὼ τοίνυν, ὦ βουλὴ, ἐν μὲν τῷ τέως χρόνῳ, ὅσοι με φάσκοιεν δεινὸν εἶναι καὶ ἀκριβῆ, καὶ οὐδὲν ἂν εἰκῇ καὶ ἀλογίστως ποιῆσαι, ἠγανάκτουν ἂν*[32]*, ἡγούμενος μᾶλλον λέγεσθαι, ὡς μοι*[33] *προσ-* 21. *ῆκε· νῦν δὲ πάντας ἂν ὑμᾶς βουλοίμην περὶ ἐμοῦ ταύτην τὴν γνώμην ἔχειν, ἵνα ἡγῆσθέ με σκοπεῖν, εἴπερ*

dem omnia. In edit. Vanderheid. *μᾶλλον* inſeritur ante *φανερῶς*: quo iure, quaue iniuria, neſcio. MARKL.

Mihi videtur ſic leg. *πῶς ἄν τις μᾶλλον* (vel *ἐναργέστερον*) *φανερῶς*. quomodo quis magis, aut luculentius arguat aliquem aperte et perſpicue mentientem. nam *φανερῶς* non cum *ἐξελέγξειε* cohaeret, ſed cum *ψευδόμενον*. Non dicitur *φανερῶς ἐλέγχειν*, ſed *φανερῶς ψεύδεσθαι*.

32. *ἂν* delendum videtur. non enim dicit ſe indignaturum fuiſſe, ſed indignari conſueuiſſe.

33. *ὡς μοι προσῆκε*] *ὧν* Scal. Tu reuoca tamen *ἤ*. *ἡγούμενος μᾶλλον λέγεσθαι η ὡς μοι προσῆκε.* Atque etiam infra. *Ἐγὼ γὰρ τὰ ἐμοὶ προστεταγμένα ἅπαντα προθυμότερον πεποίηκα, η ὡς ὑπὸ τῆς πόλεως ἠναγκαζόμην.* TAYLOR.

ὡς μοι προσῆκε] Graeca lingua poſtulat *μᾶλλον — ὧν μοι προσῆκε*; id eſt, tribuiſſe mihi *maiora* et plura, *quam mihi conuenirent.* Sic 1 Cor. XIV, 18. *πάντων ὑμῶν μᾶλλον γλώσσαις λαλῶν·* Iſaeus p. 78. *καὶ εἰ λέγειν ἐμοῦ δύναται Κλέων μᾶλλον.* Noſter Orat. XVI. *εἰπεῖν μᾶλλον ἑτέρου.* MARKLAND.

Ego malim ſic legi *ὡς μοι προσῆκεν εἶναι*, *ἢ ὡς ἦν*. potius hoc dici, qualis deberem eſſe, quam qualis eſſem.

τερ τοιούτοις ἔργοις ἐπεχείρουν, καὶ ὅ, τι κέρδος
γένετο τῷ ἀφανίζοντι [34], καὶ ἥτις ζημία τῷ ποιή-
24. σαντι· καὶ τί ἂν λαθὼν διεπραξάμην [35], καὶ τί ἂν
φανερὸς γενόμενος ὑφ᾽ ὑμῶν ἔπασχον· πάντες γὰρ
ἄνθρωποι τὰ τοιαῦτα οὐχ ὕβρεως, ἀλλὰ κέρδους ἕ-
νεκα ποιοῦσι· καὶ ὑμᾶς εἰκὸς οὕτω σκοπεῖν, καὶ τοὺς
ἀντιδίκους ἐκ τούτων τὰς κατηγορίας ποιεῖσθαι, ἀπο-
27. φαίνοντας, ἥτις ὠφέλεια τοῖς ἀδικήσασιν ἐγένετο.
οὗτος μέντοι οὐκ ἂν ἔχοι ἀποδεῖξαι, οὔθ᾽ ὡς ὑπὸ πε-
νίας ἠναγκάσθην τοιούτοις ἔργοις ἐπιχειρεῖν, οὔθ᾽ ὡς
τὸ χωρίον μοι διαφθείρεται [36] τοῦ σηκοῦ ὄντος, οὔθ᾽
ὡς ἀμπέλοις ἐμποδὼν ἦν, οὔθ᾽ ὡς οἰκίας ἐγγύς· οὔθ᾽
30. ὡς ἐγὼ ἄπειρος τῶν παρ᾽ ὑμῖν κινδύνων, εἴ τι τού-
των [37] ἔπραττον, πολλὰς ἂν καὶ μεγάλας ἐμαυ-
τῷ ζη-

34. τῷ ἀφανίζοντι] Margo Edit. *Steph.* ἀφανίσαντι: quod rectius videtur propter ſequens ποιήσαντι: quam tamen vocem ſuſpectam habeo, niſi ante eam ponendum ſit μή. μὴ ποιήσαντι idem erit, quod μὴ ἀφανίσαντι. Intellige ζημία de *damno* in re familiari; non de *multa*. Vide infra. MARKLAND.

35. διεπραξάμην] verbum διαπράττεσθαι h. l. ſignificat callidis artibus efficere, conſequi lucrum aliquod magnis laboribus atque periculis quaerendum. Sed vide, an non hoc membrum prorſus idem dicat cum proximo ſuperiori.

36. διαφθείρεται] Forte διέφθαρται, vt ἠναγκάσθην. et ἦν, et ἔπραττον. non quin alterum ferri poſſit. Vide ad Orat. I. MARKLAND.

37. εἴ τι τούτων] videntur hic pauca quaedam excidiſſe, forſitan haec duo vocabula ἐγὼ γάρ, et verſu proximo poſt, pro ὃς leg. αὐτός. vt ἐγὼ in principio

τῷ ζημίας γενομένας ἀποφήναιμι· ὃς πρῶτον μὲν
μεθ' ἡμέραν ἐξέκοπτον τὸν σηκὸν, ὥσπερ οὐ πάντας
λαθεῖν δέον, ἀλλὰ πάντας Ἀθηναίους εἰδέναι. καὶ
εἰ μὲν αἰσχρὸν ἦν μόνον τὸ πρᾶγμα, ἴσως ἄν τις 33.
τῶν παριόντων ἠμέλησε· νῦν δ' οὐ περὶ αἰσχύνης,
ἀλλὰ τῆς μεγίστης ζημίας ἐκινδύνευον. πῶς οὐκ ἂν
ἦν ἀθλιώτατος ἀνθρώπων ἁπάντων, εἰ τοὺς ἐμαυ-
τοῦ θεράποντας μηκέτι δούλους ἔμελλον ἕξειν, ἀλ-
λὰ δεσπότας, τὸν λοιπὸν βίον, τοιοῦτον ἔργον συν- 36.
ειδότας; ὥστε εἰ καὶ τὰ μέγιστα εἰς ἐμὲ ἐξημάρτα-
νον, οὐκ ἂν οἷόντε ἦν δίκην με παρ' αὐτῶν λαμβά-
νειν. εὖ γὰρ ἂν εἰδείην [38], ὅτι ἐπ' ἐκείνοις ἦν καὶ ἐμὲ
τιμω-

ſententiae cum αὐτὸς eam claudente cohaereat. Ego ipſe demonſtrare poſſim multa et magna detrimenta, mihi, ſi quid tale fecerim, illinc exſtitura. Aut ſi in illo ὃς latere potius πῶς exiſtimemus, quo ſententia fiat haud paulo elegantior, neruique eius fortius intendantur, leg. erit ſic ἐγὼ γὰρ αὐτὸς, εἴ τι τούτων — ἀποφαίναιμι, tum ſubiicit citiſſimam, vnius ſyllabae breuitate circumſcriptam, ſed vehementem interrogationem, πῶς; *qui?* reſpondet πρῶτον μὲν — quae cum ſanna faſtidii et indignationis plena pronuncianda ſunt. Primum enim quidem ego, id ſi feci, cuius inſimulor, de die *nempe* oleam excidi. Criminationem a ſe amoliri vult demonſtranda hinc facinoris inſania, illinc mendacii abnormitate et accuſatoris impudentia. Mens mihi ſi conſtitit, facere id non potui, quod non faciat, niſi cerritus.

38. εὖ γὰρ ἂν εἰδείην] *Ich müſte*, oder *ſollte doch wohl von Rechtswegen wiſſen.* Oportebat hoc ſaltim me ſcire.

τιμωρήσασθαι, καὶ αὐτοῖς μηνύσασιν ἐλευθέροις
39. *γενέσθαι. ἔτι τοίνυν εἰ τῶν οἰκετῶν* [39] *παρεστή-*
κοι [40] *μοι μηδὲν φροντίζειν, πῶς ἂν ἐτόλμησα, το-*
σέτων μεμισθωμένων, καὶ ἁπάντων συνειδότων, ἀ-
φανίσαι τὸν σηκόν; βραχέος μὲν κέρδες ἕνεκα, προ-
θεσμίας δὲ ἐδεμιᾶς ἔσης τῷ κινδύνῳ, τοῖς εἰργασ-
42. *μένοις* [41] *ἅπασι τὸ χωρίον ὁμοίως προσῆκον, εἶναι*

39. *εἰκότων*] ſic vulg. *οἰκητῶν* Palmer. Rectius, quod tamen voluit ille, *οἰκετῶν* cum Scal. Ita in Orat. 1. *Antiph.* Οἵ τε γὰρ ἐπιβελεύοντες ἀνεξέλεγκτοι ἂν εἴησαν, εἰ μήθ᾽ ὑπὸ τῶν παραγενομένων, μήθ᾽ ὑπὸ τῶν εἰκότων ἐξελέγχονται. Corrige obſecro, *οικετων*, vt modo dixerat, Εξελεγχόμενος δ᾽ ὑπό τε τῶν οἰκετῶν ὑπό τε τῶν παραγενομένων. TAYLOR.

40. *παρέστη*] *παρεστήκοι* *Ald.* illud erat *παρεστήκοι.* TAYLOR.

Ego nullus dubitaui probam Aldinae lectionem reuocare.

41. *τοῖς εἰργασμένοις*] Egregiae hanc eſſe ſubtilitatis orationem, *loci*ſque ſuis, vt aiunt, bene inſtructam non nego. Iiſque indiciis fretus *Lyſiae* olim adiudicauit *Photius.* Sed haec, ſi ſana ſint, vel nullam omnino ſubtilitatem habent, vel tantam, vt aſſequi non poſſim. TAYLOR.

Fruſtra queritur Taylor de huius loci obſcuritate, ſeu ſubtilitate nimia. *προθεσμίας ἐδεμιᾶς τῷ κινδύνῳ ἔσης* ſignificat, cum nullum eſſet tempus a legibus ſtatutum, quo tranſacto liber fierem a metu litis ab accuſatoribus mihi intentandae. praeſcriptio certi numeri annorum hoc in delicto locum non habebat. Semper, quoad viueremus, mihi meiſque heredibus erat metuendum, ne exſiſteret aliquis, qui nomina noſtra

σῷον τὸν σηκόν· ἵν', εἴ τις αὐτοὺς ἠτιᾶτο, εἶχον ἂν ἐνεγκεῖν 42, ὅτῳ παρέδοσαν. νῦν δὲ καὶ ἐμὲ ἀπολύσαντες φαίνονται, καὶ σφᾶς αὐτοὺς, εἴπερ ψεύδονται, μετόχους τῆς αἰτίας καθιςάντες. εἰ τοίνυν καὶ * τούτους 43 παρεσκευασάμην, πῶς ἂν οἷός τ' 110.I ἦν πάντας πεῖσαι τοὺς παριόντας, ἢ τοὺς γείτονας, οἳ οὐ μόνον ἀλλήλων ταῦτ' ἴσασιν, ἃ πᾶσιν ὁρᾷν ἔξεςιν, ἀλλὰ καὶ περὶ ὧν ἀποκρυπτόμεθα μηδένα εἰδέναι, καὶ περὶ ἐκείνων πυνθάνονται; ἐμοὶ τοίνυν 3. τούτων οἱ μὲν, φίλοι, οἱ δὲ, διάφοροι περὶ τῶν ἐμῶν 44

τυγχά-

ad iudicem deferret. Inſequentia hoc volunt, vniuscuiuſque eorum, qui agrum a me colendum conduxiſſent, intererat, vt prouideret, ne *σηκὸς* exſcinderetur, quia, exacto locationis tempore, reddere totidem arbores deberet, quot accepiſſet.

42. ἐνεγκεῖν bene poteſt habere, neque litem ei mouebo. ἐνεγκεῖν (ſubaudi τοῦτον) *ferre*, h. e. exhibere praeſentem, producere in iudicio. Solent tamen oratores attici, ſi bene memini, eiusmodi in re ἀνενεγκεῖν vſurpare, *referre τούτῳ*, id eſt *εἰς τοῦτον ad eum*, ei imputare. et quam facile fieri potuerit, vt ἂν omitteretur a ſupino librario *in* concurſu cum ἂν particula, ſponte ſua quisque intelligit.

43. τούτους] ſic dedi de meo, pro ταῦτα, quod eſt in vulgatis omnibus. Si hos quoque fundi mei conductores malis artibus conciliatos permouiſſem, vt meam in gratiam mentirentur, aut ſaltim tacerent facinusque meum celarent.

44. περὶ τῶν ἐμῶν] de iure poſſeſſionis bonorum meorum mecum contendunt alii alia ſibi arrogantes, et mihi eripere conantes.

τυγχάνουσιν ὄντες. οὓς ἐχρῆν τούτων [45] παρασχέσθαι μάρτυρας, καὶ μὴ μόνον οὕτω τολμηρὰς κατηγορίας ποιεῖσθαι· ὅς [46] φησιν, ὡς ἐγὼ μὲν παρει-
6. στήκειν, οἱ δ' οἰκέται ἐξέτεμνον τὰ πρέμνα [47]. ἀναθέμενος δὲ ὁ βοηλάτης [48] ᾤχετο ἀπάγων τὰ ξύλα.

S 3 λα.

45. τούτων] eorum puta, quae accuſator iactat, et quorum me inſimulat.

46. ὃς refertur ad omiſſum τὸν κατήγορον, quod pone ποιεῖσθαι a lectore quoque tacita cogitatione ſubiici debet. oportebat accuſatorem ſuarum criminationum teſtes edere — qui accuſator —

47. τὰ πρέμνα h. l. ſunt rami craſſiores. Nam e p. 110. 32. patet, σηκὸν non eſſe arboretum, ſyluulam Mineruae conſecratam, ſed vnam ſolummodo arborem.

48. βουλευτὴς] Ita in omnibus, quantum auguror, Codd. et impreſſis et MSS. Ἀλλ' οὐ φρόντις Ἱπποκλείδῃ. Quid? Tantamne rem tam negligenter agere? Neque potuiſſe alium praeter Senatorem tibi adiungere, dum capitis res agebatur? Porro autem quid Senatori cum Sarcinis, cum Plauſtro et Iumentis. Audi enim Atticiſtas. Ἀναθεῖναι τὸ φορτίον. Ἀττικῶς. Ἐπιθεῖναι. Ἑλληνικῶς. Moeris. Ita et *Thomas* quoque. In lucem ergo retrahatur ex loco humili et obſcuro, faceſſente indiligenti Senatore, fidelis et laboris improbi βοηλάτης. The Waggoner. Occurrit vox apud *Aelian. V. H.* IX. 23. Ἀριστοτέλης ἐνόσει ποτὲ — καὶ ἐκεῖνος μήτε ὡς βοηλάτην μὲ, ἔφη, θεράπευε, μήτε ὡς σκαπανέα. Vide etiam, quae habet σχ. *Apollon. Rhod.* IV. 1342. Βουπελάται. Οἱ βουκόλοι. εἴρηται ἤτοι τοῦ π περισσεύοντος, βουελάται γάρ εἰσιν, ἢ παρὰ τὸ πέλας τῶν βοῶν εἶναι. Sed haec de Bubulco, de Armenti Magiſtro, inquies. Fateor. Sed eadem ſit formatio neceſſe eſt de plauſtrario. Vt dicitur ἱππηλάτης, ἀστραβη-

λα. καίτοι, ὦ Νικόμαχε, χρῆν σε τότε καὶ παρακαλεῖν τοὺς παριόντας μάρτυρας, καὶ φανερὸν ποιεῖν τὸ πρᾶγμα· καὶ ἐμοὶ μὲν οὐδεμίαν ἂν ἀπολογίαν ἀπέλιπες, αὐτὸς δὲ, εἰ μέν σοι ἐχθρὸς ἦν, 9.
ἐν τούτῳ τῷ τρόπῳ 49 ἦσθα ἂν με τετιμωρημένος·

εἰ δὲ

λάτης, ὀνηλάτης. Heſych. Αμαξεῖς· ζευγηλάτης. Miſſas autem fuiſſe ſub plauſtrum bouis docent tum alia, tum notiſſima earum operae diſtinctio. Πρῶτοι δὲ βοων ἐπάσαντ' αροτηρων. *Arat.* Aliae quippe terram colebant, aliae trahebant plauſtrum. Αμαξεία βοῶν. Achill. Tat. l. 2. init. Diſertius *Aelian.* l. c. V. 14. Βοῦν αροτην καὶ ὑπὸ ζυγὸν πονήσαντα σὺν αρότρῳ ἢ καὶ σὺν τῇ αμαξῃ μηδὲ τοῦτον θύειν. Pauſan. *Attic.* c. 19. init. Θησεὺς δὲ ἄλλο μὲν αὐτοῖς ἐδήλωσεν οὐδὲν, απολύσας δὲ, ὡς λέγεται, της αμαξης τους βους, ἢ σφίσι παρῆν κ. τ. λ. *Bubulcus* item apud Latinos pro Plauſtrario. *Cic. de Diuin.* I. 57. *Hoc vero ſomnio eum commotum mane* bubulco *praeſto ad portam fuiſſe; quaeſiſſe ex eo, quid eſſet in plauſtro.* V. *Hadr.* Imp. *Reſcript. Graec.* 16. *Gell.* II. 21. *Hiſt. Sacr.* 1 *Sam.* VI. 7. Tam antiquitus enim obtinuit, vt tam Vitulus quam Plauſtrum in Hebraica dialecto ex vno fonte emanarent. TAYLOR.

ὁ βουλευτὴς] Pro inepta hac voce conieceram ξυλεὺς, *lignator.* Sed me monuit Eruditiſſ. Editor legendum eſſe βοηλάτης. quod veriſſimum puto. Sic οἱ ὀνηλάται, *agaſones* (in negotio ſimili apud Demoſthenem adu. Phaenipp.) qui ligna ex agris exportabant: ἀπειπὼν κωλῦσαι τοὺς ὀνηλάτας μὴ ἐξάγειν τὴν ὕλην ἐκ τῶν ἐσχατιῶν. Mox, ante τούτῳ τῷ τρόπῳ delerem ἐν, ortum ex praecedente ἦν. Paulo ſuperius, περὶ τῶν ἐμῶν etc. vel corruptas has tres voces, vel a mala manu eſſe ſuſpicor. MARKLAND.

49. ἐν τούτῳ τῷ τρόπῳ] praepoſitio ἐν ſic poſita

εἰ δὲ τῆς πόλεως ἕνεκα ἔπραττες, οὕτως ἐξελέγξας οὐκ ἂν ἐδόκεις εἶναι συκοφάντης· εἰ δὲ κερδαίνειν ἐβούλου, τότ᾽ ἂν πλεῖστον ἔλαβες. Φανεροῦ γὰρ ὄντος τοῦ πράγματος, οὐδεμίαν ἄλλην ἡγούμην ἂν εἶναί μοι σωτηρίαν ἢ σε πεῖσαι. τούτων τοίνυν οὐδὲν ποιήσας, διὰ τοὺς σοὺς λόγους ἀξιοῖς με ἀπολέσθαι, καὶ κατηγορεῖς, ὡς ὑπὸ τῆς ἐμῆς δυνάμεως καὶ τῶν ἐμῶν χρημάτων οὐδεὶς ἐθέλει [50] σοι μαρτυρεῖν. καίτοι εἰ [51] φήσας μ᾽ ἰδεῖν [52] τὴν μορίαν ἀφανίζοντα, τοὺς

in hac forma dicendi, paulo eſt inuſitatior. quare ſuſpicatus aliquando ſum, aut ſic eſſe leg. atque diſtinguendum εἰ μέν σοι ἐχθρὸς ἦν ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ, ἦσθα ἄν με τετιμ. inimicus tibi ſi tum fuiſſem, vltus me eſſes. aut ſic εἰ μέν σοι ἐχθρὸς ἦν, ἑνί με τούτῳ τῷ τρόπῳ hac vna ratione me maxime eſſes vltus. Verumtamen poteſt ἐν ferri vt redundans, forſitan e communi loquendi modo.

50. ἐθέλει σοι] ἐθέλοι μοι· Codd. *Steph.* et *Coisl.* F. συμμαρτυρειν, vel εθελησειε μαρτυρεῖν. TAYLOR.

51. καίτοι εἰ] Ingenioſe ſatis Scal. Καίτοι εἰ φας μ ιδειν τὴν μορίαν ἀφανίζοντα κ. τ. λ. In ſequentibus ſtertit. εις τοὺς ἐννέα ἄρχοντας ἀπήγαγες. Illi enim (οἱ ἐπιμεληταὶ ſc. οἱ ἐπιγνώμονες) *adducendi* erant teſtes, vt recte *Coisl.* επηγαγες. Confirmant, quae proxime veniunt. Οὕτω γὰρ ἄν σοι συνῄδεσαν ἀληθῆ λέγοντι οἵπερ καὶ διαγιγνώσκειν (*Coisl.* διαγινώσκειν) ἔμελλον περὶ τοῦ πράγματος. TAYLOR.

καίτοι εἰ φῄς μὴ δεῖν, etc.] Lego: καίτοι, εἰ ὅτ᾽ ἔφης με ἰδεῖν τὴν μορίαν ἀφανίζοντα, πρὸς τοὺς ἐννέα ἄρχοντας ἀπήγαγες, etc. *Atqui, ſi quando te dicebas vidiſſe me hanc ſacram oleam ſuccidentem, ad nouem Archontas abduxiſſes*, etc. MARKLAND.

ἐννέα ἄρχοντας ἐπήγαγες [53], ἢ ἄλλους τινὰς τῶν ἐξ Ἀρείου πάγου, οὐκ ἂν ἑτέρων ἔδει σοι μαρτύρων. οὕτω γὰρ ἄν σοι συνήδεσαν ἀληθῆ λέγοντι, οἵπερ καὶ διαγινώσκειν ἔμελλον περὶ τοῦ πράγματος. δεινότα- 18.
τα οὖν πάσχω· ὅς, εἰ μὲν παρέσχετο μάρτυρας, τούτοις ἂν ἠξίου πιστεύειν· ἐπειδὴ δὲ οὐκ εἰσὶν αὐτῷ, ἐμοὶ καὶ ταύτην τὴν ζημίαν [54] οἴεται χρῆναι γενέσθαι. καὶ τοῦτο μὲν οὐ θαυμάζω. οὐ γὰρ δήπου συκοφαντῶν * θαμὰ [55] τοιούτων γε λόγων ἀπορήσει, 21.
* εἰ καὶ μαρτύρων ἀπορήσει [56]. ὑμᾶς δ' οὐκ ἀξιῶ

τὴν

52. μ' ἰδεῖν] olim ſic edebatur καίτοι εἰ φὴς μὴ δεῖν. vnde effeci partim marte meo, καίτοι εἰ, φήσας μ' ἰδεῖν, quod ſi tu, aiens me vidiſſe, cum oleam ſacram exſcinderem, aut nouem Archontas, aut alios quospiam ex Areopagitico ſenatu, in rem praeſentem adduxiſſes.

53. ἐπήγαγες recte eſt a Tayloro Lyſiae reſtitutum pro vulgato ἀπήγαγες. ἐπάγειν ὁ ἄρχων, cum ab actore in rem praeſentem manu ducitur ad locum delicti, re adhuc recente, delinquens ei exhibetur, tota res coram demonſtratur.

54. καὶ ταύτην τὴν ζημίαν] Opinor legendum, καὶ ταύτῃ, *hac quoque ex parte.* MARKLAND.

55. θαμὰ] ſic dedi de meo pro vulgato ἄλλα, *iugiter*, *perpetuo calumnians.*

56. καὶ μαρτύρων] Ironice. *nullos* enim *teſtes* habuit Accuſator. Non delendae ſunt hae voces, quod voluit *Schottus.* Mox, οὐκ ἀξιῶ ὑμᾶς ἔχειν, ponitur pro, ἀξιῶ ὑμᾶς οὐκ ἔχειν: vt Luc. XIX, 14. οὐ θέλομεν τοῦτον οὐ (vel μὴ) βασιλεῦσαι ἐφ' ἡμᾶς: petimus, vt hic ne ſit Rex noſter. alterum enim nimis inſolens, quam pro ſubditis et deprecatoribus. Ita et Heb. XI,

τὴν αὐτὴν τούτῳ γνώμην ἔχειν. ἐπίςασθε γὰρ ἐν τῷ πεδίῳ πολλὰς μορίας οὔσας, καὶ πυρκαϊὰς 57, ἐν τοῖς ἄλλοις τοῖς ἐμοῖς χωρίοις· ἃς, εἴπερ ἐπεθύ-
24. μουν, πολὺ ἦν ἀσφαλέςερον καὶ ἀφανίσαι καὶ ἐκκόψαι, καὶ ἐπεργάσασθαι, ὅσῳπερ ἧττον τὸ ἀδίκημα, πολλῶν οὐσῶν, ἔμελλε δῆλον ἔσεσθαι. νῦν δ'

S 5 οὕτως

3. μὴ ἐκ φαινομένων, pro, ἐκ μὴ φαινομένων. Thucydides ſaepe ita ſcribit. MARKLAND.

Dedi de meo εἰ καὶ μαρτύρων ἀπορήσει. *eiusmodi quidem cauſſationes ei nunquam deerunt, etiamſi teſtes deſint.* Poſt μαρτύρων in quibusdam codicibus ἀπορήσει olim iteratum fuiſſe, teſtis eſt codex Vindobonenſis, vnde nullus dubitaui id addere. Lyſias ſolet vocabula, quae ſine damno ſententiae abeſſe poſſint, et alius omiſiſſet, in eoque elegantiam affectaſſet, repetere, vim quandam et grauitatem orationi inde quaerens.

57. πυρκαϊὰς] Legendum mihi videtur πεύκας, non πυρκαϊάς. Salmas. Recte. Nam aliud eſt πυρκαϊάς. Lucian. in *Amoribus.* Σχεδὸν γὰρ ὡς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ περὶ φόνου, καὶ πυρκαϊᾶς ἢ νὴ Δία φαρμάκων ἀγωνιζόμενος κ. τ. λ. Demoſth. *adu. Ariſtocr.* Δικάζειν τὴν βουλὴν τὴν ἐν Ἀρείῳ πάγῳ φόνου, καὶ τραύματος ἐκ προνοίας, καὶ πυρκαϊᾶς καὶ φαρμάκων ἐάν τις ἀποκτείνῃ δούς. TAYLOR.

Bene habet vulgata, penes me quidem. πυρκαϊαὶ ſunt officinae oleariae, vbi e conciſis truncis olearum oleum excoquitur, et vniuerſe oleum paratur, ſiue exprimendo ex oleis per torcular, ſiue etiam in ſpiſſiorem reſinam excoquendo. ἐν τῷ πεδίῳ ἐν τοῖς ἄλλοις τοῖς ἐμοῖς χωρίοις idem eſt, ac ſi dixiſſet, ἐν τοῖς ἄλλοις ἐμοῦ χωρίοις τοῖς οὖσιν ἐν τῷ πεδίῳ. Et τὸ πεδίον non videtur h. l. quiuis campus eſſe, ſed peculiariter illa agri attici regio, vnde Pediaſii ſunt dicti.

οὕτως αὐτὰς περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι, ὥσπερ καὶ τὴν ἄλλην οὐσίαν, ἡγούμενος περὶ ἀμφοτέρων τούτων εἶναί μοι τὸν κίνδυνον. αὐτοὺς τοίνυν ὑμᾶς τούτων μάρ- 27.
τυρας παρέξομαι, ἐπιμελομένους μὲν ἑκάστου μηνὸς, ἐπιγνώμονας [58] δὲ πέμποντας καθ᾽ ἕκαστον ἐνιαυτόν· ὧν οὐδεὶς πώποτε ἐζημίωσεν ὡς ἐργαζομένους [59] τὰ περὶ τὰς μορίας χωρία. καίτοι οὐ δήπου τὰς μὲν μικρὰς ζημίας οὕτω περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι, τοὺς δὲ περὶ 30.
τοῦ σώματος κινδύνους οὕτω περὶ οὐδενὸς ἡγοῦμαι, καὶ

τὰς

58. γνώμονας] ἐπιγνώμονας ἀντὶ τοῦ ἐπισκόπους. Λυσίας ἐν τῷ περὶ τοῦ Σηκοῦ. Harpocr. TAYLOR.

γνώμονας] Monui ſupra ſcribendum ἐπιγνώμονας. Harpocration: Ἐπιγνώμονας, ἀντὶ τοῦ ἐπισκόπους. Λυσίας ἐν τῷ περὶ τοῦ Σηκοῦ. Heſychius: Ἐπιγνώμων, ἐπόπτης. Paulo ante, pro τὴν ἄλλην οὐσίαν, *Schottus* vult, τὰς ἄλλας οὐσίας: qua de cauſa ſane neſcio. MARKLAND.

Colligitur hoc e loco, Prytaniam quamque conſueuiſſe, vt a redemtoribus reliquorum vectigalium, ita a redemtoribus quoque ſyluarum, et olearum inprimis, rationem repetere pecuniarum menſe quoque e venditis lignis oleoque redactarum; et ſenatum annuatim ſemel miſiſſe ſuo nomine deputatos ad inſpiciendum res ſyluarum, vt omnium, ita olearum quoque inprimis.

59. ἐργαζομένους] Lege, ἐργαζόμενον: vt infra, ὡς ἐπεργαζόμενον ζημιῶσαι: ita recte emendauit *Stephanus* pro ἀπεργαζόμενον. Lucianus Timon. pag. 125. τουτονὶ τὸν ἀγρὸν φιλοπόνως ἐπεργαζόμενος. MARKL.

Mihi videtur poſt ἐζημίωσεν inſerendum eſſe ἡμᾶς. quo vocabulo defenſor ſecum complectitur mancipes ſeu conductores fundorum ſuorum, item ſeruos.

τὰς μὲν πολλὰς ἐλαίας, εἰς ἃς ἐξῆν μᾶλλον ἐξαμαρτάνειν, οὕτω θεραπεύων φαίνομαι, τὴν δὲ μο-
33. ρίαν, ἣν οὐχ οἷόν τ' ἦν λαθεῖν ἐξορύξαντα, ὡς ἀφανίζων, νυνὶ κρίνομαι. πότερον δέ μοι κρεῖττον ἦν, ὦ βουλή, δημοκρατίας οὔσης παρανομεῖν, ἢ ἐπὶ τῶν τριάκοντα; καὶ οὐ λέγω ὡς τότε δυνάμενος, ἢ ὡς νῦν διαβεβλημένος [60], ἀλλ' ὡς τῷ βουλομένῳ τότε
36. μᾶλλον ἐξῆν ἀδικεῖν, ἢ νυνί. ἐγὼ τοίνυν οὐδ' ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ οὔτε τοιοῦτον, οὔτε ἄλλο οὐδὲν κακὸν ποιήσας φανήσομαι. πῶς δ' ἄν, εἰ μὴ πάντων ἀνθρώπων ἐμαυτῷ κακονούστατος ἦν, ὑμῶν οὕτως ἐπιμελουμένων, ἐκ τούτου τὴν μορίαν ἀφανίζειν ἐπεχεί-
39. ρησα τοῦ χωρίου, ἐν ᾧ δένδρον μὲν οὐδὲ ἓν ἔστι, μιᾶς δὲ ἐλαίας σηκὸς, ὡς οὗτός φησιν εἶναι· κυκλόθεν δὲ ὁδὸς περιέχει· ἀμφοτέρωθεν δὲ γείτονες περιοικοῦσιν· ἄερκτον [61] δὲ καὶ πανταχόθεν κάτοπτόν ἐστιν; ὥστε τίς ἂν ἀπετόλμησε, τούτων οὕτως ἐχόντων, ἐ-
42. πιχειρῆσαι τοιούτῳ πράγματι; δεινὸν δέ μοι δοκεῖ εἶναι, ὑμᾶς μὲν, οἷς ὑπὸ τῆς πόλεως τὸν ἅπαντα χρόνον

60. καὶ οὐ λέγω κ. τ. λ.] Corrigo. Καὶ οὐ λέγω ὡς τότε δυνάμενος καὶ ὡς νῦν ἀποβεβλημένος. Interpretatio fidem faciet, quam vide. TAYLOR.

δυνάμενος ſimplex h. l. idem valet atque μέγα δυνάμενος. Verum διαβεβλημένος bene habet. in inuidiam, odium et contemtum adductus. ἀποβάλλειν hoc ſenſu non vſurpatur.

61. ἄερκτον] Vid. *Harpocr.* et *Suid.* in voce, qui h. l. reſpiciunt. TAYLOR.

χρόνον [62] προςέτακται τῶν μοριῶν ἐλαιῶν [63] ἐπιμελεῖσθαι, μήθ' ὡς ἀπεργαζόμενον [64] πώποτε [65] ζημιῶσαι; μήθ' ὡς ἀφανίζοντα εἰς κίνδυνον καταστῆσαι· τοῦτον δ', ὃς οὔτε γεωργῶν ἐγγὺς τυγχάνει, οὔτ' III. I. ἐπιμελητὴς ᾑρημένος, οὔθ' ἡλικίαν ἔχων εἰδέναι περὶ τῶν τοιούτων, ἀπογράψαι με ἐγγὺς [66] μορίαν ἀφανί-

62. τὸν ἅπαντα χρόνον] hoc eo dicit, vt indicet, eosdem iudices curam ſyluarum perpetuam gerere, neque prouinciam hanc eſſe ambulatoriam, ab aliis ad alios quotannis tranſeuntem; ſed qui rem hanc tractent nunc, eosdem iam decennio, iam viginti, iam triginta annis ante eam tractaſſe, eoque ſyluarum rationes probe cognitas atque perſpectas habere. quod ſecus eſt in magiſtratibus annuis; quos qui capeſſunt, eos multa diſcere oportet; quae cum vix deguſtarunt, rurſus abeundum aliisque concedendum eſt.

63. τῶν μοριῶν ἐλαιῶν ἐπιμελεῖσθαι] Lego, καὶ ἐλαιῶν. Non enim *ſacrarum* tantum, ſed et aliarum *publicarum* olearum curam habebant hi ἐπιμεληταί. Vocem ἄεργκτον, quae praeceſſit, citat Harpocration ex Lyſia; ſine dubio hunc locum reſpiciens. MARKL.

Dictionem hanc μορία ἐλαία expoſui et vindicaui iam ſupra p. 109. 3.

64. ἀπεργαζόμενον] defendi poſſit haec lectio, ſi quis argutari velit, ſolamque reſpicere etymologiam, vſum linguae inſuper habere. Nam ſi ἐπεργάζεσθαι eſt *ſuper* vel *in* aliqua re exercenda quaeſtum facere et vitam ſuſtentare, quidni ſit etiam ἀπεργάζεσθαι idem, atque ἀπό τινος ab aliqua re victum quaerere. Verum vſus linguae potius hic ἐπεργ. poſtulat.

65. πώποτε] malim με πώποτε.

66. ἐγγὺς] Dele. Natum eſt enim ex ſocio. TAYL.

3. ἀφανίζειν. ἐγὼ τοίνυν δέομαι ὑμῶν μὴ τȣ̀ς τοιȣ́τȣς
λόγȣς [67] πιςοτέρȣς ἡγήσασθαι [68] τῶν ἔργων, μη-
δὲ περὶ ὧν αὐτοὶ σύνιςε, ταῦτ' ἀνασχέσθαι τῶν
ἐμῶν ἐχθρῶν λεγόντων [69]. ἐνθυμȣμένȣς καὶ ἐκ τῶν
εἰρημένων, καὶ ἐκ τῆς ἄλλης [70] πολιτείας. ἐγὼ
6. γὰρ τὰ ἐμοὶ προςεταγμένα ἅπαντα προθυμότερον
πεποίηκα, ὡς [71] ὑπὸ τῆς πόλεως ἠναγκαζόμην,
καὶ τριηραρχῶν, καὶ εἰσφορὰς εἰσφέρων, καὶ χο-
ρηγῶν, καὶ τἄλλα λειτȣργῶν, ȣ̓δενὸς ἧττον πολυτε-
λῶς [72] τῶν πολιτῶν. καίτοι ταῦτα μὲν μετρίως
ποιῶν,

ἐγγὺς μορίαν] Nihili eſt vox ἐγγὺς. pùtares Scribam repetiſſe eam, vt ſit, ex praecedente verſu, ſed verius puto Lyſiam ſcripſiſſe, ἀπογράψαι με εὐθὺς μορίαν ἀφανίζειν. Latini dicerent *continuo*. MARKL.

67. τȣ̀ς τοιȣ́τȣς λόγȣς] Mallem, τȣ̀ς τȣ́τȣ λόγȣς: vt infra, τῶν τȣ́τȣ λόγων. Recte *Stephanus* ἡγήσασθαι pro ἡγήσεσθαι. non ita *Schottus*, qui mox pro τῆς ἄλλης legit τῆς ὅλης, ſine vlla cauſa. MARKLAND.

68. ἡγήσασθαι] ſic dedi pro vulgari ἡγήσεσθαι.

69. λεγόντων] malim ψευδῆ λεγόντων.

70. ἄλλης] ὅλης. Schott. Hic ἀγύρτης ſemper in re tuta artem iactitat, in periculoſa ſilet. TAYLOR.

71. ὡς] Monuiſſe me memini ἢ ὡς ὑπὸ κ. τ. λ. TAYLOR.

Imo vero leg. eſt ὧν. promtius et alacrius peragebam, quam ea, quae facere cogerer.

72. παντελῶς] In marg. Ed. *Steph.* πολυτελῶς. Orat. XXIV. καὶ τἄλλα λελειτȣ́ργηκα ȣ̓δενὸς χεῖρον τῶν πολιτῶν. Sed nihil mutandum. MARKLAND.

Dedi πολυτελῶς. videtur olim in libris ſic fuiſſe exaratum ȣ̓δενὸς ἧττον πολυτελῶς πάντων τῶν πολιτῶν.

ποιῶν, ἀλλὰ μὴ προθύμως [73], οὔτ' ἂν περὶ φυγῆς, 9.
οὔτ' ἂν περὶ τῆς ἄλλης οὐσίας ἠγωνιζόμην. πλείω δ' ἂν ἐκεκτήμην, οὐδὲν ἀδικῶν, οὐδ' ἐπικίνδυνον ἐμαυτῷ καταστήσας τὸν βίον. ταῦτα δὲ [74] πράξας, ἃ οὗτός μου κατηγορεῖ, ἐκέρδαινον μὲν οὐδὲν, ἐμαυτὸν δ' εἰς κίνδυνον καθίστην. καίτοι πάντες ἂν ὁμολογή- 12.
σαιτε, δικαιότερον εἶναι τοῖς μεγάλοις [75] χρῆσθαι τεκμηρίοις περὶ τῶν μεγάλων, καὶ πιστότερα ἡγεῖσθαι, περὶ ὧν ἅπασα ἡ πόλις μαρτυρεῖ, μᾶλλον ἢ περὶ ὧν μόνος οὗτος κατηγορεῖ. ἔτι τοίνυν, ὦ βου-

λὴ, ἐκ

Vocabuli *πάντων* reliquiae videntur adhuc in vulgata *παντελῶς* ſupereſſe.

73. *ἀλλὰ μὴ προθύμως*] Si recte capio ſenſum huius loci, pro *μὴ* legendum *καὶ*. Supra, *ἅπαντα προθυμότερον πεποίηκα.* Orat. XVI. *τὰ προσταττόμενα ἐποίουν προθύμως.* Orat. XIII. *ἀλλὰ προθύμως λειτουργοῦσι.* Hoc ſenſu *προθύμως* erit *lubenter*, *ἄνευ γογγυσμῶν.* Si aliter capias, *μὴ προθύμως* opponetur *τῷ, μετρίως*: et ſignificabit *non liberaliter.* MARKL.

Bene habet h. l. ad *μετρίως* ſubauditur *μόνον.* mediocriter et parce ſolummodo, non autem libenter atque liberaliter.

74. *ταῦτα δὲ*] praeceſſit modo *ταῦτα μὲν.* exſpectes igitur h. l. *ἐκεῖνα δὲ.* verum Lyſias in dicendo non eſt diligentiſſimus.

75. *τοῖς μεγάλοις*] ſubaudi *ἢ τοῖς μικροῖς.* Indicia minuta ſunt rumores obſcuri, nullo idoneo auctore nixi, criminationes aduerſarii, vnius, inimici, rerum ignari, leuis, cupidi, famoſi, conſcelerati. Magna ſunt, teſtimonium conſentiens vniuerſae ciuitatis, vita ante praeclare acta, fama honeſta, dignitas vitae, argumenta alia ex ipſius rei praeſentis natura exiſtentia.

15. λῇ, ἐκ τῶν ἄλλων σκέψασθε. μάρτυρας * γὰρ ἔ-
χων [76] αὐτῷ προσῆλθον, λέγων, ὅτι μοι πάντες
εἰσὶν [77] οἱ θεράποντες, οὓς ἐκεκτήμην, ἐπειδὴ παρ-
έλαβον τὸ χωρίον, καὶ ἕτοιμος ἤμην, εἴ τινα βού-
λοιτο, παραδοῦναι βασανίζειν· ἡγούμενος οὕτως ἂν
18. τὸν ἔλεγχον ἰσχυρότερον γενέσθαι τῶν τούτου λόγων
* ἐκ τῶν ἔργων [78] τῶν ἐμῶν. οὗτος δ' οὐκ ἤθελεν [79],

οὐδὲν

76. μάρτυρας γὰρ ἔχων] ſic dedi de meo, pro vulgato μάρτυρας παρέχων. teſtes enim mecum habens.

77. εἰσὶν] ſubaudi ζῶντες ἔτι. ſimplex pro compoſito περίεισι. ſupereſſe adhuc et in poteſtate mea eſſe.

78. ἐκ τῶν ἔργων] ſic dedi de meo, pro vulgato καὶ τῶν ἔργων. fidem, vel approbationem, e rebus meis geſtis multo fortiorem, ſeu certiorem exſtituram, quam ex illorum oratione.

79. οὐκ ἤθελεν] videri poſſit hic deeſſe παραλαβεῖν vel δέχεσθαι. verum nil deeſt, repetendum ſolummodo e ſuperioribus βασανίζειν, aut ἐμὲ παραδοῦναι τοὺς δούλους πρὸς τὰς βασάνους.

80. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ εἶναι] *Stephanus*, δοκεῖ θαυμαστὸν εἶναι. mallem, δοκεῖ δεινὸν εἶναι, eodem ſenſu: non vt a *Stephano* diſſentirem; ſed quia δεινὸν facilius videtur omitti poſſe a Scriba hoc loco, quam θαυμαστόν. Haec vero ſignificatio vocis δεινὸν pro *miro* et *inuſitato*, paſſim occurrit in Lyſia. Orat. III. ὥστε δεινὸν, εἰ περὶ τούτων, etc. Orat. XIV. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ δεινὸν εἶναι εἰ etc. Orat. XXIX. verſus init. καίτοι δεινὸν, εἰ οἱ μὲν etc. Vide loca. MARKLAND.

Hic deeſt aut δεινὸν aut θαυμαστὸν, aut ἀπεικὸς, aut παράλογον, aut tale quid aliud. Niſi compluſcula deſunt, in hanc ferme formulam: ἐμοὶ δὲ δοκεῖ αὕτη ἡ

ὐδὲν φάσκων πιςὸν εἶναι τοῖς θεράπουσιν, ἐμοὶ δὲ δοκεῖ [80] εἶναι, εἰ περὶ αὐτῶν μὲν οἱ βασανιζόμενοι κατηγοροῦσιν, εὖ εἰδότες, ὅτι ἀποθανοῦνται· περὶ δὲ τῶν δεσποτῶν, οἷς πεφύκασι κακονούςατοι, μᾶλλον 21. ἂν εἵλοντο ἀνέχεσθαι βασανιζόμενοι, ἢ κατειπόντες, ἀπηλλάχθαι τῶν παρόντων κακῶν. καὶ μὲν δὴ, ὦ βουλὴ, φανερὸν οἶμαι εἶναι [81], ὅτι, εἰ, Νικομά-

βάσανος πασῶν σαφεςάτη καὶ ἰσχυροτάτη εἶναι, καὶ γὰρ ἂν ἄτοπον εἴη, εἰ — Mihi vero haec exploratio videtur omnium certiſſima atque validiſſima eſſe. Nam ſi ſupponimus confeſſioni tormentis expreſſae nil eſſe fidendum, conſequetur hoc abſurdum, ſeruos ſenſu communi carere, qui ſaepe ſe, quos omnium habent cariſſimos, prodant, tametſi ſciant extrema ſibi ſupplicia propoſita eſſe, ſi ſe ipſi indicent; contra vero in dominos nil eloquantur, quos odio internecino proſequuntur, tametſi ſciant, heros ſi prodant atque denuntient, propoſitam ſibi libertatem eſſe, qua praeſentibus e malis euadant.

81. εἰπεῖν] Meliuſcule Coisl. εἶναι pro εἰπεῖν. et iſta lectio vera eſt. TAYLOR.

φανερὸν οἶμαι ειπειν] Pro εἰπεῖν conieceram ἰδεῖν. Sed Lyſiae ſcripturam puto fuiſſe πασιν. Orat. XIV. καὶ μὲν δὴ πασιν ἡγοῦμαι δηλον εἶναι, ὅτι οὗτοι μὲν ἐζήτουν κατιέναι. Orat. XXII. Καὶ μὲν δὴ, ὦ ἄνδρες δικαςαὶ, πασιν ἡγοῦμαι φανερον εἶναι, ὅτι etc. vbi eadem omnia. Iſocrates Orat. de Bigis: ἐπεὶ καὶ τοῦθ' ἡγοῦμαι πασιν εἶναι φανερον, ὅτι etc. Vbique occurrit apud Oratores. MARKLAND.

Poſſit alias vetus lectio Aldinae εἰπεῖν ſic ſatis bene defendi. Autumo me rem certam et liquidam dicturum, ſi dicam, quod nunc dico. Verumtamen quia Taylor ſemel εἶναι pro εἰπεῖν ſuffecit, Codicesque in id plurimi conſentiunt, reliqui, vt eſt.

κομάχου ἐξαιτοῦντος τοὺς ἀνθρώπους, μὴ παρεδίδουν,
24. ἐδόκουν ἂν ἐμαυτῷ ξυνειδέναι [82]· ἐπειδὴ τοίνυν, ἐμοῦ παραδιδόντος [83], οὗτος παραλαβεῖν οὐκ ἤθελε, δίκαιον καὶ περὶ τούτου τὴν αὐτὴν γνώμην σχεῖν· ἄλλως τε καὶ τοῦ κινδύνου οὐκ ἴσου ἀμφοτέροις ὄντος. πε-
27. ρὶ ἐμοῦ μὲν γὰρ εἰ ἔλεγον, οὐδ' ἂν ἀπολογήσασθαί μοι ἐξεγένετο· τούτῳ δ' εἰ μὴ ὡμολόγουν, ἃ οὗτος ἐβούλετο, οὐδεμιᾷ ζημίᾳ ἔνοχος ἦν. ὥστε πολὺ μᾶλλον τοῦτον παραλαμβάνειν ἐχρῆν, ἢ ἐμὲ παραδοῦναι προσήκει [84]. ἐγὼ τοίνυν εἰς τοῦτο προθυμίας ἀφικόμην,

82. ξυνειδέναι] ſubaudi κακόν τι ἐργασαμένῳ. pari modo in proximo περὶ ἐμοῦ δὲ εἴ τι ἔλεγον, ſcil. οἱ δοῦλοι, ſubauditur pariter κακὸν aut δυσχερές.

83. ἐμοῦ παραδιδόντος] i. e. παραδιδόναι θέλοντος. Herodot. *Cl.* 68. εμισθετο παρ' ουκ εκδιδοντος τὴν αὐλήν. Id. *ibid.* 69. Πέμψαντες οἱ Λακεδαιμόνιοι χρυσὸν ωνεοντο — Κροῖσος δέ σφι ωνεομενοισι ἔδωκε δωτίνην. Plutarch. in *Pyrrho.* Ἐξαιτουμένων τῶν πολεμίων, Κασσάνδρου δὲ καὶ διακόσια τάλαντα διδόντος οὐκ ἐξέδωκεν. Conſimile hoc. Ὑπνωμένου καρτερῶς τοῦ μάγου, ηφασε τα ωτα. μαθοῦσα δὲ ου χαλεπῶς, ἀλλ' ευπετέως ουκ εχοντα τον ανδρα ωτα, πέμψασα ἐσήμηνε τῷ πατρὶ τὰ γενόμενα. Herodot. *Thal.* 69. Vide *Aemyl. Portum* ad *Euripid. Andromach.* 810. TAYLOR.

84. προσήκει] Lege, προσῆκεν, vt ἐχρῆν. Mox pro μητ' ἐμοῦ bene emendauit *Stephanus* μετ' ἐμοῦ: et pro ὑμῶν, ex MS. ὑμᾶς. Μετ' ἐμοῦ εἶναι eſt *pro me facere*, quando de *Rebus* ſermo eſt: *a parte mea ſtare*, quando de *Perſonis*. Orat. vlt. paene ad fin. πιστεύοντας μὲν τοῖς θεοῖς, καὶ ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ δίκαιον μετὰ τῶν ἀδικουμένων ἔσεσθαι. Exempla ſunt obuia. Et hinc intelligitur Phraſis iſta, quae in Nouo Foedere

μην, ἡγούμενος μετ' ἐμοῦ [85] εἶναι καὶ ἐκ βασάνων, 30.
καὶ ἐκ μαρτύρων, καὶ ἐκ τεκμηρίων, ὑμᾶς περὶ
τοῦ πράγματος τἀληθῆ πυθέσθαι. ἐνθυμεῖσθαι δὲ
χρὴ, ὦ βουλὴ, ποτέροις χρὴ πιστεύειν μᾶλλον· οἷς
πολλοὶ μεμαρτυρήκασιν, ἢ ᾧ μηδεὶς τετόλμηκε·
καὶ πότερον εἰκὸς μᾶλλον, τοῦτον [86] ἀκινδύνως ψεύ- 33.
δεσθαι, ἢ μετὰ τοσούτου κινδύνου τοιοῦτον ἐμὲ ἔργον
ἐργάσασθαι· καὶ πότερον οἴεσθε αὐτὸν ὑπὲρ τῆς
πόλεως βοηθεῖν, ἢ συκοφαντοῦντα αἰτιάσασθαι;
ἐγὼ μὲν ὑμᾶς [87] ἡγοῦμαι, ὅτι Νικόμαχος ὑπὸ τῶν

ἐχθρῶν

toties occurrit, vt Ioan. VIII, 29. καὶ ὁ πέμψας με, μετ' εμου ἐστιν. Actor. X, 38. ὁ Θεὸς ἦν μετ' αυτου. quam locutionem ab Hebraeis forte, vt innumeras alias, mutuati ſunt Graeci Veteres. MARKLAND.

85. μετ' ἐμοῦ quomodo Taylor, ad Stephani mentem, edidit, perinde vitioſum eſt, atque vetus vulg. μήτ' ἐμοῦ, quae ante Taylorum in libris verſabatur. verum videtur πρὸς ἐμοῦ *e re mea eſſe.*

86. τούτῳ] Melius τοῦτον. TAYLOR.

μᾶλλον τούτῳ] Lege, τοῦτον: cui opponitur ἐμέ. totum vero locum ſic diſtingue: — τετόλμηκε· καὶ πότερον εἰκὸς μᾶλλον, τοῦτον ἀκινδύνως ψεύδεσθαι, ἢ μετὰ τοσούτου etc. MARKLAND.

Dedi τοῦτον pro vulgato τούτῳ.

87. ὑμᾶς ἡγοῦμαι] πιστεύειν vel εἰδέναι addendum arbitratur Schott. TAYLOR.

ὑμᾶς ἡγοῦμαι, ὅτι etc.] *Schottus* inſerit πιστεύειν, aut εἰδέναι, poſt ὑμᾶς. certe aliquid huiuſmodi deeſt. MARKLAND.

Procul dubio deeſt aliquis infinitiuus, aut vnus eorum, quos Schottus poſuit, aut ἐρεῖν, aut συνιδεῖν, aut ψηφιεῖσθαι, aut ἀποφανεῖσθαι.

36. ἐχθρῶν πεισθεὶς τῶν ἐμῶν τοῦτον τὸν ἀγῶνα ἀγω-
νίζεται, οὐχ ὡς ἀδικοῦντα ἐλπίζων ἀποδείξειν, ἀλλ'
ὡς ἀργύριον παρ' ἐμοῦ λήψεσθαι προσδοκῶν. ὅσῳ
γὰρ * οἱ τοιοῦτοι [88] εἰσὶν ἐπαιτιώτατοι καὶ ἀπορώ-
τατοι [89] τῶν κινδύνων, τοσούτῳ πάντες αὐτοὺς [90]
39. φεύγουσι μάλιστα. ἐγὼ δὲ, ὦ βουλὴ, οὐκ ἠξίουν [91],
ἀλλ' ἐπειδήπερ με ᾐτιάσατο, παρέσχον ἐμαυτὸν
ὅ, τι βούλεσθε χρῆσθαι· καὶ τούτου ἕνεκα τοῦ κιν-
δύνου, οὐδενὶ ἐγὼ τῶν ἐχθρῶν διηλλάγην, οἳ ἐμὲ ἥ-

 διον

88. ὅσῳ γὰρ οἱ τοιοῦτοι] articulum οἱ, quo vulgatae carent, de meo addidi. eiusmodi certamina criminationibus atque inuidiae quam maxime patent, locosque defenſionis habent quam iniquiſſimos et difficillimos.

89. ἀπορώτατοι] ἀπειρότατοι, Schott. Sed ineunte oratione dicitur, Οὕτω δ' ἄπορος ὁ ἀγών μοι καθέστηκεν. TAYLOR.

ἀπορώτατοι τῶν κινδύνων] *Schottus* iterum, ἀπειρότατοι, *maxime rudes*, et inexperti. Si Literas tantum ſpectes, prope ſcopum; ſi Senſum, ab eo quam potuit longiſſime. vox enim omnino contraria requiritur, nempe ἐμπειρότατοι, *vſu peritiſſimi*. Verte: *quanto magis enim* Nicomachus *et huiuſce generis homines ſunt criminibus obnoxii, et periculorum* forenſium *gnari, tanto magis eos caeteri omnes* timent et *fugiunt. Ego vero non ita facere ſtatui: ſed* etc. Non affirmo Lyſiam ſcripſiſſe ἐμπειρότατοι, ſed ad eum ſenſum ſcripſiſſe paene auſim affirmare. nec mutatio adeo magna eſt in vocibus. MARKLAND.

90. αὐτοὺς] ſcil. τοὺς τοιούτους κινδύνους actiones de ſacris violatis.

91. οὐκ ἠξίουν] ſcil. φεύγειν τὸν τοιοῦτον κίνδυνον.

διον κακῶς λέγουσιν [92], ἢ σφᾶς αὐτοὺς ἐπαινοῦσι· καὶ φανερῶς μὲν οὐδεὶς πώποτε ἐμὲ * αὐτὸς [93] ἐπεχεί- 42.
ρησε ποιῆσαι κακὸν οὐδὲν, τοιούτους δὲ ἐπιπέμπουσί μοι [94], οἷς ὑμεῖς οὐκ ἂν δικαίως πιστεύοιτε. πάντων γὰρ ἀθλιώτατος ἂν γενοίμην, εἰ φυγαὶς ἀδίκως

κατα-

92. οἳ ἐμὲ κ. τ. λ.] Iterum ex inſcitia in textum graſſatur Schottus, et has voces ἢ σφᾶς αὐτοὺς ἐπαινοῦσι, quia non intellexit, delendas ſuadet. Sicarius, non Criticus. Lege mecum οἳ ἐμὲ ἥδιον κακῶς λέγουσιν ἢ σφᾶς αὐτοὺς ἐπαινοῦσι. TAYLOR.

ἤδη κακῶς λέγουσιν, etc.] Acumen huius loci perdidit vox deprauata ἤδη. Lege, οἳ ἐμὲ ἥδιον κακῶς λέγουσιν ἢ σφᾶς αὐτοὺς ἐπαινοῦσι, *qui mihi maledicunt lubentius quam ſeipſos laudant.* Pulcrum ſane hoc eſt. Ignoſcendus vero Vir Doctus toties citatus, qui, non percepto vbi latuit deprauatio, voces ἢ σφᾶς αὐτοὺς ἐπαινοῦσι eiecit. MARKLAND.

Dedi ex mente Taylori et Marklandi ἥδιον pro ἤδη.

93. αὐτὸς] ſic dedi de meo pro vulgato αὐτόν.

94. ἐπιπέμπουσί μοι] Mallem, ὑποπέμπουσι. *Submiſſum et ſubornatum accuſatorem*, Apuleius Apolog. ex MS. Fuluii Vrſini. ὑποπέμπουσι denotat *clandeſtinam* molitionem; cui opponitur φανερῶς ἐπεχείρησε. ὑποβάλλειν Lucas Actor. VI, 11. Andocides tamen Orat. II. vtitur εἰσπέμπειν ſignificatu *ſubmittendi.* Vide locum, huic ſimilem. Paulo ante pro αὐτὸν *Schottus* legit αὐτῶν: recte. Hoc vero ordine verba diſponerem: οὐδεὶς πώποτε αὐτῶν ἐμὲ ἐπεχείρησε etc. non, ἐμὲ αὐτῶν: quod Lyſiam non ſapere videtur. MARKL.

Verbum ἐπιπέμπειν probum eſt, et in hac re proprium, vt cum venatores feris canes immittunt, aut moechi lenas mulieribus, quarum pudicitiam expugnatum eunt.

κατασήσομαι, ἅπαις μὲν ὢν καὶ μόνος, ἐρήμου δὲ
112.1. τοῦ οἴκου γενομένου 95· μητρὸς δὲ πάντων ἐνδεοῦς, πατρίδος δὲ τοιαύτης ἐπ' αἰσχίσταις στερηθεὶς αἰτίαις· πολλὰς μὲν ναυμαχίας ὑπὲρ αὐτῆς νεναυμαχηκὼς, πολλὰς δὲ μάχας μεμαχημένος· κόσμιον δ' ἐμαυ-
3. τὸν καὶ ἐν δημοκρατίᾳ καὶ ἐν ὀλιγαρχίᾳ παρασχών. ἀλλὰ γὰρ, ὦ βουλή, ταῦτα μὲν ἐνθάδε οὐκ οἶδ', ὅ τι δεῖ λέγειν. ἀπέδειξα δ' ὑμῖν, ὡς οὐκ ἐνῆν σηκὸς ἐν τῷ χωρίῳ, καὶ μάρτυρας παρεσχόμην καὶ τεκμή-
6. ρια. ὧν χρὴ μεμνημένους διαγιγνώσκειν περὶ τοῦ πράγματος, καὶ ἀξιοῦν * παρὰ 96 τούτου πυθέσθαι, ὅτου

95. ἐρήμου δὲ τοῦ οἴκου γενομένου] Ερημος οἶκος fit, quando quis moritur ſine Liberis, vel certo et deſignato haerede, qui in Bona defuncti et Sacra Gentilitia ſuccedat. Iſaeus de Haered. Philoctem. p. 56. ἔδοξεν αὐτῷ διαθέσθαι τὰ αὑτοῦ, μὴ ἔρημον καταλίπῃ τὸν οἶκον, εἴ τι πάθοι. Vide et de Haered. Apollodori p. 66. Iſocrates Aeginetico: ὃς οὔτ' ἔρημον τὸν οἶκον κατέλιπε, τοῖς τε φίλοις χάριν ἀπέδωκεν. et ita paſſim Oratores. neque haec nunc notaſſem, niſi vt inde intelligeretur vis eiuſdem phraſeos Matt. XXIII, 38. et Luc. XIII, 35. ἰδοὺ, ἀφίεται ὑμῖν ὁ οικος ὑμῶν ερημος. quae maximam deſolationem denotant. MARKLAND.

96. ἦ ἄρα] Praeſtolor τί ἀνταποδοθήσεται. Η ἄρα τούτου πυθέσθαι, ἢ — Sed fallit exitus orationis non exſpectatus. Eamque vidiſſe videor praematurius, quam oportuit claudi, tametſi non hinc admonitus fuiſſem. TAYLOR.

καὶ ἀξιοῦν· ἦ ἄρα τούτου πυθέσθαι etc.] Forte: καὶ ἀξιοῦν μὴ ἄρα τούτῳ πείθεσθαι ὅτου ἕνεκα, ος, ἐξὸν, etc. *et ſtatuere nulla in re huic homini auſcultare, qui, cum illi licuerit in ipſo facto deprehenſum* (vt ait) *me redarguere,*

ἕνεκα, ἐξὸν ἐπαυτοφώρῳ ἐλέγξαι, τοσέτῳ χρόνῳ ὕϛερον εἰς τοσῦτόν με κατέϛησεν ἀγῶνα· καὶ μάρτυρα ὐδένα παρασχόμενος, ἐκ τῶν λόγων ζητεῖ πιϛὸς γενέσθαι, ἐξὸν αὐτοῖς τοῖς ἔργοις ἀδικοῦντα 9. ἀποδεῖξαι· καὶ ἐμῦ ἅπαντας διδόντος τὺς θεράποντας [97], ὓς φησι παραγενέσθαι, παραλαβεῖν ὐκ ἤθελεν.

ΚΑΤΗ-

tanto tempore poſt, etc. Obſeruanda vero paulo ante vox μάχας de praeliis *terreſtribus*, oppoſita τῷ ναυμαχίας. et ita ea vtuntur optimi Scriptores. Noſter Orat. XXX. πολλαῖς μάχαις καὶ ναυμαχίαις. Demoſthenes περὶ τῆς Συνταξ. Οὐδ᾽ ἔϛιν ὐδεὶς, ὅστις ἂν εἴποι τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχιαν, Θεμιϛοκλέυς, ἀλλ᾽ Ἀθηναίων· ὐδὲ τὴν ἐν Μαραθῶνι μαχην, Μιλτιάδου, ἀλλὰ τῆς πόλεως. quae ὐτολεξεὶ repetit Orat. in Ariſtocratem. Vide Thucydidem quoque lib. II. ſegm. 69. et III, 54. MARKLAND.

Duo haec vocabula ἢ ἄρα in vnum παρὰ meo marte contraxi. quam facile in libris mſtis a ſcribis et a lectoribus ab η ad π et contra aberrari poſſit, vel oculi coniectus ipſe docet.

97. ἅπαντας διδόντος τοὺς θεράποντας] Multo vſitatius eſt in hac re παραδιδόντος, cui ex aduerſa parte reſpondet παραλαμβάνειν. Ita ſupra: καὶ ἕτοιμος ἤμην, εἴ τινα βύλοιτο, παραδῦναι βασανίζειν. et paulo infra. Sic et loquuntur Aeſchines, Demoſthenes, Antiphon, Iſaeus, Lycurgus. vnde patet proprie locutum eſſe Matthaeum XVIII, 34. ὁ κύριος αὐτῦ παρέδωκεν αὐτὸν τοῖς βασανιϛαῖς. Recte tamen habet διδόντος, vt apud Antiphon. Orat. de Saltatore p. 144. Ἐκδῦναι de re eadem Idem p. 134. et Iſaeus p. 96. Caeterum διδόντος hoc loco eſt *dare parato;* et *Volun-*

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΟΥΣΙΑΣΤΑΣ

ΚΑΚΟΛΟΓΙΩΝ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Oratio qua lutum non eſt lutulentius. Diodorus quidam aliique, quibus vtebatur ὁ διώκων *familiariſſime, hunc obtrectare, multisque modis vexare clanculum non deſiſtebant. Qualis erat actio* Κακολογίας, *qualis itidem* Κακηγορίας, *(nam gradu diſtabant) dabit* Salmaſius ὁ πάνυ *in* Obſeruat. ad Ius Atticum et Romanum. *Ex lacerata hac oratione neque quid ſit lege actum, neque quid rei geſtum inter litigantis eruere poteſt oculatiſſimus. Hoc ſaltem ſcio, me cum* Schotto *nihil habere commune.* TAYLOR.

Ἐπιτήδειόν[2] μοι δοκῶ καιρὸν εἰληφέναι περὶ ὧν εἰπεῖν ἐβουλόμην πάλαι. πάρεισι μὲν[3] γὰρ οἷς

tatem, non *Effectum* reſpicit: Aduerſarius enim *accipere* noluit. Sic Aelianus V. H. XI, 9. δέκα δὲ τάλαντα διδόντων αὐτῷ τῶν ἑταίρων, ὁ δὲ οὐ προσήκατο: *cum vero ſodales eius decem talenta ei* DARE VELLENT, *ipſe ea non accepit*. Sic et Iſocrates Paneg. pag. 116. ἐξὸν αὐτοῖς — τιμὰς ἐξαιρέτους λαβεῖν, ἃς αὐτοῖς ἐδίδου βασιλεύς, *quos illis rex* DARE VOLVIT. ſequitur enim, οὐχ ὑπέμειναν τὰς παρ' ἐκείνου δωρεάς, *munera eius repudiarunt*. Ita quoque Actor. XXV, 3. ἐνέδραν ποιοῦντες, *inſidias* TENDERE VOLENTES. MARKLAND.

1. ad titulum addit Scaliger κατὰ Διοδώρου. TAYL.

ἐπεγκαλῶ, πάρεισι δὲ ὧν ἐναντίον ἐπιθυμῶ μέμ- 18.
ψασθαι τοῖς ἀδικοῦσιν ἐμέ. καίτοι πολλῷ πλείων
ἐστὶ

2. Inter Lyſianas (ſi tamen Lyſiae ſit) haec Oratio eſt ex corruptiſſimis. in ipſo limine occurrit offendiculum inſuperabile, vt nunc habet contextus: *καίτοι πολλῷ πλείων ἐστὶ σπουδὴ πρὸς τοὺς παρόντας.* modo enim dixerat, Se iam nactum eſſe commodam occaſionem dicendi, quae dudum voluerat; quia ſcilicet *aderant* Amici ſui et Inimici. quo ſenſu igitur dici poteſt, *Atqui multo maius ſtudium erga* PRAESENTES, cum *Ambo*, tam Inimici quam Amici, eſſent *praeſentes*? Ne longior ſim, locus mutilus videtur, ita ſignandus, *πρὸς τοὺς παρόντας* * * * * *οὓς μὲν γὰρ* etc. Puto Scribam verſiculum vnum omiſiſſe. Reliqua ſic lego: *τοὺς μὲν γὰρ οὐδὲν οἶμαι ἀδικήσειν, εἰ τοῖς ἀνεπιτηδείοις ἀνεπιτήδειος δόξω συνεῖναι· (τὴν γὰρ ἀρχὴν — εἰς ἐμὲ) τοῖς δὲ βουλοίμην ἂν δόξαι, μηδὲν ἀδικῶν τούτους, ὑπὸ τούτων ἀδικεῖσθαι πρότερος.* Iſtud *τοὺς μὲν*, ad *inimicos* referendum eſt: *τοῖς δὲ*, ad *amicos*. Facile poſſent caetera explicari, et Rationali *γὰρ* probabilis Suppletio ſenſûs inueniri: ſed quantacunque dixeris, de Incertis non niſi Incerta dixeris. MARKLAND.

Cuius hoc ſit opuſculum, Lyſiaene an alius, ecquis pro certo dixerit. Relinquendum igitur hoc quidem eſt. interim conſtat, non orationem forenſem Hanc eſſe, ſed epiſtolam, ſeu formulam renuntiandae amicitiae; cuiusmodi formulam aliam ſupereſſe, vehementer dubito; haud equidem memini. Propter obſcuritatem rerum et minutarum in ſe, et adumbratarum magis, quam expoſitarum, quod ſatis notae illis eſſent, ad quos pertinerent, multa neceſſe eſt nobis abdita et imperuia manere. Enitemur tamen quoad poterimus.

ἐστὶ σπουδὴ πρὸς τοὺς παρόντας. τοὺς [4] μὲν γὰρ οὐδὲν
οἶμαι τιμήσειν [5], εἰ τοῖς ἀνεπιτηδείοις [6] ἀνεπιτήδειοι
21. δόξουσιν εἶναι (τὴν γὰρ ἀρχὴν [7] οὐδ' ἂν ἐπεχείρουν
ἐξαμαρτάνειν εἰς ἐμὲ) τοῖς δὲ [8] βουλοίμην ἂν δόξαι,
μηδὲν ἀδικῶν τούτους, ὑπὸ τούτων ἀδικεῖσθαι πρότε-
ρον. ἀνιαρὸν μὲν οὖν, ἀναγκάζεσθαι λέγειν περὶ
τούτων. ἀδύνατον δὲ μὴ λέγειν, ὅταν ἐναντίον τῆς
24. ἐλπίδος κακῶς πάσχω, καὶ τοὺς δοκοῦντας εἶναι φί-
λους, ἀδικοῦντας εὑρίσκω. πρῶτον μὲν οὖν, ἵνα μή τις
ὑμῶν, τάχα δὴ βοηθῶν οἷς ἐξημάρτηκε, πρόφα-
σιν πορίσηται [9] τῆς ἁμαρτίας, εἰπάτω οὖν [10], τίς

3. πάρεισι μὲν γὰρ] imō vero ἄπεισι. *abſunt enim hi, de quibus queror.*

4. τοὺς μὲν γὰρ] ſcil. ἀπόντας. abſentes, inimicos, obtrectatores mei.

5. τιμήσειν] imo vero προτιμήσειν *penſi non eſſe habituros.*

6. ἀνεπιτηδείοις] Taylor ſuſpicatur ſyllaba minus eſſe leg. ἐπιτηδείοις. non improbabiliter.

7. τὴν γὰρ ἀρχὴν] ſcil. εἰ τοῦτο προυτίμησαν. ſi cauiſſent vnquam, ne amicis incommodi viderentur.

8. τοῖς δὲ] ſcil. amicis meis, inter quos nunc verſor.

9. πορίσηται] πορίσεσθαι *Ald.* »Imperfecta eſt haec »enunciatio, et deeſſe videtur ἔχοι, vt legatur πρόφα»σιν ἔχοι πορίσεσθαι: vel ſi nihil deeſt, legendum πο»ρίσηται, et erit aoriſtus primus medius ſubiunctiui.» Palmer. Πορίσηται Steph. Scal. TAYLOR.

πρόφασιν — τῆς ἁμαρτίας] Cum praepoſitione περὶ effert Ioannes XV, 22. πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἁμαρτίας. Mox, pone minimam Diſtinctionem

ὑμῶν ὑπ' ἐμοῦ κακῶς ἀκήκοεν, ἢ πέπονθεν· ἢ τίς ἐμοῦ δεηθεὶς οὐκ ἔτυχεν, ὧν ἐγώ τε δυνατὸς [11] ἦν, κἀκεῖνος ἐπήγγειλε [12]. τί δῆτά με κα- 27.
κῶς τὰ μὲν λέγειν, τὰ δὲ ποιεῖν ἐπιχειρεῖτε; καὶ ταῦτα πρὸς τούτους ἡμᾶς διαβάλλειν; οὓς πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς διεβάλλετε; καίτοι [13] οὕτως ἐνο-

χλεῖ

poſt οὖν, et Notam Interrog. poſt πέπονθεν et ἀπήγγελεν. Pro ἂν recte Stephanus ἦν. MARKLAND.

10. οὖν] malim νῦν.

11. ὧν ἐγώ κ. τ. λ.] Legendum ὧν ἐγώ τε δυνατὸς ην, (nam vulg. ἂν hic legitur) κἀκεῖνος απηγγέλλειν. Απαγγέλλειν idem quod ἀπαγορεύειν. SALMAS.

Pro neceſſaria iſta lectione τοῦ ην ſtant cum *Salmaſ.* Steph. Scal. et Cod. optimus *Coisl.* Non accedo tamen ad viri doctiſſimi interpretamentum. *Quae ego perficere potui, ille autem* non potuit. Vereor enim, vt idem ſint ἀπαγγέλλειν et ἀπαγορεύειν. Cod. *Coisl.* mutato tempore pro ἀπήγγελεν, legit ἀπήγγειλε. Cod. *Steph.* ἐπήγγειλε. Quae fortaſſe eſt vera lectio. Nam tametſi parum intelligam, illam alteram intelligo minus. TAYLOR.

12. ἐπήγγειλε] ſic dedi pro vulgato ἀπήγγελε. quae illi poſcenti poteram adminiſtrare.

13. καίτοι κ. τ. λ.] Inſignem aliquam lacunam in his locis ſuſpicor. Nam praeter tenebras ſatis ſpiſſas, deflectitur oratio, nemine monente, a pluribus aduerſariis ad perſonam vnicam et notabiliorem. Quod *Schottum* cum fugit male habuit. Nam numerum multitudinis in ſequentibus vſque adſtruere adlaborat. ἐποιήσασθε, ἐλέγετε, ὑπερείδετε etc. pro ἐποιήσατο, ἔλεγε, ὑπερεῖδε etc. TAYLOR.

„Haec emendatione indigent; laborant enim et a „mendo et a mala interpunctione. Lege καίτοι οὗτος

χλεῖ [14], ὥςε περὶ πλείονος ἐποιήσατο δοκεῖν ἐμȣ͂ κήδεσθαι, ἢ μᾶλλον ἐμȣ͂ κατειπεῖν [15]. ἃ δ' ἔλεγε [16], πάν-

„ἐνοχλεῖ, οςε περὶ πλείονος ἐποιήσατο δοκεῖν ἐμȣ͂ κή-„δεσθαι, ἢ μᾶλλον ἐμȣ͂ κατειπεῖν; ἃ δ' ἔλεγε„ [nam *Aldus* habebat ὦ] „πάντα μὲν ȣ̓κ ἂν εἴποιμι. Id eſt „*Nam et ille turbam facit, qui multo pluris fecit videri mei* „*curam agere, quam contra me aliquid dicere: quae vero* „*dixit, omnia non dicam.*„ PALMER.

καιτοι ȣτως ωςε ενοχλειν ει περὶ πλειονος εποιησαν το δοκεῖν vel εποιησασθο δοκεῖν. Schott. et deinde ελεγετε vel ελεγον. Steph. εποιησε το δοκεῖν. Cod. *Coiſl.* ita. Καὶ τοιȣτως ἐνοχλεῖ et proxime καὶ μᾶλλον pro ἢ μᾶλλον. Quem tamen locum ſanauit Scal. Dele, inquit ille, μᾶλλον, vel ſcribe μᾶλλον ἤ. TAYLOR.

Καίτοι ȣ̔τως ἐνοχλεῖ ὥςε περὶ πλείονος ἐποιήσατο δοκεῖν ἐμȣ͂ κήδεσθαι, ἢ μᾶλλον ἐμοῦ κατειπεῖν] Coniicio: καίτοι ȣ̔τως ἐνοχλεῖτε, ὡς περὶ πλείονος ποιεῖσθαι τὸ δοκεῖν ἐμȣ͂ κήδεσθαι μᾶλλον ἢ ἐμȣ͂ κατειπεῖν. *et tamen adeo* putidi et *moleſti eſtis, vt malitis ſpeciem prae vobis ferre, non maledicentium mihi, ſed curam mei gerentium.* Nimirum mala de eo dicebant, ſed interea magnum amorem et curam rerum eius prae ſe ferebant. Paulo ante, pro διαβάλλετε, MS. διεβάλλετε: rectius. MARKLAND.

14. ἐνοχλεῖ] malim ἠνώχλει ſcil. ὁ ταῦτα πρός ἐμε μηνύσας. quamquam qui iſta de vobis ad me retulit, moleſtiam tanta cum cautione atque lenitate attulit, vt —

15. ἢ μᾶλλον ἐμȣ͂ κατειπεῖν] forſitan leg. ἢ ἄλλων πρός ἐμε κατειπεῖν. *quam alios ad me deferre.*

16. ἃ δὲ ἔλεγε, πάντα ȣ̓κ ἂν εἴποιμι. καὶ γὰρ ἀκȣ́ων ἠχθόμην. ȣ̓δ' ἂν ὑμῖν ἐπικαλῶν, ὅτι ἐλέγετε καθ' ἐμȣ͂ ταῦτα δόξαιμι. καὶ γὰρ ἂν ἀπολύοιμι τῆς αἰτίας

πάντα μὲν οὐκ ἂν εἴποιμι. καὶ γὰρ ἀκούων ἠχθόμην. οὐδ' ἂν ὑμῖν ἐπικαλῶν [17], ὅτι ἐλέγετε κατ' ἐμοῦ ταῦτα δόξαιμι [18]. καὶ γὰρ ἂν ἀπολύοιμι τῆς αἰτίας ὑμᾶς, εἴπερ ὑμῖν ταυτὰ [19] λέγοιμι περὶ ἐμαυτοῦ. ἃ δὲ ὑβρίζειν οἰόμενοι ἐμὲ, καταγελάστους ὑμᾶς 33
αὐτοὺς ἐποιεῖτε, ταῦτα λέξω. βίᾳ γὰρ ὑμῖν ἐφάσκετέ με ξυνεῖναι, καὶ διαλέγεσθαι. καὶ πάτα ποιοῦντες, οὐκ ἔχειν ὅπως [20] ἀπαλλαγῆτέ μου· καὶ τὸ

τελευ-

ὑμᾶς, εἴπερ ὑμῖν ταῦτα λέγοιμι περὶ ἐμαυτοῦ. ἃ δὲ ὑβρίζειν etc.] Forte: ἃ δὲ ἐλέγετε, πάντα οὐκ ἂν εἴποιμι· (καὶ γὰρ ἀκούων ἠχθόμην·) οὐδ' ἂν ὑμῖν ἐπικαλῶν, ὅτι ἐλέγετε κατ' ἐμοῦ, ταυτὰ λέξαιμι· (καὶ γὰρ ἂν ἀπολύοιμι τῆς αἰτίας ὑμᾶς, εἴπερ ὑμῖν ταυτὰ λέγοιμι ὑπὲρ ἐμαυτοῦ·) ἃ δὲ ὑβρίζειν etc. *Quae vero dixiſtis, omnia non referam; (etenim quum audiui, moleſte tuli:) neque vobis vitio vertens, quod contra me dixiſtis, eadem* contra vos *dixero; (vos enim a culpa abſoluerem, ſi, dum me defendo, protulero* contra vos *eadem, quae vos* contra me) *ea vero* ſola *commemorabo, quae vos ad mei contumeliam proferentes, voſmet ipſos deridendos praebuiſtis.* Omitte, quae in Parentheſibus incluſa ſunt, et connexionem videbis. Pro ἔλεγε *Schottus* quoque coniecit ἐλέγετε, vel ἔλεγον. Ὑμῖν ταυτὰ eſt *eadem, quae vos*: nempe *conuicia:* notaui ſupra ad Orat. VI. MARKLAND.

17. ἐπικαλῶν] Credo ἐπεγκαλῶν. TAYLOR. Bene habet vulgata. Graeci ἐπικαλεῖν pro *incuſare* vſurpant.

18. aut ante δόξαιμι, aut poſt, deeſt καταγέλαστος.

19. ταῦτα] omnino lege ταυτά. TAYLOR.

20. οὐκ ἐκεῖνο πῶς] Sic vulg. Corruptus quidem hic eſt locus, quem nos facile ita emendamus, certiſ-

τελευταῖον ἀκόντων ὑμῶν Ελευσῖναδε ξυνθεωρεῖν. 36. καὶ ταῦτα λέγοντες, οἴεσθε μὲν [21] ἐμὲ κακολογεῖν, ἀπο-

ſima et indubitata conie&tura, ἐκ ἔχειν ὅπως ἀπαλλαγῆτέ με. Salmas. Erudite ὁ μέγας. Eandem quoque vidi lectionem margini Exemplaris in *Biblioth. Bodl.* adlitam. TAYLOR.

βίᾳ γὰρ ὑμῖν ἐφάσκετέ με ξυνεῖναι, καὶ διαλέγεσθαι· καὶ πάντα ποιεῦντας, ἐκ ἐκεῖνο πῶς ἀπαλλαγῆτέ με] Haec quoque corruptiſſima. Lego: βίᾳ γὰρ ὑμῶν ἐφάσκετέ με ξυνεῖναι, καὶ διαλέγεσθαι· καὶ πάντα ποιεῦντας, ἐκ ἔχειν ὅπως ἀπαλλαγῆτέ με· *vobis enim inuitis dicebatis me* vobiſcum *conuerſari et colloqui: et, omnia tentantes, vos non efficere potuiſſe, vt ego diſcederem.* Βίᾳ ὑμῶν eſt *vobis inuitis.* Orat. II. βίᾳ παρόντων Πελοποννησίων, *inuitis Peloponnenſibus, qui aderant.* Demoſthenes ad Leptin. ἀνέωξαν τὰς πύλας ἡμῖν, βίᾳ τῶν πολλῶν, *inuita multitudine.* Thucydides lib. I. in Orat. prima Corinthiorum: μήτε ξυμμάχες δέχεσθε βίᾳ ἡμῶν, et iterum ſegm. 68. eiuſdem libri, et IV, 99. βίᾳ σφῶν, *ſe inuitis.* et V, 21. Οὐκ ἔχειν ὅπως, vt Lucian. Dial. Apoll. et Merc. pag. 214. ἐκ εἶχεν ὅπως ἐγκαλύψαιτο. Plato in Sympoſ. ἔτε γὰρ ὅπως ἀποκτείναιεν εἶχον, — ἔτε ὅπως ἐῷεν ἀσελγαίνειν. Putares Interpretem Brabantum ita quoque legiſſe. ſic enim vertit: *nec, quamuis omnia conaremini, potuiſſe vos a mea ſocietate auellere.* MARKLAND.

21. οἴεσθε μὲν — ἀποφαίνετε] Lego: ᾤεσθε μὲν ἐμὲ κακολογεῖν, ἀπεφαίνετε δὲ σκαιοτάτες ἑαυτοὺς: in Praeterito, vt ἐφάσκετε, ἐλοιδορεῖτε, ὠνομάζετε: ita enim legendum, non ἐνομίζετε. et mox, ἀπειπόντας ὁμιλίαν, non ἀπειπόντα. Sequitur exemplum Acuminis Lyſiani in iſtis, εἰ δὲ αἰσχρὸν etc. MARKLAND.

ἀποφαίνετε δὲ σκαιοτάτους ἑαυτοὺς, οἵτινες [22] μὲν ὑπὸ τὸν αὐτὸν χρόνον τὸν αὐτὸν ἄνδρα λάθρα [23] μὲν ἐλοιδορεῖτε, φανερῶς δὲ φίλον ἐνομίζετε. χρῆν γὰρ ὑμᾶς ἢ μὴ κακῶς λέγειν, ἢ μὴ ξυνεῖναι· καὶ ταῦτα, φανερῶς ἀπειπόντας [24] ὁμιλίαν. εἰ δὲ αἰ- 39.
σχρὸν ἡγεῖσθε τοῦτο, πῶς αἰσχρὸν ἦν ὑμῖν ξυνεῖναι, πρὸς ὃν οὐδὲ ἀπειπεῖν καλὸν ἡγεῖσθε; καὶ μὴν οὐδὲν * τοιοῦτον ἐξεῦρον [25] ὁπόθεν ἂν εἰκότως ὑπερείδετε τὴν ἐμὴν ὁμιλίαν. οὔτε γὰρ [25 b.] ὑμᾶς σοφωτάτους * ἑώρων [26] ὄντας, ἐμαυτὸν δ' ἀμαθέστατον, οὐ μὴν 42.

οὐδὲ

22. οἵτινες] εἴτινες *Ald.* et *Coiſl.* Modo, conieċtaueram olim τὸν αὐτὸν ανδρα λαθρα μὲν ἐλοιδορεῖτε. Confirmat Cod. *Coiſl.* TAYLOR.

23. ἄνδρα λάθρα] ſic collocaui haec duo vocabula, quae in vulgatis traieċta ſunt.

24. ἀπειπόντα] Forte legendum ἀπείποντες. Salmas. Voluit dicere ἀπειπόντας. Quod verum eſt. TAYLOR.

25. οὐδὲν οὔτος ἐξεῦρεν ὁπόθεν ἂν εἰκότως ὑπερεῖδε etc.] Reċte *Schottus* αὐτὸς ἐξεῦρον, *ipſe inueni.* nec enim poteſt accipi δεικτικῶς (quemadmodum apud Horatium, HVNC HOMINEM *velles ſi tradere)* propter id quod ſequitur, τὴν εμην ὁμιλίαν: dicendum enim foret τὴν αὐτοῦ ὁμιλίαν. Reċte igitur *Schottus.* Idem pro ὑπερεῖδε legit ὑπερείδετε. voluit, opinor, ὑπερείδητε: quod veriſſimum puto. MARKLAND.

Dedi de meo οὐδὲν τοιοῦτον ἐξεῦρον. ego tale nihil reperire, comminiſci potui.

25 b. οὔτε γὰρ] Si ſte: θεωρῶν, credo legendum οὔτε γουν. TAYLOR.

26. θεωρῶν] Lege, ἐθεώρουν. per ſe patet. MARKL.

οὐδὲ πολυφίλȣς ὑμᾶς, ἐμαυτὸν δ' ἔρημον φίλων, οὐδ' αὖ πλȣτȣ͂ντας, ἐμὲ δὲ πενόμενον· οὐδ' αὖ ὑμᾶς μὲν ὑπερευδοκιμȣ͂ντας, ἐμαυτὸν δὲ διαβεβλημένον· οὐδὲ τὰ μὲν ἐμὰ πράγματα κινδυνεύοντα,
113.1. τὰ δὲ ὑμέτερα, ἀσφαλῶς ἔχοντα. πόθεν ἂν οὖν εἰκότως ὑπώπτευον [27] ἄχθεσθαί μοι συνόντι; καὶ

ταῦτα

Pro illa vulgata θεωρῶν dedi de meo ἑώρων. Forte natum eſt illud Θ ex eo, quod in quibusdam codicibus ſic legeretur exaratum σοφωτάτȣς θ' ἑώρων, ἐμαυτόν τ' ἀμαθέϛατον (per tau) vt τε ibi fuerit pro vulgato δέ. profecto ſi δὲ ſerues, conuenientius ſit ὑμᾶς μὲν σοφωτάτȣς ἑώρων ὄντας legi. Verum tamen in proximis inſequentibus quoque μὲν omittit.

27. poſt ὑπώπτευον videtur ὑμᾶς deeſſe.

28. καὶ ταῦτα κ. τ. λ.] εἰ μὴ ὅτι ταῦτα πρὸς τȣ̀ς τελευταίȣς ελεγετε Schott. TAYLOR.

πρὸς τȣ̀ς τελευταίȣς ἔλεγεν] Corruptiſſima ſunt. Lego: Καὶ ταῦτα δ' ὅτι πρὸς τȣ́τȣς τελευτῶντες (vel τὸ τελευταῖον) ἐλέγετε ȣ̔̀ς ȣ̓κ ᾤεσθε ἀπαγγελεῖν ἡμῖν, κἀνταῦθα σόφισμα καλὸν, εἰ περιήλθετε πάντες etc. *Et quod illis denique haec dixiſtis, quos non putauiſtis renuntiaturos eſſe nobis, ibi quoque praeclara veſtra ſapientia ſe prodidit; nempe, vt vos omnes veſtram ipſorum accuſationem circumferretis, fatentes malorum hominum ſocietate voſmet ſponte veſtra uti.* Τελευτῶντες eſt *ad vltimum, denique:* vt infra, κατέϛη τελευτῶν ἀντίδικος: et ſic ſaepiſſime. Senſus poſtulat ȣ̓κ poſt ȣ̔̀ς, (quae vox cauſa forte omiſſionis fuit,) et ἀπαγγελεῖν. omiſi εἶναι poſt καλὸν, vt ſenſui ineptiſſimum. ortum videtur habuiſſe a ſequenti εἰ. MARKLAND.

In extremis vocabuli τελευταίȣς literis videor mihi terminationem εϛάτȣς deprehendere, ſiue eſt a vocabulo

ταῦτα δ', ὅτι πρὸς τοὺς τελευταίους ἔλεγεν[28], οὓς ᾤεσθε ἀπαγγέλλειν[29] ἡμῖν. κἀνταῦθα σόφισμα 3. καλὸν[30] εἶναι, εἰ περιήλθετε πάντες ὑμῶν αὐτῶν κατηγοροῦντες, ὅτι πονηροῖς ἑκόντες ὁμιλεῖτε. περὶ μὲν οὖν τοῦ λέγοντος οὐδὲν ἂν περαίνοιτε. πυνθανόμενοι. πρῶτον μὲν γὰρ[31] εἰπόντες ἐρήσεσθε

τὸν

συγγενεστάτους, an προσφιλεστάτους, an ſimile quodpiam aliud. v. paulo poſt illa, ἀπήγγειλε τοῖς ἐμοῖς ἀναγκαίοις. Vocab. ἔλεγεν refertur ad τὸν δεῖνα, qui calumnias maleuolorum ad actorem retulerat.

29. ἀπαγγέλλειν] malim in futuro ἀπαγγελεῖν.

30. σόφισμα καλὸν —] Etſi irritum eſt in locis ita, vt hic eſt, conclamatis coniecturam periclitari, vitio tamen mihi non vertetur, ſi ingenium ego quoque hic experiar, a quo locus non fiet profecto vitioſior, atque iam eſt. poſt illa quae poſui vocabula, videtur mihi haec ſententia deeſſe. τί γὰρ ἄλλο τοῦτο δοκεῖ εἶναι, ἢ περιήλθετε. *hoc enim quid aliud eſt, quam: circumambulauiſtis vosmet ipſi accuſantes* — Det, qui valet, meliora.

31. πρῶτον μὲν γὰρ κ. τ. λ.] F. πρῶτον μὲν γάρ τι εἰπόντες ἐρήσεσθε τὸν εἰπόντα μοι. TAYLOR.

τὸν εἰπόν]α μοι, πῶς γὰρ] Diſtingue: πρῶτον μὲν γὰρ εἰπόντες ἐρήσεσθε τὸν εἰπόντα μοι; πῶς γὰρ οὐκ ἴστε πρὸς ὃν ἐλέγε]τε]όν λόγον; *Primum enim, voſne qui haec dixiſtis, interrogabitis quis fuerit, qui mihi nuntiauerit?* adeone obliuioſi, vt ab alio quaerendum habeatis quid, et cui, voſmet ipſi dixeritis? πῶς οὐκ ἴστε, vt Marc. IV, 40. πῶς οὐκ ἔχετε πίστιν; et VIII, 21. πῶς οὐ συνίετε; M.

Pro ἐρήσεσθε ego nullus dubito leg. eſſe εἴσεσθε, aut ἄρ' εἴσεσθε. vos qui dixiſtis, ſcietis procul dubio, ad quem dixeritis. Primum, ait, fruſtraneum eſt, me vobis id dicere, quod ipſi iam noſtis. deinde foret haec quoque datae fidei violatio. Poſſit quoque ſic legi,

6. τὸν εἰπόντα μοι; πῶς γὰρ οὐκ ἴϛε, πρὸς ὃν ἐλέγετε τὸν λόγον; ἔπειτα κακὸς ἂν εἴην, εἰ ταυτὰ[32] ποιήσαιμι αὐτὸν, ἅπερ ἐκεῖνος ὑμᾶς. οὐ γὰρ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ἐκεῖνος ἡμῖν ἀπήγγελλεν, ἐφ᾽ οἷσπερ ὑμεῖς ἐλέγετε πρὸς ἐκεῖνον. ἐκεῖνος μὲν γὰρ, ἐμοὶ χαριζόμενος, ἀπήγγελλε τοῖς ἐμοῖς[33] ἀναγκαίοις· 9. ὑμεῖς δὲ, βλάπτειν ἐμὲ βουλόμενοι, πρὸς ἐκεῖνον ἐλέγετε. Καὶ ταῦτα[34] εἰ μὲν ἠπίστουν, ἐξελέγχειν ἂν ἐζήτουν· νῦν δὲ[35]· ξυμβαίνει γὰρ καὶ ταῦτα[35b]. τοῖς προτοῦ, καὶ ἐμοὶ σημεῖα ταῦτα μὲν ἐκεί-

πρῶτον μὲν γὰρ εὔηθες, εἰ εἰπόντες ἐρήσεσθε. Stultum ſit, vos, qui ipſi dixeritis, interrogare, quis mihi dixerit. Sufficit vos iſta dixiſſe.

32. εἰ ταῦτα ποιήσαιμι] Lege, ταὐτὰ, *eadem*. M.

33. Ἐμοὶ] Ἀλλ᾽ ἔϛι καὶ ὀλίγῳ ὕϛερον, πρὸς τοὺς ἐμοὺς ἀναγκαίους πλάσασθαι. STEPHANVS.

34. Καὶ ταῦτα εἰ μὲν ἠπίϛουν] Deeſſe aliquid ſuſpicatur SCHOTTVS.

Quae ſequuntur adeo ſunt mendis obſita, vt eadem opera, qua lachrymas ex ſilice, ex iis mentem extundas. Placuit igitur tacere potius, quam ineptire. TAYLOR.

35. νῦν δέ· ξυμβαίνει γὰρ etc.] Recte diſtinguitur νῦν δέ· eſt enim Apoſiopeſis: quaſi dixiſſet, *Nunc vero* non opus eſt, vt ea redarguam et probem. Sic Orat. XII. ὅμως δέ· ἐγώ τε γὰρ δέομαι ἀναπαύσασθαι etc. Male edidit *Stephanus* ὅμως δ᾽ ἐγώ τε γὰρ etc. cum aliter, vt ipſe notat in Margine, in MS. fuerit. MARKLAND.

Subaudi ad νῦν δὲ, οὐκ ἀπιϛῶ, vel οὐκ ἠπίϛουν.

35 b. ταῦτα] Cum Scal. ταυτά. TAYLOR.

ἐκείνων ἐςὶν, ἐκεῖνα δὲ τέτων ἱκανά. πρῶτον μὲν, ἅπαντα δι' ὑμῶν [36] πράξαντά με περὶ τῆς θέσεως 12. τῦ ἵππε [37], προσῆγε [38] μαχόμενον κάμνοντα [39] τὸν ἵππον.

36. δι' ὑμῶν] malim δι' ὑμᾶς.

37. poſt ἵππε deſunt quaedam.

38. προσῆγε κ. τ. λ.] F. legendum προσῆγε μαχομένῳ καὶ κάμνοντι τὸν ἵππον. Salmaſ. Quae quidem lectio deinde poſcit βελόμενος. Sed in tanta impuritate hoc vel illud recte emendari quis dicet? TAYL.

προσῆγε] ſcil. πρὸς ἐμέ.

39. μαχόμενον κάμνοντα τὸν ἵππον, ἀνάγειν με βελόμενον. Διόδωρος ἔτος etc.] Totam ſententiam ita lego et diſtinguo: πρῶτον μὲν, ἅπαντα δι' ὑμῶν πράξαντός με περὶ τῆς θέσεως τῦ ἵππε, προσῆλθε μαχόμενον καὶ κάμνοντα τὸν ἵππον ἀνάγειν μοι βελομένῳ Διόδωρος. ἔτος ἀποτρέπειν ἐπειρᾶτο, φάσκων, etc. *Primùm quidem, cum de appigneratione equi omnia feciſſem vobis auctoribus, et vellem* Polycli *reſtituere equum vitioſum et morbidum, ad me acceſſit Diodorus. ille me dehortari conatus eſt, dicens* etc. Sed vt haec intelligas, ſcienda quoque eſt (friuola ſane) huius equi hiſtoria, quantum ex hac narratione colligere potuimus. Orator noſter Polycli cuidam Duodecim minas tradiderat, pro quibus equum pignori acceperat: hunc, vitioſum et morbidum deprehenſum, reſtituere voluit, et pecuniam a Polycle reportare. interceſſit Diodorus, Noſtri amicus, vt putabatur, et συνεσιαςὴς, qui illum a reſtitutione equi dehortabatur, dicens Polyclem ſine controuerſia pecuniam redditurum eſſe, ſi mereretur equus. re ad arbitros et poſtea in iudicium delata, contra Noſtrum Diodorus vertit cornua, et a Polyclis partibus ſtetit, affirmans, pecuniam non poſſe iure a Polycle repeti. Caeterum θέσεως verti *oppignerationem*:

ἵππον. ἀνάγειν [40] με βȣλόμενον Διόδωρος ἔτος ἀποτρέπειν ἐπειρᾶτο, φάσκων ȣ̓δὲν ἀντιλέξειν περὶ τῶν δώδεκα μνῶν Πολυκλέα, ἀλλ' ἀποδώσειν [41]. τότε λέγων ταῦτα, μετὰ τὸν θάνατον τȣ̃ ἵππȣ κατέστη τελευτῶν ἀντίδικος μετὰ τȣ́των, λέγων, ὡς [42] ȣ̓ δίκαιόν με εἴη κομίσασθαι τὸ ἀργύριον καί-

de quo vide *Valeſium* ad Harpocrationem V. Θέσθαι. Equus μαχόμενος, opinor, eſt quem ἀπειθῆ vocat Pollux I, 11. ἀνάγωγον et ὑβριστὴν, et ἀπειθῆ, et φιλόνεικον Xenophon, κακοήθη Heſychius, V. Γλοιάς. De vocis ἀνάγειν ſenſu iuridicali vide Harpocrat. et Pollucem VIII, 6. ſegm. 34, 35. Caetera ſunt coniecturae, quas quis vel admittat, vel, me libente, reſpuat. profecto enim haec, ſi ſana eſſent, vix tanti ſunt, vt bis legantur, nedum vt multum temporis iis impendatur. Mox pro ταῦτα leg. ταύτας, ſc. μνᾶς. MARKLAND.

Equus is dicitur μαχόμενος κάμνων, qui in pugna defatigatus eſt. μαχόμενος idem eſt atque ἐν τῷ μάχεσθαι, vel ὑπὸ τȣ̃ μάχεσθαι. Corrumpunt elegantiam dictionis qui καὶ interponunt.

40. ἀνάγειν] reducere e pugna ad dominum equi, vel ſtabulum.

41. ἀποδώσειν] videtur Polycles cum domino equi, auctore huius obiurgationis, iniſſe ſponſionem, vt ſi equus periret, ipſe Polycles pro eo duodecim minas dependeret.

42. ἀντίδικος, μετὰ τȣ́των λέγων ὡς —] ſic olim erat diſtinctum. ego ſic diſtinxi ἀντίδικος μετὰ τȣ́των, *adiunxit ſe parti aduerſariorum*, factus mihi eſt vna cum his aduerſarius, λέγων, ὡς — Et ſic diſtinguendum eſſe Taylor quoque admonuerat.

τοιγε ἐφ' ὧν γε αὐτὸν κατηγόρουν [43]. εἰ γὰρ ἃ μετὰ τούτων ἀδικουμένῳ μοι μηδὲν ἦν δίκαιον εἰπεῖν, ἤπου καλῶς συνέπραττον. καὶ ἐγὼ μὲν ᾤμην Φιλοσο- 18.
φοῦντας [44] αὐτοὺς περὶ τοῦ πράγματος ἀντιλέγειν τὸν ἐναντίον λόγον [45]. οἱ δ' ἄρα οὐκ ἀντέλεγον, ἀλλ' ἀντέ-

43. ἐφ' ὧν γε αὐτὸν κατηγόρουν. εἰ γὰρ ἃ etc.] Haec mihi obſcuriſſima ſunt: vt et iſta, quae mox ſequuntur, ὀριζόμενοι, ὁ Πολυκλῆς etc. Forte, ὀργιζόμενος ὁ Πολυκλῆς· ante quae nonnulla deeſſe puto. Poſt, pro ἀποτρέπειν φάσκοιτε, ſenſus videtur poſtulare ἀποτρέψειν ἐφάσκετε: et pro κωλύσετε legendum ἐκωλύσατε, propter iſtud ἤδη. Paulo ante, pro δοκοίη, ſcribendum δοκοίην. MARKLAND.

Rurſus hic nonnulla deſunt, quo fit, vt locus hic intelligi et interpretando reddi nequeat. Num καίτοι — (hic deſunt quaedam, quae coniectura reſtaurare nequeo) ἀφ' ὧν γε αὐτοὶ κατηγόρουν. — ex illis ipſis, quae illi mihi vitio dabant. εἰ γὰρ παρὰ τούτων ἀδικουμένῳ μοι μηδὲν, μηδὲν δίκαιον ἦν εἰπεῖν. Nam ſi mihi ab iſtis nulla re laeſo nil erat, quod iure quererer, vtique decebat eos communem inter ſe cauſam habere.

44. φιλοσοφοῦντας] Φιλοσοφέω hic accipitur, vt Latinis *Philoſophari* eſt interdum. SALMAS.

φιλοσοφεῖν h. l. eſt quaeſtionem propoſitam more philoſophorum, praeſertim academicorum, aequo et ſuſpenſo animo, neutramque in partem inclinato agitare; vt collatis inter ſe libratisque momentis veritas tandem eruatur, exercitationis tantummodo ſcholaſticae ergo in diſputando.

45. τὸν ἐναντίον λόγον] alias τὸν ἥττω, cauſam iniquam, partem cauſae deteriorem, inferiorem, oppoſitam parti cauſae iuſtae, aequae, verae, probabili.

ἀντέπραττον. καὶ διὰ τοῦτο ἀντέπραττον, ἵνα τὸν ἐμὸν λόγον εἰδείη Πολυκλῆς. ἐδηλώθη γὰρ ταῦτα
21. παρόντων τῶν διαιτητῶν. * ὀργιζόμενος ὁ Πολυκλῆς εἶπεν, ὅτι καὶ τοῖς ἐμοῖς ἐπιτηδείοις ἀδικεῖν δοκοίη, ὡς πρὸς ἐκεῖνον λέγοιεν. ἆρά γε ταῦτα [47] ξυμβαίνει τοῖς ἀπαγγελλομένοις; ὁ γὰρ αὐτὸς [48] ἀπήγγειλεν, ὡς τοὺς ὑπὲρ ἐμοῦ μέλλοντας λέγειν, ἀπο-
24. τρέπειν [49] φάσκοιτε, τοὺς δέ τινας ἤδη * κωλύσαιτε [50]. καὶ ταῦτα τί με δεῖ φανερώτερον ἐξελέγχειν

ludebant ſic philoſophi in quaeſtionibus controuerſis vtramque in partem diſputando agitandis, exercendi aut oſtentandi ingenii cauſa.

46. ὀργιζόμενος] ſic dedi ſecundum Markl., in mſtis eſt ὀριζόμενος. in ſingulari. vulgati dant ὀριζόμενοι. in plurali. tum deeſſe videtur γὰρ, aut leg. ἐφ᾽ οἷς ὀργιζόμενος, ὁ πολυκλῆς εἶπεν, ὅτι καὶ τοὺς ἐμοὺς ἐπιτηδείους ἀδικεῖν δοκοῖεν, οἷς πρὸς ἐκεῖνον [is eſt ipſe Polycles] λέγοιεν. Sic videtur locus hic legendus. Sed tota cauſa eſt obſcuriſſima, vt ſuſpenſo timidoque gradu hic, vt in ſpiſſa caligine loco ſalebroſo et incilibus interciſo incedere oporteat.

47. ἆρά γε ταῦτα] num leg. ἆρά γε καὶ ταῦτα. Num *etiam* haec, quae nunc ſtatim dicam, conſentiunt cum illis, quae ab illo certo homine de vobis ad me relata ſunt? ταῦτα ſic non ad praemiſſa referetur, ſed ad inſequentia.

48. αὐτὸς] idem, qui illa ad me retulit, quorum cauſa ſuſcepta eſt tota haec vobiſcum expoſtulatio.

49. ἀποτρέπειν] malim ἀποτρέψειν. in futuro.

50. κωλύσαιτε] ſic, in optatiuo, dedi de meo, pro vulgato κωλύσετε. nonnullos iam a vobis cohibitos fuiſſe.

* ἔτι [51]. φέρε γὰρ ἤδη ποτὲ ἐκεῖνο [52], ὅτι [53] Κλει-

τοδί-

51. ἐξελέγχειν ἔτι. φέρε γάρ.] ſic dedi de meo. vulgati ſic dant ἐξελέγχειν. ὅτι φέρε γ.

52 ὅτι φέρε γὰρ ἤδη ποτὲ ἐκεῖνος· ὅτι etc.] Cum aliqua Veri ſpecie hoc in loco, opinor, verſati fuimus, totum ſic legendo et diſtinguendo: καὶ ταῦτα εἴ με δεῖ φανερώτερον ἐξελέγχειν, τί, φέρε γάρ, τί δήποτε ἐκεῖνο, ὅτι Κλειτοδίκου δεηθεὶς λέγειν, οὐκ ἔτυχον; καὶ γὰρ δὴ παρῆν τούτοις (ἐπεὶ κέρδος — πρὸς ὑμᾶς) οὕτω προθύμως, ὥστε σπουδάσαι — πλάσασθαι ταῦτα. *Atque haec ſi me redarguere manifeſtius neceſſe ſit, quale age, quale tandem fuit iſtud, quod Clitodicum obteſtatus, vt cauſam meam peroraret, non obtinuit? aduerſariis enim meis patrocinatus eſt (me enim apud vos calumniari in lucro ponebat) adeo prompte et libenter, vt operam dederit eadem figmenta ad neceſſarios meos deferre.* Explicatione non indigere puto. Caeterum κέρδος ἦν διαβάλλειν ἐμὲ, tale eſt, quale iſtud Pauli ad Philippenſes I, 21. καὶ τὸ ἀποθανεῖν, κέρδος. Vide et Orat. XXIV. *Excitantis* Formula eſt vſitatiſſima φέρε γάρ. Pro ταὐτὸν MS. ταῦτα: vnde feci ταὐτά, *eadem;* nempe qualia vos finxeratis. *Schottus* quoque coniecerat ἐκεῖνο. Λέγειν eſt, quod infra plenius effert, λέγειν ὑπὲρ ἐμοῦ. MARKLAND.

ἐκεῖνο] *ſic dedi pro vulgato ἐκεῖνος, e Schotti ſententia. ſubaudi σκοπῶμεν. Et neſcio, an hoc ipſum addendum ſit. *age etiam illud ſpectemus.* facile fieri potuit, vt ipſius vocabuli σκοπῶμεν maxima pars neſcio quo caſu periret, ſola prima litera ſupereſſet et cum ἐκεῖνο coaleſceret.

53. ὅτι κλειτοδίκου —] Schottus vtrumque, ὅτι [tam hoc, quam proximum ſuperius] excludit, ad hunc modum: ἐξελέγχειν. φέρε γὰρ ἐκεῖνο. Κλειτοδίκου· — TAYLOR.

τοδίκου δεηθεὶς ἐκλέγειν, οὐκ ἔτυχον. οὐ γὰρ δὴ παρῆν τούτοις, ἐπεὶ κέρδος ἦν αὐτῷ διαβάλλειν ἐμὲ
27 πρὸς ὑμᾶς, οὕτω προθύμως, ὥστε σπουδάσαι πρὸς τοὺς ἐμοὺς ἀναγκαίους πλάσασθαι ταυτόν[54]. Γινώσκω δὲ νῦν ἤδη καὶ πάλαι ζητοῦντας[55] πρόφασιν, ἡνίκα Θρασύμαχον ὑμᾶς ἐφάσκετε λέγειν κακῶς δι'
30 ἐμέ. καὶ ἐγὼ μὲν ἠρώτων αὐτὸν, εἰ δι' ἐμὲ κακῶς λέγοι[56] Διόδωρον. ὁ δὲ τοσοῦτον ὑπερεῖδε τὸ δι' ἐμέ. πολλοῦ γὰρ δεῖν ἔφη, δι' ὀντινοῦν εἰρηκέναι Διόδωρον κακῶς. καὶ ταῦτα, προσάγοντος[57] ἐμοῦ, πρόθυμος ὁ Θρασύμαχος ἦν ἐξελέγχεσθαι, περὶ ὧν οὗ-
33 τος[58] ἔλεγεν. οὗτος δὲ πάντων μᾶλλον[59] διεπράτ-

54. ταυτὸν] num ταῦτ' αὐτόν. Verum totus hic locus, vt vniuerſum hoc opuſculum, mihi ſpiſſiſſimus eſt atque intricatiſſimus.

55. ζητοῦντας]; addendum, aut certe ſubaudiendum eſt ὑμᾶς.

56. λέγοι] ſic dedi pro λέγει vulgato. tametſi multum non intereſſe fateor.

57. προσάγοντος ἐμοῦ] ſcil. Thraſymachum ad Diodorum.

58. οὗτος] ille non nominatus ſuſurrator, qui ſermones illos clandeſtinos ad actorem retulerat. Sed proximum οὗτος ego ad Diodorum refero.

59. πάντων μᾶλλον] Opinor, πάντ' ἂν μᾶλλον διεπράττετο: *quiduis potius faceret.* Quae ſequuntur, ſic diſtinguenda: μετὰ τοῦτον Αὐτοκράτης, ἐμοῦ παρόντος, Θρασυμάχῳ ἔλεγεν, Εὐρυπτόλεμον etc. MARKL.
Sententia poſtulat aut διεταράττετο, aut διετράπετο. eadem vtrumque ſententia.

τετο· μετὰ τοῦτον Αὐτοκράτης, ἐμοῦ παρόντος, Θρασυμάχῳ ἔλεγεν, Εὐρυπτόλεμον αὐτῷ μέμφεσθαι, φάσκοντα κακῶς ἀκούειν ὑπ' αὐτοῦ. τὸν ἀπαγγέλλοντα δὲ εἶναι Μηνόφιλον· εὐθὺς δ' ἐκεῖνος ἐπὶ τὸν Μηνόφιλον ἐβάδιζε μετ' ἐμοῦ· κἀκεῖνος οὔτε ἀκοῦσαι 36.
πώποτε ἔφασκεν, οὔτε ἀπαγγεῖλαι πρὸς Εὐρυπτόλεμον. καὶ οὐ ταῦτα μόνον, ἀλλ' οὐδὲ διαλέχθαι πολλοῦ χρόνου. τοιαύτας προφάσεις προφασιζόμενοι, τότε μὲν ἐκ τῆς ἐμῆς καὶ Θρασυμάχου συνουσίας ἐστὲ [60] φανεροί, νῦν δὲ ἐπειδὴ ἐκλελοίπασιν ὑμᾶς 39.
αἱ προφάσεις, ἐλευθεριώτερόν με κακώσας [61], κλέπτῃ δ' οὐδέν. χρῆν μὲν οὖν τότε με γινώσκειν ὀφειλόμενόν με [62] ταῦτα παθεῖν, ὅταν καὶ πρὸς ἐμὲ περὶ ὑμῶν

60. ἐστὲ] malim ἦτε in imperfecto. poſt φανεροὶ deeſt ἐμοὶ ἀπεχθόμενοι, aut ἐμὲ βαρυνόμενοι, aut πρός ἐμε δυσνούστεροι ὄντες; vel tale quid.

61. κακώσας, κλέπτῃ δ' οὐδέν.] Lego et diſtinguo: νῦν δὲ, ἐπειδὰν ἐκλελοίπασιν ὑμᾶς αἱ προφάσεις, ἐλευθεριώτερόν με κακώσαντες, κλέπτετε οὐδέν: *nunc autem, quando nihil quod obtendatis habetis, ſine vlla ſimulatione aperte me inuaditis:* ita vertit Interpres Brabantus: ad Senſum non male. Κλέπτειν vero pro *clam agere* vel *latere* notiſſimum eſt. Mox, pro ἔλεγε κακῶς legendum ἐλέγετε. MARKLAND.

Duas poſtremas literas v. κακώσας amputandas eſſe, facile liquet. ſed tum dubium eſt, vtrum λέγετε an ποιεῖτε deſit. In κλέπτῃ videtur κλέπτετε latere. niſi plura deſunt. Sed nimis confoſſus hic eſt locus a ſcabie et vermibus, quam vt ſanari queat.

62. με ſecundi loco malim μοι legi. aut vtrumque copulari, vt ſit ὀφειλόμενόν μοι με ταῦτα παθεῖν.

ϱὶ ὑμῶν αὐτῶν ἐλέγετε [63] κακῶς· ἔπειτα καὶ περὶ
42. Πολυκλέους, ὦ νυνὶ βοηθεῖτε πάντες, εἴρηκα πρὸς ὑμᾶς, κᾆτα τὶ δὴ ταῦτα * οὐκ ἐφυλαττόμην [64]; εὔηθές τι ἔπαθον. ᾤμην γὰρ ἀπόθετος [65] ὑμῖν εἶ-

V 5 ναι

Non dicitur ἐγὼ ὀφείλομαι, neque ἐγώ εἰμι ὁ ὀφειλόμενος, ſed ὀφείλεταί μοι τοῦτο.

63. ἔλεγε] Hic ſaltim eligerem ἐλέγετε. TAYLOR. Et ſic dat Hanouiana. et ego ſecundum illam idem dedi.

64. κατά τι δή τι ταῦτα ἐφυλαττόμην, εὔηθές τι ἔπαθον.] Lego: κατά τι δή ποτε ταῦτα ἐφυλαττόμην· εὔηθές τι παθών. *dixi vobis quam ob rem haec vitaui*, vel, *in his cautus fui: ſtulte quidem ego: opinabar enim* etc. κατά τι δή ποτε, vt apud Dion. Halicarnaſſeum De Struct. Orat. ſegm. 22. κατά τι δή ποτε βούλεται μὲν εἶναι βραχεῖα ἡ πρώτη συλλαβὴ τοῦ Κλυτάν. et ita paſſim. Statim, ἀπόθετος φίλος eleganti ſſime dicitur, metaphora ſumta a *Vino* vel aliis pretioſis κειμηλίοις, quae ἀποτίθενται, *ſeponuntur*. amicus *interioris notae*. Sic *ſepoſitam togam* dicit Tibullus, non quotidiani vſus, et ideo in maiori pretio. ita *ciuitate Athenis donari* vocatur δωρεὰ ἀπόθετος τοῖς εὐεργέταις, *donum benefactoribus ſepoſitum*, apud Auctorem Orat. in *Neaeram*, quae vulgo Demoſthenis nomen praefert. Xenophon Ἀναβασ. II. p. 279. de palmarum glandibus: τὰς δέ τινες ξηραίνοντες, τραγήματα ἀπετίθεσαν· *pro bellariis repoſuerunt*, vel *ſepoſuerunt*. MARKL.

Dedi de meo κᾆτα τὶ δὴ ταῦτα οὐκ ἐφυλαττόμην; *ecquid tamen ego iſtaec haud caui?* reſpondet εὔηθές τι ἔπαθον.

65. ἀπόθετος] repoſitus in arcano quodam theſauro, vt veſtis ſplendidior, quam in arca ſeruamus, ne inquinetur. inde pro re omni cara, ſacra, quam ſer-

ναι φίλος, τȣ̃ 66 μηδὲν ἀκȣ̃σαι κακὸν, δι᾽ αὐτὸ τȣ̃το, διότι πρὸς ἐμὲ τȣ̀ς ἄλλȣς 67 ἐλέγετε, καὶ παρακαταθήκην ἔχων 68 ὑμῶν παρ᾽ ἑκάςȣ λόγȣς πο- 114.I νηρȣ̀ς περὶ ἀλλήλων. ἐγὼ τοίνυν ἑκὼν ὑμῖν ἐξίςαμαι τῆς φιλίας. ἐπείτοι μὰ τȣ̀ς θεȣ̀ς ȣ̓κ οἶδ᾽ ὅ, τι ζημιωθήσομαι μὴ ξυνὼν ὑμῖν. ȣ̓δὲ γὰρ ὠφελȣ́μην ξυνών. πότερον γὰρ, ὅταν ᾖ τι μοὶ πρᾶγμα, τότε 3. ποθέσομαι 69 τὸν ἐρȣ̃ντα καὶ τȣ̀ς μαρτυρήσοντας; καὶ νῦν ἀντὶ μὲν 70 τȣ̃ λέγειν ὑπὲρ ἐμȣ̃, τὸν λέγοντα πειρᾶσθε κωλύειν· ἀντὶ δὲ τȣ̃ βοηθεῖν ἐμοὶ καὶ μαρτυρεῖν τὰ δίκαια, ξύνεςε τοῖς ἐμοῖς ἀντιδίκοις.

uare ab omni macula et noxia ſaluam quam diligentiſſime cauemus. vt arabicum صمان

66. τȣ̃] rectius καί. TAYLOR.

Imo vero τȣ̃ bene habet. ſubauditur χάριν vel ἕνεκα. ſaepe vſurpatur pro ὥςε. conſtructio haec graecis eſt vſitatiſſima. poteſt reddi, *reſpectu*, vel *ratione*, vel *quod attinet*.

67. τȣ̀ς ἄλλȣς ἐλέγετε] interpone aut adde κακῶς.

68. ἔχων] imo vero εἶχον aut ἔσχον.

69. πρᾶγμα, τότε ποθέσομαι] num πρᾶγμά ποτε, τόθ᾽ ἕξομαι παρ᾽ ὑμῶν τὸν συνερȣ̃ντα. hoc poſterius συνερȣ̃ντα colligo ex ἀναιρȣ̃ντα, quod eſt in Vindobonenſi.

70. καὶ νῦν ἀντὶ μὲν etc.] Deeſt aliquid. Lego, ἀλλὰ καὶ νῦν: vt ſit Reſponſio ad ſuam ὑποφοράν. Sic mox, ἀλλὰ καὶ νῦν ὑμεῖς με μόνον κακῶς λέγετε: ita legendum pro ἐλέγετε. Τὸ νυν opponitur τῷ τοτε praecedenti. MARKLAND.

Aut καὶ cum οἱ eſt commutandum, aut vtrumque eſt copulandum ſic οἱ καὶ νῦν ἀντὶ μὲν.

6. κοις [71], * καὶ μαρτυρεῖτε. ὡς εὔνοι ὄντες ἐμοὶ, τὰ βέλτιστα ἐρεῖτε περὶ ἐμοῦ; ἀλλὰ καὶ νῦν ὑμεῖς με μόνον κακῶς * λέγετε [72]. τὸ μὲν οὖν ἐμὸν οὐκ ἐμποδὼν [73] ὑμῖν ἔσται. τοιοῦτον [74] γὰρ πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς
9. πείσεσθε. ἐπειδήπερ ὑμῖν ἔθος ἐστὶν, ἕνα τῶν ξυνόντων ἀεὶ κακῶς λέγειν καὶ ποιεῖν, ἐπειδὰν ὑμῖν ἐγὼ μηνύσω [75] πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς τρέψεσθε [76], κἄπει-

τα καθ'

71, ἐμαρτυρεῖτε ὡς εὔνοι etc.] Puto legendum, οἱ οὐκ ἐμαρτυρεῖτε ὡς εὔνοι etc. *voſne, qui ex beneuolentia erga me teſtimonium pro me ferre noluiſtis*, vos, inquam, *aliquid boni de me dicetis?* vnde hoc *futurum* datur ſperare, cum *etiam* NVNC *me maxime omnium maledictis inceſſitis?* Indignationis haec ſunt plena. MARKLAND.

Dedi de meo ἀντιδίκοις, καὶ μαρτυρεῖτε., hic finit ſententia. tum incipit vehemens et acerba inimicorum obiurgatio ὡς εὔνοι ὄντες (ſic enim leg. in plurali, et ſic dedi de meo, pro εὔνους vulgato. *Voſne optime de me praedicabitis, tanquam bene mihi volentes?* Poſt haec ſcripta μαρτυρεῖτε inueni in Vindob. quoque.

72. λέγετε] ſic dedi de meo pro ἐλέγετε vulgato. praeſens tempus poſtulat praemiſſum καὶ νῦν.

73. ἐμποδὼν] per me quidem haud ſtabit, quo minus res veſtras ex animi veſtri ſententia agatis. vel ſic. haud ego equidem ſorti intercedam, quaecunque vos manet, et quam nunc vobis eo praedictum.

74. τοιοῦτον] quale ſcil. nunc ſtatim dicam.

75. ἐγὼ μηνύσω] Lege, ἐγὼ μὴ συνῶ (vel ξυνῶ) *poſtquam ego inter vos verſari deſiero.* et mox, πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς τρέπεσθε: lege, τρέψεσθε; *in voſmet ipſos conuertemini.* συνῶ vel ξυνῶ ὑμῖν ſaepe occurrit in hac Oratione, et vbique. Gorgias Orat. pro Palamede: ἀλλὰ μεθ' ἑτέρων; τίνων; δηλονότι τῶν νῦν ὄντων. (l.

τα καθ' ἕνα ἕκαςον ὑμῖν αὐτοῖς ἀπεχθήσεσθε. τὸ δὲ τελευταῖον, εἷς ὁ λειπόμενος αὐτὸς αὐτὸν κακῶς ἐρεῖ. κερδανῶ δὲ τοσȣ̃τον, ὅτι πρῶτον 77 μὲν ὑμῶν 12. ἀπαλλαγεὶς, ἐλάχιςα κακῶς ὑφ' ὑμῶν πείσομαι. τȣ̀ς μὲν γὰρ χρωμένȣς ὑμῖν, κακῶς καὶ λέγετε καὶ ποιεῖτε, τῶν δὲ μὴ χρωμένων ȣ̓δένα πώποτε.

συνόντων.) πότερον ἐλευθέρων ἢ δȣ́λων; ἐλευθέροις γὰρ υμιν συνειμι. Praecedentia vero ſic diſtinguenda — πείσεσθε (ἐπειδήπερ ὑμῖν — καὶ ποιεῖν) ἐπειδὰν ὑμῖν μὴ συνῶ, πρὸς ὑμᾶς αὐτȣ̀ς τρέψεσθε· κἄπειτα, καθ' ἕνα ἕκαςον ὑμῖν αὐτοῖς ἀπεχθήσεσθε· τὸ δὲ τελευταῖον, εἷς ὁ λειπόμενος αὐτὸς αὐτὸν κακῶς ἐρεῖ. Mox, pro κακῶς καὶ λέγετε, videtur legendum δει, cui reſpondet ȣ̓ πώποτε in fine ſententiae: et ita ſupra dixit, αει κακῶς λέγειν καὶ ποιεῖν. Notandum quoque, mutilam eſſe hanc Orationem, prout patet ex iſtis, κερδανῶ δὲ τοσȣ̃τον, ὅτι πρωτον μεν, ὑμῶν ἀπαλλαγεὶς, ἐλάχιςα κακῶς ὑφ' ὑμῶν πείσομαι· (τȣ̀ς μὲν γὰρ, — ȣ̓δένα πώποτε) atque ita finitur Oratio, pendente adhuc πρῶτον μὲν, ſine Redditiuo ſuo ἔπειτα δὲ, vel ſaltem δὲ, ſiue vltima includas Parentheſi, ſine non. Signandum igitur defectum puto. MARKLAND.

μηνύσω videtur bene habere, et haec eſſe ſententia. vbi ego vobis ſignificauero, qui veſtrum quem coetus veſtri verbis contumelioſis inſectatus ſit.

76. τρέψεσθε in futuro, dedi pro vulgato τρέπεσθε.

77. πρῶτον μὲν] Praeſtolor ἀνταπόδοσιν. TAYLOR.

Nihil hic deeſſe videtur. ſolummodo pro πρῶτον μὲν ὑμῶν legatur πρώτιςος ὑμῶν.

ΛΥΣΙΟΥ

ΛΥΣΙΟΥ

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ[1].

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Miles emeritus propter priuatas ſimultates rurſus catalogo adſcribitur. Quod cum parum profecerint inimici (vti veriſimile eſt, nam in hac parte deficit oratio) *poſtulatur conuitii*, νόμου διαῤῥήδην ἀγορεύοντος τοὺς ἐν τῷ συνεδρίῳ λοιδοροῦντας ζημιοῦν. *Aeſtimata mulcta, nondum vero exacta, Quaeſtores, in quorum tabulas relata erat, cauſam cognoſcunt, fortaſſe praeter legem, hominemque abſoluunt. Iam ventum eſt ad iudices.*

Τί ποτε διανοηθέντες οἱ ἀντίδικοι, τοῦ μὲν πράγματος παρημελήκασι, τὸν δὲ τρόπον μου ἐπε-
21. χείρησαν διαβάλλειν; πότερον ἀγνοοῦντες, ὅτι [2]

περὶ

1. Λυσίου λογος ὑπὲρ τοῦ Στρατιώτου. *Coisl.* Pro ὑπὲρ, περὶ *Harpocr.* in Δικαίωσις, qui merito quoque ambigit, εἰ γνήσιος haec Oratio. TAYLOR.

2. ὅ, τι] Pro ὅτι *Aldinae* editionis Steph. mala prorſus fide. Non *quid* dicendum ſit, ſed *omnino dicendum eſſe.* Nam ἔξω τοῦ πράγματος λέγειν, cuiuſmodi ſit mores hominis exagitare, cauſam negligere, vetitum eſt in quibuſdam Actionibus Atticis. Vid. *Lyſiae* orationem exeuntem *apologeticam adu. Simonem. Petit. Legg. Attic. L. 7. tit. 1. Poll.* VIII. 10. ceterosque et quae nos quoque dicturi ſumus de Legg. Atticis apud *Lyſiam* repertis. TAYLOR.

περὶ τοῦ πράγματος προσήκει λέγειν; ἢ τόδε μὲν ἐπίστανται, ἡγούμενοι δὲ λήσειν, περὶ τοῦ παντὸς[3] *πλείω λόγον ἢ τοῦ προσήκοντος ποιοῦνται; ὅτι μὲν* 24.
οὖν οὐκ ἐμοῦ καταφρονήσαντες, ἀλλὰ τοῦ πράγματος, τοὺς λόγους ποιοῦνται, σαφῶς ἐπίσταμαι. εἰ μέντοι ὑμᾶς οἴονται[4] *δι' εὔνοιαν*[5] *ὑπὸ τῶν διαβολῶν πεισθέντας καταψηφιεῖσθαί με, οὐκ ἂν θαυμάσαιμι*[6]. *ᾤμην μὲν οὖν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, περὶ τοῦ ἐγκλήματος οὐ περὶ τοῦ* 27.
τρόπου, τὸν ἀγῶνά μοι προκεῖσθαι. διαβαλλόντων δέ με τῶν ἀντιδίκων, ἀναγκαῖόν ἐστι περὶ πάντων[7] *ἀπολογίαν ποιήσασθαι. πρῶτον μὲν οὖν περὶ τῆς*

ἀπο-

3. *περὶ τοῦ παντὸς*] Delendum *τοῦ*. nunquam enim, niſi fallor, ita loquitur Noſter, aliter, centies. MARKL.

Aut cum Marklando faciendum eſt, aut leg. *περὶ τοῦ ἐπιόντος* (id eſt *τοῦ ἐπιόντος*) quicquid in buccam, vel in mentem venit.

4. *οἴονται*] ſic dedi pro vulgari *οἷόν τε*.

5. *εὔνοιαν*] imo vero *ἄνοιαν*. per vel propter ſtultitiam ſuam opinantur.

6. *οὐκ ἂν θαυμάσαιμι.*] Demens eſſet reus, qui coram iudicibus ſuis ita loqueretur. nonne ſcripſit Lyſias, *τοῦτ' ἂν θαυμάσαιμι*? MARKLAND.

Non video, cur non reus coram iudicibus hac oratione vti poſſit, a qua iudicum dignitati nil derogatur, neque nota eorum nomini inuritur. Non mirer, ait, ſi aduerſarii tam ſtulti ſint, vt futurum ſperent, vt vos a calumniis decepti ius aequum peruertatis. Stultitiae ignominia hic non in iudices, ſed in aduerſarios confertur.

7. *περὶ πάντων*] ſcil. *ὧν διαβεβλήκασι* vel *κατηγορήκασι*.

30. ἀπογραφῆς ὑμᾶς διδάξω. ἀφικόμενος πρότερον [8] εἰς τὴν πόλιν, οὔπω δύο μῆνας ἐπιδεδημηκὼς, κατελέγην στρατιώτης. αἰσθόμενος δὲ τὸ πραχθὲν, ὑπετοπούμην [9] εὐθέως ἐπὶ μηδενὶ ὑγιεῖ κατειλέχθαι. προσελθὼν οὖν τῷ στρατηγῷ ἐδήλωσα, ὅτι ἐστρατευ-
33. μένος εἴην [10]. ἔτυχον δὲ οὐδενὸς τῶν μετρίων· προπηλακιζόμενος δὲ, ἠγανάκτουν μὲν, ἡσυχίαν δ' εἶχον. ἀπορούμενος δὲ καὶ συμβουλευόμενος τινὶ τῶν πολιτῶν, τί χρήσομαι τῷ πράγματι, ἐπυθόμην ὡς καὶ δήσειν με ἀπειλοῖεν, λέγοντες [11], ὅτι οὐδὲν ἐλάτ-

8. πρότερον] imo vero προπέρυσιν *anno abhinc retro tertio.* Confirmant hanc ſuſpicionem inſequentia v. p. 114, 37. de Cteſicle archonte, collata cum v. 40. ἐξιούσης τῆς ἀρχῆς, Cteſiclis puta.

9. ὑπετοπούμην] ſic dedi pro vulgari ὑπετυπούμην. quod dedi, idem eſt atque ὑπετόπαζον. ſuſpicabar.

10. ἐστρατευμένος εἴην] Rude donatus: τὰς στρατείας ἐστρατευμένος ὅσαι ἂν αὐτῷ προσετάχθησαν, vt loquuntur Oratores Attici. V. *Aeſch. c. Timarch.* p. 5. edit. *Steph.* init. TAYLOR.

11. λέγοντες ὅτι κ. τ. λ.] Senſum funeſtauit lacuna deploratiſſima, quam ante comma proximum cuiuis ſubodorari licet. TAYLOR.

Cteſicles puta, qui videtur idem ille Strategus fuiſſe, de quo defenſor modo commemorauerat, vna cum aſſeſſoribus ſuis. nihil hic deeſſe videtur. Verum principio orationis deeſſe nonnulla vt ſuſpicer, pene inducor a vocabulo τὰ προειρημένα. niſi malumus exiſtimare, hoc vocabulo ſignificari partem illam orationis ab accuſatore habitae, qua is verba retuliſſet contumelioſa, a defenſore in Cteſiclem conieίcta.

ἔλαττω χρόνον Καλλικράτους Πολύαινος ἐνδημοίη [12]. 36. κἀμοὶ μὲν τὰ προειρημένα διείλεκτο [13] ἐπὶ τῇ Φιλίου τραπέζῃ· οἱ δὲ μετὰ Κτησικλέους [14] τοῦ ἄρχοντος, ἀπαγγείλαντος [15] τινὸς ὡς ἐγὼ λοιδοροῖμι, τοῦ νόμου ἀπαγορεύοντος [16], ἐάν τις ἀρχὴν ἐν συνεδρίῳ λοιδο-

12. πολύαινος ἐνδημοίη] Videor mihi hoc e loco colligere, Polyaenum fuiſſe cauſae huius defenſorem, et Callicratem tribunum illius manipuli, in quo Polyaenus militaret. Sententia haec eſt, non debere Polyaenum, qui miles gregarius eſſet, aegre ferre, neque queri, quod in caſtra exire tam cito iuberetur. Callicratem, eius tribunum, illuc iam eſſe profectum. Iniquum eſſe militem, qui poſtulet, diuturnius in vrbe otium ſibi, quam tribuno, concedi.

13. διείλεκτο] id eſt εἴρητο ἐν τῷ διαλέγεσθαι μετὰ τῶν φίλων.

14. Κτησικλέους] Cteſicles Archon fuit Olymp. CXI. 3. At *Lyſias* maturius ſupremum diem obierat. TAYLOR.

οἱ μετὰ κτησικλέους, videtur nouo modo dictum eſſe, pro illo ſolito οἱ περὶ κτησικλέα. Cteſicles, Archon, eiuſque aſſeſſores in tribunali rerum bellicarum.

15. ἀπαγγείλαντος] ſubaudi αὐτοῖς. et ad λοιδοροῖμι, αὐτὸν aut αὐτοὺς.

16. τοῦ νόμου ἀπαγορεύοντος ἐάν τις κ. τ. λ.] *Cum lex vetaret Magiſtratui in ipſo ſenatu nulla legitima de cauſa conuitium facere.* Interpres acutus et iuris Attici conſultiſſimus. Quid? Licebatne ergo Magiſtratui *extra Senatum* conuitia quaecunque ad rauim vſque ingerere? Nam, quantum tuam orationem video, id Solo non cauit. Attamen profecto ignoſci potes, cum *Petito* viro optimo haec ipſa impoſuerunt. Impoſuerunt dico, nam et ille hunc locum non intelle-

xit. Conuitia in Magiſtratum euomendi licentiam ab omni ore et *vbique* remouit Iuriſprudentia Attica: atque etiam a Foro, a Sacris, a Senatu contumeliam vel *Priuatorum*, id quod in hoc loco voluit *Lyſias*. *Illo* probato *hoc* facilius ſequetur. Et ecce. Εαν Θεσμοθέτην, ἤ τινα τέτων, οἷς ἂν ἡ πόλις τινὰ ἄδειαν, ἢ ςεφανηφοϱίαν, ἢ τινὰ τιμὴν δῷ, ὑβϱίσῃ τις, η κακως ειπῃ, ἄτιμος ἔςω καθάπαξ. Demoſth. *c. Midiam.* Videtis nullam πϱοθεσμίαν, nullam omnino vel *loci* vel temporis vel alicuius circumſtantiae haberi rationem: attamen ἄτιμος ἔςω καθάπαξ. Iam vero quid ſtatuit eadem Iurisprudentia de Priuatis? Ζῶντα δὲ κακῶς λέγειν ἐκώλυσε πϱὸς ἱεϱοῖς, καὶ δικαςηϱίοις καὶ αϱχειοις, καὶ θεωϱίας ἔσης ἀγώνων· ἢ τϱεῖς δϱαχμὰς τῷ ἰδιώτῃ, δύο δ᾽ ἄλλας ἀποτίνειν εἰς τὸ δημόσιον ἔταξε. Plutarch. in *Solone.* Τȣ͂ μὲν νόμȣ διαϱϱήδην ἀγοϱεύοντος τȣ̀ς εν τῳ συνεδϱιῳ λοιδοϱȣ͂ντας ζημιȣ͂ν ἀκηκόατε. Noſter procedente oratione. De Rabulis in Concionibus verba facientibus maxime id cauit. Τῶν Ῥητόϱων ἐάν τις λέγῃ ἐν βȣλῃ ἢ ἐν δημῳ πεϱὶ τȣ͂ εἰσφεϱομένȣ, μὴ χωϱὶς πεϱὶ ἑκάςȣ, ἢ δὶς πεϱὶ τȣ͂ αὐτȣ͂, ὁ αὐτὸς τοῖς αὐτοῖς, ἔτι εἰ λοιδοϱηται ἢ κακως αγοϱευῃ τινὰ — αφειμένης τῆς εκκλησιας, ἢ τῆς βȣλης, κυϱιευέτωσαν οἱ πϱόεδϱοι μεχϱὶ ν δϱαχμῶν κ. τ. λ. Aeſch. *c. Timarch.* Quanquam et alibi quoque conuitiantem reprimit. Non ergo in his verbis ſomniandum eſt de *Magiſtratu*, ſed αϱχην per *omnino* exponi velim. Paſſim ita. Οντινα μὲν τϱόπον, αϱχην ἔγωγε ȣ̓κ ἔχω εἶπαι. Herodot. *Vran.* 128. Οἱ ςασιῶται σφι γενόμενοι, ἐπεβȣ́λευον θάνατον Στϱάττι τῷ Χίȣ τυϱάννῳ, ἐόντες αϱχην ἑπτά. Id. *ibid.* 132. Αμομφάϱετος δὲ αϱχην τε ȣ̓δαμᾶ Παυσανίην τολμήσειν σφέας ἀπολιπεῖν κ. τ. λ. Id. *Calliop.* 56. Add. 59. 79. et *Clio.* 9. Ita *Sophocl. Electr.* 441.

Αρχην γὰρ, εἰ μὴ τλημονεςάτη γυνὴ
Πασῶν ἔβλαςε, τάσδε δυσμενεῖς χοὰς
Οὐκ ἄν ποθ᾽ ὅν γ᾽ ἔκτεινε, τῷ δ᾽ ἐπέςεφε.

Ioſeph. Antiq. I. 3. 8. Σῶφρον γὰρ εἶναι την αρχην αὐτοῖς μηδὲ χαρίσασθαι τὸ ζῆν, ἢ δόντα τȣτȣς διαφθείρειν. Idem III. 15. 3. Πολλοὶ δ᾽ ȣδ᾽ αρχην εἰσελθεῖν εἰς τὸ ἱερὸν δυνηθέντες ἀπίασιν. V. Cl. *Hudſon.* ad locum priorem, qui laudat *Ienſium* in *Lection. Lucian.* Iam quemnam non taedebit miſellulorum homuncionum, qui et haec quoque praecepta νομοθεσίας Atticae miſerrime interpretantur, αρχην ὑπεύθυνον μὴ ἀποδημεῖν. Αρχην ὑπεύθυνον μὴ ςεφανȣν, etc. cuiuſmodi ſunt illa ex Iuramento Heliaſtarum, quam formulam expreſſit *Demoſthenes* in oratione *Timocratea*, Οὔτ᾽ αὐτὸς ἐγὼ, ȣ̓́τ᾽ ἄλλον ȣ̓δένα ἐάσω, ȣ̓δὲ αρχην καταςήσω, ὥςε ἄρχειν ὑπεύθυνον ὄντα ἑτέρας ἀρχῆς? Vbi ἀρχὴν pro Magiſtratu eſt inſcitiſſimum. TAYLOR.

Aut detrahenda eſt vocabulo ἀπαγορεύοντος prima ſyllaba, id quod verius arbitror, aut vocabulum hoc ſignificatu hic eſt vſurpatum rariuſculo, pro ſimplici ἀγορεύοντος aut προειπόντος. *cum lex edicat, denunciet, his verbis.* IN CVRIA SI QVIS MALE DICAT MAGISTRATVI. ſubaudi τȣ̃τον ζημιȣ̃ν. hunc magiſtratus mulctae pecuniariae damnato. Mutaui diſtinctionem veterem, quae haec erat λοιδορῇ παρὰ τὸν νόμον, ζημιῶσαι. Verum illa vocabula παρὰ τὸν νόμον cohaerent cum ἠξίωσαν ζημιῶσαι. Cteſicles cum ſatellitibus ſuis, nulli dubitarunt mihi praeter omne ius et fas mulctam irrogare. Verba ἐάν τις ἀρχὴν [id eſt ἄρχοντά τινα, ὁντινȣ̃ν] ἐν τῷ συνεδρίῳ λοιδορῇ verba ſunt, vt Taylor appellat, legitima, h. e. ipſius legis formula. vt ζημιοῦν addatur, neceſſe non eſt; ſi adſit, haud ſim repudiaturus.

18. ἐπι-

39. λοιδορῇ, παρὰ τὸν νόμον ζημιῶσαι ἠξίωσαν. ἐπιβα-
λόντες [17] δὲ τὸ ἀργύριον [18] πράξασθαι μὲν οὐκ ἐπε-
χείρησαν· ἐξιούσης δὲ τῆς ἀρχῆς, γράψαντες εἰς
λεύκωμα, τοῖς ταμίαις παρέδοσαν. οἵδε μὲν [19] τά-
δε διεπράξαντο [20]. οἱ δὲ ταμίαι, οὐδὲν ὅμοιον τοῖσ-
42. δε διανοηθέντες, ἀνακαλεσάμενοι δὲ [21] τοὺς παρόν-
τας, καὶ τὴν γραφὴν [22], ἐσκοποῦντο τῆς αἰτί-

17. ἐπιβαλόντες] de ratione τοῦ ἐπιβάλλειν fuſius ad or. c. Andocid. TAYLOR.

18. τὸ ἀργύριον πράξασθαι] comma, quod in vulgatis pone ἀργύριον eſt, ſuſtuli, quo integrum cuique eſſet hoc vocabulum, quo vellet, referre, ſiue ad ἐπιβαλόντες, ſiue ad πράξασθαι. mihi videtur ad infinitiuum potius, quam ad participium referendum eſſe. ἐπιβάλλειν dicitur non ἀργύριον, ſed ζημίαν. Verum πράττεσθαι ἀργύριον crebro vſurpatur.

19. οἵδε μὲν τάδε] Alius dixiſſet οἵδε μὲν οὖν τάδε. Sed in Lyſia fero breuitatem vincientes particulas omittentem. οἵδε redit ad Cteſiclem eiusque aſſeſſores.

20. διεπράξαντο] callidis machinationibus et clandeſtinis inter ſe deliberationibus hoc perſiciebant, vt haec tam legibus et iuri aduerſantia peragerent.

21. δὲ hoc malim abeſſe.

22. καὶ τὴν γραφὴν,] Niſi deſit Participium aliquod poſt has voces, ſcribendum videtur, κατὰ τὴν γραφὴν ἐσκοποῦντο τῆς αἰτίας τὴν πρόφασιν. Paulo ſupra diſtinguendum, — λοιδορῇ, παρὰ τὸν νόμον ζημιῶσαι ἠξίωσαν. MARKLAND.

Pro ſimplici γραφὴν malim ἀπογραφήν. non enim libellus accuſatorius hic erat exhibitus, neque accipere poterant quaeſtores libellos accuſatorios, id quod ſolis licebat praetoribus iuri dicundo conſtitutis; ſed

ας [23] τὴν πρόφασιν. ἀκούσαντες δὲ τὸ γεγενημένον, ἐννοούμενοι [24] οἷα πεπονθὼς ἦν, τὸ μὲν πρῶτον ἔπειθον αὐτοὺς [25] ἀφεῖναι, διδάσκοντες, ὡς οὐκ ἐπιεικὲς εἴη, τῶν πολιτῶν τινὰς διὰ τὰς ἔχθρας [26] ἀνα- 115.I
γράφεσθαι [27]. ἀποροῦντες δὲ μεταπεῖσαι αὐτούς, τὸν παρ' ὑμῶν κίνδυνον ὑποστάντες, ἄκυρον τὴν ζημίαν ἔκριναν. ὅτι μὲν οὖν ἀφείθην ὑπὸ τῶν ταμιῶν, 3.
ἐπίστασθε. προσήκειν δὲ ἡγούμενος καὶ διὰ ταύτην [28]

τὴν

ſolas ἀπογραφὰς accipiebant, h. e. tabulas, in quibus ſcripta eſſent nomina aerariorum, ſeu debentium aerario; a quibus vt debita redigerentur, opera danda erat quaeſtoribus.

23. ἐσκοποῦντο τῆς αἰτίας] ſine dubio καὶ hic deeſt. καὶ τῆς αἰτίας. nam ἀνακαλεῖσθαι τὴν ἀπογραφὴν dici nequit, poteſt σκοπεῖσθαι. conſiderabant tabulas ſibi traditas, quibus Polyaenus vt aerarius eſſet inſcriptus; vnaque conſiderabant, vel explorabant cauſam offenſionis vel criminationis, h. e. cur Cteſicles et eius aſſeſſores ita offenſi eſſent Polyaeno (ita enim iuuat defenſorem appellare) vt eum quaeſtoribus pro aerario traderent.

24. ἐννοούμενοι] ſic dedi pro vulgari ἐννοοῦντες.

25. αὐτοὺς] Cteſiclem puta cum ſociis.

26. διὰ τὰς ἔχθρας] idem eſt atque διὰ τὰς ἰδίας ἔχθρας. propter priuatas ſimultates. nam contentio cum aliquo in republica, ea ἔχθρα non eſt.

27. ἀναγράφεσθαι] Melius ἀπογράφεσθαι. In militiam ſc. Similis fere error oratione exeunte. TAYL.

Vulgata bene videtur habere, idemque valere, atque ἀπογρ. vel ἐγγρ. in tabulas aerariorum referri.

28. καὶ διὰ ταύτην τὴν ἀπόδειξιν] paulo durius atque obſcurius dictum. bene ſi habet, haec erit ſen-

τὴν ἀπόδειξιν ἀπηλλάχθαι τοῦ ἐγκλήματος, ἔτι πλείονας καὶ νόμους καὶ ἄλλας δικαιώσεις παρασχήσομαι. καί μοι λάβε τὸν νόμον. ΝΟΜΟΣ [29]. Τοῦ
6. μὲν νόμου διαῤῥήδην ἀγορεύοντος τοὺς ἐν τῷ συνεδρίῳ λοιδοροῦντας ζημιοῦν, ἀκηκόατε. ἐγὼ δ᾽ [30], ὅτι μὲν οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ ἀρχεῖον, μάρτυρας παρεσχόμην [31]. ἀδίκως δὲ ζημωθεὶς, οὔτ᾽ ὀφείλω, οὔτ᾽ ἐκτίσαι δίκαιός εἰμι. εἰ γὰρ φανερός εἰμι μὴ ἐλθὼν
9. εἰς τὸ συνέδριον, ὁ δὲ νόμος τοὺς ἐντὸς πλημμελοῦντας ἀγορεύει τὴν ζημίαν ὀφείλειν, ἠδικηκὼς μὲν οὐδὲν φαίνομαι, ἔχθρᾳ [32] δὲ ἄνευ τούτου [33] παρα-

tentia. per hanc, quam nunc edo, demonſtrationem innocentiae meae, per hanc purgationem meam, in qua cum maxime verſor. Subauditur τῆς ἐμῆς μετριότητος, aut ὅτι ἀδικοῦμαι καὶ συκοφαντοῦμαι.

29. ad ΝΟΜΟΣ addendum videtur ΜΑΡΤΥΡΕΣ. id quod patet e proximis μάρτυρας παρεσχόμην.

30. ἐγὼ δ᾽] Aliquid deeſſe ſuſpicatur Schottus, credo, propter iſtud μάρτυρας, quod ſequitur. At non neceſſe eſt ſuſpicari hunc locum. TAYLOR.

31. μάρτυρας παρεσχόμην] Vbinam ſunt hi *teſtes*, quos dicit ſe *exhibuiſſe?* certe nulla eorum in praecedentibus mentio. aut igitur defectus eſt alicubi in Contextu, aut legendum, μάρτυρας παρασχήσομαι. μάρτυρες. ἀδίκως δὲ etc. Quod verius puto. MARKLAND.

32. ἔχθρα] Coniecit Steph. ἔχθρᾳ, quod probo. Sequentia fortaſſe ita concinnari poſſunt. Εχθρᾳ δὲ αντι τουτου παρανομως ζημιωθεις. παραλογως Scal. et *Coisl.* TAYLOR.

ἔχθρα δὲ ἄνευ τούτου παραγώγως ζημιωθείς.] Recte *Stephanus* ἔχθρᾳ, caſu Tertio. Sed quis caetera explicet, vti nunc habent? Lego: ἔχθρᾳ δὲ ᾽ἀνων (i. e. ἀνθρώπων) τούτων παρανόμως ζημιωθείς. No-

λόγως[34] ζημιωθείς. συνέγνωσαν[35] δὲ καὶ αὐτοὶ σφίσιν ὡς ἠδικηκότες. οὔτε γὰρ εὐθύνας ὑπέσχον, οὔτε εἰς δικαστήριον εἰσελθόντες, τὰ πραχθέντα ψή- 12.
φῳ κύρια κατέστησαν. εἰ δ' οὖν[36] ἐζημίωσαν μὲν

οἶδε

tum eſt vocem ἀνθρώπων in MSS. ita ſcribi ſolere ἆνων. inde forte iſtud ἄνευ. Tale mendum emaculauimus ex Philone Iudaeo, p. 215. ad finem Libelli ὅτι ἄτρεπτον τὸ Θεῖον: γῆς γὰρ θρέμμα καὶ ἔτος, οὐκοῦν οὐ βλάστημα. ſcribe, οὐκ οὖνου (id eſt οὐρανοῦ) βλάστημα. ita enim vox οὐρανὸς concipitur in MSS, ο͂υνος. Porro: παρανόμως ζημιωθεὶς, vt ſupra, παρὰ τὸν νόμον ζημιῶσαι, et ἀδίκως ζημιωθεὶς: cui mox opponitur ἐννόμως ζημιωθεὶς. Sciunt vero, qui in his rebus verſantur, tam paruum eſſe diſcrimen in Libris ſcriptis inter, μ, ν, et γ, vt παρανόμως in παραγώγως facile abire potuerit. MARKLAND.

33: ἄνευ τούτου bene habet. Significat *ſolummodo*, mera ex ſimultate, nullo habito ad innocentiam meam reſpectu, quaſi dixiſſet ἔχθρᾳ μόνῃ, ἄνευ τοῦ ἠδικηκέναι μέ τι.

34. παραλόγως] ſic dedi pro vulgari παραγώγως.

35. συνέγνωσαν κ. τ. λ.] Optime Steph. ex ſtercore Manuſcriptorum, qui ita, συνέγνωσα δὲ καὶ αὐτοῖς φησίν. Pro quo Scal. συνέγνωσα δὲ καὶ αὐτοῖς φησασιν ὡς ἠδικηκότες εἰεν. TAYLOR.

36. εἰ δ' οὖν κ. τ. λ.] Conuertit hic omnia Schottus. Εἰ δ' οὖν ἐζημίωσαν μὲν οὐδὲ προσηκόντως, οὐδὲ ἐκύρωσαν ἐν ὑμῖν τὴν ἐπιβολὴν (MSS. ἐπιβουλήν. Sed de his actum ſatis.) τῶν ταμιῶν ἀφέντων, εἰκότως ἂν τοῦ ἐγκλήματος απηλλαγμενος ειην. εἰ μὲν γὰρ κύριοι ἦσαν πράξασθαι, ἢ ἀφεῖναι ανομως ζημιωθεὶς εὐλόγως ἂν αφειθην: εἰ δ' ουκ ἔξεστι κ. τ. λ. Sed vel vulgata lectio eſt ea longe ſincerior. Locus certe, vt et tota oratio, hor-

οἵδε 37 προσηκόντως, ἐκύρωσαν δ' ἐν ὑμῖν τὴν ἐπιβολὴν 38, τῶν ταμιῶν ἀφέντων, εἰκότως ἂν τȣ ἐγκλήματος ἀπηλλαγμένοι εἶεν. εἰ μὲν 39 γὰρ κύριοι ἦσαν πράξασθαι ἢ ἀφεῖναι, ἐννόμως 40 ζημιωθεὶς, εὐ-

X 4 λόγως

ridus, et praefractus. Attamen in tantis tenebris hoc nihilominus videre poſſe videor, *Schottum* in hoc loco nihil poteſſe, et, quaecunque ſit vera lectio, illius certe non eſſe. Fortaſſe leui immutatione in poſtremo inciſo, totum ſanabitur. Εἰ δ' ἔξεςι μὲν ταμίαις ἀφεῖναι, διδόασι δὲ αὐτȣ̃ς ὑπὲρ ὧν ἂν διαχειρίζωσιν κ. τ. λ. TAYLOR.

37. οἵδε] Cteſicles puta eiusque ſodales.

38. δ' ἐν ὑμῖν τὴν ἐπιβολὴν] Lego, ἐκύρωσαν δ' ἔννομον τὴν ἐπιβολὴν, *legalem vero mulctam ſanxiſſent.* Ita ἔννομος ἐκκλησία, Actor. XIX, 39. ἔννομος πολιτεία, Aeſchines κατὰ Τιμάρχȣ, p. 1. et ἔννομον κήρυγμα, idem contra Cteſiph. p. 57. ἔννομοι κολάσεις, Philo Iudaeus Vit. Moſ. lib. 1. Mox, pro ἀπηλλαγμένοι εἶεν *Schottus* legit ἀπηλλαγμένος εἴην: forte recte. non ita paulo ante, vbi legit ȣ̓δὲ προσηκόντως, ȣ̓δὲ ἐκύρωσαν. ſana enim eſt vulgata. MARKLAND.

Bene habet ἐν ὑμῖν. in iudicio veſtro. alloquitur Heliaſtas, aut potius Logiſtas.

39. εἰ μὲν γὰρ κύριοι ἦσαν] quaeſtores puta. verum pro prima voce εἰ malim οἱ. hi quidem, quaeſtores puta, habebant in poteſtate ſua arbitrioque, debitum a me exigere, aut miſſum me facere.

40. ἐννόμως ζημιωθεὶς] interpone δέ. legaliter autem, h. e. legibus conuenienter, ſi mulctae fuiſſem a Cteſiclis tribunali addictus, ſemper tamen debuiſſem, ſeu aerarius fuiſſem, idque ſummo iure, etiamſi quaeſtores me abſoluiſſent. Nam quaeſtorum abſolutio iuribus veſtris nil derogat.

λόγους ἂν ὤφειλον· εἰ δ' ἔξεστι μὲν αὐτοῖς ἀφεῖναι, 15.
διδόασι δὲ [41] αὐτοῖς [42] ὑπὲρ ὧν ἂν διαχειρίζωσιν, εἴ
τι ἠδικήκασι [43], τῆς προσηκούσης ῥᾳδίως δίκης τεύ-
ξονται. ᾧ μὲν τρόπῳ παρεδόθην [44], καὶ ἐζημιώθην,
ἐπίστασθε. δεῖ δ' ὑμᾶς μὴ μόνον τοῦ ἐγκλήματος τὴν 18.
αἰτίαν, ἀλλὰ καὶ τῆς ἔχθρας τὴν πρόφασιν εἰδέ-
ναι [45]. Σωστράτῳ γὰρ φίλος ἐγενόμην, πρότερον μὲν
τῆς τούτων ἔχθρας, εἰδὼς δὲ [46] περὶ τὴν πόλιν ἄ-

ξιον

41. διδόασι δὲ αὐτοῖς ὑπὲρ ὧν ἂν διαχειρίζωσιν, etc.] Inexplicabilis hic locus, hoc manente contextu. in priori membro ſententiae pro ἐννόμως et ὤφειλον, *Schottus* coniicit ἀνόμως et ἀφείθην: et initio huius inſerit οὐκ ante ἔξεστι. Mihi adhuc tenebrae: et defectu laborare locum ſuſpicor. De his vero Quaeſtoribus vide Doctiſſ. *Kühnium* ad Pollucem VIII, 9. ſegm. 97. Et notanda paulo inferius vox rarior εἰδῆσαι, ſi ſana ſit. MARKLAND.

42. αὐτοῖς] ſine dubio leg. αὐτοὶ εὐθύνας. ipſi autem rurſus rationes vobis reddunt.

43. ἠδικήκασι redit ad quaeſtores, τεύξονται autem ad Cteſiclem et eius collegas. facile hi a me et a quaeſtoribus repetent poenas debitas, ſi quid quaeſtores deliquerint, h. e. mulctam a Cteſicle mihi irrogatam praeter fas mihi remiſerint.

44. παρεδόθην] a Cteſicle puta quaeſtoribus pro aerario.

45. εἰδέναι] ſic dedi e Vindobonenſi, pro vulgari εἰδῆσαι. ad quod Markland merito offendit.

46. εἰδὼς δε περὶ τὴν πόλιν ἄξιον λόγου γεγενημένον] Primo legendum, εἰδώς γε. aliter, nihil erit in ſequentibus, quod reſpondeat iſti δέ. niſi aliquid deſit poſt γεγενημένον: quod ſane ſuſpicor. Deinde, lice

ξιον λόγου γεγενημένον. γνώριμος δὲ γενόμενος διὰ
21. τῆς ἐκείνου δυναστείας, οὔτ᾽ ἐχθρὸν ἐτιμωρησάμην, οὔ-
τε φίλον εὐηργέτησα 47. ζῶντος μὲν γὰρ, διὰ τὴν

X 5 ἀνάγκην

ἄξιον λόγου ſuo loco probum ſit, tamen quum ſermo ſit de viro, qui de Ciuitate bene meretur, nimis humile elogium videtur, et vſitatiſſimum eſt ἄξιον πολλοῦ. Sic Orat. X. περὶ τοῦ πατρὸς οὕτω πολλοῦ ἀξίου γεγενημένου καὶ ὑμῖν καὶ τῇ πόλει. Orat. XV. init. Πολλοῦ ἄξιοι τῇ πόλει γεγόνασι. Orat. XXXIV. ἀνδρὸς δὲ ἀγαθοῦ καὶ πολίτου πολλοῦ ἀξίου. Plato in Sympoſ. de Amore: πολλοῦ ἄξιος καὶ πόλει καὶ ἰδιώταις. Et ita centies in his Orationibus. Quae vero ſequuntur ſic diſtinguenda: γνώριμος δὲ γενόμενος, διὰ τῆς ἐκείνου δυναστείας οὔτ᾽ ἐχθρὸν ἐτιμωρησάμην οὔτε φίλον εὐηργέτησα. Διὰ τῆς ἐκείνου δυναστείας eſt *durante eius poteſtate.* et ita intelligendum puto difficile iſtud 2 Petr. III, 6. δι᾽ ὧν, ὁ τότε κόσμος etc. *ſub quibus, ille tunc mundus* etc. i. e. quibus ita exiſtentibus, *ſub quo* rerum et creationis *ſtatu.* MARKLAND.

47. οὔτε φίλον εὐηργέτησα] Has tris voces delet Schottus: Quae tamen adeo non ſunt delendae, vt locus ſine his conſtare nequeat. TAYLOR.

οὔτε φίλον εὐηργέτησα] Has voces omittendas cenſuit *Schottus:* verebatur enim, opinor, ne contra reum faceret haec Confeſſio. Sed non erat metuendum: nihil enim aliud vult Orator, quam ſe vſum fuiſſe *Poteſtate* Soſtrati nulla *omnino* in re: modo loquendi ſatis vſitato, quo *Vniuerſalitas* (vt ita dicam) rei alicuius deſignatur per duo Oppoſita, quae totam rem exprimunt et comprehendunt. ſic *dicenda tacenda* Horatio ſunt *omnimoda.* quod ſumſit, opinor, ex Demoſthene de Cor. ῥητὰ καὶ ἄρρητα ὀνομάζων. *Noti ignotique*, id eſt *omnes homines*, Petronius c. 112. Propertius III, 5.

ἀναγκὴν καὶ διὰ τὴν ἡλικίαν ἐσχόλαζον· ἐκλιπόντος δὲ τὸν βίον, οὔτε λόγῳ οὔτε ἔργῳ ἔβλαψα οὐδένα τῶν κατηγορούντων. ἔχω δὲ καὶ τοιαῦτα εἰπεῖν, ἐξ ὧν ὠφελοίμην 24. ἂν πολὺ δικαιότερον ὑπὸ τῶν ἀντιδίκων, ἢ κακῶς πάσχοιμι. τὴν μὲν οὖν ὀργὴν διὰ τὰ προειρημένα 48 συνεστήσαν.

Vltima quae pacto noxque dieſque *fuit*,

id eſt, vltimum *tempus* vitae: imitatione Pindari Pyth. IV. μοιρίδιον ἦμαρ καὶ νύκτες, i. e. μοιρίδιος χρόνος· Iſocrates ad Philippum: ἄγονται δὲ καὶ φέρονται τῆς νυκτὸς καὶ τῆς ἡμέρας ὑπὸ τῶν οἰκετῶν σφετέρων αὐτῶν. Vlpianus ad Demoſth. adu. Ariſtocrat. vbi explicat phraſin ἄνω καὶ κάτω per πανταχοῦ, rationem addit, διὰ γὰρ τῶν δύο ἀρχῶν καὶ τὸ μέσον συμπεριλαμβάνεται. et ſic apud Aeſchinem adu. Cteſiph. p. 68. πάντ' ἤματα καὶ πάσας νύκτας, eſt ἀεί. Iuuenalis Sat. III.

Melior, qui ſemper, et omni
Nocte dieque *poteſt aliena ſumere vultum*
A facie; iactare manus, etc.

ita legendus et diſtinguendus iſte locus. vulgo, *alienum ſumere vultum. A facie iactare manus* etc. Quin et ita intelligendum iſtud Matt. XII, 32. οὔτε ἐν τούτῳ τῷ αἰῶνι, οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι: *neque in hoc aeuo, neque in futuro:* id eſt *nunquam.* et iſtud 1 Tim. IV, 8. ἐπαγγελίαν ἔχουσα ζωῆς τῆς νῦν, καὶ τῆς μελλούσης, id eſt, *omnis temporis:* quod modò vocauerat πάντα, ſc. χρόνον, et illi oppoſuerat ὀλίγον, nempe χρόνον: quemadmodum poſtulat Argumentatio. Porro: par huic Lyſiae loco eſt ille Orat. XXV. ὑπ' ἐμοῦ φανήσεται οὔτε τῶν ἐχθρῶν οὐδεὶς τετιμωρημένος, οὔτε τῶν φίλων εὖ πεπονθώς. Cuius oblitus erat *Schottus.* MARKLAND.

48. διὰ τὰ προειρημένα] Hinc patet Defectus, quem ſupra memoraui, poſt vocem γεγενημένον. nul-

ἐςήσαντο, προφάσεως [49] οὐδεμιᾶς πρὸς ἔχθραν ὑπαρχούσης. ὁμόσαντες μὲν οὖν τοὺς ἀςρατεύτους
27. καταλέξειν, παρέβησαν τοὺς ὅρκους. προὔθεσαν δὲ τῷ πλήθει βουλεῦσαι [50] περὶ τοῦ σώματος [51]. ζημιώσαντες μὲν ὡς τὴν ἀρχὴν [52] λοιδοροῦντα, κατολιγω-

la enim irae aut inimicitiarum cauſſa in *praedictis* apparet: vt neceſſe ſit totam hanc partem intercidiſſe, in qua iſta narrabantur. MARKLAND.

Non videtur ex hac dictione διὰ τὰ προειρ. colligi poſſe orationis principium eſſe mutilatum. poteſt enim haec dictio ſignificare, propter illam meam, de qua modo dixi familiaritatem cum Soſtrato, cuius auctoritas et potentia Cteſiclem eiusque amicos grauabat.

49. προφάσεως] ſubaudi ἰδίας, aut ἰδίᾳ παρ' ἐμοῦ *αὐτοῖς δεδομένης.*

50. βουλεῦσαι] imo vero βουλεύσασθαι *in deliberationem ire.*

51. περὶ τοῦ σώματος] ſubaudi τοῦ ἐμοῦ. debeamne in poſterum quoque libertate mea ciuili ſalua perfrui, an ea priuatus, atque infamia notatus pro ſeruo vaenire. Colligitur hoc e loco, ſi quis magiſtratui munus fungenti inſultaſſet, eum eo genere infamiae fuiſſe notatum, vt non modo foro arceretur, ſed etiam pro mancipio venderetur. Quod neſcio an ex alio nullo vetuſti auctoris, qui hodie quidam exſtet, loco confirmari poſſit.

52. τὴν ἀρχὴν] Poſt ea, quae dicta ſunt, nemo grauabitur mecum reſtituere εν αρχειωι. Nam neque Magiſtratui conuitiatus eſt, neque ſi conuitiabatur maxime, per τὴν ἀρχὴν exprimi potuit, et deinde, ex toto tenore orationis *locus*, in quo conuitium feciſſe inſimulatur, diſertiſſime poſtulat notari. TAYLOR.

λιγωρήσαντες δὲ τȣ͂ δικαίȣ, βιαζόμενοι[53] βλάπτειν ἐξ ἅπαντος τȣ͂ λόγȣ, πᾶν ἔπραξαν[54] μέλλοντες μεγάλα μὲν ἐμὲ βλάψειν, πολλὰ δ' ἑαυτȣ̀ς ὠφελήσειν. οἵτινες, ȣ̓δετέρȣ τȣ́των ὑπάρχοντος, πάντα περὶ ἐλάττονος[55] ποιȣ͂νται τȣ͂ δικαίου[56].

ἀλλὰ

Bene habet vulgata. τὴν ἀρχὴν idem valet atque τὸν ἄρχοντα. colligit ſic. magiſtratus quidem dignitatem honoris ſui ſuorumque corporum laeſam tam ſeuere vlciſcuntur, ipſi autem ius violare nulli dubitant, cui tuendo praefecti ſunt publice.

53. βιαζόμενοι βλάπτειν] fort. με eſt interponendum. dum connituntur omni neruorum contentione me laedere, quocunque tandem id fiat modo, nihil non egerunt, vt illo vulgari vtar, nihil intentatum ſibi reliquerunt.

54. ἐξ ἅπαντος τȣ͂ λόγȣ πᾶν ἔπραξαν] Videntur haec ita diſtinguenda et legenda eſſe. ἐξ ἅπαντος (τὸ τȣ͂ λόγȣ) πᾶν ἔπραξαν. In illis ἐξ ἅπαντος ſubauditur τρόπȣ vel μηχανήματος vel tale quid. Ad τὸ τȣ͂ λόγȣ ſubaudi ἔπος. *vt in prouerbio dicitur.* idem eſt ac ſi dixiſſet ὅ ἐςι τȣ͂το τὸ ἐν τῷ κοινῷ λόγῳ λεγόμενον. vel, ἵνα ἐξῇ μοι χρῆσθαι ἐκείνῳ τῷ παροιμιῶδει. Ecquodnam autem eſt illud prouerbiale, cui a ſe vſurpando veniam praefatur? Eſt nempe πᾶν ἔπραξαν. Prouerbii formam habet dictio πᾶν πράττειν, vt, *mettre le diable a quatre.*

55. πάντα περὶ ἐλάττονος] πάντα περὶ πλείονος. Vel παντος περὶ ἐλάττονος ποιȣ͂νται το δικαιον. Schott. Quod poſtremum, aegre vbi tandem intellexi, nauſeabam. TAYLOR.

πάντα περὶ ἐλάττονος ποιȣ͂νται τȣ͂ δικαίου] Omnino contrarium dicere voluit. et ideo *Schottus* pro ἐλάττονος primò legebat πλείονος: ſed poſtea, παντὸς

ἀλλὰ γὰρ εἰ [57] κατεφρόνησαν τοῦ ὑμετέρου πλή-
θους, οὐδὲ φοβηθῆναι τοὺς θεοὺς ἠξίωσαν, ἀλλ' οὕτως
33. ὀλιγώρως καὶ παρανόμως προσηνέχθησαν, ὥστε ἀ-
πολογήσασθαι μὲν περὶ τῶν πεπραγμένων οὐδ' ἐπε-
χείρησαν. τὸ δὲ τελευταῖον [58], νομίζοντες οὐχ ἱκα-
νῶς.

περὶ ἐλάττονος ποιοῦνται τὸ δίκαιον. Forte ſcribendum, πάντα περὶ ἐλάττονος ποιοῦνται τοῦ ἀδίκου. Mox, pro εἰ κατεφρόνησαν, opinor οἳ legendum. MARKLAND.

56. τοῦ δικαίου bene habet. Sententia haec eſt. affectant ſanctimoniam tuendi iuris, volunt caſti et ſeueri iuris arbitri videri, aliis omnibus in rebus, vbi non agitur de noxia mihi danda, aut de emolumento ſibi quaerendo; ſeu, vbi neque ſua mecum ſimultas, neque ſpes lucelli interuenit.

57. εἰ κατεφρόνησαν] pro coniunctione mauult Taylor καὶ, et Markland οἳ. Sed bene habet εἰ. Sententia eſt, etiamſi hoc ipſis ignoueris, quod veſtram multitudinem (tot numero homines, ciues ſuos) contemſerint; at ſatis illis hoc non fuit. Etiam deos ſpreuerunt. Qui hoc feretis? Idem eſt ac ſi latius et plenius ſic dixiſſet. ἀλλὰ γὰρ, εἰ καὶ τοῦτ' ἦν πως οἰστέον καὶ ὀλιγωρητέον, ὅτι τοῦ ὑμετέρου πλήθους κατεφρόνησαν, ἀλλ' ἐκεῖνό γε οὐκ ἦν ἀνεκτὸν, ὅτι οὐδὲ τοὺς θεοὺς φοβηθῆναι ἠξίωσαν.

58. τὸ δὲ τελευταῖον] videri poſſit haec verborum idem ſignificantium exaggeratio, τὸ τελευταῖον et in continenti poſt τὸ πέρας, ferenda, et neſcio an laudanda etiam in vehementi contentione animi a grauiore quopiam affectu commoti. Verum vide, ne ne ſit quidem haec tautologia. τὸ τελευταῖον poteſt ſignificare, vt id dicam, quod in dicendis poſtremum habeo, πέρας autem, quae eſt iniuriarum poſtrema, et quaſi

νῶς με τετιμωρῆσθαι, τὸ πέρας ἐκ τῆς πόλεως ἐξήλασάν 59. διατεθέντες 60 δὲ ὅτω παρανόμως καὶ βιαί-

coronis, aut cumulus, quas illi mihi iniurias multasque alias et peracerbas dedere.

59. ἐξήλασαν] *Eiicere voluerunt;* neque enim *adhuc* eum eiecerant in *hac* cauſſa condemnatum, neque *ante* in priori; prout patet ex praecedentibus. innuitur igitur *Voluntas*, non *Effectus:* cuius exempla vide ad fin. Orat. XIII. ſi ſanus ſit locus: ὃς ὅτος μὲν ἀπέκτεινεν ὠμῶς, ἡ δὲ τύχη καὶ ὁ δαίμων περιεποίησε· *quos hic quidem* Agoratus *crudeliter occidit; Fortuna autem et Fatum ſeruauit.* Sic Ioan. X. 32. λιθάζετε *lapidare vultis:* et com. 33. λιθάζομεν *lapidare volumus.* Quaero, an ex hac loquendi Forma explicandum ſit iſtud Lucae Actor. VII, 58. καὶ ἐκβαλόντες ἔξω τῆς πόλεως, ελιθοβόλεν. et ſtatim ſequitur, καὶ ελιθοβόλεν τὸν Στέφανον. Atqui quodnam opus, vt idem *iterum* diceretur? num igitur in priori loco ἐλιθοβόλεν ſignificat *lapidare ſtatuebant*, volebant: in ſequenti, *lapidabant*, ſeu *lapidibus petebant;* vt in iſto *Intentio*, in hoc *Factum* denotetur? Mihi quidem nequaquam hoc veroſimile videtur: nec poſſum credere vel Hiſtoricum δὶς τὸ αὐτὸ dicturum; vel eandem vocem, tantulo interiecto ſpatio, tam diuerſis notionibus vſurpaturum. Forte igitur Lucas ſcripſit com. 58. καὶ ἐκβαλόντες ἔξω τῆς πόλεως ελιθολογεν, *lapides legebant* vel *eligebant.* quod poſtquam factum fuiſſet, et *teſtes* (quorum id negotium imprimis erat) *veſtimenta exteriora depoſuiſſent*, deinde ἐλιθοβόλεν *Stephanum.* Nimirum in Lapidationibus Iudaeorum Iudicialibus (qualis haec Stephani fuit) eligebatur Lapis *magnus*, quem *Teſtes* in damnatum *primi* mittebant vel demittebant. hic, vtpote inſignior, ὁ λίθος vocari videtur, κατ' ἐξο-

36. βιαίως, ἐπικρύψασθαι τὴν ἀδικίαν περὶ οὐδενὸς ἐποιήσαντο. παραγαγόντες [61] δὲ πάλιν περὶ τῶν αὐτῶν, ἠδικηκότα με οὐδὲν ἐπιδεικνύουσι, καὶ λοιδοροῦσι· τοῖς μὲν ἐμοῖς ἐπιτηδεύμασιν οὐ προσηκούσας διαβολὰς ἐπιφέροντες, τοῖς δ' αὐτῶν τρόποις [τὰς]
39. οἰκείας καὶ συνήθεις, οἴδε μὲν οὖν ἐκ παντὸς τοῦ τρόπου προθυμοῦνταί με τῇ δίκῃ ἁλῶναι· ὑμεῖς δὲ, μήτε ταῖς τούτων διαβολαῖς ἐπαρθέντες [62], ἐμοῦ καταψη-

χὴν, *lapis ille:* et inde explicandum puto Ioannem VIII, 7. ὁ ἀναμάρτητος ἐν ὑμῖν, πρῶτος τον λίθον βαλέτω· *qui veſtrum ſine* huiuſce generis *peccato eſt*, *primus in eam lapidem* ILLVM *mittat:* id eſt, velut Teſtis legitimus, ius habeat *primus* mittendi *magnum iſtum* lapidem: niſi ita ſumatur, otioſus plane et ſuperfluus erit Articulus τὸν: cuius Pleonaſmi pauca admodum exempla ex ſcriptis N. F. proferri poſſe exiſtimo, in quibus mira eſt, et maior, quam vulgo putatur, circa hanc rem ἀκρίβεια. Iam vero, ſi *Teſtes* magnum illum lapidem *primi* mittebant, quinam ſunt iſti, qui ἐλιθοβόλουν Stephanum *priores*, et antequam Teſtes veſtimenta exuiſſent? Ne *Vulgus* faceret, obſtitit Mos, et Legum metus, et Religio: et praecipue, quod ab initio vſque ad finem totus huius Tragoediae proceſſus ad praeſcripta Legum et Iudiciorum Formam exactus fuit. Non igitur, vt videtur, ἐλιθοβόλουν καὶ ἐλιθοβόλουν Stephanum; ſed forte ἐλιθολόγουν vel ἐλιθοφόρουν prius, et deinde ἐλιθοβόλουν: prout Natura Rei et Ordo Narrationis poſtulare videntur: vide Ioan. VIII, 59. et X, 31. MARKLAND.

60. διατεθέντες] id eſt διακείμενοι οὕτως, ἢ τοιαύτην ἐν ἑαυτοῖς ἔχοντες τῆς διανοίας διάθεσιν.

61. παραγαγόντες] ſcil. εἰς τὸ δικαστήριον.

62. ταῖς τούτων διαβολαῖς ἐπαρθέντες] Quod ſu-

ταψηφίσησθε, μήτε τοὺς βέλτιον καὶ δικαίως βουλευσαμένους [63], ἀκύρους καταστήσητε. οἵδε μὲν γὰρ
ἅπαντα καὶ κατὰ τοὺς νόμους καὶ κατὰ τὸ εἰκὸς ἔ- 42.
πραξαν. ἠδικηκότες μὲν γὰρ οὐδὲν φαίνονται, λόγον δὲ πλεῖστον τοῦ δικαίου ποιησάμενοι. τούτων [64] μὲν οὖν ἀδικούντων, μετρίως ἂν ἠγανάκτουν, ἡγούμενος τετάχθαι [65], τοὺς μὲν ἐχθροὺς κακῶς ποιεῖν [66],
τοὺς δὲ φίλους εὖ. παρ' ὑμῶν δὲ τοῦ δικαίου στερηθεὶς, 116. I
πολὺ ἂν μᾶλλον λυπηθείην. δι' ἔχθραν μὲν γὰρ οὐ δόξω κακῶς πεπονθέναι, διὰ κακίαν δὲ τῆς πόλεως [67]. λόγῳ μὲν οὖν περὶ τῆς ἀπογραφῆς [68] ἀγω- 3.
νίζομαι,

pra dixit, ὑπὸ τῶν διαβολῶν πεισθέντας. Recte vero ἐπαρθέντες: vt mox, ἐπαρθέντα ἐλπίδι. ἀρθεὶς ταῖς ἐλπίσι, Herodian. III, 40. MARKLAND.

63. βουλευσαμένους] quaeſtores deſignat, qui Polyaenum multa abſoluerant; ad quos etiam proximum οἵδε redit.

64. τούτων] redit ad Cteſiclem eiusque collegas, qui Polyaeno multam dictauerant.

65. τετάχθαι] malim φύσει τετάχθαι a natura rerum ita eſſe conſtitutum, hanc eſſe legem a natura imperatam, οὕτω πεφυκέναι.

66. ποιεῖν] ſubaudi τινα, aut ἕκαστον ἡμῶν.

67. διὰ κακίαν τῆς πόλεως] latinam quidem interpretationem meam ad hanc vulgatam accommodaui, vnde ſententia exſiſtit tolerabilis illa quidem, dubium tamen penes me nullum eſt, Lyſiam dediſſe διὰ κακίαν δὲ [ſubaudi τὴν ἐμὴν] στερηθῆναι [vel ἐκπεσεῖν] τῆς πόλεως. *Sed propter improbitatem meam vrbe eiectus, exſilio mulctatus fuiſſe.*

68. περὶ τῆς ἀντιγραφῆς] MS. in Marg. Steph.

νίζομαι, ἔργῳ δὲ, περὶ πολιτείας. τυχὼν μὲν γὰρ τῶν δικαίων, (πιςεύω 69 δὲ τῇ ὑμετέρᾳ γνώμῃ,) μείναιμι ἂν ἐν τῇ πόλει 70. πραθεὶς 71 δὲ ὑπὸ τῶνδε, εἰ ἀδίκως ἁλοίην, ἀποδραίην ἄν. τίνι γὰρ ἐπ-

αρθέν-

ἀπογραφῆς: quod verum eſt. ſic initio fere Orat. πρῶτον μὲν ὖν περὶ τῆς ἀπογραφῆς ὑμᾶς διδάξω. Mox, pro πιςεύων δὲ, ſcribe τε: et pone ὑποςιγμὴν, non τελείαν, poſt ἐν τῇ πόλει, vt recte legit *Stephanus*, cum antea deeſſet Praepoſitio. MARKLAND.

69. πιςεύων] vltimam literam cenſeo detrahendam eſſe, et verba iſta πιςεύω δὲ τῇ ὑμετέρᾳ γνώμῃ *confido autem veſtrae beneuolentiae atque aequitati* pro parenthetis habeo. Poſt haec ſcripta reperio πιςεύω in Vindobon. et ſic nullus dubitaui id ſumere, atque locum pro ſententia mea diſtinguere.

70. ἂν ἐν τῇ πόλει] praepoſitionem ἐν addidi.

71. πραχθεὶς] πραθεὶς *Ald.* Sed vtrumque nihili eſt. Fortaſſe hoc modo, προς εχθρὲς δὲ, ὑπὸ τῶνδε εἰ ἀδίκως ἁλοίην, ἀποδραίην ἄν. TAYLOR.

πραχθεὶς δὲ ὑπὸ τῶνδε] Mallem, παραχθεὶς *adductus*, *productus*, ſc. in iudicium: vt ſupra, παραγαγόντες δὲ πάλιν περὶ τῶν αὐτῶν ἠδικηκότα με. Orat. XIII. παράγειν αὐτὸν εἰς τὸν δῆμον. Mox, pro διανοηθέντα mallem διανοηθῆναι. MARKLAND.

A Stephano excogitatum et obtruſum πραχθεὶς, aut potius ab eius operis, rurſus expuli, et genuinam lectionem πραθεὶς ex Aldina reuocaui. Venditus autem, aut adductus ad eam neceſſitatem, vt mihi ſub corona veneundum ſit, id quod certiſſime fiet, ſi hoc iudicio damner, quamquam ſi damner, praeter fas et ius damner; affugiam ex vrbe. Idem eſt ac ſi dixiſſet, εἰ δ' ὑφ' ὑμῶν ἁλοίην (καίτοι ἀδίκως, εἰ ὅτω συμβαίη)

αρθέντα ἐλπίδι δεῖ με συμπολιτεύεσθαι, ἢ τί με 6.
χρὴ [72] διανοηθέντα; εἰδότα μὲν τῶν ἀντιδίκων τὴν
προθυμίαν [73], ἀποροῦντα δ', ὅθεν χρὴ τῶν δικαίων
τινὸς τυχεῖν; περὶ πλείστου ὂν ποιησάμενοι τὸ δί-
καιον, καὶ ἐνθυμηθέντες, ὅτι καὶ ὑπὲρ τῶν περι-
φανῶν ἀδικημάτων συγγνώμην ποιεῖσθε, τοὺς μη- 12.
δὲν ἀδικήσαντας, διὰ τὰς ἔχθρας μὴ περιίδητε
ἀδίκως τοῖς μεγίστοις * ἀτυχήμασι [74] περιπεσόν-
τας.

δέον ἐμὲ ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τούτων πραθῆναι, τῶν ἐμῶν ἐ-
χθρῶν, ἀποδεχαίην ἄν.

72. *με χρὴ διανοηθέντα*] aut in *με χρὴ* latet *μέτριον*, aut illis ſeruatis addendum eſt *μεῖναι*, aut *ἐπιτηδεύειν*. quid aequum et tolerabile ſperantem me oportet in vrbe manere?

73. *προθυμίαν*] animum odio mei ardentem, ſtudiumque atque contentionem modis omnibus mihi nocendi.

74. *ἀτυχήμασι*] ſic de meo dedi pro vulgari *ἀδικήμασι*.

ΛΥΣΙΟΥ

ΛΥΣΙΟΥ
ΚΑΤΑ
ΘΕΟΜΝΗΣΤΟΥ[1] ΠΡΩΤΟΣ[2].

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Is, pro quo Oratio haec ſcripta eſt, exprobratum ſibi dicit a Theomneſto, patrem ſe occidiſſe. *Theomneſtus dictum non negat, ſed negat id ad* Κακηγορίας *legem pertinere, quae prohibebat* ἀνδροφόνον *aliquem adpellare, quo probro non adfeciſſet eum qui querebatur. Quam exceptionem confutat is, qui agit, ex eo, quod, et ſi verba, quibus laeſus fuerat, non eſſent in lege nominatim expreſſa, in ea tamen continebantur, quatenus vetabat lex* ἀνδροφόνον *quenquam adpellare contumeliae cauſa. Qui autem aliquem dicit patrem ſuum occidiſſe, cum* ἀνδροφόνον *dicit et plus quam* ἀνδροφόνον.

Deſid. Herald. *Animaduerſ. in Salmaſ. Obſeruat. ad Ius Attic. et Rom.* II. 13. TAYLOR.

15. Μαρτύρων μὲν οὐκ ἀπορίαν μοι ἔσεσθαι δοκῶ, ὦ ἄνδρες δικασταί· πολλοὺς γὰρ ὑμῶν ὁρῶ δικά-

 ζοντας

1. *κατα Θεομνηστου*] Cum hiſtoriolas, huiuſcemodi maxime, curta deceat breuitas, nolui, quae praeter *Heraldiana* obſeruari volebam, *argumento* adtexi, verum hic *poſt principia* latitantia minus occupatos ſolummodo morari. Ablata erat ciuibus Atticis non vna ſola lege conuiciandi licentia. Nam 1. QVI ALIQVID IN ALIQVEM CONTVMELIAE CAVSA DIXERIT, *ἐὰν μὴ ἀποφαίνῃ, ὡς ἔστιν ἀληθῆ τὰ εἰρημένα,*

vt dicit noſter in hac oratione, lege tenebatur. Οὐκ οἶσθα, ὅτι κακηγορίας δίδωσιν ὁ νόμος γράψασθαι τοῦτον, ὃς ἂν βλασφημῇ τινα, οὐκ ἔχων ἀποδεῖξαι περὶ ὧν λέγει, σαφὲς οὐδέν; Dio Chryſoſtom. *Orat.* 15. Et Solo quidem hanc maledicendi libertatem a locis ſolummodo ſacris, et publicis conſeſſibus remouit, *drachmarum*que *quinque* ζημίαν conſtituit, quarum tres ſoluendae erant ei, cui iniuria facta eſſe dicebatur, τῷ ἰδιώτῃ: duae aerario publico; Plato vero in ſuae νομοθεσίας l. 11. non ſolum a templis et in iure dicundo, ſed vbique arceri voluit, poenamque arbitrio magiſtratus reliquit. Quem ſecuti ſunt Romani. *Papian.* l. *Reſponſor. tit.* 5. *Si quis — in conuicia atrocia forte proruperit, ſolutio vel vindicta pro facti ipſius qualitate in iudicis arbitrio et aeſtimatione conſiſtat.* At erant 2. quaedam grauioris notae, δεινότεραι quaedam contumeliae, in quas vehementius inſurgebat lex antiqua et ab omni ore excuſſit, non niſi *quingentis drachmis* redimendas. Huiuſmodi iuriſprudentia Attica nominauit ἀπόῤῥητα, Κακηγορίας ſc. lege deſignatas et nominatim interdictas. *Iſocrates c. Lochit.* Νόμος κελεύει τοὺς λέγοντάς τι τῶν ἀποῤῥήτων πεντακοσίας δραχμὰς ὀφείλειν. Vtpote ſi quis ἀνδροφόνον quempiam adpellauerit. Noſter. Ἐρεῖ πρὸς ὑμᾶς — ὡς οὐκ ἔστι τῶν ἀποῤῥήτων, ἐάν τις εἴπῃ τὸν πατέρα ἀπεκτονέναι· τὸν γὰρ νόμον οὐ ταῦτ' ἀπαγορεύειν, ἀλλ' ἀνδροφόνον οὐκ ἐᾶν λέγειν. Inſcitiſſime, vt id obiter notem, *Meurſ. Them. Attic.* I. 15. hac conſtitutione homicidis *linguae* vſuram ademptam eſſe voluit, οὐκ ἐᾶν ἀνδροφόνον λέγειν. O Themidem Atticam! Cuiquamne tantum de te licuiſſe! Et recte inter ἀπόῤῥητα homicidae adpellatio refertur, cum ad eam ſermonis atrocitatem nunquam deuenit *iuriſprudentia ipſa*, niſi in iis ſolis, qui ἑαλωκότες et δεδογμένοι ἀνδροφόνοι erant. *Demoſth. adu. Ariſtocrat.* Τοὺς δ' ἀνδροφόνους ἐξεῖναι ἀποκτείνειν ἐν

τῇ

τῆ ἡμεδαπῆ, καὶ ἀπάγειν, ὡς ἐν τῷ ἄξονι ἀγορεύει· λυμαίνεσθαι δὲ μὴ, μηδὲ ἀποινᾶν, ἢ διπλῦν ὀφείλειν. ὅσον ἂν καταβλάψη, κ. τ. λ. Ηκύσατε μὲν τῦ νόμυ· σκέψασθε δὲ, ὦ ἄνδρες Αθηναῖοι, καὶ θεωρήσατε, ὡς καλῶς καὶ σφόδρα εὐσεβῶς ἔθηκεν ὁ τιθεὶς τὸν νόμον Τὺς ἀνδροφόνυς φησί. πρῶτον μὲν δὴ τῦτον ἀνδροφόνον λέγει, τὸν ἑαλωκότα ἤδη τῆ ψήφῳ. Ου γαρ εϛ' ϐδεις υπο ταυτη τη προσηγορια πριν αν εξελεγχθεις αλω. Πού τῦτο δηλοῖ; ἔν τε τῷ προτέρῳ νόμῳ, καὶ ἐν τύτῳ. Εν μὲν γὰρ ἐκείνῳ γράψας, ἐάν τις αποκτεινη τὴν βυλὴν δικάζειν εἶπεν, ἐν δὲ τύτῳ τὸν ανδροφονον προσειπὼν ἃ χρὴ πάσχειν εἴρηκεν. ὗ μὲν γὰρ ἦν ἡ αἰτία τὸ πρᾶγμα, τὴν κρίσιν εἴρηκεν. ῦ δ' ὁ ἀλὺς ενοχος τῳ προσρηματι τυτῳ καθεϛηκε, τὴν τιμωρίαν ἔγραψε. Graue idcirco et τῶν ἀποῤῥήτων, aliquem *homicidam* adpellare. Lege erat ſpeciatim interdictum, et a tali verborum contumelia maxime cauit Euphemiſmus Atticus. Sed, quod me non mediocriter percellit, video hic in cauſa conuicii actorem a conuiciis non abſtinere, tametſi ea a *foro* et *Magiſtratuum conuentibus* praecipue, vt vidimus, exſulabant lege diſerta. Εγὼ δ' εἰ μὲν τὸν ἑαυτῦ [πατέρα] με ἀπεκτονέναι ἠτιᾶτο, συγγνώμην ἂν εἶχον αὐτῷ τῶν εἰρημένων· φαυλον γαρ αυτὸν και ϐδενος αξιον ηγυμην. Et, quod felicioribus ingeniis relinquo concoquendum, eiuſmodi erat iſtud conuicium, quale nuper deſcripſimus, τῶν ἀποῤῥήτων ſcilicet, inter ea, quae diſertis verbis et nominatim vetabantur. Τῶν νόμων ἀπαγορευόντων μη τυς των αλλων πατερας κακως λεγειν τεθνεωτας. Demoſth. *adu. Boeotum* 2. Quam conſtitutionem cum quibuſdam aliis vti omiſit *Petitus*, gratiorem paulo operam ſumere videbor, quam ſumo quotidie, in *Legibus Atticis* recenſendis: quarum συλλογὴν, ſuppetant modo vires et hoc otium Academicum, in lucem meditor proferre. TAYLOR.

ζοντας τῶν τότε παρόντων, ὅτε Λυσίθεος [3] Θεόμνηστον εἰσήγγελλε, τὰ ὅπλα ἀποβεβληκότα, ἐκ ἐξὸν αὐτῷ

2. πρῶτος] Male dicitur *prior*, cui non ſuccedit altera, et quam etiam pro vnica habent quotquot laudant Antiquiores. Κατὰ Θεομνήϛȣ Cod. *Vatic. Harpocr.* in Απίλλειν et Απόῤῥητα, ceterique. Proinde palam omnibus praedico, a ſecunda quae a tergo mox ſequitur, cauerent. Inrepſit nimirum in ora hominum et *dias oras* cura noſtri nondum ſubacta, quam in ſedem δευτερολογίας, cum tamen a priori neque locorum tractatione, neque vocabulis ipſis diſcedat, inepte compegerint Librarii, exinde in multorum fallaciam quotidie depromendam. Euenit enim noſtro, ſicut et plurimis eueniſſe quoque credo, vt quam ibi contentionis imaginem rudiori tractu adumbrauit, hic diſertiori lumine orationis exprimeret, et, vt de ſe ait Tertullianus, *properatum opus pleniore ſcriptione reſcinderet.* Vel fortaſſe, quod magis demum ſentio, acta erat illa coram *Arbitris*, qui, vt infra diſcimus, de hac cauſa prius cognoſcebant, haec coram *Iudicibus* poſt annum elapſum. Quod et aliunde confirmari poſſe credo. TAYLOR.

3. Λυσίθεος] Infra Dionyſius dicitur. Nonnulla fortaſſe ibi ſum admoniturus. TAYLOR.

Lyſithei pariter atque Dionyſii nomina recte habent. Lyſitheus erat actor eius cauſae, qua Theomneſtus abiecti ſcuti reus agebatur. Dionyſius autem Lyſitheo ea in cauſa operam dabat dicendo aduerſus Theomneſtum teſtimonio, quamquam ex inſequentibus intelligimus Theomneſtum cauſam viciſſe, et Dionyſium falſi dicti teſtimonii nomine notatum infamia fuiſſe.

18. αὐτῷ, δημηγορεῖν 4. ἐν ἐκείνῳ γὰρ τῷ ἀγῶνι, τὸν

4. δημηγορεῖν] ἀπαγορεύειν. Schott. *Non licuiſſe ire infitias.* Somnia mera! Quid enim, monſtrum! ad hunc locum confert, ſiue Lyſitheus in eo iudicio aduerſarium nactus ſit difficilem, ſiue confitentem? Lis erat ea δοκιμασίας. Negabat ſcilicet vllum Theomneſti vel *voce* vel *conſilio* opus eſſe reipublicae, qui eam armis tegere per ignauiam non ſuſtinuit. Nam in *orat. c. Timarch.* ἀπέδειξε νομοθέτης, ὓς χρὴ δημηγορεῖν, καὶ οὓς ὐ δεῖ λέγειν ἐν τῷ δήμῳ. Τίσι δεύτερον ἀπεῖπε, inquit *Orator*, μὴ λέγειν· εἰς τὰς ϛρατείας, φησὶ, μὴ ἐϛρατευμένος — ἢ την ασπιδα αποβεβληκως. Reſcribe itaque Λυσίθεος Θεόμνηϛον εἰσήγγελλε τὰ ὅπλα ἀποβεβληκότα ὐκ αξιων αυτον δημηγορεῖν. Id eſt, ἀξιῶν αὐτὸν μὴ δημηγορεῖν ſolita phraſi. Ita noſter *c. Alcibiad.* Αντιβολήσυσιν ὐκ αξιὔντες τῦ Αλκιβιάδυ υἱέος τοσαύτην δειλίαν καταγνῶναι. Et rurſus *pro Ariſtoph. bonis.* Εγὼ μὲν ὐκ αξιω ὕτω πολλὰ καὶ μεγάλα τεκμήρια παρασχομένυς ἡμᾶς ἀπολέσθαι ἀδίκως. Et *c. Agorat.* Ορῶντες τὰ πράγματα ὐχ οἷα βέλτιϛα ἐν τῇ πόλει, ἄγειν μὲν τὸν Αγόρατον ὐκ εφασαν προσήσεσθαι. Id. *de S. Oliua exciſa.* Ταῦτα μὲν ἐνθάδε ουκ οιδ᾽ ὅτι δεῖ λέγειν. Plutarch. in *Alcibiad.* Ερωτώμενοι δὲ, ἐφ᾽ οἷς ἀφιγμένοι τυγχάνυσιν, ὐκ εφασαν ἥκειν αὐτοκράτορες. Vid. eund. *de fort. Alexandri orat.* 1. p. 331. B. *Ariſtid. c. Plat. pro quatuor viris,* ſtatim in fronte. *Xenoph.* p. 454. B. *Plat. de Rep.* T. I. p. 34. Edit. Maſſie. Ita Latini fere. *Plaut. Moſtell.* I. 3, 37.

Stulta es plane, quae
Illum tibi aeternum putes fore amicum et beneuolentem
Moneo ego te, te deſeret ille aetate et ſatietate.

Ph. Non ſpero. TAYLOR.

πατέρα μ' ἔφασκεν [5] ἀπεκτονέναι τὸν ἐμαυτοῦ. ἐγὼ δ', εἰ μὲν τὸν ἑαυτοῦ με ἀπεκτονέναι ᾐτιᾶτο, συγγνώμην ἂν εἶχον αὐτῷ τῶν εἰρημένων (φαῦλον γὰρ αὐτὸν [6] καὶ οὐδενὸς ἄξιον ἡγούμην) οὐδ' εἴτι ἄλλο [7] 21. τῶν ἀποῤῥήτων ἤκουσα, οὐκ ἂν ἐπεξῆλθον αὐτῷ· (ἀνελεύθερον γὰρ καὶ λίαν φιλόδικον [8] εἶναι νομίζω κακηγορίας δικάζεσθαι) νυνὶ δὲ αἰσχρόν μοι εἶναι δοκεῖ, περὶ τοῦ πατρὸς, οὕτω πολλοῦ ἀξίου γεγενημένου καὶ ὑμῖν καὶ τῇ πόλει, μὴ τιμωρήσασθαι 24. τὸν ταῦτ' εἰρηκότα. καὶ παρ' ὑμῶν εἰδέναι βούλομαι, πότερον δώσει δίκην, ἢ τούτῳ μόνῳ Ἀθηναίων ἐξαίρετόν ἐστι καὶ ποιεῖν καὶ λέγειν παρὰ τοὺς νόμους ὅ, τι ἂν βούληται. ἐμοὶ γὰρ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ἔτη εἰσὶ [9]

τρια-

οὐκ ἐξὸν αὐτῷ δημηγορεῖν· ἐν ἐκείνῳ γὰρ etc.] Explicanda ſunt haec ex Antiphonte Orat. *de Saltatore* p. 145. ὁ γὰρ νόμος οὕτως ἔχει, ἐπειδάν τις ἀπογραφῇ φόνου δίκην, εἴργεσθαι τῶν νομίμων. et ita Pollux VIII, 7. ſegm. 66. Vnde mirum, quid in animo habuerit *Schottus*, cum pro δημηγορεῖν coniecerit ἀπαγορεύειν. Saepe hanc Orationem citat Harpocration: plerumque tamen cum iſta cautione, εἰ γνήσιος. M.

5. ἔφασκεν] Theomneſtus puta.

6. αὐτὸν] patrem Theomneſti puta.

7. εἴτι ἄλλο] εἴτῳ ἄλλῳ. *Ald.* Haeret Scal. Nam ex ea lectione reſinxit, οὐδὲ τῷ ἄλλῳ εἰ τῶν etc. TAYL.

8. ἀνελεύθερον γὰρ καὶ λίαν φιλόδικον etc.] Lego, ἀνελευθέρου et φιλοδίκου, Caſu ſecundo. MARKLAND.

9. τριάκοντα τρία, ἐξ ὅτου] Neſcio, quo fato euenerit, vt quae ab Auctore exiit oratio intempeſtiuius, δευτέραν tamen eius φροντίδα vincat hodie caſtitate! Id quod mox per plura euincam. Vel hic quam bel-

27. τριάκοντα τρία, ἐξ ὅτε δ' ὑμεῖς 10 κατεληλύθατε,

Y 5 εἰκο-

lule procedat calculus! Neſcio ſane, quibus digitis hic homo annos computet. Rectius poſterior. Ετη γὰρ ἐςὶ μοι δυο και τριακοντα, ἐξ ὃ δ' ὑμεῖς κατήλθετε, εἰκοςὸν τετί. φαίνομαι ἐν δωδεκαέτης ὤν, ὅτε ὁ πατὴρ ὑπὸ τῶν τριάκοντα ἀπέθνησκεν. Vidit haec Schott. Palmer. et *Bentleius* denique in *diſſertationibus de aetate Phalaridis*. Attamen ſi ſupponamus annum integrum elapſum fuiſſe inter illam ſcriptam atque hanc habitam, meliore via medicatus eſt Scal. ἔτη εἰσὶ τριακοντα τρια. Et cetera concordabunt. Pro τρισκαιδεκέτης Coisl. τρισκαιδεκάτης. TAYLOR.

ἔτη εἰσὶ τριάκοντα, ἐξ ὅτε ὑμεῖς etc.] Non conuenit cum Seipſo: in Oratione enim ſecunda (quemadmodum vulgo inſcribitur) *triginta duos* annos ſibi attribuit; et mox, quod in hac τρισκαιδεκέτης, in iſta δωδεκαέτης dicitur: vnde *Schottus* hunc locum ita refingit, ἔτη εἰσὶ δύο καὶ τριάκοντα: et pro τρισκαιδεκέτης, ex iſta δωδεκαέτης hic emendatum vult. Sed cum iſtam Orationem omnino ſpuriam eſſe putem, nec ipſius Lyſiae, ſed Abbreuiatoris cuiuſdam; huic priori potius ſtandum eſſe iudico, et legendum hoc loco, ἔτη εἰσὶ τρία, καὶ τριάκοντα, vel τριάκοντα τρία· ἐξ ὅτε δ' ὑμεῖς κατεληλύθατε, εἰκοςὸν τετί; quemadmodum ibi legitur, ἐξ οὗ δ' ὑμεῖς κατήλθετε, εἰκοςὸν τετί. Et ſane ex iſto Epitomatore hoc capimus commodi, quod, licet nonnullis in locis Lyſiae verba interpolauerit, et ad vſitatiores loquendi formas pro libitu, vel aeuo ſuo, reduxerit; quemadmodum hic, pro Lyſiae ἐξ ὅτε, Ille ſubſtituit vulgarius iſtud ἐξ ὅτου Senſum tamen retinet, et ad veram Lyſiae ſcripturam ſaepe nos manu ducit. Optandum foret, vt Demoſthenicarum aliquot Compendia huiuſmodi haberemus. MARKLAND.

εἰκοστὸν τουτί. φαίνομαι οὖν τρισκαιδεκέτης ὤν, ὅτε ὁ πατὴρ ὑπὸ τῶν τριάκοντα ἀπέθνησκε. ταύτην δὲ ἔχων τὴν ἡλικίαν, οὔτ' εἰ ἔςιν [11] ὀλιγαρχία, ἠπιςάμην, οὔτε ἂν ἐκείνῳ ἀδικουμένῳ ἠδυνάμην βοηθῆσαι. καὶ μὲν δὴ οὐκ ὀρθῶς [12] τῶν χρημάτων ἕνεκα ἐπεβούλευσα αὐτῷ. ὁ γὰρ πρεσβύτερος ἀδελφὸς Πανταλέων [13] ἅπαντα παρέλαβε, καὶ ἐπιτροπεύσας

10. ἐξ ὅτου δ' ὑμεῖς] aduerſatiuam δ' addidi e p. 119. 6.

11. ὅτ' εἰ ἔςιν] ουτ εἰ ἔςιν Codd. *Steph.* et *Coiſl.* Scal. quoque. Rectius tamen Steph. ουτε ο, τι ἐςὶν ὀλιγαρχία, ὡς ἐν τῇ του δευτέρου λόγου ἀρχῇ. TAYLOR.

ὅτ' εἰ ἔςιν ὀλιγαρχία ἠπιςάμην] *Stephanus* coniicit, οὔτε ὅ, τι ἐςὶν ὀλιγαρχία, quia in Secundae initio ita fere concipitur. Sed MS. habet, οὔτ' εἰ ἔςιν ὀλιγαρχία, recte. Xenophon Απομνημ. lib. V. p. 835. ἀλλ' ει μὲν καλουσί με τουτο τὸ ὄνομα, οὐκ οἶδα. Sic Lucas Actor. XIX, 2. Αλλ' οὐδὲ ει Πνεῦμα Αγιόν εςιν, ἠκούσαμεν. Mutauit, opinor, Abbreuiator in magis notum loquendi genus. Sic in citato Lucae loco pro ἐςιν Codex Vetuſtiſſimus Academiae Cantabrigienſi a *Beza* donatus habet λαμβάνουσί τινες: quod eſt Interpolatoris, vel non intelligentis phraſin, vel metuentis, ne ex hoc reſponſo viderentur Diſcipuli Epheſii dixiſſe, Se neſciuiſſe *Exiſtentiam* Spiritus Sancti. Mox lego, ἐπεβούλευσα ἂν αὐτῷ, *inſidiatus fuiſſem illi.* vulgo deeſt ἄν. MARKLAND.

Dedi οὔτ' εἰ ἐςὶν, vt dant plerique codices.

12. οὐκ ὀρθῶς] videtur ἂν interponendum: vitae patris ſi fuiſſem inſidiatus, quo bonis potirer, non recte, non ſapienter feciſſem.

σας ἡμᾶς, τῶν πατρῴων ἀπεστέρησεν. ὥστε πολλῶν
ἕνεκα, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, προσῆκέ μοι αὐτὸν βούλε-
33. σθαι ζῆν. ἀνάγκη μὲν οὖν περὶ αὐτῶν μνησθῆναι. οὐ-
δὲν δὲ δεῖ πολλῶν λόγων. σχεδὸν ἐπίστασθε [14] ἅπαν-
τες, ὅτι ἀληθῆ λέγω· ὅμως δὲ μάρτυρας αὐτῶν
παρέξομαι. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Ἴσως τοίνυν, ὦ ἄν-
δρες δικασταὶ, περὶ τούτων μὲν οὐδὲν ἀπολογήσεται·
36. ἐρεῖ δὲ πρὸς ὑμᾶς, ἅπερ ἐτόλμα λέγειν καὶ πρὸς
τὸν διαιτητήν· ὡς οὐκ ἔστι τῶν ἀποῤῥήτων, ἐάν τις [15]
εἴπῃ

13. Πανταλέων] Si ingenio fuiſſem vel mediocriter φιλοδίκῳ, ingentem vtique dicam iſti Pantaleonti ſcripſiſſem. N*omen* fratris minime erat neceſſarium, et originem debere arbitror orationi ἀντιγράφῳ, vbi legitur ὁ γὰρ πρεσβύτερος ἀδελφὸς πάντα λαβὼν ἀπεστέρησεν ἡμᾶς. Ea tamen verba cum hic efferuntur per ἅπαντα παρέλαβε, procliue erat in nomen proprium Πανταλέων commigrare. TAYLOR.

ὁ γὰρ πρεσβύτερος ἀδελφὸς Πανταλέων etc.] Non intelligo hanc Ratiocinationem, niſi pro παρέλαβε legatur προέλαβε, *praeceperat*, ſcil. ante patris mortem: quod factum non probabile eſt, et reclamare videntur, quae ſequuntur. Vt nunc ſunt, peſſime argumentatur. Dilucidius haec effert Abbreuiator, omiſſis ὀρθῶς et ἐπιτροπεύσας ἡμᾶς, (ita enim legendum, non ὑμᾶς) quae vltima difficultatem iniiciunt ſententiae. Caeterum contra Pantaleonta quendam ſcripſit Orationem Noſter, cuius meminit Pollux IV, 3. ſegm. 23. An hicce fuerit, ignoro. Mox, pro περὶ αὐτῶν forte leg. περὶ τούτων, vt paulo poſt. MARKLAND.

14. σχεδὸν ἐπίστασθε] videtur γὰρ interponendum.

15. ἐάν τις] interpono τινα. *ſi quis ab aliquo di-*

εἴπῃ τὸν πατέρα ἀπεκτονέναι. τὸν γὰρ νόμον οὐ ταῦτ᾽ ἀπαγορεύειν, ἀλλ᾽ ἀνδροφόνον οὐκ ἐᾷν λέγειν. ἐγὼ δὲ οἶμαι ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, οὐ περὶ τῶν ὀνομάτων διαφέρεσθαι, ἀλλὰ τῆς τούτων διανοίας[16]· 39.
καὶ πάντας[17] εἰδέναι, ὅτι, ὅσοι ἀνδροφόνοι εἰσὶ, καὶ ἀπεκτόνασι τινάς. πολὺ γὰρ ἔργον ἦν τῷ νομοθέτῃ ἅπαντα τὰ ὀνόματα γράφειν, ὅσα τὴν αὐτὴν δύναμιν ἔχει· ἀλλὰ περὶ ἑνὸς εἰπὼν, περὶ πάντων ἐδήλου[18]. οὐ γὰρ δήπου, ὦ Θεόμνηστε, εἰ μέν τις σ᾽ 42.
εἴπῃ[19] πατραλοίαν ἢ μητραλοίαν, ἠξίους ἂν αὐ-

τὸν

cat patrem eius eſſe interfectum. Nam e vulgata haec exſiſtat ſententia, alieniſſima quidem illa, *ſi quis aiat a ſe patrem ſuum eſſe interfectum.*

16. τῆς τουτων διανοίας] Abbreuiator, τῆς των εργων διανοίας. Lyſias infra: εἴπερ μάχῃ τοῖς ὀνόμασι, ἀλλὰ μὴ τοις εργοις τὸν νοῦν προσέχοις. Sed rectius τούτων. MARKLAND.

Poſt διανοίας videtur ἔχεσθαι deeſſe.

17. καὶ πάντας εἰδέναι κ. τ. λ.] Plenius haec et expreſſius in proxima oratione, vbi bis απεκτονασι, quod has ſordis Helleniſmi (ἀπεκτείνασι puta, quod eſt in vulg.) mirum quantum ſuperet. ἀπεκτόνασι quoque. *Coisl.* TAYLOR.

18. ἐδήλου] ἐδήλωσεν Cod. *Steph.* quam quoque ſcripturam clare exhibet oratio ſequens, quae vbique fere eſt correctior. TAYLOR.

19. εἰ μέν τις εἴποι] Lege, τις σε εἴποι. Sic in ſecunda: ἐὰν μέν τις πατραλοίαν ἢ μητραλοίαν καλῇ σε: ita legendum, non καλέσῃ. Pro ἐδήλου paulo ante MS. habet ἐδήλωσεν: et ita Abbreuiator. MARKL.

Dedi εἰ μέν τίς σ᾽ εἴπῃ, ex altero exemplo et Vindobonenſi.

τὸν ὦφλεν σοι δίκην. εἰ δέ τις εἴποι, ὡς τὴν τεκοῦσαν ἢ τὸν φύσαντα [20] ἔτυπτες, ἆρ᾽ οὖν ἂν αὐτὸν ἀζήμιον δεῖν εἶναι, ὡς οὐδὲν τῶν ἀποῤῥήτων εἰρηκότα; ἡδέως
117.1. γὰρ ἄν σου πυθοίμην (περὶ τοῦτο [21] γὰρ δεινὸς εἶ καὶ μεμελέτηκας καὶ ποιεῖν καὶ λέγειν) εἴ τίς σε εἴποι ῥίψαι τὴν ἀσπίδα. ἐν δὲ τῷ νόμῳ εἴρηται, ἐάν
3. τις φάσκῃ ἀποβεβληκέναι, ὑπόδικον εἶναι, οὐκ ἂν ἐδικάζου αὐτῷ, ἀλλ᾽ ἐξήρκει [22] ἄν σοι ἐῤῥιφέναι τὴν ἀσπίδα λέγοντι, οὐδέν σοι μέλει [23]; οὐδὲ γὰρ τὸ αὐτό

ἐστι

20. φύσαντα] φυτεύσαντα habet oratio altera. TAYLOR.

21. τοῦτο] F. περὶ τούτου γὰρ δεινὸς εἶ — λέγειν. TAYLOR.

A codice Veneto Beſſarionis abeſt δεινὸς. quod vt non laudo, ita aio ferri poſſe. περί τι εἶναι eſt bene graecum. *circa aliquid verſari, ei deditus eſſe.* Verum vulgata h. l. bene habet.

22. ἐξήρκει —] videtur hic locus ſic ferme ſarciendus ἐξήρκει ἄν σοι, ὅτι σε εἶπεν ἐῤῥιφέναι τὴν ἀσπίδα, λέγοντι, οὐδέν σοι μέλειν. in infinitiuo. acquieſceres in hoc (neque ad iudicii certamen rem deferres) cauſans, tua nihil referre, neque te animo angi, propterea quod aduerſarius dixiſſet, te ſcutum ἐῤῥιφέναι, non autem ἀποβεβληκέναι.

23. μέλλει] Recte olim confixere ſceleratum iſtud μέλλει Scal. et Steph. quorum ille nobis μέλει, hic μέλειν propinauit. Verum mehercule dum Auctoris ſenſa liquide perſpicere videor, oratio tamen ipſa neſcio quid Inſubrici et praefracti retinere videtur. TAYL.

οὐδέν σοι μέλλει] *Stephanus* μέλειν. Mallem, οὐδέν μοι μέλει. et mox, pro ὀνομάζεται ſcribe ὠνομάζετο: quo tendit Secunda, εἰ μὴ λωποδύτην ὠνόμαζεν. M.

ἐστι ῥίψαι καὶ ἀποβεβληκέναι· ἀλλ' οὐδ' ἂν τῶν ἕν-
δεκα γενόμενος, ἀποδέξαιο εἴ τις ἀπάγοι τινὰ, φάσ-
κων θοἰμάτιον ἀποδεδύσθαι, ἢ τὸν χιτωνίσκον ἐκ- 6.
δεδύσθαι· ἀλλ' ἀφίεις [24] ἂν τὸν αὐτὸν τρόπον, ὅτι
οὐ λωποδύτης ὀνομάζεται. οὐδ' εἴ τις παῖδα [25] ἐξα-
γαγὼν ληφθείη, οὐκ ἂν φάσκοις αὐτὸν ἀνδραποδι-
στὴν [26] εἶναι· εἴπερ μάχῃ τοῖς ὀνόμασιν, ἀλλὰ μὴ
τοῖς ἔργοις τὸν νοῦν προσέχεις, ὧν ἕνεκα τὰ ὀνόμα- 9.
τα πάντες τίθενται. Ἔτι τοίνυν σκέψασθε, ὦ ἄν-
δρες δικασταί· οὑτοσὶ γὰρ [27] μοι δοκεῖ ὑπὸ ῥᾳθυ-
μίας καὶ μαλακίας οὐδ' εἰς Ἄρειον πάγον ἀναβε-
βηκέναι. πάντες γὰρ ἐπίστασθε, ὅτι ἐν ἐκείνῳ τῷ
χωρίῳ,

Expunxi vnum λ e vulgata μέλλει. tametſi μέλλειν in infinitiuo malim, id quod modo dixi.

24. ἀφίεις] F. ἀφίῃς. Verbum certe. TAYLOR.

Poſtremum quid ſibi velit, haud intelligo, vt alia Taylori quamplurima. Optatiuum equidem hic malim ἀφιείης, ob praemiſſum ἀποδέξαιο, et inſequens φάσκοις.

25. τὴν] F. τόν. Τινὰ tamen legit *Herald. in Salmaſ.* IV. 7. TAYLOR.

Pro vulgato τὴν dedi τις, ex ingenio meo, et ex altero exemplo.

26. ἀνδραποδιστὴν] Plagiarius qualis erat ille Appius Claudius apud *Liuium.* SALMAS.

27. οὑτοσὶ γὰρ] ratiocinium cohaeret ſic. Vos omnes noſtis (de hoc enim Theomneſto nil dicam, qui mihi videtur id ignorare; neque mirum id cuiquam videri debet; nam prae mollitie et ignauia nunquam ille mihi videtur in Areopagum aſcendiſſe.) vos igitur omnes noſtis.

12. χωρίῳ, ὅταν τὰς τοῦ φόνου δίκας δικάζωνται, οὐ διὰ τούτου τοῦ ὀνόματος [28] τὰς διωμοσίας ποιοῦνται, ἀλλὰ δι᾽ οὗπερ ἐγὼ κακῶς ἀκήκοα [29]. ὁ μὲν γὰρ διώ-

κων,

28. διὰ τούτου τοῦ ὀνόματος] vult dicere, formula iuriſiurandi vtrinque a litigantibus coram Areopagitis dicendi non haec eſt, οὗτός ἐστιν ἀνδροφόνος τοῦ δεῖνα, neque ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἀνδροφόνος τοῦ δεῖνα. ſed iſtaec, οὗτος ἀπέκτεινε τὸν δεῖνα. et, ἐγὼ οὐκ ἀπέκτεινα τὸν δεῖνα.

29. ἀλλὰ δι᾽ οὗπερ κ. τ. λ.] Locum mendoſum eſſe auſim pronunciare. Lego ἀλλὰ δι᾽ οὗπερ εργον κακῶς ακηκοε. SALMAS.

Fallitur vir doctiſſimus. Lego enim certiſſima emendatione, ἀλλὰ δι᾽ οὗπερ ἐγὼ κακως ἀκήκοα. Ita *Calumnia* ſolet deſcribi apud Graecos. Senſus eſt. *In actionibus Areopagiticis iuramentum vtrinque concipitur non in verbis legis, non διὰ τούτου τοῦ ὀνόματος, de quo nunc agitur,* ſcil. ἀνδροφόνος, *ſed iis ipſis,* quibus me laedi conqueror. Διώκων enim διόμνυται, ὡς εκτεινε, ὁ δὲ φεύγων· ὡς οὐκ εκτεινε. Noſter *contra Familiaris.* Εἰπάτω τίς ὑμῶν ὑπ᾽ ἐμοῦ κακως ακηκοεν; proxime Οὐκοῦν δεινὸν, εἰ, ὅταν μὲν δεήσῃ σε κακως ακουσαντα τοὺς ἐχθροὺς τιμωρεῖσθαι, κ. τ. λ. Huc ſpectant, quae ſequuntur. Οὐκ ἄρα δίκην παρ᾽ αὐτοῦ λήψομαι, — πότερον ὅτι δικαιως ακηκοα; TAYLOR.

ἐγὼ καλῶς ἀκήκοα] Lege κακῶς ἀκήκοα, *male audiui,* i. e. vituperatus ſum. Dicit: in Areopago, quando de Homicidio quaeſtio fit, Formula iuriſiurandi concipitur per hoc vſus eſt Theomneſtus, *quando mihi caedem patris mei exprobrauit,* δι᾽ οὗπερ ἐγὼ κακῶς ἀκήκοα: Actor enim iurat ὡς ἔκτεινεν hunc vel illum Reus: Reus vero contra iurat, ὡς οὐκ ἔκτεινεν. Notiſſima

κων, ὡς ἔκτεινε [30], διόμνυται· ὁ δὲ φεύγων, ὡς οὐκ ἔκτεινεν. οὐκοῦν ἄτοπον [31] ἂν εἴη τὸν δόξαντα κτεῖναι

* ἀπο-

phraſis κακῶς ἀκούειν, et infra hac Orat. occurrit, et centies alibi. MARKLAND.

Pro vulgari καλῶς dedi κακῶς.

30. ad primum ἔκτεινε ſubauditur ὁ φεύγων, reus; ad ſecundum αὐτός.

31. οὐκοῦν ἄτοπον κ. τ. λ.] Locus mire corruptus Schotto: qui vt aliquid contuliſſe videatur ad emendandum, iſtud τὸν φεύγοντα in exitu orationis delet. Ego non delendum iudico, ſed loco moueri arbitror. Locus eſt laceratus et abſorbetur non nihil. Οὐκοῦν ἄτοπον ἂν εἴη τὸν δείξαντα κτεῖναι *** φάσκοντα ἀνδροφόνον εἶναι· τὸν φεύγοντα *** ὅτι ὁ διώκων ὡς ἔκτεινε διωμόσατο. TAYLOR.

οὐκοῦν ἄτοπον ἂν εἴη τὸν δείξαντα κτεῖναι, φάσκοντα ἀνδροφόνον εἶναι, ὅτι ὁ διώκων, ὡς ἔκτεινε τὸν φεύγοντα διωμόσατο] Locus mire corruptus, inquit *Schottus*; qui voces τὸν φεύγοντα expunxiſſe contentus, nihil vltra addidit. Sed has voces, licet alio loco poſitas, poſtulat Argumentatio, quae ad certiſſimam, vt mihi videtur, huius loci reſtitutionem ducit. ea eſt haec: οὐκουν ἄτοπον ἂν εἴη, τὸν φεύγοντα κτεῖναι, φάσκειν οὐκ ἀνδροφόνον εἶναι, ὅτι ὁ διώκων ὡς ἔκτεινε διωμόσατο; *nonne igitur abſurdum foret, ſi Reus, qui demonſtratus fuit occidiſſe, diceret ſe non eſſe* ἀνδροφόνον (*homicidam,*) *quia Actor iurabat illum eſſe* ἀνδροκτόνον? *quod enim eſt inter haec diſcrimen* etc. Poſſis retinere οὐκοῦν, *igitur*, ſine Interrogatione: ſed iſtud viuidius eſt. De caeteris, vix dubitari poſſe puto. MARKL.

Ego locum hunc ſaltim ad tolerabilem et conuenientem ſententiam ſic reformaui, vt pro vulgari δείξαντα, ſufficerem δόξαντα, et ἀποφεύγειν adderem,

* ἀποφεύγειν, φάσκοντα ἀνδροφόνον εἶναι, ὅτι ὁ διώκων, ὡς ἔκτεινε, τὸν φεύγοντα διωμόσατο. τί γὰρ ταῦτα, ὧν ἔτος ἐρεῖ, διαφέρει; καὶ αὐτὸς μὲν [32] Θέωνι κακηγορίας ἐδικάσω, εἰπόντι [33] σὲ ἐῤ-

ῥιφέναι

vtrumque de meo. Perabſurdum ſit, eum, qui viſus fuerit iudicibus caedem commiſiſſe, quamquam ipſe confiteatur ſe homicidam eſſe, tamen abſolui, (ἀποφεύγειν, aut, ſi magis probes ἀξιοῦν ἀποφεύγειν, poſtulare, vt abſoluatur) ideo, quod actor in iure iurando affirmauerit, reum occidiſſe, κτεῖναι. nam a lege homicidia vetante, verbum κτείνειν non vſurpari, ſed vocabulum ἀνδροφόνου.

32. αὐτὸ μὲν θέων κατηγορίας ἐδικάσω, εἶπέ τις σε] Sic vulg. Cod. *Steph.* et *Coisl.* αὐτὸς μὲν θέωνι. Lege itaque καὶ αυτος μὲν θεωνι κακηγοριας ἐδικάσω ειποντι σε ἐῤῥιφέναι τὴν ἀσπίδα. Mendum in voce κατηγορίας vidit Schottus. Egomet quoque vidi, neque hic ſolum, ſed in auctoribus quampiurimis, quos omnis recenſere non illius eſt, qui ad alia et magis propria feſtinat. Poſtremum denique (immo totum) confirmatur ex pari loco in oratione proxima, αὐτὸς μὲν ἐδικάσω κακηγορίας τω ειποντι σε ῥίψαι τὴν ἀσπίδα. TAYLOR.

ἐδικάσω. εἶπέ τις σε ἐῤῥιφέναι etc.] Praecedentia recte emendarunt Viri Doctiſſimi, καὶ αὐτὸς μὲν Θέωνι κακηγορίας ἐδικάσω. Sequentia connectenda erant, et ſic ſcribenda — ἐδικάσω εἰπόντι σε ἐῤῥιφέναι τὴν ἀσπίδα· καίτοι περὶ μὲν τοῦ ῥίψαι οὐδὲν ἐν τῷ νόμῳ εἴρηται. *et tu ipſe quidem Theoni litem intendiſti, quod dixerat te* ῥίψαι (*abieciſſe*) *clypeum: cum tamen de hoc verbo* ῥίψαι *in lege nihil dicatur, ſed* etc. Clare Abbreuiator: καὶ αὐτὸς μὲν ἐδικάσω κακηγορίας τῷ εἰπόντι σε ῥίψαι τὴν ἀσπίδα· καίτοι ἐν τῷ νόμῳ τὸ ῥίψαι οὐ γέ-

ῥιφέναι τὴν ἀσπίδα. καίτοι περὶ μὲν τοῦ ῥῖψαι[34] οὐδὲν τῷ νόμῳ εἴρηται. ἐὰν δέ τις εἴπῃ ἀποβεβληκέναι τὴν ἀσπίδα, πεντακοσίας δραχμὰς ὀφείλειν 18. κελεύει. οὐκοῦν δεινὸν, ἐὰν μὲν[35] δέῃ σε, κακῶς ἀκούσαντα, τοὺς ἐχθροὺς τιμωρεῖσθαι, οὕτω τοὺς νόμους, ὥσπερ ἐγὼ νῦν, ἐκλαμβάνειν[36]· ὅταν δ' ἕτερον

παρὰ

γραπται, ἀλλ', ἐάν τις φῇ ἀποβεβληκέναι. ſic et ibi legendum puto, cum vulgo deſit τὸ ῥῖψαι, ex ſenſu et Lyſia ſupplendum. Mox, pro λαμβάνειν lege λαμβάνεις, prout poſtulat Coniunctio εἰ, et ſequens ἀξιοῖς. et pro δεήσῃ σε forte δέῃ σε. MARKLAND.

33. εἰπόντι] ſic dedi ex altero exemplo, pro εἶπέ τις.

34. καίτοι περὶ μὲν τοῦ ῥῖψαι κ. τ. λ.] Malo alite vſus eſt Criticorum princeps Salmaſius, cum haec tractauit. Καίτοι περὶ μὲν τοῦ ῥῖψαι την ασπιδα η αποβεβληκεναι οὐδὲν ἐν τῷ νόμῳ εἴρηται. Nam ἀποβεβληκέναι eſt ipſiſſimum verbum iuridicum: Et hominem, quem alibi ſemper ſuſpicere non ſine aliqua reuerentia ſoleo, hic idcirco magis demiror, quia, qui locum hunc non intelligit, nihil in tota oratione intelligere poſſe videtur. TAYLOR.

35. οὐκοῦν δεινὸν ἐὰν μὲν δέῃ σε] ſic dedi, pro vulgaribus iſtis. οὐκοῦν δεινὸν, εἰ ὅταν μὲν δεήσῃ σε. Poſtremum hoc δεήσῃ a Stephano profectum eſt. Aldus dederat δεῖ. vnde potius δέῃ debebat effici. Illa lectio εἰ ὅταν ex eo nata videtur, quod in aliis libris eſſet, εἰ, in aliis, ἐὰν, in aliis ὅταν. Ego ἐὰν praetuli ex altero exemplo.

36. ἐκλαμβάνειν] ſic exhibui rurſus ex altero exemplo, pro λαμβάνειν, quod dederant Aldus et Stephanus tolerabiliter, λαμβάνεις Taylor de ſuo.

παρὰ τοὺς νόμους εἴπῃς κακῶς, οὐκ * ἀξιοῦν [37] δοῦναι
21. δίκην. πότερον οὕτω σὺ δεινὸς εἶ, ὥστε, ὅπως ἂν βού-
λῃ, οἷός τ᾽ εἶ χρῆσθαι τοῖς νόμοις; ἢ τοσοῦτον δύ-
νασαι, ὥστε οὐδέποτε οἴει τοὺς ἀδικουμένους ὑπὸ σοῦ τιμω-
ρίας τεύξεσθαι; εἶτ᾽ οὐκ αἰσχύνῃ οὕτως ἀνοήτως δια-
κείμενος, ὥστε οὐκ ἐξ ὧν εὖ πεποίηκας τὴν πόλιν, ἀλλ᾽
24. ἐξ ὧν ἀδικῶν οὐ δέδωκας δίκην, οἴει δεῖν πλεονεκτεῖν;
καίτοι ἀνάγνωθι τὸν νόμον [38]. ΝΟΜΟΣ. Ἐγὼ
τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὑμᾶς μὲν πάντας εἰδέναι
ἡγοῦμαι, ὅτι ἐγὼ μὲν ὀρθῶς λέγω, τοῦτον δὲ οὕτω
27. σκαιὸν εἶναι, ὥστε οὐ δύνασθαι μαθεῖν τὰ λεγόμενα [39].

37. οὐκ ἀξιοῦν] ſic dedi de meo, accommodans hoc quoque vocabulum illi infinitiuo λαμβάνειν vel ἐκλαμβάνειν. Vulgati dant ἀξιοῖς. Verum profecto tenenda hic eſt conſtantia, aut vtroque loco ſecunda perſona, λαμβάνεις et ἀξιοῖς, aut λαμβάνειν et ἀξιοῦν infinitiui. Ego vero hos malui, tametſi altera quoque ratio vitio carebat.

38. καίτοι ἀνάγνωθι] Lege, καί μοι ἀνάγνωθι τὸν νόμον, vt paulo poſt, καί μοι ἀνάγνωθι τούτους τοὺς νόμους. et ita paſſim. Infra, ἄν πως ἀλλὰ νῦν: mallem, ἄν πως ἄρα νῦν, *ſi forte vllo modo nunc apud tribunal diſcat.* MARKLAND.

Non videtur lex περὶ τῆς κακηγορίας, de poenis maledicentium, ſed περὶ τοῦ ἀνδροφόνου de poenis homicidarum deſignari.

39. τὰ λεγόμενα] ſcil. ὑπὸ τούτου τοῦ νόμου. vim et ſententiam huius legis non percipere. vel, diſputationem hanc meam capere, docentem, non ex verbis leges eſſe interpretandas, ſed ex deſtinatione legislatoris et ex natura rerum.

βούλομαι ἂν αὐτὸν καὶ ἐξ ἑτέρων νόμων περὶ τούτων διδάξαι· ἄν πως ἀλλὰ νῦν * γ' [40] ἐπὶ τοῦ βήματος παιδευθῇ, καὶ τὸ λοιπὸν ἡμῖν μὴ παρέχῃ πράγματα. καί μοι ἀνάγνωθι τούτους τοὺς νόμους τοῦ Σόλωνος τοὺς παλαιούς [41]. ΝΟΜΟΣ. Δεδέσθαι [42] δ' ἐν τῇ ποδοκάκκῃ [43] ἡμέρας πέντε τὸν πόδα, ἐὰν

μὴ

40. ἄν πως ἀλλὰ νῦν] F. ὅπως ἄρα νῦν. TAYLOR. Si quid mutandum ſit, malim ἂν μήπω, ἀλλὰ νῦν γ' ἐπὶ — *ſi nondum, at nunc ſaltim* — Verum videtur vulgata defendi poſſe, idemque dicere, atque εἰ καὶ μήπω πρότερον, ἀλλὰ νῦν γε *ſi non citius, at nunc ſaltim.* Ego equidem γ' addidi de meo.

41. τοὺς παλαιοὺς] id eſt ſcriptos illo caſco, obſoleto ſermone priſcorum Atticorum. Conſultum duxit orator de hoc admonere ob inſequentia. alias potuiſſet etiam τοῦ παλαιοῦ dicere.

42. Δεδέσθαι κ. τ. λ.] Lex occurrit integrior multo in *oratione Timocratea*, cuius fide adductus noſtrum, (id quoque vidente *Herald. Animadu.* III. 3.) emaculaui. Ὅ, τι ἐάν τις ἀπολέσῃ, ἐὰν μὲν αὐτὸ λάβῃ τὴν διπλασίαν καταδικάζειν· ἐὰν δὲ μή, τὴν δεκαπλασίαν πρὸς τοῖς ἐπαιτίοις. δεδέσθαι δ' ἐν τῇ ποδοκάκῃ (lege ποδοκάκκῃ, vt mox monituri ſumus) τὸν πόδα πενθ ημερας, καὶ νύκτας ἴσας, ἐὰν προστιμηση ἡ Ηλιαία. προστιμᾶσθαι δὲ τὸν βουλόμενον ὅταν περὶ τοῦ τιμήματος ᾖ. Male in duas leges diſpertitur *Demoſthenicam* et *Lyſiacam Petit. Legg. Attic.* TAYLOR.

43. ποδοκάκῃ] ſic vulg. admonuit *Moſchop.* π. σχεδ. p. 82. vocem hanc per duo κκ eſſe ſcribendam. Ποδοκάκκη διὰ δύο κκ τὸ ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ ξύλον, ὑφ' οὗ οἱ πόδες κατέχονται. Atque plurimi ita ſcribunt. *Theonem*, quoniam locum inſigniſſimum habet in *Progy-*

μὴ 44 προστιμήσῃ ἡ ἡλιαία 45. Η ποδοκάκκη αὕτη

mnaſm. adferre imprimis lubet. Περὶ δὲ τὸ ὄνομα [γίνεται ἀσάφεια] ὅταν καινὸν ἢ σφόδρα παλαιὸν ἢ ξένον ᾖ τὸ γεγραμμένον, οἷον ἡ ποδοκακκη καὶ ἡ ἡμεδαπή. Καὶ εἴ τις λέγοι τὸν κέραμον ἀντὶ δεσμωτηρίου, καθάπερ Κύπριοι. Διὸ καὶ τὸ παρ' Ομήρῳ τινὲς οὕτως ἐξηγοῦνται,

Χαλκέῳ δ' ἐν κεράμῳ δέδετο τρισκαίδεκα μῆνας.

Ita *Harpocr.* Ποδοκάκκη τὸ ξύλον τὸ ἐν δεσμωτηρίῳ οὕτως ἐκαλεῖτο, ἤτοι παρεμβεβλημενου τοῦ ἑτέρου κάππα, ποδῶν τις κάκωσις οὖσα, ἢ κατὰ συγκοπὴν, ὥς φησι Δίδυμος, οἷον ποδοκατοχή. Λυσέας δ' ἐν τῷ κατὰ Θεομνήςου, εἰ γνήσιος, ἐξηγεῖται τοὔνομα. φησὶ γὰρ, ἡ ποδοκάκκη αὐτό ἐςιν, ὃ νῦν καλεῖται ἐν τῷ ξύλῳ δεδέσθαι. Quae verba lucem adfundent *Heſychio.* Nam idem velle videtur, ſed propter luxatum locum contrarium potius obtinet. Ibi enim expiſcari licebit, quod per duo κκ ſcribitur, ἤτοι παρεμβεβλημένου τοῦ ἑτέρου, ἢ κατὰ συγκοπὴν ποδοκατοχή. Qui *Varinum* de hac voce conſulet, inueniet vnum articulum, quaſi veſtem, ex diuerſis et hinc inde ſumptis pannis conſutum. Sed idem emendabit *Gloſſas Nomicas.* Quarum haec ſunt verba. Ποδοκάκκη ξύλον τὸ ἐν εἱρκτῇ, ἐν ᾧ τοὺς πόδας ἐμβάλλοντες ἔχουσιν (vel συνέχουσι) ὃ παρὰ Ρωμαίοις καλεῖται κοῦσπος. Aliud eſt Κοῦσπος. Lege ex *Varino* κήππος. Quas turbas dedit *H. Steph.* in *Theſauro*, qui putat ex hoc loco male intellecto *Lyſiam* diſtinxiſſe inter ξύλον et ποδοκάκκην? Εἰ ὁ δεθεὶς ἐξελθὼν κατηγοροίη, ὅτι οὐκ ἐν τῇ ποδοκακκῃ ἐδέδετο, ἀλλ' ἐν τῷ ξυλῳ. TAYLOR.

44. μὴ] reuocaui veterem probam lectionem Aldinae, a Tayloro nulla de cauſa vitiatam et cum μὲν mutatam. Oritur hic e loco Demoſthenis dubitatio,

ἐςὶν, ὦ Θεόμνηςε, ὃ νῦν καλεῖται[46] ἐν τῷ ξύλῳ δεδέ-

ſeruandumne ſit, an expungendum illud μὴ. Nil intereſſe arbitror, ſed vtrumque poſſe probari. In Lyſiae loco μὴ exhibente, haec obtinet ſententia. vincitor, niſi ſi quid praeterea mulctae poenaeue ſuperaddiderit Heliaea. Quod ſi ſit, praeter carcerem, etiam haec poenae acceſſio a damnato erit repetenda. In Demoſthenico autem, μὴ omittente, iſtaec. praeter reſtitutionem rerum furto ablatarum, ſi carceris poenam adhuc irrogarit Heliaea, hanc quoque ſons dato. Hanc autem poenae acceſſionem quicunque ſciſcere voluerit, eius rei ius ipſi eſto. Nobis in eiusmodi diſcidio arbitrari non licet. Ecquid enim certi nos ſumus, quid olim legislator vere ſcriptum reliquerit, vtraque lectione cum ſententia conueniente?

45. ἡ ἡλιαία] μηλιαία *Coisl.* De tribunali hoc vid. *Poll.* VIII. 7. *Harpocr.* in v. *Meurſ. Areopag. c.* 11. Reſtitui debet apud *Antiph.* π. τ. χορευτȣ. Ελεξε μὲν γὰρ Φιλοκράτης ȣτοσὶ ἀναβὰς εἰς τὴν ἡλιακὴν τὴν τῶν θεσμοθετῶν τῇ ἡμέρᾳ, ᾗ ὁ παῖς ἐξεφέρετο, ὅτι ἀδελφὸν αὐτȣ ἀποκτείναιμι ἐγὼ ἐν τῷ χορῷ φαρμακὸν ἀναγκάσας πιεῖν. Lege ηλιαιαν. TAYLOR.

46. καλεῖ] ſic vulg. lege καλειται ex *Harpocr.* in v. Ποδοκάκκη, modo adlegato. TAYLOR.

ὃ νῦν καλεῖ] Lege καλεῖται. Harpocration, hunc locum citans; ἡ ποδοκάκκη αὐτό ἐςιν, ὃ νῦν καλεῖται ἐν τῷ ξύλῳ δεδέσθαι. De ποδοκάκη, ſeu ποδοκάκκη, vide, quae habet Doctiſſimus *Hemſterhuſius* ad Pollucis VIII, 7. ſegm. 72. Εν τῷ ξύλῳ δεδέσθαι, vt Actor. XVI, 24. τȣς πόδας αὐτῶν ἠσφαλίσατο εἰς τὸ ξύλον. Ibidem: ἐὰν μὴ προτιμήσῃ ἡ ἡλιαία· Scribe, προςιμήσῃ, *mulcta pecuniaria puniat.* Pollux VIII, 5. ſegm. 21. de Verbis, quae *poenam* ſignificant: τὰ δὲ ῥήματα,

δεδέσθαι. εἰ οὖν ὁ δεθεὶς ἐξελθὼν, ἐν ταῖς εὐθύναις τῶν ἕνδεκα κατηγοροίη, ὅτι οὐκ ἐν τῇ ποδοκάκ-
33. κῃ ἐδέδετο, ἀλλ' ἐν τῷ ξύλῳ, οὐκ ἂν ἠλίθιον αὐτὸν νομίζοιεν; Λέγε ἕτερον νόμον. ΝΟΜΟΣ. Επεγγυᾶν δ' ἐπιορκήσαντα [47] τὸν Απόλλω. δεδιότα δὲ δίκης ἕνεκα δρασκάζειν. Τούτων τὸ μὲν ἐπιορκήσαν-
36. τα, ὀμόσαι ἐστί· τὸ δὲ δρασκάζειν, ὃ νῦν ἀποδιδράσκειν ὀνομάζομεν. Οστις δὲ ἀπείλλῃ [48] τῇ θύρᾳ [49],

τιμωρεῖσθαι, κολάζειν, etc. προστιμᾶν, ἐπιτιμᾶν etc. Demoſthenes adu. Timocrat. δεδέσθαι δ' ἐν τῇ ποδοκάκῃ τὸν πόδα πένθ' ἡμέρας, καὶ νύκτας ἴσας, ἐὰν προστιμήσῃ ἡ ἡλιαία. ita habet edit. *Heruag.* p. 510. mendoſe forte, pro ἐὰν μὴ προστιμήσῃ, vt apud Lyſiam. MARKLAND.

47. ἐπιορκήσαντα] Idem antiquitus atque ὀρκήσαντα. Corrigendus *Harpocr.* Επιορκήσαντα. Λυσίας κατὰ Θεομνήστου ἐξηγήσατο, ὅτι τὸ ὀρκήσαντα ὀμόσαντά ἐστι. *Scribe cum Cod. *Cantab.* επιορκησαντα. Qui ſi non iuſſiſſet, iubet tamen hic locus *Lyſiae*. TAYL.

48. ἀπίλλῃ] ſic vulg ἀπίλλει *Ald.* ἀπίλλει τὴν θύραν *Coisl.* Nihilo rectius. Pro ἀπίλλειν ἀπειλλειν vult doctiſſimus *Valeſius* ad *Mauſſacum* (aliquantulum adiuuat Cod. *Harpocr.* MS. *Cant.* vbi ſedes vocis Απίλλειν eſt inter Απατούρια et Απειπεῖν.) Deriuatur enim ab εἴλλειν. Heſych. Εἴλλη, εἴργῃ, κωλύῃ. Εἰλλόμενον, Suid. Εἴλλει. εἴργειν, κωλύειν, εἰργόμενον. Παλαιὰ ἡ λέξις. TAYLOR.

49. Τῇ θύρᾳ] Opinor, τὴν θύραν. Sequitur: Τὸ ἀπίλλειν τὸ ἀποκλείειν νομίζεται. Lege: Τὸ ἀπίλλειν (vel ἀπείλλειν) τοῦτο ἀποκλείειν νῦν ὀνομάζεται. Sic infra, τὸ στάσιμον τοῦτο. et, νῦν ὀνομάζεται, vt verſu praecedenti, ὃ νῦν ἀποδιδράσκειν ὀνομάζομεν. Idem mendum notaui Orat. VIII. M.

ἔνδον τοῦ κλέπτου ὄντος. Τὸ ἀπείλλειν τὸ ἀποκλείειν [50] νομίζεται, καὶ μηδὲν διὰ τοῦτο [51] διαφέρον. Τὸ ἀργύριον στάσιμον [52] εἶναι, ἐφ' ὁπόσῳ ἂν [53] βούληται ὁ δανείζων. Τὸ στάσιμον τοῦτό ἐστιν, ὦ βέλ- 39
τιστε, οὐ ζυγῷ ἱστάναι, ἀλλὰ τόκον πράττεσθαι ὁπόσον ἂν βούληται. Ἐπανάγνωθι τουτοὶ [54] τοῦ νόμου

τὸ

Bene habet vulgata. τῇ θύρᾳ idem eſt atque διὰ τῆς θύρας. *Ianua* excludere, h. e. per ianuam, adminiculo ianuae intercedentis et oppoſitae.

50. τὸ ἀπείλλειν τὸ ἀποκλείειν] videtur legendum τὸ ἀπείλλειν ταὐτὸν τῷ ἀποκλείειν νομίζεται.

51. διὰ τοῦτο] ſubaudi ὅτι μὴ ταὐτόν ἐστι κατὰ τὸν φθόγγον.

52. Στάσιμον] Στάσιμον, vt videtur, apud veteres Atticos erat τόκον πράττεσθαι, δανείζεσθαι. Quod voluit *Heſychius*, atque adhuc vult, ſi ſuppetias feramus. Στασάμενον. δασυνάμενον. Labes. Lege δανεισάμενον. Explicat quodammodo in Ὀβολοστάτης. ὀβολοστάτας τοὺς δανειστὰς ἔλεγον. ἐδίδουν δὲ σταθμῷ οἱ δανείζοντες, διὸ ὀβολοστάται προσηγορεύθησαν. τινὲς δὲ τὸ δανείζειν ἱστάνειν (ἱστᾶναι) φασίν. Vid. in Ἱστάμεθα. Ἱστάνειν. Ἵστασθαι. TAYLOR.

53. ἐφ' ὁπόσῳ ἂν] reuocaui veterem probam lectionem Aldinae, a codibicus mſts confirmatam, a Stephano perperam vitiatam, qui ἐφ' ὁπόσον dedit. Non dicitur ἐπὶ μέγαν τόκον δανείζεσθαι, ſed ἐπὶ μεγάλῳ. ἐπὶ in talibus conditionem indicat, *vt detur* foenus, (nam in ἐφ' ὁπόσῳ ſubauditur τόκῳ) quantum creditor poſtulet et ſibi depeciſcatur.

54. τουτὶ τοῦ νόμου] Scribe, τουτοὶ τοῦ νόμου, vt Ἀγοράτου τουτοὶ Orat. XIII. et alibi ſaepe. Vide Dionyſ. Halicarnaſſenſem περὶ Συνθέσ. Ὀνομ. ſegm. VI. vbi Demoſthenes laudatur, quia, στοχαζόμενος τῆς συνθέ-

τὸ τελευταῖον· Ὅσαι[55] δὲ πεφασμένως πωλῶνται,

Z 5 καὶ

σεως, dixit τουτονὶ pro τοῦτον. Quae ſequuntur ita diſtingue ac lege: ὅσοι δὲ πεφασμένως πωλῶνται· Καί. Οικῆος (Harpocration οἰκέως) τὴν βλάβην καὶ δούλης εἶναι ὀφείλειν. Iſtud καὶ non eſt pars Legis, ſed Oratoris ad aliam Citationem Tranſitio. Pari plane modo peccatum eſſe puto Lucae XXI, 8. πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, λέγοντες· Ὅτι ἐγώ εἰμι· Καί· ὁ καιρὸς ἤγγικε. haec vltima vulgo confunduntur, καὶ ὁ καιρὸς ἤγγικε, quaſi eſſent Chriſti verba in ſua perſona loquentis; cum reuera ſint ea, quibus vſuri eſſent Impoſtores, Libertatem ſectatoribus ſuis promittentes, et, *Nunc Tempus* eſſe, praedicantes. Sic et Matt. XI, 19. Καί· Ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῆς. vbi poſt καὶ repetendum eſt λέγουσιν, vt paulo ante. ſenſum verborum optime explicat iſtud Saluiani Maſſilienſis lib. IV. de Gubern. Dei: *Talis ſecta eſt, quales et ſectatores.* Vulgo haec confunduntur, καὶ ἐδικαιώθη etc. MARKLAND.

Admiſi in textum Marklandi coniecturam, τουτοί, pro vulgari τουτὶ. *huius legis*, quam tibi iam trado recitandam.

55. ὅσοι] Sic vulg. Lege ὅσαι ex *Plutarch.* in *Solone.* Monuit *Petit.* LL. *Attic. lib. 6. tit.* 5. Agit Lex de mulieribus, quae palam proſtant et quaeſtum corpore faciunt, ὅσαι πεφασμένως πωλοῦσι, h. e. vt interpretatur noſter legum peritiſſimus, ὅσαι φανερῶς βαδίζουσιν. Atque itidem *Plutarchus* ἐμφανῶς φοιτῶσι: Et recte. Πολεῖσθαι (lege Πωλεῖσθαι) ἐπιμελῶς τὸ (f. καὶ) πολλάκις φοιτᾶν. Heſych. Vel vt explicat *Didymus* apud *Harpocr.* ὅσαι φανερῶς πορνεύουσι. Πωλεῖν γὰρ τὸ παρέχειν ἑαυτὴν τοῖς βουλομένοις· ὅθεν καὶ τὸ πορνεύειν, ὅπερ ἐστὶ περνάναι. Vid. *Heſych.* in

καὶ οἰκῆος [56] καὶ βλάβης τὴν δȣ́λην εἶναι ὀφείλειν.

προσ-

Πῶλος. *Brodaeus* ad *Euripid. Rheſ.* 261. *Varin.* in Πωλεῖται (*Harpocrationem* ipſum non moror, qui Πωλȣ̃νται proprie dici velit pro Venditare.) Verum de his meretriculis quid ſtatuit Lex? Καὶ οἰκῆος καὶ βλάβης τὴν δȣ́λην εἶναι ὀφείλειν. Hoc eſt ſecundum mentem *Petiti.* *Eas vel ſeruorum iniuriis obnoxias eſſe, eisque parere iubet lex.* Quae ſi vera ſint, nae tu inclementer nobiſcum egiſti, *Lyſias*, qui in Ποδοκάκκη, in Επιορκήσαντα, Δρασκάζειν, Απείλλειν, Στάσιμον etc. induſtriam tuam et acumen exprompſiſti; in his autem, quae quanta quanta ſint, nihil niſi tenebrae ſunt, nos nouos homines, et ad quos Solonis ſermo minori cum familiaritate peruenit, plane deſtituiſti. Potuimus profecto de Ποδοκάκκη diuinando, inueſtigandoque aliquantulum fortaſſe ſubodorari, at Solonem dixiſſe βλάβης εἶναι δȣ́λην, quod nos *iniuriis eſſe obnoxiam* nemini iurato, praeter te vnicum, crediderim. Legit igitur Schottus καὶ οἰκῆος καὶ ὁ δȣ́λης τὴν βλάβην εἶναι ὀφείλειν. Scal. καὶ οἰκῆος καὶ βλάβης τὴν δίκην εἶναι ὀφείλειν. Ego cum *Herald. Animaduerſ. in Salmaſ.* V. 8. iudico haec ad aliam legem omnino pertinere, atque etiam, vt velit idem homo, eſſe deprauata. Duae igitur leges, vel potius duarum legum capita exhibentur,

Οσαι πεφασμενως πωλουνται, καὶ
Οικηος και δȣλης την βλαβην οφειλειν.

Eſt enim omnino aliquid huiuſmodi. TAYLOR.

56. οἰκῆος] *Ammonius* in Οἰκότριψ. Οἰκότριψ καὶ Οἰκέτης διαφέρει. Οἰκότριψ μὲν γὰρ ὁ ἐν τῇ οἰκίᾳ διατρεφόμενος, ὃν ἡμεῖς θρεπτὸν καλȣ̃μεν. Οἰκέτης δὲ ὁ δȣ̃λος ὁ ὠνητός. Παρὰ δὲ Σολωνι εν τοις αξοσιν Οικευς κεκληται ο Οικοτριψ. TAYLOR.

42. Προσέχετε τὸν νῦν. Τὸ μὲν πεφασμένως, ἐστὶ φανερῶς· πωλεῖσθαι δὲ [57], βαδίζειν. τὸ δὲ οἰκῆος, θεράποντος. πολλὰ δὲ τοιαῦτα καὶ ἄλλα ἐστὶν, ὦ ἄνδρες δικασταί. ἀλλ' εἰ μὴ σιδηροῦς [58] ἐστὶν, οἴομαι αὐτὸν ἔννουν γεγονέναι [59], ὅτι τὰ μὲν πράγματα ταῦτά ἐστι

Suſpicor ſic reſtaurandam hanc legem. Οἰκῆος βλάβην τῆς δούλης διπλῆν ὀφείλειν. id eſt ὀφλεῖν ζημίαν διπλῆν ὑπὲρ δούλου βλαπτομένου, ἢ ὑπὲρ δούλης βλαπτομένης. mulctam pro ſeruo pendendam, eoque generis honeſtioris, vrbano, nam is eſt ὁ οἰκεὺς et ὁ θεράπων) vbi laeſus ille fuerit, duplam eſſe debere mulctae pro ancilla pendendae laeſa, (ſordidiore inprimis et contemtiore.) τῆς tum non cohaerebit cum δούλης, ſed cum omiſſo, ſed ſubaudiendo, βλάβης. quaſi dixiſſet διπλῆν τῆς βλάβης τῆς ταχθείσης ὑπὲρ δούλης βεβλαμμένης.

57. πωλεῖσθαι] πολεῖσθαι. Scal. Credo auctoritate *Heſychii.* Quae in hoc loco, vt paulo ante vidimus, nulla eſt. TAYLOR.

58. εἰ μὴ σιδήρου ἐστὶν] *Stephanus* ἐκ σιδήρου. Propius mihi videtur σιδηροῦς ἐστιν. Philo de Ioſepho p. 362. προσβλέψω δὲ τίσιν ὀφθαλμοῖς ὁ σιδηροῦς ἐγώ; MARKL. Ceſſi auctoritati codicum mſtorum magis, quam virorum doctorum, vt σιδηροῦς darem, pro vulgari σιδήρου, quod alias non mouiſſem; quippe quod nil habet, quod minus probetur.

59. ἔννουν] εὔνουν *Ald.* Ceteri tamen codices, credo, omnes, Palmer. Steph. ἔννουν. Solus tamen Scal. οἴομαι αὐτὸν ευ νυν εγνωκεναι. TAYLOR.

ἔννουν γεγονέναι] fortaſſis νῦν γε eſt interponendum. nunc tandem aliquando ſapere incipere vel incepiſſe. ἔννους γεγονέναι pro συνιδεῖν et ἐγνωκέναι dictio eſt paulo rarior inuentu.

τά ἐστι νῦν τε καὶ πάλαι· τῶν δὲ ὀνομάτων ἐνίοις οὐ 118.1.
τοῖς αὐτοῖς χρώμεθα νῦν καὶ πρότερον. δηλώσει δὲ [60]. οἰχήσεται γὰρ ἀπιὼν ἀπὸ τοῦ βήματος σιωπῇ. εἰ δὲ μή, δέομαι ὑμῶν [61], ὦ ἄνδρες δικασταί, τὰ δίκαια ψηφίσασθαι, ἐνθυμουμένους, ὅτι πολὺ μεῖ- 3.
ζον κακόν ἐστιν, ἀκούσαντα [62] τὸν πατέρα ἀποβεβληκέ-

60. δηλώσει δὲ] ſcil. ὅτι νῦν ἤδη παρ' ἐμοῦ μεμάθηκε.

61. δέομαι ὑμῶν — ἐνθυμουμένους] Licet obuium ſit ἐνθυμουμένων, et ita poſtulare videatur ὑμῶν, nihil tamen innouandum. ſic enim ſcribere amant Attici. Noſter Orat. II. init. ἄξιον γὰρ πᾶσιν ανθρωποις κἀκείνων μεμνῆσθαι, υμνουντας μὲν ἐν ταῖς ᾠδαῖς, λέγοντας δὲ ἐν ταῖς τῶν ἀγαθῶν μνήμαις, etc. Infra, hac ipſa, quae ſub manum eſt, Oratione: ἐγὼ δὲ υμων δέομαι καταψηφίσασθαι Θεομνήστου, ενθυμουμενους, ὅτι etc. vbi eadem verba. Dinarchus κατὰ Δημοσθένους p. 104. οὐ προσεκτέον υμιν ἐστι τοῖς τούτων λόγοις, ειδότας ὅτι etc. Andocides adu. Alcibiad. p. 32. ἔστι δὲ σωφρόνων ανδρων, φυλάττεσθαι πολιτῶν τοὺς ὑπεραυξομένους, ενθυμουμενους ὑπὸ τῶν τοιούτων τὰς τυραννίδας καθισταμένας. Lucianus Vera Hiſt. p. 688. ἐδόκει ημιν αναθεμενους τὴν ναῦν ἐπὶ τὴν κόμην τῶν δένδρων, etc. Denique, ita ſcribit Paulus Epheſ. I, 18. δῴη υμιν πνεῦμα σοφίας — πεφωτισμενους etc. Sequitur: ἐνθυμουμένους, ὅτι πολὺ μεῖζον κακόν ἐστιν, ἀκούσαντα τὸν πατέρα ἀποβεβληκέναι. Optime *Schottus*, τὸν πατέρα ἀπεκτονέναι, ἢ τὴν ἀσπίδα ἀποβεβληκέναι: et ita fere Abbreuiator. pro ἀκούσαντα vero, legendum ἀκοῦσαι τό. MARKLAND.

62. ἀκούσαντα τὸν πατέρα, κ. τ. λ.] „Hic locus „eſt mutilus, nec dubitandum eſt ſic legendum eſſe

βληκέναι. ἐγὼ γοῦν δεξαίμην ἂν πάσας τὰς ἀσπίδας ἐῤῥιφέναι [63], *ἢ τοιαύτην γνώμην ἔχειν περὶ τὸν πατέρα* [64]. *οὗτος οὖν ἔνοχος μὲν ὢν τῇ αἰτίᾳ* [65], *ἐλάττονος*

„*ἀκούσαντα τὸν πατέρα ἀπεκτονέναι ἢ τὴν ἀσπίδα ἀποβεβληκέναι.* Id omnino patet ex ſequentibus.„ Palmer. Ita Schott. Non ſolum patet ex ſequentibus, ſed ex oratione ſequenti. *Βοηθήσατε οὖν μοι, ἐνθυμούμενοι, ὅτι μεῖζόν ἐστι κακὸν τὸν πατέρα ἀπεκτονέναι ἢ τὴν ἀσπίδα ῥῖψαι.* TAYLOR.

Conſtat hic aliquid deeſſe, quod quid ſit, facile ſententia ipſa ſubiicit. Aut hoc modo: *ἀκούσαντα τὸν πατέρα ἀπεκτονέναι ἀπιέναι καταγνωσθέντα, ἢ τὴν ἀσπίδα ἀποβεβληκέναι.* grauius malum eſſe, te damnatum e iudicio diſcedere, quod probrum parricidae merito tibi obiectum audieris, quam ſi diſcedas e iudicio damnatus ideo, quod merito tibi exprobrata ſit ſcuti abiectio. Aut etiam ſic *ἀκούσαντα τὸν πατέρα ἀπεκτονέναι μὴ δύνασθαι τιμωρεῖσθαι τὸν εἰπόντα, ἢ ἀκούσαντα τὴν ἀσπίδα ἀποβεβληκέναι.* grandius malum eſt, ſi tu inimicum ulciſci nequeas eum, qui te caedis in patre tuo tua manu commiſſae inſimularit, quam illum, qui te dixerit ſcutum abieciſſe.

63. poſt *ἐῤῥιφέναι* videtur *δοκεῖν* abeſſe. me eum videri, qui ſcuta, quotquot ſunt, omnia abiecerim.

64. *περὶ τὸν πατέρα*] num *πρὸς τ. π.* eſt quidem hoc vſitatius. niſi ſic ſcripſiſſe nobis perſuadebimus oratorem. *τοιαύτην γνώμην ἔχειν περὶ ἐμοῦ ὑμᾶς, ὡς τοιοῦτόν τι δράσαιμι περὶ τὸν πατέρα.* quam vobis eam de me opinionem inſidere, me potuiſſe tantum facinus in patre committere.

65. *τῇ αἰτίᾳ*] ſcil. *ἐφ' ᾗ διεβέβλητο*, crimine cum teneretur eo, cuius inſimulatus fuerat, ſcuti puta abiecti.

τονος δὲ οὔσης αὐτῷ τῆς συμφορᾶς, οὐ μόνον ὑφ᾽ ὑ- 6.
μῶν ἠλεήθη, ἀλλὰ καὶ τὸν μαρτυρήσαντα [66] ἠτί-
μωσεν. ἐγὼ δὲ ἑωρακὼς μὲν ἐκεῖνο τοῦτον ποιήσαν-
τα [67], ὃ καὶ ὑμεῖς ἴστε, αὐτὸς δὲ σώσας τὴν ἀσπί-
δα, ἀκηκοὼς δὲ οὕτως ἄνομον καὶ δεινὸν πρᾶγμα,
μεγίστης δὲ οὔσης μοι τῆς συμφορᾶς, εἰ ἀποφεύξε- 9.
ται [68], τούτῳ δ᾽ οὐδενὸς ἀξίας [69], εἰ κακηγορίας ἁ-

λώσε-

66. τὸν μαρτυρήσαντα] ſcil. Lyſitheo. Dionyſius is eſt, qui Lyſitheo in cauſa ſcuti abiecti teſtimonium aduerſus Theomneſtum praeſtiterat.

67. ἐκεῖνο τοῦτον ποιήσαντα] id eſt ἀποβεβληκότα τὴν ἀσπίδα.

68. εἰ ἀποφεύξεται] Inſulſe Schott. ει μη αποφευξωμαι. Quod ſequitur, licet correxit Steph. *Aldinum* exemplar ἄξιος εἰ, eſt etiamnum mendoſiſſimum. Forte τούτῳ δ᾽ οὐδενὸς εξ ισου εἰ κακηγορίας (Cod. noſter ſolito errore κατηγορίας) ἁλώσεται. Vbi punctum quoque eſt mutandum. TAYLOR.

69. τούτῳ δ᾽ οὐδενὸς ἀξιώσει εἰ κατηγορίας ἁλώσεται] Vereor, vt hic *Stephanus* in idem inciderit, quod in Orat. I. circa vocem οἴκοθεν. Antiqua Lectio, vt Ipſe in margine notat, erat ἄξιος εἰ: pro quo Ille admiſit in contextum ἀξιώσει. quo Senſu, Ille viderit: ego nequaquam intelligo, quid velit. Facilis vero erat emendatio ſtante priori lectione, τούτῳ δ᾽ οὐδενὸς ἀξίας, εἰ κακηγορίας ἁλώσεται: *cum mihi maximum futurum ſit infortunium, ſi hic abſolutus fuerit*: Mors vel exilium: *huic vero paruum, ſi conuitii damnatus fuerit*; nempe, quingentae drachmae. συμφορὰ οὐδενὸς ἀξία, eſt calamitas parua et *vili aeſtimanda*; quae paruo taxatur: qualis erat mulcta τῶν κακηγορούντων, 500 tantum drachmae. Sic ἐχθρὸς ἐλάττονος ἄξιος, apud Iſo-

λώσεται· οὐκ ἄρα δίκην παρ' αὐτοῦ λήψομαι; τίνος ὄντος ἐμοὶ πρὸς ὑμᾶς ἐγκλήματος; πότερον, ὅτι δικαίως ἀκήκοα; ἀλλ' οὐδ' ἂν αὐτοὶ φήσαιτε. ἀλλ'
12. ὅτι βελτίων [70] καὶ ἐκ βελτιόνων ὁ φεύγων ἐμοῦ; ἀλλ' οὐδ' ἂν αὐτὸς ἀξιώσειεν. ἀλλ' ὅτι ἀποβεβληκὼς τὰ ὅπλα δικάζομαι κακηγορίας τῷ σώσαντι; ἀλλ' οὐχ οὗτος ὁ λόγος [71] ἐν τῇ πόλει * κατεσκέδασται [72]. ἀναμνήσθη-

cratem Orat. de Bigis: *inimicus minoris momenti.* ζημία μικρὰ καὶ οὐδενὸς ἀξία, *mulcta parua et nullius momenti.* Andocidi contra Alcib. p. 29. Contra, commodum πολλοῦ ἄξιον, Andocidi Orat. I. et Noſtro XI. XII. et paſſim. Tollenda vero plena Diſtinctio poſt ἁλώσεται, et ponenda minima: pendet enim adhuc ſententia, quae incepit ab iſtis, ἐγὼ δὲ ἑωρακὼς, — οὐκ ἄρα δίκην παρ' αὐτοῦ λήψομαι; MARKLAND.

Correxi locum hunc ad mentem Marklandi.

70. βέλτιον] βελτίων. Ita lege cum Schotto. TAYL.

βέλτιον καὶ ἐκ βελτιόνων] Pro βέλτιον recte *Schottus* βελτίων. vſitata Oratoribus Formula. Demoſthenes de Cor. εἰ δὲ πολλῷ βελτίω τούτου, καὶ ἐκ βελτιόνων, etc. et adu. Androtion. ἑαυτοῦ βελτίους καὶ ἐκ βελτιόνων. MARKLAND.

71. λόγος] poſt vocabulum hoc videtur περὶ ἐμοῦ deeſſe, aut περὶ ἡμῶν. de me et de Theomneſto.

72. κατεσκεύασται] Emenda ex Abbreuiatore, κατέσπαρται. ille habet διέσπαρται, quod idem eſt. λόγος ἔσπαρται, Ariſtophanes Ran. v. 1237. Xenophon Cyropaed. lib. V. οὗτος ὁ λόγος πολὺς ἤδη ἐνέσπαρται. Anonymus apud Suidam V. Ἀταλαίπωρον· ἐκεῖνος (λόγος) διεσπαρμένος εἰς τὸ πλῆθος. Διασπείρας λόγον, Xenophon Hellen. V. p. 548. Mox, pro δῶρον, recte *Schottus* δωρεάν. MARKLAND.

μνήσθητε δὲ, ὅτι μεγάλην καὶ καλὴν [73] ἐκείνην δω-
ρεὰν [74] αὐτῷ δεδώκατε· ἐν ᾗ τίς οὐκ ἂν ἐλεήσειεν 15.
Διονύσιον, τοιαύτῃ μὲν συμφορᾷ περιπεπτωκότα,
ἄνδρα δὲ ἄριστον ἐν τοῖς κινδύνοις γεγενημένον· ἀπι-
όντα δὲ ἀπὸ τοῦ δικαστηρίου, καὶ [75] λέγοντα, ὅτι δυσ-
τυχεστάτην ἐκείνην εἴημεν στρατείαν ἐστρατευμένοι, ἐν
ᾗ πολλοὶ μὲν ἡμῶν ἀπέθανον, οἱ δὲ σώσαντες τὰ ὅ- 18.
πλα, ὑπὸ τῶν ἀποβαλόντων ψευδομαρτυριῶν ἑα-
λώκασι, κρεῖττον δὲ ἦν αὐτῷ τότε ἀποθανεῖν, ἢ
οἴκαδ' ἐλθόντι τοιαύτῃ τύχῃ χρῆσθαι. μὴ τοίνυν
ἀκούσαντα Θεόμνηστον κακῶς τὰ προσήκοντα ἐλεεῖ-
τε, καὶ ὑβρίζοντι καὶ λέγοντι παρὰ τοὺς νόμους, 21.
συγγνώμην ἔχετε. τίς γὰρ ἂν ἐμοὶ μείζων ταύτης
γένοιτο συμφορὰ, περὶ τοιούτου πατρὸς οὕτως * αἰ-
σχρὰν αἰτίαν ἀκηκοότι [76]; ὃς πολλάκις μὲν ἐστρατή-
γησε,

Dedi de meo κατεσκέδασαι. *Sparſus eſt.* Sic dudum ante emendaueram, vt e prima editione mearum ad Lyſiam animaduerſionum p. 49. conſtare poteſt, quae editio A. 1759. prodiit. Nuper admodum in Corinthio de Dialectis reperi p. 156. Koenium eodem modo h. l. emendaſſe. Et ſic dudum ante nos ambos emendauerat neſcio qui vir doctus in codice Brulartiano, e quo excerpta tertio demum abhinc menſe ad me miſſa fuerunt Strasburgo.

73. μεγάλην καὶ καλὴν] eſt amara cauillatio.

74. δῶρον] ſic vulg. δωρεὰν. Schott. PALMER.

75. καὶ λέγοντα] malim καὶ abeſſe.

76. ἀκηκοότος; πολλάκις μὲν ἐστρατήγησε, πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλους κινδύνους etc.] Lego, ἀκηκοότος; ὃς

γησε, πολλὲς δὲ καὶ ἄλλες κινδύνες μεθ᾽ ὑμῶν ἐκιν-
24. δύνευσε· καὶ ὅτε τοῖς πολεμίοις τὸ ἐκείνε σῶμα ὑποχείριον ἐγένετο, ὅτε τοῖς πολίταις ἐδεμίαν πώποτε ὦφλεν εὐθύνην· ἔτη δὲ γεγονὼς ἑπτὰ καὶ ἑξήκοντα [77], ἐν ὀλιγαρχίᾳ [78], δι᾽ εὔνοιαν τε̃ ὑμετέρου πλή-

πολλάκις μὲν ἐστρατήγησε, πολλὲς δὲ καὶ μεγαλες κινδύνες μεθ᾽ ὑμῶν ἐκινδύνευσε. Abbreuiator: εἰς ἄνδρα, ὃς πολλὰς μὲν στρατηγίας ἐστρατήγησε, πολλὰς (l. πολλάκις) δὲ μεθ᾽ ὑμῶν κεκινδύνευκε. Amittebatur ὃς in praecedente ſyllaba τος. Caeterum πολλὲς καὶ μεγάλες κινδύνες, vt Orat. XII. πολλῶν δὲ καὶ μεγαλων κινδυνων ὑπαρξάντων. et ita ſaepe. Demoſthenes Orat. in Epiſt. Philippi: πολλὲς πόνες καὶ κινδυνες μεγαλους ὑποστῆναι. Retineri tamen poteſt καὶ ἄλλες. Vide ad Dion. Halicarnaſſenſis *Lyſiam* notata. Mox diſtingue: ἔτη δὲ γεγονὼς ἑπτὰ καὶ ἑξήκοντα, ἐν ὀλιγαρχίᾳ, δι᾽ εὔνοιαν τε̃ ὑμετέρε πλήθες, ἀπέθανεν. Secunda, ὑπ᾽ ὀλιγαρχίας ἐτελεύτησε: et pro ἑπτὰ καὶ ἑξήκοντα maluit ἑβδομήκοντα. Ne putes has diuerſitates Χρονικὰς eſſe ab Lyſia. MARKLAND.

Olim ſic legebatur h. l. ὅτως αἰσχρὰς αἰτίας ἀκηκοότος. πολλάκις. Poſſit pluralis pro ſingulari poſitus ferri, praeſertim in eiusmodi re, vbi orator affectus ciere contendit, auſus tamen ſum, neſcio an ſatis circumſpecte, αἰσχρὰν αἰτίαν dare. Verum de ἀκηκοότι, ὅς, quod e vulgari ἀκηκοότος effeci, haud poenitet. neque enim de hoc ſupereſſe poteſt dubitatio.

77. ἑπτὰ καὶ ἑξήκοντα] ἑβδομήκοντα in oratione altera. TAYLOR.

78. ἐν ὀλιγαρχίᾳ κ. τ. λ.] ἐν ὀλιγαρχίᾳ ἀπέθανεν ſine commate. Nam in ſequenti oratione ὑπ᾽ ὀλιγαρχίας ἐτελεύτησε. Et ſupra ὁ πατὴρ ὑπὸ τῶν τριάκοντα ἀπέθνησκε. TAYLOR.

πλήθους ἀπέθανεν, ἆρ᾽ ἄξιον ὀργισθῆναι τῷ εἰρηκότι, καὶ βοηθῆσαι τῷ πατρὶ, ὡς καὶ ἐκείνου κακῶς 27
ἀκηκοότος; τί γὰρ ἂν τούτου ἀνιαρότερον [79] γένοιτο αὐτῷ, ἢ τεθνάναι μὲν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν, αἰτίαν δ᾽ ἔχειν ὑπὸ τῶν παίδων· οὗ ἔτι καὶ νῦν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, τῆς ἀρετῆς τὰ μνημεῖα πρὸς τοῖς ὑμετέροις ἀνα-

79. τί γὰρ ἂν τούτου ἀνιαρώτερον γένοιτο αὐτῷ, ἢ τεθνάναι μὲν etc.] Putares ſuperfluum eſſe vel τούτου vel ἤ. Sed nihil mutandum. Infra Orat. XXV. οὐδὲν γὰρ ἂν εἴη αὐτοῖς χαλεπώτερον τούτων, η πυνθάνεσθαι μὲν ἡμᾶς μετέχοντας τῶν πραγμάτων, etc. vbi τούτων omitti potuit. Iterum Orat. II. τί γὰρ ἂν τούτων ἀνιαρώτερον γένοιτο, η τεκεῖν μὲν καὶ θρέψαι καὶ θάψαι τοὺς αὐτῶν; Qui locus huic eſt ſimillimus. MARKLAND.

80. πρὸς τοῖς ὑμετέροις] ἱεροῖς adiiciendum eſſe cenſet cl. *Waſſeus.* Eam vocem conſeruauit oratio altera. TAYLOR.

πρὸς τοῖς ὑμετέροις ἀνάκειται] Lege, πρὸς τοῖς ὑμετέροις ἱεροῖς ἀνάκειται, *in templis veſtris ſuſpenduntur.* Clare Epitomator: οὗ τῆς ἀρετῆς τὰ μνημεῖα πρὸς τοῖς ὑμετέροις ἱεροῖς ἀνάκειται. Iſaeus de Haered. Dicaeog. ἐν τοῖς ἱεροῖς ἀναθήματα, — μνημεῖα τῆς αὐτῶν ἀρετῆς, ἀνέθεσαν. Antiſthenes: τὰ δὲ ὅπλα ἀναθήσειν εἰς τὰ ἱερὰ τοῖς Θεοῖς. Vide et Diog. Laertium in Pythag. initio fere. Excidit vero vox ἱεροῖς propter ſimilitudinem cum praecedentibus τεροις. MARKLAND.

Vt ἱεροῖς addatur, opus nil arbitror eſſe. nam primum quidem, quod vulgata dicit, id et elegantius, et ad palpandum populo Athenienſi accommodatius eſt; ſcil. patris mei, ait, monumenta virtutis dedicata ſunt prope monumenta veſtrae virtutis, h. e. in templis ve-

ἀνάκειται· τὰ δὲ τούτου καὶ τοῦ τούτου [81] πατρὸς τῆς κακίας, πρὸς τοῖς τῶν πολεμίων [82]; οὕτω σύμφυτος αὐτοῖς ἡ δειλία. καὶ μὲν δή, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὅσῳ μείζους εἰσί, καὶ νεανίαι τὰς ὄψεις, τοσού-
33. τῳ μᾶλλον ὀργῆς ἄξιοί εἰσι. δῆλον γάρ, ὅτι τοῖς μὲν σώμασι δύνανται, τὰς δὲ ψυχὰς [83] οὐκ ἔχουσιν. ἀ-

ſtris. Iſto pacto non reſtringitur gloria rerum fortiter geſtarum ad ſolum actoris patrem, id quod inuidioſum foret, ſed cum toto populo Ath. communicatur, id quod inprimis facit ad conciliandam actori iudicum gratiam. Deinde, ſi de templis ſolummodo voluiſſet orator h. l. commemorare, non dicturus fuiſſet πρὸς, ſed ἐν potius.

81. καὶ τὰ τούτου] ſic vulgati. dedi καὶ τοῦ τούτου. vbi τοῦ ad πατρὸς refertur.

82. πρὸς τοῖς τῶν πολεμίων]. ſcil. μνημείοις τῆς ἀρετῆς. monumenta ignauiae, qua nobilitati ſunt hic Theomneſtus eiusque pater, dedicata ſunt penes monumenta rerum fortiter ab hoſtibus veſtris geſtarum. Nam vbi illi tropaea erexerunt, ibi ſuſpenderunt quoque ſcutum aliquod aut ipſius Theomneſti, aut patris. Videntur verba ita conſtructa, vt ad πρὸς τοῖς τῶν πολεμίων ſubaudiendum ſit e proximo μνημείοις τῆς κακίας. verum hoc oratoris menti repugnat. Ad huiusmodi auctores breuitatis in dicendo ſtudioſos afferendus domo eſt ſenſus communis et aequitas animi, vt ſententias ipſis ne affingamus, neue obtrudamus inuitis, abſurdas, eorumque propoſitis repugnantes, cum videantur ex ipſorum dictione exſiſtere, ſed, ſi quae implicate, inconcinne, ambigue dicta occurrant, ea liberali, non ſycophantica, interpretatione molliamus atque corrigamus.

83. τὰς δὲ ψυχὰς οὐκ ἔχουσι] varie tentaui hunc

κούω δ' αὐτὸν, ὦ ἄνδρες δικασαὶ, ἐπὶ τοῦτον τὸν λόγον τρέπεσθαι [84], ὡς ὀργισθεὶς εἴρηκε ταῦτα, ἐμοῦ μαρτυρήσαντος τὴν αὐτὴν μαρτυρίαν Διονυσίῳ [85]. ὑμεῖς δ' ἐνθυμεῖσθε, ὦ ἄνδρες δικασαὶ, ὅτι ὁ νομο- 36.

θέτης

locum, modo ἴσας δὲ τὰς ψυχὰς (ſcil. corporibus) οὐκ ἔχουσι. modo τὰς δὲ ψυχὰς ἀνδρῶν οὐκ ἔχουσι. modo τὰς δὲ ψυχὰς γυναικῶν ἔχουσι. Vulgatam ſi ſit qui defenſum eat, ei dicendum erit, ſubaudiri e praemiſſis νεανιῶν debere, ac ſi dictum ſit, τὰς δὲ νεανιῶν ψυχὰς οὐκ ἔχουσι. quod vereor ne durum ſit atque improbabile.

84. ἀκούω δ' αὐτὸν — τρέπεσθαι] Lege, τρέψεσθαι. Secunda: ἐρεῖ δὲ, ὡς ὀργισθεὶς εἴρηκεν: in Futuro. M.

85. Διονυσίῳ] Ex *Lyſitheo*, vt olim monui, prodit, vt vides, amice lector, *Dionyſius*. Credo antiquos non vocum *elementa* in hominibus compellandis religioſe trutinare, ſed ad *ſignificatum* potius ſiue Etymon animum aduertere. Ita Sophocles ab aliis *Sophili*, ab aliis *Diphili*, et deinde ab aliis *Theophili* filius dicitur, non Codicum errore, ſed veterum circa eas res inconſtantia. Idem enim valet *Theophilus*, *Diphilus* et *Sophilus*. (Sophili nomen in memoriam reuocat turpiſſimam hallucinationem, quam in lexico *Varini Camertis* nuper recudendo admiſere Bibliopolae Veneti. Bibliopolae, dico, nam doctos in ea re aliquantulum operae impendiſſe nullus credo. Ecce autem Ἀντιφῶν. εἷς τῶν δώδεκα ῥητόρων, φιλοσόφου μὲν υἱὸς, ἀπὸ τῆς φυλῆς δὲ Ἀμνούσιος. Lege ex *Harpocr. Suid. Plutarch. Photio* ceteriſque, Ἀντιφῶν εἷς τῶν δέκα ῥητόρων, Σωφίλου μὲν υἱὸς, ἀπὸ τῆς φυλῆς δὲ ῥαμνούσιος. Mi homo! pene verba mendis aequaſti.) Redeo autem. Hinc oritur diſcrepantia nominis, de quo agitur. Idem enim ſonat *Dionyſius* ac *Lyſitheus*. Vocatur enim Bac-

θέτης οὐδεμιᾷ[86] ὀργῇ συγγνώμην δίδωσιν, ἀλλὰ ζημιοῖ τὸν λέγοντα[87], ἐὰν μὴ ἀποφαίνῃ, ὡς ἔστιν ἀληθῆ τὰ εἰρημένα. ἐγὼ δὲ δὶς ἤδη περὶ τούτου μεμαρτύρηκα. οὐ γάρ πω ᾔδειν, ὅτι ὑμεῖς τοὺς μὲν ἰδόν-
39. τας[88] τιμωρεῖσθε, τοῖς δὲ ἀποβάλλουσι συγγνώ-

Aa 3 μην

chus Λύσιος θεός. *Heſych.* Λύσειοι (f. Λύσιοι. Vid. *Suid.*) τελεταί. οὕτως ἐλέγοντό τινες τελεταί, ἐπεὶ καὶ Λύσιος ἐλέγετο Διόνυσος. Plutarch. *Sympoſ.* 7. *Sap.* Ἐγὼ δὲ τὸν Διόνυσον οἶδα τά τε ἄλλα δεινὸν ὄντα, καὶ Λύσιον ὑπὸ σοφίας προσαγορευόμενον. Pauſan. *Boeotic.* Πρὸς δὲ ταῖς καλουμέναις πύλαις Προιτίοις θέατρον ᾠκοδόμηται, καὶ ἐγγυτάτω τοῦ θεάτρου Διονύσου ναὸς ἐστι ἐπίκλησιν Λυσίου. Θηβαίων γὰρ αἰχμαλώτους ἄνδρας ἐχομένους ὑπὸ Θρᾳκῶν, ὡς ἀγόμενοι κατὰ τὴν Ἁλιαρτίαν ἐγίνοντο, ἔλυσεν ὁ θεὸς, καὶ ἀποκτεῖναί σφισι τοὺς Θρᾷκας παρέδωκεν ὑπνωμένους. Add. *Plutarch. Sympoſ.* 3. et 7. Eodem credo ſpectare nomina alia. *Lyaeus*, *Liber*. Ἐλευθέριος. Cognatus fere λυσιμελὴς ὕπνος.

DIIS. MAXIMIS.
BACHO. ET. SOMNO.
HVMANAE. VITAE.
SVAVISSIMIS.
CONSERVATORIBVS.
SACRVM.

Lindauii Heluetiorum.

TAYLOR.

86. ὁ νομοθέτης οὐδεμιᾷ ὀργῇ συγγνώμην δίδωσιν] Lege, οὐδεμίαν: et ita Abbreuiator. MARKLAND.

Bene habet οὐδεμιᾷ *nulli irae*, h. e. nulli iniuriae per iracundiam oblatae, quacunque tandem e cauſa exorta fuerit illa iracundia.

87. τὸν λέγοντα] videtur κακῶς interponendum eſſe.

88. ἰδόντας] Theomneſtum puta ſcutum abiicien-

μην ἔχετε. περὶ μὲν ἦν τέτων ἐκ οἶδ', ὅτι δεῖ πλείω λέγειν. ἐγὼ δὲ ὑμῶν δέομαι καταψηφίσασθαι Θεομνήϛε, ἐνθυμεμένες, ὅτι ἐκ ἂν γένοιτο τέτε μείζων ἀγών μοι. νῦν γὰρ διώκω κακηγορίας, τῇ δ' αὐτῇ ψήφῳ, φόνε φεύγω τε πατρός. ὃς μόνος, ἐ- 42. πειδὴ τάχιϛα ἐδοκιμάσθην, ἐπεξῆλθον τοῖς τριάκοντα ἐν Ἀρείῳ πάγῳ. ὧν μεμνημένοι, καὶ ἐμοὶ καὶ τῷ πατρὶ βοηθήσατε, καὶ τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις, καὶ τοῖς ὅρκοις, οἷς 89 ὀμωμόκατε.

ΛΥΣΙΟΥ

ΚΑΤΑ

ΘΕΟΜΝΗΣΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΣ[1].

Ὅτι μὲν τὸν πατέρα μ' ἔφασκεν [2] ἀπεκτονέναι, πολλοὶ συνοίδασιν ὑμῶν, καὶ μαρτυρἕσι δέ μοι

tem. Verum tamen duriuſculum hoc cum videatur eſſe, malim duo illa vocabula *μὲν ἰδόντας* in vnum *μένοντας* contrahi, aut ſic legi *τὲς μὲν μένοντας*. ſcil. *ἐν τοῖς ὅπλοις*, vel *ἐν τῇ μάχῃ*.

89. *οἷς*] proprie dicendum fuerat *ἕς*. verum accommodauit caſum, pro more, caſui proximo ſuperiori.

1. *Δευτερος*] *λογος δεύτερος*. *Coisl.* Scal. ad oram ſui exemplaris, *ἕτος ὁ λόγος ἐδὲν ἄλλο ἢ ἐπιτομὴ τοῦ προτέρε ἐϛί.* Iamdudum admoneris, Lector, qualem fidem mereatur haecce oratiuncula, neque hic

μοι 3· ὅτι δὲ ȣ͗ πεποίηκα, ἔτη γάρ ἐςί μοι δύο καὶ
6. τριάκοντα· ἐξ ȣ͂ δ' ὑμεῖς κατήλθετε, εἰκοςὸν τȣ-

Aa 4 τί. φαί-

quidquam exſpectabis dici, quod non dictum ſit prius. TAYLOR.

Supra dixi ſpuriam mihi videri hanc Orationem: neque aliter quisquam mihi facile perſuaſerit, cum videam eadem omnia in Hac atque in Illa; eundem fere Ordinem, eadem Argumenta, eadem Verba, niſi vbi paullum immutare Explicationis cauſſâ, vel pro libitu ſuo, exſcriptori viſum fuerit. At quare Cramben ſuam repeteret Noſter, ſine vlla vel minima ad Accuſationem acceſſione, vel Epilogo? Mihi non dubium eſt, quin Studioſi cuiuſpiam hoc ſit opus, Exercitationis et μελετήματος cauſſâ in Epitomen redigentis praecedentem Lyſiae Orationem. MARKLAND.

2. ἔφασκον] Corrige εφασκεν ex oratione antecedenti. TAYLOR.

ἔφασκον] Lege, ἔφασκεν, vt in ſuperiori. MARKL.

3. καὶ μάρτυρȣσι κ. τ. λ.] καὶ μαρτυρȣ͂σι δέ μοι, ὅτι ȣ͗ πεποίηκα. Steph. Aliud iubeo. Scilicet poſt πεποίηκα, vel ex genio linguae vel ex vitio librarii ſupplendum eſt δῆλον, aut aliquid ſimile. *Eum haec dixiſſe, teſtimoniis veſtris comprobatum eſt:* ὅτι δὲ ȣ͗ πεποίηκα, δῆλον· ἔτη γὰρ κ. τ. λ. TAYLOR.

καὶ μαρτυρȣ͂σι δέ μοι· ὅτι δὲ ȣ͗ πεποίηκα, ἔτη γάρ ἐςί μοι δύο καὶ τριάκοντα] *Stephanus* coniicit, καὶ μαρτυρȣ͂σι δέ μοι, ὅτι ȣ͗ πεποίηκα. Sed nihil mutandum, praeter diſtinctionem: καὶ μαρτυρȣ͂σι δέ μοι. ὅτι δὲ ȣ͗ πὲποιηκα· ἔτη γάρ ἐςί μοι δύο καὶ τριάκοντα, ἐξ ȣ͂ δ' ὑμεῖς etc. *Stephani* Coniectura falſidicum inducit. Iudices enim, quos appellat et ad quos prouocat Orator, non potuerunt teſtari eum *non occidiſſe* Patrem ſuum: ſed teſtari potuerunt ſe audiuiſſe Theomneſtum

τί. φαίνομαι οὖν δωδεκαέτης ὢν, ὅτε ὁ πατὴρ ὑπὸ
τῶν τριάκοντα ἀπέθνησκεν, ὥστ' οὐδ' ὅ, τι ὀλιγαρ-
χία ἦν ᾔδειν, οὐδὲ τῷ πατρὶ βοηθεῖν οἷός τε ἦν. ἀλ-
λὰ μὴν οὐδὲ τῶν χρημάτων ἕνεκα ἐπεβούλευσα αὐ- 9.
τῷ. ὁ γὰρ πρεσβύτερος ἀδελφὸς πάντα λαβὼν
ἀπεστέρησεν ἡμᾶς. ἴσως δ' ἐρεῖ, ὡς οὐκ ἔστι τῶν ἀπορ-
ῥήτων, ἐάν τις εἴπῃ τὸν πατέρα ἀπεκτονέναι· τὸν
γὰρ νόμον οὐ ταῦτ' ἀπαγορεύειν, ἀλλ' ἀνδροφόνον
οὐκ ἐᾷν λέγειν· ἐγὼ δ' οἶμαι δεῖν οὐ περὶ τῶν ὀνομά- 12.
των διαφέρεσθαι, ἀλλὰ περὶ τῆς τῶν ἔργων [4] δια-
νοίας, καὶ πάντας εἰδέναι, ὅτι ὁπόσοι ἀπεκτόνασί
τινας, καὶ ἀνδροφόνοι τῶν αὐτῶν εἰσι· καὶ ὅσοι ἀν-
δροφόνοι τινὸς, καὶ ἀπεκτόνασι τουτονί. πολὺ γὰρ
ἂν ἔργον εἴη τῷ νομοθέτῃ πάντα γράφειν τὰ ὀνό- 15.
ματα, ὅσα τὴν αὐτὴν δύναμιν ἔχει. ἀλλὰ περὶ ἑνὸς
εἰπὼν, περὶ πάντων ἐδήλωσεν. οὐ γὰρ δή που ἐὰν μέν
τις πατραλοίαν ἢ μητραλοίαν καλέσῃ [5], ὑπόδικός
ἐστιν.

hoc illi obiicientem: quam ob rem eos appellat, et accuſationem poſtea refutat. Feſtinantem *Stephanum* fefellit βραχυλογία iſta, ὅτι δὲ οὐ πεποίηκα: vbi ſubintelligendum eſt δῆλον, *patet*, vel ἀποδείξω *demonſtrabo*, vel aliquid eiuſmodi. Quare autem mox Epitomator maluerit ſuum δωδεκαέτης, quam Lyſiae τρισδεκαέτης, neſcio. MARKLAND.

4. ἔργων] τούτων in orat. praeced. TAYLOR.

5. καλέσῃ, ὑπόδικός ἐστιν] Supra monui legendum καλῇ σε. Coaluerant voces, vt apud Pollucem VIII, 9. ſegm. 88. καὶ δίκας τὰς ἀπὸ συμβόλων εἰσάγουσι: vbi non recte legitur δικαστὰς ἀπό. niſi ſit error Operarum. Sic et in Suida: Ἁβρὸς λειμὼν καινότερος καὶ

18. ἐστιν. ἐὰν δέ τις τὴν τεκοῦσαν ἢ τὸν φυτεύσαντα τύπ-
τοι [6], ἀζήμιος ἔσται. καὶ εἴ τις εἴπη ῥίψασπιν, ἀ-
θῶος ἔσται. τὸν γὰρ νόμον, ἐάν τις εἴπη τὴν ἀσπί-
δα ἀποβεβληκέναι, ζημίαν τάττειν, ἀλλ' οὐκ ἄν
τις ῥίψαι φῆ αὐτήν. ὁμοίως δ' ἂν καὶ τῶν ἕνδεκα
21. γενόμενος, οὐκ ἂν ἀπεδέχου τὸν ἀπαγόμενον, ὅτι
θοἰμάτιον ἔξω θέμενος [7] ἢ τὸν χιτωνίσκον, εἰ μὴ
λωποδύτην ὠνόμαζεν. εἰ μή τις [8] παῖδ' ἐξῆγεν ὡς
ἀνδρα-

εὐθαλὴς· ſcribe, καὶ νοτερὸς, *et humidum.* Pro ἐστιν verius puto ἔσται, vt ἀζήμιος ἔσται, et ἀθῶος ἔσται. MARKLAND.

6. τύπτοι] *Stephanus*, τύπτειν εἴπη, vel, τύψαι λέγη: ad Senſum recte: ad veſtigia vocis τύπτοι, propius videtur τύψαι σε εἴποι: quod confirmat Lyſias, εἴποι ὡς ἔτυπτες. MARKLAND.

7. ὅτι θοἰμάτιον ἔξω θέμενος ἢ τὸν χιτωνίσκον] Lego, εἴ τις θοἰμάτιον ἐκδεδυμένος εἴη ἢ τὸν χιτωνίσκον: ex Lyſiae iſtis, εἴ τις ἀπάγοι τινὰ, φάσκων θοἰμάτιον ἀποδεδύσθαι, ἢ τὸν χιτωνίσκον ἐκδεδύσθαι. Hoc pacto vterque idem dicet: ſed breuius, et pro inſtituto ſuo, Pſeudo-Lyſias. MARKLAND.

8. εἰ μή τις κ. τ. λ.] Corrigenda haec ex ſuperiori. TAYLOR.

εἰ μή τις παῖδ' ἐξῆγεν] Iterum ex Lyſia corrigendum, μηδ' εἰ τὴν παῖδ' ἐξῆγεν, ὡς ἀνδραποδιστὴν, ſc. ἀπεδέχου ἄν. Ille ita: οὐδ' εἰ τὴν παῖδα ἐξαγαγὼν ληφθείη, οὐκ ἂν φάσκοις αὐτὸν ἀνδραποδιστὴν εἶναι. Luderet, inquit, quiſquis diceret, Non ſum ἀνδραποδιστής, quia in ſeruitutem non deduxi vel abduxi ἄνδρα *virum*, ſed τὴν παῖδα *puellam.* quaſi aliquis diceret, Non ſum *Parricida*, quia non *patrem* occidi, ſed *fratrem* tantum. Atqui vt *Parricidii actio non ſolum in*

ἀνδραποδιστήν. καὶ αὐτὸς μὲν ἐδικάσω κακηγορίας τῷ εἰπόντι σε ῥίψαι τὴν ἀσπίδα. καίτοι ἐν τῷ νόμῳ [9] οὐ γέγραπται, ἀλλ', ἐάν τις φῇ ἀποβεβλη- 24 κέναι. πῶς οὖν [10] οὐ δεινὸν, ἐὰν μή τις γε εἴπῃ [11] τοὺς νόμους ἐκλαμβάνειν οὕτως, ὥσπερ ἐγὼ νῦν, καὶ τιμωρεῖν τοὺς ἐχθρούς. ἐὰν δὲ αὐτὸς εἴπῃς, οὐκ ἄξιον δοῦναι

eum dabatur, *qui* parentem *interemiſſet*, *ſed et in eum*, *qui* fratrem *occiderat*, (Iſidorus Orig. V, 26.) ſic et ἀνδραποδιστὴς erat non ſolum qui *liberum virum*, ſed et qui *ſeruum* vel *ſeruam* (*ſerua* enim comprehenditur ſub *ſeruo*) alienam abduxiſſet, Pollux Onomaſt. III, 8. ſegm. 78. Horum vero poena erat Mors, ſi confiterentur, vel conuincerentur. vnde Agorati frater ob tale delictum vltimo ſupplicio afficiebatur, vt narrat Noſter Orat. XIII. MARKLAND.

9. καίτοι ἐν τῷ νόμῳ οὐ γέγραπται] Supra monui legendum, καίτοι τὸ ῥίψαι ἐν τῷ νόμῳ οὐ γέγραπται. Lyſias: καίτοι περὶ μὲν τοῦ ῥίψαι οὐδὲν ἐν τῷ νόμῳ εἴρηται. Ita alter alteri ſuppetias fert. MARKLAND.

10. Πῶς οὖν κ. τ. λ.] Scribe mecum. Πῶς οὖν οὐ δεινὸν, ἐὰν μεν τις σε εἴπῃ, τοὺς νόμους ἐκλαμβάνειν οὕτως, ὥσπερ ἐγὼ νῦν, καὶ τιμωρεῖν τοὺς ἐχθρούς. ἐὰν δὲ αὐτὸς εἴπῃς, οὐκ αξιουν δοῦναι δίκην. TAYLOR.

11. ἐὰν μή τις γε εἴπῃ] Lege et diſtingue; ἐὰν μέν τις σε κακῶς εἴπῃ, — τιμωρεῖν τοὺς ἐχθρούς· ἐὰν δὲ αὐτὸς εἴπῃς, οὐκ ἀξιοῖς (non ἄξιον) δοῦναι δίκην; Lyſias: οὐκοῦν δεινὸν, εἰ, ὅταν μὲν δεήσῃ (vel δέῃ) σε κακῶς ἀκούσαντα τοὺς ἐχθροὺς τιμωρεῖσθαι, οὕτω τοὺς νόμους, ὥσπερ ἐγὼ νῦν, λαμβάνεις· ὅταν δ' ἕτερον παρὰ τοὺς νόμους εἴπῃς κακῶς, οὐκ ἀξιοῖς δοῦναι δίκην. Omnia eadem in vtroque, niſi quod Interrogatiue haec efferat Abbreuiator. MARKLAND.

δοῦναι δίκην. βοηθήσατε οὖν μοι, ἐνθυμούμενοι, ὅτι
27. μεῖζόν ἐστι κακὸν τὸν πατέρα ἀπεκτονέναι, ἢ τὴν
ἀσπίδα ῥίψαι. ἐγὼ οὖν δεξαίμην [12] πάσας ἀποβε-
βληκέναι, ἢ τοιαύτην γνώμην περὶ τὸν πατέρα ἔ-
χειν. καί γε τοῦτον μὲν ἑώρακα ποιοῦντα, ὡς καὶ ὑ-
μεῖς ἴστε· αὐτὸς δ' ἔσωσα τὴν ἀσπίδα. ὥστε διὰ τί
30. οὐκ ἂν λάβοιμι δίκην παρ' αὐτοῦ; τίνος ἐγκλήματός
μοι ὄντος; πότερον ὡς δικαίως ἤκουσα; ἀλλ' οὐδ' ἂν
αὐτοὶ φήσαιτε, ἀλλ' ὡς [13] βελτίονος ὄντος; ἀλλ'
οὐδ' ἂν αὐτὸς ἀξιώσειεν· ἀλλ' ὅτι ἀποβεβληκὼς
τὰ ὅπλα σώσαντι δικάζομαι; ἀλλ' οὐχ οὗτος ὁ λό-
33. γος διέσπαρται κατὰ τὴν πόλιν. μὴ δὴ κακῶς ἀκού-
οντα τὰ προσήκοντα ἐλεεῖτε, μηδ' ὑβρίζοντί τε
καὶ λέγοντι παρὰ τοὺς νόμους, συγγνώμην ἔχετε.
καὶ ταῦτα, εἰς ἄνδρα, ὃς πολλὰς μὲν στρατηγίας
ἐστρατήγηκε, πολλὰς δὲ μεθ' ὑμῶν [14] κεκινδύνευκε·
36. καὶ οὔτε τοῖς πολεμίοις ὑποχείριος γέγονεν, οὔθ' ὑ-
μῖν εὐθύνας ὦφλεν· ἑβδομήκοντα δ' ἐτῶν ὢν ὑπ' ὀ-
λιγαρχίας ἐτελεύτησε, διὰ τὴν ὑμετέραν εὔνοιαν.
ἄξιον δὲ ὀργισθῆναι ὑπὲρ αὐτοῦ. τί γὰρ ἂν τούτου
ἀνια-

12. ἐγὼ οὖν δεξαίμην] Melius Lyſias, ἐγὼ γοῦν δε-
ξαίμην ἄν. MARKLAND.

13. ἀλλ' ὡς βελτίονος ὄντος;] Deeſt τούτου ante ὄν-
τος. Vide Orat. IX. MARKLAND.

14. πολλὰς δὲ κ. τ. λ.] Legendum cum praece-
denti, πολλοὺς δὲ μεθ' ὑμῶν κινδύνους κεκινδύνευκε.
TAYLOR.

πολλὰς δὲ μεθ' ὑμῶν] Lege πολλάκις. patet ex ſen-
ſu et Lyſia. MARKLAND.

ἀνιαρότερον ἀκέσειεν, εἰ τεθνηκὼς ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν, 39
αἰτίαν ἔχοι ὑπὸ τῶν τέκνων ἀνῃρῆσθαι, οὗ τῆς ἀρετῆς τὰ μνημεῖα πρὸς τοῖς ὑμετέροις ἱεροῖς ἀνάκειται· τῆς δὲ τούτων κακίας, πρὸς τοῖς τῶν πολεμίων; ἐρεῖ δὲ, ὡς ὀργισθεὶς εἴρηκεν. ὑμεῖς δ᾽ ἐνθυμεῖσθε, ὅτι ὁ νομοθέτης οὐδεμίαν συγγνώμην
ὀργῇ δίδωσιν, ἀλλὰ ζημιοῖ τὸν λέγοντα, ἐὰν μὴ 42.
ἀποδεικνύῃ ἀληθῆ. ἐγὼ δὲ δὶς περὶ τούτου μεμαρτύρηκα· οὐ γὰρ ᾔδειν, ὅτι ὑμεῖς τοὺς μὲν ἰδόντας τιμωρεῖσθε, τοῖς δὲ ἀποβαλοῦσι συγγνώμην ἔχετε. δέομαι οὖν καταψηφίσασθαι αὐτοῦ. νυνὶ γὰρ
διώκω μὲν κακηγορίας, τῇ δ᾽ αὐτῇ ψήφῳ φόνου φεύ- 120.I
γω τοῦ πατρός. οὗ μείζων ἀγὼν οὐκ ἂν γένοιτό μοι, ὃς μόνος δοκιμασθεὶς τοῖς τριάκοντ᾽ ἐπεξῆλθον ἐν Αρείῳ πάγῳ. βοηθήσατ᾽ οὖν κἀκείνῳ, κἀμοί.

15. ἰδιώτας] Oſtendi ſuperius lectionem eſſe ἰδόντας. Ita legit et Schott. - TAYLOR.

ἰδιώτας] *Schottus* ἰδόντας, optime. Lyſias: τοὺς μὲν ἰδόντας τιμωρεῖσθε. MARKLAND.

16. κατηγορίας] κακηγορίας. Scal. Schott. Atqui *Stephanus*, qui haec reliquit, vix vnica pagina elapſa idem mendum ſuſtulerat. TAYLOR.

διώκω μὲν κατηγορίας] Iterum recte *Schottus*, κακηγορίας. Lyſias: νῦν γὰρ διώκω κακηγορίας. Iſocrates Panegyrico: χρὴ δὲ κακηγορεῖν μὲν ἡγεῖσθαι τοὺς ἐπὶ βλάβῃ λοιδοροῦντας: ita ſcribendum puto pro κατηγορεῖν. Sic et initio Orat. *de Bigis*, pro κατηγορίας ſcribendum forte κακηγορίας. MARKLAND.

ΛΥΣΙΟΥ

ΚΑΤΑ ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ [1], ΤΟΥ ΓΕΝΟΜΕΝΟΥ ΤΩΝ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ, ΟΝ ΑΥΤΟΣ ΕΙΠΕ ΛΥΣΙΑΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Eratoſthenes *cum vnus de triginta Tyrannis eſſet*, Lyſiae *fratrem*, Polemarchum *nomine*, *indicta cauſa necari iuſſerat. Quare nunc de eo ſupplicium vult ſumi* Lyſias. CANTERVS.

Οὐκ ἄρξασθαί μοι δοκεῖ ἄπορον εἶναι, ὦ ἄνδρες δικαϛαὶ, τῆς κατηγορίας, ἀλλὰ παύσασθαι, λέγοντι. τοιαῦτα αὐτοῖς [2] τὸ μέγεθος καὶ τοσαῦτα τὸ

τα τὸ

1. Κατα Ερατοσθενους] Κατ' Ερατοσθένους. Κατ' Ερατοσθένους ἑνὸς τῶν Τριάκοντα. Κατὰ Ερατοσθένους ἑνὸς τῶν Τριάκοντα, ὃν αὐτὸς εἶπε Λυσίας. Ita MSS. et auctores, qui hanc orationem laudant. V. *Harpocr.* in Δαρεικὸς. Θέογνις. Θηραμένης, et alibi. Neque ambitioſa nimis cuiquam videatur priorum temporum ſedulitas, quae adiunxit ὃν αὐτὸς εἶπε Λυσίας. Noſter enim, qui plurimas cauſas *ſcripſit*, nullam fortaſſe *egit*, hac vnica excepta, eam diligentiam adnotandi flagitat. Contra fere *Demoſtheni* vſu venit, vt non quas ipſe egerit, ſed quas aliis agendas ſcripſerit, curioſius erant indicandae. *Athen.* l. 13. p. 283. m. Δημοσθένης δ' ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας λόγῳ, εἰ

τα τὸ πλῆθος εἴργασαι, ὥστε μήτ' ἂν ψευδόμενον 12.
δεινότερα τῶν ὑπαρχόντων κατηγορῆσαι, μήτε τἀληθῆ βȣλόμενον εἰπεῖν, ἅπαντα δύνασθαι· ἀλλ' ἀνάγκη [3] ἢ τὸν κατήγορον ἀπειπεῖν, ἢ τὸν χρόνον

ἐπιλιγνήσιος, ον Απολλοδωρος ειρηκεν. Egit enim *Apollodorus* quidam, cuius gratia ſcripta fuit a *Demoſthene*, ſi tamen a *Demoſthene*. Tu interea, *Dulechampi*, non bene de *Apollodoro* Critico ſomniaſti. *Demoſthenes Rhetor in oratione contra Neaeram, ſi modo germana eſt*, vt Apollodorus cenſuit. TAYLOR.

2. αὐτοῖς] Eratoſtheni eiusque collegis atque ſatellitibus.

3. ἀνάγκη] αναγκην ειναι Stephano placet magis praeter rem religioſo. Nam quamuis prae *Stephanica* lectione tolerari poſſit αναγκη, in tertio caſu pro ἀναγκαίως, ego tamen quaſi abſolute dictum integrum relinquo. *N. de Euandri probatione.* Εαν ἐπὶ τοιόνδε λόγον τράπωνται, ὡς ὁ χρόνος ȣ̓κ ἐγχωρεῖ ἄλλον ἀποκληρῶσαι, ἀλλ' αναγκη ἐαν αὐτὸν ἀποδοκιμάσητε, ἄθυτα τὰ πάτρια ἱερὰ γίγνεσθαι κ. τ. λ. Huiuſmodi eſt in *Orat. c. Andoc.* Ουχ οἷόν τε ὑμῖν ἐστιν ἅμα τοῖς τε νόμοις — καὶ Ανδοκίδῃ χρῆσθαι, ἀλλὰ δυοῖν θάτερον, ἢ τȣ̀ς νόμȣς ἐξαλειπτέον ἐστὶν ἢ ἀπαλλακτέον τȣ̃ ἀνδρός. Et *Lucian.* in *Amoribus.* Καί τις ἄρα πρῶτος ὀφθαλμοῖς τὸ ἄῤῥεν εἶδεν ὡς θῆλυ δυοῖν θάτερον, ἢ τυραννικῶς βιασάμενος ἢ πείσας πανȣ́ργως. TAYLOR.

ἀλλ' ἀνάγκη ἢ τὸν etc.] Mauult *Stephanus*, ἀνάγκην εἶναι ἢ τὸν etc. Non opus puto vt quidquam mutetur: ſubintelligas modo ἐστὶ poſt ἀνάγκη. Caeterum Orationem hanc *quinquies* nominatim citat Harpocration ſine vlla dubitationis nota: nempe in Vocibus Δαρεικὸς, Θέογνις, Θηραμένης, Πείσων, Πολέμαρχος. Scripſit quoque Orationem noſter ὑπὲρ τȣ̃ Ερατοσθέ-

ἐπιλιπεῖν. τὐναντίον δέ μοι δοκοῦμεν πείσεσθαι ἢ ἐν τῷ πρὸ τοῦ χρόνῳ. πρότερον μὲν γὰρ ἔδει τὴν ἔχθραν τοὺς κατηγοροῦντας ἐπιδεῖξαι, ἥτις εἴη πρὸς τοὺς φεύγοντας· νυνὶ δὲ παρὰ τῶν φευγόντων χρὴ πυν-
18. θάνεσθαι, ἥτις ἦν αὐτοῖς πρὸς τὴν πόλιν ἔχθρα, ἀνθ' ὅτου [4] τοιαῦτα ἐτόλμησαν εἰς αὐτὴν ἐξαμαρτάνειν. οὐ μέντοι ὡς οὐκ ἔχων οἰκείας ἔχθρας καὶ συμφορὰς, τοὺς λόγους ποιοῦμαι, ἀλλ' ὡς ἅπασι πολλῆς ἀφθονίας [5] οὔσης ὑπὲρ τῶν ἰδίων, ἢ ὑπὲρ τῶν δημο-

ους, *pro Eratoſthene* quodam: Idem V. Αὐθέντης. MARKLAND.

4. ἀνθ' ὅτου] aut ἀνθ' ὅτης leg. vt ad ἔχθρας referatur, aut leg. καὶ ἀνθ' ὅτου, ſcil. ἔργου, vel γεγονότος, vel συμβάντος. *et cuius facti aut caſus ergo.*

5. πολλῆς ἀφθονίας οὔσης] „Deeſt οὐ μᾶλλον poſt „οὔσης." Canter. Si deeſſet μᾶλλον, attamen non οὐ μᾶλλον. Sed neque μᾶλλον abeſt per dolum librarii. Abeſſe ſolet. Εγὼ γοῦν δεξαίμην ἂν πάσας τὰς ἀσπίδας ἐῤῥιφέναι η τοιαύτην γνώμην ἔχειν. N. in oratt. praecedentibus.

Βουλοίμην δ' ἂν ἔγωγε καὶ ἄλγεα πολλὰ μογήσας
Οἴκαδέ τ' ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι
Η ἐλθὼν ἀπολέσθαι ἐφέστιος.

Hom. Odyſſ. γ. 232.

Οὕτω ἂν ἡμέας δικαιον ἔχειν τὸ ἕτερον κέρας ηπερ Αθηναίους. i. e. δικαιότερον. Herodot. *Calliop.* 26. δικαιως ἂν τις τουτους η τους — *Diod. Sic.* l. 11. Ita Latini. *Eo tacent, quia tacita* bona *ſt mulier ſemper* quam *loquens.* Plaut. *Rud.* IV. 4. 70. Qui plura velit adeat *Boſii Ellipſ. Vechner. Hellenolex*, et ſcholam Grammaticorum. Παρ' ἡμῖν γὰρ πόκος οὐ κνάπτεται. TAYLOR.

δημοσίων ὀργίζεσθαι. ἐγὼ μὲν οὖν, ὦ ἄνδρες δικα- 21.
σταὶ, οὔτ' ἐμαυτοῦ πώποτε, οὔτε ἀλλότρια πράγμα-
τα πράξας, νῦν ἠνάγκασμαι ὑπὸ τῶν γεγενημένων
τούτου κατηγορεῖν· ὥστε πολλάκις εἰς πολλὴν ἀθυμίαν
κατέστην, μὴ διὰ τὴν ἀπειρίαν ἀναξίως καὶ ἀδυνά-
τως ὑπὲρ τοῦ ἀδελφοῦ καὶ ἐμαυτοῦ τὴν κατηγορίαν 24.
ποιήσωμαι. ὅμως δὲ πειράσομαι ὑμᾶς ἐξ ἀρχῆς ὡς
ἂν δύνωμαι δι' ἐλαχίστων διδάξαι. Οὑμὸς πατὴρ
Κέφαλος ἐπείσθη μὲν ὑπὸ Περικλέους εἰς ταύτην
τὴν γῆν ἀφικέσθαι· ἔτη δὲ τριάκοντα ᾤκησε [6], καὶ
οὐδενὶ πώποτε οὔτε ἡμεῖς οὔτε ἐκεῖνος δίκην οὔτε ἐδικα- 27.
σάμεθα, οὔτε ἐφύγομεν· ἀλλ' οὕτως ᾠκοῦμεν δημο-
κρατούμενοι, ὥστε μήτε εἰς τοὺς ἄλλους ἐξαμαρτάνειν,
μήτε ὑπὸ τῶν ἄλλων ἀδικεῖσθαι. ἐπειδὴ δ' οἱ τριά-
κοντα, πονηροὶ μὲν [7] καὶ συκοφάνται ὄντες, εἰς 30.
τὴν

Ad verba πολλῆς ἀφθονίας οὔσης ſubauditur τῶν ἰδί-
ων καὶ τῶν δημοσίων κακῶν. tum poſt verba ὑπὲρ τῶν
ἰδίων deſunt iſtaec pauca εἰώθασι μᾶλλον. ſed quia, quam-
quam ſatis et ſupereſt cuique malorum priuatorumque
publicorumque, tamen homines maiores iras concipe-
re et exercere ſolent ſuper priuatis iniuriis, quam ſu-
per publicis.

6. ᾤκησε] imo vero μετῴκησε. Cephalus enim
cum liberis, non ciues erant Athenis, ſed μέτοικοι, in-
quilini.

7. μὲν abeſſe malim, turbat enim ſententiam, non
habens ſibi reſpondens δὲ. praeterea quoque, perio-
dum hanc vtcunque verſo et voluo, nihil aliud depre-
hendo, quam mutilam eam eſſe, et ἐπειδὴ carere ſua
antapodoſi, videtur vtique poſt ἐτόλμων haec breuis

τὴν ἀρχὴν κατέστησαν, φάσκοντες χρῆναι τῶν ἀδίκων καθαρὰν ποιῆσαι τὴν πόλιν, καὶ τοὺς λοιποὺς πολίτας ἐπ' ἀρετὴν καὶ δικαιοσύνην τραπέσθαι [8]· καὶ τοιαῦτα λέγοντες, οὐ τοιαῦτα ποιεῖν ἐτόλμων·
33. ὡς ἐγὼ περὶ τῶν ἐμαυτοῦ πρῶτον εἰπὼν, καὶ [9] περὶ τῶν

ſententia deeſſe πάντα ταῦτα ἀνετράπη, vel ſimilis quaepiam; *tota haec noſtra priſtina felicitas concidit et euerſa fuit.* peruerſa ſunt iſta omnia, ſcil. quae modo dixerat de quieta ſua Athenis habitatione, etc.

8. τραπέσθαι] f. τρέπεσθαι. TAYLOR.

τραπέσθαι· καὶ τοιαῦτα λέγοντες, etc.] Nulla eſt connexio vel exitus ſententiae, niſi vel ſupra pro φάσκοντες legas ἔφασκον, et hic pro καὶ τοιαῦτα, καίτοι ταῦτα: vel, quod potius puto, τραπέσθαι, τοιαῦτα λέγοντες, etc. omiſſo καὶ. Ποιεῖν ἐτόλμων eſt *facere ſuſtinebant*, id eſt, *faciebant*: vt Orat. III. οὐκ ἐτόλμησα ἐπισκήψασθαι αὐτῷ, *actionem illi non intendi.* et Orat. II. οὐδένα ἐτόλμησαν μεταπέμψασθαι, *non in animum induxerunt quemquam accerſere*, id eſt, *neminem accerſebant.* Et ita ſumenda haec vox paſſim in N. T. vt 1 Cor. VI, 1. et Ioan. XXI, 12. οὐδεὶς ἐτόλμα ἐξετάσαι αὐτὸν, *nemo eum interrogabat, Tu quis es?* propter Rationem, quae ſequitur, *ſcientes* (i. e. *ſciebant enim*) *quod Dominus eſt. audacia:* neque in iſto loco Iſocratis Panathen. οὐκ ἐξιδιώσασθαι τὰς χώρας ἐτόλμησαν: quem *Wolfius* vertit, *non in ſuum peculium conuertere auſi fuerunt.* rectius fuiſſet, *conuerterunt*, vel, *conuertere ſuſtinuerunt*, in animum induxerunt. MARKLAND.

Bene habet vulgata τραπέσθαι. In ſimili re, vbi de animi in melius commutatione agitur, aoriſtus ſecundus magis, quam imperfectum vſurpatur.

9. καὶ] poſt praemiſſum πρῶτον debebat ἔπειτα

τῶν ὑμετέρων ἀναμνῆσαι[10] πειράσομαι. Θέογνις γὰρ καὶ Πείσων ἔλεγον ἐν τοῖς τριάκοντα περὶ τῶν μετοίκων, ὡς εἶέν τινες[11] τῇ πολιτείᾳ ἀχθόμενοι· καλλίστην οὖν εἶναι πρόφασιν τιμωρεῖσθαι μὲν δοκεῖν, τῷ δ' ἔργῳ χρηματίζεσθαι· πάντως[12] δὲ τὴν μὲν 36.

πόλιν

καὶ ſequi. verum in ſcriptore breuitatem conſectante facile fero hanc indiligentiam.

10. ἀναμνῆσαι] h. e. διὰ παραδειγμάτων διδάξαι, ὧν ὑμᾶς ἀναμνήσω. planum vobis facere conabor, per exempla, quae vobis in memoriam reuocabo.

11. τινες] ſcil. τῶν μετοίκων.

12. πάντως κ. τ. λ.] Laudo bellulos interpretes, qui haec concoquere potuerunt. Lege autem παντας δὲ αισθεσθαι τὴν μὲν πολιτειαν ἀρχὴν δεῖσθαι χρημάτων. De vi τοῦ ἀρχὴν dixi bene multa in ſuperioribus. Scalig. adhuc non intelligo. Πάντως δὲ τὴν μὲν πόλιν γενέσθαι, τὴν δε ἀρχὴν δεῖσθαι χρημάτων. TAYLOR.

τὴν μὲν πόλιν γενέσθαι τὴν ἀρχὴν etc.] Nullus in his Senſus. Lego: τὴν μὲν πόλιν πένεσθαι, τὴν δ' ἀρχὴν δεῖσθαι χρημάτων, *ciuitatem pauperem eſſe, imperium vero* (vel *Magiſtratus*) *pecunia indigere.* Orat. XIX. δεομένης μὲν τῆς πόλεως χρημάτων. et ita Orat. XVIII. Paullo poſt: ἔδοξεν αὐτοῖς δεκα συλλαβεῖν· Xenophon Ἑλλην. II. p. 469. dicit *triginta*, non *decem.* Dicam de hac re ad Orat. XXV. MARKLAND.

Mihi venit aliquando in mentem πάντως δὲ (quod δὲ hic loci idem valet atque γὰρ, quomodo δὲ haud raro vſurpatur) τὴν μὲν πόλιν δεῖν ἄπολιν γενέσθαι, τὴν δ' ἀρχὴν δεῖσθαι χρ. (aut τὴν ἀρχὴν δὲ δεῖσθαι χρημάτων. vniuerſe enim, et prorſus neceſſario debere ciuitatem eo redigi, vt nulla ſit; principes autem pecuniis indigere. πόλις ἄπολις eſt ea ciuitas, quae nomine ciuitatis cum gaudeat, re careat, h. e. libertate

πόλιν γενέσθαι τὴν ἀρχὴν δεῖσθαι χρημάτων. καὶ τοὺς ἀκούοντας οὐ χαλεπῶς ἔπειθον. ἀποκτιννύναι μὲν γὰρ ἀνθρώπους, περὶ οὐδενὸς ἡγοῦντο· λαμβάνειν δὲ χρήματα, περὶ πολλοῦ ἐποιοῦντο. ἔδοξεν οὖν
39. αὐτοῖς δέκα [13] συλλαβεῖν· τούτων δὲ δύο πένητας, ἵνα αὐτοῖς ᾖ πρὸς τοὺς ἄλλους ἀπολογία, ὡς οὐ χρημάτων ἕνεκα ταῦτα πέπρακται, ἀλλὰ συμφέροντα τῇ πολιτείᾳ γεγένηται [14]· ὥσπερ τι τῶν ἄλλων εὐλόγως πεποιηκότες [15]. διαλαβόντες δὲ τὰς οἰκίας, ἐβά-

et aequo iure ciuili, cuius res et fortunae omnes conciderint, numerus ciuium ſit imminutus, nerui conuulſi, animi deiecti. Vbi tyranni ſunt, ibi nulla eſt πόλις, ſed δουλεία.

13. δέκα] Inquilinorum vexationem paulo aliter memoriae prodidit *Xenophon*, Εδοξεν αὐτοῖς ὅπως ἔχοιεν καὶ τοῖς φρουροῖς χρήματα διδόναι, καὶ τῶν μετοίκων ενα εκαστον λαβεῖν, καὶ αὐτοὺς μὲν ἀποκτεῖναι, τὰ δὲ χρήματα αὐτῶν ἀποσημήνασθαι. *Hiſt. Gr.* Plutarchus *de Animal. Terreſtr. et Aquatic.* quoque de hac re conſulendus. TAYLOR.

14. γεγένηται] In hac regione pauca quaedam deſunt. Poſſit locus ſic propemodum ſarciri. ἀλλὰ συμφερόντως τῇ πολιτείᾳ, καὶ φαίνωνται καὶ τοῦτο, ὥσπερ τι τῶν ἄλλων, εὐλόγως πεποιηκότες. *ſed e rep., conſtetque inter omnes, etiam hoc, vt ſi quid aliud, ipſos ſapienter geſſiſſe.*

15. πεποιηκότες] Vel potius πεποιηκοτας abſolute, Atticorum more. TAYLOR.

πεποιηκότες] Caue ne mutes, in πεποιηκόσι, vt concordet cum αὐτοῖς, prout poſtulat Conſtructio Grammatica. his enim Caſuum mutationibus gaudent Attici, quando nihil eſt Obſcuritatis vel Ambiguitatis

ἐβάδιζον [16] ..καὶ ἐμὲ μὲν ξένους ἑστιῶντα κατέλαβον, 42. οὓς ἐξελάσαντες Πείσωνί με παραδιδόασιν· οἱ δὲ ἄλλοι εἰς τὸ ἐργαστήριον [17] ἐλθόντες, τὰ ἀνδράποδα ἀπεγράφοντο [18]. ἐγὼ δὲ Πείσωνα μὲν ἠρώτων, εἰ βούλοιτό

in Senſu. Vide ad Orat. X, et infra adhuc dicam, ad Orat. XX. Mox, pro ἐπεγράφοντο recte *Stephanus* admiſit in contextum ἀπεγράφοντο. et recte quoque Interpres vertit, *in tabulas referebant.* Vide *Perizonium* ad Aelian. V. H. IV, 25. MARKLAND.

16. διαλαβόντες δὲ τὰς οἰκίας ἐβάδιζον·] *Partiti vero domos, ibant.* Quomodo haec concilianda cum iis, quae de his temporibus refert Demoſthenes Orat. in Androtionem? τότε τοίνυν, ὡς ἔστιν ἀκούειν, οὐδεὶς ἐστιν, ὅστις ἀπεστερεῖτο τοῦ σωθῆναι, ὃς ἑαυτὸν οἴκοι κρύψειεν. ἀλλὰ τοῦτο κατηγοροῦσι τῶν Τριάκοντα, ὅτι τοὺς ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἀδίκως ἀπῆγον· *iis igitur temporibus, vt fama accepimus, nemo ſalute priuabatur, qui ſe domi occultabat: ſed ob hoc accuſantur Triginta-uiri, quod homines inique ex medio foro abducebant.* Lyſiae potius, de ſe narranti, habenda fides: niſi forte Diſtinctio aliqua reperiri poſſit. Repetit haec Demoſthenes, iisdem fere verbis, Orat. contra Timocratem. Pro Lyſia facit Xenophon Hellen. II. vbi Thraſybulus in oratione ſua ait, δειπνοῦντες συνελαμβανόμεθα καὶ καθεύδοντες, καὶ ἀγοράζοντες. Falli igitur videtur vel Demoſthenes, vel Rumor. MARKLAND.

17. ἐργαστήριον] Huc adludere videtur *Poll.* IX. 5. vbi poſt laudatam vocem οἰκάριον ex orat. *Lyſiae*, quae intercidit, ſubiungit καί που καὶ ἐργαστήριον καὶ καταγωγαί. T.

18. ἀπεγράφοντο] Male *Ald.* ἐπεγράφοντο. V. *Valeſ.* ad *Harpocr.* in voce. *Deſcribere, in tabulas referre.* Heſych. Ἀπογραφή, ἀρίθμησις, ἡ ἡ γινομένη μήνυσις. Recte. Et vtroque modo vtitur noſter, et

λοιτό με σῶσαι χρήματα λαβών· ὁ δ' ἔφασκεν, εἰ
121.1. πολλὰ εἴη. εἶπον οὖν, ὅτι τάλαντον ἀργυρίου ἕτοιμος
εἴην δοῦναι. ὁ δ' ὡμολόγησε ταῦτα ποιήσειν. ἠπιστά-
μην μὲν οὖν, ὅτι οὔτε θεοὺς οὔτε ἀνθρώπους νομίζει,
3. ὅμως δ' ἐκ τῶν παρόντων ἐδόκει μοι ἀναγκαιότατον
εἶναι πίστιν παρ' αὐτοῦ λαβεῖν· ἐπειδὴ δὲ ὤμοσεν ἐξ-
ώλειαν ἑαυτῷ [20] καὶ τοῖς παισὶν ἐπαρώμενος, λα-
βὼν τὸ τάλαντον, μὲ σώσειν, εἰσελθὼν εἰς τὸ δω-

* *Deſcribere* et *Deferre.* Ο Αἰξωνεὺς Θρασύλαος ὁ Πυθοδώρου διετέθη ποτὲ ὑπὸ μανίας τοιαύτης, ὡς πάντα τὰ πλοῖα τὰ εἰς Πειραιᾶ καταγόμενα ὑπολαμβάνειν αὐτοῦ εἶναι, καὶ απεγράφετο αὐτὰ καὶ ἀπέστελλε καὶ διώκει. Took a Bill of their Lading. *Heraclid. Pontic.* apud *Athen.* l. 12. extrem. Vbi lego αἰξωνευς. Ita enim proferuntur et quidem conſtanter iſtius δήμου Populares. *Heſych.* Αἰξωνεύεσθαι· κατηγορεῖν. Lege Κακηγορεῖν.

ΦΑΝΟΣΤΡΑΤΗ. ΕΞΗΚΕΣΤΙΔΟΥ . . . .
ΑΥΤΩΙ. ΤΙΩΝΟΙ. Μ . . . . . ΛΟΠΙ. ΤΗΔ. ΑΝΕΘΗΚΑΝ.
ΖΗΛΩΤΟΝ. ΣΤΕΦΑΝΟΝ. ΤΟΙΣ. ΠΑΡΙΟΥΣΙΝ. ΟΔΟΝ.
ΕΞΗΚΕΣΤΙΔΗΣ. ΠΡΩΤΙΩΝΟΣ. ΑΙΞΩΝΕΥΣ.
ΖΑΝ. ΧΑΙΡΕ.

Monument. Antiq. Graecum Venetiis.

TAYLOR.

19. ὤμοσεν — ἐπαρώμενος — σώσειν] Vel, ſi me audias, ωμολογησεν — ἐπαρώμενος — σώσειν. Vt *D. Matthaeus,* Μεθ' ὅρκου ωμολογησεν αὐτῇ δοῦναι, ὃ ἐὰν αἰτήσηται. XIV. 7. TAYLOR.

20. ἑαυτῷ] ἑαυτοῦ. *Ald.* Sed perperam. corrige *Antiph. de caede Herodis,* iuxta initium. Εξώλειαν αὐτῷ καὶ γένει καὶ οἰκίᾳ τῇ σῇ ἐπαρώμενον. Hodie αὐτῷ. TAYLOR.

μάτιον τὴν κιβωτὸν ἀνοίγνυμι, Πείσων δ' αἰσθόμε-
νος [21] εἰσέρχεται, καὶ ἰδὼν τὰ ἐνόντα, καλεῖ τῶν 6.
ὑπηρετῶν δύο, καὶ τὰ ἐν τῇ κιβωτῷ λαβεῖν ἐκέλευ-
σεν. ἐπεὶ δὲ οὐχ ὅσον ὡμολογήκειν [22] εἶχεν, ὦ ἄνδρες
δικα-

21. αἰσθόμενος] ſcil. ἐμὲ ἀνοιγνύντα τὴν κιβωτὸν, ᾗ πολὺ ὂν ἐν αὐτῇ τὸ ἀργύριον.

22. ὁμολογεῖν] *Stephanus*, ὡμολογήκειν, *promiſeram*. Potes etiam ὡμολόγουν. Paulo ante, τὰ ἐνόντα, *quae inſunt*, vel *inerant*; vt Luc. XI, 41. πλὴν τα ενοντα δότε ἐλεημοσύνην, *ſed date eleemoſynam* QVAE INSVNT: nempe in *calice et catino*; hoc eſt, *potum* et *cibum*; prout poſtulat Senſus et Argumentatio, quam corrupit praua diſtinctio com. 30. vbi vulgo diſtinguitur, τὸ δὲ ἔσωθεν ὑμῶν γέμει ἁρπαγῆς καὶ πονηρίας, et conſtruitur ἔσωθεν cum ὑμῶν: cum ita diſtingui oporteret, τὸ δὲ ἔσωθεν, (ſcil. τοῦ ποτηρίου καὶ τοῦ πίνακος, vt paullo ante, τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ τοῦ πίνακος) ὑμῶν γέμει ἁρπαγῆς καὶ πονηρίας: *internum* (ita loqui liceat) *vero* calicis et catini, *plenum eſt rapina et nequitia veſtra*: id eſt, deliciis, quae paratae ſunt ex opibus rapina partis, et ad intemperantiam verſis. Pergam, quoniam ibi ſum. Sequitur: *Stulti, nonne qui fecit quod deforis eſt, etiam id, quod deintus eſt, fecit?* id eſt, *Stolidi* ratiocinatores! ſi in honorem Dei, vel ad vitandam offenſionem eius, *externum* calcis et catini a materiali pollutione purum tam ſollicite ſeruatis; nonne multo fortior Ratio poſtulat, vt *internum* eorum a morali pollutione purum ſeruetis? *nonne* enim idem Deus, *qui externum* eorum *fecit*, *internum quoque fecit?* *Sed* vobis monſtrabo veram munditiarum viam: *date eleemoſynam* pauperibus *ea quae inſunt* veſtris calicibus et catinis, *et ecce*, (obſeruate quid dicturus ſum, ἰδοὺ) *omnia* (calix et catinum, internum et externum, po-

δικαςαὶ, ἀλλὰ τρία τάλαντα ἀργυρίε καὶ τετρακοσίες κυζικηνὲς, καὶ ἑκατὸν δαρεικὲς 23, καὶ φιά-
Bb 4 λας

tus et cibus) *vobis munda* erunt. ita interpretor πάντα: quia neceſſe eſt, vt eius ſignificatio reſtringatur ad ea, de quibus ſermo fit: vt cap. XXI, 32. ἕως ἂν πάντα γένηται: ſcil. *omnia* iſta, de quibus paullo ante locutus fuerat. At vnde Tu, inquies, hanc nouam Interpunctionem inferre audes? Nimirum inde, quia eadem diſertim adfirmantem video Matthaeum XXIII, 25. καθαρίζετε τὸ ἔξωθεν τε ποτηρίε καὶ τῆς παροψίδος, ἔσωθεν δὲ γέμουσιν (ſc. τὸ ποτήριον καὶ ἡ παροψὶς: non dicit τὸ ἔσωθεν ὑμῶν γέμει) ἐξ ἁρπαγῆς καὶ ἀκρασίας, ſcil. ὑμῶν. Satis idoneus hic Sponſor. vide et comm. 26. MARKLAND.

Praeter alia, quae Scaliger et Stephanus hunc ad locum attulerunt, poſſit quoque ὡμολογεμεν et ὡμολογήκειμεν probari. Ego Stephani coniecturam praetuli.

23. καρικὲς] Sic vulg. librarios omnis fefellit iſtud portentum, homines naſutos non fefellit. Procurarunt enim Schott. Palmer. et doctiſſimus *Mauſſacus*, ad *Harpocr.* in Δαρεικὸς, quem vide. Numi huius meminere ex antiquis *Arrian. expedit. Alex. l.* 4. *Plutarch.* in *Apophthegm. Lacon.* in libro *de fraterno amore*, in *Ageſil. Artaxerx.* et *Lyſandro*, et alibi, *Thucyd.* VIII. 28. *Plato* in *Lyſide*, *Xenoph.* in *Cyripaed.* et in *Expedit. Cyri* iunioris, *Herodot. Polym.* 28. *Melpom.* 166. *Lucian. Dial. Meretric. Ariſtoph. Eccl.* 598. vide σχ. *Aelian. V. H.* I. 22. praeter Lexicographos, *Pollucem*, *Heſychium*, *Harpocrat.* et *Suid.* Ex neotericis explicant et illuſtrant *Gronov. de pecuniis Vett. Sperling. de numis non cuſis*, *Hoſtus*, *Brerewoodus*, *O. W. de Monetis*, *Bernard. de menſuris, et pond. Briſſonius de regno Perſarum*, *Alexand. ab Alexand. Genial. Dier.* IV. 15. ceterique quam plurimi. TAYLOR.

λας ἀργυρίου τέσσαρας, ἐδεόμην αὐτοῦ ἐφόδιά μοι 9.
δοῦναι. ὁ δ' ἀγαπήσειν με ἔφασκεν, εἰ τὸ σῶμα σώ-
σω. ἐξιοῦσι δέ μοι καὶ Πείσωνι ἐπιτυγχάνει Μηλό-
βιός τε καὶ Μνησιθείδης ἐκ τοῦ ἐργαστηρίου ἀπιόν-
τες· καὶ καταλαμβάνουσι πρὸς αὐταῖς ταῖς θύραις,
καὶ ἐρωτῶσιν, ὅπη βαδίζοιμεν. ὁ δ' ἔφασκεν, εἰς τὰ 12.
τοῦ ἀδελφοῦ 24 τοῦ ἐμοῦ, ἵνα καὶ τὰ ἐν ἐκείνῃ τῇ οἰ-
κίᾳ σκέψηται. ἐκεῖνον μὲν οὖν ἐκέλευον βαδίζειν, ἐ-
μὲ δὲ μεθ' αὐτῶν ἀκολουθεῖν εἰς Δαμνίππου. Πεί-
σων δὲ προσελθὼν σιγᾶν με παρεκελεύετο, καὶ
θαῤῥεῖν, ὡς ἥξων ἐκεῖσε. καταλαμβάνομεν δὲ αὐ- 15.
τόθι Θέογνιν, ἑτέρους φυλάττοντα· ᾧ παραδόντες

ἐμὲ

καρικοὺς] Recte *Schottus* Δαρεικοὺς, (hoc enim opinor voluit, licet in impreſſo mendóſe legatur δαρυκοὺς) et confirmat Harpocration. De hoc numiſmate vide *Perizonium* ad Aelian. Var. Hiſt. I, 22. MARKL.

24. εις τα του αδελφου του εμου] *ad domum fratris mei.* Hinc illuſtratur Lucas II, 49. εν τοις του πατρός μου, *in domo patris mei.* Sic Ioſephus Antt. Iud. XVI, 10. ſegm. 1. ἦν δ' αὐτῷ καταγωγὴ εν τοις Αντιπάτρου: *hoſpitio autem Antipatri domo vtebatur.* Sic ἐγγὺς των Πυθοδώρου, *iuxta Pythodori aedes*, Demoſthenes adu. Cononem. Miror aliquos hunc Lucae locum aliter interpretari et vertere. Dicit: Mirum vos tam diu me quaeſiuiſſe, et non ſtatim ſciuiſſe, vbi futurus eram. vbi enim quaerendus erat *Filius*, niſi *in domo Patris* ſui? Emphaſis quoque eſt in iſtis, του πατρός μου. Maria enim ſupra dixerat, ὁ πατήρ σου, de *Ioſepho* loquens: Ieſus vero ex hoc reſponſo dat iis intelligere, *Deum*, non *Ioſephum*, Patrem eius *reuêra* eſſe. MARKLAND.

ἐμὲ πάλιν ᾤχοντο. ἐν τοιούτῳ [25] δ' ὄντι μοι κινδυ-
νεύειν [26] ἐδόκει, ὡς τοῦ γε ἀποθανεῖν ὑπάρχοντος
ἤδη. καλέσας δὲ [27] Δάμνιππον, λέγω πρὸς αὐτὸν
18. τάδε, »Ἐπιτήδειος μέν μοι τυγχάνεις ὤν, ἥκω [28]
δ' εἰς τὴν σὴν οἰκίαν· ἀδικῶ δ' οὐδέν· χρημάτων δ'
ἕνεκα ἀπόλλυμαι. σὺ οὖν ταῦτα πάσχοντί μοι πρό-
θυμον παράσχου τὴν σεαυτοῦ δύναμιν εἰς τὴν ἐμὴν
σωτηρίαν«. ὁ δ' ὑπέσχετο ταῦτα ποιήσειν. ἐδό-
21. κει δ' αὐτῷ βέλτιον εἶναι πρὸς Θέογνιν μνησθῆναι·
ἡγεῖτο γὰρ ἅπαν ποιήσειν αὐτόν, εἴ τις ἀργύριον δι-
δοίη. ἐκείνου δὲ διαλεγομένου Θεόγνιδι, (ἔμπειρος γὰρ
ὢν ἐτύγχανον τῆς οἰκίας, καὶ ᾔδειν, ὅτι ἀμφίθυ-
ρος εἴη) ἐδόκει μοι ταύτῃ πειρᾶσθαι σωθῆναι· ἐν-
24. θυμουμένῳ, ὅτι, ἐὰν μὲν λάθω, σωθήσομαι· ἐὰν δὲ

 ληφθῶ,

25. *ἐν τοιούτῳ κ. τ. λ.*] Locus aſperrimus. Quis non adripiat, *ἐν τοιούτῳ δ' ὄντι μοι κινδύνῳ φεύγειν ἐδόκει, ὡς τοῦ γε ἀποθανεῖν ὑπάρχοντος ἤδη.* TAYLOR. Subauditur *καιρῷ* vel *τόπῳ*. Alias ſolent *ἐν τοιούτοις* vſurpare.

26. *κινδυνεύειν*] Ego equidem compoſitum *ἀποκινδυνεύειν* hic praeferrem, tentare fortunam, aleam iacere, experiri, ſucceſſurumne ſit, nec ne.

27. *δὲ* bene ſi habet, vſurpatum hic eſt pro *οὖν*, quod ſententia poſtulat. Et ſane nullas non formas ſententiarum induit *δέ*.

28. *ἥκω*] duo ſubiicit haec momenta. 1) verſor nunc in domo tua. quapropter te decet hoſpitem tuum tueri, ſaluumque ſeruare ius hoſpitii. 2) oportunitas mei in libertatem emittendi hoc tibi maior eſt, quoniam tibi receſſus et latebrae et exitus domus tuae tibi noti ſunt.

ληφθῶ, ἡγέμην[29] μὲν, εἰ Θέογνις εἴη πεπεισμέ-
νος ὑπὸ τοῦ Δαμνίππου χρήματα λαβεῖν, οὐδὲν ἧτ-
τον ἀφεθήσεσθαι· εἰ δὲ μὴ, ὁμοίως[30] ἀποθανεῖ-
σθαι. ταῦτα διανοηθεὶς, ἔφευγον, ἐκείνων ἐπὶ τῇ
αὐλείῳ θύρᾳ τὴν φυλακὴν ποιουμένων· τριῶν δὲ θυ- 27.
ρῶν οὐσῶν, ἃς ἔδει με διελθεῖν, ἅπασαι ἀνεῳγμέναι
ἔτυχον. ἀφικόμενος δὲ εἰς Ἀρχένεω τοῦ ναυκλήρου,
ἐκεῖνον πέμπω εἰς ἄστυ, πευσόμενον περὶ τοῦ ἀδελ-
φοῦ. ἥκων δὲ ἔλεγεν, ὅτι Ἐρατοσθένης αὐτὸν ἐν τῇ
ὁδῷ[31] λαβὼν, εἰς τὸ δεσμωτήριον ἀπαγάγοι. καὶ 30.
ἐγὼ τοιαῦτα πεπυσμένος, τῆς ἐπιούσης νυκτὸς διέ-
πλευσα Μεγάραδε. Πολεμάρχῳ δὲ παρήγγειλαν
οἱ τριάκοντα τὸ ἐπ᾽ ἐκείνων[32] εἰθισμένον παράγ-
γελμα, πίνειν κώνειον, πρὶν τὴν αἰτίαν εἰπεῖν, δι᾽
ἥντινα ἔμελλεν ἀποθανεῖσθαι· οὕτω πολλοῦ ἐδέησε 33.
κριθῆ-

29. ἡγούμην μεν, εἰ] verba malim ſic ſtrui. ἡγούμην, εἰ μὲν.

30. ὁμοίως] perinde ac ſi manſiſſem, nullo facto elabendi periculo.

31. ἐν τῇ ὁδῷ λαβὼν] Vſitatius eſt συλλαβὼν. infra: ἐν τῇ ὁδῷ σώζοντα αὐτὸν — ὃν συλλαβὼν ἀπήγαγεν. et ita ſaepe in hac Oratione, et alibi. proprie igitur loquitur Matthaeus XXVI, 55. συλλαβεῖν με, *comprehendere me.* Nihil tamen muto. Vide Orat. I. Mox, pro τοιαῦτα πεπυσμένος, ſcribe ταῦτα. MARKLAND.

32. ἐπ᾽ ἐκείνων] reuocaui bonam hanc probamque lectionem ex Aldina, a Stephano fruſtra et perperam cum ὑπ᾽ ἐκείνων mutatam, quam Stephani coniecturam inſecuti editores retinuerunt. ἐπ᾽ ἐκείνων eſt *eorum aetate*, illo tempore, quo illi ſumma rerum potiebantur.

κριθῆναι, καὶ ἀπολογήσασθαι. καὶ ἐπειδὴ ἀπεφέρετο ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου τεθνεὼς, τριῶν ἡμῖν οἰκιῶν οὐσῶν, οὐδεμιᾶς εἴασαν ἐξενεχθῆναι, ἀλλὰ κλίσιον μισθωσάμενοι, προὔθεντο αὐτόν. καὶ πολλῶν
36. ὄντων ἱματίων, αἰτοῦσιν οὐδὲν ἔδοσαν εἰς ταφὴν, ἀλλὰ τῶν φίλων ὁ μὲν ἱμάτιον, ὁ δὲ προσκεφάλαιον, ὁ δὲ ὅ, τι ἕκαστος [33] ἔτυχεν, ἔδωκεν εἰς τὴν ἐκείνου ταφήν. καὶ ἔχοντες μὲν ἑπτακοσίας ἀσπίδας τῶν ἡμετέρων, ἔχοντες δὲ ἀργύριον καὶ χρυσίον τοσοῦ-
39. τον, χαλκὸν δὲ καὶ κόσμον, καὶ ἔπιπλα, καὶ ἱμάτια γυναικεῖα, ὅσα οὐδεπώποτε ᾤοντο κτήσασθαι; καὶ ἀνδράποδα εἴκοσι καὶ ἑκατὸν (ὧν τὰ μὲν βέλτιστα ἔλαβον, τὰ δὲ λοιπὰ εἰς τὸ δημόσιον ἀπέδοσαν) εἰς τοσαύτην ἀπληστίαν καὶ αἰσχροκέρδειαν
42. ἀφίκοντο, καὶ τοῦ τρόπου τοῦ αὐτῶν ἀπόδειξιν ἐποιήσαντο. τῆς γὰρ Πολεμάρχου γυναικὸς χρυσοῦς ἑλικτῆρας [34], οὓς ἔχουσα ἐτύγχανεν, ὅτε τοπρῶτον ἦλθεν

33. *ἕκαστος*] Vel potius *ἑκάστῳ*. TAYLOR.

ὅ, τι ἕκαστος ἔτυχεν, ἔδωκεν εἰς τὴν ἐκείνου ταφήν.] Lego, *ὅ, τι ἑκάστῳ ἔτυχεν, ἔδωκεν* etc. Sic Orat. XIII. *ὁ μὲν ἀδελφὸν, ὁ δὲ μητέρα, ὁ δὲ γυναῖκα, ὁ δ', εἴ τις ἦν ἑκάστῳ αὐτῶν προσήκων.* ita legendum pro *προσήκουσα*. 1 Cor. III, 5. 6. *ἑκάστῳ ὡς ὁ Κύριος ἔδωκεν, ἐγὼ ἐφύτευσα, Ἀπολλὼς ἐπότισεν*: ita diſtinguendum. Porro, has veſtes funebres, ceruicalia, etc. Herodianus VIII, 13. vocat *τὰ ἐπιτήδεια εἰς ταφὰς*: vbi inepte legitur *τροφάς*. MARKLAND.

Bene habet vulgata. Ad *ἕκαστος* ſubauditur *διδοὺς*, aut *ἔχων*, aut *φέρων*, aut *θέλων*.

34. *ἑλυκτῆρας*] Sic vulg. Inaures veterum nomi-

ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, Μηλόβιος ἐκ τῶν ὤτων ἐξείλετο. καὶ οὐδὲ κατὰ τὸ ἐλάχιστον μέρος τῆς οὐσίας 122.1
ἐλέου παρ' αὐτῶν ἐτυγχάνομεν, ἀλλ' οὕτως εἰς ἡμᾶς διὰ τὰ χρήματα ἐξημάρτανον, ὥσπερ ἂν ἕτεροι μεγάλων ἀδικημάτων ὀργὴν ἔχοντες· οὐ τούτων 3.
ἀξίους γε ὄντας τῇ πόλει· ἀλλὰ πάσας[35] τὰς χορηγίας χορηγήσαντας, πολλὰς δ' εἰσφορὰς εἰσενεγκόντας[36], κοσμίους δ' ἡμᾶς αὐτοὺς παρέχοντας, καὶ πᾶν τὸ προσταττόμενον ποιοῦντας, ἐχθρὸν δ' οὐδένα κεκτημένους, πολλοὺς δ' Ἀθηναίων ἐκ τῶν πολεμίων 6.
λυσαμένους, τοιούτων ἠξίωσαν· οὐχ ὁμοίως μετοικοῦντας, ὥσπερ αὐτοὶ ἐπολιτεύοντο. οὗτοι γὰρ πολλοὺς μὲν τῶν πολιτῶν εἰς τοὺς πολεμίους ἐξήλασαν, πολλοὺς δ' ἀδίκως ἀποκτείναντες, ἀτάφους ἐποίησαν·

πολλοὺς

nabantur ἐλικτῆρες. Atque ita hunc locum correxit Steph. Scal. Ἐλικτῆρας quoque habet Cod. *Coisl.* Ἐλικτῆρες. ἐνωτίων εἶδος. Λυσίας. Harpocr. De inauribus vide *Bartholini* opus poſthumum, *Caſp. Barthii* librum ſingularem, *Iſidorum*, alioſque, non tamen vt omittam praeclariſſimum *Dempſter. Paralipom. ad c.* 20. *Antiquitatum Roſini L.* I. TAYLOR.

ἐλικτῆρας] Recte *Stephanus* ἐλικτῆρας. Harpocration: Ἐλικτῆρες, ἐνωτίων εἶδος· Λυσίας. Hunc locum forte innuit. Heſychius· Ἐλικτῆρες, ἐνώτια. Latine, *inaures.* MARKLAND.

35. πάσας τὰς] interponi velim μὲν.

36. εἰσφορὰς ἐνεγκόντας] Scribe εἰσενεγκόντας. Sic Orat. VII. καὶ εἰσφορὰς εἰσφέρων, καὶ χορηγῶν. et Orat. XXV. et ſaepiſſime. Vide Pollucem VIII, 15. ſegm. 157. MARKLAND.

Sic dedi, vt ille voluit.

9. πολλοὺς δ᾽ ἐπιτίμους ὄντας, ἀτίμους τῆς πόλεως κατ-
έστησαν [37]· πολλῶν δὲ θυγατέρας μελλούσας ἐκδίδο-
σθαι, ἐκώλυσαν. καὶ εἰς τοσοῦτόν εἰσι τόλμης ἀφιγ-
μένοι, ὥσθ᾽ ἥκουσιν ἀπολογησόμενοι, καὶ λέγουσιν,
12. ὡς οὐδὲν κακὸν οὐδ᾽ αἰσχρὸν εἰργασμένοι εἰσίν· ἐγὼ
δ᾽ ἐβουλόμην ἂν αὐτοὺς ἀληθῆ λέγειν. μετῆν γὰρ
ἂν καὶ ἐμοὶ τούτου τἀγαθοῦ οὐκ ἐλάχιστον μέρος. νῦν
δὲ οὔτε πρὸς τὴν πόλιν αὐτοῖς τοιαῦτα ὑπάρχει, οὔ-
τε πρὸς ἐμέ. τὸν ἀδελφὸν γάρ μου (ὥσπερ καὶ πρό-
15. τερον εἶπον) Ἐρατοσθένης ἀπέκτεινεν, οὔτε αὐτὸς
ἰδίᾳ ἀδικούμενος, οὔτε εἰς τὴν πόλιν ὁρῶν ἐξαμαρτά-
νοντα, ἀλλὰ τῇ ἑαυτοῦ παρανομίᾳ προθύμως ἐξυπ-
ηρετῶν. ἀναβιβασάμενος δ᾽ αὐτὸν βούλομαι ἐρέ-
σθαι, ὦ ἄνδρες δικασταί. τοιαύτην γὰρ γνώμην ἔχω·
18. ἐπὶ μὲν τῇ τούτου ὠφελείᾳ καὶ πρὸς ἕτερον περὶ τού-
του [38] διαλέγεσθαι ἀσεβὲς εἶναι νομίζω, ἐπὶ δὲ τῇ
τούτου

37. πολλοὺς δ᾽ ἐπιτίμους ὄντας, ἀτίμους τῆς πόλεως κατέστησαν. Voces τῆς πόλεως abundare videntur, cum ſatis fuiſſet ἀτίμους κατέστησαν. Orat. XX. μὴ ἡμᾶς, ἀντὶ μὲν ἐπιτίμων, ἀτίμους ποιήσητε. et XXI. ἐπὶ τοιαύταις αἰτίαις ἄτιμοι γενέσθαι. Videntur poni debere ante ἐξήλασαν, vel poſt. Sic Orat. XXVI. ἀλλὰ καὶ τῆς πόλεως ἐξήλασαν. MARKLAND.

Aut delenda ſunt iſta duo vocabula cum Marklando, aut leg. eſt ſic ἀτίμους καὶ ἀμοίρους τῆς πόλεως κατέστησαν.

38. περὶ τούτου] Omitti poſſent hae voces ſine aliquo ſenſus diſpendio. ſed non ideo eiiciendae ſunt: huiuſmodi enim Pleonaſmi ſatis ſunt frequentes. Vertendum vero, *de hac re*: non, *de hoc homine*, prout fe-

τούτου βλάβη, καὶ πρὸς αὐτὸν τοῦτον, ὅσιον καὶ εὐ-
σεβές. ἀνάβηθι οὖν μοι καὶ ἀπόκριναι, εἴ τι ἄν σε ἐ-
ρωτῶ. Ἀπήγαγες Πολέμαρχον ἢ οὔ; Τὰ ὑπὸ τῶν
ἀρχόντων προσταχθέντα δεδιὼς ἐποίουν. Ἦσθα δ' 21.
ἐν τῷ βουλευτηρίῳ, ὅτε οἱ λόγοι ἐγίνοντο [39] περὶ ἡ-
μῶν; Ἦν. Πότερον συνηγόρευες τοῖς κελεύουσιν ἀπο-
κτεῖναι, ἢ ἀντέλεγες; Ἀντέλεγον. Ἵνα ἀποθάνω-
μεν [40]; Ἵνα μὴ ἀποθάνητε. Ἡγούμενος ἡμᾶς ἄδι-
κα πάσχειν ἢ δίκαια; Ἄδικα. Εἶτ', ὦ σχετλιώ- 24.
τατε πάντων, ἀντέλεγες μὲν, ἵνα σώσειας, συνε-
λάμβανες δὲ, ἵνα ἀποκτείνοις; καὶ ὅτε μὲν τὸ πλῆ-
θος ἦν ὑμῶν κύριον τῆς σωτηρίας τῆς ἡμετέρας, ἀν-
τιλέγειν φῂς τοῖς βουλομένοις ἡμᾶς ἀπολέσαι· ἐπει- 27.
δὴ δὲ ἐπὶ σοὶ μόνῳ ἐγένετο καὶ σῶσαι Πολέμαρχον
καὶ μὴ, εἰς τὸ δεσμωτήριον ἀπήγαγες; εἶθ' ὅτι μὲν,
ὡς φῂς, ἀντειπὼν, οὐδὲν ὠφέλησας, ἀξιοῖς χρηστὸς
νομίζεσθαι· ὅτι δὲ συλλαβὼν ἀπέκτεινας, οὐκ οἴει
ἐμοὶ καὶ τουτοισὶ δοῦναι δίκην; Καὶ μὴν οὐδὲ τοῦτο εἰ- 30.
κὸς αὐτῷ πιστεύειν, (εἴπερ ἀληθῆ λέγει, φάσκων
ἀντει-

cit *Vanderheidius*. Pone etiam minimam Diſtinctionem poſt ὠφελεία. MARKLAND.

39. ἐγίγνοντο] Sic dedi pro vulgari ἐγένοντο.

40. ἵνα ἀποθάνωμεν] interponi velim μή. Nam cum reſpondiſſet Eratoſthenes, ſe xxx tyrannis oblocutum fuiſſe, conſentaneum erat, aut Lyſiam interrogandi finem hic facere, aut, ſi quid tamen vltra vellet, hoc interrogare. *Nempe quo nos morti ne daremur?* cui reſpondet Eratoſthenes iisdem verbis. *Scilicet, quo vos morti ne daremini.*

ἀντειπεῖν) ὡς αὐτῷ * προσετάχθη [41]. ἐ γὰρ δή πε ἐν τοῖς μετοίκοις πίςιν παρ' αὐτε ἐλάμβανον. ἔπειτα [42] τῷ ἧσσον εἰκὸς ἦν προσταχθῆναι, ἢ ὅςις ἀντει-

41. προσετάχθη] ſic dedi de meo pro vulgari ἐτάχθη.

42. ἔπειτα κ. τ. λ.] Iamdudum vidi locum ita reſcribi debere. επειτοι τω (i. e. τινὶ) ηττον εἰκὸς ἦν προςαχθῆναι, ἢ κ. τ. λ. Nam ἧττον et πίςιν ſcriptione quam propiſſime abſunt. Ηττον quoque, quod ſerius vidi, ſubiecit CANTERVS. TAYLOR.

τῷ πίςιν εἰκὸς ἦν προςαχθῆναι; ἢ ὅςις etc.] Delendam puto vocem πίςιν, vtpote a Librario ex praecedenti male repetitam. pro ea bene legi poſſet ἧττον, (ſublata Interrog. nota poſt προςαχθῆναι) niſi a veſtigiis vulgatae nimis recederet. πίςιν vero nequaquam ad rem. Quae paullo ante ſunt, ſic diſtinguas: καὶ μὲν ἐδὲ τετο εἰκὸς αὐτῷ πιςεύειν, (εἴπερ ἀληθῆ λέγει Φάσκων αντειπειν) ὡς αὐτῷ ἐτάχθη: *ac ne in hoc quidem illi credere par eſt*, (ſi *concedamus illum vera dicere, cum affirmat* SE CONTRADIXISSE) *ex mandato illum egiſſe.* Alludit ad verba Eratoſthenis, in Reſponſione eius ſupra allata, ἀντέλεγον, et, προςαχθέντα ἐποίεν. Porro, πίςιν ἐλάμβανον eſt *fidem accipiebant*, ſcil. *per iusiurandum*, ἥτις ἐςὶ μεγίςη τοῖς ἀνθρώποις πίςις, vt loquitur Noſter Orat. XIX. ſatis in his Orationibus vſitata phraſis. Interpres tamen male cepit. MARKLAND.

Bene habet ἔπειτα. eſt enim hoc alterum argumentum. Sed πίςιν cum ἧσσον mutaui. eccui alii videntur tyranni hoc minus fuiſſe mandaturi; ſeu, aliis verbis, cuicunque alii potius, quam tibi, videntur hoc negotium demandaturi fuiſſe. Olim ſuſpicabar ita ſcriptum fuiſſe, ἔπειτα τῷ πιςὸν, ἐκείνῳ προςαχθῆναι, ὅσ-

ἀντειπών γε ἐτύγχανεν, καὶ γνώμην ἀποδεδειγμέ- 33.
νος; τίνα γὰρ εἰκὸς ἦν ἧττον ταῦτα ὑπηρετῆσαι, ἢ
τὸν ἀντειπόντα οἷς ἐκεῖνοι ἐβούλοντο [43] πραχθῆναι;
ἔτι δὲ τοῖς μὲν ἄλλοις Ἀθηναίοις ἱκανή μοι δοκεῖ πρό-
φασις εἶναι τῶν γεγενημένων, εἰς τοὺς τριάκοντα 36.
ἀναφέρειν τὴν αἰτίαν· αὐτοὺς δὲ τοὺς τριάκοντα, ἂν
εἰς σφᾶς αὐτοὺς ἀναφέρωσι, πῶς ὑμᾶς εἰκὸς ἀποδέ-
χεσθαι; εἰ μὲν γάρ [44] τις ἐν τῇ πόλει ἀρχὴ ἰσχυ-
ροτέρα αὐτῆς [45], ὑφ᾽ ἧς αὐτῷ προσετάττετο παρὰ
τὸ δίκαιον ἀνθρώπους ἀπολλύναι, ἴσως ἂν εἰκότως 39.
αὐτῷ συγγνώμην εἴχετε· νῦν δὲ παρὰ τοῦ [46] ποτε
καὶ λήψεσθε δίκην, εἴπερ ἐξέσται τοῖς τριάκοντα λέ-
γειν, ὅτι τὰ ὑπὸ τῶν τριάκοντα προσταχθέντα ἐ-
ποίουν; καὶ μηδὲν δὴ [47] οὐκ ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἀλλ᾽ ἐν τῇ

ὁδῷ

τις — eccui credibile eſt, hoc demandatum fuiſſe ei, qui —

43. ἐβουλεύοντο] Sic vulg. Sanior eſt lectio Cod. *Coisl.* quam et ego quoque vidi fuiſſe neceſſariam, priusquam eam auctoritatem conſecutus eſſem. εβουλοντο. TAYLOR.

ἐβουλεύοντο πραχθῆναι] Lege, ἐβούλοντο. Sic Orat. XII. ἵνα ῥαδίως ἃ βούλοιντο διαπράττοιντο. et ſic paſſim. MARKLAND.

44. εἰ μὲν γὰρ κ. τ. λ.] Lego εἰ μὲν γὰρ ἦν τις ἐν τῇ πόλει, etc. TAYLOR.

45. αὐτῆς] malim ταύτης.

46. νῦν δὲ κ. τ. λ.] Nemo aliquid hic dixit praeter Canterum. Νῦν δὲ παρα του. TAYLOR.

Dedi παρὰ τοῦ (id eſt παρὰ τίνος *a quonam?*) pro vulgari παρ᾽ αὐτοῦ.

47. καὶ μηδὲν δὴ κ. τ. λ.] Locum inſigni medela

42. ὁδῷ σώζοντα αὐτὸν, καὶ τὰ τούτοις ἐψηφισμένα [48], ὃν

maſto. Nam et grauiſſime exceptus eſt, et caeteri ante me fere omnes conclamarunt potius, quam adiumento praeſto erant. Punge igitur poſt ἐποίουν. Perfecta eſt ea ſententia. Tum autem pergas. Καὶ μὴν ἤδη οὐκ ἐν τῇ οἰκίᾳ κατα τὰ τούτοις ἐψηφισμένα, ἀλλ' ἐν τῇ ὁδῷ σώζοντα αυτον συλλαβὼν ἀπήγαγεν. Vbi vides iſtud ὃν ante συλλαβὼν oriri ex priori voce exeunte. Cetera omnia eaedem fere ſunt literae. Praeiuit aliquo modo Canter. Καὶ μὴν ἔδει κ. τ. λ. *Groulartus* haec interpretatione non donauit. TAYLOR.

καὶ μηδὲν δὴ] Lege, καὶ μὲν δὴ, vt in quauis pagina. Sic Orat. XXVI. pro καὶ μηδὲν δὴ βουλεύειν, reſtituit *Stephanus* καὶ μὲν δή. MARKLAND.

Vt paucis rem peragam, totum hunc locum ſic ponam, vt Lyſias, ſi non ita reliquit, videtur ſaltim voluiſſe ſcribere, ſententia illuc lectorem deferente: Nam verba ipſa dare negatum nunc eſt. καὶ μὴν οὐδὲ τοῦτο δύναιτο προφασίζεσθαι, (vel οὐδὲ τοῦτο ὠφελήσειεν ἂν αὐτὸν λέγοντα) ὅτι οὐκ ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἀλλ' ἐν τῇ ὁδῷ, σώζων τε αὐτὸν, καὶ τὰ τούτοις ἐψηφισμένα ποιῶν, πολέμαρχον συλλαβὼν ἀπήγαγεν. neque hoc poterit ad ſui excuſationem afferre, (vel, nil ei proderit hoc excuſare,) quod Polemarchum in carcerem abduxerit a ſe, non domi eius, ſed in via publica comprehenſum; quem comprehendiſſet ipſe ideo, quod ſaluti ipſe ſuae cauiſſet, et paruiſſet mandatis xxx virorum.

48. καὶ τὰ τούτοις ἐψηφισμένα] Suſpicor has voces ex loco ſuo motas eſſe, et pertinere ad praecedentem ſententiam: hoc modo: εἴπερ ἐξέσται τοῖς Τριάκοντα λέγειν, ὅτι τὰ ὑπὸ τῶν Τριάκοντα προσταχθέντα, καὶ τὰ τούτοις ἐψηφισμένα, ἐποίουν; καὶ μὲν δὴ οὐκ ἐν τῇ οἰκίᾳ ἀλλ' ἐν τῇ ὁδῷ σώζοντα αὐτὸν συλλαβὼν ἀπήγαγεν. ὑ-

ὃν συλλαβὼν ἀπήγαγεν. ὑμεῖς δὲ πάντες 49 ὀργίζεσθε, ὅσοι εἰς τὰς οἰκίας ἦλθον τὰς ὑμετέρας, ζήτησιν ποιούμενοι ἢ ὑμῶν ἢ τῶν ὑμετέρων τινός. καίτοι εἰ χρὴ τούτοις 50, διὰ τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν ἑτέρους ἀπο-

μεῖς δὲ πάντες ὠργίζεσθε (non ὀργίζεσθε) ὅσοι εἰς τὰς οἰκίας ἦλθον τὰς ὑμετέρας, etc. Certe omnia ſic optime cohaerebunt. Pro αὐτὸν reſcripſi αὑτὸν, *ſeipſum*, de Fratre enim ſuo loquitur: et deleui ὃν, natum forte ex praecedente ſyllaba. Ante ὅσοι intelligendum eſt αὐτοῖς: quae Ellipſis Noſtro et omnibus vſitatiſſima eſt. MARKLAND.

49. πάντες] aut cum πᾶσιν eſt mutandum, aut vtrumque eſt copulandum, vt ſit πάντες πᾶσιν ὀργίζεσθε. Sed prius malim.

50. τούτοις] videtur quidem oppoſitio eſſe inter τούτοις et ἐκείνοις. verum ſi τούτοις ſeruatur, ſententia exit impedita, aut potius nulla. non enim video, quo referri poſſit alio, quam eodem, quo τούτοις proximum ſuperius redit, ſcil. ad xxx. tyrannos. Verum nemo tum xxx. tyrannis ignoſcebat ideo, quod alios peſſum dediſſent ſui conſeruandi cauſa. quare malim τοῖς h. l. legi. quamquam ſi venia debetur iis, qui alios peſſumdant, quo ipſi ſalui maneant, multo maximo iure debetur ea venia iis, qui, a xxx. tyrannis ablegati, in domus ciuium irrumpebant, et ciues illinc in carcerem rapiebant. Quod in Eratoſthene ſecus eſt, qui Polemarchum non domo extractum, ſed media e via publica correptum in carcerem egit. Tum docet orator, quare minus peccauerint, et maiore venia digni ſint hi, ſi qui ciues domibus extraxiſſent, quam qui e ſemita publica corripuiſſent. Nam, ait, qui miſſi a tyrannis in domos, aut non irent, aut in renunciando negarent reperiſſe, quos reperiſſent, capite ſuo culpam luebant. Verum inſitiari a ſe viſum

ἀπολέσασι, συγγνώμην ἔχειν, ἐκείνοις[51] ἂν δικαιότερον ἔχοιτε[52]. κίνδυνος γὰρ ἦν πεμφθεῖσι, μὴ ἐλθεῖν[53], καὶ καταλαβοῦσιν ἐξάρνοις γενέσθαι. τῷ δὲ Ερατοσθένει[54] ἐξῆν εἰπεῖν, ὅτι οὐκ ἀπήντησεν· ἔπειτα, ὅτι οὐκ οἶδεν. ταῦτα γὰρ οὔτε ἔλεγχον, οὔτε βάσανον εἶχεν· ὥστε μηδ᾽ ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν βουλομένων[55] οἷόν τε εἶναι ἐξελεγχθῆναι· χρῆν δέ σε, ὦ Ερατόσθενες, εἴπερ ἦσθα χρηστὸς, πολὺ μᾶλλον τοῖς μέλλουσιν ἀδίκως[56] ἀποθανεῖσθαι μηνυτὴν γενέσθαι, ἢ τοὺς ἀδίκως ἀπολουμένους συλλαμβάνειν[57].

aut noſcitatum eſſe, cui in via publica occurriſſet, id vero periculo carebat.

51. ἐκείνοις] ſcil. qui ciues e domibus ſuis extractos in carcerem agerent.

52. δικαιότερον ἔχοιτε] ſcil. quam illis, qui ciues media de via publica abripiunt.

53. μὴ ἐλθεῖν] ſc. eam in domum, in quam miſſi fuiſſent.

54. ἐρατοσθένει] quippe qui Polemarchum non domo extraxiſſet, ſed e via corripuiſſet, vt e p. 121. 29. conſtat.

55. βουλομένων] ſcil. ἐλέγχειν αὐτὸν ψευδόμενον.

56. τοῖς μέλλουσιν ἀδίκως ἀποθανεῖσθαι] Contrarium dicere voluit, δικαίως ἀποθανεῖσθαι: Cui ſtatim opponitur, τοὺς ἀδίκως ἀπολουμένους. MARKLAND.

57. ἢ τοὺς ἀδίκως ἀπολουμένους συλλαμβάνειν] ſi συλλαμβάνειν ſenſu vulgari hic accipitur, pro *comprehendere*, vocabula ſecundum, tertium et quartum ſunt ſuperuacanea, nam modo praeceſſerunt. Sin autem ſenſu *adiuuandi, operam nauandi*, accipies, et antitheton hic ſubeſſe cenſebis, quod vero ſimile nemini non videbitur, qui Lyſiam norit, leg. erit ἢ τοῖς ἀδίκως

νῦν δέ σȣ τὰ ἔργα φανερὰ γεγένηται ȣ̓χ ὡς ἀνιωμένȣ, ἀλλ᾽ ὡς ἡδομένȣ τοῖς γιγνομένοις, ὥϛε τȣ́σδε ἐκ τῶν ἔργων χρὴ μᾶλλον, ἢ ἐκ τῶν λόγων τὴν ψῆφον φέρειν, ἃ ἴσασι γεγενημένα, τῶν τότε λεγομένων [58] τεκμήρια λαμβάνοντας, ἐπειδὴ μάρτυρας περὶ αὐτῶν ȣ̓χ οἷόν τε παρασχέσθαι. ȣ̓ γὰρ μόνον ἡμῖν παρεῖναι [59] ȣ̓κ ἐξῆν, ἀλλ᾽ ȣ̓δὲ παρ᾽ αὐτοῖς εἶναι, ὥϛε ἐπὶ τȣ́τοις ἐϛὶ, πάντα τὰ κακὰ εἰργασμέ- 9.

ἀπολλύȣσι συλλαμβάνειν, *quam operam nauare ſceleratis inſontes opprimentibus.*

58. τῶν τότε λεγομένων] eorum ſermonum, quos Eratoſthenes tum ad xxx tyrannos reuera habuit, ad peſtem inſontibus ciuibus conſciſcendam, non horum, quos nunc iactat a ſe habitos pro defenſione noſtri, quos ſermones ille nunquam habuit, ſed comminiſcitur modo nunc, ſui purgandi cauſa, quo vos fallat, atque e manibus veſtris elabatur.

59. ἡμῖν παρεῖναι] Lege, ὑμῖν, *vobis*, ſcil. τοῖς Τριάκοντα, veſtris conſultationibus. ἀλλ᾽ ȣ̓δὲ παρ᾽ αὐτοῖς εἶναι, *ſed ne illis quidem* (ſc. damnatis) *adeſſe permiſſum fuit.* Artificioſe et vt Inuidiam augeat. Orat. XIX. ἄκριτοι ἀπέθανον, πρὶν παραγενέσθαι τινὰ αὐτοῖς ἐλεγχομένοις ὡς ἠδίκȣν. Mox pro ποιήσαις ſcribo ποιήσειας. MARKLAND.

Bene habet ἡμῖν, neque eo carere poteſt oratio, at altero vocabulo ὑμῖν facillime poteſt; quoniam τοῖς τότε λεγομένοις ἐν ὑμῖν e praemiſſis facile ſubauditur. nobis non ſolum non licuit intereſſe veſtris deliberationibus, ſed ne eſſe quidem domi noſtrae, manere in domiciliis noſtris, verum exſulandum nobis propter vos fuit. idem eſt ac ſi dixiſſet παρ᾽ ἡμῖν αὐτοῖς εἶναι, οἴκοι μένειν.

γασμένοις τὴν πόλιν, πάντα τἀγαθὰ περὶ αὐτῶν λέγειν. τοῦτο μέντοι οὐ φεύγω, ἀλλ' ὁμολογῶ σοι, εἰ βούλει, ἀντειπεῖν. θαυμάζω δὲ, τί ἂν ποτε ποιήσαις [60] συνειπὼν, ὁπότε ἀντειπεῖν φάσκων, ἀπέκτεινας Πολέμαρχον. φέρε δὴ, τί ἂν [61] εἰ καὶ ἀδελφοὶ ὄντες ἐτύχετε αὐτοῦ, ἢ καὶ υἱεῖς, ἀπεψηφίσασθε [62]; δεῖ γὰρ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, Ἐρατοσθένην δυοῖν θάτερον ἀποδεῖξαι, ἢ ὡς οὐκ ἀπήγαγεν αὐτὸν, ἢ ὡς δικαίως τοῦτ' ἔπραξεν. οὗτος δὲ ὡμολόγησεν ἀδίκως συλλαβεῖν, ὥστε ῥᾳδίαν ὑμῖν τὴν διαψήφισιν [63] περὶ αὐτοῦ πεποίηκε. καὶ μὲν δὴ πολλοὶ καὶ τῶν ἀστῶν καὶ τῶν ξένων ἥκουσιν, εἰσόμενοι, τίνα γνώμην περὶ τούτων ἕξετε. ὧν οἱ μὲν ἡμέτεροι [64] ὄντες πολῖται, μαθόντες ἀπίασιν, ὅτι ἢ δι-

60. ποιήσαις] F. ποιήσειας. TAYLOR.

Quaſi non idem ſit ποιήσαις atque ποιήσειας! aut quaſi Lyſias vbique locorum cogendus eſſet attice loqui! Quot locis obliti eſtis, o boni, Lyſiam attice docere loqui! Abundabatis profecto vos ambo otio, quibus tantas minutias conſectari vacaret.

61. τὶ ἂν] ſcil. ἐποιεῖτε, aut ἐποιήσατε. niſi potius alterutrum addendum eſt.

62. ἀπεψηφίσασθε;] Vel deeſſe videtur ἂν, vel legendum ἀποψηφίσαισθε. MARKLAND.

Videtur poſt hoc vocabulum ἀπεψ. deeſſe reſponſio οὐ. *abſolueretiſne? neutiquam.*

63. διαψήφισιν] Exponit *Valeſ.* ad *Harpocr.* pag. notar. 46. TAYLOR.

64. ἡμέτεροι] imo vero ὑμέτεροι. Lyſias, qui ciuis Athenienſis non eſſet, dicere non poterat, *ciuis noſter*, at poterat *veſter* dicere, id quod inquilinum decebat.

ἢ δίκην δώσουσιν, ὧν ἂν ἐξαμάρτωσιν, ἢ πράξαντες μὲν ὧν ἐφίενται, τύραννοι τῆς πόλεως ἔσονται, δυσ- 21
τυχήσαντες δὲ, τὸ ἴσον ὑμῖν ἕξουσιν. ὅσοι δὲ ξένοι ἐπιδημοῦσιν, εἴσονται, πότερον ἀδίκως τοὺς τριάκοντα ἐκκηρύττουσιν ἐκ τῶν πόλεων, ἢ δικαίως. εἰ γὰρ δὴ αὐτοὶ οἱ κακῶς πεπονθότες, λαβόντες[65] ἀφήσουσιν, ἦπου σφᾶς αὐτοὺς ἡγήσονται περιέργους ὑπὲρ 24
ὑμῶν τειρομένους[66]. οὔκουν δεινὸν, εἰ τοὺς μὲν στρατηγοὺς, οἳ ἐνίκων ναυμαχοῦντες, ὅτι[67] διὰ χειμῶνα οὐχ οἷοί τ' ἔφασαν εἶναι τοὺς ἐκ τῆς θαλάττης[68]

ἀνε-

65. *λαβόντες*] ſcil. ὑποχειρίους ἐκείνους, ὑφ' ὧν κακῶς πεπόνθασι.

66. *τηρομένους*] τειρομένους Canter. Non adſequor. Lege περιέργως ὑπὲρ ὑμῶν τηρομένους. TAYLOR.

ὑπὲρ ὑμῶν τηρουμένους] Lego, τιμωρουμένους, *veſtri gratia poenas ſumentes:* vt infra, ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἐκ Πειραιέως τιμωρήσασθε. Mox, pro ὅτε mallem ὅτι. Iſta vero periodus longa ita diſtinguenda eſt: τούτους δὲ, οἱ ἰδιῶται μὲν ὄντες, καθόσον ἐδύναντο, ἐποίησαν — ἀποκτιννύναι, οὐκ ἄρα χρὴ αὐτοὺς — κολάζεσθαι. Male plene diſtinguebatur poſt ἀποκτιννύναι. MARKLAND.

Ego nullus dubitaui Canteri certiſſimam emendationem τειρομένους admittere.

67. *ὅτι*] ſic dedi ad mentem Marklandi, pro ὅτε vulgari.

68. *τοὺς ἐκ τῆς θαλάττης*] poteſt ferri, ſi neceſſe eſt, vt multa alia dura et aſpera. mihi tamen videtur Lyſias reliquiſſe τοὺς ναυαγοῦντας ἐκ τῆς θαλ.

69. *τεθνειότων*] recurrit haec forma p. 125. 19. vſitatior tamen eſt altera, quae pro diphthongo ſim-

ἀνελέσθαι, θανάτῳ ἐζημιώσατε, ἡγούμενοι χρῆναι
27. τῇ τῶν τεθνειότων [69] ἀρετῇ παρ' ἐκείνων δίκην λα-
βεῖν· τούτους δὲ δὴ [69 b.], οἱ ἰδιῶται μὲν ὄντες καθό-
σον ἐδύναντο ἐποίησαν [70] ἡττηθῆναι ναυμαχοῦντας,
ἐπειδὴ δὲ εἰς τὴν ἀρχὴν κατέστησαν, ὁμολογοῦσιν ἑ-
κόντες πολλοὺς τῶν πολιτῶν ἀκρίτους ἀποκτιννύναι·
30. οὐκ ἄρα χρὴ αὐτοὺς καὶ τοὺς παῖδας * ὑφ' ὑμῶν [71]
ταῖς ἐσχάταις ζημίαις κολάζεσθαι; ἐγὼ τοίνυν, ὦ
ἄνδρες δικασταὶ, ἠξίουν [72] ἱκανὰ εἶναι τὰ κατηγο-
ρημένα· μέχρι γὰρ τούτου νομίζω χρῆναι κατηγο-
33. ρεῖν, ἕως ἂν θανάτου δόξῃ τῷ φεύγοντι ἄξια εἰρ-
γάσθαι [73]. * ταύτην γὰρ ἐσχάτην δίκην δυνάμεθα

plex *ε* dat, quam formam vbique locorum Lyſiae re-ſtituendam arbitror.

69. b. *τούτους δὲ δὴ, οἱ*] particulam *δὴ* e Vindobon. addidi.

70. *ἐποίησαν*] aut ante aut poſt hoc vocabulum deeſt *ὑμᾶς*. *in culpa fuerunt, vt vos praelio nauali vincere-mini.* deſignat illam Athenienſibus fatalem ad Aegoſpotamos pugnam.

71. *ὑφ' ὑμῶν*] ſic dedi de meo, pro *ἀφ' ὑμῶν* vulgari.

72. *ἠξίουν*] Sequi debebat aliquid huic reſpondens. Incipit ſic. ego equidem exiſtimabam, oportere, quae adhuc attuli capita, ad accuſandum ſufficere. Iam ſequi debebat quod non ſequitur. *ἀλλ' οὐκ ἐᾷ με ἐνταῦθα παύσασθαι τὰ ἄλλα παρανόμως καὶ αἰσχρῶς Ἐρατοσθένει πεπραγμένα.* Fatebor equidem expreſſis verbis haec non legi. Verumtamen inſequentia idem dicunt quoad ſententiam, vt nihil deeſſe videatur.

73. *ταῦτα γὰρ ἐσχάτην δίκην* etc.] Opinor *ταύ-*

παρ' αὐτῶν λαβεῖν· ὥστ' οὐκ οἶδ', ὅ, τι δεῖ πολλὰ κατηγορεῖν τοιούτων ἀνδρῶν, οἳ οὐδ' ὑπὲρ ἑνὸς ἑκάστου τῶν πεπραγμένων δὶς ἀποθανόντες, δίκην δοῦναι δύναιντ' ἄν [74]. οὐ γὰρ δὴ οὐδὲ τοῦτο * αὐτῷ [75] προσήκει ποι- 36.
ῆσαι,

τῃ, *hoc modo*, ſcil. morte. Plato de Repub. lib. II. ad fin. ταύτῃ μὲν ἄρα ψεῦδος ἐν Θεῷ οὐκ ἔνι: *hoc igitur modo* (vel, *hac parte*) *falſum in Deo non eſt.* vbi vulgo ſtulte legitur, ποιητὴς ἄρα ψευδὴς, *poeta falſus.* MARKLAND.

Dedi de meo ταύτην, pro vulgari ταῦτα. poſtmodum reperi meam coniecturam a Vindobonenſi confirmatam.

74. δίκην δοῦναι δύναιντ' ἄν.] *Si bis*, inquit, *pro ſingulis eorum factis moriantur, non poſſunt poenas dare.* Dicere debuit *iuſtas poenas*, vt bene Interpres. hoc vero videtur eſſe, δίκην δοῦναι ἀξίαν δύναιντ' ἄν. Ita infra: τί γὰρ ἂν παθόντες, δίκην τὴν ἀξίαν εἴησαν τῶν ἔργων δεδωκότες; quam mox vocat δίκην ἱκανήν. et ita Demoſthenes de Corona: οὐκ ἔνι τῇ πόλει δίκην ἀξίαν λαβεῖν. Sed clare Noſter Orat. XXVIII. οὐκ ἄν μοι δοκεῖ δύνασθαι Ἐργοκλῆς, ὑπὲρ ἑνὸς ἑκάστου τῶν πεπραγμένων αὐτῷ, πολλάκις ἀποθανὼν δοῦναι δίκην ἀξίαν τῷ ὑμετέρῳ πλήθει. et Orat. XXVII. ἀλλ' οὐκ ἂν ἡγοῦμαι αὐτοὺς δίκην ἀξίαν δεδωκέναι, etc. Vide et Iſocrat. in Buſirid. encomio. MARKLAND.

75. αὐτῷ] vulgati dant αὐτοῖς. Coislinianus dabat αὐτῶν, vt e Tayloro didiceram. Inde colligebam leg. αὐτῷ. cum ſic iam correxiſſem, reperi poſtmodum in Vindobonenſi pariter αὐτῷ legi. Poterat quoque e lectione Coisliniani αὐτὸν effici, pari iure, parique conuenientia, vt accuſatiuus cum infinitiuo ποιῆσαι conſentiret. Ego vero datiuum cum προσήκει cohaerentem praetuli.

ἦσαι, ὅπερ ἐν τῇδε τῇ πόλει εἰθισμένον ἐςίν[76]· πρὸς μὲν τὰ κατηγορέμενα μηδὲν ἀπολογεῖσθαι, περὶ δὲ σφῶν αὐτῶν ἕτερα[77] λέγοντες ἐνίοτε[78] ἐξαπατῶσιν, ὑμῖν ἀποδεικνύντες, ὡς ςρατιῶται ἀγα-
39. θοί εἰσιν, ἢ ὡς πολλὰς τῶν πολεμίων ναῦς ἔλαβον τριηραρχήσαντες· ἢ πόλεις[79], πολεμίας ὄσας,

Cc 5 φίλας

76. ἐςιν] poſt hoc vocab. deeſſe videtur εἰώθασι γὰρ πολλοὶ, aut alias pro ἀπολογεῖσθαι leg. erit ἀπολογεῦνται.

77. ἕτερα] a *cauſa* aliena. num etiam a *veritate?* vt ſignificet hoc idem vocabulum et ἀλλότρια τῦ προκειμένε ἀγῶνος, et ψευδῆ, τῆς ἀληθείας διεζευγμένα.

78. ἐνίοτε ἐξαπατῶσιν] Non occurrit melius, quam ἐνίους ἐξαπατῆσαι. TAYLOR.

ἐξαπατῶσιν] Conſtructio videtur poſtulare ἐξαπατῆσαι: μηδὲν ἀπολογεῖσθαι, ἐξαπατῆσαι δὲ. Sed et porro: quomodo hoc eſt ἐξαπατῆσαι *decipere*, ſi, quod ſequitur, *demonſtrent* Rei ſe eſſe ſtrenuos milites, vel aliter bonos ciues? a *cauſa* quidem *abducere* hoc eſt, ſed non *decipere*, ſi *reuera* monſtrent ſe tales eſſe, quales prae ſe ferunt. Παραλογισμὸς hic eſſe videtur: et ſuſpicor vocem ἀπαντῆσαι *occurrere* latere ſub iſta ἐξαπατῶσιν. MARKLAND.

Bene habet h. l. vulgata. non enim ſemper fallebant iudices eiusmodi praeſtigiis, ſed interdum ſolummodo, ſi ſic contingeret.

79. τριηραρχήσαντες· πόλεις etc.] Lege et diſtingue: τριηραρχήσαντες, ἢ πόλεις πολεμίας etc. Sequitur; ἐπεὶ κελεύετε αὐτὲς ἀποδεῖξαι etc. Si *enim* huiuſmodi dicant, *iubete illos demonſtrare* etc. ſic diſtinguendum et legendum. Mox: ἢ πόλιν ἥντινα τοιαύτην προσεκτήσαντο, οἵαν τὴν ἡμετέραν κατεδελώσαν.

φίλας ἐποίησαν. ἐπεὶ κελεύετε αὐτὸν [80] ἀποδεῖξαι, ὅπου τοσούτους τῶν πολεμίων ἀπέκτειναν, ὅσους τῶν πολιτῶν· ἢ ναῦς ὅπου τοσαύτας ἔλαβον, ὅσας αὐτοὶ παρέδωκαν· ἢ πόλιν ἥντινα τοιαύτην προσεκτή- 42.
σαντο, οἵαν τὴν ἡμετέραν [81] κατεδουλώσαντο. ἀλλὰ γὰρ ὅπλα τῶν πολεμίων [82] ἐσκύλευσαν, ὅσαπερ ὑμῶν ἀφείλοντο; ἀλλὰ τείχη τοιαῦτα εἷλον, οἷα τῆς ἑαυτῶν πατρίδος κατέσκαψαν; οἵτινες καὶ τὰ 124.1
περὶ τὴν Ἀττικὴν φρούρια καθεῖλον, καὶ ὑμῖν ἐδήλωσαν [83], ὅτι οὐδὲ τὸν Πειραιᾶ Λακεδαιμονίων προσ-

ταττ·

το. Ariſtoteles apud Demetrium περὶ Ἑρμηνείας: Ποίαν τοιαύτην πόλιν εἷλον τῶν ἐχθρῶν, οἵαν τὴν ἰδίαν πόλιν ἀπώλεσαν; Senſum et paene verba Lyſiae exſcribit Ariſtoteles. MARKLAND.

Dedi, vt Markland praeceperat. facile potuit ἢ in concurſu cum π elidi, cum forma literarum paene ſimilis inter eas ſit.

80. αὐτὸν bene habet. redit ad Eratoſthenem, qui ſolus de xxx tyrannis tum Athenis ſupererat, et in iudicio ſtabat, vtpote reus. ἀπέκτειναν autem vna cum reliquis tyrannis Eratoſthenem quoque complectitur; qui quod ſolus ſupereſſet, ſcelerumque fuiſſet omnium conſors, pro abſentibus reſpondere iubetur.

81. ἡμετέραν] imo vero ὑμετέραν. nam illud alterum haud decet os Lyſiae inquilini hominis, non ciuis.

82. τῶν πολεμίων] ſubaudi τοσαῦτα, niſi addere mauis.

83. ἐδούλωσαν] Sic vulg. Nihil verius correctione noſtra. Quam etiam vtcunque tuetur Cod. *Coisl.* TAYL.

καὶ ὑμῖν ἐδούλωσαν. ὅτι οὐδὲ etc.] Lego, καὶ ὑμᾶς ἐδούλωσαν· οἳ οὐδὲ τὸν Πειραιᾶ — περιεῖλον, ἀλλ᾽ ὡς

ταττόντων περιεῖλον, ἀλλ' οἷς [84] αὐτοῖς τὴν ἀρ-
3. χὴν οὕτω βεβαιοτέραν ἐνόμιζον εἶναι. πολλάκις οὖν
ἐθαύμασα τῆς τόλμης τῶν λεγόντων ὑπὲρ αὐτῶν·
πλὴν ὅταν ἐνθυμηθῶ, ὅτι τῶν αὐτῶν ἐστιν, αὐτοὺς
τε πάντα τὰ κακὰ ἐργάζεσθαι, καὶ τοὺς τοιούτους
ἐπαινεῖν [85]. οὐ γὰρ νῦν πρῶτον τῷ ὑμετέρῳ πλήθει
6. τὰ ἐναντία ἔπραξεν [86], ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν τετρα-
κοσίων ἐν τῷ στρατοπέδῳ ὀλιγαρχίαν καθιστὰς, ἔ-
φευγεν ἐξ Ἑλλησπόντου τριήραρχος καταλιπὼν τὴν
ναῦν, μετὰ Ἰατροκλέους, καὶ ἑτέρων, ὧν τὰ ὀνόμα-
τα οὐδὲν δέομαι λέγειν. ἀφικόμενος δὲ δεῦρο, τἀ-
9. ναντία τοῖς βουλομένοις δημοκρατίαν εἶναι ἔπρατ-
τεν

(non οἷς) αὐτοῖς etc. Mox, pro αὐτοὺς τε, ſcribe, αὐτούς τε. MARKLAND.

84. ἀλλ' οἷς κ. τ. λ.] F. ἀλλ' ὅτι αὐτοῖς. TAYLOR.

85. ἐπαινεῖν] Deeſſe aliquid vehementer ſuſpicor. TAYLOR.

Animaduertens Taylor οὐ γὰρ non ſtringere, hic aliquid deeſſe ſuſpicatus eſt. Deeſt vtique aliquid ad ſententiam. verum vtrum auctor ipſe id reticuerit acuto et attento lectori de ſuo ſupplendum, an ſupinitas librariorum, an alia quaepiam fraus temporum, ea, quae ille ſcripta reliquiſſet, oppreſſerit, id pro certo non auſim arbitrari. Vtcunque eſt, articulorum, nunc quidem hiantium, hic eſt nexus. ὅτι δὲ οὗτος τοιοῦτός ἐστι, νῦν ἐπιδείξω. eiusmodi ſceleratum autem eſſe Eratoſthenem, nunc demonſtratum eo, ſcil. qui et ipſe ſcelera committere haud dubitet, aliosque facinoroſos laudet.

86. τὰ ἐναντία ἔπραξεν] Videtur excidiſſe vox οὗτος, vel Ἐρατοσθένης. MARKLAND.

τεν. καὶ τέτων μάρτυρας ὑμῖν παρέξομαι. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Τὸν μὲν τοίνυν μεταξὺ βίον αὐτȣ̃ παρήσω· ἐπειδὴ δὲ ἡ ναυμαχία, καὶ ἡ συμφορὰ τῇ πόλει ἐγένετο, δημοκρατίας ἔτι ἔσης, ὅθεν[87] τῆς στά- 12.
σεως ἦρξαν, πέντε ἄνδρες ἔφοροι κατέστησαν ὑπὸ τῶν καλȣμένων ἑταίρων[88], συναγωγεῖς μὲν τῶν πολιτῶν[89], ἄρχοντες δὲ τῶν συνωμοτῶν, ἐναντία δὲ

τῷ

87. ὅθεν τῆς στάσεως ἦρξαν] gemino modo haec poſſunt accipi, aut pro parentheticis, (*vnde quoque molitionem ſuam rerum nouarum auſpicati ſunt*) aut pro interrogatione. *vnde tandem res nouas moliri coepere?* vt reſpondeat πέντε — *quinqueuiri* —

88. ἑτέρων] „Lego εταιρων, vt et infra: vbi legitur ετεροι μὲν ἦσαν οἱ λέγοντες καὶ πράττοντες, lego εταιροι. Et haec emendatio firmatur et ex ipſa ſenſus ἀκολȣθία et ex ipſis *Lyſiae* verbis infra, vbi de Critiae et Chariclis ἑταιρεία loquitur. Habebant enim quadringenti et eorum etiam ſinguli ſuas ἑταιρείας et factiones, quibus opprimebant remp. et iis vtebantur ad ſua priuata emolumenta. *Thucyd.* lib. 8. Ελθόντες οἱ τετρακόσιοι μετὰ ξιφιδίȣ ἀφανȣ̃ς ἕκαστος καὶ οἱ εἴκοσι καὶ ἑκατὸν μετ᾽ αὐτῶν Ελληνες νεανίσκοι, οἷς ἐχρῶντο, εἴ τι πȣ δέοι χειρȣργεῖν. Quos autem hic *Lyſias* vocat ἐφόρȣς, *Thucydides* eodem libro videtur vocare πρυτάνεις.„ PALMER.

89. συναγωγεῖς μ. τ. πολιτῶν] idem eſt ac ſi dixiſſet, quod vtique fuiſſet planius, ὀνόματι μὲν συναγωγεῖς τῶν πολιτῶν, ἔργῳ δὲ ἄρχοντες τῶν συνωμοτῶν. opponuntur hic ſpecioſa turpibus, συναγωγεὺς honeſtum et blandum, ἄρχων inuidioſum. πολίτης molle et ciuile, συνωμότης horribile; vt conciliatores

τῷ ὑμετέρῳ πλήθει πράττοντες· ὧν Ἐρατοσθένης
15. καὶ Κριτίας ἦσαν. οὗτοι δὲ φυλάρχους τε ἐπὶ τὰς φυλακὰς [90] κατέστησαν, καὶ ὅ, τι δέοι χειροτονεῖσθαι καὶ οὕστινας χρὴ ἄρχειν [91] παρήγγελλον, καὶ εἴ τι ἄλλο πράττειν βούλοιντο, κύριοι ἦσαν. οὕτως οὐχ ὑπὸ τῶν πολεμίων μόνον, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τούτων,
18. πολιτῶν ὄντων, ἐπεβουλεύεσθε, ὅπως μήτ' ἀγαθὸν μηδὲν ψηφίσεσθε [92], πολλῶν τε ἐνδεεῖς ἔσεσθε.

τοῦτο

concordiae ciuilis facibus atque tubis diſcordiarum et factionum.

90. φυλακὰς] Ita vertit *Groulartus. Hi tribunos in cuſtodia conſtituerunt.* Sed corrigendum φυλάς. Populus enim per φυλὰς ſuffragia tulere, quorum hi κύριοι erant futuri. TAYLOR.

ἐπὶ τὰς φυλακας] Plane legendum, φυλάρχους ἐπὶ τὰς φυλὰς κατέστησαν. Vide ſequentia. MARKL.

Eſt vtique prima fronte ſpecioſum φυλὰς, quod poſt Taylorum aliosque mihi quoque olim in mentem venerat. Verum re diligentius penſitata cenſeo nunc vulgatam bene habere. primum enim φυλὰς repeti nil opus erat, quod ſatis in φυλάρχους eſſet conſpicuum. deinde potius ἐπὶ τῶν φυλῶν aut ἐπὶ ταῖς φυλαῖς videtur dicturus fuiſſe. Procul dubio vulgata h. l. vitio caret. conſtituebant phylarchos ad cuſtodias vel vigilias obeundas, et ad praeſidendum in locis vrbis opportunis.

91. ἄρχειν] videtur hic locus ita conſtituendus. καὶ οὕστινας δέοι χειροτονεῖσθαι, καὶ ἅστινας ἀρχὰς ἄρχειν, παρήγγελλον.

92. ψηφίσεσθε] imo vero λήψεσθε. vt neque bonum quodpiam adipiſceremini.

τοῦτο γὰρ καὶ ἠπίσταντο, ὅτι ἄλλως μὲν οὐχ οἷοί τε
ἔσονται περιγενέσθαι, κακῶς δὲ πραττόντων, δυνή-
σονται. καὶ ὑμᾶς ἡγοῦντο [93], τῶν παρόντων κακῶν
ἐπιθυμοῦντας ἀπαλλαγῆναι, περὶ τῶν μελλόντων 21.
οὐκ ἐνθυμήσεσθαι. ὡς τοίνυν τῶν ἐφόρων ἐγένετο,
μάρτυρας ὑμῖν παρέξομαι, οὐ τοὺς τότε συμπράτ-
τοντας, (οὐ γὰρ ἂν δυναίμην) ἀλλὰ τοὺς αὐτοῦ Ἐρα-
τοσθένους ἀκούσαντας· καίτοι εἰ ἐσωφρόνουν, κατε-
μαρτύρουν [94] ἂν αὐτῶν· καὶ τοὺς διδασκάλους τῶν 24.
σφετέρων ἁμαρτημάτων σφόδρα ἂν ἐκόλαζον, καὶ
τοὺς ὅρκους, εἰ ἐσωφρόνουν, οὐκ ἂν ἐπὶ μὲν τοῖς τῶν
πολιτῶν κακοῖς πιστοὺς ἐνόμιζον, ἐπὶ δὲ τοῖς τῆς πό-
λεως ἀγαθοῖς ῥᾳδίως παρέβαινον. πρὸς μὲν οὖν τού- 27.
τους τοσαῦτα λέγω. τοὺς δὲ μάρτυρας [95] μοι κάλει.

καὶ

93. καὶ ἡμᾶς ἡγοῦντο] Scribe ὑμᾶς. MARKLAND. Sic dedi, pro vulgari ἡμᾶς.

94. κατεμαρτύρουν ἂν αὐτῶν] Lege, αὐτῶν: *contra ſeipſos teſtimonium dicerent.* Sic infra: οἱ τούτοις μαρτυροῦντες, αὐτῶν κατηγοροῦσι. male et ibi αὐτῶν legitur. Lycurgus p 151. κατεμαρτύρει αὑτοῦ, ὅτι προδότης τῆς πατρίδος ἐστίν. MARKLAND.

κατεμαρτύρουν αὐτῶν] redit hoc, non ad proximum, eos puta, qui audiuerant, quum ipſe Eratoſthenes ore ſuo id affirmaret, verum ad remotius, eos nempe, qui ſocii atque miniſtri, vel principes potius ſcelerum Eratoſtheni fuerant. Hi, ſi ſaperent, teſtimonium erant aduerſus eos, xxx tyrannos puta, et in his Eratoſthenem, dicturi.

95. μάρτυρας] teſtaturos nempe, ſe audiuiſſe ex Eratoſthene, cum affirmaret, in collegio Ephororum ſe quoque fuiſſe.

καὶ ὑμεῖς ἀνάβητε. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Τῶν μὲν μαρτύρων ἀκηκόατε. τὸ δὲ τελευταῖον εἰς τὴν ἀρχὴν καταστὰς, ἀγαθοῦ μὲν οὐδενὸς μετέσχεν, ἀλ-
30. λων δὲ πολλῶν[96]· καίτοι εἴπερ ἦν ἀνὴρ ἀγαθὸς, ἐχρῆν ἂν πρῶτον μὲν μὴ παρανόμως ἄρχειν, ἔπειτα τῇ βουλῇ μηνυτὴν γίνεσθαι περὶ τῶν εἰσαγγελιῶν ἁπασῶν, ὅτι ψευδεῖς εἶεν. καὶ Βάτραχος[97] καὶ Αἰσχυλίδης οὐ τἀληθῆ μηνύουσιν[98], ἀλλὰ τἀλη-
33. θῆ ὑπὸ τῶν τριάκοντα πλασθέντα εἰσαγγέλλουσι, συγ-

96. ἀγαθοῦ μὲν οὐδενὸς μετέσχεν, ἄλλων δὲ πολλῶν] Forte, κακῶν δὲ πολλῶν: vt ſupra: et infra, πολλῶν ἀγαθῶν αἰτίους, ἀλλ᾽ οὐ μεγάλων κακῶν γεγενημένους. Dixiſſet potius ἐναντίων, quam ἄλλων. Vide Orat. III. ad finem. MARKLAND.

Durior atque contentioſior ſi ſis, haud ſcio, an ἄλλων defendere poſſis. Neque enim deſpero exempla inueniri, vbi ἄλλα vſurpatum ſit pro κακά. praeſertim cum de bonis, quae illorum ſunt contraria, mentio, vt hic factum eſt, praeceſſerit. Sic Latini quoque *ſecus* et *ſecius* vſurpant.

97. καὶ Βάτραχος, κ. τ. λ.] Locus non ſine meliorum Codd. ope ſanandus. TAYLOR.

98. οὐ τἀληθῆ μηνύουσιν, ἀλλὰ τἀληθῆ — εἰσαγγέλλουσι] Nimirum hoc eſt circulus iſte Epicharmi,

Τόκα μὲν ἐν τήνοις ἐγὼν ἦν, τόκα δὲ παρὰ τήνοις ἐγών.

Scribe vero, ἀλλ᾽ ἅτ᾽ ἀληθῆ, ὑπὸ τῶν τριάκοντα πλασθέντα, εἰσαγγέλλουσι, etc. *Sed tanquam vera, a triginta uiris conficta, deferunt.* MARKLAND.

Pro poſteriori τἀληθῆ aut τὰ ſolummodo, merus articulus, nil aliud, videtur leg. aut τὰ ψευδῆ, aut τὰ λάθρα ὑπὸ τ. τ.

συγκείμενα ἐπὶ τῇ τῶν πολιτῶν βλάβῃ. καὶ μὲν
δὴ, ὦ ἄνδρες δικαςαὶ, ὅσοι κακόνοι ἦσαν τῷ ὑμετέ-
ρῳ πλήθει, ȣδὲν ἔλαττον εἶχον σιωπῶντες. ἕτεροι[99]
γὰρ ἦσαν οἱ λέγοντες καὶ πράττοντες, ὧν ȣκ οἷόν
τ' ἦν μείζω κακὰ γενέσθαι τῇ πόλει. ὁπόσοι δ' εὔ- 36.
νοί φασιν εἶναι, πῶς ȣκ ἐνταῦθα ἔδειξαν, αὐτοί τε
τὰ βέλτιςα λέγοντες, καὶ τȣ̀ς ἐξαμαρτάνοντας
ἀποτρέποντες; ἴσως δ' ἂν ἔχοι εἰπεῖν, ὅτι ἐδεδοί-
κει, (καὶ ὑμῶν τȣ̃το ἐνίοις ἱκανὸν ἔςαι) ὅπως τι μὴ
φανήσεται[100] ἐν τῷ λόγῳ τοῖς τριάκοντα ἐναντιȣ́- 39.
μενος· εἰ δὲ μὴ[1], ἐνταυθοῖ[2] δῆλος ἔςαι, ὅτι ἐκεῖνά

τε αὐ-

99. ἕτεροι] εταιροι, vt monuit, *Palmer.* ſupra. TAYLOR.

Adeo amplexus fuerat hanc Palmerianam deprauationem Taylor, vt eam textui ſuo inferciret. Ego veterem probam lectionem ἕτεροι reuocavi.

100. ὅπως τὶ μὴ φανήσεται] Forte ὅπως μή τι φανήσεται. Vide tamen Demoſthenem Philipp. IV. ἄν τι μὴ νῦν ἐπανορθωσώμεθα. Paullo ante, pro αὐτοί τε, iterum reſcribendum αὐτοί τε, *ipſique.* MARKL.

1. εἰ δὲ μὴ] In hac regione deeſſe aliquid, paret, ſiue poſt ἐναντιȣ́μενος, ſiue poſt εἰ δὲ μή. Si prius, ſic ferme hiatum ſarcias. ἐγὼ δὲ καὶ πάλαι ὑμᾶς ἡγȣ̃μαι τȣ̃τον συνεωρακέναι ψευδόμενον *ego vero vos iam dudum hunc Eratoſthenem autumo noſcitaſſe mentientem. Sin autem minus hoc deprehenderitis, ſaltim nunc* — Sin autem poſterius verius habebimus, ſic ferme — ἐναντιȣ́μενος. εἰ δὲ μὴ ἄλλοθεν, ἀλλ' ἐντεῦθεν δῆλος — *Sin autem aliunde non conſtiterit, hinc ſaltim conſtabit.*

2. ἐνταυθοῖ] Sic dedi pro vulgari ἐνταῦθα.

τε αὐτῷ ἤρεσκε [3], καὶ τοσοῦτον ἐδύνατο, ὥστε ἐναντιούμενος μηδὲν κακὸν παθεῖν ὑπ᾽ αὐτῶν. χρῆν δ᾽
42. αὐτὸν ὑπὲρ τῆς ὑμετέρας σωτηρίας ταύτην τὴν προθυμίαν [4] ἔχειν, ἀλλὰ μὴ ὑπὲρ Θηραμένους, ὃς εἰς ὑμᾶς πολλὰ ἐξήμαρτεν· ἀλλ᾽ οὗτος [5] τὴν μὲν πόλιν ἐχθρὰν ἐνόμιζεν εἶναι, τοὺς δ᾽ ὑμετέρους ἐχθροὺς, φίλους· ὡς ἀμφότερα ταῦτα ἐγὼ πολλοῖς τεκμη-
125.1. ρίοις παραστήσω, καὶ τὰς πρὸς ἀλλήλους [6] διαφορὰς οὐχ ὑπὲρ ὑμῶν, ἀλλ᾽ ὑπὲρ ἑαυτῶν γινομένας, ὁπότεροί μοι ταῦτα πράξουσι [7], καὶ τῆς πόλεως ἄρξουσι.

3. ἐκεῖνά τε αὐτὰ ῷ ἤρεσκε καὶ τοσοῦτον etc.] Confuſa haec et indiſtincta. Lego: εἰ δὲ μὴ, ἐνταῦθα δῆλος ἔσται (vel δῆλον) ὅτι ἐκεῖνα τούτῳ ἤρεσκεν, ἢ καὶ τοσοῦτον ἐδύνατο etc. Acutiſſime: Si Eratoſthenes illis non contradixerit, ſequitur, illum conſenſiſſe: vel ſi non conſenſerit, tantae erat apud iſtos Tyrannos auctoritatis; vt haec diſſenſio impune illi ceſſerit. Iſtud, malitiam eius; hoc, potentiam Tyrannicam et plus quam ciuilem redarguit. MARKLAND.

Vocabulo ἐκεῖνα ſignificat tyrannorum in ciuium vitas fortunaſque nefanda conſilia, inſidias et graſſationes.

4. προθυμίαν] contentionem, aſſiduitatem in re gerenda, ardorem cum fidentia, quae in Eratoſthene fuiſſe hoc e loco colligitur.

5. οὗτος] Eratoſthenes puta.

6. πρὸς ἀλλήλους διαφορὰς] non Theramenis cum Eratoſthene ſimultates, ſed vniuerſorum tyrannorum inter ſe mutua odia.

7. ταῦτα πράξουσι] Mallem, πάντα πράξουσι. Demoſthenes in Zenothemin: καὶ ὅλως ἐστὶν ὁ πάντα

ξουσι [8]. καὶ γὰρ εἰ ὑπὲρ [9] τῶν ἀδικουμένων ἐστασίαζον, ποῦ κάλλιον ἂν ἦν ἀνδρὶ ἄρχοντι, ἢ Θρασυβού- 3.
λου Φυλὴν κατειληφότος, τότε ἐπιδείξασθαι τὴν αὑτοῦ συνουσίαν [10]; ὁ δ' ἀντὶ τοῦ ἐπαγγείλασθαί τι ἢ πρᾶξαι ἀγαθὸν πρὸς τοὺς ἐπὶ Φυλῇ, ἐλθὼν μετὰ τῶν συναρχόντων εἰς Σαλαμῖνα καὶ Ἐλευσινάδε, 6.
τριακοσίους τῶν πολιτῶν ἀπήγαγεν εἰς τὸ δεσμωτήριον, καὶ μιᾷ ψήφῳ αὐτῶν ἁπάντων θάνατον κατεψηφίσατο. ἐπειδὴ δὲ εἰς τὸν Πειραιᾶ ἤλθομεν, καὶ

αἱ τα-

πράττων ἔτος. et ita adu. Macartatum. Thucydides.I. ſegm. 110. ὃς τὰ πάντα ἔπραξε περὶ τῆς Αἰγύπτου. MARKLAND.

Vellem etiam μοι enucleaſſet. mihi dubium nullum eſt, leg. eſſe μόνοι πάντα πρ. *vtri ſoli omnia ſint acturi*, h. e. rebus in omnibus dominaturi, nihil non pro arbitrio ſuo et ex libidine ſua geſturi.

8. καὶ τῆς πόλεως ἄρξουσι. καὶ γὰρ ὑπὲρ etc.] Lege, ἄρξουσιν. εἰ γὰρ etc. Iſtud εἰ pro καὶ *Schotto* debetur. MARKLAND.

9. καὶ γὰρ εἰ ὑπὲρ] Sic dedi ad mentem Canteri. vulgatis εἰ deeſt.

10. ἐπιδείξασθαι τὴν αὑτοῦ συνουσίαν;] Opinor, εὔνοιαν. Orat. XVIII. τήν γε πρὸς ὑμᾶς εὔνοιαν — ἐπέδειξε. et paullo infra, φανερὰν ἐπεδείξατο τὴν εὔνοιαν. Sic et paullo ante hac ipſa Orat. XII. et ita Demoſthenes de Corona. Ferri forte poteſt συνουσίαν: ita tamen, vt εὔνοιαν praeſtare putem. MARKLAND.

Nullus dubito Marklandum verum vidiſſe; quamquam mihi quoque εὔνοιαν in mentem venerat, et cui non veniat plana et obuia emendatio? Locus p. 126. 7. τούς τ' ἐκείνῳ συνόντας, qui vulgatae patrocinari videtur, huc nil facit, neque debet huc trahi.

αἱ ταραχαὶ γεγενημέναι ἦσαν [11], καὶ περὶ τῶν δι-
9. αλλαγῶν οἱ λόγοι ἐγίνοντο, πολλὰς ἑκάτεροι ἐλπί-
δας εἴχομεν πρὸς ἀλλήλους ἔσεσθαι ὡς ἀμφότεροι
ἔδοξαν [12]. οἱ μὲν γὰρ ἐκ Πειραιῶς [13], κρείττους ὄν-
τες, εἴασαν αὐτοὺς ἀπελθεῖν [14]· οἱ δὲ εἰς τὸ ἄστυ
ἐλθόντες, τοὺς μὲν τριάκοντα ἐξέβαλον [15], πλὴν
12. Φείδωνος καὶ Ἐρατοσθένους, ἄρχοντας δὲ τοὺς ἐκεί-
νοις ἐχθίστους εἵλοντο, ἡγούμενοι δικαίως ἂν ὑπὸ τῶν
αὐτῶν τούς τε τριάκοντα μισεῖσθαι καὶ τοὺς ἐν Πει-

11. *καὶ αἱ ταραχαὶ γεγενημέναι ἦσαν*] leg. videtur *καὶ αἱ ταραχαὶ αἱ γεγενημέναι κατέστησαν prioresque tumultus conquieuerant.*

12. *ἔδοξαν*] Canterus malebat *ἔδειξαν*. Sed vulgata bene habet. Sententia eſt, *ἀμφοτέρους ἔσεσθαι πρὸς ἀλλήλους τοιούτους, οἷοι ἔδοξαν* (id eſt *προσεδοκήθησαν*) *ἔσεσθαι*. Sperabant nempe exſules futurum, vt ab oppidanis in patriam reducerentur eiectis tyrannis, et rurſus oppidani ſperabant, ſi principes ſibi praeficerent ex iis, qui xxx tyrannis eſſent inimiciſſimi, futurum, vt et exſules redirent, et tyranni exterminarentur, omnesque turbae ſopirentur. Quae ſpes ambos fefellit.

13. *Πειραιέως*] Lege *Πειραιῶς*. Vid. noſtrae editionis pag. 121. TAYLOR.

14. *εἴασαν αὐτοὺς ἀπελθεῖν*] An voluit *ἀστοὺς*? et paullo poſt lego, *ἢ τοὺς* (non *τοῖς*) *ἐξ ἄστεος*: id eſt, *ἐπὶ τοὺς*, vt ante. MARKLAND.

αὐτοὺς deſignat oppidanos, a Piraeenſibus acie deuictos. hos ſinebant exſules in Piraeeo collecti ſaluos in vrbem redire.

15. *ἐξέβαλον*] conabantur eos expellere, iubebant eos ex vrbe emigrare, quamquam id non ſtatim fiebat.

ραιεῖ φιλεῖσθαι. τούτων τοίνυν Φείδων ὁ τῶν τριάκοντα γενόμενος, καὶ Ἱπποκλῆς, καὶ Ἐπιχάρης ὁ 15. Λαμπτρεὺς [16], καὶ ἕτεροι οἱ δοκοῦντες εἶναι ἐναντιώτατοι Χαρικλεῖ καὶ Κριτίᾳ καὶ τῇ ἐκείνων ἑταιρείᾳ, ἐπειδὴ * αὖτις [17] εἰς τὴν ἀρχὴν κατέστησαν [17b.], πολὺ

μείζω

16. Λαμπρεὺς] Quadratarii tamen omnes λαμπτρευς. Quorum fides ſincerior eſt, quam exſcribentium ex voce alterius. Inſcriptio Attica, apud *Sponium Itiner.*

. . . . χιρια. ομιλου.
(Alii λιριλομηλου.)
I.
Πατρεως.
Ομηρος. λαμπτρευς.

Atque iterum, ibid.

Γαμηλιωνα. Επικτητος. Ζοσιμου. Λαμπτρευς.
Ανθεστηριωνα. Μακρεινος. Ζοσιμου. Λαμπτρευς.
&c. &c.

Alia, ex ſchedis ineditis,

Θεοδωρος
Ναυηωνος (corrige Ναυσιωνος)
Λαμπτρευς.

Solus, quod ſciam, *Harpocratio* retinet Λαμπτρευς. Vnde ceteri corrigendi. TAYLOR.

17. αὐτοὺς] Lege αὑτοὺς cum aſpero. TAYLOR.

κατέστησαν] Scribendum κατεστήσατε: vel αὐτοὶ pro αὐτοὺς. patet ex ſequentibus. et οἱ καὶ ex MS. pro οἱ δὲ. De Charicle vide Harpocrationem. MARKLAND.

Ego de meo dedi αὖτις *rurſus, denuo.* vt denuo principatum adipiſcebantur. nam iam antea potiti rerum fuerant. Dudum ante ſic correxeram, quam excerptae variantes e codice Veneto ad me peruenirent.

μείζω ϛάσιν καὶ πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐν Πειραιεῖ ἢ τοῖς[18]
18. ἐξ ἄϛεος ἐποίησαν. ἢ καὶ[19] φανερῶς ἐπεδείξαντο, ὅτι οὐχ ὑπὲρ τῶν ἐν Πειραιεῖ, οὐδ' ὑπὲρ τῶν ἀδίκως ἀπολλυμένων ἐϛασίαζον, οὐδ' οἱ τεθνειότες αὐτοὺς ἐλύπουν, οὐδ' οἱ μέλλοντες ἀποθανεῖσθαι· ἀλλ' οἱ μεῖζον δυνάμενοι, καὶ θᾶσσον πλουτοῦντες. λαβόντες
21. γὰρ τὰς ἀρχὰς καὶ τὴν πόλιν, ἀμφοτέροις ἐπολέμουν, τοῖς τε τριάκοντα, πάντα κακὰ εἰργασμένοις, καὶ ὑμῖν πάντα κακὰ πεπονθόσι· καίτοι τοῦτο πᾶσι δῆλον ἦν, ὅτι, εἰ μὲν ἐκεῖνοι δικαίως ἔφευγον, ὑμεῖς ἀδίκως· εἰ δ' ὑμεῖς[20] ἀδίκως, οἱ τριά-

quo in codice eſt *αὐτοῖς.* quod illuc ducit. Saepiſſime illa duo *αὐτοῖς* et *αὖθις* vel *αὖτις* inter ſe permutantur a librariis.

18. *τοῖς*] Lege *τοὺς.* TAYLOR.

19. *ἢ καὶ*] Sic dedi de meo. In vulgatis eſt *οἱ δὲ.* in Cod. Stephani *οἱ καὶ.* quod Taylor haud paulo melius vulgato iudicat eſſe. In Vindob. eſt *ἢ καὶ.* vnde *ἢ καὶ* effeci. *quo etiam.*

20. *εἰ δ' ὑμεῖς*] Manifeſto hic deeſt aliquid. Vt breuis ſim, ſic autumo locum eſſe leg. *εἰ μὲν ἐκεῖνοι δικαίως ἔφευγον*, (tyranni puta) *ὑμεῖς ἀδίκως ἐφεύγετε.* Si tyranni ſic meriti ex vrbe ſunt expulſi, vobis in eo facta eſt iniuria, quod ab his Decemuiris prohibiti fuiſtis a recuperatione ſedium et fortunarum veſtrarum. *εἰ δὲ ὑμεῖς δικαίως, ἐκεῖνοι ἀδίκως.* Sin autem iure merito vos exſulaſtis, iniuriam tyrannis fecerunt hi, qui eos expulerunt.* *ἀλλὰ γὰρ ὑμεῖς μὲν ἀδίκως, ἐκεῖνοι δὲ δικαίως.* verum enim vero vos praeter ius et fas patria caruiſtis, tyranni autem ſic meriti caruerunt.

κοντα δικαίως· οὐ γὰρ δι' ἑτέρων[21] ἔργων αἰτίαν λα- 24
βόντες ἐκ τῆς πόλεως ἐξέπεσον, ἀλλὰ τούτων[22]·
ὥστε σφόδρα χρὴ ὀργίζεσθαι, ὅτι Φείδων αἱρεθεὶς
ὑμᾶς διαλλάξαι καὶ καταγαγεῖν, τῶν αὐτῶν ἔργων
Ἐρατοσθένει μετεῖχε· καὶ τῇ αὐτῇ γνώμῃ τοὺς μὲν
κρείττους αὑτῶν[23] δι' ὑμᾶς κακῶς ποιεῖν ἕτοιμος ἦν, 27
ὑμῖν δὲ[23 b.] ἀδίκως φεύγουσιν οὐκ ἠθέλησεν ἀποδοῦ-
ναι τὴν πόλιν· ἀλλ' ἐλθὼν εἰς Λακεδαίμονα, ἔπει-
θεν αὐτοὺς στρατεύεσθαι· διαβάλλων, ὅτι Βοιωτῶν
ἡ πόλις ἔσται, καὶ ἄλλα λέγων, οἷς ᾤετο πείσειν
μάλιστα. οὐ δυνάμενος δὲ τούτων τυχεῖν, εἴτε καὶ[24] 30
τῶν ἱερῶν ἐμποδὼν ὄντων, εἴτε καὶ αὐτῶν[25] οὐ βου-
λομένων, ἑκατὸν τάλαντα ἐδανείσατο, ἵνα ἔχῃ ἐπι-
κούρους μισθοῦσθαι. καὶ Λύσανδρον ἄρχοντα ᾐτήσαν-
το[26], εὐνούστατον μὲν ὄντα τῇ ὀλιγαρχίᾳ, κακο-

νουστατον

21. δι' ἑτέρων ἔργων] Stephanus malit δὴ ἑ. ἔ. non male. Videtur tamen etiam vulgata ferri poſſe. non enim per alia quaepiam facinora, quam per haec, ſibi offenſionem atque infamiam contraxerunt.

22. τούτων] ſcil. τῶν ἀδίκων. quae in Eratoſthene et in eius collegis, Phidone reliquisque decemuiris noto.

23. κρείττους αὑτῶν] ſe, Phidone puta, ſuisque collegis, meliores, triginta tyrannos deſignat.

23 b. ἡμῖν δὲ ἀδίκως φεύγουσιν] Lege ὑμῖν: vt paullo ante, δι' ὑμᾶς κακῶς ποιεῖν. MARKLAND.

24. εἴτε καὶ τῶν ἱερῶν] illud καὶ videtur delendum, vt vitioſe redundans.

25. αὐτῶν] redit ad Lacedaemonios.

26. ᾐτήσατο] Sic, in ſingulari, ſecundum Stephanum auctorem, ediderat Taylor. neque ego illo offen-

33. νούστατον δὲ τῇ πόλει· μισοῦντα δὲ μάλιστα [27] τοὺς ἐν Πειραιεῖ. μισθωσάμενοι δὲ πάντας ἀνθρώπους ἐπ' ὀλέθρῳ τῆς πόλεως, καὶ πόλεις ἐπάγοντες [28], καὶ τελευτῶντες Λακεδαιμονίους, καὶ τῶν συμμάχων [29] ὁπόσους ἐδύναντο πεῖσαι, οὐ διαλλά-
36. ξαι, ἀλλ' ἀπολέσαι παρεσκευάζοντο τὴν πόλιν· εἰ μὴ δι' ἄνδρας ἀγαθοὺς [30], οἷς ὑμεῖς δηλώσατε [31] πα-

derer numero, niſi inſequentia μισθωσάμενοι cum aliis pluralibus obſtarent. quare nullus dubitaui lectionem Aldinae ἠτήσαντο reuocare, *mutuo ſibi dari, ad certi temporis vſuram rogabant*, Phido puta et Hippocles, et Epichares, ſociique reliqui.

27. μάλιστα] ſubaudi πάντων ἀθηναίων.

28. καὶ πόλεις ἐπάγοντες] An πολεμίους? cui mox opponitur συμμάχων. certe non placet πόλεις. Tametſi ſciam, quid pro ea dici poſſit. MARKLAND.

Bene habet πόλεις. quascunque poſſent ciuitates Graecas. in ἐπάγοντες ſubauditur ἐπὶ τὰς ἀθήνας.

29. τῶν συμμάχων] ſcil. τῶν τοῖς λακεδαιμονίοις ὑπαρχόντων.

30. εἰ μὴ δι' ἄνδρας ἀγαθοὺς] ſcil. ἐκωλύθησαν, vel τοῦτο ἐνεποδίσθη.

31. δηλώσατε] ζηλώσατε Schotto et interpretibus magis adridere video et demiror ſimul. Lectio eſt οἷς ὑμεῖς δηλώσατε, ὅτι κ. τ. λ. TAYLOR.

Markland quoque οἷς ſufficiebat vulgari οὓς, quod in libris Lyſiae excuſis ante Taylorum verſabatur. Cohaeret hoc οἷς cum λαβόντες δίκην. quorum ius laeſum ita vos vlciſcimini, poenas ab eorum inimicis repetendo, vt hac vltione declaretis, vos illis quoque bonis et fortibus viris gratiam velle referre. Aldinae οὓς qui ſeruare velit, poſſit ille πρὸς addere. πρὸς οὓς. *ad*

ρα τῶν ἐχθρῶν δίκην λαβόντες, ὅτι καὶ ἐκείνοις χάριν ἀποδώσετε. ταῦτα δὲ ἐπίστασθε μὲν καὶ αὐτοὶ, καὶ οἶδ', ὅτι οὐ δεῖ μάρτυρας παρασχέσθαι· ὅ-
μως δ'· ἐγώ τε γὰρ [32] δέομαι ἀναπαύσασθαι, ὑ- 39
μῶν τ' ἐνίοις ἥδιον ὡς πλεῖστον [33] τοὺς αὐτοὺς λόγους ἀκούειν. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Φέρε δὲ καὶ περὶ Θηραμένους ὡς δύνωμαι διὰ βραχυτάτων διδάξω. Δέομαι
δ' ὑμῶν ἀκοῦσαι ὑπέρ τ' ἐμαυτοῦ καὶ τῆς πόλεως [34]. 42
καὶ μηδενὶ τοῦτο παραστῇ [35], ὡς Ἐρατοσθένους κινδυνεύον·

quos, vel *erga quos declarate.* quod neſcio an a Lyſia ſit potius profectum, quam οἷς.

32. ὅμως δ' ἐγώ τε γὰρ δέομαι etc.] Monui ad Orat. VII. diſtinguendum eſſe, ὅμως δέ· ἐγώ τε γὰρ δέομαι ἀναπαύσασθαι, etc. *veruntamen* producam teſtes *etenim et ego interquieſcere paulliſper opus habeo; et vo.* etc. Similis βραχυλογία ſupra: πλὴν, ὅταν ἐνθυμηθῶ ὅτι etc. *Sed deſino mirari, quando in mentem venit* etc. Vide locum. MARKLAND.

33. ὡς πλεῖστον] ἐπὶ interpone, aut πλείστων lege.

34. ὑπέρ τ' ἐμαυτοῦ καὶ τῆς πόλεως] Mihi videtur Lyſias ſcripſiſſe ὑπέρ τε ὑμῶν αὐτῶν, *veſtrum ipſorum atque Vrbis cauſſâ*: ex ſenſu, et loco ſimili Orat. XXVI *Neque quisquam veſtrum opinetur me accuſare Euandrum in gratiam Laodamantis, quod amicus* mihi *ſit;* ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῆς πόλεως προνοούμενον. Xenophon Hellen VII. p. 632. τετιμωρηκότας ὑπέρ τε ὑμῶν αὐτῶν, καὶ ὑπὲρ τῶν συμμάχων ἁπάντων. MARKLAND.

35. παραστῇ] idem eſt ac ſi dixiſſet, nolim cuiquam veſtrum in mentem venire, ὡς ἄτοπα ποιῶ, Ἐρατοσθένους ἀγωνιζομένου, Θηραμένους κατηγορῶν, me ſtulte agere, qui, Eratoſthenis in cauſa, in Theramenem inuehar. Aliena non ago. Cauſſa huius cum

νεύοντος, Θηραμένους κατηγορῶ [36]. πυνθάνομαι γὰρ ταῦτα ἀπολογήσασθαι αὐτὸν, ὅτι ἐκείνοις [37] φίλος ἦν, καὶ τῶν αὐτῶν ἔργων μετεῖχε. καίτοι
126.1. σφόδρ' ἂν αὐτὸν οἶμαι μετὰ Θεμιστοκλέους πολιτευόμενον, προσποιεῖσθαι πράττειν ὅπως οἰκοδομηθήσεται τὰ τείχη. ὁπότε καὶ μετὰ Θηραμένους, ὅπως καθαιρεθήσεται. οὐ γάρ μοι δοκοῦσιν [38] ἴσων ἄξιοι

iſtius coniuncta eſt. Audio enim Eratoſthenem ſcelera ſua hac potiſſimum excuſatione amicturum eſſe, vt dicat, ſe, qui in collegio xxx fuiſſet, ipſis adverſari haud potuiſſe. Quod ſi ergo planum fecero, eos, quorum hic collega, ſatelles miniſterque conſiliorum fuit, peſtem patriae machinatos fuiſſe, et in primis Theramenem, conſequitur hunc Eratoſthenem quoque hoſtem publicum eſſe iudicandum eoque nomine puniendum.

36. Θηραμένους κατηγορῶ] Reſtitue, Θεμιστοκλέους καὶ Θηραμένους κατηγορῶ. patet ex ratione ſequentium, πυνθάνομαι γὰρ ἀπολογήσασθαι (l. ἀπολογήσεσθαι) αὐτὸν, ὅτι ἐκείνοις φίλος ἦν: et ex Comparatione inter actus politicos Themiſtoclis et Theramenis, collatos cum Eratoſthenis actibus. Vide ſententiam proxime ſequentem. MARKLAND.

37. ἐκείνοις] F. ἐκείνῳ, Therameni puta. TAYL.

38. οὐ γάρ μοι δοκοῦσιν ἴσον ἄξιοι γεγενῆσθαι] *Stephanus* ἴσου ἄξιοι. mallem ἴσων ἄξιοι: vt vitetur concurſus Vocalium. Ante voces οὐ γὰρ nonnulla deeſſe puto: niſi corrupta ſit vox γάρ. MARKLAND.

Aut deeſt aliquid, aut nimis magnos hiatus relinquere amat Lyſias in ſuis ratiociniis, nimisque raras et laxas iuncturas; quo multum negotii faceſſit lectori vincula orationis veſtiganti. Deeſt autem eiusmodi

γεγενῆσθαι. ὁ μὲν γὰρ Λακεδαιμονίων ἀκόντων ᾠκο- 3.
δόμησεν αὐτὰ, οὗτος δὲ τοὺς πολίτας ἐξαπατή-
σας καθεῖλε. περιέστηκεν οὖν τῇ πόλει τοὐναντίον ἢ
ὡς εἰκὸς ἦν. ἄξιον μὲν γὰρ καὶ [39] τοὺς φίλους τοῦ
Θηραμένους προσαπολωλέναι, πλὴν εἴ τις ἐτύγχα-
νεν ἐκείνῳ τἀναντία πράττων. νῦν δὲ ὁρῶ τάς 6.
τε ἀπολογίας εἰς ἐκεῖνον ἀναφερομένας, τούς τ' ἐκεί-
νῳ συνόντας τιμᾶσθαι πειρωμένους, ὥσπερ πολλῶν
ἀγαθῶν αἰτίους [40], ἀλλ' οὐ μεγάλων κακῶν γεγενη-
μένους. ὃς πρῶτον μὲν τῆς προτέρας ὀλιγαρχίας
αἰτιώτατος ἐγένετο, πείσας ὑμᾶς τὴν ἐπὶ τῶν τε- 9.
τρακοσίων πολιτείαν ἑλέσθαι. καὶ ὁ μὲν πατὴρ αὐ-
τοῦ τῶν προβούλων ὢν ταῦτ' ἔπραττεν, αὐτὸς δὲ,
δοκῶν εὐνούστατος εἶναι τοῖς πράγμασι, στρατηγὸς
ὑπ' αὐτοῦ ᾑρέθη. καὶ ἕως μὲν ἐτιμᾶτο, πιστὸν ἑαυ-

τὸν

quid hic loci, ſaltim tacite a legentium quoque ſupplendum. οὐκοῦν καὶ τῶν αὐτῶν τῷ Θηραμένει ἐπιχείρων ἀπολαυσάτω. mercedem ergo ferto Eratoſthenes eandem cum Theramene. Aut οὐκοῦν ὀρθῶς ποιῶ τοῦτον ἐκείνῳ ἀντιτιθείς. ergo recte in eo facio, quod Theramenem Themiſtocli oppono. ἴσων dedi pro ἴσον vulgari. In δοκοῦσιν ſubauditur, Themiſtocles, atque Theramenes.

39. καὶ τοὺς φίλους] non ſolum Theramenem, ſed eius quoque amicos vna cum ipſo perire et funditus exſtirpari. Poſt γὰρ ſubaudiri debet ἦν, tametſi additum mallem.

40. αἰτίους — γεγενημένους] nullus dubito leg. eſſe αἰτίῳ et γεγενημένῳ, ob ὃς cum reliquis inſequentibus.

12. τὸν τῇ πόλει παρεῖχεν· ἐπειδὴ δὲ Πείσανδρον μὲν καὶ
Κάλλαισχρον καὶ ἑτέρους ἑώρα πραοτέρους[41] αὐτοῦ γενο-
μένους[42], τὸ δὲ ὑμέτερον πλῆθος οὐκέτι βουλόμενον τού-
των[43] ἀκροᾶσθαι, τότ᾽ ἤδη, διά τε τὸν πρὸς ἐκείνους[44]
φθόνον καὶ τὸ παρ᾽ ὑμῶν δέος[45], μετέσχε τῶν Ἀρι-
15. στοκράτους ἔργων. βουλόμενος δὲ τῷ ὑμετέρῳ πλήθει
δοκεῖν πιστὸς εἶναι, Ἀντιφῶντα[46] καὶ Ἀρχεπτόλε-
μον, φιλτάτους ὄντας αὐτῷ, κατηγορῶν ἀπέκτει-
νεν. εἰς τοσοῦτον δὲ κακίας ἦλθεν, ὥστε ἅμα μὲν,
διὰ τὴν πρὸς ἐκείνους πίστιν, ὑμᾶς κατεδουλώσατο,
18. διὰ δὲ τὴν πρὸς ὑμᾶς, τοὺς φίλους ἀπώλεσεν. τιμώ-
μενος δὲ καὶ τῶν μεγίστων ἀξιούμενος; αὐτὸς[47] ἐπαγ-
γειλάμενος σώσειν τὴν πόλιν, αὐτὸς ἀπώλεσε·
φάσκων πρᾶγμα εὑρηκέναι μέγα καὶ πολλοῦ ἄξιον.
21. ὑπέσχετο δὲ εἰρήνην ποιήσειν, μήτε ὅμηρα δοὺς, μή-
τε τὰ

41. πραοτέρους] προτέρους voluerunt Canterus et Schottus. Sententia ſubiicit προκριτοτέρους. *maioris fieri, quam ſe.*

42. γενομένους] reuocaui hoc ex Aldina, pro vulgari γινομ.

43. τούτων] redit ad Theramenem eiusque patrem.

44. πρὸς ἐκείνους] Piſandrum et Callaeſchrum.

45. τὸ παρ᾽ ὑμῶν δέος] ne a vobis ob ſuperiora ſcelera male mulcaretur.

46. Ἀντιφῶντα] Bellulus interpres Ἀριστοφῶντα legit, et nos, credo demonſtrationis gratia, amandat ad *Thucyd.* l. 8. c. 10, 12. Qui vulgatam *Lyſiae* lectionem confirmat. Adde *Plutarch.* in *Antiph. Phot.* in eodem, et *vit. Thucyd.* per Anonymum. TAYLOR.

47. αὐτὸς — αὐτὸς] *idem.* primum videri poſſit *vltro, ſponte ſua.* ſecundum, *ſuiſmet manibus.*

τε τὰ τείχη καθελὼν, μήτε τὰς ναῦς παραδούς.
ταῦτα δὲ εἰπεῖν μὲν οὐδενὶ ἠθέλησεν, ἐκέλευσε δὲ
αὐτῷ πιστεύειν. ὑμεῖς δὲ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πραττούσης[48] μὲν τῆς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ βουλῆς σωτηρίαν, 24.
ἀντιλεγόντων δὲ πολλῶν Θηραμένει, εἰδότες δὲ, ὅτι
οἱ μὲν ἄλλοι ἄνθρωποι τῶν πολεμίων ἕνεκεν τἀπόρρητα ποιοῦνται, ἐκεῖνος δ' ἐν τοῖς αὐτοῦ πολίταις οὐκ
ἠθέλησεν εἰπεῖν ταῦθ', ἃ πρὸς τοὺς πολεμίους ἔμελλεν ἐρεῖν, ὅμως ἐπετρέψατε[49] αὐτῷ πατρίδα, καὶ 27.
παῖδας, καὶ γυναῖκας, καὶ ὑμᾶς αὐτούς. ὁ δὲ ὧν
μὲν ὑπέσχετο, οὐδὲν ἔπραξεν, οὕτω δὲ ἐνετεθύμητο,
ὡς χρὴ μικρὰν καὶ ἀσθενῆ γενέσθαι τὴν πόλιν. ὥστε περὶ ὧν οὐδεὶς πώποτε οὔτε τῶν πολεμίων ἐμνήσθη, οὔτε τῶν πολιτῶν ἤλπισε, ταῦθ' ὑμᾶς ἔπεισε πρᾶξαι· 30.
οὐχ ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἀναγκαζόμενος,
ἀλλ' αὐτὸς[50] ἐκείνοις ἐπαγγελλόμενος, τοῦ τε Πει-

ραιῶς

48. πραττούσης — σωτηρίαν] Forte, σωτήρια, *ſalutaria* ciuitati. Mox, pro ἐπέμψατε recte *Stephanus* ἐπετρέψατε. ſaepe ita loquitur Noſter. Vide infra. MARKLAND.

Vulgatam qui defendat, poſſit ille dictionem πράττειν τὴν σωτηρίαν accipere pro, oratione, literis, legationibus, conſiliis, opera ſua denique omni pacem atque ſalutem contendere conciliare. Verum penes me dubium nullum eſt legi oportere προσαττούσης et σωτήρια. Defectus ipſe articuli in vulgata vitium ſtatim prodit.

49. ἐπετρέψατε] Sic dedi ad ſententiam Stephani et Canteri, aliorumque, pro vulgari ἐπέμψατε.

50. αὐτὸς repoſui e Canteri, Taylori et Marklan-

ραιῶς τὰ τείχη περιελεῖν, καὶ τὴν ὑπάρχουσαν πολιτείαν καταλῦσαι· εὖ εἰδὼς, ὅτι, εἰ μὴ πασῶν τῶν
33. ἐλπίδων ἀποστερηθήσεσθε, ταχεῖαν παρ' αὐτοῦ τὴν τιμωρίαν κομιεῖσθε. καὶ τὸ τελευταῖον, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, οὐ πρότερον εἴασε τὴν ἐκκλησίαν γενέσθαι, ἕως [51] ὁ λεγόμενος ὑπ' ἐκείνου [52] καιρὸς ἐπιμελῶς ὑπ' αὐτοῦ ἐτηρήθη, καὶ μετεπέμψατο [53] μὲν τὰς με-
36. τὰ Λυσάνδρου ναῦς ἐκ Σάμου, ἐπεδήμησε δὲ τὸ τῶν πολεμίων στρατόπεδον. τότε δὲ τούτων ὑπαρχόντων,

καὶ

di ſententia, pro vulgari *αὐτοῖς*, quod a Stephano profectum eſt. Aldus enim *αὐτοὶ* dederat.

51. *ἕως*] Aliquando *ἢ ἕως* leg. eſſe ſuſpicabar, antequam morem Lyſiae tenerem. Sed bene habere h. l. vulgatam docet alius ſimillimus p. 144. 42. *μὴ πρότερον — ἕως ἂν ἐδοκιμάσθησαν.*

52. *ὁ λεγόμενος ὑπ' ἐκείνου καιρὸς*] Lege, *ὑπ' ἐκείνων*, ſc. *Λακεδαιμονίων*: *tempus ab illis conſtitutum.* MARKLAND.

Idem ſuaſit Taylor quoque, ſed bene habet h. l. vulgata. Vtrumque, tam *ἐκείνου*, quam *αὐτοῦ*, ad eundem Theramenem redit. poterat vtique *ὑπ' αὐτοῦ* ſine damno ſententiae abeſſe. verum haec eſt Lyſiae breuitas. Saepe deficit in neceſſariis, ſaepe redundat cum dedecore et ad faſtidium. Mutandum tamen ſi quid h. l. ſit, malim *ὑπ' αὐτῶν* legi. praedictum ab ipſo tempus (a Theramene puta,) religioſe ab ipſis (Lacedaemoniis nempe) ſeruatum eſſet.

53. *μετεπέμψατο*] imo vero *μετεπέμψαντο* in plurali, Lacedaemonii puta. Horum enim erat imperatorem ſuum ex Aſia arceſſere. Therameni ius nullum et poteſtas nulla in Lyſandrum erat; proinde etiam illum arceſſere nequibat.

καὶ παρόντων Λυσάνδρου, καὶ Φιλοχάρους, καὶ Μιλ-
τιάδου, περὶ τῆς πολιτείας τὴν ἐκκλησίαν ἐποίουν·
ἵνα μήτε ῥήτωρ αὐτοῖς μηδεὶς ἐναντιοῖτο, μήτε ἀπει- 39.
λοῖτο [54]· ὑμεῖς τε μὴ τὰ τῇ πόλει συμφέροντα ἕ-
λοισθε, ἀλλὰ τἀκείνοις δοκοῦντα ψηφίσαισθε [55]·
ἀναστὰς δὲ Θηραμένης ἐκέλευσεν ὑμᾶς [56] τριάκοντα
ἀνδράσιν ἐπιτρέψαι τὴν πόλιν, καὶ τῇ πολιτείᾳ
χρῆσθαι, ἣν Δρακοντίδης ἀπέφηνεν [57]· ὑμεῖς δ' ὅ- 42.
μως καὶ οὕτω διακείμενοι, ἐθορυβεῖτε, ὡς οὐ ποιή-
σοντες ταῦτα. ἐγινώσκετε γάρ, ὅτι περὶ δουλείας
καὶ ἐλευθερίας [58] ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐκκλησιάζετε.
Θηραμένης δέ, ὦ ἄνδρες δικασταί, (καὶ τούτων ὑμᾶς
αὐτοὺς μάρτυρας παρέξομαι) εἶπεν, ὅτι οὐδὲν αὐτῷ 127.1
μέλοι τοῦ ὑμετέρου θορύβου, ἐπειδὴ πολλοὺς μὲν Ἀθη-
ναίων εἰδείη τοὺς τὰ ὅμοια πράττοντας αὐτῷ, δο-
κοῦντα

54. *μήτε ἀπειλοῖτο*] videtur *ἄρχων* interponendum eſſe, vt ſibi membra reſpondeant *μήτε ῥήτωρ* — *μήτε ἄρχων*.

55. *ψηφίσαισθε*] reuocaui hoc e vulgaribus libris, pro *ψηφίσοισθε*, quod Taylor neſcio qua de cauſa dederat.

56. *ὑμᾶς*] dedi e Marklandi auctoritate pro vulgari *ἡμᾶς*.

57. *ἀπέφηνεν*] Sic dedi e Vindobon. pro vulgari *ἀπέφαινεν*.

58. *περὶ δουλείας καὶ ἐλευθερίας*] ſcil. *ὁποτέραν αὐταῖν τὸ λοιπὸν ὑμῖν ἐστιν ἑκτέον*. vtram earum impoſterum ſitis habituri. Verumtamen ſuſpicor Lyſiam dediſſe *καὶ οὐκ ἐλευθερίας* *ſuper ſeruitute, non autem libertate, impoſterum habenda.*

κοῦντα δὲ Λυσάνδρῳ καὶ Λακεδαιμονίοις λέγοι· μετ' ἐκεῖνον δὲ Λύσανδρος ἀναστὰς ἄλλα τε πολλὰ τολμηρῶς εἶπε, καὶ ὅτι παρασπόνδους ὑμᾶς ἔχοι, καὶ ὅτι οὐ περὶ πολιτείας ὑμῖν ἔσται, ἀλλὰ περὶ σωτηρίας ὁ λόγος, εἰ μὴ * ποιήσαιθ'[59], ἃ Θηραμένης κελεύοι. τῶν δ' ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ὅσοι ἄνδρες ἀγαθοὶ ἦσαν, γνόντες τὴν παρασκευὴν[60] καὶ τὴν ἀνάγκην, οἱ μὲν αὐτοῦ μένοντες ἡσυχίαν ἦγον, οἱ δὲ ᾤχοντο ἀπιόντες· τοῦτο γοῦν σφίσιν αὐτοῖς συνειδότες, ὅτι οὐδὲν κακὸν τῇ πόλει ἐψηφίσαντο· ὀλίγοι δέ τινες, καὶ πονηροὶ καὶ κακῶς βουλευόμενοι, τὰ προσταχθέντα ἐχειροτόνησαν. παρηγγέλλετο γὰρ αὐτοῖς, δέκα μέν, οὓς Θηραμένης ἀπέδειξε, χειροτονῆσαι, δέκα δέ, οὓς οἱ καθεστηκότες ἔφοροι κελεύοιεν, δέκα δὲ ἐκ τῶν παρόντων. οὕτω γὰρ τὴν ὑμετέραν[61] ἀσθένειαν ἑώρων, καὶ τὴν αὐτῶν δύναμιν ἠπίσταντο, ὥστε πρότερον[62] ᾔδεσαν τὰ μέλλοντα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πραχθήσεσθαι. ταῦτα δὲ οὐκ ἐμοὶ * δεῖ[63] πιστεῦσαι,

59. ποιήσαιθ'] id eſt ποιήσαιτε, in actiuo. ſic dedi de meo, pro vulgari ποιήσαισθ'. verum medium verbum hic loci locum non habet.

60. παρασκευὴ eſt oratoribus atticis coniuratio factionis, clandeſtina machinatio ſceleratorum, qui ſecretis conſiliis inter ſe agitatis in id conſenſerunt, vt operae fraudisque et gratiae et potentiae quicquid poſſent conferrent, ad efficiendum, vt ius aequum peruertatur, et libertas ciuilis opprimatur.

61. ὑμετέραν dedi de meo pro vulgari ἡμετ.

62. πρότερον] ſubaudi ἢ γενέσθαι τὴν ἐκκλησίαν.

63. δεῖ] ſic de meo dedi, pro δοκεῖ vulgari.

σεῦσαι, ἀλλὰ ἐκείνῳ [64]. πάντα γὰρ τὰ ὑπ' ἐμοῦ εἰ-
ρημένα, ἐν τῇ βουλῇ ἀπολογούμενος [65] ἔλεγεν· ὀνει-
δίζων μὲν τοῖς φεύγουσιν [66], ὅτι δι' αὐτὸν κατέλ- 15.
θοιεν [67]· οὐδὲν φροντίζων δὲ τῶν Λακεδαιμονίων·
ὀνειδίζων δὲ τοῖς τῆς πολιτείας μετέχουσιν, ὅτι πάν-
των τῶν πεπραγμένων τοῖς εἰρημένοις τρόποις ὑπ'
ἐμοῦ, αὐτὸς αἴτιος γεγενημένος, τοιούτων τυγχάνοι [68],
πολλὰς πίστεις αὐτῷ ἔργῳ δεδωκὼς, καὶ παρ' ἐκεί- 18.
νων ὅρκους εἰληφώς. καὶ [69] τοσούτων καὶ ἑτέρων κα-

κῶν

64. ἐκείνῳ] Therameni puta.

65. εἰρημένα ἐν τῇ βουλῇ, ἀπολογούμενος etc.] Ita diſtinguendum: πάντα γὰρ τὰ ὑπ' ἐμοῦ εἰρημένα, ἐν τῇ βουλῇ ἀπολογούμενος ἔλεγεν, ὀνειδίζων μὲν etc. et mox, pro αὐτῷ ἔργῳ δεδωκὼς, mallem αὐτοῖς, vel αὐτός. MARKLAND.

Pari modo Taylor quoque auctor fuerat, vt vulgarium librorum interpunctio h. l. corrigeretur. Et parui. Defenſionem hanc Theramenis Xenophon in Hellenicis retulit.

66. τοῖς φεύγουσιν] non illis, qui a Phyla, poſt ſublatam xxx tyrannorum tyrannidem, domum rediſſent, qui reditus caede Theramenis eſt poſterior, ſed his, qui poſt cccc viros, dudum ante.

67. δι' αὐτὸν κατέλθοιεν· οὐδὲν φροντίζων δὲ etc.] Lege, ὅτι δι' αὐτοῦ κατέλθοιεν, οὐδὲν φροντίζοιεν δὲ τῶν Λακεδαιμονίων. vel, δι' αὐτῶν, ſc. Λακεδαιμονίων. MARKLAND.

68. τυγχάνοι] ſic dedi pro vulgari τυγχάνει.

69. καὶ] hic abſoluta excurſione de Theramene, redit orator ad propoſitum conficiendum, quod hoc eſt. Eratoſthenes fidit Theramenis amicitia, per eamque ſperat ſe elapſurum. atqui Theramenes inimicus reip.

κῶν καὶ αἰσχρῶν καὶ πάλαι καὶ νεωστὶ καὶ μικρῶν καὶ μεγάλων αἴτιοι [70] γεγενημένοι, τολμήσουσιν αὐτοὺς φίλους ὄντας ἀποφαίνειν; οὐχ ὑπὲρ ὑμῶν ἀπο-
21. θανόντος Θηραμένους, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς αὐτοῦ πονηρίας· καὶ δικαίως μὲν ἐν ὀλιγαρχίᾳ δίκην δόντος, (ἤδη γὰρ αὐτὴν κατέλυσε [71]) δικαίως δ' ἂν [72] ἐν δημοκρατίᾳ· δὶς γὰρ ὑμᾶς κατεδουλώσατο, τῶν μὲν παρόντων καταφρονῶν, τῶν δὲ ἀπόντων ἐπιθυμῶν·
24. καὶ τῷ καλλίστῳ [73] ὀνόματι χρώμενος, δεινοτάτων ἔργων διδάσκαλος καταστάς. περὶ μὲν τοίνυν Θηρα-

μένους

veſtrae fuit infeſtiſſimus. Ergo Eratoſthenes quoque eſt. Ergo puniri debet.

70. *αἴτιοι γεγενημένοι*] ſcil. Eratoſthenes cum ſodalibus. Ego vero malim legi *αἴτιος γεγενημένου*, vt ad ſolum Theramenem referatur. Audebunt ſe amicos ferre Theramenis eius, qui cum tanta mala conſciuiſſet reip., cecidit, non pro vobis, ſed ob facinora ſua. Nam pro vulgari illo *ὑπὲρ τῆς αὐτῶν πονηρίας* dedi e Vindobon. *ὑπὲρ τῆς αὐτοῦ πον.*

71. *κατέλυσε*] id eſt *ἐπειρᾶτο καταλύειν.*

72. *ἂν ἐν*] interponi velim *καί*.

73. *καὶ τῷ καλλίστῳ, κ. τ. λ.*] Innuit agnomen, quod Therameni vulgo tribuebatur, *κόθορνος* ſcilicet, quod ei nomen inditum fuit ob eius mutationes et parum conſtantem in partibus animum, eo quod cothurnus ſpecies erat calceamenti tragici, quod vtrique pedi accommodabatur. PALMER. Errat vir doctus. Nihil minus hoc in loco agitur. TAYLOR.

Nomen illud pulcherrimum atque honeſtiſſimum, quo Theramenes ad velandum fraudes ſuas abutebatur, erat ſtudium tuendae reip. pacisque reconciliandae.

μένȣς ἱκανά μοι ἐςὶ τὰ κατηγορημένα. ἥκει δ' ὑμῖν
ἐκεῖνος ὁ καιρὸς, ἐν ᾧ δεῖ συγγνώμην καὶ ἔλεον μὴ
εἶναι ἐν ταῖς ὑμετέραις γνώμαις, ἀλλὰ παρὰ Ερα- 27.
τοσθένȣς καὶ τῶν τȣτȣὶ συναρχόντων δίκην λαβεῖν·
μηδὲ μαχομένȣς [74] κρείττȣς εἶναι τῶν πολεμίων·
ψηφιζομένȣς δὲ, ἥττȣς τῶν ἐχθρῶν. μηδ' ὧν φα-
σὶ μέλλειν πράξειν, πλείω χάριν αὐτοῖς ἴςε, ἢ ὧν
ἐποίησαν ὀργίζεσθε· μηδ' ἀπȣ̃σι μὲν τοῖς τριάκον- 30.
τα ἐπιβȣλεύετε, παρόντας δ' ἀφῆτε· μηδὲ τῆς τύ-
χης, ἣ τȣ́τȣς παρέδωκε τῇ πόλει, κάκιον ὑμῖν αὐ-
τοῖς βοηθήσητε. κατηγορεῖτε δὲ Ερατοσθένȣς καὶ
τῶν τȣ́τȣ φίλων, οἷς τὰς ἀπολογίας ἀνοίσει, καὶ
μεθ' ὧν αὐτῷ ταῦτα πέπρακται. ὁ μέντοι ἀγὼν ȣ̓κ 33.
ἐξ ἴσȣ τῇ πόλει καὶ Ερατοσθένει. ȣ̂τος μὲν γὰρ,
κατήγορος καὶ δικαςὴς [75] αὐτὸς ἦν τῶν γινομένων [76]·
ἡμεῖς δὲ νυνὶ εἰς κατηγορίαν καὶ ἀπολογίαν καθέ-
ςαμεν. καίτοι ȣ̂τοι μὲν τȣ̀ς ȣ̓δὲν ἀδικȣ̃ντας ἀκρίτως
ἀπέκτειναν, ὑμεῖς δὲ τȣ̀ς ἀπολέσαντας τὴν πόλιν, 36.
κατὰ τὸν νόμον ἀξιȣ̃τε κρίνειν· παρ' ὧν ȣ̓δ' ἂν πα-
ρανόμως βȣλόμενοι δίκην λαμβάνειν, ἀξίαν τῶν ἀδι-
κημάτων, ὧν τὴν πόλιν ἠδικήκασι, λάβοιτε. τί
γὰρ

74. μαχομένȣς κρείττȣς] interponendum videtur μὲν. Idem poſtmodum in ſchedis Brulartianis quoque reperi.

75. κατήγορος καὶ δικαςὴς αὐτὸς ἦν] Forte, ὁ αὐτὸς, *idem*. Philo de Ioſeph. p. 378. σὺ γὰρ μέλλεις ἔσεσθαι καὶ δικαςὴς καὶ κατήγορος. MARKLAND.

76. τῶν γινομένων] imo vero τῶν κρινομένων reorum in ius vocatorum.

γὰρ ἂν παθόντες 77, δίκην τὴν ἀξίαν εἴησαν τῶν
39. ἔργων δεδωκότες; πότερον, εἰ αὐτοὺς ἀποκτείνοιτε
καὶ τοὺς παῖδας αὐτῶν, ἱκανὴν ἂν τοῦ φόνου δίκην
λάβοιμεν, ὧν οὗτοι πατέρας καὶ υἱεῖς καὶ ἀδελ-
φοὺς ἀκρίτως ἀπέκτειναν; ἀλλὰ γὰρ εἰ τὰ χρήμα-
τα τὰ φανερὰ * δημεύσαιτε 78, καλῶς ἂν ἔχοι, ἢ
42. τῇ πόλει, ἧς οὗτοι πολλὰ εἰλήφασιν, ἢ τοῖς ἰδιώ-
ταις, ὧν οἰκίας ἐξεπόρθησαν; ἐπειδὴ τοίνυν πάντα
ποιοῦντες, δίκην παρ' αὐτῶν οὐκ ἂν δύνησθε λαβεῖν 79,
πῶς οὐκ αἰσχρὸν ὑμῖν καὶ ἡντινοῦν ἀπολιπεῖν, ἥντινά
τις βούλοιτο παρὰ τούτων λαμβάνειν; πᾶν δ' ἄν μοι
128.1. δοκεῖ τολμῆσαι, ὅστις νυνὶ, οὐχ ἑτέρων ὄντων τῶν
δικαστῶν, ἀλλ' αὐτῶν τῶν κακῶς πεπονθότων, ἥκει
ἀπολογησόμενος πρὸς αὐτοὺς τοὺς μάρτυρας τῆς τού-
3. του πονηρίας. τοσοῦτον δ' 80 ὑμῶν καταπεφρόνηκεν,
ἢ ἑτέροις πεπίστευκεν. ὧν ἀμφοτέρων ἄξιον ἐπιμε-
ληθῆναι, ἐνθυμουμένοις, ὅτι οὔτ' ἂν ἐκεῖνα δύναιντο

77. ἂν παθόντες] alius καὶ interpoſuiſſet. item alius dixiſſet εἴησαν ἂν τῶν ἔργων.

78. δημεύσαιτε] ſic dedi de meo, pro vulgari δημεύσετε.

79. poſt λαβεῖν videtur ἱκανὴν deeſſe.

80. τοσοῦτον δ' ὑμῶν καταπεφρόνηκεν, ἢ ἑτέροις πεπίστευκεν; ὧν etc.] Ita diſtinguendum. nec opus eſt, vt, cum *Stephano* legamus δὴ vel γε, pro δ'. Sequitur: οὔτ' ἂν ἐκεῖνα δύναιντο ποιεῖν etc. lege, ἐδύναντο, ſcil. τότε: vt νῦν ἐπεχείρησαν: ante quae deeſſe videtur ταῦτα, vt oppoſitio per omnia ſeruetur. MARKLAND.
Aut delendum eſt hoc δὲ, aut cum ἢ eſt mutandum.

ποιεῖν, μὴ ἑτέρων συμπραττόντων, οὔτ᾽ ἂν νῦν ἐπε-
χείρησαν ἐλεῖν[81], μὴ ὑπὸ τῶν αὐτῶν οἰόμενοι σω- 6.
θήσεσθαι, οἳ οὐ τούτοις ἥκουσι βοηθήσοντες, ἀλλὰ
ἡγούμενοι πολλὴν ἄδειαν σφίσιν ἔσεσθαι τῶν πεπραγ-
μένων[82], καὶ τοῦ λοιποῦ ποιεῖν ὅ, τι ἂν βούλωνται,
εἰ τοὺς μεγίστων κακῶν αἰτίους λαβόντες ἀφήσετε.
ἀλλὰ καὶ τῶν * συνερούντων[83] αὐτοῖς ἄξιον θαυμά- 9.
ζειν, πότερον ὡς καλοὶ κἀγαθοὶ[84] αἰτήσονται[85],

τῇ

81. ἐλεῖν] Lege ἐλθεῖν, vel ἐρεῖν, vel εἰπεῖν, vel aliquid ſimile. TAYLOR.

ἐπεχείρησαν ἐλεῖν] Forte, ἐρεῖν: cui opponitur praecedens ποιεῖν. ſic infra, οὔτε τὰ δίκαια πώποτε ἐπεχείρησεν εἰπεῖν. Totus locus a Lyſia hoc modo ſcriptus fuiſſe videtur: ἐνθυμουμένοις, ὅτι οὔτ᾽ ἂν ἐκεῖνα τότε ἐδύναντο ποιεῖν, μὴ ἑτέρων συμπραττόντων, οὔτ᾽ ἂν ταῦτα νῦν ἐπεχείρησαν ἐρεῖν, μὴ ὑπὸ etc. ſingula ſingulis reſpondent et ἀντιτίθενται. MARKLAND.

Mihi videtur ſic leg. οὔτ᾽ αὖ νῦν ἐπεχείρησαν ἐλθεῖν. (ſcil. ἐνθάδε.) neque nunc auſuros fuiſſe huc venire, ad cauſam capitis dicendum.

82. τῶν πεπραγμένων] malim ἐκ τῶν πεπρ. nam ἄδειαν non cum hoc genitiuo cohaeret, ſed cum ποιεῖν.

83. συνερούντων] ſic dedi de meo, pro vulgari συνεργούντων.

84. κακοὶ ἢ ἀγαθοὶ] Corrige καλοι καγαθοι. Canterus etiam πότερον, ὡς καλοι καγαθοι απολογησονται. TAYLOR.

Dedi καλοὶ κἀγαθοί. neque dubito idem in Vindobonenſi eſſe, tametſi ex eo nonniſi καλοὶ eſt annotatum.

85. αἰτήσονται bene habet. eſt idem atque ἐξαι-

τὴν αὐτῶν ἀρετὴν πλείονος ἀξίαν ἀποφαίνοντες τῆς
πονηρίας [86]. ἐβουλόμην μέντ᾽ ἂν αὐτοὺς οὕτω προ-
θύμους εἶναι σώζειν τὴν πόλιν, ὥσπερ οὗτοι ἀπολλύ-
12. ναι [87]. ἢ ὡς δεινοὶ λέγειν ἀπολογήσονται, καὶ τὰ
τούτων ἔργα πολλοῦ ἄξια ἀποφανοῦσιν; ἀλλ᾽ οὐχ ὑπὲρ
ὑμῶν οὐδεὶς αὐτῶν * οὐδὲ [88] τὰ δίκαια πώποτε ἐπε-
χείρησεν εἰπεῖν. ἀλλὰ τοὺς μάρτυρας ἄξιον ἰδεῖν, οἳ
τούτοις μαρτυροῦντες, αὐτῶν κατηγοροῦσι· σφόδρα
15. ἐπιλήσμονας καὶ εὐήθεις νομίζοντες ὑμᾶς εἶναι, εἰ
διὰ μὲν τοῦ ὑμετέρου πλήθους [89] ἀδεῶς ἡγοῦνται τοὺς

Ee 3 τριά-

τήσονται, rogabunt Eratoſthenem eiusque complices ſibi condonari. Planius tamen, ni fallor, et elegantius dediſſet (et neſcio an ſic dederit) ὡς κακοὺς ἀγαθοὶ αὐτοὶ ὄντες ἐξαιτήσονται. v. p.

86. τὴν αὐτῶν ἀρετὴν πλείονος ἀξίαν ἀποφαίνοντες τῆς πονηρίας] Clare legendum, τῆς τούτων πονηρίας: cui opponitur τὴν αὐτῶν ἀρετήν. SVA IPSORVM *merita maiora eſſe oſtendentes*, *quam* HORVM *improbitas fuerit.* Vide ſequentia. MARKLAND.

Aſſentior Marklando, aiens, aut τούτων aut ἐκείνων interponendum eſſe.

87. ἀποδοῦναι] Lego, ἀπολλύναι. *Vtinam*, inquit, *Hi tanto ſtudio* SERVARE, (σώζειν,) *quanto Iſti* PERDERE *rempublicam*, *vellent.* Eadem oppoſitio infra: καίτοι οὗτοι μὲν σωθέντες, πάλιν ἂν δύναιντο τὴν πόλιν ἀπολέσαι. ita legendum pro καὶ τοιοῦτοι. Mox, pro αὐτῶν κατηγοροῦσι, ſupra monui ſcribendum αὑτῶν, *ſe ipſi accuſant.* MARKLAND.

Dedi ἀπολλῦναι pro vulgari ἀποδοῦναι.

88. οὐδὲ] ſic de meo dedi, pro vulgari οὔτε. *ne iuſta quidem et aequa.*

89. διὰ τοῦ ὑμετέρου πλήθους] Vltima vox videtur

τριάκοντα σώσειν, διὰ δὲ Ἐρατοσθένην καὶ τοὺς συνάρχοντας αὐτοῦ, δεινὸν ἦν καὶ τῶν τεθνειότων ἐπ᾽ ἐκφορὰν ἐλθεῖν 90. καίτοι οὗτοι 91 μὲν σωθέντες, πάλιν ἂν δύναιντο τὴν πόλιν ἀπολέσαι· ἐκεῖνοι δὲ, οὓς 18.
οὗτοι ἀπώλεσαν, τελευτήσαντες τὸν βίον, πέρας ἔχουσι τῆς παρὰ τῶν ἐχθρῶν τιμωρίας. οὐκοῦν δεινὸν 92 εἰ τῶν μὲν ἀδίκως τεθνεώτων οἱ φίλοι συναπ-

ώλλυν-

ſeruare veſtigia verae Lectionis; quae, niſi me fallit Ratio, eſt ἐλεοῦ. mirum, inquit, ſi *per veſtram miſericordiam* hi nunc ſeruentur, ipſi olim adeo crudeles et *immiſericordes*, vt in ciuium a ſe occiſorum funera prodire ne propinquis quidem eorum permiſerint: οὐδ᾽ ἐπὶ τὰς ταφὰς καὶ ἐκφορὰς τῶν τελευτησάντων εἴων τοὺς προσήκοντας παραγενέσθαι, vt de iis narrat Aeſchines adu. Cteſiph. p. 87. MARKLAND.

Bene videtur πλήθους habere. Lyſias, antithetorum venator, multitudinem plebis Athenienſis opponit paucitati tyrannorum.

90. τεθνειότων] ὀλίγῳ ὕστερον, τεθνεωτων. Steph. TAYLOR.

αὐτοῦ, δεινὸν ἦν καὶ τῶν τεθνειότων etc.] Lego: διὰ δὲ Ἐρατοσθένην. καὶ τοὺς συνάρχοντας αὐτοῦ οὐδ᾽ ἐνῆν καὶ τῶν τεθνεώτων etc. *per Eratoſthenem vero et collegas eius non licuit, ne defunctorum quidem funera proſequi.* MARKLAND.

91. καίτοι οὗτοι] ſic diſtinxi vocabula. vulgares libri ſic dant καὶ τοιοῦτοι.

92. οὐκοῦν δεινὸν κ. τ. λ.] Locum ita reſtituere meditatur Schottus. Οὐκοῦν δεινὸν, εἰ — ἀπολέσασι, τοσουτοι εις ἐκφορὰν ἥξουσιν, οποσοις θανειν αδικως αυτοι παρεσκευασαντο. Iam mihi quotidianus erit ille Oedipus, qui *Lyſiam* corrigit, prae illo, qui a te corre-

ὤλλυντο, αὐτοῖς δὲ τοῖς τὴν πόλιν ἀπολέσασιν, ἢ
Ee 4 πȣ ἐκ-

ctum intelligit. Facilius mecum ſanabis. Οὐκȣ̃ν δεινὸν εἰ τῶν μὲν ἀδίκως τεθνεώτων οἱ φίλοι πολλοὶ συναπώλλυντο, οποτε επ ἐκφορὰν ηξωσιν· αὐτοῖς δὲ τοῖς τὴν πόλιν ἀπολέσασιν, τοσȣ̃τοι βοηθεῖν παρασκευάζονται. Modo dixerat δεινὸν fuiſſe διὰ Ἐρατοσθένην, τῶν τεθνειώτων ἐπ' ἐκφορὰν ἐλθεῖν, ad domeſticam calamitatem, ſc. et funus Polemarchi reſpiciens: iam autem comparatione facta graue iſtud et indignum clamitat, *periclitari eos, qui ſub trigintauirali dominatu ad amicorum iniuria ſublatorum exſequias iuere: eis autem ſicariis ipſis tot ciuis in eorum calamitate ſubuenire.* TAYL.

οἱ φίλοι συναπώλλυντο, αὐτοῖς δὲ τοῖς τὴν πόλιν ἀπολέσασιν, ἢ πȣ ἐκφορὰν πολλοὶ ἥξȣσιν, ὁπότε νοηθεῖεν τοσȣ̃τοι παρασκευάζονται] Non poenitet coniecturae in hunc deſperatiſſimum locum: ȣ̓κȣ̃ν δεινὸν, εἰ τῶν μὲν ἀδίκως τεθνεώτων οἱ φίλοι, νῦν ἀπολλυμένοις αὖ τοῖσδε, τοῖς τὴν πόλιν ἀπολέσασι, μὴ ἐπ' ἐκφορὰν πολλοὶ ἥξȣσιν, ὁπότε τὸ θανεῖν τοσȣ̃τοις οὗτοι παρεσκευάζοντο: *iniquum igitur foret, ſi amicis eorum, qui iniuſte perierunt, ad horum, qui rempublicam perdiderunt, nunc inuicem pereuntium, funera venire non licuerit; multi numero* venturi, *quandoquidem iſti* (οἱ Triginta) *cauſſa mortis tam multis extiterint.* Vſitatior ordo ſcribend. eſt, μὴ ἐπ' ἐκφορὰν ἥξȣσι· πολλοὶ, ὁπότε, etc. et hunc in Verſione, perſpicuitatis cauſa, ſecutus ſum. ſed alterum fieri ſolet, et venuſtatem ſuam habet. Haec vltima acutiſſima ſunt. *Schotti* Coniectura de hoc loco, nimis vaga et libera, per ſe ipſa refutatur. Mox, pro δείξατε, ſenſus poſtulat δείξετε, *oſtendetis.* MARKL.

In hoc loco *primum* pro εἰ leg. videtur ἢ vel εἴη. Sic οὐκȣ̃ν δεινὸν ἦ. *graue et infandum ſit.* hic inſiſtit oratio paululum. tum de nouo ſic orditur τῶν μὲν ἀδίκως·

που * ἐπ' ἐκφορὰν πολλοὶ ἥξουσιν, ὁπότε βοηθεῖν τοσοῦτοι 21.
παρασκευάζονται. καὶ μὲν δὴ πολὺ ῥᾷον [93] ἡγοῦμαι εἶναι, ὑπὲρ ὧν ὑμεῖς ἐπάσχετε ἀντειπεῖν [94], ἢ περὶ [95] ὧν οὗτοι πεποιήκασιν ἀπολογήσασθαι. καίτοι λέγουσιν, ὡς Ἐρατοσθένει ἐλάχιστα τῶν τριάκοντα κακὰ εἴργασται, καὶ διὰ τοῦτο αὐτὸν ἀξιοῦσι σωθῆ- 24.
ναι. ὅτι δὲ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων [96] πλεῖστα εἰς ὑμᾶς ἐξημάρτηκεν, οὐκ οἴονται [97] χρῆναι αὐτὸν ἀπολέσθαι·

— *deinde* pro ἢ που ἐκφορὰν legendum arbitror ἤ που ἐπ' ἐκφορὰν vtique, profecto, procul dubio, exſequias ibunt, honoris cauſa. *tertio* βοηθεῖν e Taylori annotatione adſciui, pro vulgari νοηθεῖεν. Et ſic perleui opera ſanatum habemus hunc locum.

93. ῥᾷον] ſic dedi pro vulgari ῥᾴδιον.

94. ἀντειπεῖν] id eſt h. l. κατηγορεῖν.

95. περὶ] ὑπὲρ *Coisl.* Haec loco moueri video. Lege itaque ῥᾴδιον — περι ὧν ὑμεῖς ἐπάσχετε ἀντειπεῖν, ἢ υπερ ὧν οὗτοι πεποιήκασιν ἀπολογήσασθαι. TAYLOR.

96. τῶν ἄλλων ελληνων] Rectius, vt mihi videtur, ſcripſiſſet τῶν ἄλλων πολιτων. Comparatio enim nimis extenditur, et vltra rem profertur. Suſpicor vocem ἑλλήνων ortum habuiſſe ex praecedente ἄλλων. M.

Ego equidem ἑλλήνων tuebor. Sententia plana eſt. Eratoſthenes, etiamſi verum ſit, quod aiunt eius defenſores, eum omnium tyrannorum minimum vobis malorum iniunxiſſe, tamen omnium Graecorum vnus plurima mala vobis dedit. Vel in omnibus graecis ſimul ſumtis, qui vos bellis vnquam exagitarunt, nemo eſt, qui vos pluribus affecerit damnis, quam hic vnus Eratoſthenes.

97. οὐκ οἴονται] ſubaudi διὰ τοῦτο.

σθαι· ὑμεῖς δὲ δείξατε, ἥντινα γνώμην ἔχετε περὶ τῶν πραγμάτων. εἰ μὲν γὰρ τούτου καταψηφιεῖσθε,
27. δῆλοι ἔσεσθε ὡς[98] ὀργιζόμενοι τοῖς πεπραγμένοις· εἰ δὲ ἀποψηφιεῖσθε, ὀφθήσεσθε τῶν αὐτῶν ἔργων ἐπιθυμηταὶ τούτοις ὄντες, καὶ οὐχ ἕξετε λέγειν, ὅτι τὰ ὑπὸ τῶν τριάκοντα προσταχθέντα ἐποιεῖτε. νυνὶ μὲν γὰρ οὐδεὶς ὑμᾶς ἀναγκάζει παρὰ τὴν ὑμετέ-
30. ραν γνώμην ἀποψηφίζεσθαι. ὥστε συμβουλεύω, μὴ τούτων ἀποψηφισαμένους, ὑμῶν αὐτῶν καταψηφίσασθαι. μηδ' οἴεσθε[99] κρύβδην τὴν ψῆφον· φανερὰν γὰρ τῇ πόλει τὴν ὑμετέραν γνώμην ποιήσετε.
33. Βούλομαι δὲ ὀλίγα ἑκατέρους ἀναμνήσας, καταβαίνειν, τούς τε ἐξ ἄστεος καὶ τοὺς ἐκ Πειραιῶς· ἵνα τὰς ὑμῖν διὰ τοῦτον γεγενημένας συμφορὰς παραδείγματα ἔχοντες, τὴν ψῆφον φέρητε. καὶ πρῶτον μὲν ὅσοι ἐξ ἄστεός ἐστε, σκέψασθε, ὅτι ὑπὸ τού-
36. των οὕτω σφόδρα ἤρχεσθε, ὥστε ἀδελφοῖς καὶ υἱέσι καὶ πολίταις ἠναγκάζεσθε πολεμεῖν τοιοῦτον πόλε-

98. ὡς] malim aut plane deletum, aut in eius locum ſuffectum πᾶσιν.

99. μηδ' οιεσθε κρύβδην τὴν ψῆφον] Legendum, οισετε: *neque clam ſuffragium laturi eſtis*: vt mox, ποιήσετε. Dinarchus adu. Ariſtogit. περὶ τῶν ἄλλων ἀποφάσεων οισετε τὴν ψῆφον. Demoſthenes in Mid. καὶ περὶ τούτου τὴν ψῆφον οισετε νῦν ὑμεῖς. Vbique occurrit phraſis. Ad rem Lycurgus: κρύβδην ψηφιζόμενος ἕκαστος ὑμῶν φανερὰν ποιήσει τὴν αὐτοῦ γνώμην τοῖς θεοῖς. MARKLAND.

Ego equidem οἴεσθε ſeruem, at οἴσειν addi velim poſt ψῆφον.

μον, ἐν ᾧ ἡττηθέντες μὲν, τοῖς νικήσασι τὸ ἴσον εἴ-
χετε [200], νικήσαντες δ' ἂν, τούτοις ἐδουλεύετε. καὶ
τοὺς ἰδίους οἴκους οὗτοι μὲν ἂν ἐκ τῶν πραγμάτων [1] 39.
μεγάλους ἐκτήσαντο, ὑμεῖς δὲ διὰ τὸν πρὸς ἀλλή-
λους πόλεμον ἐλάττους εἴχετε. συνωφελεῖσθαι μὲν
γὰρ ὑμᾶς οὐκ ἠξίουν, συνδιαβάλλεσθαι [2] δ' ἠνάγκα-
ζον. εἰς τοσοῦτον ὑπεροψίας ἐλθόντες, ὥστε οὐ τῶν
ἀγαθῶν κοινούμενοι, πιστοὺς ὑμᾶς ἐκτῶντο, ἀλλὰ 42.
τῶν ὀνειδῶν μεταδιδόντες, εὔνους ᾤοντο εἶναι. ἀνθ'
ὧν ὑμεῖς νῦν ἐν τῷ θαῤῥαλέῳ ὄντες, καθόσον δύνα-
σθε, καὶ ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν καὶ ὑπὲρ τῶν ἐν Πει-
ραιῶς

200. τὸ ἴσον εἴχετε] Excidit Negatiua οὐκ, vel οὐκ ἂν, ante εἴχετε. Dixi ad Orat. IV. vbi idem mendum. MARKLAND.

Bene habet vulgata. in quo ſi vinceremini, pari eratis loco futuri atque victores; h. e. perinde ſerui xxx tyrannorum, atque illi, a quibus victi fuiſſetis, erant.

1. ἐκ τῶν πραγμάτων] Opinor ἁρπαγμάτων, *rapinis*. Aeſchines adu. Cteſ. p. 85. τὰ περὶ τὰς τριήρεις καὶ τοὺς τριηράρχους ἁρπάγματα. Scio quidem πράγματα interdum ſignificare *turbas*. MARKLAND.

Vulgatum rurſus auſim defendere. Subauditur τῶν τότε ὑπαρχόντων. Saepe vocab. πράγματα malo ſenſu vſurpatur pro moleſtiis, negotiis turbulentis et luctuoſis. ex illis negotiis calamitoſis, in quibus verſabantur.

2. συνδιαβάλλεσθαι] eadem inuidia, eodemque odio, quo ipſi apud ciues a ſe crudeliter vexatos ardebant, conflagrare, eorumque, qui alias amici vobis futuri fuiſſent, animos erga vos exulcerari.

ραιῶς τιμωρήσασθε. ἐνθυμηθέντες μὲν, ὅτι ὑπὸ [3]
τούτων * πονηροτάτων [4] ὄντων ἤρχεσθε, ἐνθυμη-
129.1. θέντες δὲ, ὅτι μετ' ἀνδρῶν νῦν ἀρίστων πολιτεύε-
σθε, καὶ τοῖς πολεμίοις μάχεσθε, καὶ περὶ τῆς
3. πόλεως βουλεύεσθε· ἀναμνησθέντες δὲ τῶν ἐπικού-
ρων, οὓς οὗτοι φύλακας τῆς σφετέρας [5] ἀρχῆς καὶ
τῆς ὑμετέρας δουλείας εἰς τὴν ἀκρόπολιν κατέστη-
σαν. καὶ πρὸς ὑμᾶς [6] μὲν, ἔτι πολλῶν ὄντων εἰπεῖν,
τοσαῦτα λέγω. ὅσοι δ' ἐκ Πειραιῶς ἐστε, πρῶτον

μὲν

3. ὅτι ὑπὸ] Si omnia ad amuſſim inter ſe reſpondere debent, prodit inſequens νῦν hic inſerendum eſſe τόθ' (id eſt τότε). verum nil eſt cur autumemus Lyſiam tam miſere diligentem verborum libripendem fuiſſe. Satis indicat imperfectum ἤρχεσθε tempus praeteritum. Sed ais, ſatis indicat πολιτεύεσθε tempus praeſens, vt addi νῦν nihil opus eſſet. cur ergo addidit? haud habeo, quod reſpondeam.

4. πονηροτάτων] ſic de meo dedi pro vulgari πονηροτέρων.

5. ὑμετέρας] Senſus poſtulat οὓς οὗτοι φύλακας τῆς εαυτων αρχῆς, καὶ τῆς ὑμετέρας δουλείας — καθέστησαν. TAYLOR.

φύλακας τῆς υμετερας ἀρχῆς, καὶ τῆς ὑμετέρας δουλείας κατέστησαν] Inepte. Lege, τῆς σφετερας ἀρχῆς: *cuſtodes imperii* SVI, *veſtrae vero ſeruitutis, conſtituerunt.* Ita ſupra, τῶν σφετέρων ἁμαρτημάτων, *peccatorum ſuorum.* Intelligit vero Lacedaemonios. Vide Orat. XIII. MARKLAND.

Dedi ad mentem Marklandi σφετέρας pro vulgari ὑμετέρας. opponuntur enim inter ſe *ipſorum* (xxx tyrannorum) *dominatio* et *veſtra ſeruitus.*

6. ὑμᾶς]. ſubaudi τοὺς ἐξ ἄστεος.

μὲν τῶν ὅπλων ἀναμνήσθητε, ὅτι πολλὰς μάχας 6.
ἐν τῇ ἀλλοτρίᾳ μαχεσάμενοι, οὐχ ὑπὸ τῶν πολε-
μίων, ἀλλ᾽ ὑπὸ τούτων, εἰρήνης οὔσης, ἀφῃρέθητε τὰ
ὅπλα· ἔπειθ᾽, ὅτι ἐξεκηρύχθητε μὲν ἐκ τῆς πό-
λεως, ἣν ὑμῖν οἱ πατέρες παρέδοσαν, φεύγοντας
δὲ ὑμᾶς ἐκ τῶν πόλεων ἐξητοῦντο [7]. ἀνθ᾽ ὧν ὀργί- 9.
σθητε μὲν, ὥσπερ ὅτ᾽ ἐφεύγετε· ἀναμνήσθητε δὲ
καὶ τῶν ἄλλων κακῶν, ἃ πεπόνθατε ὑπ᾽ αὐτῶν· οἳ
τοὺς μὲν ἐκ τῆς ἀγορᾶς, τοὺς δ᾽ ἐκ τῶν ἱερῶν συναρ-
πάζοντες βιαίως ἀπέκτειναν. τοὺς δὲ, ἀπὸ τέκνων 12.
καὶ γονέων καὶ γυναικῶν * ἀφέλκοντες [8], φονέας
αὑτῶν ἠνάγκασαν γενέσθαι, καὶ οὐδὲ ταφῆς τῆς
νομιζομένης εἴασαν τυχεῖν· ἡγούμενοι τὴν αὑτῶν ἀρ-
χὴν βεβαιοτέραν εἶναι τῆς παρὰ τῶν θεῶν τιμωρί-
ας. ὅσοι δὲ τὸν θάνατον διέφυγον, πολλαχοῦ κιν- 15.
δυνεύσαντες, καὶ εἰς πολλὰς πόλεις πλανηθέντες,
καὶ πανταχόθεν ἐκκηρυττόμενοι, ἐνδεεῖς ὄντες τῶν
ἐπιτηδείων, οἱ μὲν ἐν πολεμίᾳ τῇ πατρίδι τοὺς παῖ-
δας καταλιπόντες, οἱ δ᾽ ἐν ξένῃ γῇ, πολλῶν ἐναν-
τιουμένων, ἤλθετε εἰς τὸν Πειραιᾶ. πολλῶν δὲ καὶ 18.
μεγάλων κινδύνων ὑπαρξάντων, ἄνδρες ἀγαθοὶ γε-
νόμενοι, τοὺς μὲν ἠλευθερώσατε, τοὺς δ᾽ [9] εἰς τὴν
πατρίδα κατηγάγετε. εἰ δὲ ἐδυστυχήσατε καὶ τού-
των

7. ἐξητοῦντο] ſic dedi ad mentem H. Stephani pro vulgari ἐζητοῦντο.

8. ἀφέλκοντες] ſic dedi de meo, pro vulgari ἀφελόντες.

9. τοὺς δ᾽] num leg. αὐτοὺς δὲ. voſmet ipſos autem in patriam reduxiſtis.

των ἡμάρτετε, αὐτοὶ μὲν ἂν δείσαντες ἐφεύγετε,
21. μὴ πάθητε τοιαῦτα, οἷα καὶ πρότερον· καὶ οὔτε ἂν ἱερὰ, οὔτε βωμοὶ ὑμᾶς ἀδικουμένους διὰ τοὺς τούτων τρόπους ὠφέλησαν, ἃ καὶ τοῖς ἀδικοῦσι σωτήρια [10] γίνεται· οἱ δὲ παῖδες ὑμῶν, ὅσοι μὲν ἐνθάδε ἦσαν, ὑπὸ τούτων ἂν ὑβρίζοντο· οἱ δ' ἐπὶ ξένης, μικρῶν
24. ἂν ἕνεκα συμβολαίων ἐδούλευον, ἐρημίᾳ τῶν ἐπικουρησόντων. ἀλλὰ γὰρ οὐ τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι βούλομαι λέγειν, τὰ πραχθέντα ὑπὸ τούτων οὐ δυνάμενος εἰπεῖν. οὐδὲ γὰρ ἑνὸς κατηγόρου, οὐδὲ δυοῖν ἔργον ἐστὶν, ἀλλὰ πολλῶν. ὅμως δὲ τῆς ἐμῆς προθυμίας οὐδὲν
27. ἐλλέλειπται [11] ὑπὲρ τῶν ἱερῶν, ἃ οὗτοι τὰ μὲν ἀπέδοντο,

10. σωτήρια] ſic in adiectiuo dedi, pro vulgari σωτηρία, quod eſt ſubſtantiuum.

11. ἐλλέλειπται] οὐδὲν ἐλλέλειπται. Canter. neſcio quo animo. TAYLOR.

ὅμως δὲ τῆς ἐμῆς προθυμίας ἐλλέλειπται] Senſus videtur eſſe, *Verumtamen, ſtudium meum non defuit pro rebus ſacris dicere:* vox enim λέγειν vel εἰπεῖν ſententiae adiicienda eſt. Idem fere dicit, quod Orat. XIV. ad fin. Ἐγὼ μὲν οὖν ὡς ἐδυνάμην ἄριστα κατηγόρηκα: *Ego quidem, quam optime potui, accuſatoris officio functus ſum.* Scribi forſan poteſt, ὅμως δὲ, τὸ τῆς ἐμῆς προθυμίας οὐ λέλειπται, Attice idem, quod ἡ ἐμὴ προθυμία: vt τὸ τῆς αἰτίας, prō ἡ αἰτία, apud Lucianum Tyrannicid. p. 700. vbi vulgo male legitur τὸ τῆς ἀδείας. Sic τὰ τῆς μανίας, et τὰ τῆς ὀργῆς, Idem p. 708. et τὰ τῆς ὀργῆς ὑμῶν, pro ἡ ὀργὴ Thucydides lib. II. ſegm. 60. τὰ τῶν πόλεων, et τὸ τῆς τύχης, pro αἱ πόλεις et ἡ τύχη, apud Eundem. Legi quoque poteſt, ὥστε τῆς ἐμῆς προθυμίας ἐλλελει-

δοντο[12], τὰ δ' εἰσιόντες ἐμίαινον· ὑπέρ τε τῆς πόλεως, ἣν μικρὰν ἐποίουν· ὑπέρ τε τῶν νεωρίων, ἃ καθεῖλον· καὶ ὑπὲρ τῶν τεθνεώτων, οἷς ὑμεῖς, ἐπειδὴ ζῶσιν ἐπαμῦναι οὐκ ἠδύνασθε, ἀποθανοῦσι βοηθήσατε· οἶμαι δ' αὐτοὺς ὑμῶν τε ἀκροᾶσθαι[13], καὶ 30.
ὑμᾶς εἴσεσθαι τὴν [14] ψῆφον φέροντας· ἡγουμένους, ὅσοι μὲν ἂν τούτων ἀποψηφίσησθε, αὐτῶν θάνατον καταψηφιεῖσθαι· ὅσοι δ' ἂν [15] παρὰ τούτων δίκην λάβωσιν, ὑπὲρ αὐτῶν τιμωρίας πεποιημένους[16], 33.

παύσο-

πται· *adeo vt voluntas mea non ſufficiat dicere pro rebus ſacris* etc. MARKLAND.

Inter προθυμίας et ἐλλέλειπται interpoſui οὐδέν. *ego ſtudium contentionemque meam haud paſſus ſum deſiderari.*

12. τὰ μὲν ἀπέδοντο] Interpres videtur legiſſe ἀπεδύοντο. vertit enim *ſpoliarunt*. Sed nihil muta, intelligit enim Orator *vaſa*, *donaria*, et caeteras *res ſacras* in Templis repoſitas, quas Illi *vendiderunt* ſurreptas. τὰ ἱερὰ κλέπτειν vocat hoc Xenophon Hellen. I. in oratione Euryptolemi: et ἐξ ἱερῶν κλέπτειν, Orat. de Ageſil. p. 672. MARKLAND.

Venduntur templa multis referta pretioſisque donariis et vaſis argenteis aureisque, ei, cui poteſtatem facimus ea templa ſpoliandi.

13. ἀκροᾶσθαι] Forte, ἀκροάσεσθαι, *audituros*: vt εἴσεσθαι. Niſi εἴσεσθαι ſumendum ſit in ſignificatione Temporis Praeſentis. MARKLAND.

14. εἴσεσθαι τὴν] ſic dedi, omiſſo τοὺς, quod vulgati libri interponunt.

15. ὅσοι δ' ἂν] pro ἂν malim h. l. αὖ.

16. τιμωρίας πεποιημένους] videtur φανήσεσθαι interponendum.

παύσομαι κατηγορῶν. ἀκηκόατε. ἑωράκατε. πεπόνθατε. ἔχετε. δικάζετε.

ΛΥΣΙΟΥ

ΚΑΤΑ ΑΓΟΡΑΤΟΥ[1] ΕΝΔΕΙΞΕΩΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Agoratus, homo nequam, ſub trigintauirali dominatione multa nefaria commiſit, eorum tyrannidis ſatelles atque adminiſter. Dionyſodorum maxime actoris adfinem, ceteroſque de rep. bene meritos ciuis delatione ſua interfecit. Poſtulatur caedis, rep. redintegrata. Cauſa eſt* Ἐνδείξεως, *quam inter ceteros optime explicat* Pollux VIII. 6.

Προσήκει μὲν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, πᾶσιν ὑμῖν, τιμωρεῖν ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν, οἳ ἀπέθανον εὖνοι ὄντες τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ· προσήκει δὲ κἀμοὶ οὐχ ἥκιστα. κηδεστὴς γάρ μοι ἦν Διονυσόδωρος
42. καὶ ἀνεψιός· τυγχάνει οὖν μοι ἡ αὐτὴ ἔχθρα πρὸς Ἀγόρατον τουτονὶ καὶ τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ ὑπάρχουσα. ἔπραξε γὰρ οὗτος τοιαῦτα, δι᾽ ἃ ὑπ᾽ ἐμοῦ νυνὶ εἰκότως μισεῖται· ὑπό τε ὑμῶν, ἂν θεὸς θέλῃ, δικαι-

1. Ἀγοράτου] nomen eſt ſeruile, ſignificans τὸν ἠγορασμένον ἐκ τῆς ἀγορᾶς, in foro emtum, de cataſta.

δικαίως τιμωρηθήσεται [2]. Διονυσόδωρον γὰρ, τὸν 130.1.
κηδεστὴν τὸν ἐμὸν, καὶ ἑτέρους πολλοὺς, ὧν δὴ τὰ ὀνόματα ἀκούσεσθε, ἄνδρας ὄντας ἀγαθοὺς περὶ τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον, ἐπὶ τῶν τριάκοντα ἀπέκτει- 3.
νε [3], μηνυτὴς κατ' ἐκείνων γενόμενος. ποιήσας δὲ ταῦτα, ἐμὲ μὲν ἰδίᾳ καὶ ἕκαστον τῶν προσηκόντων μεγάλα ἐζημίωσε· τὴν δὲ πόλιν κοινῇ πᾶσαν τοιούτων ἀνδρῶν ἀποστερήσας, οὐ μικρὰ, ὡς ἐγὼ νομίζω,
ἔβλαψεν. Ἐγὼ οὖν, ἄνδρες δικασταὶ, δίκαιον καὶ ὅσιον 6.
ἡγοῦμαι εἶναι καὶ ἐμοὶ καὶ ὑμῖν ἅπασι, τιμωρεῖσθαι καθόσον ἕκαστος δύναται· καὶ ποιοῦσι ταῦτα νομίζω ἡμῖν καὶ παρὰ θεῶν καὶ παρ' ἀνθρώπων ἄμεινον ἂν γίγνεσθαι [4]. δεῖ δ' ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐξ ἀρ-
χῆς

2. τιμωρηθήσεται] ſic dedi e Vindobonenſi, Aldina et Stephanica, pro τιμωρήσεται Taylori.

3. ἀπέκτανε] ſic vulg. Eieci, quoniam eſt ſemibarbarum. *Th. Magiſter.* Ἀπέκτονα κάλλιον ἢ ἀπέκτεινα· ἀπέκτανον δὲ ἀδόκιμον πάντῃ. Deinde autem ἀπέκτεινε praetuli, eodem licet refragante *Magiſtro*, cuius vadimonio nuper fruebar, tum quia eſt ipſiſſima lectio Cod. *Coisl.* tum quia eſt verbum *Lyſiae* familiare, idque ſaepe in hac oratione. Ἐκεῖνοι μὲν οὖν δικαστήριον παρασκευάσαντες — ἀπέκτειναν ἐν τῇ προφάσει ταύτῃ. Deinde Οὓς σὺ Ἀγόρατε — ἀπέκτεινας. Et paucis interiectis, οὔτ' ἂν ἑκὼν οὔτε ἄκων τοσούτους Ἀθηναίους ἀπέκτεινας. Et alibi ſaepiſſime. TAYLOR.

4. νομίζω — ἂν γίγνεσθαι.] Pro γενήσεσθαι. Sic Orat. VII. ἂν ζημιοῦσθαι pro ζημιωθήσεσθαι, Orat. XXVII. ἂν λαμβάνειν pro λήψεσθαι. Et ita vbique, et apud omnes. Diog. Laertius lib. IV. in Bione, facetè, vt exſcribere ſit operae pretium; ἔλεγε τοὺς (f.

9. χῆς τῶν πραγμάτων ἁπάντων ἀκοῦσαι, ἵν' εἰδῆτε, πρῶτον μὲν, ᾧ τρόπῳ ὑμῖν ἡ δημοκρατία κατελύθη, καὶ ὑφ' ὅτου· ἔπειτα, ᾧ τρόπῳ οἱ ἄνδρες ὑπ' Ἀγοράτου ἀπέθανον, καὶ δὴ ὅ, τι [5] ἀποθνήσκειν μέλλοντες ἐπέσκηψαν. ἅπαντα γὰρ ταῦτα ἀκρι-
12. βῶς ἂν μαθόντες ἥδιον καὶ ὁσιώτερον Ἀγοράτου τουτουῒ καταψηφίζοισθε. ὅθεν οὖν ἡμεῖς τε ῥᾷστα διδάξομεν, καὶ ὑμεῖς μαθήσεσθε, ἐντεῦθεν ὑμῖν ἄρξομαι διηγεῖσθαι. Ἐπειδὴ [6] γὰρ αἱ νῆες αἱ ὑμέτεραι διεφθάρησαν, καὶ τὰ πράγματα ἐν τῇ πόλει ἀσθενέ-

σθενέ-

τας) ἐν ᾅδου μᾶλλον ἂν κολάζεσθαι, εἰ ὁλοκλήροις καὶ μὴ τετριμμένοις (f. τετρημένοις) ἀγγείοις ὑδροφόρουν· pro κολασθήσεσθαι. *Dicebat* Bion, *Danaïdas apud Inferos maiores cruciatus ſubituras, ſi integris potius quam perforatis vaſis aquam ferrent.* Paullo ante lege, ὦ ἄνδρες δικασταί. vulgo deeſt Interiectio. MARKLAND.

5. καὶ διότι, κ. τ. λ.] Legerem καὶ δὲ ὅτι ἀποθνήσκειν μέλλοντες ἐπέσκηψαν. *Ald.* habuit ἐπέσκεψαν. Quod mendum omnes fere ante me ſuſtulere. TAYL.

καὶ διότι ἀποθνήσκειν etc.] Lego, καὶ δὴ ὅ, τι ἀποθνήσκειν μέλλοντες ἐπέσκηψαν: *et praeterea quid iam morituri mandarunt:* nempe, puniri Agoratum; vt ex multis infra locis patet. ſic εἴ τι ἐπισκήπτοι, *num qui l mandare vellet*, ap. Diog. Laert. Theophraſto. Mox, pro καταστήσασθαι legendum videtur καταστήσεσθαι. MARKLAND.

Dedi ad mentem Marklandi καὶ δὴ ὅ, τι pro vulgari καὶ διότι.

6. Ἐπειδὴ γάρ, κ. τ. λ.] In pugna ſcilicet ad Aegoſpotamos, vbi vniuerſa fere claſſe amiſſa Athenienſes a Lyſandro victi ſunt, et res eorum omnino depreſſae. PALMER.

σθενέστερα ἐγεγένηντο, οὐ πολλῷ χρόνῳ ὕστερον αἵ τε 15.
νῆες αἱ Λακεδαιμονίων ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ ἀφικνοῦνται,
καὶ ἅμα λόγοι πρὸς Λακεδαιμονίους περὶ τῆς εἰρήνης
ἐγίγνοντο. ἐν δὲ τῷ χρόνῳ τούτῳ οἱ βουλόμενοι νεώ-
τερα πράγματα ἐν τῇ πόλει γίγνεσθαι, ἐπεβούλευον 18.
νομίζοντες κάλλιστον καιρὸν εἰληφέναι, καὶ μάλιστα[7]
ἐν τῷ τότε χρόνῳ, τὰ πράγματα, ὡς αὐτοὶ ἠβού-
λοντο, καταστήσασθαι. ἡγοῦντο δὲ οὐδὲν ἄλλο σφίσιν
ἐμποδὼν εἶναι, ἢ τοὺς τοῦ δήμου προεστηκότας, καὶ
τοὺς στρατηγοῦντας καὶ ταξιαρχοῦντας. τούτους οὖν 21.
ἐβούλοντο ἀμωσγέπως[8] ἐκποδὼν ποιήσασθαι, ἵνα

ῥᾳδίως

7. poſt μάλιστα videtur ἐπιτήδειον deeſſe. quo ad-miſſo καταστήσασθαι (in aoriſto) poterit probari et ſeruari.

8. ἄλλως γέ πως] ſic vulg. videtur omnino legendum αμωσγεπως. Heſych. αμωσγέπως, ὁπωσδήποτε, καὶ ἐκ παντὸς τρόπου. Etym. M. Αμωσγέπως, ὁπωσδήποτε, καθ' ὁντιναοῦν τρόπον. ἔνιοι τὸ μετρίως. Πλάτων τὸ ἐκ παντὸς τρόπου, ἑνί γε τινί. ἔστι δὲ ῥητορικὴ ἡ λέξις. Atque hinc quoque emendandus *Harpocratio.* Αμωσγέπως, ἀντὶ τοῦ ἑνὶ γέ τινι τρόπῳ. Λυσίας ἐν τῷ κατ' Αρισταγόρου ἐνδείξεως, εἰ γνήσιος. Vbi reponendum, ſi forte ad hunc locum reſpexit, Αγοράτου. V. *Meurſ. Biblioth. Attic.* TAYLOR.

ἄλλως γέ πως] Scribe, ἀμωσγέπως, *quoquo modo*, ὁπωσδήποτε καὶ ἐκ παντὸς τρόπου, vt hanc vocem explicat Heſychius. Luciani Scholiaſtes p. 40. T. I. ἀμηγέπη· ἀντὶ τοῦ, κατά τινα τρόπον. Vide Harpocrationem, qui Lyſiam citat hac voce alibi vtentem ſenſu paullum diuerſo; pro ἑνὶ γέ τινι τρόπῳ, *vno aliquo modo.* MARKLAND.

ῥαδίως ἃ βούλοιντο, διαπράττοιντο. πρῶτον μὲν οὖν Κλεοφῶντι [9] ἐπέθεντο ἐκ τρόπου τοιούτου. ὅτε γὰρ ἡ πρώτη ἐκκλησία περὶ τῆς εἰρήνης ἐγίγνετο, καὶ οἱ παρὰ Λακεδαιμονίων ἥκοντες ἔλεγον, ἐφ' οἷς ἕτοιμοι εἶεν τὴν εἰρήνην ποιεῖσθαι Λακεδαιμόνιοι, εἰ κατασκαφείη τῶν τειχῶν τῶν μακρῶν ἐπὶ δέκα στάδια ἑκατέρου· τότε ὑμεῖς τε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οὐκ ἠνέσχεσθε ἀκούσαντες περὶ τῶν τειχῶν τῆς κατασκαφῆς, Κλεοφῶν τε ὑπὲρ ὑμῶν πάντων ἀναστὰς ἀντεῖπεν, ὡς οὐδενὶ τρόπῳ οἷόν τε εἴη ποιεῖν ταῦτα. μετὰ δὲ ταῦτα Θηραμένης, ἐπιβουλεύων τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ, ἀναστὰς λέγει, ὅτι, ἐὰν αὐτὸν ἕλησθε περὶ τῆς εἰρήνης πρεσβευτὴν αὐτοκράτορα, ποιήσει, ὥστε μήτε τῶν τειχῶν διελεῖν [10], μήτε ἄλλο τὴν πόλιν ἐλαττῶσαι μηδέν· οἴοιτο δὲ καὶ ἄλλό τι ἀγαθὸν παρὰ Λακεδαιμονίων τῇ πόλει εὑρήσεσθαι. πεισθέντες δὲ ὑμεῖς εἵλεσθε ἐκεῖνον πρεσβευτὴν αὐτοκράτορα, ὃν τῷ προτέρῳ ἔτει στρατηγὸν χειροτονηθέντα ἀπεδοκιμάσατε, οὐ νομίζοντες εὔνουν εἶναι τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ. ἐκεῖνος μὲν οὖν ἐλθὼν εἰς Λακεδαίμονα, ἔμενεν ἐκεῖ πολὺν χρό-

9. Κλεοφῶντι] Plura de Cleophonte habemus infra in orat. *c. Nicomachum.* TAYLOR.

10. διελεῖν] ſubaudi primum δεῖν, quod ſolet in talibus infinitiuis omitti, deinde μηδὲν, quod in proximo ſitum eſt ambobus infinitiuis, διελεῖν et ἐλαττῶσαι, commune. Sitne denique ante μηδὲν etiam μηδένα addendum, id in medio relinquam.

νον, καταλιπὼν ὑμᾶς πολιορκουμένους· εἰδὼς τὸ ὑ-
μέτερον πλῆθος ἐν ἀπορίᾳ [11] ἐχόμενον, καὶ διὰ τὸν
πόλεμον καὶ τὰ κακὰ [12] τοὺς πολλοὺς [13] τῶν ἐπιτη- 36.
δείων ἐνδεεῖς ὄντας· νομίζων, εἰ διαθείη ὑμᾶς ἀπό-
ρως, ὥσπερ διέθηκεν, ἀσμένως ὁποιαντινοῦν ἐθελῆ-
σαι ἂν εἰρήνην ποιήσασθαι. οἱ δ' ἐνθάδε ὑπομένοντες
καὶ ἐπιβουλεύοντες καταλῦσαι τὴν δημοκρατίαν [14],
εἰς ἀγῶνα Κλεοφῶντα καθιστᾶσι· πρόφασιν μὲν, ὅ- 39.
τι οὐκ ἦλθεν εἰς τὰ ὅπλα ἀναπαυσόμενος [15]· τὸ δ'
ἀληθὲς, ὅτι ἀντεῖπεν ὑπὲρ ὑμῶν, μὴ καθαιρεῖν τὰ
τείχη. ἐκείνῳ μὲν οὖν δικαστήριον παρασκευάσαντες,
καὶ εἰσελθόντες οἱ βουλόμενοι ὀλιγαρχίαν καταστή- 42.
σασθαι, ἀπέκτειναν ἐν [16] τῇ προφάσει ταύτῃ.

Θηρα-

11. ἐν ἀπορίᾳ ἐχόμενον] Alii dicere ſolent ἀπορίᾳ συνεχόμ. aut κατεχόμ. Neſcio tamen, an iſtaec locutio Lyſiae, vt ipſi propria, relinquenda ſit.

12. τὰ κακὰ] videtur τούτου interponendum. *eiusque*, belli puta, *mala*.

13. τοὺς πολλοὺς] Ferri forte poteſt, vt intelligatur *vulgus*, maior pars. Forte tamen τοὺς πολίτας. MARKLAND.

14. ἐπιβουλεύοντες καταλῦσαι τὴν δημοκρατίαν] rarior haec dictio, ſed nullo modo improbanda, idem dicit atque vſitatior ἐπιβουλεύοντες τῇ καταλύσει τῆς δημοκρατίας. quaſi dixiſſet βουλευόμενοι μετ' ἐπιβουλῆς καὶ κακοτεχνίας καταλῦσαι τὴν δημοκρατίαν.

15. ἀναπαυσόμενος] Vel ἀναπαυσάμενος. MARKL. Bene videtur vulgata habere. quo reſpiraret aliquantiſper, in vrbe, domi ſuae manens, atque requieſceret a laboribus militiae.

16. ἐν τῇ προφάσει] alii aut plane omittunt in

Θηραμένης δὲ ὕστερον ἀφικνεῖται ἐκ Λακεδαίμονος·
προσιόντες δ' αὐτῷ τῶν τε στρατηγῶν [17] τινες καὶ
τῶν ταξιαρχῶν, (ὧν ἦν Στρομβιχίδης καὶ Διονυσό-
131. 1. δωρος, καὶ ἄλλοι τινὲς τῶν πολιτῶν εὐνοοῦντες ὑμῖν
(ὥς γ' ἐδήλωσαν ὕστερον) ἠγανάκτουν σφόδρα. ἦλ-
θε γὰρ φέρων εἰρήνην τοιαύτην, ἣν ἡμεῖς ἔργῳ μα-
3. θόντες ἔγνωμεν [18]. πολλοὺς γὰρ τῶν πολιτῶν καὶ
ἀγαθοὺς ἀπωλέσαμεν, καὶ αὐτοὶ ὑπὸ τῶν τριάκον-
τα ἐξηλάθημεν. ἦν γὰρ ἀντὶ μὲν τοῦ ἐπὶ δέκα στά-
δια τῶν μακρῶν τειχῶν διελεῖν, ὅλα τὰ μακρὰ τεί-
χη διασκάψαι· ἀντὶ δὲ τοῦ ἄλλό τι ἀγαθὸν τῇ πό-
6. λει εὑρέσθαι, τάς τε ναῦς παραδοῦναι τοῖς Λακε-
δαιμονίοις, καὶ τὸ περὶ τὸν Πειραιᾶ τεῖχος περιε-

Ff 3 λεῖν.

eiusmodi loco praepoſitionem, aut ἐπὶ pro ἐν vſurpant. Neque tamen ideo damnare auſim ἐν, bene gnarus, vt cuique alii auctori, ita Lyſiae quoque ſuum eſſe proprium loquendi morem, eumque ipſi relinquendum.

17. στρατιωτῶν] Potius στρατηγῶν et communiter per totam hanc orationem, κατὰ τῶν στρατήγων καὶ τῶν ταξιαρχῶν. Modo τοὺς στρατηγοῦντας καὶ ταξιαρχοῦντας. TAYLOR.

στρατιωτῶν τινες καὶ τῶν ταξιάρχων] Lege, στρατηγῶν: vt mox hae voces coniunguntur, μηνυτὴν κατὰ τῶν στρατηγῶν, καὶ τῶν ταξιάρχων γενέσθαι. iterum infra: ἔπειτα τῶν στρατηγῶν καὶ τῶν ταξιάρχων. et ſtatim: περὶ τῶν στρατηγῶν, καὶ τῶν ταξιάρχων. et ita rurſum inferius: in quibus omnibus locis de iiſdem viris ſermo fit. MARKLAND.

Dedi στρατηγῶν pro vulgari στρατιωτῶν.

18. Deeſſe ſuſpicor poſt ἔγνωμεν. TAYLOR.

λεῖν. ὁρῶντες δὲ οὗτοι οἱ ἄνδρες ὀνόματι μὲν εἰρήνην
λεγομένην, τῷ δ' ἔργῳ τὴν δημοκρατίαν καταλυο-
μένην, οὐκ ἔφασαν ἐπιτρέψαι [19] ταῦτα γενέσθαι·
οὐκ ἐλεοῦντες, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὰ τείχη, εἰ πε- 9.
σεῖται, οὐδὲ κηδόμενοι τῶν νηῶν, εἰ Λακεδαιμονίοις
παραδοθήσονται, (οὐδὲν γὰρ αὐτοῖς τούτων πλεῖον ἢ
ὑμῶν ἑκάστῳ προσῆκεν) ἀλλ' αἰσθόμενοι, ἐκ τοῦ τρό-
που τούτου τὸ ὑμέτερον πλῆθος καταλυθησόμενον.
οὐδ' (ὥς φασί τινες) οὐκ ἐπιθυμοῦντες εἰρήνην γίγνε- 12
σθαι, ἀλλὰ βουλόμενοι βελτίω ταύτης εἰρήνην [20]

τῷ

19. ἐπιτρέψαι], ἐπιτρέψειν. Steph. Locum con-ſimilem, qui infra occurrit, idem neglexit. Si tamen hoc ſit negligenter agere. Ταῦτα ἐκεῖνοι — αἰσθό-μενοι οὐκ ἔφασαν ἐπιτρέψαι τὴν εἰρήνην ποιήσασθαι. TAYLOR.

οὐκ ἔφασαν ἐπιτρέψαι ταῦτα γενέσθαι] *Stephanus* coniicit ἐπιτρέψειν hoc loco. miror eum praeteriiſſe alterum locum infra, vbi eadem fere verba et de eadem re, οὐκ ἔφασαν ἐπιτρέψαι τὴν εἰρήνην ποιήσασθαι. et mutandum eſſe aliquid in ambobus his locis non dubito: (non enim credo ἐπιτρέψαι, per ſe poſitum, idem valere, quod ἐπιτρέψειν) ſed mallem repetitam eſſe ſyllabam praecedentem, οὐκ ἔφασαν ἂν ἐπιτρέψαι: hoc enim vſitatiſſimum eſt. ita ſupra, ἐθελῆσαι ἂν pro ἐθελήσειν, et infra, ἂν ποιῆσαι pro ποιήσειν: et alibi centies, tum apud Noſtrum, tum omnes alios. Scio iſtud Orat. XXV. τὴν πολιτείαν παραμεῖναι, pro παραμενεῖν. Sed et ibi pariter excidiſſe ἂν opinor. Scio quoque iſtud Thucydidis, V, 22. οὐκ ἔφασαν δέξασθαι· ſed ſcribendum puto δέξεσθαι, vel ἂν δέξασθαι. MARKLAND.

20. εἰρήνην (in accuſatiuo) dedi e coniectura mea

τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων ποιήσασθαι. ἐνόμιζον δὲ δυνήσεσθαι. καὶ ἔπραξαν ἂν ταῦτα, εἰ μὴ ὑπ' Ἀγοράτου τουτουῒ ἀπώλοντο. γνοὺς δὲ ταῦτα
15. Θηραμένης, καὶ οἱ ἄλλοι οἱ ἐπιβουλεύοντες ὑμῖν, ὅτι εἰσί τινες, οἳ κωλύσουσι τὸν δῆμον καταλυθῆναι, καὶ ἐναντιώσονται περὶ [21] τῆς ἐλευθερίας, εἵλοντο, πρὶν τὴν ἐκκλησίαν τὴν περὶ τῆς εἰρήνης γενέσθαι, τούτους [22] πρῶτον εἰς διαβολὰς καὶ κιν-
18. δύνους καταστῆσαι· ἵνα μηδεὶς ἐκεῖ [23] ὑπὲρ τοῦ ὑμετέρου πλήθους ἀντιλέγῃ. ἐπιβουλὴν οὖν τοιαύτην ἐπιβουλεύουσι. πείθουσι γὰρ Ἀγόρατον τουτονὶ μηνυτὴν κατὰ τῶν στρατηγῶν καὶ τῶν ταξιαρχῶν γενέσθαι· οὐ ξυνειδότα ἐκείνοις, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οὐδέν. οὐ γὰρ
21. δήπου [24] ἐκεῖνοι οὕτως ἀνόητοι ἦσαν καὶ ἄφιλοι, ὥστε περὶ τηλικούτων ἂν πραγμάτων [πράττοντες,] [25]

 Ἀγό-

et e Vindobonenſi, pro vulgari εἰρήνης. quod ſi ſeruetur, legendum ſit cum articulo, ταύτης τῆς εἰρήνης.

21. ἐναντιώσονται περὶ τῆς ἐλευθερίας] Forte, ὑπέρ. Sed vtrouis modo videtur recte dici poſſe hoc loco. MARKLAND.

22. τοῦτον — ἐκείνων] Locus idcirco flagitat τούτους. Sed iſtud ἐκείνων eſt ſubleſtae fidei. Codd. enim *Steph.* et *Coisl.* exhibent potiorem lectionem, ἵνα μηδεὶς ἐκεῖ. TAYLOR.

τοῦτον πρῶτον] Lege, τούτους. patet ex connexu Orationis. MARKLAND.

Praetuli τούτους vulgari τοῦτον.

23. ἐκεῖ] ibi, in concione puta. ſic dedi, pro vulgari ἐκείνων.

24. οὐ γὰρ δήπου] Hunc locum laudat *Priſcian.* l. 18. minima cum varietate lectionis. TAYLOR.

Αγόρατον, ὡς πιςὸν καὶ εὔνουν, δοῦλον, καὶ ἐκ δούλων ὄντα, παρεκάλεσαν· ἀλλ᾽ ἐδόκει αὐτοῖς οὗτος ἐπιτήδειος εἶναι μηνυτής. ἐβούλοντο οὖν ἄκοντα δοκεῖν αὐτὸν καὶ μὴ ἑκόντα μηνύειν, ὅπως πιςότερα[26] 24
ὑμῖν ὑποφαίνοιτο. ὡς δὲ ἑκὼν ἐμήνυσε, καὶ ὑμᾶς οἴμαι ἐκ τῶν πεπραγμένων αἰσθήσεσθαι. ἐκπέμπουσι γὰρ εἰς τὴν βουλὴν τὴν πρὸ [27] τῶν τριάκοντα βουλεύουσαν, Θεόκριτον τὸν τοῦ Ελαφοςίκτου καλούμε- 27
νον [28]. ὁ δὲ Θεόκριτος οὗτος, ἑταῖρος ἦν τῷ Αγοράτῳ καὶ ἐπιτήδειος. ἡ δὲ βουλὴ * ἡ πρὸ [29] τῶν τριάκοντα βουλεύουσα διέφθαρτο, καὶ ὀλιγαρχίας ἐπεθύμει,

25. πράττοντες vt ſuperuacaneum et perperam e proximo πραγμάτων iteratum, vncis incluſi. Sin tamen exiſtimetur in eo non nihil exquiſitius latere, ſuſpicer latere προκρίναντες.

26. ὅπως πιςότερα ὑμῖν ὑποφαίνοιτο] Puto legendum πιςότερος, *fide dignior:* ſcil. Agoratus. Pro, πρὸς τῶν τριάκοντα, *Stephanus* notat in MS. eſſe, πρὸ τῶν τριάκοντα: quod veriſſimum puto: et patet ex ſequentibus. MARKLAND.

Vel potius poſt ὑμῖν deeſt τὰ μηνυθέντα.

27. πρὸς] ſic vulg. lege πρό. Poſtrema ſc. βουλή, quae habita erat ante trigintauirorum dominatum. Et haec lectio confirmatur a Codd. *Steph.* et *Coisl.* TAYLOR.

28. καλούμενον] Patre incerto et quaſi *vulgo quaeſito.* Ita *Aeſch. c. Timarch.* Τὶς τῶν πολιτῶν οὐκ ἐδυσχέραινε Κηφισόδωρον τὸν τοῦ Μόλωνος καλούμενον — ἢ Μνησίθεον τὸν τοῦ μαγείρου καλούμενον; TAYLOR.

29. βουλὴ ἡ πρὸ] articulum ἡ de meo interpoſui, quo vulgatae carent.

θύμει, ὡς ἴστε, μάλιστα[30]. τεκμήριον δέ. οἱ γὰρ πολλοὶ ἐξ ἐκείνης τῆς βουλῆς τὴν ὑστέραν[31] βουλὴν τὴν ἐπὶ τῶν τριάκοντα ἐβούλευον. τοῦ δ' ἕνεκα ταῦτα λέγω ὑμῖν; ἵν' εἰδῆτε, ὅτι τὰ ψηφίσματα[32]

30. ἴστε, μάλιστα] velim πάντες interponi. *omnes propemodum.* nam alias haud apparet, quae vis ſit illi μάλιστα h. l.

31. ὑμετέραν] Eſt vox nihili. Lego ὑστεραν vel υστεραιαν βουλήν. Demoſth. π. παραπρεσβ. Ο δὲ ταῦτ' εἰπὼν τῇ προτεραια (ſc. βουλῇ) πάντων ακουόντων ὑμῶν εἰς τὴν υστεραιαν, ἐν ᾗ τὴν εἰρήνην ἔδει κυροῦσθαι κ. τ. λ. *Alio ſenatu* dixit *Plin.* V. ep. 4. Τῇ υστερῃ Ολυμπιάδι, Herodot. *Erat.* 103. *i. e.* Proxima Olympiade. Videbit lector duos locos, Codd. ope alterum, alterum ſolertia emendatos ſibique inuicem lucem affundentis. Η βουλὴ ἡ προ τῶν τριάκοντα, et deinde, οἱ πολλοὶ ἐξ ἐκείνης τῆς βουλῆς τὴν υστεραιαν βουλὴν ἐπὶ τῶν τριάκοντα ἐβούλευον. TAYLOR.

τὴν ὑμετέραν βουλὴν ἐπὶ τῶν τριάκοντα ἐβούλευον] Ex ſenſu facile reſtituitur hic locus, τῇ ὑστέρᾳ βουλῇ τῇ ἐπὶ etc. Diſtinguit inter concilium prius, quod erat *ante* XXX Viros, et *poſterius* iſtud, quod eorum tempore ἐβούλευεν. Infra: εἰς τὴν βουλὴν τὴν ἐπὶ τῶν τριάκοντα. et rurſus: ἡ βουλὴ ἡ ἐπὶ τῶν τριάκοντα βουλεύουσα. MARKLAND.

Dedi ὑστέραν pro vulgari ὑμετέραν. item τὴν articulum pone βουλὴν addidi, quo carent vulgatae.

32. τὰ ψηφίσματα — ελεγετο] Forte εγενετο. Infra: ἐπειδὰν δὲ τοῦτο τὸ ψήφισμα εγενετο. Xenophon. Cyropaed. II. ἕνεκα τῶν ὁμοτίμων γενεσθαι τοῦτο τὸ ψήφισμα. Demoſthenes contra Euerg. τούτου τοίνυν τοῦ ψηφίσματος γεγενημενου. Apud eundem tamen occurrit τὸ ψήφισμα εἴρηται, Orat. contra Ariſtocr. et

ἐξ ἐκείνης τῆς βουλῆς οὐκέτι εὐνοίᾳ τῇ ὑμετέρᾳ, ἀλλ' ἐπὶ καταλύσει τοῦ δήμου τοῦ ὑμετέρου ἅπαντα ἐλέγετο. καὶ ὡς τοιούτοις οὖσιν αὐτοῖς τὸν νοῦν ἧσσον προσ- 33.
έχητε [33]. εἰσελθὼν δὲ εἰς ταύτην τὴν βουλὴν ἐν ἀπορρήτῳ Θεόκριτος μηνύει, ὅτι συλλέγονταί τινες ἐναντιωσόμενοι τοῖς τότε καθισταμένοις πράγμασι. τὰ μὲν οὖν ὀνόματα οὐκ ἔφη αὐτῶν ἐρεῖν καθ' ἕκαστον. ὅρκους τε γὰρ ὀμωμοκέναι τοὺς αὐτοὺς ἐκείνοις, καὶ 36.
εἶναι ἑτέρους, οἳ ἐροῦσι τὰ ὀνόματα· αὐτὸς δὲ οὐκ ἄν ποτε ποιῆσαι ταῦτα [34]. καίτοι εἰ μὴ ἐκ παρασκευῆς ἐμηνύετο [35], πῶς οὐκ ἂν ἠνάγκασεν ἡ βουλὴ εἰπεῖν τὰ ὀνόματα Θεόκριτον, καὶ μὴ ἀνώνυμον τὴν μήνυσιν ποιήσασθαι [36]; * * * * * * * νυνὶ τοῦτο τὸ 39.
ψήφισμα

alibi ψήφισμα εἶπεν, contra Timocratem. MARKLAND.

Videtur ἐλέγετο ſeruari poſſe. Pſephiſmati cuique praeſcribebat auctor cum nomine ſuo εἶπε. vt e. c. Κτησιφῶν — εἶπε.

33. καὶ ὡς τοιούτοις οὐκ οὖσιν αὐτοῖς τὸν νοῦν προσείχετε] Vel delendum videtur οὐκ, vel pro οὐκ οὖσιν ſcribendum ἀκούουσιν, poſita ὑποστιγμῇ poſt ἐγένετο. Forte etiam ſcripſit Lyſias προσέχητε. MARKLAND.

In codicibus reperi προσέχητε. vnde lectionem hanc procudi ὡς τοιούτοις οὖσιν αὐτοῖς τὸν νοῦν ἧσσον προσέχητε. Deleui nempe οὐκ, quod vulgatae dant pone τοιούτοις, et ἧσσον de meo addidi, et pro προσείχετε dedi προσέχητε.

34. ποιῆσαι ταῦτα] Melius τοῦτο. Mox, poſt ψηφίσεσθαι videtur excidiſſe vox ψήφισμα, vt bis alibi in hac Oratione. MARKLAND.

35. ἐμηνύετο] malim in actiuo ἐμήνυε.

ψήφισμα ψηφίσεσθαι. ἐπειδὴ τοίνυν τοῦτο τὸ ψή-
φισμα ἐψηφίσθη, κατέρχονται ἐπὶ τὸν Ἀγόρατον
42. εἰς τὸν Πειραιᾶ οἱ διαιρεθέντες [37] τῶν βουλευτῶν,
καὶ περιτυχόντες αὐτῷ ἐν ἀγορᾷ, ἐζήτουν ἄγειν.
παραγενόμενος δὲ Νικίας καὶ Νικομένης, καὶ ἄλ-
λοι τινὲς, ὁρῶντες τὰ πράγματα οὐχ οἷα [38] βέλ-
132.1. τιστα ἐν τῇ πόλει ὄντα, ἄγειν μὲν τὸν Ἀγόρατον
οὐκ ἔφασαν * προήσεσθαι [39]· ἀφῃροῦντο δὲ, καὶ ἠγ-
γυῶντο καὶ ὡμολόγουν παρέξειν εἰς τὴν βουλήν.

γρα-

36. ποιήσασθαι;] λείπει πολύ. *Ald.* In Cod. tamen *Coiſl.* continenter haec ſunt ſcripta, quaſi nulla interceſſerit lacuna. Deinde habet Cod. *Steph.* νυνὶ δὲ τοῦτο τὸ ψήφισμα ψηφίσετε. Atque ita *Coiſl.* niſi quod non legatur δὲ poſt νυνί. TAYLOR.

Non videntur multa deeſſe. forte ſic lacunulam expleas. τὴν μήνυσιν ποιήσαντα ἀναγκάσαι τὴν βουλὴν τοῦτο τὸ ψήφισμα ψηφίζεσθαι. ΨΗΦΙΣΜΑ. Ἐπειδὴ τοίνυν etc. cur non coegit ſenatus Theocritum indicare nomina, eoque intercedere, quominus ſenatus hoc faceret decretum ab ipſo coactus. quod decretum ideo factum eſt, quod Theocritus nomina indicare omiſit. DECRETVM. Poſtquam igitur hoc decretum promulgatum fuit —

37. διαιρεθέντες] malim ſimplex αἱρεθέντες. nam alterum illud compoſitum in hac re haud eſt vſitatum. ΔΙ facile potuit ex ΑΙ enaſci.

38. οἷα bene ſi habet, aut vſurpatum eſt raro modo pro ὡς, aut leg. eſt οὐχ οἷα οἱ βέλτιστοι ἐν τῇ πόλει ἐβούλοντο, ὄντα.

39. προήσεσθαι] ſic dedi de meo, pro vulgari προσήσεσθαι. ἄγειν idem eſt atque ὥστε ἄγειν, vel πρὸς τὸ ἄγειν.

γραψάμενοι δὲ οἱ βȣλευταὶ τὰ ὀνόματα τῶν ἐγγυωμένων, καὶ κωλυόντων [40], ἀπιόντες ᾤχοντο εἰς ἄϛυ. ὁ δὲ Αγόρατος καὶ οἱ ἐγγυηταὶ καθίζȣσιν ἐπὶ τὸν βωμὸν Μουνυχιάσιν· ἐπειδὴ δὲ ἐκίνησαν [41], ἐβουλεύοντο, τί χρὴ ποιεῖν. ἐδόκει ȣ̃ν τοῖς ἐγγυηταῖς καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἐκποδὼν ποιῆσαι τὸν Αγόρατον ὡς τάχιϛα. καὶ παρορμίσαντες [42] δύο πλοῖα Μȣνυχιά- 3. 6.

40. κωλυόντων, ἀπιόντες] videtur ἄγειν interponendum.

41. ἐκίνησαν] ἐκάθισαν. Schott. Nos autem iubemus Επεὶ δὲ εκει ησαν. V. noſtrae edit. pag. 36. TAYLOR.

ἐπειδὰν δὲ ἐκίνησαν] *Schottus* ἐκάθισαν. propius eſt ἐκεῖ ἦσαν. Ioan. XII, 9. ὅτι ἐκεῖ ἐϛι. Xenophon Hellen. IV. p. 538. ἐπεὶ δὲ ἐκεῖ ἦσαν, ὁ μὲν Ανταλκίδας etc. Paullo poſt: κακόν τι ἐν τῇ πόλει ἐργάζεσθαι. Forte, τὴν πόλιν, vt infra, ἐάν τις υμας μεγάλα κακα εργασηται. MARKLAND.

Non dubitaſſem ἐκεῖ ἦσαν ſufficere, niſi adhuc ambigerem, vtrum hoc, an ἐκείνῃ ἦσαν, dediſſet Lyſias, quod ἐκείνῃ prorſus idem eſt atque ἐκεῖ. Poteſt quoque Lyſias exiſtimari ἐπειδὴ δὲ κοινῇ ἦσαν dediſſe. *vt autem vna erant.* In hac incertitudine lectionis viſum fuit ſatius antiquum vitium ſeruare.

42. παρορμήσαντες] Auctor ſum recipiendi lectionem Steph. et *Coisl.* παρορμισαντες. (Nam παρορμέω eſt ἀμετάβατον) Quanquam miror *Stephanum*, vocem, quam reſtituit, in ſuo *Theſauro* non adgnouiſſe. TAYLOR.

Praetuli participium a verbo παρορμίζω ductum, vulgari lectioni, quae a παρορμεῖν manat. Confirmauit denique Vindobonenſis.

νυχιάσιν, ἐδέοντο αὐτοῦ παντὶ τρόπῳ ἀπελθεῖν Ἀ-
θήνηθεν· καὶ αὐτοὶ ἔφασαν συνεκπλευσεῖσθαι, ἕως
τὰ πράγματα καταστάιη· λέγοντες, ὅτι, εἰ κομι-
σθείη εἰς τὴν βουλὴν, βασανιζόμενος ἴσως ἀναγκα-
9. σθήσεται ὀνόματα εἰπεῖν Ἀθηναίων, ὧν ἂν ὑπο-
βάλλωσιν οἱ βουλόμενοι κακόν τι ἐν τῇ πόλει ἐργά-
ζεσθαι. ταῦτα ἐκείνων δεομένων, καὶ παρασκευα-
σάντων πλοῖα, καὶ αὐτῶν ἑτοίμων ὄντων συνεκ-
πλεῖν, οὐκ ἠθέλησε πείθεσθαι αὐτοῖς Ἀγόρατος οὑ-
12 τοσί. καίτοι, ὦ Ἀγόρατε, εἰ μή τι σοὶ ἦν παρεσκευ-
ασμένον, καὶ ἐπίστευες[43] μηδὲν κακὸν πείσεσθαι,
πῶς οὐκ ἂν ᾤχου, καὶ πλοίων παρεσκευασμένων, καὶ
τῶν ἐγγυητῶν ἑτοίμων ὄντων σοι συνεκπλεῖν; ἔτι
γὰρ οἷόν τέ σοι ἦν[44], καὶ οὔπω ἡ βουλή σου ἐκράτει.
15. ἀλλὰ μὲν[45] δὴ οὐχ ὅμοιά γέ σοι καὶ ἐκείνοις ὑπῆρ-
χε.

43. καὶ ἐπίστευες] tacite a communi repete εἰ μή. quaſi ſcriptum eſſet καὶ εἰ μὴ ἐπίστευες *et niſi certus fuiſſes.* tametſi μὴ iteratum vtique mallem.

44. σοι ἦν, καὶ] verbum ſubſtantiale ἦν e Vindobonenſi et e coniectura mea addidi.

45. ἀλλὰ μὲν δὴ] imo vero ἀλλὰ γὰρ δὴ — *at enim vero.* In οὐχ ὅμοια videtur ſubaudiri τὰ διαφέροντα. *non idem tuaque illorumque intererat.* aut non erat tua conditio illorumque pari loco. h. e. maior tibi erat neceſſitas Athenas relinquendi, quam illis; et poteras ab vrbe facilius, quam illi, auelli, animoque aequiore deſiderium eius ferre, quae tibi patria non eſſet, illis eſſet. Interim haud celabo lectores coniecturam, cuius olim in mentem venit, ſpecioſam quidem illam, at ego tamen pro vera et certa venditare haud auſim. ἆθλα δὲ μὰ δί' οὐχ ὅμοια.

χε. πρῶτον μὲν γε Ἀθηναῖοι ἦσαν· ὥστε οὐκ ἐδεδίεσαν βασανισθῆναι· ἔπειτα πατρίδα σφετέραν αὐτῶν καταλιπόντες, ἕτοιμοι ἦσαν συνεκπλεῖν μετὰ σοῦ· ἡγησάμενοι ταῦτα μᾶλλον λυσιτελεῖν, ἢ τῶν 18.
πολιτῶν πολλοὺς καὶ ἀγαθοὺς ὑπό σου ἀδίκως ἀπολέσθαι. σοὶ δὲ πρῶτον μὲν κίνδυνος ἦν βασανισθῆναι ὑπομείναντι 46· ἔπειτα οὐ πατρίδα ἂν σαυτοῦ ἀπέλιπες· ὥστε ἐκ παντὸς τρόπου σοὶ μᾶλλον ἢ ἐκείνοις ἐκπλεῦσαι συνέφερεν 47, εἰ μή τι ἦν, ᾧ ἐπίστευες. νῦν 21.
δὲ ἄκων μὲν 48 προσποιῇ, ἑκὼν δὲ πολλοὺς καὶ ἀγαθοὺς Ἀθηναίων ἀπέκτεινας. ὥστε 49 παρεσκευάσθη ἅπαν-

46. ὑπομείναντι] aut idem valet h. l. compoſitum cum ſimplici μείναντι, aut hoc illi eſt praeferendum.

47. συνέφερεν] adde tacita cogitatione, ὃ καὶ ἐποίησας ἄν. id quod etiam tu facturus eras, niſi —

48. ἄκων μὲν προσποιῇ] bene ſi habet, ſubaudiri debet ex inſequentibus ἀποκτεῖναι· verum hoc paullo durius eſt. quare ſuſpicor μένειν vel μεῖναι aut μηνύσαι deeſſe.

49. ὥστε, κ. τ. λ.] Lego ὡς δε παρεσκευάσθη ἅπαντα, ἃ ἐγὼ λέγω, καὶ μάρτυρές εἰσι, καὶ αὐτὸ τὸ ψήφισμα τοῦτο (vel αὐτοῦ) τῆς βουλῆς καταμαρτυρήσει. Infra. πρῶτον μὲν γὰρ τὰ ψηφίσματα αὐτοῦ τὰ ἐκ τῆς βουλῆς — καταμαρτυρεῖ. TAYLOR.

ὥστε παρεσκευάσθη etc.] Totam ſententiam ita lego: ὡς δὲ παρεσκευάσθη ἅπαντα, ἃ λέγω, καὶ μάρτυρές εἰσι, καὶ αὐτὸ τὸ ψήφισμα τοῦτο (non οὕτω) τῆς βουλῆς καταμαρτυρήσει. μαρτυρες. ψηφισμα. Επειδὴ etc. Vulgo deeſt μαρτυρες; quam tamen vocem praecedentia videntur poſtulare aeque ac ψηφισμα: et ſolenne eſt vocem iſtam omitti a Librariis, vt alibi notaui. MARKLAND.

ἅπαντα ἃ ἐγὼ λέγω· καὶ μάρτυρές εἰσι, καὶ αὐτὸ τὸ ψήφισμα * σοῦ τὸ τῆς βουλῆς [50] καταμαρτυρή-
24. σει. ΨΗΦΙΣΜΑ. Ἐπειδὴ τοίνυν τοῦτο τὸ ψήφισμα ἐψηφίσθη, καὶ ἦλθον οἱ ἐκ τῆς βουλῆς Μουνυχίαζε, ἑκὼν ἀνέστη Ἀγόρατος ἀπὸ τοῦ βωμοῦ. καίτοι νῦν γε βίᾳ φησὶν ἀφαιρεθῆναι. ἐπειδὴ δὲ εἰς τὴν βουλὴν ἐκομίσθησαν [51], ἀπογράφει Ἀγόρατος,
27. πρῶτον μὲν τῶν αὐτοῦ ἐγγυητῶν τὰ ὀνόματα, ἔπειτα τῶν στρατηγῶν καὶ τῶν ταξιάρχων· ἔπειτα δὲ καὶ ἄλλων τινῶν πολιτῶν. ἡ δὲ ἀρχὴ αὕτη τοῦ παντὸς κακοῦ ἐγένετο. ὡς δὲ ἀπέγραψε τὰ ὀνόματα, οἶμαι

Probo ὡς δὲ, ſed pro ἃ legi malim ᾗ *qua ratione ego aio.* καὶ μάρτυρες εἰσὶ idem eſt, ac ſi dixiſſet τούτου καὶ μάρτυρες εἰσιν οἱ καταμαρτυρήσοντες.

50. τὸ ψήφισμα σοῦ τὸ τῆς βουλῆς] ſic dedi de meo, pro vulgari τὸ ψήφισμα οὕτω τῆς βουλῆς. Cohaeret σοῦ cum καταμαρτυρήσει. contra te teſtabitur. Diuerſum hoc eſt pſephiſma, ab illo, quod p. 131. 39. recitatum fuit, ſimilis tamen argumenti.

51. εἰς τὴν βουλὴν ἐκομίσθησαν] Repone, ἐκομίσθη: de Agorato enim ſolo loquitur. infra: ἐξῆν Ἀγοράτῳ τούτῳ, πρὶν εἰς τὴν βουλὴν κομισθῆναι, ὅτε ἐπὶ τοῦ βωμοῦ ἐκάθητο Μουνυχιάσι, σωθῆναι: ita diſtinguendum. Mox: ἀπόκριναι δή μοι. Ἐβούλοντο τοίνυν etc. poſt vocem μοι exciderunt Agorati Ἀποκρίσεις ad Accuſatoris Quaeſtiones, poſt quas pergit Orator ad nouam materiam. MARKLAND.

Bene habet vulgata, ἐκομίσθησαν, Agoratus puta, et reliqui, qui cum eo in ara Mineruae Munychiae conſederant, Strategi puta et Taxiarchi. Sed cur illi non fuga praeuertebant periculum, ſi ſibi male metuebant?

οἶμαι μὲν καὶ αὐτὸν ὁμολογήσειν. εἰ δὲ μὴ, ἐπ' αὐ-
τοφώρῳ ἐγὼ αὐτὸν ἐξελέγξω. ἀπόκριναι δή μοι [52]. 30.
Ἐβούλοντο [53] τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ἔτι πλειό-
νων αὐτὸν [54] τὰ ὀνόματα ἀπογράψαι· οὕτω σφό-
δρα ἔῤῥωτο ἡ βουλὴ κακόν τι ἐργάζεσθαι· αὐτὸς [55]
δ' οὐκ ἐδόκει αὐτοῖς ἅπαντα τἀληθῆ πω κατηγορη-
κέναι. τούτους μὲν οὖν ἅπαντας ἑκὼν ἀπογράφει, οὐ- 33.
δεμιᾶς αὐτῷ ἀνάγκης οὔσης. μετὰ τοῦτο [56] προσα-
πογράφει ἑτέρους τῶν πολιτῶν. ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐκκλη-
σία Μουνυχιάσιν ἐν τῷ θεάτρῳ ἐγίγνετο, οὕτω σφό-
δρα τινὲς ἐπεμελοῦντο, ὅπως καὶ ἐν τῷ δήμῳ περὶ
τῶν στρατηγῶν καὶ τῶν ταξιαρχῶν μήνυσις γένοιτο· 36.
περὶ δὲ τῶν ἄλλων ἀπέχρη ἐν τῇ βουλῇ μήνυσις ἡ
γεγενημένη [57]. ὥστε καὶ ἐκεῖ παράγουσιν εἰς τὸν δῆ-

μον.

52. poſt δή μοι deeſſe nonnulla paret.

53. ἐβούλοντο] conciliabulum illud latronum, quod βουλὴν appellat.

54. αὐτὸν] ſic dedi ad praeſcriptum Taylori, vel potius ipſius rei, pro vulgari αὐτοί.

55. αὐτὸς δ'] Conſentiunt multi codices in hanc lectionem et diſtinctionem οὕτω σφόδρα ἔῤῥωτο ἡ βουλὴ κακόν τι ἐργάζεσθαι αὐτόν. οὐκ ἐδόκει αὐτοῖς — lectio, vt mihi videtur, haud contemnenda, dummodo in fine legatur οὐκ ἐδόκει δ' αὐτοῖς. *Tam geſtiebat*, vel *ruebat ſenatus ei* (Agorato) *malum dare*. Oratio, id quod paret, eſt ironica. *Verum non videbatur* (Agoratus) *illis* (latronibus) —

56. μετὰ τοῦτο] poſt haec v. deeſt δὲ, quod reſpondeat praemiſſo μέν.

57. μήνυσις ἡ γεγενημένη] Inter μήνυσις et articulum interponunt codices μέν; vnde efficio μόνη. vt

μου. καί μοι ἀπόκριναι, ὦ Ἀγόρατε. ἀλλ᾽ οἶμαί [58] σε ἔξαρνον γενέσθαι ἃ ἐναντίον Ἀθηναίων ἁπάντων
39. ἐποίησας. [59] ὁμολογεῖ μὲν [60] καὶ αὐτὸς, ὅμως δὲ καὶ τὰ ψηφίσματα ὑμῖν τοῦ δήμου [61] ἀναγνώσεται.

ΨΗ-

conſtructio verborum paulo conturbatiorum haec ſit. ἀπέχρη μόνη ἡ μήνυσις ἡ ἐν τῇ βουλῇ γεγενημένη.

58. ἀλλ᾽ οἶμαί σε ἔξαρνον γενέσθαι] Scribe γενήσεσθαι, vel ἂν γενέσθαι: *ſed negaturum te reor.* Sequitur: ὁμολογεῖ μὲν αὐτός· ὅμως δὲ, καὶ τὸ ψήφισμα ὑμῖν τοῦ δήμου ἀναγνώσεται. ita diſtinguendum: et legendum, τὸ ψήφισμα, non τὰ ψηφίσματα. Iterum poſt vocem ἐποίησας deſunt Oratoris Quaeſtiones, et Agorati *Reſponſa*, ſeu Ἀποκρίσεις. Quae paullo ante praecedunt, ita diſtingue — μήνυσις γένοιτο, (περὶ δὲ τῶν ἄλλων ἀπέχρη ἐν τῇ βουλῇ μήνυσις ἡ γεγενημένη) ὥστε καὶ ἐκεῖ παράγουσιν εἰς τὸν δῆμον. iſtud ὥστε connectendum eſt cum praecedentibus οὕτω σφόδρα ἐπεμελοῦντο. Lege etiam, ἡ ἐν τῇ βουλῇ μήνυσις, ἡ γεγενημένη.' MARKLAND.

Mihi videtur leg. eſſe οὐ γὰρ ἂν οἶμαι. *non enim videris mihi ea inſitiaturus eſſe* —

59. ἐποίησας] id eſt hic loci εἶπας. nam qui loquitur vel indicat, denuntiat aliquid, praeſertim in ſenatu vel concione, is quoque *agit.* Locutio eſt *actio.* Verum poſt hoc vocabulum deeſſe videtur titulus ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ ΑΓΟΡΑΤΟΥ.

60. poſt μὲν videtur οὖν vel δὴ deeſſe. tametſi Lyſias in his orationis vinculis paulo eſſe ſolet indiligentior atque parcior.

61. τοῦ δήμου] imo vero τὰ τοῦ δήμου. Verumtamen ſi pluralis hic bene habet, erit in proximo pro ſingulari ψήφισμα plurale ψηφίσματα ſubſtituendum. aut contra.

ΨΗΦΙΣΜΑ. Ὅτι μὲν ἀπέγραψεν Ἀγόρατος οὑ-
τοσὶ τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τὰ ὀνόματα, καὶ τὰ ἐν τῇ
βουλῇ [62] καὶ τὰ ἐν τῷ δήμῳ, καὶ ἐστὶ φονεὺς ἐκεί- 42.
νων, σχεδόν τι οἶμαι ὑμᾶς ἐπίστασθαι. ὡς τοίνυν ἁ-
πάντων τῶν κακῶν αἴτιος τῇ πόλει ἐγένετο, καὶ οὐδ᾽
ὑφ᾽ ἑνὸς αὐτὸν προσήκει ἐλεεῖσθαι, ἐγὼ οἶμαι ὑμῖν
ἐν κεφαλαίοις ἀποδείξειν. ἐπειδὴ γὰρ ἐκεῖνοι συλ-
ληφθέντες ἐδέθησαν, τότε καὶ ὁ Λύσανδρος εἰς τοὺς 133.1
λιμένας τοὺς ὑμετέρους εἰσέπλευσε, καὶ αἱ νῆες αἱ
ὑμέτεραι Λακεδαιμονίοις παρεδόθησαν, καὶ τὰ τεί-
χη κατεσκάφησαν, * καὶ οἱ τριάκοντα [63] κατέστη-
σαν, καὶ τοιοῦτον δεινὸν τῇ πόλει ἐγένετο. ἐπειδὴ 3.
τοίνυν οἱ τριάκοντα κατεστάθησαν, εὐθέως κρίσιν
τοῖς ἀνδράσι τούτοις ἐποίουν ἐν τῇ βουλῇ· ὁ δὲ δῆμος
ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἐν δισχιλίοις ἐψηφίσατο [64]. καί
μοι ἀνάγνωθι τὸ ψήφισμα. ΨΗΦΙΣΜΑ. Εἰ
μὲν οὖν [65] ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἐκρίνοντο, ῥᾳδίως ἂν ἐσώ- 6.

ζοντο·

62. καὶ τὰ ἐν τῇ βουλῇ] ſubaudi ἀπογραφέντα.

63. καὶ οἱ τριάκοντα] copulam, qua vulgati carent, de meo addidi. κατεσκάφησαν an κατεσκάφη legendum ſit, in dubio relinquam, tametſi ſingularis numerus eſt vſitatior, et p. 134. 4. eſt vſurpatus in hac ipſa formula.

64. ἐψηφίσατο] decretum plebs ſciſcebat, quo ſuum in hac cauſa iudicandi ius a ſe in ſenatum e xxx viris et eorum aſſeſſoribus conflatum transferebat, eique facultatem dabat integram viros ab Agorato delatos pro arbitrio aut abſoluendi, aut damnandi.

65. Εἰ μὲν οὖν, κ. τ. λ.] Legi malim ad totam periodum vegetandam hoc modo. Εἰ μὲν οὖν ἐν τῷ δικα-

ζοντο· ἅπαντες γὰρ ἤδη ἐγνωκότες ἦτε, ὃ ἦν κακοῦ
ἡ πόλις, ἐν ᾧ [66] οὐδὲν ἔτι ὠφελεῖν ἐδύνασθε· νῦν δ'
εἰς τὴν βουλὴν αὐτοὺς τὴν ἐπὶ τῶν τριάκοντα εἰσά-
9. γουσιν. ἡ δὲ κρίσις τοιαύτη ἐγίγνετο, οἵαν καὶ ὑ-
μεῖς αὐτοὶ ἐπίστασθε. οἱ μὲν γὰρ τριάκοντα ἐκά-
θηντο ἐπὶ τῶν βάθρων, οὗ νῦν οἱ πρυτάνεις καθέ-
ζονται· δύο δὲ τράπεζαι ἐν τῷ πρόσθεν τῶν τριά-
κοντα ἐκείσθην. τὴν δὲ ψῆφον οὐκ εἰς καδίσκους, ἀλ-
12. λὰ φανερὰν ἐπὶ τὰς τραπέζας ταύτας ἔδει τίθε-
σθαι. τὴν μὲν καθαιροῦσαν, ἐπὶ τὴν ὑστέραν· τὴν
δὲ σώζουσαν, ἐπὶ τὴν προτέραν. ὥστε ἐκ τίνος τρόπου
ἔμελλέ τις αὐτῶν [67] σωθήσεσθαι; ἑνὶ δὲ λόγῳ, ὅσοι
15. εἰς τὸ βουλευτήριον ἐπὶ τῶν τριάκοντα εἰσῆλθον κρι-
θησόμενοι, ἁπάντων θάνατος κατεγινώσκετο· καὶ
οὐδενὸς ἀπεψηφίσαντο, πλὴν Ἀγοράτου τουτουί: τοῦ-

Gg 2 τον

στηρίῳ ἐκρίνοντο, ῥᾳδίως ἂν ἐσώζοντο· ἅπαντες γὰρ ἤδη ἐγνωκότες ἦτε, ὃ ἦν κακοῦ ἡ πόλις· νῦν δ' εἰς τὴν βουλὴν αὐτοὺς τὴν ἐπὶ τῶν τριάκοντα εἰσάγουσιν· ἐν ᾗ οὐδὲν ἔτι ὠφελεῖν ἐδύνασθε. Poſtremum membrum iampridem ſuis ſedibus auulſum et iſtud ᾗ continuo in ᾧ deformatum elegantiſſimam iuncturam miſere funeſtauit. τ.

66. ἐν ᾧ bene habet, idem ſignificans atque ὅτε vel ὅπου. *cum*, *quando*, *vbi*. nihil hic eſt tranſpoſitum. Nexus ratiocinii, haud ille nimis obſcurus, hic eſt. In iudicio populi libero atque legitimo, ſi de illis lata fuiſſet ſententia, abſoluti abiſſent. noratis enim eos inſontes eſſe, perinde atque multos alios, qui per illorum temporum calamitatem in iudicium inducti fuiſſent, nullius noxiae rei, capitisque damnati. cernebatis enim labem reipublicae, ſed mederi non item noratis.

67. τις αὐτῶν] interponi velim ἄν.

τὸν δὲ ἀφεῖσαν, ὡς εὐεργέτην ὄντα· ἵνα δὲ εἰδῆτε, ὡς πολλοὶ ὑπὸ τούτου τεθνᾶσι, βούλομαι ὑμῖν τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἀναγνῶναι [68]. Ἐπειδὴ τοίνυν, ὦ ἄνδρες 18.
δικασταί, θάνατος αὐτῶν κατεγνώσθη, καὶ ἔδει αὐτοὺς ἀποθνήσκειν, μεταπέμπονται εἰς τὸ δεσμωτήριον, ὁ μὲν * ἀδελφὴν [69]· ὁ δὲ, μητέρα· ὁ δὲ, γυναῖκα· ὁ δ' εἴ τις [70] ἦν ἑκάστῳ αὐτῶν προσήκουσα· 21.
ἵνα

68. poſt ἀναγνῶναι deeſt titulus, aut Ἀνάγνωσις, aut Κατάλογος, aut Ὀνόματα.

69. ἀδελφὴν] ſic de meo dedi, pro vulgari ἀδελφόν. ob inſequentia nomina, quae ſunt omnia foeminina. Neque enim licebat nexis, mox morti dandis, mares ad ſe arceſſere neceſſarios; ſed foeminas ſolummodo, quae defunctos lauarent, veſtirent, exponerent, quae munia ſunt, non virilia, ſed muliebria.

70. εἴ τις ἑκάστῳ αὐτῶν προσήκουσα] Lego, προσήκων. quare enim *Foeminas* tantum accerſerent condemnati? quin et ſtatim dicit ἀσπασάμενοι τοὺς αὐτῶν, et paulo ante dixerat, τὸν ἀδελφὸν ab hoc vel illo accerſitum fuiſſe. Paulo ante legendum, βούλομαι ὑμῖν τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἀναγνῶναι. Ονοματα. Ἐπειδὴ τοίνυν, etc. Vulgo deeſt ονοματα. quemadmodum in Andocide de Myſter. p. 3. καί μοι λάβε καὶ ἀνάγνωθι αὐτῶν τὰ ὀνόματα. ονοματα. Τούσδε Ἀνδρόμαχος ἐμήνυσεν, Ἀλκιβιάδην, etc. Sic et ibi legendum, cum ante deeſſet ονοματα: paulo poſt enim recte habetur, καί μοι λάβε καὶ ἀνάγνωθι τὰ ὀνόματα αὐτῶν. Ονοματα. Τούσδε Τεῦκρος ἐμήνυσε, Φαῖδρον etc. et ita rurſus p. 5. Quin et idem iterum defectus videtur eſſe p. 7. eiuſdem Orationis, poſt voces καὶ αὐτοῖς ἀναγίνωσκε. MARKLAND.

εἴ τις] codices bene multi ἤ τις. ambigo, vtrum

ἵνα τὰ ὕστατα ἀσπασάμενοι τοὺς αὑτῶν, οὕτω τὸν βίον τελευτήσειαν. καὶ δὴ καὶ Διονυσόδωρος μεταπέμπεται τὴν ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν εἰς τὸ δεσμωτήριον, γυναῖκα ἑαυτοῦ οὖσαν. πυθομένη δ' ἐκείνη ἀφ-
24. ικνεῖται, μέλαν τε ἱμάτιον ἠμφιεσμένη [71], ὡς εἰκὸς ἦν ἐπὶ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, τοιαύτῃ συμφορᾷ κεχρημένῳ. ἐναντίον δὲ τῆς ἀδελφῆς τῆς ἐμῆς Διονυσόδωρος τά τε οἰκεῖα τὰ αὑτοῦ διέθετο, ὅπως αὐτῷ ἐδόκει, καὶ περὶ Ἀγοράτου τούτου ἔλεγεν, ὅτι αἴτιος
27. ἦν [72] τοῦ θανάτου· καὶ ἐπέσκηπτεν ἐμοὶ καὶ Διονυσίῳ τούτῳ, τῷ ἀδελφῷ τῷ αὑτοῦ, καὶ τοῖς φίλοις πᾶσι, τιμωρεῖν ὑπὲρ αὑτοῦ Ἀγόρατον· καὶ τῇ γυναικὶ τῇ αὑτοῦ ἐπέσκηπτε (νομίζων αὐτὴν κύειν ἐξ αὐτοῦ) ἐὰν γένηται αὐτῇ παιδίον, φράζειν τῷ γε-
30. νομένῳ, ὅτι τὸν πατέρα αὐτοῦ Ἀγόρατος ἀπέκτεινε, καὶ κελεύειν τιμωρεῖν ὑπὲρ αὐτοῦ, ὡς φονέα ὄντα. ὡς οὖν ἀληθῆ λέγω, μάρτυρας τούτων παρέξομαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Οὗτοι μὲν τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀ-
33. θηναῖοι, ὑπ' Ἀγοράτου ἀπογραφέντες ἀπέθανον.

praeſtet. vtrumuis praeferas, ſemper poſt προσήκουσα ſubaudiri debet ταύτην.

71. μέλαν τε ἱμάτιον ἠμφιεσμένη] *Stephanus* μέλαν γε. Forte, μέλαν θοἰμάτιον: nempe, ſolennem *illum* habitum lugubrem. Mox, pro τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, ſcribe αὑτῆς. MARKLAND.

Aut τε eſt delendum, aut deeſt haec ferme ſententia καὶ δακρύουσα, vel δεδακρυμένη (nam perinde eſt) aut καὶ πενθοῦσα.

72. ἦν] malim aut ᾖ aut εἴη.

ἐπεὶ δὲ τούτους ἐκποδὼν ἐποιήσαντο οἱ τριάκοντα, σχεδὸν οἶμαι ὑμᾶς ἐπίστασθαι, ὡς πολλὰ καὶ δεινὰ μετὰ ταῦτα τῇ πόλει ἐγένετο. ὧν οὗτος ἁπάντων αἴτιός ἐστιν, ἀποκτείνας ἐκείνους, ἀνιῶμαι μὲν οὖν
ὑπομιμνήσκων τὰς γεγενημένας συμφορὰς τῇ πό- 36.
λει, ἀνάγκη δ' ἐστὶν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ἐν τῷ παρόντι καιρῷ, ἵν' εἰδῆτε, ὡς σφόδρα ὑμῖν * οὐκ ἐλεεῖν[73] προσήκει Ἀγόρατον. ἴστε μὲν γὰρ τοὺς ἐκ Σαλαμῖνος τῶν πολιτῶν κομισθέντας, οἷοι ἦσαν καὶ ὅσοι, καὶ
οἵῳ ὀλέθρῳ ὑπὸ τῶν τριάκοντα ἀπώλοντο. ἴστε δὲ 39.
τοὺς ἐξ Ἐλευσῖνος, ὡς πολλοὶ ταύτῃ τῇ συμφορᾷ ἐχρήσαντο. μέμνησθε δὲ καὶ τοὺς ἐνθάδε διὰ τὰς ἰδίας ἔχθρας ἀπαγομένους εἰς τὸ δεσμωτήριον. οἳ οὐ-
δὲν κακὸν τὴν πόλιν ποιήσαντες, ἠναγκάζοντο αἰ- 42.
σχίστῳ καὶ ἀκλεεστάτῳ ὀλέθρῳ ἀπόλλυσθαι· οἱ μὲν, γονέας σφετέρους αὐτῶν πρεσβύτας καταλιπόντες, οἳ ἤλπιζον ὑπὸ τῶν σφετέρων αὐτῶν παίδων γηροτροφηθέντες, ἐπειδὴ τελευτήσαιεν τὸν βίον, ταφήσεσθαι· οἱ δὲ ἀδελφὰς ἀνεκδότους· οἱ δὲ, παῖ- 134.1
δας μικροὺς πολλῆς ἔτι θεραπείας δεομένους. οὓς, ὦ

ἄνδρες

73. ἐλεεῖν] Recte habet Cod. *Steph.* μὴ ἐλεεῖν. Nam illa altera locutio per Ironiam rariſſima eſt in auctore noſtro. Haec familiariſſima. Modo in ſuperioribus: Ὡς τοίνυν ἁπάντων τῶν κακῶν αἴτιος τῇ πόλει ἐγένετο, καὶ οὐδ' ὑφ' ἑνὸς αὐτὸν προσήκει ἐλεεῖσθαι, κ. τ. λ. Atque ita in oratione c. *Eratoſth.* Ἥκει δ' ὑμῖν ἐκεῖνος ὁ καιρὸς, ἐν ᾧ δεῖ συγγνώμην καὶ ἔλεον μὴ εἶναι ἐν ταῖς ὑμετέραις γνώμαις. TAYLOR.

Ego οὐκ praepoſui de meo ante voc. ἐλεεῖν.

ἄνδρες δικασταί, ποίαν τινὰ οἴεσθε γνώμην περὶ του-
3 του[74] ἔχειν, ἢ ποίαν τινὰ ἂν ψῆφον θέσθαι, εἰ ἐπ'
ἐκείνοις γένοιτο[75], ἀποστερηθέντας διὰ * τοῦτον[76]
τῶν ἡδίστων; ἔτι δὲ[77] τὰ τείχη ὡς κατεσκάφη, καὶ
αἱ νῆες τοῖς πολεμίοις παρεδόθησαν, καὶ τὰ νεώ-
ρια[78] καθῃρέθη, καὶ Λακεδαιμόνιοι τὴν ἀκρόπο-
6 λιν[79] ὑμῶν εἶχον, καὶ ἡ δύναμις ἅπασα τῆς πό-
λεως παρελύθη, ὥστε μηδὲν διαφέρειν τῆς ἐλαχί-
στης πόλεως τὴν πόλιν· πρὸς δὲ τούτοις, τὰς[80] ἰδίας
οὐσίας ἀπωλέσατε. καὶ τὸ τελευταῖον, συλλήβδην
ἅπαντες ὑπὸ τῶν τριάκοντα ἐκ τῆς πατρίδος ἐξη-

74. περὶ τούτου] Mox dicit διὰ τούτων, *per hos*, nempe Agoratum et τοὺς XXX. Hic itaque ſcribendum περὶ τούτων, aut illic διὰ τοῦτο. Pro γένοιντο, forte leg. γένοιτο: *ſi res eſſet arbitrii illorum.* MARKLAND.

75. γένοιτο] ſic dedi, ad Taylori et Marklandi ſententiam, pro γένοιντο vulgari. ſubauditur τὸ θέσθαι τὴν ψῆφον.

76. διὰ τοῦτον] ſic dedi ex opinatione mea, ad quam nuper acceſſit auctoritas Vindobonenſis, pro vulgari διὰ τούτων. *propter hunc*, Agoratum puta.

77. ἔτι δὲ] ſubaudi a communi e ſuperioribus repetendum μέμνησθε.

78. καὶ τὰ νεώρια] articulum de meo addidi, quo vulgati carent.

79. τὴν ἀκρόπολιν ἡμῶν — τῆς πόλεως — τῆς ἐλαχίστης πόλεως τὴν πόλιν] Moleſta eſt eadem vox toties repetita in eadem ſententia. ſuſpicor vltimam τὴν πόλιν eſſe a Gloſſatore Grammatico. niſi ſupra, ἡ δύναμις ἅπασα τῆς πόλεως παρελύθη, pro τῆς πόλεως ſcribendum ſit τῆς πολιτείας. MARKLAND.

80. τούτοις τὰς] videtur καὶ interponendum eſſe.

λάθητε. ταῦτα ἐκεῖνοι οἱ ἀγαθοὶ ἄνδρες αἰσθόμενοι, οὐκ ἔφασαν ἐπιτρέψαι τὴν εἰρήνην, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ποιήσασθαι. οὓς σὺ, Ἀγόρατε [81], βουλομένους ἀγαθόν τι πρᾶξαι τῇ πόλει [82], ἀπέκτεινας, μηνύσας αὐτοὺς τῇ * βουλῇ [83], ἐπιβουλεύειν τῷ πλή- 9.

81. οὓς σὺ Ἀγόρατε, κ. τ. λ.] Multa ſunt in hoc commate, quae mihi ſtomachum mouent. 1. Iſtud τῇ πόλει vſque ad nauſeam ingeminatum, ἀγαθόν τι πρᾶξαι τῇ πόλει, ἀπέκτεινας, μηνύσας αὐτοὺς τῇ πόλει — καὶ αἴτιος εἶ ἁπάντων τῇ πόλει τῶν κακῶν τῶν γεγενημένων: quorum omnia non ſunt Graeca. 2. Iſtud βουλόμενος etc. eſt praeter rem, ſed hoc facilem medicinam recipit, legendo βουλομένους, quae veriſſima eſt lectio. 3. Falſo id dicitur delationem Agorati huiusmodi eſſe, hos homines ἐπιβουλεύειν τῷ πλήθει. Infra enim. Δεῖ τοίνυν αὐτὸν ὡς δικαίως ἐμήνυσε ταῦτα, ἀποφαίνειν, ὁρῶν αὐτοὺς πονηρὰ καὶ οὐκ ἐπιτήδεια τῷ δήμῳ τῷ ὑμετέρῳ πράττοντας, οἴομαι δὲ οὐδ' ἂν τοῦτο αὐτὸν ἐπιχειρῆσαι ἀποδεικνῦναι. 4. Denique male vſurpatur τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ, cum ad Agoratum oratio conuertitur. TAYLOR.

Pro βουλόμενος vulgari dedi βουλομένους.

82. ἀγαθόν τι πρᾶξαι τῇ πόλει] Forte, τὴν πόλιν. Iſocrates Panegyrico: ὅστις οὖν οἴεται τοὺς ἄλλους κοινῇ πράξειν ἀγαθόν. Demoſthenes Orat. περὶ Συντάξ. τὴν πόλιν πρᾶξαι ἀγαθά. Lucas tamen Actor. IX, 13. altera forma vtitur: ὅσα κακὰ ἐποίησε τοῖς ἁγίοις σου. et Iſocrates Orat. de *Bigis*, ad finem: et Xenophon Hellen. IV. p. 540. ἐνόμιζε καταπρᾶξαι ἄν τι τῇ πόλει ἀγαθόν. MARKLAND.

83. τῇ πόλει ἐπιβουλεύειν τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ· καὶ αἴτιος εἶ etc.] Ita interpungendum poſt ὑμετέρῳ: et legendum, καὶ τῷ πλήθει: diſtinguit enim τὴν πό-

12. πλήθει τῷ ἡμετέρῳ, καὶ αἴτιος εἶ ἁπάντων τῇ πόλει τῶν κακῶν τῶν γεγενημένων· νῦν οὖν μνησθέντες καὶ τῶν ἰδίων ἕκαστος δυστυχημάτων, καὶ τῶν κοινῶν τῆς πόλεως, τιμωρεῖσθε τὸν αἴτιον τούτων.

15. Θαυμάζω δ' ἔγωγε, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὅ, τι ποτὲ τολμήσει πρὸς ὑμᾶς ἀπολογεῖσθαι· δεῖ γὰρ αὐτὸν ἀποδεῖξαι, ὡς οὐ κατεμήνυσε τῶν ἀνδρῶν τούτων, οὐδ' αἴτιος αὐτοῖς ἐστι τοῦ θανάτου· ὃ οὐκ ἂν [84] δύναιτο οὐδέποτε ἀποδεῖξαι. πρῶτον μὲν γὰρ τὰ
18. ψηφίσματα αὐτοῦ [85] τὰ ἐκ τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δή-

λιν a τῷ πλήθει. exempla paſſim. Editio *Vanderheidii* in Parentheſi male includit haec quatuor vocabula, τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ, quaſi eſſent exegetica tantum vocum τῇ πόλει. Sequitur: καὶ αἴτιος εἶ ἁπάντων τῇ πόλει τῶν κακῶν τῶν γεγενημένων. aures eruditas laedet, niſi fallor, hic ordo verborum. potior foret, καὶ αἴτιος εἶ ἁπάντων τῶν κακῶν τῶν τῇ πόλει γεγενημένων. MARKLAND.

Pro vulgari τῇ πόλει dedi de meo τῇ βουλῇ, id eſt πρὸς τὴν βουλήν. qui ad ſenatum detuleris, vel denunciaueris, hoc viros plebi noſtrae inſidiari.

84. κἂν δύναιτο, κ. τ. λ.] Delet haec Schottus. Sed feſtinanter nimis, ſi me audias. Lege ὃ οὐκ ἂν δύναιτο οὐδέποτε ἀποδεῖξαι. Aliquatenus praeiuit Scaliger. TAYLOR.

Conie͏cturam Taylori probaui, a Vindobon. confirmatam.

85. αὐτοῦ] Quare iterum hoc deleat Schottus plane neſcio. TAYLOR.

τὰ ψηφίσματα αὐτοῦ, τὰ ἐκ τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου, καταμαρτυρεῖ,] Ita diſtinguendum: et con-

μου καταμαρτυρεῖ, διαῤῥήδην ἀγορεύοντα περὶ ὧν Ἀγόρατος κατείρηκεν· ἔπειτα ἡ κρίσις, ἣν ἐκρίθη ἐπὶ τῶν τριάκοντα καὶ ἀφείθη, διαῤῥήδην λέγει, Διότι (φησὶν) ἔδοξε τἀληθῆ εἰσαγγεῖλαι. Καί μοι ἀνάγνωθι τὰ ψηφίσματα καὶ τὰς γραφάς. ΨΗ- 21.
ΦΙΣΜΑΤΑ. ΓΡΑΦΑΙ [86]. Ὡς μὲν οὖν οὐκ ἀπέγραψεν, οὐδενὶ τρόπῳ δύναιτ' ἂν ἀποδεῖξαι. δεῖ

τοί

ſtruendae voces αὐτοῦ καταμαρτυρεῖ, non τὰ ψηφίσματα αὐτοῦ. Parua ſunt haec, fateor: ſed haec parua Virum magnum, *Schottum*, in errorem induxerunt, vt putaret eiiciendam eſſe vocem αὐτοῦ, quam tamen poſtulat ſenſus. MARKLAND.

86. ΨΗΦΙΣΜΑ. ΓΡΑΦΗ.] Ante has voces MS. *Stephani* bene inſerit, καί μοι ἀνάγνωθι. Pro ΨΗΦΙΣΜΑ vero, legendum ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ: *duo* enim erant, vnum τῆς βουλῆς, alterum τοῦ δήμου, vt paulo ante dixit. ΓΡΑΦΗ autem eſt κρίσις ſeu *Conſultum* τῶν XXX, cuius particulam modo citauerat, Διότι ἔδοξε etc. MARKLAND.

In vulgatis locus hic ſic circumfertur. εἰσαγγεῖλαι. ΨΗΦΙΣΜΑ. ΓΡΑΦΗ. ὡς μὲν οὖν. Ego collatis inter ſe codicum lectionibus hanc conflaui, quam arbitror a vera Lyſiae manu proxime abeſſe. Εἰσαγγεῖλαι. καί μοι ἀνάγνωθι τὰ ψηφίσματα καὶ τὰς γραφάς. ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ. ΓΡΑΦΑΙ. Ὡς μὲν οὖν — In plurali dixit τὰς γραφὰς et ΓΡΑΦΑΙ. Vocabulum γραφὴ h. l. a Lyſia ſenſu rariuſculo vſurpatum eſt pro ἀπογραφή. Deſignat illos duos indices ab Agorato, id quod e ſuperioribus conſtat, alium poſt alium, exhibitos, in quibus perſcripſerat nomina a ſe delatorum. Paulo poſt, ſub exitum huius paginae recurrit voc. γραφὴ hoc ſenſu *indicis*, *d' une liſte*.

τοίνυν αὐτὸν ὡς δικαίως ἐμήνυσε ταῦτα [87], ἀποφαίνειν, ὁρῶν αὐτοὺς πονηρὰ καὶ οὐκ ἐπιτήδεια τῷ δή-
24. μῳ τῷ ὑμετέρῳ πράττοντας. οἴομαι δ' οὐδ' ἂν * τοῦτό γ' αὐτὸν [88] ἐπιχειρῆσαι ἀποδεικνύναι. οὐ γὰρ δήπου [89], εἴ τι κακὸν τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων εἰργάσαντο,

87. ταῦτα] malim πάντας. delatos a ſe cunctos merito delatos eſſe.

88. οἴομαι κ. τ. λ.] οἴομαι δὲ οὐδ' ἂν τουτο αὐτὸν ἐπιχειρῆσαι ἀποδεικνύναι. Steph. TAYLOR.

Partim de meo dedi οἴομαι δ' οὐδ' ἂν τοῦτό γ' αὐτὸν pro vulgari οἴομαι οὐδ' ἂν τοῦτον αὐτόν.

89. οὐ γὰρ δήπου κ. τ. λ.] Recte iam tandem Schottus ſuſtulit ocioſum iſtud ὁ δῆμος. Minus tamen recte interpres, qui in eius verba ſemper fere iurat, ὁ δῆμος τιμωροῦντες. Vtrique communiter etiam deletis delendis impoſuit huius loci praua diſtinctio. Emendabit lector naſutus mecum. Οὐ γὰρ δήπου εἴ τι κακὸν τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων εἰργάσαντο, οἱ τριάκοντα, δεδιότες μὴ καταλυθείησαν, τιμωροῦντες ὑπὲρ τοῦ δήμου ἂν αὐτοὺς ἀπέκτειναν. TAYLOR.

μὴ καταλυθείησαν, ὁ δῆμος τιμωροῦντες etc.] Lego et diſtinguo: οὐ γὰρ δήπου εἴ τι κακὸν τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων εἰργάσαντο, οἱ Τριάκοντα, δεδιότες μὴ καταλυθείη ἂν ὁ δῆμος, τιμωροῦντες ὑπὲρ τοῦ δήμου ἂν αὐτοὺς ἀπέκτειναν· *Si enim iſti populum* (vel, *ſtatum popularem*) *Athenienſem in re qualibet laeſiſſent, Trigintaviri non puniſſent eos morte, popularis ſtatus gratia, vel metu ne Democratia diſſolueretur: immo contra*, muneribus eos affeciſſent. Ο δῆμος eſt *Democratia*, ſtatus popularis. vbique occurrit tum apud Noſtrum, tum Aeſchinem, Lycurgum, Diog. Laertium, etc. Male has voces delet *Schottus*. par huic mendum Orat. XIX. vbi pro ᾠήθησαν Stephanus reſtituit ᾠήθη ἄν. Mox,

σαντο [90], οἱ τριάκοντα, δεδιότες μὴ καταλυθείη ἂν ὁ δῆμος, τιμωροῦντες ὑπὲρ τοῦ δήμου ἂν αὐτοὺς ἀπέκτειναν. ἀλλ' οἶμαι πολὺ τοὐναντίον τούτου [91]. ἀλλ' 27.
ἴσως φήσει ἄκων τοσαῦτα [92] κακὰ ἐργάσασθαι· ἐγὼ δ' οὐκ οἶμαι, ὦ ἄνδρες δικασταί, οὐδὲ ἐάν τις ὑμᾶς ὡς μάλιστα ἄκων μεγάλα κακὰ ἐργάσηται, ὧν μὴ οἷόν τε γενέσθαι ἐστὶν ὑπερβολὴν, οὐ τούτου ἕνεκα οὐ δεῖν ὑμᾶς ἀμύνεσθαι [93]. εἶτα δὲ καὶ ἐκεῖνο με- 30.
μνῆσθαι [94], ὅτι ἐξῆν Ἀγοράτῳ τούτῳ, πρὶν εἰς τὴν

βουλὴν

pro εἶτα δὲ καὶ ἐκεῖνο μεμνῆσθαι, forte ſcribendum δεῖ. Vulgata tamen ferri poteſt. MARKLAND.

Ego locum hunc in vulgatis a mala interpunctione vniusque literae redundantia miſere affectum, ad mentem Marklandi, a quo feliciter ſanatus eſt, reſtitui.

90. εἰργάσαντο] redit ad delatos ab Agorato.

91. τἀναντίον τούτου] occiſi ſunt ſcil. e contrario, quod ſalutaria reipublicae conſilia agitabant, cautumque ibant, ne libertas publica iugularetur.

92. τοσαῦτα] grauiter dictum. Nam cum haud ſit inconſentaneum, aliquem imprudentem et inuitum aliquando labi, errore ſuo, alienoue impulſu, tum eſt admodum improbabile, eum inuitum ſaepe ruere. contra vero, quo ſaepius peccet, hoc certius conſtat eum data opera peccare volentem.

93. οὐ τούτου ἕνεκα οὐ δεῖν ὑμᾶς ἀμύνεσθαι] idem eſt ac ſi dixiſſet, οὐκ οἴομαι δεῖν ὑμᾶς διὰ τοῦτο οὐκ ἀμύνεσθαι. *non autumo vos ideo oportere vltionem omittere.* Denique ſitne οὐ δεῖν, vt eſt in libris, ſeruandum, an οὐδὲ δεῖν legendum, in medio relinquam, et nil magnopere intereſt.

94. μεμνῆσθαι] Taylor mauult μέμνησθε. Haud repugnabo. verum neque in vulgata video, quod ob-

βουλὴν κομισθῆναι, ὅτε ἐπὶ τοῦ βωμοῦ ἐκάθητο Μουνυχιάσι, σωθῆναι. καὶ γὰρ πλοῖα παρεσκεύαστο, καὶ οἱ ἐγγυηταὶ [95] ἕτοιμοι ἦσαν συναπιέναι. καίτοι εἰ ἐκείνοις ἐπείθου, καὶ ἠθέλησας ἐκπλεῦσαι μετ' ἐκείνων, οὔτ' ἂν ἑκὼν, οὔτε ἄκων, τοσούτους Ἀθηναίους ἀπέκτεινας· νῦν δὲ πεισθεὶς, ὑφ' ὧν τότε ἐπείσθης, εἰ τῶν στρατηγῶν καὶ τῶν ταξιάρχων τὰ ὀνόματα μόνον εἴποις, μέγα τι ᾤου παρ' αὐτῶν διαπράξασθαι [96]. οὔκουν τούτου ἕνεκα δεῖ σε παρ' ἡμῶν συγγνώμης τινὸς τυχεῖν, ἐπεὶ οὐδὲ ἐκεῖνοι παρὰ σοῦ οὐδεμιᾶς ἔτυχον, οὓς σὺ ἀπέκτεινας. καὶ Ἱππίας μὲν ὁ Θάσιος καὶ Ξενοφῶν ὁ Ἰκαριεὺς [97], οἳ ἐπὶ τῇ αὐτῇ αἰτίᾳ τούτῳ ὑπὸ τῆς βουλῆς μετεπέμφθησαν,

οὗτοι

ſtet. Aut enim poteſt infinitiuus hic pro more ſolito graecorum accipi pro imperatiuo, vbi δεῖ ſubauditur, aut poteſt a communi e ſuperioribus repeti οἴομαι ὑμᾶς, arbitror vos meminiſſe.

95. καὶ ἐγγυηταὶ ἕτοιμοι] Scribe, καὶ οἱ ἐγγυηταὶ, vt ſupra et infra. Paulo ante, diſtinguendum poſt Μουνυχιάσι, non poſt ἐκάθητο. MARKLAND.
Addidi articulum οἱ, quo vulgati carent.

96. διαπράξασθαι] Lege, διαπράξεσθαι, *te conſecuturum eſſe.* MARKLAND.

97. Καριεὺς] „Nullus fuit demus Καρία in Attica, vnde gentile formari poſſit Καριεύς. Tu lege meo periculo Ἰκαριεὺς a pago ſeu demo Ἰκαρία, a quo gentile Ἰκαριεὺς inuenitur apud *Demoſthenem contra Cononem*, et de illo demo, quem alii Ἰκάριον, alii Ἰκαρίαν vocant, marmoris *Arundeliani* Chronicon loquitur pag. 3. lin. 55. tum *Harpocratio*, *Stephanus*, *Suidas*, et alii.„ Palmer. Vide quoque *Meurſium de Pagis*. TAYLOR.

ὅτοι μὲν ἀπέθανον· ὁ μὲν, ςρεβλωθεὶς, Ξενοφῶν, ὁ δὲ, Ιππίας, ὅτω 98· διότι ὀκ ἀνάξιοι 99 ἐδόκουν τοῖς

98. οὕτω] Si fas ſit non omnia ſcire, ſit iſtud portentum inter ea, quae iuxta ſciam cum maxime inſcientibus. TAYLOR.

ὁ δὲ Ἱππίας, οὕτω] *Eodem modo:* ſcil. quaeſtioni ſubiectus. ſed vocem ὅτω mihi ſuſpectam reddunt Diſtributiua iſta μὲν et δὲ, quae Diſſimilitudinem aliquam poenarum innuere videntur. Modus aliquis ſupplicii, quod patiebatur Hippias, forte latet ſub iſta voce. Vide Pollucem VIII, 7. ſegm. 71. vbi recenſet *inſtrumenta carnificis*, quae erant ξίφος, βρόχος, τύμπανον, φάρμακον, κώνειον. Plura vide apud Ariſtophanem in Ranis. MARKLAND.

Miror ambos hoſce viros doctiſſimos in re plana et obuia aeſtuare, et de obſcuritate queri, et inſcitiam ſuam fateri, neque recordari eorum, quae bene norant, et alibi recte ipſi tradiderant. Velim omnes auctorum graecorum locos ſalebroſos ita eſſe planos et expeditos, atque hic eſt. ὅτως ἀποθνήσκειν, cum opponitur τῷ ςρεβλωθεὶς ἀποθνήσκειν, idem eſt atque ſimpliciter morti dari, ſine praemiſſo tormentorum cruciatu. ὅτως idem eſt atque ἁπλῶς, vulgari mortis genere, quo plerique interimuntur, qui ſupplicio capitis luunt. v. Herodot. p. 119. 11. edit. Gronou. Ariſtophanis Ranas v. 638. Markland ad Demoſth. Midianam p. 89. 6. Ego ipſe quoque hoc de vſu particulae ὅτως, ni fallor, ad Polybium admonui, et exempla plura contuli.

99. ὀκ ἀνάξιοι] ſic dedi de meo, duobus vocabulis, quae in vulgatis exemplaribus tria ſunt οὐκ ἂν ἄξιοι. Eſſe ἂν h. l. importuniſſimum aienti Tayloro largior equidem, nego tamen, quod ille ait, recte a

τοῖς τριάκοντα σωτηρίας εἶναι, (οὐδένα γὰρ Ἀθηναίων ἀπώλλυσαν) [100] Ἀγόρατος δὲ ἀφείθη, διότι ἐδό-
42. κει ἐκείνοις τὰ ἥδιστα πεποιηκέναι. Ἀκούω δ' αὐτὸν καὶ εἰς Μενέστρατον ἀναφέρειν τι περὶ τῶν γραφῶν τούτων. τὸ δὲ τοῦ Μενεστράτου πρᾶγμα τοιοῦτον ἐγένετο. ὁ Μενεστράτος οὗτος ἀπεγράφη ὑπὸ τοῦ Ἀγοράτου, καὶ συλληφθεὶς ἐδέδετο. Ἀγνόδωρος δ' ἦν
135. 1. Ἀμφιτροπαιεὺς [1], δημότης τοῦ Μενεστράτου, Κριτίου κηδεστὴς, τοῦ τῶν τριάκοντα· οὑτοσὶ ὤν, ὅτε ἡ ἐκκλησία Μουνυχιάσιν [2] ἐν τῷ θεάτρῳ ἐγένετο, ἅμα
3. μὲν βουλόμενος τὸν Μενέστρατον σωθῆναι, ἅμα δὲ, ὡς πλείστους ἀπογραφέντας ἀπολέσθαι, παράγει αὐτὸν

Coislin. abeſſe. Duo vocabula ἂν ἄξιοι in vnum ἀνάξιοι erant contrahenda. Xenophon et Hippias videbantur triginta tyrannis non indigni, qui ſeruarentur propterea, quod ciuem Athenienſem nullum peſſumdediſſent ſua delatione. Non indigni ſalute ſunt homines frugi. Hi videbantur illi duo tyrannis eſſe. propterea de medio eos tollebant. nam hominem frugi, dignum vitalibus auris, non poterant pati quemquam ſupereſſe,

100. ἀπώλλυσαν] hi duo nempe modo dicti, Xenophon et Hippias, nemini cauſam exitii denunciatione ſua attulerant. h. e. neminem indicauerant.

1. Ἀμφιτροπαιεὺς] Ἀμφοτροπαιεὺς *Ald. Coisl.* Κηφισιᾶσιν ἕτερον ἀγρὸν, Ἀμφιτροπῆσιν ἐργαστήρια δύο. Aeſch. *c. Timarch.* TAYLOR.

2. ἐν Μουνυχιάσιν] Lege Μουνυχιάσιν abſque ἐν, vt ſemper alibi ſolet noſter, atque vti legebat quoque *Ald.* Vid. *Duker.* ad *Thucyd.* VIII. 92. TAYLOR. Suſtuli praepoſitionem.

αὐτὸν εἰς τὸν δῆμον. καὶ * εὑρίσκονται [3] αὐτῷ κατὰ τὸ ψήφισμα τουτὶ ἄδειαν [4]. ΨΗΦΙΣΜΑ. Ἐπειδὴ δὲ τοῦτο τὸ ψήφισμα ἐγένετο, μηνύει ὁ Μενέστρατος καὶ προσαπογράφει ἑτέρους τῶν πολιτῶν. 6. τοῦτον μέντοι οἱ μὲν τριάκοντα ἀφεῖσαν, ὥσπερ Ἀγόρατον τουτονὶ, δόξαντα ἀληθῆ εἰσαγγεῖλαι. ὑμεῖς δὲ πολλῷ χρόνῳ ὕστερον, λαβόντες ἐν δικαστηρίῳ, ὡς ἀνδροφόνον ὄντα, θάνατον δικαίως καταψηφισάμενοι, τῷ δημίῳ [5] παρέδοτε, καὶ ἀπε-

τυμπα-

3. εὑρίσκων] Rectius εὑρίσκει. TAYLOR.

καὶ εὑρίσκων τε αὐτῷ etc.] Lego: καὶ εὕρισκέ γε (vel εὑρίσκετο) αὐτῷ κατὰ τὸ ψήφισμα τουτὶ ἄδειαν. ψήφισμα. Ἐπειδὰν δὲ τοῦτο τὸ ψήφισμα ἐγένετο, etc. Andocides de Myſter. p. 5. Τεῦκρος ἦλθε Μεγαρόθεν ἄδειαν εὑρόμενος. In *Stephani* Edit. deeſt ψήφισμα, quod in ſuam inſeruit *Vanderheidius*, ex coniectura, opinor. certiſſimam tamen reſtitutionem puto. Mox ſic diſtingue et lege, ἀληθῆ εἰσαγγεῖλαι· ὑμεῖς δὲ πολλῷ χρόνῳ ὕστερον λαβόντες, ἐν δικαστηρίῳ, ὡς ἀνδροφόνον ὄντα, θάνατον δικαίως καταψηφισάμενοι, τῷ δημίῳ παρέδοτε· καὶ ἀπετυμπανίσθη. *Schottus* quoque coniecerat τῷ δημίῳ, *carnifici*, pro τῷ δήμῳ. M.

Duo vocabula, in vulgatis h. l. verſantia εὑρίσκων τε, in vnum εὑρίσκονται contraxi. *impetrant*, quoquo modo, qũaqua arte vel fraude obtinent, vt ei venia ſpiritus daretur. Critias puta, et Hagnodorus, iisque dediti.

4. poſt ἄδειαν auctore Marklando, addidi titulum, quo vulgatae carent. Nam decretum hic recitari teſtatur vocabulum τουτὶ.

5. τῷ δήμῳ] f. τῷ δημίῳ. Schott. Quod ad veritatem pulchre accedit. TAYLOR.

9. τυμπανίσθη. καίτοι εἰ ἐκεῖνος ἀπέθανεν [6], ἥπε Αγόρατός γε δικαίως ἀποθανεῖται. ὥστε τόν τε Μενέστρατον ἀπογράψας, αἴτιος ἐκείνῳ ἐστὶ τοῦ θανάτου· καὶ τοῖς ὑπὸ Μενεστράτου ἀπογραφεῖσι τίς αἰτιώτερος, ἢ ὁ εἰς τοιαύτην ἀνάγκην ἐκεῖνον καταστήσας;
12. ἀνόμοιος δέ μοι δοκεῖ Αριστοφάνει γενέσθαι τῷ Χολλίδῃ [7], ὃς ἐγγυητὴς τότε τούτου ἐγένετο, καὶ τὰ πλοῖα παρασκευάσας Μουνυχιάσιν ἕτοιμος ἦν συνεκπλεῖν μετὰ τούτου. καὶ τό γε ἐπ᾽ ἐκείνῳ [8] εἶναι, ἐσώθης,

Dedi δημίῳ pro vulgari δήμῳ.

6. ἐκεῖνος ἀπέθανεν] videtur δικαίως interponendum. Vniuerſe mallem hanc ſententiam ſic enunciatam fuiſſe καίτοι εἰ ἐκεῖνος (Meneſtratus) δικαίως ἀπέθανεν (ἀπέθανε δὲ δικαίως) ἥπε ἀγόρατός γε πολὺ δικαιότερον ἀποθανεῖται, ὅς γε τὸν μενέστρατον ἀπογράψας ἐκείνῳ τε αἴτιος τοῦ θανάτου κατέστη, καὶ τοῖς ὑπὸ μενεστράτου ἀπογραφεῖσι. τίς γὰρ ἂν ἄλλος εἴη αἰτιώτερος —

7. Χολλίδῃ] Vel Χολλείδῃ. Nam vtroque modo ſcribitur pro temporum ratione diuerſitateque exarandi. V. *Harpocr.* et *Mauſſac. Meurſium et Sponium de pagis Atticis*, σχ. *Ariſtoph. Acharn.* 405. *Demoſth. c. Theocrin. Steph. Byzantin. Reineſ. Inſcript.* II. 69. *Prid. ad Marm. Oxon.* p. 83. TAYLOR.

τῷ Χολλίδῃ] Χολλείδῃ legiſſe videtur Harpocration: Χολλεῖδαι, Λυσίας· δῆμος τῆς Λεοντίδος. ſed corrigendum videtur Χολλίδαι. Vide *Valeſium* ad locum: et *Caſaubonum* ad Diog. Laertium Platone. Demoſthenes adu. Lacriti Παραγρ. Διονύσιος Δημοκρατίδου Χολλίδης. MARKLAND.

8. ἐπ᾽ ἐκεῖνον] ἐπ᾽ ἐκείνῳ. Scaliger. quod multo melius. TAYLOR.

θης, καὶ οὔτ' ἂν Ἀθηναίων οὐδένα ἀπώλεσας, οὔτ' ἂν αὐτὸς εἰς τοιούτους κινδύνους κατέστης· νῦν δὲ καὶ τὸν σωτῆρα τὸν σαυτοῦ ἐτόλμησας ἀπογράψαι, καὶ * ἐπέτριψας [9] καὶ ἐκεῖνον καὶ τοὺς ἄλλους ἐγγυητάς. τοῦτον [10] μέντοι, ὡς οὐ καλῶς [11] Ἀθηναῖον ὄντα,

καὶ, τόγε ἐπ' ἐκεῖνον εἶναι, ἐσώθης,] Scribendum forte ἐκείνῳ. *et quantum in ipſo erat, ſeruatus fuiſſes.* Sic Orat. XXVIII. ἀλλὰ, τὸ ἐπὶ τούτοις εἶναι, ἐν τοῖς δεινοτάτοις κινδύνοις καθεστήκατε: *quantum in his fuit.* Thucydides VIII. ſegm. 48. καὶ τὸ μὲν ἐπ' ἐκείνοις εἶναι. Lucianus Hermot. p. 506. ὅσον γοῦν ἐπ' ἐκείνῳ: ita legendum pro ὅσῳ. Vide ad Orat. XV. Thucydides vero IV, 28. ἐκέλευεν ἥντινα βούλεται δύναμιν λαβόντα, τὸ ἐπὶ σφᾶς εἶναι, ἐπιχειρεῖν· vbi tamen Scholiaſtes notat, Antyllum, veterem Criticum, legiſſe ἐπὶ σφίσι. Xenophon Hellen. III. p. 504. ὥστε τὸ μὲν ἐπ' ἐκείνοις εἶναι, ἀπολώλατε. MARKLAND.

9. ἀπέγραψας] ἐπέγραψας. *Ald.* continuo fere errore. Vide quae diximus de hac voce ad principium orationis ſuperioris. Ἀπογράψας. *Coisl.* TAYLOR.

Dedi de meo ἐπέτριψας *peſſumdediſti*, pro vulgari ἀπέγραψας.

10. τοῦτον] Ariſtophanem puta Chollidem.

11. ὡς οὐ καλῶς Ἀθηναῖον ὄντα] Lege ὡς οὐ καθαρῶς Ἀθηναῖον ὄντα. Lucian. in *Timone.* Τύπτεις ἐλεύθερους οὐ καθαρῶς ἐλεύθερος οὐδ' ἀστὸς ὤν. TAYLOR.

ὡς οὐ καλῶς Ἀθηναῖον etc.] Scribo: τοῦτον μέντοι, ὡς οὐκ ἄλλως (vel οὐχ ὅλως) Ἀθηναῖον ὄντα, ἐβούλοντό τινες βασανισθῆναι· καὶ τουτὶ τὸ ψήφισμα τὸν δῆμον ἀναπείθουσι ψηφίζεσθαι. Ψήφισμα. Μετὰ τοῦτο etc. *Hinc igitur, vtpote caeteroquin* (vel, *omnino) non Athenienſem, voluerunt nonnulli quaeſtioni ſubiici* etc. Ciuis enim Athenienſis tormento ſubiici per le-

ὄντα, ἐβούλοντο τινὲς βασανισθῆναι· καὶ τουτὶ τὸ
18. ψήφισμα τὸν δῆμον ἀναπείθουσι ψηφίζεσθαι [12].
ΨΗΦΙΣΜΑ. μετὰ τοῦτο τοίνυν προσιόντες τῷ Ἀριστοφάνει οἱ πράττοντες τότε τὰ πράγματα, ἐδέοντο αὐτοῦ κατειπεῖν, καὶ σώζεσθαι, καὶ μὴ κινδυνεύειν, ἀγωνισάμενον τῆς ξενίας, τὰ ἔσχατα πα-
21. θεῖν. ὁ δὲ οὐκ ἔφη οὐδέποτε [13]. οὕτω χρηστὸς ἦν καὶ περὶ τοὺς δεδεμένους καὶ περὶ τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων, ὥστε εἵλετο μᾶλλον ἀποθανεῖν, ἢ κατειπεῖν, καὶ ἀδίκως τινὰς ἀπολέσαι. ἐκεῖνος μὲν τοίνυν καὶ ὑπό σου [14] ἀπολλύμενος, τοιουτοσὶ ἐγένετο· καὶ

ges non potuit, vt ſupra narrat Noſter: tametſi Demoſthenes de Cor. diſſentire videatur, in hiſtoria Antiphontis, quem Athenienſes στρεβλώσαντες occiderunt: ſi tamen iſte Ciuis reuera fuit, et non hoc nomine ab Aeſchine falſo donatus, ad inuidiam Demoſtheni faciendam. Vide et Andocidem de Myſter. p. 7. Sed ad Lyſiam. Pro βασανισθῆναι prior lectio erat καταγνισθῆναι· quod vult, opinor, καταγνωσθῆναι, *condemnari.* et hoc verum videtur. Iterum reſtitui vocem ψήφισμα: quae omiſſio adeo vſitata eſt, vt bis acciderit in vna pagina Lycurgi, p. 165. Edit. Steph. lin. 9. poſt verbum ἀπέκτεινε, et lin. 30. poſt vocem ψήφισμα. Sequitur: ὁ δὲ οὐκ ἔφη οὐδέποτε· intellige, κατειπεῖν ἄν: *ille autem pertinaciter affirmauit ſe nunquam* delatorem fore. MARKLAND.

καλῶς bene habet, idemque h. l. valet atque καθαρῶς.

12. poſt ψηφίζεσθαι addidi titulum ψήφισμα, quo vulgatae carent.

13. poſt οὐδέποτε videtur ποιήσειν deeſſe.

Ξενοφῶν [15] ὁ ϛρεβλωθεὶς, καὶ Ἱππίας ὁ Θάσιος· σὺ δ' ἐδὲν τοῖς ἀνδράσιν ἐκείνοις συνειδὼς, πεισθεὶς δὲ, ὡς σύ γε, ἂν ἐκεῖνοι ἀπόλωνται, μεθέξεις τῆς τότε πολιτείας [16] καθιϛαμένης, ἀπέγραφες, [17], καὶ

14. ἐκεῖνος μὲν τοίνυν καὶ ὑπὸ σȣ̃] Poſt καὶ videtur αὐτὸς deeſſe.

15. καὶ ὁ Ξενοφῶν ὁ ϛρεβλωθεὶς, καὶ Ἱππίας ὁ Θάσιος] Si Hippias ὁ Θάσιος, quare non καὶ Ξενοφῶν ὁ Καριεὺς ϛρεβλωθεὶς? mirum ni iſta vox exciderit. et ita eos recenſuit ſupra, καὶ Ἱππίας μὲν ὁ Θάσιος, καὶ Ξενοφῶν ὁ Καριεύς. vt aut abiiciendum ſit ὁ Θάσιος, vel addendum Καριεύς. ſed hoc potius. Sic infra. Θρασύβȣλός τε ὁ Καλυδώνιος καὶ Ἀπολλόδωρος ὁ Μεγαρεύς. MARKLAND.

καὶ ὁ Ξενοφῶν] articulum arbitratu meo ſuſtuli.

16. μεθέξεις τῆς τε πολιτείας] Legendum videtur τῆς τοτε πολιτείας: vt Orat. XVI. ἐδὲ μετέσχον τῆς τοτε πολιτείας. Supra hac Oratione: ἐναντιωσόμενοι τοῖς τοτε καθιϛαμένοις πράγμασι. Dion. Halicarnaſſenſis Libello περὶ τῆς Δημοσθ. δεινότητος· συγκρίνει τὴν ἐπὶ τῶν προγόνων πολιτείαν τῇ τοτε καθεϛώσῃ. Sequitur, ἀπεγράφης, καὶ ἀπέκτεινας etc. ſcribe, ἀπέγραφες καὶ ἀπέκτεινας, *detuliſti et occidiſti.* Mox diſtingue: οἱ μὲν γὰρ ϛρατηγήσαντες ὑμῖν πολλάκις, μείζω τὴν πόλιν — παρεδίδοσαν. Deinde: οἱ δ' αὐτῶν περιγενόμενοι καὶ σωθέντες, ὃς ἔτος etc. Haec ſunt arena ſine calce: deeſt enim Verbum his Nominatiuis. Lego et diſtinguo: οἱ δ' αὐτῶν περιγενόμενον καὶ σωθέντες, (ὃς ἔτος ἀπέκτεινεν ὠμῶς, — περιεποίησε) φυγόντες ἐνθένδε, — τιμῶνται ἀφ' ὑμῶν, etc. Notaui ſupta ad Orat. VIII. ἀπέκτεινεν hic forte ſumendum eſſe pro *occidere voluit*, ſed, vt verum fatear, puto Lyſiam ſcripſiſſe ἀπέκτεινεν ἂν ὁμοίως,

καὶ ἀπέκτεινας Ἀθηναίων πολλοὺς καὶ ἀγαθούς. Βούλομαι δ' ὑμῖν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ἐπιδεῖξαι, οἵων ἀν-
27. δρῶν ὑπὸ Ἀγοράτου ἀπεστέρησθε. εἰ μὲν [18] οὐ πολλοὶ ἦσαν, καθ' ἕκαστον ἂν περὶ αὐτῶν ἠκούετε. νῦν δὲ, συλλήβδην περὶ πάντων [19]· οἱ μὲν γὰρ στρατηγήσαντες ὑμῖν πολλάκις [20], μείζω τὴν πόλιν τοῖς δια-

ſimiliter accidiſſet, niſi Fatum ſeruaſſet. Deleui γὰρ poſt φυγόντες, Conſtructione ita poſtulante: niſi poſt σωθέντες intelligendum ſit ἦσαν: quo tamen modo Lyſias non ſolet ſcribere. MARKLAND.

Dedi ſecundum Marklandum τότε pro vulgari τε.

17. ἀπεγράφης] Lege ἀπεγράφες. TAYLOR.

18. εἰ μὲν οὐ] Lyſiam ſi neſcirem copulandae orationis paulo eſſe negligentiorem, ſuſpicarer hic deeſſe aliquam copulam, et aut καὶ εἰ μὲν οὐ aut οἱ εἰ μὲν οὐ leg. eſſe.

19. περὶ πάντων] ſcil. ἀκούσετε, aut ἀκούετε, aut ἐρῶ. quorum vnum aliquod addi, quam ſubaudiri malim.

20. οἱ μὲν γὰρ, κ. τ. λ.] Punge mecum hoc pacto, Οἱ μὲν γὰρ στρατηγήσαντες ὑμῖν, πολλάκις κ. τ. λ. TAYLOR.

στρατηγήσαντες ὑμῖν πολλάκις] cum vobis ſaepe Strategatu functi fuiſſent. *Vobis* h. e. vobis delegantibus, a vobis in comitiis creati Strategi, iuſſu veſtro et auctoritate veſtra legitime et rite conſtituti. πολλάκις autem ſignificat illos honores ab iis geſtos fuiſſe non ſemel, ſed ſaepenumero. Honores Athenis erant annui. Sed interdum iidem honores iisdem mandabantur iterum atque iterum per annorum aliquot interualla, aut per annos plures continuabantur. vt Romae e. c. Marius ſepties Conſul factus eſt. Aeſchines

δεχομένοις ϛρατηγοῖς παρεδίδοσαν· οἱ δ' ἑτέρας με- 30.
γάλας ἀρχὰς ἄρξαντες, καὶ τριηραρχίας πολλὰς τριηραρχήσαντες, οὐδεπώποτε ὑφ' ὑμῶν οὐδεμίαν αἰτίαν αἰσχρὰν ἔσχον [21]. οἱ δ' αὐτῶν περιγενόμενοι καὶ σωθέντες [22], οὓς οὗτος μὲν ἀπέκτεινεν [23] ὠμῶς [24], καὶ θάνατος αὐτῶν κατεγνώσθη, ἡ δὲ τύχη καὶ ὁ 33.
δαίμων περιεποίησε· φυγόντες [γὰρ] ἐνθένδε [25], καὶ οὐ συλληφθέντες, οὐδὲ ὑπομείναντες τὴν κρίσιν,

καταλ-

fratrem ſuum Polemarchum praedicat Strategum eſſe iam in annum tertium. quo ſignificat, Strategatum ei ter, per annos tres continuos, fuiſſe delegatum.

21. οὐδέποτε ὑφ' ὑμῶν οὐδεμίαν αἰτίαν αἰσχρὰν ἔσχον] ſic dedi e coniectura mea, nuper a codice Vindobonenſi confirmata. Vulgati ſic dant οὐδέποτε οὐδ' ὑφ' ὑμῶν οὐδεμίαν τὴν αἰτίαν etc. Ego vero iſta inutilia οὐδὲ et τὴν amputaui.

22. σωθέντες] e periculo iudicii coram xxx tyrannis.

23. ἀπέκτεινεν] quoad voluntatem ſcil. tametſi non quoad effectum. h. e. voluit occidere, tametſi res effectu caruit.

24. ὠμῶς] Lege ὅμως. TAYLOR.

Mera haec eſt deprauatio bonae lectionis. Vulgata recte habet.

25. φυγόντες γὰρ ἐνθένδε] Incluſi coniunctionem γὰρ vncis, vt inutilem et amputandam, et conſtructioni officientem. Illa enim ſi ſeruatur, neceſſario deeſt aliquid in ſuperiori membro, neque habent illi nominatiui περιγενόμενοι et σωθέντες praedicatum, cui innitantur. Sublato autem γὰρ, innituntur omnes hi nominatiui, velut fulcro communi, vni verbo τιμῶνται ὑφ' ὑμῶν.

κατελθόντες ἀπὸ Φυλῆς, τιμῶνται ὑφ' ὑμῶν, ὡς ἄνδρες ἀγαθοὶ ὄντες· τούτους μὲν τοιούτους ὄντας Α-
36. γόρατος, τοὺς μὲν ἀπέκτεινε, τοὺς δὲ, φυγάδας ἐντεῦθεν ἐποίησε. τίς ὢν αὐτός; δεῖ γὰρ ὑμᾶς εἰδέναι, ὅτι δοῦλος καὶ ἐκ δούλων ἐστίν· ἵν' εἰδῆτε, οἷος ὢν ὑμᾶς ἐλυμαίνετο. τούτῳ μὲν γὰρ πατὴρ ἦν Εὐμάρης [26]· ἐγένετο δὲ ὁ Εὐμάρης οὗτος Νικοκλέους καὶ

26. ἐγένετο δὲ ὁ Εὐμαρὴς οὗτος, Νικοκλέους καὶ Αντικλέους.] Probare vult Agoratum fuiſſe *Seruum*, ex *Patre* Eumare itidem *Seruo*. Igitur Εὐμαρὴς Νικοκλέους eiuſdem eſt formae ac *huius Byrrhiam* apud Terentium, ſubaudita voce δοῦλος, quam ob εὐφημισμὸν veteres malebant reticere, ne *ſeruitutem* cuiquam exprobrare viderentur. Demoſthenes παραγρ. pro Phormione: ἀλλὰ μὲν ὅτι κἀκεῖνος ἦν τινων, εἶτ' ἀπηλλάγη τὸν αὐτὸν τρόπον, ὅνπερ οὗτος ἀφ' ὑμῶν, λάβε μοι ταυτασὶ τὰς μαρτυρίας, ὡς εγενετο Πασίων Ἀρχεστράτου, *veruntamen, quod et ille quoque* ERAT QVORVNDAM, (ſcil. *dominorum ſeruus,*) *deinde manumittebatur eodem more, quo Phormio, a vobis, accipe haec teſtimonia,* quae teſtantur *Paſionem* FVISSE ARCHESTRATI, ſcil. *ſeruum.* Tollenda vero diſtinctio poſt οὗτος. Pro καὶ *Stephanus* coniicit τοῦ. nihil muto: quia Eumares Duorum Dominorum ſeruus eſſe potuit, vel ſimul, vel diuerſis temporibus; Nicoclis primum, deinde Anticlis: vt in exemplo ex Demoſthene modo allato, vbi Paſion ſeruus erat Antiſthenis et Archeſtrati trapezitarum; vel amborum communis, vel iſtius primum, deinde huius. Caeterum pro Εὐμαρὴς ſcribendum puto Εὐμάθης. ſcripſit Iſaeus Orationem ὑπὲρ Εὐμαθοῦς: de qua re vide Dion. Halicarn. in Iſaeo. Εὐμάθης quoque quidam erat vnus ex Triginta-Viris. MARKL.

Αντικλέους. καί μοι ἀνάβητε μάρτυρες. ΜΑΡΤΥ- 39.
ΡΕΣ. Πολλὰ τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὅσα[27] κακὰ καὶ αἰσχρὰ καὶ τούτῳ καὶ τοῖς τούτου ἀδελφοῖς ἐπιτετήδευται, πολὺ ἂν εἴη ἔργον λέγειν. περὶ δὲ συκοφαντίας, ὅσας οὗτος ἢ δίκας ἰδίας συκοφαντῶν ἐδικάζετο, ἢ 42.
γραφὰς ὅσας[28] ἐγράφετο, ἢ ἀπογραφὰς ἀπέγραφεν, οὐδέν με δεῖ καθ᾽ ἕκαστον λέγειν. συλλήβδην γὰρ ὑμεῖς ἅπαντες, καὶ ἐν τῷ δήμῳ καὶ ἐν τῷ δικαστηρίῳ συκοφαντίας αὐτοῦ κατέγνωτε· καὶ ὤ- 136.1
φλησεν ὑμῖν μυρίας δραχμάς. ὥστε τούτῳ μὲν[29] κα-

κῶς

Mutaui accentum, vt ex adiectiuo *εὐμαρὴς facilis, commodus*, fieret nomen proprium ſeruile, *Εὐμάρης*, penacute.

27. *ὅσα*] Conſtructio h. l. paulo eſt impeditior. *ὅσα* ſi ſeruas, ſubaudiri ad *πολλὰ* debet *ἐστιν*. et tum pro *πολὺ* leg. erit *ἃ πολύ*. multa ſunt, quae ille fraterque patrauerunt facinora. quae perquam operoſum ſit omnia enumerare velle. Poſſit etiam ſic legi. *πολλὰ τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὄντα κακὰ καὶ αἰσχρά, ἃ καὶ τούτῳ* —

28. *γραφὰς ὅσας ἐγράφετο*] ſecundum hoc *ὅσας* ſeruari ſi debet, neceſſe erit, vt tertium quoque iteretur, et poſt *ἢ ἀπογραφὰς* rurſus addatur. Ego vero malim ſecundum hoc *ὅσας* plane deleri. Nam quod aliquando in mentem venit eius loco *δημοσίας* legendum eſſe, id nihili eſt. Non enim dicitur *γραφὴ δημοσία*, ſed *γραφὴ* ſimpliciter. quamquam oppoſitio ſic futura ſit hoc luculentior inter *δίκας ἰδίας* et *γραφὰς δημοσίας*.

29. *τούτῳ μὲν κακῶς ὑπὸ ὑμῶν ἁπάντων μεμαρτύρηται*] Illuſtrant haec D. Ioannis iſta Epiſt. III. com.

κῶς ὑπὸ ὑμῶν ἁπάντων μεμαρτύρηται. γυναῖκας
τοίνυν τῶν πολιτῶν, τοιοῦτος ὤν, μοιχεύειν καὶ δια-
3. φθείρειν ἐλευθέρας ἐπεχείρησε, καὶ ἐλήφθη μοι-
χός. καὶ τούτου θάνατος ἡ ζημία ἐστίν. ὡς δὲ ἀ-
ληθῆ λέγω, μάρτυρας κάλει. ΜΑΡΤΥΡΕΣ.
Ἦσαν τοίνυν οὗτοι, ὦ ἄνδρες δικασταί, τέτταρες ἀδελ-
6. φοί. τούτων εἷς μὲν ὁ πρεσβύτερος ἐν Σικελίᾳ παρα-
φρυκτωρευόμενος [30] τοῖς πολεμίοις ληφθεὶς ὑπὸ Λα-
μάχου ἀπετυμπανίσθη· ὁ δὲ ἕτερος εἰς Κόρινθον μὲν
ἐντευθενὶ ἀνδράποδον ἐξήγαγεν [31]· ἐκεῖθεν δὲ παι-

12. Δημητρίῳ μεμαρτύρηται ὑπὸ πάντων, καὶ ὑπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας· *Demetrio teſtimonium redditur ab omnibus, et ab ipſa veritate.* MARKLAND.

30. παραφρυκτωρευόμενος] Hunc locum laudat leui cum diſcrimine *Suid.* in Παραφρυκτωρευόμενος et Φρυκτός. TAYLOR.

31. ἀνδράποδον ἐξήγαγεν.] Clamat totus locus, vt ita reſcribamus. Ὁ δὲ ἕτερος εἰς Κόρινθον μὲν ἐντευθενὶ ἀνδράποδον ἐξηγάγετο· ἐκεῖθεν δὲ παιδίσκην αὐτὸς ἐξαγαγὼν ἁλίσκεται. Non probaturus ſum luce clariora. TAYLOR.

ἐξήγαγεν bene habet. Nam ſi frater Agorati, quodcunque ei nomen fuit, puerum Athenis Corinthum curaſſet per alium exportari, non ipſe exportaſſet, Lyſias videtur non ἐξηγάγετο, ſed ἐξέπεμψε dicturus fuiſſe. Proximum inſequens αὐτὸς non ad exportationem refertur, quaſi prius ſeruile corpus per alium, poſterius per ſe exportaſſet, ſed ad captionem reſpicit. Vt ipſe antea alios ceperat, quos pro mancipiis venderet, ſic rurſus, e contrario ipſe capiebatur, quo in carcere periret.

δίσκην αὐτὸς ἐξαγαγὼν ἁλίσκεται, καὶ ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ δεδεμένος ἀπέθανε. Τὸν δὲ τρίτον Φαινιππί- 9.
δης [32] ἐνθένδε [33] λωποδύτην ἀπήγαγε· καὶ ὑμεῖς κρίναντες αὐτὸν ἐν τῷ δικαστηρίῳ, καὶ καταγνόντες αὐτοῦ θάνατον, ἀποτυμπανίσαι παρέδοτε [33b]. ὡς

δὲ ἀλη-

32. Φαινιππίδην] Lege Φαινιππίδης. TAYLOR.
τὸν δὲ τρίτον Φαινιππίδην ἐνθένδε λωποδύτην ἀπήγαγε·] Lege, Φαινιππίδης ἐνθάδε λωποδύτην ἀπήγαγε· *Phaenippides hic* (ſc. Athenis) *veſtium furem abduxit*, nempe, *ad iudices*. Phaenippides erat vnus τῶν Ενδεκα, quorum erat ἀπάγειν λωποδύτας, vt de iis refert Pollux VIII, 9. ſegm. 102. Vide Orat. X. Paulo ante, pro ἁλίσκεται forte ἡλίσκετο. παιδίσκην ἐξαγαγὼν ἡλίσκετο, *conuictus erat eduxiſſe puellam*, vel *ſeruam*. MARKLAND.

Dedi Φαινιππίδης in nominatiuo, pro vulgari Φαινιππίδην in accuſatiuo.

33. ἐνθένδε] hinc, e concione veſtra, in qua ego nunc ſtans coram vobis, vobiscum ago. Agebatur enim haec cauſa in concione coram Heliaea. Phaenippides fratrem hunc Agorati non nominatum fortuito in concione ſtantem conſpicatus, illinc manu ſua extractum ad vndecimuiros adduxerat, a quibus in cuſtodia tantiſper aſſeruaretur, donec cauſa eius a populo per Heliaeam iudicaretur.

33b. ἀποτυμπανίσαι παρέδοτε] videntur deeſſe voces τῷ δημίῳ, *carnifici*: vt ſupra, τῷ δημίῳ παρέδοτε· καὶ ἀπετυμπανίσθη. Ferri tamen poteſt Vulgata. Sic Orat. VII. καὶ ἕτοιμος ἦμην, εἴ τινα βούλοιντο, παραδοῦναι βασανίζειν. Vide Orat. XXII. initio. Sic et παρεδόθη abſolute Matt. IV, 12. Ιωάννης παρεδόθη. et paſſim in Euangeliis. Mox, pro ὑπό τοῦ γε, *Schottus* legit, ἥπου γε. optime. MARKLAND.

δὲ ἀληθῆ λέγω, καὶ αὐτὸν οἶμαι ὁμολογήσειν τοῦ-
12. τον, καὶ μάρτυρας παρεξόμεθα. ΜΑΡΤΥΡΕΣ.
Πῶς οὖν οὐχ ἅπασι προσήκει ὑμῖν τούτου καταψηφί-
ζεσθαι; εἰ γὰρ τούτων ἕκαστος δι' ἓν ἁμάρτημα θα-
νάτου ἠξιώθη, ἤπου, * τούτου γε [34] πολλὰ ἐξημαρ-
τηκότος καὶ δημοσίᾳ εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἰδίᾳ εἰς ἕ-
15. καστον ὑμῶν, ὧν ἑκάστου ἁμαρτήματος ἐν τοῖς νόμοις
θάνατος ἡ ζημία ἐστὶ, δεῖ ὑμᾶς σφόδρα θάνατον
αὐτοῦ καταψηφίσασθαι. Λέξει δὲ [35], ὦ ἄνδρες δι-
κασταὶ, καὶ ἐξαπατῆσαι ὑμᾶς πειράσεται, ὡς ἐπὶ
18. τῶν τετρακοσίων Φρύνιχον ἀπέκτεινε· καὶ ἀντὶ τού-
του φησὶν αὐτὸν [36] Ἀθηναίων τὸν δῆμον ποιήσασθαι·

ψευ-

34. ὑπὸ τοῦ γε] Feliciter Schott. ἤπου γε, vel forſan paulo rectius ἤπου τοῦ γε. Quod tu reſcribas. TAYL.

Pro vetuſta praua lectione ὑπὸ τοῦ γε dedi, partim de meo, ἤπου, τούτου γε. Non cohaeret hic genitiuus τούτου cum καταψηφίσασθαι, (nam hoc cum αὐτοῦ cohaeret) ſed eſt genitiuus abſolutus, vt vulgo vſurpatur, vel conſequentiae. τούτου ἐξημαρτηκότος idem eſt atque ὅτι οὗτος ἐξημάρτηκε.

35. λέξει] ſic dedi, vt praeceperat Taylor, pro vulgari λέξαι.

36. φησὶν αὐτὸν Ἀθηναῖον τὸν δῆμον ποιήσασθαι] Scribe, αὑτὸν, *ſe*. haec enim verba ſunt *Agorati*, de *ſeipſo* loquentis. aliter mox, οὔτε Ἀθηναῖον αὐτὸν ὁ δῆμος ἐποιήσατο· recte ibi αὐτὸν: *Orator* enim de Agorato loquitur. Hae voces αὑτὸς et αὐτὸς tam ſaepe in his Orationibus confunduntur, vt paene moleſtum ſit monere. De morte vero Phrynichi vide Lycurgum p. 164. et Thucyd. VIII. ſegm. 92. qui rem aliter narrat. MARKLAND.

ψευδόμενος, ὦ ἄνδρες δικασταί. οὔτε γὰρ Φρύνιχον
ἀπέκτεινεν [37], οὔτε Ἀθηναίων αὐτὸν ὁ δῆμος ἐποιή-
σατο. Φρυνίχῳ γὰρ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, κοινῇ Θρα-
σύβουλός τε, ὁ Καλυδώνιος, καὶ Ἀπολλόδωρος, ὁ 21.
Μεγαρεὺς, ἐπεβουλευσαν· ἐπειδὴ δὲ ἐπετυχέτην
αὐτῷ βαδίζοντι, ὁ μὲν Θρασύβουλος τύπτει τὸν
Φρύνιχον, καὶ καταβάλλει πατάξας, ὁ δὲ Ἀπολ-
λόδωρος οὐχ ἥψατο, * ἀλλ' ἅμα τούτῳ [38] κραυγὴ
γίνεται, καὶ ᾤχοντο φεύγοντες. Ἀγόρατος δὲ οὑτο- 24.
σὶ [39] οὔτε παρεκλήθη, οὔτε παρεγένετο, οὔτε οἶδε
τοῦ πράγματος οὐδέν. ὡς δὲ ἀληθῆ λέγω, αὐτὸ ὑ-
μῖν τὸ ψήφισμα δηλώσει. ΨΗΦΙΣΜΑ. Ὅτι
μὲν οὐκ ἀπέκτεινε Φρύνιχον, ἐξ αὐτοῦ τοῦ ψηφίσμα-
τος δῆλον. οὐδαμοῦ γάρ ἐστιν, Ἀγόρατον Ἀθηναῖον εἶ- 27.
ναι, ὥσπερ Θρασύβουλον καὶ Ἀπολλόδωρον· καίτοι
εἴπερ ἀπέκτεινε Φρύνιχον, ἔδει αὐτὸν ἐν τῇ αὐτῇ
στήλῃ, ἵνα περ Θρασύβουλον καὶ Ἀπολλόδωρον, Ἀθη-
ναῖον πεποιημένον [40]. τὰ μέντοι ὀνόματα [41] δια-

πράτ-

Pro vulgari ἀθηναῖον dedi ἀθηναίων et hic et ſtatim poſt.

37. οὔτε γὰρ Φρύνιχον ἀπέκτεινεν] „Confer cum hoc loco *Lycurgum contra Leocratem.* ex eo hanc hiſtoriam de morte Phrynichi licebit melius noſcere.„ PALM.

38. ἀλλ' ἅμα τούτῳ] ſic dedi de meo. Simul atque hoc fiebat. vulgati dant ἀλλὰ τούτῳ.

39. Ἀγόρατός τε οὑτοσὶ] Scribe, Ἀγόρατος δὲ. MARKLAND.

Copulatiuam τε, quae libris inſidet vulgatis, cum aduerſatiua δὲ mutaui.

40. πεποιημένον.] Credo non vnam vocem aut al-

30. πράττονται σφῶν αὐτῶν, δόντες ἀργύριον τῷ
ῥήτορι, προσγραφῆναι εἰς τὴν στήλην, ὡς εὐεργέ-
τας ὄντας [42]· καὶ ὡς ἀληθῆ λέγω, τοῦτο τὸ ψή-
φισμα [43] ἐλέγξει. ΨΗΦΙΣΜΑ. Οὕτω μέν-
τοι οὗτος πολὺ ὑμῶν καταφρονεῖ, ὥστε οὐκ ὢν Ἀθη-
33. ναῖος, καὶ ἐδίκαζε καὶ ἐκκλησίαζε [44], καὶ γραφὰς
τὰς

teram, ſed pluris deſiderari inter hanc periodum et ſequentem. TAYLOR.

Poſt πεποιημένον, aut ante, aut in hac certe regione deeſt γεγράφθαι, aut φαίνεσθαι, aut ὁρᾶσθαι, aut ſimile quid.

41. τὰ μέντοι ὀνόματα etc.] Ante has voces nonnulla deeſſe puto. MARKLAND.

Poſt αὐτῶν aut poſt διαπράττονται deeſt πολλοὶ aut τινὲς. V. ad h. l. quae in libello variantium dicemus.

42. εὐεργέτας ὄντας] Poſtulat quidem conſtructio nominatiuum εὐεργέται ὄντες, ſi ad διαπράττονται refertur, aut genitiuum εὐεργετῶν ὄντων, ſi ad αὐτῶν. Verumtamen intutum eſt hic aliquid moliri, quia neſcimus, quid interciderit.

43. τοῦτο τὸ ψήφισμα] videtur hoc decretum, quod hic affertur, in eos latum fuiſſe, qui ſe falſo ciues Athenienſes gererent, cum malis fraudibus in ciuitatem irrepſiſſent, ſcripti quidem in albo ciuium, verum haud legitime, fraude quorundam ICtorum, quos mercedula corrupiſſent, nunquam ab ipſo populo iure ciuitatis donati.

44. καὶ ἐδίκαζε καὶ ἐξεκκλησίαζε] Infra dicit, καὶ ἐδικάζετο καὶ ἐξεκκλησίαζε. et ita hic forte ſcribendum, *iudicio contendebat*, quemadmodum ciuis Atticus. et tamen Orat. XXVI. habet, καὶ τοῦ δικάζειν καὶ ἐκ-

τὰς ἐξ ἀνθρώπων ἐγράφετο [45], ἐπιγραφόμενος Ἀναγυράσιος [46] εἶναι. ἔπειτα δὲ καὶ ἕτερον μέγα τεκμή-

κλησιάζειν περὶ τῶν κοινῶν μετέδοτε. vnde lis de vtraque voce, tum ἐδικάζετο, tum ἐξεκκλησίαζε, iure optimo moueri poteſt. Demoſthenes contra Timocrat. ἐάν τις — ὀφείλων τῷ δημοσίῳ ἐκκλησιάζῃ ἢ δικάζῃ. MARKLAND.

45. γραφὰς τὰς ἐξ ἀνθρώπων] Confer cum loco non longe diſtanti. Ὅτι καὶ ἐδικάζετο, καὶ ἐξεκκλησίαζε καὶ ἐσυκοφάντει πολλοὺς, ὡς Ἀθηναῖος τοὔνομα ἐπιγραφόμενος. Vbi συκοφαντεῖν et γραφὰς τὰς ἐξ ἀνθρώπων γράφεσθαι videntur eſſe paria. Occurrit eadem locutio apud *Aeſch. c. Timarch.* τὸ δὲ τελευταῖον, δήσαντες πρὸς τὸν κίονα αὐτὸν τὸν Πιττάλακον ἐμαστίγουν τας εξ ἀνθρώπων πληγὰς, quam exponit σχ. ineditus ἢ τὰς ἀπολλῦναι δυναμένας, καὶ οἱονεὶ ἐξ ἀνθρώπων ποιῆσαι, ἢ ἃς εἰκὸς ἀνθρώπους παρασχεῖν, ἢ ὅσαι εἰσὶν ἐν ἀνθρώποις. Frigide omnia. Nam et apud *Aeſchin.* reſcripſerunt dudum plurimi, vti et hic quoque reſcribi puto oportere, τὰς ἐξανθρώπους, immitis, crudelis. Vid. quae congeſſit *Needhamus* ad *vitam Hieroclis* a *Suida* deſcriptam. TAYLOR.

καὶ γραφὰς τὰς ἐξ ἀνθρώπων ἐγράφετο, etc.] Forte: καὶ γραφὰς ὡς ἐξ Ἀθηναίων ἐγράφετο: *et dicas ſcribebat, quaſi Athenienſis fuiſſet.* ſic infra: καὶ ἐσυκοφάντει πολλοὺς, ὡς Ἀθηναῖος τοὔνομα ἐπιγραφόμενος. in publicis enim Tabulis inſcribebatur Αναγυῤῥάσιος, vel potius Αναγυράσιος Agoratus; ſaltem, ita prae ſe tulit. Sphalma ortum forte ex compendioſa aliqua ſcriptura vocis Ἀθηναίων, quam exſcriptor male accepit pro ἀνῶν, id eſt ἀνθρώπων. Sic Galat. IV, 26. pro, ἡ δὲ ἄνω Ἱερουσαλὴμ, Montfauconius Palaeogr. Graec. V, 1. notat ſe in Codice quodam inueniſſe, ἡ δὲ ἀνθρώπῳ Ἱερουσαλήμ. MARKLAND.

τεκμήριον, ὡς οὐκ ἂν ἀπέκτεινε Φρύνιχον, δι' ὃν Ἀθηναῖ-
36. ος φησὶ γεγενῆσθαι. ὁ Φρύνιχος γὰρ ἔτος τοὺς τετρα-
κοσίους κατέστησεν· ἐπειδὴ δ' ἐκεῖνος ἀπέθανεν [47], οἱ
πολλοὶ τῶν τετρακοσίων ἔφυγον. πότερον οὖν δοκοῦσιν ὑμῖν
οἱ τριάκοντα, καὶ ἡ βουλὴ ἡ ἐπὶ τῶν τριάκοντα βουλεύου-
39. σα, οἳ αὐτοὶ ἦσαν ἅπαντες τῶν τετρακοσίων τῶν φευ-
γόντων [48], ἀφεῖναι ἂν, λαβόντες [49], τὸν Φρύνιχον
ἀπο-

Dictio γραφὰς τὰς ἐξ ἀνθρώπων ἐγράφετο ſignificat hoc. cauſarum forenſium nullum non tractauit genus; nullus eſt in vniuerſo iure titulus, ex quo agi in quemquam poſſit, quem titulum Agoratus intentatum ſibi reliquerit. nullum accuſationis genus excogitari poteſt, quo non aliquem exagitauerit. Errorem, in quem Taylor hic loci incidit, ipſe ad Aeſchinem agnouit atque retractauit.

46. Ἀναγυῤῥάσιος] ſic vulg. Ἀναγυράσιος. *Coiſl.* Quae eſt lectio inſcriptionum, auctorumque omnium. T.

47. ἐκεῖνοι ἀπέθανον] Puto ἐκεῖνος ἀπέθανε. SCHOT. ἐκεῖνοι ἀπέθανον] Lege, ἐκεῖνος ἀπέθανεν, ſc. Φρύνιχος. et ita *Schottus.* Mox, pro ἀφεῖναι ἀναλαβόντες, *Stephanus* ἀφεῖναι ἂν λαβόντες: quod certiſſimum puto. Paulo inferius: εἰ δὲ ἀμφισβητεῖς, etc. admodum ſollerter et ingenioſe excogitatum eſt Argumentum. MARKLAND.

Dedi ἐκεῖνος ἀπέθανεν, vt res poſtulabat, pro ἐκεῖνοι ἀπέθανον vulgari.

48. τῶν φευγόντων] qui tum ſtatim poſt caedem Phrynichi in exſilium ſponte ſua exiſſent, vnde poſtmodum rebus mutatis, aut potius iterum conturbatis, rediſſent.

49. ἂν λαβόντες] ſic dedi ad mentem Stephani, pro vulgari ἀναλαβόντες.

ἀποκτείναντα, ἢ τιμωρήσασθαι ὑπὲρ Φρυνίχου, καὶ τῆς φυγῆς, ἧς αὐτοὶ ἔφυγον; ἐγὼ μὲν οἶμαι τιμωρεῖσθαι ἂν [50]· εἰ μὲν οὖν, μὴ ἀποκτείνας, προσποιεῖται, ἀδικεῖ, ὡς ἐγώ φημι. εἰ δὲ ἀμφισβητεῖς, καὶ φὴς Φρύνιχον ἀποκτεῖναι, δῆλον, ὅτι μεί- 42.
ζω τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων κακὰ ποιήσας, τὴν ὑπὲρ Φρυνίχου αἰτίαν πρὸς τοὺς τριάκοντα ἀπελύσω. οὐδέποτε γὰρ πείσεις οὐδένα ἀνθρώπων, ὡς Φρύνιχον ἀποκτείνας, ἀφείθης ἂν ὑπὸ τῶν τριάκοντα, εἰ μὴ μεγάλα τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων καὶ ἀνήκε- 137.1.
στα κακὰ εἰργάσω· ἐὰν μὲν οὖν φάσκῃ Φρύνιχον ἀποκτεῖναι, τούτων μέμνησθε, καὶ τοῦτον τιμωρεῖσθε, ἀνθ' ὧν ἐποίησεν· ἐὰν δ' οὐ φάσκῃ, ἔρεσθε 3.
αὐτὸν, διότι φησὶν Ἀθηναῖος ποιηθῆναι. ἐὰν δὲ μὴ ἔχῃ ἀποδεῖξαι, τιμωρεῖσθε αὐτὸν, ὅτι καὶ ἐδικάζετο [52], καὶ ἐκκλησίαζε, καὶ ἐσυκοφάντει πολλοὺς, ὡς Ἀθηναῖος, τοὔνομα ἐπιγραφόμενος. ἀκούω δὲ αὐτὸν παρασκευάζεσθαι, ἀπολογεῖσθαι, ὡς ἐπὶ [53] Φυ- 6.
λὴν τε ᾤχετο, καὶ συγκατῆλθεν ἀπὸ Φυλῆς· καὶ

τοῦτο

50. τιμωρεῖσθαι] ego malim aut τιμωρήσασθαι, vt modo praeceſſit, aut eodem ſenſu τετιμωρῆσθαι.

51. ὡς ἐγώ φημι] redit, non ad proximum ἀδικεῖ, ſed ad remotius ὅτι προσποιεῖται μόνον ἀπεκτονέναι τὸν Φρύνιχον, οὐκ ἀποκτείνας.

52. ὅτι καὶ ἐδικάζετο, κ. τ. λ.] Melius ὅτι καὶ ἐδίκαζε καὶ εκκλησιαζε. Vid. ſupra. TAYLOR. Tutius viſum fuit vulgatam reuocari.

53. ὡς ἐπὶ φυλὴν] ſic dedi e codd. mſtis, omittens καὶ, quod vulgati poſt ὡς admetiuntur.

τοῦτο μέγιστον [54] ἀγώνισμα εἶναι· ἐγένετο δὲ τοιοῦτον. ἦλθεν οὗτος ἐπὶ Φυλήν· (καίτοι πῶς ἂν γένοιτο ἄν-
9. θρωπος μιαρώτερος [55], ὅστις, εἰδὼς, ὅτι εἰσί τινες ἐπὶ Φυλὴν [56] τῶν ὑπὸ τούτου ἐκπεπτωκότων, ἐτόλμησεν ἐλθεῖν ὡς τούτους;) ἐπειδὴ δὲ εἶδον αὐτὸν, τάχιστα συλλαβόντες, ἄγουσιν ἄντικρυς ὡς ἀποκτενοῦντες, οὗπερ καὶ τοὺς ἄλλους ἀπέσφαττον, εἴ τινα λη-
12. στὴν ἢ κακοῦργον συλλάβοιεν. στρατηγῶν δὲ Ἄνυτος ἐπὶ Φυλὴν, οὐκ ἔφη χρῆναι ποιεῖν αὐτοὺς ταῦτα· λέγων, ὅτι οὔπω οὕτω διακέοιντο, ὥστε τιμωρεῖσθαι τινὰς τῶν ἐχθρῶν· ἀλλὰ νῦν μὲν δεῖν αὐτοὺς ἡσυχίαν ἔχειν, εἰ δέ ποτε οἴκαδε κατέλθοιεν, τότε καὶ τιμωρήσοιν-
15. το τοὺς ἀδικοῦντας. ταῦτα λέγων, αἴτιος ἐγένετο τοῦ ἀποφυγεῖν τοῦτον ἐπὶ Φυλήν. ἀνάγκη δὲ ἦν τοῦ στρατηγοῦ ἀνδρὸς [57] ἀκροᾶσθαι, εἴπερ ἔμελλον σωθήσεσθαι.

54. τοῦτο μέγιστον] pone alterutrum horum vocabulorum deeſſe videtur αὐτῷ. *et hoc ei firmum inprimis eſſe propugnaculum, quo fidat.* ἀγώνισμα h. l. idem eſt atque ἔλεγχος, aut πίστις, aut τεκμήριον, argumentum, quo quis fretus certet cum aduerſario, vtaturque ad cauſam ſuam euincendam.

55. μιαρώτερος] ſubaudi τούτου. et tum parentheſis in hoc vocabulo μιαρ. eſt claudenda.

56. τινες ἐπὶ Φυλὴν] ſimilis dictio illi notae οἱ ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας. ſubauditur συνελθόντες.

57. στρατηγοῦ ἀνδρὸς] Prior lectio erat τοῦ στρατηγοῦ ἀνδρός. *Stephanus* Articulum eiecit. Forte ſcripſit Lyſias, τοῦ στρατηγοῦντος ἀκροᾶσθαι: vt ſupra, στρατηγῶν δὲ Ἄνυτος. MARKLAND.

Reuocaui τοῦ ex Aldina, quod Stephanus ſeu prae-

σθαι· ἀλλ᾽ ἕτερον 58. οὔτε γὰρ συσσιτήσας τούτῳ οὐ-
δεὶς φανήσεται οὔτε σύσκηνος γενόμενος, οὔτε ταξίαρ- 18
χος εἰς τὴν φυλὴν καταταξας 59· ἀλλ᾽, ὥσπερ ἀλι-
τηρίῳ,

teruiderat, ſeu exterminauerat. Verum tum leg. erit τοῦ στρατηγοῦ ἄνδρας φυγάδας ἀκροᾶσθαι.

58. ἀλλ᾽ ἕτερον] imo vero ἀλλ᾽ ἐτήρουν. *Veruntamen acribus oculis obſeruabant*, aut ἔφευγον *deuitabant* eum, ab eius conſortio refugiebant.

59. Φυλὴν] Errauit *Stephanus*, qui hoc litera maiuſcula ſcripſit, quaſi agatur de *Phyle* caſtello, de quo circa hunc locum agitur plurimum. εἰς φυλὴν enim atque εἰς τάξιν καταταξαι perinde ſunt. Infra de eadem re. εἴ τις αὐτὸν ταξίαρχος εἰς ταξιν τινὰ κατέταξεν. Populus enim per *tribus* diſpertitus ſuffragia tulere, et per *tribus* etiam diſpertitus in acie ſtabant. Λακεδαιμονίων στρατῷ μεγάλῳ ἐμβαλόντων εἰς τὴν Ταναγραϊκὴν, καὶ τῶν Ἀθηναίων εὐθὺς ὁρμησάντων ἐπ᾽ αὐτοὺς, ὁ μὲν Κίμων ἐλθὼν ἐκ τῆς φυγῆς ἔθετο μετα των φυλετων εἰς λόχον τα ὅπλα. Plutarch. in *Pericle.* Idem in *Ariſtide.* Ἐν δὲ τῇ μάχῃ, μάλιστα τῶν Ἀθηναίων τοῦ μέσου πονήσαντος, καὶ πλεῖστον ἐνταῦθα χρόνον τῶν βαρβάρων ἀντερεισάντων κατὰ Λεοντίδα καὶ Ἀντιοχίδα φυλὴν, ἠγωνίσαντο λαμπρῶς τεταγμένοι παρ᾽ ἀλλήλους, ὅ, τε Θεμιστοκλῆς καὶ ὁ Ἀριστείδης· ὁ μὲν γὰρ Λεοντίδης, ἦν ὁ δ᾽ Ἀντιοχίδης. Et poſtea, φοβηθέντες, μὴ τὴν πόλιν ἔρημον λάβωσι τῶν ἀμυνομένων ταῖς μὲν ἐννέα φυλαῖς ἠπείγοντο πρὸς τὸ ἄστυ, καὶ κατήνυσαν αὐθημερόν. ἐν δὲ Μαραθῶνι μετὰ τῆς ἑαυτοῦ φυλῆς Ἀριστείδης ἀπολειφθεὶς φύλαξ, κ. τ. λ. Ita in eodem bello Marathonio. Τοῦ μὲν δεξιοῦ κέρεος ἡγέετο ὁ πολέμαρχος Καλλίμαχος· ὁ γὰρ νόμος εἶχε οὕτω τοῖσι Ἀθηναίοισι, τὸν πολέμαρχον ἔχειν κέρας τὸ δεξιόν. ἡγεομένου δὲ τούτου ἐξεδέκοντο ως αριθμεονται αι φυλαι, ἐχόμεναι ἀλλήλων. Herodot. *Erat.* III. TAYLOR.

τηρίῳ, ἐδεὶς ἀνθρώπων αὐτῷ διελέγετο. καί μοι κά-
λει τὸν ταξίαρχον. ΜΑΡΤΥΣ. Ἐπειδὴ δὲ διαλ-
21. λαγαὶ πρὸς ἀλλήλες ἐγένοντο, καὶ ἔπεμψαν οἱ πο-
λῖται ἐκ Πειραιῶς τὴν πομπὴν εἰς * τὴν πόλιν 60,
ἡγεῖτο μὲν Αἴσιμος τῶν πολιτῶν 61, ἔτος δὲ ἔτω τολ-
μηρὸς καὶ ἐκεῖ 62 ἐγένετο. συνηκολέθει γάρ, λα-

* Apparet h. l. aliquid deeſſe. Taxiarchus enim non praeerat φυλῇ, ſed τάξει. videtur itaque ſic leg. ἔτε ταξίαρχος αὐτὸν εἰς τάξιν, ἔτε φύλαρχος εἰς φυλὴν. non conſtabit, taxiarchum ſeu centurionem quemquam in ſuam centuriam (vel manipulum) allegiſſe Agoratum, aut phylarchum, ſeu praefectum turmae equeſtris, in turmam. v. verſu 35.

60. εἰς τὴν πόλιν] addidi articulum de meo, quo vulgatae carent.

61. ἡγεῖτο μὲν Αἴσιμος τῶν πολιτῶν] Lego, τῶν ὁπλιτῶν. patere videtur ex ſenſu et ſequentibus, λαβὼν τὰ ὅπλα, et, ἔθεντο τὰ ὅπλα. Vide Thucyd. VI, 59. Praeterea, cum πολῖται modo praeceſſiſſet, non ſcripſiſſet Lyſias τῶν πολιτῶν, ſed αὐτῶν, ſi de *ciuibus* iterum locutus fuiſſet. Mox, pro ἐκεῖνος recte *Schottus* ἐκεῖ: et infra, πύλαις pro φυλαῖς Idem. MARKL.
Vulgatam τῶν πολιτῶν ego equidem tuebor. dux illius pompae, ſeu proceſſionis armatae, vniuerſae, non modo peditum, ſed etiam equitum, erat Aeſimus. Neque pondus addit Marklandi coniecturae inſequens τὰ ὅπλα ἔθεντο. Nam ὅπλα ibi non ſolos haſtatos atque ſcutatos, ſed vniuerſam aciem, pedeſtrem vna equeſtremque complectitur. Pari modo paulo poſt verſu 34. vulgatam tuebor.

62. καὶ ἐκεῖνος] ſic vulgati. Dedi καὶ ἐκεῖ, vt Schottus voluit.

βὼν τὰ ὅπλα, καὶ συνέπεμπε τὴν πομπὴν μετὰ
τῶν πολιτῶν πρὸς τὸ ἄστυ. ἐπειδὴ δὲ πρὸς ταῖς πύ- 24
λαις [63] ἦσαν, καὶ ἔθεντο τὰ ὅπλα [64], πρὶν εἰσιέναι
εἰς τὸ ἄστυ, ὁ μὲν Αἴσιμος αἰσθάνεται· καὶ προσελ-
θὼν, τήν τε ἀσπίδα αὐτοῦ λαβὼν ἔῤῥιψε, καὶ ἀπι-
έναι ἐκέλευσεν ἐς κόρακας ἐκ τῶν πολιτῶν. οὐ γὰρ
ἔφη δεῖν ἀνδροφόνον αὐτὸν ὄντα συμπέμπειν τὴν 27
πομπὴν τῇ Ἀθηνᾷ. τούτῳ τῷ τρόπῳ ὑπὸ Αἰσίμου
ἀπηλάθη. ὡς δ' ἀληθῆ λέγω κάλει μοι τοὺς μάρτυ-
ρας. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Τούτῳ τῷ τρόπῳ, ὦ ἄν-
δρες δικασταὶ, καὶ ἐπὶ Φυλὴν καὶ ἐν Πειραιεῖ πρὸς
τοὺς πολίτας [65] διέκειτο. οὐδεὶς γὰρ αὐτῷ διελέγετο, 30
ὡς ἀνδροφόνῳ ὄντι· τοῦ τε μὴ ἀποθανεῖν Ἄνυτος ἐ-
γένετο

63. φυλαῖς] „Lege ταῖς πύλαις, vt patet eſſe legendum ex ſuperioribus.„ Palmer. Schott. quoque. TAYLOR.

64. ἔθεντο τὰ ὅπλα] armati in acie conſiſterent, quo luſtrarentur, a tribunis. *ſich in Wachparade ſtellten*, oder *ſtunden*, oder *paradirten*.

65. ὁπλίτας] Repoſui πολίτας. Fidem faciet res ipſa. Non ſemel hae voces confunduntur inuicem, vt videbimus in ſequentibus. TAYLOR.

πρὸς τοὺς ὁπλίτας διέκειτο] Hic vice verſa Senſus poſtulat πολίτας. MARKLAND.

πρὸς τοὺς πολίτας bene mihi videtur habere, tametſi inuerſe dictum. Exſpectaſſes enim πρὸς αὐτὸν οἱ πολῖται διέκειντο. Placuit autem Lyſiae ἀντιστρόφως enunciare. hic erat Agorati aduerſus ciues habitus, ſeu, haec ei cum ciuibus erat ratio, vel ſituatio, vt barbariſtae noſtri vſurpant.

γένετο αὐτῷ αἴτιος. ἐὰν οὖν τῇ ἐπὶ Φυλὴν ὁδῷ ἀπο-
λογίᾳ χρῆται, ὑπολαμβάνειν χρὴ, εἰ Ἄνυτος αὐ-
33. τῷ ἐγένετο αἴτιος τοῦ μὴ ἀποθανεῖν [66], ἑτοίμων ὄν-
των [67] τιμωρεῖσθαι, καὶ ἔῤῥιψεν αὐτοῦ Αἴσιμος τὴν
ἀσπίδα, καὶ οὐκ εἴα μετὰ τῶν πολιτῶν πέμπειν
τὴν πομπήν· καὶ εἴ τις αὐτὸν ταξίαρχος εἰς τάξιν
τινὰ κατέταξεν. μήτε οὖν ταῦτα αὐτοῦ ἀποδέχε-
36. σθε· μήτε ἂν λέγῃ, ὅτι πολλῷ χρόνῳ ὕστερον τι-
μωρούμεθα. οὐ γὰρ οἶμαι οὐδεμίαν τῶν τοιούτων ἀδι-
κημάτων προθεσμίαν εἶναι. ἀλλ᾽ [ἐγὼ μὲν οἶμαι,] [68]
εἴτ᾽ εὐθὺς, εἴτε χρόνῳ τις τιμωρεῖται, τοῦτον δεῖν
ἀποδεικνύναι, ὡς οὐ πεποίηκε, περὶ ὧν ἐστιν ἡ αἰτία.

66. *αἴτιος μὴ ἀποθανεῖν*] Reſtitue Articulum τοῦ *μὴ ἀποθανεῖν*: vt paulo ante. Thucydides quidem Articulum omittit, lib. I. ſegm. 16. Κωλύματα αὐξηθῆναι, *impedimenta ne creſcerent*. Sed hoc nihil ad Lyſiam. MARKLAND.

αἴτιος τοῦ μὴ] articulum interpoſui, quo ſaltim planior fieret oratio ſolitaeque ſimilior; tametſi vulgata, cui τοῦ deeſt, quodammodo defendi queat. *ὑπολαμβάνειν* h. l. idem valet atque *ὑποβάλλειν occurrere interrogando*. proprie ſignificat alterius ſermonem ſuo excipere, illo deſinente loqui incipere.

67. *ἑτοίμων ὄντων*] videtur *ὑμῶν* interponendum, quod facile potuit accidere in iſta ſimilitudine cum fine vocabuli *ἑτοίμων*. nam veteres *οι* et *υ* promiſcue habebant in exarando, et neſcio, an etiam in pronunciando.

68. *ἐγὼ μὲν οἶμαι*] tria haec vocabula, quibus ſententia facillime careat, vncis incluſi, vt vitioſe redundantia.

οὗτος τοίνυν τοῦτο ἀποφαινέτω, ἢ ὡς οὐκ ἀπέκτεινεν 39.
ἐκείνους, ἢ ὡς δικαίως, κακόν τι ποιοῦντας τὸν δῆμον
τῶν Ἀθηναίων. εἰ δὲ, πάλαι δέον τιμωρεῖσθαι, ὕστε-
ρον ἡμεῖς τιμωρούμεθα, τὸν χρόνον κερδαίνει, ὃν ἔζη,
οὐ προσῆκον αὐτῷ [69]· οἱ δὲ ἄνδρες ὑπὸ τούτου [70] οὐδὲν
ἧττον τεθνήκασιν. Ἀκούω δ' αὐτὸν καὶ τῳδὶ ἰσχυ- 42.
ρίζεσθαι [71], ὅτι ἐπ' αὐτοφώρῳ τῇ ἀπαγωγῇ [72] ἐπι-
γέγραπ-

69. ἔζη] ἔζει. *Ald.* Vox tentata. Refinge mecum totum hunc locum. Τὸν χρόνον εκερδαινε, ὃν ζῆν οὐ προσηκεν αὐτῷ. Ad mentem, ſat ſcio, accedo Auctoris, credo et ad verba quoque. TAYLOR.

Ad οὐ προσῆκον αὐτῷ ſubauditur ζῆν. idem eſt ac ſi dixiſſet, ὃν ἔζη, καίτοι οὐ προσῆκεν αὐτῷ ζῆν. bene habet οὐ προσῆκον, conueniens cum illis in vulgus notis οὐ δέον, οὐκ ἐξόν, aliisque multis hoc de genere. Rectius hunc locum emendauit Stephanus, quam Taylor tentauit.

70. ἀπὸ τούτου οὐδὲ ἧττον τεθνήκασιν.] Scribe, ὑπὸ τούτου οὐδὲν ἧττον: vt infra, ὑπὸ τῆς σῆς ἀπογραφῆς ἀπέθανον: et mox, ὑπὸ τούτου τεθνηκέναι. MARKLAND.

Dedi ὑπὸ τ. e Coisl. et Vindobon. praelatum a Tayloro quoque, pro vulgari ἀπό. item pro vulgari οὐδὲ, dedi οὐδέν.

71. καὶ τῳδὶ ἰσχυρίζεσθαι] ſic dedi de meo, pro vulgari καὶ διϊσχυρ

72. ἀπαγωγῇ] Craſſe vbique *Ald.* et *Coisl.* ἐπαγωγῇ, quod vbique deprehendit Scaliger. Mox pro ὢν lege ἦν. Ενοχος ην τῇ ἀπαγωγῇ. TAYLOR.

Sic, ἀπαγωγὴ, appellatur h. l. libellus accuſatorius ab actore iudici contra Agoratum exhibitus, vt aduerſus hominem, qui poſſet ab actore ἀπάγεσθαι, ſine vlteriore dilatione, aut iuris perſecutione, ſtatim in carcerem duci. In illo itaque libello, quo crimen Agorati perſcriptum erat, ob quod abductus in carcerem

γέγραπται· πάντων [73], ἐγὼ οἶμαι, εὐηθέστατον·
ὡς εἰ μὲν τὸ ἐπ' αὐτοφώρῳ μὴ προσεγέγραπ-
το, ἔνοχος ὢν τῇ ἀπαγωγῇ· διότι δὲ τοῦτο προσ-
138.1. γέγραπται, ἔνοχος ὢν [74], ῥᾳστώνην τινὰ οἴεται αὐ-
τῷ εἶναι. τοῦτο δὲ οὐδενὶ ἄλλῳ ἔοικεν, ἢ ὁμολογεῖν
ἀποκτεῖναι [75], μὴ ἐπ' αὐτοφώρῳ δέ, καὶ περὶ τού-
3. του διϊσχυρίζεσθαι [76], ὥσπερ [77], εἰ, μὴ ἐπ' αὐτο-
φώρῳ μέν, ἀπέκτεινε δέ, τούτου ἕνεκα δέον αὐτὸν σώ-
ζεσθαι. δοκοῦσι δ' ἔμοιγε [78] οἱ ἕνδεκα οἱ παραδεξά-

fuiſſet, formula vſurpata fuerat ἐπ' αὐτοφώρῳ, Agoratum in flagrante delicto, homicidii puta, fuiſſe deprehenſum.

73. πάντων] hic deeſſe quaedam conſtructio prodit. Nam ἔνοχος ὢν non poteſt cum praemiſſo αὐτὸν cohaerere, cum quo tamen neceſſario cohaerebit, ſi nihil deeſt. videtur vtique deeſſe ὁ λέγων, λόγον λέξει, πάντων ὡς ἐγὼ οἶμαι etc. Id quod ſi dicet, oratione vtetur, omnium, ni fallor, ineptiſſima.

74. ἔνοχος ὢν] id eſt καίτοι ὢν ἔνοχος. tametſi ſons vel in culpa ſit.

75. ἢ ὁμολογεῖν ἀποκτεῖναι] malim ἢ τῷ ὁμολογεῖν μὲν ἀποκτεῖναι.

76. περὶ τούτου διϊσχυρίζεσθαι] exſpectabam διαμάχεσθαι, aut ſaltim τούτῳ διϊσχυρίζεσθαι, ſine περί. nam alterutrum poſtulat loquendi ratio.

77. ὥσπερ etc.] inuerſe ſic dixit. nam proprie ſic debebat dicere ὥσπερ δέον αὐτὸν σώζεσθαι, εἰ ἀπέκτεινε μέν, οὐκ ἐπ' αὐτοφώρῳ δέ.

78. δοκοῦσι δ' ἔμοιγε, κ. τ. λ.] Schotto videtur locus eſſe mutilus, quia locum non intellexit. Mutilus non eſt, ſed vitioſus. Emenda mecum. Δοκοῦσι δ' ἔμοιγε οἱ ἕνδεκα οἱ παραδεξάμενοι τὴν ἀπαγωγὴν ταύτην,

μενοι τὴν ἀπαγωγὴν ταύτην, οἰόμενοι Ἀγοράτῳ συμπράττειν τότε, καὶ διϊσχυριζόμενοι σφόδρα ὀρθῶς

ουκ οἰόμενοι Ἀγοράτῳ συμπράττειν τότε, αλλα διισχυριζόμενοι σφόδρα ὀρθῶς ποιῆσαι Διονύσιον, τὴν ἀπαγωγὴν ἀπάγειν ἀναγκάζοντες, προσγράψασθαι τότε ἐπ' αὐτοφώρῳ, ος ὅπου ἂν ᾖ, πρῶτον μὲν, κ. τ. λ. Vid. eund. *Schott. Obſeru. Human.* IV. 5. TAYLOR.

οἰόμενοι Ἀγοράτῳ συμπράττειν τότε] Opinor ex ſenſu ſcribendum, οὐκ οἰόμενοι — συμπράζειν τόδε, *non rati hoc pro Agorato facturum eſſe.* vt et paulo poſt, προσγράψασθαι τόδε (non τότε) επ αυτοφωρῳ: *adſcripſiſſe hanc phraſin*, ἐπ' αὐτοφώρῳ. Quae ſequuntur, ἢ ὅπου ἂν ᾖ· πρῶτον μὲν etc. deprauatiſſima ſunt, nec ſine MSS. facile reſtituenda. Argumentatio tamen tale aliquid poſtulare videtur: *quare non* ἐπ' αὐτοφώρῳ *dici poteſt, qui aliquos* (τινας) *coram tot teſtibus delatione ſua occiderit, vel etiam iis cauſa mortis fuerit? certe enim non hoc ſolum putat eſſe* ἐπ' αὐτοφώρῳ, *ſi quis claua aut gladio alium percutiens ſtrauerit.* MARKLAND.

Donec certiora libri meliores prodant, ſi qui tales libri aliquando e bibliothecarum latebris eruentur, quamquam deſpero meliores et pleniores noſtris adhuc vſurpatis vſquam terrarum reperiri, fingam tantisper oratorem ſic reliquiſſe, quo ſententiam ſaltim cohaerentem atque perſpicuam habeamus. οἰόμενοι Ἀγοράτῳ συμπράττειν τὸ παραλελεῖφθαι τὸ ΈΠ' ΑΥΤΟΦΩΡΩ, ἢ ὅπȣ ἂν ᾖ, καὶ τȣ̃τον ἰδόντες τȣ́τῳ διϊσχυριζόμενον, σφόδρα ὀρθῶς ποιῆσαι, Διονύσιον τῇ ἀπαγωγῇ ἀναγκάζοντες προσγράψασθαι τὸ ΈΠ' ΑΥΤΟΦΩΡΩ ἢ ὅπȣ ἂν ᾖ. πῶς γὰρ ἄν τις μᾶλλον ἐλεγχθείη ἀνδροφόνος ὢν ἐπ' αὐτοφώρῳ, ἢ εἰ πρῶτον μὲν — — ἀποκτείνειε — videntur mihi vndecimviri recte feciſſe in eo, quod Dionyſium coegerunt formulae τῆς ἀπαγωγῆς

6. θῶς ποιῆσαι Διονύσιον [79], τὴν ἀπαγωγὴν ἀπάγειν·
ἀναγκάζοντες, προσγράψασθαι τότε ἐπ' αὐτοφώ-
ρῳ, ἢ ὅπου ἂν ᾖ· πρῶτον μὲν, ἐναντίον πεντακο-
σίων ἐν τῇ βουλῇ· εἶτα πάλιν ἐναντίον Ἀθηναίων
ἁπάντων ἐν τῷ δήμῳ ἀπογράψας τινὰς ἀποκτεί-
9. νεις, καὶ αἴτιος γένοιτο τοῦ θανάτου. οὐ γὰρ δήπου τοῦ-
το μόνον οἴεται [80] ἐπ' αὐτοφώρῳ, ἐάν τις ξύλῳ ἢ μα-
χαίρᾳ πατάξας καταβάλῃ· ἐπεὶ ἔκ γε τοῦ σοῦ λό-
γου οὐδεὶς φανήσεται ἀποκτείνας τοὺς ἄνδρας, οὓς σὺ
12. ἀπέγραψας· οὔτε γὰρ ἐπάταξεν αὐτοὺς οὐδείς, οὔτε

ſeu actionis ſuae in Agoratum tanquam ſicarium, adſcribi curare a ſcriba publico hanc clauſulam ἐπ' αὐτοφώρῳ, aut vbicunque locorum alias Agoratum in ſcelere deprehendiſſet; exiſtimantes nempe, huius formulae ἐπ' αὐτοφώρῳ, aut quocunque alio modo locoue ſicarius eſſet ab actore deprehenſus, omiſſionem e re Agorati fore, qui in ea omiſſione latebram aliquam et perfugium eſſet habiturus. Quomodo enim magis et euidentius poſſit argui in homicidio ἐπ' αὐτοφώρῳ deprehenſus eſſe, quam ſi indicio ſuo, primum coram ſenatu D. deinde coram vniuerſa concione populi edito homines occiderit? v. Lib Variant. h l.

79. Διονύσιον] Eſt frater Dionyſodori, cuius ſupplicium, a xxx tyrannis ſecundum Agorati indicium peremti, fundus eſt huius actionis.

80. οἴεται] Non enim profecto tanta eſt Agorati ſtultitia et tarditas, vt exiſtimet, id ſolummodo eſſe homicidium, ſi quis alterum ferro manuue peremerit; minus eſſe, ſi delatione ſua neceſſitatem necis alicui conſciſcat. Deinde ſubito, pro more oratorum, a tertia perſona ad ſecundam transfert orationem.

ἀπέσφαξεν· ἀλλ' ἀναγκασθέντες ὑπὸ τῆς σῆς ἀπο-
γραφῆς ἀπέθανον[81]. οὐκοῦν[82] αἴτιος τοῦ θανάτου οὗ-
τος ἐπ' αὐτοφώρῳ ἐστί. τίς οὖν ἄλλος αἴτιος, ἢ σὺ,
ἀπογράψας; ὥστε πῶς οὐκ ἐπ' αὐτοφώρῳ σὺ εἶ ὁ
ἀποκτείνας; Πυνθάνομαι δ' αὐτὸν καὶ περὶ τῶν ὅρ- 15.
κων καὶ περὶ τῶν συνθηκῶν μέλλειν λέγειν, ὡς πα-
ρὰ τοὺς ὅρκους καὶ τὰς συνθήκας ἀγωνίζεται, ἃς
συνεθέμεθα πρὸς τοὺς ἐν ἄστει οἱ ἐν τῷ Πειραιεῖ. σχε-
δὸν μὲν οὖν τούτοις ἰσχυριζόμενος ὁμολογεῖ ἀνδροφό-
νος εἶναι. ἐμποδὼν γοῦν ἢ ὅρκους, ἢ συνθήκας, ἢ 18.
χρόνον, ἢ ἐπ' αὐτοφώρῳ [τι] ποιεῖται[83], αὐτῷ

δὲ τῷ

81. ἀπέθανον] ante hoc vocabulum paucula quaedam deſunt, fortaſſis haec τὸ κώνειον πιεῖν αὐτοὶ ὑφ' ἑαυτῶν ἀπέθανον.

82. οὐκοῦν] imo vero retracto accentu, aut duobus vocabulis οὐκ οὖν eſt exarandum. Eſt cauſſatio, vel obiectio ficta, cui ſtatim occurritur. Ergo, ſi illi hauſta cicuta ipſi ſeſe ſuſtulerunt, Agoratus necem illis non conſciuit. Reſpondet. Ecquis ergo alius fecerit, ſi tu, Agorate, non feciſti, qui eos detuliſti.

83. τι ποιεῖσθαι. αὐτῷ δὲ τῷ γράμματι οὗτοι πιστεύει καλῶ ἀγωνιεῖσθαι. ὑμῖν δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, etc.] Lego, εἰ ποιεῖται, et οὗτος pro οὗτοι, ſublata plena Diſtinctione poſt ἀγωνιεῖσθαι. *Si igitur hic obiicit iusiurandum, aut conuentiones, aut lapſum temporis, aut iſtud* ἐπ' αὐτοφώρῳ *ſuum, et confidit ſe bono cum euentu in hac cauſa verſaturum eſſe, ſi literae legis adhaereat, vos tamen, Iudices, non aequum eſt haec admittere: ſed* etc. Recenſet omnes Obiectiones, quibus Agoratus in Defenſione ſua vſurus erat. ἐμποδὼν ποιεῖσθαι eſt *obiicere*. τῷ γράμματι ἀγωνίζεσθαι eſt, quod Orat. IX. vocauit

δὲ τῷ * πράγματι [84] ὅ τοι πιστεύει καλῶς ἀγωνιεῖσθαι. ὑμῖν δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, οὐ προσήκει περὶ τούτων [85] ἀποδέχεσθαι· ἀλλ' ὡς οὐκ ἀπέγρα-
21. ψεν, οὐδὲ οἱ ἄνδρες τεθνᾶσι, περὶ τούτων κελεύετε αὐτὸν ἀπολογεῖσθαι. ἔπειτα [86] τοὺς ὅρκους καὶ τὰς συνθήκας οὐδὲν ἡγοῦμαι προσήκειν ἡμῖν πρὸς τοῦτον [87]. οἱ γὰρ ὅρκοι τοῖς ἐν ἄστει πρὸς τοὺς ἐν Πειραιεῖ γε-
24. γένηνται. εἰ μὲν οὖν οὗτος μὲν ἐν ἄστει, ἡμεῖς δὲ ἐν Πειραιεῖ ἦμεν, εἶχόν τινα λόγον αὐτῷ αἱ συνθῆκαι· νῦν δὲ καὶ οὗτος ἐν Πειραιεῖ ἦν, καὶ ἐγὼ καὶ Διονύσιος,

μάχεσθαι τοῖς ὀνόμασι, *vocabulis dimicare*, δὲ poſt ὑμῖν idem eſt quod ἀλλὰ, et ſaepe hoc more vſurpatur. nec opus eſt, vt mutetur in δὴ, prout fecit *Stephanus* Orat. XIV. vbi par huic exemplum. MARKLAND.

Ego τι vncis vt inutile et amputandum incluſi, et facile potuit e proxima litera π vocabuli ποιεῖσθαι enaſci. Sin tamen ſeruandum ſit, neceſſe erit aliquid deeſſe. e. c. ἢ ἄλλο. vt ad hunc modum legatur ἢ ἐπ' αὐτοφώρῳ, ἢ ἄλλο τι, ποιεῖται. Saltim iusiurandum, aut pacta, aut vetuſtatem temporis, aut formulam ἐπ' αὐτοφώρῳ, aut aliud quodpiam ſibi praeſtruit quaſi munimentum, pone quod lateat; ipſa autem re nil fidit.

84. πράγματι ὅτοι πιστεύει] ſic dedi de meo pro vulgari γράμματι οὗτοι πιστεύει. In Coisl. et Vindobon. pro ὅτοι eſt οὔτε. Suſpicor verum eſſe ὅ τι aut οὐχί.

85. poſt περὶ τούτων videtur φλυαροῦντος, aut ἀδολεσχοῦντος, aut tale quid deeſſe.

86. ἔπειτα] malim ἐπεὶ *ſi quidem.*

87. ἡμῖν] ſic dedi pro vulgari ὑμῖν. dictio haec inuerſa eſt. recta erat τούτῳ πρὸς ἡμᾶς. huic pacta nobiſcum nulla eſſe, aut pacta nobiſcum inita nil quicquam ad eum pertinere.

σιος, καὶ ἔτοι ἅπαντες οἱ τῦτον τιμωρέμενοι. ὥςε ἐκ ἔςιν ἡμῖν ἐμποδὼν * ἐδέν [88]. ἐδένα γὰρ ὅρκον [89]

οἱ ἐν

88. ἐμποδὼν ἐδὲν. ἐδένα γὰρ —] ſic dedi, de meo addens ἐδὲν, quo carent vulgatae, et quod facillime potuit in concurſu cum ἐδένα elidi.

89. ἐδένα γὰρ ὅρκον, κ. τ. λ.] „Non ita ſcripſerat procul dubio *Lyſias*, nam omnino falſam ſententiam exhibet haec lectio: ſed aliquis corrector non ſatis expenſis ſuperioribus, nec ſatis intellecta rhetoris ſententia ita mutauit. Lege confidenter, lector, et meo periculo **οἱ ἐν Πειραιεῖ τοῖς ἐν Πειραιεῖ.** Audio debere (inquit) Agoratum in ſua defenſione proponere foedera ſacramento ſancita inter eos, qui Athenis erant, et eos, qui Piraeum occupabant, et iis nititur, quaſi contra ius ſacramenti et foederum accuſaretur. At ſi ille quidem tunc Athenis fuiſſet, nos vero Piraeo, tunc aliquid coloris haberet ea defenſio: ſed fuit in Piraeo nobiſcum, et omnes alii, qui eum vlciſci cupiunt. Non vetant igitur ea foedera, ne ius noſtrum contra Agoratum perſequamur. *Non enim ii, qui Piraeo erant, cum iis, qui etiam Piraeo erant, quicquam pacti ſunt, nec inter eos vlla foedera facta.* Haec eſt *Lyſiae* manifeſta ſententia, qua intellecta, probabis, credo, noſtram emendationem.„ Palmer. Ita quoque et Schottus. TAYLOR.

ὥςε ἐκ ἔςιν ημιν ἐμποδών. ἐδένα γὰρ ὅρκον οἱ ἐν Πειραιεῖ τοῖς ἐν ἄςει ὤμοσαν.] Primo, legendum puto υμιν, vt ſupra, τοὺς ὅρκες ἐδὲν ἡγῦμαι προσήκειν υμιν πρὸς τῦτον. Deinde, poſt ἐμποδὼν deſunt voces ὁ ὅρκος: propter Rationem, quae ſequitur, ἐδένα γὰρ ὅρκον etc. Vltimo, pro τοῖς ἐν ἄςει legendum τοῖς οὐκ ἐν ἄςει: quod verius puto quàm *Schotti* οἱ ἐν Πειραιεῖ τοῖς ἐν Πειραιεῖ ὤμοσαν. *itaque nulla eſt vobis obiectio* (vel *obſtaculum*) *a iureiurando: qui enim in Piraeo fuerunt nul-*

27. οἱ ἐν Πειραιεῖ τοῖς ἐν ἄστει [90] ὤμοσαν. ἐκ παντὸς δὲ τρόπου ἔμοιγε δοκεῖ οὐχ ἑνὸς θανάτου ἄξιος εἶναι, ὅστις φησὶ μὲν ὑπὸ τοῦ δήμου [91], τὸν δὲ δῆμον, ὃν αὐτὸς

τός

lo iureiurando obſtricti ſunt iis, qui non in Vrbe fuerunt; ſed iis tantum, qui in Vrbe fuerunt. MARKLAND.

90. E ſchedis Brulartianis intelligo Fabrum eodem modo emendaſſe τοῖς ἐν πειραιεῖ, atque Schottum et Palmerium. haud conſtat, qui Faber, Petrus, an Tanaquillus. Ego quoque coniecturam hanc Marklandinae τοῖς οὐκ ἐν ἄστει praefero.

91. ὅστις φησὶ μὲν κ. τ. λ.] Delet Schott. has voces φησὶ μὲν ὑπὸ τοῦ δήμου. Corrigit vir eruditus ὅστις φύσει μὲν ὑπὸ τοῦ δήμου. Quod tamen de eo dici non debuerat, qui, vt loquitur *Lyſias* in ſuperioribus, δοῦλος καὶ ἐκ δούλων ἐστί. Scripſit auctor noſter ὅστις φησὶ μὲν ὑπὸ τοῦ δήμου αυτον αθηναιον πεποιησθαι: τὸν δὲ δῆμον, κ. τ. λ. Ita ſupra. Καὶ ἀντὶ τούτου φησιν αυτον αθηναιον τον δημον ποιησασθαι. Ψευδόμενος, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, οὔτε γὰρ Φρύνιχον ἀπέκτεινεν, οὔτε αθηναιον αυτον ο δημος εποιησατο. TAYLOR.

ὅστις φησὶ μὲν ὑπὸ τοῦ δήμου, τὸν δὲ δῆμον, etc.] Facilis huius loci ſuppletio: ὅστις φησὶ μὲν ὑπὸ τοῦ δήμου Ἀθηναῖον αὐτὸν πεποιημένον· τὸν δὲ δῆμον, etc. *qui fatetur ſe a populo factum fuiſſe Athenienſem; et tamen hunc populum, quem ipſe Patrem ſuum appellat, iniuria affecit, deſtituit, et prodidit eas res, ex quibus populus fieret maior et potentior:* καὶ προδέσας (ſcil. αὐτὰ) ἐξ ὧν ἐκεῖνος μείζων καὶ ἰσχυρότερος γένοιτο. ſic enim legendum et diſtinguendum. male vulgo ἐγένετο: et haec vltima praue ad *Agoratum*, non ad *populum*, referuntur; cum vox ἐκεῖνος ſatis clare oſtendat, ad quem haec pertineant. MARKLAND.

τός φησί πατέρα αὐτοῦ εἶναι, φαίνεται κακώσας,
καὶ ἀφεὶς καὶ προδόσας[92] ἐξ ὧν ἐκεῖνος μείζων καὶ
ἰσχυρότερος ἐγένετο. ὅστις οὖν τόν τε γόνῳ πατέρα 30
τὸν αὐτοῦ ἔτυπτε, καὶ οὐδὲν παρεῖχε τῶν ἐπιτηδεί-
ων, τόν τε ποιητὸν πατέρα ἀφείλετο, ἃ ἦν ὑπάρ-
χοντα ἐκείνῳ ἀγαθά, πῶς οὐ καὶ διὰ τοῦτο[93] καὶ
διὰ τὸν τῆς κακώσεως νόμον ἄξιός ἐστι θανάτῳ ζη-
μιωθῆναι; προσήκει δ' ὑμῖν, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἅ- 33
πασι, τιμωρεῖν ὑπὲρ ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν ὁμοίως, ὥσ-
περ ὑμῶν[94] ἑνὶ ἑκάστῳ. ἀποθνήσκοντες γάρ, ὑμῖν
ἐπέσκηψαν[95] καὶ ἡμῖν, καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασι, τι-
μωρεῖν ὑπὲρ σφῶν αὐτῶν Ἀγόρατον τουτονὶ, ὡς φο-
νέα ὄντα, καὶ κακῶς ποιεῖν, καθ' ὅσον ἂν βραχὺ 36
ἕκαστος δύνηται[96]. εἰ τοίνυν τι ἐκεῖνοι ἀγαθὸν τὴν
πόλιν

Poſt δήμου aliud nihil deeſt, praeterquam πεποιῆσθαι *ſe adoptatum eſſe.*

92. προδόσας] hoc ne graecum quidem eſt, vt mirer, qui tolerare potuerint viri docti. In Coiſlin. et Vindobon. eſt προδόντα. vnde exſculpo προδοὺς πάντα. prodidit ea omnia, per quae ille (populus Athenienſis puta; nam ad eum, non ad Agoratum, redit voc. ἐκεῖνος) numero et opibus creuerat.

93. τοῦτο] imo vero τἄλλα, et propter reliqua, et propter legem de mala tractatione parentum.

94. ὑμῶν] Lege ἡμῶν. TAYLOR. Cui obſecutus ſum. v. Lib. Variant. ad h. l.

ὥσπερ ὑμῶν ἑνὶ ἑκάστῳ] Scribe, ὡς ὑπὲρ ὑμῶν: vt reſpondeat praecedenti ὑπὲρ ἐκείνων. MARKLAND.

95. poſt ἐπέσκηψαν deeſſe videtur ἶσα (aduerbialiter) *aequaliter*, *pariter*, vel ſimile quid.

96. βραχὺ] bene ſi habet, rara eſt et mira dictio

πόλιν ἢ τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον φανεροί εἰσι πεποιηκότες, ἃ καὶ αὐτοὶ ὑμεῖς ὁμολογεῖτε, ἀνάγκη ὑμᾶς ἐστι πάντας ἐκείνοις φίλους καὶ ἐπιτηδείους εἶναι.
39. ὥστε οὐδὲν μᾶλλον ἡμῖν ἢ καὶ ὑμῶν ἑνὶ ἑκάστῳ ἐπέσκηψαν. οὔκουν οὔτε ὅσιον οὔτε νόμιμον ὑμῖν ἐστιν ἀνεῖναι [97] Αγόρατον τουτονί. Ὑμεῖς τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, νυνὶ δὴ, ἐπεὶ ἐν τῷ τότε χρόνῳ, ἐν ᾧ ἐκεῖ-
42. νοι ἀπέθνησκον, οὐχ οἷοίτε ἐκείνοις ἐπαρκέσαι γεγόνατε, διὰ τὰ πράγματα τὰ περιεστηκότα [98], νυνὶ, ἐν ᾧ δύνασθε, τιμωρήσατε τὸν ἐκείνων φονέα. ἐνθυμεῖσθε δ', ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅπως μὴ πάντων ἔργον σχετλιώτατον ἐργάσησθε. εἰ γὰρ ἀποψη-
139.1. φιεῖσθε Αγοράτου τουτουΐ, οὐ μόνον τούτῳ διαπράττεσθε [99], ἀλλὰ καὶ ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν, οὓς ὁμολο-

γεῖτε

Lyſiae propria. Sūſpicatus aliquando ſum leg. eſſe καθ' ὅσον ἂν κἂν βραχὺ ἕκαστος δύνηται. prout quisque, etiamſi parum quid, poſſet.

97. ανειναι Αγόρατον] Opinor αφειναι, *abſoluere*: vt ſupra, ἡ κρίσις ἣν ἐκρίθη, καὶ αφειθη. Alcidamas: καὶ μὴ αφειναι αὐτὸν, ὑποχείριον λαβόντας. Sic et Orat. IX. et paſſim. Xenophon tamen Ἑλλην. lib. II. εἰ ἀνήσομεν ἄνδρα τὸν φανερῶς τὴν ὀλιγαρχίαν λυμαινόμενον. MARKLAND.

98. διὰ τὰ πράγματα τὰ παρεστηκότα] Mallem, περιεστηκότα: id eſt, διὰ τὰς τότε περιστάσεις, *propter circumſtantias iſtius temporis*. Demoſthenes de Corona: εἰς τοὺς περιεστηκότας τῇ πόλει κινδύνους. et ita idem paulo poſt, et paſſim. clare Noſter Orat. XXXI. ἀποροῦντες τοῖς περιεστηκόσι πράγμασιν· MARKLAND.

Dedi περιεστηκότα pro vulgari παρεστηκότα.

99. οὐ μόνον τούτῳ διαπράττεσθε] Putarem συμ-

γεῖτε ὑμῖν εὔνους εἶναι, τῇ αὐτῇ* ψήφῳ ταύτῃ θάνατον καταψηφίσεσθε 200. ἀπολύοντες γὰρ τὸν αἴτιον ὄντα ἐκείνοις τοῦ θανάτου, οὐδὲν ἄλλο γιγνώ- 3.
σκετε, ἢ ἐκείνους δικαίως ὑπὸ τούτου τεθνηκέναι· καὶ οὕτως ἂν δεινότατα πάντων πάθοιεν, εἰ, οἷς ἐπέσκηπτον ἐκεῖνοι, ὡς φίλοις οὖσι, τιμωρεῖν ὑπὲρ αὐτῶν, οὗτοι ὁμόψηφοι κατ' ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν τοῖς τριάκοντα γενήσονται. Μηδαμῶς, ὦ ἄνδρες δικα- 6.
σταὶ, πρὸς θεῶν ὀλυμπίων, μήτε τέχνῃ, μήτε μηχανῇ μηδεμιᾷ θάνατον ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν καταψηφίσησθε, οἳ πολλὰ κἀγαθὰ ὑμᾶς ποιήσαντες, διὰ ταῦτα ὑπὸ τῶν τριάκοντα καὶ Ἀγοράτου τουτουῒ ἀπέθανον. ἀναμνησθέντες οὖν ἁπάντων τῶν δεινῶν, 9.
καὶ τῶν κοινῶν τῇ πόλει καὶ τῶν ἰδίων, ὅσα ἑκάστῳ ἐγένοντο, ἐπειδὴ ἐκεῖνοι οἱ ἄνδρες ἐτελεύτησαν, τιμωρήσατε τὸν αἴτιον τούτων. ἀποδέδεικται δ' ὑμῖν ἅ-

παντα

πράττεσθε, vel συμπράττετε. niſi vox ἄδειαν amiſſa ſit in Praepoſitione διά: vt ſit ἄδειαν διαπράττεσθε. Nihil tamen muto. τούτῳ διαπράττεσθε eodem ſenſu forte ſumendum ac iſtud Demoſthenis Philipp. III. Φιλιστείδης ἔπραττε Φιλίππῳ. et Thucydides IV, 210. οἱ δὲ πράσσοντες αὐτῷ, eadem ſignificatione. Mox, κατ' ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν, etc. mallem abeſſent duae vltimae voces. MARKLAND.

Aut ἄδειαν, aut potius σωτηρίαν hic deeſt. patet ex oppoſito θάνατον.

200. τῇ αὐτῇ ψήφῳ κ. τ. λ.] Variant Codd. ſed nihil ſani praeferunt, niſi quod *Ald.* et *Coisl.* vterque exhibeat καταψηφίσεσθε. TAYLOR.

παντα [1] καὶ ἐκ τῶν ψηφισμάτων καὶ ἐκ τῶν ἀπογραφῶν καὶ ἐκ τῶν ἄλλων ἁπάντων Ἀγόρατος ὢν αὐτοῖς αἴτιος τοῦ θανάτου. ἔτι δὲ καὶ προσήκει ὑμῖν ἐναντία τοῖς τριάκοντα ψηφίζεσθαι. ὧν μὲν τοίνυν ἐκεῖνοι θάνατον κατέγνωσαν, ὑμεῖς [2] ἀποψηφίσασθε· ὧν δ' ἐκεῖνοι θάνατον οὐ κατέγνωσαν, ὑμεῖς καταγινώσκετε. οἱ τριάκοντα τοίνυν τῶν μὲν ἀνδρῶν τούτων, οἳ ἦσαν ὑμέτεροι φίλοι, θάνατον κατέγνωσαν, ὧν δεῖ ὑμᾶς ἀποψηφίζεσθαι· Ἀγοράτου δὲ ἀπεψηφίσαντο, διότι ἐδόκει [3] προθύμως τούτους ἀπολλύναι· οὗ προσήκει καταψηφίζεσθαι. ἐὰν οὖν τὰ ἐναντία τοῖς τριάκοντα ψηφίζησθε, πρῶτον μὲν οὐχ ὁμόψηφοι [4] γίγνεσθε [5]· ἔπειτα τοῖς ὑμετέροις αὐτῶν

1. ἅπαντα] Dele. TAYLOR. Ego vero illinc ἁπανταχόθεν effecero.

2. ante ὑμεῖς aut adde, aut ſupple ſaltim tacita cogitatione, τούτων.

3. διότι δοκεῖ] Scribe, ἐδόκει: vt ſupra, διότι ἔδοξε ἀληθῆ εἰσαγγεῖλαι. MARKLAND.
Dedi ἐδόκει pro vulgari δοκεῖ.

4. Aut delenda ſunt iſtaec quatuor vocabula οὐχ ὁμόψηφοι γίγνεσθε. ἔπειτα — nam prorſus idem dicunt cum illis modo praemiſſis τὰ ἐναντία τοῖς τριάκοντα ψηφίζησθε. aut potius ſeruanda quidem illa ſunt, verum deſunt nonnulla. Mihi videtur Lyſias aut ſic reliquiſſe. πρῶτον μὲν οὐχ ὁμόψηφοι τοῖς ἀνοσιωτάτοις καὶ ὑμῶν ἐχθίστοις γίγνεσθε. primum quidem hoc conſequemini, vt ſententia veſtra ab hominum impuriſſimorum vobisque inimiciſſimorum ſententia diſcrepet. Quod de odio iudicum erga tyrannos commemorat, ei bene reſpondet ex oppoſito, quod ſtatim de ipſorum er-

αὐτῶν φίλοις τετιμωρηκότες ἔσεσθε· ἔπειτα τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις δόξετε δίκαια καὶ ὅσια ψηφίσασθαι.

ga defunſtos voluntate ſubiicit. Pro γίγνεσθε poſtulat quidem, cum rei ratione, etiam inſequens ἔσεσθε, futurum γενήσεσθε. verum auctores in vſu temporum non ſemper fuiſſe cernuntur diligentiſſimi.

5. γίγνεσθε] Lego, γενήσεσθε: vt ἔσεσθε, et δόξετε. MARKLAND.

Admonitio. In locum annotationis noſtrae ad pag. 459. n. 36. *Non videntur multa deeſſe* haec velim ſuffici. Nihil deeſſe ſuadet conſenſus codicum Coisl. et Beſſar. in quibus illa continue exarata ſunt; et forſitan in Vindob. quoque. Deinde leg. eſt *νυνὶ δὲ τοῦτο τὸ ψήφισμα ἐψηφίσατο.* ΨΗΦΙΣΜΑ. Ἐπειδὴ τοίνυν. Ad ἐψηφίσατο ſubauditur ἡ βουλὴ e continente. Sic debebat hic locus conſtitui, taedetque nunc et pudet me mei, qui citius non animaduerterim, quam ſero cum eſſet, re non amplius ſalua.

Pag. 476. ad annot. 91. adde. Vel ſic potius. Imo vero plurimi eos feciſſent, et honoribus auxiſſent, ob ſtudium patriam peſſumdandi.

ΛΥΣΙΟΥ

ΚΑΤΑ

ΑΛΚΙΒΙΑΔΟΥ[1] ΛΕΙΠΟΤΑΞΙΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Alcibiades Alcibiadis filius inter ὁπλίτας *recenſitus ad equites ſe contulit ſponte ſua. Arguitur* λειποταξίε. *Multa de legibus, plura de hominis vita, genere et inſtitutis congeſſit Orator.*

Δευτερολογίαν vocant Rhetorum filii. *Subſcriptionem* Romani iuriſconſulti (vid. *Budaei annotat. poſterior. in pandect.*) Eſt enim ἐπαγωνισμὸς τοῦ προτέρου. Praeiuit Archeſtratides quidam. Vid. *Aphthonii* σχ. pag. 12. qui de his agit ſubtiliter, *et Hermog.* περὶ μεθόδε δεινότητος, περὶ δευτερολογιῶν.

Ἡγῦμαι [2] μὲν, ὦ ἄνδρες δικαςαὶ, ὐδεμίαν ὑμᾶς
27. ποθεῖν ἀκῦσαι πρόφασιν παρὰ τῶν βυλομένων Αλκιβιάδυ κατηγορεῖν. τοιῦτον γὰρ πολίτην

1. κατ' Αλκιβιαδυ] Alcibiades erat iunior, Alcibiadis τῦ πάνυ filius ex Hippareta Hipponici filia. Hunc *Xenoph. Memorab.* l. 1. εὐπροσωπότατον καὶ ὡραιότατον memorat. Quam etiam oris venuſtatem praedicat noſter cum ſpurciſſimae libidinis infamia coniunctam. Cauſam olim dixit *de bigis paternis*, quae oratio inter ceteras ab *Iſocrate* ſcriptas ad nos περιῆλθεν. Patrem, quo *nihil fuiſſe excellentius vel in vitiis vel in virtutibus* memorat *Nepos* in vita, in illis ſolummodo expreſſiſſe

ἑαυτὸν ἐξ ἀρχῆς παρέσχεν, ὥστε καὶ εἴ μή τις ἰδίᾳ ἀδικούμενος ὑπ' αὐτοῦ τυγχάνοι [2], οὐδὲν ἧττον προσήκει ἐκ τῶν ἄλλων ἐπιτηδευμάτων ἐχθρὸν αὐτὸν ἡγεῖσθαι. οὐ γὰρ μικρὰ τὰ ἁμαρτήματα, οὐδὲ συγγνώμης ἄξια, οὐδ' ἐλπίδας παρέχοντα, ὡς ἔσται τοῦ

λοιποῦ

videtur, vt de eo teſtatur *Ariſtoteles Rhetoric.* II. 17. et *Archippus* Comicus apud *Plutarch.* in *v. Alcibiadis* iuxta initium. Videtur fuiſſe in lucem ſuſceptus, ineunte Olymp. 91. ſub id temporis ſcil. quo pater militiae in Siciliam transferendae fatalem operam praeſtitit. Haec habui, quae de homine in medium proferrem. Plura, exceptis, quae in orat. *Lyſiae* et *Iſocratis* reperiuntur, dici vetuit temporis ἀδηφαγία. TAYLOR.

Huius Orationis meminit Harpocration in V. Λευκὴ ἀκτή. at in voce Ἀλκιβιάδης dubitat, εἰ γνήσιος. Citatur quoque Lyſias πρὸς Ἀλκιβιάδην in V. ναυτοδίκαι: quae vox cum non extet in hac Oratione, *Valeſius* pro Ἀλκιβιάδην coniicit Ἀρχεβιάδην, quia a Dion. Halicarnaſſenſi in *Iſaeo* laudatur Lyſiae Oratio contra *Archebiadem.* Sed nihil inde mutatum vellem. ſcripſit enim aliam Orationem Noſter πρὸς Ἀλκιβιάδην, περὶ οἰκίας, *de domo*: in qua hac voce Ναυτοδίκαι bene vti potuerit. Vide Harpocrat. V. Παρακαταβολή. Porro: inter Iſocrateas extat Oratio περὶ τοῦ Ζεύγους, *de Bigis*, in qua Alcibiades Iunior huic Lyſianae reſpondet, in multis (praeſertim in iis, quae ad Patrem ſuum ſpectant) adeo euidenter, vt ipſis etiam verbis Lyſiae ex hac Oratione vtatur, vt refellat. De perperam facta Diuiſione huius Orationis in Duas Actiones Λειποταξίου et Ἀστρατείας, cum Vna tantum ſit, dicam ad Orat. XV. MARKLAND.

2. τυγχάνοι] ſic dedi pro vulgari τυγχάνει.

λοιπȣ̃ βελτίων· ἀλλ᾽ ȣ̃τω [3] πεπραγμένα, καὶ εἰς
33 τοσȣ̃το κακίας ἀφιγμένα, ὥς᾽ * ἐπ᾽ ἐνίοις [4], ὧν οὗ-

3. ȣ̃τω] ſine dubio huic aduerbio aliud olim fuit additum, quo nunc caremus, e. c. βδελυρῶς, aut μιαρῶς, aut ſimile quodpiam.

4. ὥς᾽ ἐπινικίοις κ. τ. λ.] Multa meum ſtomachum in hoc commate mouent, quorum vnumquoduis ſi quis concoquere poſſit, irritam meam emendationem bona noſtra cum venia habere poteſt: Ἐπινικίοις αἰσχύνεσθαι male dicitur: male quoque ὧν φιλοτιμεῖται, in eo ſaltem ſenſu τȣ̃ φιλοτιμεῖσθαι, quo hic accipitur. Vtrumque conſtabit ex hac ipſa oratione ad finem vergente. Ὥςε ἐπι μὲν τοῖς καλοῖς αισχυνέσθαι, επι δὲ τοῖς κακοις φιλοτιμεισθαι. Tertio autem, nam multa reſtant dicenda, vt *ob victoriae inſignia*, *quibus Alcibiades gloriatur*, *inimici erubeſcant*, (quo pacto ab incurioſo interprete verſa haec verba habemus) ad laudem, non ad infamiam omnimodo pertinet. Nam ſi Perſarum, puta, gentem *pudebat* rerum Marathone geſtarum, anne idcirco minor erat aut inhoneſtior φιλοτιμία Miltiadis? Si cladis Salaminiae, anne Themiſtoclis? Ad inimicos meos, ſi qui mihi contigerint, τοιαύτην ἐπελθεῖν αἰσχύνην nimium vellem. 4. Si ageretur de laude militari, non vtique dixiſſet ἐχθρȣ̀ς, ſed πολεμίȣς. Sed 5. de ea non dicitur: cum ad priuatas vitae rationes totus hic locus ſpectat: 6. demum, et vltimo, τὰ ἐπινίκια hic ſtare nequit. Erant enim Ἐπινίκια aut Feſta ob victoriam ſiue in theatris, ſiue in ludis publicis, ſiue denique bello partam concelebrata. Σωσικλέα τὸν Κορωνῆθεν (l. Κολωνῆθεν) Πυθίοις νενικηκότα ποιητὰς εἱστιῶμεν τα επινικια. Plutarch. *Quaeſt.* 4. *Sympoſ. Problem.* 2. Vid. *Athen.* l. 1. init. et l. 5. *Plat. Sympoſ.* init. *Meurſ. Graec. feriat.* Aut erant Dies Feſti iſtius celebrandi, aut Vi-

τος φιλοτιμεῖται, τὺς ἐχθρὺς αἰσχύνεσθαι. ἐγὼ μέντοι, ὦ ἄνδρες δικασαὶ, καὶ πρότερον[4] πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῖν [5] διαφορᾶς ὑπαρχύσης, καὶ πάλαι

τῦτον

ctoriae partae. Οἱ τοίνυν χοροὶ πάντες οἱ γιγνόμενοι καὶ οἱ χορηγοὶ, δῆλον ὅτι τὰς μὲν ημερας εκεινας, ἃς συνερχόμεθα ἐπὶ τὸν ἀγῶνα κατὰ τὰς μαντείας ταύτας, περὶ αὐτῶν ςεφανύμεθα, ὁμοίως ὅ, τε μέλλων νικᾶν, καὶ ὁ πάντων ὕςατος γενήσεσθαι· την δε των επινικικων, ὑπὲρ αὐτῦ τότ᾽ ἤδη ςεφανῦται ὁ νικῶν. Demoſth. *adu. Midiam.* Aut erant carmina in iis diebus recitari ſolita. Cuiuſmodi erant *Pindari* quaecunque ſuperſunt, *Euripidis* item hymnus in Alcibiadem. Ἀλκιβιάδης δὲ Ὀλύμπια νικήσας ἅρματι πρῶτος καὶ δεύτερος καὶ τέταρτος, εἰς ἃς νίκας καὶ Εὐριπίδης ἔγραψεν επινικιον. Athen. l. 1. init. Cuius ἀποσπασμάτιον reſeruauit nobis *Plutarchus* in *vita Alcibiadis. Adſirmauit ſe laetum inter laetos cantaturum* Epinicia, *quae iam nunc ſibi componi oporteret.* Sueton. *Ner.* 43. Aut erant denique Victoriae praemia militibus gregariis data, quae νικητήρια, ἀριςεῖα vocat *Poll.* VI. 41. Επινίκια τὰ ἐπὶ τῇ νίκῃ γέρα διδόμενα καὶ νικητήρια ταὐτά. Phauorin. Lego igitur. Ὡς ἐπ᾽ εκεινοις οις ὗτος φιλοτιμεῖται, τὺς ἐχθρὺς αἰσχύνεσθαι. TAYLOR.

Dedi de meo ἐπ᾽ ἐνίοις ſuper quibusdam eorum, de quibus hic gloriatur.

5. ἡμῖν] ἡμῶν Scal. nulla neceſſitate locum ſollicitandi. Plus dicit ἡμῖν διαφορᾶς ὑπαρχύσης, quaſi illa ſimultas, quae inter patres interceſſit, ad filios quoque deſcenderit. Πατρῷον αὐτῷ φίλον ὄντα. Lucian. in *Timone.* TAYLOR.

πρὸς τὺς πατέρας ἡμῖν διαφορᾶς etc.] Scribe, ἡμῶν. et poſt αἰσχύνεσθαι addendum puto ἄν. MARKLAND.

Erga patres noſtros, h. e. pater eius oderat meum;

τοῦτον ἐχθρὸν [6] ἡγούμενος, καὶ νῦν ὑπ' αὐτοῦ πεπον-
36. θὼς κακῶς, πειράσομαι περὶ πάντων τῶν πεπραγ-
μένων μεθ' ὑμῶν αὐτὸν τιμωρήσασθαι. περὶ μὲν
τῶν ἄλλων [7], Ἀρχεστρατίδης ἱκανῶς κατηγόρησε·
καὶ γὰρ τοὺς νόμους ἐπέδειξε, καὶ μάρτυρας πάν-
των παρέσχετο· ὅσα δ' οὗτος παραλέλοιπεν, ἐγὼ
39. καθ' ἕκαστον ὑμᾶς διδάξω. ἀνάγνωθι δέ μοι τὸν νό-

 μον.

et meus contra patrem illius. ἡμῖν bene habet. Non enim ad ſolum reſtringitur, quisquis eſt, actorem huius cauſae, ſed cum illo eiusque conſortibus, una quoque Alcibiadem eiusque amicos et aduocatos complectitur. et in patribus non ſolum patres ipſi, ſed etiam aui paternique materni que continentur tam actoris, quam rei. Neceſſarii mei, ait, cum neceſſariis eius mutuas exercebant ſimultates.

6. ἐχθρὸν] πότερον. *Coisl.* Ratio huius varietatis videtur eſſe, quod olim in quibuſd. Codd. πρότερον (non πότερον) pro πάλαι legebatur, quodmodo occurrebat. TAYLOR.

In cauſis forenſibus ſemper requirebant iudices ab actore cauſas accuſationis; in quibus vel princeps habebatur ἡ ἔχθρα, ſimultas vetuſta, aut ab ipſo actore cum reo ſuſcepta, aut a maioribus tradita. Legitima erat haec cauſa. Bene itaque h. l. habet vulgata. Codices nonnulli dant πότερον. quod indicat in libris vetuſtis etiam fuiſſe verſatam lectionem πονηρόν. quae vt non mala ſit, neque abhorreat ab h. l. praehabebo tamen equidem ei vulgatam.

7. περὶ μὲν τῶν ἄλλων] Lyſiam magis refert, περὶ μέντοι τῶν ἄλλων. et paulo ante pro περὶ πάντων, forte ὑπὲρ. Sed vtrouis modo recte dici videtur. MARKL.
Poſt μὲν videtur οὖν deeſſe.

μον [8].. ΝΟΜΟΣ. Εἰκὸς τοίνυν ἐστὶν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ἐξ οὗ τὴν εἰρήνην [9] ἐποιησάμεθα, πρῶτον περὶ τούτων νυνὶ δικάζοντας, μὴ μόνον δικαστὰς, ἀλλὰ καὶ νομοθέτας αὐτοὺς [10] γενέσθαι· εὖ εἰδότας,
ὅτι, ὅπως ἂν ὑμεῖς νυνὶ περὶ αὐτῶν γνῶτε, οὕτω καὶ 42.
τὸν ἄλλον χρόνον ἡ πόλις αὐτοῖς χρήσεται. δοκεῖ δέ μοι καὶ πολίτου χρηστοῦ καὶ δικαστοῦ δικαίου ἔργον εἶναι, ταύτῃ τοὺς νόμους διαλαμβάνειν [11], ὅπῃ εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον μέλλει συνοίσειν τῇ πόλει. τολμῶσι γάρ
τινες λέγειν, ὡς οὐδεὶς ἔνοχός ἐστι λειποταξίου [12], οὐδὲ 140.1
δειλίας. μάχην γὰρ οὐδεμίαν γεγονέναι· τὸν δὲ νόμον κελεύειν, ἐάν τις λίπῃ τὴν τάξιν εἰς τοὐπίσω [13],

δειλίας

8. τὸν νόμον] ſcil. περὶ τῶν λειποταξιάντων, de poenis, quae debentur deſertori ſtationis ſuae in acie.

9. τὴν εἰρήνην] ſignificatur ea pax, quam redeuntes in vrbem e Piraeeo cum vrbanis pepigerant; de qua proxima ſuperior commemorat oratio.

10. αὐτοὺς] reſpondet latino *eosdem*. id eſt, vna, ſimul quoque, in vna eademque perſona, vt vulgo vſurpant. non ſolum iudices, ſed vna quoque legiſlatores.

11. διαλαμβάνειν] raro ſenſu pro διαχειρίζειν, tractare, verſare, adminiſtrare.

12. ἔνοχός ἐστι λειποταξίου] Frequentia in caſu Tertio. ſed et hoc probum eſt. Sic ἔνοχος προδοσίας, Lycurgus p. 168. ἔνοχοι κλοπῆς, Philo de Ioſepho, pag. 379. Ed. Turneb. D. Iacobus II, 10. γέγονε πάντων ἔνοχος. et ita Heb. II. 15. Matt. XXVI, 66. Idem V, 22. cum Quarto caſu et Praepoſitione, ἔνοχος εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός. ἔνοχοι δεσμοῦ γεγόνασι, Demoſthenes de Cor. Trierarch. MARKLAND.

δειλίας ἕνεκα, μαχομένων τῶν ἄλλων, περὶ τούτου τοὺς στρατιώτας[14] δικάζειν. ὁ δὲ νόμος οὐ περὶ τούτων κελεύει μόνον, ἀλλὰ καὶ ὁπόσοι ἂν μὴ παρῶσιν ἐν τῇ πεζῇ στρατιᾷ. Ἀνάγνωθί μοι τὸν νόμον. ΝΟΜΟΣ. Ἀκούετε, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὅτι περὶ ἀμφοτέρων κεῖται, καὶ ὅσοι ἐὰν μάχης οὔσης εἰς τοὐπίσω ἀναχωρήσωσι, καὶ ὅσοι ἂν ἐν τῇ πεζῇ στρατιᾷ μὴ παρῶσι. σκέψασθε δὲ, τίνες εἰσὶν, οὓς δεῖ παρεῖναι. οὐχ οἵτινες ἂν τὴν ἡλικίαν ταύτην[15] ἔχωσιν; οὐχ οὓς ἂν οἱ στρατηγοὶ καταλέξωσιν; ἡγοῦμαι δ', ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὅλῳ τῷ νόμῳ μόνον αὐτὸν τῶν πολιτῶν ἔνοχον εἶναι. ἀστρατείας μὲν γὰρ δικαίως ἂν αὐτὸν ἁλῶναι, ὅτι καταλεγεὶς ὁ πατὴρ[16] οὐκ ἐπεξ-

13. εἰς τοὐπίσω] num deeſt ἀναχωρῶν? vide paulo poſt verſu 6. Verumtamen leges dictionis breuitatem conſectari, conſtat.

14. στρατιώτας] στρατηγους. Schott. Recte fortaſſe. Id mendum non ſimplici vice *Lyſiae* Codd. inuaſit. TAYLOR.

τοὺς στρατιώτας δικάζειν.] *Schottus* legit στρατηγούς. propius videtur στρατηγοῦντας. Legi quoque poſſet δικάσειν: ſed non opus eſſe opinor. Paulo poſt, pro μόνον αὐτῶν τῶν πολιτῶν, ſcribe αὐτόν. MARKLAND.

15. ταύτην] ſubaudi ἣν ἔχει νῦν Ἀλκιβιάδης. Alias malim τὴν τακτὴν legi, aetatem a legibus ſancitam.

16. „Dele voces ὁ πατὴρ, quae turbant ſententiam, et tenebras affundunt huic loco; aliter ea mutare in melius non poſſum ſine ope correctioris Codicis.„ Palmer. Mutauit *Steph.* Notabilis eſt lectio Cod. *Coisl.* in hoc loco, non tamen vtique correctior. Ο καταλεγεὶς ο πηρον οὐκ ἐπεξῆλθε μεθ' ὑμῶν (ἡμῶν *Ald.*)

ἦλθε' μεθ' ὑμῶν ϛρατοπεδευομένων, ἐδὲ παρῆν
μετὰ τῶν ἄλλων ἑαυτὸν τάξας· δειλίας δὲ, ὅτι,
δέον [17] ἕκαϛον μετὰ τῶν ὁπλιτῶν [18] κινδυνεύειν, ἱπ- 12.
πεύειν εἵλετο. καίτοι φασὶν αὐτὸν ταύτην τὴν ἀπο-
λογίαν ποιήσεσθαι [19], ὡς ἐπειδήπερ ἵππευεν, ἐδὲν
ἠδίκει

ϛρατοπεδῳ μονος ου παρεσχε μετὰ τῶν ἄλλων ἑαυτὸν ταξαι. Fortaſſe. οὐκ ἐπεξῆλθε μεθ' ὑμῶν ϛρατοπεδευομενος, ἐδὲ παρεσχε μετὰ τῶν ἄλλων ἑαυτὸν ταξαι. TAYL.

E lectione codicis Coislin. ὁ πηρὸν effeci δοβηρόν. vt ſit καταλεγεὶς εἰς δοβηρὸν, aut εἰς σκίρον, ἐκ ἐξῆλθε μεθ' ὑμῶν, ἐν τῷ ϛρατοπέδῳ μόνος, ἐδὲ παρέϛχε μετὰ τῶν ἄλλων ἑαυτὸν τάξαι.

17. δειλίας δὲ κ. τ. λ.] δειλίας δὲ, ὅτι δεον αὐτοὺ vel δειν αὐτον μετὰ τῶν κ. τ. λ. Schott. Δει *Coiſl.* δεον Scal. TAYLOR.

ὅτι δεῖν ἕκαϛον μετὰ τῶν πολιτῶν κινδυνεύειν, ἱππεύειν εἵλετο] Primo, ſcribendum δέον, *cum oporteret.* Deinde, pro πολιτῶν *Stephanus* ὁπλιτῶν: quod placet ex Oppoſitione, ἱππεύειν εἵλετο: et ita infra; bis. Paulo ante, pro ὁ πατὴρ, Idem reſtituit ὁπλίτης: recte. Pro δεῖν ἕκαϛον *Schottus* tentauit δέον, vel δεῖν αὐτὸν. Bene δέον: ſed in altero nulla eſt Conſtructio. Melius Idem mox, pro Ὅτι τοίνυν, coniicit ἔτος τοίνυν. Paulo ante, ſcribe ποιήσεσθαι pro ποιήσασθαι: quemadmodum recte edidit *Vanderheidius.* MARKLAND.

18. ὁπλιτῶν] ſic dedi h. l. pro vulgari πολιτῶν. Illud alterum melius etiam Koenius ad Corinthium de Dialectis p. 60. probat. Confer infra huius ipſius paginae verſum 20.

19. ταύτην τὴν ἀπολογίαν ποιήσεσθαι] ſic dedi, partim ex Aldina, vnde articulum reuocaui, pro vulgari ταύτην ἀπολογίαν ποιήσασθαι. Praeter Marklandum, Taylor quoque futurum hic malebat, quam aoriſtum.

ἠδίκει τὴν πόλιν. ἐγὼ δ' ἡγοῦμαι, διὰ τοῦθ' ὑμᾶς[20]
δικαίως ἂν αὐτῷ ὀργίζεσθαι, ὅτι, τοῦ νόμου κελεύον-
τος, ἐάν τις ἀδόκιμαστος ἱππεύῃ, ἄτιμον εἶναι, ἐ-
15. τόλμησεν ἀδόκιμαστος ἱππεύειν. καί μοι ἀνάγνωθι
τὸν νόμον. ΝΟΜΟΣ. Ἔτι[21] τοίνυν εἰς τοῦτ' ἦλ-
θε πονηρίας, καὶ οὕτως ὑμῶν κατεφρόνησε, καὶ τοὺς
πολεμίους ἔδεισε, καὶ ἱππεύειν ἐπεθύμησε, καὶ τῶν
18. νόμων οὐκ ἐφρόντισεν, ὥστε οὐδὲν αὐτῷ τούτων[22] τῶν
κινδύνων ἐμέλησεν, ἀλλ' ἐβουλήθη καὶ ἄτιμος εἶναι,
καὶ τὰ χρήματ' αὐτοῦ δημευθῆναι, καὶ πάσαις
ταῖς κειμέναις ζημίαις ἔνοχος γενέσθαι, μᾶλλον ἢ
μετὰ τῶν ὁπλιτῶν[23] εἶναι καὶ ὁπλίτης γενέσθαι.
21. καὶ ἕτεροι μὲν οὐδεπώποτε ὁπλιτεύσαντες, ἱππεύ-
σαντες δὲ καὶ τὸν[24] ἄλλον χρόνον, καὶ πολλὰ κα-
κὰ τοὺς πολεμίους πεποιηκότες, οὐκ ἐτόλμησαν[25]
ἐπὶ

20. ὑμᾶς] ſic dedi ex mente Taylori pro vulgari ἡμᾶς.

21. Ἔτι] ſic dedi de meo pro vulgari ὅτι. cuius loco Taylor et Markland cum Schotto malunt οὗτος.

22. τούτων] id eſt, in lege modo recitata propoſitorum, et quae ipſe ſtatim enumerat.

23. ὁπλιτῶν] ſic rurſus etiam hic pro vulgari πολιτῶν dedi. Sed annon idem eſt μετὰ τῶν ὁπλιτῶν εἶναι et ὁπλίτης γενέσθαι. Num alterum alterius eſt ſcholium? Arbitrentur alii.

24. καὶ τὸν ἄλλον χρόνον] Num καὶ πάντα τὸν ἄ. χ. Dictio καὶ πᾶς, id quod iam aliquoties admonendum duxi, idem ſignificat atque ſimplex πᾶς vel ἅπας.

25. οὐκ ἐτόλμησαν] ſubaudi καταλεγέντες εἰς τὸ ὁπλιτικὸν, καὶ κελευσθέντες ἀπὸ τῶν ἵππων καταβαίνειν.

ἐπὶ τοὺς ἵππους ἀναβῆναι, δεδιότες ὑμᾶς καὶ τὸν νόμον [26]· οὕτω γὰρ [27] ἦσαν παρεσκευασμένοι, οὐχ ὡς ἀπολουμένης τῆς πόλεως, ἀλλ' ὡς σωθησομένης καὶ 24.
μεγάλης ἐσομένης, καὶ τιμωρησομένης τοὺς ἀδικοῦντας. Ἀλκιβιάδης δ' ἐτόλμησεν ἀναβῆναι, οὔτε εὔνους ὢν τῷ πλήθει, οὔτε πρότερον ἱππεύσας, οὔτε νῦν ἐπιστάμενος, οὔτε ὑφ' ὑμῶν δοκιμασθείς· ὡς οὐκ ἐξεσόμενον τῇ πόλει δίκην παρὰ τῶν ἀδικούντων λαμ- 27.
βάνειν. ἐνθυμηθῆναι δὲ χρὴ, ὅτι [28], εἰ ἐξέσται ὅ, τι ἄν τις βούληται ποιεῖν, οὐδὲν ὄφελος νόμους κεῖσθαι, ἢ ὑμᾶς συλλέγεσθαι, ἢ στρατηγοὺς αἱρεῖσθαι. θαυμάζω δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, εἴ τις ἀξιοῖ, ἐὰν μὲν τις προσιόντων τῶν πολεμίων τῆς πρώτης [29] τάξεως 30.
τεταγ-

26. τὸν νόμον] legem videtur eam deſignare, quae militibus imperat, vt dicto praetorum audientes ſint. Iam edixerant Strategi, vt in ea, de qua hic agitur, expeditione nemo in equo militaret, omnes in pedibus. Quod edictum contempſerat Alcibiades.

27. οὕτω γὰρ] h. e. quia viri fortes et ſtrenui erant, non pauidi, non hoſtium formidine perculſi, ſed bene de ſeque de patriaque ſperabant, contra quam Alcibiades, qui maluit in equo merere, quia equiti celerior atque expeditior fuga eſt, quam pediti ſub graui armatura laboranti.

28. ὅτι εἰ] ſic de meo dedi, pro vulgari ὅτ' εἰ. id quod ſignificat ὅτε εἰ. quod ab hoc loco alienum eſt.

29. τῆς πρώτης τάξεως τεταγμένος] Recurrit haec eadem dictio p. 147. 11. verum hic loci eſt corrigendum, aut ſic vt ἐπὶ addatur, id quod in poſteriore loco Scaliger quoque fecit, aut ſic, vt poſt τεταγμένος addatur εἶναι. quod in poſteriorem locum haud quadrat.

τεταγμένος, τῆς δευτέρας γένηται, τούτου μὲν δει-
λίαν καταψηφίζεσθαι· ἐὰν δέ τις ἐν τοῖς ὁπλίταις
τεταγμένος, ἐν τοῖς ἱππεῦσιν ἀναφανῇ, τούτῳ συγ-
33. γνώμην ἔχειν. καὶ μὲν δή, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἡγοῦ-
μαι δικάζειν ὑμᾶς, οὐ μόνον τῶν ἐξαμαρτανόντων ἕ-
νεκα, ἀλλ' ἵνα καὶ τοὺς ἄλλους τῶν ἀκοσμούντων σω-
φρονεστέρους ποιῆτε. ἐὰν μὲν τοίνυν τοὺς ἀγνῶτας κο-
λάζητε, οὐδεὶς ἔσται τῶν ἄλλων βελτίων. οὐδεὶς γὰρ
36. εἴσεται * τὸν ὑφ' ὑμῶν καταψηφισθέντα 30· ἐὰν
δὲ τοὺς ἐπιφανεστάτους τῶν ἐξαμαρτανόντων τιμωρῆ-
σθε, πάντες πεύσονται. ὥστε τούτῳ παραδείγματι
χρώμενοι βελτίους ἔσονται οἱ πολῖται. ἐὰν τοίνυν
τούτου καταψηφιεῖσθε, οὐ μόνον οἱ ἐν τῇ πόλει εἴ-
39. σονται, ἀλλὰ καὶ οἱ σύμμαχοι αἰσθήσονται, καὶ οἱ
πολέμιοι πεύσονται, καὶ ἡγήσονται πολὺ πλείονος
ἀξίαν εἶναι τὴν πόλιν, ἐὰν 31 ὁρῶσιν ἐπὶ τοῖς τοιού-
τοις τῶν ἁμαρτημάτων μάλισθ' ὑμᾶς ὀργιζομένους,
καὶ μηδεμιᾶς συγγνώμης τοὺς ἀκοσμοῦντας ἐν τῷ πο-
42. λέμῳ τυγχάνοντας. ἐνθυμεῖσθε οὖν, ὦ ἄνδρες δι-
κασταί, ὅτι τῶν στρατιωτῶν οἱ μέν, κάμνοντες ἐτύγ-
χανον, οἱ δέ, ἐνδεεῖς ὄντες τῶν ἐπιτηδείων· καὶ ἡ-
δέως ἂν οἱ μέν, ἐν ταῖς πόλεσι καταμείναντες ἐθε-
ραπεύοντο, οἱ δέ, οἴκαδ' ἀπελθόντες, τῶν οἰκείων

ἐπε-

30. τὸν ὑφ' ὑμῶν καταψηφισθέντα] ſic dedi de meo. Vulgatae τὰ in neutro plurali dant.

31. ἐὰν ὁρῶσιν] Mallem, ἐπὰν *poſtquam:* quia praeceſſit ἐὰν in hac ſententia. Sic Orat. XXX. ἐπὰν παρὰ τῶν ἀδικούντων δίκην λαμβάνητε. MARKLAND.

ἐπεμέλοντο· οἱ δὲ φίλοι ἐστρατεύοντο [32], οἱ δ' ἐν 141.1.
τοῖς ἱππεῦσιν ἐκινδύνευον· ἀλλ' ὅμως οὐκ ἐτολμᾶτε ἀπολιπεῖν τὰς τάξεις, οὐδὲ τὰ ἀρεστὰ ὑμῖν αὐτοῖς αἱρεῖσθαι, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ἐφοβεῖσθε τοὺς τῆς 3.
πόλεως νόμους, ἢ τὸν πρὸς τοὺς πολεμίους κίνδυνον [33].

32. οἱ δὲ φίλοι] Locus deſperatiſſimus, quem tametſi aliquantulum ſanando profeceris, mutans φίλοι vel in οπλιται cum Schotto, vel in ψιλοὶ, quo pacto videtur *Groulartus* accepiſſe, etiamnum tamen vel meliorem Cod. vel felicius ingenium deſidero, vt cetera complanentur, quae ſunt mendoſiſſima. TAYLOR.

οἱ δὲ φίλοι ἐστρατεύοντο,] *Schottus* ὁπλῖται. Obuium erat ψιλοὶ, *leuis armaturae milites*: quos τῆς κούφης ὁπλίσεως vocat Philo Vit. Moſ. p. 427. nempe, ἀκοντιστάς τε καὶ σφενδονίτας καὶ ἱπποτοξότας. Lucianus Ver. Hiſt. p. 649. ψιλοί τε ὄντες, καὶ πεζοὶ, πλὴν μάχιμοί γε καὶ οὗτοι. Nota vox ex omnibus Hiſtoricis. Vide Pollucem I, 10. ſegm. 131. et Scholiaſt. Thucydides lib. I, ſegm. 60. et Demoſth. adu. Ariſtocratem, vbi coniungit ψιλοὺς et ἱππέας, quemadmodum in hoc loco Lyſias, et Thucydides lib. II, ſegm. 79. et IV, 93: et alibi paſſim. MARKLAND.

Malim οἱ δ' ἐν ψιλοῖς ἐστρατεύοντο, vt ſtatim ſequitur οἱ δ' ἐν ἱππεῦσιν ἐκινδύνευον.

33. πολέμους] ſic vulg. Legendum πολεμίους, vt olim obſeruaui. Vid. noſtrae Edit. p. 44. TAYLOR.

τὸν πρὸς τοὺς πολέμους κίνδυνον.] Scribe πολεμίους, *hoſtes*: vt Orat. XVI. τοὺς κινδύνους τοὺς πρὸς τοὺς πολεμίους. Statim poſt ψῆφον recte inſerit *Stephanus* φέρειν: vt Orat. XV. ad finem. Mox forte ſcribendum, καὶ ἀντιβολήσουσιν οὐκ ἀξιοῦν — καταγνῶναι: non ἀξιοῦντες. MARKLAND.

ὧν χρὴ μεμνημένους ὑμᾶς νυνὶ φέρειν[34] τὴν ψῆφον, καὶ πᾶσι φανερὸν ποιεῖν, ὅτι Ἀθηναίων οἱ μὴ βουλόμενοι τοῖς πολεμίοις μάχεσθαι, ὑφ᾽ ὑμῶν κακῶς πείσονται. Ἡγοῦμαι δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, περὶ μὲν τοῦ νόμου καὶ αὐτοῦ τοῦ πράγματος οὐχ ἕξειν αὐτοὺς[35] ὅ, τι λέξουσιν· ἀναβαίνοντες δ᾽ ὑμᾶς ἐξαιτήσονται καὶ ἀντιβολήσουσιν, οὐκ ἀξιοῦντες τοῦ Ἀλκιβιάδου υἱέος τοσαύτην δειλίαν καταγνῶναι· ὡς ἐκεῖνον[36] πολλῶν ἀγαθῶν, ἀλλ᾽ οὐχὶ πολλῶν κακῶν αἴτιον γεγενημένον, ὃν εἰ[37], τηλικοῦτον ὄντα, ἀπεκτείνατε, ὅτε πρῶτον εἰς ὑμᾶς ἐλάβετε ἐξαμαρτάνοντα, οὐκ ἂν ἐγένοντο συμφοραὶ τοσαῦται τῇ πόλει. δεινὸν δέ μοι δοκεῖ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, εἶναι, εἰ αὐτοῦ μὲν ἐκείνου θάνατον κατέγνωτε, τοῦ δὲ υἱοῦ ἀδικοῦντος δι᾽ ἐκεῖνον ἀποψηφιεῖσθε, ὃς αὐτὸς μὲν οὐκ ἐτόλμα μεθ᾽ ἡμῶν[38] μάχεσθαι, ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ με-

τὰ τῶν

34. *φέρειν* addidi, quo vulgatae carent.

35. *αὐτοὺς*] Alcibiadem puta eiusque patronos atque aduocatos.

36. *ἐκεῖνον* et *γεγενημένον*] Ego nullus dubito hos accuſatiuos cum genitiuis *ἐκείνου* et *γεγενημένου* eſſe mutandos. redeunt enim non ad iuniorem Alcibiadem, ſed ad ſeniorem. niſi mauis accuſatiuos abſolutos eſſe.

37. *γεγενημένον, εἰ τηλικοῦτον* etc.] Reſtitue *ὃν* ante *εἰ*: *ὃν εἰ τηλικοῦτον ὄντα* etc. Amittebatur in praecedente ſyllaba. MARKLAND.

Interpoſui *ὃν*. redit ad Alcibiadem, patrem huius, rei.

38. *μεθ᾽ ἡμῶν μάχεσθαι*] Potius *ὑμῶν*: vt ante, *οὐκ ἐπεξῆλθε μεθ᾽ ὑμῶν στρατοπεδευομένων*. et ita ſaepe in hac Oratione. MARKLAND.

ὧν πολεμίων 39 ἠξίȣ ςρατεύεσθαι. καὶ ὅταν μὲν, παῖς * ὢν 40, ὄπω δῆλος ἦν 41 ὁποῖός τις ἔσαι,

39. Poſt μετὰ τῶν πολεμίων addendum videtur ἐφ' ὑμᾶς. v. p. 142, 28, 36. 40.

40. παῖς ὢν] ſic dedi de meo pro vulgari παῖς ἦν.

41. ȣ̓́τω δῆλος ἦν κ. τ. λ.] Itane? Illene, quem crediderim domeſticas calamitates, non ſui ingenii ſpecimina praegrauaſſe? Namque ita profecto *Lyſias*, διὰ τὰ πατρὸς ἁμαρτήματα ὀλίγȣ τοῖς ἕνδεκα παρεδόθη. Et ita de ſe ipſo teſtis minime aſpernandus. Οὔπω δὲ τέτταρα ἔτη γεγονὼς διὰ τὴν τȣ̃ πατρὸς φυγὴν περὶ τȣ̃ σώματος εἰς κίνδυνον κατέςην. Iſocr. *de Bigis*. Quid? Quadrimulum? τηλικȣ̃τον, morum tam illuſtria pignora dediſſe? Lego ſecure. Ουπω δηλον ον ὁποῖός τις ἔςαι. Atque ita procedet argumentum. *Eumne*, *quem* inſontem, *quem incertum an patriae aliquando prodeſſe potuerit:* oppreſſit *olim veſtra* in patrem querela, *eumne*, *inquam*, *iam* propriis flagitiis *onuſtum* eripiet in patrem miſericordia? Locus non admodum abſimilis viſitur in fine orationis *pro Polyſtrato*. TAYLOR.

καὶ ὅταν μὲν παῖς ἦν (ȣ̓́τω δῆλος ἦν ὁποῖός τις ἔςαι) διὰ τὰ πατρὸς ἁμαρτήματα etc.] Audi ipſum hunc Alcibiadem de infortuniis ſuis loquentem, apud Iſocratem Orat. de Bigis: ȣ̓́πω δὲ τέτταρα ἔτη γεγονὼς, διὰ τὴν τȣ̃ πατρὸς φυγὴν περὶ τȣ̃ σώματος εἰς κίνδυνον κατέςην. ἔτι δὲ παῖς ὢν, ὑπὸ τῶν Τριάκοντα ἐκ τῆς πόλεως ἐξέπεσον. Senſus vero poſtulat, vt in hoc Lyſiae loco, pro ȣ̓́τω δῆλος ἦν, legamus ȣ̓́πω δῆλος ὢν: quia non ob *ſua* aliqua, ſed ob *Patris* delicta, hoc illi periculum, *puero* adhuc, impendiſſe dicit Orator. ex Patris vero peccatis dignoſci non potuit indoles Filii μήπω πράξαντός τι ἀγαθὸν ἢ κακὸν, vt in re, ab hac non aliena, loquitur D. Paulus Rom. IX, 11. Sic Orat. XX. διὰ τȣ̀ς

15. σται, διὰ τὰ πατρὸς[42] ἁμαρτήματα ὀλίγ.
ἕνδεκα παρεδόθη· ἐπειδὴ δὲ πρὸς τοῖς ἐκείνῳ π-
πραγμένοις ἐπίστασθε καὶ τὴν τούτου πονηρίαν, διὰ
τὸν πατέρα ἐλεεῖν αὐτὸν ἀξιώσετε; οὐκοῦν δεινὸν, ὦ
ἄνδρες δικασταὶ, τούτους μὲν οὕτως εὐτυχεῖς εἶναι, ὥ-
18. στε, ἐπειδὰν ἐξαμαρτάνοντες ληφθῶσι, διὰ τὸ αὐ-
τῶν[43] γένος σώζεσθαι, ἡμᾶς δὲ, εἰ ἐδυστυχήσαμεν διὰ
τοὺς οὕτως ἀτακτοῦντας, μηδένα ἂν δύνασθαι παρὰ τῶν
πολεμίων ἐξαιτήσασθαι, μηδ᾽ ἂν τὰς τῶν προγό-
νων ἀρετὰς * λέγῃ[44]. καίτοι πολλαὶ καὶ μεγάλαι
καὶ

παῖδας, οὓς ουπω ἴστε εἴτε ἀγαθοὶ εἴτε κακοὶ ἡβήσαντες γενήσονται. et ita Orat. II. Iſaeus de Haered. Apollod. p. 66. ἀλλὰ καὶ τοῦτ᾽ ἦν ἄδηλον καὶ τοῖς γεννήσασιν, εἴτε σπουδαῖον, εἴτε μηδενὸς ἄξιον ἔμελλεν ἔσεσθαι, διὰ τὴν ἡλικίαν: ſcil. παιδίον. Vide etiam Noſtrum Orat. XXVI. et Demoſth. in Aphobum Orat. II. ἐμοῦ μὲν γὰρ εἰ καὶ μήπω πεῖραν εἰλήφατε ποῖός τις ἂν εἰς ὑμᾶς εἴην, etc. MARKLAND.

42. τὰ πατρὸς] malim articulum τοῦ interponi.

43. αὐτῷ] αυτων cum *Coisl.* et Scal. αὐτῶν item Steph. qui monet nonnullos legiſſe αυτο. Perinde erit, dummodo vulgata mecum contempſeris. TAYLOR.

44. ἀρετὰς] ἀρετὰς προβάλλωνται. Η παρέχωνται. Η προβαλλώμεθα. Ὁμοίως δὲ παρεχώμεθα. Εἰ δὲ μὴ, δεῖ ἐπανάγειν πρὸς τὸ, Δύνασθαι ἐξαιτήσασθαι. Steph. Id vltimum fortaſſe rectius cum leui mutatione: μηδεν ἂν δύνασθαι π. τ. π. ἐξαιτήσασθαι, μηδ᾽ ἂν τὰς τῶν προγόνων ἀρετάς. Aliter Scal. μηδὲ δια τὰς τῶν προγόνων ἀρετάς. TAYLOR.

μηδένα ἂν δύνασθαι παρὰ τῶν πολεμίων ἐξαιτήσασθαι, μηδ᾽ ἂν τὰς τῶν προγόνων ἀρετάς.] Variis modis haec tentat *Stephanus*. Obuia, vt mihi videtur, eſt

καὶ ὑπὲρ ἁπάντων τῶν Ἑλλήνων γεγόνασι, καὶ ἐδὲν 21. ὅμοιαι τοῖς ὑπὸ τέτων περὶ τὴν πόλιν πεπραγμένοις, ὦ ἄνδρες δικαςαί 45. εἰ δ' ἐκεῖνοι δοκἔσι βελτίες

medicina: μηδὲν ἂν δύνασθαι — μηδ' αὐτὰς τὰς τ. πρ. ἀρετὰς, καίτοι πολλαὶ — γεγόνασι, etc. Emphaſis et Indignatio huius loci pulcerrimi pendet ab Oppoſitione inter *Genus* et *Virtutes*. Quam inique, inquit, in hac re agitur! Alcibiades, ſi deliquerint, ob nobilitatem GENERIS et longum Maiorum ſtemma a vobis ſeruabuntur: ſi vero Nos, per iſtud delictum eorum, ab hoſtibus victi fuiſſemus, *nihil* Nos ſeruaret, ne ipſae quidem VIRTVTES (et quanto maius hoc quam *Genus*) maiorum noſtrorum, tametſi multae et magnae fuerint, atque his ipſis hoſtibus ſalutares, etc. MARKL.

Ego poſt vocabulum ἀρετὰς de meo addidi λέγῃ.

45. ὦ ἄνδρες δικαςαί.] Hae voces noſtro non ſolent Clauſulam finire: tametſi Demoſthenes ita paſſim faciat, et Lyſias ſemel, vel bis. Praeterea, in huius ſententiae initio occurrunt; et mox ſequuntur. Puto eſſe a Scriba. Sic et Orat. XVIII. καίτοι δεινὸν, ω ανδρες δικαςαι, ὑπὸ μὲν τῶν πολεμίων etc. ὑπὸ δ' ὑμῶν, ω ανδρες δικαςαι, τοιέτες γεγενημένες, τῶν ὄντων ἀποςερεῖσθαι· etc. εὖ δ' οἶδ', ω ανδρες δικαςαι, ὅτι περὶ πλείςε etc. Quam inſulſa eſt haec repetitio! merito irriſa Luciano in Rhet. Praecept. p. 320. κἄν ποτε ἀπορήσῃς πράγματος ᾠδικἔ, τὲς ανδρας τὲς δικαςας ὀνομάσας ἐμμελῶς, πεπληρωκέναι οἴου τὴν ἁρμονίαν: *et ſi quando tibi deſit canorum negotium, cum modulatione profer iſtam formulam* ὦ ἄνδρες δικαςαὶ, *et puta te harmoniam expleuiſſe.* Sed ne exiſtimes Lyſiam ita reliquiſſe. MARKLAND.

ὦ ἄνδρες δικαςαὶ] exclamatio inprimis grauis et efficax, atque oportuna, neruorum plena et ſpirituum. Auditores enim cum reuocat ad contemplationem for-

τίες [46] εἶναι, σώζοντες τὲς φίλες, δῆλον, ὅτι καὶ ὑμεῖς ἀμείνες δόξετε εἶναι τιμωρέμενοι τὲς ἐχθρές.
24. ἀξιῶ δ', ὦ ἄνδρες δικαςαὶ, ἐὰν μέν τινες τῶν συγγενῶν αὐτὸν ἐξαιτῶνται, ὀργίζεσθαι· ὅτι τέτε μὲν ἐκ ἐπεχείρησαν δεηθῆναι, (ἢ δεηθέντες ἐκ ἐδύναντο εὑρέσθαι [47], ποιεῖν τὰ ὑπὸ τῆς πόλεως προςαττόμενα [48]· ὑμᾶς δὲ πείθειν πειρῶνται, ὡς ἐ χρὴ

 παρα

tium facinorum a maioribus editorum, eosque ad imitandum ſtimulat, tum grauiter indignatur et ingemiſcit turpitudini facinorum gentis Alcibiadeae, tam diſſimilis maioribus, eoque auditores ad ſuccenſendum illis atque vlciſcendum accendit.

46. βελτίες et ἀμείνες nihil aliud ſunt, quam καλοὶ κἀγαθοὶ. boni atque fortes, homines frugi, viri honeſti et probi.

47. εὑρέσθαι] Lege τρεπεσθαι. *N. c. Eratoſth.* init. πολίτας ἐπ' ἀρετὴν καὶ δικαιοσύνην τραπεσθαι. TAYLOR.

ἐκ ἐδύναντο ευρεσθαι ποιεῖν etc.] Mirum, vnde tanta deprauatio, ſi Lyſias ſcripſit πεισαι, et tamen vix aliud ſcribere potuit, ſi ſenſum ſpectes, et ſequentia, ὑμᾶς δὲ πειθειν πειρῶνται etc. Orat. XXXI. καὶ δεῖσθαι ὑμῶν, ἐπειδὰν ἐμὲ ἐκ ἠδύναντο πεισαι. MARKLAND.

Bene habet hoc verbum εὑρέσθαι. εὑρίσκεσθαι eſt aliquid ab aliquo precibus, gratiaue, aut alio quocunque modo impetrare. ποιεῖν non tam cum εὑρέσθαι, quam cum δεηθῆναι cohaeret. Interiecta pro parenthetis haberi poſſunt.

48. τὰ ὑπὸ τῆς πόλεως πραττόμενα] Veriſſime *Stephanus* emendauit, legendo προςαττόμενα. et ita infra, ποιεῖν τὰ ὑπὸ τῶν ςρατηγῶν προςαττόμενα, non πραττόμενα. In MSS. haec vox ita ſcribitur, πρ°ταττόμε-

παρὰ τῶν ἀδικούντων δίκην λαμβάνειν. ἐὰν δέ τινες 27.
τῶν ἀρχόντων 49 βοηθῶσιν αὐτῷ, ἐπίδειξιν μὲν

τῆς

να. vnde, amiſſo apice, ſeu minuto ο, ex προσταττόμενα exiit πραττόμενα. quod mendum frequentiſſimum eſt. Sic in Epitaphio, ſeu Orat. II. pro θεῖα πράγματα legendum puto προστάγματα. et ita in Philone Iudaeo p. 372. ed. Turneb. pro πράττωσιν ſcribendum προστάττωσιν. et p. 671. pro πραχθὲν, προσταχθέν. Hinc etiam emendandus Herodianus VII, 17. καὶ τὰ ἔθη ἀποστήσαντες ῥᾳδίως, μίσει τῆς Μαξιμίνου τυραννίδος, τούς τε ἐκεῖσε προστατοῦντας, εἰ τὰ Μαξιμίνου φρονεῖν, ἀποκτείναντες, προσέθεντο Ῥωμαίοις· ita diſtinguendum et legendum, pro ἐκεῖσε πράττοντας, quam ex commerito ſuſpectam habuit *Stephanus*. Nec dubito, quin Xenophon Ἀπομνημ. lib. V. p. 862. ſcripſerit, τοῖς ἀσθενεστέροις πᾶσι μείω προστάττειν προστάγματα, vbi nunc legitur πράγματα. Vide Humaniſſimum Montfauconium Palaeogr. Graec. lib. V. c. 1. Haec extra propoſitum meum: Lectori tamen φιλέλληνι non ingrata fore opinor. MARKLAND.

49. ἐὰν δέ τινες τῶν ἀρχόντων βοηθῶσιν αὐτῷ, — ὑμᾶς δὲ χρὴ etc.] Mallem, τῶν στρατηγούντων. patere videtur ex ſequentibus, quorum tota Argumentatio ad τοὺς στρατηγοὺς vel στρατηγοῦντας, pertinet, non ad τοὺς ἄρχοντας: niſi voci ἀρχόντων additum fuiſſet ἐν τῷ στρατοπέδῳ, vt Orat. XIV. Longe enim aliud fere οἱ ἄρχοντες, ſimpliciter, et, οἱ ἄρχοντες ἐν τῷ στρατοπέδῳ, i. e. οἱ στρατηγοῦντες, de quibus hic agitur. Vide tamen Orat. XVI. ψηφισαμένων τῶν ἀρχόντων· vbi τῶν ἀρχόντων videtur idem eſſe, quod τῶν στρατηγῶν. et Orat. XXII. vbi τοὺς ἄρχοντας denotat τοὺς σιτοφύλακας *praefectos rei Frumentariae*. Sic et Matthaeo IX, 18. vocatur ἄρχων, abſolute, quem Lucas VIII, 41. ἄρχον-

τῆς ἑαυτῶν δυνάμεως ποιούμενοι, φιλοτιμούμενοι δὲ [50], ὅτι καὶ τοὺς φανερῶς ἡμαρτηκότας σώζειν δύνανται· ὑμᾶς δὲ χρὴ [51] ὑπολαμβάνειν, πρῶτον μὲν, ὅτι, εἰ
30. πάντες Ἀλκιβιάδῃ ὅμοιοι ἐγένοντο, οὐδὲν * ἂν ἔδει τῶν στρατηγῶν [52]· οὐδὲ γὰρ εἶχον, ὅτου ἡγοῦντο. ἔπειθ'

τα τῆς συναγωγῆς appellat. Nihil igitur muto. Pro ultimo δὲ *Stephanus* voluit δή. Si ex MSS. reciperem: ex Coniectura, non neceſſarium puto. ita enim ſaepe loquuntur hi Scriptores. MARKLAND.

50. ποιούμενοι, φιλοτιμούμενοι δὲ ὅτι] ſine dubio leg. eſt ποιοῦνται, φιλοτιμούμενοι ὅτι (ſine δὲ.)

51. ὑμᾶς δὲ χρὴ] reuocaui δὲ ex Aldina, et Stephanica, pro quo Taylor δὴ ſuffecerat.

52. οὐδὲν ἀλλ' ἔδει] Diuinauit *Steph.* οὐδὲν ἄρα ἔδει. Bene eſt. Lego autem deinceps pro οὐδὲν οὐδένα, vel, quia tutius eſt ad MS. accedere, οὐδε. Sic enim Cod. *Steph.* Iam recta ſunt omnia. Εἰ πάντες αλ. ὅμοιοι ἐγένοντο, οὐδὲν ἄρα ἔδει τοῦ στρατηγεῖν· οὐδε γὰρ ἂν εἶχον ὅτου ἡγοῦντο. TAYLOR.

οὐδὲν ἀλλ' ἔδει τοῦ στρατηγεῖν· οὐδὲν γὰρ εἶχον ὅτου ἡγοῦντο.] Scribo: οὐδὲν ἂν ἔδει τῶν στρατηγῶν· οὐδένα γὰρ εἶχον ὅτου ἡγοῖντο. *nullum opus fuiſſet militiae ducibus: neminem enim illi habituri erant, cui imperarent.* Demoſthenes πρὸς Λεωχαρ. Εἰ μὲν οὖν Λεωχάρης ἔμελλεν δείξειν, ὡς ἐστὶν υἱὸς γνήσιος Ἀρχιάδου, οὐδεν ἂν ἔδει πολλῶν λόγων. Vide et Thucyd. lib. I. ſegm. 74. et Xenophontem Ἀναβ. V. p. 344. E. *Stephanus* pro ἀλλ' maluit ἄρα, et pro οὐδὲν, in ſecundo loco, MS. habet οὐδέ: non male. MARKLAND.

Dedi οὐδὲν ἂν ἔδει τῶν στρατηγῶν. pro lectione vulgari οὐδὲν ἀλλ' ἔδει τοῦ στρατηγεῖν. In ſe quidem poterat ſanum videri τοῦ στρατηγεῖν. verum inſequentia plura-

ὅτι πολὺ μᾶλλον αὐτοὺς προσήκει τῶν λιπόντων τὴν τάξιν κατηγορεῖν, ἢ ὑπὲρ τῶν τοιούτων ἀπολογεῖσθαι; τίς γάρ ἐστιν ἐλπὶς τοὺς ἄλλους ἐθελήσειν ποιεῖν 33
τὰ ὑπὸ τῶν στρατηγῶν προσταττόμενα, ὅταν αὐτοὶ οὗτοι τοὺς ἀκοσμοῦντας σώζειν πειρῶνται; ἐγὼ τοίνυν ἀξιῶ, ἂν μὲν ἀποδείξωσιν οἱ λέγοντες καὶ αἰτούμενοι ὑπὲρ Ἀλκιβιάδου, ὡς ἐστρατεύσατο ἐν τοῖς ὁπλίταις, ἢ ὡς * ἵππευσε [53] δεδοκιμασμένος, ἀποψη- 36
φίσασθαι· ἐὰν δὲ, μηδὲν ἔχοντες δίκαιον, * οὐ κελεύωσιν αὐτῷ ὀργίζεσθαι [54], μεμνῆσθαι χρὴ, ὅτι

διδάσκου

ſia εἶχον et ἠγοῦντο neceſſarium faciunt, vt τῶν στρατηγῶν legatur.

53. ἱππεύειν] ἱππεύει. Scal. Lectio eſt, vt nos conformauimus. TAYLOR.

ἢ ὡς ἱππεύειν δεδοκιμασμένος,] Lege, ἵππευε. MARKL. Dedi de meo ἵππευσε. Taylor ἵππευεν dederat.

54. ὀργίζεσθαι] μὴ ὀργίζεσθαι. Rectius hoc quam Schott. ἀποψηφίζεσθαι. TAYLOR.

κελεύωσιν αὐτοὶ ὀργίζεσθαι,] Obuium erat, κωλύωσιν αὐτῷ ὀργίζεσθαι, *prohibeant vos illi iraſci.* Sed verius puto, κελεύωσιν αὐτῷ μὴ ὀργίζεσθαι: propter locum Orat. XV. vbi loquitur de his ipſis στρατηγοῖς· ἐνθυμεῖσθαι χρὴ, ὅτι ὀμωμόκατε τὰ δίκαια γνώσεσθαι, ἀλλ' οὐχ ὅ, τι ἂν οὗτοι κελεύωσι ψηφιεῖσθαι. Inuidioſa eſt vox κελεύειν, in libero populo. vnde Orat. XII. de Theramene: ἀναστὰς δὲ Θηραμένης ἐκέλευσεν ὑμᾶς τριάκοντα ἀνδράσιν ἐπιτρέψαι τὴν πόλιν. et paulo poſt: εἰ μὴ ποιήσαισθ' ἃ Θηραμένης κελεύοι. artificioſe. Pro αὐτοὶ ὀργίζεσθαι *Schottus* coniicit αὐτοῦ ἀποψηφίζεσθαι. nimis violenter. Infra, pro τὴν αὐτοῦ πονηρίαν, ſcribe, αὑτοῦ. MARKLAND.

διδάσκουσιν ὑμᾶς ἐπιορκεῖν, καὶ τοῖς νόμοις μὴ πεί-
θεσθαι· καὶ ὅτι, λίαν προθύμως τοῖς ἀδικοῦσι βοη-
39. θοῦντες, πολλοὺς τῶν αὐτῶν ἔργων ἐπιθυμεῖν ποιή-
σουσι. Θαυμάζω δὲ μάλιστα, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, εἴ
τις ὑμῶν τὸν Ἀλκιβιάδην ἀξιώσει[55] διὰ μὲν τοὺς
βοηθοῦντας σώζεσθαι, διὰ δὲ τὴν αὐτοῦ πονηρίαν μὴ
ἀπολέσθαι[56]. ἧς ἄξιον ὑμᾶς ἀκοῦσαι· ἵν' ἐπίστησθε,
42. ὅτι οὐκ ἂν εἰκότως αὐτοῦ ἀποψηφίζοισθε, ὡς ταῦτα
μὲν ἡμαρτηκότος, τὰ δ' ἄλλα πολίτου χρηστοῦ γε-
γενημένου. ἐκ γὰρ τῶν ἄλλων τῶν τούτῳ πεπραγμέ-
νων, δικαίως ἂν αὐτοῦ θάνατον καταψηφίζοισθε.
προσήκει δ' ὑμῖν περὶ αὐτῶν εἰδέναι. ἐπειδὴ γὰρ
142.1. καὶ τῶν ἀπολογουμένων ἀποδέχεσθε λεγόντων τὰς
σφετέρας αὐτῶν[57] ἀρετὰς, καὶ τὰς τῶν προγό-
νων εὐεργεσίας, εἰκὸς ὑμᾶς καὶ τῶν κατηγόρων ἀ-
3. κροᾶσθαι, ἐὰν ἀποφαίνωσι τοὺς φεύγοντας πολλὰ
εἰς ὑμᾶς ἡμαρτηκότας, καὶ τοὺς προγόνους αὐτῶν

Dedi de meo *δίκαιον*, (ſubaudi *εἰπεῖν*, quanquam neſcio, an hoc melius ſit additum) *οὐ κελεύωσιν αὐτῷ ὀργίζεσθαι*. Vulgati ſic dant *δίκαιον, κελεύωσιν αὐτοὶ ὀργίζεσθαι.*

55. *ἀξιώσῃ*] ſic vulg. Cum Steph. qui ſuam coniecturam ex Cod. noſtro *Coisl.* confirmatam habet, *ἀξιώσει*. TAYLOR.

56. *μὴ ἀπολέσθαι*] tota haec ſententia ſic videtur enuntianda fuiſſe *ἀξιώσει, διὰ μὲν τὴν αὐτοῦ πονηρίαν ἀπολέσθαι, διὰ δὲ τοὺς βοηθοῦντας αὐτῷ σώζεσθαι. ἧς ἄξιον ὑμᾶς ἀκοῦσαι.*

57. *αὐτῶν*] Dormitauit magnus Scal. qui iuſſit *αὐτῶν*. TAYLOR.

πολλῶν κακῶν αἰτίες γεγενημένες[58]. ἔτος γὰρ παῖς μὲν ὢν παρ᾽ Ἀρχεδήμῳ[59] τῷ γλάμωνι, * τῷ ὀκ[60] ὀλίγα τῶν ὑμετέρων ὑφηρημένῳ[61], πολλῶν ὁρώντων * ἔπινεν, ὑπὸ τῷ * αὐτῷ στρωματεῖ κατακείμενος, 6. ἐκώμαζε * δὲ μεθ᾽ ἡμέραν[62], ἀνηβος ἑταίραν ἔχων,

58. αἰτίες γεγενημένες] interponi velim ὑμῖν.

59. Ἀρχεδήμῳ] „Hunc Archedemum in theatro traduxit *Ariſtophanes*, vt in *Ranis*, p. 231. [v. 419.] Traducitur autem vt extraneus, et lippus, vt malus etiam, et qui funditus perire debebat, p. 240.[v. 596.] De eo etiam *Xenoph. Hellenic.* 1.„ PALMER.

60. τῷ οὐκ] articulum de meo addidi.

61. ἀφηρημένῳ] Melior mihi videtur Lectio MS. ὑφηρημένῳ. Ita infra, πλέον ἢ διακόσια τάλαντα τῆς πόλεως ὑφείλετο. et Orat. XXIX. ἐδὲν ὑφηρημένον τῶν ὑμετέρων. Archedemi iſtius τῦ γλάμωνος meminit Ariſtophanes Ran. v. 596. MARKLAND.

Praetuli ὑφηρημένῳ.

62. αὐτόματι] Schottus. ἔτι μὴ ὑπὸ τῷ αὐτόματι κατακείμενος· quaſi *nondum ſui iuris.* Ita accepit et *Groulartus.* At hoc nondum mihi ſincere placet, neque quod hariolatur vir eruditiſſimus αυτηματι *Sub dio.* TAYLOR.

„ ἔτι μὲν ὑπὸ τῷ αὐτόματι κατακείμενος ἐκώμαζε etc.] Non intelligo. *Schottus* legit, ἔτι μὴ ὑπὸ τῷ αὐτόματι. neque adhuc intelligo. Vertunt quidem, *nondum ſui iuris.* ſed probandum erat ita verti poſſe, vel omnino Graecum eſſe, τῷ αὐτόματι. Latet aliquid, quod *puerili* aetati, vel adhuc immaturae, proprium eſt. quale iſtud, ἔτι ἐν σπαργάνοις καὶ γάλαξιν, de aetate *Infantili*, apud Aelianum V. H. VIII, 8. vel quale foret ἔτι ἐν χλαμύδι, de aetate *ephebica:* de quo vide locum Plutarchi in Erotico, locum vero Plutarchi cito ex Cl.

ἔχων, μιμέμενος τὲς ἑαυτῦ προγόνες, καὶ ἡγέμενος ἐκ ἂν δύνασθαι, πρεσβύτερος ὢν, λαμπρὸς γενέσθαι, εἰ μὴ νέος ὢν, πονηρότατος δόξει εἶναι [63]. μετεπέμφθη δ' ὑπὸ Ἀρχεβιάδε [64], ἐπειδὴ Φανε-

Graeuio ad Lucian. Soloeciſt. p. 757. (ἐμνᾶτο μειράκιον ἐκ χλαμύδος ἔτι παιδαγωγεῖσθαι δεόμενον· de vidua quadam nobili, quae adoleſcentulum amauit) et Max. Tyrium Diſſ. XXVI. et quae collegit eruditiſſ. *Valeſius* Not. in *Mauſſacum* ad Harpocrat. p. 320. Ita vero diſtinguendum puto hunc locum: ἔτος γὰρ, παῖς μὲν ὤν, — πολλῶν ὁρώντων, ἔτι μὲν ὑπὸ τῷ αὐτόματι, κατακείμενος ἐκώμαζε, μεθ' ἡμέραν, ἄνηβος ἑταίραν ἔχων, etc. Diſtincte nequitiam Alcibiadis deſcribit, et per ſingula κῶλα adauget. Vltimum iſtud, ἄνηβος ἑταίραν ἔχων, egregie illuſtrat locus Philonis Lib. de Ioſepho: τοῖς δὲ ἄλλοις ἐφεῖται, μετὰ τὴν τεσσαρεσκαιδεκάτην ἡλικίαν, πόρναις, καὶ χαμαιτύποις, καὶ ταῖς ὅσαι μισθαρνῦσιν ἐπὶ τοῖς σώμασι, μετὰ πολλῆς ἀδείας χρῆσθαι· παρ' ἡμῖν δὲ, ἐδ' ἑταίρᾳ ἔξεστιν· ἀλλὰ κατὰ τῆς ἑταιρέσης ὥρισαι δίκη θανάτε. Loquitur Ioſephus de moribus aliarum gentium collatis cum Hebraeorum inſtitutis. MARKLAND.

Ego de meo ſic locum conſtitui atque exhibui πολλῶν ὁρώντων ἔπινεν ὑπὸ τῷ αὐτῷ ςρωματεῖ κατακείμενος, ἐκώμαζε δὲ μεθ' ἡμέραν. Vulgatae ſic dant. πολλῶν ὁρώντων, ἔτι μὲν ὑπὸ τῷ αὐτόματι κατακείμενος, ἐκώμαζε μεθ' ἡμέραν.

63. πονηρότατος δείξει εἶναι] Forte δόξει. ſed nihil temere. Pro λαμπρῶς recte *Stephanus* λαμπρὸς. MARKL.

64. μετεπέμφθη ὑπὸ Ἀρχεβιάδε] ſcorta dicuntur ab amatoribus μεταπέμπεσθαι, cum ab amantibus per ſeruos domum miſſos, palam et importune atque cum conuicio, ad compotandum et peruigilandum ſecum

ρῶς ἐξημάρτανε[65]. καίτοι ποῖόν τινα χρὴ αὐτὸν ὑφ' 9.
ὑμῶν νομίζεσθαι εἶναι, ὅϛις κἀκείνῳ, τοιαῦτα[66]
ἐπιτηδεύων, διεβέβλητο[67], * ὃς[68] τοὺς ἄλλους ταῦτ'
ἐδίδασκε; μετὰ Θεοτίμου δὲ ἐπιβουλεύσας τῷ πα-
τρὶ, Ορεοὺς προὔδωκεν[69]. ὁ δὲ, παραλαβὼν τὸ χω-
ρίον, πρότερον μὲν ὕβριζεν αὐτὸν ὡραῖον ὄντα[70], 12.

τελευ-

arceſſuntur. Verum hanc vocabuli ſignificationem ab hoc loco alienam eſſe monſtrant inſequentia. quare malim κατεμέμφθη *obiurgabatur.* Pro vulgari Ἀρχιβιάδου dedi Ἀρχεβ. vt etiam paulo poſt verſu 15. feci.

65. φανερῶς ἐξημάρτανε] eo nempe modo, quo Aeſchines Timarchum arguit in corpus ſuum peccaſſe, quaeſtum meretricium vulgariter exercendo.

66. τοιαῦτα] ſic dedi pro vulgari ταῦτα.

67. διεβέβλητο] „Senſus claudicat, niſi legatur διαβεβληκὼς τοὺς ἄλλους ἐδίδασκε.„ PALMER.

Iam duce *Palmerio*, locum minus intelligo, quam dudum. Cod. *Steph.* ὅϛις κἀκείνῳ τοιαυτα ἐπιτηδεύων κ. τ. λ. Quam lectionem ſequuntur interpretes. *Coisl.* τοιαύτας. Sed vulgata recte ſe habent. Sis tamen interea admonitus, de *Alcibiade* patre hic non agi. Inuenit enim in ſuo Cod. *Groulartus* Αρχιβιάδου, quo pacto etiam inferius Cod. *Steph.* pro Αλκιβιάδης, Αρχιβιαδης. TAYLOR.

68. ὃς] ſic dedi de meo, pro vulgari ὡς.

69. προὔδωκεν] Theotimo puta. ad quem etiam ὁ δὲ et παραλαβὼν redit. qui Theotimus ab Alcibiade iuniore traditum ſibi caſtellum nactus, primum eum ſtupro polluit, deinde in cuſtodiam dedit.

70. ὡραῖον ὄντα, τελευτῶντα δὲ δήσας, etc.] Diſtingue et lege: ὡραῖον ὄντα· τελευτῶν δὲ δήσας, ἀργύριον εἰσεπράττετο. Τελευτῶν eſt *tandem.* Paulo an-

τελευτῶν [71] δὲ δήσας, ἀργύριον εἰσεπράττετο [72]. ὁ δὲ πατὴρ αὐτὸν ὅτως ἐμίσει σφόδρα, ὥςε * ὅδ' ἂν ἀποθανόντος [73] ἔφασκε τὰ ὀςᾶ κομίσασθαι. τελευτήσαντος δ' ἐκείνȣ [74], ἐραςὴς [75] γενόμενος Αρχεβιά-

te diſtinguendum, ἐπιβȣλεύσας, τῷ πατρὶ Ορεὺς προὔδωκεν: ſcil. Patri ſuo Alcibiadi. ὁ δὲ, ſcil. Alcibiades pater: ὕβριζεν αὐτὸν, nempe Θεότιμον. ſequitur, ὁ δὲ πατὴρ αὐτὸν ὅτως ἐμίσει σφόδρα etc. *pater vero Theotimi tanto illum* (Theotimum) *odio habuit.* Neſcio quomodo, ἀσαφῶς, nec cum ſolita ſua ſubtilitate haec narrat Lyſias. Mox pro κομίσασθαι ſcribo κομίσεσθαι, *ſe relaturum.* Τελευτήσαντος δ' ἐκείνȣ, ſcil. patre Theotimi. ὡς υἱὸν ἐλύσατο: MS. αὐτόν. Forte, τὸν υἱὸν ἐλύσατο. intelligit Theotimum. MS. tamen non male. Paulo ante, pro Ορεὺς *Stephani* Codex Ορνεὺς. Forte, Ορνεάς. Vide Thucydidem VI, 7. MARKLAND.

71. τελευτῶντα] l. τελευτων, vt reſpondeat τῷ πρότερον. TAYLOR.

Dedi τελευτῶν (Theotimus puta) pro vulgari τελευτῶντα.

72. εἰσεπράττετο] numos exigebat Theotimus ab Alcibiade pro redemtione e carcere, ſi vellet libertatem recuperare, haud recuperaturus niſi det.

73. ὅδ' ἂν ἀποθανόντος] ſic dedi de meo, pro vulgari οὐδὲ ἀποθανόντος.

74. ἐκείνου ad vtrum redeat, ad patremne Alcibiadem, an ad Theotimum, ambiguum eſt. ego tamen ad patrem referre malo.

75. ἐραςὴς] „Tenebricoſus locus et obſcurus, ſi ſic legatur. De Theotimo quidem intelligo, quae dixit ſupra: πρότερον μὲν ὕβριζεν αὐτὸν ὡραῖον ὄντα et quae ſequuntur. Sed ſi pro ἐραςὴς γενόμενος legatur εγκρατης γενόμενος, omnia erunt plana. Sic igitur in-

telligē. Alcibiades iunior, de quo hic agitur, proditione cum quodam Theotimo ordita illi tradidit Oreos locum circa Cherſoneſum, quem muniuerat pater ſuus Alcibiades (nam eum ſibi muniuiſſe caſtella quaedam circa Biſanthem et Cherſoneſum in Thracia ſcribit *Plutarchus* in *eius vita*) et amaſius etiam illius Theotimi factus eſt. Sed ille Theotimus metuens, vt eſt veriſimile, ne qui patrem ſuum prodiderat, etiam cum proderet, Alcibiadem habuit in vinculis, ſperans inſuper ſe a patre accepturum pecuniam pro filii redemptione. At pater iratus negauit ſe vel oſſa mortui requiſiturum. Poſtea vero Theotimo mortuo Alcibiades pater Oreos recuperauit, et *eius loci factus dominus*, id eſt ἐγκρατὴς, Alcibiadem iuniorem vtpote filium liberauit. Sic intelligendus eſt, meo quidem iudicio, hic locus, et ex eo emendandus *Conſtantini Porphyrogenetae* locus *Themate Occidentali primo*, vbi ſic legitur. Επαρχία Θράκης, ἤγουν Εὐρώπης ὑπὸ Κονσυλιαρίων, τοῦτ' ἔστι βουλευτῶν, πόλεις ιδ' Εὐδοξία πόλις, Ηράκλεια, Αρκαδιούπολις, Βιζύη, Πάνιον, Ορνοι, Γάνος, etc. Legendum eſt autem. Βιζανθη, Πάνιον, Ορεος, Γάνος, etc. vt pluribus probamus in noſtra *Graecia*. » PALMER.

Quod olim dixit Phocio de homine odioſo, qui ſuam orationem moleſtiſſima garrulitate interpellauerat, Οὐκοῦν περὶ μὲν τῶν ἱππέων καὶ τῶν ὁπλιτῶν ἀκηκόατε, λείπεται δέ μοι περὶ τῶν ψιλῶν καὶ πελταστῶν διελθεῖν, id mihi ferme video contigiſſe. *Theotimus Alcibiadem noſtrum in vinculis habuit, neque eum redimere voluit pater. Eo mortuo Archibiades propter delicias liberum eſſe voluit.* Cod. enim *Steph.* Αρχιβιαδης αυτον ἐλύσατο. Quae lectio eſt veriſſima. In Cod. *Coisl.* αὐτὸν degenerauerat in ἀσιὸν. Et cum Alcibiades in textum ſe ſemel inſinuauerat, in promtu erat, vt ſequeretur ὡς υἱόν. TAYLOR.

15. χεβιάδης αὐτὸν ἐλύσατο[76]. οὐ πολλῷ δὲ χρόνῳ ὕστε-
ρον καταχυβεύσας τὰ ὄντα, ἐκ Λευκῆς ἀκτῆς[77] ὁρ-
μώμενος, τοὺς φίλους κατεπόντιζεν. ὅσα μὲν οὖν, ὦ
ἄνδρες δικασταί, ἢ εἰς τοὺς πολίτας, ἢ εἰς τοὺς οἰκεί-
ους, ἢ περὶ τοὺς αὑτοῦ ξένους, ἢ περὶ τοὺς ἄλλους ἡ-
18. μάρτηκε, μακρὸν ἂν εἴη λέγειν. Ἱππόνικος[78] δὲ,
πολλοὺς παρακαλέσας, ἐξέπεμψε τὴν[79] γυναῖ-
κα· φάσκων τοῦτον, ὡς οὐκ ἀδελφὸν αὐτῆς[80], ἀλλ'
ὡς ἄν-

76. ἐλύσατο] pecuniam ſoluens, quam Theotimus poſcebat, Archebiades Alcibiadem iuniorem e vinculis liberabat.

77. Λευκῆς ἀκτῆς] Memorat *Lyſiae* orationem *c. Alcibiadem* Harpocr. in v. Iunge et *Suidam*, et *Phot. Lex.* MS. TAYLOR.

78. Ἱππόνικος δὲ etc.] Initium huius hiſtoriae deeſt. Videtur autem hic Hipponicus frater fuiſſe Alcibiadis, qui ad vxorem Hipponici paulo liberius commigrare ſolebat. vnde eam dimiſit Hipponicus, querens, *Alcibiadem* ὡς οὐκ ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἀλλ' ὡς ἄνδρα ἐκείνης, εἰς τὴν οἰκίαν εἰσιέναι τὴν αὐτοῦ, *non vt fratrem ſui, ſed vt maritum iſtius, ad domum ſuam ventitare ſolere*: ita enim legendum puto pro ἀδελφὸν αὐτῆς: quae lectio totam dicti venuſtatem perdit. Si vxor Hipponici fuit Soror Alcibiadis, Lyſias vix ſcripſiſſet αὐτῆς et ἐκείνης de eadem Perſona: tametſi ſciam Xenophontem ita loqui lib. I. Κυρ. Αναβ. p. 249. E. Sed aliter Lyſias ſemper, niſi fallor. MARKLAND.

79. αὐτοῦ] Hipponicus *ſuam* vxorem, Alcibiadis noſtri ſororem repudiauit. TAYLOR.

80. αὐτῆς — ἐκείνης] Alterutrum redundat. redit enim vtrumque ad eandem mulierem, Alcibiadis iunioris ſororem, Hipponici vxorem. alius quicunque

ὡς ἄνδρα ἐκείνης, εἰς τὴν οἰκίαν εἰσιέναι τὴν αὐτοῦ. καὶ τοιαῦθ' ἡμαρτηκότι, καὶ οὕτω δεινὰ καὶ πολλὰ καὶ μεγάλα πεποιηκότι, οὔτε τῶν πεπραγμένων αὐ- 21.
τῷ [81] μεταμέλει, οὔτε [82] τῶν μελλόντων ἔσεσθαι. ὃν [83] μᾶλλον ἔδει κοσμιώτατον εἶναι τῶν πολιτῶν, ἀπολογίαν ποιούμενον τὸν ἑαυτοῦ βίον τῶν τοῦ πατρὸς ἁμαρτημάτων, οὗτος ἑτέρους ὑβρίζειν πειρᾶται, ὥσπερ δυνάμενος ἂν πολλοστὸν μέρος τῶν ὀνειδῶν [84] τῶν 24.

ἑαυ-

alterutro defunctus fuiſſet. Verum idem Lyſias, breuitatis alias, etiam vltra modum ſtudioſus, haud raro vocabula praeter neceſſitatem, et cum taedio lectorum adeo accumulat. Sophiſta nempe erat, Gorgiae, et neſcio an Iſocratis quoque praeceptis innutritus, quo factum eſt, vt vbique locorum aequalitatem colorum (τῶν κώλων) ſectetur.

81. οὔτε τῶν πεπραγμένων αὐτῶν μεταμέλει, οὔτε τῶν μελλόντων ἔσεσθαι.] Scribo, αὐτῷ μεταμέλει. Sed quomodo poteſt aliquis duci poenitentia facinorum, quae *nondum* admiſit? hoc enim verba iſta ſonant οὔτε τῶν μελλόντων ἔσεσθαι. et tamen nihil muto: quia αὐτῷ μεταμελήσει facile intelligi poteſt, ex ſenſu et praecedentibus ſupplendum. Ellipſi ſatis frequenti, et cuius multa ſunt Exempla in S. Literis, et aliis ſcriptoribus. initio vero Orationis dixerat nullam ſpem reliquam eſſe de emendatione Alcibiadis: hic, de Futuris vaticinatur, et diſertim affirmat. MARKL.

αὐτῷ] ſic dedi pro vulgari αὐτῶν.

82. οὔτε τῶν μελλόντων] videtur ſic leg. οὔτε μέλει τῶν μελλόντων.

83. ὃν] malim ἀλλ', ὃν — quod latet in μᾶλλον.

84. εἰδῶν] ἐθῶν. Schott. Locus certe male ſanus. T. τῶν εἰδῶν — μεταδοῦναι.] *Schottus* τῶν ἐθῶν: niſi

ἑαυτοῦ προσηκόντων [85] τοῖς ἄλλοις μεταδοῦναι· καὶ ταῦθ', υἱὸς ὢν Ἀλκιβιάδε, ὃς ἔπεισε [86] μὲν Δεκέλειαν

fallor, pro ἠθῶν, *morum*, affectionum animi. Sed verum puto, τῶν ὀνειδῶν: *quaſi aliquam paruam portionem dedecorum ſuae familiae cum aliis communicare poſſet.* Sic Orat. XII. τῶν ὀνειδῶν μεταδιδόντες. MARKLAND.

Dedi ὀνειδῶν ex Marklandi ſententia, pro vulgari εἰδῶν facile prima ſyllaba ον potuit in concurſu cum τῶν elidi.

85. τῶν ἑαυτῦ προσηκόντων] ſunt maſculina, non neutra. *neceſſariorum ſuorum*. dedecorum genti ſuae adhaerentium.

86. υἱὸς ὢν A. κ. τ. λ.] „Deeſt aliquid ad ſententiae intelligentiam. Sic lego υἱὸς ὢν Ἀλκιβιάδε, ὃς ἔπεισε etc. Et ſic legendum eſſe cogit hiſtoria." PALM.

„Hie, vt rei geſtae conſtet veritas, addo ὃς ἔπεισε. Non enim hic filius, ſed parens Alcibiades auctor exſtitit Lacedaemoniis, vt Deceleam munirent. Sic enim Alcibiadis filius apud *Iſocratem* loquitur *orat. de pace*, et altera *de Bigis*, Καὶ διαβάλλειν ἐπιχειρῦσιν, ὡς Δεκέλειαν ἐπιτείχισεν. Calumniari conantur patrem meum, quaſi Deceleam munierit. Narrat idem ſemel iterumque *Thucyd.* l. 7. *Diod. Sic.* l. 13. *Biblioth.* et *Plutarchus* in *Alcibiade*, itemque *Cornelius Nepos* ſeu *Aemilius Probus*. Huius, inquit, conſilio Lacedaemonii cum Perſarum rege amicitiam fecerunt; Deceleam in Attica munierunt, praeſidioque perpetuo ibi poſito, in obſidione Athenas tenuerunt." A. Schott. *Obſeru. Human.* IV. 9. TAYLOR.

καὶ ταῦθ' υἱὸς ὢν Ἀλκιβιάδε ἔπειθε μὲν Δεκέλειαν etc.] Scribe, ὃς ἔπειθε. ita quoque cepit Interpres: *cuius conſilio Lacedaemonii Deceleam munierunt.* Hoc vero κῶλον, et duo ſequentia, eodem ordine, et iis-

λειαν Λακεδαιμονίους ἐπιτειχίσαι [87], ἐπὶ δὲ τὰς νήσους ἀποστήσων ἔπλευσε, διδάσκαλος δὲ τῶν τῆς πόλεως κακῶν ἐγένετο· πλεονάκις δὲ μετὰ τῶν 27.
ἐχθρῶν ἐπὶ τὴν πατρίδα ἐστρατεύσατο, ἢ μετὰ τῶν πολιτῶν ἐπ' ἐκείνους. ἀνθ' ὧν καὶ ὑμῖν καὶ τοῖς μέλλουσιν ἔσεσθαι τιμωρεῖσθαι προσήκει, ὅντιν' ἂν λαμβάνητε τούτων [88]. καίτοι σφόδρα εἴθισται [89] λέγειν, ὡς οὐκ εἰκός ἐστι τὸν μὲν πατέρα αὐτοῦ κατελ- 30.
θόντα,

dem fere verbis proſequitur Alcibiades Fil. apud Iſocratem *de Bigis*: αὐτοῦ κατηγοροῦσιν, καὶ διαβάλλειν ἐπιχειροῦσιν, ὡς Δεκέλειαν ἐπετείχισε, καὶ τὰς νήσους ἀπέστησε, καὶ τῶν πολεμίων κατέστη διδάσκαλος: quod vltimum mox explicat, παρ' ἐκείνου μαθεῖν Λακεδαιμονίους ὡς χρὴ πολεμεῖν. MARKLAND.

Addidi ὃς, quo vulgatae carent.

87. ἐπιτειχίσαι] ſcil. ἡμῖν.

88. λαμβάνεται] Recte Steph. λαμβανητε. Et hucuſque recte quoque Scal. Non erat neceſſe, vt adderet ὅντινα λαμβάνητε τρόπον. TAYLOR.

τιμωρεῖσθαι προσήκει ὅντινα λαμβάνητε τούτων] Sic recte emendauit *Stephanus*, pro λαμβάνεται. His vero ita reſpondet Iſocrates, ſub perſona Alcibiadis: καὶ τοιοῦτον καταφρονοῦσι τῶν νόμων, ὥστε περὶ ὧν ὑμᾶς ὑπ' ἐκείνου φασὶν ἠδικῆσθαι, τούτων αὐτοὶ δίκην παρ' ἐμοῦ λαβεῖν ἀξιοῦσιν: *et leges adeo contemnunt, vt iniuriarum, quibus ab eo* (patre meo) *vos affectos eſſe dicunt, a me poenas exigi velint.* MARKLAND.

Dedi, partim de meo ὅντιν' ἂν λαμβάνητε, pro vulgari ὅντινα λαμβάνεται.

89. εἴθισται] quisnam? Num Alcibiades? profecto non poteſt. Ad eum enim ſi hoc vocabulum rediret, verſu proximo non αὐτοῦ cum leni, ſed αὑτοῦ

θόντα, δωρεὰς παρὰ τοῦ δήμου λαβεῖν, τοῦτον δ' ἀ-
δίκως [90] διὰ τὴν φυγὴν τὴν ἐκείνου διαβεβλῆσθαι.
ἐμοὶ δὲ δοκεῖ δεινὸν εἶναι, εἰ τὰς μὲν δωρεὰς αὐτοῦ [91]
ἀφείλεσθε, ὡς οὐ δικαίως δεδωκότες, τούτου δὲ ἀδι-
33. κοῦντος ἀποψηφιεῖσθε, ὡς τοῦ πατρὸς χρηστοῦ περὶ
τὴν πόλιν γεγενημένου. καὶ μὲν δή, ὦ ἄνδρες δικα-
σταί, ἄλλων τε πολλῶν ἄξιον ἕνεκεν αὐτοῦ καταψη-
φίσασθαι, καὶ ὅτι ταῖς ὑμετέραις ἀρεταῖς χρῆται
παραδείγματι περὶ [92] τῆς ἑαυτοῦ πονηρίας. τολ-
36. μᾷ γὰρ λέγειν, ὡς Ἀλκιβιάδης [93] οὐδὲν δεινὸν εἴργα-
σται ἐπὶ τὴν πατρίδα * στρατευσάμενος [94]. καὶ γὰρ
ὑμᾶς

cum aſpero dicendum fuerat. quamquam hoc leue eſt. item verſu deinceps non τοῦτον, ſed ἑαυτόν. redit ergo ad aduocatum pro Alcibiade contendentem, cuius nomen hic videtur excidiſſe.

90. τοῦτον δ' ἀδίκως] Scribe, αὐτόν, vel ἑαυτὸν δ' ἀδίκως: Alcibiades enim de *Se ipſo* loquitur. Haec ita Iſocrates: πάντων ἂν δ' εἴη δεινότατον, εἰ, τοῦ πατρὸς μετὰ τὴν φυγὴν δωρεὰν λαβόντος, ἐγὼ διὰ τὴν ἐκείνου φυγὴν ζημιωθείην. Eadem omnia. MARKLAND.

91. αὐτοῦ] redit ad Alcibiadem patrem. alius dixiſſet αὐτὸν in accuſatiuo. Graeci ἀφαιρεῖσθαί τινά τι dicunt.

92. περὶ] pro ὑπέρ. ad colorandam ſuam improbitatem.

93. Ἀλκιβιάδης] Corrige Ἀλκιβιάδη. TAYLOR.

94. στρατεύσασθαι. καὶ γὰρ ὑμᾶς φεύγοντας φυλὴν etc.] Lege: ἐπὶ τὴν πατρίδα στρατεύσας· καὶ γὰρ ὑμᾶς φυγόντας φυλὴν καταλαβεῖν, καὶ δένδρα τεμεῖν, καὶ πρὸς τὰ τείχη προσβάλλειν. Sic mox, ὅσοι φυγόντας μετὰ τῶν πολεμίων ἐπὶ τὴν χώραν ἐστράτευσαν.

ὑμᾶς φεύγοντας Φυλὴν καταλαβεῖν, καὶ δένδρα
τεμεῖν, καὶ πρὸς τὰ τείχη προσβαλεῖν· καὶ ταῦ-
τα ποιήσαντας, οὐκ ὄνειδος τοῖς παισὶ καταλιπεῖν,
ἀλλὰ τιμὴν παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις κτήσασθαι. ὡς 39.
τῶν αὐτῶν ὄντας ἀξίους, ὅσοι φυγόντες μετὰ τῶν
πολεμίων ἐπὶ τὴν χώραν ἐστράτευσαν, καὶ ὅσοι κατ-
ῄεσαν Λακεδαιμονίων ἐχόντων τὴν πόλιν. καὶ μὲν δὴ
πᾶσιν ἡγοῦμαι δῆλον εἶναι, ὅτι οὗτοι [95] μὲν ἐζήτουν
κατιέναι, ὡς τὴν μὲν τῆς θαλάττης ἀρχὴν Λακε- 42
δαιμονίοις παραδώσοντες [96], αὐτοὶ δ' ὑμῶν ἄρξον-
τες. τὸ δ' ὑμέτερον πλῆθος κατελθὸν τοὺς μὲν πο-
λεμίους ἐξήλασε, τῶν δὲ πολιτῶν καὶ τοὺς βουλομέ-
νους δουλεύειν ἠλευθέρωσεν. ὥστ' οὐχ ὁμοίων τῶν ἐρ- 143.I
γων ἀμφοτέροις γεγενημένων [97], τοὺς λόγους ποιεῖ-
ται· ἀλλ' ὅμως τοσούτων συμφορῶν καὶ οὕτως αὐτῷ
μεγάλων ὑπαρχουσῶν, ἐπὶ τῇ τοῦ πατρὸς πονηρίᾳ
φιλοτιμεῖται· καὶ λέγει, ὡς οὕτως ἐκεῖνος μέγα ἐ- 3.
δύνατο, ὥστε τῇ πόλει πάντων κακῶν αἴτιος γεγέ-
νηται. καίτοι τίς οὕτως ἄπειρος τῆς ἑαυτοῦ πατρί-

δος,

Hoc Argumentum ita effert Iſocrates, dicto loco: τίνος δ' ἀπείχεσθε; οὐ καταλαβόντες τὸν Πειραιᾶ, καὶ τὸν σῖτον τὸν ἐν τῇ χώρᾳ διεφθείρετε; καὶ τὴν γῆν ἐτέμνετε; καὶ τὰ προάστεια ἐνεπρήσατε; καὶ τελευτῶντες, τοῖς τείχεσι προσεβάλετε; MARKLAND.

Dedi de meo στρατευσάμενος pro vulgari στρατεύσασθαι. Mecum faciunt etiam Schedae Broulartianae.

95. οὗτοι] Alcibiades puta cum factione ſua.

96. παραδώσοντες] ſic dedi pro vulgari δώσοντες.

97. poſt γεγενημένων deeſſe videtur ὡς περὶ ὁμοίων.

δος, ὃς ἐκ ἂν, βελόμενος εἶναι πονηρὸς, εἰσηγήσαιτο μὲν τοῖς πολεμίοις, ἃ χρὴ καταλαβεῖν τῶν χω-
6. ρίων; δηλώσειε δ' ἂν, ἃ κακῶς φυλάττεται τῶν φρερίων; διδάξειε δ' ἂν, ἃ πονηρῶς ἔχει τῶν πραγμάτων; μηνύσειε δ' ἂν τὲς βελομένες ἀφίςασθαι τῶν συμμάχων; ἐ γὰρ[98] δήπε, ὅταν μὲν ἔφευγε, διὰ τὴν δύναμην κακῶς οἷός τ' ἦν ποιεῖν τὴν πό-
9. λιν, ἐπειδὴ δὲ ὑμᾶς ἐξαπατήσας κατῆλθε, καὶ πολλῶν ἦρξε τριήρων, ἔτε τὲς πολεμίες ἐδύνατο ἐκ τῆς χώρας ἐκβαλεῖν, ἔτε Χίες, ἐς ἀπέςησε, πάλιν φίλες ποιῆσαι, ἔτε ἄλλο ἐδὲν ἀγαθὸν ὑμᾶς ἐρ-
12. γάσασθαι. ὥς' ἐ χαλεπὸν γνῶναι, ὅτι Αλκιβιάδης δυνάμει μὲν ἐδὲν τῶν ἄλλων διέφερε[99], πονηρίᾳ δὲ

98. οὐ γὰρ δήπε κ. τ. λ.] Haec praua interpunctione laborant apud *Steph.* Lege, Οὐ γὰρ δήπε ὅταν μὲν ἔφευγε, διὰ τὴν δύναμιν κακῶς οἷός τ' ἦν ποιεῖν τὴν πόλιν κ. τ. λ. TAYLOR.

οὐ γὰρ δήπε ὅταν etc.] Forte, καὶ γὰρ, vel ἦ γὰρ δή που etc. Sed caute haec dico, vt qui ſciam, quantum Negatiuorum vſui indulgent Attici. MARKL.

99. Αλκιβιάδης δυνάμει μὲν ἐδὲν τῶν ἄλλων διέφερεν, etc.] At, o bone Lyſia, vereor, ne tuus te zelus extra ſiue Veritatis ſiue Memoriae oleas paulum abripuerit. mox enim de Alcibiade haec dicturus es, *et adeo multa ſe in vos deliquiſſe nouerat, vt, quamuis* ELOQVENTIA *valeret,* (λέγειν δυνάμενος) *et* AMICOS *haberet, et* OPIBVS *abundaret, non tamen auſus ſit redire et rerum geſtarum rationem reddere.* Iam vero ſi quis haec Tria habeat, vtrum Ille vere dici poterit ἐδὲν τῶν ἄλλων διαφέρειν δυνάμει, videris Tu. Iſocrates certe hanc Obliuionem vel Inconſtantiam intellexit

δὲ τῶν πολιτῶν πρῶτος ἦν. ἃ μὲν γὰρ ᾔδει
τῶν ὑμετέρων κακῶς ἔχοντα, μηνυτὴς αὐτὸς
Λακεδαιμονίοις ἐγένετο [100]· ἐπειδὴ δ' ἔδει αὐτὸν
στρατηγεῖν, οὐδὲν κακὸν ποιεῖν ἐκείνους ἐδύνατο· ἀλλ' 15.
ὑποσχόμενος δι' ἑαυτὸν παρέξειν βασιλέα χρήματα, πλέον ἢ διακόσια τάλαντα τῆς πόλεως ὑφείλετο. καὶ οὕτω πολλὰ ἐνόμιζεν εἰς ὑμᾶς ἡμαρτηκέναι, ὥστε λέγειν δυνάμενος, καὶ φίλων ὄντων, καὶ
χρήματα κεκτημένος, οὐδέποτ' ἐλθὼν εὐθύνας ἐ- 18.
τόλμησε δοῦναι· ἀλλὰ φυγὴν αὑτοῦ καταγνοὺς, καὶ Θρᾴκης καὶ πάσης πόλεως ἐβούλετο πολίτης γενέσθαι μᾶλλον, ἢ τῆς πατρίδος εἶναι τῆς ἑαυτοῦ. καὶ τὸ τελευταῖον, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὑπερβολὴν ποιη-
σάμενος τῆς προτέρας πονηρίας, ἐτόλμησε τὰς 21.
ναῦς Λυσάνδρῳ μετὰ Ἀδειμάντου προδοῦναι. ὥστε εἴ τις

eſſe ſuum Bonum; quo et vſus eſt, prolatis ipſis huius loci verbis: καὶ ἐνίοτε μὲν αὐτοῦ προσποιοῦνται καταφρονεῖν, λέγοντες, ὡς οὐδεν διεφερε των αλλων· νῦν δὲ πάντων αὐτὸν τῶν γενομένων αἰτιῶνται. vt in priori parte ſententiae, iſta Iſocratis, οὐδὲν διέφερε etc. hunc Lyſiae Locum manifeſto deſignant; ita vltima eiuſdem, νῦν δὲ πάντων αὐτὸν etc. aeque clare adludunt ad iſta Noſtri, quae ſtatim ſequuntur, τούτων ἁπάντων χρὴ τὸν τούτου πατέρα αἴτιον ἡγεῖσθαι. Non potuit commodior dari irriſionis occaſio; neque eam voluit amittere Iſocrates, vel quicunque Auctor fuit iſtius Orationis. MARKLAND.

100. *μηνυτὴς αὐτοῖς Λακεδαιμονίοις ἐγένετο.*] Pro αὐτοῖς legi poteſt vel τοῖς, vel αὐτὸς vel αὐτῶν. quoduis horum vulgatae praeſtare puto. MARKLAND.

Ego vulgari lectioni αὐτοῖς praetuli αὐτὸς.

τις ὑμῶν ἢ τοὺς τεθνεῶτας ἐν * τῇ ναυμαχίᾳ [1] ἐλεεῖ, ἢ ὑπὲρ τῶν δουλευσάντων τοῖς πολεμίοις αἰσχύνεται, ἢ τῶν τειχῶν καθῃρημένων ἀγανακτεῖ,
24. ἢ Λακεδαιμονίους μισεῖ, ἢ τοῖς τριάκοντα ὀργίζεται· τούτων ἁπάντων χρὴ [2] τὸν τούτου πατέρα αἴτιον ἡγεῖσθαι, καὶ ἐνθυμηθῆναι, ὅτι Ἀλκιβιάδην μὲν τὸν πρόπαππον [3] αὐτοῦ, καὶ τὸν πρὸς μητρὸς Μεγακλέα [4], οἱ ὑμέτεροι πρόγονοι δὶς ἀμφοτέρους ἐξω-

1. ἐν τῃ ναυμαχίᾳ] articulum de meo addidi. pugna fatalis ad Aegospotamos deſignatur.

2. τούτων ἁπάντων χρὴ τὸν τούτου πατέρα etc.] In accuſando *Filio* Alcibiade, diu immoratus eſt *Patris* actionibus Noſter. neque hoc notare omiſit Iſocrates, initio fere eiuſdem Orationis: καὶ πλείω χρόνον διατρίβουσι τὸν πατέρα μου διαβάλλοντες, ἢ περὶ ὧν ἀντώμοσαν διδάσκοντες. MARKLAND.

3. πρόπαππον] *Harpocr.* in Ἀλκιβιάδης. Nos fortaſſe plura alibi. TAYLOR.

Suſpicatus aliquando ſum leg. eſſe τὸν πρὸς πατρὸς πρόπαππον. Verum ſtatim animaduerti additum paulo poſt, πρὸς μητρὸς ſatis indicare, etiamſi alia expreſſior admonitio nulla ſit addita, paternum auum hic deſignari. Qui πάππον hic malunt legi, hi errant. Nam Alcibiadis filii auus paternus, non Alcibiades fuit dictus, ſed Clinias.

4. καὶ τὸν πρὸς μητρὸς Μεγακλέα] Lege, τὸν πρὸς μητρὸς πάππον Μεγακλέα. Harpocration: Ἀλκιβιάδης ὁ Κλεινίου. ἦν δὲ καὶ ἕτερος, πρόπαππος τοῦ προειρημένου, ὅν φησι Λυσίας ἐν τῷ κατ' Ἀλκιβιάδου λειποταξίου, εἰ γνήσιος ὁ λόγος, αὐτόν τε καὶ τὸν πρὸς μητρὸς πάππον δὶς ἐξοστρακισθῆναι. Andocides κατὰ Ἀλκιβιάδου, p. 33. καὶ γὰρ ὁ τῆς μητρὸς πατὴρ Μεγακλῆς, καὶ ὁ

ἐξωστράκισαν, τοῦ δὲ πατρὸς αὐτοῦ οἱ πρεσβύτεροι 27.
ὑμῶν θάνατον κατέγνωσαν. ὥστε νῦν χρὴ, ἡγησαμένους πατρικὸν ἐχθρὸν τοῦτον εἶναι τῇ πόλει, καταψηφίσασθαι· καὶ μήτε ἔλεον, μήτε συγγνώμην, μήτε χάριν μηδεμίαν περὶ πλείονος ποιήσασθαι
τῶν νόμων τῶν κειμένων, καὶ τῶν ὅρκων, οὓς ὠμό- 30.
σατε· σκέψασθαι δὲ χρὴ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, διὰ τί ἄν τις τοιούτων ἀνδρῶν φείσαιτο· πότερον, ὡς πρὸς μὲν τὴν πόλιν δεδυστυχήκασιν, ἄλλως δὲ κόσμιοί εἰσι, καὶ σωφρόνως βεβιώκασιν; οὐχ οἱ μὲν
πολλοὶ αὐτῶν ἡταιρήκασιν 5, οἱ δ' ἀδελφαῖς συγγε- 33.
γόνασι;

πάππος Ἀλκιβιάδης ἐξωστρακίσθησαν ἀμφότεροι· lege, δὶς ἐξωστρακίσθησαν. Megacles igitur non *proauus* erat, ſed *auus* Alcibiadis *maternus*. Cliſthenes enim erat *proauus maternus*. vt refert Alcibiades iunior apud Iſocratem Orat. toties laudata. In loco Harpocrationis, pro πρόπαππος, *Valeſius* Not. in Notis *Mauſſaci* p. 215. legit πάππος. Vide eum. MARKLAND.

Subaudi πάππον, quod vocabulum in v. c. πρόπαππον latet. videtur hic locus bene habere. Haud tamen repugnem, ad μητρὸς addi πάππον, ſi codices auctores fiant. oratio certe ſic fiet planior, aditusque errori occluditur. Mea ſententia leui negotio tollatur omnis difficultas, ſi pro πρόπαππον legatur πατρόπαππον. tum enim vltro paret in τὸν πρὸς μητρὸς ſubaudiri πάππον. Saepe πατρο in manuſcriptis graecis exaratum inuenitur προ cum ſuperimpoſita virgula transuerſa; quae virgula potuit hic per incuriam periſſe.

5. ἡταιρήκασιν] *Muliebria paſſi ſunt:* vt Orat. III. Innuit vero Alcibiadem Patrem. vnde dictum iſtud Bionis apud Diog. Laertium lib. IV. *Alcibiadem, cum eſſet*

γόνασι; τοῖς δ' ἐκ θυγατέρων παῖδες γεγόνασιν;
οἱ δὲ μυστήρια πεποιήκασι, καὶ τοὺς Ἑρμᾶς περικε-
κόφασι, καὶ περὶ πάντας τοὺς θεοὺς ἠσεβήκασι;
καὶ εἰς ἅπασαν τὴν πόλιν ἡμαρτήκασιν, ἀδίκως
36. καὶ παρανόμως καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους διακείμενοι, καὶ
πρὸς σφᾶς αὐτοὺς πολιτευόμενοι; οὐδεμιᾶς τόλμης
ἀπεχόμενοι, οὐδὲ ἔργου δεινοῦ [6] ἄπειροι γεγενημένοι;
ἀλλ' ἅτε πεπόνθασιν ἅπαντα, ἃ πεποιήκασι καὶ
39. πεπόνθασι [7]; οὕτω γὰρ διάκεινται ὥστε, ἐπὶ μὲν τοῖς
καλοῖς αἰσχύνεσθαι, ἐπὶ δὲ τοῖς κακοῖς φιλοτιμεῖ-
σθαι. καὶ μὲν δή, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἤδη τινῶν
ἀπεψηφίσασθε, ἀδικεῖν μὲν νομίσαντες, οἰόμενοι

adoleſcens, viros ab vxoribus; iuuenem vero, vxores a viris abduxiſſe. Facete, vt Bionis pleraque. MARKLAND.

6. οὐδὲ ἔργου δεινοῦ] *Stephanus* οὐδενὸς ἔργου: bene. Sed et alterum ferri poſſe puto. MARKLAND.

7. ἃ πεποιήκασι καὶ πεπόνθασι. οὕτω γὰρ etc.] Mutandae ſunt ſedes vocabulorum ἃ et καὶ. Sic: ἀλλ' ἅτε πεπόνθασιν ἅπαντα, καὶ πεποιήκασιν ἃ πεπόνθασιν. *ſed quemadmodum extrema mala perpeſſi ſunt, ita et alios eodem modo affecerunt.* Intelligitur οὕτω ante καὶ: quod vſitatiſſimum eſt. Andocides de Alcibiade et domo paria fere dicit: τῶν οἰκειοτάτων ὑπάρχει αὐτῷ τὰ ἔσχατα τοὺς μὲν πεποιηκέναι, τοὺς δὲ πεπονθέναι. Philo de Leg. Special. p. 540. οὐκ ἐλάττω ὧν διατεθέασι πάσχουσι. Thucydides VII, 71. παραπλήσιά τε ἐπεπόνθεσαν καὶ ἔδρασαν αὐτοὶ ἐν Πύλῳ. Mox, pro κακοῖς mallem αἰσχροῖς: tametſi illud tolerari poſſit. MARKLAND.

Videtur ſic leg. ἅ γε πεπόνθασιν, ἅπαντα αὐτοὶ πεποιηκότες καὶ δικαίως πεπόνθασι.

δ' εἰς τὸ λοιπὸν χρησίμους ὑμῖν ἔσεσθαι. τίς οὖν ἐλπὶς ὑπὸ τούτου τὶ ἀγαθὸν πείσεσθαι τὴν πόλιν, ὃν 42.
ὑμεῖς, ὅτι μὲν οὐδενὸς ἄξιός ἐστιν, ἐπειδὰν ἀπολογήσηται, εἴσεσθε· ὅτι δὲ πονηρός ἐστιν, ἐκ τῶν ἄλλων ἐπιτηδευμάτων εἴσεσθε [8]; ἀλλὰ μὲν δὴ οὐδ' ἂν ἐξελθὼν ἐκ τῆς πόλεως οὐδὲν δύναιτο κακὸν ὑμᾶς ἐργάσασθαι, δειλὸς ὢν καὶ πένης, καὶ πράττειν 144.1
ἀδύνατος, καὶ τοῖς οἰκείοις διάφορος, καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων μισούμενος. ὥστ' οὐδὲ τούτων ἕνεκα αὐτὸν ἄξιον φυλάττεσθαι, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον παράδειγμα 3.
ποιῆσαι καὶ τοῖς ἄλλοις καὶ τοῖς τούτου φίλοις, οἳ τὰ μὲν προσταττόμενα ποιεῖν οὐκ ἐθέλουσι, τοιούτων δ' ἔργων ἐπιθυμοῦσι, καὶ περὶ τῶν σφετέρων αὐτῶν κακῶς βουλευσάμενοι, περὶ τῶν ὑμετέρων δημηγοροῦσιν. Ἐγὼ μὲν οὖν ὡς ἐδυνάμην ἄριστα κατηγόρη- 6.
κα. ἐπίσταμαι δ', ὅτι οἱ μὲν ἄλλοι τῶν ἀκροωμένων θαυμάζουσιν, ὅπως ποθ' οὕτως ἀκριβῶς ἐδυνήθην ἐξευρεῖν τὰ τούτων ἁμαρτήματα, οὗτος δέ μου καταγελᾷ, ὅτι οὐδὲ τὸ πολλοστὸν μέρος εἴρηκα τῶν τούτοις ὑπαρχόντων κακῶν. ὑμεῖς οὖν καὶ τὰ εἰρημένα 9.
καὶ τὰ παραλελειμμένα ἀναλογισάμενοι, πολὺ μᾶλλον αὐτοῦ καταψηφίσασθε· ἐνθυμηθέντες, ὅτι ἔν-

οχος

8. ἐπιτηδευμάτων εἴσεσθε] Scribe, εἴσασθε, *iam nouiſtis*. MARKLAND.

Praeceſſit modo εἴσεσθε, et ibi quidem recte atque oportune. conuenit enim iſti loco tempus futurum. huic autem praeteritum. Videtur ergo ἴστε aut πέπεισθε leg. Nam εἴσασθε in aoriſto graecis non eſt in vſu, tametſi futurum vſurpatur.

οχος μέν ἐςι τῇ γραφῇ, μεγάλη δ' εὐτυχία 9, τὸ τοιούτων πολιτῶν ἀπαλλαγῆναι, πόλει. ἀνάγνωθι
12. δ' αὐτοῖς τοὺς νόμους, καὶ τοὺς ὅρκους, καὶ τὴν γραφήν· καὶ τούτων μεμνημένοι ψηφίσονται τὰ δίκαια.

ΛΥΣΙΟΥ

ΚΑΤΑ

ΑΛΚΙΒΙΑΔΟΥ ΑΣΤΡΑΤΕΙΑΣ [1].

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Haec Oratio (quam *Lyſiae* abiudico, cuius nomen in aliquibus Codd. non praefert, neque ea tamen ſolummodo ratione abiudico) *eundem Alcibiadem confodit eadem in cauſa.* Male ergo inſcribitur ἀςρατείας (pro quo Codd. noſtri vbique ἀςρατίας) vel male prior λειποταξίου. Neque enim ſingula oratio ſingulam αἰτίαν habet, ſed ambae eandem. *Contra* ςρατηγοὺς *bene multa diſputantur, quorum quum fuerit officium litem promouere, id alienius eſſe oſtenditur, vt pro iis intercedant, quos iudicandos ſtiterunt.* T.

 Εγὼ

9. μεγάλη δ' εὐτυχία, τὸ τοιούτων πολιτῶν ἀπαλλαγῆναι, πόλει.] Hi non ſunt Numeri Lyſiani. ille potius ſcripſiſſet, μεγάλη δ' εὐτυχία τῇ πόλει τοιούτων πολιτῶν ἀπαλλαγῆναι. MARKLAND.

1. Dicam, quare non exiſtimem hanc eſſe Nouam et diuerſam a priore Actionem. Primo, Harpocration, qui Actionis Λειποταξίου meminit, nullam Αςρατείας mentionem facit. Sed hoc parui eſt momenti: maio-

ris iſtud, quod in Orat. XIV. Archeſtratidem dicit Orator primum et praecipuum fuiſſe Actorem contra Alcibiadem; ſe vero ſecundas tantum ferre. Atqui idem profitetur in hac quoque Oratione, Se nempe *ſuppetias ferre* amico ſuo Archeſtratidi. Cum igitur Actores iidem ſint in vtraque, *Probabile* eſt (non dico *Neceſſe*) Actionem quoque Vnam et eandem fuiſſe; et Continuam, vt idem ſit Archeſtratides in fine Orationis, qui in principio fuit: praeſertim cum Rationes ſuſceptionis cauſae huius in vtraque Oratione eaedem adlegentur; ſcil. Amicitia erga Archeſtratidem, et Inimicitia erga Alcibiadem.

Sed quod maximi eſt ponderis, et mihi videtur paene ἀποδεικτικὸν, hoc eſt: Licet aliquando diuerſae res eſſent Λειποτάξιον et Ἀστρατεία, et diuerſae Actiones darentur in reos horum criminum, tamen in hac cauſa Alcibiadis idem erant. nimirum Duae ſpecies erant Λειποταξίου, et Duae Ἀστρατείας. in vna ſpecie, haec crimina longe inter ſe diſſidebant; vnde Demoſthenes contra Timocrat. diuerſos facit τοὺς ἀστρατεύτους et τοὺς λείποντας τὰς τάξεις: et Andocides de Myſter. p. 10. In altera ſpecie, in qua verſatur haec cauſa Alcibiadis, coïncidebant. reus enim erat Alcibiades Λειποταξίου, quia deſeruerat *pedeſtrem militiam* et iniuſſu Strategorum migrauerat in *equeſtrem*, prout ex tota Actione patet; Ἀστρατείας vero reus, quia non comparuerat in *pedeſtri militia*, vt ipſe Orator arguit infra, et in hanc rem Solonis Legem citat, vt probet hanc eſſe Ἀστρατείαν ſi quis ἐν τῇ πεζῇ στρατεία μὴ παρῇ. Iam vero quodnam diſcrimen? et quomodo diuerſae et *Duae* Actiones, cum ex hoc ipſo, quod Λειποταξίου erat reus, reus eſſet Ἀστρατείας quoque; et ex eo, quod Ἀστρατείας reus, in hoc caſu Λειποταξίου quoque reus? et hinc ſit, quod cum Solonis Lex de hac re *Trium* diuerſorum criminum mentionem faciat,

Λειπο-

Λειποταξίε, *Αςρατείας*, et *Δειλίας*, quorum ſingulorum poena erat *Infamia* et *Bonorum Confiſcatio*; (adeas Aeſchinem aduerſus Cteſiphontem, p. 78.) Noſter, hanc Legem proferens aduerſus Alcibiadem, *Duorum* tantum meminit, *Λειποταξίε* et *Δειλίας*, omiſſa *Αςρατεία*, quam nouit in hac cauſa comprehendi ſub *Λειποταξίῳ*: et tamen (quod hanc rem extra dubium ponit) paulo poſt dicit, Alcibiadem TOTIVS *huius Legis* (quae *Tria*, vt dixi, crimina complectebatur) *reum eſſe*; et vt hoc probet, *Duorum* iterum meminit, *Αςρατείας* et *Δειλίας*, omiſſo iam *Λειποταξίῳ*, quod contineri ſciuit in *Αςρατεία*. nihil enim dicere potuit in Iſtud, quod et Huic ex aequo non conueniret. atque adeo ipſa Actio inſcribi potuiſſet *Αςρατείας* aeque bene ac *Λειποταξίε*, quandoquidem hae voces in hac cauſa ſynonymae ſint, et ita eas vſurpet Orator, et Demoſthenes adu. Boeotum, p. 68. edit. Heruag. et Aeſchines adu. Cteſiphont. p. 74. *ὁ γὰρ ῥήτωρ ἀςράτευτος, καὶ λιπὼν τὴν τάξιν, αὐτοὺς ἐνουθέτησεν, ἀλλ' ὁ Φωκικὸς πόλεμος.* Quin et hanc Secundam (*Αςρατείας*) perorat verbis, quae plane pertinent ad priorem, *Λειποταξίε*: *Αποδέδεικται δὲ καταλεγεὶς εἰς τοὺς ὁπλίτας, καὶ λιπων την ταξιν, καὶ, τῶν νόμων κωλυόντων, ἀδοκίμαςος ἱππεύσας.* Idem igitur hoc loco *Λειποτάξιον* et *Αςρατεία*: Vna igitur Cauſa, Vna Oratio.

Dicendum iam, vnde orta videatur haec Diuiſio. His verbis clauditur Oratio praecedens: *ἀνάγνωθι δ' αὐτοῖς τοὺς νόμους, καὶ τοὺς ὅρκους, καὶ τὴν γραφήν· καὶ τούτων μεμνημένοι ψηφίσονται τὰ δίκαια.* Atqui hoc modo finiri Noſtro non ſolet Oratio: ſed ſemper, poſtquam Scriba iuſſus fuerit recitare *Leges*, aut *Pſephiſmata*, aut *Delationem*, haec recitantur; et, ſi non Tota, quemadmodum in Aeſchine et Demoſthene aliquoties fit, Notae ſaltem eorum in Contextum Ora-

tionis

tionis inſeruntur, *νομοι. ορκοι. γραφη.* quod et hic factum fuiſſe dubitari non poteſt, cum ſemper ita factum ſit. Atque hinc, vt mihi videtur, tota huius rei labes. cum enim hae voces omitterentur, (quod centies hiſce Oratoribus accidiſſe certum eſt) relicto ſpatio in exemplaribus, putabant Librorum exſcriptores finitam fuiſſe Orationem, et Nouam ordiebantur ab iſtis, Εγὼ μὲν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, etc. Quia vero nulla Inſcriptio Nouae huius Orationis inueniebatur in Exemplaribus, ex iſtis verbis, quae ſtatim ſequuntur, *περὶ τῶν τῆς Αστρατειας γραφῶν κοινοὺς εἶναι* etc. imperite videntur fabricaſſe Titulum *Αστρατειας*: quae vox in hac cauſa, vt ſupra probaui, nihil aliud eſt, quam *λειποταξίου.* atque ita pro *Vna* Actione *Λειποταξίου*, *Duas* habemus, *Λειποταξίου* et *Αστρατειας*, hoc eſt, *Λειποταξίου* et *Λειποταξίου*, vel *Αστρατείας* et *Αστρατείας*. Haec vero primitus ita connexa fuiſſe exiſtimo: *ἀνάγνωθι — ψηφίσονται τὰ δίκαια. νομοι. ορκοι. γραφη.* Εγὼ μὲν οὖν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, etc. ita vt poſtquam *Leges*, etc. recitata fuiſſent, Accuſator in Oratione pergat, quam abruperat iſta Recitatio.

Caeterùm vna adhuc reſtat difficultas, quae nonnullis moram forte iniecerit. ea eſt haec: In lege Solonis ſuperiùs a Lyſia adductâ dicitur, Si quis *Λιποταξίου* aut *Δειλίας* reus ſit, de eo iudicaturos *Strategos*; (vulgo quidem legitur *τοὺς στρατιώτας*: ſed de veritate coniecturae *Schotti*, *τοὺς στρατηγοὺς*, vel meae, *τοὺς στρατηγοῦντας*, eodem ſenſu, nullum puto eſſe dubitandi locum) Si vero *Strategi* de his rebus *iudices* eſſent, quinam ſunt hi *ἄνδρες δικασταὶ*, *iudices*, qui tam clare diſtinguuntur a *Strategis* initio huius Orat. XIV. *Peto igitur a Vobis* IVDICES, *et* STRATEGOS *oro*, *vt* etc? Vt hic eximatur ſcrupulus, ſciendum eſt, Strategos Decem quotannis electos fuiſſe, quorum Poteſtas cum anno finiebatur. Hi igitur, qui in hac cauſa ſe-

ſedebant *iudices*, et quorum per Leges erat Iuriſdictio, Strategi erant *anni currentis*, prout loquimur: iſti alteri vero *Strategi*, qui Alcibiadi in hac cauſa fauebant, et qui diſtinguuntur a *iudicibus*, Strategi fuerant iſtius anni, in quo hoc crimen admiſerat Alcibiades. His Rebus explicatis iam ad Verba redeamus. MARKLAND.

Haec oratio Lyſiae vtique eſt, prioris δευτερολογία, ſeu ſecunda actio. finita nempe priori actione, cum interueniſſent Strategi, pro Alcibiade nitentes, eum teſtantes iuſſu ſuo ea feciſſe, quorum reus ab actore ageretur. Quibus occurrit actor, denuo cum aſſurrexiſſet, afferens haec, quae in hac oratione leguntur, vbi haec duo praecipue vrgentur. 1. Strategos mentiri, aientes ea ſuo iuſſu Alcibiadem feciſſe. Eos enim illa non iuſſiſſe. 2. Etiamſi iuſſiſſent, Alcibiadem tamen reum eſſe facti legibus repugnantis, quibus ille parere debuiſſet potius, quam Strategis, penes quos poteſtas nulla ſit ea imperandi, quae a legibus vetentur.

18. Ἐγὼ μὲν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, καὶ ὑμᾶς αἰτοῦμαι τὰ δίκαια ψηφίσασθαι, καὶ τῶν στρατηγῶν δέομαι, ἐπεὶ καὶ ἐν τῇ ἄλλῃ ἀρχῇ πολλοῦ ἄξιοι τῇ πόλει γεγόνασι, καὶ περὶ τῶν τῆς ἀστρατείας γρα-
21. φῶν κοινωνοὺς [2] εἶναι τῷ τε διώκοντι καὶ τῷ φεύγοντι· καὶ

2. κοινωνοὺς.] Rectius κοινοὺς. Παρασχὼν ἑαυτὸν ἴσον καὶ κοινὸν ἀμφοτέροις ἀκροατήν. Demoſth. *pro corona*. TAYLOR.

κοινωνοὺς εἶναι τῷ τε διώκοντι, καὶ τῷ φεύγοντι·] Lege, κοινοὺς: hoc eſt, εὔνοιαν ἴσην ἀμφοτέροις ἀποδοῦναι, vt loquitur Demoſthenes initio Orat. de Corona: et paulo poſt, παρασχὼν ἑαυτὸν ἴσον καὶ κοινὸν

καὶ μὴ βοηθοῦντας ὡς [3] ἂν βούλωνται, πᾶσαν προθυμίαν ἔχειν [4] παρὰ τὸ δίκαιον ὑμᾶς ψηφίσασθαι· ἐνθυμουμένους [5], ὅτι σφόδρ' ἂν ἠγανακτεῖτε, εἰ ἐν τῇ * ἡμετέρᾳ [6] δοκιμασίᾳ οἱ θεσμοθέται ἀναβάν- 24.
τες,

ἀμφοτέροις ἀκροατήν. et Orat. contra Aphobum ψευδομαρτυριῶν: ἄνπερ ἴσοι καὶ κοινοὶ γενήσεσθε ἡμῶν ἀκροαταί. Sic et loquitur Dion. Halicarnaſſeus ex Iſocrate: εἰ μὴ κοινοὺς ἀμφοτέροις ἀκροατὰς παράσχοιεν. et Andocides contra Alcibiad. p. 29. δέομαι δ' ὑμῶν, τῶν λόγων ἴσους καὶ κοινοὺς ἡμῖν ἐπιστάτας γενέσθαι. in iureiurando τῶν ἡλιαστῶν erat, ἀκροάσομαι τοῦ τε κατηγόρου καὶ τοῦ ἀπολογουμένου ὁμοίως ἀμφοῖν, Demoſthenes contra Timocratem. Vide quoque Dinarchum adu. Demoſth. p. 93. et Iſocratem ad Philippum p. m. 192. Mox pro ὡς ἂν βούλωνται, forte leg. οἷς. infra tamen dicit, ὅ, τι ἂν βούληται: vt nihil mutandum. MARKLAND.

Dedi κοινοὺς pro vulgari κοινωνούς.

3. ὡς] vtcunque feram. mallem tamen aut οἷς aut ᾧ.

4. πᾶσαν προθυμίαν ἔχειν] dictio haec bene ſi habet, numerabitur a me in dictionibus paulo rarioribus et Lyſiae propriis, etſi paulo du[illegible]ribus. Alius ſic enunciaſſet πᾶσαν προθυμίαν εἰσ[illegible]γκ[illegible]ν, ὥστε πεῖσαι ὑμᾶς ψηφίσασθαι.

5. ἐνθυμουμένους non ad βοηθοῦντο[illegible]it, ſed ad ὑμᾶς, non ad Strategos, ſed ad iudi[illegible]

6. εἰ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ] ſic dedi de meo, pro vulgari εἰ τῇ ὑμετέρᾳ. in eiusmodi cauſa, vt cenſus agatur noſtri, vtrum ciues ſimus veri, an commenticii atque ſubrepticii, vt ſaepe multi deprehendebantur ἐν ταῖς τῶν δημοτῶν διαψηφίσεσι. aut, honeſtamne, an turpem et flagitioſam vitam agamus. nam de huiusmodi rebus nouem Archontes quaerebant.

τες [7], ὑμῶν ἐδέοντο καταψηφίσασθαι [8]· ἡγέμενοι δεινὸν εἶναι, εἰ οἱ τιθέντες τὸν ἀγῶνα, καὶ τὴν ψῆφον διδόντες [9], παρακελεύσονται τῶν μὲν μὴ καταψηφίζεσθαι [10]· τί δ' ἂν αἴσχιὸν ἔθος ἢ δεινότερον πραγ-

7. οἱ θεσμοθέται ἀναβάντες,] Infra de re ſimili: εἰ τολμήσειε μὲν ἄρχων εμβὰς τῶν ἐπικλήρων δίκαις, etc. An hic quoque ἐμβάντες, an illic ἀναβὰς? Theſmothetarum vero erat ϛρατηγὲς χειροτονεῖν ἐξ ἁπάντων. vt de iis narrat Pollux VIII, 9. ſegm. 87. MARKLAND.

8. καταψηφίσασθαι] ſcil. ἡμῶν ἀκρίτων.

9. διαδιδόντες] διαδόντες. *Ald.* Ita haec reſtituens *Stephanus* ſibi nimium placere viſus eſt. Suam enim emendationem, credo quoque et ſui Cod. lectionem, textui inſeruit ibi dominaturam. Sed fallitur, et lectio *Aldina* ad veritatem propius accedit, quae eſt διδοντες, vt infra, αὐτὲς τὴν ψῆφον διδοντας. ψῆφον enim διδόναι erat eorum magiſtratuum, qui permittebant *iudicia fieri.* Οἱ τιθέντες τὸν ἀγῶνα, vt loquitur noſter: οἱ τὴν δίκην εἰσάγοντες: quod vtique eſt ψῆφον διδόναι, non διαδιδόναι. Ita vt ex hac oratione colligitur, δίκας τῶν ἐπικλήρων commiſere Archontes, δίκας ἀϛρατείας οἱ ϛρατηγοί. Demoſth. *adu. Eubulid.* Τὴν δὲ ψηφον εὐθὺς εδιδε τοῖς παρεσι τῶν δημοτῶν· et paucis interiectis, Τί ποτ' ἦν τὸ δυσχερὲς Εὐβελίδη ἀναβαλέσθαι εἰς τὴν ὑϛεραίαν, καὶ περὶ ἐμε πρῶτε τὴν ψηφον διδοναι τοῖς δημόταις; TAYLOR.

10. παρακελεύσονται, τῶν μὲν μὴ καταψηφίζεσθαι. τί δ' ἂν αἴσχιον ἔθος etc.] Clare deeſt Oppoſitum, prout patet ex iſto τῶν μὲν. Lego, τῶν μὲν καταψηφίζεσθαι, τῶν δὲ μή. MARKLAND.

Num leg. eſt τῶν μὲν, [ſubaudi a communi καταψηφ.] τῶν δὲ μὴ καταψηφίζεσθαι. Alii quidem ſic

πρᾶγμα τοῦτο τῇ πόλει γένοιτο, εἰ τολμήσειε μὲν 27.
ὁ ἄρχων [11] * ἐν ταῖς [12] τῶν ἐπικλήρων δίκαις, ἀντιβολεῖν καὶ ἱκετεύειν τοὺς δικαστὰς ὅ, τι ἂν βούληται πραχθῆναι, ὁ δὲ πολέμαρχος, καὶ οἱ ἕνδεκα [13] δεήσονται ἐν ταῖς δίκαις ταῖς ὑφ' ἑαυτῶν εἰσαγομέναις,

amant verba iungere τῶν μὲν καταψηφίζεσθαι, τῶν δὲ μή. Verum tamen ne altera quidem conſtructio damnanda videtur, tametſi minus vſitata.

11. εἰ τολμήσειε μὲν ἄρχων ἐμβὰς τῶν ἐπικλήρων δίκαις,] Scribendum, εἰ τολμήσει ὁ μὲν ἄρχων etc. vt infra δεήσονται. explicandus hic locus ex Polluce VIII, 9. ſegm. 89. Hic vero Archon, de quo loquitur, erat ὁ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐπώνυμος Ἄρχων. MARKLAND.

Articulum addidi, verum non ante μὲν, ſed ante ἄρχων.

12. ἐν ταῖς] ſic dedi de meo, pro vulgari ἐμβὰς.

13. ὁ δὲ πολέμαρχος, καὶ οἱ τα * * * δεήσονται etc.] Opinor ſupplendum, καὶ οἱ ταμίαι δεήσονται: quaeſtores. Sic apud Lucianum in Demonacte p. 859. ὁμοδίαιτος ἅπασι, καὶ πεζὸς ὤν· ſupple, καὶ ὁμοτράπεζος ὤν. MARKLAND.

Dedi de meo καὶ οἱ ἕνδεκα δεήσονται pro vulgari καὶ οἱ τα δεήσονται cum vacuo relicto ſpatio. facile ex ια cum lineola transuerſa, qualis ſuperimponi ſolet nominibus propriis et numeris, potuit τα enaſci. Et cum dudum ante ita ſic reſtituiſſem, ſcil. οἱ ἕνδεκα, miſſa eſt ad me collatio codicis Vindobonenſis; in qua non per ſiglam, ſed diſtinctis et explicatis literis omnibus exaratum eſt, cum hac Storrii mei annotatione [Puteum vel editorem, vel librarium, quem ille ſecutus eſt, τα pro ια arripuiſſe. Certe ſi ἕνδεκα cum Viennenſi codice legas, nulla ſupererit lacuna. Caeterum de XI viris multa apud Lyſiam mentio.]

οὖν ἡμῖν οὐδ' ἑτέρωθεν εἰσπράξασθαι οἷόν τε, ἂν ὑμεῖς ταῦτα δημεύσητε, εὔγνωστόν μοι δοκεῖ εἶναι· ὡς δὲ τὴν ἀμφισβήτησιν ἐποιησάμην πρός τε ὑμᾶς, καὶ τοὺς ἰδιώτας, ἔτι ἀκούσατε. ἕως μὲν γὰρ ἡμῖν οἱ Ερασιφῶντος οἰκεῖοι τούτων τῶν χρημάτων ἠμφισβήτουν, ἅπαντα ἠξίουν ἐμὰ εἶναι, διότι ὑπὲρ ἅπαντος τοῦ χρέους ἀντιδικῶν πρὸς τὸν πατέρα ὁ Ερασίστρατος ἡττήθη· καὶ τὰ μὲν Σφηττοῖ ἤδη τρία ἔτη μεμίσθωκα, τῶν δὲ Κικυννοῖ[13] καὶ τῆς οἰκίας ἐδικαζόμην τοῖς ἔχουσι· πέρυσι[14] μὲν οὖν διέγραψάν με τὰς δίκας, ἔμποροι φάσκοντες εἶναι· νυνὶ δὲ λαχόντες ἐν τῷ Γαμηλιῶνι μηνὶ οἱ ναυτοδίκαι, οὐκ ἐξεδίκασαν. ἐπειδὴ δ' ὑμῖν τὰ Ερασιφῶντος δημεύειν ἔδοξε, ἀφεὶς τῇ πόλει τὰ δύο μέρη, τὰ Ερασιστράτου ἀξιῶ μοι ψηφισθῆναι[15]· διότι ταῦτά γε ἤδη

καὶ

videtur ἔργῳ? *reuera* enim, vt infra probat, poſſeſſor fuerat per aliquot annos. Quae praecedunt ſuſpecta habeo. Mox, ὡς μὲν οὖν ὑμῖν etc. lege, ἡμῖν: et ita paulo poſt, ἕως μὲν γὰρ ἡμῖν, non ὑμῖν. MARKLAND.

13. Κικυνοῖ] Κικυννοῖ. Cod. *Steph.* et rectius.

Λυσικρατης. Λυσιθειδου. Κικυννευς. Εχορηγει.

Heſychius male ſe habet, qui legit Κικυνεῖς δῆμος τῆς Ακαμαντίδος φυλῆς, neque vnum ἁμάρτημα ἁμαρτάνει. TAYLOR.

14. πέρυσι μὲν οὖν, κ. τ. λ.] Vid. *Petit. LL. Attic. Lib.* 5. *Tit.* 5. *l. vlt.* TAYLOR.

15. ἐπειδὴ δ' ὑμῖν, κ. τ. λ.] Corrigo, Επειδὴ δ' ὑμῖν τὰ Ερασιφῶντος δημεύειν ἔδοξε, ἀφεὶς τῇ πόλει τὰ δύο μέρη, τὰ Ερασιστράτου ἀξιῶ μοι ψηφισθῆναι. TAYLOR.

καὶ πρότερον ἐγνώκατε ἡμέτερα εἶναι. ὡρισάμην οὖν ἐμαυτῷ τὸ τρίτον μέρος τῆς ἐκείνων οὐσίας, οὐ τὴν ἀκρίβειαν ἐπισκεψάμενος, ἀλλὰ πολλῷ πλέον, ἢ τὰ δύο μέρη, τῷ δημοσίῳ ὑπολιπών. ῥάδιον δὲ γνῶ- 39.
ναι ἐκ τοῦ τιμήματος τοῦ ἐπιγεγραμμένου τοῖς χρήμασιν. ἅπαντα μὲν γὰρ πλείονος, ἢ ταλάντου, τετίμηνται [16]. ὧν δ' ἐγὼ ἀμφισβητῶ, τῷ μὲν πέντε μνᾶς, τῷ δὲ χιλίας δραχμὰς [17] ἐπεγραψάμην.

καὶ

ἀφεὶς τῇ πόλει τὰ δύο μέρη, τὰ Ἐρασιστράτου ἀξιῶ μοι ψηφισθῆναι,] Ita diſtinguendum. MARKLAND. — Scilicet olim ſic interpungebatur ἔδοξε, ἀφεὶς τῇ πόλει τὰ δύο μέρη τὰ Ἐρασιστράτου, ἀξιῶ μοι — Sententia eſt: poſtulo vnam tertiam partem haereditatis vniuerſae mihi adiudicari, illam puta, quae Eraſiſtrato ceſſit, trium fratrum minimo natu, poſtquam duas reliquas partes, quae reliquis duobus fratribus conceſſerunt, vobis habendas permiſi.

16. τετίμηνται] Scaligero placebat τετίμηται in ſingulari. accipiebat ille nimirum in ſignificatu paſſiuo. aeſtimata ſunt. Verum ſiue paſſiuo, ſiue actiuo ſenſu accipias, defendi poſſe videtur vulgata. nam ſi paſſiue accipis, haud inuſitatum eſt Lyſiae neutra pluralia cum verbis in numero plurali copulare. Iterum videtur potius in ſenſu actiuo accipiendum eſſe, pro *aeſtimarunt*, ſiue fratres illi tres, filii Eratonis ſenioris, vel potius illi tres vel quatuor magiſtratus ab aerario deputati ad aeſtimandum bona Eratonis vniuerſa, in tabulaſque referendum.

17. χιλίας δραχμὰς] Perinde fuiſſet, ſi ſcripſerat τῷ μὲν πέντε μνᾶς, τῷ δὲ δέκα ἐπεγραψάμην. Verum illi ſcriptores eodem orationis tenore et per dra-

42. καὶ εἰ πλείονος ἀξία ἐστὶν, ἢ τοσούτου, ἐπικηρυχθέντων, τὸ περιττὸν ἡ πόλις λήψεται. ἵνα οὖν εἰδῆτε, ὅτι ταῦτα ἀληθῆ ἐστι, μάρτυρας ὑμῖν παρέξομαι· πρῶτον μὲν, τοὺς μεμισθωμένους παρ' ἐμοῦ τὸ Σφητ-
149. 1. τοῖ χωρίον[18], ἔπειτα τῶν Κικυννοῖ τοὺς γείτονας, οἳ ἴσασιν ἡμᾶς ἤδη[19] τρία ἔτη ἀμφισβητοῦντας· ἔτι δὲ τούς τε πέρυσιν ἄρξαντας, πρὸς οὓς αἱ δίκαι ἐλήχθησαν[20], καὶ τοὺς νῦν ναυτοδίκας. ἀναγνωσθή-

chmas et per minas numerare ſolent. *Eupolis* ἐν Κόλαξι.

Δεῖπνον; θὲς εκατον δραχμας. ἰδού
Οἶνον; θὲς ετεραν μναν. TAYLOR.

18. τὸ Σφηττοῖ] Supra dixit τὰ Σφηττοῖ, quod rectius puto. Sequitur, ἔπειτα τὸ Κικυννοῖ, τοὺς γείτονας οἳ ἴσασιν etc. Lego et diſtinguo, ἔπειτα τῶν Κικυννοῖ τοὺς γείτονας, οἳ ἴσασιν etc. vt ſupra, τῶν δὲ Κικυννοῖ etc. Mox, τοὺς πέρυσιν ἄρξαντας ſunt οἱ ἔμποροι ſupra nominati, qui litem *inceperunt*, ſed διέγραψαν, *ſuſtulerunt*, ἀνεῖλον τὸ ἔγκλημα, non ad exitum perduxerunt. Vide Heſychium, Harpocrationem, et Pollucem VIII, 6. ſegm. 57. peſſime enim Interpres, *diem dixere*. Τὴν γραφὴν καταθέσθαι vocat hoc Aelianus V. H. II, 4. et ἄρσιν τῆς γραφῆς, ibidem. MARKLAND.

Taylor dederat τὰ Σφηττοῖ. et τὰ Κικυννοῖ. pro vtroque articulo vulgares libri dant in ſingulari τό. Ego ſecundum τὰ cum τῶν mutaui, et pro primo dedi τὸ Σφηττοῖ χωρίον e Vindobon.

19. ἤδη ἀμφισβητοῦντας] interpoſui τρία ἔτη e Vindobon.

20. ἐλέχθησαν] Repoſui, inuitis Codd. et quod *iſti* exiſtimare poſſunt, inuita etiam Grammatica, pro ἐλέχθησαν, ἐλήχθησαν. Quae vox cum neſcio vtrum

σονται δὲ ὑμῖν καὶ αὗται αἱ ἀπογραφαί· ἐκ τȣ́των γὰρ μάλιϛα γνώσεσθε, ὅτι ȣ̓́τε νεωϛὶ ταῦτα τὰ

χρή-

alicubi occurrat, nec ne, in eo tempore, attamen non recte formari non poteſt. Vti a λέγω, λέξω, ἔλεξα, ἐλέχθην, ita a λήχω inuſitat. λήξω, deriuetur ἔληξα et proinde ἐλήχθην neceſſe eſt. τȣ̀ς αρχοντας πρὸς ȣ̔̀ς αἱ δίκαι ελήχθησαν. Moeris. λαχειν δίκην· Αττικῶς· ἔγκλημα ἀποδιδόναι· Ελληνικῶς. Plenius *T. Magiſter.* λαγχανω δίκην τῷ δεῖνι, ἤγȣν κρίσιν, Αττικοὶ λέγουσιν, ȣ̓κ ἐπιφέρω. διὰ κλήρȣ γὰρ τὰς δίκας ἐποίȣν. Deinde ex ſub *Ariſtide* fidem adſtruit. Nos ex potioribus. Επειτα δὲ καὶ τῶν ἄλλων τῶν λαχοντων τε δίκας αὐτῷ πρὸς τὸν Πολέμαρχον — Εκ μὲν τȣ́των πεισθεὶς πρὸς τὸν Πολέμαρχον αὐτῷ τὴν δίκην ελαχον. N. c. *Pancleona*, et alibi ſaepius. Ηνίκα τὰς δίκας ελαχον τῶν πατρῴων τοῖς ἐπιτρόποις. Demoſth. *c. Mid.* p. 615. *Edit. Wolf.* et proxime; δίκην δὲ τȣ́τῳ λαχων ὕϛερον τῆς κακηγορίας: et deinde, ἀλλὰ λαχων ἐξȣ́λης πάλιν: paucis interiectis demum: Οἴδαμεν Δημοσθένην, ᾧ μαρτυρȣ͂μεν, κρίσιν λελογχοτα Μειδίᾳ ἐξȣ́λοις. Corrige ἐξȣ́λης, vt ſupra. Οὐδεμιᾷ φιλοπραγμοσύνῃ — τὴν δίκην ελαχον ταυτηνὶ Βοιωτῷ, ȣ̓δ' ἠγνόȣν, ὅτι πολλοῖς ἄτοπον δόξει τὸ δίκην με λαγχανειν, κ. τ. λ. Idem *c. Boeot.* init. Τὸ δὲ μετὰ τȣ͂το λήξεις δικῶν ἐποιήσαντο. Aeſch. *c. Timarch.* pag. 9. *Edit. Steph.* Corrigo iam, quae itidem deformantur. Προεῖπεν αὐτῷ ἐπὶ Παλλαδίῳ φόνου, καὶ ἔλεγε τὴν δίκην Στέφανος ȣ̔τοσί. Demoſth. *c. Neaer.* lege ελαχε. *Lex. Biblioth. Coisl. Platonic.* Λαχεῖν, διήκειν, γράψασθαι. F. Λαχεῖν δικην, γράψασθαι. Contra apud *Andoc. de myſteriis.* Ταύτην Καλλίας ἔπειθε Λέαγρον, χρήματα ὑπισχνȣ́μενος, ἐὰν αὐτὸν λαβεῖν· αἰσθόμενος δ' ἐγὼ εὐθὺς ἔθηκα παράϛασιν, καὶ ελαχον προτέρῳ μὲν Λεάγρῳ, ὅτι εἰ μὲν σὺ βȣ́λῃ ἐπιδικάζεσθαι,

χρήματα ἀξιοῦμεν ἡμέτερα εἶναι, οὔτε νυνὶ τῷ δημοσίῳ πλειόνων ἀμφισβητοῦμεν, ἢ τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ[21] τοῖς ἰδιώταις. καί μοι κάλει μάρτυρας. ΜΑΡ-
6\. ΤΥΡΕΣ. Οτι μὲν οὖν, ὦ ἄνδρες[22] δικασταὶ, οὐ παρὰ τὸ δίκαιον ἀξιῶ μοι ψηφίσασθαι τὸ διαδίκασμα, ἀλλ' * αὐτὸς[23] τῇ πόλει πολλὰ τῶν ἐμαυτοῦ ἀφιεὶς, τοῦτο ἀξιῶ μοι ἀποδοθῆναι, ἀποδέδεικται. ἤδη δέ μοι δοκεῖ δίκαιον εἶναι καὶ δεηθῆναι ὑμῶν τε καὶ τῶν συνδίκων ἐναντίον ὑμῶν.

ἔχε τύχῃ ἀγαθῇ· εἰ δὲ μὴ, ἐγὼ ἐπιδικάσομαι. Vbi nihil de Iudiciis: intercedunt ſolummodo cum Leagro *ſermones.* Καὶ ελεγον Λεάγρῳ, ὅτι, εἰ μὲν σὺ, κ. τ. λ. Sed occurrit *paſſiue*, quod dudum volui, apud *Polluc.* Δίκαι δὲ πρὸς αὐτὸν [Βασιλέα] λαγχανονται ἀσεβείας, κ. τ. λ. VIII. 9. et pauciſſimis interiectis, Δίκαι δὲ πρὸς αὐτὸν [Πολέμαρχον] λαγχάνονται μετοίκων, ἰσοτελῶν, κ. τ. λ. TAYLOR.

21\. ἢ τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ] Opinor ἢ ἐν τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ. Scio Atticos praepoſitionem hanc ſaepe omittere. Sed Noſter, ſi bene memini, non ita ſolet in hac phraſi. MARKLAND.

22\. ὅτι μὲν, ὦ ἄνδρες] Poſt οὖν, quod e Vindob. addidi, videtur ὑμᾶς deeſſe.

23\. ἀλλ' αὐτὸς τῇ πόλει] ſic dedi de meo, pro vulgari ἀλλ' αὐτῇ πόλει. *ſed ipſemet vltro, ſponte mea, remiſi —*

ΛΥΣΙΟΥ
ΚΑΤΑ ΤΟΥ
ΠΟΛΙΟΎΧΟΥ[1].

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Eucratis filius, Niciae τοῦ πάνυ *nepos ex fratre, orationem habet de bonis ſuis publicandis, nec ne. Latet ratio* δημεύσεως, *nam* δευτερολογία *eſt, (non utique fragmentum, vt male accipi a quibusdam ſentio) et potius in maiorum laudatione, quam in controuerſia, ponitur.*

Ἐνθυμήθητε τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, οἵτινες ὄντες πολῖται καὶ αὐτοὶ, καὶ ὧν προσήκοντες, ἀδικούμενοι ἀξιοῦμεν ἐλεεῖσθαι ὑφ᾽ ὑμῶν, καὶ τῶν δι-

καίων

1. περὶ τῆς δημεύσεως τοῦ Νικίου ἀδελφοῦ ἐπίλογος] Quid ſit hominem δημεύεσθαι nondum comperi: Quod vero haec oratio vllo modo ad Niciae fratrem pertineat, id dudum comperi eſſe falſum. Πολυμαθέστατος *Galenus* in ὑπομνη. ά. εἰς τὸ κατ᾽ ἰητρεῖον, laudat orationem *Lyſiae* κατα Πολιούχου. Exſtant verba laudata αὐτολεξεὶ in huius orationis fere capite: habitam vero fuiſſe *c. Poliuchum* proximum eſt, vt oſtendam. Quo quid liquidius? Infra Εὖ οἶδ᾽, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὅτι περὶ πλείστου ἂν ποιήσαιτο πολίαρχος τοῦτον τὸν ἀγῶνα κατορθῶσαι. Vbi potius textum ex *Galeno*, quam ex textu *Galenum*, placuit reformare: idque plurimis de cauſis. Ad *Galeni* lectionem accedunt Codd. noſtri *Steph.* et *Coisl.* Πολίαχος. Quod cum nauci ſit, ſcri-

καίων τυγχάνειν. ὀ γὰρ μόνον περὶ τῆς ὀσίας ἀγωνιζόμεθα, ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς πολιτείας, εἰ χρὴ
18. δημοκρατουμένης τῆς πόλεως ἡμῖν μετεῖναι. πρῶτον μὲν ὖν περὶ Νικ' ... τοῦ ἡμετέρου θείου ἀναμνήσθητε· ἐκεῖνος γὰρ ὅσα μὲν τῇ ἑαυτοῦ γνώμῃ χρώμενος ὑπὲρ τοῦ πλήθους τοῦ ὑμετέρου ἔπραξε, πανταχοῦ φανή-

ptum olim ſine dubio Πολίοχος. Atque id reſpexit, credo, *Harpocratio*, qui ex Rhetorum monumentis pleraque nomina κύρια conſeruauit. Πολίοχος καὶ Πολυαλκής. ὀνόματα κύρια. Suid. tamen Πολίουχος, et rectius, vnde vnde reperit. Et fortaſſe Πολίουχος erat nomen Athenienſibus commendatiſſimum propter ὁμωνυμίαν Mineruae Praeſidis Ciuitatis:

Ἐφ' οἶσπερ, ὦ χρυσολόφα,
Πολιοῦχε, σὰς ἔσχον ἕδρας,
Καί σε καλῶ σύμμαχον, ὦ
Τριτογένει. *Ariſtoph. Lyſiſtr.* 344.

Ἐντεῦθεν δὲ ἐξ ἱροῦ Ἀθηναίης Πολιούχου ἀποσπασθεὶς ὑπὸ Χίων ἐξεδόθη. Herodot. *Cl.* 160. Atque haec eo libentius commentabar, quoniam reſtitui debet hoc cognomen in Inſcriptione apud *Spon. Miſcell. Erudit. Antiq.* X. 64.

ΑΡΧΟΝΤΩΝ. ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ. Β.
ΚΑΙ. ΚΟΙΗΤΟΥ. Β'. ΚΑΙ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ.
ΕΥΦΡΟΣΥΝΟΥ. ΙΕΡΑΣΑΜΕΝΟΥ.
ΠΟΛΥΟΥΧΟΥ. Β'.

Lege Πολιούχου. Maxime autem in altera *Meſſanae*, ex *Gualthero*:

ΑΣΚΛΗΠΙΩ.
ΚΑΙ ΥΓΕΙΑ.
ΣΩΤΗΡΣΙΝ.
ΠΟΛΥΙΟΚΟΙΣ.

Omnino literis fere iiſdem tranſpoſitis Πολιούχοις. Vid. *Gruter.* LXVIII. 5. *Fabrett.* p. 119. Quod ii retinea-

σεται, πολλῶν μὲν ἰδίᾳ [2] ἀγαθῶν αἴτιος τῇ πόλει 21.
γεγενημένος, πλεῖστα δὲ καὶ μέγιστα κακὰ τοὺς πολεμίους εἰργασμένος· ὅσα δὲ οὐ βουλόμενος, ἀλλ' ἄκων ἠναγκάσθη ποιῆσαι, τῶν μὲν κακῶν οὐκ ἐλάχιστον αὐτὸς μετέσχε μέρος, τὴν δ' αἰτίαν τῆς συμφορᾶς οἱ πείσαντες ὑμᾶς δικαίως ἂν ἔχοιεν. ἐπεὶ 24.
τήν γε πρὸς ὑμᾶς εὔνοιαν, καὶ τὴν ἀρετὴν αὐτοῦ, ἐν ταῖς εὐτυχίαις ταῖς ὑμετέραις καὶ ταῖς δυστυχίαις ταῖς τῶν ἐχθρῶν ἐπέδειξε. στρατηγῶν γὰρ πολλὰς μὲν πόλεις εἷλε, πολλὰ δὲ καὶ καλὰ κατὰ τῶν πολεμίων ἔστησε τρόπαια· ὧν καθ' ἓν ἕκαστον πολὺ 27.
ἂν ἔργον εἴη λέγειν. Εὐκράτης [3] τοίνυν, ἀδελφὸς

μὲν

tur Πολίαρχος in textu *Lyſiae*, neque enim de eo valde laboro, quo errore tenetur *Scheffer.* ad *Aelian. V. H.* VIII. 4. qui ait ſe neminem Athenienſem hoc nomine apud veteres inueniſſe? Nam praeter hunc, et illum apud *Aelianum* l. c. de quo dubitat, erat et Polyarchus vel Poliarchus quidam Cleonymi pater apud *Iſaeum de Cleonymi hereditate*, et Themiſtocles Poliarchi τρίτος ἀπόγονος Θεμιστοκλέους. Pauſan. *Attic.* c. 37. Athenienſes omnes. Κατὰ τοῦ Πολιάρχου titulo adiecit Scal. T.

In antiquo huius orationis elogio nihil aliud videtur vitioſum eſſe praeterquam ἀδελφοῦ, pro quo leg. eſt ἀδελφιδοῦ. Mutatum cur fuerit hoc elogium, cauſae equidem nil video. δημεύειν τινα bene graecum eſt, *proſcribere aliquem*, pro bona eius publicare. Oratio haec mihi epilogus, neque integra, ſed fragmentum eſſe.

2. ἰδίᾳ] num νὴ δία. *medius fidius.*

3. Εὐκράτης] Eucrates erat Niciae frater et a trigintauiris morti datus. Haec confirmant alii. Vid. *Andoc. de myſteriis.* Suid. in Ἄπεσι, et Στύγαξ. Eum eſſe iudico, qui a Comico in *Equitibus* et *Lyſiſtrata*

μὲν ὢν ἐκείνου, πατὴρ δὲ ἐμὸς, ἤδη τῆς τελευταίας ναυμαχίας 4 γεγενημένης φανερὰν ἐπεδείξατο τὴν εὔνοιαν, ἣν εἶχε περὶ 5 τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον. ἡτ-
30. τημένων γὰρ ἐν * τῇ ναυμαχίᾳ 6, στρατηγὸς ὑφ' ὑμῶν ᾑρημένος, καὶ παρακαλούμενος μετέχειν τῆς ὀλιγαρχίας ὑπὸ τῶν ἐπιβουλευόντων τῷ πλήθει, οὐκ ἠθέλησεν αὐτοῖς πείθεσθαι 7. ἐν τοιούτῳ καιρῷ ληφθεὶς, ἐν ᾧ οἱ πλεῖστοι τῶν ἀνθρώπων καὶ 8 μετα-
33. βάλλονται πρὸς τὰ παρόντα, καὶ ταῖς τύχαις εἴκουσι, δυστυχοῦντος 9 τοῦ δήμου, οὐκ ἀπελαυνόμενος τῆς πολιτείας. οὐδ' ἰδίας ἔχθρας ὑπαρχούσης πρὸς τοὺς ἄρξειν μέλλοντας· ἀλλ' ἐξὸν αὐτῷ καὶ τῶν τριάκοντα γενέσθαι, καὶ μηδενὸς ἔλαττον δύνα-
36. σθαι, μᾶλλον εἵλετο πράττων ὑπὲρ τῆς ὑμετέρας

ſaepius exagitatur. De Nicerato Niciae filio vide *Diod. Sic. Plat. de Rep. Xenoph.* Sed exſcribamus, quoniam non poenitebit. Συλλαμβανομένου Νικηράτου τοῦ Νικίου, καὶ πλουσίου, καὶ οὐδὲν οὐ πώποτε δημοτικὸν οὔτε αὐτοῦ οὔτε τοῦ πατρὸς πράξαντος. Xenoph. *Hellenic.* 2. Ἀνεῖλον δὲ [οἱ xxx.] καὶ Νικήρατον τὸν τοῦ Νικίου τοῦ στρατηγήσαντος ἐπὶ Συρακουσίους υἱὸν, ἄνδρα πρὸς ἅπαντας ἐπιεικῆ καὶ φιλάνθρωπον, πλούτῳ δὲ καὶ δόξῃ σχεδὸν πρῶτον πάντων Ἀθηναίων. *Biblioth. Hiſtoric.* l. 14. TAYLOR.

4. ναυμαχίας] in Sicilia puta, prope Syracuſas.

5. περὶ] imo vero πρὸς.

6. ἐν τῇ ναυμαχίᾳ], articulum de meo addidi.

7. πείθεσθαι. ἐν] videtur ἀλλ' interponendum. quod ſi admittetur, cohaerebit cum εἵλετο paulo poſt inſequente.

8. καὶ hoc poſſit videri redundare.

9. δυστυχοῦντος] Lege periodo noua exorſa, Δυστυχοῦντος τοῦ δήμου, οὐκ ἀπελαυνόμενος κ. τ. λ. TAYLOR.

σωτηρίας ἀπολέσθαι, ἢ ἐπιδεῖν τείχη [10] καθαιρού-
μενα, καὶ τὰς ναῦς τοῖς πολεμίοις παραδεδομέ-
νας [11], καὶ τὸ ὑμέτερον πλῆθος καταδεδουλωμένον.
καὶ οὐ πολλῷ χρόνῳ ὕστερον Νικήρατος, ἀνεψιὸς ὢν
ἐμὸς, καὶ υἱὸς Νικίου, εὔνους ὢν τῷ ὑμετέρῳ πλή- 39.
θει, συλληφθεὶς ὑπὸ τῶν τριάκοντα ἀπέθανεν· οὔ-
τε γένει, οὔτε οὐσίᾳ, οὔθ' ἡλικίᾳ δοκῶν ἀνάξιος εἶναι
τῆς πολιτείας μετασχεῖν. ἀλλὰ τοιαῦτα ἐνόμιζε [12]
τὰ ὑπάρχοντα αὐτῷ πρὸς τὸ ὑμέτερον πλῆθος εἶ- 42.
ναι, καὶ διὰ τοὺς προγόνους καὶ αὐτὸν [13], ὥστε οὐκ ἄν
ποθ' ἑτέρας ἐπιθυμῆσαι πολιτείας. συνῄδεσαν γὰρ
ἅπασιν [14] αὐτοῖς ὑπὸ [15] τῆς πολιτείας τιμωμένοις,

καὶ

10. ἐπιδεῖν τείχη καθαιρούμενα] Reſtitue Articulum, τὰ τείχη, vt τὰς ναῦς. Sic Orat. XXVIII. καὶ τὰ τείχη καὶ τὰς ναῦς τοῖς πολεμίοις παραδίδωσι. MARKLAND.

11. παραδεδομένας reuocaui ex Aldina, magis propter auctoritatem editionis principis, quam quod multum inter illam lectionem, et vulgarem παραδιδομένας interſit.

12. ἀλλὰ τοιαῦτα κ. τ. λ.] Legere malo, ἀλλὰ τοιαῦτα ενομιζον τὰ ὑπάρχοντα αὐτω. TAYLOR.

13. διὰ τοὺς προγόνους καὶ αὐτὸν, etc.] Scribe, διὰ τοὺς προγόνους, καὶ αὐτὸν, *ſeipſum.* ἑτέρας πολιτείας eſt Ὀλιγαρχίας: quae Atticis proprie dici videtur ἑτέρα πολιτεία. Vide Orat. XX. et XXIV. et XXXIV. et Aeſchinem adu. Cteſiph. p. 85. οὐκ ἐκ δημοκρατίας, ἀλλ' ἐξ ἑτέρας πολιτείας. Sequitur: συνῄδεσαν γὰρ ἅπασιν αὐτοῖς etc. mallem, ἅπαντες αὐτοῖς. MARKLAND.

Mutandum ſi quid ſit, malim, vt mollius, καὶ δι' αὐτόν.

14. ἅπασιν αὐτοῖς] me quidem non offendit. per-

καὶ πολλαχοῦ μὲν ὑπὲρ ὑμῶν κεκινδυνευκόσι, μεγά-
150.1. λας δ' εἰσφορὰς εἰσενηνοχόσι, καὶ λελειτουργηκόσι
κάλλιστα· καὶ τῶν ἄλλων οὐδενὸς πώποτ' ἀποστᾶσιν,
ὧν ἡ πόλις αὐτοῖς προσέταξεν, ἀλλὰ προθύμως
λειτουργοῦσι. καίτοι τίνες ἂν ἡμῶν εἴησαν δυστυχέ-
3. στεροι, εἰ ἐν μὲν τῇ ὀλιγαρχίᾳ ἀποθνήσκοιμεν, εὖ-
νοι ὄντες τῷ πλήθει, ἐν δὲ τῇ δημοκρατίᾳ, ὡς κα-
κόνοι[16] ὄντες τῷ πλήθει, ἀποστεροίμεθα τῶν ὄν-
των; καὶ μὲν δὴ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, καὶ Διόγνητος
διαβληθεὶς μὲν ὑπὸ τῶν συκοφαντῶν, φεύγων ᾤχε-
6. το, μετ' ὀλίγων[17] δὲ τῶν ἐκπεπτωκότων οὔτ' ἐπὶ
τὴν

tinet ad totum genus Niciae, maioresque poſteros-que et cognatos.

15. ὑπὸ] *ob.* dubito, rectene ſic habeat, an ἀπὸ, aut ὑπὲρ praeferendum ſit.

16. ὡς κακοὶ ὄντες τῷ πλήθει] Lege κακόνοι: cui opponitur εὖνοι ὄντες τῷ πλήθει. Sic Orat. XII. εὐνούστατον μὲν ὄντα τῇ ὀλιγαρχίᾳ, κακονούστατον δὲ τῇ πόλει. Orat. XXV. οὐδέν μοι προσῆκον κακόνουν εἶναι τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ. Dinarchus adu. Demoſth. p. 98. ὃν οἱ μὲν ἐχθροὶ καὶ κακόνοι τῆς πόλεως, ζῆν ἂν βούλοιντο, etc. ὅσοι δὲ εὖνοι τοῖς ὑμετέροις πράγμασι, etc. Demoſthenes de Corona: τότε καὶ προδότην εἶναι, καὶ κακόνουν ὑμῖν ἔφηνεν. Tale mendum ex Philone Iudaeo ſuſtulit Doctiſſ. *Mangeius*, lib. II. de Inſomniis: τὸ κακόνουν εἰς εὔνοιαν μεταβαλόντες: vbi prius legebatur τὸ κακόν. Porro, in huiuſmodi κακόνους competebat Actio, quae vocabatur Προβολή: de qua vide Pollucem VIII. ſegm. 46. et Libanium in Argumento Midianae. MARKLAND. Praetuli κακόνοι vulgari κακοί.

17. μετ' ὀλίγων] Potius putarem μετὰ πολιτῶν,

τὴν πόλιν ἐστρατεύσατο [18], οὔτ᾽ εἰς Δεκέλειαν ἀφίκε-
το· οὐδ᾽ ἔστιν ὅτου κακοῦ αἴτιος, οὔτε φυγὼν, οὔτε κατ-
ελθὼν, τῷ ὑμετέρῳ πλήθει γεγένηται· ἀλλ᾽ εἰς τοῦτ᾽
ἀρετῆς ἦλθεν, ὥστε μᾶλλον ὠργίζετο τοῖς εἰς ὑμᾶς 9.
ἡμαρτηκόσιν, ἢ τοῖς [19] αὐτῷ τῆς καθόδου [20] αἰτίοις
γεγενημένοις. καὶ ἀρχὴν μὲν οὐδεμίαν ἦρξεν ἐν τῇ
ὀλιγαρχίᾳ· ἐπειδὴ δὲ τάχιστα ἦλθον εἰς τὴν Ακα-
δημίαν Λακεδαιμόνιοι καὶ Παυσανίας, λαβὼν τὸν
Νικηράτου [21] καὶ ἡμᾶς παῖδας ὄντας, ἐκεῖνον μὲν 12.
κατέ-

vel μετ᾽ ἄλλων. nihil tamen muto. Hic vero Διόγνητος, cuius paulo ante meminit, idem videtur eſſe, qui infra Διόμνηστος appellatur. MARKLAND.

Imo vero μετ᾽ οὐκ ὀλίγων. quamuis haud paucos ſecum haberet adiutores, exſilii ſui ſocios, cum quibus potuiſſet inimicis aegre facere, tamen non fecit.

18. ἐστρατεύσατο] pungit Alcibiadem.

19. ἢ τοῖς] interponendum videtur ἔχαιρε vel ἥσθη vel ſimile quid. *quam gaudebat, qui copiam redeundi in patriam ſibi dediſſent.*

20. καθόδου] Haec verba, vt leguntur, nullum commodum ſenſum exhibent: itaque emendatione indigent vel additione verbi. Nam ſi pro καθόδου legas φυγης, ſententia exſurget plana et recta. Sed ſi vis retinere καθόδου, neceſſe erit aliquid addere ad perficiendam enunciationem, veluti, ἢ τοῖς αὐτῷ τῆς καθόδου αἰτίοις γεγενημένοις ἥδετο vel χάριν εἶδε, vel tale quid. PALMER.

τῆς καθόδου αἰτίοις] *Schottus* ἐξόδου. Dubito, an *fuga* tam miti vocabulo ſignari poſſit. Proprius eſſet ἀφόδου: qua voce ſaepe vtitur Xenophon pro *diſceſſu.* Vide Αναβάσ. V. p. 348. A. et VI. p. 382. C. MARKL.

21. λαβὼν τὸν Νικηράτου] De Nicia iuniore intel-

κατέθηκεν ἐπὶ τοῖς γόνασι τοῖς Παυσανίου, ἡμᾶς δὲ
παραστησάμενος, ἔλεγε πρὸς ἐκεῖνον καὶ τοὺς ἄλλους
τοὺς παρόντας, ὅσα εἴημεν πεπονθότες· καὶ οἵαις
τύχαις κεχρημένοι· καὶ ἠξίου Παυσανίαν βοηθῆ-
15. σαι, καὶ διὰ τὴν φιλίαν, καὶ διὰ τὴν ξενίαν τὴν ὑπ-
άρχουσαν, καὶ τιμωρὸν γενέσθαι τῶν εἰς ἡμᾶς ἡ-
μαρτηκότων. ὅθεν Παυσανίας ἤρξατο εὔνους εἶναι
τῷ δήμῳ, παράδειγμα ποιούμενος πρὸς τοὺς ἄλλους
Λακεδαιμονίους τὰς ἡμετέρας συμφορὰς τῆς τῶν
18. τριάκοντα πονηρίας. δῆλον γὰρ ἅπασι τοῖς ἐλθοῦσι
Πελοποννησίων ἐγεγένητο [22], ὅτι οὐ τοὺς πονηροτά-
τους τῶν πολιτῶν ἀπέκτεινον [23], ἀλλ' * οὓς [24] μά-
λιστα προσῆκον [25] καὶ διὰ γένος καὶ διὰ πλοῦτον καὶ
διὰ

ligo: fuit enim moris Athenienſium nomina auorum in nepotibus repetere, et ſaepe duo nomina ſic alternatim imponebantur in vna familia. Sic Callias Hipponici filius et rurſus Hipponicus Calliae, et rurſus Callias, et iterum Hipponicus. Sic in genere Miltiadis Cimo et Miltiades alternabantur. Sic in Alcmaeonidarum gente Alcmaeon et Megacles inuicem ſibi ſuccedebant. Sic itaque in Niciae domo Νικίας ὁ Νικηράτου dux ille celebratus, quem oppreſſit clades in Sicilia: eius filius fuit rurſus Niceratus, quem occiderunt triginta Tyranni: huius filius fuit alius Nicias, vt coniicio, de quo hic ſermo fit, et de quo mentionem fecit *Ariſtophanes* in *Concionantibus*; forte etiam de eo *Aelianus V. H.* IV. 23. PALMER.

22. ἐγεγένητο] Malim ἐγένετο. TAYLOR.

23. ἀπέκτεινον] Lege ἀπέκτειναν. TAYLOR.

24. οὓς] ſic dedi de meo pro vulgari εἰς.

25. προσῆκον] Fort. προσῆκεν. TAYLOR.

διὰ τὴν ἄλλην ἀρετὴν τιμᾶσθαι. οὕτω δ' ἠλεούμεθα καὶ πᾶσι δεινὰ ἐδοκοῦμεν πεπονθέναι, ὥστε Παυσανίας τὰ μὲν παρὰ τῶν τριάκοντα ξένια οὐκ ἠθέλησε λαβεῖν, τὰ δὲ παρ' ἡμῶν ἐδέξατο. καίτοι δεινὸν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὑπὸ μὲν τῶν πολεμίων παῖδας ἡμᾶς ὄντας ἐλεεῖσθαι, οἳ τῇ ὀλιγαρχίᾳ βοηθήσοντες ἦλθον· ὑπὸ δ' ὑμῶν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, τοιούτους γεγενημένους, τῶν ὄντων ἀποστερεῖσθαι· ὧν οἱ πατέρες ὑπὲρ τῆς δημοκρατίας ἀπέθανον. εὖ δ' οἶδ', ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὅτι περὶ πλείστου ἂν ποιήσαιτο Πολίουχος τοῦτον τὸν ἀγῶνα κατορθῶσαι, ἡγούμενος αὐτῷ καλὴν εἶναι τὴν ἀπόδειξιν καὶ πρὸς τοὺς πολίτας καὶ τοὺς ξένους, ὅτι Ἀθήνησι τοσοῦτον δύναται, ὥσθ' ὑμᾶς τοὺς αὐτοὺς, περὶ ὧν ὅρκους ὀμωμόκατε, ὑμῖν αὐτοῖς τὰ ἐναντία ποιεῖν ψηφίζεσθαι. πάντες γὰρ εἴσονται, ὅτι τότε μὲν χιλίαις δραχμαῖς ἐζημίωσε [26] τὸν βουλόμενον τὴν ἡμετέραν γῆν δημοσίαν ποιῆσαι· νυνὶ δὲ κελεύων δημεῦσαι, νενίκηκε. καὶ [27] περὶ τούτων δὲ [28] ἀμφοτέρων Ἀθηναῖοι, παρανόμων φεύ-

26. ἐζημίωσε τὸν βουλόμενον etc.] Forte, ἐζημιώσατε. ſed retineri poteſt ἐζημίωσε: vt *mulctaſſe aliquem* dicatur is, qui *in cauſa* fuit, vt iſte *mulctaretur*. Pro Φεύγοντες recte *Stephanus* φεύγοντος. Mox pro αὐτοῖς ἐψηφίσασθε, ſcribe αὐτοῖς, *vobis ipſis*. MARKLAND.

27. καὶ malim abeſſe, quod e poſtrema ſyllaba voc. νενίκηκε natum videtur.

28. δὲ] δή. *Coisl.* Quod rectius. Mox pro φεύγοντες ſubiecit Steph. φευγοντος. Non inſcite. Fortaſſe reſcribendum etiam παρα νομον, vt ſit παρὰ νόμον φεύγοντος τοῦ αὐτοῦ ἀνδρός. Cum apud Athenienſis

φεύγοντος [29] τȣ͂ αὐτȣ͂ ἀνδρὸς, τἀναντία σφίσιν αὐ-
33. τοῖς ἐψηφίσαντο. ȣ̓κȣ͂ν αἰσχρὸν, εἰ ἃ μὲν Λακεδαι-
μονίοις συνέθεσθε, βεβαιώσετε· ἃ δὲ αὑτοῖς [30] ἐ-
ψηφίσασθε, ȣ̔́τω ῥᾳδίως διαλύσετε· καὶ τὰς μὲν
πρὸς ἐκείνȣς συνθήκας, κυρίας ποιήσετε, καὶ τοῖς
ἄλλοις Ἕλλησιν ὀργίζοισθε [31], εἴ τις Λακεδαιμονίους
36. ὑμῶν περὶ πλείονος ποιεῖται, ὑμεῖς δ' αὐτοὶ φανή-
σεσθε πιϛότερον πρὸς ἐκείνȣς, ἢ πρὸς ὑμᾶς αὐτȣ̀ς
διακείμενοι. ἄξιον δὲ μάλιϛα φθονῆσαι [32], ὅτι οὕ-

τως

bis de eadem cauſa iudicium adipiſci eſſet legibus vetitum: emendatio ſatis ſe ipſam commendat. TAYLOR.

29. φεύγοντες bene habet, ſed pro τοῦ αὐτοῦ leg. ὑπὸ (vel παρὰ) τȣ͂ αὐτοῦ ἀνδρός. Populus Athenienſis dicitur ideo φυγεῖν παρανόμων, quod in iure dicundo commiſiſſet aliquid, ob quod accuſari poſſet legum temeratarum, ab eodem homine, Poliucho, (ſed is potius Poliarchus eſt) inducti. Haec olim ſcripſeram. Nunc poſtquam intellexi coniecturam Stephani a codice Vindobon. confirmari, a plerisque viris doctis item probatam, nullus dubitaui eam in textum admittere, tametſi de cauſa ipſa parum mihi conſtat, neque liquet, quis ille fuerit bis παρανόμων reus factus.

30. αὑτοῖς] dedi cum ſpiritu aſpero, id eſt αὐτοὶ πρὸς ἑαυτȣ̀ς vel πρὸς ὑμᾶς αὐτȣ̀ς. Poterat quoque ſic dari ἃ δ' ἑαυτοῖς.

31. ὀργίζοισθε] Puto ſcribendum ὀργισθήσεσθε, vt βεβαιώσετε, διαλύσετε, ποιήσεσθε. MARKLAND.

Legendum videtur ὀργιεῖσθε in futuro, quia tot alia futura praecedunt.

32. φθονῆσαι] Vides veſtigia vocis θαυμάσαι, quam opinor Lyſiam dediſſe. MARKLAND.

φθονεῖν h. l. idem valet, atque νεμεσᾷν, ἀγανακτεῖν.

τως ἤδη [33] οἱ τὰ τῆς πόλεως πράττοντες διάκειν-
ται, ὥστ' οὐχ ὅ, τι ἂν τῇ πόλει βέλτιστον ᾖ, τοῦτο 39.
οἱ ῥήτορες λέγουσιν, ἀλλ' ἀφ' ὧν ἂν αὐτοὶ κερδαίνειν
μέλλωσι, ταῦτα ὑμεῖς ψηφίζεσθε· καὶ εἰ μὲν τῷ
ὑμετέρῳ πλήθει συνέφερε τοὺς μὲν ἔχειν τὰ αὐτῶν [34],
τῶν δὲ ἀδίκως δεδημεῦσθαι τὴν οὐσίαν, εἰκότως ἂν
ἠμελεῖτε [35] τῶν ὑφ' ἡμῶν λεγομένων. νυνὶ δὲ πάν- 42.
τες ἂν ὁμολογήσαιτε, ὁμόνοιαν μέγιστον ἀγαθὸν εἶ-
ναι [τῇ] πόλει [36], στάσιν δὲ, πάντων κακῶν αἰ-
τίαν. διαφέρεσθαι [37] δὲ πρὸς ἀλλήλους ἐκ τῶν τοιού-
των μάλιστ', ἂν οἱ μὲν τῶν ἀλλοτρίων ἐπιθυμῶσιν,
οἱ δ' αὖ [38] τῶν ὄντων ἐκπίπτωσι. καὶ ταῦθ' ὑμεῖς 151.1.

ἔγνω-

33. ἤδη haud placet, neque tamen reperio ſatis aptum, quod ſubſtituam, vocabulum. Sententia poſtulat αἰσχρῶς aut αἰσχροκερδῶς.

34. ἔχειν τὰ αὐτὰ] Lego τὰ ὄντα, quae mox vocat τὴν οὐσίαν. Sic paulo inferius, οἱ δ' ἐκ τῶν ὄντων ἐκπίπτωσι: et, τῶν ὄντων ἐστερημένους. Saepiſſime occurrit. Statim, ἂν videtur deeſſe ante vel poſt ἠμελεῖτε. MARKLAND.

Dedi de meo τὰ αὐτῶν *bona ſua priuata, cuique propria*. Confirmarunt poſtmodum coniecturam meam Vindobonenſis et Schedae Brulart.

35. εἰκότως ἂν ἠμελεῖτε] interpoſui ἂν, quo vulgati carent.

36. εἶναι τῇ πόλει] vncis incluſi articulum, qui a plerisque libris abeſt. non Athenis peculiariter, ſed vniuerſe cuicunque reipublicae.

37. διαφέρεσθαι] imperſonaliter. ſubaudi τοὺς ἀνθρώπους.

38. οἱ δ' αὖ τῶν ὄντων] effeci hoc ex Aldinae le-

ἔγνωτε, νεωστὶ κατελθόντες, ὀρθῶς βουλευόμενοι;
(ἔτι γὰρ ἐμέμνησθε τῶν γεγενημένων συμφορῶν,)
καὶ τοῖς θεοῖς εἰς ὁμόνοιαν εὔχεσθε [39] καταστῆναι
3. τὴν πόλιν μᾶλλον, ἢ ἐπὶ τιμωρίαν τῶν παρεληλυ-
θότων τραπόμενοι [40], τὴν μὲν πόλιν στασιάσαι, τοὺς
δὲ λέγοντας, ταχέως πλουτῆσαι. καίτοι πλείων
συγγνώμη μνησικακεῖν νεωστὶ κατεληλυθόσιν, ἔτι
τῆς ὀργῆς οὔσης προσφάτου, ἢ τοσούτῳ χρόνῳ ὕστε-
6. ρον ἐπὶ τιμωρίαν τῶν παρεληλυθότων τρέπεσθαι,
ὑπὸ τοιούτων πεισθέντας, οἱ ἐν ἄστει μείναντες [41],
ταύ-

ctione, *οἱ δ' αὐτῶν ὄντων.* quamquam Scaligeri quoque emendatio *οἱ δὲ τῶν ὄντων* non minus eſt probabilis.

39. εὔχεσθε] εὔξασθε. Schott. Propius abeſt ηὔχεσθε. Quod verius eſt quoque. TAYLOR.

εἰς ὁμόνοιαν εὔχεσθε καταστῆναι etc.] *Schottus* ita: *Forte* εὔξασθε *verius. Nam de praeteritis loquitur.* Homines ſumus! MARKLAND.

Perinde poteſt εὔχεσθε pro imperfecto haberi, quod h. l. eſt, atque pro praeſenti, quod hic minus eſt. augmentum in talibus verbis ab εὐ incipientibus omitti ſolet. v. verſu 37. huius paginae.

40. τραπόμενοι] dura conſtructio, ſi ad ηὔχεσθε referatur. ego malim in datiuo legi τραπομένοις. vt στασιάσαι ſit, non in ſeditionem concitare, ſed in ſeditionem conſurgere. Nam ſi prior ſignificatio hic obtineat, ſtare non poſſit πλουτῆσαι, ſed cum πλουτίσαι ſit mutandum.

41. ἐν ἄστει μείναντες] idem eſt, atque quod paulo poſt aliis verbis dicit οὐ πρότερον τῶν ὑμετέρων κινδύνων μετέχοντες.

ταύτην ὑμῖν [42] οἴονται διδόναι πίστιν τῆς αὐτῶν εὐνοίας, ἑτέρους κακῶς ποιοῦντες, ἀλλ' οὐ σφᾶς αὐτοὺς χρηστοὺς παρέχοντες· καὶ νυνὶ τῶν τῆς πόλεως εὐτυχιῶν ἀπολαύοντες, ἀλλ' οὐ πρότερον τῶν ὑμετέ- 9.
*ρων κινδύνων μετέχοντες. καὶ εἰ μὲν * ἑωρᾶτο [43], ὦ ἄνδρες δικασταὶ, σωζόμενα τῇ πόλει τὰ ὑπὸ τούτων δημευόμενα, συγγνώμην ἂν εἴχομεν· νῦν δ' ἐπίστασθε, ὅτι τὰ μὲν αὐτῶν ὑπὸ τούτων ἀφανίζεται, τὰ δὲ πολλοῦ ἄξια ὄντα, ὀλίγου πιπράσκεται. ἂν δέ μοι* 12.
πείθησθε, οὐκ ἐλάττω ἀπ' αὐτῶν ὑμεῖς ὠφεληθήσεσθε, ἢ ἡμεῖς οἱ κεκτημένοι. ἐπεὶ καὶ νυνὶ Διόμνηστος [44], καὶ ἐγὼ, καὶ ὁ ἀδελφὸς, ἐκ μιᾶς οἰκίας τρεῖς ὄντες τριηραρχοῦμεν· καὶ ὅταν ἡ πόλις δέηται χρημάτων, ἀπὸ τούτων ὑμῖν εἰσφέρομεν. ὡς οὖν ἡ- 15.
μῶν ταύτῃ τῇ γνώμῃ χρωμένων, καὶ τῶν προγόνων τῶν ἡμετέρων τοιούτων γεγενημένων, φείδεσθε ἡμῶν. οὐδὲν γὰρ ἂν ἡμᾶς κωλύῃ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ἀθλιωτάτους εἶναι, ἐπὶ μὲν τῶν τριάκοντα, ὀρφανοὺς καταλειφθέντας· ἐν δὲ τῇ δημοκρατίᾳ, τῶν 18.
ὄντων ἐστερημένους, οἷς ἡ τύχη παρέδωκεν [45], ὥστ' ἔτι

ἡμᾶς

42. *αὐτὴν ὑμῖν* etc.] Scribe, *ταύτην ὑμῖν οἴονται διδόναι πίστιν.* MARKLAND.

Pro vulgari *αὐτὴν* dedi *ταύτην*, quod praeter Marklandum Taylor quoque commendabat.

43. *ἑωρᾶτο*] ſic dedi de meo, pro vulgari *ἑωρᾶτε.*

44. *Διόμνηστος*] Anne idem, qui ſupra *Διόγνητος*? TAYLOR.

45. *παρέδωκεν*] aut addendum, aut certe ſubaudiendum eſt *τοσοῦτον δύνασθαι.*

ἡμᾶς παῖδας ὄντας ἐπὶ τὴν Παυσανίȣ σκηνὴν ἐλθόντας βοηθῆσαι τῷ πλήθει. καὶ τοιȣ́των ἡμῖν ὑπ-
21. αρχόντων, εἰς τίνας ἂν ἐβȣλήθημεν δικαςὰς καταφυγεῖν; ȣ̓κ εἰς τȣ̀ς ȣ̔́τω πολιτευομένȣς ὑπὲρ τῆς πολιτείας 46, ἧς καὶ ὁ πατὴρ καὶ οἱ προσήκοντες ἡμῖν ἀπέθανον 47; νῦν τοίνυν ταύτην ἀνθ᾽ ἁπάντων ἀπαιτȣ̃μεν ὑμᾶς τὴν χάριν, μὴ περιϊδεῖν ἡμᾶς ἀ-
24. πόρως διατεθέντας, μηδ᾽ ἐνδεεῖς τῶν ἐπιτηδείων γεγενημένȣς. μηδὲ τὴν τῶν προγόνων εὐδαιμονίαν καταλῦσαι 48, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον παράδειγμα ποιῆ-

46. ὑπὲρ τῆς πολιτείας, κ. τ. λ.] Lege ὑπὲρ ἧς πολιτείας, καὶ ὁ πατὴρ κ. τ. λ. TAYLOR.

47. ἀπέθανον] Ego equidem malim ὑπεραπέθανον.

48. τὴν τῶν προγόνων εὐδαιμονίαν καταλῦσαι,] *Schottus* voluit εὐδοξίαν. non recte. optime habet εὐδαιμονίαν. Orat. XXXII. παιδεύεις ἐν πολλοῖς χρήμασιν εὐδαίμονας ὄντας. εὐδαιμονία enim *opulentiam* denotat: vnde Pollux III, 22. ſegm. 109. ponit εἷς ὢν τῶν εὐδαιμόνων, vt ſynonymum πλȣσίῳ, *diuiti*. Heſychius: Εὐδαιμονία, πλȣ̃τος, μακαριότης, εὐτυχία. vnde Thucydides II. 53. opponit τῶν εὐδαιμόνων et τῶν ȣ̓δὲν πρότερον κεκτημένων. Dicit: Petimus a vobis, *ne finem ponatis felicitati maiorum noſtrorum:* quod futurum erat, ſi *Res* tota et *bona* familiae eorum in aerarium redigerentur. *Schottum* decepit ambiguitas vocum τῶν προγόνων, quae maiores *noſtros*, (ſcil. Oratoris, et familiae eius maiores) non *veſtros* denotat. paulo ante plenius extulerat, τῶν προγόνων τῶν ἡμετέρων: vnde non adeo neceſſarium erat, vt hic eadem forma vteretur. Quae ſequuntur, ȣ̓κ ἔχω, ὦ ἄνδρες δικαςαί, etc. optima ſunt, et iudicium confirmant Plutarchi et Photii de Lyſia: ἔςι

σαι [49] τοῖς βουλομένοις τὴν πόλιν εὖ ποιεῖν, οἵων ὑ-
μῶν ἐν τοῖς κινδύνοις τεύξονται. οὐκ ἔχω, ὦ ἄνδρες
δικασταί, οὕστινας δεησομένους ὑπὲρ ἡμῶν ἀναβιβάσω- 27.
μαι. τῶν γὰρ προσηκόντων οἱ μὲν ἄνδρας ἀγαθοὺς
αὐτοὺς παρασχόντες [50], καὶ μεγάλην τὴν πόλιν
ποιοῦντες, ἐν τῷ πολέμῳ τεθνᾶσιν· οἱ δ' ὑπὲρ τῆς
δημοκρατίας καὶ τῆς ὑμετέρας ἐλευθερίας ὑπὸ
τῶν τριάκοντα κώνειον πιόντες. ὥστε τῆς ἐρημίας 30.
τῆς ἡμετέρας αἴτιοι γεγόνασιν αἵ τε τῶν προσηκόν-
των ἀρεταὶ καὶ αἱ τῆς πόλεως συμφοραί. ὧν ἄξιον
ὑμᾶς ἐνθυμηθέντας, προθύμως ἡμῖν βοηθῆσαι·
ἡγησαμένους τούτους ἂν ἐν δημοκρατίᾳ δικαίως εὖ 33.
πάσχειν ὑφ' ὑμῶν, οἵπερ ἐν ὀλιγαρχίᾳ τῶν συμ-
φορῶν μετέσχον μέρος [51]. ἄξιον δὲ καὶ τούτους [52] τοὺς
συνδι-

δὲ ὁ Λυσίας δεινὸς μὲν παθήνασθαι, *mirus in adfectibus commouendis.* adeas modo priorem partem Orationis *in Diogitonem*, quae ſine lacrymis vix legi poteſt. tametſi ſciam, aliter videri ſentire Dion. Halicarnaſſeum. Sed de his quiſque pro ſe optime diiudicare poteſt: neque opus eſt, vt quiſquam tibi dicat, vtrum Tu *Indignatione* vel *Dolore* vel *Miſericordia* afficiaris. MARKLAND.

Ante καταλῦσαι videtur ἐν ἡμῖν deeſſe.

49. ποιῆσαι] ſubaudi ἡμᾶς.

50. παρασχόντες] aut in praeſenti leg. eſt παρέχοντες, aut ποιοῦντας in continenti, in accuſatiuo, pro ποιοῦντες in nominatiuo.

51. μέρος] imo vero τὸ μέρος. pro virili ſua. idem eſt atque κατὰ τὸ ἑαυτῶν μέρος, κατὰ δύναμιν.

52. ἀξιῶ δὲ καὶ τούτους etc.] Scribo, ἄξιον δὲ. reſpondent enim haec praecedentibus, ὧν ἄξιον ὑμᾶς ἐν-

συνδίκους εὔνους ἡμῖν εἶναι, ἐκείνου τοῦ χρόνου μνησθέντας, ὅτ' ἐκ τῆς πατρίδος ἐκπεπτωκότες, καὶ τὰς οὐσίας
36. ἀπολωλεκότες, ἄνδρας ἀρίστους ἐνομίζετ' εἶναι τοὺς ὑπὲρ ὑμῶν ἀποθνήσκοντας, καὶ τοῖς θεοῖς εὔχεσθε [53] δυνηθῆναι χάριν τοῖς ἐξ ἐκείνων ἀποδοῦναι. Ἡμεῖς τοίνυν, υἱεῖς ὄντες καὶ συγγενεῖς τῶν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας προκεκινδυνευκότων, ἀπαιτοῦμεν ὑ-
39. μᾶς νυνὶ ταύτην τὴν χάριν, καὶ ἀξιοῦμεν μὴ ἀδίκως ἡμᾶς ἀπολέσαι, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον βοηθεῖν τοῖς τῶν αὐτῶν μετασχοῦσι συμφορῶν. ἐγὼ μὲν οὖν καὶ δέομαι καὶ ἀντιβολῶ καὶ ἱκετεύω, καὶ τούτων παρ' ὑμῶν τυγχάνειν ἀξιῶ. οὐ γὰρ περὶ μικρῶν κινδυνεύομεν, ἀλλὰ περὶ τῶν ὄντων ἁπάντων.

θυμηθέντας, — μέρος· ἄξιον δὲ καὶ τούτους τοὺς συνδίκους εὔνους ἡμῖν εἶναι, etc. ſic diſtinguendum poſt *μέρος*. MARKLAND.

Dedi ſecundum Marklandum.

53. εὔχεσθε] Potius ηὔχεσθε. TAYLOR.

ΛΥΣΙΟΥ

ΥΠΕΡ[1] ΤΩΝ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΧΡΗΜΑΤΩΝ, ΠΡΟΣ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ariſtophanis Nicophemi filii publicantur bona. Comperiuntur opinione minora. Poſtulatur ideo qui orationem habet, Ariſtophani adfinitate coniunctiſſimus. Videtur acta fuiſſe haec cauſa circa ineuntem Olymp. XCVIII.

Πολλήν μοι ἀπορίαν παρέχει ὁ ἀγὼν οὑτοσὶ, ὦ
ἄνδρες δικασταὶ, ὅταν ἐνθυμηθῶ, ὅτι, ἂν 6.
ἐγὼ μὲν μὴ νῦν εὖ εἴπω, οὐ μόνον ἐγὼ, ἀλλὰ καὶ ὁ
πατὴρ δόξει ἄδικος εἶναι, καὶ τῶν ὄντων ἁπάντων
στερήσομαι. ἀνάγκη οὖν, εἰ καὶ μὴ δεινὸς πρὸς ταῦ-
τα πέφυκα, βοηθεῖν τῷ πατρὶ καὶ ἐμαυτῷ, οὕτως 9.
ὅπως ἂν δύνωμαι. τὴν μὲν οὖν παρασκευὴν καὶ προ-
θυμίαν τῶν ἐχθρῶν ὁρᾶτε, καὶ οὐδὲν δεῖ περὶ τού-
των λέγειν· τὴν δ' ἐμὴν ἀπειρίαν πάντες ἴσασιν, ὅ-
σοι ἐμὲ γινώσκουσιν. αἰτήσομαι οὖν ὑμᾶς δίκαια καὶ
ῥᾴδια χαρίσασθαι, ἄνευ ὀργῆς καὶ ἡμῶν ἀκοῦσαι, 12.
ὥσπερ τῶν κατηγόρων. ἀνάγκη γὰρ τὸν ἀπολογού-
μενον, κἂν ἐξ ἴσου ἀκροᾶσθε, ἔλαττον ἔχειν. οἱ μὲν

γὰρ

1. ὑπὲρ] ὑπὸ *Coisl.* Vtroque rectius περὶ. TAYLOR.

γὰρ ἐκ πολλοῦ χρόνου ἐπιβουλεύοντες [2], αὐτοὶ ἄνευ
κινδύνων ὄντες, τὴν κατηγορίαν ἐποιήσαντο· ἡμεῖς
15. δ' ἀγωνιζόμεθα μετὰ δέους καὶ διαβολῆς καὶ κινδύ-
νου μεγίστου. εἰκὸς οὖν ὑμᾶς εὔνοιαν πλείω ἔχειν τοῖς
ἀπολογουμένοις. οἶμαι γὰρ πάντας ὑμᾶς εἰδέναι, ὅτι
πολλοὶ ἤδη πολλὰ καὶ δεινὰ κατηγορήσαντες παρα-
18. χρῆμα ἐξηλέγχθησαν ψευδόμενοι οὕτω φανερῶς,
ὥστε ὑπὲρ πάντων τῶν πεπραγμένων μισηθέντες
ἀπελθεῖν· οἱ δ' αὖ μαρτυρήσαντες τὰ ψευδῆ, καὶ
ἀδίκως ἀπολέσαντες ἀνθρώπους ἑάλωσαν, ἡνίκα
οὐδὲν ἦν πλέον τοῖς πεπονθόσιν. ὅτ' οὖν τοιαῦτα πολ-
21. λὰ γεγένηται, ὡς ἐγὼ ἀκούω, εἰκὸς ὑμᾶς, ὦ ἄν-
δρες δικασταὶ, μήπω τοὺς τῶν κατηγόρων λόγους ἡ-
γεῖσθαι πιστοὺς, πρὶν ἂν καὶ ἡμεῖς εἴπωμεν. ἀκούω
γὰρ ἔγωγε (καὶ ὑμῶν δὲ τοὺς πολλοὺς οἶμαι εἰδέναι,)
ὅτι [3] πάντων δεινότατόν ἐστι διαβολή. μάλιστα δὲ
24. τοῦτο ἔχοι [4] ἄν τις δεινότατον, ὅταν πολλοὶ ἐπὶ τῇ

2. ἐπιβουλεύοντες] *Andocides*, qui eodem prooemio vtitur *de Myſteriis*, habet επιβουλευσαντες. Noſter *de S. Oliua*, περὶ ὧν οὗτος επιβεβουλευκως ἥκει. TAYLOR.

3. ὅτι] Ακούω ſc. ὅτι πάντων δεινότατόν ἐστι διαβολή. Fando ergo illud *audiuit dici!* Rumor erat Calumniam eſſe in ciuitate rem longe teterrimam! Id non liquido adfirmare potuit, ſed accepit a viris auctoritate grauiſſimis! Profecto non ea vna abſurditas, neque ea leuicula, ſed multae, quibus hoc comma onuſtum eſt, certiſſimam lacunam indicant. TAYLOR.

4. ἔχοι ἄν τις δεινότατον ὅταν πολλοὶ etc.] *Stephanus*, δεινότατον ειπειν, ὅταν etc. ſubtilius mendum ſubeſt. Lege: ἔχοι ἄν τις ἰδεῖν, ὅταν πολλοὶ etc. Ratio

αὐτῇ αἰτίᾳ εἰς ἀγῶνα καταςῶσιν. ὡς γὰρ ἐπιτο-
πολὺ οἱ τελευταῖοι κρινόμενοι σώζονται. πεπαυμέ-
νοι γὰρ τῆς ὀργῆς, αὐτῶν ἀκροᾶσθε, καὶ τοὺς ἐλέγ-
χους ἤδη θέλοντες * ἀποδέχεσθαι [5]. ἐνθυμεῖσθε
οὖν, ὅτι Νικόφημος καὶ Ἀριςοφάνης ἄκριτοι ἀπέθα- 27.
νον, πρὶν παραγενέσθαι τινὰ αὐτοῖς ἐλεγχομένοις [6]
ὡς ἠδίκουν. οὐδεὶς γὰρ οὐδ᾽ εἶδεν [7] ἐκείνους μετὰ τὴν
σύλληψιν. οὐ γὰρ θάψαι τὰ σώματ᾽ αὐτῶν ἀπέ-
δωκαν·

enim ſequens non valida eſt, niſi ita legatur. Omiſſâ primâ literâ vocis ἰδεῖν, ex δεῖν ὅταν fecerunt δεινότατον. Mox, θέλοντες ἀποδέχεσθε, *lubenter* et cum voluptate *admittitis:* vt Ioan. VIII, 44. τὰς ἐπιθυμίας τοῦ πατρὸς ὑμῶν θελετε ποιεῖν, vltro, et *lubenter*, et cum voluptate et προθυμίᾳ *facitis:* cupitis facere: cupidi facitis. et VII, 17. ἐάν τις θελῃ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιεῖν, maius aliquid intelligitur, quam *voluerit:* nempe, *cupiuerit*. et ita VI, 21. ἤθελον οὖν λαβεῖν αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον· *lubenter eum acceperunt in nauigium.* MARKL.

Stephanus poſt δεινότατον addi vult εἰπεῖν. Taylor coniicit leg. eſſe τι in neutro, pro τις in maſculino. Penes me vulgata bene habet. ἔχοι accipio hic loci pro ἡγοῖτο, quomodo Latini quoque *habere* pro *exiſtimare* vſurpant.

5. ἀποδέχεσθαι] ſic dedi de meo pro ἀποδέχεσθε vulgari.

6. ἐλεγχομένοις] Noui qui ἐλεγχόμενον praeferat. TAYLOR.

7. εἶδεν dedi pro vulgari ἴδεν. ne vidit quidem, nedum vt audiuerit cauſam ſuam dicentes. neque ſolummodo viuos eos nemo vidit, ſed ne mortuos quidem. Corpora enim eorum ad ſepulturam neceſſariis tradita non ſunt.

δωκαν· ἀλλ' οὕτω δεινὴ συμφορὰ [8] γεγένηται, ὥστε, πρὸς τοῖς ἄλλοις, καὶ τούτου [9] ἐστέρηνται· ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἐάσω· (οὐδὲν γὰρ ἂν περαίνοιμι) πολὺ δὲ ἀθλιώτεροι δοκοῦσί μοι οἱ παῖδες οἱ Ἀριστοφάνους. οὐδένα γὰρ οὔτ' ἰδίᾳ, οὔτε δημοσίᾳ ἠδικηκότες, οὐ μόνον τὰ πατρῷα ἀπολωλέκασι παρὰ τοὺς νόμους [10] τοὺς ἡμετέρους, ἀλλὰ καὶ ἡ ὑπόλοιπος ἐλπὶς ἦν, ὑπὸ τοῦ πάππου [11] ἐκτραφῆναι, ἐν οὕτω δεινῷ [12] καθέστηκεν. ἔτι δ' ἡμεῖς ἐστερημένοι μὲν κηδεστῶν [13], ἐστερημένοι δὲ τῆς προικὸς [14], παιδάρια [15] δὲ τρία ἠναγκασμένοι τρέφειν, προσέτι συκοφαντούμεθα, καὶ κινδυνεύομεν περὶ ὧν οἱ πρόγονοι ἡμῖν κατέλιπον, κτησάμε-

8. δεινὴ συμφορὰ] videtur articulus interponendus eſſe.

9. τούτου] ſcil. τοῦ ἰδεῖν τινα αὐτοὺς μετὰ τὴν σύλληψιν, καὶ θάψαι τὰ αὐτῶν σώματα.

10. παρὰ τοὺς νόμους] quae leges vetabant, quemquam indicta cauſa condemnari et extremo ſupplicio affici. id quod in Nicophemo et Ariſtophane euenerat.

11. πάππου] Nicophemo, ſi nempe ſolus Ariſtophanes plexus fuiſſet.

12. δεινῷ] Auus enim orborum vna cum patre eadem clade perierat.

13. κηδεστῶν] ſocer et gener, ſororumque mariti κηδεσταὶ appellantur. hic ſunt Nicophemus et Ariſtophanes, ille pater Ariſtophanis, hic maritus ſororis actoris.

14. προικὸς] quadraginta minis, quas ſoror actoris, nubens Ariſtophani, in domum eius intulerat.

15. παιδάρια] liberos, quos ſoror mea ex Ariſtophane peperit.

νοι ἐκ τοῦ δικαίου. καίτοι, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὁ ἐμὸς
πατὴρ ἐν ἅπαντι τῷ βίῳ πλείω εἰς τὴν πόλιν ἀνά-
λωσεν, ἢ εἰς αὑτὸν καὶ τοὺς οἰκείους. διπλάσια δὲ,
ἢ νῦν ἐστιν ἡμῖν, ὡς ἐγὼ λογιζομένῳ αὐτῷ πολλάκις 39.
παρεγενόμην. μὴ οὖν προκαταγινώσκετε ἀδικίαν τοῦ
εἰς αὑτὸν μὲν μικρὰ δαπανῶντος, ὑμῖν δὲ [16] πολ-
λὰ καθ' ἕκαστον τὸν ἐνιαυτόν [17]· ἀλλ', ὅσοι [18] καὶ
τὰ πατρῷα καὶ ἄν τι ποθὲν μὴ δῶσιν [19], εἰς τὰς
αἰσχί-

16. ὑμῖν δὲ πολλὰ etc.] Praecedit εἰς αὐτὸν μικρὰ δαπανῶντος· nonne hoc poſtulat εἰς ὑμᾶς δὲ πολλά? ſed verius puto deeſſe Participium χορηγοῦντος, vel tale quoddam, in hac parte ſententiae. MARKLAND.

17. ἐνιαυτόν] λείπειν videtur Scaligero poſt ἐνιαυτόν, mihi fidem non facienti. TAYLOR.

Vtique deeſt προεικότος, aut εἰσενηνοχότος. niſi ſi ὑμῖν accipere velis pro εἰς ὑμᾶς, prout poteſt et ſolet accipi. tum nihil deerit. ego vero prius verius et potius habeo.

18. ἀλλ' ὅσοι] id eſt ἀλλὰ τούτων προκαταγινώσκετε ἀδικίαν, ὅσοι —

19. μὴ δῶσιν] Tot et ſimilibus quoque fere elementis conſtat λαβῶσιν, quam certiſſimam lectionem propino eruditis. Diſtinguit inter bona paterna et quae alicunde obuenerunt, vt Legislator apud *Aeſch. c. Timarch.* Εἰ ὁ τὰ πατρῷα κατεδηδοκὼς ἢ ὧν ἂν κληρονόμος γένηται. Ποθὲν alicunde. Δρο. Πῶς δ' ἂν λάθοις ἐπιγράψασα; Χη. τῆς νυκτὸς, ὦ Δρόση, ἄνθρακα ποθεν λαβοῦσα. Lucian. *Dial. Meretric.* p. 542. Memineris autem haec in *Aeſchinem Socraticum* dici, qui, vt conſtat ex fragmento *Lyſiae*, apud *Athen.* conſeruato, ſua omnia abligurierat bona: atque etiam qui has Ariſtophanis fortunas, de quarum condicione hic agitur,

42. αἰσχίστας ἡδονὰς εἰθισμένοι εἰσὶν ἀναλίσκειν. χαλεπὸν μὲν οὖν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ἀπολογεῖσθαι πρὸς δόξαν, ἣν ἔνιοι ἔχουσι περὶ τῆς Νικοφήμου οὐσίας, καὶ σπάνιν ἀργυρίου, ἣ νῦν ἐστιν ἐν τῇ πόλει [20], καὶ τοῦ ἀγῶνος πρὸς τὸ δημόσιον ὄντος· ὅμως δὲ καὶ τούτων ὑπαρ-

publicari impetrauit. Hoc conſtat ex *Harpocratione*. Vid. Fragmenta. TAYLOR.

καὶ ἄν τι ποθὲν μὴ δῶσιν,] Pro μὴ δῶσιν, quod nihil eſt, ſenſui optime conueniret λάβωσιν, *acceperint: qui ſolent turpiſſimis voluptatibus inſumere et paternas haereditates, et quicquid alicunde acceperint;* per legata ſcilicet et donationes. Demoſth. I. in Steph. οὔτε γάρ σοι πατὴρ παρέδωκεν, οὔθ᾽ εὗρες, οὔτε λαβὼν ποθὲν ἄλλοθεν ἦλθες ὡς ἡμᾶς. Suſpicor tamen literas μηδῶσιν eſſe vltimam partem vocis alterius, nempe κληρονομήσωσιν. Aeſchines contra Timarch. p. 5. εἰ ὁ τὰ πατρῷα κατεδηδοκὼς, ἢ ὧν ἂν κληρονόμος γένηται. quae verba ſunt pars Legis Solonis, vnde probabile fit, Lyſiam quoque haec duo, τὰ πατρῷα, et τὰ κληρονομούμενα coniunxiſſe, quemadmodum in Legum Formulis ea coniuncta reperiebat. Idem Aeſchines in eadem Oratione p. 22. κατεδήδοκε τὰ πατρῷα, καὶ τὰ τῶν φίλων· id eſt, ab amicis legata, vel donata. MARKL.

In illis corruptis μὴ δῶσιν latet aut κληρονομήσωσιν, quod Marklando quoque video in mentem veniſſe, aut κτήσασθαι (vel λαβεῖν) δυνηθῶσι. Si quid vsquam, vnde vnde, quoquo modo acquirere potuerint.

20. ἐν τῇ πόλει] Malui abeſſe ἐν. Καὶ σπάνιν ἀργυρίου, ἣ νῦν ἐστι τῇ πόλει. *Pauxillulum nummorum, quod haec publicatio in aerarium retulit.* Infra El — ἐκείνου ἀποδημήσαντος καὶ ἐν διαβολῇ γενομένου ἐδημεύθη ἡ οὐσία, καὶ μὴ ἐγένετο τῇ πόλει πραθέντων ἁπάντων τέτταρα τάλαντα ἀργυρίου. TAYLOR.

ὑπαρχόντων, ῥαδίως γνώσεσθε, ὅτι οὐκ ἀληθῆ ἐστι 153. I.
τὰ κατηγορημένα. δέομαι δ' ὑμῶν πάσῃ τέχνῃ καὶ
μηχανῇ μετ' εὐνοίας ἀκροασαμένους [22] ἡμῶν διὰ
τέλους, ὅ, τι ἂν ὑμῖν ἄριστον καὶ εὐορκότατον νομί- 3.
ζητε [23] εἶναι, τοῦτο ψηφίσασθαι. πρῶτον μὲν οὖν,
ᾧ τρόπῳ κηδεσταὶ ἡμῖν ἐγένοντο, διδάξω ὑμᾶς· στρα-
τηγῶν γὰρ Κόνων περὶ Πελοπόννησον, τριηραρχή-
σαντι τῷ ἐμῷ πατρὶ πάλαι φίλος γεγενημένος, ἐ-
δεήθη δοῦναι τὴν ἀδελφὴν [24] αἰτοῦντι τῷ υἱεῖ τῷ Νι- 6.
κοφή-

21. καὶ τοῦ ἀγῶνος etc.] Puto deeſſe ταῦτα: καὶ ταῦτα τοῦ ἀγῶνος, vel, ἄλλως τε καὶ τοῦ ἀγῶνος etc. *praeſertim cum haec cauſa aduerſus Publicum inſtituta ſit.* quod et *Vanderheidius*, in ſua Verſione ſecutus eſt. MARKLAND.

22. δέομαι δ' ὑμῶν — ἀκροασαμένων, ἡμῶν etc.] Notat *Stephanus* in MS. eſſe ἀκροασαμένους: quam Lyſiae eſſe ſcripturam minime dubito. Fuſius dixi ad Orat. X. δέομαι ὑμῶν — ἐνθυμουμένους etc. Nempe intelligendum eſt ὑμᾶς ante hos Accuſatiuos: quaſi ſcriptum eſſet, δέομαι δ' ὑμῶν, υμας ἀκροασαμένους ἡμῶν, ψηφίσασθαι. Sic Orat. XXVII. οὐδὲν δεινὸν δόξει αυτοις εἶναι, ὑμᾶς εξαπατησαντας, ἐκ τῶν ὑμετέρων ὠφελεῖσθαι: id eſt, δεινὸν αὐτοῖς, αυτους ἐξαπατήσαντας ὑμᾶς, ὠφελεῖσθαι. MARKLAND.

Dedi ἀκροασαμένους pro vulgari ἀκροασαμένων.

23. νομίζητε] ſic dedi de meo pro vulgari νομίζηται.

24. τὴν ἀδελφὴν] τὴν ἐμὴν ſc. quod tu reſtituas. Et modo pro *υἱῷ*, quod nemo dixerit, υιει cum Scal. et Manuſcripto *Coiſ'*. Orator *adu. Neaer.* Ομογνώμων καὶ ὁ πατὴρ ἐγένετο ὁ ἐμὸς τῇ τοῦ δήμου δωρεᾷ· Καὶ ἔδωκεν Απολλοδώρῳ τῷ υιει τῷ ἐκείνου θυγατέρα μὲν αὐτοῦ, αδελφὴν δε ἐμην. TAYLOR.

κοφήμου. ὁ δὲ, ὁρῶν αὐτοὺς [25] ὑπ' ἐκείνου [26] τε πε-
πιστευμένους, γεγονότας τε ἐπιεικεῖς, * τῇ τε πό-
λει ἔν γε τῷ τότε χρόνῳ [27] ἀρέσκοντας, ἐπείσθη δοῦ-
ναι, οὐκ εἰδὼς τὴν ἐσομένην διαβολήν· ἄλλως τε καὶ
9. ὑμῶν ὁστισοῦν ἂν ἐκείνοις [28] ἠξίωσε κηδεστὴς γενέσθαι.
ἐπεὶ, ὅτι γε οὐ χρημάτων ἕνεκα [29], ῥάδιον γνῶναι
ἐκ τοῦ βίου παντὸς καὶ τῶν ἔργων τῶν τοῦ πατρός.
ἐκεῖνος γὰρ ὅτ' ἦν ἐν τῇ ἡλικίᾳ, παρὸν μετὰ πολ-
λῶν χρημάτων γῆμαι ἄλλην [30], τὴν ἐμὴν μητέρα
12. ἔλαβεν οὐδὲν ἐπιφερομένην· ὅτι [31] δὲ Ξενοφῶντος [32]
ἦν

τὴν ἀδελφὴν] ſubaudi τὴν ἐμήν. non patris mei ſororem, ſed meam.

25. αὐτοὺς] Nicophemum et Ariſtophanem.

26. ἐκείνου] a Conone puta.

27. ἐπιεικεῖς, τῇ τε πόλει ἐν τῷ τότε χρόνῳ ἀρέσκοντας] ſic de meo dedi. vulgati ſic dant. ἐπιεικεῖς τῇ πόλει, ἔν τε τῷ τότε χρόνῳ ἀρέσκοντας. *commodos, et ciuitati tum quidem approbatos.* nam poſtmodum grauiter ab iis offenſa fuit ciuitas, vt tam ſaeuas ab iis poenas ſumeret.

28. ἐκείνοις] cum illis, qui toties hac oratione commemorantur, patre Nicophemo, et Ariſtophane filio, affinitatem contrahere.

29. οὐ χρημάτων ἕνεκα] ſubaudi τοῦτο ἐποιήσαμεν, aut a communi ἠξίωσεν ὁ πατὴρ αὐτοῖς κηδεστὴς γίγνεσθαι.

30. ἄλλην] ſubaudi praeter eam, vnde natus ego ſum.

31. ὅτι] Lege αυτη. Ita ſ. *c. Alcib.* Οτι pro οὗτος. TAYLOR.

Bene habet vulgata. idem eſt ac ſi dixiſſet ἔγημεν αὐτὴν, οὐδὲν μὲν ἐπιφερομένην, δι' εὐγένειαν δέ. ἦν γὰρ Ξενοφῶντος.

32. Ξενοφῶντος] Xenophontes pluris recenſet *Me-*

ἦν θυγάτηρ τοῦ Εὐριπίδου υἱέος, ὃς οὐ μόνον ἰδίᾳ χρηστὸς ἐδόκει εἶναι, ἀλλὰ καὶ στρατηγεῖν αὐτὸν ἠξιώσατε, ὡς ἐγὼ ἀκούω. τὰς τοίνυν ἐμὰς ἀδελφὰς, θελόντων τινῶν λαβεῖν ἀπροίκους πάνυ πλουσίων, οὐ δέδωκεν, ὅτι ἐδόκουν κάκιον γεγονέναι· ἀλλὰ τὴν μὲν Φιλομήλῳ τῷ Παιανιεῖ, ὃν οἱ πολλοὶ βελτίονα ἡγοῦνται εἶναι, ἢ πλουσιώτερον· τὴν δὲ [32] b., πένητι γεγενη-

nag. ad Laert. Fabric. Bibl. Gr. III. 4. Hic eſt ille, quem memorat *Thucyd.* II. 70. 79. quem imperatorio munere praeclare defunctum eſſe exinde diſcimus. Τὸ ὃς ergo referendum eſt omnino non ad Euripidem perſonam viciniorem, ſed Xenophontem Euripidis filium. Hunc Euripidem Tragicum fuiſſe contendit *Barneſius*, cui tamen aegre adſentior. TAYLOR.

32 b. τὴν δὲ κ. τ. λ.] Deeſt nomen viri et apponenda eſt nota hiatus ſic, τὴν δὲ * * πένητι γεγενημένῳ. Ex poſterioribus autem videtur debere poni ſic: τὴν δὲ Ἀριστοφάνει πένητι γεγενημένῳ. *Ariſtophani in paupertatem delapſo.* PALMER.

Peritus rerum aeſtimator facile videbit, mihi, dum in his notis *Palmerium* a tergo ſequor, aliud negotium imponi praeter id, quod, vbi *Lyſiam* recudendum ſumpſi, ſolum dari credidi. Iam ſi illi auſcultaueris, ita ſcripſiſſe exiſtimabitur *Lyſias.* Τὴν μὲν Φιλομήλῳ — τὴν δὲ Ἀριστοφάνει πένητι γεγενημένῳ, οὐ διὰ κακίαν, ἀδελφιδῷ δὲ Φαίδρῳ ὄντι Μυῤῥινουσίῳ, ἐπιδοὺς τετταράκοντα μνᾶς, καὶ Ἀριστοφάνει τὸ ἴσον. Quo quid abſurdius excogitari poſſit? Quid igitur agendum eſt? Homo duas filias (nam duas ſolum domi habebat, vt liquet, ταῖν θυγατέροιν enim dicetur modo) elocat vnam Philomelo, alteram Phaedro fratris filio, vt lege potuit. Dos erat XL Minae. Phaedro autem, vt videtur, emor-

γεγενημένῳ, οὐ διὰ κακίαν, ἀδελφιδῷ δὲ Φαίδρῳ
18. ὄντι Μυῤῥινουσίῳ, ἐπιδοὺς τετταράκοντα μνᾶς 33, καὶ Ἀριστοφάνει, τὸ ἴσον. πρὸς δὲ τούτοις, ἐμοὶ 33 b. πολλὴν ἐξὸν πάνυ προῖκα λαβεῖν, ἐλάττω συνεβούλευσεν· ὥστε εὖ εἰδέναι, ὅτι κηδεσταῖς χρησοίμην κοσμίοις καὶ σώφροσι. καὶ νῦν ἔχω γυναῖκα τὴν
21. Κριτοδήμου θυγατέρα τοῦ Ἀλωπεκῆθεν, ὃς ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἀπέθανεν, ὅτε ἡ ναυμαχία ἐγένετο ἐν Ἑλλησπόντῳ. καίτοι, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὅστις αὐτός τε ἄνευ χρημάτων ἔγημε, τοῖν τε θυγατέ-

ροιν

tuo, eius viduam, totidem etiam minis pro dote numeratis, Ariſtophani nuptum dedit. Τὴν δὲ, πένητι γεγενημένῳ, οὐ διὰ κακίαν, ἀδελφιδῷ δὲ ὄντι, Φαίδρῳ Μυῤῥινουσίῳ, ἐπιδοὺς τετταράκοντα μνᾶς, καὶ Ἀριστοφάνει τὸ ἴσον. Ecce verbum vnum non inferciui: literulam vnam non ſollicitaui. TAYLOR.

Verti ego, ac ſi exaratum ſic fuiſſet οὐ διὰ κακίαν δὲ, (ſcil. πένητι γεγενημένῳ) pauperi quidem facto, non tamen turpibus de cauſis. Iam addit cauſam, quare pater huic Phaedro ſuam filiam in matrimonium collocarit. ἀδελφιδῷ ὄντι, quoniam is e fratre ſuo nepos eſſet. Iam nomen et tribum indicat. Φαίδρῳ τῷ μυῤῥινουσίῳ.

33. μνᾶς, καὶ] videtur ἃς interponendum. nam τὸ ἴσον accipio aduerbialiter pro ἐξ ἴσου, κατὰ τὸ ἴσον. Subaudi a communi ἔδωκεν. eandem filiam pater elocauit, primum Phaedro, deinde, Ariſtophani, Nicophemi filio, ſiue quod prior maritus, Phaeder, viuis exceſſiſſet, ſiue quod neceſſe habuiſſet vxorem viuus a ſe dimittere, ob aliam diuitem ἐπίκληρον, quae ei ducenda obtigiſſet, ſiue quacunque alia de cauſa.

33 b. ἐμοὶ] malim κἀμοί.

ροιν [34] πολὺ ἀργύριον ἐπέδωκε, τῷ τε υἱῷ ὀλίγην
προῖκα ἔλαβε, πῶς οὐκ εἰκὸς περὶ τούτου πιστεύειν, 24.
ὡς οὐχ ἕνεκα χρημάτων τούτοις [35] κηδεστὴς ἐγένετο;
ἀλλὰ μὴν ὅ γε Ἀριστοφάνης ἤδη ἔχων τὴν γυναῖκα,
ὅτι πολλοῖς [36] ἂν μᾶλλον ἐχρῆτο; ἢ τῷ ἐμῷ πα-
τρὶ, ῥᾴδιον γνῶναι. ἥ τε γὰρ ἡλικία πολὺ διάφο-
ρος, ἥ τε φύσις ἔτι πλέον. ἐκείνῳ [37] μὲν γὰρ ἦν [38] 27.
τὰ ἑαυτοῦ πράττειν. Ἀριστοφάνης δὲ οὐ μόνον τῶν
ἰδίων, ἀλλὰ καὶ τῶν κοινῶν ἐβούλετο ἐπιμελεῖσθαι,
καὶ εἴ τι ἦν αὐτῷ ἀργύριον, ἀνήλωσεν [39] ἐπιθυμῶν
τιμᾶσθαι. γνώσεσθε δὲ, ὅτι ἀληθῆ λέγω, ἐξ αὐ-
τῶν, ὧν ἐκεῖνος ἔπραττε. πρῶτον μὲν γὰρ, βουλο- 30.
μένου Κόνωνος πέμπειν τινὰ εἰς Σικελίαν, ᾤχετο ὑ-
ποστὰς μετὰ Εὐνόμου καὶ Λυσίου [40], φίλου ὄντος καὶ
ξένου,

34. *ταῖν τε θυγατέροιν*] copulam *τε* interpoſui, qua vulgatae carent.

35. *τούτοις*] Nicophemo et Ariſtophani.

36. *πολλοῖς*] Potius *ἄλλοις*. TAYLOR.

Mutandum ſi quid eſt, potius vtrumque copulemus, vt legatur *πολλοῖς ἄλλοις μᾶλλον*, omiſſo *ἂν* hic loci inutili. et neſcio, an *ἄλλοις* in *ἂν* lateat.

37. *ἐκείνῳ κ. τ. λ.*] Si deſit, quod quidem ſuſpicor, tu ita reſtituas ad normam Attice loquendi, *ἐκείνῳ μὲν γὰρ ικανον ἦν τὰ ἑαυτοῦ πράττειν*. TAYLOR.

ἐκείνῳ] patri meo puta.

38. *γὰρ ἦν*] interponendum videtur *προσφιλὲς*, aut *ἥδιον*, aut *ἱκανὸν*, aut *προὔργου*, aut *διὰ σπουδῆς*, aut tale quid aliud.

39. *ἀνήλωσεν*] ſubaudi *εἰς ταῦτα*.

40. *Εὐνόμου καὶ Λυσίου*] F. *Εὐνόμου του Λυσίου*. Monui alibi. TAYLOR.

ξένου, τὸ πλῆθος [41] τὸ ὑμέτερον πλεῖστα ἀγαθὰ
πεποιηκότος, ὡς ἐγὼ ἀκήκοα τῶν ἐν Πειραιεῖ τῶν
33. παραγενομένων [42]. ἦσαν δ' ἐλπίδες τοῦ πλοῦ, πεῖ-
σαι Διονύσιον, κηδεστὴν μὲν γενέσθαι Εὐαγόρᾳ, πο-
λέμιον δὲ Λακεδαιμονίοις, φίλον δὲ καὶ σύμμαχον τῇ
πόλει τῇ ὑμετέρᾳ. καὶ ταῦτ' ἔπραττον πολλῶν κινδύνων
ὑπαρχόντων πρὸς τὴν θάλασσαν καὶ τοὺς πολεμίους, καὶ
36. ἔπεισαν Διονύσιον μὴ πέμψαι τριήρεις, ἃς τότε παρε-
σκευάσατο, Λακεδαιμονίοις. μετὰ δὲ ταῦτα ἐπειδὴ οἱ
πρέσβεις ἧκον [43] ἐκ Κύπρου ἐπὶ τὴν βοήθειαν, οὐδὲν
ἐνέλιπε προθυμίας σπεύδων [44]. ὑμεῖς δὲ τριήρεις
39. αὐτοῖς ἔδοτε, καὶ τἄλλα ἐψηφίσασθε. ἀργυρίου δ'
εἰς τὸν ἀπόστολον [45] ἠπόρουν. ὀλίγα μὲν γὰρ ἦλθον
ἔχοντες χρήματα, πολλῶν δὲ προσεδεήθησαν. οὐ
γὰρ μόνον εἰς τὰς ναῦς [46], ἀλλὰ καὶ πελταστὰς ἐμι-
σθώσαντο, καὶ ὅπλα ἐπρίαντο. Ἀριστοφάνης δ' οὖν
42. τῶν χρημάτων τὰ μὲν πλεῖστα αὐτὸς παρέσχεν·
ἐπειδὴ δὲ οὐχ ἱκανὰ ἦν, τοὺς φίλους ἔπειθε [47] δεόμε-
νος, καὶ ἐγγυώμενος, καὶ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ ὁμοπα-
τρίου

41. τὸ πλῆθος] malim καὶ τὸ πλῆθος aut τότε πλ.

42. παραγενομένων] ſcil. τῷ Λυσίᾳ τὸ ὑμέτερον πλῆθος εὖ ποιοῦντι. orator hic ipſe ſibi teſtatur.

43. ἧκον] e Cypro huc Athenas.

44. σπεύδων] ſubaudi ὑπὲρ αὐτῶν.

45. εἰς τὸν ἀπόστολον] ad comparandum milites claſſiarios et remiges.

46. εἰς τὰς ναῦς] ſubaudi a communi προσεδεήθησαν πολλῶν χρημάτων. videtur tamen potius deeſſe ἐπιβάτας poſt μόνον. non ſolum milites claſſiarios conducebant pacta mercede.

47. ἔπειθε] ſc. παρέχειν.

τρεῖς ἀποκειμένας παρ' αὐτῷ τεσσαράκοντα μνᾶς, εἰπὼν [48], κατεχρήσατο. τῇ δὲ προτεραίᾳ ἢ ἀνήγετο, εἰσελθὼν ὡς [49] τὸν πατέρα τὸν ἐμὸν, ἐκέ- 154.1
λευσε χρῆσαι ὅ, τι εἴη ἀργύριον. προσδεῖν γὰρ ἔφη πρὸς τὸν μισθὸν τοῖς πελτασταῖς. ἦσαν δ' ἡμῖν ἔνδον ἑπτὰ μναῖ. ὁ δὲ καὶ ταύτας λαβὼν κατεχρήσατο. τίνα γὰρ οἴεσθε, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, φιλότι- 3.
μον μὲν ὄντα, ἐπιστολῶν δὲ ἡκουσῶν αὐτῷ παρὰ τοῦ πα-

48. εἰπὼν] Neſcio, quo errore λαβων in εἰπὼν deflectebat: deflectebat tamen. Λαβὼν eſt enim quodammodo vox *uſuraria*, et de mutuum *ſumente* proprie dicitur. Noſter exigua intercapedine ἦσαν δ' ἡμῖν ἔνδον ἑπτὰ μναῖ· ὁ δὲ καὶ ταύτας λαβων κατεχρησατο. Et deinde, ἑπτὰ μνᾶς ἃς ᾤχετο λαβων παρὰ τοῦ πατρὸς τοῦ ἐμοῦ. Xenoph. *Memorab.* l. 2. πρότερον ἄν τις μοι δοκεῖ ἐν τῇ ὁδῷ ζητῶν εὑρεῖν, ἢ δανειζομενος λαβειν. Demoſth. *c. Aphob.* 1. Τὴν μὲν τοίνυν προῖκα τοῦτον τὸν τρόπον εἶχε λαβων. Et poſtea, paucis interiectis, ταῦτα μὲν οὕτως ὑμῖν ἐπιδείκνυμι λαβοντα, καὶ ἔχειν ὁμολογήσαντα, μαρτύρων ἐναντίον τούτων. Huc adludit *Dionyſ. Halicarn.* π. Συνθεσ. ὀνομάτ. §. 3. Διὰ τῶν εὐτελεστάτων — ὀνομάτων πέπλεκται πᾶσα ἡ λέξις, οἷς ἂν καὶ γεωργὸς — καὶ πᾶς ὁ μηδεμίαν ὥραν τοῦ λέγειν εὖ ποιούμενος ἐξ ἑτοίμου λαβων εχρησατο. TAYLOR.

τεσσαράκοντα μνᾶς ειπων, κατεχρήσατο.] Opinor, λαβων. ſic paulo poſt: ἦσαν δ' ἡμῖν ἔνδον ἑπτὰ μναῖ· ὁ δὲ καὶ ταύτας λαβων, κατεχρήσατο. et infra, de hac re: ἑπτὰ μνᾶς ἃς ᾤχετο λαβων παρὰ τοῦ πατρὸς τοῦ ἐμοῦ. Mox, pro εἰς τὸν πατέρα, *Stephani* MS. ὡς: recte. M.

Cum prius hac de re ad fratrem retuliſſet, eiusque conſenſum impetraſſet.

49. ὡς] ſic dedi pro vulgari εἰς. Conf. paulo poſt πλεῖν ὡς Εὐαγόραν.

πατρὸς· μηδὲν ἀπορήσειν[50] ἐκ Κύπρου, ᾑρημένον δὲ πρεσβευτὴν, καὶ μέλλοντα πλεῖν ὡς Εὐαγόραν, ὑ-
6. πολείπεσθαι ἄν τι τῶν ὄντων; ἀλλ' οὐχὶ ὧν ἦν δυνατὸς[51], πάντα παρασχόντα χαρίσασθαι ἐκείνῳ[52] τε, καὶ κομίσασθαι μὴ ἐλάττω; ὡς τοίνυν ταῦτ' ἐστιν ἀληθῆ, κάλει μοι Εὔνομον. ΜΑΡΤΥΡΕΣ[53].

 Τῶν

50. ἀπορήσειν] Sic vulg. Reſcribe εὐπορήσειν. Quas voces, cum ſimiliter fere in Manuſcriptis exarentur, miror ab imperitis exſcriptoribus non ſaepius confundi. Vid. *Canter. de ratione emendandi Graecos auctores.* TAYL.

μηδὲν ἀπορήσειν ἐκ Κύπρου,] Potius μηδενὸς ἀπορήσειν ἐν Κύπρῳ, *nihil illi defuturum in Cypro*, id eſt, ἐπειδὰν εἰς Κύπρον ἀφίκοντο, vt infra loquitur. ſic mox, ἀγαθῶν ἄλλων καὶ χρημάτων ἐν πάσῃ τῇ ἠπείρῳ. MARKL.

Reuocaui lectionem vetuſtam ἀπορήσειν, pro qua Taylor εὐπορήσειν ſuffecerat. verum ἐκ κύπρου nonnihil adhuc me morantur; quae vocabula bene ſi habent, loco videntur non ſuo ſtare, ſed pone παρὰ τοῦ πατρὸς collocanda eſſe. literae eum crebrae ad Ariſtophanem ab ipſius patre Nicophemo venirent, quibus certior fiebat, illuc, in Cyprum, ſi veniſſet, nihil ipſi defuturum eſſe. De μηδενὸς cum Marklando facio.

51. ἀλλ' οὐκ εἴην, κ. τ. λ.] Corrupte haec, ſed corruptius adhuc *Ald.* ἀλλ' οὐκ εἶον ἦν δυνατός. Vidit Scal. ἀλλ' οὐχ ὧν ἦν δυνατὸς κ. τ. λ. TAYLOR.

ἀλλ' οὐκ εἴην δυνατὸς πάντα παρασχόντα etc.] Forte, ἀλλ' οὐκ ἂν εἴη δυνατὸν, vel ſi retineas δυνατὸς, ſcribendum παρασχών. MARKLAND.

Dedi partim de meo, partim ſecundum Scaligerum, partim ex Aldina reuocaui ἀλλ' οὐχὶ ὧν ἦν δυνατός.

52. ἐκείνῳ] Euagorae puta.

53. κάλει μοι Εὔνομον. μάρτυρες. τῶν μὲν μαρτύρων ἀκούετε,] Satis abſurde, quomodo enim *Teſtes*, quum

Τῶν μὲν μαρτύρων ἀκούετε, οὐ μόνον ὅτι ἐχρήσαντο [54] ἐκείνου δεηθέντος, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἀπειλήφα- 9.
σιν. ἐκομίσθη γὰρ αὐτοῖς ἐπὶ τῆς τριήρους [55]. ῥᾴδιον μὲν οὖν ἐκ τῶν εἰρημένων γνῶναι, ὅτι, τοιούτων καιρῶν συμπεσόντων, οὐδενὸς ἂν ἐφείσατο τῶν ἑαυτοῦ. ὃ δὲ μέγιστον τεκμήριον. Δῆμος γὰρ ὁ Πυριλάμπους, τριηραρχῶν εἰς Κύπρον, ἐδεήθη μου προσελ- 12.
θεῖν [56] αὐτῷ, λέγων, ὅτι ἔλαβε σύμβολον [57] πα-

ρὰ βα-

vnus tantum Eunomus citetur? Lego: κάλει μοι Εὔνομον καὶ Λυσίαν. μάρτυρες. τῶν etc. nimirum hi ſunt, quos ſupra coniunxit, ὑποστὰς μετὰ Εὐνόμου καὶ Λυσίου. *Lyſias* omittebatur, opinor, quia Scribis abſurdum videbatur aliquem iubere *ſeipſum* appellari: non reputantibus, hanc Orationem non ab *ipſo* Lyſia, ſed ab *Ariſtophane* quodam dictam fuiſſe. Huiuſmodi errorem, mirandum ſane in Viro tam erudito et diligenti, admiſit *Schottus* in Praefatiuncula ſua ad has Orationes. MARKLAND.

54. ἐχρήσαντο] imo vero ἔχρησαν τὸ duobus diuiſis vocabulis leg. iisque addendum voc. ἀργύριον. vt ſit ἔχρησαν τὸ ἀργύριον, ἐκείνου δεηθέντος. *Se*, teſtes, *mutuo dediſſe aes* (cuius nempe ſumma illis a teſtibus edita fuerat) *illo*, Ariſtophane puta, *rogante*.

55. ἐπὶ τῆς τριήρους] triremis illa deſignatur publica ciuitatis Athenienſis, quae Ariſtophanem, vt legatum reipublicae ad Euagoram, illuc peruexerat. illa igitur triremis, cum e Cypro Athenas rediſſet, attulerat quoque aes ab Ariſtophane Athenis ab amicis mutuo ſumtum pro legatis e Cypro Athenas miſſis. et ſic creditores aes ſuum recuperauerant.

56. προσελθεῖν αὐτῷ] ſubaudi ἐμέ. Ad Ariſtophanem redit αὐτῷ.

57. σύμβολον φιάλης χρυσῆς] Si haec vera ſit ſcri-

ϱὰ βασιλέως τȣ̃ μεγάλȣ φιάλης μὲν 58 χρυσῆς, ὡς

Rr 3 Αρισο-

ptura, et non legendum φιάλην χρυσῆν, egregie illuſtrat locutionem Matthaei XXIV, 30. τὸ σημεῖον τȣ̃ υἱȣ̃ τȣ̃ ἀνθρώπȣ, *ſignum filii hominis*, id eſt, *ſignum, quod eſt filius hominis:* Genitiuus pro Nominatiuo appoſitiuo. Sic XII, 29. τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ, *ſignum Ionae*, pro *ſignum Ionas*, vel, *quod eſt Ionas.* Actor. IV, 22. τό σημεῖον τȣ̃το τῆς ἰάσεως, id eſt, ἡ ἴασις. 2 Cor. I, 22. et V, 5. δȣ̀ς τὸν ἀρραβῶνα τȣ̃ πνεύματος· id eſt, τὸ Πνεῦμα. Lucas IV, 33. ἔχων πνεῦμα δαιμονίȣ ἀκαθάρτȣ· hoc eſt ἔχων πνεῦμα δαιμόνιον ἀκάθαρτον. vox enim πνεῦμα per ſe ſaepe denotat *ſpiritum malum* Rom. IV. 11. σημεῖον ἔλαβε περιτομῆς, id eſt, περιτομὴν, quemadmodum etiam habent nonnulli Codices, vt non male, ita nec recte iſto loco. Sic ἡ κοίμησις τοῦ ὕπνου, Ioan. XI, 13. *quies*, vel *ſopor ille, qui eſt ſomnus.* eſt enim differentia inter κοίμησιν et ὕπνον, atque Iſta ſine Hoc obtingere aegroto potuit, quemadmodum *ſopor* ſine *ſomno.* non recte igitur puto *Vulgat.* vertere, *de dormitione ſomni.* hoc enim eſſet *de ſomno ſomni.* Ita Aeſchines contra Timarch. p. 26. οἱ τὸν τῶν νόμων παρακαταθήκην ἔχοντες, pro τȣ̀ς νόμȣς: *depoſitum, quod eſt Leges.* Sic et Thucydides III, 45. θανάτȣ ζημία πρόκειται, pro θάνατος: *poena, quae eſt mors.* MARKL.

58. μὲν aut delendum eſt, aut cum μιᾶς mutandum, aut, ſi mauis, cum μεγάλης. σύμβολον φιάλης eſt φιάλη δεδομένη τινὶ ἐπὶ τῷ εἶναι σύμβολον. Perſiae rex Graecorum iis, quibus vti vellet pro agentibus in rebus ſuis, dare ſolebat eiusmodi teſſeras, phialas vel pateras e. c. aureas, aut annulos, torques, in arrham fidei, quo qui ea proferrent, fidem inuenirent apud eos, quibuscum aliquid in cauſa regia agerent. Sed rex Perſiae tum ſocius erat Euagorae. Confer. Epiſtola 12. Aeſchinis.

Ἀριςοφάνην [59] λαβεῖν ἑκκαίδεκα μνᾶς ἐπ' αὐτῇ, ἃς ἔχοι [60] ἀναλίσκειν εἰς τὰς τριηραρχίας· ἐπειδὴ δὲ εἰς Κύπρον ἀφίκοιτο, λύσασθαι, ἀποδοὺς εἴκοσι μνᾶς· πολλῶν γὰρ ἀγαθῶν καὶ ἄλλων χρημάτων [61] εὐπορήσειν, διὰ τὸ σύμβολον, ἐν πάσῃ τῇ ἠπεί-

59. ὡς Ἀριςοφάνην] Nonnulla hic, quae omitti videntur, locum turbant. TAYLOR.

ὡς Ἀριςοφάνην λαβεῖν ἑκκαίδεκα μνᾶς ἐπ' αὐτῇ] Male λαβεῖν: non enim *accipere* Ariſtophanem, ſed *dare* hanc pecuniam, voluit Demus. Lego, βαλεῖν: *deponere*, tradere. *ponere* Horatius: *Quaerit Kalendis ponere.* *committere* Vet. Interpres Matt. XXV. 27. ἔδει οὖν σε βαλεῖν τὸ ἀργύριόν μου τοῖς τραπεζίταις· *oportuit ergo te* COMMITTERE *pecuniam meam numulariis:* pro *commiſiſſe.* Diog. Laertius, Socrate: τιθέντα γοῦν τὸ βαλλόμενον, κέρμα ἀθροίζειν· εἶτ' ἀναλώσαντα, πάλιν τιθέναι. Iſocrates in Amart. συμβάλλειν hoc vocat: et opponit τῷ λαμβάνειν. Καὶ ὅτε, ἃ οὐκ ἔλαβεν, ἀποτίνειν ἠναγκάζετο, τότε καὶ ἃ μὴ συνέβαλεν, ἤλπιζε πράξασθαι; Vſitatiſſimum eſt καταβάλλειν. MARKL.

Poſt λαβεῖν deeſſe videtur δανείσαντα, vt Ariſtophanes illam pateram ſibi tantiſper ſeruaret (donec nempe relueretur) vbi pro ea mutuo dediſſet Demo ſedecim minas. pro quibus XVI. minis ſe, Demum, illi, Ariſtophani, ſpondere refundendas XX. minas, vbi in Cyprum appuliſſet.

60. ἃς ἔχοι] id eſt ὅπως δύναιτο αὐτάς. *quo poſſet* (Demus puta) *eas inſumere in munia trierarchalia.*

61. χρημάτων] malim καὶ praeponi. Se in copiis fore bonorum, cum aliorum, tum pecuniarum quoque. ἀγαθῶν, καὶ ἄλλων, καὶ χρημάτων. Sunt enim χρήματα etiam in numero bonorum, verum tamen non ſunt ſola bona. propterea diſtinguit inter bona

ἠπείρῳ. Ἀριστοφάνης τοίνυν ἀκούων μὲν ταῦτα Δή-
μου, δεομένου δέ μου [61] b. μέλλων δ' ἄξειν χρυσίον [62],
18. τέτταρας δὲ μνᾶς τόκον λήψεσθαι· οὐκ ἔφη εἶναι,
ἀλλ' ὤμνυε καὶ προσδεδανῆσθαι τοῖς ξένοις ἄλλο-
θεν· ἐπειδὴ ἥδιστ' ἀνθρώπων [63], ἄγειν τε εὐθὺς ἐκεῖ-
νο τὸ σύμβολον, καὶ χαρίσασθαι ἡμῖν ἃ ἐδεόμεθα.
ὡς δὲ ταῦτ' ἐστιν ἀληθῆ, μάρτυρας ὑμῖν παρέξο-
21. μαι. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Ὅτι μὲν τοίνυν οὐ κατέλι-
πεν Ἀριστοφάνης ἀργύριον, οὐδὲ χρυσίον, ῥᾴδιον
γνῶναι ἐκ τῶν εἰρημένων καὶ μεμαρτυρημένων. χαλ-
κώματα δὲ σύμμικτα [64] οὐ πολλὰ ἐκέκτητο. ἀλλὰ
καὶ ὅθ' εἱστία τοὺς παρ' Εὐαγόρου πρεσβεύοντας, αἰ-
24. τησάμενος ἐχρήσατο. ἃ δὲ κατέλιπεν, ἀναγνώσε-
ται ὑμῖν [65]. Ἴσως ἐνίοις ὑμῶν, ὦ ἄνδρες δικασταί, δο-

alius generis, et inter χρήματα, quo nomine praecipue praeſens pecunia, ſed et alia pretioſa, mundus, argentum factum, veſtis, ſupellex, comprehenduntur.

61 b. δεομένου δέ μου] non damnabo quidem, ſuſpicor tamen a Lyſia ſcriptum eſſe δεομένου δι' ἐμοῦ. *per me rogante.*

62. μέλλων δ' ἄξειν χρυσίον,] Interpres: *quod et pecuniam recepturus eſſet:* ad ſenſum bene. ſed dubito an ἄξειν idem ſit, quod κομίσεσθαι: ſaltem in ſcriptore proſaïco. MARKLAND.

ἄγειν χρυσίον habere, et ſecum, quoque eat, ducere vas aureum.

63. ἥδιστ' ἀνθρώπων ἄγειν τε — καὶ χαρίσασθαι etc.] Deeſſe videtur ἄν: niſi legas ἄξειν et χαρίσεσθαι. MARKLAND.

64. σύμμικτα] nulla arte facta, nullo delectu conquiſita, vulgaria, triuialia.

κεῖ ὀλίγα εἶναι· ἀλλ᾽ ἐκεῖνο ἐνθυμεῖσθε, ὅτι πρὶν Νικοφήμῳ ἢ καὶ [66] Αριςοφάνει πρὶν τὴν ναυμαχίαν νικῆσαι, γῆ μὲν ἐκ ἦν, ἀλλ᾽ ἢ χωρίδιον μικρὸν 27. Ραμνῦντι. ἐγένετο δὲ ναυμαχία [67] ἐπ᾽ Εὐβέλε [67 b.] ἄρχοντος. ἐν ἒν τέτταρσιν ἢ πέντε ἔτεσι, πρότερον μὴ ὑπαρχέσης ἐσίας [68], χαλεπὸν, ὦ ἄνδρες δικαςαὶ,

65. ἃ δὲ κατέλιπεν, ἀναγνώσεται ὑμῖν.] Poſthaec verba ſequebatur *Indiculus* vel *Inuentarium* rerum Ariſtophanis, quae poſt mortem eius in domo inueniebantur. hoc perlecto pergit Orator, Ισως ἐνίοις etc. Mox, delendum πρὶν ante Νικοφήμῳ. Deinde recte habet ναυμαχίαν νικῆσαι, intellecto τῷ, κατὰ: idem quod ναυμαχίᾳ νικῆσαι, Aeſchines κατὰ Κτησιφ. p. 85. ὅτε Αθηναῖοι τὴν ἐν Νάξῳ ναυμαχίαν Λακεδαιμονίες καὶ Πόλλιν ἐνίκησαν. ſic τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην νικήσας, Idem p. 79. Vide Dinarchum p. 91. et p. 99. et Demoſthenem Orat. contra Ariſtocratem. MARKLAND.

Poſt ὑμῖν vtique deeſt titulus, ſiue is eſt ἀνάγνωσις, ſiue κατάλογος χαλκωμάτων, ſiue χαλκώματα, ſiue ἀπόφανσις ἐπίπλων.

66. πρὶν Νικοφήμῳ ἢ καὶ] quatuor haec vocabula inducenda videntur.

67. ναυμαχία] lege cum articulo ἡ ναυμαχία.

67 b. Εὐβέλε] Alii appellant Εὐβελίδε. Archon erat Olymp. XCVI. 3. Conone feliciter rem gerente prope Cnidum. Vid. *Pauſan. Attic.* c. 1. *Plutarch.* in *Lyſandro*, alioſque. TAYLOR.

68. μὴ ὑπαρχέσης αἰτίας] *Schottus* ἐσίας: optime. Deinde ſcribe, ὑπὲρ αὑτοῦ τε καὶ τοῦ πατρὸς, non αὐτοῦ. MARKLAND.

Dedi ἐσίας pro vulgari αἰτίας.

σαι, τραγῳδοῖς τε * δὶς χορηγῆσαι [69] ὑπὲρ αὐτοῦ
30. τε καὶ τοῦ πατρὸς, καὶ τρία ἔτη συνεχῶς τριηραρ-
χῆσαι, εἰσφοράς τε πολλὰς εἰσενηνοχέναι, οἰκίαν
τε πεντήκοντα μνῶν πρίασθαι, γῆς τε πλέον ἢ τρια-
κόσια πλέθρα κτήσασθαι· ἔτι δὲ πρὸς τούτοις οἴε-
σθαι [70] χρῆναι ἔπιπλα πολλὰ καταλελοιπέναι. ἀλλ'
33. οὐδὲ οἱ πάλαι πλούσιοι δοκοῦντες εἶναι [71], ἄξιον λόγου
ἔχοιεν ἐξενεγκεῖν. ἐνίοτε γὰρ οὐκ ἔστιν, οὐδ' ἐὰν
τις πάνυ ἐπιθυμῇ πρίασθαι τοιαῦτα, ἃ κτησα-
μένῳ [72] εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον ἡδονὴν ἂν παρέχοι.

69. δὶς χορηγῆσαι] ſic dedi de meo, duobus vocabulis, pro vno vulgari διαχορηγῆσαι. Bis Choregus fuit Ariſtophanes, ſemel pro ſe, iterum pro patre, vt e p. 155. 33. conſtat.

70. οἴεσθαι] ſubaudi τινα ὑμῶν, aut ὑμᾶς. aptus eſt hic infinitiuus ab illo ſuperiori χαλεπὸν. quamquam durum hoc mihi accidit, vt οἴεσθε in ſecunda perſona plur. malim. *exiſtimatis* oportere hunc Ariſtophanem. nam in χρῆναι ſubauditur τοῦτον.

71. ἀλλ' οὐδὲ οἱ πάλαι πλούσιοι δοκοῦντες εἶναι, ἄξιον λόγου etc.] Poſt vocem εἶναι Aſteriſcum poni debere puto. manifeſtus enim eſt defectus in connexu. Quae ſequuntur ita lego et diſtinguo: ἐνίοτε γὰρ οὐκ ἔστιν, οὐδ' ἐὰν τις πάνυ ἐπιθυμῇ, πρίασθαι τοιαῦτα ἃ κτησαμένῳ etc. Vulgo deeſt ἃ. Οὐκ ἔστιν πρίασθαι, *non potes emere*, non poſſunt emi *talia*, *quae* etc. Mox recte *Stephanus*, ἀλλὰ τόδε σκοπεῖτε· τῶν ἄλλων etc. MARKL.

Ad ἄξιον λόγου ſubauditur πλῆθος ἐπίπλων aut χαλκωμάτων.

72. κτησαμένῳ] Lege Ἐνίοτε γὰρ οὐκ ἔστιν, οὐδ' ἐὰν τις πάνυ ἐπιθυμῇ πρίασθαι, τοιαῦτα ἃ κτησαμένῳ, κ. τ. λ. TAYLOR.

ἀλλὰ τόδε [73] *σκοπεῖτε. τῶν ἄλλων ὅσων ἐδημεύσατε χρήματα, οὐχ ὅπως σκεύη ἀπέδοσθε, ἀλλὰ καὶ αἱ* 36. *θύραι ἀπὸ τῶν οἰκημάτων ἀπεσπάσθησαν* [74]· *ἡμεῖς δὲ, ἤδη δεδημευμένων, καὶ ἐξεληλυθυίας τῆς ἐμῆς ἀδελφῆς, φύλακας κατεστήσαμεν τῇ ἐμῇ* [75] *οἰκίᾳ· ἵνα μήτε θυρώματα, μήτε ἀγγεῖα, μήτε ἄλλο μηδὲν ἀπόλοιτο.*

Addidi *ἃ*, quod vulgatis deeſt.

73. *τόδε*] ſic dedi pro vulgari *τότε.*

74. *ἀπεσπάσθησαν*] Ratiocinatur ſic, praefectis aerarii iniquitatem exprobrans. Aliorum, ait, proſcriptorum bona cum ſub haſta veneunt, non ſupellex tantum omnis, ſed ipſae adeo fores veneunt, quo domus ipſae corruptae minoris veneunt. et vel ſic tamen multo minus illinc redit ad aerarium, quam e bonis Ariſtophanis rediit, cuius domum cuſtodiendo cauimus, quominus corrumperetur. Et tamen pauxillum viſum fuit aerario id, quod e bonis Ariſtophanis rediit; quamquam aequo fert animo, ex aliorum bonis, etiam amplioribus, venditis ad ſe minus redire.

75. *ἐμῇ* deleri vult Taylor. Sed fallitur. bene habet. hic enim eſt cardo totius cauſae, vtrius illa domus de iure ſit, actoris, an aerarii; in proſcriptis haberi debeat, necne. Suam eſſe ait actor, quod ſuper ea domo, quae Ariſtophani quinquaginta minis conſtitiſſet, ſibi plus quam tantundem debeatur. Debebat nempe Ariſtophanes actori 1. quadraginta minas, dotem vxoris. 2. ſeptem minas ab actoris patre Ariſtophani mutuo datas, expeditionem Cypriam apparanti. 3. foenus illarum ſeptem minarum in quinquennium et plus. Et domus illa Ariſtophanis vxori a marito pro hypotheca fuerat aſſignata, vel oppoſita; et frater mulieris viduae erat, vbi pater deeſſet, eius *κύριος* ſeu curator.

39. λοιτο. ἔπιπλα δὲ ἀπεφαίνοντο [76] πλείω ἢ χιλίων
δραχμῶν, ὅσα οὐδενὸς πώποτ' ἐλάβετε. πρὸς δὲ
τούτοις, καὶ πρότερον πρὸς τοὺς συνδίκους [77] καὶ νῦν
ἐθέλομεν πίστιν δοῦναι, ἥτις ἐστὶ μεγίστη τοῖς ἀνθρώ-
ποις, μὴ ἔχειν τῶν Ἀριστοφάνους χρημάτων· ὀφεί-
42. λεσθαι δὲ τὴν προῖκα τῆς ἀδελφῆς, καὶ ἑπτὰ μνᾶς,
ἃς ᾤχετο λαβὼν παρὰ τοῦ πατρὸς τοῦ ἐμοῦ. πῶς ἂν
οὖν εἶεν ἄνθρωποι ἀθλιώτεροι, ἢ εἰ τὰ σφέτερ' αὐ-
τῶν ἀπολωλεκότες δοκοῖεν τἀκείνων [78] ἔχειν; ὃ δὲ [79]
πάντων δεινότατον, τὴν ἀδελφὴν ὑποδέξασθαι παι-
155.1. δία ἔχουσαν πολλά, καὶ ταῦτα τρέφειν, μηδ' αὐ-
τοὺς ἔχοντας μηδέν, ἐὰν ὑμεῖς τὰ ὄντ' ἀφέλησθε.
φέρε πρὸς θεῶν ὀλυμπίων. οὕτω γὰρ σκοπεῖτε, ὦ
3. δικασταί· εἴ τις ὑμῶν ἔτυχε δοὺς Τιμοθέῳ τῷ Κόνω-
νος τὴν θυγατέρα ἢ τὴν ἀδελφήν, καὶ ἐκείνου ἀπο-
4 δημήσαντος καὶ ἐν διαβολῇ γενομένου ἐδημεύθη ἡ οὐ-
σία, καὶ μὴ ἐγένετο τῇ πόλει πραθέντων ἁπάντων
τέτ-

76. ἀπεφαίνοντο] ſcil. οἱ ἄρχοντες, vel οἱ ταμίαι. tabulas, quas a ſcribis ſuis conſignari curaſſent, aerario inferendas exhibuerunt. Verum, ni fallor, actiuum in hac ſignificatione vſitatius eſt, quam medium.

77. συνδίκους] ſubaudi τοῦ δήμου. *aduocatos populi*, aut τοῦ δημοσίου *aduocatos aerarii*, qui fiſci cauſas agerent contra priuatos cum populo ſuper bonis proſcriptis litigantes.

78. τἀκείνων] Nicophemi puta et Ariſtophanis.

79. ὃ δὲ πάντων δεινότατον] ſubaudi ἐστίν. alias vſitatius eſt τὸ δὲ π. δ. ſubaudi ὅπως εἴπω, vel potius σκοπεῖτε πόσον ἐστίν. nam alias inſequentes infinitiui ὑποδέξασθαι et τρέφειν natabunt, fulcro carentes.

τέτταρα τάλαντα ἀργυρίου, * διὰ τοῦτ' οὖν [80] ἠξιοῦτε τοὺς ἐκείνου καὶ τοὺς προσήκοντας [81] ἀπολέσθαι, ὅτι 6.
οὐδὲ πολλοστὸν μέρος τῆς δόξης τῆς παρ' ὑμῖν ἐφάνη τὰ χρήματα; ἀλλὰ * μὴν τούτοιν [82] πάντες ἐπίστασθε, Κόνωνα μὲν ἄρχοντα, Νικόφημον δὲ ποιοῦντα ὅ, τι ἐκεῖνος προστάττοι. τῶν οὖν ὠφελειῶν Κόνωνα εἰ-

80. διὰ τούτου] ſic vulg. Steph. Διὰ τουτο (quae eſt etiam lectio Cod. *Coiſl.*) ηξιου τοὺς παιδας ἐκείνου καὶ τοὺς προσήκοντας ἀπολέσθαι; tu autem hoc pacto, haud paulo melius. Διὰ τοῦτο ηξιουτε τοὺς ἐκείνου προσήκοντας ἀπολέσθαι; vt modo. Τούτου ἕνεκα ηξιουτε τοὺς ἀναγκαίους τοὺς ἐκείνου τὰ σφέτερ' αὐτῶν ἀπολέσαι; TAYLOR.

διὰ τούτου ἠξίουν τοὺς ἐκείνου καὶ τοὺς προσήκοντας ἀπολέσθαι] *Stephanus:* διὰ τοῦτο ἠξίου τοὺς παῖδας ἐκείνου καὶ etc. vel, ἠξίου τοὺς ἐκείνου προσήκοντας ἀπολέσθαι. Recte διὰ τοῦτο, *propterea:* quod infra eſt ἕνεκα τούτου. Pro ἠξίουν forte ἠξίου ἂν: vel, quod rectius puto, ἠξιοῦτε, propter ὑμῖν quod ſequitur, et quia infra pariter dicit, τούτου ἕνεκα ἠξιοῦτε τοὺς ἀναγκαίους τοὺς ἐκείνου etc. quibus ambobus locis videtur deeſſe ἄν. Deinde, mihi videtur excidiſſe τοὺς οἰκείους ante ἐκείνου: τοὺς οἰκείους τοὺς ἐκείνου, καὶ τοὺς προσήκοντας etc. vt apud Iſaeum. Orat. I. initio: καὶ οἱ μὲν οικειοι καὶ οἱ προσηκοντες οἱ τούτων etc. MARKLAND.

Dedi διὰ τοῦτ' οὖν ἠξιοῦτε. vulgatam ἠξίουν ſi qui defendant, neceſſe iis erit ſubaudire οἱ σύνδικοι καὶ οἱ ταμίαι.

81. τοὺς ἐκείνου καὶ τοὺς προσήκοντας] facio cum Stephano vocabulum tertium et quartum delente.

82. ἀλλὰ μὴν τούτοιν] ſic dedi de meo, pro vulgari ἀλλὰ μὲν τοῦτον. Dualis τούτοιν redit ad Nicophemum et Cononem.

ναι εἰκὸς πολλοςὸν μέρος ἄλλῳ τινὶ μεταδιδόναι· ὥςʼ εἰ * οἴονται [83] πολλὰ γενέσθαι Νικοφήμῳ, ὁμολογήσειαν τὰ Κόνωνος εἶναι πλείονα ἢ δεκαπλάσια. ἔτι δὲ φαίνονται ἐδὲν πώποτε διενεχθέντες. ὥςʼ εἰκὸς καὶ περὶ τῶν χρημάτων ταὐτὰ γνῶναι [84]. ἱκανὰ μὲν ἐνθάδε τῷ υἱεῖ ἑκάτερον καταλιπεῖν, τὰ δὲ ἄλλα παρʼ αὑτοῖς ἔχειν. ἦν γὰρ Κόνωνι μὲν υἱὸς ἐν Κύπρῳ, καὶ γυνή· Νικοφήμῳ δὲ, γυνὴ καὶ θυγάτηρ. ἡγεῖντο δὲ καὶ τὰ ἐκεῖ ὅμως [95] σφίσιν εἶναι, ἴσα [ὥσπερ] [86] καὶ τὰ ἐνθάδε. πρὸς δὲ τέτοις [87] ἐνθυμεῖσθε,

83. *οἴονται*] ſic dedi de mea coniectura, quam poſtmodum confirmauit Vindobonenſis codex, pro vulgari *οἷόν τε*. *Si aduerſarii noſtri exiſtimant*, quaeſtores puta et Syndici aerarii.

84. *ταῦτα γνῶναι. ἱκανοὶ μὲν ἐνθάδε* etc.] Diſtinguo et lego: *ταὐτὰ γνῶναι, ἱκανὰ μὲν ἐνθάδε* etc. *adeo vt veroſimile ſit eos de facultatibus quoque ſuis eodem modo ſtatuiſſe;* nempe, *vt vterque eorum filio ſuo relinqueret hic* (Athenis) *quod ſatis eſſet, caetera vero apud ſe* Cypri *retineret:* ſcribendum enim *παρʼ αὑτοῖς*, non *αὐτοῖς*. Mox, pro *εἰ δημεύσητε.* quae ſequuntur, *ἐλάττω ἐὰν* etc. emendauit *Stephanus.* MARKLAND.

Dedi *ἱκανὰ* pro vulgari *ἱκανοὶ*, item *ταὐτὰ* pro *ταῦτα*.

85. *ὅμως*] nihilominus quamuis hic Athenis agerent. niſi ſi *ὁμοίως* legere malis. ſed tum *ἴσα* ſit delendum.

86. *ἴσα ὥσπερ καὶ*] mediam vocem, vt primae aequipollentem, vncis incluſi.

87. *πρὸς δὲ τέτοις*] ratiocinatur ſic. ſed fingamus, Cononem et Nicophemum non ita cogitaſſe, h. e. non exiſtimaſſe, bona, tam quae Athenis haberent, quam

μεῖσθε, ὅτι καὶ εἴ τις μὴ κτησάμενος [88], ἀλλὰ παρὰ τοῦ πατρὸς παραλαβὼν τοῖς παισὶ διένεμεν, οὐκ ἐλάχιστα ἂν αὑτῷ ὑπέλιπε. βούλονται γὰρ πάντες ὑπὸ τῶν παίδων θεραπεύεσθαι, ἔχοντες χρήματα μᾶλλον, ἢ ἐκείνων δεῖσθαι ἀποροῦντες. νῦν τοί- 18.
νυν εἰ * δημεύσαιτε [89] τὰ τοῦ Τιμοθέου, (ὃ μὴ γένοιτο, εἰ μή τι μέλλει μέγα ἀγαθὸν ἔσεσθαι τῇ πόλει) ἐλάττω ἐὰν ἐξ αὐτῶν λάβοιτ', ἢ [90] ἐκ τῶν Ἀριστοφάνους γεγένηται· τούτου ἕνεκα ἠξιοῦτε τοὺς ἀναγκαίους τοὺς ἐκείνου τὰ σφέτερ' αὐτῶν ἀπολέσαι; 21.
ἀλλ' οὐκ εἰκός, ὦ ἄνδρες δικασταί· ὁ γὰρ Κόνωνος θάνατος [91] καὶ αἱ διαθῆκαι, ἃς διέθετο ἐν Κύπρῳ,

σαφῶς

quae in inſula, ſua eſſe, ſed bona diſtribuere inter liberos voluiſſe, adhuc ſe viuis.

88. μὴ κτησάμενος] de bonis a ſe partis videtur pater iure paulum maiore ſtatuere pro arbitrio poſſe, quam de patrimonio, quod neceſſario debet, vt ipſe acceperat, ita liberis transmittere. Verumtamen huius ipſius patrimonii partem non minimam ipſe ſibi ſit reſeruaturus, etiamſi ſuperſtes adhuc bona inter liberos diſtribuat.

89. δημεύσαιτε] ſic dedi de meo, pro vulgari δημεύσετε.

90. ἐλάττω ἐὰν] „Haec turbata ſunt et diuulſa. Lego, ἐὰν ἐλάττω ἐξ αὐτῶν λάβοιτ' ἢ ἐκ τῶν Ἀριστοφάνους." Palmer. Quemadmodum fere correxerat Steph. TAYLOR.

Dedi ad mentem virorum doctorum λάβοιτ' ἢ pro vulgari λάβοι τὴν — Pro ἐλάττω malim εἴτ' ἐλάττω. Perinde eſt, ſiue ἐὰν pro εἰ quaſi iterato, ſiue pro ἂν accipias.

91. ὁ γὰρ Κόνωνος θάνατος etc.] Non video, quid

σαφῶς ἐδήλωσαν, ὅτι πολλοστὸν μέρος ἦν τὰ χρήματα ὧν ὑμεῖς προσεδοκᾶτε. τῇ μὲν γὰρ Ἀθηνᾷ
24. καθιέρωσεν εἰς ἀναθήματα [92], καὶ τῷ Ἀπόλλωνι εἰς Δελφοὺς, πεντακισχιλίους στατῆρας· τῷ δὲ ἀδελφιδῷ τῷ ἑαυτοῦ, ὃς ἐφύλαττεν αὐτῷ καὶ ἐταμίευε πάντα τὰ ἐν Κύπρῳ, ἔδωκεν ὡς μυρίας δραχμάς· τῷ δὲ ἀδελφῷ τρία τάλαντα· τὰ δὲ λοιπὰ τῷ υἱεῖ
27. κατέλιπε, τάλαντα ἑπτακαίδεκα. τούτων δὲ κεφάλαιον γίγνεται [93] περὶ τετταράκοντα [94] τάλαντα. καὶ

probaturum ſit iſtud Rationale γάρ. Lego, ὁ γοῦν Κόνωνος θάνατος etc. poſitâ plenâ diſtinctione poſt vocem δικασταί. Totus hic locus de collatione opum Cononis et Nicophemi, artificioſiſſimus eſt. Conónis vero rei familiaris in Cypro meminit Iſocrates ad Philipp. m. p. 185. MARKLAND.

92. ἀναθήματα] conueniunt cum legatis, quae noſtri homines fortunati vita excedentes piis ſic dictis cauſis conſecrant. Legabat hanc aeris ſummam Conon aerario gemino, alteri Mineruae Athenis, alteri Apollinis apud Delphos, vt ſacra inde fierent, pontificesque atque aeditui et pauperes inde alerentur.

93. κεφάλαιόν τι γίγνεται] ſic ambulat in vulgatis libris. ego τι vt e proxima ſyllaba prima vocabuli γίγνεται natum expunxi. vulgata ſi ſeruatur, ſic erit interpungendum κεφάλαιον τὶ γίγνεται; vt ſit interrogatio. *Summa quaenam exſiſtit?* reſpondet περὶ τετταράκοντα τάλαντα. verum interrogatio hic videbatur longius arceſſita et vi caritura. quare malui τι tollere.

94. τετταράκοντα] Mehercule ſi computum recte iniuero, eam ſummam totis xv talentis non adtin-

τα. καὶ ὀδενὶ 95 οἷόν τε εἰπεῖν, ὅτι διηρπάσθη, ἢ ὡς ὀ δικαίως ἀπεφάνθη. αὐτὸς γὰρ ἐν τῇ νόσῳ ὢν 96, εὖ φρονῶν ἤσθετο. καί μοι κάλει τέτων μάρτυρας.

git. Aut igitur excidit aliquod legatum, aut numeralia non rite inſtituuntur. TAYLOR.

Reliqua modo enarrata capita conficiunt 21 talenta 40 minas. Ergo quinquies mille ſtateras neceſſe eſt aequipollere 18 talentis. 20 minis. Atqui ſtater Daricus aequipollebat (id quod e Demoſthene conſtat) 28 drachmis Atticis. vnde ſumma confieret 140000 drachmarum, ſeu talentorum ferme 31. id quod eſt nimium. Statuamus igitur ſtateras hos Cyprios minores fuiſſe Atticis, valore propemodum 22 drachmarum Atticarum, aut Lyſiae aetate ſtateras minus valuiſſe, quam Demoſthenis.

95. ὀδενὶ] Sic dedi pro vulgari ὀδέν.

96. αὐτὸς γὰρ κ. τ. λ.] F. αὐτὸς γὰρ ἐν τῇ νήσῳ ὢν εὖ φρονῶν διέθετο. TAYLOR.

ἐν τῇ νόσῳ ὤν, εὖ φρονῶν ἤσθετο.] Quare cum Articulo, τῇ νόσῳ? an vltimam *iſtam* et fatalem valetudinem deſignat Articulus? an, quod verius puto, ſcripſit τῇ νήσῳ? ſupra enim dixit, αἱ διαθῆκαι ἃς διέθετο ἐν Κύπρῳ, id eſt, ἐν τῇ νήσῳ. quin et rei Ratio, ſi propius ſpectes, poſtulat νήσῳ. Deinde, lego εὖ φρονῶν διέθετο, *ſana mente teſtamentum condidit.* Iſaeus de Haered. Cleon. p. 36. ὀκ ὀρθῶς βελευόμενος ταῦτα διέθετο, πῶς γὰρ ἂν εὖ φρονῶν, ὦ ἄνδρες, κακῶς ποιεῖν ἡμᾶς ἠβελήθη, τὸς μηδὲν αὐτὸν ἠδικηκότας; et Orat. de Haered. Nicoſtr. p. 47. 48. ἀλλὰ μὴν καὶ ὁ νόμος, ὦ ἄνδρες, ὀκ ἐάν τις διαθῆται μόνον, κυρίας εἶναι κελεύει τὰς διαθήκας, ἀλλ' ἐὰν εὖ φρονῶν. Sequitur in Iſaeo: σκεπτέον δ' ὑμῖν, πρῶτον μὲν, εἰ ἐποιήσατο τὸς διαθήκας· ἔπειτα, εἰ μὴ παρανοῶν διέθετο.

τυρας. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Αλλὰ μὴν ὅςις οὖν [97], ὦ ἄνδρες δικαςαὶ, πρὶν ἀμφότερα [98] δῆλα γενέσθαι, πολλοςὸν μέρος τὰ Νικοφήμου τῶν Κόνωνος χρημάτων ᾠήθησαν εἶναι [98 b]. Αριςοφάνης τοίνυν γῆν μὲν

καὶ

et de Haered. Philoct. p. 57. Οὑτοσὶ ὁ νόμος, ὦ ἄνδρες, κοινὸς ἅπασι κεῖται, ἐξεῖναι τὰ ἑαυτοῦ διαθέσθαι, ἐὰν μὴ παῖδες ὦσι γνήσιοι ἄῤῥενες· ἐὰν μὴ ἄρα μανεὶς, ἢ ὑπὸ γήρως, ἢ δι᾽ ἄλλό τι τῶν ἐκ τῶν νόμων παρανοῶν διαθῆται· Vide ipſam Legem citatam Demoſtheni Orat. II. in Stephanum. Haec confirmánt et illuſtrant hanc emendationem. MARKLAND.

Vulgata videtur bene habere, aut ſaltím defendi poſſe. Si quid tamen mutandum ſit, nihil aliud equidem, quam ὢν cum πάνυ mutem. ad hunc modum, ἐν τῇ νόσῳ, πάνυ εὖ φρονῶν, admodum ſibi mente conſtans, ᾔσθετο, valebat ſenſibus omnibus, bene conſcius erat eorum, quae circa ſe gererentur.

97. Αλλὰ μὴν κ. τ. λ.] Αλλὰ μὴν οςισουν, ὦ ἄνδρες δικαςαὶ, πρὶν ἀμφότερα δηλα (vti legit quoque et Scal.) γενέσθαι, πολλοςὸν μέρος τὰ Νικοφήμου τῶν Κόνωνος χρημάτων ωηθη αν εἶναι. Steph. TAYLOR.

Αλλὰ μὴν ὅςις οὖν, etc.] Mallem hoc loco, ἀλλ᾽ ὑμῶν ὁςισοῦν: vt ſupra, ἄλλως τε καὶ υμων οςισουν ἂν ἐκείνοις ἠξίωσε κηδεςὴς γενέσθαι. Caetera emendauit *Stephanus*, δῆλα pro δήλω, et ᾠήθη ἂν pro ᾠήθησαν. MARKL.

98. ἀμφότερα] Nicophemi puta atque Cononis bona. pro δήλω vulgati δῆλα. Laborat orator hic loci docere, ſaepe fieri, vt homines in aeſtimandis aliorum cenſibus errantes, locupletiores eos habeant, qui minus ſint, et contra. Quocirca mirum non eſſe, ſi in Ariſtophanis quoque bonis falſi ſuae opinionis fuerint praefecti aerarii.

98 b. ᾠήθησαν εἶναι] tametſi praeceſſit ὅςις οὖν;

καὶ οὐσίαν [99] ἐκτήσατο πλέον ἢ πέντε ταλάντων,
καὶ ἐχορήγησε [100] δὲ ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τοῦ πατρὸς πεν- 33.

τακισ-

tamen bene videtur ei pluralis ᾠήθησαν ſubiungi, pro ᾠήθη, quia ὅστις οὖν pro multitudine haberi poteſt. Ego tamen nullus dubito Lyſiam dediſſe ἀλλὰ μὴν πάντες ὅστις οὖν. ſic enim ſolet. et tum bene quadrat ᾠήθησαν cum πάντες. Sed. v. lib. variant.

99. οὐσίαν] ſic vulg. Nemo vnquam tam generaliter aut inaccurate ſcripſit. *Fundos*, inquis tu, *et* οὐσίαν *mercatus eſt quinque circiter talentis*. Sed hi fundi, et ea ipſiſſima quinque talenta erant οὐσία. *Vniuerſas* enim facultates eo nomine concluſerunt Attici iuris periti; et Latifundia quidem, Aedes ceteraque huiuſcemodi erant οὐσία φανερά. Mancipia autem, Vaſa, Veſtimenta, *Argentum* οὐσία ἀφανής. Haec probatione non indigent, quoniam ſunt luce ipſa clariora. Scripſit vtique noſter, γῆν μὲν καὶ οἰκίαν ἐκτήσατο πλέον ἢ πέντε ταλάντων. Ariſtophanes, inquit, ἐχορήγησε drachmis Iɔɔ, in Trierarchia ἀνήλωσε minas LXXX, in vectigalibus XL, in expeditione Sicula C, in claſſe Cypria adornanda drachmas XXX agrum ad haec atque *aedis* mercatus eſt V talentis et quod excurrit. *Aedium* autem in hoc computo habendam eſſe rationem docent, quae ſuperius leguntur, huic loco germana. Χαλεπὸν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, τραγῳδοῖς τε διαχορηγῆσαι ὑπὲρ αὐτοῦ τε καὶ τοῦ πατρὸς, καὶ τρία ἔτη συνεχῶς τριηραρχῆσαι, εἰσφορὰς τε πολλὰς εἰσενηνοχέναι, οἰκίαν τε πεντήκοντα μνῶν πρίασθαι, γῆς τε πλέον ἢ τριακόσια πλέθρα κτήσασθαι. Ita igitur locum emendari fatebitur oportere quicunque ſanam mentem habebit. MARKLAND.

100. καὶ ἐχορήγησε δὲ — πεντακισχιλίας δραχμὰς] Non offendor illo δὲ poſt praemiſſum καί. cre-

τακισχιλίας δραχμάς· τριηραρχῶν δὲ ἀνήλωσεν ὀγδοήκοντα μνᾶς. εἰσενήνεκται δὲ ὑπὲρ ἀμφοτέρων[1] οὐκ ἔλαττον μνῶν τετταράκοντα. εἰς δὲ τὸν ἐν Σικελίᾳ πλοῦν ἀνήλωσεν ἑκατὸν μνᾶς, εἰς δὲ τὸν ἀπό-
36. στολον τῶν τριήρων, ὅτε οἱ Κύπριοι ἦλθον, καὶ ἔδοτε αὐτοῖς τὰς δέκα ναῦς[2]; καὶ τῶν πελταστῶν τὴν μίσθω-

berrime ſic vſurpant. Verum quaenam iſtaec dictio eſt ἐχορήγησε δραχμάς. noli dubitare duo illa vocabula καὶ ἐχορήγησε in vnum κατεχορήγησε eſſe contrahendum. καταχορηγεῖν ἀργύριον eſt aes in choregatum inſumere.

1. ὑπὲρ ἀμφοτέρων] ſe et patre, Nicophemo.

2. μνᾶς] Sic vulgo. Id demum eſt vero ſimillimum: Ariſtophanem, hominem priuati laris neque in re admodum lauta poſitum, vltro de proprio impendiſſe Drachmas 30,000 ſiue Talenta v: Ciuitatem vero, ad quam eius ſocietatis fructus erat redundaturus, *decem minas.* O frugi rempublicam, cui potentiſſimae ciuitatis συμμαχία tam vili precio redempta eſt! Phu! *decem minas?* Atqui iam a teneris vnguiculis didici *Agrum* Atticum non eſſe ob pauciores *pignori oppoſitum.* Ter. *Phorm.* IV. 3. 56. non *Aediculam.* Id. *ibid.* IV. 3. 58. tantidem denique conſtitiſſe *ſupellectilem et ſumptum ad nuptias* ſuburbanas. Id. *ibid.* IV. 3. 61. *Pro Pſaltria* ergo *viginti minae* reuera *periere.* Id. *Adelph.* IV. 7. 24. *Male* denique *conciliatus*, *vietus*, *vetus*, *veternoſus ſenex ille Eunuchus*, *colore muſtellino*, pro quo miſellulus Phaedria *dinumerauit*, aut *dilapidauit* potius, *viginti.* Id. Pro mercede *centum minarum* Rhetoricam docuit Gorgias: Iſocrates *mille.* Vaenibat XII Equus, *Ariſtoph. Nub.* 21.

μίσθωσιν, καὶ τῶν ὅπλων τὴν ὠνὴν, παρέσχε τρισ-μυρίας δραχμάς. καὶ τούτων κεφάλαιον πάντων γί-γνεται,

Φέρ' ἴδω τί ὀφείλω; δώδεκα μνᾶς Πασίᾳ.
Τοῦ δώδεκα μνᾶς Πασίᾳ; τί ἐχρησάμην;
Ὅτ' ἐπριάμην τὸν κοππατίαν.

et *ibid.* 1226.

Τῶν δώδεκα μνῶν, ἃς ἔλαβες, ὠνούμενος
Τὸν ψαρὸν ἵππον.

Septuaginta emptum canem domi habuit Alcibiades. *Plutarch. in vita.* *Centenas* in coenam quotidie impendit Alexander Macedo. *Athen.* l. 4. *Ducentis* ſepultus eſt Timoleo. *Plutarch.* in vita. Non igitur de numis hic agitur: neque enim argentum ad hanc rem contulere Athenienſes, ſed *claſſem*, vt diſertiſſime probare poſſum ex hac ipſa oratione: Ὑμεῖς δὲ τριήρεις αὐτοῖς ἔδοτε, καὶ τἄλλα ἐψηφίσασθε. Ἀργυρίου δὲ εἰς τὸν ἀπόστολον ἠπόρουν. Lege itāque καὶ ἔδοτε αὐτοῖς τὰς δέκα ναῦς. Percommode quidem accidit, quod *Xenopho* eius rei memoriam conſeruauit, et emendationi noſtrae robur et aeternitatem dedit: nam de hac ſocietate inter Athenienſis et Cyprios eum loqui exiſtimo *Hellenic.* 4. vbi ait, Ὁ δὲ Τελευτίας — πλέων περιτυγχάνει Φιλοκράτει τῷ Ἐφιάλτου πλέοντι μετὰ δέκα τριήρων Ἀθήνηθεν εἰς Κύπρον διὰ ξυμμαχίαν τοῦ Εὐαγόρου — οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι φίλῳ χρώμενοι βασιλεῖ ξυμμαχίαν ἔπεμπον Εὐαγόρᾳ τῷ πολεμοῦντι πρὸς βασιλέα. At priuſquam manum de tabula, de *Scaligero* nonnihil, qui negat haec conficere ſummam μικροῦ λείποντος, talentorum xv. magnus enim ille Magiſter ad haec poſtrema verba obelum ſuum, ψεῦδος ſc. adleuit. Neſcio, quo pacto computat, quidni et nos, infimi licet ſubſellii, computemus quoque? Age.

γνεται, μικροῦ λείποντος, πεντεκαίδεκα τάλαντα.
39. ὥστε οὐκ ἂν εἰκότως ἡμᾶς αἰτιᾶσθε [3]. * ἐπεὶ [4] τῶν Κόνωνος, τῶν ὁμολογουμένων δικαίως ἀποφανθῆναι ὑπ' αὐτοῦ ἐκείνου, πολλαπλασίων δοκούντων * εἶναι [5],

	Tal.	Min.
Fundus et Aedes —	5	00
Χορηγήσας 5000 Drach. —	0	50
Τριηραρχ. 80 Min. —	1	20
Ἐν εἰσφοραῖς —	0	40
Sic. Exped. 100 Min. —	1	40
Cypr. Exped. 30,000 Drach.	5	00
	* 14	30

TAYLOR.

ἔδοτε αὐτοῖς τὰς δέκα μνᾶς] Satis ridiculum donum *decem minae* Legatis auxilium petentibus. Lege, τὰς δέκα ναῦς: ſcil. *triremes*, quarum ſupra meminit, ὑμεῖς δὲ τριήρεις αὐτοῖς (Legatis Cypriorum) ἔδοτε, καὶ τἄλλα ἐψηφίσασθε. Haec vero Parentheſi includenda ſunt, (ὅτε οἱ Κύπριοι, — δέκα ναῦς) vt recte *Vanderheidius*. MARKLAND.

3. ὥστε οὐκ ἂν εἰκότως] Legerem lubens: Ὥστε οὐκ ἂν εἰκότως ἡμᾶς αἰτιᾶσθε, εἰ τῶν Κόνωνος τῶν ὁμολογουμένων δικαίως ἀποφανθῆναι ὑπ' αὐτοῦ ἐκείνου, πολλαπλασίων δοκούντων, πλέον ἢ τρίτον μέρος φαίνεται τὰ Ἀριστοφάνους. Adiuuat Cod. *Coisl.* qui iſtud εἰ non agnoſcit in poſteriore loco, quod tamen in aliquo loco erat neceſſarium. TAYLOR.

4. ἐπεὶ] *quandoquidem*. ſic dedi de meo, pro vulgari ἐπί.

5. εἶναι] ſic dedi pro vulgari εἰ. quod a Coisl. et Vindob. abeſt.

πλέον ἢ τρίτον μέρος φαίνεται τὰ [6] Ἀριςοφάνους. καὶ οὐ προσλογιζόμεθα ὅσα αὐτὸς ἐν Κύπρῳ ἔσχε Νικόφημος, οὔσης αὐτῷ ἐκεῖ γυναικὸς καὶ θυγα- 42.
τρός· ἐγὼ μὲν οὐκ ἀξιῶ [7], ὦ ἄνδρες δικαςαὶ, οὕτω πολλὰ καὶ μεγάλα τεκμήρια παρασχομένους ἡμᾶς ἀπολέσθαι ἀδίκως. ἀκήκοα γὰρ ἔγωγε καὶ τοῦ πατρὸς καὶ ἄλλων πρεσβυτέρων, ὅτι οὐ νῦν μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ, πολλῶν ἐψεύσθη- 156.1
τε τῆς οὐσίας· οἱ ζῶντες [8] μὲν πλουτεῖν ἐδόκουν, ἀποθανόντες δὲ [9], πολὺ παρὰ τὴν δόξαν τὴν ὑμετέραν * ἐφάνησαν [10]. αὐτίκα [11] Ἰσχομάχῳ, ἕως ἔζη, πάν-

τες

6. φαίνεται τὰ] interponendum videtur ὄντα.

7. ἐγὼ μὲν οὐκ ἀξιῶ — ἡμᾶς ἀπολέσθαι ἀδίκως.] Forte, ἐγὼ μὲν οὖν ἀξιῶ ἡμᾶς οὐκ (vel μὴ) ἀπολέσθαι ἀδίκως. Vide tamen Orat. VII. ὑμᾶς δ' οὐκ ἀξιῶ τὸν αὐτὴν τούτῳ γνώμην ἔχειν: et quae ibi notaui. quibus adde quae attulit Doctiſſ. *Pearſonus* ad Symbol. Apoſtol. p. m. 53. MARKLAND.

8. οἱ ζῶντες] ſic dedi ad mentem Taylori. pro articulo vulgati dant καὶ.

9. ἀποθανόντες δὲ,] Obſerua τὸ ἀνακόλουθον: Verbo enim ſuo deficitur hic Nominatiuus, quaſi ſcriptum fuiſſet ἀποθανόντων δὲ, abſolute, *poſtquam vero mortui fuerint.* ſic paulo poſt, Καλλίας τοίνυν ὁ Ἱππονίκου, — τούτου τοίνυν τίμημα οὐδὲ δυοῖν ταλάντοιν ἐςί. Notum iſtud Actor. VII, 40. ὁ γὰρ Μωσῆς οὗτος — οὐκ οἴδαμεν τί γέγονεν αὐτῷ. MARKLAND.

10. ἐφάνησαν] ſic dedi de meo, pro vulgato ἐφάνη. terminatio σαν ſolet per ſiglam ſupra verſum poſitam exprimi, quam ſiglam praeteruideri perquam facile factu eſt. Poſt haec ſcripta, vidi meam coniecturam a Vindobonenſi confirmari.

τες ᾤοντο εἶναι πλείω ἢ ἑβδομήκοντα τάλαντα, ὡς ἐγὼ ἀκέω. * ἐνειμάσθην δὲ τὼ υἱέε [12] ἐδὲ δέκα τάλαντα

11. αὐτίκα, Ισχομάχῳ etc.] Sic diſtinguendum. αὐτίκα eſt *exempli gratia*, non *imprimis*, vt male Interpres. Sic ad fin. Orat. αὐτίκα, ὅτι ἵππευεν, οὐ μόνον etc. vbi iterum male, *ſimul atque equitare coepit.* Dion. Halicarnaſſeus περὶ Συνθέσ. Ονομ. ſegm. 19. ed. Lond. 1702. loco pulcerrimo: Κόρον γὰρ ἔχει καὶ τὰ καλὰ πάντα. ὥσπερ καὶ τὰ ἡδέα, μένοντα ἐν τῇ ταυτότητι· ποικιλλόμενα δ', ἐν ταῖς μεταβολαῖς ὡς ἀεὶ καινὰ μένει. Εν τοῖς μὲν οὖν τὰ μέτρα καὶ τὰ μέλη γράφεσιν ἐχ ἅπαντα ἔξεςι μεταβάλλειν, ἢ ἐχ ἅπασιν, ἐδ' ἐφ' ὅσον βέλονται αὐτίκα. τοῖς μὲν ἐποποιοῖς μέτρον ἐκ ἔξεςι μεταβάλλειν, etc. Totum locum adduxi, quia variis mendis laborat. Lege et diſtingue: ποικιλλόμενα δὲ ταῖς μεταβολαῖς, ὡς ἀεὶ καινὰ μένειεν. Τοῖς μὲν ἒν — ἐδ' ἐφ' ὅσον βέλονται· αὐτίκα, τοῖς μὲν ἐποποιοῖς etc. *exempli cauſa*, *carmina et verſus Lyricos ſcribentibus* ètc. Pro ὡς ἀεὶ legi quoque poſſet ὡσεὶ. iſta, ἢ ἐχ ἅπασιν, merito ſuſpecta ſunt. Voce αὐτίκα eodem more vtitur Dionyſius p. 192. 224. 240. eiuſdem operis: in quibus omnibus locis male vertitur. Idem quoque mendum in Lib. περὶ τὸν Δημοσθ. δεινότ. p. 178. Ed. Sylb. τοῖς πρώτοις. αὐτίκα, Προσπεμφθέντες κοινῇ etc. ita diſtinguendum, non τοῖς πρώτοις αὐτίκα. Apud Xenophontem quoque paſſim occurrit haec vox, eodem ſignificatu: male enim ibi vertitur *primum*. MARKLAND.

12. ἐνειμάσθην τὼ υἱέε] ſic, in duali, tam verbi, quam ſubſtantiui et articuli, dedi de meo (nam υἱεὺς in duali contractionem haud patitur) pro vulgari ἐνειμάσθη (in ſingulari) τῷ υἱεῖ. duo filii patrimonium inter ſe partiebantur.

λαντα ἑκατέρῳ ἀποθανόντος. Στεφάνῳ δὲ τῷ Θαλλοῦ ἐλέγετο εἶναι πλέον ἢ πεντήκοντα ταλάντων [13], ἀποθανόντος δ' ἡ οὐσία ἐφάνη περὶ ἕνδεκα τά- 6.
λαντα. ὁ τοίνυν Νικίου οἶκος προσεδοκᾶτο εἶναι οὐκ ἔλαττον ἢ ἑκατὸν ταλάντων, καὶ τούτων τὰ πολλὰ ἔνδον ἦν [14].

Νική-

13. πλέον ἢ π. ταλάντων] aut ἢ eſt delendum, aut τάλαντα leg.

14. ἔνδον ἦν ·] Conſtructio vult εἶναι. ſcil. προσεδοκᾶτο. natus error ex prima ſyllaba ſubſequentis vocis. Ενδον vero eſt, quod vulgo dicimus *in ſpecie*, pecunia parata, vt apud nos ἀργὸν iacens. opponitur ei, quae eſt ἔξω, et ἐνεργὸν, foenore, vel mercibus, vel alio modo occupata. ſupra: ἦσαν δ' ἡμῖν ενδον ἑπτὰ μναῖ. Demoſthenes Orat. I. in Aphobum: ἀργυρίου δ' ενδον ὀγδοήκοντα μνᾶς, ſcil. κατέλιπεν ὁ πατήρ. et ita infra eadem Oratione. paſſim inuenies. Quae ſequuntur ita diſtinguo: Νικήρατος δ', ὅτ' ἀπέθνησκεν, ἀργύριον etc. *Niceratus vero, quando moriebatur, affirmauit ſe nihil argenti vel auri relinquere. praedia vero, quae filio reliquit* etc. ita verte οὐσίαν, *praedia*, *res ſoli, res immobiles;* quae opponuntur ἀργυρίῳ et χρυσίῳ. Nicerati, Niciae filii, cum laude meminit Demoſthenes Orat. in Midiam. Sed ille Niceratus erat ἄπαις. vnde pro καταλιπεῖν coniicio legendum eſſe καταλαβεῖν, *inueniſſe:* et verba iſta, *praedia vero quae filio reliquit*, intelligenda eſſe de praediis, quae Nicias Nicerato reliquit. De Niciae diuitiis vide Xenoph. p. 925. et Thucyd. VII. ad finem. Quae vero praecedunt, οὐκ ἔλαττον ἢ ἑκατὸν ταλάντων, recte habent; nec delendum, ἢ nec mutandum ταλάντων in τάλαντα. ita paulo ante, πλέον ἢ πεντήκοντα ταλάντων. Thucydides lib. II. ſegm. 13. οὐκ ἐλάσσονος (l. ἔλασσον) ἦν ἢ

Νικήρατος δ᾽ ὅτ᾽ ἀπέθνησκεν, ἀργύριον μὲν ἢ χρυ-
σίον οὐδ᾽ αὐτὸς ἔφη καταλιπεῖν οὐδέν· ἀλλὰ τὴν ου-
9. σίαν [15], ἣν κατέλιπε τῷ υἱεῖ, οὐ πλείονος ἀξία ἐςὶν
ἢ [16] τεττάρων καὶ δέκα ταλάντων. Καλλίας τοίνυν
ὁ Ἱππονίκου, ὃς [17], ὅτε νεωςὶ ἐτεθνήκει ὁ πατὴρ,
πλεῖςα τῶν Ἑλλήνων ἐδόκει κεκτῆσθαι, (καὶ, ὡς

Ss 5 φησι

πενταχοσίων ταλάντων· vbi Scholiaſtes notat, τὸ ἢ, περιττόν. MARKLAND.

Haud equidem contemnam ἦν. pleraque *erant*, non in re, verum tamen in opinione hominum famaque vulgari. ἦν pro ἐδόκει εἶναι.

15. ἀλλὰ τὴν οὐσίαν, ἣν κατέλιπε τῷ υἱεῖ, οὐ πλείονος ἀξία ἐςὶν ἢ τεττάρων καὶ δέκα ταλάντων.] Antiptoſis: τὴν οὐσίαν pro ἡ οὐσία. Ordo eſt, ἀλλ᾽ η ουσια, ἣν τὴν οὐσίαν κατέλιπε τῳ υἱεῖ, etc. et notabilis eſt locutio, quia egregie illuſtrat parem S. Pauli 1 Cor. X, 16. τὸν ἄρτον ὃν κλῶμεν, οὐχὶ κοινωνία τοῦ σώματος τοῦ Χριςοῦ ἐςίν; id eſt, ο αρτος, ὃν τὸν ἄρτον κλῶμεν, οὐχὶ etc. *panis ille, quem frangimus, nonne denotat participationem corporis Chriſti?* ita enim intelligendum puto ἐςιν. ſcil. *denotat, ſignificat:* vt Matt. XIII, 38. ὁ δὲ ἀγρὸς, ἐςιν ὁ κόσμος, *ſignificat mundum.* et ita in iſto, τοῦτό ἐςι τὸ σῶμά μου, *hoc denotat corpus meum:* et alibi paſſim, tam in Veteri quam Nouo Foedere. Haec vero Compoſitio, την οὐσίαν, ἣν κατέλιπεν, τον ἄρτον ὃν κλῶμεν, cum Articulo, rariorem puto. vſitatior iſta, οὐσίαν ἣν κατέλιπεν, ἄρτον ὃν κλῶμεν. MARKL.

16. ἀξιά ἐςιν ἢ] Poteſt Marklandi ratio probari. Quod ſi tamen durior videatur, en aliam dabo haud paulo molliorem, vt ſcil. legatur ἀξίαν ἴςε ἢ *noſtis non pluris aeſtimatam* (vel *deprehenſam,*) *quam* —

17. Καλλίας ὁ Ἱππονίκου, ὃς, ὅτε νεωςὶ ἐτεθνήκει

φησι[18], διακοσίων ταλάντων ἐτιμήσατο αὐτοῦ ὁ πάππος τότε) τούτου τανῦν[19] τίμημ᾽ οὐδὲ δυοῖν τα- 12.
λάντοιν

ὁ πατὴρ, πλεῖστα] ſic viſum mihi fuit reſtituere locum hunc, in vulgatis vitioſum ex eo, quod ὃς a ſede ſua vera aberrauit. Legitur enim ibi, non poſt nomen Hipponici, ad quem redit, ſed pone πατὴρ. Articulus ille ὃς redit ad Calliam, ad quem etiam αὐτοῦ redit, in illis αὐτοῦ ὁ πάππος.

18. ὥς φησι] Melius ὥς φασι. Atque ita ſum interpretatus. TAYLOR.

καὶ ὥς φησι διακοσίων ταλάντων ἐτιμήσατο αὐτοῦ ὁ πάππος, τότε τούτου τοίνυν etc.] Primo legendum ὥς φασι, *vt aiunt*. Deinde, ἐτιμήσατο, *aeſtimauit*: deeſt *iſum*, *quod* aeſtimauit, ſcil. τὰ χρήματα, τὴν οὐσίαν, τὰ ὄντα: quod vltimum forte latet in voce τότε: male enim Interpres Paſſiue accepit ἐτιμήσατο, et vertit *cenſebatur*, quaſi eſſet ἐτιμήθη. Sic Orat. III. την γὰρ ουσιαν τὴν ἑαυτοῦ ἅπασαν πεντήκοντα καὶ διακοσίων δραχμῶν ετιμησατο. Tota vero ſententia ita diſtinguenda videtur: Καλλίας τοίνυν ὁ Ἱππονίκου, ὅτε νεωστὶ ἐτεθνήκει ὁ πατὴρ, (ὃς πλεῖστα τ. Ε. ἐ. κεκτῆσθαι, καὶ, ὥς φησι, δ. τ. ἐ. α. ὁ π. τότε) τούτου τ. τ. οὐδὲ δυοῖν ταλάντοιν ἐστί. De τῷ ἀνακολούθῳ ſupra memini. MARKLAND.

Ego vulgatam φησὶ tuebor, ſubaudiens αὐτὸς, *vt ipſe*, Callias puta, *ait*. ſupererat enim Callias tum adhuc in viuis. quamquam vtique αὐτὸς additum mallem. Verba haec καὶ, ὥς φησι vsque ad τότε parentheſeos ſignis incluſi. In vulgatis ſic eſt interpunctum. ὁ πάππος, τότε τούτου τοίνυν —

19. τανῦν] ſic de meo dedi pro vulgari τοίνυν. manifeſto enim inter ſe opponuntur τότε et τανῦν. Curauerat cenſum bonorum ſuorum a cenſoribus in tabu-

λάντοιν ἐςί.[20] Κλεοφῶντα δὲ πάντες ἴςε[21], ὅτι πολλὰ ἔτη διεχείρισε τὰ τῆς πόλεως πάντα, καὶ προσεδοκᾶτο πάνυ πολλὰ ἐκ τῆς ἀρχῆς ἔχειν· ἀποθανόντος δ᾽ αὐτοῦ, οὐδαμοῦ δῆλα τὰ χρήματα. ἀλλὰ καὶ οἱ προσήκοντες καὶ οἱ κηδεςαὶ, παρ᾽ οἷς κατέλιπεν[22], ὁμολογουμένως πένητες εἰσί. Φαινόμεθα καὶ

las publicas referri (id enim eſt ἐτιμήσατο) τότε hunc temporis, cum ſcil. id fiebat.

20. οὐδὲ δυοῖν ταλάντοιν ἐςί] Suſpectum mihi tunc locum reddit ſummae exiguitas. Sed et Andocides et Plutarchus Vit. Alcibiad. narrant, Alcibiadem, qui Calliae ſororem vxorem habuit, poſt mortem Hipponici exegiſſe et abſtuliſſe a Callia *decem* talenta, quaſi ab Hipponico ſibi promiſſá, ſi *marem* ex filia eius procreauerit. Scio quidem Calliam poſtea ad pauperiem redactum fuiſſe; ſed non ὅτε νεωςὶ ἐτεθνήκει ὁ πατὴρ. maiorem igitur ſummam puto latere ſub iſto δυοῖν. De hac Familia vide erudite diſſerentem *Perizonium* ad Aelian. V. H. XIV, 16, et IV, 16. 23. *Callias Hipponici* Fil. cuius meminit Demoſthenes in Orat. περὶ Παραπρεσβ. et cui mulctam Quinquaginta Talentorum impoſuerunt Athenienſes, *auus* erat huius Calliae, de quo nunc agitur. MARKLAND.

21. Κλεοφῶντα δὲ πάντες ἴςε ὅτι διεχείρισε τὰ τῆς πόλεως πάντα,] Id eſt, πάντες δὲ ἴςε, ὅτι Κλεοφῶν διεχείρισε. Sic 1 Cor. XVI, 15. οἴδατε τὴν οἰκίαν Στεφανᾶ, ὅτι ἐςὶν ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας, i. e. οἴδατε, ὅτι ἡ οἰκία Στεφανᾶ ἐςιν etc. MARKLAND.

22. παρ᾽ οἷς κατέλιπεν] Si retinendum ſit iſtud παρ᾽, legere vtique ſuaderem, παρ᾽ οἷς κατελυσεν. Aliter, ſcripſiſſe videtur noſter, οἷς παντα κατέλιπεν. TAYLOR.

καὶ τῶν ἀρχαιοπλούτων πολὺ ἐψευσμένοι, καὶ τῶν νεωστὶ ἐν δόξῃ γεγενημένων. αἴτιον δέ μοι δοκεῖ εἶναι, ὅτι ῥαδίως τινὲς τολμῶσι λέγειν, ὡς ὁ δεῖνα ἔχει τάλαντα πολλὰ ἐκ τῆς ἀρχῆς. καὶ ὅσα μὲν περὶ τε- 18.
θνεώτων λέγουσιν, οὐ πάνυ θαυμάζω (οὐ γὰρ ὑπό γε ἐκείνων ἐξελεγχθεῖεν ἄν·) ἀλλ᾽ ὅσα ζώντων ἐπιχειροῦσι καταψεύδεσθαι. αὐτοὶ γὰρ ἔναγχος ἠκούετε ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ὡς Διότιμος ἔχοι τάλαντα τεττα- 21.
ράκοντα πλείω [25], ὅσα αὐτὸς ὡμολόγει, παρὰ τῶν ναυκλή-

Vulgata bene videtur habere. Subauditur e proximo τὰ χρήματα. Vult dicere, facultates a Cleophonte relictae aut nullae vſquam erant, aut, ſi quae erant tamen, erant certe apud eius neceſſarios et affines. Hi ſi nullas habebant ab eo ſibi relictas, nemo alius habebat, ſed nullas reliquerat Cleopho.

23. φαινόμεθα] poſt hoc voc. deeſt particula quaedam e genere concludentium, τοίνυν, vel οὖν, vel δή.

24. περὶ τεθνεῶτος] Scribe, τεθνεώτων. patet ex voce ἐκείνων. MARKLAND.

Praetuli pluralem ſingulari, qui eſt in vulgatis.

25. πλείω ὅσα] Lege, πλείω ἢ ὅσα. Sequitur, παρὰ τῶν ναυκλήρων καὶ ἐμπόρων. Forte, παρὰ τοῖς ναυκλήροις etc. nempe *foenore nautico* occupata. quod nos diceremus, *in manibus* nauclerorum etc. ſic ναυτικὰ ἑβδομήκοντα μνᾶς παρὰ Ξούθῳ, Demoſth. in Aphob. I. MARKLAND.

Etiam Taylor interpoſitum ibat ἤ. Non equidem refragabor, verum eo non perſanatus eſt locus. Non enim ſolummodo ſumma ementita, ſed etiam vera debebat edi. Nouimus quidem XL talenta famam Diotimo attribuiſſe, a nauiculariis et mercatoribus ipſi data, in eoque famam modum veri exceſſiſſe, et plus

ναυκλήρων καὶ ἐμπόρων [26]· καὶ ταῦτα, ἐπειδὴ ἦλθεν, ἐκείνου ἀπογραφέντος [27], καὶ χαλεπῶς φέροντος, ὅτι ἀπὼν διεβάλλετο, οὐδεὶς ἐξήλεγξε· δεο-
14. μένης μὲν τῆς πόλεως χρημάτων, ἐθέλοντος δὲ ἐκείνου λογίσασθαι. ἐνθυμεῖσθε τοίνυν, οἷον ἂν ἐγένετο, εἰ Ἀθηναίων * ἁπάντων [28] ἀκηκοότων, ὅτι τεττα-

dixiſſe, quam ipſe Diotimus fateretur ſe tuliſſe. verum non nouimus *quanto* plus. Hoc etiam debebat edi. num ergo ſic leg. eſt τετταράκοντα, *quadraginta talenta*, τριάκοντα πλείω *triginta talentis plura*, ὅσων (in genitiuo plurali, aut, ſi mauis, ἢ ὅσα) *quam quot talenta ipſe Diotimus ſe fateretur tuliſſe.* Vera ſi haec eſt lectio, Diotimus non tulit a mercatoribus praeterquam decem talenta; reliqua triginta mendax fama affinxit.

26. παρὰ τῶν ναυκλήρων καὶ ἐμπόρων] bene quidem habent hi genitiui. verum deeſt εἰληφέναι.

27. ἀπογραφέντος] επιγραφεντος legit doctiſſ. *Valeſ.* ad *Harpocr.* p. 279. quod nollem tanto viro, Iuriſque Attici adeo perito, excidiſſe vnquam. TAYLOR.

28. ἀπόντων] Delet Schott. Ceterum poſt Διότιμος credo nonnulla ſubeſſe. TAYLOR.

εἰ Ἀθηναίων ἀπόντων ἀκηκοότων etc.] Legendum ἀπόντος, abſolute, *illo abſente*, donec Diotimus peregre erat. Male *Schottus* omittendam hanc vocem putauit, vtpote natam ex ſequenti. Ita Lucae XXIV, 47. ἀρξαμένων ἀπὸ Ἱερουσαλήμ· ſic enim legendum cum MSS. aliquot, non ἀρξάμενον, quod nullam habet Conſtructionem. ἀρξαμένων, abſolute, ſcil. τῶν κηρύκων: quae vox includitur in praecedenti κηρυχθῆναι, prout fieri ſolet: *poſtquam inceperint* praedicatores *ab Hieruſalem.* Mox, εἶτα εἰ ἔπαθέ τι πλὴν καταπλεῦσαι etc. Recte *Stephanus* πρὶν pro πλὴν: et forte delendum εἰ. Paulo poſt pro ἀδίκως τε ſcribe γε. MARKL.

τετταράκοντα τάλαντα ἔχοι Διότιμος, εἶτα εἰ ἔπαθέ τι πρὶν καταπλεῦσαι δεῦρο. εἶτα οἱ προσήκοντες ἂν αὐτοῦ ἐν κινδύνῳ ἦσαν τῷ μεγίστῳ, εἰ ἔδει αὐτοὺς πρὸς τοσαύτην διαβολὴν ἀπολογεῖσθαι, μὴ 27
** εἰδότας*[29] *μηδὲν τῶν πεπραγμένων. αἴτιοι οὖν εἰσι καὶ ὑμῖν πολλῶν ἤδη ψευσθῆναι, καὶ νὴ Δία ἀδίκως γέ*[30] *τινας ῥᾳδίως*[31] *ἀπολέσθαι, οἱ τολμῶντες ψεύδεσθαι καὶ συκοφαντεῖν ἀνθρώπους ἐπιθυμοῦντες*[32]. *ἔπειτ᾽ οἴομαι ὑμᾶς εἰδέναι, ὅτι Ἀλκιβιά-* 30
δης τέτταρα ἢ πέντε ἔτη ἐφεξῆς ἐστρατήγει ἐπικρατῶν, καὶ νενικηκὼς Λακεδαιμονίους, καὶ διπλάσια ἐκείνῳ ἠξίουν αἱ πόλεις διδόναι, ἢ ἄλλῳ τινὶ τῶν στρατηγῶν· ὥστ᾽ ᾤοντο εἶναί τινες αὐτῷ πλέον, ἢ ἑκατὸν τάλαντα. ὁ δ᾽ ἀποθανὼν ἐδήλωσεν, ὅτι οὐκ ἀλη- 33
θὲς τοῦτο ἦν. ἐλάττω γὰρ οὐσίαν κατέλιπε[33] *τοῖς*

παισὶν

Dedi de meo *ἁπάντων*. In concione enim iſta iactata fuerant, vbi omnes, h. e. plerique ciues aderant.

29. *εἰδότας*] ſic dedi de meo, in accuſatiuo, pro vulgari *εἰδότες* in nominat.

30. *καὶ νὴ Δία ἀδίκως γε*] ſic de meo dedi pro vulgari *καὶ ἰδίᾳ ἀδίκως τε.*

31. *ῥᾳδίως*] malim *οὕτω ῥᾳδίως.*

32. *ἐπιθυμοῦντες*] referri poſſit ad *συκοφαντεῖν*, vt *τολμῶντες* refertur ad *ψεύδεσθαι*. verum minus haec ratio placet. praeſtat, ni fallor, vtrumque infinitiuum cum vno *τολμῶντες* copulare, alterum autem participium, *ἐπιθυμοῦντες*, accipere pro ſeorſim poſito et per ſe ſtante cauſamque rei reddente, quaſi ſi dixiſſet *δι᾽ ἐπιθυμίαν*, aut *διότι ἐπιθυμοῦσι*. *prae cupiditate*, quia cupidiores ſunt.

33. *ἐλάττω γὰρ οὐσίαν κατέλιπε* etc.] Ita queritur

παισὶν, ἢ αὐτὸς παρὰ τῶν ἐπιτροπευσάντων παρέλαβεν. ὅτι μὲν οὖν καὶ ἐν τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ τοιαῦτα ἐγίγνετο, ῥᾴδιον γνῶναι. φασὶ δὲ καὶ τοὺς
36. ἀρίστους καὶ σοφωτάτους μάλιστα ἐθέλειν μεταγινώσκειν. εἰ οὖν δοκοῦμεν εἰκότα λέγειν, καὶ ἱκανὰ τεκμήρια παρέχεσθαι, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, πάσῃ τέχνῃ καὶ μηχανῇ ἐλεήσατε. ὡς ἡμεῖς, τῆς μὲν διαβολῆς οὕτω μεγάλης οὔσης, ἀεὶ προσεδοκῶμεν κρα-
39. τήσειν μετὰ τοῦ ἀληθοῦς [34]· ὑμῶν δὲ μηδενὶ τρόπῳ ἐθελησάντων πεισθῆναι, οὐδ' ἐλπὶς οὐδεμία σωτηρίας ἐδόκει [35] ἡμῖν εἶναι. ἀλλὰ πρὸς θεῶν ὀλυμπίων, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, βούλεσθε ἡμᾶς δικαίως σῶσαι μᾶλλον, ἢ ἀδίκως * ἀπολέσαι [36]. καὶ πιστεύετε τού-
42. τοις ἀληθῆ λέγειν, οἳ ἂν καὶ σιωπῶντες ἐν ἅπαντι τῷ βίῳ παρέχωσι σώφρονας σφᾶς αὐτοὺς καὶ δικαίους. περὶ μὲν οὖν αὐτῆς τῆς γραφῆς [37], καὶ ᾧ

τρόπῳ

Alcibiades iunior apud Iſocratem Orat. *de Bigis*: ἀλλὰ τοῖς μὲν χρήματα κεκτημένοις, περὶ ζημίας, (ſc. ὁ κίνδυνός ἐστιν) τοῖς δ' απορως, ὥσπερ εγω, διακειμενοις, περὶ ἀτιμίας. MARKLAND.

34. Poſt ἀληθοῦς videtur ὑμῶν ἴσων καὶ κοινῶν τυχόντες deeſſe.

35. ἐδόκει] nullus dubito δοκεῖ in praeſenti eſſe leg. de προσεδοκῶμεν adhuc dubito, vtrum προσδοκῶμεν praeſens praeſtet.

36. ἀπολέσαι] ſic dedi de meo, pro vulgari ἀπολέσθαι.

37. γραφῆς poteſt hic accipi ſiue pro ἀπογραφῆς, quo ſenſu aliquoties in ſuperioribus Lyſias hoc vocabulum γραφὴ vſurpauit. Et profecto actor domum

τρόπῳ κηδεσταὶ ἡμῖν ἐγένοντο [38], καὶ ὅτι οὐκ ἐξήρκει
τὰ ἐκείνου [38 b]. εἰς τὸν ἔκπλουν, ἀλλὰ καὶ ὡς ἄλλο-
θεν προσεδανείσατο [39], ἀκηκόατε, καὶ μεμαρτύ- 157.1
ρηται ὑμῖν. περὶ δ' ἐμαυτοῦ βραχέα βούλομαι ὑμῖν
εἰπεῖν. ἐγὼ γὰρ ἔτη γεγονὼς ἤδη τριάκοντα, * οὔ-
τε [40] τῷ πατρὶ οὐδὲν πώποτε ἀντεῖπον, οὔτε τῶν
πολιτῶν οὐδείς μοι ἐνεκάλεσεν· ἐγγύς τε οἰκῶν τῆς 3.
ἀγορᾶς, οὐδὲ πρὸς δικαστηρίῳ, οὐδὲ πρὸς βουλευτηρίῳ,
ὤφθην οὐδεπώποτε, πρὶν ταύτην τὴν συμφορὰν γε-
νέσθαι. περὶ μὲν οὖν ἐμαυτοῦ τοσαῦτα λέγω. περὶ
δὲ τοῦ πατρὸς, ἐπειδὴ ὥσπερ ἀδικοῦντος [41] αἱ κατη-
γορίαι

Ariſtophanis pro ſua ἀπεγράψατο curauerat a cenſoribus et quaeſtoribus in tabulas referri, vt pro ſororis dote ſibi oppigneratam; ſiue in ſignificatu illo vulgari, quo actiones omnes publicas cum populo complectitur, ſiue illae ſunt pro populo, vt ſunt cauſae maieſtatis, ſiue etiam aduerſus populum, vt hic loci actor cum populo queritur ex titulo ἀδικίας, ſeu iniuriae ſibi a populo oblatae.

38. ἐγένοντο ad vtrumque, Nicophemum et Ariſtophanem, redit, ἐκείνου ad hunc ſolum.

38 b. ἐκείνων] Sic Stephanus. ἐκεῖνον *Ald.* animum aduertente Scal. Sed vnice vera eſt lectio Cod. *Coisl.* εκεινου, Ariſtophanis ſc. vt vidimus in ſuperioribus. TAYLOR.

39. προσεδανείσατο] Lege, προσεδανείσαντο, *inſuper foenerati ſunt.* MARKLAND.

Errauit vir doctus. bene habet vulgata. Solus Ariſtophanes deſignatur.

40. οὔτε] ſic dedi de meo, pro vulgari οὐδέ.

41. ὥσπερ ἀδικοῦντος] poſſit ferri. malim tamen ὡς περὶ ἀδικ.

6. γορίαι γεγένηνται, συγγνώμην ἔχετε, ἐὰν λέγω, ἃ ἀνήλωσεν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς φίλους. οὐ γὰρ 42 φιλοτιμίας ἕνεκεν, ἀλλὰ τεκμήριον ποιούμενος, ὅτι οὐ τοῦ αὐτοῦ ἐστιν ἀνδρὸς ἄνευ ἀνάγκης τε πολλὰ ἀναλίσκειν, καὶ μετὰ κινδύνου τοῦ μεγίστου
9. ἐπιθυμῆσαι ἔχειν τι τῶν κοινῶν. εἰσὶ δέ τινες οἱ προαναλίσκοντες, οὐ μόνον τούτου 43 ἕνεκεν, ἀλλ' ἵνα ἄρχειν ὑφ' ὑμῶν ἀξιωθέντες, διπλάσια κομίσωνται. ὁ τοίνυν ἐμὸς πατὴρ ἄρχειν μὲν οὐδεπώποτε ἐπεθύμησε, τὰς δὲ χορηγίας ἁπάσας κεχορήγηκε. τετρι-
12. ράρχηκε δὲ ἑπτάκις, εἰσφορὰς δὲ πολλὰς καὶ μεγάλας εἰσενήνοχεν. ἵνα δὲ εἰδῆτε καὶ ὑμεῖς, καὶ καθ' ἑκάστην ἀναγνώσεται 44. ἀκούετε, ὦ ἄνδρες δι-

κασταί,

42. οὐ γὰρ] ſubaudi a communi ταῦτα λέγω.

43. τούτου] ſcil. τοῦ προαναλίσκειν. ſolius reipublicae gratia, vt ſpontaneis ſuis contributionibus, vel praenumerationibus potius, ei ſuccurrant, aliud nil ſpectantes, quam ſalutem publicam.

44. καθ' ἑκάστην ἀναγνώσεται. ἀκούετε, ὦ ἄνδρες δικασταί, τὸ πλῆθος.] Scribe καθ' ἕκαστον, *ſingulatim.* Deinde legebatur Catalogus Impenſarum Nicophemi. poſt quae ſubdit, Ἀκούετε, etc. *Auditis, o iudices, quam multae impenſae fuerint.* Interpres male: *Audite, iudices, populum.* MARKLAND.

Copulam καὶ ante καθ' ἑκάστην abeſſe malim. Sed ipſum καθ' ἑκάστην bene habet. Subauditur εἰσφοράν. Poſt ἀναγνώσεται (ſcriba puta) deeſſe videtur titulus. ἀνάγνωσις vel κατάλογος τῶν εἰσφορῶν vel, tale quid aliud.

καςαὶ, τὸ πλῆθος. πεντήκοντα γὰρ [45] ἔτη ἐςὶν ὅσα ὁ πατὴρ αὐτοῖς χρήμασι καὶ τῷ σώματι τῇ πόλει ἐλειτούργει. ἐν οὖν τοσούτῳ χρόνῳ δοκοῦντάς [46] τι ἐξ ἀρχῆς ἔχειν, οὐδεμίαν εἰκὸς δαπάνην πεφευγέναι. ὅμως [47] δὲ καὶ μάρτυρας [48] ὑμῖν παρέξομαι. ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

45. γὰρ] Subiicit hoc, nil eſſe, quod corona tantam multitudinem atque magnitudinem contributionum ab actoris patre depenſarum miretur. Nam per quinquaginta iam annos eum contribuiſſe.

46. δοκοῦντάς τι ἐξ ἀρχῆς ἔχειν, οὐδεμίαν εἰκὸς δαπάνην πεφευγέναι·] Lego: δοκοῦντά τι ἐξ ἀρχῆς ἔχειν οὐδεμίαν οὐκ εἰκὸς etc. id eſt, *non veroſimile eſt, eum, ſi peculatûs reus fuiſſet, nullam impenſam refugiſſe:* quia, vt ſupra arguit, *non eſt eiuſdem hominis, nullâ incumbente neceſſitate multa impendere, et ſimul pecuniam publicam velle ſurripere.* ἔχειν τὶ ἐξ ἀρχῆς, per εὐφημισμὸν, *ex praefectura* vel *magiſtratu ſuo aliquid acquiſiuiſſe*, eſt, iniuſte opes reipublicae in rem ſuam conuertiſſe: quod ſupra vocat ἔχειν τὶ τῶν κοινῶν, et, τῶν ὑμετέρων ἔχειν, ſcil. τὶ, Orat. proxime ſequenti; quam vide. Elegans vero iſte vſus vocis τι, ſenſu malo. ſic Actor. XXV, 5. εἴ τι ἐςὶν ἐν τῷ ἀνδρὶ τούτῳ: *ſi quod eſt in viro crimen,* Vulgat. MARKLAND.

Penes me dubium nullum eſt, pro δαπάνην leg. eſſe δίκην, ad hunc modum. — ἔχειν, πῶς ἡμᾶς οὐδεμίαν εἰκὸς δίκην πεφευγέναι. Quod ſi ergo viſi fuiſſemus ex honoribus geſtis locupletati fuiſſe, qui conſentaneum ſit, nos, per tempus tam longinquum, ne ſemel quidem in ius fuiſſe vocatos?

47. ὅμως] quamquam hoc verum eſt, et inter omnes conſtat, nihilo minus tamen ego teſtibus id confirmabo.

48. μάρτυρας] at cuius rei? num, quod nunquam

ΤΥΡΕΣ. Τούτων συμπάντων κεφάλαιόν ἐστιν, ἐννέα τάλαντα καὶ δισχίλιαι δραχμαί. ἔτι τοίνυν
18. καὶ ἰδίᾳ τισὶ τῶν πολιτῶν ἀποροῦσι συνεξέδωκε θυγατέρας καὶ ἀδελφάς, τοὺς δ' ἐλύσατο ἐκ τῶν πολεμίων· τοῖς δ' εἰς ταφὴν παρεῖχεν ἀργύριον. καὶ ταῦτ' ἐποίει, ἡγούμενος εἶναι ἀνδρὸς ἀγαθοῦ ὠφελεῖν τοὺς φίλους, καὶ εἰ μηδεὶς μέλλοι εἴσεσθαι. νῦν δὲ
21. πρέπον ἐστὶ καὶ ὑμᾶς ἀκοῦσαί μου. καί μοι κάλει τὸν καὶ τόν [49]. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Τῶν μὲν οὖν μαρτύρων ἀκηκόατε· ἐνθυμεῖσθε δὲ, ὅτι ὀλίγον μὲν χρόνον δύναιτ' ἄν τις πλάσασθαι τὸν τρόπον τὸν αὑτοῦ, ἐν ἑβδομήκοντα δὲ ἔτεσιν οὐδ' ἂν εἷς λάθοι πονηρὸς ὤν. τῷ τοίνυν πα-
24. τρὶ τῷ ἐμῷ ἄλλα μὲν ἄν τις ἔχοι ἐπικαλέσαι ἴσως· εἰς χρήματα δὲ οὐδεὶς οὐδὲ τῶν ἐχθρῶν ἐτόλμησε πώποτε. οὔκουν ἄξιον τοῖς τῶν κατηγόρων λόγοις πι-

 στεῦσαι

honores neque ambiſſent, neque geſſiſſent? an, quod nunquam peculatus cauſam dixiſſent? vtrumuis decus ingens eſt, perſpicuumque modeſtiae et continentiae documentum. Sed nunc video, quid rei ſit. teſtes de ſummis pecuniariis teſtantur ab actoris patre in rempublicam collatis.

49. καὶ ὑμᾶς ἀκοῦσαί μου. καί μοι κάλει τὸν καὶ τόν. μάρτυρες] Mira deprauatio: nam admodum probabile puto ſcribi debere μαρτύρων, vel τῶν μαρτύρων, pro μου· Quin et ante ὑμᾶς deeſſe videtur τούτων, vel περὶ τούτων. Νῦν δὲ πρέπον ἐστὶ καὶ περὶ τούτων ὑμᾶς ἀκοῦσαι μαρτύρων: *nunc vero aequum eſt de his quoque vos audire teſtes*: ſed de Liberalitate patris in ciues egenos. πρέπον ἐστὶ, *par eſt, aequum eſt*, vt Matt. III, 15. οὕτω γὰρ πρεπον εστιν ἡμῖν etc. MARKLAND.

στεῦσαι μᾶλλον, ἢ τοῖς ἔργοις, ἃ ἐπράχθη [50] ἐν ἅπαντι τῷ βίῳ, καὶ τῷ χρόνῳ [51], * ὃν ὑμεῖς [52] σαφέστατον ἔλεγχον τοῦ ἀληθοῦς νομίσατε. εἰ γὰρ μὴ 27
ἦν τοιοῦτος [53], οὐκ ἂν ἐκ πολλῶν ὀλίγα κατέλιπεν. ἐπεὶ εἰ νῦν γε ἐξαπατηθείητε ὑπὸ τούτων, καὶ δημεύσαιθ' [54] ἡμῶν τὴν οὐσίαν, οὐδὲ δύο τάλαντα λάβοιτ' ἄν. ὥστε οὐ μόνον πρὸς δόξαν, ἀλλὰ καὶ εἰς χρημάτων λόγον λυσιτελεῖ μᾶλλον ὑμῖν ἀποψηφί- 30
σασθαι. πολὺ γὰρ πλείω ὠφεληθήσεσθε, ἂν ἡμεῖς ἔχωμεν. σκοπεῖτε δὲ ἐκ τοῦ παρεληλυθότος χρόνου, ὅσα φαίνεται ἀνηλωμένα εἰς τὴν πόλιν· καὶ νῦν ἀπὸ τῶν ὑπολοίπων τριηραρχῶ μὲν ἐγὼ, τριηραρχῶν δὲ ὁ πατὴρ ἀπέθανεν. πειράσομαι δ', ὥσπερ ἐκεῖνον 33
ἑώρων, ὀλίγα κατὰ μικρὸν παρασκευάσασθαι εἰς τὰς κοινὰς ὠφελείας. ὥστε τῷ γ' ἔργῳ [55] πάλαι

ταῦτ'

50. *τοῖς ἔργοις, ἃ ἐπράχθη ἐν ἅπαντι τῷ βίῳ*] Hic quoque, niſi fallor, excidit vox *αὐτῷ* ante *ἐπράχθη*. Deinde, pro *ὃ νῦν* ſcribe *ἃ νῦν*, ſc. *ἔργα*. MARKLAND.

51. *τῷ χρόνῳ*] non cohaeret cum *ἐν ἅπαντι τῷ βίῳ*, ſed cum *πιστεῦσαι*.

52. *ὃν ὑμεῖς*] ſic dedi de meo, pro vulgari *ὃ νῦν εἰς*. redit *ὃν* ad *χρόνῳ*. Ad vulgarem lectionem haec annotauerat Taylor. [*ὃ νυνὶ σαφέστατον*. abſque *εἰς*. quod vacat.]

53. *τοιοῦτος*] qualem ego nunc illum ad vos praedicaui.

54. *δημεύσαιθ'*] ſic dedi de meo, et teſtem nactus ſum Vindobonenſem. et ſic paulo poſt quoque, verſu 35. *δημεύσαιτε* reſtitui ex eodem et Coislin. pro vulgari *δημεύσετε*.

55. *τῷ τ' ἔργῳ πάλαι ταῦτ' ἐστι, καὶ οὔτ' ἐγὼ* etc.]

ταῦτ᾽ ἐστὶ, καὶ οὔτ᾽ ἐγὼ ἀφῃρημένος ἀδικεῖσθαι οἰήσομαι, ὑμῖν τέ [56] πλείους οὕτως αἱ ὠφέλειαι, ἢ εἰ δη-
36. μεύσαιτε. πρὸς δὲ τούτοις, ἄξιον ἐνθυμηθῆναι, οἵαν φύσιν εἶχεν ὁ πατήρ. ὅσα γὰρ ἔξω τῶν ἀναγκαίων ἐπεθύμησεν ἀναλίσκειν, πάντα φανήσεται τοιαῦτα, ὅθεν καὶ τῇ πόλει τιμὴ ἔμελλεν ἔσεσθαι. αὐτίκα, ὅτε ἵππευεν, οὐ μόνον ἵππους ἐκτήσατο λαμ-
39. προύς, ἀλλὰ καὶ ἀθλητὰς [57] ἐνίκησεν, Ισθμοῖ καὶ

Lego: ὥστε τῷ γ᾽ ἔργῳ πολλὰ ταῦτ᾽ ἔσται· καὶ οὔτ᾽ ἐγὼ etc. PARVA *mea, inquit, in Reipublicae commodum ita comparabo, vt reuera* MAGNA *futura ſint:* id eſt, Opes meas, quae paruae iam reſtant, Reipublicae temporibus et occaſionibus ita impendam, vt, licet paruae ſint, ex opportunitate earum pro magnis reuera haberi potuerint. MARKLAND.

Probo Marklandi τῷ γε, et ſic reformaui. Sed reliqua eius ad h. l. minus probo. πάλαι bene habet, ſed hoc male, quod ὑμέτερα poſt πάλαι deeſt. *reuera haec* [bona puta mea, de quibus nunc iure vobiſcum contendo] et fuerunt ſemper, et ſunt et erunt bona veſtra, tametſi ego ea poſſidere pergam. quoad dominium mea ſunt, quoad vſum fructum veſtra.

56. ὑμῖν τε] particulam hanc τε ſuffeci vulgari δέ. Ad ὠφέλειαι ſubauditur ἔσονται.

57. ἀθλητὰς] Potius ἀθλητάς. TAYLOR.

ἀλλὰ καὶ ἀθλητὰς ἐνίκησεν Ισθμοῖ καὶ Νεμέᾳ·] Legendum ἀθλητής, et de certaminibus *curulibus* intelligendum. MARKLAND.

Ad ἀθλητὰς ſubauditur ἵππους. num autem vulgata h. l. ſeruanda, an poſt illud voc. ἀθλητὰς addendum ſit οἷς, in dubio relinquam. Ego equidem hoc malim. vt ſententia ſit, equos habebat non ſolum ſplen-

Νεμέᾳ· ὥστε τὴν πόλιν κηρυχθῆναι. καὶ αὐτὸν στεφανωθῆναι. δέομαι οὖν ὑμῶν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, καὶ τούτων καὶ τῶν ἄλλων μεμνημένους ἁπάντων τῶν εἰρημένων, βοηθεῖν ἡμῖν, καὶ μὴ περιιδεῖν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἀναιρεθέντας [58]. καὶ ταῦτα ποιοῦντες, 42. τά τε δίκαια ψηφιεῖσθε καὶ ὑμῖν αὐτοῖς τὰ συμφέροντα.

didos, ſed etiam pugnatores, (in certaminibus vel ludis certare doctos) quibus in equis ille victoriam ludorum Iſthmicorum et Nemeorum abſtulit. Vulgatam qui defendere volent, hi poterunt hoc afferre, vt dicitur παῖδας et ἄνδρας νικᾷν, vbi de ludis agitur, ita quoque conſentaneum eſſe, vt dictum olim fuerit ἵππους νικᾷν. Verum tamen vt παῖδας ἀθλητὰς νικᾷν vſurpatum non fuit, neque ἄνδρας ἀθλητὰς νικᾷν, ſed ſolummodo παῖδας et ἄνδρας νικᾷν, ita quoque non videtur in vſu fuiſſe dictio, ἵππους ἀθλητὰς νικᾷν, ſed nude ἵππους. quare certum penes me quidem eſt, poſt ἀθλητὰς debere οἷς addi.

58. ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἀναιρεθέντας.] Forte, ἀφαιρεθέντας, *ſpoliatos*, facultatibus priuatos, vt ſupra, καὶ οὔτ' ἐγὼ ἀφῃρημένος ἀδικεῖσθαι οἰήσομαι. Sed et ἀναιρεθέντας probum forte eſt, eodem ſignificatu. Vide Demoſth. Orat. II. in Aphobum: εἰ δὲ μηδὲν τούτων ποιοίην, ἵνα ἐκ βραχείας οὐσίας λειτουργῶν, παντάπασιν ἀναιρεθείην, *omnino perderer.* Lyſias tamen, niſi fallor, nunquam ita ſcribit. MARKLAND.

ΛΥΣΙΟΥ

ΛΥΣΙΟΥ

ΥΠΕΡ

ΠΟΛΥΣΤΡΑΤΟΥ [1], ΔΗΜΟΥ ΚΑΤΑΛΥΣΕΩΣ

ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Polyſtratus, qui inter cccc *Tyrannos locum habuit, et rep. reſtituta grandi pecuniae ſumma damnatus erat, iterum in ius vocatus eadem de cauſa, a filio defenditur.*

Οὔ μοι δοκεῖ χρῆναι ὀργίζεσθαι ὑμᾶς τῷ ὀνόματι τῷ τῶν τετρακοσίων, ἀλλὰ τοῖς ἔργοις ἐνί-
6. ων. οἱ μὲν γὰρ ἐπιβουλεύσαντες ἦσαν αὐτῶν, οἱ δὲ

1. Vulg. Λυσίου ὑπὲρ Πολυστράτου λόγος. Titulum reſtituimus ex auctoritate *Harpocr.* in v. Πολύστρατος. Neque tamen *Mauſſaci* fides me mouet, qui verbis *Harpocrationis* adductus et hanc, quae ὑπὲρ Πολυστράτου inſcribi ſolebat, et illam alteram, quae δήμου καταλύσεως ἀπολογία (nam eiuſmodi etiam oratio hodie exſtat) in vnam conflare velit. Praeter multa, quae adferri poterunt, legentibus patebit in hac agi de dominatu τῶν cccc, in illa de tyrannide trigintauirali. Neque cum eodem doctiſſimo viro ſtatuere poſſum hanc orationem eſſe ἀκέφαλον, ſiquidem *Lyſias*, vt *Dionyſii Halic.* teſtimonio vtar, cui et *Hermogenis* auctoritas accedere poteſt, ἀπροοιμιάστως ποτὲ εἰσέβαλλε. TAYLOR.

Haec Oratio, praeter mendas in Contextu, man-

μήτε ἵνα [2] τὴν πόλιν μηδὲν κακὸν ἐργάσαιντο, μήθ'
ὑμῶν μηδένα, ἀλλ' εὖνοι ὄντες, εἰσῆλθον εἰς τὸ βου-
λευτήριον. ὧν εἷς ὢν οὗτος τυγχάνει Πολύστρατος. οὗ-
τος γὰρ [3] ᾑρέθη μὲν ὑπὸ τῶν φυλετῶν, ὡς χρηστὸς 9.
ὢν ἀνὴρ καὶ περὶ τοὺς δημότας καὶ περὶ τὸ πλῆθος
τὸ ὑμέτερον· κατηγοροῦσι δὲ αὐτοῦ, ὡς οὐκ εὔνους ἦν τῷ
πλήθει τῷ ὑμετέρῳ, αἱρεθεὶς ὑπὸ τῶν φυλετῶν, οἳ
ἄριστα διαγνοῖεν [4] περὶ σφῶν αὐτῶν, ὁποῖοί τινες
εἰσίν. οὗτος δὲ τίνος ἂν ἕνεκεν ὀλιγαρχίας ἐπεθύ- 12.
μησε; πότερον [5] ὡς ἡλικίαν εἶχε, λέγων τὶ δια-
πράτ-

ca etiam eſt pluribus in locis. Defectus aliquot vnius vel duarum vocum ex ipſo Argumento et Ratione facile ſuppleri potuerunt: de caeteris, ſpectandi Codices. MARKLAND.

2. ἵνα μήτε] Lego μήτε ἵνα. Quod longe aliud eſt, et huic loco conuenit magis. TAYLOR.

3. ᾑρέθη] ſcil. εἷς τῶν τετρακοσίων.

4. διαγνοῖεν] adde ἄν, quod nimis crebro deeſt Lyſiae, culpa non ipſius, ſed librariorum.

5. πότερον κ. τ. λ.] Locus in hunc diem ſalebroſus et perperam intellectus. Contenditur Polyſtratum neque *per aetatem*, neque *propter flagitia* anteactae vitae, (quibus fere cauſis adducti homines nouis rebus ſtudere ſolent) in ſocietatem τῶν cccc acceſſiſſe. Qui hic in plura capita rem diſpertiunt, totam orationis venuſtatem conuellunt. Diſpertiunt autem, qui cum vulgatis libris legunt, πότερον ὡς ἡλικίαν — ἢ τῷ σώματι πιστεύων — ἢ καὶ τοὺς ἄλλους — et quae ſequuntur. Tu legas, primum Schotto monente, pro λέγων, θέλων: deinde autem ἀλλ' ὁρᾶτε αὐτοῦ τὴν ἡλικίαν, ἢ καὶ τοὺς ἄλλους ἱκανὸς (vel cum Cod. *Steph.* et *Coisl.* ἱκανός ἐστιν) ἀποτρέπειν τούτων. Mox in iſtis,

πράττεσθαι παρ᾽ ὑμῖν, ἢ τῷ σώματι πιςεύων [6],

διὰ τὰ πρόσθεν ἁμαρτήματ᾽ αὐτȣ̃ ἕνεκ᾽ ἂν ἔπραττε, lege ἐκεῖν᾽ ἂν ἔπραττε: Tum autem porro, pro αὐτȣ̃ ἕνεκα, αὑτȣ̃ ἕνεκα. Quod autem ad finem periodi reſtituere velit Schottus μηδὲ διὰ τὰ πρόσθεν ἁμαρτήματα, in contrarium omnino abeo, neque ſupplendum aliquid, ſed potius exterminandum iudico. Iſta enim διὰ τὰ πρόσθεν ἁμαρτήματα margini adlita fuiſſe credo ad dilucidandum μηδὲ τȣ́των ἕνεκεν. Tu, conſulta interpretatione noſtra, de his omnibus diiudica. TAYLOR.

πότερον ὡς ἡλικίαν εἶχε, λέγων τὶ διαπράττεσθαι παρ᾽ ὑμῖν;] Scribe: πότερον, ὡς ἡλικίας εἶχε, θέλων τὶ, etc. *Vtrum ea qua erat aetate, cupiens aliquid conſequi apud vos?* id eſt, aliquid *iniqui*, et parum *ciuilis.* De voce τὶ, ſenſu malo, dixi aliquid ad Orat. praecedentem. ὡς ἡλικίας εἶχε, vt apud Dion. Halicarnaſſeum in Lyſia: ὡς ἐγὼ δόξης ἔχω, *vt mea fert opinio.* Lucianus in Somn. p. 2. ὡς ἕκαςος γνώμης ἢ ἐμπειρίας εἶχεν. Philo Vit. Moſ. lib. I. ὡς εὐσεβείας ἔχει καὶ ὁσιότητος. *Schottus* quoque coniecerat θέλων pro λέγων. Legi quoque poteſt παρ᾽ ὑμῶν, *a vobis.* Deeſt vero aliquid poſt hanc ſententiam. eſt enim Ὑποφορὰ, cui debuit occurrere Oratoris ἀπάντησις ſeu Reſponſio, vt in ſequenti ſententia factum videmus: *An corpori fidens, vt veſtrûm aliquem iniuriâ afficeret?* cui reſpondet: *Atqui aetatem eius videtis*, etc. ita et hoc loco factum oportuit: ſed haec exciderunt. MARKL.

Facile quidem ſit ita emendare, ὡς ἡλικίας ἔτως ἔχων, ὥςε λέγων (id eſt διὰ τῶν λόγων) Verumtamen non video, quid ἡ ἡλικία admodum faciat πρὸς τὴν τῶν λόγων δύναμιν. Senes perinde dicendo valere poſſunt atque iuuenes, et interdum valent plus etiam.

ἵνα ὑβρίζοι εἰς τῶν ὑμετέρων τινά; ἀλλ' ὁρᾶτε αὐτοῦ τὴν ἡλικίαν [7]. ἢ καὶ τοὺς ἄλλους ἱκανός ἐστιν ἀποτρέπειν τούτων; ὅστις μὲν οὖν ἄτιμος ὤν, κακόν τι ἐργασάμενος [8] ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ, ἑτέρας πολιτείας ἐπεθύμησε, διὰ τὰ πρόσθεν ἁμαρτήματα αὐτοῦ ἕνεκ' ἂν ἔπραττε [9]· τούτῳ δὲ τοιοῦτον οὐδὲν ἡμάρ-

6. πιστεύων] pendet hoc e praemiſſa interrogatione ἐπεθύμησε τῆς ὀλιγαρχίας.

7. τὴν ἡλικίαν. ἢ καὶ τοὺς ἄλλους ἱκανὸς ἀποτρέπειν τούτων;] In MS. *Stephani* ἱκανός ἐστιν ἀποτρέπειν. Diſtingue et lege: τὴν ἡλικίαν, ἣ καὶ τοὺς ἄλλους ἱκανή ἐστιν ἀποτρέπειν τούτων. *atqui aetatem eius videtis, quae apta eſt ad dehortandum alios ab huiuſmodi facinoribus.* erat enim Polyſtratus Septuagenarius, frigidae et cautae aetatis. Hanc γνώμην et verba, ſua fecit Iſocrates Panath. p. 476. πάντων δὲ μάλιστα της ηλικιας τῆς παρούσης, ἣ τους αλλους πέφυκεν αποτρεπειν. MARKL.

Addidi ἐστιν. Porro aut ἱκανή cum Marklando eſt legendum, (nam ἱκανὸς habet tria genera, et nuſquam pro adiectiuo duum generum vſurpatum reperitur,) aut ſi ἱκανὸς ſeruatur, (quod tum ad Polyſtratum redibit) legendum erit ᾗ in datiuo. *qua aetate ſua ſenili ſatis valet* Polyſtratus *alios abſterrere adeo*, nedum allicere.

8. ἐργασάμενος] id eſt διὰ τὸ ἐργάσασθαι, qui propter facinus aliquod a ſe perpetratum olim aliquando infamia notatus eſſet.

9. διὰ τὰ πρόσθεν ἁμαρτήματ' αὐτοῦ ἕνεκ' ἂν ἔπραττε.] Mirum, quid ſibi velit iſtud ἕνεκα, cum ante dixerit δια τὰ ἁμαρτήματ' αὐτοῦ. Bene vero quod ſententia proxime ſequens defectum huius loci euidenter oſtendit. Lege: διὰ τὰ πρόσθεν ἁμαρτήμαθ' αὐτοῦ

μάρτηται, ὥστε αὐτοῦ ἕνεκα μισεῖν τὸ πλῆθος τὸ ὑμέ-
18. τερον, ἢ τῶν παίδων. ὁ μὲν [10] γὰρ ἐν Σικελίᾳ ἦν, αἱ δ' ἐν

ἢ τῶν παίδων ἕνεκ' ἂν ἔπραττε. Sequitur enim: *Huic vero nil tale commiſſum eſt*, ὥστε αὐτῷ (l. αὐτοῦ) ἕνεκα μισεῖν τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον, ἢ τῶν παίδων: *vt propter* SE, *vel* FILIOS SVOS, *populum veſtrum odio haberet*: vnde clare patet haec vltima verba, ἢ τῶν παίδων, fuiſſe in priore ſententia: aliter enim non recte argumentabitur. Deinde; hoc Argumentum ita concludit, ὥστε μηδὲ τούτων ἕνεκα ἑτέρας πολιτείας ἐπιθυμῆσαι, διὰ τὰ πρόσθεν ἁμαρτήματα. Iterum deficit Argumentatio, ex Concluſione dimidiata. Scribe: μηδὲ τούτων ἕνεκα — ἐπιθυμῆσαι, μήθ' αὑτοῦ, διὰ τὰ πρόσθεν ἁμαρτήματα. Si adtente haec legas, vera, opinor, deprehendes. MARKLAND.

Argumentatio Marklandi mihi nimis ſubtilis videtur, vt ſatis non intelligam. Quoad ego iudicare poſſum, nihil hic deeſt. Ad ἔπραττε ſubauditur τοῦτο. feciſſet hoc, id eſt, res nouas appetiſſet, ſuimet ipſius cauſa, coactus a priſtinis illis facinoribus, quippe metuens, ne, ſtatu rerum manente quieto, illorum a ſe facinorum poenae repetantur. Polyſtrato autem res nouas moliendi cauſa nulla fuit, neque propter ipſummet, neque propter liberos. nam neque ipſe quicquam peccauerat, neque liberi.

10. ὁ μὲν γὰρ] ipſe actor ſeſe deſignat, ſic colligens. Alias inter ſeditionis cauſas aliis haec eſt, quod liberi ipſis ſunt, quos tutos praeſtare volunt ab alterius factionis iniuriis. Cauſa haec patri noſtro non fuit, neque potuit eſſe, cur nouis rebus ſtuderet. Nos enim tres fratres, liberi eius, tum Athenis non eramus, adeoque inimici noſtri nobis nocere non poterant. Cauſae igitur turbandi cum patri nullae eſſent, cenſendus non eſt libertati publicae inſidiatus fuiſſe.

δ' ἐν Βοιωτοῖς· ὥστε μηδὲ τούτων ἕνεκεν ἑτέρας πολιτείας ἐπιθυμῆσαι, μηδὲ [11] διὰ τὰ πρόσθεν ἁμαρτήματα. καὶ κατηγοροῦσι μὲν αὐτοῦ ὡς πολλὰς ἀρχὰς ἦρξεν, ἀποδεῖξαι δὲ οὐδεὶς οἷός τέ ἐστιν, ὡς οὐ καλῶς ἦρξεν. ἐγὼ δὲ ἡγοῦμαι, οὐ τούτους ἀδικεῖν ἐν 21.
τοῖς πράγμασιν [12] ἐκείνοις, ἀλλ' εἴ τις ὀλίγας ἄρξας ἀρχὰς, μὴ τὰ ἄριστα ἦρξε τῇ πόλει. οὐ γὰρ οἱ κα-

λῶς

11. ἐπιθυμῆσαι, μηδὲ διὰ] mediam vocem, quae vulgatis deeſt, addidi. poſt ἐπιθυμῆσαι vel in hac regione, deeſſe quoque videtur δοκεῖ.

12. τοῖς πράγμασιν ἐκείνοις, etc.] De hoc loco nihil tuti dicendum ſine MSS. Ex adiunctis Senſus facile perſpicitur: in Verbis ſupplendis ſumma incertitudo. Mox, οἱ δ' οὐχ ὑπέμειναν, etc. ante haec verba *Schottus* putat eſſe hiatum. mihi bene connecti videtur contextus, ſi recte capias οὐχ ὑπέμειναν, *non remanſerunt*, profugerunt αὐτοκατάκριτοι, ſponte exularunt: quod infra vocat οἴχονται, de eadem re: ἐκεῖνοι δὲ, σφῶν αὐτῶν προκαταγνόντες ἀδικεῖν, οἴχονται, ἵνα μὴ δοῖεν δίκην. Andocides de Myſter. initio fere: ὁπόσοι γὰρ μὴ ἠθέλησαν υπομειναι, καταγνόντες αὐτῶν ἀδικίαν, εἰκότως ἂν καὶ ὑμεῖς τοιαῦτα περὶ αὐτῶν γινώσκοιτε ὅσα (f. οἷα) καὶ αὐτοὶ περὶ σφῶν αὐτῶν ἔγνωσαν· ὁπόσοι δὲ πιστεύσαντες μηδὲν ἀδικεῖν, υπεμειναν, δίκαιοι ἐστὲ καὶ ὑμεῖς etc. vide et ſententiam proxime ſequentem, vbi plenius effert, ἀγῶνα τοσοῦτον ὑπομείνοι, et p. 3. ὁ δὲ πείσας υπομειναι, καὶ μη οιχεσθαι φεύγοντας, ἐγώ. et Xenophontem Hellen. V. p. 569. D. MARKLAND.

Dedi de meo τούτους [quod ad τοὺς καλῶς ἄρξαντας redit] ἀδικεῖν ἐν [non μὲν, quod vulgati dant] τοῖς πράγμασιν ἐκείνοις. qua dictione deſignat illa turbida reip. tempora, quibus cccc. eam exagitarunt.

λῶς ἄρχοντες προὐδίδοσαν τὴν πόλιν, ἀλλ' οἱ μὴ
δικαίως. οὗτος δὲ πρῶτον μὲν [13] ἄρξας ἐν Ὠρωπῷ,
14. οὔτε προέδωκε [14], καὶ ἑτέραν [15] πολιτείαν κατέστη-
σε, τῶν ἄλλων ἁπάντων, ὅσοι ἦρχον, καταπρο-
δόντων τὰ πράγματα. οἱ δ' οὐχ ὑπέμειναν [16], κα-
ταγνόντες σφῶν αὐτῶν ἀδικεῖν· ὁ δὲ ἡγούμενος μη-
δὲν ἠδικηκέναι, δίκην δίδωσι. καὶ τοὺς μὲν ἀδικοῦν-
27. τας οἱ κατήγοροι ἐκκλέπτουσιν, ἀργύριον λαμβά-
νοντες· παρ' ὧν δ' ἂν μὴ κερδαίνωσιν, ἀδικοῦντας
ἀποφαίνουσι [17]· καὶ ὁμοίας τὰς κατηγορίας ποιοῦν-
ται τῶν τε εἰπόντων γνώμην τινὰ ἐν τῇ βουλῇ καὶ
τῶν μή. οὗτος δὲ οὐδὲ γνώμην [18] οὐδεμίαν εἶπε πε-

ρὶ τοῦ

13. πρῶτον μὲν] expreſſis quidem verbis non ſequitur ἔπειτα δὲ, rebus tamen. nam alterum, quo actor vtitur ad defendendum Polyſtratum, hoc eſt, quod is non auffugerit, ſed iudicio ſe coram exhibuerit.

14. οὔτε προέδωκε] Si hic locus non ſit lacunoſus, legerem, οὔτε προέδωκε, οὔτε ἑτέραν πολιτείαν κατέστησε. TAYLOR.

15. καὶ ἑτέραν] non videtur καὶ cum οὔτε mutandum. vnus enim et idem eſt articulus, quod Polyſtratus Oropum non prodiderit Lacedaemoniis, neque in ea vrbe principatum ex eorum mente conſtitui paſſus ſit.

16. οἱ δ' οὐχ ὑπέμειναν] Schotto videtur hiatus eſſe. TAYLOR.

Ante haec verba videtur οὔτ' ἀπεδίδρασκε τὴν δίκην deeſſe. nam alias οὔτε pari ſuo deſtitutum pendet.

17. ἀδικοῦντας ἀποφαίνουσι] id eſt accuſant ὅτι ἀδικοῦσι. malim tamen ſic legi, οὐδὲν ἀδικοῦντας ἀποφ. deferunt quamuis inſontes.

18. οὐδὲ γνώμην] ne ſententiam quidem dixit in veſtram rempublicam, nedum vt grauiora patrauerit.

ρὶ [19] τοῦ ὑμετέρου πλήθους. ἐγὼ δ' ἡγοῦμαι ἀξίους εἶ- 30.
ναι τούτους μηδὲν πάσχειν ὑφ' ὑμῶν κακὸν, εἰ [20] ὑμῖν μὲν εὖνοι ἦσαν [21], ἐκείνοις δὲ οὐκ ἀπηχθάνοντο. τῶν γὰρ λεγόντων ἐναντία ἐκείνοις οἱ μὲν ἔφευγον, οἱ δὲ ἀπέθνησκον. ὥστε εἴ τις καὶ ἐβούλετο ἐναντιοῦσθαι ὑ- 33.
πὲρ ὑμῶν, τὸ δέος καὶ ὁ * φόνος [22] τῶν πεπονθό-

των

19. περὶ] Sententia poſtulat κατὰ *aduerſus*.

20. εἰ] Legendum οἱ, vt referatur ad τούτους, quod eſt ſolitarium. TAYLOR.

τούτους — εἰ ὑμῖν μὲν εὖνοι etc.] Forte, οἳ ὑμῖν. Sed εἰ poteſt denotare idem, quod ὅτι, vt Actor. XXVI, 23. εἰ παθητὸς ὁ Χριστὸς, εἰ πρῶτος etc. *quod paſſibilis Chriſtus ille*, *quod primus* etc. MARKLAND.

Bene videtur εἰ h. l. habere, idemque valere, atque ὅτι. *quod*, *propterea quod.* τούτους idem eſt atque τοὺς τοιούτους. qui ſcil. aduerſus rempublicam veſtram nil ſcelerati decreuerunt.

21. εὖνοι ἦσαν] planius dixiſſet λάθρα εὖνοι ἦσαν. nam in eo λάθρα vis et robur eſt argumentationis. quod *clam* vobis bene vellent, illos autem *clam* odiſſent. Hoc λάθρα cum abeſt, non ſtringit inſequens τῶν γὰρ λεγόντων ἐναντία. Non enim licebat aperte, neque voluntatem erga vos propenſam, neque animum illis infeſtum prae ſe ferre, quoniam, qui ipſis contraria ſciſcerent, aut repugnarent, alii exſilio, alii morte multabantur. Sed v. lib. var.

22. τὸ δέος καὶ ὁ φόβος τῶν πεπονθότων ἀπέτρεπε πάντας.] Hic quoque excidiſſe videtur aliquid. Forte: τὸ δέος το των κατηγορων, καὶ ὁ φόβος etc. Sic infra: διὰ τὸ δέος το των κατηγορων. et rurſus: τὸ δέος αὐτοὺς ποιεῖ τό, τε ὑμέτερον καὶ το των κατηγορων, μὴ ἐπιδημεῖν, ἀλλὰ στρατεύεσθαι. MARKLAND.

των ἀπέτρεπε πάντας. ὥςε οἱ πολλοὶ [23] πάντα ἐγίγνωσκον αὐτῶν. τοὺς μὲν γὰρ ἐξήλαυνον αὐτῶν, τοὺς δὲ ἀπεκτίννυον. οἱ δὲ ἐκείνων ἔμελλον ἀκροᾶ-
36. σθαι, καὶ μηδὲν ἐπιβουλεύειν, μηδὲ ἐξαγγέλλειν, τούτους ἂν καθίσαντο [24]. ὥςε οὐκ ἂν ῥᾳδίως μετέςη ἂν ὑμῖν ἡ πολιτεία [25]. ὅσοι οὖν δίκαιοί εἰσιν, ὧν ὑμῖν εὖνοι.

Pro φόβος vulgari dedi de meo φόνος. metus, et caedes eorum, quibus id calamitatis obuenerat, vt capite luerent.

23. οἱ πολλοὶ] ου πολλοί. Schott. Credo autem facile totum locum eſſe lacerum valde. TAYLOR.

ὥςε οἱ πολλοὶ etc.] *Schottus* legit οὐ πολλοί. Verius puto, οὔτε οἱ πολλοί, etc. id eſt, neque *maior pars* ipſorum Quadringentorum in omnia eorum conſilia admittebantur. Praeceſſit ὥςε paulo ante, et mox ſequitur. MARKLAND.

Pro ſimplici ἐγίνωσκον videtur κατεγίνωσκον leg. eſſe et αὑτῶν cum aſpero. οἱ πολλοὶ ſunt plebs. Sententia ſic erit haec. plebeii nihil non malorum ipſi ſibi a Quadringentis praeſagiebant: exſpectabant duriſſima et ſaeuiſſima quaeque.

24. τούτους ἂν καθίσαντο] pro particula ἂν legi malim αὖ *rurſus e contrario.*

25. ὥςε οὐκ ἂν ῥᾳδίως μετέςη ἂν ὑμῖν ἡ πολιτεία.] Lego et diſtinguo: ὥςε * * * * οὐκ ἂν ῥᾳδίως μετέςησεν ὑμῖν etc. plane enim deſunt nonnulla, ad hunc forte ſenſum: *itaque* ſi caeteri eodem animo fuiſſent, *non facile Reſpublica veſtra in aliam formam fuiſſet mutata.* Ita Orat. XXV. ὥςε εἰ πάντες τὴν αὐτὴν γνώμην ἔσχον ἐμοί, μηδένα ἂν ὑμῶν μηδεμιᾷ χρῆσθαι συμφορᾷ. Eadem fere ſententia. MARKLAND.

Humani quid hic paſſus eſt vir doctiſſimus, μετέςησεν exiſtimans idem ſignificare atque μετέςη. bene

εὖνοι ἦσαν, τούτων δίκην διδόναι. δεινὸν δέ μοι δοκεῖ εἶναι, εἰ τοῖς εἴπουσι περὶ τὸ πλῆθος [26] τὸ ὑμέτερον μὴ τὰ ἄριστα, ὁ μηδὲν εἰπὼν ταῦτα πείσεται. 39
καὶ ἐν μὲν ἑβδομήκοντα ἔτεσιν οὐδὲν ἐξήμαρτεν [27] εἰς ὑμᾶς, ἐν ὀκτὼ δ' ἡμέραις· καὶ οἱ μὲν τὸν βίον ἅπαντα πονηροὶ ὄντες, χρηστοὶ ἐν τῷ λογιστηρίῳ [28] γεγένηνται, πείσαντες τοὺς κατηγόρους, οἱ δ' ἀεὶ ὑμῖν [29]

χρη-

habet hic locus. nonnihil quidem offendit ἂν tam cito iteratum. verumtamen ἂν ſaepiſſime ita iteratur, vt alterum redundet; id quod vel pueris notum eſt.

26. περὶ τὸ πλῆθος] imo vero πρὸς τὸ πλ. aut περὶ τοῦ πλήθους.

27. ἐξήμαρτον] Lege ἐξαμαρτών. TAYLOR.

οὐδὲν ἐξήμαρτον εἰς ὑμᾶς,] Lego, ὁ οὐδὲν (vel ὁ μηδὲν, vt paulo ante) ἐξαμαρτὼν εἰς ὑμᾶς: *et qui per ſeptuaginta annos nihil in vos deliquit, per octo vero dies* tantum: ſcil. intrando in concilium Quadringentorum. Mox, ſcribe πατρὸς, litera minuta, non Πατρὸς: non enim Proprium eſt nomen. τοῦ πατρὸς eſt *patris* mei: *Filius* enim Polyſtrati hanc pro patre ſuo dixit, et ita in ſequentibus ſcribendum. MARKLAND.

Pro vulgari ἐξήμαρτον dedi de meo in tertia ſingulari ἐξήμαρτεν. ſcil. pater meus.

28. λογιστηρίῳ] Logiſterium erat curia τῶν λογιστῶν calculatorum, vbi defuncti magiſtratibus tenebantur a ſe geſtae reipublicae aut adminiſtrati aerarii publici rationes reddere. Hoc in tribunali ſedentes iudices, ait actor, qui largitionibus corruperit, et ſibi devinxerit, is quamuis fur et ſicarius, tamen abſoluitur.

29. ὑμῖν] ſitne idem atque πρὸς ὑμᾶς, an ἐν ὑμῖν leg. in dubio relinquam.

42. χρηστοὶ ἦσαν[30], οὗτοι πονηροί. καίτοι ἐν ταῖς[31] πρότερον κατηγορίαις τά τε ἄλλα κατηγόρησαν ψευδῆ τοῦ πατρὸς, καὶ συγγενῆ[32] Φρύνιχον αὐτοῦ εἶναι ἔφησαν. καίτοι εἴ τις βούλεται, ἐν τῷ λόγῳ τῷ ἐμῷ μαρτυρησάτω, ὡς[33] ἀναγκαῖον ὄντα Φρυνίχῳ.
159.1. ἀλλὰ γὰρ ψευδῆ κατηγόρουν[34]. ἀλλὰ μὴν[35] οὐδ' ἐκ παι-

30. aut poſt ἦσαν, aut poſt οὗτοι videtur νῦν deeſſe. Fuit cum ſuſpicarer ſic eſſe leg. οἱ δ' ἀεὶ ἐν ὑμῖν χρηστοὶ [ſcil. γεγονότες, vel πεφηνότες. vt οἱ ſit articulus, non poſtpoſitiuus, ſed praepoſitiuus, qui ſemper a veſtro conſeſſu declarati habitique fuiſſent homines frugi] πῶς νῦν εἴησαν ἂν οὗτοι πονηροὶ qui fiat, vt hi nunc ſint ſcelerati? Verum bene poteſt vulgata ſtare, ſi cum voce mirantis et ſtomachantis; aut cauillantis proferatur.

31. ἐν ταῖς] ſic dedi, omittens τε, quod vulgatae interpoſitum habent.

32. καὶ συγγενῆ] alius dixiſſet, καὶ δὴ καὶ συγγ.

33. aut delendum videtur ὡς, aut leg. ὡς εἰδὼς ἀναγκαῖον.

34. ἀλλὰ γὰρ ψευδεῖ κατηγόρῳ.] Vtinam mihi adeſſet Oedipus, qui haec diuinando complanaret! Nam in ſcriptis Codd. nihil quidquam ſpei eſt reliquum, et tamen haec verba manifeſte ſunt mendoſa. TAYLOR.

ψευδεῖ κατηγόρῳ· Lege, ψευδῆ κατηγόρουν, *falſam accuſationem intendebant.* ſupra, κατηγόρησαν ψευδῆ τοῦ πατρὸς. infra, ψευδῆ ἐμαρτύρουν. Aeſchines περὶ τῆς παραπρεσβ. p. 36. ὅτι δ' οὐ ψευδῆ μόνον κατηγόρηκεν, ἀλλὰ καὶ etc. Demoſthenes adu. Calliclem: τὰ ψευδῆ κατηγορεῖν νῦν τετόλμηκε. MARKLAND.

Ego dedi ſecundum Marklandum, cuius coniecturam Vindobonenſis confirmat, ψευδῆ κατηγόρουν, pro vulgari ψευδεῖ κατηγόρῳ.

35. ἀλλὰ μὴν οὐδ' —] idem eſt, ac ſi dixiſſet οὐ

παιδείας φίλος ἦν αὐτῷ. ὁ μὲν γὰρ ἐν ἀγρῷ πένης ὢν ἐποίμαινεν, ὁ δὲ πατὴρ ἐν τῷ ἄστει ἐπαιδεύετο. καὶ ἐπειδὴ ἀνὴρ ἐγένετο, ὁ μὲν ἐγεώργει, ὁ δ᾽ ἐλ- 3.
θὼν εἰς τὸ ἄστυ ἐσυκοφάντει· ὥστε μηδὲν ὁμολογεῖν τῷ τρόπῳ τῷ ἀλλήλων. καὶ ὅτ᾽ ἐξέτινε[36] τῷ δημοσίῳ, οὐκ εἰσήνεγκεν αὐτῷ τὸ ἀργύριον. καίτοι ἐν τοῖς τοιούτοις μάλιστα δηλοῦσιν, οἳ ἂν φίλοι ὦσιν. εἰ δ᾽ ἦν δημότης, οὐ δίκαιος διὰ τοῦτο βλάπτεσθαί ἐστιν ὁ πα- 6.
τήρ· εἰ καὶ μὴ ὑμεῖς[37] ἀδικεῖτε, ὅτι ὑμῶν ἐστι πολίτης. πῶς δ᾽ ἂν[38] γένοιτο δημοτικώτερος, ἢ ὅστις ὑμῶν

μόνον οὐ συγγενὴς ἦν ὁ Φρύνιχος τῷ πατρί, ἀλλ᾽ οὐδὲ φίλος ἐκ παιδείας. Significat non modo neceſſitudinem nullam ſanguinis inter Phrynichum et patrem interceſſiſſe, ſed ne familiaritatem quidem a puero in ludo literario contractam. Non eadem diſciplina vſos fuiſſe, non eundem ludum frequentaſſe. Conſtat inter omnes, amicitias a pueris in ludis literariis contractas omnium eſſe conſtantiſſimas atque firmiſſimas, et extremum vsque in ſenium produci.

36. ἐξέτινε] Phrynichus puta, vt εἰσήνεγκεν ad Polyſtratum redit. quaeſtum ſycophanticum qui exercerent, non poterant cauere, quominus ob falſa dicta teſtimonia, aut ob vexationes iniquas hominum inſontium, mulctis damnarentur.

37. εἰ καὶ μὴ ὑμεῖς ἀδικεῖτε etc.] Lege, εἰ μὴ καὶ, etc. *niſi vos quoque iniuſte agitis.* MARKLAND.

38. πῶς δ᾽ ἂν] Sententia media hic deeſt, a lectore quoque tacita cogitatione ſupplenda, in hunc ferme modum. ἔτι δὲ καὶ δημοτικὸς ἦν ὁ πατὴρ ἐν τοῖς μάλιστα, τοῦ Φρυνίχου τῷ δήμῳ μάλιστα ἐναντιουμένου. πῶς γὰρ ἄν τις μᾶλλον δηλώσειεν, ὅτι δημοτικός ἐστιν, ἢ — Pergit defenſor Polyſtrati argumentum accuſatoris re-

ὑμῶν ψηφισαμένων πεντακισχιλίοις παραδοῦναι τὰ πράγματα, καταλογεὺς ὢν ἐνακισχιλίους κατέ-
9. λεξεν; ἵνα μηδεὶς αὐτῷ διάφορος εἴη τῶν δημοτῶν [39]· ἀλλ' ἵνα [39 b.] τὸν μὲν βουλόμενον [40] γράφῃ·

ſutare, qui ex amicitia, quam inter Polyſtratum et Phrynichum fuiſſe commentus et mentitus fuerat, illum eadem ſtudia cum hoc fuiſſe ſectatum collegerat. Studia, ait, illis fuere longe diuerſiſſima. Phrynichus tyrannidem affectabat. in qua etiam cecidit. pater ciuilis fuit.

39. ἵνα μηδεὶς αὐτῷ διάφορος εἴη τῶν δημοτῶν. ἀλλ' ἵνα τὸν μὲν βουλόμενον γράφῃ· εἰ δέ τῳ etc.] Lego: οὐχ ἵνα — δημοτῶν, ἀλλ' ἵνα τὸν μὲν βουλόμενον * * * * ἐγγράφῃ· εἰ δέ τῳ etc. *non metu, ne offenderet quemquam contribulium, ſed* hoc animo, *vt ſi quis* ciuium *vellet* reipublicae ſuccurrere, *illum catalogo inſcriberet; ſi quis vero* ob res tenues *non poſſet, illi gratis donaret.* Deeſſe videtur vel λειτουργεῖν, vel ὅπλα παρέχεσθαι, ex Thucyd. VIII. ſegm. 97. Ed. Oxon. Διάφορος εἶναί τινι, eſt, *diſſidium cum aliquo habere.* Orat. VII. ἐμοὶ — διάφοροι περὶ τῶν ἐμῶν τυγχάνουσιν ὄντες. cui paulo ante opponit φίλοι. Pollux V, 20. ſegm. 115. διάφορός μοι ἐστὶν, ἀνεπιτήδειος, ἀνεπιτηδείως διάκειμαι πρὸς αὐτὸν, ὑπόπτως ἔχω, etc. vnde Heſychius διαφέρονται explicat μάχονται. Αἱ πρὸς ἀλλήλους διαφοραὶ, Orat. XXV. ἐχθρὸν καὶ διάφορον γεγενημένον, Demoſth. adu. Pantaenetum. MARKLAND.

39 b. ἵνα] Iſtud ſecundum ἵνα miras tenebras toti huic loco hactenus offudit, quare delendum eſſe iudico. TAYLOR.

40. βουλόμενον] ſcil. γράφεσθαι ἐν τοῖς βουλεύουσιν ἐν τοῖς πεντακισχιλίοις.

εἰ δέ τῳ μὴ οἷόν τ' εἴη[41], χαρίζοιτο. καίτοι οὐχ οἳ ἂν
πλείστους πολίτας[42] ποιῶσιν, οὗτοι καταλύουσι τὸν
δῆμον, ἀλλ' οἳ ἂν ἐκ πλειόνων ἐλάττους. οὗτος δὲ οὔ-
τε ὀμόσαι[43] ἤθελεν, οὔτε καταλέγειν[44], ἀλλ' αὐ- 12.
τὸν ἠνάγκαζον, ἐπιβολὰς ἐπιβάλλοντες καὶ ζημι-
οῦντες[45]· ἐπεὶ δὲ ἠναγκάσθη καὶ ὤμοσε τὸν ὅρκον,
ὀκτὼ ἡμέρας εἰσελθὼν εἰς τὸ βουλευτήριον, ἐξέπλει
εἰς Ἐρέτριαν, καὶ ἐδόκει ἐκεῖ τὴν ψυχὴν οὐ πονηρὸς
εἶναι ἐν ταῖς ναυμαχίαις· καὶ τετρωμένος δεῦρ' ἦλ- 15.
θε,

41. οἷόν τε] malim ἥδιον εἴη. Si cui minus eſſet volupe eo in codice ſcribi, eum rurſus poſtmodum expungendo, atque excuſando, gratificaretur, interim tamen gratiam penes eum, quem inuitum ſcripſiſſet, iniret, honore, quem illi habuiſſet.

42. πολίτας] loci ratio videtur potius βουλευτὰς ſuadere.

43. ὀμόσαι] iusiurandum illud dicere, quod ei dicendum erat, qui καταλογέως munus capeſſeret, quo ille ſacramento fidem obligabat, non alium, quam qui dignus ſibi fuiſſet viſus, in numero quinquies mille virorum eſſe ſcripturum.

44. καταλέγειν] munus καταλογέως, Recenſitoris ſuſcipere, h. e. eius, qui indicem conſcriberet eorum, quos idoneos atque dignos iudicaret, qui ſederent in collegio Quinquies mille virorum.

45. καὶ ζημιοῦντες] Eſtne ſuperuacaneum poſt illa, ἐπιβολὰς ἐπιβάλλοντες? eſtne ſcholium? videtur paene. Sin minus eſt, accipi debet pro, *illaſque mulctas exigentes*. De Eretria, quod ſtatim addit, id accipio ſic, Polyſtratum illuc iſſe miſſum, ſiue ad praeſidendum vrbi, ſiue cum imperio praeſidentium ibi copiarum militarium.

θε, καὶ ἤδη μετεπεπτώκει τὰ πράγματα. καὶ οὗτος μὲν οὔτ᾽ εἰπὼν γνώμην οὐδεμίαν, οὔτε πλέον ὀκτὼ ἡμερῶν ἐλθὼν εἰς τὸ βουλευτήριον [46], ὤφλε χρήματα τοσαῦτα· τῶν δ᾽ εἰπόντων ὑμῖν τἀναντία,
18. καὶ διὰ τέλους ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ὄντων, πολλοὶ ἀποπεφεύγασι. καὶ οὐ φθονῶν τούτοις λέγω, ἀλλ᾽ ἡμᾶς [47] ἐλεῶν· οἱ μὲν γὰρ δοκοῦντες [48] ἀδικεῖν, ἐζημέ-

46. ελθων εἰς τὸ βουλευτήριον] Supra dicit init. Orat. εισηλθον εἰς τὸ βουλευτήριον. et paulo ante, ὀκτὼ ἡμέρας εισελθων εἰς τὸ βουλευτήριον. et infra, ἐν ὀκτὼ ἡμέραις εισελθων εἰς τὸ βουλευτήριον, ᾤχετο ἐκπλέων. Vide, quae notaui ad init. Orat. III. Demoſthenes in Euergum: ελθων εἰς τὴν βουλὴν, τάς τε πληγὰς ἔδειξα, etc. Nihil igitur muto. MARKLAND.

47. ἡμᾶς] ſic dedi pro vulgari ὑμᾶς.

48. οἱ μὲν γὰρ δοκοῦντες ἀδικεῖν,] Scribe, μὴ δοκοῦντες ἀδικεῖν· quibus mox opponuntur οἱ δ᾽ ἠδικηκότες. Vide Orat. VI. MARKLAND.

Ego δοκοῦντες ἀδικεῖν h. l. accipio pro iis, qui viſi fuiſſent iudicibus in noxa vtique eſſe, eorumque ſententia fuiſſent perculſi. His opponit mox alios, quos, ſi fides habenda eſt libris noſtris, ἠδικηκότας appellat. ego vero ſuſpicor leg. eſſe ἠδικηκόσιν ἑαυτοῖς συνειδότες. qui ipſi ſibi reatus contracti conſcii eſſent. In dictione δοκεῖν ἀδικεῖν ſubauditur τοῖς κριταῖς. Sententia haec eſt. Alii rei facti, cum fuiſſent a iudicibus damnati, poenas tamen effugerunt, quoniam gratioſi apud populum viri, ob ſtrenuam in periculis populi praeſtitam operam, eos deprecati ſunt. alii, quamuis ipſi ſibi conſcii eſſent culpae ſuae, tamen ne in iudicium quidem vocati, aut certe damnati non fuerunt, quia accuſatores pecunia redimebant, vt aut accuſationem

τημένοι εἰσὶν ὑπὸ τῶν ὑμῖν προθύμων ἐν τοῖς πράγμασι γενομένων· οἱ δ' ἠδικηκότες, ἐκπριάμενοι τοὺς κατηγόρους, οὐδὲν ἔδοξαν ἀδικεῖν. πῶς ἂν οὖν οὐκ ἂν 21.
δεινὰ[49] *πάσχοιμεν; καὶ κατηγοροῦσι μὲν τῶν τετρακοσίων, ὅτι ἦσαν κακοί*[50]*· καίτοι ὑμεῖς*[51] *αὐτοὶ πεισθέντες ὑπὸ τούτων παρέδοτε τοῖς πεντακισχιλίοις, καὶ οἷς*[52] *αὐτοὶ τοσοῦτοι ὄντες ἐπείσθητε, ἕνα ἕκαστον τῶν τετρακοσίων οὐ χρῆν πεισθῆναι; ἀλλ' οὐχ* 24.
οὗτοι ἀδικοῦσιν, ἀλλ' οἱ ὑμᾶς ἐξηπάτων καὶ κακῶς ἐποίουν. οὗτος δ' ἐν πολλοῖς δηλοῖ ὑμῖν, ὅτι, εἴπερ τι νεωτερίζειν ἐβούλετο εἰς τὸ ὑμέτερον πλῆθος, οὐκ ἂν

ποτε

nullam inſtituerent, aut ſemel inſtitutam haud proſequerentur, ſed omitterent.

49. *πῶς ἂν οὖν οὐκ ἂν δεινὰ πάσχοιμεν;*] Videtur abundare prius *ἂν*, errore exſcriptoris: tametſi ſciam hanc particulam alibi geminatam. Orat. XXIV. *πῶς οὖν οὐκ ἂν δικαιότατος εἴην*, etc. MARKLAND.

50. *κακοὶ*] Koen. ad Corinthium p. 228. legi vult *κάκονοι* ſine cauſa.

51. *καίτοι ὑμεῖς αὐτοὶ πεισθέντες ὑπὸ τούτων παρέδοτε τοῖς πεντακισχιλίοις, καὶ οἱ αὐτοὶ τοσοῦτοι ὄντες ἐπείσθητε ἕνα ἕκαστον* etc.] Eego et diſtinguo: *καίτοι ὑμεῖς αὐτοὺς, πεισθέντες ὑπὸ τούτων, παρέδοτε τοῖς πεντακισχιλίοις· καὶ οἷς αὐτοὶ, τοσοῦτοι ὄντες, ἐπείσθητε, ἕνα ἕκαστον τῶν τετρακοσίων οὐ χρῆν πεισθῆναι;* Vulgo *οὐ χρὴ πεισθῆναι.* Caetera ex ductu Argumentationis refinximus. MARKLAND.

Ego *αὐτοὶ* tuebor, ſed poſt *ὑπὸ τούτων* addi velim *ὑμᾶς.* vos ipſi, horum Quadringentorum auctoritate moti, voſmet tradidiſtis Quinquies mille viris.

52. *οἷς*] ſic dedi ſecundum Marklandum pro vulgari *οἱ*, et in continenti *χρῆν*, pro vulgari *χρή*.

ποτε ἐν ὀκτὼ ἡμέραις [53] εἰσελθὼν εἰς τὸ βουλευτή-
27. ριον, ᾤχετο ἐκπλέων. ἀλλ' εἴποι ἄν τις, ὅτι κερδαίνειν ἐπιθυμῶν ἐξέπλευσεν, ὥσπερ ἔνιοι ἥρπαζον [54] καὶ ἔφερον. οὐδεὶς τοίνυν [55] ἂν εἴποι τις ὅπως τῶν ὑμετέρων ἔχει· ἀλλὰ πάντα μᾶλλον [56] κατη-

53. ἐν ὀκτὼ ἡμέραις] haec vocabula cum ᾤχετο ἐκπλέων cohaerent. die, ex quo curiam frequentare coepiſſet, octauo in naue abiit.

54. ὥσπερ ἔνιοι ἥρπαζον καὶ ἔφερον.] Forte deeſt οἱ: οἱ ἥρπαζον. Sed vix opus eſt. MARKLAND.

Mihi legendum videtur ὥσπερ ἔνιοι [ſubaudi a communi κερδαίνειν ἐπιθυμοῦντες ἐξέπλευσαν] οἱ τοὺς ξένους ἦγον καὶ ἔφερον. Nam ἄγειν καὶ φέρειν vſurpatur, non autem ἁρπάζειν καὶ φέρειν.

55. οὐδεὶς τοίνυν ἂν εἴποι τις ὅπως τῶν ὑμετέρων ἔχει·] *Stephanus*, εἴποι ὅπως τὶ τῶν etc. Non opus eſt, ea recte habet vulgata. ἔχει τῶν ὑμετέρων idem eſt, quod ἔχει τὶ τῶν ὑμετέρων. de qua Ellipſi dixi ad Orat. II. ἐδίδου τῶν ἑαυτοῦ. MARKLAND.

Fortaſſis leg. eſt οὐδεὶς τοίνυν ἂν εἴποι τὶ καὶ ὅτου τῶν συμμάχων τῶν ὑμετέρων ἔχει. nemo facile dixerit, quid et a quonam veſtrorum ſociorum Polyſtratus per vim et nefas ceperit.

56. πάντων μᾶλλον κατηγοροῦσιν] MS. πάντα. Scribe, πάντ' ἂν μᾶλλον κατηγορῶσιν etc. *ſed de quouis potius accuſare poſſunt, quam de iis, quae ad magiſtratum eius ſpectant.* MARKLAND.

Vulgati dant πάντων. quod ego equidem non monuiſſem. Taylor πάντα dedit. quod ſi neceſſe erat facere, debebat etiam ἀλλὰ reformare et ἀλλ' εἰς πάντα dare. aut ſic, ἀλλὰ πάντα μᾶλλον, [ſcil. ποιοῦσιν] ἢ κατηγοροῦσιν εἰς τὴν ἀρχήν. alia omnia potius agunt, quam vt eius praefecturam arguant.

γορᾶσιν, ἢ εἰς τὴν ἀρχήν. καὶ οἱ κατήγοροι τότε μὲν ὀυδαμῆ εὖνοι ὄντες ἐφαίνοντο τῷ δήμῳ, ὀυδὲ ἐ- 30.
βοήθουν· νῦν δὲ ἡνίκα αὐτὸς ἑαυτῷ εὐνούστατός ἐστιν ὁ δῆμος, βοηθοῦσι, τῷ μὲν ὀνόματι, ὑμῖν, τῷ δὲ ἔργῳ, σφίσιν αὐτοῖς. καὶ μὴ θαυμάζετε, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὅτι τοσαῦτα ὤφειλε [57] χρήματα. ἐρήμην γὰρ αὐτὸν λαβόντες [58], αὐτοῦ τε καὶ ἡμῶν κατηγο- 33.
ροῦν-

57. ὤφειλε] imo vero ὦφλε. diuerſa iſta ſunt. ὀφ-λοῦσιν illi, qui in iudicio, ad mulctam dependendam condemnantur. ὀφείλουσιν autem, qui illam mulctam ſibi irrogatam nondum dependerunt, ſed adhuc debent.

58. ἐρήμην κ. τ. λ.] Vide ne ſit ἐρήμην γὰρ αὐτῷ λαχοντες. TAYLOR.

Non diſplicet Taylori coniectura prima ſpecie, verum ſi diligentius inſpicias, inuenias haud probabilem. Non enim de eo, qui abeſt, et neſcit ſe accuſari, vſurpatur haec formula ἐρήμην λαγχάνειν, ſed de eo, qui cum eſſet in ius vocatus, ſciretque ſibi ſtandum coram iudicibus certa die fore, volens atque ſciens copiam ſui iudicibus denegat, et ſe non ſiſtit. quae eſt contumacia; illa prior ignorantia. Bene ſi habet λαβόντες, male habet ἐρήμην. Contra ſi hoc bene, illud male. Aut ergo ἔρημον αὐτὸν λαβόντες leg. deſertum ab amicis et deſolatum cum deprehendiſſent Polyſtratum, aut ἐρήμην αὐτὸν λαθόντες (a verbo λανθάνειν) *ipſum neſcium, clam.* Conſtructio tum erit haec. εἷλον αὐτὸν ἐρήμην, [id eſt ἐπὶ προφάσει δίκης ἐρήμης, condemnarunt eum, h. e. perfecerunt, vt a iudicibus condemnaretur, titulo deſerti fori, ſeu actionis, vbi reus ſe paſſus eſſet deſiderari.] κατηγοροῦντες [id eſt διότι κατηγόρουν] propterea quod eumque nosque accuſabant, λαθόντες, ſcil. ἡμᾶς, id eſt λάθρα ἡμῶν, nobis neſciis.

ροῦντες εἷλον. τῷ μὲν γὰρ, οὐδ᾽ εἴ τις εἶχε μαρτυρίαν [59], εἶχε μαρτυρεῖν, διὰ τὸ δέος τὸ τῶν κατηγόρων· τοῖς δὲ καὶ τὰ ψευδῆ δεδοικότες [60] ἐμαρτύρουν. ἦ δεινά γ᾽ ἂν [61] πάθοιμεν, ὦ ἄνδρες δικα-
36. σαὶ, εἰ τοὺς μὲν οὐχ οἵους τε ὄντας ἐξάρνους εἶναι μὴ οὐ χρήματα ἔχειν ὑμῶν, τούτους μὲν ἀφῆτε ἀνδρὶ ἐξαι-

59. εἶχε] Credo ὑπεῖχε vel ἀνεῖχε, vel εἶλε demum. TAYLOR.

οὐδ᾽ εἴ τις εἶχε μαρτυρίαν, εἶχε μαρτυρεῖν, διὰ τὸ δέος etc.] Iterum videtur errore oculorum peccaſſe Librarius; repetendo vocem εἶχε pro alia aliqua: qualis eſſet ἐτόλμα μαρτυρεῖν. *Huic enim, qui teſtimonium potuerunt dicere, non auſi ſunt.* Sequitur: τοῖς δὲ καὶ τὰ ψευδῆ δεδοικότες ἐμαρτύρουν. Recte. Patri meo, inquit, teſtimonium *verum*, metu teſtium, negatum fuit: accuſatoribus vero etiam *falſa* teſtimonia, ex eodem metu teſtium, perhibebantur. Quare igitur mutaret *Schottus* δεδοικότες in δεδορκότες? vocem optimam, in vocem, quae, ſecundum proprietatem et vſum Graecae Linguae, huic loco conuenire nequaquam poteſt? Mox, pro δεινὰ ἄγαν πάθοιμεν recte *Stephanus* δεινά γ᾽ ἂν πάθοιμεν. Sic Orat. hac, ad finem: δεινὰ δ᾽ ἂν πάθοιμεν, εἰ etc. Demoſthenes contra Ariſtogit. I. ἦ δεινά γ᾽ ἂν πάθοιεν οἱ διὰ γραφὴν ἐγγεγραμμένοι μόνην. Paulo ante, pro αὐτοῦ τε καὶ ἡμῶν κατηγοροῦντες, forte legendum, οἱ αὐτοῦ τε καὶ ἡμῶν κατηγοροῦντες. MARKL.

Videtur leg. οὐδ᾽ εἴ τις εἶχε μαρτυρεῖν, ἐτόλμησε, διὰ τὸ δέος — Etiam in Vindobon. ſecundum εἶχε non reperitur.

60. ψευδῆ δεδοικότες] interponendum videtur μηδὲν. *falſa adeo, nil veriti, teſtabantur.*

61. δεινά γ᾽ ἂν] ſic dedi pro vulgari δεινὰ ἄγαν.

τουμένῳ· ἡμῖν δὲ αὐτοῖς τε προθύμοις γεγενημένοις περὶ τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον, καὶ τοῦ πατρὸς οὐδὲν ὑμᾶς ἠδικηκότος [62], οὐ χαριεῖσθε. καὶ εἰ μὲν ξένος τις ἐλθὼν ὑμᾶς ἢ χρήματα ᾔτει, ἢ εὐεργέτης ἀνα- 39
γραφῆναι ἠξίου, ἔδοτε ἂν αὐτῷ· ἡμῖν δὲ οὐ δώσετε ἡμᾶς αὐτοὺς [63] ἐπιτίμους ὑμῖν [64] γενέσθαι. εἰ δέ τινες κακόνοι ἐγένοντο εἰς τὰ ὑμέτερα πράγματα, ἢ γνώμην μὴ ἐπιτηδείαν εἶπον, οὐχ οἱ ἀπόντες [65] τού- 42
των

62. καὶ τοῦ πατρὸς etc.] Recte. tametſi ſcribere quoque potuiſſet τῷ πατρὶ. vt ὑμῖν. ſed ſubitam hanc a Caſu ad Caſum tranſitionem amant Attici. Sic Orat. XXV. ὥσπερ τῶν μὲν ἄλλων ἀδικούντων, ἄριστοι δὲ ἄνδρες αὐτοὶ γεγενημένοι. et alio modo Orat. XXVIII. ὥσπερ ὑμεῖς τὰ τούτων μισθοφοροῦντες, ἀλλ' οὐ τούτων τὰ ὑμέτερα κλεπτόντων. Sed haec omnia ſuperat iſtud Pauli Actor. XXII, 17. ἐγένετο δέ μοι ὑποστρέψαντι εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ προσευχομένου μου ἐν τῷ ἱερῷ, γενέσθαι με ἐν ἐκστάσει. Nimirum, vt ait Demetrius περὶ ἑρμην. ſegm. 65. τὸ μεγαλεῖον ἐν τοῖς σχήμασι, τὸ μηδὲ ἐπὶ τῆς αὐτῆς μένειν πτώσεως· *magnificum eſt in figuris, neque in eodem manere caſu.* MARKLAND.

63. αὐτοὺς] num αὖτις *rurſus.*

64. ὑμῖν] malim ἐν ὑμῖν. *decreto veſtro*, vi ſententiae a vobis de tribunali pronunciatae, quae ſententia vim legis habet.

65. ἅπαντες] πάντες. *Ald.* Sed ea lectio eſt vnice vera, quam in textum admiſimus. TAYLOR.

οὐχ οἱ ἅπαντες αἴτιοι εἰσίν·] Scribe, οἱ ἀποντες, *abſentes:* ſequitur enim, ἐπεὶ καὶ τοὺς παρόντας ὑμεῖς ἀπελύσατε. De qua vltima voce (ἀπελύσατε, *abſoluiſtis*) notanda κρίσις Iul. Pollucis VIII, 2. ſegm. 9. vbi inter voces, quae *abſolutionem* ſignificant, refert ἀφεῖναι, ἀπ-

των αἴτιοι εἰσίν· ἐπεὶ καὶ τοὺς παρόντας ὑμεῖς ἀπε-
λύσατε. οὐδὲ γὰρ εἴ τις τῶν ἐνθάδε μὴ τὰ ἄριστα λέ-
γων πείθει ὑμᾶς, οὐχ ὑμεῖς ἐστε αἴτιοι, ἀλλ' ὁ ἐξα-
πατῶν ὑμᾶς. ἐκεῖνοι δὲ, σφῶν αὐτῶν προκαταγνόν-
160.1. τες ἀδικεῖν, οἴχονται, ἵνα μὴ δοῖεν δίκην· καὶ εἴ
τινες ἄλλοι ἀδικοῦσιν, ἧττον μὲν ἐκείνων, ἀδικοῦσι δὲ,
τὸ δέος αὐτοὺς ποιεῖ τό, τε ὑμέτερον καὶ τὸ τῶν
κατηγόρων, μὴ ἐπιδημεῖν, ἀλλὰ στρατεύεσθαι·
ἵνα

ἀλλάξαι· τὸ γὰρ ἀπολῦσαι, inquit, ἰδιωτικόν· *eſt enim vox ἀπολῦσαι vulgare.* et tamen Dion. Halicarnaſſeus dicit Lyſiam eſſe τῆς Ἀττικῆς γλώσσης ἄριστον κανόνα, *optimam Attici ſermonis normam.* ſed, vt bene notat doctiſſ. *Hemſterhuſius* ad locum iſtum Pollucis, Nemo eſt tam elegans ac nitidus ſcriptor, cui non aliquid ex idiotico loquendi genere adhaeret. Fieri quidem poteſt, vt haec Oratio non ſit Lyſiae; vel vt eam non legerit Pollux: vel vt huius loci oblitus fuerit. Et ſane mirum mihi videtur, Pollucem, qui Lyſiam toties citat, ne in vna quidem, quod ſciam, harum, quae extant, Oratione eum citauiſſe. Sed quid dicemus de hoc loco politiſſimi Xenophontis, Ἀπομν. lib. IV. p. 816. E. οἱ Ἀθήνησι δικασταὶ πολλοὺς μὲν ἤδη μηδὲν ἀδικοῦντας, λόγῳ ἀχθεσθέντες, ἀπέκτειναν· πολλοὺς δὲ ἀδικοῦντας ἀπέλυσαν. et ita Hellen. V. p. 571. Nihilominus tamen vera eſſe poteſt Pollucis obſeruatio. Thucydides quoque hac voce vtitur ſenſu pari, lib. I. ſegm. 95. τῶν μὲν ἰδίᾳ πρός τινα ἀδικημάτων εὐθύνθη, τὰ δὲ μέγιστα ἀπολύεται, μὴ ἀδικεῖν· de Pauſania loquitur. His auctoritatibus ſe tuetur Lucas XXIII. 20. θέλων ἀπολῦσαι τὸν Ἰησοῦν. et comm. 16. παιδεύσας οὖν αὐτὸν ἀπολύσω. et ita paſſim Ille, et caeteri Euangeliſtae.

MARKLAND.

ἵνα ἢ ὑμᾶς πρᾳοτέρους ποιῶσιν, ἢ τούτους[66] πείθω- 3.
σιν. οὗτος δὲ ὑμῖν δίκην δέδωκεν, οὐδὲν ὑμᾶς ἀδικῶν, εὐθὺς μετὰ τὰ πράγματα[67]· ὅτε ὑμεῖς τε μάλιστα ἐμέμνησθε τῶν γενομένων, καὶ οὗτος ἐλεγχθήσεσθαι ἔμελλε, πιστεύων αὑτῷ μηδὲν ἡμαρτῆσθαι, ἀλλ' ἀγωνιεῖσθαι εὖ μετὰ τοῦ δικαίου. ὡς δ' ἦν δημο- 6.
τικός, ἐγὼ ὑμῖν ἀποδείξω. πρῶτον μὲν γὰρ ὅσων οὐδεμιᾶς στρατείας ἀπελείφθη, ἀλλ' ἐστρατεύετο, ὡς συνειδότες ἂν εἴποιεν οἱ δημόται· καὶ ἐξὸν αὐτῷ τὴν οὐσίαν ἀφανῆ καταστήσαντι, μηδὲν ὑμᾶς[68] ὠφε-

66. τούτους] ſcil. accuſatores.

67. εὐθὺς μετὰ τὰ πράγματα, ὅτε ὑμεῖς τε etc.] Ita diſtingue — πράγματα (ὅτε ὑμεῖς τε — ἔμελλε) πιστεύων ἀγωνιεῖσθαι εὖ μετὰ τοῦ δικαίου. Idem εὖ ἀγωνιεῖσθαι, quod καλῶς ἀγωνιεῖσθαι Orat. XIII. *bono cum periculo in hac cauſa verſari.* Paulo poſt pro ὅσων οὐδεμιᾶς *Stephanus* coniicit ἁπασῶν οὐδεμιᾶς. Mallem, τῶν ἁπασῶν ὅσων οὐδεμιᾶς· *non aberat in vlla omnium, quotquot fuerunt, expeditione.* Elegans pleonaſmus vocis ὅσων. ſic μυρίας οσας ἰδέας, et πλείστων οσων μυριάδων, Philoni lib. III. de Vita Moſis: et πάνθ' οσα λεγούσῃ, de Leg. Special. p. 539. Vtcunque legas, requiri videtur Articulus. MARKLAND.

Poſt πράγματα videtur ἐπανελθὼν aut ἐπανήκων excidiſſe, et poſt ὅσων, v. 7. ἐστρατεύσασθε.

68. μηδὲν κ. τ. λ.] Legerim cum Steph. et Cod. *Coiſl.* μηδὲν ὑμᾶς ὠφελεῖν, nam vtrique τὸ δὲ ſuſtulerunt, quod erat quidem importuniſſimum, et ſuſtulerunt etiam ὑμᾶς, quod erat tamen minus neceſſarium. TAYLOR.

μηδὲν δὲ ὑμᾶς ὠφελεῖν] Abundat δέ. vnde eam delet *Stephanus.* Forte leg. δή. MARKLAND.

9. ὠφελεῖν, εἵλετο μᾶλλον συνειδέναι ὑμᾶς [69]· ἵν', εἰ καὶ βούλοιτο κακὸς εἶναι, μὴ ἐξῇ αὐτῷ, ἀλλ' εἰσφέροι τε τὰς εἰσφορὰς, καὶ λειτουργοίη. καὶ ἡμᾶς παρεσκεύασεν, ὡς ἂν τῇ πόλει ὠφελιμώτατοι εἴημεν. καὶ ἐμὲ [70] μὲν εἰς Σικελίαν ἐξέπεμψεν, ὑμῖν δ' οὐκ

Deleui δὲ, quod vulgatae dant, ex auctoritate virorum doctorum et Vindobon.

69. συνειδέναι ὑμᾶς] ſcil. ἑαυτῷ φανερὰν ἔχοντι τὴν οὐσίαν.

70. καὶ ἐμὲ μὲν, κ. τ. λ.] Horridiuſcula ſunt, quae ſequuntur, et turbata omnia. Non diſplicebunt fortaſſe, quae proferat diuinatio. Καὶ ἐμὲ μὲν εἰς Σικελίαν ἐξέπεμψεν ὡς τοὺς ἱππέας· ὑμῖν δ' οὐκ ἐξῆν εἰδέναι, οἷος ἦν τ. ψ. ἕως τὸ στρατόπεδον σῶον ἦν. TAYLOR.

ὑμῖν δ' οὐκ ἦν, * * * ὥστ' εἰδέναι τοὺς ἱππέας etc.] Ita hunc locum ſigno, cum manifeſtus ſit defectus, vt mihi videtur. Mox pro διεφθάρη *Schottus* coniicit διεσπάρη. nihil muta. διεφθάρη enim melius opponitur τῷ, σῶον ἦν, quàm διεσπάρη. Sic Orat. XXI. αἱ νῆες διεφθάρησαν. et, τοὺς στρατιώτας διασπασθῆναι καὶ διαφθαρῆναι, Demoſth. Orat. περὶ τῶν ἐν Χερῥονήσῳ; vbi opponitur τὸ, εὐσθενεῖν. Noſter Orat. XXII. τὰς ναῦς διεφθάρθαι τὰς ἐν τῷ Πόντῳ· ita enim ibi reponendum ex MS. *Stephani*, pro ἐφθάρθαι. Sequitur: καὶ ἀνεσώθη εἰς τὴν Κατάνην, ἠλπιζόμην ὁρμώμενος ἐντεῦθεν. Scribe: καὶ ἀνεσώθην — ὡπλιζόμην ὁρμώμενος ἐντεῦθεν: *et ad Catanam ſaluus euaſeram, grauis armaturae miles inde profectus ſum.* recenſet enim facta ſua, quando erat ἱππεὺς, et quando ὁπλίτης. vnde hunc locum mox concludit ita, ὥστ' εἰδέναι πάντας, οἷος ἦν τὴν ψυχὴν ἱππεύων τε καὶ ὁπλιτεύων· ὧν τοὺς μάρτυρας παρέξομαι. Vulgo deeſt ὧν, quam vocem bene addidit *Stephanus*. MARKLAND.

δ' οὐκ ἦν, ὥστ' εἰδέναι [τοὺς ἱππέας,] οἷος ἦν τὴν 12.
ψυχὴν ἕως τὸ στρατόπεδον σῶον ἦν· ἐπειδὴ δὲ
διεφθάρη καὶ ἀνεσώθην [71] εἰς τὴν Κατάνην, ἐλῃ-
ζόμην [72] ὁρμώμενος ἐντεῦθεν, καὶ τοὺς πολεμίους
κακῶς ἐποίουν. ὥστε τῇ θεῷ τε [73] τὰς δεκάτας ἐξαι-
ρεθῆναι πλέον ἢ τριάκοντα μνᾶς, καὶ τοῖς στρατιώ- 15.
ταις [74] εἰς σωτηρίαν, ὅσοι ἐν τοῖς πολεμίοις ἦσαν.
καὶ ἐπειδὴ Καταναῖοι ἠνάγκαζον ἱππεύειν, ἵππευον·
καὶ οὐδενὸς οὐδ' ἐνταῦθα κινδύνου ἀπελειπόμην, ὥστ'
εἰδέναι ἅπαντας, οἷος ἦν τὴν ψυχὴν, ἱππεύων τε
καὶ ὁπλιτεύων. ὧν ὑμῖν [75] τοὺς μάρτυρας παρέξο- 18.
μαι.

Mihi videtur locus ſic eſſe leg. ὑμῖν δ' οὐκ ἦν πως εἰδέναι οἷος ἦν τ. ψ. omiſſis duobus vocabulis τοὺς ἱππέας, quae a ſua vera ſede aberrarunt et huc irruperunt, pone ὑμῖν aliquot verſibus poſt collocanda in illis ὑμῖν τοὺς μάρτυρας παρέξομαι.

71. ἀνεσώθην] ſic, in prima perſona, dedi pro ἀνεσώθη, in tertia.

72. ἠλπιζόμην] F. ἐλῃζόμην. TAYLOR. Et ſic dedi.

73. τῇ θεῷ κ. τ. λ.] F. τῇ θεῷ τε εἰς δεκάτας — καὶ τοῖς στρατιώταις εἰς σωτηρίαν. TAYLOR.

74. καὶ τοῖς στρατιώταις εἰς σωτηρίαν, ὅσοι ἐν τοῖς πολεμίοις ἦσαν.] Videtur deeſſe aliquid. forte, τὰ εἰς σωτηρίαν etc. vt dicat, tantum captum fuiſſe praedae et pecuniae, quantum ſatis eſſet ad redimendos ex hoſtibus captiuos milites noſtros. MARKLAND.

Poſt τοῖς στρατιώταις videtur vocab. περιεῖναι deeſſe. et vt ſupereſſet, vnde milites poſſent e captiuitate redemti in patriam ad ſuos reuerti.

75. ὧν ὑμῖν] articulum, quo vulgatae carent, addidi. Poſt ὑμῖν mihi videri duo vocabula τοὺς ἱππέας

μαι. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Ἀκηκόατε μὲν τῶν μαρ-
τύρων, ὦ ἄνδρες δικασταί· οἷος δ᾽ εἰμὶ περὶ τὸ ὑμέ-
τερον πλῆθος, ἐγὼ ὑμῖν ἀποδείξω. ἀφικομένου γὰρ
ἐκεῖσε Συρακουσίου ὅρκιον [76] ἔχοντος, καὶ ἑτοίμου
21. ὄντος ὁρκοῦν, καὶ προσιόντος πρὸς ἕνα ἕκαστον τῶν
ἐκεῖ ὄντων, ἀντεῖπον εὐθὺς αὐτῷ· καὶ ἐλθὼν ὡς
Τυδέα, διηγούμην ταῦτα, καὶ συλλογὴν ἐποίει, καὶ
λόγοι οὐκ ὀλίγοι ἦσαν. ὧν δ᾽ οὖν ἐγὼ εἶπον καλῶ μάρ-
τυρας [77]. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Σκέψασθε δὴ καὶ
τοῦ

paulo ante a me vncis incluſa, vt loco non ſuo poſita, inſerenda eſſe, modo admonui.

76. *ὅρκιον*] aut eſt formula ſacramenti militaris, aut charta, *Creditiv* appellamus, fidem faciens iis, quibus exhibetur, eum, cui data ſit iſtaec charta, a magiſtratibus, quorum legatus eſſet, inſtructum eſſe auctoritate vel poteſtate milites conſcribendi et ſacramento adigendi.

77. *καλῶ μάρτυρας.*] Nunquam alibi, niſi fallor, ita loquitur, ſed ſemper *κάλει*. Orat. XXXI. *καί μοι καλει αὐτὸν Διότιμον.* et paulo poſt eadem Orat. *καλει μοι τοὺς μάρτυρας.* Orat. XII. *τοὺς δὲ μάρτυράς μοι καλει.* et ita fere in ſingulis Orationibus. Nihil tamen muto. Demoſthenes enim pariter loquitur, in Midiam: *καὶ τούτων τοὺς παρόντας ὑμῖν καλῶ μάρτυρας.* et ita iterum in eadem Oratione: et alibi paſſim. Mox, lego et diſtinguo: *τὴν ἐπιστολὴν, ἣν ἔδωκεν ἀποδοῦναι ἐμοὶ, πότερα τῷ ὑμετέρῳ πλήθει ἀγαθοῦ ἦν, ἢ οὔ·* non *ἀγαθά.* *Ἀγαθὸς τῷ ὑμετέρῳ πλήθει* eſt, quod paſſim dicit *χρηστὸς, πρόθυμος, εὔνους τῷ ὑμετέρῳ πλήθει.* Sequitur: *τά τε γὰρ οἰκεῖα ἀνεγέγραπτο, καὶ ἔτι, ὅτε καλῶς ἔχοι τὰ ἐν Σικελίᾳ, ἥκειν,* vel *ἥξειν·* *domeſticae enim res inibi erant perſcriptae; et praeterea, vt quando res Siculae*

τοῦ πατρὸς τὴν ἐπιστολὴν, ἣν ἔδωκεν [78] ἀποδοῦναι 24
ἐμοί. πότερα τῷ ὑμετέρῳ πλήθει ἀγαθὰ ἦν, ἢ οὔ [79]. τά τε γὰρ οἰκεῖα ἀνεγέγραπτο [80], καὶ ἔτι, ὅτε [81] καλῶς ἔχοι τὰ ἐν Σικελίᾳ, ἥκειν. καίτοι ταῦτα [82] ὑμῖν συνέφερε καὶ τοῖς ἐκεῖ· ὡς εἰ μὴ εὔνους 27
ἦν τῇ πόλει καὶ ὑμῖν, οὐκ ἄν ποτε τοιαῦτα ἐπέστελλεν. ἀλλὰ μὴν καὶ τὸν ἀδελφὸν τὸν νεώτατον, οἷος εἰς ὑμᾶς ἐστιν, ἐγὼ ἀποδείξω. καταδρομῆς γὰρ γενομένης τῶν φυγάδων, οἳ οὐ μόνον ἐνθάδε [83], ὅ, τι οἷοί τ' ἦσαν, κακὸν εἰργάζοντο, ἀλλὰ καὶ

ἀπὸ

compoſitae eſſent, reuerterer. Haec ſana tribus modis tentat *Schottus*: ſana, inquam, niſi aliter MSS. Deinde, mallem ὑμῖν τε συνέφερε καὶ τοῖς ἐκεῖ. vulgo deeſt τε. MARKLAND.

78. ἣν ἔδωκεν] ſed cui? videtur hic nomen eius deſiderari, cui addita fuit illa epiſtola a Polyſtrato, filio reddenda.

79. poſt ἢ οὐ videtur deeſſe τὰ ἐγγεγραμμένα.

80. ἀνεγέγραπτο] malim ἐνεγέγρ.

81. καὶ ἔτι κ. τ. λ.] ὡς, ὅτι καλῶς forte leg. vel ſic, ὡς καλῶς ἔχοι τὰ ἐν Σικελίᾳ. Quid ſi addatur ἐξῇ, vt hoc modo legatur? καὶ ἔτι, ὡς ὅτι καλῶς ἔχοι τὰ ἐν Σικελίᾳ, ἥκειν, vel ἐξῇ ἥκειν. Haec adnotauit Schottus. TAYLOR.

Subauditur ἐνεγέγραπτο. et praeterea hoc erat in illis literis ſcriptum, mihi domum eſſe redeundum, donec res bene in Sicilia haberent. Poſſent quoque illa duo vocabula ἔτι ὅτε tranſponi, ſic καὶ, ὅτε ἔτι καλῶς *dum adhuc bene haberent res.*

82. ταῦτα] Lege ταὐτά. TAYLOR.

83. οὐ μόνον ἐνθάδε κ. τ. λ.] Lege οἱ οὐ μόνον ἐνθά-

30. ἀπὸ τοῦ τείχους [84] ἔφερον καὶ ἦγον ὑμᾶς, ἐξελάσας ἐκ τῶν ἄλλων ἱππέων ἕνα [85] ἀπέκτεινεν. ὧν ὑμῖν αὐτοὺς μάρτυρας τοὺς παραγενομένους παρέξομαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Τὸν δὲ πρεσβύτατον ἀδελφὸν αὐτοὶ οἱ συστρατευόμενοι ἴσασιν, οἵτινες ἐνθάδε [86]
33. ὄντες ἦτε ἐν Ἑλλησπόντῳ, ὥστε νομίζειν μηδενὸς ἧττον' [87] εἶναι ἀνθρώπων τὴν ψυχήν· καί μοι ἀνάβητε δεῦρο [88]. πῶς οὖν οὐ χρὴ χάριν παρ' ὑμῶν ἀπολαμβάνειν,

δὲ ὅ, τι οἷοί τ' ἦσαν, κακὸν εἰργάζοντο, ἀλλὰ, et quae ſequuntur. TAYLOR.

τῶν φυγάδων, οὐ μόνον ἐνθάδε, etc.] Scribe, οἳ οὐ μόνον etc. conſtructione ita poſtulante. MARKLAND.

Parui praecepto virorum doctorum, et οἳ addidi, quo carent vulgatae, atque ὅτε cum ὅ, τι mutaui.

84. ἀπὸ τοῦ τείχους] Deceleam videtur ſignificare.

85. ἕνα] ſubaudi τῶν φυγάδων.

86. οἵτινες κ. τ. λ.] F. καὶ οἵτινες υμων, vel ἴσασιν in ἴσατε commuta. Schott. TAYLOR.

ἴσασιν, οἵτινες ἐνθάδε ὄντες, ἦτε ἐν Ἑλλησπόντῳ· ὥστε νομίζειν etc.] Sic interpungendum: et pro ἦτε legendum οἵτε. Pro ἧττον recte *Stephanus* ἥττονα. MARKL.

Mihi videtur pro οἵτινες leg. οἵτε, et pro ἦτε iterum pariter οἵτε. tam illi, qui nunc hic, adſunt Athenis, vel huic iudicio interſunt, quam qui adhuc in Helleſponto ſunt, nondum reuerſi domum.

87. ἧττον'] accentum mutaui et apoſtrophum addidi, quo e neutro, quod in vulgatis eſt, maſculinum efficerem.

88. καί μοι ἀνάβητε δεῦρο. πῶς οὖν etc.] Supple, δεῦρο μάρτυρες. μαρτυρες. Πῶς οὖν etc. *Vanderheidius* quoque ſemel inſeruit vocem TESTES, geminari opor-

βάνειν, εἰ τοιοῦτοι ἐσμέν; * ἢ ὧν μὲν ὁ πατὴρ διαβέβληται εἰς ὑμᾶς * οὐ δικαίως[89], τούτων δεῖ ἡμᾶς ἕνεκα 36.
ἀπολέσθαι· δι᾽ ὧν δὲ πρόθυμοι εἰς τὴν πόλιν γεγενήμεθα[90], μηδεμίαν ὠφέλειαν γενέσθαι; ἀλλ᾽ οὐ δίκαιον· ἀλλ᾽ εἰ διὰ τὴν τούτου διαβολὴν δεῖ ἡμᾶς πάσχειν[91], δίκαιοι ἐσμὲν διὰ τὴν ἡμετέραν προθυμίαν τοῦτόν τε σῶσαι καὶ ἡμᾶς. οὐ γὰρ ἂν ἡμεῖς 39.
χρημάτων γε ἕνεκα, ἵνα λάβοιμεν, εὖ ὑμᾶς ἐποιοῦμεν· ἀλλ᾽ ἵνα, εἴ ποτε κίνδυνος εἴη ἡμῖν, ἐξαιτούμενοι, παρ᾽ ὑμῶν τὴν ἀξίαν χάριν ἀπολάβοιμεν. χρὴ δὲ ὑμᾶς καὶ τῶν ἄλλων ἕνεκα τοιούτους εἶναι, γιγνώσκοντας[92], ὅτι, ἐάν τις πρόθυμος εἰς ὑμᾶς ᾖ, οὐ 42.

μόνον

tuit. Solennis haec omiſſio, abbreuiaturae alicui forte debita, vel Notae ταχυγραφικῇ. MARKLAND.

89. δικαίως] Editio poſtrema δικαίως ad proximum comma tranſtulit, lectore mutatae interpunctionis non admonito. Attamen leuiculis editoribus ea conſuetudo non indulgebitur, cum a ſummis exigerem rationem huiuſce correctionis. TAYLOR.

διαβέβληται εἰς ὑμᾶς δικαίως] Ratio poſtulat ἀδίκως. Vide ad fin. Orat. XV. MARKLAND.

90. Poſt γεγενήμεθα ſubaudi τούτων ἡμῖν. quae alius addidiſſet.

91. πάσχειν] alii κακῶς πάσχειν vſurpant. neſcio, an Noſter quoque hic vſurparit.

92. γιγνώσκοντας, κ. τ. λ.] Quantum *Schotti* mentem intelligam, ita hunc locum ordinari voluit: γιγνώσκοντας ὅτι οὐ μόνον ἡμᾶς ὠφελήσετε (ἡμῶν μὲν γὰρ καὶ πρὶν δεηθῆναι πεπείρασθε οἷοι ἐσμὲν εἰς ὑμᾶς) τοὺς δὲ ἄλλους (ἐάν τις πρόθυμος εἰς ὑμᾶς ᾖ) προθυμοτέρους ποιήσετε, κ. τ. λ. Idem dicitur iuſſiſſe πρόθυμος εἰς ημας

μόνον ἡμᾶς ὠφελήσετε (ἡμῶν μὲν γὰρ καὶ πρὶν δεηθῆναι πεπείρασθε, οἷοι ἐσμὲν εἰς ὑμᾶς) τοὺς δὲ ἄλ-

Xx 2 λους

ἢ pro εἰς ὑμᾶς. Sed circa hunc locum hominis ſenſa videntur editores peſſima fide exſcripſiſſe. TAYLOR.

χρὴ δὲ ὑμᾶς καὶ τῶν ἄλλων ἕνεκα τοιούτους εἶναι, γινώσκοντας, ὅτι, ἐάν τις πρόθυμος εἰς ὑμᾶς ᾖ, οὐ μόνον ἡμᾶς ὠφελήσετε (ἡμῶν μὲν γὰρ καὶ πρὶν δεηθῆναι πεπείρασθε οἷοι ἐσμὲν εἰς ὑμᾶς) τοὺς δὲ ἄλλους προθυμοτέρους ποιήσετε, κατ' ἀξίαν χαριζόμενοι, ὃς ἂν τις ὑμᾶς εὖ ποιῇ·] Totum locum adduxi, quia omnia in eo confuſa ſunt et perturbata. ſine vnius literae mutatione ſingula in ſuas ſedes en tibi reducta: χρὴ δὲ ὑμᾶς, καὶ τῶν ἄλλων ἕνεκα, ἐάν τις πρόθυμος εἰς ὑμᾶς ᾖ· τοιούτους εἶναι γινώσκοντας, ὅτι οὐ μόνον ἡμᾶς ὠφελήσετε, τοὺς δὲ ἄλλους (ἡμῶν μὲν γὰρ καὶ πρὶν δεηθῆναι πεπείρασθε οἷοι ἐσμὲν εἰς ὑμᾶς) προθυμοτέρους ποιήσετε, κατ' ἀξίαν χαριζόμενοι, ὃς ἂν τις ὑμᾶς εὖ ποιῇ· *oportet autem vos tales eſſe aliorum quoque cauſa, qui veſtris forte rebus ſtudent: ſcientes, non nobis ſolum beneficium vos collaturos eſſe, ſed et alios (noſtrûm enim* iam, *ante has preces, experimentum ſumſiſtis) promptiores reddituros eſſe, ſi meritam gratiam rependatis* illi, *quicumque vos beneficio afficiat.* Omnia iam clara; et egregia eſt ſententia. *Schottus* quoque Parentheſin poſitam voluit poſt voces τοὺς δὲ ἄλλους. MARKLAND.

Dubio vacat Schottum εἰς ἡμᾶς exaraſſe, *erga nos.* Cuius e coniectura ſententia exſiſteret non inconueniens, ſi πρόθυμος εἴς τινα εἶναι de iudicibus clementia erga reos vtentibus vſurparetur. verum de ciuibus vſurpatur virtute ſua patriam ornare conantibus. Mentem vtique ſuam Lyſias paulo indiſertius h. l. declarauit, quae haec eſt. ὅτι, ἐὰν νῦν ἡμᾶς ἐλεοῦντες ἀφῆτε, οὐ μόνον ἡμᾶς ὠφελήσετε, τοὺς εἰς ὑμᾶς προθύμους γεγενημένους, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ὑμᾶς αὐτούς. Si nos

λους προθυμοτέρους ποιήσετε, κατ' ἀξίαν χαριζό-
μενοι, ὅς ἄν τις ὑμᾶς εὖ ποιῇ· καὶ μηδαμῶς τοῖς
λέγουσι βεβαιώσητε λόγον τῶν [93] πάντων πονηρό- 161.1
τατον. λέγεται γὰρ τοὺς κακῶς πεπονθότας με-
μνῆσθαι μᾶλλον, ἢ τοὺς εὖ. τίς γὰρ ἔτι θελήσει χρη-
ςὸς εἶναι, εἰ ἡττηθήσονται τῶν κακῶς ὑμᾶς ποιούντων
οἱ εὖ ποιοῦντες; ἔχει δ' ὑμῖν, ὦ ἄνδρες δικαςαὶ, οὕ- 3.
τω. περὶ ἡμῶν γάρ ἐςι ψῆφος ὑμῖν, καὶ οὐ περὶ
χρημά-

abſoluatis, non ſolum vos gratos et memores acceptorum beneficiorum eſſe, (nos enim fuiſſe bene de vobis meritos,) ſed etiam commodis veſtris vna proſpicere, neque magis nobis, qui bene de vobis mereri ſtudeamus, proſpicere, quam vobismet ipſis. ἡμῶν μὲν γὰρ καὶ πρὶν δεηθῆναι, ſcil. ὑμᾶς — Nam etiamſi erga nos ingrati ſitis, tamen id non multum vobis nocere poſſe, quia iam abſtuleritis officia noſtra. Verum alios facietis veſtri ſtudioſiores, ſi gratiam acceptam in nobis referatis.

93. καὶ μηδαμῶς, κ. τ. λ.] F. καὶ μηδαμῶς τοῖς λέγουσι βεβαιώσητε λεγειν το πάντων πονηρότατον. TAYLOR.

βεβαιώσητε λεγοντων πάντων πονηρότατον.] Lege: λογον των (vel τον) πάντων πονηρότατον· *neque confirmabitis ſententiam, omnium iniquiſſimam:* quae ſententia ſequitur, λέγεται γὰρ etc. Abſque Articulo Andocides de Myſter. p. 3. λόγον πάντων δεινότατόν τε καὶ ἀνοσιώτατον λέγοντες. Idem mendum, et in eadem voce, apud Xenophont. Ἑλλην. VII. p. 625. C. Legendum quoque puto βεβαιώσετε, in Futuro, vt ὠφελήσετε et ποιήσετε, paulo ante. MARKLAND.

Dedi ſecundum Marklandum λόγον τῶν πάντων, pro vulgari λεγόντων π.

χρημάτων, ἕως μὲν γὰρ εἰρήνη ἦν [94], ἡμῖν φανερὰ ȣ̓σία, καὶ ἦν ὁ πατὴρ ἀγαθὸς γεωργός· ἐπειδὴ δὲ εἰσέβαλον οἱ πολέμιοι, πάντων τȣ́των ἐςερήθημεν.
6. ὥςε αὐτῶν τȣ́των ἕνεκα πρόθυμοι ἐσμὲν εἰς ὑμᾶς· εἰδότες, ὅτι χρήματα μὲν ἡμῖν ȣ̓κ εἴη πόθεν ἐκτίσομεν, αὐτοὶ δὲ πρόθυμοι ὄντες εἰς ὑμᾶς, ἀξιȣ̃μεν εὑρίσκεσθαι χάριν. καίτοι ὁρῶμέν γ' ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες δικαςαὶ, ἐάν τις παῖδας αὐτȣ̃ ἀναβιβασάμε-

94. ἦν iterandum videtur ad hunc modum, ἕως μὲν γὰρ εἰρήνη ἦν, ἦν ἡμῖν ȣ̓σία φανερά.

95. ὥςε αὐτῶν τȣ́των ἕνεκα etc.] Haec quoque ſententia obſcuriſſima eſt, ex interpunctione et deprauatione. Lego: ὥςε ȣ̓ τῶν τοιȣ́των ἕνεκα πρόθυμοι ἐσμὲν εἰς ὑμᾶς, (εἰδότες, ὅτι χρήματα μὲν ἡμῖν ȣ̓κ ἂν εἴη πόθεν ἐκτίσομεν) αὐτοὶ δὲ πρόθυμοι ὄντες εἰς ὑμᾶς, ἀξιȣ̃μεν εὑρίσκεσθαι χάριν· *Non igitur* nunc *ſumus vobis beneuoli rerum huiuſmodi* (facultatum noſtrarum) *cauſâ; (probe enim ſcimus nobis non fore, vnde ſoluamus*, ſi mulctemur) *ſed* olim *beneuoli cum fuerimus*, nunc *gratiam repoſcimus.* Hic videtur eſſe ſenſus, ſatis obuius et perſpicuus. corruptam puto vocem inutilem αὐτοὶ, vel deeſſe ἤδη aut πρότερον: quaſi ſcriptum fuiſſet, πρότερον δὲ πρόθυμοι ὄντες εἰς ὑμᾶς, νῦν ἀξιȣ̃μεν etc. vel tale quidpiam. Inſerui ἂν ante εἴη. Phraſin εὑρίσκειν (idem quod Lyſiae εὑρίσκεσθαι) χάριν habes apud Lucam I, 30. et Actor. VII, 46. Senſu tamen diuerſo. MARKLAND.

Eam ipſam ob cauſam, quod bonis euerſi eſſent. Diuites enim poſſunt largitionibus gratiam populi redimere, iramue placare. pauperes autem, quo gratiam apud populum ineant, aliud nihil quam corpus operamque manuum et lacertorum habent.

νος κλαίῃ καὶ ὀλοφύρηται, τοὺς τε παῖδας καὶ αὐ- 9.
τὸν εἰ ἀτιμωθήσονται ἐλεοῦντας, καὶ ἀφιέντας τὰς
τῶν πατέρων ἁμαρτίας [96], διὰ τοὺς παῖδας, οὓς
οὔπω ἴστε εἴτε ἀγαθοὶ εἴτε κακοὶ ἡβήσαντες γενή-
σονται· ἡμᾶς δ' ἴστε, ὅτι πρόθυμοι γεγενήμεθα εἰς 12.
ὑμᾶς, καὶ τὸν πατέρα οὐδὲν ἡμαρτηκότα. ὥστε πολ-
λῷ δικαιότεροι ἐστὲ, ὧν πεπείρασθε, τούτοις χαρίσα-
σθαι, ἢ οὓς οὐκ ἴστε ὁποῖοί τινες ἔσονται. πεπόνθαμεν
δὲ τοὐναντίον τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις. οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι
τοὺς παῖδας παραστησάμενοι ἐξαιτοῦνται ὑμᾶς, ἡμεῖς 15.
δὲ τὸν πατέρα τουτονὶ καὶ ἡμᾶς, ἐξαιτούμεθα, μὴ ἡμᾶς
ἀντὶ μὲν ἐπιτίμων ἀτίμους ποιήσητε, ἀντὶ δὲ πολι-
τῶν ἀπόλιδας· ἀλλὰ ἐλεήσατε καὶ τὸν πατέρα γέ-
ροντα ὄντα καὶ ἡμᾶς. εἰ δὲ ἡμᾶς [97] ἀδίκως ἀπολεῖ-

τε, πῶς

96. ἀφιεντας τὰς τῶν πατέρων αμαρτιας, etc.] Matthaeus IX, 6. ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς αφιεναι αμαρτιας. MARKLAND.

97. Locus corruptus et lacer. Schott. Qui in *Obſeru. human.* IV. 10. haec adiecit. Locus ſane eſt, mihi quidem impeditus. Tentabam ſic meliorem facere ac perſpicuum, quatuor duntaxat voculis mutatis, vnaque omiſſa. Εἰ δὲ τοῦτον ἀδίκως ἀπολεῖτε, πῶς ἢ ἡμῖν ἡδέως συνεσόμεθα, ἢ ἡμεῖς ἀλλήλοις, ὑμῶν τε αναξια πασχοντες καὶ τῆς πόλεως. Sed fortaſſe nihil eſt opus, modo legas noua diſtinctione, ἢ ἡμεῖς ἀλλήλοις ἐν τῷ αὐτῷ, ὄντες ὑμῶν τε ἀνάξιοι καὶ τῆς πόλεως. TAYLOR.

ἀπολεῖτε, πῶς ἢ οὗτος ἡμῖν — ἢ ἡμεῖς ἀλλήλοις etc.] *Stephanus* pro ἡμῖν et ἡμεῖς coniicit ὑμῖν et ὑμεῖς. *Schottus* putat locum corruptum et lacerum. mihi omnia

18. τε, πῶς ἢ οὗτος ἡμῖν ἡδέως συνέςαι, ἢ ἡμεῖς ἀλλή-
λοις ἐν τῷ αὐτῷ 98 ὄντες ὑμῶν τε ἀνάξιοι καὶ τῆς
πόλεως; ἀλλ' ὑμῶν δεόμεθα τρεῖς ὄντες, ἐᾶσαι ἡ-
μᾶς ἔτι προθυμοτέρους γενέσθαι. δεόμεθα οὖν ὑμῶν
21. πρὸς τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν ἑκάςῳ, ὅτῳ μὲν εἰ-
σιν υἱεῖς, τούτων ἕνεκεν ἐλεῆσαι· ὅςις δ' ἡμῖν 99 ἠλι-

Xx 4 κιώ-

ſana videntur, ſi recte capiatur ἀπολεῖτε *perditis*; ſcil. *exilio:* prout ex ſequentibus patet. Sic Orat. XVIII. ἀξιοῦμεν μὴ ἀδίκως ἡμᾶς ἀπολέσαι· vbi de *mulcta* loquitur. Demoſthenes πρὸς Εὐβουλ. ὥσπερ φυγάδος ἤδη μου ὄντος, καὶ ἀπολωλότος: vbi vltima vox de *exilio* capienda eſt. et ita ἀπολέσητε paulo poſt, ad finem iſtius Orationis. Paulo ante, pro ἐλεήσατε recte *Stephanus* ἐλεήσητε: et mox, ὅςις δὲ ἡμῖν pro ὅςις ἡμῖν. MARKLAND.

98. ἐν τῷ αὐτῷ] Comma, quod olim pone ὄντες ſtabat, tollendo illuminaui ſententiam. ἐν τῷ αὐτῷ idem eſt atque ὁμοῦ, vel ἅμα. Eſt ergo idem, ac ſi dixiſſet ὄντες ἀνάξιοι ὑμῶν ἅμα, καὶ τῆς πόλεως. Si ſimul vobis et veſtrae ciuitati ſimus dedecori. Sunt autem ciuitatibus et iudicibus dedecori hi ciues, qui, cum bene de republica meriti fuiſſent, condemnati iniquis iudiciis et ad miſerrimam paupertatem redacti, ciuitati immemorem animum, et iudicibus cupiditatem atque iniquitatem ita exprobant, vt Plinius iunior domum nimis caro emtam domino intuenti ſtultitiam ait exprobrare. Indignum enim eſt illuſtri ciuitate, cui magnos et excelſos par eſt animos eſſe, ciuium ingentia de ſe merita obliuiſci, aut iniuriis vlciſci. Indignum eſt fama et aequitate iudicum, iniquis iudiciis inſontes peſſumdare.

99. ὅςις δ' ἡμῖν] interpoſui coniunctionem, qua vulgatae carent.

κιώτης τυγχάνει, ἢ τῷ πατρὶ [100], ἐλεήσαντες ἀποψηφίσασθε [1], καὶ μὴ ἡμᾶς βουλομένους εὖ ποιεῖν τὴν πόλιν, ὑμεῖς κωλύσητε. δεινὰ δ' ἂν πάθοιμεν, εἰ ὑπὸ τῶν πολεμίων μὲν ἐσώθημεν, οὓς εἰκὸς 24. ἦν διακωλύειν μὴ σώζεσθαι, παρ' ὑμῶν δὲ μηδὲν εὑρησόμεθα τοῦ σωθῆναι [2].

100. Poſt τῷ πατρὶ videtur τὴν ἡλικίαν deeſſe.

1. ἐλεήσαντες ἀποψηφίσασθε] ἐλεήσαντας ἀποψηφίσασθαι *Coisl.* ἀποψηφίσασθαι *Ald.* quoque, quod correxit Scal. TAYLOR.

2. Aut poſt εὑρησόμεθα, aut poſt σωθῆναι deeſſe videtur ἄξιον. Si a vobis nihil impetremus, quod tanti ſit, vt operae pretium feciſſe videamur, nos ex hoſtium telis et captiuitate liberando. σωθῆναι hic non eſt iudicio abſolui, ſed vitam et corpus ſaluum e bellis domum referre. Vel etiam ſic legi poſſit. μηδὲν εὑρησώμεθα δοκοῦντες ἀνάξιοι τοῦ σωθῆναι. ſcil. παρ' ὑμῶν.

Spicilegium annotationum ad hanc orationem, quarum in mentem venit currente prelo, ſpatiorum anguſtiis excluſus, reieci ad libellum variantium lectionum, vbi, ſi iuuat, videbis.

ΛΥΣΙΟΥ

ΛΥΣΙΟΥ

ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΔΩΡΟΔΟΚΙΑΣ

ΑΠΑΡΑΣΗΜΟΣ [1].

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Oratio egregia et luculenta, in qua Reus (quiſquis demum ſit) ſuſpicionem δωροδωκίας a ſe amolitur, recenſendo totius vitae inſtituta et plurima in remp. merita non ex lege, ſed propria voluntate profecta. Nonnullis video fraudem fuiſſe orationis initium, quibus *exordium multaque alia deeſſe conſtat.* Verbis vtor poſtremi editoris. TAYLOR.

Περὶ μὲν τῶν κατηγορημένων, ὦ ἄνδρες δικαςαὶ, ἱκανῶς ὑμῖν ἀποδέδεικται· ἀκῦσαι δὲ καὶ περὶ τῶν ἄλλων ὑμᾶς ἀξιῶ, ἵν᾽ ἐπίςησθε, περὶ ὅτε τι-

 νὸς

1. Απαρασημος.] Neſcio, an ad *laudem* hoc adiectum ſit a magiſtellulis, cum contrarium in *vituperationem* adduci videam. *Ariſtoph. Acharn.* 516.

Αλλ᾽ ἀνδράρια μοχθηρὰ, παρακεκομμένα,
Ατιμα καὶ παράσημα καὶ παράξενα·

Vti quoque παράσημον νόμισμα et ῥήτωρ παράσημος. Videantur *Harpocr.* et Lexicographi. Tantundem ſcio, quid ſibi velit *Heſych.* in hac voce exponenda. Απαράσημον. ἀσυνέκςατον. ἀπαραχάρακτον. Vnum hoc ſcio, exſtare in libris editis *Antiphontis* orationem cum eadem nota, eamque (quicunque demum recte) male certe intellexiſſe *Palmerium*, qui interpretatus eſt,

νὸς [2] ὄντος ἐμοῦ ψηφιεῖσθε. ἐγὼ γὰρ ἐδοκιμάσθην 33.
μὲν ἐπὶ Θεοπόμπου ἄρχοντος, καταστὰς δὲ χορηγὸς
τραγῳδοῖς, ἀνήλωσα τριάκοντα μνᾶς· καὶ τρίτῳ
μηνὶ [3] Θαργηλίοις νικήσας ἀνδρικῷ χορῷ, δισχι-
λίας δραχμάς· ἐπὶ δὲ Γλαυκίππου ἄρχοντος, εἰς 36.
πυῤῥιχιστὰς Παναθηναίοις τοῖς μεγάλοις ὀκτακο-
σίας. ἔτι δ' ἀνδράσι χορηγῶν εἰς Διονύσια ἐπὶ
τοῦ αὐτοῦ ἄρχοντος, ἐνίκησα, καὶ ἀνήλωσα σὺν τῇ
τοῦ τρίποδος ἀναθέσει πεντακισχιλίας δραχμάς·
καὶ ἐπὶ Διοκλέους Παναθηναίοις τοῖς μικροῖς κυκλι- 39.
κῷ [4] χορῷ τριακοσίας. τὸν δὲ μεταξὺ χρόνον ἐτριη-
ράρχουν

ſine nomine. Απολογία δωροδοκίας απαρασημου Cod. *Vatic.* TAYLOR.

Mihi videtur Palmerius verum vidiſſe, vocabulum ἀπαράσημος interpretans, *ſine nomine.* Caret haec oratio nomine rei ſeſe defendentis. Nomina reorum ſunt σημεῖα, notae, vnde oratorum atticorum et romanorum orationes inter ſe diſtinguuntur. Qui orationes illas duas in Midiam e. c. et in Cononem, aut pro Roſcio Amerino et pro Milone inter ſe diſtinguas, vbi ſigna ipſarum, nomina reorum, ipſis detraxeris?

2. περὶ ὅτου τινὸς ἐμοῦ ψηφιεῖσθε] Scribe οἵου τινός. Exempla vbique. MARKLAND.

3. τρίτῳ μηνὶ] ſubaudi μετὰ ταῦτα.

4. κυκλικῷ] Vel κυκλίῳ, vt alii plerique. *Plutarch.* in *Andocide*, fin. Καὶ αὐτὸς δὲ ἐχορήγησε κυκλίῳ χορῷ τῇ αὐτοῦ φυλῇ ἀγωνιζομένῳ διθυράμβῳ, καὶ νικήσας ἀνέθηκε τρίποδα ἐφ' ὑψηλοῦ, ἄντικρυς τοῦ πωρίνου σειληνοῦ. Suid. in Πύθιον. Πύθιον ἱερὸν Ἀπόλλωνος Ἀθήνησιν, ὑπὸ Πεισιστράτου γεγονός, εἰς ὃ τοὺς τρίποδας ἐτίθεσαν οἱ τῷ κυκλίῳ χορῷ νικήσαντες τὰ Θαργήλια.

ράρχουν ἑπτὰ ἔτη[5], καὶ ἓξ τάλαντα ἀνήλωσα. καὶ τοσαύτας δαπάνας δαπανώμενος, καὶ καθ' ἡ-
42. μέραν ὑπὲρ ὑμῶν κινδυνεύων καὶ ἀποδημῶν, ὅμως εἰσφορὰν[6], τὴν μὲν, τριάκοντα μνᾶς, τὴν δὲ, τετρακισχιλίας δραχμὰς, εἰσενήνοχα. ἐπειδὴ δὲ κατέπλευσα ἐπὶ Ἀλεξίου ἄρχοντος, εὐθὺς ἐγυμνασιάρχουν εἰς Προμήθεια, καὶ ἐνίκων, ἀναλώσας
162.1. δώδεκα μνᾶς. καὶ ὕστερον κατέστην χορηγὸς παιδικῷ χορῷ, καὶ ἀνήλωσα πλέον ἢ πεντεκαίδεκα μνᾶς. ἐπὶ δὲ Εὐκλείδου ἄρχοντος κωμῳδοῖς χορηγῶν Κη-

φισο-

Sed vtroque modo ſcribitur, vnde textum *Horatii* in *Arte Poetica* 136. ſollicitare non debuit *Bentleius* ὁ κριτικώτατος. TAYLOR.

5. ἑπτὰ ἔτη] Vir doctiſſimus neſcit, vnde haec dici poſſint, quoniam inter Theopompi et Dioclis praeturam, non *ſeptennium*, ſed *vnus* tantum *annus* interceſſit. Itaque ſuo acumine, id eſt nullo, corrigit, τὸν δὲ μεταξὺ χρόνον ἐτριηράρχουν, ἑπτὰ ετι η καὶ ἓξ τάλαντα ἀνήλωσα. Vir ille doctiſſimus eſt *S. Petit.* in *Commentario de LL. Atticis*, p. 265. Sed fallitur, neque enim per τὸν μεταξὺ χρόνον illud tempus deſignatur. Nam vt procedente oratione diſcimus, Reus triremi praefuit, ſub imperio x virorum, et in proelio ad Arginuſas, et Alexia praetore domum rediit, quae omnia geſta ſunt Olymp. 93. poſt Theopompi, Glaucippi et Dioclis praeturas altera. Et profecto ſi a Theopompo ad Alexiam numeres, anni erunt totidem, quot exhibentur. TAYLOR.

6. ὅμως εἰσφορὰν, τὴν μὲν, — τὴν δὲ, — εἰσενήνοχα] Lege, εἰσφορὰς. Patet ex Diſtributiuis, τὴν μὲν, τὴν δέ. MARKLAND.

Φισοδότῳ [7], ἐνίκων, καὶ ἀνήλωσα σὺν τῇ τῆς σκευῆς
ἀναθέσει ἑκκαίδεκα μνᾶς, καὶ Παναθηναίοις τοῖς 3.
μικροῖς ἐχορήγουν πυῤῥιχισαῖς ἀγενείοις, καὶ ἀνή-
λωσα ἑπτὰ μνᾶς. νενίκηκα δὲ τριήρει μὲν [8] ἁμιλ-
λώμενος ἐπὶ Σουνίῳ, ἀναλώσας πεντεκαίδεκα μνᾶς·
χωρὶς δὲ ἀρχιθεωρίας καὶ ἀῤῥηφορίας [9], καὶ ἄλ-
λα τοιαῦτα, εἰς ἃ ἐμοὶ δεδαπάνηται πλέον ἢ τριά- 6.
κοντα μναῖ. καὶ τούτων, ὧν κατέλεξα, εἰ ἐβουλόμην
κατὰ τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ λειτουργεῖν, οὐδ'
ἂν τὸ τέταρτον μέρος ἀνήλωσα. τὸν δὲ χρόνον, ὃν
ἐτριηράρχουν, ἡ ναῦς ἄριστά μοι ἔπλει παντὸς τοῦ 9.
στρατοπέδου. τεκμήριον δὲ τούτου ὑμῖν μέγιστον ἐρῶ.
πρῶτον μὲν γὰρ Ἀλκιβιάδης (ὃν ἐγὼ περὶ πολλοῦ ἂν
ἐποιησάμην μὴ συμπλεῖν μοι) οὔτε φίλος ὢν, οὔτε συγ-
γενὴς, οὔτε φυλέτης, ἔπλει ἐπὶ τῆς ἐμῆς νεώς. καίτοι
ὑμᾶς οἶμαι εἰδέναι, ὅτι στρατηγὸς, ᾧ ἐξῆν ποιεῖν ὅ, τι 12.
ἐβούλετο, οὐκ ἂν ποτε ἀνέβη ἐπ' ἄλλην ναῦν, εἰ μὴ
τὴν ἄριστα πλέουσαν, μέλλων αὐτὸς κινδυνεύσειν.

ἐπει-

7. Κηφισοδότῳ] videtur hic ſaltandi magiſter fuiſſe, cuius arti debebat hoc defenſor huius cauſae, quisquis fuit, vt chorus ab ipſo productus reliquos choros ſaltando vinceret.

8. μὲν hoc reſpondet oppoſito δὲ, non proximo, ſed illi, quod verſu 9. legitur, in illis τὸν δὲ χρόνον, ὃν — Reliqua χωρὶς δὲ ad μέρος ἀνήλωσα pro parenthetis ſeu interiectis habeo.

9. ἀρχιθεωρίας καὶ ἀῤῥηφορίας] Poſſit videri ἐνίκησα ſubaudiri oportere, verum ἐλειτούργησα vel tale quid malim.

ἐπειδὴ δὲ, ἐκείνους [10] μὲν ὑμεῖς ἐπαύσατε τῆς ἀρχῆς, τοὺς δὲ μετὰ Θρασύλλου δέκα εἵλεσθε, οὕτοι πάντες ἐβούλοντο ἐπὶ τῆς ἐμῆς νεὼς πλεῖν. ἀνέβη μέντοι, πολλῶν λοιδοριῶν αὐτοῖς γενομένων, Ἀρχέστρατος ὁ Φρεάῤῥιος. ἀποθανόντος δὲ τούτου ἐν Μιτυλήνῃ, Ἐρασινείδης μετ᾽ ἐμοῦ συνέπλει. καίτοι οὕτω παρεσκευασμένην τριήρη πόσα οἴεσθε ἀνηλωκέναι χρήματα; ἢ πόσα τοὺς πολεμίους εἰργάσθαι κακά; ἢ πόσα τὴν πόλιν εὖ πεποιηκέναι; τεκμήριον δὲ τούτου μέγιστον· ὅτε γὰρ ἐν τῇ τελευταίᾳ ναυμαχίᾳ αἱ νῆες διεφθάρησαν, οὐδενός μοι συμπλέοντος στρατηγοῦ (ἵνα καὶ τούτου μνησθῶ, ἐπειδὴ καὶ [11] τοῖς τριηράρχοις ὠργίσθητε διὰ

10. ἐκείνους] Potius εκεινον, Alcibiadem ſc. TAYL.
ἐκείνους ἐπαύσατε τῆς ἀρχῆς] Scribendum ἐκεῖνον, ſc. Alcibiadem: de quo loquebatur verbis praecedentibus. Paulo poſt, Ἐρασινείδης idem opinor eſt, quem Thucydides et Xenophon Hellen. I. ſaepe vocant Ἐρασινίδην. et pro Θρασύλλου Idem ſcribit Θρασύλου. MARKL.
Vulgata bene videtur habere. Alcibiadem cum reliquis nouem eius collegis.

11. στρατηγοῦ (ἵνα καὶ τούτου μνησθῶ) ἐπειδὴ δὲ τοῖς τριηράρχοις — συμφοράν. ἐγὼ etc.] *Stephanus* delet δὲ. Pro eo legendum puto καὶ, et locum ita diſtinguendum: οὐδενός μοι συμπλέοντος στρατηγοῦ, (ἵνα καὶ τούτου μνησθῶ, ἐπειδὴ καὶ τοῖς τριηράρχοις ὠργίσθητε — συμφορὰν) ἐγὼ τήν τε ἐμαυτοῦ etc. MARKLAND.
Conformaui locum hunc ad mentem Marklandi. Parentheſin, in vulgatis in v. μνησθῶ finientem produxi ad v. συμφορὰν, et pro δὲ dedi καὶ. Vt etiam huius rei mentionem faciam, quae glorioſa mihi eſt,

διὰ τὴν γενομενην συμφορὰν,) ἐγὼ τήν τε ἐμαυτοῦ ναῦν ἐκόμισα, καὶ τὴν Ναυσιμάχου τοῦ Φαληρέως ἔσωσα. καὶ ταῦτα οὐκ ἀπὸ τύχης ἐγίγνετο, ἀλλ' ἀπὸ παρασκευῆς τῆς ἐμῆς. εἶχον γὰρ, χρήμασι πείσας, κυβερνήτην Φαντίαν ἅπαντα τὸν χρόνον, 24.
ὃς ἐδόκει τῶν Ἑλλήνων ἄριστος εἶναι. παρεσκευασάμην δὲ καὶ τὸ πλήρωμα πρὸς ἐκεῖνον [12], καὶ τὴν ἄλλην ὑπηρεσίαν ἀκόλουθον. καὶ ταῦθ' ὅτι ἀληθῆ λέγω, πάντες ἐπίστασθε, ὅσοι ἐτυγχάνετε· ὄντες ἐκεῖ τῶν στρατιωτῶν. κάλεσον δὲ καὶ Λυσίμαχον [13]. 27.
ΜΑΡΤΥΡΙΑ. Αἱ μὲν τοίνυν σωθεῖσαι τῶν νεῶν, δώδεκα ἦσαν· ἐγὼ δ' ὑμῖν δύο ἐκόμισα, τὴν ἐμαυτοῦ καὶ τὴν Ναυσιμάχου τριήρη. καὶ οὕτω πολλοὺς

κινδύ-

ſolus ego inter omnes trierarchos nauem meam ſaluam domum reduxi, meiſmet auſpiciis, tametſi nullus mecum eſſet imperator. Nam caeteri trierarchi rem ita geſſerunt male, vt ipſis perinde, atque imperatoribus, ſuccenſeretis.

12. πρὸς ἐκεῖνον] F. προσῆκον. TAYLOR.

Vehementer errat vir doctus. optime habet vulgata. milites claſſiarii et remiges ad bonum gubernatorem qui ſunt, hi ſunt ei pares atque conſentanei, eo digni, perinde boni atque ille eſt. Valet idem atque inſequens ἀκόλουθον.

13. Λυσίμαχον] Ναυσιμαχον cum Palm. et Schott. TAYLOR.

κάλεσον δὲ καὶ Λυσίμαχον.] *Schottus* Ναυσίμαχον, cuius iam facta mentio. Recte: niſi ibi legendum Λυσιμάχου. MARKLAND.

καὶ ante nomen hoc proprium aut deletum velim, aut cum μοι, aut cum μοι ὅμως mutatum.

κινδύνους ὑπὲρ ὑμῶν κεκινδυνευκὼς, καὶ τοσαῦτα ἀγαθὰ εἰργασμένος τὴν πόλιν, νῦν δέομαι οὐ δωρεὰν, ὥσπερ ἕτεροι, ἀντὶ τούτων [14] παρ᾽ ὑμῶν λαβεῖν, ἀλλὰ μὴ στερηθῆναι τῶν ἐμαυτοῦ· ἡγούμενος καὶ ὑμῖν αἰσχρὸν εἶναι [15], παρά τε ἑκόντος ἐμοῦ καὶ παρ᾽ ἄκοντος λαμβάνειν. καὶ οὐ τοσοῦτόν μοι μέλει, εἴ με δεῖ τὰ ὄντα ἀπολέσαι· ἀλλ᾽ οὐκ ἂν δεξαίμην ὑβρισθῆναι, οὐδὲ παραστῆναι τοῖς διαδυομένοις τὰς λειτουργίας, ἐμοὶ μὲν ἀχάριστα εἶναι τὰ εἰς ὑμᾶς ἀνηλωμένα, ἐκείνους [16] δὲ δοκεῖν ὀρθῶς βεβουλεῦσθαι, ὅτι ὑμῖν οὐδὲν προεῖνται τῶν σφετέρων αὐτῶν. ἂν οὖν ἐμοὶ πεισθῆτε, τά τε δίκαια ψηφιεῖσθε, καὶ τὰ λυσιτελοῦντα ὑμῖν αὐτοῖς αἱρήσεσθε. ὁρᾶτε γὰρ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, τὰ * προσιόντα [17] τῇ πόλει ὡς ὀ-

λίγα

14. ἀντὶ τούτων] duo haec vocabula, quae vulgatis deſunt, addidi.

15. ἡγούμενος καὶ ὑμῖν αἰσχρὸν εἶναι] Coniunctio καὶ, quae nullius vſûs eſt hoc loco, videtur innuere aliquid deeſſe. Forte: ἡγούμενος ἐμοὶ (vel ἐμοί τε) δεινὸν, καὶ ὑμῖν αἰσχρὸν εἶναι. Sic ad fin. Orat. ἡγουμένους ἡμῖν μὲν δεινὸν, ὑμῖν δὲ αἰσχρὸν εἶναι, εἰ etc. Mox: οὐδὲ παραστῆναι τοῖς διαδυομένοις τὰς λειτουργίας, vertenda erant, *neque exemplum praebere iis, qui detrectant* (vel *ſubterfugiunt*) *munera publica.* Male *Vanderheidius* et confuſe, *ſi publicis miniſteriis fungentes nihil praecipuum habeant prae iis, qui eadem detrectare ſolent.* ἐκδεδυκέναι τὰς λειτουργίας vocat Demoſth. πρὸς Λεπτίνην, quod Noſter διαδύεσθαι. et ἀποκρύπτεσθαι καὶ διαδύεσθαι, adu. Phaenippum. MARKLAND.

16. ἐκείνους] Rectius ἐκείνοις. TAYLOR.

17. τὰ προσιόντα] ſic dedi de meo, pro προσόντα vulgari. *vectigalia reipublicae.*

λίγα ἐστὶ, καὶ ταῦτα ὡς ὑπὸ τῶν ἐφεστηκότων ἁρπά-
ζεται. ὥστ᾽ ἄξιον ταύτην ἡγεῖσθαι πρόσοδον βεβαιο-
τάτην τῇ πόλει, τὰς οὐσίας τῶν θελόντων λειτουρ- 39.
γεῖν. ἂν οὖν εὖ βουλεύσησθε, οὐδὲν ἧττον ἐπιμελήσε-
σθε τῶν ἡμετέρων χρημάτων, ἢ τῶν ἰδίων τῶν ὑμε-
τέρων αὐτῶν· εἰδότες, ὅτι ἕξετε πᾶσι χρῆσθαι τοῖς
ἡμετέροις, ὥσπερ καὶ πρότερον. οἶμαι δὲ πάντας
ὑμᾶς ἐπίστασθαι, ὅτι τῶν ἐμῶν ἐγὼ πολὺ βελτίων 42.
ὑμῖν ἔσομαι ταμίας τῶν τὰ τῆς πόλεως ὑμῖν τα-
μιευόντων. ἐὰν δέ με πένητα ποιήσητε, καὶ ὑμᾶς[18]
αὐτοὺς ἀδικήσετε· ἕτεροι δὲ καὶ ταῦτα[19] διανεμοῦν-
ται, ὥσπερ καὶ τἆλλα. ἄξιον δέ ἐστιν ἐνθυμηθῆναι,
ὅτι πολὺ μᾶλλον ὑμῖν προσήκει τῶν ὑμετέρων ἐμοὶ 163.1
διδόναι, ἢ τῶν ἐμῶν ἐμοὶ ἀμφισβητῆσαι· καὶ πένη-
τα γενόμενον ἐλεῆσαι μᾶλλον, ἢ πλουτοῦντι φθονῆ-
σαι. καὶ τοῖς θεοῖς εὔχεσθαι τοὺς ἄλλους εἶναι τοιού- 3.
τους πολίτας[20], ἵνα τῶν μὲν ἑτέρων μὴ ἐπιθυμή-
σωσι[21], τὰ δὲ σφέτερα αὐτῶν εἰς ὑμᾶς ἀναλίσκω-

σιν.

18. καὶ ὑμᾶς] Si κἀμὲ hic non deeſt, ſubaudiendum certe eſt. non me ſolum, ſed vna vos ipſos quoque laedetis.

19. καὶ ταῦτα] etiam haec bona mea adminiſtrabunt pari, atque reliqua veſtra adminiſtrant, modo, h. e. rapacitate atque furacitate.

20. τοιούτους πολίτας] qualis nempe ego erga vos fui.

21. τῶν μὲν ἑτέρων ἐπιθυμήσωσι,] Recte *Schottus* μὴ ἐπιθυμήσωσι. Sic Orat. XXV. ἐν ὀλιγαρχίᾳ μὲν μὴ ἐπιθυμεῖν τῶν ἀλλοτρίων, ἐν δημοκρατίᾳ δὲ τὰ ὄντα εἰς ὑμᾶς ἀναλίσκειν. vbi eadem omnia. MARKLAND.

Addidi μὴ quod vulgatis deeſt. τῶν ἑτέρων idem eſt atque τῶν ἑτέροις ὄντων ἀγαθῶν. bonorum, quae ſunt

σιν. ἡγοῦμαι δ᾽, ὦ ἄνδρες δικαςαὶ, (καὶ μηδεὶς ὑμῶν ἀχθεσθῇ) πολὺ ἂν δικαιότερον ὑμᾶς ὑπὸ τῶν ζη-
6. τητῶν ἀπογραφῆναι τὰ ἐμὰ ἔχειν, ἢ ἐμὲ νυνὶ κινδυνεύειν ὡς τοῦ δημοσίου χρήματα ἔχοντα. τοιοῦτον γὰρ ἐμαυτὸν τῇ πόλει παρέχω, ὥς᾽ ἰδίᾳ μὲν τῶν φείδομαι[22], δημοσίᾳ δὲ λειτουργῶν ἥδομαι· καὶ οὐκ ἐπὶ τοῖς περιοῦσι μέγα φρονῶ, ἀλλ᾽ ἐπὶ τοῖς εἰς ὑ-
9. μᾶς ἀνηλωμένοις. ἡγούμενος τούτων μὲν αὐτὸς αἴτιος εἶναι, τὴν δὲ οὐσίαν ἑτέρους μοι[23] καταλιπεῖν· καὶ
διὰ

in aliorum poteſtate. Fuit, cum ſuſpicarer legendum τῶν μὲν γερῶν. praemia virtutis quidem appetant, cuiusmodi ſunt honores in republica, imagines, ſtatuae, tituli ſaxis inſculpti, conuictus in Prytaneo, coronae aureae. illa autem praemia ſua in rempublicam liberalitate promereantur.

22. τῶν] Vel dele iſtud τῶν, vel lege cum viro erudito τῶν εμων. Vtrumuis erit neceſſarium. Prius malim. TAYLOR.

ἰδίᾳ μὲν τῶν φείδομαι, δημοσίᾳ δὲ λειτουργῶν ἥδομαι] Lego, τῶν εμων φείδομαι. vt ſupra: τῶν ὑμετέρων ἐμοὶ διδόναι, ἢ τῶν εμων ἐμοὶ ἀμφισβητῆσαι. et paulo ante: τῶν εμων ἐγὼ πολὺ βελτίων ὑμῖν ἔσομαι ταμίας. Potes etiam legere, τῶν οντων φείδομαι. MARKL. Aut cum viris doctis ἐμῶν eſt interponendum, aut ὄντων, aut ὑπαρχόντων.

23. ἑτέρους μοι] ετεροις με. Schott. Quam indigne homine in literis enutrito! TAYLOR.

τὴν δὲ οὐσίαν ἑτέρους μοι καταλιπεῖν] Feſtinanter *Schottus* et rectà contra mentem Auctoris, ἑτέροις με καταλιπεῖν. Optime habet ἑτέρους μοι. Explicat Ouidius, noto iſto, Metam. XIII.

διὰ ταύτην μὲν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἀδίκως συκοφαν-
τεῖσθαι, δι' ἐκεῖνα δὲ ὑφ' ὑμῶν δικαίως σώζεσθαι[24].
ὥστ' οὐκ ἂν εἰκότως ἕτεροί με ἐξῃτήσαντο παρ' ὑμῶν, 12.
ἀλλὰ καὶ εἴ τις τῶν ἐμῶν φίλων τοιοῦτον ἀγῶνα ἠ-
γωνίζετο, ὑμᾶς ἂν ἠξίουν ἐμοὶ δοῦναι τὴν χάριν· καὶ
εἰ παρ' ἄλλοις ἐκινδύνευον, ὑμᾶς εἶναι τοὺς δεομένους
ὑπὲρ ἐμοῦ. τοῦτό[25] γε εἰπεῖν ἔχοι τις, ὡς πολλὰς ἀρ-
χὰς ἄρξας, ἐκ τῶν ὑμετέρων ὠφέλημαι· ἢ ὡς αἰ- 15.
σχρὰς δίκας δεδίκασμαι· ἢ ὡς αἰσχροῦ τινος αἴτιός
εἰμι[26]· ἢ ὡς τὰς τῆς πόλεως συμφορὰς ἀσμένως
εἶδον· ὑπὲρ ἁπάντων δὲ καὶ ἰδίων καὶ τῶν δημοσί-

ων οὐ·

Nam genus, *et proauos*, *et* quae non fecimus ipſi,
Vix ea noſtra *voco*.

Mox, pro σώζεσθαι mallem σωθήσεσθαι. MARKLAND.

24. δικαίως σώζεσθαι] interpone ἂν potentiale, vt in re dubia, eſſetne abſoluendus, an condemnandus. σώζεσθαι, εἰ ἂν ἄρα σωθήσομαι.

25. τοῦτό γε εἰπεῖν κ. τ. λ.] Cum interrogatione haec omnia, vt recte animaduertit Stephanus. Quod cum non animaduertit Scaliger, legit τοῦτό γε εἰπεῖν οὐκ ἔχοι τίς. TAYLOR.

τοῦτό γε εἰπεῖν ἔχοι τις, ὡς etc.] Lego, εἰπεῖν οὐκ ἂν ἔχοι τις. ſic infra: οὐ γὰρ ἂν ἔχοιμι ὅ, τι μεῖζον αὐτοῖς εὐξαίμην κακόν. Paſſim haec phraſis occurrit. *Stephanus* vulgatae Interrogationem addit, eodem ſenſu. Sed Lyſianus ſcribendi mos iſtud alterum poſtulat, niſi fallor. MARKLAND.

Videtur ſic leg. δεόμενος ὑπὲρ ἐμοῦ. ἀλλ' οὐδὲ κατ' ἐμοῦ τοῦτό γε.

26. αἴτιος εἰμι] interponendum videtur ὑμῖν.

ὢν [27] οὕτως ἡγοῦμαί μοι πεπολιτεῦσθαι, καὶ ὑμᾶς
εἰδέναι, ὥστε οὐδὲν * δεῖν [28] με ἀπολογήσασθαι περὶ
18. αὐτῶν. δέομαι οὖν ὑμῶν [29], ὦ ἄνδρες δικασταί, τὴν
αὐτὴν νῦν περὶ ἐμοῦ γνώμην ἔχειν, ἥνπερ καὶ ἐν τῷ
τέως χρόνῳ· καὶ μὴ μόνον τῶν δημοσίων λειτουργιῶν
μεμνῆσθαι, * ἀλλὰ καὶ τῶν ἰδίων [30] ἐπιτηδευμά-
των ἐνθυμεῖσθαι· ἡγουμένους ταύτην εἶναι τὴν λει-
21. τουργίαν ἐπιπονωτάτην διὰ τέλους, τὸν πάντα χρό-
νον κόσμιον εἶναι καὶ σώφρονα· καὶ μήθ' ὑφ' ἡδονῆς
ἡττηθῆναι, μήθ' ὑπὸ κέρδους ἐπαρθῆναι· ἀλλὰ τοιοῦ-
τον παρασχεῖν ἑαυτὸν, ὥστε μηδένα τῶν πολιτῶν
24. μήτε μέμψασθαι, μήτε δίκην τολμῆσαι προκαλέ-
σασθαι [31]. οὔκουν ἄξιον, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, πειθομέ-

27. καὶ τῶν δημοσίων] articulum e Vindob. addidi, quo vulgatae carent.

28. οὐδὲν δεῖν] ſic dedi de meo in infinitiuo, pro οὐδὲν δεῖ vulgari, haud neſcius, ὥστε etiam cum indicatiuo ſolere conſtrui.

29. δέομαι οὖν ὑμῶν, κ. τ. λ.] Haec citantur a *Suida* in τέως, licet corrupte. Vbi obſeruare eſt auctoris nomen excidiſſe, orationis ſolummodo conſeruari. TAYLOR.

30. ἀλλὰ καὶ τῶν ἰδίων] interpoſui de meo καὶ, quo vulgatae carent.

31. δίκην προκαλέσασθαι] Lego, προσκαλέσασθαι. Orat. VI. προσεκαλέσατο δίκην ἀσεβείας πρὸς τὸν βασιλέα. Harpocration: προσκαλέσασθαι, τὸ παραγγέλλειν εἰς δίκην. Vide Pollucem VIII, 6. ſegm. 39. et Viros doctos ad ſegm. 61. eiuſdem Libri. Δίκην προσκαλέσασθαι idem videtur ac εἰς δίκην προκαλέσασθαι. Xenophon Hellen. VII, p. 635. καὶ δίκας τῶν Φλιασίων

χους κατηγόροις τοιούτοις, ἐμοῦ καταψηφίσασθαι, οἳ περὶ ἀσεβείας μὲν ἀγωνιζόμενοι, τηλικοῦτοι [32] γεγόνασιν, οὐκ ἂν δυνάμενοι δ᾽ ὑπὲρ τῶν σφετέρων ἁμαρτημάτων ἀπολογήσασθαι, ἑτέρων κατηγορεῖν 27.
τολμῶσι. καὶ ὧν Κινησίας [33] οὕτω διακείμενος πλείους στρατείας ἐστράτευται, οὗτοι περὶ τῶν τῆς πόλεως ἀγανακτοῦσι. καὶ ἐξ ὧν μὲν ἡ πόλις εὐδαίμων ἔσται, οὐ συμβάλλονται, πάντα δὲ ποιοῦσιν, ὅπως ὑμεῖς τοῖς οὐ πεποιηκόσιν ὀργισθήσεσθε [34]. οὗτοι μὲν οὖν, ὦ ἄν- 30.
δρες δικασταί, ἐν τῷ δήμῳ κατείποιεν ὑμῖν τὰ σφέτερα αὐτῶν ἐπιτηδεύματα. οὐ γὰρ ἂν ἔχοιμι ὅ, τι

τούτου

προσκαλουμένων, οὐκ ἐδίδοσαν. vbi tamen *Leunclauius* mauult προκαλουμένων. MARKLAND.

Leg. videtur μήτ᾽ ἐς δίκην τ. προσκαλ.

32. τηλικοῦτοι poteſt pariter ad potentiam atque ad aetatem referri. Priorem modum in latinis meis expreſſi. ſin autem poſteriorem praeferas, erit haec ſententia, in perpetuis contentionibus forenſibus, iisque in cauſis grauiſſimis et capitalibus, vt ſunt cauſae impietatis, ad hoc, quod agunt, aetatis prouectioris peruenerunt.

33. Κινησίας.] Adducit in comparationem Cineſiam, eo quod vulgo habebatur parum virilis et mulieroſus, et eo nomine traducitur ab *Ariſtophane* in *Lyſiſtrata*. PALMER.

καὶ ὧν Κινησίας etc.] Non intelligo. Caeterùm de hoc *Cineſia* vide Harpocrationem; cuius tempore extabant Duae Orationes Lyſiae in eum ſcriptae. MARKL.

34. ὀργισθήσεσθε] ſic dedi pro vulgari ὀργισθῆσθε. poterat quoque ὀργισθῆτε dari, verum illud prius auctoritate codicum nititur.

τούτου μεῖζον αὐτοῖς εὐξαίμην κακόν. ἐγὼ δ' ὑμῶν
δέομαι, καὶ ἱκετεύω καὶ ἀντιβολῶ, μὴ καταγνῶ-
33. ναι δωροδοκίαν ἐμοῦ· μηδ' ἡγήσασθαι τοσαῦτα χρή-
ματα εἶναι, ἃ ἐγὼ [35] βουληθείην ἄν τι κακὸν τῇ
πόλει γενέσθαι. μαινοίμην γάρ, ὦ ἄνδρες δικασταί,
εἰ τὴν μὲν πατρῴαν οὐσίαν φιλοτιμούμενος εἰς ὑμᾶς
ἀναλίσκοιμι, ἐπὶ δὲ τῷ τῆς πόλεως κακῷ παρὰ
36. τῶν ἄλλων δωροδοκοίην. ἐγὼ μὲν οὖν, ὦ ἄνδρες δικα-
σταί, οὐκ οἶδ', οὕστινας [36] ἢ ὑμᾶς ἐβουλήθην περὶ ἐμοῦ
δικαστὰς γενέσθαι, εἴπερ χρὴ τοὺς εὖ πεπονθότας
περὶ τῶν εὖ πεποιηκότων εὔχεσθαι τὴν ψῆφον φέ-
ρειν. καὶ μὲν δή, ὦ ἄνδρες δικασταί, (ἐπιθυμῶ γὰρ
39. καὶ τούτων μνησθῆναι) οὐδεπώποτε, λειτουργεῖν ὑπὲρ
ὑμῶν δέον [37], εἰ τοσούτῳ [38] πενεστέρους τοὺς παῖδας

 κατα-

35. ἃ ἐγὼ] Rectius ὧν. Scal. TAYLOR.

τοσαῦτα χρήματα εἶναι, ἃ ἐγὼ βουληθείην ἄν τι κακὸν τῇ πόλει γενέσθαι.] Senſui aliquid deeſt. Forte: ἃ ἔχων βουληθείην ἂν etc. *neque vllas pecunias tantas eſſe putetis, vt, iis acceptis, vellem aliquid infortunii ciuitati obuenire.* Orat. XXVIII. οὐκ ἔστι τοσαῦτα χρήματα, ὧν ὑμεῖς ἡττηθήσεσθε, ὥστε μὴ τιμωρεῖσθαι τοὺς ἀδικοῦντας. et XXIX. οὐκ ἔστι τοσαῦτα χρήματα, ἃ ὑμεῖς, οὓς ἐὰν λαμβάνητε ἀδικοῦντας, ἀποτρέψει τιμωρεῖσθαι. Niſi malis, πρὸς ἃ ἐγὼ βουληθείην: vel, ἃ ἐγὼ λαβὼν βουληθείην, eodem ſenſu. MARKLAND.

Interponendum videtur λαβὼν aut δεξάμενος.

36. οὕστινας] ſubaudi ἄλλους μᾶλλον. Sed ἂν addi velim. vt ſi ſic dixiſſet οὐκ οἶδ' οὕστινας ἄλλους μᾶλλον ἄν, ἢ ὑμᾶς ἐβουλήθην.

37. Poſt δέον videtur ἐλυπήθην, vel potius ἐνεθυμήθην deeſſe.

38. εἰ τοσοῦτον] ἐλογισάμην εἰ τοσοῦτον aut aliquid

καταλείψω, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον, εἰ μὴ προθύμως ποιήσω τὰ προσταχθέντα· οὐδ᾽, εἴ ποτε κινδυνεύσειν ἐν ταῖς ναυμαχίαις μέλλοιμι, οὐδεπώποτ᾽ ἠλέη- 42.
σα [39], οὐδ᾽ ἐδάκρυσα, οὐδ᾽ ἐμνήσθην γυναικὸς, οὐδὲ παίδων τῶν ἐμαυτοῦ· οὐδ᾽ ἡγούμην δεινὸν εἶναι, εἰ τελευτήσας ὑπὲρ τῆς πατρίδος τὸν βίον, ὀρφανοὺς καὶ πατρὸς ἀπεστερημένους αὐτοὺς καταλείψω, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον, εἰ σωθεὶς αἰσχρῶς ὀνείδη καὶ ἐμαυ- 164. I
τῷ καὶ ἐκείνοις περιάψω. ἀνθ᾽ ὧν ὑμᾶς ἀπαιτῶ νῦν τὴν χάριν, καὶ ἀξιῶ, ἐν τοῖς κινδύνοις [40] ἐμοῦ τοιαύτην περὶ ὑμῶν γνώμην ἔχοντος, ὑμᾶς νυνὶ ἐν 3.
τῷ θαῤῥαλέῳ ὄντας, ἐμὲ καὶ τοὺς παῖδας τούτους περὶ πολλοῦ ποιήσασθαι· ἡγουμένους ἡμῖν μὲν δεινὸν, ὑμῖν δὲ αἰσχρὸν εἶναι, εἰ ἀναγκασθησόμεθα ἐπὶ τοιαύταις αἰτίαις ἄτιμοι γενέσθαι, ἢ στερηθέντες

τῶν

ſimile ſuppleri iubet Schott. ελυπησαμην alii. TAYLOR.

ὑπὲρ ὑμῶν δέον, εἰ τοσοῦτον etc.] *Schottus* ſupplet, ἐλογισάμην εἰ τοσοῦτον etc. aut quid ſimile Tale aliquid certe deeſt. MARKLAND.

Subaudi ὅσον ἂν ἐγὼ εἰς ὑμᾶς ἀναλίσκοιμι. Vulgari τοσοῦτον praetuli e Vindobon. τοσούτῳ, vt melius, ſine hac auctoritate alias haud moturus vulgatam.

39. ἠλεήσα] perinde eſſe puto, ſiue abſolute hic poſitum habeatur hoc verbum pro ſenſu commiſerationis affici, ſine reſpectu ad certum hominem, ſiue cum reſpectu ad vxorem et liberos, qui in continenti commemorantur.

40. ἐν τοῖς κινδύνοις] *veſtris* puta, verum hoc additum malim, ſiue ſic. ἐν τοῖς ὑμετέροις κινδύνοις, ſiue ἐν τοῖς κινδύνοις τοῖς ὑμετέροις.

6. τῶν ὑπαρχόντων, πένητες εἶναι, καὶ πολλῶν ἐνδεεῖς ὄντες περιιέναι· ἀνάξια [41] μὲν ὑμῶν αὐτῶν πεπονθότες, ἀνάξια δὲ τῶν εἰς ὑμᾶς ὑπηργμένων· μηδαμῶς, ὦ ἄνδρες δικασταί· ἀλλ' ἀποψηφισάμενοι, τοιούτοις ἡμῖν χρῆσθε πολίταις, οἵοισπερ ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ [42].

41. ἄξια] ἀνάξια. Steph. cui Schott. ſuo merito malo non aſſentitur. TAYLOR.

ἄξια μὲν ὑμῶν αὐτῶν πεπονθότες, ἀνάξια δὲ etc.] *Stephanus* ἀνάξια μὲν: quod verum puto, modò legas ἡμῶν pro ὑμῶν, ex Iſocrate Orat. de Bigis, p. 703. vbi totum hunc locum imitatur; hoc vero κῶλον ita effert, ἀναξίως δ' αὐτῶν (i. e. ἡμῶν αὐτῶν) καὶ τῶν προγόνων πράττοντας. Demoſthenes Orat. de Cherſon. ἀνάξιον ὑμῶν, καὶ τῶν ὑπαρχόντων τῇ πόλει, καὶ πεπραγμένων τοῖς προγόνοις. *Schottus* putat melius eſſe ἄξια, vt Textus eſt. MARKLAND.

Dedi ἀνάξια, pro vulgari ἄξια. verum ὑμῶν tuebor. *vobis ipſis indigna*, h. e. alia, quam a vobis exſpectabantur, et vos decebant; *et indigna noſtris de vobis meritis.* h. e. alia quam meruimus officiis, quae a nobis ad vos profecta ſunt. ἡμῶν, quae eſt coniectura Taylori, probari quoque poteſt, et confirmatur a Coisl. et Vindobon. Vulgatum ἄξια ſi qui tuebuntur, his interpretandum ſic erit. quo nobis eueniet id, quod veſtrae quidem perſonae conueniat, qui iudices ſitis, ſeueritatem iuris plena cum poteſtate arbitraria exercentes.

42. ἐν πρόσθεν χρόνῳ·] Inſere Articulum: ἐν τῷ πρόσθεν (vel ἐν τῷ ἔμπροσθεν) χρόνῳ. ita enim ſemper, opinor, loquitur. MARKLAND.

Articulum τῷ interpoſui, quo vulgatae carent.

ΛΥΣΙΟΥ

ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΣΙΤΟΠΩΛΩΝ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Placuit Athenienſibus, qui πλεῖστῳ τῶν ἁπάντων ἀνθρώπων ἐπεισάκτῳ σίτῳ *vtebantur*, (verbis vtor *Demoſthenis* in Orat. *c. Leptinem*) *multis legibus coercere eorum hominum iniurias, qui annonam comprimendo et incendendo*, vt loquuntur Iuriſconſulti, *ciuium fortunas adterebant. Vna erat, quae ſub capitis diſcrimine* ἀπηγόρευσε μηδένα τῶν ἐν τῇ πόλει σῖτον πλείω πεντήκοντα φορμῶν συνωνεῖσθαι. *Ex qua lege hic agitur. Se excuſant Dardanarii, quod iubente Magiſtratu id feciſſent, et quod ex ſtudio et beneuolentia in remp.*

Πολλοί μοι προσεληλύθασιν, ὦ ἄνδρες δικασταί, 12.
θαυμάζοντες, ὅτι ἐγὼ τῶν σιτοπωλῶν ἐν τῇ
βουλῇ κατηγόρουν, καὶ λέγοντες, ὅτι ὑμεῖς, εἰ ὡς
μάλιστα αὐτοὺς ἀδικεῖν ἡγεῖσθε, οὐδὲν ἧττον καὶ τοὺς
περὶ τούτων ποιουμένους λόγους συκοφαντεῖν νομίζετε. 15.
ὅθεν οὖν ἠνάγκασμαι κατηγορεῖν αὐτῶν, περὶ τούτων
πρῶτον εἰπεῖν βούλομαι. ἐπειδὴ γὰρ οἱ πρυτάνεις
ἐπέδοσαν [1] εἰς τὴν βουλὴν περὶ αὐτῶν, οὕτως ὀργι-

σθη-

1. ἐπέδοσαν] ſubaudi τὴν διάγνωσιν. Sic dedi pro vulgari ἀπέδοσαν. tradiderunt, permiſerunt, retulerunt.

18. σθησαν [2] αὐτοῖς, ὥστε ἔλεγον τινὲς τῶν ῥητόρων, ὡς ἀκρίτους αὐτοὺς χρὴ τοῖς ἕνδεκα παραδοῦναι θανάτῳ ζημιῶσαι. ἡγούμενος δὲ ἐγὼ δεινὸν εἶναι τοιαῦτα ἐθίζεσθαι ποιεῖν τὴν βουλήν, ἀναστὰς εἶπον, ὅτι μοι δοκοίη κρίνειν τοὺς σιτοπώλας [3] κατὰ τὸν νόμον· νο-
21. μίζων, εἰ μέν εἰσιν ἄξια θανάτου εἰργασμένοι, ὑμᾶς οὐδὲν ἧττον ἡμῶν [4] γνώσεσθαι τὰ δίκαια· εἰ

2. οὕτως ὠργίσθησαν κ. τ. λ.] Schottus ad emendandum minime natus ita ex ſuo ingenio *Lyſiam* ſuppleuit, οὕτως ὠργίσθησαν αὐτοῖς, ὥστε ἔλεγον, ἐπειδὰν τινὲς τῶν ῥητόρων διελέξαντο, ὡς ἀκρίτους αὐτοὺς χρὴ τοῖς ἕνδεκα παραδοῦναι, θανάτῳ ζημιῶσαι. Quo quid leuius? Tu ſolummodo lege, οὕτως ὠργίσθησαν α. ω. ε. τ. τ. ρ. ὡς ἀκρίτους αὐτοὺς χρὴ τοῖς ἕνδεκα παραδοῦναι καὶ θανάτῳ ζημιῶσαι. Xenopho *Hellenic. I.* Ἂν δὲ δόξωσιν ἀδικεῖν, θανατῳ ζημιωσαι και τοις ενδεκα παραδουναι, καὶ τὰ χρήματα δημοσιεῦσαι. TAYLOR.

ὥστε ἔλεγον τινὲς τῶν ῥητόρων, ὡς ἀκρίτους χρὴ etc.] *Schottus: Forte rectius ita:* ὥστε ἔλεγον, ἐπειδὰν τινὲς τῶν ῥητόρων διελέξαντο, ὡς etc. Cui bono haec licentia, cum abſque ea omnia bene habent? MARKL.

Ad ὠργίσθησαν ſubaudi οἱ βουλευταί, quod latet in praemiſſo βουλήν. Bene habet hic locus, neque Taylor magis audiendus eſt, quam Schottus. παραδοῦναι θανάτῳ ζημιῶσαι idem eſt, atque παραδοῦναι ἐπὶ τῷ (vel πρὸς τὸ) ζημιῶσαι θανάτῳ, tradere XI. viris, quo hi frumentarios morte punirent.

3. σιτοπώλας] σιτοπώλους. *Ald.* Sed praeter linguae genium, quae compoſita a πωλέω nunquam ita format. Corrigendus itaque *Heſychius*, qui habet Σιτοκάπηλοι, σιτοπῶλοι. Lege σιτοπῶλαι. TAYLOR.

4. ἡμῶν videtur delendum, vt e proximo ἧττον

δὲ μηδὲν ἀδικοῦσιν, οὐ δεῖν αὐτοὺς ἀκρίτους ἀπολωλέναι. πεισθείσης δὲ τῆς βουλῆς ταῦτα, διαβάλλειν ἐπεχείρουν[5] με λέγοντες, ὡς ἐγὼ σωτηρίας εἵνεκα τῆς τῶν σιτοπωλῶν τοὺς λόγους τούτους ἐποιούμην. 24
πρὸς μὲν οὖν τὴν βουλὴν, ὅτ' ἦν αὐτοῖς ἡ κρίσις, ἔργῳ * ἀπελογησάμην[6]. τῶν γὰρ ἄλλων[7] ἡσυχίαν ἀγόντων, ἀναστὰς αὐτῶν κατηγόρουν, καὶ πᾶσι φανερὸν ἐποίησα, ὅτι οὐχ ὑπὲρ τούτων ἔλεγον, ἀλλὰ τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις ἐβοήθουν. ἠρξάμην μὲν οὖν 27
τούτων ἕνεκα· δεδιὼς δὲ τὰς αἰτίας[8], αἰσχρὸν ἡγοῦ-

μαι

natum. propterea quod frumentarii in iudicium vocentur, vos non ideo minus iuſta et aequa de illis eſſe ſtatuturos, quam ſi cauſa indicta et inaudita eos ad ſupplicium rapiantur. Alias ſi ἡμῶν manebit, videtur aliquid deeſſe, e. c. κρινόντων αὐτοὺς, ſi a nobis in ius vocentur, ἢ μὴ quam ſi id minus fiat. aut ἡμῶν ἐλεγχόντων αὐτοὺς, ἢ σιωπώντων. vos non minus iuſtam et veram ſententiam eſſe pronuntiaturos, ſi frumentarios arguamus, quam ſi taceamus.

5. ἐπεχείρουν] quinam? Num deeſt τινες? poteſt fieri, verum poteſt quoque oratio eſſe integra. Corona circumſtans, huius cauſae tum, quam nos hodie ſumus peritior, facile norat, quos actor deſignaret.

6. ἀπελογησάμην] Sic, per η, dedi de meo, (a verbo ἀπολογεῖσθαι) pro vulgari ἀπελογισάμην, per ι, a verbo ἀπολογίζεσθαι.

7. τῶν ἄλλων] ſubaudi πρυτανέων, vel βουλευτῶν. Actor ipſe quoque de numero prytanum, vel ſenatorum eſt.

8. τὰς αἰτίας] ſcil. τὰς παρὰ τοῦ δήμου. metuens ego, ne nomen meum malignis ſermonibus apud ple-

μαι πρότερον παύσασθαι, πρὶν ἂν ὑμεῖς περὶ αὐτῶν ὅ, τι ἂν βέλησθε ψηφίσησθε. καὶ πρῶτον μὲν [9] ἀνάβηθι, καὶ εἰπὲ [10] συ ἐμοὶ, μέτοικος εἶ; Ναί [11].
30. Μετοικεῖς δὲ πότερον ὡς πεισόμενος τοῖς νόμοις τοῖς τῆς πόλεως, ἢ ὡς ποιήσων ὅ, τι ἂν βέλῃ; Ὡς πεισόμενος. Ἀλλό τι ἒν * ἐκ ἀξιοῖς [12] ἢ ἀποθανεῖν, εἴ τι πεποίηκας παρὰ τὰς νόμυς, ἐφ' οἷς θάνατος. ἡ ζημία; Ἔγωγε. Ἀπόκριναι δή μοι, εἰ ὁμολογεῖς
33. πλείω σῖτον συμπρίασθαι πεντήκοντα φορμῶν, ὧν ὁ νόμος

bem differretur, ac ſi ego dardanariis clam ſtuderem, et cum iis colluderem.

9. καὶ πρῶτον μεν ἀνάβηθι.] Scribe, μοι ἀνάβηθι, vt centies in his Orationibus. Sequitur: Εἰ πέρυσι ἐμοὶ μέτοικος εἶ; Ναί. Scribendum πέρυσιν ἐμοὶ, vel πέρυσί μοι. Iſtud Ναί eſt *Reſponſum* Accuſati, ſiue Rei. Sic Lucas Actor. V, 8. Εἰπέ μοι, ει τοσέτυ τὸ χωρίον ἀπέδοσθε; ἡ δὲ εἶπε, Ναι, τοσέτου. et XXII, 27. Λέγε μοι, ει σὺ Ῥωμαῖος εἶ; ὁ δὲ ἔφη, Ναι. MARKLAND.

10. ἀνάβηθι, καὶ εἰπὲ] ſic dedi e Vindobonenſi, pro vulgari ἀνάβηθι. Εἰπέ —

11. εἰ πέρυσι ἐμοὶ μέτοικος εἶ; Ναί.] Vel vt mendoſe magis *Ald.* ει πέρυσι ἐμοὶ μέτοικος εἶναι. Egregie Scal. et nos textum vel inuitis omnibus Codd. recudimus. Ni habuerint Codd. *Groularti*, qui mecum hunc locum interpretatur. TAYLOR.

12. ἄλλο τι ἒν ἐκ ἀξιοῖς, ἢ ἀποθανεῖν] ergo nullam aliam ipſe tute tibi ſtatuis, quam mortis poenam? Sic dedi, de meo addens ἐκ, quo vulgatae carent. Cui bene reſpondet reſponſio. ἔγωγε. ſcil. ἐκ ἀξιῶ ἄλλο τι πάσχειν, ἢ τὸν θάνατον. Quae reſponſio non ſit quadratura, ſi ἐκ a praemiſſa interrogatione abſit.

ὁ νόμος ἐξεῖναι κελεύει. Εγὼ τῶν ἀρχόντων κελευόντων συνεπριάμην. Αν μὲν τοίνυν ἀποδείξῃ, ὦ ἄνδρες δικασαὶ, ὡς ἐςι νόμος, ὃς κελεύει [13] τοὺς σιτοπώλας συνωνεῖσθαι τὸν σῖτον, ἂν οἱ ἄρχοντες κε- 36.
λεύωσιν, ἀποψηφίσασθε· εἰ δὲ μὴ, δίκαιον ὑμᾶς καταψηφίσασθαι. ἡμεῖς γὰρ ὑμῖν παρεσχόμεθα τὸν νόμον, ὃς ἀπαγορεύει μηδένα τῶν ἐν τῇ πόλει πλείω σῖτον [14] πεντήκοντα φορμῶν συνωνεῖσθαι.

* χρῆν

13. ὡς ἐςι νόμος, ὃς κελεύει etc.] Inepte: ſi enim Leges *iubeant* frumentum coemere, quodnam opus, vt Archontes idem *iubeant?* Lege: ὃς οὐ κωλύει τοὺς σιτοπώλας etc. cui mox opponitur ἀπαγορεύει. *Si igitur oſtenderit, iudices, vllam eſſe legem, quae non prohibeat frumentarios coëmere frumentum, etiamſi praefecti iuſſerint; abſoluite eum.* Ratio hoc poſtulat. οὐ omittebatur ob praecedens ὅς. MARKLAND.

Argumentatio Marklandi friuola et vltra quam par eſt, arguta eſt. Bene habet vulgata.

14. σῖτον πεντήκοντα φ.] Emenda cum Steph. et *Petit. ad LL. Attic.* p. 420. σῖτον πλείω πεντήκοντα φορμῶν, vt ſupra. Εἰ ὁμολογεῖς πλείω σῖτον συμπρίασθαι πεντήκοντα φορμῶν, ὧν ὁ νόμος ἐξεῖναι κελεύει. Quod ad φορμοὺς adtinet, vide *Ariſtoph. Theſmoph. 820. Heſych. Polluc.* ſaepiuſcule, etc. Cophinus erat viminibus contextus: quantum frumenti capiebat, non liquet. Sed erat menſurae genus. Fortaſſe eadem erat, quam Latini nominabant *Cumeram.* Arbitror ſane. Nam ita *Acro* ad *Hor. 1. Serm. I. 53. Cumera vas eſt ingens vimineum, vel fictile ſimile doliis, vbi frumentum ſuum reponebant Agricolae:* vel vas minus capiens quinque ſiue ſex modios. TAYLOR.

ἐν τῇ πόλει σῖτον πεντήκοντα φορμῶν etc.] *Stepha-*

χρῆν [15] μὲν τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ἱκανὴν εἶ-
39. ναι ταύτην τὴν κατηγορίαν, ἐπειδὴ οὗτος μὲν ὁμολογεῖ συμπρίασθαι, ὁ δὲ νόμος ἀπαγορεύων φαίνεται. ὑμεῖς δὲ κατὰ τοὺς νόμους ὀμωμόκατε ψηφιεῖσθαι. ὅμως δ᾽ ἵνα πεισθῆτε, ὅτι καὶ κατὰ τῶν ἀρχόντων ψεύδονται, ἀνάγκη καὶ μακρότερον εἰπεῖν
42. περὶ αὐτῶν. ἐπειδὴ γὰρ οὗτοι τὴν αἰτίαν εἰς ἐκείνους ἀνέφερον, παρακαλέσαντες τοὺς ἄρχοντας ἠρωτῶμεν [16]. καὶ οἱ μὲν δύο οὐδὲν ἔφασαν εἰδέναι τοῦ πράγ-

ματος·

nus: σῖτον πλείω πεντήκοντα φορμῶν. Recte: niſi quod ordinem verborum fuiſſe reor, ἐν τῇ πόλει πλείω σῖτον etc. vt paulo ante, Εἰ ὁμολογεῖς πλείω σῖτον συμπρίασθαι. Atque hinc forte patefit erroris cauſa. nempe amittebatur πλείω in ſimili πόλει. MARKLAND.

Addidi πλείω, quo vulgatae carent.

15. χρῆν] ſic dedi de meo, pro vulgari χρή. *oportebat*, in imperfecto.

16. ἠρώτων με] ἠρώτων αὐτοὺς. Schott. Lectio eſt ηρωτωμεν, cui accedit Cod. *Coisl.* qui habet ἠρώτων μέν. TAYLOR.

παρακαλέσαντες τοὺς ἄρχοντας ἠρώτων με] Lego: παρακαλέσας τοὺς ἄρχοντας ἠρωτώμην, *aduocatis praefectis interrogaui* eos. *Schottus* quoque coniecerat παρακαλέσας, et ἠρώτων αὐτοὺς. Legere etiam potes ἠρόμην, pro ἠρώτων με. iſtud propius eſt: hoc ſaepius vtitur Lyſias. Vel, παρακαλέσας ὡς ἐμὲ τοὺς ἄρχοντας ἠρώτων. ὡς ἐμὲ, *ad meam domum.* MARKLAND.

Exhibui, vt volebat Taylor, qui verum hic vidit. Nos, Prytanes, cum arceſſiuiſſemus Archontas, [magiſtros rerum annonariarum] interrogauimus, τοὺς σιτοφύλακας. quos numero tres fuiſſe, ex hoc loco conſtat.

ματος· Ανυτος δ' ἔλεγεν, ὡς τοῦ προτέρου χειμῶνος, ἐπειδὴ τίμιος ἦν ὁ σῖτος, τούτων ὑπερβαλλόντων [17] 165.I
ἀλλήλους, καὶ πρὸς σφᾶς αὐτοὺς μαχομένων, συμβουλεύσειεν αὐτοῖς παύσασθαι φιλονεικοῦσιν· ἡγούμενος [18] συμφέρειν ὑμῖν τοῖς παρὰ τούτων ὠνουμένοις, ὡς ἀξιώτατον τούτους πρίασθαι. δεῖν γὰρ αὐ- 3.
τοὺς ὀβολῷ μόνον πωλεῖν τιμιώτερον· ὡς τοίνυν οὐ συμπριαμένους καταθέσθαι ἐκέλευεν αὐτοὺς, ἀλλὰ μὴ ἀλλήλοις ἀντωνεῖσθαι συνεβούλευεν, αὐτὸν ὑμῖν Ανυτον μάρτυρα παρέξομαι, καὶ ὡς [19] οὗτος μὲν ἐπὶ τῆς προτέρας βουλῆς τούτους εἶπε τοὺς λόγους, οὗ- 6.
τοι δ' * ἐπὶ τῆτες [20] συνωνούμενοι φαίνονται. ΜΑΡΤΥΣ.

17. ὑπερβαλλόντων] Sic, geminato λ, dedi. vulgatae dant ſolummodo ſimplex.

18. φιλονεικοῦσιν· ἡγούμενος — τούτους πρίασθαι. δεῖν γὰρ etc.] Diſtingue: φιλονεικοῦσιν· (ἡγούμενος — τούτους πρίασθαι) δεῖν γὰρ etc. MARKLAND.

19. παρέξομαι. ΜΑΡΤΥΣ. Καὶ ὡς] Vox ΜΑΡΤΥΣ loco ſuo mota eſt. Repone modo poſt φαίνονται. TAYLOR.

ὡς τοίνυν — Ανυτον μάρτυρα παρέξομαι. ΜΑΡΤΥΣ. καὶ ὡς — φαίνονται. ὅτι μὲν τοίνυν etc.] Vox ΜΑΡΤΥΣ in locum alienum migrauit, abſciſſâ in medio tenore ſuo ſententiâ. Reſtitue: ὡς τοίνυν οὐ συμπριαμένους καταθέσθαι αὐτοὺς ἐκέλευεν — Ανυτον μάρτυρα παρέξομαι, καὶ ὡς οὗτος (f. αὐτὸς) μὲν — οὗτοι δὲ — φαίνονται. ΜΑΡΤΥΣ. Deinde poſt teſtimonium Anyti pergit: Ὅτι μὲν τοίνυν οὐχ — ἀκηκόατε. MARKLAND.

Conſtitui locum ſic, vt viri docti volebant.

20. ἐπίτηδες] dedi de meo ἔτι τῆτες *adhuc hoc anno.*

ΤΥΣ. Ὅτι μὲν τοίνυν οὐχ ὑπὸ τῶν ἀρχόντων κελευσθέντες συνεπρίαντο τὸν σῖτον, ἀκηκόατε. ἡγοῦμαι δ᾽, ἂν ὡς μάλιστα περὶ τούτων ἀληθῆ λέγωσιν, οὐχ ὑπὲρ αὐτῶν αὐτοὺς ἀπολογήσεσθαι, ἀλλὰ τούτων [21] κατηγορήσειν. περὶ γὰρ ὧν εἰσι νόμοι διαῤῥήδην γεγραμμένοι, πῶς οὐ χρὴ διδόναι δίκην καὶ τοὺς μὴ πειθομένους, καὶ τοὺς κελεύοντας τούτοις τἀναντία πράττειν; ἀλλὰ γάρ, ὦ ἄνδρες δικασταί, οἴομαι αὐτοὺς ἐπὶ μὲν τοῦτον τὸν λόγον οὐκ ἐλεύσεσθαι· ἴσως δ᾽ ἐροῦσιν [22], ὥσπερ καὶ ἐν τῇ βουλῇ, ὡς ἐπ᾽ εὐνοίᾳ τῆς πόλεως συνεωνοῦντο τὸν σῖτον, ἵν᾽ ὡς ἀξιώτατον ἡμῖν πωλοῖεν. μέγιστον δ᾽ ὑμῖν ἐρῶ καὶ περιφανέστατον τεκμήριον, ὅτι ψεύδονται. ἐχρῆν

γὰρ

opponuntur enim inter ſe annus praeſens et ſuperior.

21. οὐχ ὑπὲρ αὐτῶν αὐτοὺς ἀπολογήσεσθαι, ἀλλὰ τούτων κατηγορήσειν. Scribe, ὑπὲρ αὑτῶν. *pro ſeipſis.* τούτων, ſcil. τῶν ἀρχόντων. Interpretes *Groulartus* et *Vanderheidius* hunc locum non ceperunt: quód mirum, cum ſenſus admodum obuius ſit, *ſi haec maxime vera allegent, opinor tamen eos non* inde *excuſaturos eſſe ſeipſos, ſed accuſaturos eſſe praefectos.* Sic Orat. VI, eadem ſententia: καίτοι οὐχ ὑπὲρ αὑτοῦ ἀπολογήσεται, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων κατηγορήσει: *quamuis ea ratione non tam ſe purgabit, quam alios accuſabit:* quemadmodum vertit ipſe *Vanderheidius.* MARKLAND.

τούτων redit ad τοὺς ἄρχοντας, vel quod idem eſt, τοὺς σιτοφύλακας.

22. ἴσως δ᾽ ἐροῦσιν, κ. τ. λ.] Vid. *Suid.* in v. Ἄξιον. οἱ ῥήτορες, qui hunc locum laudat, ad mentem potius Auctoris attendens, quam αὐτολεξεὶ deſcribens. TAYL.

γὰρ αὐτοὺς, εἴπερ ὑμῶν ἕνεκα ἔπραττον ταῦτα, φαίνεσθαι τῆς αὐτῆς τιμῆς πολλὰς ἡμέρας πωλοῦντας, ἕως ὁ συνεωνημένος αὐτοὺς ἐπέλιπε [23]· νυνὶ δ' ἐνίοτε τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐπώλουν δραχμῇ τιμιώτερον, ὥσπερ κατὰ μέδιμνον συνωνούμενοι· καὶ τούτων 18.
ὑμᾶς μάρτυρας παρέχομαι [24]. δεινὸν δέ μοι δοκεῖ εἶναι, εἰ, ὅταν μὲν εἰσφορὰν εἰσενεγκεῖν δέῃ, ἣν πάντες εἴσεσθαι [25] μέλλουσιν, οὐκ ἐθέλουσιν, ἀλλὰ πε-

νίαν

23. ἕως ὁ συνεωνημένος αὐτοὺς ἀπέλιπε·] Paſſiue, *coëmptum* frumentum. quod notandum. Orat. XXXIII. ἑκκαίδεκα δραχμῶν ἑωνημένον ἀρνίον. *agnus ſedecim drachmis emptus.* Iſaeus de Haered. Agn. p. 88. οἰκίαν δὲ Μελίτῃ, τρισχιλίων ὠνημένην· lege, ἑωνημένην. Demoſthenes περὶ Παραπρεσβ. ἃ κἂν ἐχθὲς ἑωνημένος ἄνθρωπος εἰπεῖν δυνηθείη. et ita Orat. I. adu. Stephanum: et Orat. adu. Polyclem. Paſſim ita Xenophon libello περὶ Προσόδων. MARKLAND.

24. καὶ τούτων ὑμᾶς μάρτυρας παρέχομαι. δεινὸν δέ μοι] Scribe: ὑμῖν μάρτυρας παρέξομαι. μάρτυρες. Δεινὸν δέ μοι etc. Fatale eſt Lyſiam circa hanc vocem deprauari. MARKLAND.

25. οἴσεσθαι] Sic vulg. *Indignum autem eſt, ſi, quum tributum eſt pendendum,* quod omnes perſoluere debent, *refugiant et paupertatem obtendant: in iis vero, in quibus capitis poena propoſita eſt, et praeſtat eos latitare, dicant, ob amorem, quo in vos feruntur, ſe contra leges peccaſſe.* Groulart. Et eodem acumine interpres alter. Sed vbi eſt iſtud, quod conqueritur δεινόν? Vbi oppoſitorum viuida contentio, argumentationis ſolertia, ſenſus ipſe? Hinc illud profecto dici arbitror, quod vulgo dicitur: Mi homo! *verba dediſti.* Sed tempus eſt, vt *Lyſiae* opem feram. *Iactitarunt hi darda-*

νίαν προφασίζονται· ἐφ' οἷς δὲ θάνατός ἐστιν ἡ ζη-
21. μία, καὶ λαθεῖν αὐτοῖς συνέφερε, ταῦτα ἐπ' εὐ-
νοίᾳ φασὶ τῇ ὑμετέρᾳ παρανομῆσαι. καίτοι πάντες
ἐπίστασθε, ὅτι τούτοις ἥκιστα [26] προσήκει τοιούτους
ποιεῖσθαι λόγους. τἀναντία γὰρ αὐτοῖς καὶ τοῖς
ἄλλοις συμφέρει. τότε γὰρ πλεῖστα κερδαίνουσιν, ὅ-
24. ταν κακοῦ τινος ἀπαγγελθέντος τῇ πόλει, τίμιον
τὸν σῖτον πωλῶσιν. οὕτω δ' ἄσμενοι τὰς συμφορὰς
τὰς ὑμετέρας ὁρῶσιν, ὥστε τὰς μὲν πρότεροι τῶν
ἄλλων πυνθάνονται, τὰς δ' αὐτοὶ λογοποιοῦσιν [27]·
ἢ τὰς ναῦς διεφθάρθαι τὰς ἐν τῷ Πόντῳ, ἢ ὑπὸ
27. Λακεδαιμονίων ἐκπλεούσας [28] συνειλῆφθαι, ἢ τὰ
ἐμπόρια κεκλεῖσθαι, ἢ τὰς σπονδὰς μέλλειν ἀπορ-
ρηθή-

narii egregiam ſuam in rempublicam beneuolentiam. Vbi autem exprompta eſt iſta tanta beneuolentia? Non in alacri ſtudio tributi pendendi, quod palam omnibus innoteſceret; *ſed in legibus, in quibus capitis res agitur, violandis*, vbi expedit eſſe quam occultiſſimis. Lego enim cum Cod. *Coisl.* ἣν πάντες εἴσεσθαι μέλλουσιν. TAYLOR.

26. ἥκιστα] id eſt πάντων ἥκιστα. quod equidem malim ſic legi.

27. οὗτοι λογοποιοῦσιν·] Mallem, αὐτοὶ, *ipſi* fingunt. et pro ἐφθάρθαι, reſtituenda MS. lectio, διεφθάρθαι. Vide ad Orat. XX. MARKLAND.

Dedi αὐτοὶ, pro vulgari οὗτοι, et in continenti διεφθάρθαι pro vulgari ſimplici ἐφθάρθαι.

28. ἐκπλεούσας] vnde? e Piraeeone, an e Ponto? poſterius equidem rectius arbitror.

ῥηθήσεσθαι [29]. καὶ εἰς τοῦτ' ἔχθρας ἐληλύθασιν, ὥστ' ἐν τούτοις τοῖς καιροῖς ἐπιβουλεύουσιν ἡμῖν ἐν οἷσπερ * οὐδ' οἱ πολέμιοι [30]. ὅταν γὰρ μάλιστα σίτου τυγχάνητε δεόμενοι, ἀναρπάζουσιν [31] οὗτοι, καὶ οὐκ 30.
ἐθέλουσι πωλεῖν· ἵνα μὴ περὶ τῆς τιμῆς διαφερώμεθα [32], ἀλλ' ἀγαπῶμεν ἂν ὁποσουτινοσοῦν πριάμενοι παρ' αὐτῶν ἀπέλθωμεν. ὥστ' ἐνίοτε εἰρήνης οὔσης, ὑπὸ τούτων πολιορκούμεθα. οὕτω δὲ πάλαι περὶ τῆς τούτων πανουργίας καὶ κακονοίας ἡ πόλις ἔγνωκεν, 33.
ὥστ' ἐπὶ μὲν τοῖς ἄλλοις ὠνίοις ἅπασι τοὺς ἀγορανόμους φύλακας κατεστήσατε, ἐπὶ δὲ ταύτῃ μόνῃ τῇ τέχνῃ χωρὶς σιτοφύλακας [33] ἀποκληροῦτε. καὶ πολ-

29. ἀναῤῥηθήσεσθαι] Verbum ἀνειπεῖν h. l. idem eſt, atque noſtrate *auffagen*, *einem den Kauf*, *den Dienſt*, *die Miethe auffagen. renunciare.* per nuncium ad alterum allegatum ei teſtatum facere, ſe nolle in poſterum eodem pacto, quo adhuc, teneri, ſed ab hoc momento reſciſſum id velle.

30. ἐν οἷσπερ οὐδ' οἱ πολέμιοι] particulam infitiantem de meo addidi, re ipſa id ſubiiciente, et praeterea illa proxima εἰρήνης οὔσης confirmant.

31. ἀναρπάζειν τὸν σῖτον eſt mandare ſeruis, vt frumentum in ſolaria congerant, ibique clauſum et abſconditum ſeruare, neque ſinere rurſus in aedes inferiores deferri, quo vendatur.

32. διαφερώμεθα] ſubaudi αὐτοῖς. ne nos emtores ſecum de pretio contendamus, aut rixemur, nolentes tantum dare, quantum illi flagitent.

33. χωρὶς σιτοφύλακος ἀποκληροῦτε·] Potius, σιτοφύλακας ἀπεκληροῦτε: vt ἐλάβετε. *Schottus* quo-

36. πολλάκις ἤδη παρ' ἐκείνων πολιτῶν ὄντων [34] δίκην
τὴν μεγίστην ἐλάβετε, ὅτι οὐχ οἷοί τ' ἦσαν τῆς τού-
των πονηρίας ἐπικρατῆσαι. καίτοι τί χρὴ αὐτοὺς
τοὺς ἀδικοῦντας ὑφ' ὑμῶν πάσχειν, ὁπότε καὶ τοὺς
μὴ δυναμένους φυλάττειν ἀποκτείνετε; ἐνθυμεῖσθαι
39. δὲ χρή, ὅτι ἀδύνατόν ἐστιν ὑμῖν ἀποψηφίσασθαι.
εἰ γὰρ ἀπογνώσεσθε ὁμολογούντων αὐτῶν ἐπὶ τοὺς
ἐμπόρους συνίστασθαι, δόξεθ' ὑμεῖς ἐπιβουλεύειν τοῖς
εἰσπλέουσιν. εἰ μὲν γὰρ ἄλλην τινὰ ἀπολογίαν ἐποι-
οῦντο, οὐδεὶς ἂν εἶχε τοῖς ἀποψηφισαμένοις ἐπιτι-
42. μᾶν, (ἐφ' ὑμῖν γάρ ἐστιν, ὁποτέροις [35] βούλεσθε πι-
στεύειν) νῦν δὲ πῶς οὐ δεινὰ ἂν δόξαιτε ποιεῖν, εἰ τοὺς
ὁμολογοῦντας παρανομεῖν, ἀζημίους ἀφήσετε; ἀνα-
μνήσθητε δέ, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὅτι πολλῶν ἤδη
ἐχόντων ταύτην τὴν αἰτίαν λαμβάνειν [36], καὶ μάρ-

que σιτοφύλακας. Χωρὶς eſt *ſeorſim*, extra ordinem. MARKLAND.

34. πολιτῶν ὄντων] hoc eo ſpectat, quod in dardanariis permulti eſſent, non ciues, ſed ſolummodo inquilini. Quod ſi ergo ciues respublica punit, quanto magis puniet et punire debebit peregrinos.

35. ὁποτέροις] accuſatoribus puta dardanariorum, an ipſis dardanariis ſeſe defendentibus. Ante vocabulum hoc ἐστιν addidi, quo vulgatae carent.

36. πολλῶν ἤδη ἐχόντων ταύτην τὴν αἰτίαν λαμβάνειν,] Miror, quid velit vox vltima: et ſuſpicor incuriam Scribae repetiſſe eam ex ſententia proxime ſequenti, δίκην λαμβάνειν. Noui, quid ſit ἔχειν αἰτίαν, *culpae obnoxium eſſe, reum eſſe:* quod ſaepe admodum occurrit. λαμβάνειν quoque αἰτίαν, licet rarius ſit,

τυρας παρεχομένων, θάνατον κατέγνωτε, πιςοτέ- 166.1
ρȣς ἡγησάμενοι τȣ̀ς τῶν κατηγόρων λόγȣς 37. καίτοι πῶς ἂν ȣ̓ θαυμαςὸν εἴη, εἰ, περὶ τῶν αὐτῶν ἁμαρτημάτων δικάζοντες, μᾶλλον * ἐπεθυμεῖτε 38 παρὰ τῶν ἀρνȣμένων δίκην λαμβάνειν 39; καὶ μὲν 3.
δὴ, ὦ ἄνδρες δικαςαὶ, πᾶσιν ἡγȣ̃μαι φανερὸν εἶναι, ὅτι οἱ περὶ τῶν τοιȣ́των ἀγῶνες κοινότατοι τυγχάνȣσιν ὄντες τοῖς ἐν τῇ πόλει. ὥςε πεύσονται, ἥντινα γνώμην περὶ αὐτῶν ἔχετε· ἡγȣ́μενοι, ἂν μὲν θάνα-

probum eſt: vt Orat. XII. ȣ̓ γὰρ δὴ ἑτέρων ἔργων αιτιαν λαβοντες (rei,) ἐκ τῆς πόλεως ἐξέπεσον, ἀλλὰ τȣ́των. Pollux VIII, 10. ſegm. 120. εἴ τις τῶν φευγόντων ἐπ᾽ ἀκȣσίȣ φόνȣ αἰτία, δευτέραν αιτιαν ἑκουσίου προσλαβοι. Thucydides lib. II. ſegm. 18. αιτιαν τε ȣ̓κ ἐλαχίςην Αρχίδαμος ελαβεν ἀπ᾽ αὐτȣ̃. et ita Idem VI, 60. Sed ἔχειν λαμβάνειν αἰτίαν mihi ταυτολογίας et Gloſſematis ſuſpectum eſt. Si defendi poſſit, ita intellige: *multos, in quos haec eadem accuſatio* (ſeu *crimen) cadere potuit, morte mulctauiſtis.* MARKLAND.

Aut delendum eſt, vt vult Markland, λαμβάνειν, quod facile potuit e proximo verſu 3. quocunque errore huc irrepſiſſe, aut ſi quid eius tamen verum eſt, affirmem ita leg. eſſe locum. πολλῶν ἤδη, ἐχόντων ταύτην τὴν αἰτίαν, πειρωμένων λανθάνειν, καὶ μαρτυρας π. multos, qui, cum eiuſdem criminis eſſent inſimulati, conarentur infitiando ſubterfugere, teſtesque adeo ſuae innocentiae praeſtarent.

37. λόγȣς] ſubaudi ἢ τȣ̀ς τῶν πειρωμένων λανθάνειν.

38. ἐπεθυμεῖτε] ſic, in imperfecto, dedi de meo, pro vulgari ἐπιθυμεῖτε in praeſenti.

39. λαμβάνειν] ſubaudi ἢ τῶν ὁμολογȣ́ντων.

6. θάνατον αὐτῶν καταγνῶτε, κοσμιωτέρους ἔσεσθαι
τοὺς λοιπούς· ἂν δ' ἀζημίους ἀφῆτε, πολλὴν ἄδειαν
αὐτοῖς ἐψηφισμένοι ἔσεσθε ποιεῖν ὅ, τι ἂν βούλωνται. χρὴ δὲ, ὦ ἄνδρες δικαςαὶ, μὴ μόνον τῶν παρεληλυθότων ἕνεκα αὐτοὺς κολάζειν, ἀλλὰ καὶ παρα-
9. δείγματος ἕνεκα τῶν μελλόντων ἔσεσθαι. οὕτω [40] γὰρ ἔσονται μόγις [41] ἀνεκτοί. ἐνθυμεῖσθε δ', ὅτι ἐκ ταύτης τῆς τέχνης πλεῖςοι περὶ τοῦ σώματος εἰσὶν ἠγωνισμένοι· καὶ οὕτω μεγάλα ἐξ αὐτῆς ὠφελοῦν-
12. ται, ὥςε μᾶλλον αἱροῦνται [42] καθ' ἑκάςην ἡμέραν περὶ τῆς ψυχῆς κινδυνεύειν, ἢ παύσασθαι παρ' ὑμῶν ἀδίκως κερδαίνοντες. καὶ μὲν δὴ, οὐδ' ἂν ἀντιβολῶσιν ὑμᾶς καὶ ἱκετεύωσι, δικαίως ἂν αὐτοὺς ἐλεήσαιτε· ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον τῶν τε πολιτῶν [43],

40. *οὕτω*] Fort. *οὗτοι*. TAYLOR.

41. *μόγις* cohaeret, non cum *ἀνεκτοὶ*, ſed cum *ἔσονται*. vix enim erunt vel hoc pacto tolerabiles; h. e. vix hoc modo poterit hoc obtineri, vt ſe gerant tolerabiliter; ſi nempe poenarum ſeueritatem exerceatis; nedum vt tolerabiles ſint futuri, ſi vos ad puniendum torpeatis. *οὕτω* bene habet.

42. *αἰτοῦνται*] F. *αἱρουνται*. TAYLOR.

μᾶλλον αἰτοῦνται] Lege, *μᾶλλον αἱροῦνται*, *malunt*. Demoſth. Philipp. III. *τούτους μὲν ἐξαπατᾶν αἱρεῖσθαι μᾶλλον ἢ προλέγοντα βιάζεσθαι*. et ita paſſim. MARKL.

Exhibui *αἱροῦνται* pro vulgari *αἰτοῦνται*.

43. *τῶν τε πολιτῶν*] ſubaudi *τούτους*. illos veſtrorum ciuium, (ſitophylacas deſignat, de quibus iam paulo ante mentionem fecerat) qui cum horum frumentariorum fraudes compeſcere ſatis non potuiſſent, ideo capite ſuo luerunt.

οἳ διὰ τὴν τούτων πονηρίαν ἀπέθνησκον, καὶ τοὺς 15.
ἐμπόρους [44], *ἐφ' οἷς* [45] *ἤτοι συνέστησαν· οἷς ὑμεῖς χαριεῖσθε, καὶ προθυμοτέρους* [46] *ποιήσετε, δίκην παρ' αὐτῶν λαμβάνοντες. εἰ δὲ μή, τὴν αὐτὴν* [47] *οἴε-*

σθε

44. *καὶ τοὺς ἐμπόρους*] *καὶ τοις εμποροις.* Scal. Inſcite. TAYLOR.

συνέστησαν (*οἷς — ποιήσετε*) *δίκην* etc.] Dele Parentheſin, et diſtingue: *συνέστησαν· οἷς ὑμεῖς — ποιήσετε, δίκην παρ' αὐτῶν,* (vel *παρὰ τούτων*) *λαβόντες.* Paulo ante: *τῶν τε πολιτῶν, οἳ διὰ* etc. Tolle diſtinctionem, et ſubintellige *τούτους*, vel *ἐκείνους τῶν πολιτῶν οἳ* etc. vt *τοὺς ἐμπόρους* paulo poſt. MARKLAND.

Subauditur a communi *ἐλεήσετε*.

45. *οἷς ὑμεῖς κ. τ. λ.*] Haec non recte parentheſi includuntur. Lege — *συνέστησαν· οἷς ὑμεῖς χαριεῖσθε, καὶ προθυμοτέρους ποιήσετε, δίκην παρ' αὐτῶν λαμβάνοντες.* Ni potius fuiſſet, *παρα τουτων.* TAYLOR.

ἐφ' οἷς] poſſit defendi. Nam *ἐπί τινι* perinde eſt, in fraudem et noxam alicuius, atque *ἐπί τινα.* malim tamen in accuſat. *ἐφ' οὓς*, vt vſitatius.

46. *προθυμοτέρους ποιήσετε*] ſcil. *αὐτοὺς*, eos, mercatores puta, vel negotiatores. verum reticuit hic loci hoc vocabulum, tametſi neceſſarium, quia ſtatim ſequitur *αὐτῶν*, quod ad dardanarios redit; ne idem pronomen eodem ſpiritu de diuerſiſſimis vſurpatum lectores perturbaret.

47. *τὴν αὐτὴν οἴεσθε γνώμην ἕξειν, ἐπειδὰν πύθωνται, ὅτι τῶν καπήλων — ἀπεψηφίσασθε*] Facilis huius loci reſtitutio. Lege: *ἐπειδὰν πύθωνται, ἥνπερ ὅτε τῶν καπήλων — ἀπεψηφίσασθε. Vander-*

σθε γνώμην ἕξειν, ἐπειδὰν πύθωνται, ὅτι τῶν κα-
18. πήλων, οἱ τοῖς ἐκπλέουσιν ὡμολόγησαν ἐπιβουλεύειν,
ἀπεψηφίσασθε. οὐκ οἶδ', ὅτι δεῖ πλείω λέγειν. περὶ μὲν γὰρ τῶν ἄλλων τῶν ἀδικούντων, ὅτε δικάζονται, δεῖ παρὰ τῶν κατηγόρων πυθέσθαι· τὴν δὲ τούτων πονηρίαν ἅπαντες ἐπίστασθε. ἂν οὖν τούτων[48]
21. καταψηφίσησθε, τά τε δίκαια ποιήσετε, καὶ
ἀξιώτερον τὸν σῖτον ὠνήσεσθε· εἰ δὲ μή, τιμιώτερον.

Heidius vertit: *alioqui, eodem ipſos animo fore exiſtimate, quo erant, cum intelligerent, caupones vos abſoluiſſe.* Recte ſupplet: ſed pro πύθωνται videtur legiſſe ἐπύθοντο, ſine cauſa. Ηνπερ ὅτε, quod interdum εἶχον ὅτε· vt Orat. XV. ad fin. τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοντας — ἥνπερ ὅτε ᾤεσθε πρὸς τοὺς πολεμίους διακινδυνεύειν. MARKLAND.

Mihi videtur leg. eſſe τὴν αὐτοὺς οἴεσθε γνώμην ἕξειν. quem ipſis animum exiſtimatis fore, cum audierint — Vulgatam ſi ſeruabimus, erit ad τὴν αὐτὴν ſub audiendum τοῖς ἐπιβουλεύουσιν ὑμῖν. communem cauſam facturos cum dardanariis, a quibus inſidiae vobis ſtruuntur, exiſtimate.

48. ἂν οὖν τούτων κ. τ. λ.] Hunc locum laudat *Suidas* in v. Αξιον. οἱ ῥήτορες, minima fere cum differentia. TAYLOR.

ΛΥΣΙΟΥ

ΚΑΤΑ ΠΑΓΚΛΕΩΝΟΣ ΟΤΙ ΟΥΚ ΗΝ ΠΛΑΤΑΙΕΥΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Δίκη ξενίας. Vid. *Harpocr.* in Ναυτοδίκαι, et *Poll.* VIII. 10. *Pancleo ſeruus fugitiuus in ius vocatus eſt ad Polemarchum propter quaſdam contumelias ab Oratore arbitrato eum fuiſſe* μέτοικον. *At cum ille exceptione fori vſus Plataeenſem ſe eſſe dixit, ideoque ciuem Atticum, deprehenditur poſt adcuratiſſimam inueſtigationem habitam*, vt Auctoris verbis vtar, μὴ ὅτι Πλαταιεὺς εἶναι, ἀλλ' ὐδὲ ἐλεύθερος.

Πολλὰ μὲν λέγειν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, περὶ τούτου[1] 27.
τοῦ πράγματος οὔτ' ἂν δυναίμην, οὔτέ μοι δοκεῖ δεῖν· ὡς δὲ ὀρθῶς τὴν δίκην ἔλαχον τούτῳ Παγκλέ-

ωνι,

1. Legendum contendit doctiſſimus *Meurſ.* ὅτι οὐκ ἦν Πλωθειεὺς, (nam inter Atticae populos erat Πλωθειὰ, vt oſtenderunt ipſe *Meurſius* aliique) *et per totam deinceps orationem*, hominis ipſius verbis vtor, *vbicunque editur* Πλαταιεὺς, Πλαταιεῖ, Πλαταιέα, Πλαταιέων, Πλαταιέας; *reſcribendum ſine dubio* Πλωθειεὺς, Πλωθειεῖ, Πλωθειέα, Πλωθειέων, Πλωθειέας. Vid. *Attic. Lect.* III. 29. Cui nolim aliquid grauius dici, cum, niſi me mea memoria fallat, errorem ſuum alibi reuocet. Plataeenſes erant ciuitate donati, vti li-

ωνι, οὐκ ὄντι Πλαταιεῖ, τοῦτο ὑμῖν πειράσομαι ἀπο-
30. δεῖξαι. ὡς γὰρ ἀδικῶν με πολὺν χρόνον οὐκ ἐπαύε-
το, ἐλθὼν ἐπὶ τὸ γναφεῖον, ἐν ᾧ εἰργάζετο, προσ-
καλεσάμην αὐτὸν πρὸς τὸν πολέμαρχον· νομίζων μέτοικον εἶναι. εἰπόντος δὲ τούτου, ὅτι Πλαταιεὺς
33. εἴη, ἠρόμην, ὁπότε δημοτεύοιτο [2]· παραινέσαντος
τινὸς [3] τῶν παρόντων προσκαλέσασθαι καὶ πρὸς

quet ex decreto, quod exſtat apud *Demoſth. c. Neaer.* ex *Ariſtoph.* in *Ranis*, et *Pauſan. Attic.* c. 29. aliisque. Vid. *Petit de LL. Attic.* pag. 133 et *Miſcell.* II. 9. I. 14. *Meurſ.* ipſum *de fortuna Athenarum*, cap. 5. Eodem itaque iure cum Plataeenſi agendum erat, atque Athenienſi. Praeterea locus egregius exſtat in fine orationis, qui ad Plataeenſem ſolummodo ſpectare poteſt. Πρὶν τοίνυν ταῦτα ὁμολογηθῆναι αὐτῷ, δεδιὼς τὸν Ἀριστόδικον, μεταστὰς ἐντεῦθεν Θήβησι μετῴκει. Καίτοι οἶμαι εἰδέναι ὑμᾶς, ὅτι, εἴπερ ἦν Πλαταιεὺς, πανταχοῦ μᾶλλον, ἢ Θήβησιν, ἦν εἰκὸς αὐτὸν μετοικῆσαι. Norunt omnes ſimultates olim interceſſiſſe inter Thebanos et Plataeenſis: Inter Thebanos et Plothaeenſis *Meurſius*, credo, ſolus. TAYLOR.

Confer. Obſeruat. Miſcell. Amſtelodam. T. VII. p. 317. ſqq. et Corſini Faſt. Attic. T. I. p. 16. ſqq.

2. ὁπόθεν δημοτεύοιτο] Lege, ὁπόθε: *ex quo pago eſſet.* Inuſitata vero ſcaeuitas in hac Oratione. MARKL.

ὁπότε (per τ) eſt in libris, non per θ, vt Markland, neſcio qui aut vnde, recitauit. Arbitror tamen veram lectionem ab eo eſſe demonſtratam. id quod patet e reſponſione Δεκελειόθεν. vnde, h. e. quonam e demo ſe pateretur nominari, et haberi oriundum, velut demotam. Perinde puto eſſe, ὁπόθε aut ὁπόθεν legatur. vt pariter ἔμπροσθε et ἔμπροσθεν vſurpatur.

3. παραινέσαντος τινὸς τῶν παρόντων — σκήπτοι-

τὴν Φυλὴν ἥςινος εἶναι σκήπτοιτο. ἐπειδὴ δὲ 4 ἀπεκρίνατο, ὅτι Δεκελειόθεν, προσκαλεσάμενος αὐτὸν

τὸν

το. ἐπειδὴ δὲ ἀπεκρίναντο etc.] Mallem, mutatâ ſede particulae δὲ, et diſtinctione, ita legere: παραινέσαντος δέ τινος — σκήπτοιτο, ἐπειδὴ ἀπεκρίνατο etc. MARKLAND.

4. ἐπειδὴ δὲ κ. τ. λ.] Narratio eſt huiuſmodi. *Pancleonem ad Polemarchum in ius vocat Orator ob quaſdam contumelias, exiſtimans eum fuiſſe inquilinum.* (Polemarchus enim, vti Praetor peregrinus apud Romanos, ius dixit de inquilinis. Τἄλλα ὅσα τοῖς πολίταις ὁ ἄρχων, ταῦτα τοῖς μετοίκοις ὁ Πολέμαρχος. Harpocr. in Πολέμαρχος. Vid. *Poll.* VIII. 9.) *Sed vbi adfirmauit ſe eſſe domo Plataeenſem, atque idcirco iure ciuis Athenienſis vti poſſe ex decreto, ibi mutato conſilio quaerit, cui tribui et populo accenſeretur, vt ab eo populo ius adipiſceretur.* (Nam vt ex *Demoſthene* liquet l. c. ea erat condicio ciuitatis Plataeenſibus data, vt vnuſquiſque in tribum aliquam relatus ita demum ciuis fieret. Κατανειμαι δε τȣς Πλαταιεας εις τȣς δημȣς και τας Φυλας. Atque haec videtur vis et notio eſſe τȣ̃ δημοτεύεσθαι, quod hic occurrit. Vid. *Harpocr.* in v. *Heſych.* etc.) *Qui cum dixiſſet* Δεκελειόθεν, *confeſtim nomine dato apud eos, qui in iſta tribu iudicabant*; (ea autem erat Hippothoontis

ΘΡΑΣΥΛΛΟΣ. ΘΡΑΣΥΛΛΟΥ. ΔΕΚΕΛΕΥΣ
ΑΝΕΘΗΚΕΝ.
ΧΟΡΗΓΩΝ. ΝΙΚΗΣΑΣ. ΑΝΔΡΑΣΙΝ. ΙΠΠΟΘΟΩΝΤΙΔΙ. ΦΥΛΗ.
ΕΥΙΟΣΧΑΛΚΙΔΕΥΣ. ΗΥΛΕΙ. ΝΕΑΙΧΜΟΣ. ΗΡΧΕΝ.
ΚΑΡΚΙΔΑΜΟΣ. ΣΩΤΙΟΣ. ΕΔΙΔΑΣΚΕΝ.

Ex *Sponio*) *ad tonſtrinam vbi ire conſueuerant Deceleenſes ſe contulit, et quoſcunque ibi ex Deecleenſibus of-*

τὸν καὶ πρὸς τοὺς τῇ Ἱπποθοωντίδι δικάζοντας, ἐλ-
36. θὼν ἐπὶ τὸ κουρεῖον τὸ παρὰ τοὺς Ἑρμᾶς, ἵνα οἱ Δε-
κελεῖς προσφοιτῶσιν, ἠρώτων, οὓς τε [5] ἐξευρίσκοι-
μι Δεκελέων ἐπυνθανόμην, εἴ τινα γιγνώσκοιεν Δε-
κελειόθεν δημοτευόμενον Παγκλέωνα. ἐπειδὴ δὲ οὐ-
δεὶς ἔφασκεν γιγνώσκειν αὐτὸν, πυθόμενος, ὅτι
39. καὶ ἑτέρας δίκας, τὰς μὲν φύγοι [6], τὰς δ' ὠφλή-
κοι [7] παρὰ τῷ πολεμάρχῳ, ἔλαχον καὶ ἐγώ [8].
πρῶ-

fendit, ab iis percunctatus eſt, quenquamne nouerint Pancleonem ei tribui accenſeri. Sed vt haec ſe ita habere poſſint, Graecis eſt opitulandum. Lege itaque Ἐπειδὴ δὲ ἀπεκρίνατο, ὅτι Δεκελειόθεν, προσκαλεσάμενος αὐτὸν πρὸς τοὺς (ſine καὶ) τῇ Ἱπποθοωντίδι δικάζοντας, και ἐλθὼν ἐπὶ τὸ κουρεῖον τὸ παρὰ τοὺς Ἑρμᾶς, ἵνα οἱ Δεκελεῖς προσφοιτῶσιν, ηρωτων, ουσε εξευρισκοιμι Δεκελεων, ει τινα γιγνωσκοιεν Δεκελειόθεν δημοτευόμενον Παγκλέωνα. Nam iſtud ἐπυνθανόμην eſt gloſſematicum τοῦ ἠρώτων, indeque natae hae turbae. TAYLOR.

5. ἠρώτων, οὕς τε] idem eſt, ac ſi dixiſſet ἠρώτων, εἴπου εἰσί τινες Δεκελεεῖς. interrogabam, eſſentne ibi Deceleenſes, et eorum ſi quos reperiſſem hoc pacto, eos interrogabam, noſſentne aliquem Pancleonem —

6. φύγοι] malim in praeſenti φεύγοι. nam tempus praeſens poſtulat ſententia. actiones quasdam in Pancleonem ſuſceptas adhuc pendere nondum diſceptatas apud Polemarchum.

7. ὠφλήκοι] ſic, per ω, dedi, pro vulgari ὀφλήκοι per omicron. alias aduerſus eum actiones iam eſſe deciſas, mulctaeque ipſum eſſe condemnatum. ξενίας puta, nam de eiusmodi cauſis ius dicebat Polemarchus.

8. καὶ ἐγὼ] ſcil. δίκην ξενίας Παγκλέωνι παρὰ τῷ πολεμάρχῳ.

πρῶτον μὲν οὖν ὑμῖν Δεκελέων οὓς ἠρόμην μάρτυρας
παρέξομαι· ἔπειτα δὲ καὶ τῶν ἄλλων, τῶν λαχόν-
των τε δίκας αὐτῷ πρὸς τὸν πολέμαρχον καὶ κατα-
δικασαμένων, ὅσοι τυγχάνουσι παρόντες. καί μοι 42.
ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Εκ μὲν τού-
των πεισθεὶς πρὸς τὸν πολέμαρχον αὐτῷ τὴν δίκην
ἔλαχον· ἐπειδὴ δέ μοι αὐτὴν ἀντεγράψατο [9] μὴ
εἰσαγώγιμον εἶναι, περὶ πολλοῦ ποιούμενος μηδενὶ δό- 167.1
ξαι ὑβρίζειν βούλεσθαι μᾶλλον, ἢ δίκην λαβεῖν ὧν
ἠδικήθην· πρῶτον μὲν Εὐθύκριτον, ὃν πρεσβύτα-
τόν τε Πλαταιέων ἐγίγνωσκον, καὶ μάλιστα ᾤόμην
εἰδέναι, ἠρόμην, εἴ τινα γιγνώσκοι Ἱππαρμοδώρου υἱὸν 3.
Παγκλέωνα Πλαταιέα· ἔπειτα δὲ ἐπειδὴ ἐκεῖνος
ἀπεκρίνατό μοι, ὅτι τὸν Ἱππαρμόδωρον μὲν γιγνώσ-
κοι, υἱὸν δὲ ἐκείνῳ οὐδένα, οὔτε Παγκλέωνα, οὔτε ἄλ-
λον οὐδένα εἰδείη ὄντα, ἠρώτων δὴ καὶ τῶν ἄλλων ὅ-
σους ᾔδειν Πλαταιέας ὄντας. πάντες οὖν ἀγνοοῦντες 6.
τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἀκριβέστατα ἂν ἔφασάν με πυθέ-
σθαι, ἐλθόντα εἰς τὸν χλωρὸν τυρὸν [10] τῇ ἕνῃ καὶ
νέᾳ.

9. ἀντεγράψατο] hac exceptione mihi occurrebat, quam ab actuario ad acta referri curabat, forum illud haud eſſe competens. in eo ſibi ſtatum nullum eſſe. Se ciuem eſſe, non inquilinum. Polemarchum non de ciuibus, ſed de peregrinis judicare.

10. χλωρὸν τυρὸν] Mala fide Interpres, *ad viridem Tyrum*, quo nihil vnquam fuit aut erit putidius. Intelligitur locus, vbi *Caſei recentes* venum proſtituebantur. Plura dicturus ſum in *Lectionibus Lyſiacis*. TAYLOR.

νέα. ταύτῃ γὰρ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς ἑκάστου ἐκεῖσε συλλέγεσθαι τοὺς Πλαταιέας. ἐλθὼν οὖν εἰς τὸν τυρὸν
9. ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἐπυνθανόμην αὐτῶν εἴ τινα γιγνώσκοιεν Παγκλέωνα πολίτην[11] σφέτερον. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι οὐκ ἔφασαν γιγνώσκειν, εἷς δέ τις εἶπεν, ὅτι τῶν μὲν πολιτῶν οὐδενὶ εἰδείη τοῦτο ὂν τὸ ὄνομα, δοῦλον
12. μέντοι ἔφη ἑαυτοῦ ἀφεστῶτα[12] εἶναι Παγκλέωνα· τήν τε ἡλικίαν λέγων τὴν τούτου, καὶ τὴν τέχνην, ᾗ οὗτος χρῆται. ταῦτ' οὖν ὡς ἀληθῆ ἐστι, τόν τε Εὐθύκριτον, ὃν πρῶτον ἠρόμην, καὶ τῶν ἄλλων Πλαταιέων ὅσοις προσῆλθον, καὶ τὸν[13], ὃς ἔφη δεσπό-
15. της τούτου εἶναι, μάρτυρας παρέξομαι. καί μοι ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Ἡμέραις τοίνυν μετὰ ταῦτα οὐ πολλαῖς ὕστερον, ἰδὼν ἀγόμενον τουτονὶ Παγκλέωνα ὑπὸ Νικομήδους, ὃς ἐμαρτύρησεν αὐτοῦ

11. *πολίτην*] exſpectabam *δημότην*. ſed bene habet vulgata. Plataeenſes ab Athenienſibus ciuitate attica fuerant donati. Recte igitur, qui genere Plataeenſis, ciuitate Athenienſis eſſet, is *πολίτης πλαταιεὺς* appellabatur, vt Plataeenſibus reliquis conſors ciuitatis atticae.

12. *ἀφεστῶτα*] Egit ergo Nicomedes in Pancleonem ex titulo *ἀποστασίου*, vt herus in ſeruum fugitiuum.

13. *καὶ τὸν*] Excidit nomen. Lege *τόν τε Εὐθύκριτον, ὃν πρῶτον ἠρόμην — καὶ τὸν Νικομήδην, ὃς ἔφη δεσπότης τούτου εἶναι*. Conſtabit vtique ex ſequentibus. TAYLOR.

Bene habet h. l. nil deeſt. *τὸν* idem eſt, atque *τοῦτον*. Centies articulus praepoſitiuus *ὁ* pro pronomine *οὗτος* vſurpatur.

αὐτοῦ δεσπότης εἶναι, προσῆλθον. βουλόμενος εἰδέ-
ναι, ὁποῖόν τι περὶ αὐτοῦ πραχθήσοιτο. τότε μὲν 18.
οὖν ἐπειδὴ ἐπαύσαντο μαχόμενοι, εἶπόν τινες τῶν
τούτῳ παρόντων, ὅτι εἴη αὐτῷ ἀδελφὸς, ὃς [14]
ἐξαιρήσοιτο αὐτὸν εἰς ἐλευθερίαν. ἐπὶ τούτοις [15] ἐγ-
γυησάμενοι παρέξειν, εἰς ἀγορὰν ᾤχοντο ἀπιόν-
τες [16]. τῇ δ᾽ ὑστεραίᾳ τῆς τε ἀντιγραφῆς ἕνεκα ταυ- 21.
τησὶ [17] καὶ αὐτῆς τῆς δίκης [18], ἔδοξέ μοι χρῆναι
μάρ-

14. ὃς ἐξαιρήσοιτο] Si, qui hoc affirmauit, non ipſe frater Pancleonis, ſed alius aliquis fuit, bene habet locus, ſententiaque haec eſt. *eſſe Pancleoni fratrem, neſcio quem, qui eum ſit in libertatem vindicaturus.* Sin autem, id quod mihi quidem multo eſt probabilius, ipſe frater haec dicit, *ſe eſſe fratrem Pancleonis, et ſe velle ipſum in libertatem aſſerere*, tum εἶπέ τις erit leg. et καὶ ὡς ἐξαιρ.

15. ἐπὶ τούτοις] in hanc legem, ſub hac conditione, vt frater ille Pancleonis eum liberali manu aſſereret.

16. παρέξειν εἰς ἀγορὰν, ᾤχοντο ἀπιόντες] ſic in libris Lyſiae vulgatis diſtinctus eſt hic locus. Ego vero diſtinctionem, vt vides, mutaui, quemadmodum Taylor quoque fecerat in latinis. Athenienſium quotidianum opus atque negotium erat forum adire ſpectandi et audiendi ergo quae ibi gererentur. Quae igitur modo narrauit, ea extra forum fuerant acta.

17. ἀντιγραφῆς ἕ. ταυτησὶ] ob *hanc* ἀντιγραφὴν, (v. p. 166. vlt.) quae mihi neceſſitatem impoſuit in Pancleonem agendi. id quod nunc facio. Simul digito demonſtrat illam exceptionem Pancleonis in tabula exaratam lignea, in aditu tribunalis ſuſpenſa, vt iudicibus omnibus in conſpectu eſſet.

18. αὐτῆς τῆς δίκης] ob illam actionem Nicome-

μάρτυρας λαβόντι παραγενέσθαι· ἵν' εἰδείην τόν τ' ἐξαιρησόμενον αὐτὸν, καὶ ὅ, τι λέγων ἀφαιρήσοιτο. ἐφ' οἷς μὲν οὖν ἐξηγγυήθη, οὔτε ἀδελφὸς, οὔ-
24. τε ἄλλος οὐδεὶς ἦλθε· γυνὴ δὲ, φάσκουσα αὐτῆς αὐτὸν εἶναι δοῦλον, ἀμφισβητοῦσα τῷ Νικομήδει, καὶ οὐκ ἔφη ἐάσειν αὐτὸν ἄγειν. ὅσα μὲν οὖν αὐτόθι ἐῤῥήθη, πολὺς ἂν εἴη μοι λόγος διηγεῖσθαι· εἰς τοῦτο δὲ βιαιότητος ἦλθον οἵ τε παρόντες τούτῳ καὶ
27. αὐτὸς οὗτος, ὥστε ἐθέλοντος μὲν τοῦ Νικομήδους, ἐθελούσης δὲ τῆς γυναικὸς ἀφιέναι, εἴ τις ἢ εἰς ἐλευθερίαν τοῦτον ἄγοι, [ἢ] φάσκων [19] ἑαυτοῦ δοῦλον εἶναι, τούτων οὐδὲν ποιήσαντες, ἀφελόμενοι ᾤχοντο. ὡς οὖν τῇ τε προτεραίᾳ ἐπὶ τούτοις ἐξηγγυήθη, καὶ τότε
30. βίᾳ ᾤχοντο ἀφελόμενοι αὐτὸν, μάρτυρας παρέξομαι ὑμῖν. καί μοι ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ [20]. ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

dis in Pancleonem, vbi frater producendus erat, vi pacti die ante facti. Sub conditione cuius producendi Nicomedes ſponſores acceptauerat de corpore Pancleonis praeſtando.

19. ἄγοι φάσκων] ſic dedi, partim ex Aldina, in qua, vt et in Vindobon. eſt φάσκων. Vulgo legitur in libris excuſis ἄγοι, ἢ φάσκοι. Verum nemo vnquam dixit εἰς ἐλευθερίαν ἄγειν, ſed ſic dicunt omnes εἰς ἐλευθερίαν ἐξαιρεῖσθαι et εἰς δουλείαν ἄγειν. quare nullus dubito ſic leg. eſſe h. l. ἢ εἰς ἐλευθερίαν τοῦτον ἐξαιροῖτο, ἢ εἰς δουλείαν ἄγοι, φάσκων —

20. ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ. ῥᾴδιον τοίνυν etc.] Hic quoque excidit, poſt ὕδωρ, vox μάρτυρες: quam reſtituit *Stephanus*. MARKLAND.

Addidi titulum, quo vulgatae carent.

ΡΕΣ. Ῥᾴδιον τοίνυν εἰδέναι, ὅτι οὐδ᾽ αὐτὸς Παγ-
κλέων νομίζει ἑαυτὸν μὴ ὅτι Πλαταιέα εἶναι, ἀλλ᾽
οὐδὲ ἐλεύθερον. ὅστις γὰρ ἐβουλήθη βίᾳ ἀφαιρεθεὶς,
ἐνόχους καταστῆσαι τοὺς ἑαυτοῦ ἐπιτηδείους τοῖς βιαί- 33.
οις, μᾶλλον ἢ κατὰ τοὺς νόμους εἰς τὴν ἐλευθερίαν
ἐξαιρεθεὶς, δίκην λαβεῖν παρὰ τῶν ἀγόντων αὐ-
τὸν, οὐδενὶ χαλεπὸν γνῶναι, ὅτι εὖ εἰδὼς ἑαυτὸν ὄν-
τα δοῦλον, ἔδεισεν ἐγγυητὰς καταστήσας περὶ τοῦ
σώματος ἀγωνίσασθαι. ὅτι μὲν οὖν Πλαταιεὺς εἶναι 36.
πολλοῦ δεῖ, οἶμαι ὑμᾶς ἐκ τούτων σχεδόν τι γινώσκειν·
ὅτι δὲ οὐδ᾽ οὗτος, ὃς ἄριστα οἶδε τὰ αὑτοῦ, ἡγήσατο
δόξαι ἂν ὑμῖν εἶναι Πλαταιεὺς, ἐξ ὧν ἔπραξε[21], ῥᾳ-
δίως μαθήσεσθε. ἐν τῇ ἀντωμοσίᾳ γὰρ τῆς δίκης,
ἣν αὐτῷ ἔλαχεν Ἀριστόδικος οὑτοσὶ, ἀμφισβητῶν[22] 39.
μὴ πρὸς τὸν πολέμαρχον εἶναι οἱ τὰς δίκας, διε-
μαρτυρήθη μὴ Πλαταιεὺς εἶναι· ἐπισκηψάμενος[23]
δὲ τῷ μάρτυρι οὐκ ἐπεξῆλθεν, ἀλλ᾽ εἴασε καταδι-

κάσα-

21. Poſt ὧν ἔπραξε videtur μετὰ ταῦτα deeſſe.

22. ἀμφισβητῶν redit, non ad Ariſtodicum, ſed ad Pancleonem, ad quem διεμαρτυρήθη quoque redit.

23. ἐπισκεψάμενος] ἐπισκέμενος. *Ald.* Vnde ſemel placuit Stephano ἐπεσκημμένος, vti et Scaligero quoque placuiſſe video. Lege επισκηψαμενος. Επεσκήψατο, ἀντὶ τοῦ ἐνεκάλεσε ψευδομαρτυριων. Harpocr. Επίσκηψις, εἴ τις τὴν διαμαρτυριαν ὡς ψευδη αἰτιῷτο. Poll. VIII. 6. Ην οὐδὲ ψευδομαρτυριων θέμις ἐστὶν ἐπισκῆψαι. Aeſch. *c. Timarch.* p. 18. *Edit. Steph.* TAYLOR.

Dedi ἐπισκηψ. (per η)

κάσασθαι αὐτοῦ [24] τὸν Αριςόδικον. ἐπεὶ δὲ ὑπερήμε-
42. ρος ἐγένετο, ἐξέτισε τὴν δίκην, καθότι ἔπειθε. καὶ
τούτων, ὡς ἀληθῆ ἐςι, μάρτυρας ἐγὼ παρέξομαι
ὑμῖν. καί μοι ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ. ΜΑΡΤΥΡΕΣ.
Πρὶν τοίνυν ταῦτα ὁμολογηθῆναι [26] αὐτῷ, δεδιὼς
τὸν Αριςόδικον, μεταςὰς ἐντεῦθεν Θήβησι μετῴκει.
168.1. καίτοι οἶμαι εἰδέναι ὑμᾶς, ὅτι, εἴπερ ἦν Πλαταιεὺς,
πανταχοῦ μᾶλλον ἢ Θήβησιν ἦν εἰκὸς αὐτὸν μετοι-
κῆσαι. ὡς οὖν ᾤκει [27] πολὺν χρόνον, τούτων ὑμῖν
3. μάρτυρας παρέξομαι. καί μοι ἐπίλαβε [28] τὸ ὕδωρ.
ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Εξαρκεῖν μοι νομίζω τὰ εἰρημέ-

γα, ὦ

24. *αὐτοῦ*] ſic de meo dedi, pro vulgari *αὐτὸν*.

25. *καθότι ἔπειθε.*] Vertit Interpres Brabantus: *tranſactione, vt commodiſſime potuit, facta.* Neſcio vnde: certe non ex Lyſiae verbis. MARKLAND.

καθότι ἔπειθε] mulctam dependit, non quatenus illi a iudicibus irrogata fuerat; ſed quatenus cum Ariſtodico deciderat, quem rogarat Pancleo, vt mulctae partem aliquam ſibi remitteret.

26. *ταῦτα ὁμολογηθῆναι*] quae modo narrauerat de Pancleonis cum Ariſtodico tranſactione ſeu deciſione.

27. *ὡς οὖν ᾤκει πολὺν χρόνον* etc.] Forte: *ᾤκει ἐκεῖ πολὺν χρόνον*, ſcil. *Thebis*. Omiſſa videtur vox *ἐκεῖ* propter ſimilitudinem cum praecedente *ᾤκει*. Demoſthenes Orat. in Ariſtocrat. *ἧκε μὲν γὰρ ὁ Θερσαγόρας καὶ ὁ Εξήκεςος εἰς Λέσβον, καὶ ᾤκουν ἐκεῖ.* Matthaeus XII, 45. *καὶ εἰσελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ.* MARKLAND.

28. *ἐπίλαβε*] *ἐπίβαλε.* *Ald.* Αλλ᾽ ἐν τοῖς πρόσθεν γέγραπται τρὶς ἐπίλαβε, ὡς ἔχει καὶ ἐνταῦθα τὸ παλαιὸν ἀντίγραφον. Steph. Simile eſt mendum apud *Iſaeum* in *oratione de Pyrrhi hereditate*, Αναγίνω-

να, ὦ ἄνδρες δικασταί. ἐὰν γὰρ διαμνημονεύητε [29], οἶδ᾽, ὅτι τά τε δίκαια καὶ τἀληθῆ ψηφιεῖσθε, καὶ ἃ ἐγὼ ὑμῶν δέομαι.

ΛΥΣΙΟΥ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑΝ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΗ ΔΙΔΟΣΘΑΙ ΤΩ ΑΔΥΝΑΤΩ ΑΡΓΥΡΙΟΝ [1].

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Defertur ὁ δεῖνα, *quod, cum corpore non eſſet imbecillis, atque etiam artem calleret, vnde quaeſtum facere poſſet, ſtipendium tamen a ciuitate oblatum eis, qui corporis debilitate laborabant, accepiſſet. Contra eam delationem arguitur.*

Πολλοῦ δέω [2] χάριν ἔχειν, ὦ βουλή, τῷ κατηγόρῳ, ὅτι μοι παρεσκεύασε τὸν ἀγῶνα του-

τονί.

τηκε· σὺ δ᾽ ἐπίβαλε τὸ ὕδωρ. *Edit. Steph.* p. 39. Quod tu corrigas. TAYLOR.

29. διαμνημονεύητε] ſcil. ταῦτα, τὰ ὑπ᾽ ἐμοῦ εἰρημένα. Pro οἶδα ſimplici malim, vt certe vſitatius, εὖ οἶδα.

1. Περὶ τοῦ Ἀδυνάτου Harpocr. in Ἀδύνατος, Περὶ τοῦ διδομένου τοῖς ἀδυνάτοις ὀβολοῦ. Suid. in Ἀνάπηρον ψυχήν. Vide *Gronou. ad Harpocr.* in v. et *Valeſium* quoque, *Perizon. Reſponſ. ad nuperam notitiam de variis Aeliani etc. locis*, p. 31. *Meurſ. Attic. Lect.* VI. 5.

Petit. de LL. Attic. p. 558. *Herald. Animadu. in Salmaſ.* III. 8. Forte legendum, πρὸς τ. εἰσαγ. περὶ τȣ͂ διδοσθαι τῳ μὴ αδυνατῳ ἀργύριον. Grauiſſimum iſtud Athenienſium inſtitutum, de quo hic agitur, memorant bene multi: ad locum *Aeſchinis c. Timarch.* ἐν τοῖς ἀδυνάτοις μισθοφορȣ͂ντα haec habet, quae non inutiliter hic ſubiiciantur, σχςης ineditus. Ἀντὶ τȣ͂ μισθὸν λαμβάνοντα ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν λελωβημένων, καὶ ἀδυνάτως ἐχόντων. Νόμος γὰρ ἦν Σόλωνος κελεύων τȣ̀ς τοιȣ́τȣς ἐκ τȣ͂ δημοσίȣ τρέφεσθαι. Ἄλλως. κατὰ μῆνα ἐν τῷ δήμῳ (F. ἐκ τȣ͂ δημοσίȣ) ἐδίδοτο τοῖς ἀδυνάτοις πολίταις μισθός. ἀδυνάτȣς δὲ λέγȣσιν πάντας τȣ̀ς ὁπωσδηποτεȣ͂ν ἠχρειωμένȣς πρὸς ἐπικȣρίαν ἑαυτῶν, οἷον τȣ̀ς τυφλȣ́ς. Ἄλλως. Τοῖς ἀδύνατα σώματα ἔχȣσιν ἐχορηγεῖτο ἑκάςης ἡμέρας τριώβολον εἰς τροφὴν ἐκ τȣ͂ δημοσίου. Et videtur antiquitus huic reipublicae fuiſſe peculiare. Μονοι δ᾽ ἁπάντων ἀνθρώπων τρία ταῦτ᾽ ἐνομίσατε· τῶν μὲν ὑπὲρ τῆς πόλεως τελευτησάντων, αὐτῶν μὲν ἐπαίνȣς ἐπὶ ταῖς ταφαῖς καθ᾽ ἕκαςον ἔτος λέγειν· τȣ̀ς δὲ παῖδας δημοσίᾳ τρέφειν ἄχρις ἥβης — τȣς δ᾽ αδυνατȣς τῶν πολιτῶν δημοσιᾳ τρεφειν. Ariſtid. *Panathen.* Recte hic addo, quae de hac re tradit Lexicon ineditum in biblioth. *Coisl.* quum quod ceteris expreſſius ſit paulo, tum quod eiſdem emendata lectione antecellat. Ἀδύνατοι, οἱ μέρος τι βεβλαμμένοι τȣ͂ σώματος, ὡς μηδὲ ἐργάζεσθαι· οἳ καὶ ἐχορηγȣ͂ντο τὰ πρὸς τὸ ζῆν παρὰ τῆς πόλεως, μισθοφορȣ́ντων αὐτῶν τῶν ἐντὸς τριῶν μνῶν περιȣσίαν κεκτημένων, ἐδοκιμάζοντο δὲ οἱ ἀδύνατοι ὑπὸ τῆς τῶν φ. βȣλῆς, καὶ ἐλάμβανον τῆς ἡμέρας, ὡς μὲν Λυσίας, ὀβολον ἕνα, ὡς δὲ Φιλόχορος, έ. Ἀριςοτέλης δὲ β᾽. ἔφη. Montefalc. *Biblioth. Coislin.* pag. 603. TAYLOR.

2. Πολλȣ͂ δέω] Si mentem auctoris aſſequar, ait Reus, ſe *plurimam gratiam debere* Accuſatori, quod hanc contentionem ipſi comparauerit. Nam cum nullam vn-

quam nactus ſit occaſionem exponendi ſuae vitae rationes et inſtituta, quam ſe tranſegiſſe ad laudem confirmat, hodie eius opera huiuſmodi quem exſpectauit, quem flagitauit, dicendi loco vtatur. Sed profecto Πολλȣ̃ δέω et Πολλȣ̃ δεῖ etc. tam eſt huic ſententiae aduerſum, quam quod maxime. Πολλȣ ἐδέησε κριθῆναι, καὶ ἀπολογήσασθαι. *N. c. Eratoſth. Tam longe abfuit, vt cauſam dicere liceret.* Τοσȣ́τȣ ἐδέησεν αὐτῷ μεταμελῆσαι — ὥςε. *Tantum abſuit, vt eum poeniteret,* etc. *N. c. Simonem.* Ἐγὼ δὲ τοσȣ́τȣ δέω — ἱκανὸς εἶναι λέγειν — ὥςε δέδοικα κ. τ. λ. *N. ineunte orat.* περὶ δημοσίων χρημάτων. τοσȣ́τȣ́ γε ἐδει ἐπαγγέλλεσθαι, ὥς᾽ ȣ̓δ᾽ εἰδέναι φησὶ, τί ἂν ποιῶν ἡμῖν χαρίσαιτο. Demoſth. π. παραπρεσβ. Ἱν᾽ εἰδῆτε πολλου δειν ἄξιον ὄντα τυχεῖν τȣ̃ ψηφίσματος αὐτὸν τȣτȣί. Id. c. *Ariſtocr.* ολιγου δὲ δεω λέγειν. *Parum abeſt, quin dicam.* Id. *de Rhodiorum libertate.* Δεῖ ἀντὶ τȣ̃ λείπεται, οἷον Πολλȣ̃ γε καὶ δεῖ, ὅπερ καὶ πρῶτον ἔχει πρόσωπον, τὸ δέω, τὸ λείπομαι, ὡς παρὰ Συνεσίῳ, Μικρȣ̃ δέω λέγειν ἐν ὁμοτίμοις ἀγόμενος. Moſchop. π. σχεδ. p. 123. Si igitur liceret vti τῷ δέω in prima perſona, cum notionem habeat τοῦ χρεία ἐςὶν aeque ac vti τȣ̃ λείπεται, quod tamen magiſtelluli videntur mihi inuidere, legerem hoc pacto, ſc. πολλὴν δέω χάριν ἔχειν, ὦ βȣλὴ, τῷ κατηγόρῳ. Quod ſi eiuſmodi vſus τȣ̃ δέω mihi denegetur, ita accipiendus eſt ſenſus auctoris. *Plurimum abeſt, vt gratias dignas accuſatori referre poſſem.* Sed iſtud duriuſcule, cum χάριν ἔχειν non tam videtur dici de *gratiis actis*, ſed de animo *ad agendas procliui* et praeparato. Proinde vti diſtinguuntur Gratias *habere* et *agere* apud Latinos. TAYLOR.

Si nihil hic deeſt, videtur ὀργὴν leg. eſſe pro χάριν. *multum abeſt, vt iraſcar.* Verum credibilius eſt nonnihil hic deeſſe, ad hunc ferme modum. πολλοῦ δέω τȣ́τῳ μέμφεσθαι, μᾶλλον δὲ καὶ ὁμολογῶ πολλὴν χάριν

τονί. πρότερον γὰρ οὐκ ἔχων [3] πρόφασιν, ἐφ' ἧς τοῦ βίου λόγον δοίην, νυνὶ διὰ τοῦτον εἴληφα. καὶ πειράσομαι τῷ λόγῳ τοῦτον μὲν ἐπιδεῖξαι ψευδόμενον, ἐμ-
15. αυτὸν δὲ βεβιωκότα μέχρι τῆσδε τῆς ἡμέρας ἐπαίνου μᾶλλον ἄξιον [4], ἢ φθόνου. διὰ γὰρ οὐδὲν ἄλλο μοι δοκεῖ παρασκευάσαι τόνδε μοι τὸν κίνδυνον οὗτος, ἢ διὰ φθόνον. καίτοι ὅστις τούτοις φθονεῖ, οὓς οἱ ἄλλοι ἐλεοῦσι, τίνος ἂν ὑμῖν ὁ τοιοῦτος ἀποσχέσθαι δοκεῖ
18. πονηρίας; εἰ μὲν γὰρ ἕνεκα χρημάτων, συκοφαντεῖ [5]· εἰ δ' ὡς ἐχθρὸν ἑαυτοῦ με τιμωρεῖται, ψεύδεται. διὰ γὰρ τὴν πονηρίαν αὐτοῦ, οὔτε φίλῳ οὔτε ἐχθρῷ πώποτε ἐχρησάμην αὐτῷ. ἢ δὴ τοίνυν, [6], ὦ βουλή, δῆλός ἐστι φθονῶν; ὅτι τοιαύτῃ κεχρημέ-
21. νος συμφορᾷ, τούτου βελτίων εἰμὶ πολίτης. καὶ γὰρ οἶμαι δεῖν, ὦ βουλή, τὰ τοῦ σώματος δυστυχήματα τοῖς τῆς ψυχῆς ἐπιτηδεύμασιν [7] ἰᾶσθαι. κα-

ριν ἔχειν. non tantum nil queror de accuſatore, ſed etiam magnas ei gratias habeo.

3. πρότερον οὐκ ἔχων πρόφασιν etc.] Legendum puto, πρότερον γὰρ οὐκ ἔχων πρόφασιν. Huius vero Orationis meminit Harpocration. V. ἀδύνατοι: vbi pro περὶ τοῦ ἀδυνάτου, forte legendum ὑπὲρ. MARKLAND.
Addidi γὰρ, quod vulgatis deeſt.

4. ἄξιον] malim aut ἀξίως aut ἄξια.

5. συκοφαντεῖ. εἰ] ſic dedi, ex Aldina, omittens με, quod reliquae vulgatae interpoſitum habent.

6. ἢ δὴ τοίνυν] ſic de meo dedi, pro vulgari ἤδη τοίνυν. *ecqua tandem ratione?*

7. ἐπιτηδεύμασιν ἰᾶσθαι καλῶς.] Scribe, καλοῖς. Lucianus Abdic. p. 710. περὶ τὰ κάλλιστα τῶν ἐπιτηδευμα-

λῶς. εἰ γὰρ ἐξ ἴσου τῇ συμφορᾷ καὶ τὴν διάνοιαν ἕξω, καὶ τὸν ἄλλον βίον διάξω, τί τούτου διοίσω; περὶ μὲν οὖν τούτων τοσαῦτά μοι εἰρήσθω [8]. ὑπὲρ ὧν 24.
δέ μοι προσήκει λέγειν [9], ὡς ἂν οἷόν τε διὰ βραχυτάτων ἐρῶ. φησὶ γὰρ ὁ κατήγορος οὐ δικαίως με λαμβάνειν τὸ παρὰ τῆς πόλεως ἀργύριον. καὶ γὰρ τῷ σώματι δύνασθαι [10], καὶ οὐκ εἶναι τῶν ἀδυνά-

των·

των ἐσπουδακότα. Xenophon Cyrop. lib. VII. ad fin. ἐν δὲ καλοῖς κἀγαθοῖς ἐπιτηδεύμασι διημερεύοντες. Eadem τὰ χρηστὰ ἐπιτηδεύματα vocat Noſter Orat. XXXI. et Demoſthenes in Epitaphio. Aeſchines contra Timarch. p. 6. ἀναγκαζόμενος λέγειν περὶ ἐπιτηδευμάτων φύσει μὴ καλῶν. Sic et Max. Tyrius Diſſert. XV. ad finem. MARKLAND.

Mihi videtur ἐπιτεύγμασιν leg. eſſe. id eſt κατορθώμασιν. opponuntur τὰ ἐπιτεύγματα recte facta, in quibus ἐπιτυγχάνομεν τοῦ σκοποῦ, τοῖς δυστυχήμασιν. Interim ſi negabimus hic Lyſiam acumen conſectatum fuiſſe, bene habebit vulgata. Voc. καλῶς vtrinque ſepſi punctis. Eſt ſententia per ſe vno vocabulo perfecta et abſoluta. *Recte vero ſic arbitror.*

8. εἰρήσθω] non improbo. fuit tamen cum leg. ſuſpicarer προειρήσθω in anteceſſum dicta ſunto.

9. προσήκει λέγειν] Recte ſi diuinauimus de προειρήσθω, interponendum erit h. l. νῦν.

10. καὶ γὰρ κ. τ. λ.] Lege καὶ γὰρ τῷ σώματι δύνασθαι, καὶ τέχνην ἐπίστασθαι. Quae in medio ſunt, inrepſerunt ex gloſſemate. Sc. non nemo iſtud τῷ σώματι δύνασθαι explanauit concinnius et expreſſius ad titulum, qui concipitur περὶ ἀδυνάτου. Illud habe. TAYLOR.

Verba καὶ οὐκ εἶναι ἀδύνατον non ſunt ſuperuacanea, multo minus a ſcholiaſta immiſſa, ſed oportuna et ne-

27. των· καὶ τέχνην ἐπίστασθαι τοιαύτην, ὥστε καὶ ἄνευ τοῦ διδομένου τούτου ζῆν. καὶ τεκμηρίοις χρῆται τῆς μὲν τοῦ σώματος ῥώμης, ὅτι ἐπὶ τοὺς ἵππους ἀναβαίνω· τῆς δ᾽ ἐν τῇ τέχνῃ [11] εὐπορίας, ὅτι δύναμαι συνεῖναι δυναμένοις ἀνθρώποις ἀναλίσκειν. τὴν
30. μὲν οὖν ἐκ τῆς τέχνης εὐπορίαν, καὶ τὸν ἄλλον τὸν ἐμὸν βίον οἷος * τυγχάνει ὢν [12] πάντας ὑμᾶς οἴομαι γινώσκειν· ὅμως δὲ κἀγὼ διὰ βραχέων ἐρῶ. Ἐμοὶ γὰρ ὁ μὲν πατὴρ κατέλιπεν οὐδὲν, τὴν δὲ μητέρα τελευτήσασαν πέπαυμαι τρέφων τρίτον ἔτος
33. τουτί. παῖδες δέ μοι οὔπω εἰσὶν, οἵ με θεραπεύσουσι. τέχνην δὲ κέκτημαι βραχέα δυναμένην ὠφελεῖν, ἣν αὐτὸς μὲν ἤδη χαλεπῶς ἐργάζομαι, τὸν διαδεξό-

ceſſaria, et ab ipſo oratore profecta. me bene valere corpore, et nullo modo *ἀδύνατον*, h. e. dignum, qui fructus percipiam a legibus *περὶ τῶν ἀδυνάτων* conſtituentibus iisque beneficia et priuilegia nonnulla indulgentibus.

11. *ἐν τῇ τέχνῃ*] Melius haud paulo *εκ της τεχνης*, vt mox. TAYLOR.

τῆς δ᾽ ἐν τῇ τέχνῃ εὐπορίας,] Rectius *ἐκ τῆς τέχνης*, vt ſtatim, *τὴν μὲν οὖν ἐκ τῆς τέχνης εὐπορίαν.* MARKLAND.

12. *τυγχάνει ὢν*] ſic dedi de meo pro vulgari *τυγχάνω*, quia in multis codicibus legitur *τυγχάνει* in tertia perſona, et *ὢν* ſemper abeſſe nequit, ſiue prima, ſiue tertia perſona verbi obtineat. Lectionem codicum a Tayloro prolatam ſi optes, quae cur optanda ſit cauſae nil video, ſic erit leg. *τῆς μὲν οὖν — εὐπορίας, καὶ τῶν ἄλλων πέρι, τὸν ἐμὸν βίον οἷος τυγχάνει ὢν, πάντας —*

μενον [13] δ' αὐτὴν οὔπω δύναμαι κτήσασθαι [14]. πρόσ-
οδος δέ μοι οὐκ ἔστιν ἄλλη πλὴν ταύτης· ἧς [15] ἂν 36.
ἀφέλησθέ με, κινδυνεύσαιμ' ἂν ὑπὸ τῇ δυσχερεστά-
τῃ γενέσθαι τύχῃ. μὴ τοίνυν, ἐπειδή γέ ἐστιν, ὦ
βουλή, σῶσαί με δικαίως, ἀπολέσητε ἀδίκως· μη-
δὲ ἃ νεωτέρῳ καὶ μᾶλλον ἐῤῥωμένῳ ὄντι ἔδοτε, πρεσ-
βύτερον καὶ ἀσθενέστερον γιγνόμενον ἀφέλησθε· μη- 39.
δὲ πρότερον καὶ περὶ τοὺς οὐδὲν ἔχοντας κακὸν ἐλεη-
μονέστατοι δοκοῦντες εἶναι, νυνὶ διὰ τοῦτον τοὺς καὶ
τοῖς ἐχθροῖς ἐλεεινοὺς ὄντας ἀγρίως ἀποδέξησθε.

μηδὲ

13. διαδεξόμενον] queritur ſibi tantum aeris non ſupereſſe, vnde ſeruum potuiſſet emere, qui artem a ſe diſceret, eaque imbutus in illa exercenda et quaeſtu inde faciendo adiuuaret. Alii opifices aut artifices, ſutores, ſartores, pictores, negotiatores, foeneratores, etc. habent tirones aere ſuo emtos, quos artem quique ſuam docent. Hi διαδέχονται τὴν τοῦ διδασκάλου τέχνην.

14. οὐ δύναμαι κτήσασθαι.] Intelligit *ſeruum* aliquem operarium, quem voluit *emere* ſibi ſucceſſurum in labore artis ſuae; qualem tamen, propter rei familiaris anguſtias, non adhuc valuit acquirere. Sic infra de ἀστράβῃ, ſeu *mulo:* νυνὶ δὲ, ἐπειδὴ τοιοῦτον οὐ δύναμαι κτήσασθαι, *non poſſum acquirere;* ob exiles facultates. MARKLAND.

15. ἧς] Melius ἣν. Ita continuo fere: μηδὲ α νεωτέρῳ ἔδοτε πρεσβυτερον αφελησθε. Et procedente oratione, οὐ γὰρ δήπου τον αυτον ὑμεῖς μὲν αφαιρεσεσθε το διδομενον. TAYLOR.

Contendit quidem Koen ad Corinth. p. 40. pro ἧς vulgari, ego tamen cum Tayloro ἣν malo.

μηδέ με τολμήσαντες ἀδικῆσαι, καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς
42. ὁμοίως ἐμοὶ διακειμένους ἀθυμῆσαι ποιήσητε. καὶ γὰρ ἂν ἄτοπον εἴη, ὦ βουλή, εἰ, ὅτε μὲν ἁπλοῦ μοι ἦν ἡ συμφορὰ, τότε μὲν φαινοίμην λαμβάνων τὸ ἀργύριον τοῦτο· νῦν δ' ἐπειδὴ καὶ γῆρας καὶ νόσοι καὶ τὰ τούτοις ἐχόμενα [16] κακὰ προσγίνεταί μοι, τότε
169.1. ἀφαιρεθείην [17]. δοκεῖ δέ μοι τῆς πενίας τῆς ἐμῆς τὸ μέγεθος ὁ κατήγορος ἂν ἐπιδεῖξαι σαφέστατα μόνος ἀνθρώπων. εἰ γὰρ ἐγὼ κατασταθεὶς χορηγὸς
3. τραγῳδοῖς * προκαλεσαίμην [18] αὐτὸν εἰς ἀντίδοσιν, δεκάκις ἂν ἕλοιτο χορηγῆσαι μᾶλλον, ἢ ἀντιδοῦναι ἅπαξ. καὶ πῶς οὐ δεινόν ἐστι, νῦν μὲν κατηγορεῖν, ὡς διὰ πολλὴν εὐπορίαν ἐξίσου δύναμαι συνεῖναι τοῖς πλουσιωτάτοις· εἰ δὲ * ὡς ἐγὼ λέγω τύχοι γενόμε-
6. νον [19], εἶναι τοιοῦτον καὶ ἔτι πονηρότερον [20]; περὶ δὲ

16. τούτοις ἐχόμενα] aut τούτοις ἑπόμενα leg. videtur, aut τούτων (vel, ſi dualem malis τούτοιν) ἐχόμενα.

17. τότε ἀφαιρεθείην.] Vel τόδε, ſcil. τὸ ἀργύριον τοῦτο, vt paulo ante. MARKLAND.

18. προκαλεσαίμην] ſic dedi de meo, ſine ſibilo primae ſyllabae, quem addunt vulgati.

19. τύχοι τὶς γενομένων] τύχοι γενόμενον. *Ald.* γενομένων. Scal. Pro τύχοι τὶς, τύχοιμι. Schott. Vbi ſalem aliquem videre videor. F. εἰ δὲ ὧν ἐγὼ λέγω τυχοίμι γενόμενος, εἶναι τοιοῦτον κ. τ. λ. TAYLOR.

εἰ δὲ ὧν ἐγὼ λέγω τύχοι τὶς γενομένων, εἶναι τοιοῦτον, καὶ ἔτι πονηρότερον;] Poſt γενομένων deſunt nonnulla. *Schottus* legit τύχοιμι pro τύχοι τὶς. ſed hoc nihil agit: ſequentia enim nihilo melius connectuntur. Pro λέγω tamen forte ſcribendum ἔχω. MARKLAND.

Dedi vel reddidi potius ex Aldina priſtinam

τῆς ἐμῆς ἱππικῆς, ἧς οὗτος ἐτόλμησε μνησθῆναι πρὸς ὑμᾶς, οὔτε τὴν τύχην δείσας, οὔτε ὑμᾶς αἰσχυνθεὶς, οὐ πολὺς ὁ λόγος. ἐγὼ γὰρ, ὦ βουλὴ, πάντας τοὺς ἔχοντάς τι δυστύχημα τοιοῦτον, ζητεῖν [21] καὶ τοῦτο φιλοσοφεῖν, ὅπως ὡς ἀλυπότατα μετα- 9.
χειριοῦνται τὸ συμβεβηκὸς πάθος [22]. ὧν εἷς ἐγὼ, καὶ [23] περιπεπτωκὼς τοιαύτῃ συμφορᾷ, ταύτην ἐμαυ-

veram et probam lectionem, εἰ δὲ ὡς ἐγὼ λέγω τύχοι γενόμενον. Sin autem tale quid, vt ego aio, forte fortuna euenerit. Nihil hic de Aldina mutaui, niſi quod ὡς de meo dedi pro ὧν.

20. πονηρότερον] Erat enim nequam et ſceleratus, qui legibus parere recuſaret. atqui leges imperabant τὴν ἀντίδοσιν, vbi quis ſorte ductus ad fungendum munere ſumtuoſo, paupertatem excuſaret, aliumque ſe opulentiorem ederet.

21. ζητεῖν] νομίζω δεῖν τοῦτο ζητεῖν, ἢ, ἡγοῦμαι δεῖν ἤ τι τοιοῦτον. Steph. F. in ζητεῖν, quod eſt ocioſum, tale aliquid latet. Quid ſi hoc pacto legamus, νομίζω δεῖν καὶ τοῦτο φιλοσοφεῖν? TAYLOR.

Tale quodpiam verbum vtique deeſt poſt βουλὴ, e.c. νομίζω, ἡγοῦμαι, aut οἶμαι. niſi ſi pro ἐγὼ aias leg. eſſe λέγω γάρ. verum in eiuſmodi loco non vſurpant λέγω, ſed φημί. Verbum ζητεῖν bene habet. *circumſpicere, requirere.* φιλοσοφεῖν *ſolerter excogitare.*

22. τὸ συμβεβηκὸς πάθος.] Recte. Aelianus Var. Hiſt. XIV, 1. καὶ γὰρ ἐπίστευον ἀνιάτως αὐτὸν ἔχειν ἐπὶ τῷ συμβεβηκότι πάθει. Τὸ γεγενημένον πάθος, Xenophon Hellen. VI. p. 599. Praecedentia ſuppleuit *Stephanus.* De voce φιλοσοφεῖν pro ποιεῖσθαι, vide Harpocrationem. MARKLAND.

23. ὧν εἷς ἐγὼ καὶ περιπεπτωκὼς] videtur poſt pro-

ἐμαυτῷ ῥαςώνην ἐξεῦρον εἰς τὰς ὁδὲς τὰς μακροτέρας τῶν ἀναγκαίων. ὃ δὲ μέγιςον, ὦ βελὴ, τεκμήριον, ὅτι διὰ τὴν συμφορὰν, ἀλλ᾽ ἐ διὰ τὴν ὕβριν (ὡς ἔτός φησιν) ἐπὶ τὲς ἵππες ἀναβαίνω, ῥᾴδιόν ἐςι μαθεῖν. εἰ γὰρ ἐκεκτήμην ἐσίαν, ἐπ᾽ ἀςράβης ἂν ὠχέμην, ἀλλ᾽ ἐκ ἐπὶ τὲς ἀλλοτρίες ἵππες ἀνέβαινον· νυνὶ δ᾽ ἐπειδὴ τοιἔτον 23 b. ἐ δύναμαι κτήσασθαι, τοῖς ἀλλοτρίοις ἵπποις ἀναγκάζομαι χρῆσθαι πολλάκις. καίτοι πῶς ἐκ ἄτοπόν ἐςιν, ὦ βελὴ, τἔτον αὐτὸν, εἰ μὲν ἐπ᾽ ἀςράβης ὀχέμενον ἑώρα με, σιωπᾷν (τί γὰρ ἂν καὶ ἔλεγεν;) ὅτι δ᾽ ἐπὶ τὲς ἠτημένες 24 ἵππες ἀναβαίνω, πειρᾶ-

nomen excidiſſe ὢν. aut ſic leg. eſſe; ὧν ἴσα (aduerbiatiter) καὶ ἐγὼ, περιπεπτωκώς. *quibuſcum pariter ego quoque, cum incidiſſem in tantum infortunium* —

23 b. τοιἔτον] ſcil. ζεῦγος vel ἅρμα. niſi potius tale quid addendum eſt.

24. ἡττημένες] Lege ᾐτημενες. V. *Valeſ.* ad *Harpocr.* in v. Ἠτημένην. Quas niuis non frigiditate ſuperet tralatio vetus! *Conari autem vobis perſuadere, ideo me eſſe validum, quod* vilis iugoque domitos *equos adſcendam.* TAYLOR.

ἐπὶ τὲς ἡττημένες ἵππες ἀναβαινω,] Lego: ἐπὶ τὲς ᾐτημένες ἵππες ἀναβαίνω, *equos* alienos *commodato acceptos inſcendo.* Demoſthenes adu. Euergum: ἔπειτα παῖδα διάκονον (ſc. λαμβάνει ὁ Θεόφημος) ὑδρίαν χαλκῆν ἀποφέροντα ἀλλοτρίαν, ᾐτημένην, πολλὲ ἀξίαν. Loquitur Orator de violento quodam homine, qui res et ſeruos ſuos vi abripuerat. *Paupertatis* vero, vel *ſordium* et *auaritiae* nota erat, *alienis* equis vectari. vnde hoc exprobrat Midiae Demoſthenes, quod ἐπ᾽

πειρᾶσθαι πείθειν ὑμᾶς, ὡς δυνατὸς εἴην; καὶ ὅτι 18.
μὲν δυοῖν [25] βακτηρίαιν χρῶμαι, τῶν ἄλλων μιᾷ χρωμένων, μὴ κατηγορεῖν, ὡς καὶ τοῦτο τῶν δυναμένων [26] ἐστίν· ὅτι δ' ἐπὶ τοὺς ἵππους ἀναβαίνω, τεκ-

μηρί-

ἀλλοτρίου τὰς πομπὰς ἡγεῖτο ἵππου. Ἀστράβη autem verti poteſt *lectica.* ſignificat etiam quoduis *iumentum.* Vide Heſychium, et Harpocrationem. Haec ſcripſeram. ſed iam deprehendo hanc emendationem a *Valeſio* praereptam eſſe Not. ad Harpocr. p. 88. vbi etiam hunc ipſum Demoſthenis locum de ὑδρίᾳ ἠτημένῃ profert. Reſtitue hanc vocem Max. Tyrio Diſſert. XXXVI. p. 368. Ed. Cant. vbi pro αἰτησάμενον παρὰ τοῦ λαβόντος, male legitur κτησάμενον. MARKLAND.

25. δυοῖν] Taylor dederat δυοῖν. quod ego cum vererer ne parum graecum ſit, priſtinam Aldi et Stephani lectionem δυοῖν reuocaui.

26. δυναμένων] δυναμένων, ſc. ἀναλίσκειν. Nam id neceſſario eſt ſubaudiendum, ſi δυναμένων retineatur: et profecto quid aliud ſubſtitui poſſit nondum video. Quanquam profecto vix deeſſe arbitror delicatulorum cerebellulorum quoſdam, vafra ingenia, bellatulos, nimio acumine et captiunculis ad omnia expenſitanda, ambigenda, amplianda natos, qui cum Pyrrhone caecutire, quam cum Lynceo ὀξυδερκεῖν maluerint, negantes haec ita eſſe vera, quin vt verum eſſe poſſit, et iſtud δυναμένων retineri, et eo modo ſimul intelligi, quo ſaepius vſurpetur in hac oratione: ſc. πειρᾶσθαι πείθειν ὑμᾶς, ὡς δυνατος εἴην. τεκμηρίῳ χρῆσθαι πρὸς ὑμᾶς, ὡς εἰμὶ τῶν δυναμενων etc. Quorum in gratiam pluribus admonere habeo neceſſum, non ita lepide argumentari noſtrum, vt illi cogitent: cuius ea mens atque animus. *Iniquum admodum eſt accuſatorem operam dare, vt oſtendat me eſſe* τῶν δυναμένων, *quod alie-*

μηρίῳ χρῆσθαι πρὸς ὑμᾶς, ὡς εἰμὶ τῶν δυναμένων;
21. οἷς ἐγὼ διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν * ἀμφοτέραις οὐ χρῶμαι [27]. τοσοῦτον δὲ διενήνοχεν ἀναισχυντίᾳ τῶν ἁπάντων ἀνθρώπων, ὥστε καὶ ὑμᾶς πειρᾶται πείθειν, τοσούτους ὄντας εἷς ὤν, ὡς οὐκ εἰμὶ τῶν ἀδυνάτων ἐγώ. καίτοι εἰ τοῦτο πείσει τινὰς ὑμῶν, ὦ
24. βουλή, τί με κωλύει κληροῦσθαι τῶν ἐννέα ἀρχόντων; καὶ ὑμᾶς [27 b]. ἐμοῦ μὲν ἀφελέσθαι τὸν ὀβολόν,

nis et commodatis equis vehar (iſtud enim eſt futilitate pleniſſimum) iniquum tam ficulneo argumento aliquid poteſſe putare: et ſi quid habeat ad alteram accuſationis partem vere ſuſtentandam, ad fortunas ſc. meas magnificandas, *id prorſus intactum omittere: cuiuſmodi eſſet, me mulis ſumptuoſius vehi, ſi modo me aliquando mulis vehi vidiſſet: cuiuſmodi eſſet duobus ſcipionibus inniti, quod certo erat luxuriae et ὕβρεως, cum ceteris omnibus vnus ſufficeret.* TAYLOR.

27. ἀμφοτέραις οὐ χρῶμαι] ſic dedi de meo pro vulgari ἀμφοτέροις χρῶμαι omiſſa particula infitiante. ἀμφοτέραις redit ad βακτηρίαις. οἷς autem redit ad τῶν δυναμένων. Idem eſt ac ſi dixiſſet καίτοι ἐγὼ οὐ διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν χρῶμαι ἀμφοτέραις ταῖς βακτηρίαις, δι' ἣν οἱ δυνάμενοι, καὶ σώματι καὶ χρήμασι, μιᾷ μόνον χρῶνται βακτηρίᾳ. Ego enim duobus innixus baculis incedo, quia pedibus ſum mutilatus, diuites autem et pedibus valentes, incedunt ſingulis cum baculis, propter inſolentiam atque ſuperbiam.

27 b. καὶ ὑμᾶς κ. τ. λ.] Quae verba parum intelligo, licet vt laudentur a *Suida* in Ανάπηρον, intelligam minus. Καὶ τί κωλύει ὑμᾶς μὲν ὠφελεῖσθαι τῷ ὀβολῷ, ὡς ὑγιεῖς ὄντας· τούτῳ δὲ ψηφίσασθαι ἐάσαντας ὡς ἀναπήρῳ; TAYLOR.

-λὸν, ὡς ὑγιαίνοντος, τέτῳ δὲ ψηφίσασθαι [28] πάντας, ὡς ἀναπήρῳ; ἐ γὰρ δήπε [29] τὸν αὐτὸν ὑμεῖς μὲν ὡς δυνάμενον ἀφαιρήσεσθε τὸ διδόμενον, οἱ δὲ [30], ὡς ἀδύνατον ὄντα, κληρεῦσθαι κωλύσεσιν. ἀλλὰ 27. γὰρ ἔτε ὑμεῖς τέτῳ τὴν αὐτὴν ἔχετε γνώμην, ἔθ' οὗτος εὖ ποιῶν [31]. ὁ μὲν γὰρ, ὥσπερ ἐπικλήρε [32] τῆς

28. ψηφίσασθαι] ſcil. τὸν ὀβολὸν.

29. τὸν αὐτὸν ὑμεῖς μὲν ὡς etc.] Scribe, τὸν αὐτὸν ὑμεῖς, οἱ μὲν, ὡς δυνάμενον, — οἱ δὲ, ὡς ἀδύνατον ὄντα, κληροῦσθαι κωλύσουσιν. MARKLAND.

30. οἱ δὲ] ſcil. nouem Archontes. Ergo in collegium nouem Archontum nemo corpore debilitatus admittebatur. Bene habet totus hic locus.

31. ἔθ' οὗτος εὖ ποιῶν.] Ex ſenſu et ſequentibus ſcribendum videtur ἔθ' ὅςις εὖ φρονῶν, *neque quiſquam, qui ſana mente eſt.* ſequitur enim, ὑμεῖς δὲ (ὃ τῶν ευ φρονέντων ἔργον ἐςὶ) μᾶλλον πιςεύετε (non πιςεύσατε) τοῖς etc. Lucianus lib. *Quom. conſcr. ſit Hiſt.* p. 616. ταῦτα ἐκ οἶδα εἴ τις τῶν ευ φρονέντων ἀνάσχοιτο. Demoſth. Philipp. III. ἀλλ' ἔςιν, ὦ πρὸς τε Διὸς, ὅςις ευ φρονων ἐκ τῶν ὀνομάτων μᾶλλον ἢ τῶν πραγμάτων τὸν ἄγοντ' εἰρήνην ἢ πολεμεῦνθ' ἑαυτῷ σκέψαιτ' ἄν; Saepe ita loquitur Demoſthenes. MARKLAND.

Legendum videtur οὐθ' οὗτος ὑμῖν. ſcil. τὴν αὐτὴν ἔχει γνώμην. *neque ille rurſus idem vobiſcum ſentit.* εὖ ποιῶν bene habet. elegans et vſu contrita eſt dictio. *in quo recte facit.* vel *quod ego factum laudo.*

32. ἐπὶ κλήρε] ἐπικλήρου. Steph. et Scal. ἐπιδήλου. Schott. Inauſpicato hic homo omnia: nam ſi eſſet res ἐπίδηλος, quinam diſceptando relictus eſſet locus? Quod ergo longiſſime abeſt a notione τε ἐπίδηλος, id huic loco congruet maxime, eritque, vti diuinarunt homines magni, ἐπικλήρε. Επίκληρος enim, vti ἐπί-

τῆς συμφορᾶς ὅσης, ἀμφισβητήσων ἥκει, καὶ πειρᾶται πείθειν ὑμᾶς, ὡς οὐκ εἰμὶ τοιοῦτος, οἷον ὑμεῖς ὁρᾶτε πάντες· ὑμεῖς δὲ (ὃ τῶν εὖ φρονούντων ἔργον ἐστὶ) μᾶλλον πιστεύσατε τοῖς ὑμετέροις αὐτῶν ὀφθαλμοῖς, ἢ τοῖς τούτου λόγοις. λέγων δ', ὡς ὑβριστής εἰμι καὶ βίαιος, καὶ λίαν ἀσελγῶς διακείμενος, ὥσπερ εἰ φοβερὸν [33] ὀνομάσαι, μέλλων ἀληθῆ λέγειν,

δικος, eſt id quod οὐκ ἔστιν ἄνευ δικασίας. Vid. *Heſych.* in Επίδικος. TAYLOR.

ὥσπερ ἐπὶ κλήρου τῆς συμφορᾶς ὅσης, ἀμφισβητήσων ἥκει· καὶ etc.] *Schottus* ἐπιδήλου pro ἐπὶ κλήρου, quid voluerit non intelligo. Rectius *Stephanus* ἐπικλήρου, vna voce: *hic autem homo de calamitate mea, tanquam de orba ex aſſe haerede, diſceptaturus venit*: id eſt, non permittit mihi eſſe debili et calamitoſo; ſed de hoc quoque, tanquam de re aliqua expetenda et lucroſa, litem mouet et diſceptat. Recte et proprie ἀμφισβητήσων: vnde ἀμφισβήτησις ἐπικλήρου Polluci VI, 38. ſegm. 177. *diſceptatio de orba virgine ex aſſe haerede bonorum.* et VIII, 6. ſegm. 62. πρόσκλησις δέ ἐστιν ἐπὶ τῶν ἀμφισβητούντων κλήρου, ἢ ἐπικλήρου· *eſt vero* πρόσκλησις, *quando aliqui diſceptant de haereditate, vel virgine haerede.* Exempla vbique apud Oratores. vide Demoſth. adu. Macartatum. MARKLAND.

Duo haec vocabula in vnum ἐπικλήρου contraxi.

33. φοβερὸν] φοβερῶς Cod. Steph. et Coisl. Recte credo. lege enim. Λέγων δ' ω. υ. ε. κ. λ. α. δ. ὥσπερεὶ φοβερῶς ο. μ. α. λ. Conſule verſionem. TAYLOR.

ὥσπερ εἰ φοβερὸν ὀνομάσαι μέλλων, ἀληθῆ λέγει, ἀλλ' οὐκ ἂν πάνυ πρᾷον. ὡς μηδὲ etc.] Mutila haec et luxata eſſe ſuſpicor. mallem: ὥσπερεὶ φοβερὸν ὀνομάσαι μέλλων, ἀλλ' οὐκ ἂν πάνυ πρᾷον, * * * ἀληθῆ λέγει, ὡς

γειν, ἀλλ᾽ οὐκ ἂν πάνυ πρᾶον. ὡς μηδὲ ψεύσηται 33.
ταῦτα ποιήσων. ἐγὼ δ᾽ ὑμᾶς, ὦ βουλὴ, σαφῶς οἴ-
μαι δεῖν διαγινώσκειν, οἷς τ᾽ ἐγχωρεῖ τῶν ἀνθρώ-
πων ὑβρισταῖς εἶναι, καὶ οἷς οὐ προσήκει. οὐ γὰρ
πενομένους [34] καὶ λίαν ἀπόρως διακειμένους ὑβρί-
ζειν εἰκὸς, ἀλλὰ τοὺς πολλῷ πλείω τῶν ἀναγ- 36.
καίων κεκτημένους· οὐδὲ τοὺς ἀδυνάτους τοῖς σώ-
μασιν ὄντας, ἀλλὰ τοὺς μάλιστα πιστεύοντας ταῖς
αὐτῶν ῥώμαις· οὐδὲ τοὺς ἤδη προβεβηκότας τῇ ἡλι-
κίᾳ [35], ἀλλὰ τοὺς ἔτι νέους, καὶ νέαις ταῖς διανοίαις

χρωμέ-

μηδὲ ψεύσηται ταῦτα ποιήσων. *tanquam terribilem aliquem nominaturus potius quam valde mitem*, * * * *vera dicit*, etc. Vel, ὥσπερ τὶ φοβερὸν, vt infra, ὥσπερ τὶ καλὸν ποιῶν. MARKLAND.

Locus hic ita corruptus eſt, vt a mera coniectura ſanari nequeat. deſunt enim nonnulla non facile ex ingenio ſupplenda. Caetera ſic ſatis poſſent intelligi. verum ex illis poſtremis ὡς μηδὲ ψεύσηται (vel ψεύδηται) ταῦτα ποιήσων me non expedio. ὀνομάσαι eſt tertia perſona optatiui. et ſubauditur με. pro λέγει vulgari dedi λέγειν in infinitiuo. Ad ἀλλ᾽ οὐκ, ſubauditur μέλλων ἀληθῆ λέγειν a communi, vt ad πρᾶον ſubauditur ὀνομάσαι με. *quaſi fidem ſit inuenturus, ſi me terribilem appellet; nullam, ſi admodum mitem.*

34. πενομένους] malim articulum τοὺς praeponi.

35. τοὺς ἤδη προβεβηκότας τῇ ἡλικίᾳ,] Quod Lucas I, 7. dicit προβεβηκότες ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν. Lucianus ſimpliciter προβεβηκότες· τούτων τινὰ μάλιστα τῶν προβεβηκότων, Nigrino p. 34. et Abdicato p. 717. τότε μὲν νέον, νῦν δὲ ἤδη καὶ προβεβηκότα. Herodianus II, 27.

39. χρωμένους. οἱ μὲν γὰρ πλούσιοι τοῖς χρήμασιν ἐξωνοῦνται τοὺς κινδύνους, οἱ δὲ πένητες ὑπὸ τῆς παρούσης ἀπορίας σωφρονεῖν ἀναγκάζονται· καὶ οἱ μὲν νέοι συγγνώμης ἀξιοῦνται τυγχάνειν παρὰ τῶν πρεσβυτέρων, τοῖς δ' ἑτέροις [36] ἐξαμαρτάνουσιν ὁμοίως
42. ἐπιτιμῶσιν ἀμφότεροι· καὶ τοῖς μὲν ἰσχυροῖς ἐγχωρεῖ, μηδὲν αὐτοῖς πάσχουσιν, οὓς ἐὰν βουληθῶσιν, ὑβρίζειν, τοῖς δὲ ἀσθενέσιν οὐκ ἔστιν οὔτε ὑβριζομένοις ἀμύνεσθαι τοὺς ὑπάρξαντας [37], οὔτε ὑβρίζειν βουλομένοις περιγίνεσθαι τῶν ἀδικουμένων. ὥστε μοι
170.1. δοκεῖ ὁ κατήγορος εἰπεῖν περὶ τῆς ἐμῆς ὕβρεως, οὐ σπουδάζων, ἀλλὰ παίζων· οὐδ' ὑμᾶς πεῖσαι βουλόμενος, ὡς εἰμὶ τοιοῦτος, ἀλλ' ἐμὲ κωμῳδεῖν βουλόμενος,
3. ὥσπερ τι καλὸν ποιῶν [38]. ἔτι δὲ καὶ συλλέγεσθαί φησιν ἀνθρώπους ὡς ἐμὲ πονηροὺς καὶ πολλούς, οἳ τὰ μὲν ἑαυτῶν ἀνηλώκασι, τοῖς δὲ τὰ σφέτερα σῴζειν βουλο-

de Nigro: ἦν δὲ αὐτὸς τὴν μὲν ἡλικίαν ἤδη μετρίως πρεσβεβηκώς. Vide Ioſephum Ant. VII, 8. ſegm. 4. Xenophon Hellen. VI. p. 580. τοὺς προεληλυθότας ἤδη ταῖς ἡλικίαις. MARKLAND.

36. ἑτέροις] ſenibus puta. ἀμφότεροι] ſeneſque iuueneſque.

37. ἀμύνεσθαι τοὺς συνάρξαντας,] *Stephanus* ὑπάρξαντας, vel κατάρξαντας. prius mallem. MARKL. Mihi venit in mentem τοὺς βιαίων ἄρξαντας. Tutius tamen eſt viſum Stephani auctoritatem ſequi.

38. ὥσπερ τί καλὸν ποιῶν] Forte, εἰπών: eodem ſenſu ac iſtud Diog. Laertii in Ariſtippo: λέγεταί χάριέν τι εἰπεῖν, *fertur lepidum quiddam dixiſſe.* ἀστεῖα εἰπεῖν, Demoſth. in Ariſtocratem. MARKLAND.

βουλομένοις ἐπιβουλεύουσιν. ὑμεῖς δὲ ἐνθυμήθητε πάντες, ὅτι ταῦτα λέγων, οὐδὲν ἐμοῦ κατηγορεῖ 6.
μᾶλλον, ἢ τῶν ἄλλων, ὅσοι τέχνας ἔχουσιν· οὐδὲ τῶν ὡς ἐμὲ εἰσιόντων μᾶλλον, ἢ τῶν ὡς τοὺς ἄλλους δημιουργούς. ἕκαστος γὰρ ὑμῶν εἴθισαι προσφοιτᾷν, ὁ μὲν, πρὸς μυροπώλιον· οἱ δὲ, πρὸς κουρεῖον· ὁ δὲ, πρὸς σκυτοτομεῖον· ὁ δ' ὅπη ἂν τύχῃ· καὶ πλεῖστοι 9.
μὲν ὡς τοὺς [39] ἐγγυτάτω τῆς ἀγορᾶς κατεσκευασμένους,

μένους,

39. κατεσκευασμένους] κατασκευασμένους. *Ald.* κατασκευασμένοι. Scal. κατῳκισμένους, ἐλάχιστοι δὲ ὡς τοὺς πλεῖστον ἀπέχοντας. Steph. Modo ἀπέχοντες. Scal. TAYLOR.

ὡς ἐγγυτάτω τῆς ἀγορᾶς κατεσκευασμένους, etc.] Lege, ὡς τοὺς ἐγγυτάτω. Pro κατεσκευασμένους *Stephanus* coniicit κατῳκισμένους. ſi quid mutandum, rectius puto κατῳκημένους, a κατοικέομαι, non a κατοικίζομαι: de quorum differentia vide eruditiſſ. *Perizonium* ad Aelian. V. H. VIII, 5. Dion. Halicarnaſſenſis Lib. de Thucyd. Idiom. citat iſtud Thucydidis lib. I. ſegm. 120. Τοὺς δ' ἐν μεσογείᾳ μᾶλλον κατῳκημένους· pro κατῳκηκότας, inquit Ille: ad hunc locum appoſitiſſime. aliter tamen in noſtris editionibus concipitur iſte Thucydidis locus: nempe, τοὺς δὲ τὴν μεσογείαν μᾶλλον καὶ μὴ ἐν πόρῳ κατῳκημένους. Nihil tamen in hoc Lyſiae loco mutandum forte, propter ſimilem, vt videtur, vſum huius vocis apud eundem Thucydieem lib. II. ſegm. 17. κατεσκευάσαντο δὲ καὶ ἐν τοῖς πύργοις τῶν τειχῶν πολλοί, καὶ ὡς ἕκαστός που ἐδύνατο· *multi vero etiam in ipſis murorum turribus domicilia ſibi pararunt, et, prout quisque poterat.* Vbi Scholiaſtes: κατεσκευάσαντο· κατασκευὰς ἐποιήσαντο. Mox recte legit *Stephanus* ὡς τοὺς πλεῖστον ἀπέχοντας, pro ὡς οὐ πλεῖστον. Hunc locum

μένους, ἐλάχιστοι δὲ ὡς τοὺς [40] οὐ πλεῖστον ἀπέχοντας αὐτῆς. ὥστ' εἴ τις ὑμῶν πονηρίαν καταγνώσεται τῶν ὡς ἐμὲ εἰσιόντων, δῆλον, ὅτι καὶ τῶν παρὰ τοῖς ἄλ-
12. λοις διατριβόντων· εἰ δὲ κἀκείνων, ἁπάντων Ἀθηναίων. ἅπαντες γὰρ εἴθισθε προσφοιτᾶν καὶ διατρίβειν ἄλλου γέ που [41]. ἀλλὰ γὰρ οὐκ οἶδ' ὅ, τι δεῖ λίαν μὲν [42] ἀκριβῶς ἀπολογούμενον πρὸς ἓν ἕκαστον ὑμῖν τῶν εἰρημένων, ἐνοχλεῖν πλείω χρόνον [43]. εἰ
15. γὰρ ὑπὲρ τῶν μεγίστων εἴρηκα, τί δεῖ περὶ τῶν ὁμοίως τούτῳ [44] φαύλων σπουδάζειν; ἐγὼ δ' ὑμῶν, ὦ βουλή, δέομαι πάντων, τὴν αὐτὴν ἔχειν περὶ ἐμοῦ διάνοι-

illuſtrant iſta Demoſthenis in Ariſtogit. I. οὐδὲ προσφοιτᾷ πρός τι τούτων τῶν ἐν τῇ πόλει κουρείων, ἢ μυροπωλίων, ἢ τῶν ἄλλων ἐργαστηρίων οὐδὲ πρὸς ἕν. MARKLAND.

Inter illa ὡς ἐγγυτάτω interpoſui τοὺς.

40. ὡς τοὺς οὐ πλεῖστον] ſic dedi pro vulg. ὡς οὐ πλεῖστον.

41. ἄλλου γέ που] videtur ἄλλοι praeponendum eſſe. *alii alibi.* ἄλλου γέ που idem eſt atque ἐπί τινος τόπου ὁτουοῦν, ὅπου δήπουθεν.

42. pro μὲν aut ſimplex με eſt ſufficiendum, aut μενοῦν.

43. πρὸς ἓν ἕκαστον ὑμῖν τῶν εἰρημένων, ἐνοχλεῖν πλείω χρόνον.] Vox ὑμῖν non recte collocatur. poni debuit ita: τῶν εἰρημένων, ὑμῖν ἐνοχλεῖν (vel ἐνοχλεῖν ὑμῖν) πλείω χρόνον. Demoſthenes in Midiam: φανερῶς μὲν οὐκ ἐνοχλούντων ἡμῖν. et infra, μηδὲν ὑμῖν ἐνοχλεῖν. Phraſis ſaepe occurrit in S. Scriptis. Ἵνα μὴ ἐπὶ πλεῖόν σε ἐγκόπτω, eodem ſenſu, Actor. XXIV, 4. MARKLAND.

44. τούτῳ] redit ad accuſatorem. quae tam ſunt vilipendenda, atque hic ipſe meus accuſator leuis homo eſt, et flocci non faciendus.

διάνοιαν, ἥνπερ καὶ πρότερον. μηδ᾽ οὐ μόνον [45] μεταλαβεῖν ἔδωκεν ἡ τύχη μοι τῶν ἐν τῇ πατρίδι, τούτου διὰ τουτονὶ ἀποστερήσητέ με· μηδ᾽ ἃ πάλαι κοινῇ 18.
πάντες ἔδοτέ μοι, νῦν οὗτος εἷς ὢν πείσῃ πάλιν ὑμᾶς ἀφελέσθαι. ἐπειδὴ γὰρ, ὦ βουλὴ, τῶν μεγίστων ἀρχῶν ὁ δαίμων ἀπεστέρησεν ἡμᾶς, ἡ πόλις ἡμῖν ἐψηφίσατο τοῦτο τὸ ἀργύριον, ἡγουμένη κοινὰς εἶναι τὰς τύχας τοῖς ἅπασι καὶ τῶν κακῶν καὶ τῶν 21.
ἀγαθῶν. πῶς οὖν οὐκ ἂν [46] δειλαιότατος εἴην, εἰ τῶν

μὲν

45. οὐ μόνον μεταλαβεῖν] Scribe μόνου. Mox, pro εἷς ὢν, recte *Schottus* ὤν. MARKLAND.

46. δικαιότατος] Sic vulgo. Labes haec et ſordes impuriſſima fugit *Stephanum;* nacta eſt Schottum naſutiorem paulo, ſed, ni operae potius quam homo ſit accuſandus, non multo in Graecis literis exercitatiorem: qui cum δειλοτατος reponit, a ſcriptura longius, a mente *Lyſiae* ſat longe certe abierit. TAYLOR.

πῶς οὖν οὐκ ἂν δικαιότατος εἴην, εἰ etc.] *Schottus* legit δειλότατος. non recte, opinor. eſt enim vox fere Poëtica, *timidiſſimus*, *ignauiſſimus*. nonnunquam apud eos, *miſerrimus;* ſed nunquam, quod ſcio, ſcriptoribus proſaïcis hac ſignificatione vſurpata. Senſui conueniret ἀθλιώτατος, vt Orat. VII. πάντων γὰρ ἀθλιώτατος ἂν γενοίμην, εἰ etc. Eodem ſenſu δείλαιος apud alios inuenio. vnde hic forte ſcribendum δειλαιότατος εἴην. Sed quid moror? verum puto οἰκτρότατος, *miſerrimus*, vel *miſeratione digniſſimus*. Demoſthenes dixiſſet, πῶς οὖν οὐκ ἂν οἰκτρότατα πάντων ἐγὼ πεπονθὼς εἴην, εἰ etc. Orat. πρὸς Εὐβουλίδην. Litera δ, amiſſo apice, in ο migrat, et vice verſa. vnde apud Demoſthenem Orat. I. contra Steph. p. 104. edit. *Heruag.* pro τὰ τῆς φύτεως δίκαια ἀναιρεῖ, nunc legitur, φύσεως

μὲν καλλίστων καὶ μεγίστων διὰ τὴν συμφορὰν ἀπε-
στερημένος εἴην· ἃ δ' ἡ πόλις ἔδωκε προνοηθεῖσα τῶν
οὕτως διακειμένων, διὰ τὸν κατήγορον ἀφαιρεθείην;
24. μηδαμῶς, ὦ βουλή, ταύτῃ θέσθε τὴν ψῆφον[47].
διὰ τί γὰρ ἂν καὶ τύχοιμι τοιούτων ὑμῶν; πότερον,
ὅτι δι' ἐμέ τις εἰς ἀγῶνα πώποτε καταστὰς, ἀπώ-
λεσε τὴν οὐσίαν; ἀλλ' οὐδ' ἂν εἷς ἀποδείξειεν. ἀλλ'
ὅτι πολυπράγμων εἰμὶ, καὶ θρασὺς καὶ φιλαπε-
27. χθήμων; ἀλλ' οὐ τοιαύταις ἀφορμαῖς τοῦ βίου πρὸς
τὰ τοιαῦτα τυγχάνω χρώμενος. ἀλλ' ὅτι λίαν ὑ-
βριστὴς καὶ βίαιος; οὐδ' ἂν αὐτὸς φήσειεν, εἰ μὴ βού-
λοιτο καὶ τοῦτο ψεύδεσθαι τοῖς ἄλλοις ὁμοίως. ἀλλ'
ὅτι ἐπὶ τῶν τριάκοντα γενόμενος ἐν δυνάμει, κακῶς
30. ἐποίησα πολλοὺς τῶν πολιτῶν; ἀλλὰ μετὰ τοῦ ὑμε-
τέρου πλήθους ἔφυγον εἰς Χαλκίδα τὴν ἐπ' Εὐρίπῳ·
καὶ ἐξόν μοι μετ' ἐκείνων ἀδεῶς πολιτεύεσθαι, μεθ'

οἰκεῖα. Contra, apud Dinarchum adu. Demoſth. p. 95. pro τῆς δόξης τῆς δικαίας, legendum puto τῆς οἰκείας. Apud Max. Tyrium Diſſert. XXI. p. 216. Ed. Dauis. nunc legitur ἄσκει pro δοκεῖ· τοῦτό μοι δοκεῖ καὶ Ἡσίοδος αἰνίττεσθαι· ita ſcribendum, non ἄσκει, et αἰνίττεται. MARKLAND.

47. ταύτῃ τῇ ψήφῳ] Vel τὴν ψῆφον. TAYLOR.

ταύτῃ θέσθε τῇ ψήφῳ] Scribendum, ταύτην τὴν ψῆφον, vt infra, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν ψῆφον θέσθε περὶ ἐμοῦ ταῖς ἄλλαις βουλαῖς. et ita paſſim Noſter, et Demoſthenes, etc. MARKLAND.

Ego dedi ταύτῃ [hanc in partem] θέσθε τὴν ψῆφον. v. paulo poſt verſu 34.

ὑμῶν εἱλόμην κινδυνεύειν ἁπάντων [48]. μὴ τοίνυν, ὦ
βουλή, μηδὲν ἡμαρτηκώς, ὁμοίως ὑμῶν τύχοιμι τοῖς 33.
πολλὰ ἠδικηκόσιν· ἀλλὰ τὴν αὐτὴν ψῆφον θέσθε
περὶ ἐμοῦ ταῖς ἄλλαις βουλαῖς· ἀναμνησθέντες, ὅτι
οὔτε χρήματα διαχειρίσας τῆς πόλεως, δίδωμι λό-
γον αὐτῶν, οὔτε ἀρχὴν ἄρξας οὐδεμίαν, εὐθύνας
ὑπέχω νῦν αὐτῆς, ἀλλὰ περὶ ὀβολοῦ μόνον ποιοῦμαι 36.
τοὺς λόγους. καὶ οὕτως ὑμεῖς μὲν τὰ δίκαια γνώσε-
σθε πάντες, ἐγὼ δὲ τούτων ὑμῖν τυχὼν ἕξω τὴν
χάριν [49]· οὗτος δὲ τοῦ λοιποῦ μαθήσεται μὴ τοῖς ἀ-
σθενεστέροις ἐπιβουλεύειν, ἀλλὰ τῶν ὁμοίων αὐτῷ [50]
περιγίνεσθαι.

48. *κινδυνεύειν ἁπάντων*] interpone *ἐνδεής*. *indigens rerum omnium.*

49. *ἐγὼ δὲ τούτων ὑμῖν τυχὼν* etc.] Lege, *τοιούτων ὑμῶν τυχών.* ita ſupra: *διὰ τί γὰρ ἂν καὶ τύχοιμι τοιούτων ὑμῶν; quare enim vos taliter affectos experirer?* MARKLAND.

τούτων redit ad *τὰ δίκαια.* et *ὑμῖν* cohaeret cum *ἕξω χάριν.* locus hic bene habet.

50. *τῶν ὁμοίων αὐτῷ*] id eſt validos et robuſtos, vt ipſe eſt, vincere.

ΛΥΣΙΟΥ
ΔΗΜΟΥ ΚΑΤΑΛΥΣΕΩΣ
ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Quidam ſub dominatu trigintauirali Athenis ſe continuit. Reſtituta rep. inſimulatur adiuuandae Tyrannidis. Defenſio egregia, luculenta, et *Lyſiae* nomine digniſſima.

Υμῖν μὲν πολλὴν συγγνώμην ἔχω, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἀκούουσι τοιούτων λόγων, καὶ ἀναμιμνησκομένοις τῶν γεγενημένων, ὁμοίως ἅπασιν ὀργίζεσθαι τοῖς ἐν ἄστει μείνασι· τῶν δὲ κατηγόρων
6. θαυμάζω, οἱ [1] ἀμελοῦντες τῶν οἰκείων, τῶν ἀλλοτρίων ἐπιμελοῦνται· οἱ [2] σαφῶς εἰδότες τοὺς μὴ [3] ἀδικοῦντας, καὶ τοὺς πολλὰ ἐξημαρτηκότας, ζητοῦσι

1. τῶν δὲ κατηγόρων θαυμάζω, οι ἀμελοῦντες etc.] Mallem, εἰ ἀμελοῦντες: idem quod ὅτι. Centies ita loquitur Noſter. Demoſthenes in Leptin. πολλὰ δὲ θαυμάζων Λεπτίνου — ἓν μάλιστα τεθαύμακα, εἰ ἀγνοεῖ etc. MARKLAND.

2. οἱ σαφῶς] Ego loco huius ſecundi οἱ, non illius primi, malim εἰ legi, prius illud οἱ mihi recte videtur habere.

3. μὴ] malim μηδὲν ob inſequens πολλὰ, cui opponitur.

κερδαίνειν, ἢ ὑμᾶς πεί θειν περὶ [4] ἁπάντων ἡμῶν τὴν γνώμην ταύτην ἔχειν. εἰ μὲν ὖν οἴονται [5] ἃ ὑπὸ τῶν τριάκοντα γεγένηνται τῇ πόλει [6], ἐμῦ κατηγορηκέναι [7], ἀδυνάτυς αὐτὺς ἡγῦμαι λέγειν· ὐδὲ γὰρ 9.

πολλο-

4. ἢ ὑμᾶς, κ. τ. λ.] Legendum eſt hoc modo. καὶ ὑμᾶς πείθειν περὶ ἁπάντων ἡμῶν τὴν γνώμην ταυτὴν ἔχειν: minima cum lectionis varietate, ſed ſenſus maxima. TAYLOR.

ταυτὴν pro τὴν αὐτὴν Graecis eſt inauditum. recte videtur habere τὴν γνώμην ταύτην. reſpicit ad illa initio orationis, ὁμοίως ἅπασιν ὀργίζεσθαι. Eſt igitur *hoc eſſe animo* idem atque *pariter omnibus nobis ſuccenſere.* Verum in illis prioribus vitium eſt. mihi placet ſic legi κερδαίνειν μᾶλλον, ἢ πείθειν ὑμᾶς ὐ περὶ πάντων — ſtudent potius quaeſtum facere, quam vobis perſuadere, vt de nobis omnibus idem ne ſentiatis.

5. ὖν οἴονται] imo vero ὖν ὐκ οἴονται. quod ſi igitur, cum ſcelera xxx tyrannorum exſequuntur, ea ab accuſatione mei ſeiungunt, ad eamque nil illa pertinere exiſtimant: [vel aliis verbis, ſi nolunt videri me accuſare velle, ſed triginta tyranros] admodum eos infantes et indiſertos aio eſſe. Particulam infitiantem addendam eſſe, patet ex oppoſito εἰ δὲ, ὡς ἐμοί τι προσῆκον.

6. τῇ πόλει] poſt hoc vocabulum, aut circa, deeſſe videtur λέγοντες, et διεξιόντες, vel ſimile quoddam participium.

7. ἐμῦ κατηγορηκέναι] Lege, ομου κατηγορηκέναι, OMNIA SIMVL *in accuſatione poſuiſſe*, vel oſtendiſſe. Hoc poſtulat Argumentatio: hinc enim pendet Ratio ſubſequens, ὐδὲ γὰρ πολλοστὸν μέρος etc. Et, quod ad *Seipſum* attinet, in poſteriori membro huius ſententiae diluit, εἰ δὲ ὡς εμοι τι προσῆκον etc. Mox, pro

πολλοστὸν μέρος τῶν ἐκείνοις πεπραγμένων εἰρήκασιν·) εἰ δὲ, ὡς ἐμοί τι προσῆκον, περὶ αὐτῶν ποι-
12. οῦνται τοὺς λόγους, ἀποδεῖξαι [8] τούτους μὲν ἅπαντας ψευδομένους, ἐμαυτὸν δὲ τοιοῦτον ὄντα, οἷόσπερ ἂν τῶν ἐκ Πειραιῶς βέλτιστος [9] ἐν ἄστει μείνας ἐγένετο.

 δέομαι

ἀποδεῖξαι recte *Stephanus* ἀποδείξω: et paullo poſt χρηματίσειαν Idem pro χρηματίζειν. MARKLAND.

8. ἀποδεῖξαι κ. τ. λ.] αποδειξω τουτους μὲν απαντα ψευδομένους. Steph. Iſtud ἅπαντα quidem non diſplicet: verum ἀποδείξω eſt ſaltem minus neceſſarium. Εἰ μὲν οὖν οἴονται — ἀδυνάτους αὐτοὺς ἡγοῦμαι λέγειν — εἰ δὲ — ἀποδεῖξαι τούτους κ. τ. λ. Vnus eſt ambitus ſententiae: conſtructio vna. Vide tamen interea, quam miſerrime funeſtauit honeſtam orationem feſtinans nimium aut nimium aequo cubile cogitans Interpres alter! *Me vero non inferiorem optimo eorum, qui ex Piraeo profecti in vrbe commorantur.* Non, quod laudem ex aliorum ſtercore petam, aut peti poſſe credam, ſed vt habeant, qui famae meae et exiſtimationi conſulant (ſi cui tantum a rebus ſuis ocii ſuperſit) vnde credant, meam operam in *Lyſia* vertendo non inutiliter admodum, aut ſaltem non abſque ſumma neceſſitate fuiſſe collocatam. Nam quanquam de ſummorum hominum exſpectatione praeclara omnia (licet longe praeter meritum meum, meamque in his literis exercitationem) ſentire poſſum, non defuerunt tamen nonnulli, qui laborioſiſſimum hoc *interpretandi* munus ſtomachi et ſollicitudinis plenum mihi inuiderunt, atque id inter res importuniſſimas habuere: Quibus profecto *Heidium* non inuideo. TAYLOR.

Poſt hunc infinitiuum ἀποδεῖξαι videtur βούλομαι deeſſe.

9. βέλτιστος] imo vero ὁ βέλτιστος. cum articulo.

δέομαι δ' ὑμῶν, ὦ ἄνδρες δικασταί, μὴ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν τοῖς συκοφάνταις· τούτων μὲν γὰρ
ἔργον ἐστὶ, καὶ τοὺς μηδὲν ἡμαρτηκότας εἰς αἰτίαν 15.
καθιστάνειν, (ἐκ τούτων γὰρ ἂν μάλιστα χρηματίζειν) [10] τὸ ὑμέτερον δὲ, τοῖς μηδὲν ἀδικοῦσιν ἐξίσου τῆς πολιτείας μεταδιδόναι· οὕτω γὰρ ἂν τοῖς καθεστηκόσι πράγμασι πλείστους συμμάχους ἔχοιτε.
ἀξιῶ δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἐὰν ἀποφανῶ [11] συμ- 18.
φορᾶς μὲν μηδεμιᾶς αἴτιος γεγενημένος, πολλὰ δὲ κἀγαθὰ εἰργασμένος τὴν πόλιν καὶ τῷ σώματι καὶ τοῖς χρήμασι, ταῦτα γοῦν μοι παρ' ὑμῶν ὑπάρχειν, ὧν οὐ μόνον [12] τοὺς εὖ πεποιηκότας, ἀλλὰ καὶ

τοὺς

10. Aut ante aut poſt χρηματίζειν deeſt οἴδασι, vel εἰώθασι, vel πεφύκασι.

11. ἀποφανῶ] imo vero duobus vocabulis ἀπολογούμενος φανῶ. ſi e mea mei defenſione conſtiterit.

12. οὐ μόνον τοὺς εὖ πεποιηκότας, ἀλλὰ καὶ τοὺς μηδὲν ἀδικοῦντας] Sententia inuertitur, a Maioribus ad Minora delabens; contra quàm fieri oportuit. Lege: οὐ μόνον τοὺς μηδὲν ἀδικοῦντας, ἀλλὰ καὶ τοὺς εὖ πεποιηκότας τυγχάνειν δίκαιόν ἐστι. Dicit, Se non ſolum *Impunitatem*, ſed *Laudem* quoque et *Praemia* mereri. At quàm abſurde dixerit, Se non ſolùm *Praemia*, ſed etiam *Impunitatem*, mereri! MARKLAND.

Bene habere locus hic videtur. Non ſatis attendit Marklandus ad particulam γοῦν. Explicabo Lyſiae ſententiam verbis aliquanto minus elegantibus, at planioribus. Dixit idem, atque ſi ego dicam hoc modo. ἀξιῶ ταῦτα γοῦν ἐμοὶ παρ' ὑμῶν τυγχάνειν, ὧν τυγχάνειν δίκαιόν ἐστι τοὺς μηδὲν ἀδικοῦντας, ἵνα μὴ εἴπω, ὅτι καὶ τούτων ἐμὲ τυγχάνειν ἀξιῶ, ὧν τυγχάνειν δίκαιόν ἐστι τοὺς εὖ

21. τοὺς μηδὲν ἀδικοῦντας, τυγχάνειν δίκαιόν ἐστι. μέγα
μὲν οὖν ἡγοῦμαι τεκμήριον εἶναι, ὅτι, εἴπερ ἐδύναντο
οἱ κατήγοροι ἰδίᾳ με ἀδικοῦντα ἐξελέγξαι, οὐκ ἂν
τὰ τῶν τριάκοντα ἁμαρτήματα ἐμοῦ κατηγόρουν,
24. οὐδ᾽ ἂν ᾤοντο χρῆναι ὑπὲρ τῶν ἐκείνοις πεπραγμέ-
νων ἑτέρους διαβάλλειν, ἀλλ᾽ αὐτοὺς τοὺς ἀδικοῦντας
τιμωρεῖσθαι. νῦν δὲ νομίζουσι τὴν πρὸς ἐκείνους ὀρ-
γὴν ἱκανὴν εἶναι καὶ τοὺς μηδὲν κακὸν εἰργασμένους
ἀπολέσαι. ἐγὼ δὲ οὐχ ἡγοῦμαι δίκαιον εἶναι, οὔτε εἴ
27. τινες τῇ πόλει πολλῶν ἀγαθῶν αἴτιοι γεγένηνται,
ἄλλους τινὰς ὑπὲρ τούτων τιμὴν ἢ χάριν κομίσασθαι
παρ᾽ ὑμῶν· οὔτ᾽ εἴ τινες πολλὰ κακὰ εἰργασμένοι
εἰσὶν, εἰκότως ἂν δι᾽ ἐκείνους τοὺς μηδὲν ἀδικοῦντας
ὀνείδους καὶ διαβολῆς τυγχάνειν. ἱκανοὶ γὰρ οἱ ὑπ-
30. άρχοντες ἐχθροὶ τῇ πόλει, καὶ μέγα κέρδος νομί-
ζοντες εἶναι τοὺς ἀδίκως ἐν ταῖς διαβολαῖς καθεστη-
κότας. πειράσομαι δ᾽ ὑμᾶς διδάξαι, οὓς ἡγοῦμαι
τῶν πολιτῶν προσήκειν [13] ὀλιγαρχίας ἐπιθυμεῖν
καὶ

ὑμᾶς πεποιηκότας. Poſtulo ius a vobis ſolummodo illud, quod adipiſci par eſt nullius culpae reos; nam illud ius poſtulare nunc inſuper habebo, quod debetur a vobis illis, ſi qui bene de vobis meriti ſint. Vide, num durities vulgatae molliri poſſit *μόνον* in verſum proximum inferiorem deducendo, et pone *ἀδικοῦντας* collocando. quo facto *καὶ* (in illis *ἀλλὰ καὶ τοὺς*) cum *μόνον* cohaerebit, et *καὶ μόνον* nihil erit aliud, quam ſimplex *μόνον.* Vel eſt pro *οὐχ ὅτι.*

13. *οὓς*] Vel *οἷς* rectius, quoniam refertur ad *προσήκειν.* TAYLOR.

καὶ δημοκρατίας. ἐκ τούτου γὰρ καὶ ὑμεῖς γνώσεσθε, 33
κἀγὼ περὶ ἐμαυτοῦ τὴν ἀπολογίαν ποιήσομαι· ἀποφαίνων, ὡς οὔτε ἐξ ὧν ἐν δημοκρατίᾳ, οὔτε ἐξ ὧν ἐν ὀλιγαρχίᾳ πεποίηκα, οὐδέν μοι προσῆκον [14] κακόνουν εἶναι τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ. πρῶτον μὲν οὖν ἐνθυμηθῆναι χρὴ, ὅτι οὐδείς ἐστιν ἀνθρώπων φύσει 36
οὔτε ὀλιγαρχικὸς, οὔτε δημοκρατικὸς [15], ἀλλ' ἥτις [16]

ἂν ἑκά-

οὓς ἡγοῦμαι προσήκειν] Scribe οἷς: vt ἐμοὶ προσῆκον ſupra et infra. MARKLAND.

Bene habet hic locus. idem eſt ac ſi dixiſſet, οὓς, ὡς ἔγωγε ἡγοῦμαι, ὀλιγαρχίας, καὶ πάλιν αὖ οὓς δημοκρατίας ἐπιθυμεῖν προσήκει.

14. προσῆκον] ὡς — οὐδέν μοι προσήκοι vel προσήκεν. Ita lege. TAYLOR.

ὡς — οὐδέν μοι προσῆκον etc.] Mallem, προσῆκεν, vel προσήκοι. niſi omittas ὡς. MARKLAND.

15. οὐδείς ἐστιν ἀνθρώπων φύσει οὔτε ὀλιγαρχικὸς, οὔτε δημοκρατικὸς, etc.] Exſcribit hanc ſententiam Iſocrates, Orat. de *Pace*, p. 367. γνόντες, ὅτι φύσει μὲν οὐδεὶς οὐδέτερον τούτων (i. e. neque δημοτικὸς, neque ὀλιγαρχικὸς) ἐστίν· ἐν ᾗ δ' ἂν ἕκαστοι τιμῶνται, ταύτην βούλονται καθεστάναι τὴν πολιτείαν. Vnde etiam firmatur MS. lectio in iis, quae ſequuntur apud Noſtrum, πολιτεία μὴ συμφέρῃ, ταύτην προθυμεῖται μεθιστάναι. vbi MS. omittit μὴ, et pro μεθιστάναι habet καθιστάναι: plane quemadmodum in Iſocrate. Philo Iudaeus quoque hanc γνώμην ſcriptis ſuis inſeruit. Sed locus memoriae non occurrit. MARKLAND.

16. ἀλλ' ἥτις κ. τ. λ.] Codd. *Steph.* et *Coisl.* lectionem non minus commodam praeferunt, ἀλλ' ἥτις ἂν ἑκάστῳ πολιτεια συμφερη, ταύτην προθυμεῖται καθιστάναι. TAYLOR.

ἂν ἑκάστῳ πολιτεία μὴ συμφέρῃ, ταύτην προθυμεῖται μεθιστάναι. ὥστε οὐκ ἐλάχιστον ἐν ὑμῖν ἐστι μέρος, ὡς πλείστους ἐπιθυμεῖν τῶν παρόντων νυνὶ πραγμάτων.
39. τῶν. καὶ ταῦτα ὅτι οὕτως ἔχει, οὐ χαλεπῶς ἐκ τῶν πρότερον γεγενημένων μαθήσεσθε. σκέψασθε γὰρ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, τοὺς προστάντας ἀμφοτέρων πολιτειῶν [17], ὁσάκις δὴ μετεβάλοντο. οὐ Φρύνιχος μὲν καὶ Πείσανδρος, καὶ οἱ μετ᾽ ἐκείνων [18] δη-
42. μαγωγοὶ, ἐπειδὴ πολλὰ εἰς ὑμᾶς ἐξήμαρτον, τὰς περὶ τούτων δείσαντες τιμωρίας, τὴν προτέραν ὀλιγαρχίαν κατέστησαν; πολλοὶ δὲ τῶν τετρακοσίων [19] μετὰ

17. ἀμφοτέρων πολιτειῶν] interponi velim articulum τῶν.

18. μετ᾽ ἐκεῖνον] Dudum correxeram μετ᾽ ἐκείνων. accedit auctoritas cod. Coiſlin. TAYLOR.

οἱ μετ᾽ ἐκεῖνον δημαγωγοὶ] Lege, μετ᾽ ἐκείνων, *cum illis*, ſcil. Phrynicho et Piſandro. MARKLAND.

19. τριακοσίων] Ita Edit. *Steph.* credo ſua ipſius diuinatione ſola. Noſter enim Codex, Codd. item *Aldini* τετρακοσιων, vt legi debet. Agitur ſc. de priori dominatione cccc virorum Οὐ Φρύνιχος μὲν καὶ Πείσανδρος — τὴν προτέραν ὀλιγαρχίαν κατέστησαν; ſed annon multi ex eo numero, πολλοὶ δὲ τῶν τετρακοσιων μετὰ τῶν ἐκ Πειραιῶς συγκατῆλθον; Quo iure hic nobiscum egit *Stephanus*, neque hic ſolum, verum etiam in iis, quae ſequuntur, orationibus, ego plane diuinare nequeo: neque noui ccc iſtos homunciones, quos illi viſum eſt obtrudere contra Manuſcriptorum fidem, contra rationem et contra hiſtoriam. Atqui profecto oportuit tot nouos homines in familiaritatem publicam adducentem aliqua ſaltem commendaſſe oratione. Eos

μετὰ τῶν ἐκ Πειραιῶς συγκατῆλθον; ἔνιοι δὲ τῶν ἐκεί-

ſi nullo praeconio ornandos, at digito tamen commonſtrandos fuiſſe oportuit. Tu interea et de illorum celebritate et de noſtra fide ſecurus ne verbum vnum addidiſti. Non putarim te de tyrannide trigintauirali cogitaſſe, atque inter oſcitandum τοὺς τριάκοντα et τοὺς τριακοσίους confudiſſe (quod nonnullis non mediocris in literis famae accidiſſe video.) Suadet quidem loci natura, vt hoc credam: prohibet tamen tua in Graecis diligentia exercitatiſſima. Ceterum *tercentumuirale* neque collegium neque claſſem ex Atticis monumentis noui, quae te expediat. Erat profecto ſodalitium nauibus inſtruendis hominum ccc, de quo *Poll.* VIII. 9. *Sigon. de Rep. Athen.* IV. 4. et *Valeſ. ad Harpocr.* in Συμμορία. Verum hoc ſub Demoſthene inſtitutum nihil ad hanc cauſam pertinere poſſe videtur. Inclinata quoque rep. et Romanis rerum Graecarum dominis, de Senatu ccc Athenis aliquid memoriae proditum eſt.

ΤΟΝ. ΛΑΜΠΡΟΤΑΤΟΝ.
ΑΝΘΥΠΑΤΟΝ. ΤΗϹ. ΕΛΛΑΔΟϹ.
ΡΟΥΦΙΟΝ. ΦΗϹΤΟΝ. ΚΑΙ. ΑΡΕ-
ΟΠΑΓΙΤΗΝ. Η. ΕΞ. ΑΡΕΟΠΑΓΟΥ.
ΒΟΥΛΗΗ. ΚΑΙ. ΒΟΥΛΗ.
ΤωΝ. ΤΡΙΑΚΟϹΙωΝ. ΚΑΙ. Ο.
ΔΗΜΟϹ. Ο. ΑΘΗΝΑΙωΝ. ΕΥΝΟ
ΙΑϹ. ΕΝΕΚΑ. ΚΑΙ. ΕΥΕΡΓΕ-
ΣΙΑΣ. ΤΗΣ. ΠΕΡΙ. ΤΗΝ. ΠΟΛΙΝ.
ΑΝΕϹΤΗϹΕΝ. ΠΡΟΝΟΥΝΤΟϹ. (lege ΠΡΟΝΟ-
ΦΛΑΒΙΟΥ. ΠΡΥΛΑΔΟΥ. [ΟΥΝΤΟΣ]
ΑΛΟΥ ΔΙΑ. ϹΕΜΝΟΤΑΤΟΥ.
ΑΡΧΟΝΤΟϹ.

Spon. Miſcell. Erud. Antiq. et *Gruter.* Sed hoc ſerius longe. TAYLOR.

τῶν τριακοσίων] Prior ſcriptura erat τῶν τετρακοσίων, et hic et infra. mutauit *Stephanus;* et admiſit in

ἐκείνους ἐκβαλόντων αὐτοὶ αὖθις [20] τῶν τριάκοντα
172.1. ἐγένοντο; εἰσὶ δὲ, οἵτινες τῶν Ἐλευσίνάδε ἀπογρα-
ψαμένων, ἐξελθόντες μεθ' ὑμῶν, ἐπολιορκοῦντο μετ'
αὐτῶν. οὔκουν χαλεπὸν γνῶναι, ὦ ἄνδρες δικασταὶ,
ὅτι οὐ περὶ πολιτείας εἰσὶν αἱ πρὸς ἀλλήλους διαφο-
3. ραὶ, ἀλλὰ περὶ τῶν ἰδίᾳ συμφερόντων ἑκάστῳ. ὑμᾶς
οὖν χρὴ ἐκ τούτων δοκιμάζειν τοὺς πολίτας, σκοποῦν-
τας μὲν, ὅπως ἦσαν ἐν τῇ δημοκρατίᾳ πεπολιτευ-
μένοι, ζητοῦντας δὲ, εἴ τις [21] αὐτοῖς ἐγίνετο ὠφέ-
λεια τῶν πραγμάτων μεταπεσόντων. οὕτω γὰρ ἂν εἴη
6. δικαιοτάτην κρίσιν περὶ αὐτῶν ποιεῖσθαι. ἐγὼ τοί-
νυν ἡγοῦμαι, ὅσοι μὲν ἐν τῇ δημοκρατίᾳ ἄτιμοι ἦσαν,
εὐθύ-

Contextum τῶν τριακοσίων (quod et fecit ter Orat. XXX. et ter in vna pagina Andocidis Orat. de *Reditu ſuo*, p. 21.) contra veritatis et hiſtoriae fidem. nulla enim Hiſtoriae Atticae pars notior eſt eâ, quae agit de *Quadringentis*, et eos ſubſecutis *Triginta-viris*. Centies in his Orationibus facta eorum mentio. vt mirum ſit, quid ſpectans hoc admiſerit *Stephanus*. Nulli erant, quod ſciam, *Trecenti* illuſtres in Repub. Athenienſium ante Demoſthenis πολιτείαν. MARKLAND. —

20. αὐτοὶ αὐτοῖς τῶν τριάκοντα ἐγένοντο.] Niſi delendum ſit αὐτοῖς, legendum, αὐτοὶ αὐτῶν τῶν τριάκοντα· nonnulli ex iis, qui *Quadringentos* expulerunt, ipſi poſtea ex *ipſis Triginta* fuerunt. MARKLAND.

Ego de meo dedi αὖθις pro vulgari αὐτοῖς. Tayloro fuerat eadem, atque Marklando ſententia de ratione hunc locum emendandi.

21. εἴ τις] ἥτις Cod. *Steph.* Vtrumque fortaſſe ex varietate lectionis ſe inſinuante in textum exhibere videtur. *Coisl.* εἴη τις. TAYLOR.

εὐθύνας [22] δεδωκότες, ἢ τῶν ὄντων ἀπεστερημένοι, ἢ ἄλλη τινὶ συμφορᾷ τοιαύτῃ κεχρημένοι, προσήκειν αὐτοῖς ἑτέρας ἐπιθυμεῖν πολιτείας, ἐλπίζοντας τὴν μεταβολὴν ὠφέλειάν τινα αὐτοῖς ἔσεσθαι· 9.
ὅσοι δὲ τὸν δῆμον πολλὰ κἀγαθὰ εἰργασμένοι εἰσὶ, κακὸν δὲ μηδὲν πώποτε, ὀφείλεται δὲ αὐτοῖς χάριν κομίσασθαι παρ' ὑμῶν [23], μᾶλλον ἢ δοῦναι δίκην τῶν πεπραγμένων, οὐκ ἄξιον τὰς τούτων ὑποδέχεσθαι [24] διαβολάς· οὐδ' ἂν πάντες οἱ τὰ τῆς πό- 12.
λεως

22. εὐθύνας δεδωκότες] Lege, εὐθύνας οὐ δεδωκότες, *qui rationes non reddiderant.* Infra: πολλὰς δὲ ἀρχὰς ἄρξαντες, οὐδεμιᾶς εὐθύνην δεδώκασιν. et Orat. XXX. μόνος οὗτος τῶν ἀρξάντων εὐθύνας οὐκ ἔδωκεν. vnde iurabant Heliaſtae, οὐδὲ ἀρχὴν καταστήσω ὥς γε ἄρχειν ὑπεύθυνον ὄντα ἑτέρας ἀρχῆς. citatur a Demoſthene in Timocratem. Mox, παρ' ὑμῶν, pro ὑμῖν, recte *Stephanus:* ita infra: χάριτος παρ' αὐτῶν ἠξίουν τυγχάνειν. Paullo ante, pro εἴ τις, MS. bene, ἤτις: vt et, ἂν ποιῆσθε, pro ἂν εἴη ποιεῖσθαι. MARKLAND.

Bene habet h. l. ſententia eſt; qui e ratione geſti muneris infamia notati fuerunt. quaſi dixiſſet ὅσοι ἠτιμώθησαν ἐκ τοῦ φαῦλοι πεφηνέναι ἐν τῇ ἀποδόσει τῶν εὐθυνῶν.

23. ὑμῖν] Sic vulg. Steph. legit υμων, et recte. Praeceſſit enim modo: χάριν κομίσασθαι παρ υμων. TAYLOR.

24. ὑποδέχεσθαι] ὑποδέχεσθαι διαβολὰς, κατηγορίας, ἀπολογίας etc. credo, non dici ſolet, ſaltem non ea ſolennitate, qua αποδεχεσθαι. *N. de Ariſtoph. pecuniis.* Τοὺς ἐλέγχους, ἤδη θέλοντες αποδεχεσθε. Et *c. Nicomach.* Δίκαιον περὶ τῶν τοιούτων — κατηγορίας αποδεχεσθαι. Et *c. Alcibiad.* Επειδὴ γὰρ τῶν ἀπολογουμένων

λεως πράττοντες, ὀλιγαρχικοὺς αὐτοὺς φάσκωσιν εἶναι. ἐμοὶ τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταί, οὔτ' ἰδίᾳ οὔτε δημοσίᾳ συμφορὰ ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ οὐδεμία πώποτε ἐγένετο, ἀνθ' ἥστινος ἂν προθυμούμενος τῶν παρόντων κακῶν ἀπαλλαγῆναι, ἑτέρων ἐπεθύμουν πραγμάτων. τετριηράρχηκα μὲν γὰρ πεντάκις, καὶ τετράκις νεναυμάχηκα, καὶ εἰσφορὰς ἐν τῷ πολέμῳ πολλὰς εἰσενήνοχα, καὶ τἆλλα λελειτούργηκα, οὐδενὸς χεῖρον τῶν πολιτῶν. καίτοι διὰ τοῦτο πλείω
18. τῶν ὑπὸ τῆς πόλεως προσταττομένων [25] ἐδαπανῶμεν

ἀποδέχεσθαι λεγόντων κ. τ. λ. Et in oratione *de vulnere ex induſtria.* Ὥσθ' ὑμῖν προσήκει μὴ ἀποδέχεσθαι αὐτοῦ κ. τ. λ. Iſocr. *de permutat.* Ὥστε τῶν μὲν αἰτιωμένων ὅ, τι ἂν λέγωσιν ἀποδέχεσθαι, atque pauciſſimis fere interiectis, ὁρῶ γὰρ ὑμᾶς μὲν λίαν ταχέως ἀποδεχομένους τὰς αἰτίας καὶ τὰς διαβολάς. Andoc. *de Myſter.* Εἰ οὖν γνώσονται ὑμᾶς ἀποδεχομένους τὰς κατηγορίας κ. τ. λ. Lycurg. *c. Leocrat.* οὐχ ἡγοῦμαι δεῖν ἀποδέχεσθαι ταύτην τὴν ἀπολογίαν. Ex quibus omnibus et infinitis aliis, quae adduci poſſent, conſtat ἀποδέχεσθαι eum animi adfectum ſignificare, quo aliquid comprobamus, iudiciique noſtri calculo confirmamus. Ita *Athen.* l. I. Ὁ δὲ παρὰ Φαίαξι Δημόδοκος ᾄδει Ἄρεος καὶ Ἀφροδίτης συνουσίαν, οὐ διὰ τὸ ἀποδέχεσθαι τὸ τοιοῦτον πάθος, ἀλλ' ἀποτρέπων αὐτοὺς παρανόμων ὀρέξεων. TAYLOR.

25. πραιτομένων] πραττομένων f. vt in plurimis aliis locis reperi, pro illo altero προσταττομένων. Ita ſentit Stephanus. Vid. quae diximus ad orat. *c. Alcibiadem.* TAYLOR.

πραττομένων ἐδαπανῶμεν,] Recte *Stephanus*, προσταττομένων ἐδαπανώμην. Vide ad Orat. XIV. de mutatione vocum πράττεσθαι et προστάττεσθαι. Paulo poſt

μεν [26], ἵνα καὶ βελτίων ὑφ' ὑμῶν νομιζοίμην· καὶ,
εἴπου μοί τις συμφορὰ γένοιτο, ἄμεινον ἀγωνιζοίμην.
ὧν ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ ἀπάντων ἀπεστερέμην. οὐ
γὰρ τοὺς τῷ πλήθει ἀγαθοῦ τινος αἰτίους γεγενημέ- 21.
νους, χάριτος παρ' αὐτῶν [27] ἠξίουν τυγχάνειν, ἀλλὰ
τοὺς πλεῖστα κακὰ ὑμᾶς εἰργασμένους εἰς τὰς τιμὰς
καθίστασαν, ὡς ταύτην παρ' ἡμῶν [28] πίστιν
εἰλη-

pro *ἀπάντων ἀπεστερέμην*, ſcribe, *ἀπάντων ἂν ἀπεστερούμην*. MARKLAND.

26. *ἐδαπανῶμεν*] aut *ἐδαπανῶν* in prima perſona ſingularis, aut, cum Stephano, *ἐδαπανώμην* in medio eſt leg.

27. *παρ' αὐτῶν ἠξίουν*] tametſi nominati non ſunt, ad quos haec pluralia redeunt, ſententia tamen ipſa ſatis prodit oligarchicos deſignari.

28. *παρ' ἡμῶν*] Lege *παρ' αὐτῶν*. TAYLOR.

ὡς ταύτην παρ' ἡμῶν πίστιν εἰληφότες] Ἡμῶν eſt longe extra rem. melius foret *παρ' ἐκείνων*; vel *ὁμοίων*, vel *εὔνων*. Sequitur: *μὴ τοῖς τούτων λόγοις πιστεύειν*, etc. Myſonis hoc eſt dictum: *Μὴ ἐκ τῶν λόγων τὰ πράγματα, ἀλλ' ἐκ τῶν πραγμάτων τοὺς λόγους ζητεῖν·* apud Diog. Laërtium in Vita Myſonis. cui dicto adludit Max. Tyrius Diſſ. XV. in narratione congreſſus Anacharſidis et Myſonis: *ἠγάσθη μάλα τοῦ Ελληνος ξένου* (*Myſonis*) *ὁ Ανάχαρσις τὴν ἀφθονίαν τῶν εργων, καὶ τὴν φειδὼ τῶν λογων.* Matthaeus VII, 21. *Ου πᾶς ὁ λεγων, Κύριε, Κύριε*, etc. *ἀλλ' ὁ ποιων* etc. MARKLAND.

Vulgata poteſt ita defendi, vt accipiatur prout ſi dictum fuiſſet, ab illis numeri noſtri, qui cum ipſis facerent. Sententia eſt; quaſi, quicunque ſuas ad partes acceſſiſſet, eo eum ſibi beneuolentiorem atque fideliorem habuiſſent, quo plura vulnera reip. impoſuiſſet.

εἰληφότες. ἃ χρὴ πάντας ἐνθυμουμένους, μὴ τοῖς
24 τούτων λόγοις πιστεύειν, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ἔργων σκοπεῖν ἃ ἑκάστῳ τυγχάνει πεπραγμένα. ἐγὼ γὰρ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, οὔτε ἐπὶ τῶν τετρακοσίων [29] ἐγενόμην· ἢ τῶν κατηγόρων ὁ βουλόμενος παρελθὼν ἐλεγξάτω. οὐ τοίνυν οὐδ᾽ ἐπειδὴ [30] * οἱ δέκα [31] κατέστη-

29. τριακοσίων] Iterum cum o. l. ſ. reſtituas τετρακοσίων, neque cum *Stephano* delires. Si illis, quae a me dicuntur, deſit, quod addam, quae tamen ſatis eſſe arbitror, vel hic ipſe locus emendaturientis cruentam manum retinere potuiſſet. *Ego*, inquit Orator, *neque cum* cccc *neque cum trigintauiris remp. veſtram labefactaui.* Εγὼ γὰρ οὔτε ἐπὶ τῶν τετρακοσιων ἐγενόμην — οὐδ᾽ ἐπειδὴ οιδε κατεστησαν, οὐδείς με ἀποδείξει οὔτε βουλεύσαντα, οὔτε κ. τ. λ. TAYLOR.

οὔτε ἐπὶ τῶν τριακοσίων ἐγενόμην] Superfluum eſt et falſum iſtud ἐπὶ. Vult dicere, *Se non fuiſſe ex Quadringentis:* οὔτε τῶν (vel, ἐκ τῶν) τετρακοσίων ἐγενόμην. Sic Orat. XXX. ἐὰν δ᾽ ἄρα ἐπιχειρῇ λέγειν, ἅπερ ἐν τῇ βουλῇ, ὡς ἐγὼ τῶν τετρακοσίων ἐγενόμην, etc. ita vtroque loco reponendum, pro τριακοσίων, ex MS. vel etiam ſine MS. MARKLAND.

Poſt τετρακοσίων videtur δυνατὸς deeſſe, vel etiam aliquanto plus, ad hunc ferme modum. οὔτ᾽ ἐπὶ τῶν τετρακοσίων, οὔτ᾽ ἐπὶ τῶν τριάκοντα δυνατὸς ἐγενόμην (vel ἐπί τινι τῆς πολιτείας μέρει ἐγενόμην.)

30. οὐ τοίνυν οὐδ᾽ ἐπειδὴ οἵδε κατέστησαν, οὐδείς με ἀποδείξει etc.] Quinam ſunt οἵδε? non *Quadringenti:* de iis enim modo abſoluerat; et plane ad alios quoſdam tranſiuit. Mihi non dubium eſt, quin ſub hac voce lateant οἱ Λ, ſeu τριάκοντα, *Triginta viri*, qui *Quadringentis* ſucceſſerunt, et fere coniunguntur. Hi vero Numerali nota, Λ, ſaepe in Libris deſignantur. Sic

σαν, οὐδείς με ἀποδείξει οὔτε βουλεύσαντα, οὔτε ἀρ- 27.
χὴν οὐδεμίαν ἄρξαντα. καίτοι εἰ μὲν ἐξόν μοι ἄρ-
χειν, μὴ ἠβουλόμην, ὑφ' ὑμῶν νυνὶ τιμᾶσθαί δί-
καιός εἰμι· εἰ δὲ οἱ τότε δυνάμενοι μὴ ἠξίουν μοι με-
ταδιδόναι τῶν πραγμάτων, πῶς ἂν φανερώτερον
ἢ οὕτω ψευδομένους ἀποδείξαιμι τοὺς κατηγόρους; ἔτι 30.
τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, καὶ ἐκ τῶν ἄλλων τῶν
ἐμοὶ πεπραγμένων ἄξιον σκέψασθαι. ἐγὼ γὰρ τοι-
οῦτον ἐμαυτὸν ἐν ταῖς τῆς πόλεως συμφοραῖς παρέ-

σχον,

apud Suidam V. Θηραμένης: ἐπὶ τῶν Λ. id eſt, τριάκοντα, *tempore Triginta virorum.* in Scholiaſte Ariſtophanis, et alibi, ſaepe ita notatos inuenies. Hoc forte non intelligens Lyſiae exſcriptor pro οἱ Λ dedit οἱ Δὲ. Iſocrates in Amartyro: ἐπειδὴ οἱ Τριάκοντα κατέστησαν. quod plenius effert Noſter Orat. XII. ἐπειδὴ οἱ Τριάκοντα εἰς τὴν ἀρχὴν κατέστησαν. Huiuſmodi Notae numerali debetur forte, quod nunc legitur eadem Orat. XII. contra Eratoſthenem vnum ex Triginta-viris: ἔδοξεν οὖν αὐτοῖς (ſc. τοῖς Τριάκοντα) δέκα συλλαβεῖν· *ſtatuerunt igitur* DECEM *comprehendere;* nempe μετοίκους ditiſſimos. Xenophon vero Ἑλληνικ. lib. II. de hac ipſa re longe aliter narrat: ἔδοξε δ' αὐτοῖς — τῶν μετοίκων ἕνα ἕκαστον λαβεῖν· *decreuerunt igitur, vt ſinguli ex Triginta-viris vnum aliquem ex aduenis ciuibus comprehenderent.* quod et clare repetitur paulo poſt in oratione Theramenis. vnde in Lyſia ſcribendum ibi videtur, ἔδοξεν οὖν αὐτοῖς λ (non ι) συλλαβεῖν· hoc eſt τριάκοντα, non δέκα. MARKLAND.

31. οἱ δέκα κατέστησαν] ſic de meo dedi, pro vulgari οἵδε κατέστησαν. Decemuiri deſignantur, qui poſt triginta viros Athenis graſſati ſunt.

σχον, ὥστε, εἰ πάντες τὴν αὐτὴν γνώμην ἔσχον ἐμοὶ,
33. μηδένα ἂν ὑμῶν μηδεμιᾷ κεχρῆσθαι [32] συμφορᾷ.
ὑπ᾽ ἐμοῦ γὰρ ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ οὔτε ἀπαχθεὶς οὐδεὶς
φανήσεται, οὔτε τῶν ἐχθρῶν οὐδεὶς τετιμωρημέ-
νος, οὔτε τῶν φίλων εὖ πεπονθώς. καὶ τοῦ-
το μὲν οὐκ ἄξιον θαυμάζειν. εὖ μὲν γὰρ ποιεῖν ἐν
36. ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ χαλεπὸν ἦν, ἐξαμαρτάνειν δὲ τῷ
βουλομένῳ ῥάδιον. οὐ τοίνυν οὐδ᾽ εἰς τὸν κατάλογον
Ἀθηναίων καταλέξας οὐδένα [33] φανήσομαι, οὐδὲ δί-
αιταν καταδιαιτησάμενος οὐδενὸς, οὐδὲ πλουσιώτε-
ρος ἐκ τῶν ὑμετέρων γεγονὼς συμφορῶν. καίτοι εἰ
39. τοῖς τῶν γεγενημένων κακῶν αἰτίοις ὀργίζεσθε, εἰ-
κὸς καὶ τοὺς μηδὲν ἡμαρτηκότας, βελτίους ὑφ᾽ ὑμῶν
νομίζεσθαι. καὶ μὲν δὴ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, μεγίστην
ἡγοῦμαι περὶ ἐμαυτοῦ τῇ δημοκρατίᾳ πίστιν δεδωκέ-
42. ναι. ὅστις γὰρ τότε οὐδὲν ἐξήμαρτον, οὕτω πολλῆς δε-
δομένης ἐξουσίας, ἦπου νῦν σφόδρα προθυμηθήσομαι
χρηστὸς εἶναι· εὖ εἰδὼς, ὅτι, ἐὰν ἀδικῶ, παραχρῆ-

32. *κεχρῆσθαι*] ſic dedi de meo, in perfecto paſſiui, pro *χρῆσθαι* vulgari.

33. Ante aut poſt *οὐδένα* deeſſe videtur *ἀνάξιον* aut *ἀνεπιτήδειον*. vult dicere, ſe rem ſuam priuatam reipublicae damno haud auxiſſe. Modus autem rem ſuam faciendi multos inter alios erat Athenis etiam hic, vt peregrinos homines, aut ſeruos, aut alias impuros et infames, clam in album ciuium ingererent; iisque ius ciuitatis atticae, inſcio et inuito populo Athenienſi venderent quidam oratores improbi, de quibus paſſim queritur Demoſthenes.

μαι δώσω δίκην. ἀλλὰ γὰρ τοιαύτην διὰ τέλους γνώ-
μην ἔχω, ὥστε ἐν ὀλιγαρχίᾳ μὲν μὴ ἐπιθυμεῖν τῶν
ἀλλοτρίων, ἐν δημοκρατίᾳ δὲ τὰ ὄντα προθύμως 173. I
εἰς ὑμᾶς ἀναλίσκειν. ἡγοῦμαι δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταί,
οὐκ ἂν δικαίως ὑμᾶς μισεῖν τοὺς ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ μη-
δὲν πεπονθότας κακὸν, ἐξὸν ὀργίζεσθαι τοῖς εἰς τὸ 3.
πλῆθος ἐξημαρτηκόσιν· οὐδὲ τοὺς μὴ φυγόντας, ἐ-
χθροὺς νομίζειν, ἀλλὰ τοὺς ὑμᾶς ἐκβαλόντας· οὐδὲ
τοὺς προθυμουμένους τὰ ἑαυτῶν σῶσαι, ἀλλὰ τοὺς τὰ
τῶν ἄλλων ἀφῃρημένους· οὐδὲ οἳ τῆς σφετέρας αὐτῶν 6.
σωτηρίας ἕνεκα ἔμειναν ἐν τῷ ἄστει, ἀλλ' εἴ τινες[34]
ἑτέρους ἀπολέσαι βουλόμενοι, μετέσχον τῶν πραγ-
μάτων. εἰ δὲ οἴεσθε χρῆναι, οὓς ἐκεῖνοι παρέλιπον,
ἀδικοῦντες ὑμεῖς[35] ἀπολέσαι, οὐδεὶς τῶν πολιτῶν
ἀπολειφθήσεται. σκοπεῖν δὲ χρὴ καὶ ἐκ τῶνδε, ὦ 9.
ἄνδρες δικασταί· πάντες γὰρ ἐπίστασθε, ὅτι ἐν τῇ
προτέρᾳ δημοκρατίᾳ, τῶν τὰ τῆς πόλεως πραττ-
όντων πολλοὶ μὲν τὰ δημόσια ἔκλεπτον· ἔνιοι δ' ἐπὶ

τοῖς

34. *εἴ τινες*] ſic reddidi, reſtituens vetuſtam probam lectionem librorum vulgarium, pro qua Taylor dederat *οἵτινες* deluſus primum ab opinatione ſua, tum ludibrio mendae, quam pro auctoritate habebat, codicis Coislin.

35. *ὑμεῖς ἀπολέσαι*] Vel potius *ὑμᾶς*: ſcil. *χρῆναι*. MARKLAND.

Etiam Taylor, Lege, inquit, *ὑμᾶς*. ſed errant ambo. Nam alias etiam *ἀδικοῦντες* e nominatiuo in accuſatiuum *ἀδικοῦντας* foret tranſmutandum. quod ſecus eſt, bene habet vulgata. nominatiui hi *ἀδικοῦντες* et *ὑμεῖς* apti ſunt ex *οἴεσθε*, et prius eſt pro *ἀδίκως*.

τοῖς ὑμετέροις ἐδωροδόκουν [36]· οἱ δὲ, συκοφαντοῦντες
12. τοὺς συμμάχους ἀφίστασαν. καὶ εἰ μὲν οἱ τριάκοντα
τούτους μόνους ἐτιμωροῦντο, ἄνδρας ἀγαθοὺς καὶ ὑ-
μεῖς ἂν αὐτοὺς ἡγεῖσθε· νῦν δὲ, ὅτι ὑπὲρ τῶν ἐκεί-
νοις ἡμαρτημένων [37] τὸ πλῆθος κακῶς ποιεῖν ἠξίουν,
15. ἠγανακτεῖτε [38] ἡγούμενοι δεινὸν εἶναι τὰ τῶν ὀλίγων
ἀδικήματα πάσῃ τῇ πόλει κοινὰ γίνεσθαι. οὐ τοί-
νυν ἄξιον χρῆσθαι τούτοις, οἷς ἐκείνους ἑωρᾶτε ἐξα-
μαρτάνοντας· οὐδὲ ἃ πάσχοντες, ἄδικα ἐνομίζετε
πάσχειν, ὅταν ἑτέρους ποιῆτε, δίκαια ἡγεῖσθε·
18. ἀλλὰ τὴν αὐτὴν κατελθόντες περὶ αὐτῶν γνώμην ἔ-
χετε, ἥνπερ φεύγοντες περὶ ὑμῶν αὐτῶν εἴχετε. ἐκ
τούτων γὰρ καὶ ὁμόνοιαν πλείστην ποιήσετε, καὶ ἡ
πόλις ἔσται μεγίστη, καὶ τοῖς ἐχθροῖς ἀνιαρώτατα
ψηφιεῖσθε. ἐνθυμηθῆναι δὲ χρὴ, ὦ ἄνδρες δικα-
21. σταὶ, καὶ τῶν ἐπὶ τῶν τριάκοντα γεγενημένων, ἵνα
τὰ τῶν ἐχθρῶν ἁμαρτήματα ἄμεινον ὑμᾶς ποιήσῃ
περὶ τῶν ὑμετέρων αὐτῶν βουλεύσασθαι. ὅτε μὲν
γὰρ ἀκούοιτε [39] τοὺς ἐν ἄστει τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν,

36. ἐπὶ τοῖς ὑμετέροις ἐδωροδόκουν] cuiusmodi erat ea fraus, de qua paulo ante commemorabam, oratorum improborum, ius ciuitatis atticae volenti cuique quamuis probroſo et conſcelerato vendentium, inſcio et inuito populo.

37. poſt ἡμαρτημένων aut addendum, aut certe ſubaudiendum eſt οἱονεὶ ἐκδικούμενοι quaſi poenas repetentes.

38. ἠγανακτεῖτε] Melius ſcribi potuit αγανακτεῖτε. TAYLOR.

39. ὅτε μὲν γὰρ ἀκούοιτε etc.] Praetulerim ἠκούετε:

μικρὰς ἐλπίδας εἴχετε τῆς καθόδου, ἡγούμενοι [40] τὴν ἡμετέραν ὁμόνοιαν μέγιςον κακὸν εἶναι τῇ ὑ- 24.
μετέρᾳ φυγῇ· ἐπειδὴ δὲ πυνθάνοισθε [41] τοὺς μὲν τρισχιλίους ςασιάζοντας ἐκ τοῦ ἄςεος, τοὺς ἄλλους δὲ πολίτας ἐκκεκηρυγμένους, τοὺς δὲ τριάκοντα μὴ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοντας, πλείους [42] δ᾽ ὄντας τοὺς

ὑπὲρ

vt et infra, pro ἐπειδὴ δὲ πυνθάνοισθε, mallem, ἐπειδὴ δ᾽ ἐπυνθάνεσθε. MARKLAND.

40. ἡγούμενοι κ. τ. λ.] Amiſſa hic quaedam locum turbant. F. τὴν ἐκείνων δύσνοιαν. SCHOTT. Attamen ſcriba non potuit imagine et literarum ductu deceptus pro ὑμετέραν ὁμόνοιαν exarare ἐκείνων δύσνοιαν· Hae voces nunquam, quod ſciam, ſimiliter exarari ſolent. Neque viciſſim labi propter ſenſus ſimilitudinem. Quid enim eſt tam aduerſum, quam ὑμετέραν et ἐκείνων; ὁμόνοιαν et δύσνοιαν? Crede mihi, omne agis praeter id, quod Criticum fas eſt agere, cum tam incoctas hariolationes aliquid eſſe putes. TAYLOR.

τὴν ὑμετέραν ὁμόνοιαν μέγιςον ἀγαθὸν εἶναι τῇ ὑμετέρᾳ φυγῇ·] Opinor, εἶναι ἐν τῇ, etc. nec quidquam praeterea mutandum. Schottus notat: *Amiſſa hic quaedam locum turbant. Forte:* τὴν ἐκείνων δύσνοιαν. Nimis violenter. Ab ipſorum factis et opinionibus eo tempore, oſtendit illis, quantum bonum ſit Concordia: et dicit, Quando exulabatis, contenti eratis veſtra ipſorum concordia; neque ab vlla alia re ſpem aliquam habuiſtis. MARKLAND. V. lib. variant.

41. ἐπειδὴ δὲ κ. τ. λ.] Lege ἐπειδὴ δὲ πυνθάνοισθε τοὺς μὲν τρισχιλίους ςασιάζοντας, τοὺς ἄλλους δὲ πολίτας ἐκκεκηρυγμένους ἐκ τοῦ ἄςεος κ. τ. λ. TAYLOR.

Vindicat h. l. Koenius ad Corinthium p. 24.

42. πλείους ὄντας] Scribe, πλείους δ᾽ ὄντας. MARKL.

27. ὑπὲρ ὑμῶν δεδιότας, ἢ τοὺς ὑμῖν πολεμοῦντας, τότ'
ἤδη καὶ κατιέναι προσεδοκᾶτε, καὶ παρὰ τῶν ἐ-
χθρῶν λήψεσθαι δίκην. ταῦτα γὰρ τοῖς θεοῖς εὔ-
χεσθε [43], ἅπερ ἐκείνους ἑωρᾶτε ποιοῦντας, ἡγούμενοι
διὰ τὴν τῶν τριάκοντα πονηρίαν πολὺ μᾶλλον σω-
30. θήσεσθαι, ἢ διὰ τὴν τῶν φευγόντων δύναμιν κατιέ-
ναι. χρὴ τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταί, τοῖς πρότερον
γεγενημένοις παραδείγμασι χρωμένους, βουλεύε-
σθαι περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι· καὶ τούτους ἡγεῖ-
33. σθαι δημοτικωτάτους, οἵτινες ὁμονοεῖν ὑμᾶς βουλό-
μενοι [44], τοῖς ὅρκοις καὶ ταῖς συνθήκαις ἐμμένουσι [45],
νομίζοντες καὶ τῆς πόλεως ταύτην ἱκανωτάτην εἶ-
ναι σωτηρίαν, καὶ τῶν ἐχθρῶν μεγίστην τιμωρίαν·
οὐδὲν γὰρ ἂν εἴη αὐτοῖς χαλεπώτερον τούτων [46], ἢ
36. πυνθάνεσθαι μὲν ἡμᾶς μετέχοντας τῶν πραγμά-
των, αἰσθάνεσθαι δὲ οὕτω διακειμένους τοὺς πολίτας,
ὥσπερ μηδενὸς ἐγκλήματος πρὸς ἀλλήλους γεγενη-
μένου. χρὴ δὲ εἰδέναι, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὅτι οἱ φεύ-
γοντες [47], τῶν ἄλλων πολιτῶν ὡς πλείστους καὶ δια-

Interpoſui δ', quo vulgatae carent.

43. εὔχεσθε] Lege ηὔχεσθε. TAYLOR.

44. βουλόμενοι] ſententia poſtulat βούλονται, τοῖς ὅρκοις κ. τ. σ. ἐμμένοντας.

45. ἐμμένουσι] Corrige εμμενειν κελευουσι. Nihil fere frequentius tali vocabulorum craſi. TAYLOR.

46. Aut τούτων eſt delendum, aut ἢ, aut, id quod malim, leg. eſt χαλεπώτερον ἢ πυνθάνεσθαι, vel χαλεπώτερον τοῦ πυνθ.

47. οἱ φεύγοντες] triginta tyranni et eorum aſſe-

βεβλῆσθαι καὶ ἠτιμῶσθαι βούλονται· ἐλπίζοντες 39.
τοὺς ὑφ' ὑμῶν ἀδικουμένους, ἑαυτοῖς ἔσεσθαι συμμά-
χους· τοὺς δὲ συκοφάντας εὐδοκιμεῖν δέξαιντ' ἂν παρ'
ὑμῖν καὶ μέγα δύνασθαι ἐν τῇ πόλει [48]. τὴν γὰρ
τούτων πονηρίαν, ἑαυτῶν ἡγοῦνται σωτηρίαν. ἄξιον
δὲ μνησθῆναι τῶν μετὰ τοὺς τετρακοσίους πραγμά- 42.
των. εὖ γὰρ εἴσεσθε, ὅτι, ἃ μὲν οὗτοι συμβουλεύου-
σιν, οὐδεπώποτε ὑμῖν ἐλυσιτέλησεν· ἃ δ' ἐγὼ παρ-
αινῶ, ἀμφοτέραις [49] ἀεὶ ταῖς πολιτείαις συμφέ-
ρει. ἴστε γὰρ Ἐπιγένην καὶ Διοφάνη καὶ Κλεισθέ-
νην, ἰδίᾳ μὲν καρπωσαμένους τὰς τῆς πόλεως συμ- 174.1
φοράς, δημοσίᾳ δὲ ὄντας μεγίστων κακῶν αἰτίους.
ἐνίων μὲν γὰρ ἔπεισαν ὑμᾶς ἀκρίτων θάνατον κα-
ταψηφίσασθαι, πολλῶν δὲ ἀδίκως δημεῦσαι τὰς 3.
οὐσίας· τοὺς δ' ἐξελάσαι καὶ ἀτιμῶσαι τῶν πολι-
τῶν. τοιοῦτοι γὰρ ἦσαν, ὥστε τοὺς μὲν ἡμαρτηκότας
ἀργύριον λαμβάνοντες ἀφιέναι, τοὺς δὲ μηδὲν ἠδι-
κηκότας εἰς ὑμᾶς [50] εἰσιόντες ἀπολλύναι. καὶ οὐ

πρό-

clae deſignantur. quos copioſius atque luculentius ipſe poſtmodum declarat p. 174. 20.

48. καὶ] Iſtud καὶ ex *Steph.* diuinatione atque auctoritate Cod. *Coisl.* TAYLOR.

δέξαιντ' ἂν παρ' ὑμῖν μέγα δύνασθαι etc.] Lege, cum *Stephano*, παρ' ὑμῖν, καὶ μέγα δύνασθαι ἐν τῇ πόλει. Δέξαιντ' ἂν, *lubenter acceperint.* MARKLAND.

49. ἀμφοτέραις] tam oligarchiae, quam democratiae.

50. εἰς ὑμᾶς poteſt perinde ad ἠδικηκότας referri, atque ad εἰσιόντες. malim tamen hoc poſterius. *ingreſſi ad vos.* h. e. cauſa ad cognitionem veſtram relata.

πρότερον ἐπαύσαντο, ἕως τὴν μὲν πόλιν εἰς στάσεις καὶ τὰς μεγίστας συμφορὰς κατέστησαν, αὐτοὶ δ' ἐκ πενήτων πλούσιοι ἐγένοντο. ὑμεῖς δὲ οὕτω διετέθητε· τοὺς μὲν φεύγοντας κατεδέξασθε, τοὺς δ' ἀτίμους, ἐπιτίμους ἐποιήσατε· τοῖς δ' ἄλλοις περὶ ὁμονοίας ὅρκους ὤμνυτε· τελευτῶντες δὲ, ἥδιον ἂν τοὺς ἐν τῇ δημοκρατίᾳ συκοφαντοῦντας ἐτιμωρήσασθε, ἢ τοὺς ἄρξαντας ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ. καὶ εἰκότως, ὦ ἄνδρες δικασταί. πᾶσι γὰρ ἤδη φανερόν ἐστιν, ὅτι διὰ τοὺς μὲν ἀδίκως πολιτευομένους ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ δημοκρατία γίνεται, διὰ δὲ τοὺς ἐν τῇ δημοκρατίᾳ συκοφαντοῦντας ὀλιγαρχία δὶς κατέστη. ὥστε οὐκ ἄξιον τούτοις πολλάκις χρῆσθαι συμβούλοις, οἷς οὐδὲ ἅπαξ ἐλυσιτέλησε πειθομένοις[51]. σκέψασθαι δὲ χρὴ, ὅτι καὶ τῶν ἐκ Πειραιῶς οἱ μεγίστην δόξαν ἔχοντες, καὶ μάλιστα κεκινδυνευκότες, καὶ πλεῖστα ὑμᾶς ἀγαθὰ εἰργασμένοι, πολλάκις ἤδη τῷ ὑμετέρῳ πλήθει διεκελεύσαντο[52] τοῖς ὅρκοις καὶ ταῖς

ταῖς

51. πειθομένοις] ſubaudi τὸ πεπεῖσθαι. idem eſt ac ſi dixiſſet, οἷς πείθεσθαι οὐδὲ ἅπαξ ἐλυσιτέλησε τούτοις, οἳ ἐπείσθησαν.

52. διελύσαντο] διελέξαντο. Schott. *Hortati ſunt*, ſc. Quid ſi διεκελεύσαντο? TAYLOR.

τῷ ὑμετέρῳ πλήθει διελύσαντο τοῖς ὅρκοις — ἐμμένειν,] *Schottus* legit διελέξαντο: bene. Aeſchines περὶ Παραπρεσβ. p. 29. περὶ τῆς πρὸς αὐτοὺς εἰρήνης τῷ δήμῳ διελέχθησαν. Demoſthenes de Cor. πρέσβεις, οἳ παραγενόμενοι διαλέξονται πρὸς αὐτόν. et infra Idem: οἵτινες αὐτῷ διαλέξονται. et ita in Philippica IV. Lucianus Demonacte, p. 860. καί που καὶ δήμοις ταραττο-

ταῖς συνθήκαις ἐμμένειν, ἡγέμενοι ταύτην [52 b.] δημοκρατίας εἶναι φυλακήν. τοῖς μὲν γὰρ ἐξ ἄστεος 18.
ὑπὲρ τῶν παρεληλυθότων ἄδειαν ποιήσειν, τοῖς δ' ἐκ Πειραιῶς οὕτω πλεῖστον χρόνον τὴν πολιτείαν παραμεῖναι. οἷς ὑμεῖς πολὺ ἂν δικαιότερον πιστεύοιτε, ἢ τούτοις, οἳ φεύγοντες μὲν δι' ἑτέρους ἐσώθησαν, κατελθόντες δὲ συκοφαντεῖν ἐπιχειροῦσιν. ἡγοῦμαι 21.
δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, τοὺς μὲν τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοντας ἐμοὶ τῶν ἐν ἄστει μεινάντων φανεροὺς γεγενῆσθαι καὶ ἐν ὀλιγαρχίᾳ καὶ ἐν δημοκρατίᾳ, ὁποῖοί τινες εἰσὶ πολῖται. τούτων δ' ἄξιον θαυμάζειν, ὅ, τι ἂν ἐποίησαν, εἴ τις αὐτοὺς εἴασε τῶν τριάκοντα 24.
γενέσθαι, οἳ νῦν δημοκρατίας οὔσης ταὐτὰ ἐκείνοις πράττουσι· καὶ ταχέως μὲν ἐκ πενήτων πλούσιοι

γεγέ-

μένοις ἐμμελῶς διελέχθη. Haec tot adduco, quia in iſtis locis, vt in hoc Lyſiae, διαλέγεσθαι ſignificat *publice et ſolenniter diſſerere*, concionari. vnde διαλέγεσθαι et δημηγορεῖν coniungit Demoſthenes Orat. περὶ Παραπρεσβείας. Sed me monuit Cl. Editor ſibi legendum videri διεκελεύσαντο, *hortati ſunt, auctores fuerunt*: quod veriſſimum arbitror. ſic διακελευόμεθα ὑμῖν, Iſocrates in Archid. p. m. 253. διακελευομένων τοῖς ἑαυτῶν, Xenophon Ἀναβ. III. p. 313. et ἀλλήλοις διεκελεύοντο, lib. IV. p. 340. Τοῖς ὅρκοις ἐμμένειν, vt Orat. XXXI. et alibi. Actor. XIV, 22. παρακαλοῦντες ἐμμένειν τῇ πίστει. Mox, pro παραμεῖναι, ſcribo ἂν παραμεῖναι, id eſt, παραμενεῖν: vt ποιήσειν. MARKLAND.

Dedi διεκελεύσαντο, pro vulgari διελύσαντο.

52 b. poſt ταύτην videtur aut μόνην, aut μεγίστην, aut βεβαιοτάτην, aut tale quid deeſſe.

γεγένηνται, πολλὰς δὲ ἀρχὰς ἄρχοντες [53], οὐδεμιᾶς εὐθύνην διδόασιν· ἀλλ' ἀντὶ μὲν ὁμονοίας ὑπο-
27- ψίαν πρὸς ἀλλήλους πεποιήκασιν, ἀντὶ δὲ εἰρήνης πόλεμον κατηγγέλκασι. διὰ τούτους δὲ, ἄπιστοι [54] τοῖς Ἕλλησι γεγενήμεθα. καὶ τοσούτων κακῶν [55] καὶ ἑτέρων πολλῶν ὄντες αἴτιοι, καὶ οὐδὲν διαφέροντες τῶν τριάκοντα, (πλὴν, ὅτι ἐκεῖνοι μὲν ὀλιγαρχίας
30. οὔσης ἐπεθύμουν ὧνπερ οὗτοι, οὗτοι δὲ καὶ δημοκρατίας, τῶν αὐτῶν ὧνπερ ἐκεῖνοι) * ὅμως οἴονται [56] χρῆ-

53. πολλὰς δὲ ἀρχὰς ἄρχοντες] Verius ἄρξαντες; ita enim ſemper et ſaepe loquitur. Supra, hac Orat. οὔτε ἀρχὴν οὐδεμίαν ἄρξαντα. Orat. XXI. πολλὰς ἀρχὰς ἄρξας, ἐκ τῶν ὑμετέρων ὠφέλημαι. Demoſthenes contra Timocrat. κληρωτὴν ἀρχὴν ἄρξας. MARKLAND.

Neceſſarium non videtur, vt h. l. aoriſtus praeſenti tempori ſubſtituatur. Adhuc enim tum temporis gerebant honores, atque geſturi erant in poſterum.

54. ἄπιστοι non caret bona ſententia, malim tamen ἔκπυστοι. quam lectionem eruo ex illa, quam Vindobonenſis codex praebet, ἔκπιστοι. *infamati*, ſermonibus, et contumelioſis quidem, dilati. Poſſit quoque de ἐκπτυστοι et κατάπτυστοι cogitari. *exſecrati*, *qui deſpuuntur*.

55. τοσούτων κακῶν] ſubaudi ὧν εἴρηκα. tot malorum, quae commemoraui, et tot aliorum, quae reticui.

56. ὁμοίως οἴονται χρῆναι etc.] Immo ἐξεῖναι (non χρῆναι) ὃν ἂν βούλωνται κακῶς ποιεῖν: vt infra, ἡγούμενοι — αὐτοῖς ἐξεῖναι ποιεῖν ὅ, τι ἂν βούλωνται. Demoſthenes adu. Androtion. οὗτος τοίνυν εἰς τοῦτο ἐλήλυθε, τὸ νομίζειν αὐτῷ, καὶ λέγειν καὶ γράφειν ἐξεῖναι πᾶν ὅ, τι ἂν βούληται. Ortus error (ſi error ſit) ex mutatione Diphthongi ει et ου. vnde forte reſtituendus Homeri locus Iliad. A, v. 97.

χρῆναι οὕτω ῥᾳδίως ὃν ἂν βούλωνται κακῶς ποιεῖν· ὥσπερ τῶν μὲν ἄλλων ἀδικούντων, ἄριστοι δὲ ἄνδρες αὐτοὶ γεγενημένοι. καὶ τούτων μὲν οὐκ ἄξιον θαυμά- 35.
ζειν, ὑμῶν δὲ, ὅτι οἴεσθε μὲν δημοκρατίαν εἶναι, γίγνεται δὲ ὅ, τι ἂν οὗτοι βούλωνται· καὶ δίκην διδόασιν οὐχ οἱ τὸ ὑμέτερον πλῆθος ἀδικοῦντες, ἀλλ' οἱ τὰ σφέτερα αὐτῶν μὴ διδόντες· καὶ δέξαιντ' ἂν μικρὰν εἶναι [57] τὴν πόλιν μᾶλλον, ἢ δι' ἄλλους με- 36.
γάλην καὶ ἐλευθέραν· ἡγούμενοι νῦν μὲν διὰ τοὺς ἐκ Πειραιῶς κινδύνους αὐτοῖς ἐξεῖναι ποιεῖν ὅ, τι ἂν βούλωνται. ἐὰν δ' ὕστερον ὑμῖν δι' ἑτέρων σωτηρία [58] γένηται,

Οὐδ' ὅγε πρὶν λοιμοῖο βαρείας κηρας ἀφέξει·
Vulgo legitur χειρας. κῆρες λοιμοῖο, vt κῆρες θανάτοιο Iliad. B. v. 302. Infra, ante voces καὶ δέξαιντ' ἂν videtur deeſſe οὗτοι, vel ita legendum pro καὶ. MARKL.
Dedi ὅμως de meo, pro vulgari ὁμοίως.

57. μικρὰν εἶναι] interponendum videtur δι' ἑαυτούς.

58. δι' ἑτέρου σωτηρία] Lege δι' ετερους σωτηρία, vt modo praeceſſerat, δι' αλλους μεγάλην καὶ ἐλευθέραν. TAYLOR.

δι' ἑτέρου σωτηρία γένηται, τούτους μὲν ἐπιλύσεσθαι,] Forte, δι' ἑτέρων: vt infra, ἐάν τι δι' αλλων ἀγαθὸν ὑμῖν φαίνηται· et ſupra, ἢ δι' αλλους μεγάλην καὶ ἐλευθέραν. vbi ἄλλους poni videtur pro vſitatiori ἄλλων: vt apud Lucianum in Timon. p. 95. διὰ ταῦτα pro τούτων: et Demoſthenem περὶ Παραπρ. διὰ τοὺς στρατηγοὺς ἀπώλετο, pro στρατηγῶν. vnde hic quoque legi poteſt δι' ἑτέρους σωτηρία γένηται, pro ἑτέρου. vt Orat. XXVII. ὑμεῖς δὲ, διὰ τούτους πένητες. et ita Orat. II. διὰ τήνδε τὴν πόλιν. perſaepe ita ſcribit Demoſthenes. Deinde, pro ἐπιλύσεσθαι recte *Schottus* ἐπιλήσεσθαι, *oblituros eſſe*. MARKLAND.

νηται, τούτους μὲν ἐπιλύσεσθαι [59], ἐκείνους δὲ μεῖ-
39. ζον δυνήσεσθαι. ὥστε τὸ αὐτὸ πάντες ἐμποδὼν
εἰσιν [60], ἐάν τι δι᾽ ἄλλων ἀγαθὸν ὑμῖν φαίνηται.
* τούτων [61] μὲν οὖν οὐ χαλεπὸν τῷ βουλομένῳ κατη-
γορῆσαι. αὐτοί τε γὰρ οὐκ ἐπιθυμοῦσι λανθάνειν,
ἀλλ᾽ αἰσχύνονται μὴ δοκοῦντες εἶναι πονηροί. ὑμεῖς
42. * τε [62] τὰ μὲν αὐτοὶ ὁρᾶτε, τὰ δ᾽ ἑτέρων πολλῶν
ἀκούετε. ἡμεῖς δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, δίκαιον μὲν
ἡγούμεθ᾽ εἶναι πρὸς πάντας [63] ὑμᾶς τοὺς πολίτας

ταῖς

Dedi ἑτέρων, pro vulgari ἑτέρου, quia alias τούτους ſtare non poſſet, quod ad eoſdem redit, qui hic ἕτεροι appellantur. vt ἐκείνους idem valet, atque ἑαυτοὺς. redit enim ad ſycophantas eoſdem, de quibus hic agitur.

59. ἐπιλύσεσθαι] videtur ἐπηλυγάσεσθαι legendum eſſe. fore, vt ipſi (ſycophantae) illos (vindices libertatis publicae) obruant, obſcurent, (luminibus eorum officiant) ipſimet autem (ſycophantae puta) plus in republica poſſint, (quam viri de ea optime meriti.)

60. ὥστε το αυτο πάντες ἐμποδὼν εἰσιν,] Conſtructio poſtulat, τούτῳ πάντες ἐμποδὼν εἰσιν, ἐάν τι δι᾽ ἄλλων etc. *ſi quid vobis commodi aliunde obtingat, huic omnes hi ſeſe opponunt* et obnituntur. MARKLAND.

Mihi legendum videtur ὥστε φρονοῦντες τὸ αὐτὸ, vel ὥστε σπεύδοντες πρὸς τὸ αὐτό. *conſentientes in idem*, vel *ad idem contendentes omnes.*

61. τούτων] ſic dedi de meo, pro vulgari τοῦτο.

62. τε] ſic rurſus de meo dedi, pro vulgari δὲ. cohaeret hoc τε, cum altero τε eique reſpondet, quod paulo ante legitur in illis αὐτοί τε γὰρ οὐκ ἐπιθυμοῦσι λ.

63. πάντας non cohaeret cum proximo ὑμᾶς, ſed cum πολίτας. idem eſt ac ſi dixiſſet, δίκαιον ἡγοῦμαι

ταῖς συνθήκαις καὶ τοῖς ὅρκοις ἐμμένειν· ὅμως δὲ ὅταν μὲν ἴδωμεν τοὺς τῶν κακῶν αἰτίους δίκην διδόντας, τῶν τότε περὶ ἡμᾶς γεγενημένων [64] μεμνη- 175.1
μένοι, συγγνώμην ἔχομεν· ὅταν δὲ φανεροὶ γένησθε τοὺς μηδὲν αἰτίους ἐξ ἴσου τοῖς ἀδικοῦσι τιμωρούμενοι, τῇ αὐτῇ ψήφῳ πάντας εἰς * * * [65]. 3.

ΛΥΣΙΟΥ

ὑμᾶς ἐμμένειν τοῖς ὅρκοις τοῖς γεγενημένοις πρὸς πάντας τοὺς πολίτας.

64. γεγενημένων] ſic dedi, pro vulgari γενομένων.

65. πάντας εἰς] πάντας εἰς ὑπὸ — Cod. *Steph.* πάντας εἰς ὑπὸ ἄλλος ἡγούμενος, et ſic deinceps continuata proxima oratione. *Coisl.* Verum illud ἄλλος Amanuenſis erat nota, qua ſignificabat *aliam* eſſe orationem, quae ſequebatur, vti dilucidius rem notant Codd. alii, in quibus legitur,

Λείπει τὸ τέλος τοῦ προκειμένου λόγου
καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ ἑξῆς τοῦ περὶ τῆς
Εὐάνδρου δοκιμασίας. TAYLOR.

In Vindobonenſi finit haec oratio ſic. πάντας ἡμᾶς εἰς ὑπο. Sine dubio proximum vocabulum, cuius primam ſolummodo partem hodie habemus reliquam, fuit olim ὑπόνοιαν, et ſuſpicor in hanc ferme ſententiam exiſſe olim hanc orationem πάντας ἡμᾶς εἰς ὑπόνοιαν ὑπάξετε τοῦ τυραννίδος ὑμᾶς ἐπιθυμεῖν. Poſt illud ὑπο ſequitur in Vindobonenſi hic titulus λόγος ἕτερος κατὰ Εὐάνδρου δοκιμασίας. Iuuat hic addere, quae Storrius, V. C. qui meam in gratiam codicem Vindobonenſem ad editionem Lyſiae Marburgenſem contulit, adſcripſit in ſchedis ad me miſſis. [Quemadmodum, ait, praecedentis orationis lacunam indicat librarius, cum non tantum praetermittit vſitatum ipſis in orationum fine ſignum † ſed maiori etiam interual-

ΛΥΣΙΟΥ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ
ΕΥΑΝΔΡΟΥ ΔΟΚΙΜΑΣΙΑΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Euander, qui domi ſe continuit ſub imperio trigintauirali, iam reſtituta rep. ad officium βασιλέως adſpirat. (Romae erat Rex Sacrorum: vti et vxor Regina. Inſcriptio Rom. in baſi fracta,

C. VA . . . .
REX. SACRORVM. AVGVR.
CVM MANLIA. L. F. FADILLA
REGINA. SACRORVM.
PATRI. KARISSIMO.

Sacrificulus videtur a *Liuio* dici.)

Oratio δοκιμασίας, in qua argute quaeritur inter cetera, an Lex ἀμνηστίας poſt recuperatam remp. generalis erat et ad omnis aeque ſpectabat.

6. *** Ἡγέμενος [1] ἀκριβῆ νῦν τὴν δοκιμασίαν αὐτοῦ διὰ * χρόνου [2] ποιήσασθαι. ἐπεὶ συνοί-

σθαι

lo voculam υπο a titulo nouae orationis disiungit: ita nouae lacunam ſignificat, vocem ἡγέμενος maiori etiam interuallo a titulo ſeiungens, et minore charactere literam η ſcribens, cum contra ea alias maior ſatis criſpa litera in orationum initio compareat.]

1. ἡγέμενος] Deeſt οὐχ ante ἡγέμενος, vt adparet ex ſenſu. Quantum praeterea in hiatu interiit, neſcimus. Modo f. ποιήσεσθαι. TAYLOR.

σθαι πολλὰ καὶ δεινὰ εἰς αὐτοὺς ἐξημαρτηκὼς, ὧν ἐπιλελῆσθαι καὶ οὐδ' ἀναμνησθήσεσθαι ἐνίους αὐτῶν νομί-

Bandinius T. III. catalogi codicum graecorum mſtorum bibliothecae Mediceae Florentinae, p. 113. profert e codice quodam Florentino initium huius orationis octo verſibus auctius, atque eſt in vulgaribus libris. Ita quidem ſperauit, et iactauit, et in inuento ſuo mirifice exſultauit. Verum pro theſauro carbones inuenit. feſtinatio ipſi impoſuit, vt minus cerneret, illa verba, quae pro ineditis, et pro initio huius orationis habet ipſe, dudum edita legi in fine ſuperioris orationis. ἡμεῖς δὲ ὦ ἄνδρες δικασταὶ ad ψήφῳ πάντας εἰς * * * Ex vngue leonem. Non deerat bono Bandinio voluntas. aſſiduitatem quidem ipſe ſuam maiorem in modum extollit. Sed deerant ingenium atque literae. Carebat vſu graecarum literarum, carebat acumine critico. auctores, de quibus exponit, non norat e ſua cum ipſis contracta familiaritate diuturna. quare mirandum non eſt, opus ab eo profectum eſſe, neque ſplendore illo chartarum, neque publica exſpectatione dignum, ſed contemnendum, prout ipſe auctor eſt. Reliqua ſi huic ſimilia ſunt, quot credibile eſt foedos et pudendos errores per totum opus graſſari! Caeterum malim ἡγούμενος οὐκ ἀκριβῆ.

2. διὰ τὸν χρόνον ποιήσασθαι.] Deeſt initium huius Orationis et ſententiae; ſed facile perſpicitur hunc eſſe ſenſum, διὰ τὸν χρόνον οὐ ποιήσεσθαι· *exiſtimans eos non nunc facturos eſſe exactam inquiſitionem, propter anguſtias temporis.* haec infra explicat. οὐ amittebatur forte in praecedente ον. MARKLAND.

χρόνου] ſic dedi de meo, pro vulgari χρόνον. Poſt tantum temporis interuallum, quo cenſura morum nulla eſſet exercitata, poſt tam longinquam quietem iuris ciuilis.

νομίζεις. ὃ δὴ ἀγωνιῶ καὶ ἀγανακτῶ [3], εἰ ταύτῃ τῇ ἐλπίδι εἰς ὑμᾶς ἥκει πιστεύων· ὥσπερ ἄλλων μὲν τινῶν ὄντων τῶν ἠδικημένων, ἑτέρων δὲ τῶν ταῦτα διαψηφισμένων, ἀλλ᾽ οὐκ ἀμφότερα τῶν αὐτῶν καὶ πεπονθότων καὶ ἀκουσομένων. αἴτιοι δὲ τούτων ὑμεῖς ἐστέ. οὐ γὰρ ἐνθυμεῖσθε, ὅτι οὗτοι μὲν, ὅτε ἡ πόλις ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων ἤρχετο, οὐδὲ τῆς αὐτῆς δουλείας ἡμῖν μεταδοῦναι [4] ἠξίωσαν, ἀλλὰ καὶ τῆς πόλεως ἐξήλασαν· ὑμεῖς δὲ ἐλευθέραν αὐτὴν ποιήσαντες, οὐ μόνον τῆς ἐλευθερίας αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ τοῦ δικάζειν καὶ τοῦ ἐκκλησιάζειν περὶ τῶν κοινῶν μετέδοτε. ὥστε εἰκότως ὑμῶν ταύτην [5] τὴν εὐήθειαν οὗτοι καταγινώσκουσιν [6]. ὧν εἷς οὗτος ὢν οὐκ ἀγαπᾷ, εἴ τις αὐτὸν ἐᾷ τούτων μετέχειν, ἀλλὰ καὶ πρὶν ἐκείνων δοῦναι δίκην, πάλιν ἄρχειν ἀξιοῖ· καὶ νυνὶ αὐτὸν

Ddd 2 ἀκου-

3. ὃ δὴ ἀγωνιῶ καὶ ἀγανακτῶ, εἰ etc.] MS. ὃ δὴ ἔγωγε καὶ ἀγανακτῶ. Forte, ὃ δὴ ἔγωγε ἀγανακτῶ, εἰ etc. Demoſthenes περὶ τῶν ἐν Χεῤῥον. Καίτοι εγωγε αγανακτω καὶ αυτο τουτο, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, εἰ τὰ μὲν χρήματα etc. MARKLAND.

4. ἡμῖν μεταδοῦναι] Lege ὑμῖν, vt ſupra et infra. MARKLAND.

5. ταύτην τὴν εὐήθειαν] eſt idem, quod ante paulo dixerat, ταύτην τὴν ἐλπίδα. ſperant tantam fore veſtram ſeu facilitatem, ſeu ſocordiam atque tarditatem et ſtultitiam, vt cauſam hanc lente, remiſſe, ſomnolenter, non autem iuſta cum ſeueritate ſitis examinaturi.

6. οὗτοι καταγινώσκουσι] Conflaui hanc lectionem e duabus, altera Aldina, altera Stephanica. illa dat οὗτοι γινώσκ. haec καταγινώσκ. (ſine οὗτοι.)

ἀκούομεν, ὑπὲρ ὧν αὐτοῦ κατηγοροῦμεν, διὰ βρα- 18.
χέων ἀπολογήσεσθαι, ἐπισύροντα τὰ πράγματα[7],
καὶ διακλέπτοντα τῇ ἀπολογίᾳ τὴν κατηγορίαν·
λέξειν δὲ ὡς πολλὰ εἰς τὴν πόλιν ἀνηλώκασι[8], καὶ
φιλο-

7. ἐπισύροντα τὰ πράγματα] Demoſthenes ad Leptin. ἔτι τοίνυν ἴσως ἐπισύροντες ἐροῦσιν, ὡς Μεγαρεῖς etc. His locis Noſtri et Demoſthenis Doctiſſ. *Budaeus* putat ἐπισύροντες ſignificare, ambage verborum rem, de qua agitur, implicantes, ac quaſi in longum tractim ducentes ac ſubducentes, iudicum mentes aliò alióque trahentes, multa commemorando ad rem nihil pertinentia: quod ſatis, inquit, intelligendum datur ex eo, quod dixit (Lyſias) διακλέπτοντα τὴν κατηγορίαν. Sit ſane hoc verum in loco Demoſthenis: atqui dicit Lyſias, Euandrum διὰ βραχέων ἀπολογήσεσθαι, PAVCIS *verbis apologiam facturum.* non igitur (pace viri maximi) *in longum ducere* et *multa commemorare* potuit. Scribo, ὑποσύροντα, *ſubtrahentem,* nihil omnino dicentem de rebus, quarum accuſatur, (διακλέπτοντα τὴν κατηγορίαν,) ſed ad ſua in remp. merita orationem conuertentem, vt mox narrat. ἀσύστατα eſſe puto διὰ βραχέων, et ἐπισύροντα. MARKL.

De verbo ἐπισύρειν quatenus ſignificat aliquid agere breuiſſimis, perſtringere leuiter, obiter, defunctorie, deſultorie, tumultuarie, dicis cauſa, cum feſtinatione, vel ſegniter, ſecorditer, ſine debita contentione animi, ſic, vt argumento haud ſatisfacias, ad Polybium pluribus diſputaui. E lectione Coislin. efficio hanc. κατηγοροῦμεν, ἐνίων διὰ βρ. id eſt, ὑπὲρ ἐνίων ἐκ τούτων, ἃ κατηγοροῦμεν αὐτοῦ. de nonnullis eorum, quorum ipſum incuſamus.

8. ἀνηλώκασι] ipſe, paterque et maiores, vt neceſſe non ſit cum Tayloro οἱ πρόγονοι interponere.

21. Φιλοτίμως λελειτουργήκασι, καὶ νίκας πολλὰς καὶ
καλὰς ἐν δημοκρατίᾳ νενικήκασι. καὶ ὅτι αὐτὸς κόσ-
μιός ἐστι, καὶ οὐχ ὁρᾶται ποιῶν ἃ ἕτεροι ἐνταῦθα
τολμῶσιν, ἀλλὰ τὰ ἑαυτοῦ πράττειν ἀξιοῖ. ἐγὼ δὲ
πρὸς τούτους τοὺς λόγους οὐ χαλεπὸν οἶμαι ἀντειπεῖν.
24. πρὸς μὲν τὰς λειτουργίας, ὅτι κρείττων ἦν ὁ πα-
τὴρ αὐτοῦ μὴ λειτουργήσας, ἢ τοσαῦτα τῶν ἑαυτοῦ
ἀναλώσας. διὰ γὰρ ταῦτα πιστευθεὶς ὑπὸ τοῦ δήμου,
κατέλυσε τὴν δημοκρατίαν. ὥστ᾽ εἶναι ταῦτα τὰ ἔρ-
γα ἀειμνηστότερα, ἢ τὰ ἐκ τῶν λειτουργιῶν * αὐ-
27. τῶν ἀναθήματα [9]. πρὸς δὲ τὴν ἡσυχιότητα τὴν
τούτου, ὅτι οὐ νῦν δεῖ αὐτὸν ἐξετάζειν, εἰ σώφρων ἐστὶν,
ὅτ᾽ αὐτὸν οὐκ ἔξεστιν ἀσελγαίνειν· ἀλλ᾽ ἐκεῖνον τὸν

9. ἢ τὰ ἐκ τῶν λειτουργιῶν αὐτῷ ἀναθήματα.] Scribendum videtur, λειτουργιῶν αὐτοῦ. Deinde, legendum puto ἀναλώματα. Ἀναθήματα enim ſunt res *ſacrae*, et Deo alicui dedicatae: hic vero agitur de impenſis *ciuilibus*, et adluditur vel reſpondetur verbis, quibus vſurus erat Euander in Apologia ſua, ὡς πολλὰ εἰς τὴν πόλιν ἀνηλώκασι, quemadmodum refert Noſter paulo ante. MARKLAND.

Pro αὐτῷ dedi de meo αὐτῶν. quod redit eodem, quo ſuperius ἀνηλώκασι redit. ſcil. ad ipſius Euandri et patris maiorumque donaria. ἀναθήματα αὐτῶν ſunt idem atque τὰ ὑπ᾽ αὐτῶν ἀνακείμενα, vel ἀνατεθέντα ἀναθήματα. donaria ab ipſis conſecrata et dedicata in templis. Bene habet ἀναθήματα. qui choris, aut aliis in gymnicis certaminibus viciſſent, tripodas aut coronas aureas pro praemio accipiebant, quae praemia victores memoriae ergo in templis dedicabant, haec ſunt ipſorum donaria. αὐτῶν ἀναθήματα.

χρόνον σκοπεῖν, ἐν ᾧ ἐξὸν ὁποτέρως ἐβούλετο ζῆν,
εἵλετο παρανόμως πολιτευθῆναι. τοῦ μὲν γὰρ νῦν [10]
μηδὲν ἐξαμαρτάνειν οἱ κωλύσαντες αἴτιοι· τῶν δὲ 30.
τότε γενομένων, ὁ τούτου τρόπος, καὶ οἱ τούτῳ ἐπι-
τρέπειν ἀξιοῦντες. ὥστε ἂν ἐκ τούτων δοκιμάζεσθαι
ἀξιοῖ, ταῦτα χρὴ ὑπολαμβάνειν, μὴ [11] εὐήθεις
αὐτῷ εἶναι δοκῆτε. ἂν δὲ καὶ ἐπὶ τοιόνδε λόγον τρά-
πωνται, ὡς ὁ χρόνος οὐκ ἐγχωρεῖ ἄλλον ἀποκληρῶ- 33.
σαι, ἀλλὰ ἀνάγκη, ἐὰν αὐτὸν ἀποδοκιμάσητε, ἄ-
θυτα τὰ πάτρια ἱερὰ γίγνεσθαι· ταῦτ' ἐνθυμήθη-
τε, ὅτι πάλαι ὁ χρόνος ἤδη παρελήλυθεν. ἡ γὰρ
αὔριον ἡμέρα μόνη λοιπὴ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐστιν, ἐν δὲ ταύ-
τῃ τῷ Διῒ τῷ σωτῆρι θυσία γίγνεται· δικαστήριον 36.
δὲ παρὰ τοὺς νόμους ἀδύνατον πληρωθῆναι [12]. εἰ δὲ

ταῦ-

10. τοῦ μὲν γὰρ νῦν] malim verba ſic eſſe ſtructa τοῦ νῦν μὲν γάρ.

11. μὴ] imo vero ἵνα μή.

12. δικαστήριον δὲ παρὰ τοὺς νόμους δυνατὸν πληρωθῆναι.] Lego, ἀδύνατον κληρωθῆναι· *dicaſterium vero contra Leges non debet ſorte legi.* Pollux VIII, 15. ſegm, 148. ἐρεῖς δὲ, ἐκληρώθη τὸ δικαστήριον, ἐνεκληρώθη, etc. vbi in Vulgatis pariter erat ἐπληρώθη. Ipſe capitis Titulus habet, περὶ βλάβης — καὶ τοῦ κληρωθῆναι τὸ δικαστήριον. et alibi dicit Pollux κληρῶν δικαστάς, et ἀπεκληρώθη δικαστήριον: vt et Vlpianus in Midianam, initio fere. Demoſthenes contra Euergum: καίτοι ἔδει αὐτὸν — προκαλεῖσθαι, κληρουμένων τῶν δικαστηρίων κομίσαντα τὸν ἄνθρωπον. Idem contra Timocratem: δικαστήρια κληροῦτε, καὶ καταγιγνώσκετε δεσμὸν τῶν ἀκοσμούντων· ita et ibi legendum puto pro πληροῦτε, quod habet Edit. Heruagiana. Vide Argu-

ταῦτα πάνθ' οὗτος ὥστε γενέσθαι διαπέπρακται [13], τί προσδοκῆσαι δεῖ δοκιμασθέντ' αὐτὸν ποιήσειν, εἰ
39. τὴν ἐξιοῦσαν [14] ἀρχὴν πέπεικεν αὐτοῦ ἕνεκα παρα-

mentum in Orat. contra Androtionem. et tamen in Prima contra Ariſtogit. occurrit τὰ δικαστήρια πληροῦσθαι. Iterum παραγρ. adu. Pantaenetum: ἐπειδὴ ἔμελλεν εἰσιέναι τὴν δίκην, ἤδη τῶν δικαστηρίων ἐπικληρουμένων, etc. Vide et Orat. adu. Boeotum. Caeterùm *Theſmothetae* (de iis enim agitur, et in eorum numerum coöptari voluit hic *Euander*) duplicem δοκιμασίαν ſeu ἀνάκρισιν ſubibant: primam, ἐν τοῖς πεντακοσίοις: alteram, in δικαστηρίῳ ſorte lecto ob hanc rem. temporis vero anguſtiae non patiebantur tale δικαστήριον legi, prout poſtulabant Leges. non igitur potuit recte et ordine fieri *Theſmotheta* Euander. Hoc videtur eſſe Oratoris Argumentum. MARKLAND.

Recepi ἀδύνατον, quod praeter Marklandum Taylor quoque commendauerat, et ipſa res imperat, pro vulgari δυνατόν. Sed παρὰ τοὺς νόμους h. l. non videtur *contra leges* ſignificare, ſed *propter leges*, quia leges intercedunt.

13. Poſt διαπέπρακται deeſſe videtur ἀδοκίμαστος ὤν, vel ἰδιωτεύων.

14. ἀξιοῦσαν] Video haec eadem fere animi contentione dici debuiſſe, qua dixit *Cic. 3. in Verr.* *Qua impudentia putatis eum in dominatione fuiſſe, qui in fuga tam improbus ſit?* Eadem eſt, inquam, *figura* ſeu σχῆμα Orationis. Inſtituitur enim comparatio inter ea, quae facturus eſt δοκιμασθεὶς, ipſe ſc. in magiſtratu conſtitutus: et quae τὴν ἀξιοῦσαν ἀρχὴν πέπεικεν αὐτοῦ ἕνεκα (vel vt Scal. legi mauult ἕνεκα) παρανομῆσαι. Et profecto ſimul video haec non ſolummodo dici *debere*, ſed et *dici* quoque, ſi modo emendaue-

νομῆσαι; ἆρ' ἂν ὀλίγα τοιαῦτα ἐν τῷ ἐνιαυτῷ [15] διαπράξασθαι; ἐγὼ μὲν γὰρ οὐκ ἂν οἶμαι [16]. ἔστι δ' ὑμῖν οὐ τοῦτο [17] μόνον σκεπτέον, ἀλλὰ καὶ πότερον εὐσεβέστερον, τὸν βασιλέα [18] καὶ τοὺς συνάρχοντας

τὰ

ris mecum et Scaligero τὴν εξιουσαν αρχήν. Ita ſcriptum eſt a *Lyſia c. Milit.* εξιουσης δὲ τῆς αρχης κ. τ. λ. Ita ſacra *auſpicandorum* magiſtratuum vocantur εισιτηρια. Vid. *Sigon. de republica Athen.* c. 3. *Demoſth. de falſa legatione.* Id. *Demoſth. adu. Ariſtogit.* 1. τὰς ἕνας ἀρχὰς ταῖς νεαῖς ἐνουσας υπεξιεναι. Ita dicitur a Latinis *Abire magiſtratu.* Cic. 5. *Fam.* 2. *Atque ille pridie Kal. Ianuar. qua iniuria nemo vnquam in aliquo magiſtratu improbiſſimus ciuis adfectus eſt, ea me Coſ. adfecit, cum rempublicam conſeruaſſem; atque* abeuntem magiſtratu *concionis habendae poteſtate priuauit.* TAYLOR.

τὴν αἰξιοῦσαν ἀρχὴν] Opinor, τὴν ἄρχουσαν ἀρχήν: vt forte intelligatur Archon ἐπώνυμος, a quo Annus nominabatur, et qui inter *Nouem* erat praecipuus. niſi malis ἐξιοῦσαν, *archontem* ve *magiſtratu ſuo exeuntem:* quod ἐπ' ἐξόδῳ τῆς ἀρχῆς vocat Xenophon Hellenic. V. p. 566. Mox, pro τοῦτο μόνον, recte *Stephanus* οὐ τοῦτο μόνον. Paulo infra, τὰ ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος ἄρξειν ἱερὰ θῦσαι: vide Suidam in V. Εἰσητήρια, vnde hic locus explicabitur. MARKLAND.

15. τῷ ἐνιαυτῷ] Non enim vltra annum munere regis ſacrorum fungebantur. Sed interponendum videtur αὐτοῦ, vel ἑαυτοῦ *in anno ſuo*, quo ipſe rex ſacrorum eſſet.

16. οἶμαι] ſubaudi αὐτὸν οὐκ ἂν ὀλίγα διαπράξασθαι, ἀλλὰ καὶ πάνυ πολλά.

17. οὐ τοῦτο μόνον] particulam infitiantem, qua vulgatae carent, addidi.

18. τὸν βασιλέα] interpone νῦν, aut νῦν ὄντα. *regem ſacrorum nunc fungentem.*

42. τὰ ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος ἄρξειν ἱερὰ θῦσαι, ὡς καὶ
πρότερον ἤδη γεγένηται· ἢ καὶ τοῦτον, ὃν οὐδὲ καθα-
ρὸν εἶναι τὰς χεῖρας οἱ εἰδότες μεμαρτυρήκασι. καὶ
πότερον ὑμεῖς ὠμόσατε εἰς τὴν ἀρχὴν ἀδοκίμαστον
καταστήσειν, ἢ δοκιμάσαντες τὸν ἄξιον τῆς ἀρχῆς
176.1. στεφανώσειν. ταῦτα γὰρ σκοπεῖσθε[19]· κἀκεῖνο ἐν-
θυμεῖσθε[20], ὅτι ὁ θεὶς τὸν περὶ τῶν δοκιμασιῶν
νόμον, οὐχ ἥκιστα περὶ[21] τῶν ἐν ὀλιγαρχίᾳ ἀρξάν-
3. των ἕνεκεν ἔθηκεν· ἡγούμενος δεινὸν εἶναι, εἰ δι' οὓς
ἡ δημοκρατία κατελύετο, οὗτοι ἐν αὐτῇ τῇ πολι-

19. γὰρ] F. οὖν. Ταῦτα οὖν σκοπεῖσθε· κἀκεῖνο ἐνθυμεῖσθε, ὅτι κ. τ. λ. TAYLOR.

ταῦτα γὰρ σκοπεῖσθε·] Lego, ταῦτα οὖν σκοπεῖσθε. dependent haec a praecedentibus: ἔστι δ' ὑμῖν οὐ τοῦτο μόνον σκεπτέον, ἀλλὰ καὶ etc. vnde infert, *Haec* IGITVR *conſiderate.* γὰρ nullum hic locum habet. MARKLAND.

Bene habet, et elegans adeo eſt γάρ.

20. κἀκεῖνο ἐνθυμεῖσθε] alius dixiſſet κἀκεῖνο δὲ προσενθυμεῖσθε.

21. περὶ] περι τῶν ἐν ὀλιγαρχίᾳ ἀρξάντων ενεκεν. Vtrum erit delendum? Ni mutari alterum mauis, ὁ θεὶς τὸν περὶ τῶν δοκιμασιῶν νόμον, οὐχ ἥκιστα περὶ τῶν ἐν ὀλιγαρχίᾳ ἀρξάντων ἐκεῖνον ἔθηκεν. TAYLOR.

περὶ τῶν ἐν ὀλιγαρχίᾳ ἀρξάντων ἕνεκεν ἔθηκεν·] Videtur παρέλκειν, vel περὶ, vel ἕνεκεν. nemo enim, opinor, dicit, τιθέναι νόμον περὶ ἕνεκά τινος. Delendum puto περὶ, quam vocem repetiuit forte Scriba ex verſu praecedenti. MARKLAND.

Aut delendum eſt hoc ſecundum περὶ, aut cum καὶ mutandum.

τεία πάλιν ἄρξουσι, καὶ κύριοι γενήσονται τῶν νόμων· καὶ τῆς πόλεως, ἣν πρότερον προλαβόντες [22], οὕτως αἰσχρῶς καὶ δεινῶς ἐλωβήσαντο. ὥστ' οὐκ ἄξιον τῆς δοκιμασίας ὀλιγώρως ἔχειν, οὐδὲ, μικρὸν ἡγου- 6.
μένους τὸ πρᾶγμα, μὴ φροντίζειν αὐτῆς, ἀλλὰ φυλάττειν· ὡς ἐν τῷ ἕκαστον δικαίως ἄρχειν ἥ τε πολιτεία καὶ τὸ ἄλλο πλῆθος τὸ ὑμέτερον σώζεται. εἰ μὲν βουλεύσων νυνὶ ἐδοκιμάζετο [23], καὶ ὡς ἱππευκότος

22. πρότερον προλαβόντες] Proba eſt phraſis ſuo loco. hic tamen mallem παραλαβόντες. ſaepe ita loquitur tum Noſter, tum Demoſthenes, et alii, de magiſtratibus, qui rerum habenas ſibi *traditas accipiunt*. MARKLAND.

Inter ἣν et πρότερον interponendum videtur ὑγιᾶ, vel ἀκέραιον, vel tale quid. Deinde pro προλαβόντες vtique leg. eſt παραλαβ.

23. βουλεύσειν] βουλεύσων. *Coisl.* F. Εἰ μὲν βουλεύσειν νυνὶ ἐδοκιμάζετο, vt infra, καὶ μὲν δὴ βουλεύειν γε δοκιμασθεὶς. TAYLOR.

εἰ μὲν βουλεύσειν νυνὶ ἐδοκιμάζετε etc.] Corruptus eſt hic locus, ex ſequentibus, et Oratoris Argumentatione ad hunc ſenſum forte reſtituendus: *Si delatus fuiſſet* aliquis *in Concilio fuiſſe* (βουλεῦσαι) *ſub Triginta-viris, vel etiam ſi ex Tabulis appareret illum ſub iſtis equitem fuiſſe, etiam ſine accuſatore aliquo eum reieciſſetis. nunc vero, cum liqueat Euandrum non ſolùm equitem fuiſſe, et in concilio, verùm etiam Populo et Reipublicae veſtrae nocuiſſe; nonne abſurde agetis, niſi eodem modo de illo ſtatuatis?* ita enim diſtinguenda ſunt haec, poſitâ Interrogationis Notâ poſt φανεῖσθε: quo non percepto, *Schottus* male eiecit particulam μή. Pro ἄρμα ἐνεγέγραπτο Idem veriſſime reſtituit ὄνομα: vt Orat. XIII.

9. κότος αὐτοῦ ἐπὶ τῶν τριάκοντα ἅρμα ἐν ταῖς σανίσιν ἐνεγέγραπτο, καὶ ἄνευ κατηγόρου ἂν αὐτὸν ἀπεδοκιμάζετε· νῦν δὲ, ὅτε μὴ μόνον ἱππευκὼς, μηδὲ βεβουλευκὼς, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ πλῆθος ἐξημαρτηκὼς φαίνεται, οὐκ ἂν ἄτοπον ποιήσαιτε, εἰ μὴ [24]
12. τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοντες περὶ αὐτοῦ φανοῖσθε [25].

καὶ

τὰ μέντοι ονοματα διαπράττονται σφῶν αὐτῶν — προσγραφῆναι εἰς τὴν στήλην, ὡς εὐεργέτας ὄντας. MARKLAND.

Recepi e Coisl. et Vindob. βουλεύσων, et pro ἐδοκιμάζετε vulgari dedi ἐδοκιμάζετο. videtur in libris Lyſiae gemina lectio fuiſſe, aliis βουλεύσειν μέλλων, aliis βουλεύσων dantibus. neſcio quoque, an fuerint, qui βουλευσείων darent.

24. μὴ] Delet Schottus. Sed legendum f. cum interrogatione, οὐκ ἂν ἄτοπον ποιήσαιτε, εἰ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοντες περὶ αὐτοῦ φανεῖσθε; TAYLOR.

Bene habet μή. Si non idem vobis in hac eius cauſa eſſet animus, qui tum futurus fuiſſet in illa cauſa. h. e. ſi non in hoc quoque poſteriore caſu eum reprobaretis, ob cauſam multo grauiorem, quemadmodum certo certius eum fuiſſetis reprobaturi in caſu priore, ob cauſam multo leuiorem.

25. φανοῖσθε] reuocaui lectionem Aldinae probam, pro qua Stephanus et ſecundum eum Taylor aliique dederant φανῆσθε. quod neſcio an ne graecum quidem ſit. Fac enim coniunctiuum aoriſti ſecundi in medio eſſe, ſaltim proparoxytone deberet ſic exarari φάνησθε. Fac eſſe coniunct. aor. 2. in paſſiuo, deberet φανῆτε eſſe. Bene igitur habet φανοῖσθε, qui eſt optatiuus fut. 2. in medio.

καὶ μὲν [26] δὴ βουλεύειν γε δοκιμασθεὶς, πεντακοσιοστὸς ὢν, μετὰ τῶν ἄλλων ἐνιαυτὸν ἂν μόνον * ἐβούλευσεν ἂν [27]. ὥστε καὶ εἴ τι ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ ἐξαμαρτάνειν ἐβούλετο, ῥᾳδίως ἂν ὑπὸ τῶν ἄλλων ἐκωλύετο. ταύτης δὲ τῆς ἀρχῆς ἀξιοῖ μόνος αὐτὸς 15. καθ' αὐτὸν ἄρχειν [28], καὶ μετὰ τῆς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ βουλῆς τὸν ἅπαντα χρόνον τῶν μεγίστων κύριος γενέσθαι· ὥστε ὑμῖν καθήκειν περὶ ταύτης τῆς ἀρχῆς ἀκριβεστέραν τὴν δοκιμασίαν, ἢ περὶ τῶν ἄλλων ἀρχῶν ποιεῖσθαι. εἰ δὲ μὴ, πῶς οἴεσθε τὸ 18. ἄλλο

26. καὶ μὲν δὴ] ſic dedi pro vulgari καὶ μηδὲν δή.

27. ἐβούλευσας] εβούλευσε, vel βούλευσε. Schott. TAYLOR.

ἐβούλευσας· ὥστε καὶ etc.] Ita diſtinguendum. *Schottus* coniicit ἐβούλευσε, vel βούλευσε. recte prius, modò addatur ν, ἐβούλευσεν. Vnde vero βούλευσε, Vir Doctiſſime, in Lingua Attica, et ſcriptore Proſaïco? Paulo ante, pro καὶ μηδὲν δὴ, recte *Stephanus*, καὶ μὲν δὴ, vt in qualibet pagina. idem mendum notaui Orat. XII. MARKLAND.

Dedi de meo ἐβούλευσεν ἄν.

28. ταύτης δὲ τῆς ἀρχῆς ἀξιοῖ — ἄρχειν,] Scribe, ταύτην τὴν ἀρχὴν ἄρχειν. Aeſchines contra Timarch p. 3. μηδὲ ἀρξάτω ἀρχὴν μηδεμίαν μηδέποτε. Vide ad Orat. praecedentem. Sequitur: μετὰ τῆς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ βουλῆς etc. quia Nouem Archontes (quorum Sex erant *Theſmothetae)* poſt annum finitum, et redditas magiſtratûs rationes, Areopagitis addebantur: quorum igitur numerus incertus erat. Vide Pollucem VIII, 10. p. 941. et Demoſth. Orat. II. in Ariſtogitonem. MARKLAND.

ἄλλο πλῆθος τῶν πολιτῶν διακείσεσθαι, ὅταν αἴσθωνται, ὃν προσῆκε δίκας τῶν ἡμαρτημένων διδόναι, τοῦτον ὑφ' ὑμῶν τοιαύτης ἀρχῆς ἠξιωμένον; καὶ φόνου δίκας δικάζοντα, ὃν ἔδει αὐτὸν ὑπὸ τῆς ἐν
21. Ἀρείῳ πάγῳ βουλῆς κρίνεσθαι; καὶ πρὸς τούτοις ἰδῶσιν ἐστεφανωμένον, καὶ ἐπικλήρων καὶ ὀρφανῶν κύριον γεγενημένον, ὧν ἐνίοις αὐτὸς, ὢν τοιοῦτος, τῆς ὀρφανίας αἴτιος γεγένηται; ἆρ' οὐκ οἴεσθε αὐτοὺς χαλεπῶς διακείσεσθαι, καὶ ὑμᾶς αὐτῶν αἰτίους
24. ἡγήσεσθαι, ὅταν γένωνται ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις [29], ἐν οἷς αὐτῶν πολλοὶ εἰς τὸ δεσμωτήριον ἀπήγοντο, καὶ ἄκριτοι ὑπὸ τούτων ἀπώλλυντο, καὶ φεύγειν τὴν σφετέραν αὐτῶν ἠναγκάζοντο; κἀκεῖνο προσενθυμηθῶσιν, ὅτι ὁ αὐτὸς οὗτος ἀνὴρ Θρασύβουλος αἴ-
27. τιος γεγένηται Λαοδάμαντά τε ἀποδοκιμασθῆναι, καὶ τοῦτον δοκιμασθῆναι· τοῦ μὲν κατήγορος γενόμενος, ὑπὲρ τούτου δὲ ἀπολογήσασθαι παρασκευασάμενος

29. καὶ ὑμᾶς αυτων αἰτίους ηγησασθαι, οταν γενωνται ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις, ἐν οἷς etc.] Lego: καὶ ὑμᾶς παντων αἰτίους ηγησεσθαι οσα εγενοντο ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις, ἐν οἷς etc. *et putaturos eſſe vobis imputari debere omnia* mala, *quae euenerunt iis temporibus, in quibus* etc. Praecedentia emendauit *Stephanus*, οὐκ pro οὖν, διακείσεσθαι pro διακεῖσθαι, et hoc loco ἡγήσεσθαι pro ἡγήσασθαι. MARKLAND.

In hoc loco emendando ſecutus ſum Stephanum. Pro illis ἐν ἐκείνοις malim legi ἐν ὁμοίοις ἐκείνοις, quod perinde dictum eſt, atque ſi dixiſſet ἐν χρόνοις ὁμοίοις ἐκείνων τῶν χρόνων, ἐν οἷς — *vbi deuenerint in tempora ſimilia illis temporibus, quibus* —

μενος [30], ὅπως [31] πρὸς τὴν πόλιν διακεῖσθαι· καὶ πόσων

30. παρασκευασάμενος] παρεσκευασμένος. SCAL.

31. ὅπως κ. τ. λ.] Schottus h. p. ὅπως πρὸς τὴν πόλιν διακεῖσθαι· καὶ πόσων αἴτιος αὐτῇ κακῶν γεγένηται, οις, (vel ῳ) πειθόμενοι πῶς ἂν οἴεσθε διαβληθῆναι; τοτε μὲν γὰρ ὑμᾶς ᾤοντο ὀργισθέντας Λαοδάμαντα αποδοκιμασαι, ἐὰν δὲ αὐτὸν νυν δοκιμάσητε κ. τ. λ. Scal. autem ſic ὅπως πρὸς τὴν πόλιν διακειται· καὶ πόσων αἴτιος αὐτῇ κακῶν γεγένηται, η πειθόμενοι πῶς ἂν οἴεσθε διαβληθῆναι· ὅτε μὲν γὰρ ὑμᾶς ᾤοντο ὀργισθέντας Λαοδάμαντα αποδοκιμασασθαι κ. τ. λ. Vterque aliquid vidit, ſed neuter lacunam, quae tamen eſt certiſſima. TAYLOR.

ὅπως πρὸς τὴν πόλιν διακεισθαι· καὶ πόσων αἴτιος αὐτῇ κακων γεγένηται, ἢ πειθόμενοι etc.] Corruptiſſimum hunc locum ita lego et diſtinguo: ὑπὲρ τȣτȣ δὲ ἀπολογήσασθαι παρασκευασάμενος, ὅπως πρὸς τὴν πόλιν διακειται, καὶ πόσων αἴτιος αὐτῇ καλων γεγένηται. ᾧ πειθόμενοι, πῶς ἂν οἴεσθε διαβληθῆναι; τοτε μὲν γὰρ ὑμᾶς ᾤοντο δικαιως ὀργισθέντας Λαοδάμαντα αποδοκιμασαι· ἐὰν δὲ τȣτον δοκιμάσητε, etc. *pro hoc vero* Euandro *apologiam facere paratus*, monſtrando, *quam bene erga rempublicam affectus ſit, et quot illi bonorum auctor extiterit. cui* Thraſybulo *ſi auſcultetis, quantam infamiam ſubituros eſſe vos exiſtimatis? tunc enim populus putabat vos Laodamanti merito iratos eum reieciſſe: ſi vero hunc* Euandrum nunc *adprobetis*, *certo ſcient vos inique de Laodamante ſtatuiſſe.* Pro κακῶν legi quoque poteſt ἀγαθῶν: quae voces in Libris centies commutantur. Poſt ᾤοντο addidi δικαίως, ex Ratione, et quia opponitur οὐ δικαίᾳ γνώμῃ (id eſt, ἀδίκως) in vltima parte ſententiae, quae huic ex aduerſo reſpondet. τȣτον δοκιμάσητε, pro αὐτὸν, verum pu-

πόσων αἴτιος αὐτῇ κακῶν γέγένηται, ἢ πειθόμε-
30. νοι πῶς ἂν οἴεσθε διαβληθῆναι· ὅτε μὲν γὰρ ὑμᾶς
ᾤοντο ὀργισθέντας Λαοδάμαντα ἀποδοκιμάσητε·
ἐὰν δὲ αὐτὸν δοκιμάσητε, εὖ εἴσονται, ὅτι οὐ δικαίᾳ
γνώμῃ περὶ αὐτοῦ [32] κέχρησθε. ἔστι δὲ τούτοις μὲν
πρὸς ὑμᾶς ἀγὼν, ὑμῖν δὲ πρὸς ἅπασαν τὴν πόλιν,
33. ἣ σκοπεῖ νυνὶ, τίνα ὑμεῖς γνώμην περὶ αὐτῆς ἕξετε.
καὶ μηδεὶς ὑμῶν ἡγείσθω με Λαοδάμαντι χαριζό-
μενον κατηγορεῖν Εὐάνδρου, ὅτι φίλος ὢν τυγχάνει,
ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῆς πόλεως προνοούμενον. ῥᾴδιον
36. δ' ἐξ αὐτοῦ τοῦ πράγματος μαθεῖν. Λαοδάμαντι
γὰρ συμφέρει τοῦτον δοκιμασθῆναι, (οὕτω [33] γὰρ ὑ-
μεῖς μάλιστα διαβληθήσεσθε, καὶ δόξετε ἀντὶ δη-
μοτικῶν ἀνθρώπων ὀλιγαρχικοὺς εἰς τὰς ἀρχὰς
καθιστάνειν) ὑμῖν δὲ, τόνδε ἀποδοκιμάσαι. δόξετε
39. γὰρ κἀκεῖνον δικαίως ἂν ἀποδοκιμάσαι· ἐὰν δὲ μη-
δὲ τόνδε, οὐδ' ἐκεῖνον δικαίως [34]. καίτοιγε αὐτὸν ἀ-
κούω

to. niſi malis, ἐὰν δὲ νῦν τόνδε δοκιμάσητε. *Schottus* quoque inſerit νῦν, propter praecedens τότε. ᾧ vel οἷς pro ἢ, τότε pro ὅτε, et ἀποδοκιμάσαι pro ἀποδοκιμάσητε, Idem quoque coniecerat. MARKLAND.

Lacunula ſic ferme farciatur παρεσκευασμένος, ὃν ἴστε (vel ἴσασι) πάντες ὅπως — deinde ſic lego cum aliis viris doctis ὅπως πρὸς τὴν πόλιν διάκειται, καὶ πόσων αἴτιος αὐτῇ κακῶν γεγένηται, ᾧ πειθόμενοι πῶς ἂν οἴεσθε διαβληθῆναι! τότε μὲν γὰρ — ἀποδοκιμάσαι, ἐὰν δ' αὖ τοῦτον δοκιμάσητε (Euandrum puta.)

32. αὐτοῦ] redit ad Laodamantem.

33. οὕτω] ſi hoc nempe fiat, vt Euandrum probetis.

34. ἐὰν δὲ —] ſin autem ne hunc quidem, Euan-

κούω λέξειν, ὡς οὐ περὶ αὐτοῦ μόνον ἡ δοκιμασία ἐςὶν, ἀλλὰ περὶ πάντων τῶν ἐν ἄςει μεινάντων· καὶ τοὺς ὅρκους καὶ τὰς συνθήκας ὑμᾶς ὑπομνήσειν, ὡς ἐκ τούτων προσληψόμενον αὐτὸν δοκιμαςὰς [35] τοὺς ἐν [42.] ἄςει.

drum puta, reprobabitis, etiam illum, Laodamantem puta, per nefas reprobaſſe videbimini. Integre ſic dixiſſet. ἐὰν δὲ μηδὲ τοῦτον (Euandrum) ἀποδοκιμάσητε, δόξετε καὶ ἐκεῖνον (Laodamantem) οὐ δικαίως ἀποδοκιμάσαι. Sic tacita cogitatione debet breuitas Lyſiae expleri et explicari.

35. δοκιμαςὰς] Interpres, *probandos etiam illos, qui in vrbe remanſerunt.* Sed vide, an δοκιμαςὴς non ſit ille, qui *examini ſubiiciatur*, vt voluit homo parum cautus, ſed qui iſti examini aut ſcrutationi praeficiatur. Profecto δοκιμαςὰς non hic locum habet, ſed quod perinde exaratur, δοκιμασίας. Nihil frequentius, quam vt T, apice ſuo euaneſcente, aut oculorum aciem fugiente pro I intelligatur. Hoc in *Heſychio* olim deſcribendo millies euenit. Nobis delibaſſe tantum ſufficiat. Ἰέρας σημεῖον. Iſtud erat Τέρας. † Ἰέρενα. ἁπαλά. Lege Τέρενα. Quidni enim? Infra in ſuo loco Τέρενα ἁπαλὰ, τρυφερά. † Ἰέττας, πατέρας. Falſum eſt. Τέττας repone. Nam in v. Τέττα, inquit id. Auctor, νεωτέρου πρὸς πρεσβύτερον τιμητικὴ προσφώνησις. Voluit ergo *Lyſias. Ad hanc orationem confugiet reus, ſc. Quaeſtionem non magis ad ſe pertinere, quam ad ceteros, qui in vrbe remanſerunt et eodem reatu tenebantur: (Iniquum igitur ſe ſolum in quaeſtionem venire) Sed nec ad ſe nec ad ceteros pertinere, nam ex lege* ἀμνηςίας *atque fide vtrinque de ea re data; qui domi remanebant ſub trigintauirali tyrannide* ad quaeſtionem de rebus praeteritis ſubeundam cogi non poterant. Vnde factum, vt accuſator in inferioribus ad ea refellenda ſe ſerio accingat.

ἄστει μείναντας. ἐγὼ δ' ὑπὲρ τοῦ πλήθους βραχέα
πρὸς αὐτὸν εἰπεῖν βούλομαι· ὅτι ὁ δῆμος οὐ τὴν αὐ-
τὴν γνώμην ἔχει περὶ πάντων τῶν ἐν ἄστει μεινάν-
των, ἀλλὰ περὶ μὲν τῶν τοιαῦτα [36] ἐξαμαρτανόν-
177.1 των, οἵαν ἐγώ φημι δεῖν [37], περὶ δὲ τῶν ἄλλων τὴν
ἐναντίαν [38]. τεκμήριον δέ. οὐ γὰρ ἐλάττους τούτων [39]
ἢ πό-

Διὰ μέν γε τοὺς πολλοὺς ἐξαμαρτόντας τὰς δοκιμασίας εἶναι ἐψηφίσαντο· διὰ δὲ τοὺς μηδὲν τοιοῦτον πράξαντας συνθήκας ἐποιήσαντο τοιαύτας κ. τ. λ. Scriptum igitur fortaſſe ad h. m. Καὶ τοὺς ὅρκους καὶ τὰς συνθήκας ὑμᾶς ὑπομνήσειν, ὥσπερ τούτων προσληψομένων ἄνευ δοκιμασίας τοὺς ἐν ἄστει μείναντας. TAYLOR.

προσληψόμενον αὐτὸν δοκιμαστὰς τοὺς ἐν ἄστει μείναντας] Lego: προσληψόμενον αὐτὸν, δοκιμασθέντας τοὺς ἐν ἄστει μείναντας· *et ex his aſſumpturum eſſe, illos, qui in vrbe remanſerunt, adprobatos fuiſſe*; et ideo vlteriori examine iam non opus eſſe. Propius videbitur δοκιμαστέους, *adprobandos eſſe*, adprobari debere. vide ſequentia. MARKLAND.

Bene habet δοκιμαστὰς, plenaque et plana ſunt h. l. omnia. quaſi propterea Euander omnes, qui ſub xxx in vrbe manſerunt, neque exſulatum ierunt, adepturus eſſet probatores ſui, calculumque eorum ea ſola de cauſa laturus.

36. τοιαῦτα] qualia ego Euandrum aio ſub tyrannis peccaſſe.

37. οἵαν ἐγώ φημι δεῖν] ſcil. excludendos eos honoribus eſſe.

38. τὴν ἐναντίαν] admittendos ad honores eſſe.

39. τούτων] deſignat eos, qui obtinentibus tyrannis, quamquam cum illis haud facerent, tamen in vrbe manſerant.

ἡ πόλις τετίμηκε τῶν ἐπὶ Φυλὴν ἐλθόντων [39 b.], καὶ τὸν Πειραιᾶ καταλαβόντων. εἰκότως. τοὺς μὲν 3.
γὰρ [40] ἴσασιν ὁποῖοί τινες ἐν δημοκρατίᾳ μόνῃ γεγένηνται, ὁποῖοι δ' ἂν τινες ἐν ὀλιγαρχίᾳ γένοιντο, οὔπω πεῖραν εἰλήφασι· παρὰ δὲ τούτων [41] ἑκατέρας [42] τῆς πολιτείας ἱκανὴν βάσανον ἔχουσιν, ὥστ' εἰκότως πιστεύειν. καὶ ἡγοῦνταί γε, διὰ μὲν τοὺς τοι- 6.
ούτους [43] τοὺς συλληφθέντας [44] τότε ἀποθανεῖν, διὰ

δὲ τοὺς

39 b. τετίμηκε τῶν ἐπὶ Φυλὴν ἐλθόντων.] Forte, οὐκ ἐλάττους τούτων ἡ πόλις τετίμηκεν, ἢ τῶν ἐπὶ Φυλὴν ἐλθόντων: vt vitetur Ambiguum. MARKLAND.

40. τοὺς μὲν γὰρ] exſules, qui per Piraeeum in patriam redierunt.

41. τούτων] rurſus ad eosdem redit, ad quos prius τούτων, quod modo dixi, redibat. Scil. qui cum in vrbe manſiſſent, exſiliique moleſtias non participaſſent, ſeparata tamen ab oligarchicis habuerant ſua ſtudia, neque operam iis in perdenda republica nauarant, ſed quietos ſe tenuerant.

42. ἑκατέρας] tam eius, quae in libera rep. fuit, quam quae ſub tyrannis.

43. διὰ μὲν τοὺς τοιούτους συλληφθέντας, τότε ἀποθανεῖν, etc.] Lege: διὰ μὲν τούτους, τοὺς συλληφθέντας τότε ἀποθανεῖν· διὰ δὲ τοὺς ἄλλους, τοὺς συλληφθέντας ἐκφυγεῖν: non ἐκφεύγειν. *et exiſtimant, hos in cauſa fuiſſe, vt* ciues *comprehenſi tunc morerentur: illos vero, vt comprehenſi effugerent.* Mox, recte *Stephanus* ὃ ἄλογον pro τό. Paulo poſt pro ὑπὲρ αὐτῶν ſcribe αὑτῶν. MARKLAND.

44. τοιούτους] qualis eſt Euander, homo oligarchicus, dominationi paucorum ſtudens, cum quibus ipſe poſ-

δὲ τοὺς ἄλλους τοὺς συλληφθέντας ἐκφεύγειν [45]. ἐπεὶ εἴ γε τὴν αὐτὴν γνώμην ἅπαντες ἔσχον, οὔτ᾽ ἂν φυγὴ, οὔτ᾽ ἂν κάθοδος, οὔτ᾽ ἄλλο οὐδὲν ἂν τῶν γεγενημένων τῇ
9. πόλει συνέβη. ἀλλὰ, * καίτοι [46] ἄλογον δοκεῖ εἶναι παρά τισιν, ὅπως ποτὲ πολλοὶ ὄντες ὑπ᾽ ὀλίγων τῶν ἐν Πειραιεῖ ἡττήθησαν, οὐδαμόθεν ἄλλοθεν ἢ ἐκ τῆς τούτων προνοίας γεγένηται. οὗτοι γὰρ εἵλοντο με-

ſit libertatem ciuium opprimere, et reliquis velut mancipiis imperitare.

44. συλληφθέντας] Male pungitur in editis. Tu mecum. διὰ τοὺς τοιούτους, συλληφθέντας τότε ἀποθανεῖν· διὰ δὲ τοὺς ἄλλους, τοὺς συλληφθέντας ἐκφεύγειν. TAYLOR.

τοὺς συλληφθέντας τότε] articulum, quo vulgatae carent, addidi.

45. τοὺς συλληφθέντας ἐκφεύγειν] pone articulum videtur οὐ addendum. opponuntur enim inter ſe οἱ τότε συλληφθέντες tunc a tyrannis comprehenſi, et οἱ τότε οὐ συλληφθέντες, tum non comprehenſi. Illi neci dati ſunt, hi auffugerunt, et ſic peſtem deuitarunt ſibi decretam. Malim quoque διὰ τούτους τοὺς ἄλλους, τοὺς οὐ συλληφθέντας. propter hos, (qui manſerunt in vrbe) reliquos, qui non fuiſſent comprehenſi, ſupplicium effugiſſe.

46. τὸ] Reſtitue ad mentem Stephani, ἀλλὰ καὶ ὃ ἄλογον δοκεῖ εἶναι — οὐδαμόθεν (οὐδαμῆθεν. *Ald.*) ἄλλοθεν ἢ ἐκ τῆς τούτων προνοίας γεγένηται. TAYLOR.

Vulgati libri, in iisque Stephanicus ipſe, dant καὶ τὸ ἄλογον. vnde καίτοι ἄλογον effeci. Tayloro autem placuerat, Stephani coniecturam, a Stephano in margine propoſitam, in texto ſuo exhibere, ſcil. καὶ ὃ ἄλογον. quod vocabulum h. l. tantundem valet atque ἀσυλλόγιστον, quod exputari ratiocinando nequit.

το μετὰ τῶν κατελθόντων πολιτεύεσθαι μᾶλλον,
ἢ μετὰ τῶν τριάκοντα Λακεδαιμονίοις δουλεύειν. τοι- 12.
γάρτοι ἀντὶ τούτων αὐτοὺς ὁ δῆμος ταῖς μεγίσταις τι-
μαῖς τετίμηκεν, ἱππαρχεῖν καὶ στρατηγεῖν καὶ
πρεσβεύειν ὑπὲρ αὐτῶν αἱρούμενοι· καὶ οὐδέποτε αὐ-
τοῖς μετεμέλησε. καὶ διὰ μέν γε τοὺς πολλοὺς[47] ἐξα-
μαρτόντας, τὰς δοκιμασίας εἶναι ἐψηφίσαντο· διὰ 15.
δὲ τοὺς μηδὲν τοιοῦτον πράξαντας, τὰς συνθήκας
ἐποιήσαντο τοιαύτας[48], οἵας ἐγὼ ὑπὲρ τοῦ δήμου ἀ-
ποκρίνομαι. ὑμέτερον δὴ ἔργον ἐστὶν, ὦ ἄνδρες βου-
λευταὶ, σκέψασθαι, ποτέρῳ ἂν πειθόμενοι περὶ 18.
τῆς δοκιμασίας ταύτης, ἄμεινον βουλεύσαισθε· πό-

τερον

47. τοὺς πολλοὺς] malim τοὺς πολλὰ *multorum criminum reos.* opponuntur enim τοῖς μηδὲν τοιοῦτον πράξασιν, *iis, qui nihil tale deliquere.*

48. τὰς συνθήκας ἐποιήσαντο τοιαύτας, οἵας ἐγὼ etc.] Opinor: ἐποιήσαντο ταύτας. Οὕτως ἐγὼ ὑπὲρ τοῦ δήμου ἀποκρίνομαι. Haec vltima dependent a praecedentibus, in quibus dixerat, *Ego vero nomine Populi paucis huic reſpondebo:* quod deinde vſque ad hunc locum facit, et cauſas reddit *Iuriſiurandi* et *Conuentionis*, (quibus fidebat Euander) et oſtendit iſta nihil illi profutura in hoc negotio. his abſolutis, concludit, *Hoc modo Ego pro Populo reſpondeo.* poſt quod ad Iudices Orationem conuertit. MARKLAND.

Nolim equidem affirmare, Lyſiam ſic, vt ſtatim dicam, ſcripſiſſe. Exibit tamen ſententia ſaltim tolerabilis, ſi ſic legatur. ἐποιήσαντο. τοιαῦτα τούτοις ἐγὼ μὲν ὑπὲρ τοῦ δήμου — In hunc ferme modum ego pro populo his (Euandro eiusque patronis cauſae) reſpondeo. ὑμέτερον δὲ ἔργον ἐστὶ veſtrum autem nunc eſt —

τερον ἐμοὶ, ἢ Θρασυβούλῳ, ὃς αὐτῷ ἀπολογήσεται[49]. περὶ μὲν οὖν ἐμοῦ, ἢ τοῦ πατρὸς, ἢ τῶν προγόνων, οὐδὲν οὗτος εἰπεῖν ἕξει εἰς μισοδημίαν. οὔτε
21. γὰρ[50], ὡς ὀλιγαρχίας μετέσχον (ὕστερον γὰρ τῶν χρόνων τούτων ἀνὴρ εἶναι ἐδοκιμάσθην) οὔθ᾽ ὡς ὁ πατήρ. πρὸ γὰρ τῶν στάσεων πολὺ ἐν Σικελίᾳ ἄρχων ἐτελεύτησεν. * οὔθ᾽ ὡς[51] οἱ πρόγονοι ὑπὸ τοῖς τυράννοις ἐγένοντο. στασιάζοντες γὰρ πρὸς αὐτοὺς
24. τὸν ἅπαντα χρόνον διετέλεσαν. ἀλλὰ μὲν[52] δὴ οὐδὲ τὴν οὐσίαν ἡμᾶς ἐν τῷ πολέμῳ φήσει κτήσασθαι, εἰς δὲ τὴν πόλιν οὐδὲν ἀνηλωκέναι. πᾶν γὰρ[53] τοὐναντίον, ἐν εἰρήνῃ μὲν ὀγδοηκοντατάλαντος ἡμῶν ὁ οἶκος ἐγένετο, εἰς δὲ τὴν τῆς πόλεως σωτηρίαν ἐν τῷ
27. πολέμῳ ἅπας ἀνηλώθη. ἐγὼ δὲ περὶ τούτου τρία ἔχω εἰπεῖν τηλικαῦτα τὸ μέγεθος, ὥσθ᾽ ἄξιον εἶναι ἕκαστον ἔργον θανάτου. πρῶτον μὲν, ὅτι τὴν ἐν Βοιωτοῖς πολιτείαν, χρήματα λαβὼν, μετέστησε, καὶ τῆς συμμαχίας ἡμᾶς ταύτης ἀπεστέρησεν· ἔπει-
30. τα, ὅτι τὰς ναῦς προὔδωκε, καὶ τὴν πόλιν περὶ σω-

49. ὃς αὐτῷ ἀπολογήσεται] ἀπολογεῖσθαί τινι eſt ad aliquem, vel coram aliquo ſeſe purgare. quod ab h. l. eſt alienum. Quare aut αὐτοῦ aut αὐτῶν ὑπεραπολογήσεται leg. eſſe ſuſpicor, in ſingulari, ſi ſolus Euander, in plurali, ſi vna cum eo ſodales et conſortes cauſae deſignantur. Neſcio, etiam an pro ὃς leg. ſit ὅταν.

50. οὔτε γὰρ] ſcil. εἰπεῖν ἕξει.

51. οὔθ᾽ ὡς] ſic dedi de meo, pro vulgari οὐδ᾽ ὡς.

52. ἀλλὰ μὲν δὴ] mallem ἀλλὰ γὰρ δή.

53. πᾶν γὰρ] ſic dedi, auctore Stephano, pro vulgari πάντα γάρ.

τηρίας βουλεύεσθαι πεποίηκεν· ἔπειτα, ὅτι παρὰ τῶν αἰχμαλώτων, οὓς αὐτὸς ἀπώλεσε, τριάκοντα μνᾶς ἐσυκοφάντησεν· οὐ φάσκων αὐτοὺς λύσεσθαι, εἰ μὴ τοῦτο αὐτῷ παρὰ σφῶν αὐτῶν παράσχοιεν.
συνειδότες οὖν ἡμῶν ἑκατέρων[54] τὸν βίον, πρὸς ταῦ- 33.
τα βουλεύεσθε, ὁποτέρῳ χρὴ πιστεύειν περὶ τῆς Εὐάνδρου δοκιμασίας, καὶ οὕτως οὐκ ἐξαμαρτήσεσθε.

ΛΥΣΙΟΥ

ΚΑΤΑ ΕΠΙΚΡΑΤΟΥΣ[1] ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΜΠΡΕΣΒΕΥΤΩΝ ΕΠΙΛΟΓΟΣ[2].

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Epilogus ſiue δευτερολογία *accuſationis, quae Epicratem et Socios male geſtae Legationis reos ſiſtebat.*

Κατηγόρηται μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, Ἐπικράτους ἱκανὰ καὶ τῶν συμπρεσβευτῶν· ἐνθυμεῖσθαι

54. ἑκατέρων] malim ἑκατέρῳ.

1. Ἐπικράτους] Pro omni labore erit conſulere, quae vir eruditiſſimus *H. Valeſius* de hoc Epicrate congeſſit in *Notis ad Harpocr.* p. 287. Nam ad hunc Epicratem referre non dubito, quae habent *Demoſth. Athenaeus* aliique in eo loco adducti. TAYLOR.

2. Ἐπίλογος] Loco τοῦ ἐπίλογος Codd. *Ald.* et *Vaticanus* (Vid. *Ryck. Catalog.* ineditum *Manuſcriptorum*

42. σθαι δὲ χρὴ, ὅτι πολλάκις ἠκέσατε τέτων λεγόντων, ὁπότε βέλοιντο τινὰ ἀδίκως ἀπολέσαι, ὅτι, εἰ μὴ καταψηφιεῖσθε ὧν αὐτοὶ κελεύεσιν, ὑπολείψει [3] ὑμᾶς ἡ μισθοφορά. καὶ νῦν ἐδὲν ἧττον τοσέ-
178.1. τον ἐνδεῖ [4], ὥστε τὸ μὲν πλῆθος [5] καὶ ἡ αἰσχύνη ἡ

lib. Graec. Biblioth. Vatic. in bibliotheca Regia Cantab.) habent ὡς Θεόδωρος. Antiquior procul dubio fuit Criticus, qui *Lyſiae* opera recenſuit, ſiue fuit ille *Theodorus Byzantius*, a *Platone* et *Dionyſ. Halic.* memoratus, et qui contra Thraſybulum et Andocidem noſtro aetate ſupparis quaedam ſcripſit, vt teſtatur *Suid.* ſiue alius iunior aliquot ſaeculis, Rhetor *Gadarenſis*, quem Rhodi audiuit Tiberius Imper. Nam ille in rebus et vocibus Rhetoricis Criticus. Praeter enim tractatum, quem ſcripſit περὶ ῥητόρων δυνάμεως, ita de eo *Theo* in *Progymnaſm.* Ερμαγόρας μὲν αὐτὴν (i. e. θέσιν) Κρινόμενον προσηγόρευκεν, Θεόδωρος δὲ ὁ Γαδαρεὺς Κεφάλαιον ἐν ὑποθέσει. TAYLOR.

3. ὑπολείψει] malim ἐπιλείψει.

4. ἐνδεῖ] ſubaudi τῇ μισθοφορᾷ.

5. ὥστε κ. τ. λ.] Legit Schottus, ὥστε τὸ μὲν πένθος, καὶ ἡ αἰσχύνη ἡ διὰ τέτων υμὶν γίγνεται, ἡ δ' ὠφέλεια τέτοις. TAYLOR.

τὸ μὲν πληθος καὶ ἡ αἰσχύνη — ἡμῖν γίνεται, etc.] *Schottus* legit πενθος pro πληθος. minus recte ad ſenſum, ſi proprietatem Graecae Linguae ſpectes. πένθος enim Noſtro et caeteris ſcriptoribus proſaicis fere eſt *luctus* ob *mortem* alicuius, vel inſignem aliquam calamitatem, morti paene aequandam: hic vero agitur de *dedecore ex corruptis iudiciis*, et *largitionibus* pecuniariis, et παραπρεσβεία: quibus multo melius videretur conuenire τὸ ὄνειδος καὶ ἡ αἰσχύνη, *opprobrium et pudor*,

ἡ διὰ τούτων [6] ἡμῖν γίγνεται, ἡ δ' ὠφέλεια τούτοις. πεπείρανται γὰρ, ὅτι, ὁπότε ἂν οὗτοι καὶ οἱ τούτων λόγοι δοκῶσιν αἴτιοι εἶναι, ψηφιεῖσθαι [7] ὑμᾶς παρὰ τὸ δίκαιον, ῥᾳδίως παρὰ τῶν ἀδικούν- 3.
των χρήματα λαμβάνουσι. καίτοι τίνα χρὴ ἐλπίδα ἔχειν σωτηρίας, ὁπόταν ἐν χρήμασιν ᾖ καὶ σωθῆναι τῇ πόλει καὶ μή [8]; ταῦτα δὲ οὗτοι, φύλακες ὑφ' ὑμῶν καταστάντες, οἱ [9] τῶν ἀδικούντων κολασαὶ, κλέπτωσί τε καὶ καταδωροδοκῶσι; καὶ οὐ νῦν 6.
πρῶτον ὤφθησαν ἀδικοῦντες, ἀλλὰ καὶ πρότερον ἤδη δώρων ἐκρίθησαν. καὶ ὑμῖν ἔχω ἐπικαλέσαι, ὅ-

τιτοῦ

niſi a recepta lectione nimis recederet. Rectius Idem pro ἡμῖν legit ὑμῖν. MARKLAND.

Non placent virorum doctorum coniecturae. neque tamen, quae afferam, meliora ſunt. Num μῖσος. Sed nimium hoc a veſtigiis vulgatae abit. An βλάβος. pro ἡ βλάβη.

6. διὰ τούτων] Si τούτων neutrum eſt, et ἔργων, vel ἐπιτηδευμάτων ſubauditur, malim ἀπὸ τούτων. Sin autem maſculinum eſt, melius conueniat διὰ τούτους.

7. ψηφιεῖσθαι] malim τοῦ ψηφίζεσθαι.

8. ὁπόταν ἐν χρήμασιν ᾖ καὶ σωθῆναι τῇ πόλει, καὶ μή;] Verius puto σωθῆναι τὴν πόλιν, *quae vero ſpes ſalutis reliqua eſt, quando ex pecunia* ſolùm, non ex Virtute et Moribus, *vel incolumitas vel interitus Reipublicae dependet?* Egregia γνώμη, et Politicis omnibus notatu digna. MARKLAND.

9. οὗτοι φύλακες ὑφ' ὑμῶν καταστάντες, οἱ τῶν ἀδ. κ.] malim οὗτοι, οἱ φύλακες ὑ. ὑ. καταστάντες, καὶ τῶν ἀδ. κ.

τι τοῦ αὐτοῦ ἀδικήματος ὀνομάσαντος [10] μὲν κατε-
ψηφίσασθε, τούτου δὲ ἀπεψηφίσασθε, τοῦ ἀνδρὸς
9. ἁπάντων κατηγορούντων [11], καὶ τῶν αὐτῶν κατα-

Eee 5 μαρ-

10. ὀνομάσαντος] Ονομασανδρου ex ingenio procudit Stephanus, de quo in Antiquorum monumentis nihil quidquam reperio. Verumtamen adripuit iſtud Schottus, atque etiam mutauit ὅτι τοῦ αὐτοῦ in ει οτου, fortaſſe non ſine gratia, ſi totum denique ita reformaueris, ὑμῖν ἔχω ἐπικαλέσαι, ει οτου ἀδικήματος Ονομασανδρου κατεψηφίσασθε, τούτου δη αποψηφισεσθε. TAYLOR.

Οτι — ὀνομάσαντος μὲν κατεψηφίσασθε, τούτου δὲ απεψηφισασθε etc.] *Quod illum condemnaſtis, hunc vero abſoluiſtis* etc. Non conuenit cum veritate. *nondum* enim hunc Epicratem *abſoluerant*, pendente adhuc cauſa. Lege: ει — κατεψηφίσασθε, τούτου δὲ αποψηφισεσθε, vel αποψηφισησθε etc. *ſi Onomaſandrum* iam *condemnaſtis, hunc vero abſolueritis:* Ονομασάνδρου enim pro ὀνομάσαντος legit *Stephanus*. certe latet Proprium nomen ſub iſta voce. Cum liberae ſint in huiuſmodi rebus incertiſſimis coniecturae, tentaui, εἰ, τοῦ αὐτοῦ ἀδικήματος ὄντος, Μνάσωνος μὲν κατεψηφίσασθε, etc. notus Μνάσων iſte Actor. XXI, 16. et Μνάσων ὁ Φωκεὺς apud Aeſchinem περὶ Παραπρ. p. 47. MARKLAND.

11. τοῦ ἀνδρὸς ἁπάντων κατηγορούντων] Bellule Schottus, τοῦ αυτου ἀνδρὸς αμφοιν κατηγορουντος. Et profecto αὐτοῦ agnoſcit Cod. *Steph.* κατηγορουντος *Coiſl.* TAYLOR.

τοῦ ἀνδρὸς ἁπάντων κατηγορούντων, etc.] Forte: τούτου δὲ ἀπεψηφίσεσθε τοῦ ἀνδρὸς, τῶν αὐτῶν ἁπάντων κατηγορούντων, καὶ τῶν αὐτῶν καταμαρτυρούντων· οἱ οὐχ etc. Fauet MS. qui habet τοῦ αὐτοῦ ἀνδρὸς ἁ-

μαρτυρούντων, οἳ οὐχ ἑτέρων ἤκουσαν, αὐτοὶ δὲ ἦσαν οἱ περὶ τῶν χρημάτων καὶ τῶν δώρων πρὸς τούτους πράττοντες. καίτοι τοῦτο ἅπαντες ἐπίστασθε[12], ὅτι οὐχ ὅταν τοὺς μὴ δυναμένους λέγειν κολάζητε, τότε ἔσται παράδειγμα τοῦ μὴ ὑμᾶς ἀδικεῖν, ἀλλ' 12.
ὁπόταν παρὰ τῶν δυναμένων[13] δίκην λαμβάνητε, τότε πάντες παύσονται ἐπιχειροῦντες εἰς ὑμᾶς ἐξαμαρτάνειν. νῦν δ' ἀσφαλῶς αὐτοῖς ἔχει τὰ ὑμέτερα κλέπτειν. ἂν μὲν γὰρ λάθωσιν, ἀδεῶς αὐτοῖς 15.
ἔξεστι χρῆσθαι· ἂν δὲ ὀφθῶσιν, ἢ μέρει τῶν ἀδικημάτων τὸν κίνδυνον ἐξεπρίαντο, ἢ εἰς ἀγῶνα κατασάν-

πάντων etc. *iisdem omnibus accuſantibus, et iiſdem teſtimonium contra eum dicentibus*; ſcil. *iiſdem*, qui Onomaſandrum vel Mnaſona accuſarunt, eiuſdem criminis reum. *Sckottus* legit τοῦ αὐτοῦ ἀνδρὸς ἀμφοῖν κατηγοροῦντος; *idem cum ſit vtriuſque accuſator.* non vere. *plures* enim erant vtriuſque accuſatores, non *vnus* tantum. vnde infra dicit, *amicos Epicratis* δεήσεσθαι τῶν κατηγορων: et, ἡμῶν, ολιγων ὄντων, de iiſdem *accuſatoribus* loquens. ergo non κατηγοροῦντος. MARKLAND.

12. καίτοι τοῦτο πάντες ἐπίστασθε, ὅτι οὐχ ὅταν etc.] Hanc ſententiam paene αὐτολεξεὶ tranſtulit in Orat. XXX. contra Nicomachum: ἐπίστασθε δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὅτι παράδειγμα τοῖς ἄλλοις etc. niſi quod hic ſit παρὰ τῶν δυναμένων, (ſc. λέγειν) quod illic ad plenum effertur, παρὰ τῶν δυναμένων λέγειν. Rarius hoc facit Noſter iiſdem verbis: ſaepius Demoſthenes. MARKLAND.

13. δυναμένων] ſubaudi λέγειν, quod e proximis ſuperioribus facile repetatur. Confer. p. 185. 31. vbi locus hic paene iiſdem verbis iteratur.

ταστάντες, τῇ αὐτῶν δυνάμει ἐσώθησαν· νῦν τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, παράδειγμα ποιήσετε τοῖς
18. ἄλλοις, δικαίοις εἶναι, παρὰ τούτων δίκην λαβόντες.
ἥκουσι δὲ πάντες οἱ τὰ τῆς πόλεως πράττοντες, οὐχ ἡμῶν ἀκροασόμενοι, ἀλλ' ὑμᾶς εἰσόμενοι ἥντινα γνώμην περὶ τῶν ἀδικούντων ἕξετε. ὥστ' εἰ μὲν ἀποψηφιεῖσθε τούτων, οὐδὲν δεινὸν δόξει αὐτοῖς εἶναι ὑμᾶς
21. ἐξαπατήσαντας ἐκ τῶν ὑμετέρων ὠφελεῖσθαι· ἐὰν δὲ καταψηφισάμενοι, θανάτου τιμήσητε, τῇ αὐτῇ ψήφῳ τούς τε ἄλλους κοσμιωτέρους ποιήσετε, ἢ νῦν εἰσι, καὶ παρὰ τούτων δίκην εἰληφότες ἔσεσθε.
ἡγοῦμαι δ', ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οὐδ' εἰ μὴ προθέντες
24. αὐτοὺς εἰς κρίσιν [14], ἢ ἀπολογουμένων μὴ ἐθελήσαντες ἀκοῦσαι, καταψηφισάμενοι [15], τῶν ἐσχάτων τιμήσαιτε, οὐκ ἂν ἀκρίτους αὐτοὺς ἀπολωλέναι, ἀλλὰ τὴν προσήκουσαν δίκην δεδωκέναι. οὐ γὰρ οὗτοι ἄκριτοί εἰσι, περὶ ὧν ἂν ὑμεῖς, εἰδότες τὰ πραχθέν-
27. τα, ψηφίσησθε, ἀλλ' εἴ τινες ἂν [16], ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν διαβληθέντες περὶ ὧν ὑμεῖς μὴ ἴστε, ἀκροάσεως μὴ τύχωσι. τούτων δὲ τὰ μὲν πράγματα κατηγορεῖ, ἡμεῖς δὲ καταμαρτυροῦμεν. καὶ οὐ τοῦτο δέ-

δοικα

14. *προθέντες αὐτοὺς εἰς κρίσιν*] aut *προθέντες αὐτοῖς κρίσιν* leg. et profecto *εἰς* deeſt Vindobonenſi. aut potius *προσέντες* (admittentes) *αὐτοὺς εἰς κρίσιν*.

15. *καταψηφισάμενοι* ſolum dedi, ſine *καὶ*, quod vulgatae praeponunt.

16. *εἴ τινες*] *οἵτινες*. Codd. *Steph.* et *Coisl.* Ἐὰν δὲ γράφηται *εἴ τινες*, ἴσως δεῖ ἀπεῖναι τὸ ἄν. Steph. TAYL. *εἴ τινες ἂν*] Reſtitue ex MS. *οἵτινες*. MARKLAND.

δοικα, ὡς, ἐὰν ἀκροᾶσθε αὐτῶν, ἀποψηφιεῖσθε·
ἀλλ' οὐκ ἂν ἡγοῦμαι αὐτοὺς δίκην ἀξίαν δεδωκέναι, εἰ 30
ἀκροασάμενοι αὐτῶν καταψηφίσαισθε. πῶς γὰρ[17],
ὦ ἄνδρες δικασταὶ, οἷς οὐδὲ ταῦτα καὶ ὑμῖν συμφέ-
ρει; οὗτοι μὲν γὰρ ἐν τῷ πολέμῳ, ἐκ πενήτων πλού-
σιοι γεγόνασιν ἐκ τῶν ὑμετέρων· ὑμεῖς δὲ, διὰ τού- 33
τους πένητες. καίτοι οὐ ταῦτα ἀγαθῶν δημαγωγῶν
ἐστὶ, τὰ ὑμέτερα ἐν ταῖς ὑμετέραις συμφοραῖς λαμ-
βάνειν, ἀλλὰ τὰ ἑαυτῶν ὑμῖν διδόναι. καὶ γάρτοι
εἰς τοσοῦτον ἥκομεν, ὥσθ' οἱ πρότερον ἐν τῇ εἰρήνῃ
οὐδὲ σφᾶς αὐτοὺς ἐδύναντο τρέφειν, νῦν ὑμῖν εἰσφο- 36
ρὰν[18] εἰσφέρουσι καὶ χορηγοῦσι, καὶ οἰκίας μεγά-
λας οἰκοῦσι. καίτοι ἑτέροις ὑμῶν ἐστιν, ὅτε τὰ πα-
τρῷα[19] κεκτημένοις ταῦτα ποιοῦσιν ἐφθονεῖτε. νῦν
δ' οὕτως ἡ πόλις διάκειται, ὥστε οὐκέτι ὧν οὗτοι
κλέπτουσιν ὀργίζεσθε, ἀλλ' ὧν αὐτοὶ λαμβάνετε[20] 39
χάριν ἴστε, ὥσπερ ὑμεῖς τὰ τούτων μισθοφοροῦντες,
ἀλλ' οὐ τούτων τὰ ὑμέτερα κλεπτόντων. τὸ δὲ πάν-
των ὑπερφυέστατον, ὅτι ἐν μὲν τοῖς ἰδίοις ἀδικούμενοι
δακρύουσι καὶ ἐλεεινοί εἰσιν, ἐν δὲ τοῖς δημοσίοις, οἱ
μὲν ἀδικοῦντες, ἐλεεινοὶ, ὑμεῖς δ' οἱ ἀδικούμενοι, ἐλε- 42
εῖτε. καὶ νῦν ἴσως ποιήσουσιν ἅπερ καὶ πρότερον ἤ-
σαν εἰθισμένοι, καὶ δημόται καὶ φίλοι, κλαίοντες

ἐξαι-

17. πῶς γὰρ] ſubaudi a communi δῶεν ἂν δίκην ἀξίαν.

18. εἰσφορὰν] malim in plurali εἰσφοράς.

19. τὰ πατρῷα] num μεγάλα aut λαμπρὰ τὰ π.

20. ὧν αὐτοὶ λαμβάνετε] aut ante ὧν collocandum eſt pronomen αὐτοὶ, aut pone λαμβάνετε.

ἐξαιτεῖσθαι αὐτοὺς παρ' ὑμῶν [21]. ἐγὼ δ' οὕτως ἀξιῶ γενέσθαι· εἰ μὲν ἀδικεῖν τούτους μηδὲν νομίζουσιν,
179.1. ἀποδείξαντας [22] ὡς ψευδῆ τὰ κατηγορημένα, οὕτω πείθειν ὑμᾶς ἀποψηφίσασθαι· εἰ δὲ νομίσαντες ἀδικεῖν [23] αἰτήσονται, δῆλον, ὅτι τοῖς ἀδικοῦσιν
3. εὐνούστεροί εἰσιν, ἢ ὑμῖν τοῖς ἀδικουμένοις· ὥστε [24] οὐ χάριν-

21. κλαίοντες ἐξαιτεῖσθαι] Videtur legendum ἐξαιτήσονται, vt mox αἰτήσονται. niſi exciderit vox πειράσονται. MARKLAND.

Si nihil hic deeſt, aptus erit infinitiuus ἐξαιτεῖσθαι ab εἰθισμένοι εἰσὶ. vt ſit ſuperenarratio. videtur tamen potius ζητήσουσιν aut σπουδάσουσιν, aut tale quid deeſſe.

22. ἀποδείξαντες] Lege ἀποδείξαντας. TAYLOR. Et ſic dedi, accuſatiuum pro nominatiuo.

23. εἰ δὲ νομίσαντες ἀδικεῖν etc.] Potius νομίζοντες: vt paulo ante νομίζουσιν dixit, non ἐνόμισαν. MARKL.

24. τοῖς ἀδικουμένοις· ἴσως τε οὐ χάριτος etc.] Lege, τοῖς ἀδικουμένοις· ὥστε οὐ χάριτος ἄξιον τυχεῖν etc. Vltimae duae literae vocis praecedentis, ις, adhaeſerunt particulae ως; vnde natum ισως. Sequitur, ἀλλὰ τιμωρίας, ὁπόταν ὑμεῖς δύνησθε. Mallem, ὅπου ἂν, vel ὁποίαν ἂν ὑμεῖς δύνησθε, *vbicumque*, quacumque de cauſa, vel, *qualemcumque vos potueritis*. Mox, ὅπου παρεμπίπτομεν· videtur eſſe vox Forenſis παραπίπτειν, et ſignificare, *mutare partes*, cauſam priorem deſerere, et factis praeuaricari. Demoſthenes Orat. I. in Stephanum: ὅταν γὰρ τῷ δούλῳ συνδικῇ τὸν ἀδελφὸν ἀτιμῶν, καὶ παραπεπτωκὼς θαυμάζῃ τούτους, ὑφ' ὧν αὐτῷ θαυμάζεσθαι προσῆκε, τιν' ἔχει δικαίαν ταῦθ' ὑποψίαν. loquitur ibi Apollodorus, qui cauſam dicit, de fratre ſuo Paſicle, qui ſe adiunxerat Apollodori aduerſario Phormioni, olim ſeruo patris eorum. Et ad

χάριτος ἄξιοι τυχεῖν, ἀλλὰ τιμωρίας, ὁπόταν ὑμεῖς δύνησθε [25]. ἔτι δὲ τοὺς αὐτοὺς ἡγεῖσθαι χρὴ καὶ τῶν κατηγόρων σφόδρα δεήσεσθαι, νομίζοντας πολὺ ἂν θᾶττον παρ᾽ ἡμῶν ὀλίγων ὄντων ταύτην τὴν χάριν λαμβάνειν, ἢ παρ᾽ ὑμῶν· * ἔστι δὲ [26] ῥᾷον 6. ἄλλους τινὰς τὰ ὑμέτερα καταχαρίζεσθαι, ἢ ὑμᾶς αὐτούς γε. ἡμεῖς μὲν τοίνυν οὐκ ἠθελήσαμεν προδοῦναι, ἀξιοῦμεν δὲ μηδ᾽ ὑμᾶς· ἐνθυμουμένους, ὅτι σφόδρ᾽ ἂν ἡμῖν ὠργίζεσθε, καὶ ἐτιμωρεῖσθε ὅπου παρεπίπτομεν [27], ὡς εἰκὸς [28], τοὺς ἀδικοῦντας, εἰ 9. ἡμεῖς [29] παρὰ τούτων ἢ χρήματα λαβόντες, ἢ ἄλλῳ τι-

hanc vocis notionem referendum forte iſtud Auctoris Epiſt. ad Hebraeos, cap. VI, 5. καὶ καλὸν γευσαμένους Θεοῦ ῥῆμα, — καὶ παραπεσοντας, πάλιν ἀνακαινίζειν εἰς μετάνοιαν. et ibi agitur de Apoſtatis. MARKLAND.

Pro vulgari ἴσως τε dedi ὥστε, vt Markland volebat.

25. δύνησθε] ſcil. τιμωρεῖσθαι.

26. ἔστι δὲ] ſic dedi de meo, pro vulgari ἔτι δέ.

27. ὅπου παρεπίπτομεν] Locus procul dubio mendoſiſſimus. TAYLOR.

Ne mendoſus quidem eſt, nedum vt ſit mendoſiſſimus. Vitio caret. ſubauditur ὑμῖν. id eſt ὅπου ἂν ὑμῖν ὑπὸ τὰς χεῖρας ἤλθομεν. vbicunque locorum veſtras in manus incurreremus.

28. ὡς εἰκὸς] ſubaudi a communi ὑμᾶς τιμωρεῖσθαι τοὺς εἰς ὑμᾶς ἀδικοῦντας.

29. εἰ ὑμεῖς] Recte *Schottus* ἡμεῖς. Mox, pro ὠργίζεσθε, vel legendum puto ἂν ὠργίζεσθε, vt paulo ante; vel ὀργίζοισθε: vt Orat. XXVIII. εἰ ὀργίζοισθε: et hac Orat. εἰ τιμήσαιτε. MARKLAND.

λῳ τινὶ τρόπῳ διηλλάγημεν. καίτοι εἰ τοῖς μὴ δι-
καίως ἐπεξιοῦσιν ὀργίζεσθε [30], ἦπου σφόδρα χρὴ
αὐτοὺς τοὺς ἀδικοῦντας τιμωρεῖσθαι. νῦν τοίνυν, ὦ ἄν-
12. δρες δικασταί, καταψηφισάμενοι Ἐπικράτους, τῶν
ἐσχάτων τιμήσατε [31]· καὶ μὴ [32], ὥσπερ ἐν τῷ τέως
χρόνῳ

30. ὀργίζεσθε] ſic reſtitui ex Aldina, Coisl. et Vindob. pro vulgari ὠργ.

31. τιμωρήσατε] τιμήσατε *Stephanus.* Ita ſupra καταψηφισάμενοι τῶν ἐσχάτων τιμήσαιτε. TAYLOR.

τῶν ἐσχάτων τιμωρήσατε·] *Stephanus* τιμήσατε: recte. ſupra, τῶν ἐσχάτων τιμήσαιτε, *vltimo ſupplicio affíciatis.* Orat. XXX. ἐὰν δὲ καταψηφισάμενοι τῶν ἐσχάτων αὐτὸν τιμήσητε: ita legendum ex MS. pro τιμωρήσητε. vbi miror *Stephanum* in Contextum ſuum non admiſiſſe MS. firmatam optimam lectionem, pro alia, quae nihili erat. Demoſthenes in Midiam: καταψηφίσασθαι καὶ τιμᾶν αὐτῷ τῶν ἐσχάτων: quod Lycurgus vocat ταῖς ἐσχάταις τιμωρίαις κολάζειν, in Leocrat. p. 154. Idem contra Theocrin. τῷ μὲν πατρὶ δέκα ταλάντων ἐτίμησαν. Lucianus Prometh. p. 178. οὐκ ἔστιν ὅστις τῷ μαγείρῳ σταυροῦ ἂν τιμήσαιτο, εἰ etc. Philo lib. de Ioſepho, p. 378. θανάτου γὰρ τἀδίκημα, εἰ γέγονεν ὄντως, τιμώμεθα. Horum omnium Genitiuorum (τῶν ἐσχάτων, σταυροῦ, θανάτου.) rationem monſtrat locus Aeliani V. H. V, 12. τῆς δὲ ἀσεβείας ὁ δῆμος τὸ ὑπερβάλλον μὴ ἐνεγκὼν, ζημίαν ἐτιμήσατο τῷ Δημάδῃ ταλάντων ἑκατόν· *populus vero impietatis iſtius magnitudinem immodicam non ferens, Demadi irrogauit mulctam centum talentorum.* ζημίαν vero idem eſt, quod τίμημα. adeo vt primaria et plena locutio videatur fuiſſe, τιμᾶν (vel τιμᾶσθαι) τινὶ (vel τινὰ) τίμημα.

χρόνῳ εἰθισμένοι ἐστὲ, ἐπειδὰν καταψηφισάμενοι[33] ἐξελέγξητε τοὺς ἀδικοῦντας, ἐν τῷ τιμήματι ἀζημίους ἀφίετε, ἔχθραν, οὐ δίκην, παρὰ τῶν ἀδικούντων λαμβάνοντες· ὥσπερ τοῦ ὀνείδους, ἀλλ' οὐ τῆς ζημίας αὐτοῖς μέλον· εὖ εἰδότες, ὅτι ἐν μὲν τῇ ψήφῳ οὐδὲν ἄλλο ποιεῖτε, ἢ ὀνειδίζετε τοῖς ἀδικοῦσιν, ἐν δὲ τῷ τιμήματι τιμωρεῖσθε τοὺς ἐξαμαρτάνοντας.

(vel τιμήματος) τῶν ἐσχάτων, σταυροῦ, θανάτου. Demoſthenes contra Theocrin. ad fin. Orat. ὃς ἐξαπατήσας τοὺς δικαστὰς, οὐκ ἠθέλησε τιμήσασθαι μετρίου τινὸς τιμήματος τῷ πατρὶ, — ἀλλ', ὥσπερ τὴν πόλιν προδεδωκότι τῷ πατρὶ, δέκα ταλάντων ἐτιμήσατο. Eadem fere ratio in phraſi ἐπιβάλλειν τινὶ, *mulctare aliquem*, qua Noſter aliquoties vtitur, et alii: quae integra eſt, ἐπιβάλλειν ἐπιβολήν τινι, Orat. XXX. MARKL.

Dedi τιμήσατε pro vulgari τιμωρήσατε.

32. Poſt καὶ μὴ aut addendum, aut certe ſubaudiendum eſt ποιεῖτε. nam alias pendet μὴ, neque habet, quo referatur.

33. Aut delendum erit καταψηφισάμενοι, aut leg. erit καταψηφίσησθε ἐξελέγξαντες.

ΛΥΣΙΟΥ
ΚΑΤΑ
ΕΡΓΟΚΛΕΟΥΣ[1] ΕΠΙΛΟΓΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Proditionis et iniuriarum in P. A. ſocios accuſatur Ergocles. Cauſa cadit et capite plectitur, vt liquet ex oratione ſequenti.

Hunc memorare videtur *Demoſthenes* in oratione π. παραπρεσβ.

Τὰ μὲν κατηγορημένα οὕτως ἐστὶ πολλὰ καὶ δεινὰ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὥστε οὐκ ἄν μοι δοκεῖ δύνασθαι Ἐργοκλῆς, ὑπὲρ [2] ἑνὸς ἑκάστου τῶν πεπραγμένων αὐτῷ, πολλάκις ἀποθανὼν, δοῦναι δίκην ἀξίαν τῷ ὑμετέρῳ πλήθει. καὶ γὰρ πόλεις προδεδωκὼς φαίνεται, καὶ προξένους καὶ πολίτας ὑμετέ-
27. ρους ἠδικηκώς· καὶ ἐκ πένητος, ἐκ τῶν ὑμετέρων, πλούσιος γεγενημένος. καίτοι πῶς αὐτοῖς χρὴ συγγνώμην ἔχειν, ὅταν ὁρᾶτε τὰς μὲν ναῦς, ὧν ἦρχον οὗτοι [3], δι' ἀπορίαν χρημάτων καταλυομένας, καὶ ἐκ

1. Ἐργοκλέους] de hoc Ergocle v. Valeſ. ad Harpocr. p. 76.

2. ὑπὲρ] malim οὐδ' ὑπὲρ *ne pro vnoquoque quidem crimine.*

3. οὗτοι] Ergocles cum collegis.

ἐκ πολλῶν ὀλίγας γινομένας, τούτους δὲ, πένητας καὶ ἀπόρους ἐκπλεύσαντας, οὕτω ταχέως πλείστην τῶν πολιτῶν οὐσίαν κεκτημένους; ὑμέτερον τοίνυν ἔργον ἐστὶν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐπὶ τοῖς τοιούτοις ὀργίζεσθαι. καὶ γὰρ δὴ δεινὸν [4] ἂν εἴη, εἰ νῦν μὲν οὕτως αὐτοὶ πιεζόμενοι [5] ταῖς εἰσφοραῖς, συγγνώμην τοῖς κλέπτουσι καὶ τοῖς δωροδοκοῦσιν ἔχοιτε· ἐν δὲ τῷ τέως χρόνῳ, καὶ τῶν οἴκων τῶν ὑμετέρων μεγάλων ὄντων, καὶ τῶν δημοσίων προσόδων μεγάλων οὐσῶν [6], θανάτῳ ἐκολάζετε τοὺς τῶν ὑμετέρων ἐπιθυμοῦντας. οἶμαι δ' ἔγωγε [7] πάντας ὑμᾶς ὁμολογῆσαι,

4. *καὶ γὰρ δὴ δεινὸν*] addidi *δὴ*, quo vulgatae carent.

5. *αὐτοὶ πιεζόμενοι*] Scribo *αὐτοὶ*, *voſmet*. MARKL.

6. *καὶ τῶν οἴκων τῶν ὑμετέρων μεγάλων ὄντων, καὶ τῶν δημοσίων προσόδων μεγάλων οὐσῶν, θανάτῳ ἐκολάζετε* etc.] Vocem antepenultimam delendam puto. et quis non videt eam eſſe Grammatici cuiuſpiam, notantis differentiam Generis inter *οἴκων* et *προσόδων*, et metuentis, ne Maſculinum *ὄντων* vtrique applicaretur *ἀπὸ κοινοῦ*? Niſi malis, *προσόδων μεγάλων*, *ὅμως θανάτῳ ἐκολάζετε* etc. *nihilominus morte puniebatis*. MARKLAND.

7. *Οἶμαι δ' ἔγωγε πάντας ὑμᾶς ὁμολογῆσαι*] Vel ſcribendum *ὁμολογήσειν*, vel, *δ' ἔγωγ' ἂν πάντας ὑμᾶς ὁμολογῆσαι*, quod idem erit. ſic infra, *ἂν ἐπιτρέψαι* pro *ἐπιτρέψειν*. Vide ad Orat. XIII, *οὐκ ἔφασαν ἐπιτρέψαι ταῦτα γενέσθαι*. Valde ſuſpectum habeo iſtud ſiue Ioannis, ſiue aliorum, cap. XXI. ad fin. *οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι*· pro *χωρήσειν*, vel *χωρῆσαι ἄν*. mihi enim non adhuc liquet alterum eſſe bene Graecum. MARKLAND.

36. σαι, εἰ ὑμῖν Θρασύβουλος ἐπηγγέλλετο τριήρεις ἔχων ἐκπλεύσεσθαι, καὶ ταύτας παλαιὰς ἀντὶ καινῶν παραδώσειν· καὶ τοὺς μὲν κινδύνους, ὑμετέρους ἔσεσθαι, τὰς δ' ἀφελείας [8], τῶν αὐτοῦ φίλων· καὶ ὑμᾶς μὲν διὰ τὰς εἰσφορὰς πενεστέρους ἀποδείξειν, Εργοκλέα
39. δὲ καὶ τοὺς κόλακας τοὺς αὐτοῦ πλουσιωτάτους τῶν πολιτῶν ποιήσειν· οὐδένα ἂν ὑμῶν ἐπιτρέψαι τὰς ναῦς ἐκεῖνον ἔχοντα ἐκπλεῦσαι· ἄλλως τε [9], καὶ, ἐπειδὴ τάχιστα ὑμεῖς ἐψηφίσασθε τὰ χρήματα
42. ἀπογράψαι τὰ ἐκ τῶν πόλεων εἰλημμένα, καὶ τοὺς ἄρχοντας τοὺς μετ' ἐκείνου καταπλεῖν εὐθύνας δώσοντας, Εργοκλῆς ἔλεγεν ὡς ἤδη [10] συκοφαντεῖτε,

8. τὰς δ' ὠφελείας τῶν αὐτοῦ φίλων, etc.] Opinor: τὰς δ' ὠφελείας, αὐτοῦ, καὶ τῶν αὐτοῦ φίλων· *commoda vero, ſua, et amicorum ſui*; non enim credi poteſt, Thraſybulum, *amicorum* tantùm commodis inſeruiturum, et *ſua ipſius* neglecturum eſſe. immo nec ita eum feciſſe ex infra dictis patet. Epicrates quoque infra, in ſua ad Thraſybulum adhortatione, eadem diſtinctione vtitur: ποιήσεις γὰρ αὐτοὺς (inquit) οὐκ ἐπιβουλεύοντάς σοι καθῆσθαι καὶ τοῖς σοῖς φίλοις. Mox recte *Stephanus*, ἄλλως τε καὶ ἐπειδὴ τάχιστα. MARKLAND.

9. ἄλλως τε κ. τ. λ.] ἄλλως τε καὶ ἐπειδὴ τάχιστα. Οὕτω καὶ ὀλίγῳ ὕστερον. Επειδὴ τάχιστα ἐνεπέπληντο. STEPHANVS.

Dedi ſecundum Stephanum. Verum adhuc tamen deeſt ὅπου, vel ὅτι. vt ſit ἄλλως τε, καὶ ὅπου, ἐπειδὴ τάχιστα. vt ὅπου cum ἔλεγεν Εργοκλῆς cohaereat, quemadmodum ἐπειδὴ cum ἐψηφίσασθε cohaeret.

10. ἤδη] iam nunc, cum ipſi adhuc cum claſſe ſit, in expeditione, eamque claſſem et copias belli in pote-

καὶ τῶν ἀρχαίων νόμων [11] ἐπιθυμεῖτε [12]. καὶ Θρασυβούλῳ συνεβούλευε Βυζάντιον καταλαβεῖν, καὶ τὰς ναῦς ἔχειν, καὶ τὴν Σεύθου θυγατέρα γαμεῖν 180.1
« ἵνα αὐτῶν ἐκκόψῃς, ἔφη, τὰς συκοφαντίας· ποιήσεις γὰρ αὐτοὺς οὐκ ἐπιβουλεύοντάς σοι καθῆσθαι καὶ τοῖς σοῖς φίλοις, ἀλλὰ περὶ αὐτῶν δεδιέναι. » 3. Οὕτως, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐπειδὴ τάχιστα ἐνεπέπληντο, καὶ τῶν ὑμετέρων ἀπέλαυσαν, ἀλλοτρίους τῆς πόλεως αὐτοὺς ἡγήσαντο. * ἅμα γὰρ πλουτοῦσι, καὶ ὑμᾶς μισοῦσι· καὶ οὐκέτι ὡς ἀρξόμενοι παρασκευάζονται, ἀλλ' ὡς ὑμῶν ἄρξοντες· καὶ δεδιότες 6.

ὑπὲρ

ſtate ſua habeat. quid Athenienſes facturos, vbi domum redierit, et poteſtate omni nudatus, vitam fortunasque ſuas arbitrio ciuium permiſerit.

11. καὶ τῶν ἀρχαίων νόμων ἐπιθυμεῖτε.] *Schottus* ἀμελεῖτε. peſſime: neque prae feſtinatione mentem dicti capere voluit, quae haec eſt: Cum Ergocles audiuit Populum decreuiſſe, Thraſybulum et caeteros claſſis praefectos rationem reddere debere omnium pecuniarum accipiendarum, aegre tulit, quaſi iniuria ſibi fieret; et dixit, Populum videri *iam*, antequam exeamus, accuſationes et calumnias contra nos meditari, et velle reducere antiquas illas et obſoletas *Iniuriarum* et *Repetundarum* Leges, quae Veteri Republica obtinebant, quaſi vero nobis non liceat (quod omnes faciunt) diripere et depeculari et auertere, quantum poſſimus! barbati Draconis aeuo haec forte inualuerit abſtinentia: ſed nunc alii ſunt mores; nec in Solonis Republica degimus, ſed in faece Cecropis. MARKLAND.

12. ἐπιθυμεῖτε] Pro ἐπιθυμεῖτε f. ἀμελεῖτε, niſi magis placeat ἀρχαίων mutare in καινῶν. SCHOTTUS.

ὑπὲρ ὧν ἀφῄρηνται, ἕτοιμοί εἰσι καὶ χωρία κατα-
λαμβάνειν, καὶ ὀλιγαρχίαν καθιστάνειν, καὶ πάν-
τα πράττειν, ὅπως ὑμεῖς ἐν τοῖς δεινοτάτοις κινδύ-
νοις καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἔσεσθε. οὕτω γὰρ ἡγοῦν-
9. ται οὐκέτι τοῖς σφετέροις αὐτῶν ἁμαρτήμασι τὸν
νοῦν ὑμᾶς προσέξειν, ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν καὶ τῆς
πόλεως ὀρρωδοῦντας, ἡσυχίαν πρὸς τούτους ἕξειν [13].
Θρασύβουλος μὲν οὖν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, (οὐδὲν γὰρ
δεῖ περὶ αὐτοῦ πλείω λέγειν) καλῶς ἐποίησεν οὕτω
12. τελευτήσας τὸν βίον. οὐ γὰρ ἔδει αὐτὸν οὔτε ζῆν,
τοιούτοις ἔργοις ἐπιβουλεύοντα, οὔθ' ὑφ' ὑμῶν ἀπο-
θανεῖν, ἤδη τι δοκοῦντα ὑμᾶς ἀγαθὸν πεποιηκέναι·
ἀλλὰ τοιούτῳ τρόπῳ τῆς πόλεως ἀπαλλαγῆναι. ὁρῶ
δ' αὐτοὺς διὰ τὴν πρώην ἐκκλησίαν οὐκέτι φειδομέ-
15. νους τῶν χρημάτων, ἀλλ' ὠνουμένους τὰς αὐτῶν ψυ-
χὰς καὶ παρὰ τῶν λεγόντων καὶ παρὰ τῶν ἐχθρῶν,
καὶ παρὰ τῶν πρυτανέων [14], καὶ πολλοὺς Ἀθηναίων
ἀργυρίῳ διαφθείρειν [15]. ὑπὲρ ὧν ὑμῖν ἄξιόν ἐστιν

13. *πρὸς τούτοις*] L. *πρὸς τούτους.* In orat. proxima, *νομίζοντες τὰς τῆς πόλεως δυστυχίας μόνας ἀπαλλαγὴν εἶναι τῶν πρὸς αὐτοὺς πραγμάτων.* TAYLOR.
Dedi *τούτους* in accuſatiuo, pro vulgari *τούτοις.*

14. *πρυτανέων*] Prytanum enim erat, cauſas maieſtatis in concionem inducere, quae ipſis inſciis, aut inuitis, induci non poterant. Ergocles ergo cum conſortibus contendebat a Prytanibus hoc impetrare, vt cauſa aduerſus ſe populo iudicanda ne traderetur.

15. Aut *διαφθείροντας* eſt leg. aut *καὶ* proximum ſuperius, ante *πολλοὺς*, eſt delendum.

ἀπολογήσασθαι [16], παρὰ τούτου νῦν δίκην λαβοῦσι, 18.
καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις ἐπιδεῖξαι, ὅτι οὐκ ἔστι τοσαῦτα χρήματα, ὧν ὑμεῖς ἡττήσεσθε [17], ὥστε μὴ τιμωρεῖσθαι τοὺς ἀδικοῦντας. ἐνθυμεῖσθε γὰρ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅτι οὐκ Ἐργοκλῆς μόνος κρίνεται, ἀλλὰ καὶ ἡ πόλις ὅλη. νυνὶ γὰρ τοῖς ἄρχουσι τοῖς ὑμετέ- 21.
ροις ἐπιδείξετε, πότερον χρὴ δικαίοις εἶναι, ἢ ὡς πλεῖστα τῶν ὑμετέρων ὑφελομένοις, τῷ αὐτῷ [18] τρόπῳ τὴν σωτηρίαν παρασκευάζεσθαι, ὥπερ οὗτοι νυνὶ πειρῶνται. καίτοι εὖ εἰδέναι χρὴ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὅτι ὅστις [19] ἐν τοσ-

16. ἀπολογήσασθαι] ſubaudi πρὸς πάντας ἀνθρώπους debetis voſmet ad omnes homines purgare, iisque teſtatum facere, quod inter vos ſint, qui largitionibus corrumpant, et rurſus, qui corrumpantur, eius rei penes vos culpam non eſſe, neque vos id probare, aut aequo animo ferre, ſed punire.

17. ἡττήσεσθε] pro ἡττηθήσεσθε. ſolet interdum futurum primum medii vices futuri in paſſiuo gerere.

18. τῷ αὐτῷ τρόπῳ — ὥσπερ] Lege, ᾧπερ. MARKL.

19. ὅστις] ὅτι ὅστις. Steph. et. Schott. Hic quoque autumauit iſtud δικασταὶ eſſe viciosum, et Ἀθηναῖοι reponendum, vt per totam orationem legitur. Ergocles enim, vt ex ſeq. oratione conſtat, ἐκρίνετο ἐν τῷ δήμῳ. Ego tamen nihil muto. Populus enim pro Iudicibus erant, et alibi vel ἄνδρες Ἀθηναῖοι, vel ἄνδρες δικασταὶ pro arbitrio dicentis compellabantur. TAYLOR.

ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὅστις ἐν etc.] Recte *Stephanus*, ὅτι ὅστις ἐν etc. Pro δικασταὶ *Schottus* coniicit Ἀθηναῖοι. quod admodum veroſimile mihi videtur. *nouies* enim hoc modo in hac Oratione loquitur: iſto, ne *ſemel* quidem, hoc loco excepto. MARKLAND.

ἐν τοσαύτῃ ἀπορίᾳ τῶν ὑμετέρων πραγμάτων, ἢ πόλεις προδίδωσιν, ἢ χρήματα κλέπτειν ἢ δωροδοκεῖν ἀξιοῖ, οὗτος καὶ τὰ τείχη καὶ τὰς ναῦς τοῖς πολεμίοις παραδίδωσι, καὶ ὀλιγαρχίαν ἐκ δημοκρατίας καθίστησιν. ὡς οὐκ ἄξιον ὑμῖν τῆς τούτων παρασκευῆς ἡττᾶσθαι· ἀλλὰ παράδειγμα [20] πᾶσιν ἀνθρώποις ποιῆσαι, καὶ μήτε κέρδος, μήτε ἔλεον, μήτ' ἄλλο μηδὲν περὶ πλείονος ποιήσασθαι τῆς τούτων τιμωρίας. Οἶμαι δ' Ἐργοκλέα, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, περὶ μὲν Ἁλικαρνασσοῦ καὶ περὶ τῆς ἀρχῆς καὶ περὶ τῶν αὐτῷ πεπραγμένων οὐκ ἐπιχειρήσειν ἀπολογεῖσθαι, ἐρεῖν δὲ, ὡς ἀπὸ Φυλῆς κατῆλθε, καὶ ὡς δημοτικός ἐστι, καὶ ὡς τῶν κινδύνων τῶν ὑμετέρων μετέσχεν. ἐγὼ δὲ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οὐ τοιαύτην [21] γνώ-

Addidi ὅτι, quod vulgo deeſt. δικασταὶ bene habet. nam, tametſi cauſae maieſtatis eſſent, populus tamen vniuerſus non iudicabat, ſed eum repraeſentans Heliaea, iudicium D virorum, aut M, aut MD. aut MM. prout cauſa quaeque leuior aut grauior eſſet.

20. ἀλλὰ παράδειγμα κ. τ. λ.] Lego cum *Coiſl.* (cui accedit fere *Ald.*) οὐκ ἄξιον — ἡττῆσθαι, ἀλλὰ παράδειγμα πᾶσιν ἀνθρώποις ποιῆσαι, καὶ μήτε κέρδος, μήτε ἔλεον, μήτ' ἄλλο μηδὲν περὶ πλείονος ποιήσασθαι τῆς τούτων τιμωρίας. TAYLOR.

21. οὐ] Deeſt *Coiſl.* vt ſit, *De iſtiuſmodi hominibus ita ſtatuo.* Sed vide annon rectius: *De omnibus Exſulibus, qui trigintaviros debellarunt, non idem ſentio.* Ἐγὼ δὲ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οὐ ταύτην γνώμην ἔχω περὶ τῶν τοιούτων, ἀλλ' ὅσοι μὲν κ. τ. λ. TAYLOR.

Bene habet οὐ. ad τοιαύτην ſubauditur, οἵαν ἔχει Ἐργοκλῆς. Quaenam autem Ergocli mens erat? Haec

γνώμην ἔχω περὶ τῶν τοιούτων· ἀλλ' ὅσοι μὲν ἐλευ- 33
θερίας καὶ τοῦ δικαίου ἐπιθυμοῦντες, καὶ τοὺς νόμους ἔχειν [22] βουλόμενοι, καὶ τοὺς ἀδικοῦντας μισοῦντες, τῶν ὑμετέρων κινδύνων μετέσχον, οὐ πονηροὺς εἶναι πολίτας, οὐδὲ ἀδίκως [23] τούτοις φημὶ ἂν εἶναι ὑπό-

λογον

nempe: quicunque plebi recuperandae libertatis au-ctores et adiutores fuiſſent, eos ſacroſanctos eſſe, eoque veniam meritos ſcelerum, quaecunque poſtmodum committerent. Quod Taylor ſuffectum it ταύτην, id iam alibi admonui ne graecum quidem eſſe.. τὴν αὐτὴν dicunt hoc ſenſu.

22. τοὺς νόμους ἔχειν βουλόμενοι] MS. ἴσχειν. Lege, ἰσχύειν, *valere*. Aeſchines adu. Cteſiph. initio: ἡγούμενος οὐδεμίαν παρασκευὴν ισχυειν παρ' ὑμῖν μεῖζον τῶν νομων, καὶ τῶν δικαίων. et paulo poſt: καὶ τοὺς νομους, οὓς ἐνομοθέτησεν ὁ Σόλων, ισχυειν. Lycurgus p. 148. ὡς οὔθ' ὁ νομος, οὔθ' ἡ τῶν δικαςῶν ψῆφος, — ισχυει. Aelianus V. H. II, 38. λέγει δὲ Θεόφρασος καὶ παρὰ Μιλησίοις τὸν νομον τοῦτον ισχυειν. Demoſthenes adu. Timocratem: τοὺς νομους ᾤετο δεῖν — ἐφ' ἑαυτῷ ισχυειν. et ita in Midiam, verſus finem: et in Boeotum περὶ τοῦ Ονόματος. MARKLAND.

ἔχειν] praefert Taylor ἴσχειν. Ego in vulgata acquieſco. qui alterum dabant, videntur hi ἴσχειν et ἰσχύειν pro eodem habuiſſe, quae diuerſa ſunt.

23. οὐδὲ ἀδίκως τούτοις φημὶ ἂν εἶναι ὑπὸ λόγον τὴν ἐκείνων φυγήν,] Bene *Stephanus* coniunxit voces ὑπὸ λόγον. Sed grauius mendum ſuberat: nempe ἀδίκως pro δικαίως; *et affirmo, iſtorum (bonorum* ciuium) *fugam his* (improbis) *excuſationem nullam iure adferre poſſe.* Harpocration: Ὑπόλογον· Λυσίας περὶ ἀμβλώσεως, εἰ γνήσιος· Οὐχ ὑπολογον ὄντα, ἀντὶ τοῦ, Οὐκ ἐν λόγῳ. Orat. XXX. ὥστε οὐδὲν εἰκὸς αὐτὸ τούτῳ ὑπολογον γενέσθαι:

35. λογον [24] τὴν ἐκείνων φυγήν· ὅσοι δὲ κατελθόντες,
ἐν δημοκρατίᾳ τὸ μὲν ὑμέτερον πλῆθος ἀδικοῦσι,
τοὺς δὲ ἰδίους οἴκους ἐκ τῶν ὑμετέρων μεγάλους ποιοῦσι,
πολὺ μᾶλλον αὐτοῖς προσήκει ὀργίζεσθαι [25], ἢ τοῖς
τριάκοντα. οἱ μὲν γὰρ ἐπὶ τοῦτ᾽ ἐχειροτονήθησαν,
39. ἵνα κακῶς, εἴπη δύναιντο, ὑμᾶς ποιήσαιεν· τούτοις
δ᾽ ὑμᾶς αὐτοὺς ἐπετρέψατε, ὡς μεγάλην καὶ ἐλευ-
θέραν τὴν πόλιν ποιήσωσιν [26]· ὧν ὑμῖν οὐδὲν ἀποβέ-
βηκεν, ἀλλὰ, τὸ [27] ἐπὶ τούτοις εἶναι, ἐν τοῖς δεινο-

 τάτοις

vbi iterum male erat ὑπὸ λόγον. Vide ad Orat. IV. MARKLAND.

24. ὑπὸ λόγον] ὑπόλογον Stephan. et Scaliger. v. Harpocr. in v. et noſtrae editionis p. 96. TAYLOR. Deſignat Lyſiae ſui locum illum, qui in editione H. Stephani p. 102. 20. legitur.

Etiam hic, vt ſupra feci, duo vocabula ὑπὸ λόγου in vnum ὑπόλογον contraxi. item infra p. 184. 30.

25. προσήκει ὀργίζεσθαι etc.] Scribe, προσήκειν, ſc. φημί: quae vox, cum paulo longius abeſſet, Librario fraudi fuit. Similiter, et ab eadem cauſa, deprauatum puto locum D. Pauli 1 Cor. VII, 35. Εἰ δέ τις ἀσχημονεῖν ἐπὶ τὴν παρθένον αὐτοῦ νομίζει, — καὶ οὕτως ὀφείλειν γίνεσθαι, ὃ θέλει ποιείτω· Ita legendum cenſeo: ὀφείλειν, (ſc. νομίζει) non ὀφείλει. non enim docet, vel ſupponit *Ipſe* Paulus, quid *debeat* fieri; ſed loquitur de perſuaſione vel opinione *alterius* τινός, et de eo, quod Iſte *fieri* DEBERE *exiſtimat*. MARKLAND.

26. ποιήσωσιν] L. ποιήσουσιν. TAYLOR.

ἐλευθέραν τὴν πόλιν ποιήσωσιν] Forte, ποιήσουσιν, *facturis*, ſcil. τούτοις. *his vero voſmet ipſos tradidiſtis, tanquam magnam et liberam ciuitatem facturis.* Altera tamen lectio ferri poteſt. MARKLAND.

τάτοις κινδύνοις καθεστήκατε. ὥστε πολὺ ἂν δικαιότερον ὑμᾶς αὐτοὺς ἢ τούτους ἐλεοῖτε, καὶ τοὺς ὑμε- 42.
τέρους παῖδας καὶ γυναῖκας, ὅτι ὑπὸ τοιούτων ἀνδρῶν λυμαίνεσθε. ὅταν γὰρ ἡγησώμεθα [28] σωτηρίας ἀντειλῆφθαι, δεινότερα ὑπὸ τῶν ἡμετέρων ἀρχόντων πάσχομεν, ἢ ὑπὸ τῶν πολεμίων. καίτοι πάν- 181.1
τες ἐπίστασθε, ὅτι οὐδεμία ἐλπὶς σωτηρίας ὑμῖν [29] δυστυχήσασιν. ὥστε ἄξιον ὑμᾶς παρακελευσαμένους ὑμῖν αὐτοῖς, παρὰ τούτων νυνὶ τὴν μεγίστην δίκην λαβεῖν, καὶ τοῖς ἄλλοις Ἕλλησιν ἐπιδεῖξαι, ὡς τοὺς 3.
ἀδικοῦντας τιμωρεῖσθε [30], καὶ τοὺς ὑμετέρους ἄρχοντας βελτίους ποιήσετε. ἐγὼ μὲν οὖν ταῦθ' ὑμῖν παρακελεύομαι· ὑμᾶς δὲ χρὴ εἰδέναι, ὅτι, ἂν μὲν ἐμοὶ πεισθῆτε, εὖ περὶ αὐτῶν βουλεύσεσθε· εἰ δὲ μὴ, χείροσι τοῖς ἄλλοις πολίταις χρήσεσθε. ἔτι δὲ, ὦ 6.
ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἂν αὐτῶν ἀποψηφίσησθε, οὐδεμίαν ὑμῖν εἴσονται χάριν, ἀλλὰ τοῖς ἀνηλωμένοις, καὶ τοῖς χρήμασιν, οἷς ὑφήρηνται. ὥστε τὴν μὲν ἔχθραν

27. τὸ] Subaudi κατὰ, aut διά.

28. ὅταν γὰρ ἡγησώμεθα] Num ὅτε γὰρ ἡγησάμεθα.

29. ὑμῖν δυστυχήσασιν] interponendum videtur ἐνταῦθα. republica hac in parte laborante, vt nempe pro magiſtratibus et patribus fures atque latrones carnificesque habeat.

30. τιμωρεῖσθε] Melius puto τιμωρήσεσθε, vt mox ποιήσετε. et paulo poſt ſcribe περὶ αὐτῶν, *de vobis ipſis*: non αὐτῶν, vt et infra, αὐτοῖς βεβοηθηκέναι, *ſibi opem tuliſſe*, pro αὐτοῖς. niſi legendum, περὶ ὑμῶν αὐτῶν: quod vſitatiſſimum eſt. MARKLAND.

χθραν ὑμῖν αὐτοῖς καταλείψετε, τῆς δὲ σωτη-
9. ρίας ἐκείνοις εἴσονται χάριν. καὶ μὲν δὴ, ὦ ἄνδρες
Ἀθηναῖοι, καὶ Ἁλικαρνασσεῖς[31] καὶ οἱ ἄλλοι οἱ ὑ-
πὸ τούτων ἠδικημένοι, ἂν μὲν παρὰ τούτων τὴν με-
γίστην δίκην λάβητε, νομιοῦσιν ὑπὸ τούτων μὲν ἀπο-
λωλέναι, ὑμᾶς δὲ αὐτοῖς βεβοηθηκέναι· ἐὰν δὲ τού-
12. τους σώσητε, ἡγήσονται καὶ ὑμᾶς ὁμογνώμονας γε-
γονέναι τοῖς αὐτοὺς προδεδωκόσιν. ὥστ᾽ ἄξιον, τού-
των ἁπάντων ἐνθυμηθέντας, ἅμα τοῖς τε φίλοις
τοῖς ὑμετέροις ἀποδοῦναι χάριν, καὶ παρὰ τῶν ἀδι-
κούντων τὴν δίκην[32] λαβεῖν.

ΛΥΣΙΟΥ
ΚΑΤΑ
ΦΙΛΟΚΡΑΤΟΥΣ ΕΠΙΛΟΓΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Similis res agitur in hac oratione, atque in illa, quae inſcribitur, περὶ τῶν Ἀριστοφάνους χρημάτων. *Ergocle damnato, et fortunis ſuis fiſco adiudicatis, ubi reperiebantur opinione hominum eſſe minores, Philocrates eius quaeſtor in ſuſpicionem ſubductarum venit.*

Ὁ μὲν ἀγὼν οὗτος, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ἐρημότε-
21. ρος γεγένηται ἢ ἐγὼ προσεδόκων. πολλοὶ γὰρ
ἦσαν

31. καὶ ἁλικαρνασσεῖς] interponendus videtur articulus οἱ.

32. τὴν δίκην] aut detrahendus eſt articulus, aut interponendum προσήκουσαν, vel ὀφειλομένην. Euentus huius cauſae fuit, vt Ergocles morte mulctaretur. v. initium proximae inſequentis orationis.

ἦσαν οἱ ἀπειλοῦντες, καὶ οἱ φάσκοντες [1] Φιλοκράτους κατηγορήσειν· ὧν οὐδεὶς νυνὶ φαίνεται. ὃ κἀμοὶ δοκεῖ [2] οὐδενὸς ἔλαττον εἶναι τεκμήριον τῆς ἀπογρα-
φῆς [3], ὅτι ἀληθὴς οὖσα τυγχάνει. εἰ γὰρ μὴ πολ- 24.
λὰ τῶν Εργοκλέους εἶχε χρημάτων, οὐκ ἂν οὕτως οἷός τ' ἦν ἀπαλλάξαι τοὺς κατηγόρους. ἐγὼ δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, πάντας ὑμᾶς ἡγοῦμαι εἰδέναι, ὅτι Ερ-
γοκλέους διὰ τοῦτο ὑμεῖς θάνατον κατεχειροτονήσα- 27.
τε, ὅτι κακῶς διατιθεὶς τὰ τῆς πόλεως, πλέον ἢ τριάκοντα ταλάντων οὐσίαν ἐκτήσατο· καὶ τούτων τῶν χρημάτων οὐδὲν ἐν τῇ πόλει φαίνεται. καίτοι ποῖ χρὴ τραπέσθαι, ἢ πῇ ζητῆσαι τὰ χρήματα;
εἰ γὰρ παρὰ τοῖς κηδεσταῖς, καὶ οἷς ἐκεῖνος οἰκειό- 30.
τατ' ἀνθρώπων ἐχρῆτο, μὴ φανήσεται, χαλεπῶς παρὰ τοῖς ἐχθροῖς εὑρεθήσεται. τίνα δὲ Εργοκλῆς περὶ πλείονος Φιλοκράτους ἐποιεῖτο; ἢ πρὸς τίν' ἀνθρώπων διέκειτο οἰκειότερον; οὐ τῶν μὲν ὑμε-
τέρων πολιτῶν [4] αὐτὸν ἐξήγαγε, τῶν δ' αὐτοῦ χρη- 33.
μάτων

1. καὶ οἱ φάσκοντες] abeſſe malim articulum οἱ.

2. ὃ κἀμοὶ δοκεῖ οὐδενὸς ἔλαττον εἶναι τεκμήριον etc.] Sane haec ſunt acutiſſima. quod contra ſe maxime facere videbatur, in Aduerſarium pulcrâ περιπετείᾳ conuertitur, et Argumentum admodum probabile inde elicitur. Ipſe Demoſthenes non potuit ἀγχινούστερον excogitaſſe. MARKLAND.

3. τῆς ἀπογραφῆς] id eſt, ὅτι Φιλοκράτης οὐ σεσυκοφάντηται, ἀλλ' ἀληθῶς ἀπεγράφη ἔχων τὰ Εργοκλέους.

4. πολιτῶν] Neſcio, quid ſit ἐξάγειν τῶν πολιτῶν. Fortaſſe inter gregarios milites Philocrates meruit, vn-

μάτων ταμίαν ἐποίησε; καὶ τὸ τελευταῖον τριήραρ-χον αὐτὸν κατέστησε; καίτοι δεινὸν, εἰ οἱ μὲν τὰς ἐ-σίας [5] ἔχοντες ὀλοφύρονται τριηραρχοῦντες, οὗτος δὲ, οὐδὲν πρότερον κεκτημένος, ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ [6]
36. *ἐθελοντὴς ὑπέστη ταύτην τὴν λειτουργίαν· οὔκουν [7] δὴ οὐχ ὡς ζημιωθησόμενον αὐτὸν τριήραρχον κατέ-στησεν, ἀλλ᾽ ὡς ὠφεληθησόμενον, καὶ φυλάξοντα τὰ αὐτοῦ χρήματα, οὐκ ἔχων ὅτῳ χρὴ μᾶλλον τού-*
39. *του πιστεῦσαι. ἡγοῦμαι δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, Φιλο-κρά-*

de deductum Quaeſtorem renunciauit Imperator, *οὐ τῶν μὲν ὑμετέρων οπλιτων αὐτὸν ἐξήγαγε;* TAYLOR.

οὐ τῶν μὲν ὑμετέρων πολιτῶν αὐτὸν ἐξήγαγε, etc.] Haec explicatione, vel forte emendatione, indigere puto: et quaero, quo ſenſu Ergocles *ex ciuibus eduxit* Philocratem. an voluit, ex omnibus ciuibus eum elegit, cui potiſſimum rerum ſuarum adminiſtrationem committeret? Paulo poſt, pro *οὐκουν*, forte ſcribendum *οὐκοῦν*. MARKLAND.

Non diſplicet Taylori coniectura, quae mihi quoque in mentem venit. Haud diſſimulabo tamen, aliquando me ſuſpicatum fuiſſe, leg. eſſe *τῶν ὑμετέρων πολιτῶν αὐτὸν πλουσιώτατον ἐπανήγαγεν, ὃν πενέστατον ἐξήγαγε,* quem Philocratem Ergocles omnium ciuium pauperrimum ſecum in expeditionem eduxiſſet, eundem ab Ergocle huc reductum eſſe, finita expeditione, ciuium omnium locupletiſſimum.

5. *τὰς οὐσίας*] videtur *μεγίστας*, vel tale quid interponendum eſſe.

6. *ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ*] Clarioribus notis hoc tempus deſignat p. 182. 8.

7. *οὔκουν*] L. *οὐκοῦν*. Male *Coisl.* *οὐκ οὖν.* TAYLOR.

κράτει δύο εἶναι καὶ μόνας ἀπολογίας. προσήκειν [8]
γὰρ αὐτῷ ἀποδεῖξαι, ἢ ἑτέρους ἔχοντας τὰ Εργο-
κλέους χρήματα, ἢ ἀδίκως ἀπολωλότα ἐκεῖνον, καὶ
οὐδὲν ὑφῃρημένον τῶν ὑμετέρων, οὐδὲ δεδωροδοκηκό-
τα. εἰ δὲ τούτων μηδέτερον ποιήσει, δέδοκται [9] κα- 42.
ταψηφίζεσθαι, καὶ μὴ τοῖς μὲν παρὰ τῶν ἄλλων
λαμβάνουσιν ὀργίζεσθαι, τοῖς δὲ τὰ ὑμέτερ᾽ αὐτῶν
ἔχουσι συγγνώμην ἔχειν. τίς δ᾽ οὐκ οἶδεν Αθηναίων
τρία τάλαντα περὶ Εργοκλέους [10] μεσεγγυηθέντα 182.1
τοῖς λέγουσιν, εἰ δύναιντο αὐτὸν σῶσαι, καὶ μὴ κατ-
ηγορεῖν [11]; * οἳ, ἐπειδὴ ἑώρων τὴν ὑμετέραν ὀργὴν τι-
μωρεῖσθαι βουλομένην [12], ἡσυχίαν ἦγον, καὶ οὐκ ἐ-

τόλμων

8. προσήκειν poteſt ab ἡγοῦμαι repeti. malim tamen προσήκει in indicatiuo legi.

9. δέδοκται] F. δεδόχθω. TAYLOR.

δέδοκται καταψηφίζεσθαι,] Forte, δεδόχθαι, ſc. ἡγοῦμαι: *opinor ſtatutum eſſe.* non nemo forte malit δεδόχθω. MARKLAND.

Bene habet δέδοκται. *placet.* certum et ratum eſt penes me quidem. Idem eſt, ac ſi dixiſſet δέδοκται παρ᾽ ἔμοιγε κριτῇ δεῖν ὑμᾶς αὐτοῦ καταψηφίσασθαι.

10. περὶ Ἐργοκλέους] ſic dedi. ſuper Ergocle, eius cauſa et nomine. pro vulgato παρὰ E.

11. καὶ μὴ κατηγορεῖν] ſcil. δύναιντο. *ſi poſſent non accuſare.* At cur non potius καὶ μὴ βούλοιντο κατηγορεῖν dixit? *et accuſare ſi nollent.* Scilicet, volebant illi quidem tacere de Ergocle, verum non licebat. Nam ſi tacuiſſent, et in eum agere cauiſſent, ipſi ſeſe ſuſpectos reddidiſſent corruptionis, et periculum ſibi contraxiſſent.

12. βουλομένην] F. βουλομένων. TAYLOR.

τόλμων σφᾶς αὐτοὺς φανεροὺς ποιῆσαι· καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἔτος οὐ κομιζόμενος παρ' αὐτῶν τὰ χρήματα, μηνύσειν ἔφη τῇ πόλει· ἐπειδὴ δὲ καὶ ταῦτα ἀπείληφε, καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐκείνου κύριος γεγένηται, εἰς τοῦτο τόλμης ἐλήλυθεν, ὥστε μάρτυρας πεπόρισται, οἱ μαρτυρήσουσιν αὐτῷ, ὡς ἦν ἔχθιστος ἁπάντων ἀνθρώπων Εργοκλεῖ. καίτοι οἴεσθ' ἂν αὐτὸν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, εἰς τοῦτο μανίας ἀφικέσθαι, ὥστε Θρασυβούλου στρατηγοῦντος, καὶ Εργοκλέους αὐτῷ[13] διαφερομένου, ἐθελοντὴν ὑποστῆναι τριήραρχον[14]; πῶς γὰρ ἂν θᾶττον ἀπώλετο, ἢ πῶς ἂν μᾶλλον ἐπηρεάζετο; περὶ μὲν οὖν τούτων ἱκανὰ τὰ εἰρημένα· ἐγὼ δ' ὑμᾶς ἀξιῶ ὑμῖν αὐτοῖς βοηθῆσαι, καὶ πολὺ μᾶλλον τοὺς ἀδικοῦντας τιμωρεῖσθαι.

τὴν ὑμετέραν ὀργὴν τιμωρεῖσθαι βουλομένην,] Reſtitue βουλομένων. phraſis elegans et ſatis vſitata; par iſti Latinorum, NOSTROS *vidiſti* FLENTIS *ocellos*. Plato in Sympoſio: ἰδὼν τὴν σην ἀνδρίαν, καὶ μεγαλοφροσύνην αναβαινοντος ἐπὶ τὸν ὀκρίβαντα. Aeſchines περὶ Παραπρ. p. 32. τὴν υμετεραν ηδικημενων ὅμως φιλανθρωπίαν λέγων. Notum iſtud 1 Cor. XVI, 21. ὁ ἀσπασμὸς τῇ εμῃ χειρὶ Παύλου. Sic Macro dicit, εμον ἐστι τοῦ Μακρωνος ἔργον Γάϊος, apud Philonem *Legat. ad Caium* p. 687. Lyſias alibi ita loquitur. Mox, recte *Stephanus* μηνύσειν pro μηνύειν. MARKLAND.

13. αὐτῷ] redit, non ad Thraſybulum, ſed ad Philoeratem. Nam Ergocles Thraſybulo erat amiciſſimus.

14. τριήραρχον] ὑποστῆναι τριήραρχον non ſapio. τριηραρχιαν, vt in antecedentibus, ἐθελοντὴς υπεστη ταύτην τὴν λειτουργιαν. TAYLOR.

ρεῖσθαι, ἢ τοὺς τὰ τῆς πόλεως ἔχοντας ἐλεεινοὺς 12.
ἡγεῖσθαι. οὐδὲν γὰρ τῶν αὐτοῦ καταθήσει, ἀλλὰ
τὰ ὑμέτερα ὑμῖν αὐτοῖς ἀποδώσει, καὶ πολλῷ πλεί-
ον' [15] αὐτῷ τούτων [16] περιέσται. καὶ γὰρ ἂν καὶ δει-
νὸν εἴη, ὦ ἄνδρες δικασταί, εἰ τοῖς μὲν μὴ δυναμέ-
νοις τὰ σφέτερ' αὐτῶν εἰσφέρειν ὀργίζοισθε, καὶ 15.
τὰς οὐσίας αὐτῶν ὡς ἀδικούντων δημεύοιτε· τοὺς δὲ
τὰ ὑμέτερα αὐτῶν ἔχοντας μὴ τιμωροῖσθε, ἀλλὰ
τῶν τε χρημάτων ἀποστεροῖσθε, καὶ τούτους χαλε-
πωτέρους ἐχθροὺς ἔχοιτε. ἕως γὰρ ἂν τὰ ὑμέτερα 18.
ἔχοντες σφίσιν αὐτοῖς ξυνειδῶσιν, οὐδέποτε ὑμῖν παύ-
σονται κακονοοῦντες· νομίζοντες τὰς τῆς πόλεως
δυστυχίας μόνας, ἀπαλλαγὴν εἶναι τῶν πρὸς αὐτοὺς
πραγμάτων. ἡγοῦμαι δ', ὦ ἄνδρες δικασταί, οὐ μόνον
περὶ χρημάτων αὐτῷ προσήκειν ἀγωνίζεσθαι, ἀλ- 21.
λὰ καὶ περὶ τοῦ σώματος κινδυνεύειν. καὶ γὰρ ἂν
καὶ δεινὸν εἴη, εἰ οἱ μὲν τὰ τῶν ἰδιωτῶν ἀπολλύμενα
τοῖς κλέπταις συνειδότες [17], τοῖς αὐτοῖς [18] ἐνέχοιν-
το· οὐ-

15. πλεῖον' αὐτῷ] reuocaui probam hanc lectionem ex Aldina. vulgatae dant πλεῖον δ' αὐτῷ. quod ipſi Tayloro ſatis non placebat, haec pauca annotanti. [Laudo iſtud πλείονα τούτων] Volebat ergo αὐτῷ expungi. non video qua de cauſa, non dicam graui, ſed leuiſſima adeo. πλείον' cum acuto et apoſtropho idem eſt atque πλείονα.

16. τούτων] id eſt ἢ ταῦτα, ἃ ὑμῖν ἐκ τῶν ὑμετέρων ἀπέδωκεν ἄν.

* 17. εἰ οἱ μὲν τὰ τῶν ἰδιωτῶν ἀπολλύμενα τοῖς κλέπταις συνειδότες etc.] Omnino abiiciendam puto vocem ἀπολλύμενα, quae ex margine videtur irrepſiſſe;

το οὖτος δὲ τὰ τῆς πόλεως Εργοκλεῖ συνειδὼς κλέ-
24. *πτοντι, καὶ ἐπὶ τοῖς ὑμετέροις δωροδοκοῦντι, μὴ τῆς*
αὐτῆς τιμωρίας τυγχάνοι, ἀλλὰ ἆθλα λάβοι τὴν
ὑπ᾽ ἐκείνου καταλειφθεῖσαν οὐσίαν, ἀντὶ τῆς αὐτοῦ
πονηρίας. ἄξιοι[19] *δ᾽ ὑμῖν εἰσιν ὀργῆς, ὦ ἄνδρες δι-*
κασταί.

et pro *κλέπταις* legendum *κλέπτουσι. εἰ οἱ μὲν τὰ τῶν ἰδιωτῶν τοῖς κλέπτουσι συνειδότες*, etc. *iniquum enim erit, ſi ii, qui conſcii ſunt furantibus bona priuatorum hominum, iiſdem poenis*, quibus ipſi fures *obnoxii ſint; hic vero* Philocrates, *qui conſcius fuit Ergocli furanti res ciuitatis, eandem cum eo poenam non ſubeat.* Paulo ante, pro *πρὸς αὐτοὺς* ſcribe *πρὸς αὑτούς*. Supra, pro *χρημάτων ἀποστερεῖσθε*, ſenſus videtur poſtulare *οὐκ ἀποστερεῖσθε.* vide, quae ſequuntur: et Orat. XXVII. ad finem. MARKLAND.

Bene habet *ἀπολλύμενα.* Idem eſt, ac ſi dixiſſet *συνειδότες τοῖς κλέπταις* (id eſt *ὁμοίως εἰδότες, ἢ οἱ κλέπται αὐτοὶ*) *εἴ τι ἀπόλλυται, ὅ, τι τε ἀπόλλυται, καὶ ὅσον, καὶ δι᾽ οὗ, καὶ παρ᾽ ᾧ τυγχάνει ὄν.*

18. *τοῖς αὐτοῖς*] ſcil. *ἐπιτιμίοις, οἷς οἱ κλέπται αὐτοὶ ἐνέχονται.*

19. *ἄξιοι κ. τ. λ.*] Deeſſe video ante has voces. TAYLOR.

ἄξιοι δ᾽ ὑμῖν εἰσιν ὀργῆς, ὦ ἄνδρες δικασταί. οὗτοι γὰρ etc.] Quinam ſunt *hi*, quos dicit eſſe *ἀξίους ὀργῆς?* Non Philocrates et Ergocles: plane enim diſtinguuntur in ſequentibus. Lego, *ὦ ἄνδρες δικασταί, οἱ λέγοντες· οὗτοι γὰρ* etc. *οἱ λέγοντες* ſunt *oratores, rhetores.* ſupra: *τίς δ᾽ οὐκ οἶδεν Αθηναίων τρία τάλαντα παρὰ Εργοκλέους μεσεγγυηθέντα τοις λεγουσιν, εἰ δύναιντο αὐτὸν σῶσαι καὶ μὴ κατηγορεῖν: quis vero Athenienſium ignorat tria talenta ab Ergocle oratoribus apud ſequeſtrum fuiſſe depoſita, ſi illum ſeruare poſſent, nec accuſare vel-*

κασταί. οὗτοι γὰρ, ὅτε Ἐργοκλῆς ἐκρίνετο ἐν τῷ δή- 27.
μῳ περιϊόντες ἔλεγον, ὡς πεντακόσιοι μὲν αὐτοῖς
εἴησαν [20] ἐκ τοῦ Πειραιῶς δεδεκασμένοι, ἑξακόσιοι
δὲ καὶ χίλιοι ἐκ τοῦ ἄστεος· μᾶλλον δὲ προσεποιοῦντο
πιστεύειν τοῖς χρήμασιν, ἢ δεδιέναι τὰ αὐτῶν ἁμαρ-
τήματα. ἐκεῖ [21] μὲν οὖν ἐπεδείξατε αὐτοῖς, (ἐὰν δὲ 30.
εὖ φρονῆτε, καὶ νυνὶ [22] τοῦτο φανερὸν πᾶσιν ἀνθρώ-
ποις ποιήσετε) ὅτι οὐκ ἔστι τοσαῦτα χρήματα, ἃ
ὑμᾶς, οὓς ἐὰν λαμβάνητε ἀδικοῦντας, ἀποτρέψει
τιμωρεῖσθαι, καὶ μηδεμίαν αὐτοῖς ἄδειαν δώσετε
τὰ ὑμέτερα αὐτῶν διαρπάζουσι καὶ κλέπτουσιν. ἐγὼ 33.
μὲν οὖν ταῦτα ὑμῖν παραινῶ. πάντες γὰρ ἐπίστασθε,
ὅτι Ἐργοκλῆς χρηματιούμενος, ἀλλ' οὐ πρὸς ὑμᾶς
φιλοτιμησόμενος ἐξέπλευσε, καὶ οὐδεὶς ἄλλος ἔχει
τὰ χρήματα, ἢ οὗτος [23]. ἐὰν οὖν σωφρονῆτε, τὰ ὑμέ-
τερ' αὐτῶν κομιεῖσθε.

ΛΥΣΙΟΥ

lent? Alibi ita loquitur. Demoſthenes contra Theocrinem: καλὸν γὰρ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, μήτε τοὺς νόμους, μήθ' ὑμᾶς αὐτοὺς ἐπὶ τοῖς λέγουσι ποιεῖν, ἀλλ' ἐκείνους ἐφ' ὑμῖν. Vide ibi plura de his hominibus. MARKLAND.

Nihil hic deeſt. Philocrates deſignatur, eiusque aduocati et participes furtorum.

20. ὡς πεντακόσιοι μὲν αὐτοῖς οἱ ἦσαν etc.] Lege, αὐτοῖς εἴησαν, *ſibi eſſent*. vltimum *Stephano* debetur. MARKLAND.

Dedi εἴησαν pro vulgari οἱ ἦσαν.

21. ἐκεῖ] in iudicio puta, vel condemnatione Ergoclis.

22. νυνὶ] in iudicio Philocratis.

23. καὶ οὐδεὶς ἄλλος ἔχει τὰ χρήματα, ἢ οὗτος.] Lyſiam ſcripſiſſe puto, τὰ ἐκείνου χρήματα: vt ſupra, φυ-

ΛΥΣΙΟΥ

ΚΑΤΑ ΝΙΚΟΜΑΧΟΥ[1] ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ ΕΥΘΥΝΩΝ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Nicomachus e ſeruo patre natus, ad deſcribendas Solonis leges electus, pro quatuor menſibus, quod erat tempus praeſtitutum, integrum ſexennium in eo opere abſumpſit, vnde leges de rationibus Officiorum publicorum reddendis violabantur. Accuſatur quoque mala fide deſcriptarum, quod nouas ſubinde inter deſcribendum (maxime ſub trigintauiris) pro arbitrio intulerit, et, in quo praecipua pars orationis vertitur, quod antiquas frugalitate plenas de ſacris faciundis refinxerit, vnde neceſſe erat, vt vel intermitterentur ſacra, vel diſpendio publicarum fortunarum fierent.

Ἤδη, ὦ ἄνδρες δικαςαὶ, τινὲς εἰς κρίσιν καταςάντες, ἀδικεῖν μὲν ἔδοξαν, ἀποφαίνοντες δὲ τὰς τῶν προγόνων ἀρετὰς καὶ τὰς σφετέρας αὐ-

λάζοντα τὰ αὐτου χρήματα: et paulo poſt, ἑτέρους ἔχοντας τὰ Εργοκλεους χρήματα. alibi hanc vocem excidiſſe notaui. MARKLAND.

Nihil hic deeſt. Ad τὰ χρήματα ſubauditur τὰ νῦν ζητούμενα, aut τὰ ὑπ' Εργοκλεους ἡρπασμένα.

1. Νικομαχου] Laudat *Harpocratio* orationem *Lyſiae* etiam κατὰ Νικομαχίδου. Επιβολὴ — παρὰ Λυσίᾳ ἐν τῷ κατὰ Νικομαχίδου, εἰ γνήσιος ὁ λόγος. Sed

τῶν εὐεργεσίας, συγγνώμης ἔτυχον παρ' ὑμῶν. ἐ- 6.
πειδὴ τοίνυν καὶ τῶν ἀπολογουμένων ἀποδέχεσθε,
ἐάν τι ἀγαθὸν φαίνωνται τὴν πόλιν πεποιηκότες,
ἀξιῶ καὶ τῶν κατηγόρων ὑμᾶς ἀκροάσασθαι, ἐὰν
ἀποφαίνωσι τοὺς φεύγοντας πάλαι πονηροὺς ὄντας. 9.
ὅτι μὲν τοίνυν ὁ πατὴρ ὁ Νικομάχου δημόσιος [2] ἦν,

καὶ

Meurſius in *Lyſiae* orationibus enumerandis non idcirco debuit duas procudere, *c. Nicomachum* alteram genuinam, alteram *c. Nicomachidem* dubiae fidei. Nam et ἐπιβολὴ et hic legitur, et hic ipſe Reus infra dicetur Νικομαχίδης, quod tametſi neque laudem neque defendam, eodem tamen iure dici potuit, quo inter infinita pene exempla, ille, qui Archontis officio, Olymp. LXXV. I. functus eſt, ab *Euſebio*, *Hieronymo*, et *Laert.* in *Anaxagora* vocatur Callias: ab eodem autem *Euſebio*, ab eodem pariter *Laertio* in *Socrate*, a *Dionyſ. Halic. Diodoro*, *Herodoto*, *Marm. Oxon.* et *Magiſtro* in *vita Euripidis* vocatur Calliades. TAYLOR.

Vnus idemque homo eſt Nicomachus et Nicomachides. Perinde erat, ſiue rectum aliquod nomen, ſiue vt patronymicum efferretur. (quo de more, ni fallor, ad Anthologiam admonui.) Scilicet Nicomachi auus etiam Nicomachus fuerat dictus. Ergo recte nepos eius, tam Nicomachus, quam Nicomachides poterat appellari.

2. δημόσιος] Plenius apud *Aeſch. c. Timarch.* Ἐστι τις Πιττάλακος, ἄνθρωπος δημοσιος οικετης τῆς πόλεως. Sed vt *Lyſias*, ita quoque alii:

Εἴ τ' ἄρα νὴ τὴν Αρτεμιν τὴν χεῖρά μοι
Ακραν προσοίσει, δημοσιος ὢν κλαύσεται.

Verba ſunt Lyſiſtratae de Lictore, *Ariſtoph.* 436. Romani quoque

καὶ οἷα νέος ὢν οὗτος ἐπετήδευσε, καὶ ὅσα ἔτη γεγονὼς εἰς τοὺς φράτορας εἰσήχθη, πολὺ ἂν ἔργον εἴη λέγειν· ἐπειδὴ δὲ τῶν νόμων ἀναγραφεὺς ἐγέ-
12. νετο, τίς οὐκ οἶδεν, ὅσα τὴν πόλιν ἐλυμήνατο; προσταχθὲν γὰρ αὐτῷ τεσσάρων μηνῶν ἀναγράψαι τοὺς

DIS. MANIBVS. SACRVM.
VIVENIAE. L. F. HELIADI.
VIXIT. ANNIS. XVI. MENSIBVS. VI.
FECER. HELIVS. AFFINIANVS. PVBLICV.
AVGVRVM. CVM. SEX. PSYCHE. CONIVGE.
FILIAE. PIENTISSIMAE.

Gruter. MLXXXVII. 7.

Scio hoc de *publicis Auguribus* intelligere *Begerum.* Sed, ſi me audias, minus recte. Plura monumenta adducit praeſtantiſſimus *Fabrettus*, c. 4. p. 336. vbi leguntur PVBLICVS PONTIFICVM PVBLICI VII VIRVM EPVLONVM PONTIFICVM A BIBLIOTHECA GRAECA.

DIS. MANIBVS.
L. ANCHARIO. PRISCIAN.
VIXIT. ANN. II. M. X. DIEB. XXVIII. ET.
ANCHARIAE. FELICISSIMAE.
VIXIT. ANN. X. I. M. X. D. XV. FIL. DVLCISSIMIS. FECER.
MAGNVS. PVBLICIANVS. PVBLICVS. XV. VIR. S. F.
ET. ANCHARIA. FELICVLA. SIBI. ET. SVIS. LIBERTIS.
LIBERTABVSQVE. POSTERISQVE. EORVM.

Fabrett. l. c.

De iis autem, qui ciuitatibus publice erant ab officiis, erudite, vt ſolent, *Mauſſac. ad Harpocr.* v. Δημόσιος. et *Hemſterh. ad Poll.* IX. 1. TAYLOR.

νόμȣς * τȣ̀ς Σόλωνος, ἀντὶ μὲν Σόλωνὸς αὐτὸν νομοθέτην κατέστησεν, ἀντὶ δὲ τεττάρων μηνῶν ἑξαέτη?

τὴν

3. ἓξ ἔτη τὴν ἀρχὴν ἐποιήσατο.] Ποιεῖν χρονον i. e. *terere*, dixit *Demoſth.* τιμωρίαν noſter, *Thucyd.* plurimi. *Argentariam*, Cic. *Ventum*, Ter. *Hiſtrioniam*, Plaut. *Pretium*, Martial. *Arbitrium*, Hor. Liu. *Iudicatum*, Cic. et LL. XII. Tabb. immo *Imperium*, Plin. ſed non ea ratione, qua hic vſurpatur. *Facere tumulum*, i. e. conſtruere, aliquandoque abſolute in marmoribus. SIBI. FECIT. ET. SVIS. etc. Vnde illuſtrari poteſt facetiſſimum iſtud *Martialis* de faemina, quae VII maritos extulerat, ſcomma IX. 16.

Inſcripſit tumulo ſeptem ſcelerata virorum
Se feciſſe *Chloe. Quid pote ſimplicius?*

Sed ἀρχὴν ποιεῖσθαι, i. e. *Magiſtratu fungi*, nemo dixerit. Lege εξετη τὴν ἀρχὴν ἐποιήσατο. Εξέτει, ἑξαέτει Αττικῶς. Suid. Δεκέτει χρόνῳ. Plat. *de Legg.* l. 3. Ita *Ariſtoph.* Ran.

Βούλεσθε δῆτα κοινῇ
Σκώψωμεν Αρχίδημον
Os επτετης ὢν οὐκ ἔφυσε φράτορας;

Obiter emendaueris mecum *Demoſth. adu. Boeotum de dote materna*, non longe ab initio, Συνέβη γάρ μοι δεηθέντος τȣ̃ πατρὸς ὀκτωκαιδεκάτῃ γῆμαι. Lege οκτωκαιδεκετη. *Petitus* vir doctiſſimus alio vulnere hunc locum laborare arbitratus in *Com. de LL. Atticis* ſibi viſus eſt hunc locum *eleganter* refingere, ἀντὶ δὲ τεττάρων μηνῶν ες ἔτη τὴν ἀρχὴν ἐποιήσατο. *Tot annis ſcribatu functus eſt, quot menſibus erat imperatum.* Elegantius fortaſſe, quam verius, et, ſi modo me audiat, ne eleganter quidem. Hominem in errorem duxit, quod modo quidem dicatur Nicomachus non vtique ea ἀκριβείᾳ, qua par erat, τετταρα ἔτη ἀναγράψαι. Eſto.

τὴν ἀρχὴν ἐποιήσατο. καθ' ἑκάστην δὲ ἡμέραν ἀργύριον λαμβάνων, τοὺς μὲν ἐνέγραφε, τοὺς δὲ ἐξήλειφεν. εἰς τοῦτο δὲ κατέστημεν, ὥστε ἐκ τῆς τούτου χειρὸς τεταμιεύμεθα τοὺς νόμους· καὶ οἱ ἀντίδικοι ἐπὶ τοῖς δικαστηρίοις ἐναντίους παρείχοντο, ἀμφό-

Sed intra id ſpatium non concluſiſſe dicitur quoque: Σὺ δὲ οὐδὲ τεττάρων ἐτῶν ἠξίωσας ἐγγράψαι. TAYLOR.

ἓξ ἔτη τὴν ἀρχὴν ἐποιήσατο.] Opinor, ἑξαετῆ: *pro quatuor vero menſibus, ſexenne imperium fecit.* Atqui infra habetur, *per* QVATVOR *annos reſcripſit* has leges, *cum tamen* TRIGINTA DIEBVS *abſoluere potuit.* Has apparentes ἐναντιώσεις ita conciliari poſſe puto: Nicomacho ſcribae concedebantur *quatuor menſes* ad deſcribendas vel reſcribendas Solonis Leges; quas ille, ſi voluiſſet, *vno menſe* potuiſſet abſoluere. ille vero plus quam *quatuor annos* in hoc opere abſumpſit: quibus elapſis, Archontes mulctas ei impoſuerunt, et in ius trahebant, vt cogeretur reddere exemplaria Legum, quae per totum hoc tempus penes ſe habuerat. Ille autem ne ſic quidem parere, et Leges reddere voluit: ſed tergiuerſando, et moras nectendo, paene alios *duos* annos inſumpſit. Ita ſolui poſſe puto has difficultates, niſi aliquid melius ſubminiſtrent MSS: ſub qua exceptione omnia, quae in hunc Auctorem ſcripſi, intellecta vellem. MARKLAND.

Dedi ἑξαέτη pro vulgari ἓξ ἔτη. Sexennem magiſtratum. Nam vtrumque recte dicitur ἑξαέτης et ἑξαετής. Quod v. 27. de quatuor annis ait, huic non videtur repugnare, ſed facile cum hoc conciliari poſſe: Ponamus a Nicomacho quadriennium inſumtum fuiſſe legibus exſcribendis, et biennium τῇ ἀναγραφῇ τῶν ἱερῶν καὶ ὁσίων, vel, vt alibi dicit τῶν πατρίων.

τεροι παρὰ Νικομάχου φάσκοντες εἰληφέναι. ἐπιβαλλόντων δὲ τῶν ἀρχόντων ἐπιβολὰς, καὶ εἰσαγόντων εἰς τὸ δικαστήριον, οὐκ ἠθέλησε παραδοῦναι τοὺς νόμους· ἀλλὰ πρότερον ἡ πόλις εἰς τὰς μεγίστας συμφορὰς κατέστη, πρὶν τοῦτον ἀπαλλαγῆναι τῆς ἀρχῆς, καὶ τῶν πεπραγμένων εὐθύνας ὑποσχεῖν. καὶ γάρ τοι, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ἐπειδὴ ἐκείνων δίκην οὐ δέδωκεν, ὁποίαν καὶ νῦν [4] τὴν ἀρχὴν κατεστήσατο; ὅστις πρῶτον μὲν τέτταρα ἔτη ἀνέγραψεν, ἐξὸν αὐτῷ τριάκοντα ἡμερῶν ἀπαλλαγῆναι ἔπειτα διωρισμένον [5], ἐξ ὧν ἔδει ἀναγράφειν, αὐτὸν

4. ὁποίαν] ὁμοίαν. Schott. Locum ſollicitat, non expedit. F. legendum. Ἐπειδὴ δίκην οὐ δέδωκεν ὁποίαν ἔδει, καινὴν ἀρχὴν κατεστήσατο. Nam vt modo ſecuturum eſt, μόνος τῶν ἀρξάντων εὐθύνας οὐκ ἔδωκεν. TAYL.

οὐ δέδωκεν, ὁποίαν καὶ νῦν τὴν ἀρχὴν etc.] Forte: ἐπειδὴ ἐκείνων δίκην οὐ δέδωκεν ὁποίαν ἔδει, καινήν τινα ἀρχὴν κατεστήσατο· *quia non talem, qualem oportuit, iſtorum* facinorum *poenam dedit, nouum quoddam imperium,* vel *magiſtratum, conſtituit. morte* mulctatum oportuit: vos *pecunia* tantum mulctauiſtis. hinc iſta inſolentia. MARKLAND.

Difficultas omnis tollitur ſignum interrogationis ponendo poſt κατεστήσατο. quomodo feci caetera bene habet hic locus.

5. ἔπειτα διωρισμένον] Ita Editi, male. Deinde, ἐξ ὧν ἔδει ἀναγράφειν, ἀλλὰ οὗτος αὐτὸν ἁπάντων κύριον ἐποιήσατο. Schott. Medicina eſt in promptu. Neque quidquam praeter puncta mutandum. Ὅστις πρῶτον μὲν τέτταρα ἔτη ἀνέγραψεν, ἐξὸν αὐτῷ τριάκοντα ἡμερῶν ἀπαλλαγῆναι· ἔπειτα διωρισμένων, ἐξ ὧν ἔδει ἀνα-

τὸν ἁπάντων κύριον ἐποιήσατο, καὶ ὅσα χειρίσας[6] μόνος ἔτος τῶν ἀρξάντων εὐθύνας οὐκ ἔδωκεν. ἀλλ'

Ggg 5 οἱ μὲν

γράφειν, αὐτὸν ἁπάντων κύριον ἐποιήσατο. Praeiuere *Petit. Scal.* Porro autem id quod ſequitur, non recte ſequitur, ὅσα χειρίσας μόνος. Vtinam liceret reponere ὅσων ἐχείρησε, μόνος κ. τ. λ. quod ſententiam flagitare certum eſt. TAYLOR.

ἔπειτα διωρισμένον, ἐξ ὧν ἔδει ἀναγράφειν. αὐτὸν ἁπάντων κύριον ἐποιήσατο·] Diſtingue: ἔπειτα, διωρισμένον ἐξ ὧν ἔδει ἀναγράφειν, αὐτὸν ἁπάντων κύριον ἐποιήσατο· *deinde, cum illi definitum* et praeſcriptum *eſſet, ex quibus reſcribere* eum *oportuit, ſeipſum omnium arbitrum fecit:* id eſt, ad praeſcriptum agere debuit; ſed ille ad libitum ſuum egit. διωρισμένον abſolute ponitur, pro διωρισμένου, quo nihil vſitatius. ſic ſupra, προσαχθὲν αὐτῷ ἀναγράψαι τοὺς νόμους, pro προσαχθέντος. MS. habet: ἐπὶ τὰ διωρισμένα, ἐξ ὧν etc. mendoſe. MARKLAND.

6. καὶ ὅσα χειρίσας μόνος ἔτος etc.] Coniicio: καὶ τὰ δημόσια διαχειρίσας, μόνος ἔτος τῶν ἀρξάντων οὐκ ἔδωκεν· *et res ciuitatis adminiſtrans, ſolus hic omnium, qui cum imperio fuerunt, rationes non reddidit.* Orat. XIX. ἴστε, ὅτι πολλὰ ἔτη διεχείρισε τὰ τῆς πόλεως πάντα. Aeſchines κατὰ Κτησιφ. τὰ δημόσια χρήματα διεχείριζε, καὶ ἐπιβολὰς ἐπέβαλε, καθάπερ οἱ ἄλλοι ἄρχοντες. ſupra dixit, τὰ κοινὰ διαχειρίσαντας. Phraſis ſaepe occurrit. Contra hos dabatur ἀλογίου δίκη. Pollux VIII, 6. ſegm. 54. ἀλογίου δὲ δίκη ἦν κατὰ τῶν οὐκ ἀποδιδόντων λόγους ὧν διαχειρίσωσιν. Inuidioſe autem dicit τῶν ἀρξάντων: Nicomachus enim ἀρχὴν nouam quandam ſibi fecerat. vnde Orator ex artificio ſaepe iterat hanc vocem. Sequitur: κατὰ πρυτανείαν λόγον ἀναφέρουσι: *Vanderheidius* vertit: *rationes ad aerarium deferunt.* ne-

οἱ μὲν ἄλλοι τῆς αὐτῶν ἀρχῆς κατὰ πρυτανείαν
λόγον ἀναφέρουσι· σὺ δὲ, ὦ Νικόμαχε, οὐδὲ τετ- 27.
τάρων ἐτῶν ἠξίωσας ἐγγράψαι 7, ἀλλὰ μόνῳ σοὶ
τῶν πολιτῶν ἐξεῖναι νομίζεις ἄρχειν πολὺν χρόνον,
καὶ μήτε εὐθύνας διδόναι, μήτε τοῖς ψηφίσμασι
πείθεσθαι, μήτε τῶν νόμων φροντίζειν· ἀλλὰ τὰ
μὲν ἐγγράφεις, τὰ δὲ ἐξαλείφεις· καὶ εἰς τοῦτο ὕ- 30.
βρεως ἥκεις, ὥστε σαυτοῦ νομίζεις εἶναι τὰ τῆς πό-
λεως, αὐτὸς δημόσιος ὤν. ὑμᾶς τοίνυν χρὴ, ὦ ἄν-
δρες δικασταὶ, ἀναμνησθέντας καὶ τῶν προγόνων τῶν
Νικομάχου, οἵτινες ἦσαν, καὶ οὗτος ὡς ἀχαρίστως
ὑμῖν προσενήνεκται παρανομήσας, κολάσαι αὐτόν· 33.
καὶ ἐπειδὴ ἑνὸς ἑκάστου δίκην οὐκ εἰλήφατε, νῦν ὑπὲρ
ἁπάν-

quaquam. Verti poteſt: *ſingulis menſibus rationes referunt*, ſcil. ad τοὺς *Archontas*, proprie dictos. vnice explicat locus Pollucis VIII, 9. ſegm. 87. de officio *Archontum*: καὶ καθ' ἑκάστην πρυτανείαν ἐπερωτᾶν, εἰ δοκεῖ καλῶς ἄρχειν ἕκαστος· *et per ſingulas prytaneas inquirere, an vnuſquiſque magiſtratuum recte imperare videatur.* ſic ſegm. 98. γραμματεὺς ὁ κατὰ πρυτανείαν κληρωθεὶς, eſt, *ſcriba qui qualibet prytaneâ ſorte electus eſt.* Πρυτανεία veró erat ſpatium temporis, quo ſingulae Tribus quóque anno ἐπρυτάνευον, ſeu *praeſidebant.* Lyſiae aeuo *Decem* tantum Tribus erant: adeo vt ſingulae prytaneae menſem tunc excederent. additis vero poſtea duabus aliis Tribubus, Menſes et Prytaneae ἰσάριθμοι et ἰσόχρονοι fiebant. MARKLAND.

Legendum videtur ὅσα οὐδεὶς ἄλλος διαχειρίσας. tot et tanta cum geſſiſſet, quot et quanta nemo alius.

7. ἠξίωσας ἐγγράψαι,] Lege, ἀναγράψαι, vt quater ante, et paſſim infra. MARKLAND.

ἁπάντων γ' ὢων [8] τὴν τιμωρίαν ποιήσασθαι. Ἴσως δὲ, ὦ ἄνδρες δικαςαὶ, ἐπειδὰν περὶ αὐτȣ̃ μηδὲν δύνηται

8. ὑπὲρ ἁπάντων] Vir doctiſſimus et de hiſce literis praeclare meritus nuper ad *Thucyd.* ita hiulcam orationem compoſuit, ὑπὲρ ἁπάντων καὶ ἰδίων τε καὶ πατρῴων τὴν τιμωρίαν ποιήσεσθε. Nae ille, vt ſemper, ita et hic quoque me habebit eius laudis adminiſtrum et ſatellitem. Sed ſimplicior multo medicina, χρὴ — ἐπειδὴ ἑνὸς ἑκάςȣ δίκην ȣ̓κ εἰλήφατε, νῦν ὑπὲρ ἁπάντων γ' αθροων τὴν τιμωρίαν ποιησασθαι. Plane vt *Homerus*

Νῦν δ' αθροα πάντ' απετισε. Od. α. 43.

Et *Demoſth.* quoque *adu. Midiam.* Τὴν μὲν οὖν ὑπὲρ αὐτῶν δίκην ἔχȣσιν οἵγε πεισθέντες· τῆς δ' ὑπὲρ τῶν νόμων, ȣ̂ς παραβὰς ȣ̂τος κἀκείνȣς ἠδίκει, καὶ πάντας τοὺς ἄλλȣς, ὑμεῖς ἐςὲ κληρονόμοι. Παντων ȣ̂ν αθροων εν τιμημα ποιησασθε. Atque haec eſt lectio marg. Edit. *Ioan.* et Scaligeri. Qua nulla verior eſſe poteſt. Γονέων. *Coisl.* TAYLOR.

νῦν ὑπὲρ ἁπάντων γ * ὢων τὴν τιμωρίαν ποιήσασθε·] Lego, ἁπάντων ἀθρόων ποιήσασθαι, vt κολάσαι ante, ſc. χρὴ: *pro* OMNIBVS SIMVL *poenam ſumere.* Demoſthenes adu. Midiam: παντων ȣ̂ν αθροων ἓν τίμημα ποιήσασθε, ὅ, τι ἂν δίκαιον ἡγῆσθε. et contra Androtionem: ὧν αθροων ἄξιον λαβόντας δίκην τήμερον, παράδειγμα ποιῆσαι τοῖς ἄλλοις, etc. rurſus in Ariſtocratem: χωρὶς ἕκαςον σκοπȣ̃ντες, καὶ ȣ̓χ ἅμα παντα αθροα ἐξετάζοντες. Heſychius: ἀθρόα· ὁμȣ̃ πάντα. Vide et Phil. Iudaeum p. 448. Ed. Turneb. et Xenophon. Αναβ. lib. VII. p. 407. C. MARKLAND.

Poteram γ' ὢων exterminare. abſunt enim a Vindobonenſi. reliqui tamen, quia in illis ſupereſſe videntur veſtigia vocum γ' ἀθρόων aut γ' ὁμȣ̃. In codice Beſſarionis ſic legitur γ' ω̃ cum circumflexo, quem me-

νηται ἀπολογεῖσθαι, ἐμὲ διαβάλλειν πειράσεται. τότε δὲ περὶ τῶν ἐμῶν τούτῳ ἀξιῶ πιστεύειν ὑμᾶς[9], 36. ὁπόταν, ἀπολογίας ἐμοὶ δοθείσης, μὴ δύνωμαι ψευδόμενον αὐτὸν ἐξελέγξαι. ἐὰν δ' ἄρα ἐπιχειρῇ λέγειν, ἅπερ ἐν τῇ βουλῇ[10], ὡς ἐγὼ τῶν τετρακοσίων[11] ἐγενόμην, ἐνθυμεῖσθε τῶν τοιαῦτα λεγόντων[12], ἐκ τῶν

dium acutus diuidit. Ille circumflexus ſignificat terminationem ων. erit ergo in illo codice ῴων, ſed per compendium ſcriptum. Ego vero, vt hoc intellexi, ſuſpicari coepi latere in illa ſigla exclamationem, vel allocutionem, ὦ ἄνδρες, vel ὦ δικασταί.

9. τότε δὲ] Legendum videtur aut ἐγὼ δὲ π. τ. ἐ. τότε ἀξιῶ πιστεύειν ὑμᾶς, aut τότε δὲ π. τ. ἐ. τούτῳ ἀξιῶ π. ὑ. Etiam Vindob. τούτῳ dat. Et ſic nullus dubitaui, pro τότε, quod in vulgatis ſecundum eſt, τούτῳ dare.

10. λέγειν ἅπερ ἐν τῇ βουλῇ] malim aut λέγειν καὶ ἐν ὑμῖν, ἅπερ ἐν τῇ βουλῇ, aut, λέγειν ἐν ὑμῖν, ἅπερ καὶ ἐν τῇ βουλῇ, ſcil. ἔλεγεν.

11. τριακοσίων] Reducem fac lectionem *Aldinam* τετρακοσίων: de hac emendatione conſulendae ſunt Notae ad Orat. περὶ δήμου καταλύσεως. TAYLOR.

12. ἐκ τῶν τετρακοσίων] καὶ ἐκ τῶν. Steph. Ceterum deeſſe potius arbitror poſt ἐνθυμεῖσθε. Quid ſi mecum, ἐνθυμεῖσθε, ὅτι τῶνδε τοιαῦτα λεγόντων κ. τ. λ. TAYLOR.

ἐνθυμεῖσθε τῶν τοιαῦτα λεγόντων, ἐκ τῶν τριακοσίων πλεῖον ἢ χίλιοι γενήσονται.] *Stephanus* inſerit καὶ ante ἐκ τῶν τριακοσίων: hoc tantum mihi pro re certa eſt, Lyſiam neque dediſſe ἐνθυμεῖσθε τῶν λεγόντων pro ἀποδέχεσθε τοὺς λέγοντας, *admittite teſtimonium eorum, qui dicunt*, quemadmodum ſenſus poſtulat; neque iſta compoſitione vſum fuiſſe, ἐνθυμεῖσθε, καὶ χίλιοι γενήσονται: quae, niſi fallor, non eſt ψυχῆς Λυ-

39. τῶν τετρακοσίων πλεῖον ἢ χίλιοι γενήσονται. καὶ γὰρ τοὺς ἔτι παῖδας ὄντας ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ, καὶ τοὺς ἀποδημοῦντας, οἱ διαβάλλειν βουλόμενοι, ταῦτα λοιδοροῦσιν· ἐγὼ δὲ οὕτω πολλοῦ ἐδέησα τῶν τετρακοσίων
42. γενέσθαι, ὥστε οὐδὲ τῶν τρισχιλίων [13] κατελέγην. δεινὸν δέ μοι δοκεῖ εἶναι, ὅτι, εἰ μὲν περὶ ἰδίων συμβολαίων ἀγωνιζόμενος, οὕτω φανερῶς ἐξήλεγχον αὐτὸν ἀδικοῦντα, οὐδ᾽ ἂν αὐτὸς ἠξίωσε τοιαῦτα ἀπολογούμενος ἀποφεύγειν· νυνὶ δὲ περὶ τῶν τῆς πό-
184.1. λεως κρινόμενος, οἰήσεται χρῆναι ἐμοῦ κατηγοροῦν ὑμῖν μὴ δοῦναι δίκην. * ἔστι δέ, οἶμαι [14], θαυμαστὸν νο-

σιακῆς. quibus vocibus vſus ſit Noſter, ſtultum eſt et temerarium affirmare; credo tamen ad hanc fere formam ſcripſiſſe: ἐνθυμεῖσθε, οτι τῶν τοιαῦτα λεγόντων εαν ακουσητε, ἐκ τῶν τετρακοσίων πλεῖον ἢ χίλιοι γενήσονται· *conſiderate, ſi admittatis* omnes *eos, qui talia deferunt, ex quadringentis plus quam mille futuros.* rationem reddit in ſequentibus. De Τετρακοσίων pro *Stephani* Τριακοσίων, ſupra dixi. MARKLAND.

Poſſit quoque ſic ſuppleri lacunula: ἐνθυμεῖσθε, ὅτι κατὰ τοὺς λόγους τῶν τοιαῦτα λεγ.

13. τρισχιλίων] Norunt omnes cccc virorum dominatum, vbi taedio eſſe coepit, vt potentia videretur quodammodo δημοτικωτέρα, ante reſtitutam rempublicam in dominatum MMMMM migraſſe. Vid. *Thucyd.* et N. *pro Poluſtrato.* Recte ergo contendere potuit Orator, Ἐγὼ δὲ οὕτω πολλοῦ ἐδέησα τῶν τετρακοσίων γενέσθαι, ὥστε οὐδὲ τῶν πενταχισχιλιων κατελέγην. TAYL.

Sine dubio πεντακισχιλίων leg. eſt. Ipſe Lyſias multis locis auctor eſt. V. tamen lib. Variant.

14. οἶμαι] Dele vel οἶμαι, vel νομίζω. Alterutrum

νομίζειν Νικόμαχον ἑτέροις ἀδικοῦσι μνησικακεῖν ἀξιοῦν [15], ὃν ἐγὼ ἐπιβουλεύσαντα τῷ πλήθει [16] ἀπο- 3.
δείξω. καί μου ἀκούσατε. δίκαιον γὰρ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, περὶ τῶν τοιούτων ἀνθρώπων τὰς τοιαύτας κατηγορίας ἀποδέχεσθαι [17], οἵτινες τότε συγκατα-

λύσαν-

certe eſt a mala manu: neque hic ſolum, ſed apud *Aeſch. de legatione mala fide geſta*, καὶ μὴ νομιζειν, ὥσπερ ἐν τοῖς θεάτροις, διὰ τοῦτο οἴεσθαι τι πεπονθέναι. TAYLOR.

* ἔτι δὲ, οἶμαι, θαυμαστὸν νομίζω etc.] Ego quoque θαυμαστὸν putarem, vnde haec inſulſa ταυτολογία, οἶμαι et νομίζω, niſi ſcirem Lectores ſolitos eſſe in Marginibus exemplarium Explicationes ſuas adpingere, quas in Contextum Exſcriptores poſtea receperunt. quemadmodum hoc loco vocem νομίζω Graeculus aliquis, opinor, per οἶμαι illuſtriorem reddidiſſe ſe putauit. Tale mendum in Aeſchine p. 32. notauit *Stephanus*. Scribo itaque, ἔτι δὲ, θαυμαστὸν νομίζω, Νικόμαχον etc. *porro, mirum puto, Nicomachum* etc. Niſi malis εἶναι pro οἶμαι· θαυμαστὸν εἶναι νομίζω etc. Vtroque modo ſcribit Lyſias. MARKLAND.

V. hoc de loco quae pluribus diſputabo in libello variantium lectionum.

15. ἑτέροις ἀδίκως μνησικακεῖν ἀξιοῦν,] Forte, ἀδίκων μνησικακεῖν. Dion. Halicarnaſſenſis Vit. Lyſ. μηδενὸς τῶν γεγενημένων μνησικακεῖν. Xenophon Αναβασ. II. p. 281. μὴ μνησικακήσειν βασιλέα αὐτοῖς τῆς σὺν Κύρῳ ἐπιστρατείας. Sed nihil muto. MARKLAND.

16. τῷ πλήθει] ſubaudi τῷ ὑμετέρῳ. vtrumque enim perinde vſurpatur, cum addito ὑμέτερον et ſine eo.

17. ἀποδέχεσθαι] cautum enim erat amneſtiae lege, ne quid eorum, quae ſub oligarchia delicta aut commiſſa fuiſſent, in iudicium vocaretur.

λύσαντες τὸν δῆμον, νυνὶ δημοτικοὶ φασὶν εἶναι. ἐ-
6. πειδὴ γὰρ[18] ἀπολομένων τῶν νεῶν ἡ μετάςασις
ἐπράττετο, Κλεοφῶν τὴν βουλὴν ἐλοιδόρει, φάσκων
συνεςάναι, καὶ οὐ τὰ βέλτιςα βουλεύειν τῇ πόλει[19].
Σάτυρος δὲ Κηφισιεὺς βουλεύων ἔπεισε τὴν βουλὴν
δήσαντας αὐτὸν παραδοῦναι δικαςηρίῳ. οἱ δὲ βου-
9. λόμενοι αὐτὸν ἀπολέσαι, δεδιότες μὴ οὐκ ἀποκτεί-
νωσιν ἐν τῷ δικαςηρίῳ, πείθουσι Νικομαχίδην[20] νό-
μον

18. Επειδὴ γὰρ κ. τ. λ.] Per *μετάςασις ἐπράττετο*, intellige de ſtatu quadringentorum. Haec mutatio facta fuit ſecundum *Diodorum* Callia Archonte, anno 3 Olympiadis 93. In poſterioribus huius loci lineis deeſt negatio, et ſic legendum eſt, φάσκων συνεςάναι καὶ τὰ βέλτιςα μὴ βουλεύειν τῇ πόλει. PALMER. Idem mox pro Κηφισεὺς legit Κηφισιεὺς et pro Νικομαχίδην, Νικόμαχον. Non agitur de tyrannide τῶν ᴄᴅ, ſed xxx. quae inſecuta eſt funeſtam illam naumachiam ad Aegoſpotamos. TAYLOR.

19. φάσκων συνεςάναι, καὶ τὰ βέλτιςα βουλεύειν τῇ πόλει.] Immo contra. καὶ μὴ τὰ βέλτιςα. pars enim erat iuriſiurandi, τὰ βέλτιςα βουλεύσειν τῇ πόλει, (vide initium Orat. XXXI.) Senatum vero accuſauit Cleophon, μὴ τὰ βέλτιςα βουλεύειν. Demoſthenes in Ariſtogit. Orat. II. ὡς πράττοντα καὶ λέγοντα μὴ τὰ ἄριςα τῷ δήμῳ. Ασύςατα ſunt συνεςάναι *conſpiraſſe*, et, τὰ βέλτιςα βουλεύειν: ſaltem hoc loco. MARKLAND.
Dedi de meo καὶ οὐ τὰ βέλτιςα. particula infitians vulgatis deeſt.

20. πείθουσι Νικομαχίδην νόμον ἀποδεῖξαι,] Conieceram, Νικόμαχον ἴδιον νόμον ἀποδεῖξαι, *perſuadent Nicomacho proferre legem a ſeipſa factam,* vel fictam. Har-

μον ἀποδεῖξαι, ὡς χρὴ καὶ τὴν βουλὴν συνδικάζειν. καὶ ὁ πάντων οὗτος πονηρότατος οὕτω φανερῶς συνεστασίασεν [21], ὥστε τῇ ἡμέρᾳ [22], ῇ ἡ κρίσις ἐγίνετο, ἀ- 12
ποδεῖ-

pocration quidem V. Ἐπιβολὴ, hunc hominem Νικομαχίδην vocat. ſed doctiſſ. *Hemſterhuſius* pro κατὰ Νικομαχίδου reſtituit Νικομάχου, Not. ad Pollucem VIII, 5. p. 864. quod et hic facias licet, ſi iſta Coniectura minus placeat. Pro συνεστασίασεν paulo poſt, legi quoque poteſt συνέστησεν, *conſpirauit*, vt ſupra, φάσκων συνεστάναι: et ita Aeſchines περὶ Παραπρ. συνεστηκότα ἐπὶ τὴν πόλιν: et infra, συνεστηκότες ἐπὶ τὰ κοινά. Sed cum Noſter mox dicat haec facta eſſe κατὰ στάσιν, nihil forte mutandum. MARKLAND.

Qui Nicomachides hoc loco appellatur, hic idem eſt cum eo, qui per totam hanc orationem Nicomachus audit. De alternatione vel permutatione harum terminationum in ος et ίδης, in nominibus propriis obtinente, et ipſemet iam ſupra in ingreſſu huius orationis admonui, et ante me iam dudum Hemſterhuſius ad Lucian. T. I. p. 157. et Weſſeling ad Diodor. Sic. T. I. p. 509. et T. II. p. 34.

21. συνεστασίασε bene habet. ſubaudi τῇ βουλῇ, aut τοῖς στασιώταις, τοῖς τὸν δῆμον καταλύουσι. Quod Markland commendat συνέστησε, alienum ab hoc loco id eſt, ſignificans *commendauit*, non autem, fecit cum turbatoribus pacis et conſtitutionis reipublicae, id quod ſententia loci poſtulat.

22. ἡμέρᾳ] Leges enim antequam ratae et validae fierent, aut poſſent a populo probari, debebant prius in tabulis exaratae per nouem dies exponi coram Eponymis, quo penſitari a praetereunte quoque poſſent. Item ſi quis peteretur actione παρανόμων, debebant, vna cum crimine, leges ipſae quoque, quas laeſiſſe

ποδεῖξαι τὸν νόμον. Κλεοφῶντος τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασαὶ, ἕτερα μὲν ἄν τις ἔχοι κατηγορῆσαι· τοῦτο δὲ παρὰ πάντων ὁμολογεῖται, ὅτι οἱ καταλύοντες τὸν δῆμον, ἐκεῖνον ἐβούλοντο μάλιστα τῶν πολιτῶν
15. ἐκποδὼν γενέσθαι· καὶ ὅτι Σάτυρος καὶ Κλεοφῶν [23] οἱ τῶν τριάκοντα γενόμενοι, οὐχ ὑπὲρ ὑμῶν ὀργιζόμενοι Κλεοφῶντος κατηγόρουν, ἀλλ' ἵνα ἐκεῖνον ἀποκτείναντες αὐτοὶ ὑμᾶς κακῶς ποιῶσι· καὶ ταῦτα διεπράξαντο διὰ τὸν νόμον [24], ὃν Νικόμαχος ἀπέ-
18. δειξεν. εἰκὸς τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασαὶ, ἐνθυμεῖσθαι καὶ ὁπόσοι ὑμῶν ἐνόμιζον Κλεοφῶντα κακὸν πολίτην

reus diceretur, multo ante diem iudicii in tabulis proponi.

23. Κλεοφῶν] Aduerte, lector. ſi bene ſe habet is locus, duo fuere Cleophontes, et diuerſarum partium, alter popularis, alter vnus e xxx tyrannis: ſed in numero xxx tyrannorum, quem nobis dedit *Xenopho*, non inueniuntur hi duo *Satyrus* et *Cleopho*. Subſtituti ergo fuerant eis, qui deceſſerant, vel ex eorum albo deleti fuerant, vt deleuit Critias Theramenem. Ceterum de hoc Cleophontis negotio aliquid muſſitat *Ariſtophanes* in *Ranis*, et de Nicomacho, et eos, vt malos et breui perituros a Plutone arceſſi fingit. PALMER.

Nodum diſſecat vir eruditiſſimus. Lege cum Schotto Σάτυρος καὶ Χρεμων, vt infra modo. Ex fatali illo collegio erat Χρέμων, vti ex *Xenophonte* liquet: Satyrus licet non ipſe trigintauir, eorum tamen nefariorum conſiliorum miniſter impigerrimus, vt ex eodem *Xenophonte* etiam patet: vnus ſc. vndecim virorum. TAYL.

24. διὰ τὸν νόμον] malim διὰ τοῦ νόμου.

τὴν εἶναι· * ὅτι, εἰ καὶ [25] τῶν ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ
ἀποθανόντων ἴσως τὶς ἦν πονηρὸς, ἀλλ' ὅμως καὶ
διὰ τοὺς τοιούτους [26] ὀργίζεσθε τοῖς τριάκοντα, ὅτι
οὐ τῶν ἀδικημάτων ἕνεκα, ἀλλὰ κατὰ στάσιν αὐτοὺς 21.
ἀπέκτειναν. ἐὰν οὖν πρὸς ταῦτα ἀπολογῆται, τοσ-
οῦτον μέμνησθε, ὅτι ἐν τοιούτῳ καιρῷ τὸν νόμον ἀπέ-
δειξεν, ἐν ᾧ ἡ πολιτεία μεθίστατο, καὶ τούτοις χα-
ριζόμενος, οἱ τὸν δῆμον κατέλυσαν, καὶ ταύτην
τὴν βουλὴν [27] συνδικάζειν ἐποίησεν· ἐν ᾗ Σάτυρος 24.
μὲν καὶ Χρέμων μέγιστον ἐδύναντο, Στρομβιχίδης δὲ
καὶ Καλλιάδης καὶ ἕτεροι πολλοὶ καὶ καλοὶ κἀγα-
θοὶ τῶν πολιτῶν ἀπώλλυντο [28]. καὶ περὶ τούτων οὐ-
δένα ἂν ἐποιησάμην λόγον, εἰ μὴ ᾐσθανόμην αὐτὸν,
ὡς δημοτικὸν ὄντα, πειράσεσθαι παρὰ τὸ δίκαιον 27.
σώζεσθαι, καὶ τῆς εὐνοίας τῆς εἰς τὸ πλῆθος τεκ-

μηρίῳ

25. *ὅτι εἰ καὶ*] particulam *εἰ* de meo interpoſui, qua vulgatae carent.

26. *τοὺς τοιούτους*] non ſolum propter inſontes per nefas pereuntes, ſuccenſetis tyrannis, ſed etiam propter ſceleratos, quod non ob ſcelera, ſed ob inimicitias priuatas, de medio tollerentur.

27. *καὶ ταύτην τὴν βουλὴν*] vna cum populo indicare illum quoque ſenatum ſceleſtum, qui ſub xxx tyrannis fuit.

28. *ἕτεροι πολλοὶ καὶ καλοὶ κἀγαθοὶ τῶν πολιτῶν*] Ne deleas *καὶ*. Demoſthenes Orat. I. in Steph. *καὶ τῶν μὲν ἄλλων πολιτῶν πολλῶν και καλων καγαθων ὄντων μηδενὶ μηδ' ἐξίσου χρῆται* et adu. Timotheum: *ἡγοῦνται γὰρ περὶ πλείονος αὐτοῖς και καλοι καγαθοι δοκεῖν εἶναι* etc. MARKLAND.

μηρίῳ χρησόμενον, ὅτι ἔφυγεν. ἐγὼ δὲ καὶ ἑτέρους ἂν ἔχοιμι ἐπιδεῖξαι τῶν συγκαταλυσάντων [29] τὸν δῆμον, τοὺς μὲν, ἀποθανόντας [30], τοὺς δὲ, φυγόντας τε καὶ οὐ μετασχόντας τῆς πολιτείας [31]. ὥστε οὐδὲν εἰκὸς αὐτῷ τοῦτο ὑπόλογον [32] γενέσθαι. τοῦ μὲν γὰρ ὑμᾶς φυγεῖν, μέρος τι καὶ οὗτος συνεβάλετο· τοῦ δὲ τοῦτον κατελθεῖν, τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον αἴτιον ἐγένετο. ἔτι δὲ καὶ [33] δεινὸν, εἰ ὧν μὲν ἄκων ἔπαθε,

29. συγκαλεσάντων] L. συγκαταλυσαντων. TAYL. τῶν συγκαλεσάντων τὸν δῆμον,] Lege, συγκαταλυσάντων. ſupra: οἵτινες τότε συγκαταλύσαντες τὸν δῆμον, *qui tunc poſtquam democratiam euertiſſent.* infra: οὗτος τὸν δῆμον συγκαταλύσας φαίνεται. Aeſchines quoque ita loquitur p. 24. et 27. et Thucydides VIII, 68, et Andocides p. 13. Simile mendum apud Dion. Halicarn. in Dinarcho, p. 113. ed. Sylb. vbi pro, περί τε τῆς αὐτῆς τῶν καλεσάντων τὸν δῆμον, ſcribendum, περί τε τῆς αἰτίας τῶν καταλυσάντων τὸν δῆμον: ex ſupra dictis, αἰτίαν ἔχων καταλῦσαι τὸν δῆμον. *Sylburgius* legebat τῆς φυγῆς τῶν καταλυσάντων. Andocides (ſeu quis alius) Orat. *de pace cum Lacedaem.* p. 25. τὸν δὲ πόλεμον, δήμου κατάλυσιν γίνεσθαι· ita legendum: vulgo, τὸν δὲ πόλεμον. δήπου, κατάλυσιν γίνεσθαι. MARKL.

Dedi συγκαταλυσάντων, pro vulgari συγκαλεσάντων, vt paulo ante quoque pro ὀργίζεσθαι, dedi ὀργίζεσθε in indicatiuo praeſentis.

30. ἀποθανόντας] ſubaudi ὑπὸ τῶν τριάκοντα. quod idem etiam ad φυγόντας addi tacita cogitatione debet.

31. τῆς πολιτείας] ſubaudi τῆς τῶν τριάκοντα.

32. ὑπὸ λόγον] L. ὑπόλογον cum Steph. Scal. et Cod. *Coisl.* Vide orationem *c. Ergoclem.* TAYLOR.

33. ἔτι δὲ καὶ δεινὸν] ſiue ſeruatur ἔτι, ſiue cum ἐστι mutatur, ſemper τοῦτο videtur poſt καὶ addendum eſſe.

ἔπαθε, χάριν αὐτῷ εἴσεσθε· ὧν δ' ἑκὼν ἐξήμαρτε, 33.
μηδεμίαν τιμωρίαν ποιήσεσθε· πυνθάνομαι δὲ αὐτὸν λέγειν, ὡς ἀσεβῶ καταλύων τὰς θυσίας· ἐγὼ δ' εἰ μὲν νόμους ἐτίθην περὶ τῆς ἀναγραφῆς [34], ἡγούμην ἂν ἐξεῖναι Νικομάχῳ τοιαῦτα εἰπεῖν περὶ ἐμοῦ·
νῦν δὲ τοῖς κοινοῖς καὶ κειμένοις ἀξιῶ τοῦτον πείθε- 36.
σθαι. θαυμάζω δὲ, εἰ μὴ ἐνθυμεῖται, ὅταν ἐμὲ φάσκῃ ἀσεβεῖν, λέγοντα, ὡς χρὴ θύειν τὰς θυσίας τὰς ἐκ τῶν κύρβεων καὶ τῶν στηλῶν [35], κατὰ τὰς

συγ-

34. ἀναγραφῆς] ſic appellat Lyſias non modo exarationem atque collectionem legum diſperſarum et male cohaerentium in vnum continuum bene et ordine digeſtum codicem, ſed etiam recenſionem vel laterculum ſumtuum in ſacra faciendorum et vectigalium publicorum, tam ſacrorum, quam ciuilium. Id quod conſtat e multis locis, quibus per hanc orationem dicitur Nicomachus feciſſe τῶν ἱερῶν καὶ ὁσίων ἀναγραφὴν, modo iuſſus fuiſſe ἀναγράφειν τὰ πάτρια.

35. εὔπλων] Labem hanc Atticiſmi, et membranarum omnium opprobrium, tentarunt alii aliter. Iſtud ευ πλειων *Petiti* ad *LL. Attic.* nec ſenſum, nec Graeciſmum adiuuat: neque τῷ παλαιων, vel ευτελων, vt ſubmonuit vir eruditiſſimus, valde delector. Lectio eſt στηλων. Nam, ſiue haec vox Κύρβεσιν addatur interpretamenti vice: (*Apollodorus* enim apud *Harpocr.* in Κύρβεις. Εἶναι δ' αὐτοὺς λίθους ὀρθοὺς ἑστῶτας, ὡς ἀπὸ μὲν στάσεως, στήλας, ἀπὸ δὲ τῆς εἰς ὕψος ἀναστάσεως διὰ τὸ κεκορυφῶσθαι, κυρβεις ἐκάλουν. Coniunge σχ. *Apoll. Rhod.* IV. 280. *Heſych.* et μυρίους ὅσους.) Siue, quod magis placiturum arbitror, complecterentur hae columnae *plebiſcita* proprie dicta, quae ſc. populus, communi iure et pactionibus intercedentibus, κατὰ

συγγραφὰς[36], ὅτι καὶ τῆς πόλεως κατηγορεῖ. ταῦ-

τὰς συγγραφὰς, *de Deorum cultu atque ſacrorum faciendorum ritu* ſanciri voluit, et quae in tabb. publicas Ἄξονας et Κύρβεις nunquam erant relata, (vti quodammodo ex hoc ipſiſſimo loco patebit,) Conſtiterit, inquam, vtrumuis, hoc certe conſtare arbitror, ϛήλων eſſe loci huiuſce. In MSS. enim η et π aliquando minimis interuallis diſtant, atque iſtud τ, ſi in latus inclines, idem omnino eſt atque ευ diphthongus. Qui MSS. Codd. verſare ſolent, norunt haec eſſe veriſſima. Ex hac literarum deflexione accidit, vt qui ab *Aeſch. de falſa legat.* vocatur Κλεοφῶν ὁ λυροποιὸς, ab aliis audit Κλεοφῶν ὁ τυροποιὸς. λ eſt enim nihil aliud, quam τ inclinatum. Inde error, quem memorat *Helladius* apud *Photium.* Οὐ τοίνυν τέυττα δεῖ γράφειν, ἀλλὰ τέτελα, τῆς ἐπὶ τέλες συλλαβῆς ἀποκοπείσης τοῦ τετέλαθι· διὸ καὶ τὸν παρ' Ὁμήρῳ ϛίχον τινὲς ἐ τέττα, ἀλλὰ τέτελα προήνεγκαν, ἀναγνώϛκοντες καὶ ἐπισημηνάμενοι, ὡς ἡ ἀπάτη γέγονεν ἐκ τοῦ, τινὰς τὸ δεύτερον τ' ἀντὶ τοῦ λ' λαβεῖν, τῆς βραχυτέρας γράμμης τοῦ λ' φαντασίαν αὐτοῖς τῆς ὀρθῆς κεραίας τοῦ τ' παρασχομένης, τῆς δὲ μείζονος τῆς ἐπικειμένης ἐγκαρσίας. TAYLOR.

ἐκ τῶν κύρβεων καὶ τῶν εὔπλων] Hoc vltimum quid ſit neſcio. latet forte vox Εὐμολπιδῶν: quemadmodum Orat. VI. diſtinguuntur οἱ γεγραμμένοι νόμοι (quales erant eae, quae ἐν τοῖς Κύρβεσι continebantur) et οἱ ἄγραφοι, καθ' οὓς Εὐμολπίδαι ἐξηγοῦνται. *Eumolpidae* erant τῶν ἱερῶν ἐξηγηταί. Meminit Notarum ſuarum in hunc, opinor, Lyſiae locum *Henr. Valeſius* Not. in *Mauſſacum* ad Harpocrat. p. 229. quae vtinam extarent. MARKLAND.

Dedi ϛηλῶν, pro vulgari εὔπλων. quod nihili eſt. Nihil poteſt inter ſe ſimilius eſſe, quam iſtaec duo ϛηλων et ευπλων maiuſculis literis exarata.

τα [37] γὰρ ὑμεῖς ἐψηφίσασθε. ἔπειτα εἰ ταῦτα [38] 39.
νομίζεις δεινὰ, ἧπερ σφόδρα ἐκείνους ἡγῇ ἀδικεῖν, οἳ
τὰ ἐκ τῶν κύρβεων μόνον ἔθυον. καίτοι ὦ ἄνδρες
δικασταὶ, περὶ εὐσεβείας οὐ παρὰ Νικομάχου δεῖ μαν-
θάνειν, ἀλλ' ἐκ τῶν γεγενημένων σκοπεῖν. οἱ τοίνυν
πρόγονοι τὰ ἐκ τῶν κύρβεων θύοντες, μεγίστην καὶ 42.
εὐδαιμονεστάτην τῶν Ἑλληνίδων τὴν πόλιν. παρέδο-
σαν [39]. ὥστε ἄξιον ἡμῖν τὰς αὐτὰς ἐκείνοις θυσίας
ποιεῖσθαι καὶ εἰ μηδὲν δι' ἄλλο, τῆς τύχης ἕνεκα
τῆς ἐξ ἐκείνων τῶν ἱερῶν γεγενημένης. πῶς δ' ἄν τις
εὐσεβέστερος γένοιτο ἐμοῦ; ὅστις ἀξιῶ, πρῶτον μὲν 185.1
κατὰ τὰ πάτρια θύειν· ἔπειτα, ἃ μᾶλλον συμ-
φέρει [40] τῇ πόλει· ἔτι δὲ, ἃ ὁ δῆμος ἐψηφίσατο,
καὶ δυνησόμεθα δαπανᾷν ἐκ τῶν προσιόντων [41] χρη- 3.
μάτων. σὺ δὲ, ὦ Νικόμαχε, τούτων τἀναντία πε-
ποίηκας· ἀναγράψας γὰρ πλείω τῶν προσταχθέν-
των, αἴτιος γεγένησαι τὰ προσιόντα χρήματα εἰς

ταῦ-

36. κατὰ τὰς συγγραφὰς] quas redeuntes e Piraeeo cum vrbanis condiderunt.

37. ταῦτα] ſcil. τὰ ἐν τοῖς κύρβεσι καὶ ταῖς στήλαις γεγραμμένα ὑπὲρ τῆς δαπάνης τῆς εἰς τὰς θυσίας.

38. ταῦτα] ſecundum hoc ταῦτα redit ad ea, quae actor huius cauſae de ſacris neſcio quibus ſuaſerat ex antiquo ritu reſtaurandis.

39. παρέδοσαν] adde aut ἡμῖν, aut ὑμῖν.

40. συμφέρει] expedit enim vtique reipublicae minus in ſacra inſumi, quam ſumtus fieri ſuperuacaneos.

41. προσιόντων] ſic dedi de meo, pro vulgari προσόντων. et ſic in continenti quoque poſt προσιόντα dedi pro προσόντα.

ταῦτα μὲν ἀναλίσκεσθαι [42], ἐν δὲ ταῖς πατρίοις
6. θυσίαις ἐπιλείπειν. αὐτίκα πέρυσιν ἱερὰ ἄθυτα τριῶν ταλάντων γεγένηται τῶν ἐν ταῖς κύρβεσι γεγραμμένων [43]· καὶ οὐχ οἷόν τε εἰπεῖν, ὡς οὐχ ἱκανὰ ἦν, ἃ προσῆλθε τῇ πόλει [44]. εἰ γὰρ ἔτος μὴ πλείω

42. τὰ προσόντα χρήματα εἰς ταῦτα μὲν ἀναλίσκεσθαι, etc.] Coniicio, εἰς τὰ ἄθυτα pro εἰς ταῦτα. ſic verſu proxime ſequenti, ἱερὰ ἄθυτα· id eſt, *ſacrificia, quae*, vel *qualia*, *fieri non debuerunt*. Aeſchines κατὰ Κτησιφ. p. 72. οὐ τὸ τελευταῖον ἀθύτων καὶ ἀκαλλιερήτων τῶν ἱερῶν ἐξέπεμψε τοὺς στρατιώτας ἐπὶ τὸν πρόδηλον κίνδυνον; quae verba repetit p. 75. Philo Vit. Moſ. p. 456. Ed. Turneb. εἰ μὲν γὰρ ἀγνώμων καὶ ἄδικος, ἄθυτοι αἱ θυσίαι, καὶ ἀνίεροι αἱ ἱερουργίαι. et p. 461. θυσίας ἀθύτους ἀνήγαγον, καὶ χοροὺς ἀχορεύτους ἵστασαν. vnde Idem p. 577. coniungit ἀθύτων, ἀνιέρων, βεβήλων, ἀκαθάρτων κρεῶν. MARKLAND.

43. αὐτίκα, πέρυσιν ἱερὰ ἄθυτα τριῶν ταλάντων γεγένηται τῶν ἐν ταῖς κύρβεσι γεγραμμένων. καὶ οὐχ οἷόν τε etc.] Ita diſtinguendum. αὐτίκα eſt *exempli cauſa*. dixi ad Orat. XIX. Deinde, ἱερὰ ἄθυτα τριῶν ταλάντων· Atqui, ſi τριῶν ταλάντων, quomodo ἄθυτα, cum *tria talenta* eſſet ſumma, quam *Sacrificiis annuis* Leges Solonis praeſcribebant, et quam retentam voluit Orator? Nicomachus vero accuſatur *plura* in Leges ſuas inſeruiſſe, et ciuitatem impenſis non neceſſariis oneraſſe. Lego: ἱερὰ ἄθυτα πλείω τῶν τριῶν ταλάντων τῶν etc. Verti poteſt: *Exempli gratia: anno proxime elapſo ſacrificia infauſta facta fuerunt plura, quam ad tria iſta talenta, quae in Tabulis Ritualibus praeſcribuntur.* MARKLAND.

44. καὶ οὐχ οἷόν τε εἰπεῖν, ὡς οὐχ ἱκανὰ εἶναι προσῆλθε τῇ πόλει· εἰ γὰρ ἔτος etc.] Sic et haec diſtin-

ἀνέγραψεν ἐξ ταλάντοις [45], εἴς γε τὰς θυσίας τὰς πατρί-
guenda. ſed prius emendanda. Lego: ὡς ἐχ ἱκανὰ ἦν ἃ προσῆλθε τῇ πόλει· *neque obiici poteſt, reditus ciuitatis non ſuffeciſſe: niſi enim hic homo* etc. ἃ προσῆλθε ſunt τὰ προσελθόντα, *reditus:* quos voce ſynonyma τὰ προσιόντα appellat Noſter Orat. XXXII. et Demoſthenes Orat. περὶ Συντάξ. et alibi; et Pollux VIII, 9. p. 936. et Thucydides VII, 28. Demoſthenes contra Philipp. IV. μετὰ ταῦτα ἡ Τύχη, καλῶς ποιῦσα, πολλὰ πεποίηκε τὰ κοινὰ, καὶ τετρακόσια ἀντὶ τῶν ἑκατὸν ταλάντων προσέρχεται: *in reditu fuerunt.* Xenophon Ἀπομν. lib. III. p. 773. E. εἴς γε μὴν, ἔφη, τἀργύρεια (f. τἀργυρεῖα) οἶδ' ὅτι ἐκ ἀφῖξαι, ὥς' ἔχειν εἰπεῖν, διότι νῦν ἐλάττω, ἢ πρόσθεν, προσέρχεται αὐτόθεν· *in argentifodinas, ſubiecit* Socrates, *ſcio te non veniſſe, vt poſſis dicere, quamobrem nunc minores inde, quam antehac,* REDITVS FIANT. εἰς τὴν πόλιν ἀφικνέμενα χρήματα, eodem ſenſu Dinarchus adu. Demoſth. p. 100. προσόδες εἶναι αὐτῷ, pro προσέρχεσθαι, Thucydides I, 4. Atque hinc explicandum puto locum Propertii, Graecae Eruditionis maximi amatoris, Lib. II. Eleg. XX. vbi magnum Cynthiae ſuae erga ſe affectum deſcribit:

Non, ſi Cambyſae REDEANT, *et flumina Croeſi,*
Dicat, De noſtro ſurge, poëta, toro:

redeant, προσέρχωνται, in reditu ſint: pro toto fluuiorum auriferorum *reditu* Cynthia me a toro ſuo non reiiceret. MARKLAND.

Dedi ἦν ἃ, pro εἶναι vulgari.

45. ταλάντοις] ταλάντων. SCALIGER.
εἰ γὰρ ἔτος μὴ πλείω ἀνέγραψεν, ἐξ ταλάντοις εἴς γε τὰς θυσίας τὰς πατρίες ἂν ἐξήρκεσε, καὶ τρία τάλαντα ἂν περιεγένετο τῇ πόλει.] Haec ſunt obſcuriſſima, nec ad vllum calculum certum redigi poſſunt. Bene vero accidit, quod vnus locus reſtet integer, ex

quo, etiam ſine MSS. hunc reſtitui poſſe puto. is eſt infra: ὃς ἐν δυοῖν μὲν ἔτοῖν πλείω ἤδη τοῦ δέοντος δώδεκα ταλάντοις ἀνάλωσε, παρ' ἕκαστον δὲ τὸν ἐνιαυτὸν ἐπεχείρησεν ἓξ ταλάντοις τὴν πόλιν ζημιῶσαι· *qui duorum annorum ſpatio duodecim talenta plura, quam opus erat, conſumpſit; et in ſingulos annos damno ſex talentorum ciuitatem affecit.* Ex hoc loco, collato cum iſto ſupra adducto, τριῶν ταλάντων τῶν ἐν ταῖς κύρβεσι γεγραμμένων, colligi poteſt, *Tria* talenta a Solonis Legibus in annua ciuitatis Sacrificia praefinita fuiſſe: Nicomachum vero, Pietatis et εὐσεβείας obtentu, *Sex* praeterea talenta addidiſſe, vt *Nouem* iam pro *Tribus* eſſent. His cognitis, abſque vnius literae mutatione, ita reſtituo: εἰ γὰρ οὗτος μὴ πλείω ἀνέγραψεν ἓξ ταλάντοις, εἰς γε τὰς θυσίας τὰς πατρίους ἂν ἤρκεσε τρία τάλαντα, καὶ ἓξ ἂν περιεγένετο τῇ πόλει· *niſi enim hic homo in deſcribendo addidiſſet ſex talenta, ſacrificiis patriis ſuffeciſſent tria talenta* quotannis, *et ſex relicta fuiſſent in vſus ciuitatis.* In phraſi πλείω ἓξ ταλάντοις, vltimae voces ἓξ ταλάντοις, *menſuram exceſſus* denotant, vt infra, πλείω δώδεκα ταλάντοις: et ita in *defectu*, χιλίαις δραχμαῖς ἔλαττον, Orat. XXXII. eo nimirum ſenſu, quo dicimus, MVLTO *ditior eſt Hic Illo;* eo ſenſu, quo (vt hoc agens aliud obiter agam) dicit Lucas XII, 7. et Matthaeus X, 31. Πολλῷ στρουθίων διαφέρετε ὑμεῖς: ita enim ſine dubio legendum, non πολλῶν στρουθίων: *vos* MVLTO *excellentioris eſtis naturae, quam paſſeres ſunt.* quod alibi ita effert Matthaeus, VI, 26. οὐχ ὑμεῖς μᾶλλον διαφέρετε αὐτῶν; et XII, 12. πόσῳ οὖν διαφέρει ἄνθρωπος προβάτου; Lucas quoque XII, 24. πόσῳ μᾶλλον ὑμεῖς διαφέρετε τῶν πετεινῶν; appoſitiſſime: πόσῳ enim, Interrogatiue, idem eſt quod πολλῷ Affirmatiue, et abſque Interrogatione. Hanc coniecturam, ſatis obuiam ex ſenſu ſuo et alterius lectionis improbabilitate, (quis enim credat Seruatorem noſtrum relicturum fuiſſe lo-

πατρίους ἂν ἐξήρκεσε [46], καὶ τρία τάλαν- 9.
τα ἂν περιεγένετο τῇ πόλει· περὶ δὲ τῶν εἰρη-
μένων καὶ μάρτυρας ὑμῖν παρέξομαι. ΜΑΡΤΥ-
ΡΕΣ. Ενθυμεῖσθε τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικαςαὶ, ὅτι,
ὅταν μὲν κατὰ τὰς συγγραφὰς ποιῶμεν, ἅπαντα
τὰ πάτρια θύεται· ἐπειδὰν δὲ κατὰ τὰς ςήλας, 12.
ἃς ὗτος ἀνέγραψε, πολλὰ τῶν ἱερῶν καταλύεται.
καὶ τούτοις [47] ὁ ἱερόσυλος περιτρέχει, λέγων ὡς
εὐσε-

cum ſuſpicioni iſti, ſcil. *vllum numerum* paſſerum aequi eſſe valoris cum *Homine*, ſeu *Anima Humana?* cui tamen ſuſpicioni et interpretationi fauet vox πολλῶν) a Theophylacto poſtea firmatam deprehendi, in cuius Contextu ita legitur Matt. X, 31. Sed ad Lyſiam redeo. Detraxi primam ſyllabam ex voce ἐξήρκεσε, et in locum ſuum, niſi fallor, poſui. Caetera ſatis euidentia eſſe puto. MARKLAND.

Qui egregie falſus fuit. Bene habet vulgata, niſi quod mala interpunctione laborat. In vulgatis ſic circumfertur ἀνέγραψεν, ἓξ ταλάντοις εἰς. Ego ſic emendaui diſtinctionem ἀνέγραψεν ἓξ ταλάντοις, εἰς. Nicomachus ſex talentis auxerat ſummam ſumtuum in ſacra faciendorum a legibus vetuſtis conſtitutam. *Er hatte um 6 Talente mehr angeſchrieben, als altes Herkommens war.* Conf. p. 185. 16. vbi ait e noua Nicomachi horum ſumptuum conſtitutione per biennium duodecim talenta plus, quam oporteret, inſumta fuiſſe. Ergo quotannis ſena talenta plus inſumta fuere. Et ſtatim addit, Nicomachum ſenis talentis in annos ſingulos rempublicam quaſi mulctaſſe. Videtur vetuſta horum ſumtuum ſumma fuiſſe nouem talentorum, eaque a Nicomacho ad XV. talenta aucta.

46. ἐξήρκεσε] ſcil. τὰ προσιόντα χρήματα.

εὐσέβειαν, ἀλλ' οὐκ εὐτέλειαν ἀνέγραψε· καὶ εἰ μὴ ταῦτα ὑμῖν ἀρέσκει[48], ἐξαλείφειν κελεύει, καὶ ἐκ τούτων

47. καὶ τούτοις ὁ ἱερόσυλος περιτρέχει etc.] Lego, καὶ ἐπὶ τούτοις, *his factis*, vel, *ob haec facta circumcurſitat ſacrilegus iſte, dicens* etc. *Vanderheidius* vertit: *Et haec Sacrilegus ille negligit, dicens* etc. Mirarer vnde, niſi ſuſpicarer eum cepiſſe vocem περιτρέχει pro ἐπιτρέχει vel κατατρέχει, quibus interdum ſubeſt ſignificatio, quae eo aliquatenus tendit. MARKLAND.

Non diſplicet Marklandi coniectura. poſſit tamen quoque legi καίτοι οὗτος ὁ ἱερόσυλος. id quod videtur ad veſtigia literarum propius accedere.

48. ἀρέσκει] *Si quae deſcripſi*, inquit, *vobis non placeant, delenda eſſe concedo.* Recte ſane hucuſque et vt frugi hominem decet! Sed quid tum poſtea? Καὶ ἐκ τούτων οἴεται πείθειν ὡς οὐδὲν ἀδικεῖ. Non, mehercule, crediderim per quicquid eſt vſpiam elegantiarum. Optimum fuiſſet argumentum *poenitentiae, innocentiae*, quod locus poſtulat, leuiſſimum quod audiui. Εὐτέλειαν antiquorum Graecorum in ſacris faciendis exſtitere multi, qui laudarunt. Vid. *Plutarch.* in *Solone*, *Dionyſ. Halic.* l. 2. *Antiqq.* p. 91. *Edit. Hudſ. Petit. L. 1. Tit. 1. Legg. Attic.* Eam igitur εὐτέλειαν *cultor Deorum* hic magnificus et ſuperbus damnare aggreditur, atque adeo iniquum cenſet ſibi in fraudem cedere Solonis in ſacris faciendis parſimoniam, vt potius laudandus ſit, quod *pie*, quam vituperandus, quod *noue* decreuerit, vel decerni curauerit. *Si priorum temporum* εὐτέλεια *religionibus veſtris* non ſufficiat, *nae ego fas eſſe puto, vt illorum potius acta, quam mea, reſcinderentur.* Εἰ μὴ ταῦτα ὑμῖν αρκεσει, ἐξαλείφειν κελεύει, καὶ ἐκ τούτων οἴεται πείθειν, ὡς οὐδὲν ἀδικεῖ. TAYLOR.

τούτων οἴεται πείθειν, ὡς οὐδὲν ἀδικεῖ· ὃς ἐν δυοῖν μὲν 15.
ἐτοῖν πλείω ἤδη τοῦ δέοντος δώδεκα ταλάντοις ἀνά-
λωσε, παρʼ ἕκαστον δὲ τὸν ἐνιαυτὸν ἐπεχείρησεν ἐξ
ταλάντοις τὴν πόλιν ζημιῶσαι· καὶ ταῦτα, ὁρῶν
αὐτὴν ἀποροῦσαν χρημάτων· καὶ Λακεδαιμονίους μὲν
ἀπειλοῦντας, ὅταν μὴ ἀποπέμψωμεν αὐτοῖς τὰ 18.
χρήματα [49]· Βοιωτοὺς δὲ σῦλα [50] ποιουμένους, ὅτι οὐ
δυνάμεθα δύο τάλαντα ἀποδοῦναι· τοὺς δὲ νεωσοί-
κους καὶ τὰ τείχη περικαταῤῥέοντα [51]. εἰδὼς δὲ,
ὅτι

49. τὰ χρήματα] ſcil. τὰ ἐκ τῶν συνθηκῶν αὐτοῖς ὀφειλόμενα.

50. σκῦλα] MS. noſter *Coisl.* συλα habet, vti *Valeſ. ad Harpocr.* dudum auctor erat legendi. TAYLOR.

Βοιωτοὺς δὲ σκῦλα ποιουμένους,] *Valeſius* ad Harpocr. p. 178. legit σῦλα. Vide eum: et adde hunc locum Demoſthenis Orat. ad *Lacriti* παραγρ. σεσυλήμεθα τὰ ἡμέτερα αὐτῶν ὑπὸ τούτων, Φασηλιτῶν ὄντων, ὥσπερ δεδομένων σύλων Φασηλίταις κατὰ Ἀθηναίων. Vocabula σύλαι et σῦλα, interdum denotant *Ius* rem aliquam *auferendi:* interdum, *Rem* ipſam, *quae* iſto Iure *aufertur*, vel *auferri poteſt.* vnde Heſychius explicat σῦλον per ἐνέχυρον, *pignus.* MARKLAND.

Dedi σῦλα pro vulgari σκῦλα.

51. τοὺς δὲ νεωσοίκους κ. τ. λ.] Repone, τοὺς δὲ νεωσοίκους καὶ τὰ τείχη περικαταῤῥέοντα. Poſterius confirmatur a *Coisl.* TAYLOR.

τοὺς δὲ νεωσοίκους τὰ τείχη περικαταῤῥέοντας· εἰδὼς δὲ etc.] Sic diſtinguendum. et forte legendum, καὶ τὰ τείχη· *naualia vero et moenia vndique delabentia.* Deinde, εἰδώς τε (non δὲ) ὅτι ἡ βουλὴ ἡ βουλεύουσα, ὅταν μὲν ἔχῃ etc. Praeceſſit enim ὁρῶν, cui reſpondet et connectitur εἰδώς τε. MARKLAND.

ὅτι ἡ βουλὴ ἡ βουλεύουσα, ὅταν μὲν ἔχῃ ἱκανὰ χρή-
21. ματα εἰς διοίκησιν, οὐδὲν ἐξαμαρτάνει· ὅταν δὲ εἰς
ἀπορίαν καταστῇ, ἀναγκάζεται εἰσαγγελίας δέχε-
σθαι, καὶ δημεύειν τὰ τῶν πολιτῶν, καὶ τῶν ῥητό-
ρων τοῖς πονηρότατα[52] λέγουσι πείθεσθαι. χρὴ
τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, μὴ τοῖς βουλεύουσιν ἑκά-
24. στοτε ὀργίζεσθαι, ἀλλὰ τοῖς εἰς τοιαύτας ἀπορίας
καθιστᾶσι[53] τὴν πόλιν. προσέχουσι[54] τὸν νοῦν οἱ βου-
λόμενοι τὰ κοινὰ κλέπτειν, ὅπως Νικόμαχος ἀγω-
νιεῖται·

Addidi καὶ, et praetuli καταῤῥέοντα in neutro vulgatae, quae maſculinum dat.

52. πονηρότατα] malim articulum τὰ praeponi.

53. καθιστᾶσι] ſic dedi de meo, pro vulgari καθιστῶσι.

54. προσέχουσι] οἷς προσέχουσι. Steph. nullo ſenſu. F. οἱ προσέχουσι τὸν νοῦν, βουλόμενοι τὰ κοινὰ κλέπτειν, ὅπως Νικόμαχος ἀγωνιεῖται. TAYLOR.

εἰς τοιαύτας ἀπορίας καθιστῶσι τὴν πόλιν, προσέχουσι τὸν νοῦν etc.] *Stephanus*, οἷς προσέχουσι τὸν νοῦν etc. feſtinanter, et praeter morem ſuum: quod patebit, ſi locum attentius ſpectes. Lege et diſtingue: καθιστῶσι τὴν πόλιν. προσέχουσι γὰρ τὸν νοῦν etc. Rationem reddit praecedentis ſententiae: *ii* ENIM, *qui opes publicas furari meditantur, attente ſpeculantur, quinam futurus ſit euentus huius cauſae Nicomachi.* οἱ βουλόμενοι τὰ κοινὰ κλέπτειν, iidem ſunt qui οἱ εἰς ἀπορίας καθιστῶντες τὴν πόλιν verſu praecedenti: quod *Stephanus* non ſatis animaduertebat. De τιμήσητε pro τιμωρήσητε, quod ſequitur, dixi ad Orat. XXVII. MARKL.

Videri poſſit, hic loci, neque deeſſe quicquam, neque mutandum eſſe. modo poſt πόλιν ponatur punctum. quod feci. Eſt aſyndeton.

νεῖται· οἷς ὑμεῖς, ἐὰν μὴ τοῦτον τιμωρήσησθε, πολ-
λὴν ἄδειαν ποιήσετε· ἐὰν δὲ καταψηφισάμενοι τῶν 27.
ἐσχάτων * αὐτῷ.[55] τιμήσητε, τῇ αὐτῇ ψήφῳ τούς
τε ἄλλους βελτίους ποιήσετε, καὶ παρὰ τούτου δίκην
εἰληφότες ἔσεσθε· ἐπίστασθε δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ,
ὅτι παράδειγμα τοῖς ἄλλοις ἔσται μὴ τολμᾷν εἰς ὑ-
μᾶς ἐξαμαρτάνειν, οὐχ ὅταν τοὺς ἀδυνάτους εἰπεῖν 30.
κολάζητε, ἀλλ᾽ ὅταν παρὰ τῶν δυναμένων λέγειν
δίκην λαμβάνητε. τίς οὖν τῶν ἐν τῇ πόλει ἐπιτηδειό-
τερος Νικομάχου δοῦναι δίκην; τίς ἐλάττω τὴν πό-
λιν ἀγαθὰ πεποίηκεν, ἢ πλείω ἠδίκηκεν; ὃς καὶ
τῶν ὁσίων καὶ τῶν ἱερῶν[56] ἀναγραφεὺς γενόμενος, 33
εἰς

55. *αὐτῷ*] ſic dedi de meo, pro vulgari *αὐτὸν*, item *τιμήσητε* pro *τιμωρήσητε*.

56. *τῶν ὁσίων καὶ τῶν ἱερῶν*] Coniungi alibi ſolent. Sat ſcio. *Plutarch.* in *Theſeo* Εὐπατρίδας, — *νόμων διδασκάλους εἶναι, καὶ οσίων και ιερων ἐξηγητάς.* Sc. *διδασκάλους νόμων, ἐξηγητὰς ὁσίων vel ἱερῶν.* Quod ſi altera vox apud *Plutarch.* alteram exponat, ſi diſtinctio ſit non inter *ὅσια* et *ἱερὰ*, ſed inter *νόμους* et *ὅσια*, vel, quod perinde eſt, *νόμους* et *ἱερὰ*, quo pacto hic dicetur *εἰς αμφοτερα ἡμάρτηκεν*? Certe alia eſſe *τὰ οσια*, alia *τα ιερα* non légi, ſaltem non ea vſum *ἀκριβείᾳ* Solonem in legg. deſcribendis, vt aliae eſſent Tabulae *τῶν ὁσίων*, aliae *τῶν ἱερῶν*: Horum conſtitutiones complexus eſt Axon 16. Anne ergo in alio continebantur *περὶ τῶν ὁσίων* ſancita? Cum ergo vtriſque tam ciuilibus, quam ſacris conſtitutionibus deſcribendis ſatagebat Nicomachus, et vtrinque fidem fefellit, vt modo, *οὗτοί τ᾽ ἐπὶ τῇ τῶν νομων ἀναγραφῇ καὶ τῶν ιερων δῶρα λαμβάνοντες*, fortaſſe h. p. reſtituere opor-

εἰς ἀμφότερα ταῦτα ἡμάρτηκεν; ἀναμνήσθητε δὲ,
ὅτι πολλοὺς ἤδη τῶν πολιτῶν ἐπὶ κλοπῇ χρημάτων
ἀπεκτείνατε. καίτοι ἐκεῖνοι μὲν τοσοῦτον μόνον ὑμᾶς
ἔβλαψαν, ὅσον ἐν τῷ παρόντι, οὗτοι δ' ἐπὶ τῇ τῶν
36. νόμων ἀναγραφῇ καὶ τῶν ἱερῶν δῶρα λαμβάνον-
τες, εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον τὴν πόλιν ζημιοῦσι. διὰ
τί δ' ἄν τις ἀποψηφίσαιτο τούτου; πότερον, ὡς ἀν-
δρὸς ἀγαθοῦ πρὸς τοὺς πολεμίους, καὶ πολλαῖς μά-
39. χαις καὶ ναυμαχίαις παραγεγενημένου[57]; ἀλλ'
ὅτε ὑμεῖς ἐκινδυνεύετε ἐκπλέοντες, οὗτος αὐτοῦ μέ-
νων τοὺς Σόλωνος νόμους ἐλυμαίνετο. ἀλλ', ὅτι χρή-
μασι δεδαπάνηκε[58], καὶ πολλὰς εἰσφορὰς εἰσενήνο-
χεν; ἀλλ' οὐχ ὅπως ὑμῖν τῶν αὑτοῦ τι ἐπέδωκεν,
42. ἀλλὰ καὶ τῶν ὑμετέρων πολλὰ ὑφήρηται. ἀλλὰ διὰ
τοὺς προγόνους; ἤδη γάρ τινες καὶ διὰ τοῦτο συγγνώ-
μης ἔτυχον παρ' ὑμῶν. ἀλλὰ τούτῳ γε προσήκει διὰ

μὲν

tet, ὃς καὶ τῶν δημοσίων, καὶ τῶν ἱερῶν ἀναγραφεὺς γενόμενος εἰς ἀμφότερα ταῦτα ἡμάρτηκεν. Vt *Suid.* in v. γραμματεύς. Κληρωτοὶ δὲ ἦσαν, τὸν ἀριθμὸν τρεῖς, γράφοντες τὰ δημοσια. Quali medela vbi *Aeſchinem* leuauerim quoque, finem fecero. Προχειροτονεῖν κελεύει τοὺς προέδρους περὶ ιερων τῶν πατρίων, καὶ κηρύκων, καὶ πρέσβεων καὶ δημοσιων. c. Timarch. non longe ab initio. Male in editis. ὁσίων. TAYLOR.

57. πολλαῖς μάχαις καὶ ναυμαχίαις παραγεγενημένου;] Vel περιγεγενημένου, *victorem*. ſed nihil muto. Paulo ante, pro οὗτοί τ' ἐπὶ, recte *Stephanus* οὗτοι δ' ἐπὶ. MARKLAND.

58. ἀλλ' ὅτι χρήμασι δεδαπάνηκε, etc.] Lego χρήματα. MARKLAND.

μὲν αὐτὸν τεθνάναι, διὰ δὲ τοὺς προγόνους, πεπρά-
σθαι. ἀλλ' ὡς, ἐὰν νῦν αὐτοῦ φείσησθε, αὖθις ἀπο-
δώσει τὰς χάριτας; ὃς οὐδ' ὧν πρότερον μετέλαβε 186.1
παρ' ὑμῶν ἀγαθῶν μέμνηται. καίτοι ἀντὶ μὲν δού-
λου πολίτης γεγένηται· ἀντὶ δὲ πτωχοῦ, πλούσιος·
ἀντὶ δὲ ὑπογραμματέως, νομοθέτης. ἃ καὶ ὑμῶν 3.
ἔχοι ἄν τις κατηγορῆσαι, ὅτι οἱ μὲν πρόγονοι νομο-
θέτας ᾕρουντο, Σόλωνα καὶ Θεμιστοκλέα καὶ Περι-
κλέα, ἡγούμενοι τοιούτους ἔσεσθαι τοὺς νόμους, οἷοίπερ
ἂν ὦσιν οἱ τιθέντες· ὑμεῖς δὲ Τισαμενὸν τὸν Μηχα-
νίωνος, καὶ Νικόμαχον, καὶ ἑτέρους, ἀνθρώπους ὑ- 6.
πογραμματέας [59]· καὶ τὰς μὲν ἀρχὰς ὑπὸ τῶν τοιού-
των ἡγεῖσθε διαφθείρεσθαι, αὐτοὺς δὲ τούτοις πι-
στεύετε [60]. ὃ δὲ πάντων δεινότατον, ὑπογραμματεῦ-

σαι

59. καὶ τὸν Νικόμαχον, καὶ ἑτέρους, ἀνθρώπους ὑπογραμματέας.] Ita interpungendum; non, καὶ ἑτέρους ἀνθρώπους ὑπογραμματέας. Nota lóquendi formula ἄνθρωπος ὑπογραμματεὺς, vt ἄνθρωπος βασιλεὺς, *rex*, Matt. XXII, 2. ita ἄνδρες ἀδελφοὶ, *fratres*, Actor. XXII, 23. et VII, 26. ἄνδρες ἀδελφοί ἐστε ὑμεῖς, *vos eſtis fratres:* ſic enim diſtinguendum puto; non, Ανδρες, ἀδελφοί ἐστε ὑμεῖς. Porro: pro τὸν Νικόμαχον, ſcribo τοῦτον Νικόμαχον, *hunc hominem Nicomachum*, cum contemptu: vt paſſim ſupra. et ita ſumendum iſtud Lucae XVIII, 11. Ο Θεὸς, εὐχαριστῶ σοι, ὅτι οὐκ εἰμὶ ὥσπερ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, — ἢ καὶ ὡς ουτος, ὁ τελώνης· *Deus, gratias tibi ago, quod non ſum ſicut caeteri — vel etiam vt* HIC HOMO, *publicanus iſte:* δεικτικῶς. MARKLAND.

Articulum τὸν, qui in vulgatis ante nomen Nicomachi legitur, ſuſtuli auctoribus Coisl. et Vind.

σαι μὲν οὐκ ἔξεστι δὶς τὸν αὐτὸν τῇ ἀρχῇ τῇ αὐτῇ,
9. περὶ δὲ τῶν μεγίστων τοὺς αὐτοὺς ἐᾶτε πολὺν χρόνον κυρίους εἶναι. καὶ τὸ τελευταῖον, Νικόμαχον εἵλεσθε ἀναγράφειν τὰ πάτρια, ᾧ κατὰ πατέρα τῆς πόλεως οὐ προσήκει[61] καὶ ὃν ἔδει ὑπὲρ[62] τοῦ δήμου κρίνεσθαι, οὗτος τὸν δῆμον συγκαταλύσας φαίνεται.
12. νῦν τοίνυν ὑμῖν μεταμελησάτω τῶν πεπραγμένων, καὶ μὴ ὑπὸ τῶν ἀεὶ κακῶς πάσχοντες ἀνέχεσθε[63]·

μηδὲ

60. ἡγεῖσθε διαφθείρεσθαι, αὐτοῖς δὲ τούτοις πιστεύετε.] Scribo, ἡγεῖσθε ἂν διαφθείρεσθαι, αὐτοὺς δὲ etc. *et magiſtratus quidem* veſtros *a talibus hominibus contaminatos putauiſſetis; voſmet tamen ipſos his iisdem committitis.* Eadem alibi ſententia vtitur. Mox diſtingue, τῇ ἀρχῇ τῇ αὐτῇ· περὶ δὲ τῶν μεγίστων, etc. M.

Praetuli αὐτοὺς vulgari αὐτοῖς.

61. ᾧ κατὰ πατέρα τῆς πόλεως οὐ προσήκει·] Opinor, κατὰ τὰ πάτρια· *elegiſtis Nicomachum, vt ciuitatis Leges et Inſtituta exſcriberet; cui, ſecundum easdem Leges et Inſtituta, nihil eſt cum ciuitate.* Ita ſupra, κατὰ τὰ πάτρια θύειν. Demoſthenes contra Midiam: στεφανηφορεῖν κατὰ τὰ πάτρια obuia eſt locutio. Deinde: καὶ ὃν ἔδει ὑπὲρ τοῦ δήμου κρίνεσθαι, etc. Forte, ὑπὸ τοῦ δήμου· *et quem oportuit a populo iudicari, vel condemnari.* Magna quidem eſt hoc loco Oratoris noſtri παῤῥησία. MARKLAND.

Pro οὐ προσήκει malim οὐδὲν προσήκει.

62. ὑπὲρ] malim ὑπὸ, qui debebat ipſe a populo iudicari, ob multa, quae commiſit in maieſtatem populi.

63. καὶ μὴ ὑπὸ τῶν ἀεὶ κακῶς πάσχοντες ἀνέχεσθε·] Optime *Schottus*, ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἀεὶ etc. *neque patiamini, vt iidem ſemper vobis noceant.* MARKLAND.

μηδὲ ἰδίᾳ μὲν ὀνειδίζετε τοῖς ἀδικοῦσιν, ἐπειδὰν δ' ἐξῇ δίκην παρ' αὐτῶν λαμβάνειν, ἀποψηφίζεσθε. καὶ περὶ μὲν τούτων ἱκανά μοι τὰ εἰρημένα· περὶ δὲ τῶν ἐξαιτησομένων [64] βραχέα πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν 15. βούλομαι. παρεσκευασμένοι τινές εἰσι καὶ τῶν φίλων [65] καὶ τῶν τὰ τῆς πόλεως πραττόντων, δεῖσθαι ὑπὲρ αὐτοῦ· ὧν ἐγὼ ἡγοῦμαι ἐνίοις προσήκειν ὑπὲρ τῶν ἑαυτοῖς πεπραγμένων ἀπολογεῖσθαι πολὺ μᾶλλον, ἢ τοὺς ἀδικοῦντας σώζειν προαιρεῖσθαι· δεινὸν 18. δέ μοι δοκεῖ εἶναι, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, εἰ τούτου μὲν ἑνὸς ὄντος, καὶ οὐδὲν ὑπὸ τῆς πόλεως ἠδικημένου, οὐκ ἐπεχείρησαν δεῖσθαι, ὡς χρὴ [66] παύσασθαι εἰς ὑμᾶς ἐξαμαρτάνοντα· ὑμᾶς δὲ τοσούτους ὄντας καὶ 21. ἠδικημένους ὑπὸ τούτου ζητήσουσιν [67], ὡς οὐ χρὴ δίκην παρ'

Legendum videtur καὶ μὴ ὑπὸ τῶν ἀεὶ κακίστων κακῶς πάσχ. *neque patimini vos vexari ab iis, qui identidem in ciuitate ſunt ſceleratiſſimi.*

64. ἐξαιτησαμένων] Lege ἐξαιτησομένων. TAYLOR.

περὶ δὲ τῶν ἐξαιτησαμένων etc.] Lege, ἐξαιτησομένων, *de iis vero, qui deprecaturi ſunt.* de re enim *futura* loquitur. MARKLAND.

Dedi futurum pro aoriſto, ex auctoritate doctorum virorum, codicisque Vindobonenſis, et potiſſimum ipſius rei neceſſitate.

65. τῶν φίλων] Nicomachi puta.

66. δεῖσθαι ὡς χρὴ] pro poſtremo vocabulo malim χρηστοῦ legi. rogare eum, vt virum bonum et honeſtum, docilem, aequum, et boni publici ſtudioſum.

67. ὑπὸ τούτου ζητήσουσιν,] *Stephanus* coniicit, ὑπὸ τούτου, πεῖσαι ζητήσουσιν, ὡς οὐ χρὴ etc. quod veriſſimum arbitror. Atque hic mirari et miſerari licet ſor-

παρ' αὐτοῦ λαμβάνειν. χρὴ τοίνυν, ὥσπερ ἂν τού-
τους ὁρᾶτε προθύμως σώζοντας τοὺς φίλους, οὕτω
καὶ ὑμᾶς τοὺς ἐχθροὺς τιμωρεῖσθαι· εὖ εἰδότας, ὅ-
24. τι τούτοις πρώτοις ἄνδρες ἀμείνους δόξετε εἶναι, ἐπὰν
παρὰ τῶν ἀδικούντων δίκην λαμβάνητε· ἐνθυμεῖ-
σθε δὲ, ὅτι οὔτε Νικόμαχος, οὔτε τῶν αἰτησομένων
οὐδεὶς τοσαῦτα ἀγαθὰ πεποίηκε τὴν πόλιν, ὅσα οὗ-
τος ἠδίκηκεν. ὥστε πολὺ μᾶλλον ὑμῖν προσήκει τιμω-
27. ρεῖσθαι, ἢ τούτοις βοηθεῖν. εὖ δ' εἰδέναι χρὴ τοὺς
αὐτοὺς τούτους, ὅτι πολλὰ δεηθέντες τῶν κατηγόρων,
ἡμᾶς μὲν οὐδαμῶς ἔπεισαν, τὴν δὲ ὑμετέραν ψῆ-
φον καταπειράσοντες εἰσεληλύθασιν εἰς τὸ δικαστή-
ριον, καὶ ἐλπίζουσιν, ὑμᾶς ἐξαπατήσαντες, ἄδειαν
30. εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον λήψεσθαι τοῦ ποιεῖν ὅ, τι ἂν

tem huius Autoris, cuius vix vna ſupereſt pagina, in qua huiuſmodi aliquis defectus non inueniatur, interdum vna voce, interdum duabus vel pluribus, aut labe Vetuſtatis amiſſis, aut Exſcriptorum negligentia omiſſis. Et ſaepe quidem vna vel altera vox ex ipſo ductu Rationis et Argumenti ſatis probabiliter reſtitui poteſt: ſed, praeter haec, multa ſunt occultiora, et vulgo non adeo ſuſpecta in Vetuſtis his Scriptoribus, ad quae nulla legentium ſagacitas, nulla induſtria, immo ne ipſa quidem optima MSS. Exemplaria attingere valent. adeo verum eſſe ſuſpiceris iſtud, quod pridem obſeruauerat diſertiſſimus *Muretus* Var. Lect. III, 15. „Optimi quique ſcriptores, et Graeci et Latini, (quamquam Graeci magis; ſed tamen, et Graeci et Latini) ita multis vlceribus ſcatent, vt vix eorum πολλοστημόριον quoddam, ſanum integrumque permanſerit.„ MARKLAND.

βούλωνται. ἡμεῖς μὲν τοίνυν οὐκ ἠθελήσαμεν ὑπὸ τούτων ἀξιούμενοι πεισθῆναι [68]· τὸ δὲ αὐτὸ τοῦτο παρακαλοῦμεν [69], μὴ πρὸ τῆς κρίσεως μισοπονηρεῖν, ἀλλ' ἐν τῇ κρίσει τιμωρεῖσθαι τοὺς τὴν ὑμετέραν νομο-
θεσίαν ἀφανίζοντας [70]. οὕτω γὰρ ἐννόμως διοικηθή- 33.
σεται τὰ κατὰ τὴν πολιτείαν ἅπαντα.

ΛΥΣΙΟΥ

68. οὐκ ἠθελήσαμεν ὑπὸ τούτων ἀξιούμενοι πεισθῆναι.] Mendoſam puto vocem penultimam. Forte, ὑπὸ τούτων αἰτουμένων, *ab his rogantibus.* ſupra meminit τῶν αἰτησομένων: et modò dixerat, *multis precibus orantes, nos accuſatores non voluerunt flectere.* MARKL.

Bene habet ἀξιούμενοι *rogati.* Vindicauit hoc vocabulum quoque Koen ad Corinthium, p. 68.

69. τὸ δὲ αὐτὸ τοῦτο παρακαλοῦμεν, μὴ πρὸ τῆς κρίσεως etc.] En tibi exemplum iſtius, quod modo dixi de mutilata ſorte huius Auctoris! Praecedentia verba ſunt, ημεις μὲν τοίνυν οὐκ ἠθελήσαμεν ὑπὸ τούτων πεισθῆναι· NOS *igitur ab his noluimus exorari:* vix fieri potuit, quin ſequeretur, *ad hoc ipſum* VOS QVOQVE *hortamur,* τὸ δὲ αὐτὸ τοῦτο και υμας παρακαλοῦμεν· και μὴ πρὸ τῆς κρίσεως μισοπονηρεῖν, ἀλλ' ἐν τῇ κρίσει etc. *neque vt ante iudicium improbos odio habeatis; ſed in iudicio* etc. MARKLAND.

70. νουθεσίαν] F. νομοθεσιαν. Imo omnino. Nam ſi figuratiue *admonitionem* pro legislatione dici velis, vtique dixiſſet auctor νουθέτησιν. T. Magiſter, Νουθέτησις, οὐ νουθεσία. TAYLOR.

ἀλλ' ἐν τῇ κρίσει τιμωρεῖσθαι τοὺς τὴν ἡμετέραν νουθεσίαν ἀφανίζοντας.] Scribo, τὴν ὑμετέραν νομοθεσίαν ἀφανίζοντας· *ſed in iudicio punire hos, qui veſtram legiſlationem* (vel, *veſtrum ius ferendi leges*) *abolent.* quia, vt ſupra dixit, *Nicomachus, pro Solone, legislatorem ſeipſum conſtituit.* MARKLAND.

ΛΥΣΙΟΥ

ΚΑΤΑ

ΦΙΛΩΝΟΣ ΔΟΚΙΜΑΣΙΑΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Philo in Ciuium diſſenſione, quo tempore οἱ XXX *ab Exſulibus debellarentur, neutri parti ſe addixit. Recuperata rep. Senatoris munus ambiuit, cum de iſtiuſmodi hominibus longe aliter ſtatuerat Solo, quin etiam, qui in ſeditionibus alterutrius partis non eſſent, ignominia notarat;* de qua conſtitutione Attica diſputat Gellius II. 12.

Ὤιμην μὲν, ὦ βουλὴ, οὐκ ἄν ποτ' εἰς τοῦτο τόλμης Φίλωνα ἀφικέσθαι, ὥστε ἐθελῆσαι ὡς ὑμᾶς ἐλθεῖν δοκιμασθησόμενον· ἐπειδὴ δὲ οὐχ ἕν τι μόνον, ἀλλὰ πολλὰ τολμηρός ἐστιν ἐγὼ δὲ ὀμόσας εἰσῆλθον
42. εἰς τὸ δικαστήριον τὰ βέλτιστα συμβουλεύσειν τῇ πόλει, ἔνεστι δὲ ἐν τῷ ὅρκῳ ἀποφαίνειν, εἴ τις τινὰ οἶδε τῶν λαχόντων ἀνεπιτήδειον ὄντα βουλεύειν· ἐγὼ τὴν κατὰ τουτουῒ Φίλωνος ποιήσομαι κατηγορίαν· οὐ μέν-

Dedi νομοθεσίαν pro vulgari νουθεσίαν. Dictio τὴν νομοθεσίαν ἀφανίζειν ſignificat turpiſſima cum leuitate atque cupiditate, et impietate adeo, contemtuque iurium omnium et humanorum et diuinorum, in conſcriptione legum, quae res eſt ſanctiſſima, et religioſiſſime tractanda, verſari.

τοιγε ἰδίαν ἔχθραν οὐδεμίαν· μεταπορευόμενος, οὐδὲ 187.1
τῷ δύνασθαι καὶ εἰωθέναι λέγειν ἐν ὑμῖν ἐπαρθεὶς, ἀλλὰ τῷ πλήθει τῶν ἁμαρτημάτων αὐτοῦ πιςεύων, καὶ τοῖς ὅρκοις, οἷς ὤμοσα, ἐμμένειν ἀξιῶν. γνώσεσθε 3.
μὲν οὖν, ὅτι οὐκ ἀπὸ ἴσης παρασκευῆς ἐγώ τε τοῦτον[1] ἐλέγξω οἷός ἐςι, καὶ οὗτος ἐπεχείρησε πονηρὸς εἶναι. ὅμως, εἴ τι ἐγὼ ἐλλείποιμι τῷ λόγῳ τῆς κατηγορίας[2], οὐκ ἂν δίκαιος εἴη οὗτος διὰ τοῦτο ὠφεληθῆναι, ἀλ- 6.
λὰ μᾶλλον, ὅ, τι ἱκανῶς διδάξαιμι, ἐκ τούτων ἀποδοκιμασθῆναι[3]. ἐνδεῶς μὲν γὰρ, διὰ τὴν ἀπειρίαν πάν-

1. ἔγωγε τοῦτον etc.] Lyſiam puto ſcripſiſſe, ἐγώ τε τοῦτον — καὶ οὗτος etc. MARKLAND.

Dedi ἐγώ τε pro vulgari ἔγωγε.

2. ὅμως εἴ τι ἐγὼ ἐλλείποιμι τῷ λόγῳ τῆς κατηγορίας, etc.] Mallem: ὅμως δὲ, εἴ τι ἐγὼ ἐλλείποιμι τοῦ λόγου etc. Sic Orat. II. ἐλλείπειν τῶν ἀνδρῶν, *inferiores eſſe viris*. Deinde, pro δικαίως recte *Stephanus* δίκαιος. MARKLAND.

3. ὅτι] Melius abunde εἴ τι. εἴτε ἐγὼ ἐλλείποιμι — εἴ τι ἱκανῶς διδάξαιμι. Nam ineunte accuſatione, neutrum adhuc conſtare poterat. *Iſocrates de permutatione.* Ιν' ἢν μὲν ἱκανῶς δόξω λέγειν, ἔνοχος ὢν φαίνομαι (f. φαίνωμαι) τοῖς ὑπὸ τούτου περὶ τῆς δεινότητος τῆς ἐμῆς προειρημένοις· ἢν δὲ ἐνδεέςερον τύχω διαλεχθεὶς, ὧν οὗτος ὑμᾶς προσδοκᾶν πεποίηκε, τὰς πράξεις ἡγήσησθέ μου χείρους εἶναι. TAYLOR.

ἀλλὰ μᾶλλον, ὅτι ἱκανῶς διδάξαιμι, ἐκ τούτων ἀποδοκιμασθῆναι.] Forte, ὅ, τι (vel εἴ τι, vt ante) ἱκανῶς etc. et ἐκ τούτου pro τούτων: vt ſupra διὰ τοῦτο dixit, non ταῦτα. *ſed potius reiici merebitur ex iſto, quod ego ſufficienter probauero.* Ο, τι diuiſim, vt infra, vbi idem mendum bis. MARKLAND.

πάντων τῶν τούτῳ πεπραγμένων· ἱκανῶς δὲ, διὰ
τὴν περὶ αὐτὸν κακίαν, εἰρηκὼς ἂν εἴην. ἀξιῶ δὲ
καὶ ὑμῶν, οἵτινες δυνατώτεροι ἐμοῦ εἰσι [4], λόγῳ ἀ-
9. ποφῆναι μείζω ὄντα αὐτοῦ τὰ ἁμαρτήματα, καὶ
ἐξ ὧν ἂν ἐγὼ ὑπολίπωμαι, πάλιν αὐτοὺς περὶ ὧν
ἴσασι κατηγορῆσαι Φίλωνος· οὐ γὰρ ἐκ τῶν ὑπ' ἐμοῦ
λεγομένων δεῖ ὑμᾶς περὶ αὐτοῦ ὁποῖός ἐστι σκέψα-
12. σθαι. ἐγὼ γὰρ [5] οὐκ ἄλλους τινὰς φημὶ δίκαιον εἶναι
βουλεύειν περὶ ἡμῶν, ἢ τοὺς πρὸς τῷ εἶναι πολίτας,
καὶ ἐπιθυμοῦντας τούτου [6]. τούτοις μὲν γὰρ μεγάλα

Quia ὅ,τι quaſi multitudinem quandam rerum complectitur, ideo poſſit τούτων defendi, quamquam τούτου ſingularis vtique magis conueniret.

4. ἀξιῶ δὲ etc.] Diſtingue: ἀξιῶ δὲ καὶ ὑμῶν, οἵτινες δυνατώτεροι ἐμοῦ εἰσι λόγῳ, ἀποφῆναι etc. id eſt, τινὰς ὑμῶν, vel τούτους ὑμῶν, οἵτινες etc. Δυνατώτεροι λόγῳ, quos δυναμένους λέγειν vocat Orat. XXVII. et XXX. Ita Moſes ἦν δυνατὸς ἐν λόγοις. Act. VII, 22. et ita forte intelligendum iſtud cap. XXV, 5. οἱ οὖν δυνατοὶ ἐν ὑμῖν (ſcil. κατηγορεῖν) κατηγορείτωσαν αὐτοῦ, *accuſent illic*, Caeſareae. MARKLAND.

λόγῳ cohaeret cum ἀποφῆναι, non cum δυνατώτεροι. Nam ſi cum hoc cohaerere deberet, non λόγῳ conueniret, ſed λέγειν.

5. ἐγὼ γὰρ] Credibile eſt nonnulla deeſſe ante has voces. TAYLOR.

6. ἐπιθυμοῦντας τούτου] *Cuius?* nihil enim praeceſſit, ad quod vox τούτου commode referri poteſt. Coniicio, ἐπιθυμοῦντας τοῦ ἴσου, *aequalitatis cupidos:* id eſt, non ſolùm *ferentes*, ſed *cupientes* etiam aequo iure eſſe cum reliquis ciuibus; et, vt bonorum, ita malorum quoque Reipub. participes eſſe, ὁμοίως τοῖς ἄλλοις πο-

τὰ διαφέροντά ἐστιν εὖ τε πράττειν τὴν πόλιν τήνδε καὶ ἀνεπιτηδείως· διὰ τὸ ἀναγκαῖον σφίσιν αὐτοῖς ἡγεῖσθαι εἶναι μετέχειν τὸ μέρος τῶν δεινῶν, ὥσ- 15.
περ καὶ τῶν ἀγαθῶν μετέχουσι. καὶ γὰρ οἱ φύσει μὲν πολῖταί εἰσι, γνώμῃ δὲ χρῶνται, ὡς πᾶσα γῆ πατρὶς αὐτοῖς ἐστιν, ἐν ᾗ ἂν τὰ ἐπιτήδεια ἔχωσιν, οὗ-τοι δῆλοί εἰσιν 7, ὅτι ἂν, παρέντες τὸ τῆς πόλεως κοινὸν ἀγαθὸν, ἐπὶ τὸ ἑαυτῶν ἴδιον κέρδος ἔλθοιεν· 18.
διὰ τὸ μὴ τὴν πόλιν, ἀλλὰ τὴν οὐσίαν πατρίδα αὐτοῖς ἡγεῖσθαι. ἐγὼ τοίνυν ἀποφανῶ Φίλωνα τουτονὶ περὶ πλείονος ποιησάμενον τὴν ἰδίαν ἀσφάλειαν, ἢ τὸν κοινὸν τῆς πόλεως κίνδυνον· καὶ ἡγησάμενον κρεῖττον εἶναι, αὐτὸν ἀκινδύνως τὸν βίον διάγειν, ἢ 21.

τὴν

λίταις κινδυνεύοντας: contra quam fecit hic Philo, qui duris temporibus patriam deſeruit et aufugit. vide ſequentia, quae hunc ſenſum explicant. Noſter Orat. II. οὐ τοῖς ὀλίγοις τοὺς πολλοὺς δουλεύειν ἀξιώσαντες, ἀλλὰ το ισον ἔχειν ἅπαντας ἀναγκάσαντες. Aelianus V. H. II, 42. Ηρετο μέντοι τοὺς ἥκοντας, πῶς ἔχουσι πρὸς το ισον ἔχειν ἅπαντας· vt recte emendauit *Perizonius*, pro ἅπαντες. loquitur de Platone, cui Legatos miſere Thebani et Arcades, orantes, vt Leges iis ſcriberet. ἰσονομίαν mox appellat hoc τὸ ἴσον ἔχειν. Max. Tyrius Diſſert. IV. ὁ μὲν φίλος ὀρέγεται του ισου, ὁ δὲ κόλαξ τοῦ ἰδίου. MARKLAND.

7. οὗτοι δῆλοί εἰσιν κ. τ. λ.] Fortaſſe legendum mecum hoc pacto: οὗτοι δῆλοί εἰσιν ὅ, τι παρέντες τὸ τῆς πόλεως κοινὸν ἀγαθὸν, αν ἐπὶ τὸ ἑαυτῶν ἴδιον κέρδος ἔλθοιεν. TAYLOR.

Bene habet hic locus. idem eſt, ac ſi dixiſſet περὶ τούτων δῆλον ἐστίν. ὅτι —

τὴν πόλιν σώζειν, ὁμοίως τοῖς ἄλλοις πολίταις κινδυνεύοντα. οὗτος γὰρ, ὦ βουλὴ, ὅτε ἡ συμφορὰ τῇ πόλει ἦν (ἧς ἐγὼ καθ' ὅσον ἀναγκάζομαι, κατὰ τοῦτο [8] μέμνημαι) ἐκκεκηρυγμένος ἐκ τοῦ ἄστεος ὑπὸ
24. τῶν τριάκοντα μετὰ τοῦ ἄλλου πλήθους τῶν πολιτῶν, τέως μὲν ᾤκει ἐν ἀγρῷ [9]· ἐπειδὴ δὲ οἱ ἀπὸ Φυλῆς κατῆλθον εἰς τὸν Πειραιᾶ, καὶ οὐ μόνον οἱ ἐκ τῶν ἀγρῶν, ἀλλὰ καὶ οἱ ἐκ τῆς ὑπερορίας, οἱ μὲν, εἰς τὸ ἄστυ, οἱ δ' εἰς τὸν Πειραιᾶ συνελέγοντο, καὶ
27. καθ' ὅσον ἕκαστος οἷός τ' ἦν, κατὰ τοσοῦτον ἐβοήθει τῇ πατρίδι, τὰ ἐναντία ἅπασι τοῖς ἄλλοις πολίταις ἐποίησε. συσκευασάμενος γὰρ τὰ ἑαυτοῦ ἐνθάδε, εἰς τὴν ὑπερορίαν ἐξῴκησε, καὶ ἐν Ὠρωπῷ μετοίκιον

8. τοῦτο] num τοσοῦτο. ſic certe requirit praecedens ὅσον. et ſic paulo poſt quoque καθ' ὅσον ἕκαστος οἷός τ' ἦν, κατὰ τοσοῦτον ἐβοήθει.

9. ἀγορᾷ] Lepide ſane. Exſul, atque infenſiſſimis ſicariis rempublicam gerentibus, commodius et tutius domicilium eligere non potuit, quam in foro, in acie atque in ipſo lumine iſtius reipublicae! In maxima ſc. hominum frequentia! Nam in orat. περὶ τοῦ διδόσθαι etc. legitur, Ἕκαστος γὰρ ὑμῶν εἴθισται προσφοιτᾶν, ὁ μὲν πρὸς μυροπώλιον· οἱ δὲ, πρὸς κουρεῖον· ὁ δὲ πρὸς σκυτοτομεῖον — καὶ πλεῖστοι μὲν, ὡς ἐγγυτάτω τῆς ἀγορᾶς κατῳκισμένους· ἐλάχιστοι δὲ ὡς τοὺς πλεῖστον ἀπέχοντας αὐτῆς. Neque vbi conuenitur ſolum, ſed vbi iudicatur maxime. *N. de Ariſtoph. fortunis.* Ἐγγύς τε οἰκῶν τῆς ἀγορᾶς, οὐδὲ πρὸς δικαστηρίῳ οὐδὲ πρὸς βουλευτηρίῳ ὤφθην οὐδεπώποτε. Sed taedet immorari. Iubet locus, vt reſtituamus ἐν ἀγρῷ. Et reſtitui, auctore etiam Cod. *Coisliniano.* TAYLOR.

τοίκιον κατατιθεὶς, ἐπὶ προστάτου ᾤκει· βουληθεὶς
παρ' ἐκείνοις μετοικεῖν μᾶλλον, ἢ μεθ' ἡμῶν πολί- 30.
της εἶναι. οὐ τοίνυν οὐδ', ὥσπερ ἔνιοί τινες τῶν πολι-
τῶν μετεβάλοντο, ἐπειδὴ ἑώρων τοὺς ἀπὸ Φυλῆς ἐν
οἷς ἔπραττον εὐτυχοῦντας, οὐδὲ τούτων τι τῶν εὐτυ-
χημάτων ἠξίωσε μετασχεῖν, ἐπὶ κατειργασμέ-
νοις [10] μᾶλλον ἐλθεῖν βουλόμενος, ἢ συγκατελθεῖν 33.
κατεργασάμενός [11] τι τῶν τῇ κοινῇ πολιτείᾳ συμ-
φερόν-

10. ἐπὶ κατεργασαμένῳ] Norunt Grammatici, quam raro hic Aoriſtus paſſiue exponatur: in verbis profecto, quae actiua forma deſtituuntur, equidem haud ſcio an vnquam. V. σχ. *Thucyd.* VI. 11, 33. *Suid.* et *Phauorin.* in Κατειργάσατο et Κατεργάσασθαι. Hic certe, leuiſſima mutatione, ſi per Codd. licuerit, reponerem κατειργασμενῳ. Ita fere *Pauſan. Attic.* c. 33. Καταφρονήσαντες γὰρ σφίσιν ἐμποδὼν εἶναι Ἀθήνας ἑλεῖν λίθον Πάριον, ὡς επ εξειργασμενοις ἦγον εἰς τροπαίου ποίησιν. Herodot. *Vran.* 94. Οὕτω δὴ ἀποστρέψαντα τὴν νῆα αὐτόν τε καὶ τοὺς ἄλλους επ εξειργασμενοισι ἐλθεῖν εἰς τὸ στρατόπεδον. Επικατεργασαμένῳ *Coisl.* et proxime parili menda ἐλεεῖν. TAYLOR.

Dedi de meo ἐπὶ κατειργασμένοις, quae eſt nota dictio prouerbialis, de illis vſurpata, qui cum ſerio veniant, re ab aliis iam peracta, gloriam tamen eius ad ſe trahere contendant, quaſi ipſi peregiſſent.

11. κατεργασάμενος] Vir ſummus legit κατεργασομενος. TAYLOR.

ἢ συγκατελθεῖν κατεργασάμενός τι] Lege, κατεργασόμενός τι· *volens redire re iam confecta, potius quam confecturus aliquid reipub. vtile vna cum caeteris ciuibus deſcendere.* Mox, pro τάξαι παρασχεῖν, recte legit *Stephanus* παρέσχε: quod Lycurgus effert, μή-

φερόντων. οὐδ' ἦλθεν[12] εἰς τὸν Πειραιᾶ, οὐδ' ἔστιν ὅ-
που ἑαυτὸν ὑμῖν τάξαι παρέσχε[13]. καὶ γὰρ ὅστις εὐ-
τυχοῦντας ὁρῶν ὑμᾶς[14] ἐτόλμα προδιδόναι, τί πο-
36. τε ὡς μὴ βουλόμεθά γε πράττοντας[15] ἐποίησεν ἄν;
ὅσοι μὲν τοίνυν διὰ συμφορὰς ἰδίας οὐ μετέσχον τῶν
τότε γενομένων τῇ πόλει κινδύνων, συγγνώμης τι-
νὸς ἄξιοί εἰσι τυχεῖν (οὐδενὶ γὰρ οὐδὲν ἑκούσιον δυστύ-
39. χημα γίγνεται) ὅσοι δὲ τοῦτο γνώμῃ ἔπραξαν, οὐδε-
μιᾶς συγγνώμης ἄξιοί εἰσιν. οὐ γὰρ διὰ δυστυχίαν,
ἀλλὰ δι' ἐπιβουλὴν ἐποίησαν αὐτό. καθέστηκε δέ τι
ἔθος δίκαιον πᾶσιν ἀνθρώποις[16], τῶν αὐτῶν ἀδικη-
μάτων

τε τὸ σῶμα παρασχόντα τάξαι τοῖς στρατηγοῖς· Noſter, οὐδὲ παρῆν μετὰ τῶν ἄλλων ἑαυτὸν τάξας, Orat. XIV. MARKLAND.

Ego malim ſic legi ἢ κατελθεῖν συγκατεργασάμενος (in aoriſto) quam in patriam redire, re bene geſta in aliorum eandem rem gerentium ſocietate.

12. οὐδ' ἦλθεν] Leg. videtur aut ὁ δὲ οὐδ' ἦλθεν, aut ἀλλ' οὐδ' ἦλθεν verum ne in Piraeeum quidem venit.

13. παρέσχε] ſic dedi pro vulgari παρασχεῖν.

14. ὑμᾶς] Melius ſane ημας, propter iſtud βουλόμεθα, quod ſequitur a tergo. TAYLOR.

15. ὡς μὴ βουλόμεθά γε πράττοντας] Scribe, ὡς μὴ ἠβουλόμεθα, vel ἐβουλόμεθα, *aliter quam voluiſſemus*. De *praeteritis* enim ſermo eſt. MARKLAND.

16. καθέστηκε δέ τι ἔθος δικαιον πᾶσιν ἀνθρώποις,] Ferri poteſt. Forte tamen ſcripſit, ἔθος κοινον πᾶσιν etc. Iſaeus de Haered. Philoct. p. 57. οὑτοσὶ ὁ νόμος, ὦ ἄνδρες, κοινος ἅπασι κεῖται. Max. Tyrius Diſſert. XXXVIII. p. 402. Ed. Cantab. εἰ δέ ἐστιν οὗτος κοινος ἁπάντων νόμος, τὰ κείμενα ἐῶμεν. Sequitur: τῶν αὐ-

μάτων μάλιϛα ὀργίζεσθαι τοῖς μάλιϛα δυναμένοις μὴ ἀδικεῖν [17], τοῖς δὲ πένησιν ἢ ἀδυνάτοις τῷ σώματι,

τῶν ἀδικημάτων, μάλιϛα ὀργίζεσθαι etc. ſic diſtinguendum. Τῶν αὐτῶν ἀδικημάτων, ſc. ὄντων, *poſitis iisdem iniuriis*, abſolute. Poſt vocem δυναμένοις, in Edit. *Steph.* male deeſt aduerbium μή. MARKLAND.

17. ἀδικεῖν] Vocem hanc, vt importuniſſimam et ocioſam Schottus obelo notauit. Longe aliter et fortaſſe rectius Cod. noſter cum *Aldinis* τοῖς μάλιϛα δυναμένοις μη ἀδικεῖν. Quam varietatem miror *Stephanum* ad oram ſuae editionis non pro more admonuiſſe. Nam vbi a *Manutio* recedit, id fideliter obſeruaſſe ſemper videtur, ſaltem, vbi id admonere erat operae precium. *Schottum*, credo, in fraudem duxit notiſſima illa diſtinctio inter τὲς δυναμένες et τὲς πένητας, vel ἀσθενεῖς, quam alibi expreſſit noſter. Η αὐτὴ τιμωρία τοῖς ασθενεϛατοις πρὸς τὲς τὰ μεγιϛα δυναμενες ἀποδέδοται, et iuxta quoque *Eurip. Supplic.* 433.

Γεγραμμένων δὲ τῶν νόμων, ὅ, τε ασθενὴς
Ο πλεσιος τε τὴν δίκην ἴσην ἔχει.

Sed ea non hic locum habet. Non enim in eos grauius aduertitur, qui re vtuntur lautiori, (hoc enim neque ἠθικῶς, neque ἀληθῶς dici potuit) ſed in eos, quorum vitae condicio τὸ peccare fecit minus neceſſarium, τὲς δυναμένες μὴ ἀδικεῖν, qui idcirco petulanter atque ἑκεσίως ἀδικεσι. Atque ita poſtulat loci contentio. Vir in noſtra diſciplina maximus, τοῖς μάλιϛα διανοεμενοις ἀδικεῖν. TAYLOR.

Ego μὴ ante ἀδικεῖν, a plerisque vulgatorum exſulans, ex Aldina reuocaui. duo cum ſunt eiusdem criminis rei, alter qui cauere non potuit, alter qui potuit, omnes homines, ritu aequo et iuſto, grauius ei

τι, συγγνώμην ἔχειν, διὰ τὸ ἡγεῖσθαι ἄκοντας αὐτοὺς ἁμαρτάνειν. οὗτος τοίνυν οὐδεμιᾶς συγγνώμης ἄξιός ἐστι τυχεῖν. οὔτε γὰρ τῷ σώματι ἀδύνατος ἦν ταλαιπωρεῖν [18], (ὡς καὶ ὑμεῖς ὁρᾶτε) οὔτε τῇ οὐσίᾳ

ſuccenſent, qui cauere cum potuiſſet delictum, tamen deliquit, quam ei, qui cauere cum vellet, non potuit.

18. ἢ ταλαιπωρεῖ] Aut animus me vehementer fallit, aut grauiſſimum latet mendum. Locum diſcutiamus. Supra dixit N. τοῖς vel πένησι, vel ἀδυνάτοις τῷ σώματι veniam potuiſſe concedi. Atque hoc infra per plura. Sic in h. l. οὔτε τῷ σώματι ἀδύνατος — οὔτε τῇ οὐσίᾳ ἄπορος. Sed nihil relinquitur tertium. Quaenam autem eſt haec diſiunctio? ἢ ταλαιπωρεῖ? Vnde nec ſenſum facile quiuis poſſit extundere. Vt dicam autem, quod res eſt. Ταλαιπωρεῖν, vti et Ταλαιπωρεῖσθαι etc. de operis dici ſolet, de labore et ſtrenue aliquid agendo, de membrorum exercitatione. Ita *Critias* apud *Clem. Alexand.* p. 741. in editione reuerendiſſimi. Αρχομαι δέ τοι ἀπὸ γενετῆς ἀνθρώπου πῶς ἂν βέλτιστος τὸ σῶμα γένοιτο καὶ ἰσχυρότατος, εἰ ὁ φυτεύων γυμνάζοιτο καὶ ἐσθίοι ἐῤῥωμένως καὶ ταλαιπωροίη τὸ σῶμα. Ariſtoph. *Plut.*

Τοὺς ξυγγεώργους κάλεσον· εὑρήσεις δ' ἴσως
Εν τοῖσιν ἀγροῖς αὐτοὺς ταλαιπωρουμενους.

Id. *Lyſiſtrat.* 1221.

Εἰ δὲ πάνυ δεῖ τοῦτο δρᾶν,
Υμῖν χαρίσασθαι, προσταλαιπωρησομεν.

σχ. ad l. Πρῶτος τόνδε τὸν πονον ἀσμένως ὑποφέροιμι. Thucyd. ſpeciatim de labore militari. Αθηναῖοι ἀκριβῶς ἔπρασσον — οὐκ εἰωθόσιν οὐδὲ βουλομένοις ταλαιπωρειν προσάγοντες τὰς ἀνάγκας. I. 99. Περὶ δὲ τῶν ἔπειτα μελλόντων τοῖς παροῦσι βοηθοῦντας χρὴ επιταλαιπωρειν. Id. I. 123. προσθεῖναι τοῖς πονοις, σχ. ad

σίᾳ ἄπορος λειτȣργεῖν, ὡς ἐγὼ ἀποδείξω. ὅςις ȣ̓̃ν, 188.1 ὅσον δυνατὸς ἦν ὠφελεῖν, τοσȣ̃τον κακὸς ἦν, πῶς ȣ̓κ ἂν εἰκότως ὑπὸ πάντων ὑμῶν μισοῖτο; ἀλλὰ μὴν ȣ̓δ᾽ ἀπεχθήσεσθέ γε τῶν πολιτῶν ȣ̓δενὶ, τȣ̃τον ἀπο- 3. δοκιμάσαντες [19], ȣ̓̃τ᾽ εἰ [20] τȣ̀ς ἑτέρȣς, ἀλλ᾽ ἀμφο- τέρȣς

loc. Non aliter *Xenoph. Memorab.* 2. Ο μὲν ἑκȣσίως ταλαιπώρων ἐπ᾽ ἀγαθῇ ἐλπίδι, φρονῶν εὐφραίνεται· οἷον οἱ τὰ θηρία θηρῶντες ἐλπίδι τȣ̃ λήψεσθαι ἡδέως μοχθȣ̃σι. Vbi ſane rectius legeretur πονων εὐφραίνεται, vt ſententia pariter praecedat. Ceterum vide praeterea *Ariſtoph. Ran.* 24. *Eccl.* 54. *Lucian. de Paraſito*, p. 249. edit. Graeu. *Heſych.* in Πολύτλας et Ταλαίπωρος, *Etym. M.* in Αταλαίπωρον. Iam h. l. mecum refinget, nihil dubito, eruditus lector pulchre et emphatice. Οὔτε γὰρ τῷ σώματι ἀδύνατος ην ταλαιπωρειν· ὡς καὶ ὑμεῖς ὁρᾶτε· ȣ̓̃τε τῇ ȣ̓σίᾳ ἄπορος λειτȣργεῖν· ὡς ἐγὼ ἀποδείξω. Ita mox N. idem ſignificaturus, τῷ σώματι δι᾽ ἀσθένειαν ἀδύνατος κατέςη βοηθῆσαι εἰς τὸν Πειραιᾶ. TAYLOR.

Dedi ἦν ταλαιπωρεῖν. pro vulgari vitioſa ἢ ταλαιπωρεῖ.

19. τȣ̃τον ἀποδοκιμάσαντες, ȣ̓̃τ᾽ εἰ τȣ̀ς etc.] Pro ȣ̓̃τ᾽ εἰ τȣ̀ς *Stephanus* coniicit ȣ̓̃τε τȣ̀ς: quod tamen ſermonem recte cohaerentem non reddit. Lego: τȣ̃τον ἀποδοκιμάσαντες, ὃς (vel ὅςις) ȣ̓ τȣ̀ς ἑτέρȣς, ἀλλ᾽ ἀμφοτέρȣς, φανερός ἐςι προδȣ̀ς· *ſi reieceritis hunc, quem conſtat non alteros, ſed vtroſque, prodidiſſe*; nempe τȣ̀ς ἐν τῷ ἄςει, et τȣ̀ς ἐν τῷ Πειραιεῖ. Mox, pone ὑποςιγμὴν tantum poſt καταλαβȣ̃σιν. MARKLAND.

20. ȣ̓̃τ᾽ εἰ] Feliciter Steph. ουτε. Sunt quibus placet ος ουτε τȣ̀ς ἑτέρȣς, et quibus οτιου. TAYLOR.

In ȣ̓̃τ᾽ εἰ videor mihi ȣ̓χὶ cernere. quo admiſſo leg. erit aut ὧν (ſcil. πολιτῶν) ȣ̓χὶ τȣ̀ς ἑτέρȣς — aut ȣ̓-

τέρυς φανερός ἐςι προδὺς· ὥςε μήτε τοῖς ἐν τῷ ἄςει γενομένοις φίλον προσήκειν εἶναι τῦτον, (ὑ γὰρ ἠξίωσεν ὡς αὐτὺς ἐλθεῖν κινδυνεύοντας) μήτε τοῖς

6. τὸν Πειραιᾶ καταλαβῦσιν. ὐδὲ γὰρ τύτοις ἠθέλησε συγκατελθεῖν. φησὶ δὲ καὶ ταῦτα καὶ αὐτὸς γενόμενος [21]. εἰ μέντοι [22] τι μέρος περίεςι τῶν πολιτῶν,

χὶ γὰρ τὺς ἑτέρυς. *non enim alteros*, ſeu vrbanos, ſeu exſules e Piraeeo, *ſed ambos, vt conſtat, prodidit.*

21. φησὶ] Hoc verbum apud *Ald.* deeſt in lacunula. Si igitur *Steph.* γενόμενος expoſuit per παραγενόμενος, (quod tamen duriter dictum eſt) rectius repoſuiſſet φήσει. Locus ſatis vicioſus. Haec vbi in ſpecimine operis ſuſcepti commentatus eram, ſubmonuere viri celeberrimi ſanari poſſe vel hoc modo, ſc. φησὶ δὲ καὶ ταῦτα καθ' αυτον γενόμενος· vel, εστι δὲ κατα ταῦτα καὶ αιτιος γενόμενος· vel denique vt vir longe maximus, ὐ γὰρ ἠξίωσεν ὡς αὐτὺς ἐλθεῖν κινδυνεύοντας — ὐδὲ — τύτοις ἠθέλησε συγκατελθεῖν, καὶ ταῦτα καὶ αστος γενόμενος. TAYLOR.

φησὶ δὲ καὶ ταῦτα αὐτὸς γενόμενος] Neſcio, quid vltima vox velit, niſi legendum ſit παραγενόμενος: *ſed et ipſe praeſens haec quoque fatetur.* MARKLAND.

Loco huic deſperato quam medicinam adhibeam, haud inuenio. φησὶ non de ſuo largitus eſt Stephanus, ſed in codice reperit, fortaſſis illo, qui hodie aſſeruatur in Regia Pariſina n. 2944. cuius ego collationem in libello variantium ad hanc orationem interdum allego. nam in eo codice ſola haec Lyſiacarum omnium legitur. ille codex itaque h. l. exhibet φη. idem quoque e Veneto Beſſarionis enotauit Zanettius. Sic autem exarare ſolent librarii graeci vocem φησὶ. Conſtat hic lacunam ſubeſſe.

22. εἰ μέντοι] Claudicat oratio, neque profecto

λιτῶν [23], ὅ, τι τῶν αὐτῶν μετέσχε τούτῳ πραγμάτων, μετ' ἐκείνων, ἐάν ποτε (ὃ μὴ γένοιτο) λάβωσι τὴν πόλιν, βουλεύειν ἀξιούτω. ὡς οὖν ᾤκει τε 9.
ἐν Ὠρωπῷ ἐπὶ προστάτου, καὶ ἐκέκτητο ἱκανὴν οὐσίαν· καὶ οὔτ' ἐν τῷ Πειραιεῖ οὔτ' ἐν τῷ ἄστει ἔθετο τὰ ὅπλα, ἵνα εἰδῆτε, ὅτι ταῦτα πρῶτον ἀληθῆ λέγω, ἀκούσατε τῶν μαρτύρων. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Ὑπολείπεται τοίνυν αὐτῷ λέγειν, ὡς τῷ μὲν σώματι δι' 12.
ἀσθέ-

Helleniſmum ſapit. Quid enim monſtri eſt illud *μετέσχε τούτῳ* pro *οὗτος μετέσχε*, quid *τῶν αὐτῶν μετ' ἐκείνων*? Age autem. Ego totum h. l. expediam, ne vna quidem literula ſollicitata. *Εἰ μέντοι τι μέρος περίεστι τῶν πολιτῶν, ὅ, τι τῶν αὐτῶν μετέσχε τούτῳ πραγμάτων, μετ' ἐκείνων — βουλεύειν ἀξιούτω.* TAYL.

ὅτι τῶν αὐτῶν μετέσχε τούτῳ πραγμάτων μετ' ἐκείνων, ἐάν ποτε etc.] Obſcura ſunt haec ex defectu Diſtinctionum. Scribe: *ὅ, τι τῶν αὐτῶν μετέσχε τούτῳ πραγμάτων, μετ' ἐκείνων, ἐάν ποτε (ὃ μὴ γένοιτο) λάβωσι τὴν πόλιν, βουλεύειν ἀξιούτω·* *Si qua igitur reſtat ciuium pars, quae eandem cum hoc* Philone *factionem ſecuta ſit, cum illis, ſi quando (quod Dii prohibeant!) ciuitatis regimen ſuſceperint, ſenatorio munere fungatur.* *Λαμβάνειν τὴν πόλιν* videtur hoc loco ſignificare *curam reipub. ſuſcipere*, rempublicam adminiſtrare, niſi de occupatione *per vim* haec intelligere mauis. Orat. XII. vbi de *τοῖς* XXX. loquitur: *λαβόντες γὰρ τὰς ἀρχὰς καὶ τὴν πόλιν, ἀμφοτέροις ἐπολέμουν.* Infra, pone minimam diſtinctionem poſt *ὑμῖν ἀποδείξω.* MARKLAND.

23. *τῶν πολιτῶν*] Si quod adhuc aliud ſupereſt ciuium genus, qui neque ſint vrbani, neque rurſus e Piraeeo. Tyranni ergo. nam hos deſignat.

ἀσθένειάν τινα γενομένην [24] ἀδύνατος κατέστη βοη-
θῆσαι εἰς τὸν Πειραιᾶ· ἀπὸ δὲ τῶν ὑπαρχόντων
ἐπαγγειλάμενος αὐτὸς ἢ χρήματ' εἰσενέγκειεν [25]
εἰς τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον, ἢ ὁπλίσαι τινὰς τῶν
15. ἑαυτοῦ δημοτῶν, ὥσπερ καὶ ἄλλοι πολλοὶ τῶν πολι-
τῶν, αὐτοὶ οὐ δυνάμενοι λειτουργεῖν τοῖς σώμασιν.
ἵνα οὖν μὴ ἐγγένηται αὐτῷ ψευσαμένῳ ἐξαπατῆσαι,
καὶ περὶ τούτων ἤδη σαφῶς ὑμῖν ἀποδείξω. ἐπειδὴ
ὕστερον οὐκ ἐξέσται μοι παρελθόντι ἐνθάδ' ἐλέγχειν
18. αὐτόν. καί μοι κάλει αὐτὸν Διότιμον [26] Ἀχαρνέα,
καὶ τοὺς αἱρεθέντας μετ' αὐτοῦ τοὺς δημότας ὁπλί-
σαι ἀπὸ τῶν εἰσενεχθέντων χρημάτων. ΜΑΡ-
ΤΥΡΙΑ τῶν περὶ Διότιμον. Οὗτος τοίνυν οὐχ
ὅπως ὠφελήσαι [27] τὴν πόλιν ἐν τοιούτῳ καιρῷ καὶ
21. τοιαύτῃ καταστάσει διενοήθη, ἀλλ' ὅπως τι κερ-
δαίνοι ἀπὸ τῶν ὑμετέρων συμφορῶν παρεσκευάσα-
το· ὁρμώμενος γὰρ ἐξ Ὠρωποῦ, τοτὲ μὲν αὐτὸς μό-
νος,

24. γενομένην] id eſt συμβᾶσαν αὐτῷ. malim tamen προσγενομένην.

25. εἰσενέγκειεν] ſic dedi de meo, pro vulgari εἰσενεγκεῖν. Et hoc, et inſequens ὁπλίσαι, non ſunt infinitiui, ſed tert. perſ. ſingul. optatiui aoriſti primi.

26. αὐτὸν Διότιμον] videtur τε interponendum eſſe. Nam alias αὐτὸν erit inutile. Diotimus ille, ni fallor, aut magiſter demi fuit, aut princeps illius collegii, cui mandata tum fuit cura municipales armis inſtruendi.

27. ὠφελήσαι] mutaui circumflexum, qui in vulgatis eſt, cum acuto. eſt enim hic loci, non infinitiuus, ſed optatiuus.

νος, τοτὲ δ' ἑτέροις ἡγούμενος, οἷς τὰ ὑμέτερα δυσ-
τυχήματα, εὐτυχήματα ἐγεγόνει, περιιὼν κατὰ
τοὺς ἀγροὺς, καὶ ἐντυγχάνων τῶν πολιτῶν τοῖς 24.
πρεσβυτάτοις, οἳ κατέμειναν ἐν τοῖς δήμοις, ὀλί-
γα μὲν τῶν ἐπιτηδείων ἔχοντες, ἀναγκαῖα δὲ, εὔ-
νοι μὲν ὄντες τῷ πλήθει, ἀδύνατοι δὲ ὑπὸ τῆς ἡλι-
κίας βοηθεῖν· τούτους ἀφῃρεῖτο τὰ ὑπάρχοντα, πε-
ρὶ πλείονος ποιούμενος αὐτὸς μικρὰ κερδαίνειν, ἢ ἐκεί- 27.
νους μηδὲν ἀδικεῖν· οἳ νῦν αὐτὸν [28] δι' αὐτὸ τοῦτο οὐχ
οἷοί τέ εἰσιν ἐπεξελθεῖν ἅπαντες, διόπερ καὶ τότε
ἀδύνατοι τῇ πόλει βοηθεῖν ἦσαν. οὐ μέντοι τοῦτόν
γε χρὴ διὰ τὴν ἐκείνων ἀδυναμίαν δὶς ὠφεληθῆναι, 30.
τότε [29] ἀφελόμενον ἃ εἶχον, νῦν τε δοκιμασθέντα
ὑφ' ὑμῶν· ἀλλὰ κἂν ὁστισοῦν παραγένηται τῶν ἀδι-
κηθέντων, μέγα αὐτὸ ἡγήσασθε εἶναι· καὶ τοῦτον
ὑπερμισήσατε, ὅστις ἐτόλμησεν, οἷς ἕτεροι διδόναι
παρ' ἑαυτῶν τι προῃροῦντο, διὰ τὴν ἀπορίαν οἰκτεί- 33.
ραντες αὐτοὺς, τούτων ἀφαιρεῖσθαι τὰ ὑπάρχοντα.
κάλει μοι τοὺς μάρτυρας. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Οὐ
τοίνυν [30] ἔγωγε οἶδα, ὅ, τι ὑμᾶς διαφερόντως δεῖ γι-
γνώσκειν

28. *αὐτὸν*] imo vero *αὐτῷ*. Non enim, ſi bene memini, *ἐπεξελθεῖν τινα*, ſed *τινι*, dicitur, cum datiuo, non accuſatiuo.

29. *τότε ἀφελόμενον*] videtur *τε* interponendum eſſe, quae ſyllaba facile potuit in colliſione cum *τότε* elidi.

30. *Οὐ τοίνυν κ. τ. λ.*] Lege *Οὐ τοίνυν ἔγωγε οιδα*, (vel *Οὐ τοίνυν ηγουμαι ἤδη*) *ὅτι ὑμᾶς διαφερόντως δεῖ γιγνώσκειν περὶ αὐτοῦ, ἢ οι οικειοι γιγνώσκουσι*. TAYL.

νώσκειν περὶ αὐτοῦ, ἢ οἱ οἰκεῖοι γιγνώσκουσι. τοιαῦ-
36. τα γάρ ἐστιν, ὥστ᾽ εἰ καὶ μηδὲν αὐτῷ ἄλλο ἡμάρτη-
το, διὰ μόνα ταῦτα ἱκανὸν εἶναι ἀποδοκιμασθῆναι.
οἷα μὲν οὖν ζῶσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ κατηγόρει, παρή-
σω· ἐξ ὧν δὲ τελευτῶσα τὸν βίον διεπράξατο τεκ-
μαιρομένοις ῥᾴδιόν ἐστιν ὑμῖν γνῶναι, ὁποῖός τις ἦν
39. περὶ αὐτήν. ἐκείνη γὰρ τούτῳ μὲν ἠπίστησεν ἀποθα-
νοῦσαν ἑαυτὴν ἐπιτρέψαι· Ἀντιφάνει δὲ οὐδὲν προσή-
κουσα [31] πιστεύσασα, ἔδωκεν εἰς τὴν ἑαυτῆς ταφὴν

Kkk 2 τρεῖς

οὐ τοίνυν ἔγωγε ἤδη, ὅτι ὑμᾶς διαφερόντως δεῖ γινώσκειν περὶ αὐτοῦ, ἢ οἰκεῖον γιγνώσκουσι.] Facili negotio haec reſtituuntur: Οὐ τοίνυν ἔγωγ᾽ οἶδα, ὅ, τι ὑμᾶς — περὶ αὐτοῦ, ἢ αἱ οἰκεῖοι οἱ γιγνώσκουσι· *Non video autem, quid magis ad rem pertineat vos de ipſo ſcire, quam quae domeſtici et familiares eius norunt.* quae eſt Verſio *Vanderheidii.* Editio eius recte habet ὅ, τι, diuiſim. οἰκεῖοι eſt in MS. Supra, pro αὐτὸν Διότιμον, mallem, αὐτόν τε Διότιμον καὶ τοὺς etc. Sed hoc, et omnia huiuſce generis, vtpote ſenſui non omnino neceſſaria, vix admittentur, niſi ab iis, quorum aures numeris et lectioni Lyſianae aſſueſcunt. Huiuſmodi eſt id, quod ſequitur. MARKLAND.

Pro ἤδη vulgari dedi οἶδα (quamquam praeuideo fore, qui ἤδη aiant atticum eſſe pro ᾔδειν *noram.* quo de ſchemate ad Demoſthenem ago. verum praeſens tempus, quod in οἶδα ineſt, hic requiritur, non imperfectum, quod in ᾔδειν ineſt) et articulum οἱ praepoſui voc. οἰκεῖοι.

31. προσήκουσα] Vel potius προσήκοντι. TAYLOR.

Ἀντιφάνει δὲ οὐδὲν προσήκουσα πιστεύσασα] Ex auribus et ſono legerem, οὐδὲν προσήκοντι. nec vllam aliam rationem poſſum reddere, cum ſenſus vulgatae opti-

τρεῖς μνᾶς ἀργυρίου, παραλιποῦσα τοῦτον υἱὸν ὄντα ἑαυτῆς. ἆρα δῆλον, ὅτι εὖ ᾔδει αὐτὸν οὐδὲ διὰ τὸ προσήκειν αὐτῇ [32] τὰ δέοντα ἂν ποιήσοντα; καί- 42.
τοι εἰ μήτηρ, ἣ πέφυκε καὶ ἀδικουμένη ὑπὸ τῶν ἑαυτῆς παίδων μάλιστα ἀνέχεσθαι, καὶ μηδ' ὠφελουμένη μεγάλα ἔχειν ἡγεῖσθαι, διὰ τὸ εὔνοιαν μᾶλλον ἢ ἐλέγχῳ τὰ γιγνόμενα δοκιμάζειν, ἐνόμιζε τοῦτον κἂν ἀπὸ τεθνεώσης φέρειν ἑαυτῆς, τί χρὴ ὑ- 189.I
μᾶς περὶ αὐτοῦ διανοηθῆναι; ὅστις γὰρ περὶ τοὺς ἑαυτοῦ ἀναγκαίους τοιαῦτα ἁμαρτάνει ἁμαρτήματα, τί ἂν περί γε τοὺς ἀλλοτρίους ποιήσειεν; ὡς οὖν καὶ 3.
ταῦτ' ἀληθῆ ἐστιν, ἀκούσατε αὐτοῦ τοῦ λαβόντος [33] τὸ ἀργύριον, καὶ θάψαντος αὐτήν. ΜΑΡΤΥΣ. Τί οὖν βουληθέντες ὑμεῖς τοῦτον δοκιμάσαιτε; πότερον, ὡς οὐχ ἡμαρτηκότα; ἀλλὰ τὰ μέγιστα πε- 6.
ρὶ τὴν πατρίδα ἠδίκηκεν. ἀλλ' ὡς ἔσται βελτίων; τοιγάρτοι πρότερον βελτίων γενόμενος περὶ τὴν πό-

λιν,

me habeat: quam ſi retineas, diſtingue poſt δὲ, et poſt προσήκουσα. Mox, pro προσήκειν αὐτῷ, legi quoque poteſt αὐτῇ. prius, *officium* filii; poſterius, *ſanguinis coniunctionem* denotabit. MARKLAND.

Nullam cauſam video, cur vulgata ſollicitetur.

32. αὐτῷ] Scribe αὐτῇ. TAYLOR.

Poterat ad vulgatam αὐτῷ ſubaudiri ἑαυτήν. malui tamen αὐτῇ dare, vt αὐτὸν ſubaudiatur. Confirmauit ſuſpicionem noſtram Vindob.

33. αὐτοῦ λαβόντος] MS. inſerit articulum, τοῦ λαβόντος: omnino recte. MARKLAND.

Addidi articulum, quo vulgatae carent.

λιν, ὕστερον βουλεύειν ἀξιούτω, φανερόν τι ἀγαθὸν,
ὥσπερ τότε κακὸν[34], ποιήσας. σωφρονέστερον γάρ[35]
9. ἐστιν, ὕστερον πᾶσι τῶν ἔργων τὰς χάριτας ἀποδιδό-
ναι. δεινὸν γὰρ ἔμοιγε δοκεῖ εἶναι, εἰ ἐξ ὧν μὲν ἤδη
ἡμάρτηκε, μηδέποτε τιμωρηθήσεται· ἐξ ὧν δὲ μέλ-
λει εὖ ποιήσειν, ἤδη τετιμήσεται. ἀλλ' ἄρα, ἵνα
βελτίους ὦσιν οἱ πολῖται, ὁρῶντες ἅπαντας ὁμοίως
12. τιμωμένους, διὰ τοῦτο δοκιμαστέον ἐστίν; ἀλλὰ κίνδυ-
νος καὶ τοὺς χρηστοὺς, ἐὰν αἰσθάνωνται ὁμοίως τοῖς
πονηροῖς[36] τιμωμένους, παύσεσθαι τῶν χρηστῶν ἐπι-
τηδευμάτων· τῶν αὐτῶν ἡγουμένους εἶναι τούς τε κα-

34. κακὸν] ſic dedi, pro vulgari ἀγαθὸν.

35. σωφρονέστερον γάρ ἐστιν etc.] Lego, σωφρονεστέρων γάρ ἐστι, *eſt enim prudentiorum*, vel *prudentum:* tametſi ſciam alterum defendi poſſe ex Thucydide VI, 29. Sic infra, τῶν αὐτῶν εἶναι. et Orat. II. νομίζοντες ἀνδρῶν ἀγαθῶν εἶναι· *rati eſſe* officium *fortium virorum.* Xenophon, Ἑλλην. VI. p. 591. καὶ σωφρόνων μὲν δή που ἐστὶ, μηδὲ εἰ μὴ μικρὰ τὰ διαφέροντα εἴη, πόλεμον ἀναιρεῖσθαι. Pro ἀγαθὸν ποιήσας, bene *Stephanus* κακὸν legit. quae voces ſaepenumero inter ſe commutantur. MARKLAND.

36. τοῖς πονηροῖς] τοὺς πονηρούς. Vir celeberrimus. TAYLOR.

παύσασθαι τῶν χρηστῶν ἐπιτηδευμάτων,] Mallem παύσεσθαι, ſiue ſenſu Actiuo ſeu Neutraliter accipiendum ſit. Ομοίως τοῖς πονηροῖς, *non alia ratione, quam improbi.* niſi malis τοὺς πονηροὺς, ſc. ὁμοίως τιμωμένους. MARKLAND.

Poſt αἰσθάνωνται videtur ἑαυτοὺς deeſſe, aut alias τιμώμενοι leg. eſt. pro παύσασθαι dedi in futuro παύσεσθαι.

κους τιμᾶν, καὶ τῶν ἀγαθῶν ἀμνημονεῖν. ἄξιον δὲ
καὶ τόδε ἐνθυμηθῆναι, ὅτι, εἰ μέν τις φρούριόν τι 15.
προὔδωκεν, ἢ ναῦν, ἢ στρατόπεδόν τι, ἐν ᾧ μέρος τι
ἐτύγχανε τῶν πολιτῶν ὄν, ταῖς ἐσχάταις ἂν ζη-
μίαις ἐζημιοῦτο· οὗτος δὲ, προδοὺς ὅλην τὴν πόλιν,
οὐχ ὅπως τιμωρηθήσεται παρασκευάζεται [37]. καί-
τοι δικαίως γ' ἂν ὅστις φανερῶς, ὥσπερ οὗτος, προὔδω- 18.
κε τὴν ἐλευθερίαν, οὐ περὶ τοῦ βουλεύειν, ἀλλὰ πε-
ρὶ τοῦ δουλεύειν καὶ τῆς μεγίστης ἀπορίας ἐκκλησιά-
ζεται [38]. ἀκούω δ' αὐτὸν λέγειν, ὡς, εἴ τι ἦν ἀδίκη-
μα τὸ μὴ παραγενέσθαι ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ, νόμος
ἂν ἔκειτο περὶ αὐτοῦ διαῤῥήδην, ὥσπερ καὶ περὶ 21.
τῶν ἄλλων ἀδικημάτων. οὐ γὰρ οἴεται ὑμᾶς γνώσε-
σθαι, ὅτι διὰ τὸ μέγεθος τοῦ ἀδικήματος οὐδεὶς πε-

ρὶ αὐ-

37. οὐχ ὅπως τιμωρηθήσεται παρασκευάζεται] Non mirarer, ſi codex aliquis proferret, οὐχ ὅπως τιμωρηθήσεται, ἀλλ' ὅπως τιμηθήσεται, παρασκευάζεται: vt paulo poſt, eàdem paronomaſiâ: οὐ περὶ τοῦ βουλευειν, ἀλλὰ περὶ τοῦ δουλευειν — ἐκκλησιάζετο· ſic enim legendum, prout poſtulat ἂν, pro ἐκκλησιάζεται. Dion. Halicarnaſſenſis De Thucyd. Idiom. p. 158. ed. Sylb. μὴ περὶ τιμων αὐτοῖς ἐστιν, ἀλλὰ περὶ τιμωριων ὁ κίνδυνος. Sic Noſter Orat. XXXII. ἵνα γραμματα αὐτοῖς ἀντὶ χρηματων ἀποδείξειε. MARKLAND. Deeſſe aliquid poſt παρασκευάζεται prodidit Taylor ſe ſuſpicari. Mihi οὐχ ὅπως μὴ τιμωρηθήσεται, ἀλλὰ καὶ ὅπως τιμηθήσεται leg. eſſe videtur.

38. ἐκκλησιάζεται] alios ἐκκλησιάζητε dare teſtatus Taylor, omiſit auctores nominare. Sententia poſtulat ἂν ἀγωνίσαιτο.

ρὶ αὐτοῦ ἐγράφη νόμος. τίς γὰρ ἄν ποτε ῥήτωρ ἐνεθυμήθη, ἢ νομοθέτης ἤλπισεν, ἁμαρτήσεσθαι τι-
24. νὰ τῶν πολιτῶν τοσαύτην ἁμαρτίαν; οὐ γὰρ ἂν δή που, εἰ μέν τις λίποι τὴν τάξιν, μὴ αὐτῆς τῆς πόλεως ἐν κινδύνῳ οὔσης, ἀλλ᾽ ἑτέρους εἰς τοῦτο καθιστάσης [39], ἐτέθη νόμος ὡς μεγάλα ἀδικοῦντος· εἰ δέ τις αὐτῆς τῆς πόλεως ἐν κινδύνῳ οὔσης λίποι τὴν πό-
27. λιν αὐτὴν, οὐκ ἂν ἄρα ἐτέθη. σφόδρα γ᾽ ἄν, εἴ τις ᾠήθη τινὰ τῶν πολιτῶν ἁμαρτήσεσθαί τι τοιοῦτόν ποτε. τίς δ᾽ οὐκ ἂν εἰκότως ἐπιτιμήσειεν ὑμῖν, εἰ τοὺς μετοίκους μὲν, ὅτι, οὐ κατὰ τὸ προσῆκον [40] ἑαυτοῖς, ἐβοήθησαν τῷ δήμῳ, ἐτιμήσατε [41] ἀξίως τῆς πό-

39. μὴ αὐτῆς τῆς πόλεως ἐν κινδύνῳ οὔσης, ἀλλ᾽ ἑτέρους εἰς τοῦτο καθιστάσης,] Id eſt, *non bello Defenſiuo, ſed Offenſiuo*, ſecundum vulgarem loquendi formam. Deinde diſtingue: σφόδρα γ᾽ ἄν, εἴ τις ᾠήθη etc. *certe quidem lata fuiſſet*, (ἐτέθη ἄν) *ſi quis ſuſpicatus fuiſſet* etc. MARKLAND.

εἰς τοῦτο] ſcil. τὸ ἐν κινδύνῳ εἶναι.

40. οὐ κατὰ τὸ προσῆκον ἑαυτοῖς] Idem eſt, ac ſi dixiſſet καίτοι οὐ προσῆκον αὐτοῖς. tametſi hae partes eorum haud eſſent, neque iure vllo tenerentur id facere. Eſt quidem ea dictio paulo inſolentior, et poſſent illa duo vocabula κατὰ τὸ prorſus abeſſe, ſine damno ſententiae, et cum elegantia adeo, verumtamen duxit Lyſias ea ponenda, ob inſequens παρὰ τὸ προσῆκον.

41. ἐτιμήσατε.] ἠτιμήσατε. Vir doctiſſimus. TAYL. Quiſquis ille fuit vir doctiſſimus, et a ſententia aberrauit, et graece parum ſe callere prodidit. Nam ἀτιμεῖν non vſurpatur, ſed ἀτιμάζειν. vnde non ἠτι-

λεως· τοῦτον δὲ, ὅτι παρὰ τὸ προσῆκον ἑαυτῷ 30.
προὔδωκε τὴν πόλιν, μὴ κολάζοιτε [42], εἴ μήγε ἄλλῳ
τινὶ μείζονι, τῇ γε παρούσῃ ἀτιμίᾳ; ἀναμνήσθητε
δὲ, διότι ποτὲ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας γενομένους περὶ
τὴν πόλιν τιμᾶτε, καὶ τοὺς κακοὺς ἀτιμάζετε. ἐδεί- 33.
χθη γὰρ ἀμφότερα ταῦτα, οὐ τῶν γεγενημένων
μᾶλλόν τι ἕνεκα ἢ τῶν γενησομένων· ἵν᾽ ἀγαθοὶ προ-
θυμῶνται γίνεσθαι ἐκ παρασκευῆς, κακοὶ δὲ, μη-
δὲ ἐξ ἑνὸς τρόπου ἐπιχειρῶσιν. ἔτι δὲ ἐνθυμήθητε,
ποίων ἂν ὑμῖν δοκεῖ οὗτος ὅρκων φροντίσαι, ὃς ἔργῳ 36.
τοὺς πατρῴους θεοὺς προὔδωκεν. ἢ πῶς ἂν χρηστόν τι
βουλεῦσαι περὶ τῆς πολιτείας, ὃς οὐδὲ ἐλευθερῶσαι
τὴν πατρίδα ἐβουλήθη· ἢ ποῖα ἂν ἀπόῤῥητα τηρῆ-
σαι, ὃς οὐδὲ τὰ προειρημένα [43] ποιῆσαι ἠξίωσε;

πῶς

μήσατε, ſed ἠτιμάσατε. deinde ἀτιμάζειν non idem eſt atque ἀτιμοῦν. Neque *dedecorare, infamare* hic voluit Lyſias, ſed τιμᾶν, *honorare.* Vulgata h. l. optime habet. Sententia eſt. *inquilinos, qui reipublicae ſuccurrerunt, quamquam obligati ad id faciendum nullo pacto eſſent, honorauiſtis.*

42. κολάζοιτε] bene habet poſt ἐτιμήσατε. Similis huic conſtructio, vbi poſt aoriſtum optatiuus tempus praeſens aut futurum indicans ſequitur, paulo poſt habemus in illis περὶ οὐδενὸς ἡγήσατο, ὑμεῖς δὲ — ἀποδοκιμήσαιτε.

43. οὐδὲ τὰ προειρημένα ποιῆσαι ἠξίωσε.] Τὰ προειρημένα hic opponi debent τοῖς ἀποῤῥήτοις, *ſecretis Senatus conſiliis.* Clariorem oppoſitionem putarem, ſi ſcripſiſſet Noſter τὰ διειρημένα, *res palam et diſtincte explicitas:* nempe, Legum iuſſa, quae omnibus patent, et ab omnibus intelliguntur. Saepe vtitur hac voce

39. πῶς δ' εἰκός ἐστι τοῦτον, ὃς οὐδὲ τελευταῖος ἐπὶ τοὺς κινδύνους ἦλθε, πρότερον τῶν κατεργασαμένων, καὶ οὕτω συντιμηθῆναι 44; σχέτλιον δ' ἂν εἴη, εἰ οὗτος μὲν ἅπαντας τοὺς πολίτας περὶ οὐδενὸς ἡγήσατο, ὑμεῖς δὲ τοῦτον ἕνα ὄντα μὴ ἀποδοκιμάσαιτε. ὁρῶ δέ
42. τινας, οἳ νῦν μὲν τούτῳ παρασκευάζονται βοηθεῖν, καὶ δεῖσθαι ὑμῶν, ἐπειδὴ ἐμὲ οὐκ ἠδύναντο πεῖσαι· τότε δὲ, ὅτε οἱ κίνδυνοι μὲν ὑμῖν καὶ οἱ μέγιστοι ἀγῶνες ἦσαν, τὰ δὲ ἆθλα αὐτὴ ἡ πολιτεία ἔκειτο, καὶ ἔδει οὐ μόνον περὶ τοῦ βουλεύειν, ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς
190.1. ἐλευθερίας βουλεύεσθαι, τότε οὐκ ἐδέοντο αὐτοῦ βοηθῆσαι καὶ ὑμῖν καὶ κοινῇ τῇ πόλει, καὶ μὴ προδοῦναι μήτε τὴν πατρίδα, μήτε τὴν βουλὴν, ἧς
3. νῦν ἀξιοῖ τυχεῖν, οὐ μετὸν αὐτῷ, ἄλλων γε κατεργασαμένων. μόνος δὴ, ὦ βουλὴ, δικαίως οὐδ' ἂν ἀγανακτοίη μὴ τυχών. οὐ γὰρ ὑμεῖς νῦν αὐτὸν

Philo Iudaeus. διαῤῥήδην εἴρηται Lyſias Orat. I. eodem fere ſenſu. Nihil tamen muto. Paulo poſt: τὰ δὲ ἆθλα αὐτὴ ἡ πολιτεία ἔκειτο, *praemium vero ipſa* in medio *iacebat reſpublica.* Ita Noſter Orat. I. Xenophon Cyrop. II, 17. 19. VII, 8. Lycurgus p. 154. Demoſthenes Philipp. I. Quod notaſſe vix operae pretium fuiſſet, niſi *Vanderheidius* infeliciter vertiſſet, *cum praemia ab ipſa republica proponerentur.* MARKLAND.

Bene habet τὰ προειρημένα imperata in anteceſſum, antequam tempus ratum veniat, quo mandata aut interdicta expediat exerceri ſeu caueri. magiſtratus edicens impoſterum obſeruanda dicitur προειπεῖν.

44. καὶ οὕτω συντιμηθῆναι; σχέτλιον δ' ἂν εἴη] videtur ſic leg. καὶ οὑτωσί γε τιμηθῆναι; σχέτλιόν γ' ἂν εἴη.

ἀτιμάζετε, ἀλλ' αὐτὸς αὑτὸν τότε ἀπεστέρησεν, ὅτε ἐκ ἠξίωσεν, * ἥσπερ 45 νῦν προθύμως κληρωσόμενος ἦλθε, καὶ τότε διαμαχόμενος 46 περὶ αὐτῆς 6. καταστῆναι 47 μεθ' ὑμῶν. ἱκανὰ μὲν 48 νομίζω εἰρῆσθαι, καίτοι πολλά γε παραλιπών· ἀλλὰ πιστεύω ὑμᾶς καὶ ἄνευ τέτων * αὐτὲς τὰ συμφέροντα 49

τῇ

45. ἥσπερ] ſic dedi de meo, pro vulgari ὥσπερ. Idem eſt, ac ſi dixiſſet, ἐκ ἠξίωσεν ὑπὲρ ταύτης καταστῆναι διαμαχόμενος, ὑπὲρ ἧς νῦν προθύμως ἦλθε κληρωσόμενος.

46. διαμαχόμενος περὶ αὐτῆς καταστῆναι μεθ' ὑμῶν] Lege, διαμαχέμενος, in Futuro: vt κληρωσόμενος paulo ante. et pro καταστῆναι forte leg. καταταχθῆναι. MARKLAND.

47. καταστῆναι] ſi ἐν τάξει ſubauditur, *ſtare in acie*, tum bene habebit διαμαχόμενος *dimicans* in praeſenti. Sin autem ad καταστῆναι ſubauditur εἰς τάξιν atque ſignificat *in aciem deſcendere*, tum vtique praeferendum fuerit Marklandi διαμαχέμενος *dimicaturus.*

48. μὲν] malim μοι.

49. καὶ ἄνευ τέτων αὐτῶν τὰ συμφέροντα etc.] Emphatica vox αὐτῶν minime neceſſaria videtur. Puto: ἀλλὰ πιστεύω ὑμᾶς, καὶ ἄνευ τέτων, ἀφ' ἑαυτῶν τὰ συμφέροντα τῇ πόλει γνώσεσθαι. Ἀφ' ἑαυτῶν, vel αὑτῶν. *per vos ipſos:* vel potius, *exemplo ſumpto a vobis ipſis:* propter Rationem, quae ſequitur. Sic apud Lucam XII, 57. τί δὲ καὶ ἀφ' ἑαυτῶν οὐ κρίνετε τὸ δίκαιον; id eſt, *cur vero non, exemplum petentes ab eo, quod ordinarie inter vos ipſos ſit, quod iuſtum eſt iudicatis?* et ita 2 Cor. X, 7. τὸτο λογιζέσθω πάλιν ἀφ' ἑαυτὸ, *a ſeipſo*, ſeipſum in exemplum adhibens: prout ex ſequentibus patet. Si apud Lyſiam malis ἐφ'

τῇ πόλει γνώσεσθαι· οὐ γὰρ ἄλλοις τισὶν ὑμᾶς δεῖ,
9. περὶ τῶν ἀξίων ὄντων βουλεύειν, τεκμηρίοις χρῆσθαι, ἢ ὑμῖν αὐτοῖς, ὁποῖοί τινες ὄντες αὐτοὶ περὶ τὴν πόλιν ἐδοκιμάσθητε. ἔςι γὰρ αὐτοῦ τὰ ἐπιτηδεύματα, κοινὰ[50] παραδείγματα, καὶ πάσης δημοκρατίας ἀλλότρια[51].

ἑαυτῶν, vide *Perizonium* ad Aelian. V. H. I, 34. et Demoſthenem contra Olympiodor. ἔδησε τὸν ἄνθρωπον καὶ ἐβασάνισεν αὐτὸς ἐφ᾽ ἑαυτοῦ, *ipſe per ſe*, ſua auctoritate: quod tamen Ioannes dicit ἀφ᾽ ἑαυτοῦ, XVI. 13. οὐ γὰρ λαλήσει ἀφ᾽ ἑαυτοῦ, et XIV, 10. τὰ ῥήματα, ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, ἀπ᾽ ἐμαυτοῦ οὐ λαλῶ, ὁ δὲ πατὴρ, ὁ ἐν ἐμοὶ μένων, αὐτὸς ποιεῖ τὰ ἔργα. Ita diſtinguendum. Ο δὲ πατὴρ, ſcil. λαλεῖ αὐτά. de *Doctrina* et de *Miraculis* diſtincte loquitur; quod et alibi paſſim facit. *ille facit opera quoque*. In Vulgatis haec confunduntur reclamante ſenſu et recta ratione. MARKLAND.

Mutaui αὐτῶν cum αὐτοὺς arbitratu meo. *vltro, ſponte veſtra*.

50. κοινὰ] Legendum omnino καινα, vt monuit vir ſummus. TAYLOR.

Aut cum Tayloro leg. erit καινὰ *noua*, aut mecum ἄκοινα parum *ciuilia*, quibus vti publice neque licet, neque expedit.

51. πάσης δημοκρατίας ἀλλότρια.] Niſi fallor, magis ad rem praeſentem foret δοκιμασίας, quam δημοκρατίας. Mores eius tales ſunt, tam aperti et bene noti, vt in ſcrutinium et *examen* admitti nec debeant, nec neceſſe habeant. MARKLAND.

ΛΥΣΙΟΥ

ΛΥΣΙΟΥ ΚΑΤΑ ΔΙΟΓΕΙΤΟΝΟΣ[1] ΛΟΓΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Διόδοτος Διογείτονος τȣ̃ ἀδελφȣ̃ θυγατέρα γήμας καὶ σχὼν ἐξ αὐτῆς παῖδας, ἐξιὼν ἐπὶ πόλεμον ἐν τοῖς Πελοποννησιακοῖς ἐπίτροπον καταλιμπάνει τῶν παίδων τὸν ἀδελφὸν, καὶ μαχόμενος ἐν Εφέσω τελευτᾷ τὸν βίον. Αθηναίων δέ τις γήμας τὴν Διοδότȣ μὲν θυγατέρα, Διογείτονος δὲ θυγατριδῆν, ἐγράψατο Διογείτονα κακῆς ἐπιτροπῆς τῶν παίδων. ᾧ Λυσίας γέγραφε τὸν κατὰ Διογείτονος λόγον.

Scholiaſt. Hermogenis, p. 411.

Εἰ μὲν μὴ μεγάλα ἦν τὰ διαφέροντα, ὦ ἄνδρες δικαςαὶ, ȣ̓κ ἄν ποτε εἰς ὑμᾶς εἰσελθεῖν τȣ́τȣς εἴασα· νομίζων αἴσχιςον εἶναι πρὸς τȣ̀ς οἰκείȣς διαφέρεσθαι.

1. Hanc longe venuſtiſſimam et optimam (ſi *Photio* fides) orationum *Lyſiae* conſeruarunt ii, quorum opera vſi ſumus in argumento adornando. Quorum hic tamen pro more potiora nonnulla ſolummodo praelibauit. Memorat etiam idem alibi, ſc. p. 381. Πρὸς Διογείτονα περὶ ἐπιτροπῆς, Photius, quo pacto fere *Dionyſ. Halic.* ἔςι δὲ λόγος ἐκ τῶν ἐπιτροπικῶν, ἐπιγραφόμενος κατὰ Διογείτονος, ὑπόθεσιν δὲ ἔχων τοιάνδε. Διόδοτος εἰς κ. τ. λ. Vid. *Victor. Var. Lect.* XXIV. 5 TAYLOR.

σθαι· εἰδώς τε [1] ὅτι οὐ μόνον οἱ ἀδικοῦντες χείρους ὑμῖν εἶναι δοκοῦσιν, ἀλλὰ καὶ οἵτινες ἂν ἔλαττον ὑπὸ τῶν προσηκόντων ἔχοντες ἀνέχεσθαι μὴ δύνωνται. ἐπειδὴ μέντοι, ὦ ἄνδρες δικασαὶ, πολλῶν χρημάτων ἀπεστέρηνται [2], καὶ πολλὰ καὶ δεινὰ πεπονθότες ὑφ' ὧν ἥκιστα ἐχρῆν, ἐπ' ἐμὲ [3] κηδεστὴν ὄντα κατέφυγον, ἀνάγκη μοι γεγένηται εἰπεῖν ὑπὲρ αὐτῶν. ἔχω δὲ τούτων μὲν ἀδελφὴν, Διογείτονος δὲ ἀδελφιδῆν [4], καὶ πολλὰ ἀμφοτέρων δεηθεὶς, τὸ μὲν πρῶτον ἔπεισα τοῖς φίλοις [5] ἐπιτρέψαι διαιτᾶν, περὶ πολλοῦ ποιούμενος τὰ τούτων πράγματα μηδένα τῶν ἄλλων εἰδέναι. ἐπεὶ δὲ Διογείτων ἃ φανερῶς ἔχων ἐξήλεγκτο, περὶ τούτων οὐδενὶ τῶν αὐτοῦ φίλων ἐτόλμα πείθεσθαι, ἀλλ' ἠβουλήθη καὶ φεύγειν δίκας, καὶ μὴ οὔσας διώκειν, καὶ ὑπομεῖναι τοὺς ἐσχά-

1 b. εἰδὼς ὅτι οὐ μόνον etc.] Ferri poteſt. melius tamen putarem εἰδώς τε ὅτι etc. vt connectatur cum νομίζων, quod praeceſſit. MARKLAND.

2. ἀπεστέρηνται] malim ἀπεστερημένοι.

3. ἐπ' ἐμὲ] ἐπ' ἐμὲ δε. *Hermog.* ſcholiaſtes. F. ἐπ' ἐμὲ δη. TAYLOR.

4. ἀδελφιδῆν] vxor actoris erat filia Diodoti, qui erat frater Diogitonis, ſuſcepta e filia Diogitonis, neptis itaque eiusdem Diogitonis, et e filia, et e fratre. Poteſt ergo et haec lectio probari, et altera, quae aliis in libris eſt, θυγατριδῆν.

5. τοὺς φίλους] Ita editi, ſed et legi *poſſe* τοις φίλοις monuit *Sylburgius.* Ego autem *oportere.* Atque ita legunt *Dionyſii* Codd. *Regii Pariſienſes*, et *Hermogenis* σχεσης Graecus, qui etiam habet ἐπιτρέψαι τὴν δίαιταν. TAYLOR.

Dedi datiuum pro accuſatiuo, qui eſt in vulgatis,

ἐσχάτȣς κινδύνȣς μᾶλλον, ἢ τὰ δίκαια ποιήσας ἀπηλλάχθαι τῶν πρὸς τȣτȣς ἐγκλημάτων, ὑμᾶν δέομαι, ἐὰν μὲν ἀποδείξω ȣ῞τως αἰσχρῶς αὐτȣς ἐπιτετροπευμένȣς ὑπὸ τȣ῀ πάππȣ, ὡς ȣ᾿δεὶς πώποτε ὑπὸ τῶν ȣ᾿δὲν προσηκόντων ἐν τῇ πόλει, βοηθεῖν αὐτοῖς τὰ δίκαια· εἰ δὲ μὴ, τȣ́τῳ μὲν ἅπαντα πιςεύειν, ἡμᾶς δὲ εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον ἡγεῖσθαι χείρȣς εἶναι. ἐξ ἀρχῆς δ' ὑμᾶς περὶ αὐτῶν διδάξαι πειράσομαι.

Αδελφοὶ ἦσαν [6], ὦ ἄνδρες δικαςαὶ, Διόδοτος καὶ Διογείτων, ὁμοπάτριοι καὶ ὁμομήτριοι· καὶ τὴν μὲν ἀφανῆ ȣ᾿σίαν ἐνείμαντο, τῆς δὲ φανερᾶς ἐκοινώνȣν. ἐργασαμένȣ δὲ Διοδότȣ κατ' ἐμπορίαν πολλὰ χρήματα, πείθει αὐτὸν Διογείτων λαβεῖν τὴν ἑαυτȣ῀ θυγατέρα, ἥπερ ἦν αὐτῷ μόνη. καὶ γίνονται αὐτῷ δύο υἱοὶ καὶ θυγάτηρ. χρόνῳ δὲ ὕςερον καταλεγεὶς Διόδοτος μετὰ Θρασύλλȣ τȣ῀ ἐπὶ τῶν ὁπλιτῶν, καλέσας τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα, ἀδελφιδῆν ȣ῏σαν, καὶ τὸν ἐκείνης μὲν πατέρα, αὐτȣ῀ δὲ κηδεςὴν καὶ ἀδελφὸν ὁμοπάτριον, πάππον δὲ τῶν παιδίων καὶ θεῖον, ἡγȣ́μενος διὰ ταύτας τὰς ἀναγκαιότητας ȣ᾿δενὶ μᾶλλον προσήκειν ἑτέρῳ εἰς τȣ̀ς παῖδας ἐπιτρόπῳ γενέσθαι, διαθήκην αὐτῷ δίδωσι, καὶ πέντε τάλαντα ἀργυρίȣ παρακαταθήκην [7].

ναυτι-

6. Αδελφοὶ ἦσαν κ. τ. λ.] Vid. *Enarrat. Hermog.* ad l. 1. *de Ideis*, p. 381. *Victor. Var. Lect.* XXIV. 5. ΤΑΥΓ.

7. παρακαταθήκην· αὐτίκα δὲ ἐπέδειξεν etc.] Lege, ναυτικὰ δὲ ἐπέδειξεν etc. ſic infra: φάσκων τὰ ναυτικὰ χρήματα δεῖν ἐκ τȣ́των τῶν γραμματείων ἀποκομίσασθαι. et paulo poſt: ἔτι τοίνυν ἐξήλεγχεν αὐτὸν ἑπτὰ τάλαντα κεκομισμένον ναυτικὰ, καὶ τετρα-

ναυτικὰ δὲ ἐπέδειξεν ἐκδεδομένα ἑπτὰ τάλαντα, καὶ τετταράκοντα μνᾶς· χιλίας [8] δὲ ὀφειλομένας ἐν Χεῤῥονήσῳ.

κισχιλίας δραχμὰς: ſic et ibi legendum rurſus, pro αὐτίκα. Ναυτικὰ τάλαντα et χρήματα ναυτικὰ ſunt, quae ἐπὶ τόκῳ ναυτικῷ ἐκδίδονται. Diog. Laertius init. Menippi: καὶ γὰρ ναυτικῷ τόκῳ δανείζειν καὶ ἐξενεχυριάζειν· quod δανείζειν ναυτικῶς vocat Idem in Zenone. Demoſthenes Orat. I. contra Aphobum, vbi recenſet opes a patre ſuo ſibi relictas, inter caetera refert, ναυτικὰ δὲ ἑβδομήκοντα μνᾶς ἔκδοσιν παρὰ Ξούθῳ. Idem in Orat. adu. Lacriti paragraph. δανείζεσθαι ἐν τῷ ἐμπορίῳ ναυτικὰ χρήματα. Proprie vero ἐκδεδομένα de pecunia in *Foenore nautico* poſita. vide Harpocration. V. Εκδοσις, et Salmaſium de Modo Vſurar. p. 192. MARKLAND.

Dedi ναυτικὰ et hic et infra p. 210. 7. ſecundum Marklandum pro vulgari αὐτίκα. vide paulo poſt Φάσκων ἐκ τούτων τὰ ναυτικὰ χρήματα δεῖν κομίζεσθαι.

8. χιλίας] Quid? Anne μνᾶς, quod proxime praecedit? Caue credas. Maxime ſi cum *Cant.* δισχιλίας reſtituendum eſt. Rariſſime, credo, cum XVI, vel etiam XXXIII talenta dinumeranda veniunt, (tot enim vel χίλιαι vel δισχίλιαι minae conficiunt) per minas numerant. Tum autem praeterea huiuſmodi cenſus vltra priuati hominis, Diagitonis ſc. fortunas excreſceret: neque porro credibile eſt hominem frugi et mercatura exercitatiſſimum domi ſolummodo habere ad XII talenta: foris mutuo data ad XXXIII. Non auſim pronunciare hic ſubeſſe δραχμὰς. Sed ſubeſſe ſolet, et numeralia ita ſolute et nude poſita ſaepiſſime pro drachmis intelliguntur. Ita Midias iniuriam, quam Demoſtheni intulerat, MMM drachmis redemit. Vide tamen, quo pacto eam rem retulere βιόγραφοι. Ενέδωκε τοῖς

ῥονήσω. ἐπέσκηψε δὲ, ἐάν τι πάθῃ, τάλαντον μὲν ἐπιδοῦναι τῇ γυναικὶ, καὶ τὰ ἐν τῷ δωματίῳ δοῦναι [9]· τάλαντον δὲ τῇ θυγατρί· κατέλιπε καὶ εἴκοσι μνᾶς τῇ γυναικὶ [10], καὶ τριάκοντα στατῆρας κυζικηνούς. ταῦτα δὲ πράξας, καὶ οἴκοι ἀντίγραφα καταλιπὼν, ᾤχετο στρατευσόμενος μετὰ Θρασύλλου. ἀποθανόντος δὲ ἐκείνου

ἐν

ὑπὲρ αὐτοῦ δεομένοις· αἱ δὲ τρισχίλιαι καθ᾽ ἑαυτὰς οὐκ ἄν μοι δοκοῦσι τὴν Δημοσθένους ἀμβλῦναι πικρίαν, ἐλπίζοντες καὶ δυναμένου περιγενέσθαι. Plutarchus: Μειδίαν δὲ τὸν Ἀναγυράσιον πλήξαντα αὐτὸν ἐν τῷ θεάτρῳ χορηγοῦντα, εἰς κρίσιν καταστήσας λαβὼν τρισχιλίας ἀφῆκε τῆς δίκης. Auctor Vitarum Rhetorum apud eundem *Plutarchum.* TAYLOR.

9. τάλαντον μὲν ἐπιδοῦναι τῇ γυναικὶ, καὶ τὰ ἐν τῷ δωματίῳ δοῦναι·] Vel alterum ex Infinitiuis delendum, vel ſedes eorum mutandas arbitror. ἐπιδοῦναι enim *acceſſionem* denotat, *inſuper dare;* et vltimo loco poni debere videtur, quando δοῦναι in eadem ſententia occurrit. Sequitur: τάλαντον δὲ τῇ θυγατρὶ κατέλιπε, καὶ εἴκοσι μνᾶς τῇ γυναικὶ, etc. Duas vltimas voces cum *Schotto* omnino tollendas cenſeo: de *Vxore* enim iam ante abſoluerat, et ad *Filiam* tranſierat. eas videtur repetiſſe Librarius ex verſu praecedenti. MARKLAND.

10. τῇ γυναικὶ] Dele cum Schotto. TAYLOR.

τῇ γυναικὶ] has duas voces deleri iubet Taylor, ex auctoritate Schotti. ſed caue ne faxis. Neceſſariae ſunt, omnique modo ſeruandae. Sed ſic leg. et diſtinguendum eſt, vt diſtinxi. τῇ θυγατρί. *filiae talentum in dotem conſtitui.* κατέλιπε δὲ καὶ εἴκοσι μνᾶς τῇ γυναικὶ. ſed et praeter illud talentum, quod vxori in dotem conſtituit, ſi iterum nubere alicui vellet, eidem vxori ſuae reliquit viginti minas — in vſus vel ſumtus quotidianos.

ἐν Ἐφέσῳ, Διογείτων τὴν μὲν θυγατέρα ἔκρυπτε τὸν θάνατον τȣ̃ ἀνδρὸς [11], καὶ τὰ γράμματα λαμβάνει, ἃ κατέλιπε σεσημασμένα, φάσκων τὰ ναυτικὰ χρήματα δεῖν ἐκ τȣ́των τῶν γραμματείων κομίσασθαι. ἐπεὶ δὲ τῷ χρόνῳ ἐδήλωσε τὸν θάνατον αὐτοῖς, καὶ ἐποίησαν τὰ νομιζόμενα, τὸν μὲν πρῶτον ἐνιαυτὸν ἐν Πειραιεῖ διητῶντο· ἅπαντα γὰρ αὐτοῦ κατελέλειπτο τὰ ἐπιτήδεια. ἐκείνων δὲ ὑπολιπόντων [12], τοὺς μὲν παῖδας εἰς ἄστυ ἀναπέμπει, τὴν δὲ μητέρα αὐτῶν ἐκδίδωσιν, ἐπιδοὺς πεντακισχιλίας δραχμὰς, χιλίαις ἔλαττον ὧν ὁ ἀνὴρ αὐτῆς [13] ἔδωκεν. ὀγδόῳ δ' ἔτει δοκιμασθέντος μετὰ ταῦτα τȣ̃ πρεσβυτέρȣ τοῖν μειρακίοιν, καλέσας αὐτȣ̀ς εἶπε Διογείτων, ὅτι καταλίποι αὐτοῖς ὁ πατὴρ εἴκοσι μνᾶς ἀργυρίȣ καὶ τριά-

11. Διογείτων τὴν μὲν θυγατέρα ἔκρυπτε τὸν θάνατον τȣ̃ ἀνδρὸς] *Diogiton quidem filiam de mariti morte celauit.* Hinc illuſtratur Matthaeus XIII, 44. θησαυρῷ — ὃν εὑρὼν ἄνθρωπος ἔκρυψε· *quem qui inuenit homo, abſcondit*, Vulgata: obſcure. Vult Euangeliſta, *tacuit*, nihil dixit, πάντας ἔκρυψε τὸ εὕρημα, *omnes celauit de re inuenta:* quemadmodum hoc loco Lyſias. Xenophon Αναβ. I. p. 268. C. καὶ ἃ πέπατο αὖ τις, ἥκιςα Κῦρον ἔκρυπτεν· *et quae quiſque poſſideret, ea Cyrum haudquaquam celarent.* MARKLAND.

12. ὑπολιπόντων] Et ὑπολιπόντων retineri poteſt, et ἐπιλιπόντων ſubſtitui. *Sylburg.* TAYLOR.

Ego equidem ἐπιλειπόντων malim.

13. αὐτῆς] αὐτῇ. *Idem.* TAYLOR.

Ego malim αὐτῇ ἐπέδωκεν. Nam in eiuſmodi re verbum proprium eſt ἐπιδιδόναι, non ſimplex διδόναι.

τριάκοντα στατῆρας. ἐγὼ οὖν πολλὰ τῶν ἐμαυτοῦ δεδαπάνηκα εἰς τὴν ὑμετέραν τροφήν. καὶ ἕως μὲν εἶχον, οὐδέν μοι διέφερε· νῦν δὲ καὶ αὐτὸς ἀπόρως διάκειμαι· σὺ οὖν, ἐπειδὴ δεδοκίμασαι καὶ ἀνὴρ γεγένησαι, σκόπει αὐτὸς ἤδη, πόθεν ἕξεις τὰ ἐπιτήδεια. ταῦτ' ἀκούσαντες, ἐκπεπληγμένοι καὶ δακρύοντες ᾤχοντο πρὸς τὴν μητέρα, καὶ παραλαβόντες ἐκείνην ἧκον πρὸς ἐμὲ, οἰκτρῶς ὑπὸ τοῦ πάθους διακείμενοι, καὶ ἀθλίως ἐκπεπτωκότες, κλαίοντες, καὶ παρακαλοῦντές με μὴ περιϊδεῖν αὐτοὺς ἀποστερηθέντας τῶν πατρῴων, μηδ' εἰς πτωχείαν καταστάντας, ὑβρισμένους ὑφ' ὧν ἥκιστα ἐχρῆν, ἀλλὰ βοηθῆσαι, καὶ τῆς ἀδελφῆς ἕνεκα καὶ σφῶν αὐτῶν [14]. πολλὰ ἂν εἴη λέγειν, ὅσον πένθος ἐν τῇ ἐμῇ οἰκίᾳ ἦν ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ. τελευτῶσα δὲ ἡ μήτηρ αὐτῶν ἠντιβόλει με καὶ ἱκέτευε συναγαγεῖν αὐτῆς τὸν πατέρα καὶ τοὺς φίλους, εἰποῦσα, ὅτι, εἰ καὶ πρότερον μὴ εἴθισται λέγειν ἐν ἀνδράσι, τὸ μέγεθος αὐτὴν ἀναγκάσει [15] τῶν συμφορῶν, περὶ τῶν σφετέρων κακῶν δηλῶσαι πάντα πρὸς ἡμᾶς [16]. ἐλθὼν δ' ἐγὼ ἠγανάκτουν μὲν πρὸς Ἡγήμονα τὸν ἔχοντα τὴν τούτου θυγατέρα, λόγους δ' ἐποιούμην.

14. *σφῶν αὐτῶν*] poſterius vocabulum addidi, quo vulgatae carent.

15. *ἀναγκάσει*] Si quis malit *αναγκαζει*, per me licet. *Sylburg.* Malit Scalig. TAYLOR.

Ego aut *ἀναγκάζει* aut *ἀναγκάσαι* in optatiuo aor. I. praeferam.

16. *πρὸς ἡμᾶς*] ſic dedi de meo, et ex Helmſtad. pro vulgari *πρὸς ὑμᾶς*, v. paulo poſt *ἐπειδὴ δὲ συνήλθομεν*.

μην πρὸς τοὺς ἄλλους ἐπιτηδείους, ἠξίουν δὲ τοῦτόν [17] εἰς ἔλεγχον ἰέναι περὶ τῶν πραγμάτων. Διογείτων δὲ τὸ μὲν πρῶτον οὐκ ἤθελε· τελευτῶν δὲ ὑπὸ τῶν φίλων ἠναγκάσθη. ἐπειδὴ δὲ συνήλθομεν, ἤρετο αὐτὸν ἡ γυνή, τίνα ποτὲ ψυχὴν ἔχων, ἀξιοῖ περὶ τῶν παίδων τοιαύτῃ γνώμῃ χρῆσθαι, ἀδελφὸς μὲν ὢν τοῦ πατρὸς αὐτῶν, πατὴρ δ᾽ ἐμὸς, θεῖος δὲ αὐτοῖς καὶ πάππος. καὶ εἰ μηδένα ἀνθρώπων ᾐσχύνου, τοὺς θεοὺς ἐχρῆν σε (φησὶ) δεδιέναι· ὃς ἔλαβες μὲν, ὅτ᾽ ἐκεῖνος ἐξέπλει [18], πέντε

17. τοῦτον] malim καὶ τοῦτον.

18. ἐξέλιπε] Potius εξεπλει. TAYLOR.

ὅτ᾽ ἐκεῖνος ἐξέλιπε] Lege, literis tranſpoſitis, ἐξέπλει: quod ſupra dixit ᾤχετο στρατευσόμενος. Dion. Halicarnaſſeus in Argumento Orationis: Διόδοτος, μέλλων εκπλειν εἰς τὴν Ἀσίαν ἐπὶ Γλαυκίππου ἄρχοντος, διαθήκας ἐποιήσατο. Patet quoque emendatio ex voce ἔλαβες. ſi enim ſcripſiſſet ἐξέλιπε, dixiſſe debuit εἶχες, non ἔλαβες. Talis literarum confuſio corrupit, niſi fallor, locum Actor. XVII, 14. Εὐθέως δὲ τότε τὸν Παῦλον ἐξαπέστειλαν οἱ ἀδελφοὶ πορεύεσθαι ὡς ἐπὶ τὴν θαλασσαν. Diu ſuſpicatus fueram Proprium Nomen *Vrbis* alicuius vel *Regionis* latere ſub iſto θάλασσαν. non enim Lucas de Paulo ſolet tam vage et indeterminate ſcribere, vt ad *mare* eum mitti dicat ſine mentione *cuiuſnam* maris, vel quid ibi *facturus*, et *quo* deinde profecturus. Si Lucas ſcripſiſſet, *dimiſerunt Paulum, vt iret ad* MONTES, nonne aliquis quaereret, ad *quoſnam* montes, et *quid* ibi *agere* deſtinaret? Pro θαλασσαν igitur conieceram Θεσσαλιαν: quam Coniecturam firmatam deprehendi a *Bezae* vetuſtiſſimo Cod. Cantabrigienſi, com. 15. οἱ δὲ καθιστῶντες τὸν Παῦλον ἤγαγον αὐτὸν ἕως Ἀθηνῶν· deinde Codex iſte

τάλαντα παρακαταθήκην [19], καὶ περὶ τούτων ἐγὼ θέλω, τοὺς παῖδας παραστησαμένη καὶ τούτους καὶ

τȣ̀ς

addit: παρῆλθε δὲ τὴν Θεσσαλιαν· ἐκωλύθη γὰρ εἰς αὐτȣ̀ς κηρύξαι τὸν λόγον· *praeteriit autem* THESSALIAM: *prohibebatur enim illis praedicare verbum.* vnde clare patet Θεσσαλίαν antiquitus lectam fuiſſe in com. praecedenti: aliter enim ineptum et extra rem erit iſtud ſcholion. quare enim Paulum in *Theſſalia* potiſſimum prohibitum fuiſſe praedicare narraret Annotator iſte, ſi nulla ante facta *Theſſaliae* mentio? cur non in *Boeotia*, per quam, vel in *Attica*, per partem cuius, aeque neceſſe habuit tranſire, antequam Athenas perueniret? Lucas igitur hoc dicere mihi videtur: Chriſtiani Beroeenſes dimittebant Paulum propoſito eundi in *Theſſaliam*, vt ibi Chriſtum praedicaret. quando autem Theſſaliam aduenit, prohibitus forte fuit a Sp. Sancto (vide c. XVI, 6, 7.) quia tunc Athenas deſtinabatur. recta igitur Athenas pergit, vſque quas eum comitati ſunt deductores Beroeenſes. Ὡς denotat *propoſitum:* vt apud Xenophontem Ἀναβ. I. init. συλλαμβάνει Κῦρον, ὡς ἀποκτενῶν, *conſilio interficiendi.* et in Orat. de Ageſil. p. 652. ἀθροίζων πολὺ στράτευμα, ὡς ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας. Thucydides V, 3. ἄρας περιέπλει τὸν Ἄθω, ὡς ἐπὶ τὴν Ἀμφίπολιν. vide ſegm. VI. et ita paſſim Ille, et caeteri fere Graeci Scriptores. Porro: idem error inſederat Max. Tyrium Diſſert. XXX. p. 316. ed. Cantabr. ἡ θάλαττα ἐπικλύζεται, ἡ Αἴτνη φλέγεται· ſed reſtituit *Stephanus*, ἡ Θετταλία ἐπικλύζεται, ex pari loco Diſſert. XXV. MARKLAND.

Dedi ἐξέπλει, pro vulgari ἐξέλιπε.

19. παρ' αὐτȣ̃ καταθήκην] haec tria vocabula in vnum παρακαταθήκην contraxi.

τὰς ὕϛερον [20] ἐμαυτῇ γενομένους, ὀμόσαι ὅπου ἂν αὐτὸς λέγῃς [21]. καίτοι οὐχ οὕτως ἐγώ εἰμι ἀθλία, οὐδ' οὕτω περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι χρήματα, ὥςτ' ἐπιορκήσασα κατὰ τῶν παίδων τῶν ἐμαυτῆς τὸν βίον καταλιπεῖν, ἀδίκως δὲ ἀφελέσθαι τὴν τοῦ πατρὸς οὐσίαν. ἔτι τοίνυν ἐξήλεγχεν αὐτὸν ἑπτὰ τάλαντα [22] κεκομισμένον ναυτικὰ, καὶ τετρακισχιλίας δραχμάς· καὶ τούτων τὰ γράμματα ἐπέδειξεν. ἐν γὰρ τῇ διοικίσει [23], ὅτ' ἐκ Κολυττοῦ διω-

20. καὶ τοὺς καὶ ὕϛερον] F. καὶ τοὺς ὕϛερον κ. τ. λ. TAYLOR.

καὶ τούτους καὶ τοὺς, καὶ ὕϛερον etc.] Scribe, καὶ τοὺς ὕϛερον, omiſſo vltimo καὶ. Paulo poſt pro αὐτίκα ſupra monui legendum ναυτικά. Mox, ante τοὺς παῖδας *Schottus* coniicit deeſſe συνέβη, aut quid ſimile. quod verum videtur. MARKLAND.

καὶ tertium deleui ex auctoritate Helmſt.

21. ὅπου ἂν αὐτὸς λέγῃς] F. ὅπου ἂν αὐτὸς θέλῃς. TAYLOR.

Bene habet λέγῃς, tantundem valens atque κελεύῃς. aqud quodcunque tandem tribunal vel templum tu mihi aias iurandum eſſe, h. e. me iubeas iurare.

22. ἑπτὰ τάλαντα — καὶ τετρακισχιλίας δραχμὰς] Supra ἑπτὰ τάλαντα, καὶ τετταράκοντα μνᾶς. Sed perinde eſt, vt alibi in ſuperioribus notaui. Ita et haec quoque concordant, quae modo dicenda ſunt, σὺ ἐτόλμησας εἰπεῖν — ὡς δισχιλιας δραχμας ὁ τούτων πατὴρ κατέλιπε, καὶ τριάκοντα ϛατῆρας, cum prius dixerat, εἶπε Διογείτων, ὅτι καταλίποι αὐτοῖς ὁ πατὴρ εικοσι μνας ἀργυρίου, καὶ τριάκοντα ϛατῆρας. TAYLOR.

23. διοικίσει] ſic, per jota, dedi de meo, a verbo διοικίζειν, pro vulgari διοικήσει, quod eſt a διοικεῖν.

διωκίζετο εἰς τὴν Φαίδρȣ οἰκίαν, τȣ̀ς παῖδας [24] ἐπιτυχόντας ἐκβεβλημένῳ βιβλίῳ, ἐνεγκεῖν πρὸς ταύτην [25]. ἀπέφηνε δ᾽ αὐτὸν ἑκατὸν μνᾶς κεκομισμένον ἐγγύους ἐπὶ τόκῳ [26] δεδανεισμένας, καὶ ἑτέρας δισχιλίας δραχμὰς [27], καὶ ἔπιπλα πολλȣ̃ ἄξια· φοιτᾷν δὲ καὶ σῖτον αὐτοῖς ἐκ Χεῤῥονήσȣ καθ᾽ ἕκαςον ἐνιαυτόν. ἔπειτα σὺ ἐτόλμησας (ἔφη)

Apparet e proximo διωκίζετο. Eadem quoque eſt cl. Matthaei ſententia, cuius haec ſunt verba. [τῇ διοικήσει.] imo τῇ διοικίσει. nec videri debet hoc ταυτολόγον, vt nec illud Aeſchinis p. 152. ed. Lipſ. περὶ τῶν διατριβῶν, ἃς συνδιέτριβον ἀλλήλοις. Mox legitur in cod. Helmſt. τῷ βιβλίῳ. ſed melius fortaſſe τῳ (enclitice) βιβλ. [id eſt τινι.] Hactenus Matthaei V. C. διωκίζετο ad Diogitonem redit.

24. τȣ̀ς παῖδας] συνεβη τȣ̀ς παῖδας, aut quid ſimile. Schott. TAYLOR.

Nihil hic deeſt, ſed eſt oratio obliqua, qualis eſt referentium ab aliis dicta, apta ex ἔφη praemiſſo et hic ſubaudiendo., aiebat illa mulier, ſeruos Diogitonis reperiſſe ſchedas inter transmigrandum ex alia domo in aliam abiectas vel amiſſas, illasque ad ſe attuliſſe, mulierem puta haec aientem.

25. πρὸς ταύτην] imo vero πρὸς αὐτὴν vel πρὸς ἑαυτήν.

26. ἐπὶ τόκῳ] ſubaudi τῷ εἰωθότι, vel εἰθισμένῳ. opponitur hoc foenus τοῖς ναυτικοῖς χρήμασι. foenus nauticum multo erat grauius, quam terreſtre, ſeu illud, quod penditur de fundis et immobilibus.

27. ἑτέρας δισχιλίας δραχμὰς] Mirum ni hae ſint ipſiſſimae MM drachmae, (vt legendum eſſe ſupra monui) quae ne pro totidem *minis* computentur, dudum interceſſi. TAYLOR.

(ἔφη) εἰπεῖν, ἔχων τοσαῦτα χρήματα, ὡς δισχιλίας δραχμὰς ὁ τούτων πατὴρ κατέλιπε, καὶ τριάκοντα στατῆρας; ἃ παρ' ἐμοὶ καταλειφθέντα [28], ἐκείνου τελευτήσαντος, ἐγώ σοι ἔδωκα, καὶ ἐκβάλλειν τούτους ἠξίωκας θυγατριδοῦς ὄντας ἐκ τῆς οἰκίας τῆς αὐτῶν ἐν τριβωνίοις, ἀνυποδήτους, οὐ μετὰ ἀκολούθου, οὐ μετὰ στρωμάτων, οὐ μετὰ ἱματίων, οὐ μετὰ τῶν ἐπίπλων, ἃ ὁ πατὴρ αὐτοῖς κατέλιπεν, οὐδὲ μετὰ τῶν παρακαταθηκῶν, ἃς ἐκεῖνος παρά σοι κατέθετο. καὶ νῦν τοὺς μὲν ἐκ τῆς μητρυιᾶς τῆς ἐμῆς παιδεύεις ἐν πολλοῖς χρήμασιν εὐδαίμονας ὄντας· καὶ ταῦτα μὲν καλῶς ποιεῖς· τοὺς δ' ἐμοὺς ἀδικεῖς, οὓς ἀτίμως ἐκ τῆς οἰκίας ἐκβαλὼν, ἀντὶ πλουσίων πτωχοὺς ἀποδεῖξαι προθυμῇ. καὶ ἐπὶ τοιούτοις ἔργοις, οὔτε τοὺς θεοὺς φοβῇ, οὔτε ἐμὲ τὴν σὴν θυγατέρα τὴν συνειδυῖαν [29] αἰσχύνῃ, οὔτε τοῦ ἀδελφοῦ μέμνησαι, ἀλλὰ πάντας ἡμᾶς περὶ ἐλάττονος ποιῇ χρημάτων. τότε μὲν οὖν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, πολλῶν καὶ δει-

28. ἅπερ ἐμοὶ καταλειφθέντα, ἐκείνου τελευτήσαντος ἐξέωκας etc.] Lego: ἅπερ εἰ μὴ κατελείφθη, εἶτα ἐκείνου τελευτήσαντος ἐξέωκας ἂν θυγατριδοῦς ὄντας — ἃς ἐκεῖνος παρά σοι κατέθετο; *quae opes ſi non relictae fuiſſent, num ideo tu, illo mortuo, nepotes tuos ex filia eiiceres ex aedibus ſuis — ſine fideicommiſſis, quae pater eorum apud te depoſuerat?* Hunc locum, vt mutilum, aſteriſcis inſigniuit *Vanderheidius*, praeeunte *Schotto*. ſed ſana et integra iam omnia eſſe puto. MARKLAND.

Pro ἅπερ dedi de meo ἃ παρ' ἐμοί. reliqua ſuppleui et correxi e codd. mſtis.

29. τὴν συνειδυῖαν] duo haec vocabula, quae vulgatis deſunt, addidi.

δειγῶν ὑπὸ τῆς γυναικὸς ῥηθέντων, ἔτω διετέθημεν πάντες [30] οἱ παρόντες ὑπὸ τῶν τέτω πεπραγμένων, καὶ τῶν λόγων τῶν ἐκείνης, ὁρῶντες μὲν τὲς παῖδας οἷα ἦσαν πεπονθότες, ἀναμιμνησκόμενοι δὲ τῦ ἀποθανόντος, ὡς ἀνάξιον τῆς ἐσίας τὸν ἐπίτροπον κατέλιπεν, ἐνθυμέμενοι δὲ, ὡς χαλεπὸν ἐξευρεῖν, ὅτῳ χρὴ περὶ τῶν ἑαυτῦ πιςεῦσαι τινά· ὥςε, ὦ ἄνδρες δικαςαὶ, μηδένα τῶν παρόντων δύνασθαι φθέγξασθαι, ἀλλὰ καὶ δακρύοντας μηδὲν ἧττον τῶν πεπονθότων, ἀπιόντας οἴχεσθαι σιωπῇ. Πρῶτον μὲν ἔν τέτων ἀνάβητέ μοι μάρτυρες.

Ἀξιῶ τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικαςαὶ, τῷ λογισμῷ προσέχειν τὸν νῦν· ἵνα τὲς μὲν νεανίσκες διὰ τὸ μέγεθος τῶν συμφορῶν ἐλεήσητε, τῦτον δ' ἅπασι τοῖς πολίταις [31] ἄξιον ὀργῆς ἡγήσησθε. εἰς τοσαύτην γὰρ ὑποψίαν [32] Διογείτων πάντας ἀνθρώπες εἰς ἀλλήλες καθίςησιν, ὥςε μηδὲ ζῶντας, μηδὲ ἀποθνήσκοντας, μηδὲν μᾶλλον τοῖς οἰκειοτάτοις ἢ τοῖς ἐχθίςοις πιςεύειν [33]· ὃς ἐτόλμησε τὰ μὲν ἔξαρνος γενέσθαι, τὰ δὲ τελευτῶν ὁμολογήσας * ἔχειν [34], εἰς δύο παῖδας καὶ ἀδελφὴν

30. πάντες addidi, quo vulgatae carent.

31. τῦτον δ' ἅπασι τοῖς πολίταις] Opinor, δ' ἐν ἅπασι τοῖς πολίταις, *inter omnes ciues.* MARKLAND.

32. εἰς τοιαύτην γὰρ ὑποψίαν] ſic dedi, probante quoque Tayloro γὰρ, vt melius, pro vulgari δὲ.

33. ἢ τοῖς ἐχθίςοις πιςεύειν·] Forte πιςεύσειν, vt de re *Futura.* niſi malis πιςεῦσαι δεῖν. MARKLAND.

34. τελευτῶν ὁμολογήσας ἔχειν, εἰς δύο παῖδας —] ſic correxi et lectionem et interpunctionem de meo. Vulgatae ſic dant. τελευτῶν ὁμολογήσας, ἐλθεῖν εἰς δύο

φὴν λῆμμα καὶ ἀνάλωμα ἐν ὀκτὼ ἔτεσιν, ἑπτὰ τάλαντα ἀργυρίϐ, καὶ ἑπτακισχιλίας δραχμὰς ἀποδεῖξαι· καὶ εἰς τϐτο ἦλθεν ἀναισχυντίας, ὥϛε ϐκ ἔχων, ὅπου ϛρέψειε τὰ χρήματα, εἰς ὄψον μὲν δυοῖν παιδίοιν καὶ ἀδελφῇ πέντε ὀβολϐς τῆς ἡμέρας ἐλογίζετο, εἰς ὑποδήματα δὲ καὶ εἰς γναφεῖον[35] [ἱμάτια,] καὶ εἰς κουρεῖον ϐκ ἦν αὐτῷ κατὰ μῆνα ϐδὲ κατ' ἐνιαυτὸν γεγραμμένα· συλλήβδην δὲ παντὸς τϐ χρόνϐ, πλεῖον ἢ τάλαντον ἀργυρίϐ. εἰς δὲ τὸ μνῆμα τϐ πατρὸς ϐκ ἀναλώσας πέντε καὶ εἴκοσι μνᾶς, ἐκ πεντακισχιλίων δραχμῶν, τὸ μὲν ἥμισυ, αὐτῶν τίθησι τϐτοις λελογίσθαι[36]. εἰς Διονύσια τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικαϛαί, (ϐκ ἄ-

παῖδας — Sententia eſt. tandem aliquando vix et aegre faſſus, ſe habere, (vel penes ſe eſſe.) retulit in acceptis expenſisque pro duobus liberis eorumque vna ſorore —

35. εἰς γναφεῖον ἱμάτια] εἰς γναφείαν ἱματίων. *Sylburg.* εἰς γναφείαν καὶ εἰς ἱμάτια. Scal. in Marg. Cod. *Bodl.* TAYLOR.

εἰς ὑποδήματα δὲ καὶ εἰς γναφεῖον ἱμάτια, καὶ εἰς κϐρεῖον ϐκ ἦν etc.] *Sylburgius* legit, εἰς γναφείων ἱματίων. quod ſi admittatur, legi quoque debet κουρὰν, *tonſuram*, pro κϐρεῖον. Forte: καὶ εἰς γναφεῖον, ἱμάτιά τε, καὶ εἰς κϐρεῖον, ϐκ ἦν etc. Mox; pro τὸ μὲν ἥμισυ αὐτῶν τίθησι τϐτοις λελογίσθαι, *Schottus* coniicit αὐτάς. perperam: et recte habet αὐτῶν. ſic infra: τὸ ἥμισυ τϐτων τοῖς ὀρφανοῖς ϐσι λελόγιϛαι. MARKL.

Ego vocabulum ἱμάτια, vt ſuperuacaneum, e ſcholio natum, quod vocabulo γναφεῖον eſſet a lectore quopiam ſuperſcriptum, vncis incluſi.

36. αὐτῶν τίθησι τϐτοις λελογίσθαι] Videtur ſic

τόπον γάρ μοι δοκεῖ καὶ περὶ τούτου μνησθῆναι) ἑκκαίδεκα δραχμῶν ἀπέφαινεν ἐωνημένον ἀρνίον· καὶ τούτων τὰς ὀκτὼ δραχμὰς ἐλογίζετο τοῖς παισίν· ἐφ᾽ ὧν 37 ἡμεῖς οὐχ ἥκιστα ὠργίσθημεν. οὕτως, ὦ ἄνδρες, ἐν ταῖς μεγάλαις ζημίαις ἐνίοτε οὐχ ἧττον τὰ μικρὰ λυπεῖ τοὺς ἀδικουμένους. λίαν γὰρ φανερὰν τὴν πονηρίαν τῶν ἀδικούντων ἐπιδείκνυσιν. εἰς τοίνυν τὰς ἄλλας ἑορτὰς καὶ θυσίας, ἐλογίσατο αὐτοῖς πλέον ἢ τετρακισχιλίας δραχμὰς ἀνηλωμένας, ἕτερά τε παμπληθῆ, ἃ πρὸς τὸ κεφάλαιον συνελογίζετο· ὥσπερ διὰ τοῦτο ἐπίτροπος τῶν παίδων καταλειφθεὶς, ἵνα γράμματα αὐτοῖς ἀντὶ τῶν χρημάτων ἀποδείξειε, καὶ πενεστάτους ἀντὶ πλουσίων ἀποφήνειε· καὶ ἵνα, εἰ μέν τις αὐτοῖς πατρικὸς ἐχθρὸς ἦν, ἐκείνου μὲν ἐπιλάθωνται, τῷ δ᾽, ἐπεὶ τῶν πατρῴων εἰσὶν 38 ἀπεστερημένοι, πολεμῶσι. καίτοι εἰ ἐβούλετο δίκαιος εἶναι περὶ τοὺς παῖδας, ἐξῆν αὐτῷ, κατὰ τοὺς νόμους, οἳ κεῖνται περὶ τῶν ὀρφανῶν καὶ τοῖς ἀδυνάτοις τῶν ἐπιτρόπων καὶ τοῖς δυναμένοις, * μισθῶσαι τὸν οἶκον, ἀπηλλαγμένοις πολλῶν πραγμάτων 39· ἢ γῆν πρια-

leg. τὸ μὲν ἥμισυ αὐτῷ τίθησι partem dimidiam ſibi imputat, hoc eſt, alteras xxv. minas de ſuo erogaſſe, et fratris memoriae condonaſſe, τὸ δὲ τούτοις λελόγισται alteras autem xxv. minas illis, nepotibus ſuis e filia et fratre, imputat, et in rationem expenſorum refert.

37. ἐφ᾽ ὧν] Rectius ἐφ᾽ ᾧ. SYLBVRG.

38. εἰσὶν] aut ante, aut poſt hoc voc. deeſt ὑπ᾽ αὐτοῦ.

39. ἀπηλλαγμένοις πολλῶν πραγμάτων] Conieceram ἀπηλλαγμένῳ, vt ad αὐτῷ referretur, non ad τοῖς δυναμένοις. et ita *Schottus.* quod ſi verum ſit, (et verum

πριαμένοις, ἐκ τῶν προσιόντων τοὺς παῖδας τρέφειν. καὶ ὁπότερον τούτων ἐποίησεν, οὐδενὸς ἂν ἧττον Ἀθηναίων πλούσιοι ἦσαν. νῦν δέ μοι δοκεῖ οὐδεπώποτε διανοηθῆναι, ὡς φανερὰν καταστήσων τὴν οὐσίαν, ἀλλ' ὡς αὐτὸς ἕξων τὰ τούτων· ἡγούμενος δεῖν τὴν αὐτοῦ πονηρίαν κληρονόμον εἶναι τῶν τοῦ τεθνεῶτος χρημάτων. ὃ δὲ πάντων δεινότατον, ὦ δικασταί. οὗτος γὰρ συντριηραρχῶν Ἀλέξιδι τῷ Ἀριστοδίκου 40, φάσκων δυοῖν δεούσας πεντήκοντα

puto,) legi mox debet πριαμένῳ quoque, non πριαμένοις. MARKLAND.

Etiam Taylor malebat πριαμένῳ. verum non in ἀπηλλαγμένοις, neque in πριαμένοις eſt vitium, (nam illa duo quidem vocabula labe carent) ſed eſt in v. μισθῶσαι, pro quo dedi de meo μισθώσασι in datiuo plur. participii aor. 1. μισθώσασιν ἀπηλλαγμένοις idem eſt atque ἀπηλλαγμένοις διὰ τοῦ (vel διὰ τὸ) μισθῶσαι. Datiui autem hi apti ſunt e τοῖς ἀδυνάτοις καὶ τοῖς δυναμένοις τῶν ἐπιτρόπων. Idem eſt, ac ſi dixiſſet ἐξῆν αὐτῷ τρέφειν τοὺς παῖδας ποιοῦντι κατὰ τοὺς νόμους τοὺς κειμένους τοῖς ἐπιτρόποις. (εἴτε ἀδύνατοί εἰσιν οἱ ἐπίτροποι, εἴτε δύνανται καὶ πλουτοῦσιν αὐτοὶ) τρέφειν τοὺς παῖδας καὶ οὕτως ἀπηλλάχθαι πολλῶν πραγμάτων, ἢ διὰ τοῦ μισθοῦν τὸν οἶκον, ἢ διὰ τοῦ πρίασθαι γῆν. Poterat Diogiton ſuos nepotes alere e reditibus, ſi feciſſet, prout concedunt leges tutoribus, ſiue illi pauperes, ſiue diuites ſunt, vt faciant, nempe, vt pupillos ſuos alant, e reditibus bonorum, pupillis a patribus relictorum, ſiue ſubſtantiam vniuerſam pro mercede annua elocauerint, ſiue fundos coëmerint pro numis in haereditate relictis.

40. τῷ Ἀριστοδίκου] fratri puta, non filio. Id quod e p. 211. 26. patet.

κοντα μνᾶς ἐκείνῳ συμβαλέσθαι, τὸ ἥμισυ τούτων τοῖς ὀρφανοῖς οὖσι [41] λελόγισαι, οὓς ἡ πόλις οὐ μόνον παῖδας ὄντας ἀτελεῖς ἐποίησεν, ἀλλὰ καὶ ἐπειδὰν δοκιμασθῶσιν, ἐνιαυτὸν ἀφῆκεν ἁπασῶν τῶν λειτουργιῶν. οὗτος δὲ πάππος ὤν, παρὰ τοὺς νόμους, τῆς ἑαυτοῦ τριηραρχίας παρὰ τῶν θυγατριδῶν τὸ ἥμισυ πράττεται· καὶ ἀποπέμψας εἰς τὸν Ἀδρίαν ὁλκάδα δυοῖν ταλάντοιν, ὅτε μὲν ἀπέστελλεν, ἔλεγε πρὸς τὴν μητέρα αὐτῶν, ὅτι τῶν παίδων ὁ κίνδυνος εἴη· ἐπεὶ δὲ ἐσώθη καὶ ἐδιπλασίασεν, αὐτοῦ τὴν ἐμπορίαν ἔφασκεν εἶναι. καίτοι εἰ μὲν τὰς ζημίας τούτων ἀποδείξει, τὰ δὲ σωθέντα τῶν χρημάτων αὐτὸς ἕξει, ὅπη * δὲ μὴ [42] ἀνήλωται τὰ χρήματα, οὐ χαλεπῶς εἰς τὸν λόγον ἐγγράψει, ῥᾳδίως ἐκ τῶν ἀλλοτρίων αὐτὸς πλουτήσει. καθ' ἕκαστον μὲν οὖν, ὦ δικασταί, πολὺ ἂν εἴη ἔργον πρὸς ὑμᾶς λογίζεσθαι. ἐπειδὴ δὲ μόλις παρ' αὐτοῦ παρέλαβον τὰ γράμματα [43], μάρτυρας ἔχων, ἠρώτων Ἀριστόδικον τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἀλέξιδος, (αὐτὸς γὰρ ἐτύγχανε τετελευ-

τηκὼς

41. τοῖς ὀρφανοῖς οὖσι] aut τοῖς cum τούτοις eſt mutandum, aut potius τοῖς παισὶν ὀ. οὖ. pueris hiſce, tametſi orbi eſſent. item legi poſſet τοῖς παισὶν ἀδελφιδοῖς (vel θυγατριδοῖς) καὶ ὀρφανοῖς οὖσι. tametſi ſui nepotes ex fratre vel filia, iique orbi eſſent.

42. ὅπη δὲ μὴ ἀνήλωται] ſic dedi partim de meo, partim e codice mſto, in quo μὴ eſt, pro vulgari μὲν. ego vero δὲ de meo addidi, vel potius tranſpoſui modo illud δὲ, quod in vulgatis mox pone ῥᾳδίως legitur, illinc ſublatum, huc referens.

43. τὰ γράμματα] rationem geſtae tutelae.

τηκὼς) εἰ ὁ λόγος αὐτῷ εἴη τῆς τριηραρχίας· ὁ δὲ ἔφασκεν εἶναι. καὶ ἐλθόντες οἴκαδε, εὕρομεν Διογείτονα τέτταρας 44 καὶ εἴκοσι μνᾶς ἐκείνῳ συμβεβλημένον εἰς τὴν τριηραρχίαν· ἔτος δὲ ἐπέδειξε δυοῖν δεούσας πεντήκοντα μνᾶς ἀνηλωκέναι, ὥστε τούτοις λελογίσθαι ὅσονπερ ὅλον 45 τὸ ἀνάλωμα αὐτῷ γεγένηται. καίτοι τί αὐτὸν οἴεσθε πεποιηκέναι περὶ ὧν αὐτῷ οὐδεὶς σύνοιδεν, ἀλλ᾽ αὐτὸς μόνος διεχείριζεν, ὃς ἃ δι᾽ ἑτέρων ἐπράχθη, καὶ οὐ χαλεπὸν ἦν περὶ τούτων πυθέσθαι, ἐτόλμησε ψευσάμενος, τέτταρσι καὶ εἴκοσι μναῖς τοὺς αὐτοῦ θυγατριδοῦς ζημιῶσαι, καί μοι ἀνάβητε τούτων μάρτυρες.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Τῶν μὲν μαρτύρων ἀκηκόατε, ὦ δικασταί. ἐγὼ δ᾽ ὅσα τελευτῶν ὡμολόγησεν αὐτὸς ἔχειν χρήματα, ἑπτὰ τάλαντα καὶ τετταράκοντα μνᾶς, ἐκ τούτων αὐτῶν λογιοῦμαι, πρόσοδον μὲν οὐδεμίαν ἀποφαίνων, ἀπὸ δὲ τῶν ὑπαρχόντων ἀναλίσκων· καὶ θήσω

44. τετταράκοντα] Lege τέτταρας cum Cantabrig. et Schotto. TAYLOR.

τετταράκοντα καὶ εἴκοσι μνᾶς ἐκείνῳ συμβεβλημένον] *Schottus* τέτταρα. voluit, opinor, τέτταρας. ſic mox: ἐτόλμησε ψευσάμενος, τέτταρσι καὶ εἴκοσι μναῖς τοὺς αὐτοῦ θυγατριδοῦς ζημιῶσαι. de eadem ſumma vtrobique agitur. MARKLAND.

Ego τέτταρας dedi pro vulgari τετταράκοντα. lectio emendatior eſt etiam in Helmſtadienſi.

45. ὅσον ὅπερ ὅλον τὸ ἀνάλωμα αὐτῷ γεγένηται.] *Sylburgius*, ὅσον ὑπὲρ ὅλων etc. *pro toto illo negotio in vniuerſum.* Verum puto, ὅσονπερ ὅλον τὸ ἀνάλωμα etc. MARKLAND.

Dedi ὅσονπερ, quod etiam Taylor probabat.

σω ὅσον οὐδεὶς πώποτε ἐν τῇ πόλει, εἰς δύο παῖδας καὶ ἀδελφὴν, καὶ παιδαγωγὸν καὶ θεράπαιναν, χιλίας δραχμὰς ἑκάστου ἐνιαυτοῦ, μικρῷ ἔλαττον ἢ τρεῖς δραχμὰς τῆς ἡμέρας. ἐν ὀκτὼ ἔτεσιν αὗται γίνονται ὀκτακισχίλιαι δραχμαὶ, καὶ ἀποδείκνυνται ἓξ τάλαντα περιόντα τῶν ἑπτὰ ταλάντων[46] καὶ εἴκοσι μναῖ. οὐ γὰρ ἂν δύναιτο ἀποδεῖξαι οὔθ' ὑπὸ τῶν λῃστῶν ἀπολωλεκὼς, οὔτε ζημίαν εἰληφὼς, οὔτε χρήσταις ἀποδεδωκώς.

46. τῶν ἑπτὰ ταλάντων] Iſta ſeptem talenta modo in initio computi erant VII talenta *cum XL minis*: quae neſcio quo pacto ex hoc loco exciderunt. Ecce enim

		Tal.	*Min.*
		7	40
Subduct. 8000 drachm.	—	1	20
Reſiduum erit	—	6	20

TAYLOR.

καὶ ἀποδείκνυνται ἓξ τάλαντα περιόντα τῶν ἑπτὰ ταλάντων, καὶ εἴκοσι μναῖ] Deeſſe hic quaedam ad calculum animaduertimus. *Schottus.* Recte. nempe deſunt voces τῶν τετταράκοντα μνῶν poſt εἴκοσι μναῖ· quippe 6000 drachmae efficiunt 60 minas, ſeu Talentum Atticum: 2000 vero drachmae, Viginti minas. Si igitur ex Septem Talentis deducas 6000 drachmas, et ex Quadraginta minis 2000 drachmas, reſtabunt *Sex Talenta et Viginti minae.* Eodem recidet, ſi legas, καὶ ἀποδείκνυνται ἓξ τάλαντα περιόντα, καὶ εἴκοσι μναῖ. οὐ γὰρ ἂν etc. omiſſis vocibus τῶν ἑπτὰ ταλάντων, quae Marginali notae forte debentur. MARKLAND.

ΛΥΣΙΟΥ

ΛΥΣΙΟΥ
ΛΟΓΟΣ
ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ[1].

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

V. Dionyſ. Halic. in Lyſia.

Ἀλλων τε πολλῶν καὶ καλῶν ἔργων ἕνεκα, ὦ ἄνδρες, ἄξιον Ἡρακλέους μεμνῆσθαι, καὶ ὅτι τόνδε τὸν ἀγῶνα πρῶτος συνήγειρε δι' εὔνοιαν τῆς Ἑλλάδος. ἐν μὲν γὰρ τῷ τέως χρόνῳ ἀλλοτρίως αἱ πόλεις πρὸς ἀλλήλας διέκειντο· ἐπειδὴ δὲ ἐκεῖνος τοὺς τυράννους ἔπαυσε, καὶ τοὺς ὑβρίζοντας ἐκώλυσεν, ἀγῶνα μὲν σωμάτων ἐποίησε, φιλοτιμίαν δὲ πλούτῳ [2], γνώμης δ' ἐπίδειξιν ἐν τῷ καλλί-

ςῳ

1. Praeter *Dionyſ. Halic.* qui nobis conſeruauit luculentum hoc fragmentum, memorant *Theo.* c. I. et *Diod. Sic.* ad Olymp. XCVIII. Μετὰ δὲ ταῦτα διεγέλων τὸν Διονύσιον, καὶ κατεγίνωσκον ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε τινὰς τολμῆσαι διαρπάζειν τὰς σκηνάς. καὶ γὰρ Λυσίας ὁ ῥήτωρ τότε διατρίβων ἐν Ὀλυμπίᾳ προετρέπετο τὰ πλήθη μὴ προσδέχεσθαι τοῖς ἱεροῖς ἀγῶσι τοὺς ἐξ ἀσεβεστάτης τυραννίδος ἀπεσταλμένους θεωρούς. ὅτε καὶ τὸν Ὀλυμπιακὸν λόγον ἐπιγραφόμενον ἀνέγνω. TAYLOR.

2. πλούτῳ] Lege πλούτου. TAYLOR.

φιλοτιμίαν δὲ πλούτῳ,] Verius πλούτου, vt σωμάτων ἀγῶνα, et γνώμης ἐπίδειξιν, caſu ſecundo. Orat. II. ἀγῶνες τίθενται ἐπ' αὐτοῖς ῥώμης καὶ σοφίας καὶ πλούτου. MARKL.

Bene habet vulgata, genitiuus, ſi debebit hic obtinere, malim πλούτων.

ςω τῆς Ἑλλάδος· ἵνα τούτων ἁπάντων ἕνεκα εἰς τὸ αὐτὸ συνέλθωμεν, τὰ μὲν ὀψόμενοι, τὰ δὲ ἀκουσόμενοι. ἡγήσατο γὰρ τὸν ἐνθάδε σύλλογον ἀρχὴν γενέσθαι [3] τοῖς Ἕλλησι τῆς πρὸς ἀλλήλους φιλίας. ἐκεῖνος μὲν οὖν ταῦθ' ὑφηγήσατο· ἐγὼ δὲ ἥκω οὐ μικρολογησόμενος, οὐδὲ περὶ τῶν ὀνομάτων [4] μαχούμενος. ἡγοῦμαι γὰρ ταῦτα, ἔργα μὲν εἶναι σοφιςῶν λίαν ἀχρήςων [5] καὶ σφόδρα

3. ἡγήσατο γὰρ — ἀρχὴν γενέσθαι] Vel γενήσεσθαι, vel ἀρχὴν ἂν γενέσθαι, opinor legendum. MARKL. Etiam Matthaei V. C. γενήσεσθαι adſcripſerat. Saepiſſime tamen aoriſtus vicem futuri gerit.

4. ὀνομάτων] pungit philoſophos, quorum pleraeque pugnae ſuper meris vocabulis.

5. χρηςῶν] Ad nomin. χρήςης referri voluit *Sylburg.* TAYLOR.

ἡγοῦμαι γὰρ ταῦτα. ἔργα μὲν εἶναι σοφα των λίαν χρηςων etc.] Conjicio: ἔργα μὲν εἶναι σοφιςων λίαν εριςικων, (vel ἐριςῶν) καὶ σφόδρα βίου δεομένων· *arbitror enim haec eſſe ſophiſtarum valde contentioſorum, et victus valde indigentium.* Ariſtocles apud Euſebium Praep. Euang. XV, 1. σοφιςαι, καὶ εριςικοι, καὶ ῥήτορες. Dion. Halicarnaſſenſis in Iſocrate: πεφυρμένην δὲ παραλαβὼν τὴν ἄσκησιν τῶν λόγων ὑπὸ τῶν περὶ Γοργίαν καὶ Πρωταγόραν σοφιςων, πρῶτος ἐχώρησεν ἀπὸ τῶν εριςικων τε καὶ σοφιςικων ἐπὶ τοὺς πολιτικοὺς· ita legendum puto pro, καὶ φυσικῶν, ex Diog. Laërtio Lib. IX. Vit. Protagorae: καὶ πρῶτος — σοφισμα τοῖς πραγματολογοῦσι προσήγαγε· καὶ τὴν διάνοιαν ἀφεὶς, πρὸς τοὔνομα διελέχθη. καὶ τὸ νῦν ἐπιπόλαιον γένος τῶν εριςικων ἐγέννησεν. Quin et ſcripſit Protagoras τέχνην ἐριςικῶν, teſte eodem Laërtio. Legi quoque poteſt ἀχρήςων pro χρηςῶν. MARKLAND.

δρα βίȣ δεομένων· ἀνδρὸς δὲ ἀγαθȣ̃ καὶ πολίτȣ πολλȣ̃ ἀξίȣ, περὶ τῶν μεγίςων συμβȣλεύειν· ὁρῶν ȣ̔́τως αἰσχρῶς διακειμένην τὴν Ἑλλάδα, καὶ πολλὰ μὲν αὐτῆς ὄντα ὑπὸ τῷ βαρβάρῳ, πολλὰς δὲ πόλεις ὑπὸ τυράννων ἀναςάτȣς γεγενημένας. καὶ ταῦτα εἰ μὲν δι' ἀσθένειαν ἐπάσχομεν, ςέργειν ἂν ἦν ἀνάγκη τὴν τύχην· ἐπειδὴ δὲ 6 διὰ ςάσιν καὶ τὴν πρὸς ἀλλήλȣς φιλονεικίαν, πῶς ȣ̓κ ἄξιον τῶν 7 μὲν παύσασθαι, τὰ δὲ κωλῦσαι; εἰδότας, ὅτι φιλονεικεῖν μέν ἐςιν εὖ πραττόντων, γνῶναι δὲ τὰ βέλτιςα, τῶν αὐτῶν 8, ὁρῶμεν γὰρ τȣ̀ς κινδύνȣς καὶ μεγάλȣς, καὶ πανταχόθεν περιεςηκότας· ἐπί-

Ego dedi σοφιςῶν λίαν ἀχρήςων. Sophiſtarum ineptorum, nulli rei vtilium.

6. ἐπειδὴ δὲ] ſcil. ταῦτα πάσχομεν. quamquam nullus dubito, nonnihil hic deeſſe.

7. τῶν μὲν — τὰ δὲ] malim τῆς μὲν, ſcil. ςάσεως, et τὴν δὲ, ſcil. φιλονεικίαν. Pro κωλῦσαι neſcio an κολοῦσαι leg. ſit.

8. φιλονεικεῖν μέν ἐςιν εὖ πραττόντων, γνῶναι δὲ τὰ βέλτιςα, τῶν αὐτῶν·] Niſi fallor, ſcripſit Lyſias, τῶν ἀτυχέντων, non τῶν αὐτῶν· et forte, ἐςι τῶν εὖ πραττόντων· *rixari et contendere ſolent rebus ſecundis vtentes: qui vero in aduerſis ſunt, quid optimum ſactu* ſit, *conſulere.* Huc tendit Ratio, et confirmant ſequentia. Mox, δαπανᾶσθαι ſignificatione actiua ſumendum, *pecuniam inſumere;* vt Orat. XXV. πλείω τῶν ὑπὸ τῆς πόλεως προςαττομένων ἐδαπανώμην. Interpres Brabantus male vertit, *conſumi et deleri.* MARKLAND.

Videtur ſic ferme leg. γνῶναι δὲ τὰ βέλτιςα τῶν δεδιότων περὶ αὐτῶν, aut τῶν ἐν κινδύνῳ καταςάντων. conſilia autem capeſſere ſapientiſſima, eſt hominum de ſe ſollicitorum, aut in diſcrimine verſantium.

ἐπίστασθε δὲ, ὅτι ἡ μὲν ἀρχὴ τῶν κρατούντων τῆς θαλάσσης, τῶν δὲ χρημάτων βασιλεὺς ταμίας· τὰ δὲ τῶν Ἑλλήνων σώματα τῶν δαπανᾶσθαι δυναμένων· ναῦς δὲ πολλὰς αὐτὸς [9] κέκτηται, πολλὰς δ' ὁ τύραννος τῆς Σικελίας. ὥστε ἄξιον τὸν μὲν πρὸς ἀλλήλους πόλεμον καταθέσθαι, τῇ δ' αὐτῇ γνώμῃ χρωμένους τῆς σωτηρίας ἀντέχεσθαι· καὶ περὶ μὲν τῶν παρεληλυθότων αἰσχύνεσθαι, περὶ δὲ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι δεδιέναι. καὶ τοὺς προγόνους μιμεῖσθαι, οἳ τοὺς μὲν βαρβάρους ἐποίησαν τῆς ἀλλοτρίας ἐπιθυμοῦντας, τῆς σφετέρας αὐτῶν ἐστερῆσθαι· τοὺς δὲ τυράννους ἐξελάσαντες, κοινὴν ἅπασι τὴν ἐλευθερίαν κατέστησαν· θαυμάζω δὲ Λακεδαιμονίους πάντων μάλιστα, τίνι ποτὲ γνώμῃ χρώμενοι, καιομένην τὴν Ἑλλάδα περιορῶσιν, ἡγεμόνες ὄντες τῶν Ἑλλήνων, οὐκ ἀδίκως, καὶ διὰ τὴν ἔμφυτον ἀρετὴν, καὶ διὰ τὴν πρὸς τὸν πόλεμον [10] ἐπιστήμην. μόνοι δὲ οἰκοῦντες ἀπόρθητοι, καὶ ἀτείχιστοι, καὶ ἀστασίαστοι, καὶ ἀήττητοι, καὶ τρόποις ἀεὶ τοῖς αὐτοῖς χρώμενοι. [11] ὧν ἕνεκα ἐλπὶς ἀθάνατον τὴν ἐλευθερίαν

αὐτοὺς

9. πολλὰς αὐτὸς] malim μὲν interponi.

10. τὴν πρὸς τὸν πόλεμον ἐπιστήμην] num τὴν τῶν περὶ τὸν πόλ. ἐπιστ.

11. τοποις ἀεὶ τοῖς αὐτοῖς χρώμενοι.] Lege τροποις, *moribus*. quod, de Lacedaemoniis dictum, probatione non indiget. Quae vero praecedunt ſic diſtingui debent: ἡγεμόνες ὄντες τῶν Ἑλλήνων, (οὐκ ἀδίκως, καὶ διὰ — ἐπιστήμην) μόνοι δὲ οἰκοῦντες ἀπόρθητοι, etc. quae vltima *Vanderheidius* ſic vertit: *ſoli vero portu careant.* Miror, vnde hanc interpretationem expiſcatus eſt. Vult Lyſias: *ſoli vero ex omnibus Graecis terram habitantes vaſtationibus hoſtilibus non obnoxiam*, vel, *quae non vaſtata fuit;* (vide Heſychium V. ἀπόρθητος) vnde Epami-

αὐτὲς κεκτῆσθαι, καὶ ἐν τοῖς παρεληλυθόσι κινδύνοις σωτῆρας γενομένες τῆς Ἑλλάδος, περὶ τῶν μελλόντων

nondas apud Aelianum Var. Hiſt. XIII, 42. dicit, *Laconicam* πεντακοσίοις ἐνιαυτοῖς ἀδήωτον ἔσαν, *per quingentos annos non vaſtatam;* ſcil. vſque ad tempora ſua, quae ſeriora erant huius Orationis ſcriptione. Demades: ὁ δὲ πρότερον ἀπείρατος ὢν πολεμίας σάλπιγγος Εὐρώτας, Βοιωτὲς ἐν τῇ Λακωνικῇ ϛρατοπεδεύοντας εἶδεν· loquitur de pugna Leuctrica. Dinarchus adu. Demoſthenem: τότε τὴν ἐν Λεύκτροις μάχην ἐνίκησεν ἡ τῶν Θηβαίων πόλις, τότε εἰς τὴν αποϱθητον νομιζομένην εἶναι Λακεδαιμονίων χώραν εἰσέβαλον. Archidamus apud Iſocratem p. m. 245. ἐν γὰρ τοῖς ἐπέκεινα χρόνοις, ἐδένες πώποτε κρείττονες ἡμῶν εἰς ταύτην τὴν χώραν εἰσέβαλον. de *Laconica* loquitur. Aeſchines κατὰ Τιμάρχε, p. 25. οὐ πόλυ (l. πολὺν) χρόνον τὴν Σπάρτην αποϱθητον οἰκήσεσι, τοιέτοις ἐν ταῖς ἐκκλησίαις συμβέλοις χρώμενοι. Thucydides quoque ad hanc Lacedaemoniorum felicitatem adludit lib. VIII. ſegm. 24. et Max. Tyrius Diſſert. XXXIII. p. 346. Edit. Cantabr. vocat *Spartam* πόλιν ἀθέατον πολεμίων, ἀθέατον ξενικῶν ἀσπίδων. vnde Xenophon narrat, Ἑλλην. lib. VI, p. 608. A. poſt pugnam Leuctricam, quando Thebani Laconicam vaſtabant, mulieres Spartanas *ne fumum quidem aſpicere ſuſtinuiſſe*, ἅτε ἐδέποτε ἰδεσαι πολεμίες, *quippe quae hoſtes numquam vidiſſent.* et magnus inde honor Thebanis, ὅτι πεπορθηκότες τὴν χώραν τῶν Λακεδαιμονίων ἐφαίνοντο, vt refert Idem Ἑλλην. VII. p. 621. Patet iam, quare ἀπόρθητοι hic dicantur Lacedaemonii. Sit igitur vt *Laconica*, ſecundum Epaminondae dictum, ἀπόρθητος et ἀδήωτος fuerit per 500 annos, nempe vsque ad pugnam Leuctricam, ſeu Olympiad. CII: Iuſtinus enim, qui lib. III. refert, Periclem (multis annis ante Epaminondam) *Spartanorum agros vaſtaſſe*, et *to-*

προορᾶσθαι. ἐ τοίνυν ὁ ἐπιὼν καιρὸς τȣ͂ παρόντος βελτίων. ἐ γὰρ ἀλλοτρίας δεῖ τὰς τῶν ἀπολωλότων συμφορὰς νομίζειν, ἀλλ' οἰκείας· ἐδ' ἀναμεῖναι, ἕως ἂν ἐπ' αὐτȣ̀ς ἡμᾶς [12] αἱ δυνάμεις ἀμφοτέρων [13] ἔλθωσιν, ἀλλ' ἕως ἔτι ἔξεστι, τὴν τȣ́των ὕβριν κωλῦσαι. τίς γὰρ ἐκ ἂν ἐνορῶν [14] ἐν τῷ πρὸς ἀλλήλȣς πολέμῳ μεγάλȣς αὐτȣ̀ς γεγενημένȣς; ὧν ἐ μόνον αἰσχρῶν ὄντων, ἀλλὰ καὶ δει-

tam Spartam depraedatam eſſe, refellitur a Perizonio ad Aeliani locum modo citatum. Sed quomodo refellemus Thucydidem? qui lib. IV, 41. narrat, *Meſſenios*, anno VII Belli Peloponneſiaci, ſeu Olympiad. LXXXVIII, 4. *agrum Laconicum latrociniis infeſtaſſe* (ἐλήϊζον,) *maximiſque maleficiis affeciſſe*. et notat rem hanc *nouam* Lacedaemoniis contigiſſe: οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι, ἀμαθεῖς (potius ἀπαθεῖς) ὄντες ἐν τῷ πρὶν χρόνῳ λῃστείας, καὶ τȣ͂ τοιȣ́τȣ πολέμȣ, — οὐ ῥᾳδίως ἔφερον· *Lacedaemonii vero, quod ſuperiore tempore latrocinia et huiuſmodi bellum non experti fuerant, aegre ferebant.* vide et V, 14. vbi iterum meminit λῃστευομένης τῆς χώρας. Non igitur, vt videtur, ἀδῄωτος *Laconica* vſque ad tempora Epaminondae. niſi dicendum ſit, has incurſiones non adeo magni momenti fuiſſe, nec inter *vaſtationes* numerari dignas. Sed ad Lyſiam. Infra, pro ἐνορῶν *Stephanus* coniicit ἐνορῷ vel ἐνορῴη. vltimum verius puto. MARKLAND.

Dedi τρόποις pro vulgari τόποις. Pro κεκτῆσθαι, malim κεκτήσεσθαι in futuro tertio.

12. ἕως ἂν ἐπ' αὐτȣ̀ς ἡμᾶς] particulam ἂν, qua vulgati carent, addidi.

13. ἀμφοτέρων] regis Perſarum puta, et Dionyſii.

14. ἐνορῶν] hic deeſt parum quid, fort. leg eſt τίς γὰρ ἐκ ἂν ἐντρέποιτο ὁρῶν. *ecquem enim non pudeat videntem?* Ad πολέμῳ ſubauditur ἡμῶν. αὐτȣ̀ς redit ad hoſtes communes Graeciae modo nominatos.

δεινῶν, τοῖς μὲν μεγάλα ἐξημαρτηκόσιν ἐξουσία γεγενῆσθαι τῶν πεπραγμένων, τοῖς δὲ Ἕλλησιν οὐδεμία αὐτῶν τιμωρία.

ΛΥΣΙΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΗ ΚΑΤΑΛΥΣΑΙ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΟΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑΝ ΑΘΗΝΗΣΙ ΛΟΓΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

V. Dionyſ. Halic. in Lyſia.

Ὅτε ἐνομίζομεν [1], ὦ Ἀθηναῖοι, τὰς γεγενημένας συμφορὰς ἱκανὰ μνημεῖα τῇ πόλει καταλελεῖφθαι, ὥστε μηδ᾽ ἂν τοὺς ἐπιγινομένους ἑτέρας πολιτείας ἐπιθυμεῖν, τότε δὴ οὗτοι τοὺς κακῶς πεπονθότας, καὶ ἀμφοτέρων [2] πεπειραμένους, ἐξαπατῆσαι ζητοῦσι τοῖς αὐτοῖς ψηφίσμασιν, οἷσπερ καὶ πρότερον. διὸ δὴ καὶ τούτων μὲν οὐ θαυμάζω, ὑμῶν δὲ τῶν ἀκροωμένων, ὅτι πάντων εἰσὶν [3] ἐπιλησμονέστατοι, ἢ πάσχειν [4] ἑτοιμότατοι

 τοι

1. Οτε ἐνομίζομεν etc.] *Stephanus* coniicit νομίζομεν· opinor, quia ſequitur ζητοῦσι, in Praeſenti. ſed nihil muta. ſic enim loquitur Orat. XXVIII. οταν γὰρ ηγησαμεθα σωτηρίας ἀντειλῆφθαι, δεινότερα ὑπὸ τῶν ἡμετέρων αρχόντων πασχομεν ἢ ὑπὸ τῶν πολεμίων. MARKL.

2. ἀμφοτέρων] oligarchiae puta atque democratiae.

3. ὅτι πάντων εισιν ἐπιλησμονέστατοι ἢ πάσχειν ἑτοιμότατοι] Lego, ἐστε, *eſtis:* praeceſſit enim ὑμῶν. Pro ἢ πάσχειν, *Stephanus* οἱ πάσχειν. ſi cogitaſſet vir maximus corruptam eſſe vocem εἰσὶν, nihil praeterea mutatum iſſet. ſententia eſt maxime perſpicua: *eſtis omnium hominum obliuioſiſſimi, vel male pati paratiſſimi.* MARKL.

τοι κακῶς ὑπὸ τοιέτων ἀνδρῶν, οἳ τῇ μὲν τύχῃ τῶν ἐκ Πειραιῶς [5] πραγμάτων μετέσχον, τῇ δὲ γνώμῃ, τῶν ἐξ ἄϛεος. καίτοι τί ἔδει φεύγοντας κατελθεῖν, εἰ χειροτονῦντες [6] ὑμᾶς [7] αὐτὺς καταδυλώσεσθε; ἐγὼ μὲν ὖν, ὦ Ἀθηναῖοι, ὔτε ἡλικίᾳ [8], ὔτε γένει ἀπελαυνόμενος, ἀλλ'

Aut ἐϛὲ eſt leg. aut ἐνίων addendum poſt ἀκροωμένων. veſtrum autem, qui me auditis, quosdam miror eſſe mortalium omnium aut obliuioſiſſimos, aut paratiſſimos ad mala patiendum.

4. ἢ πάσχειν] οἱ πάσχειν. Steph. et MSS. Dionyſ. F. ὑμῶν δὲ τῶν ἀκροωμένων (i. e. θαυμάζω) ὅτι πάντων ἐϛὲ ἐπιλησμονέϛατοι, καὶ πάσχειν ἑτοιμότατοι κ. τ. λ. T.

5. τῶν ἐκ πειραιῶς] praepoſitionem, qua vulgatae carent, de meo addidi. Malim tamen totum locum ſic legi τῇ μὲν τύχῃ τοῖς ἐκ πειραιῶς τῶν πραγμάτων μετέσχον, τῇ δὲ γνώμῃ τοῖς ἐξ ἄϛεος.

6. χειροτονῦντες] idem eſt, ac ſi dixiſſet εἰ αὐτοὶ χειροτονεῖτε τὺς μέλλοντας ὑμᾶς καταδυλώσεσθαι.

7. ὑμᾶς] ὑμεῖς. Schott. veritus nimirum

Primo ne medium, medio ne diſcrepet imum.

Atque id profectō cauit ſedulo. TAYLOR.

8. ὔτε γένει ἀπελαυνόμενος, ἀλλ' ἀμφότερα etc.] Idem Heros: ὔτε ἡλικίᾳ, ὔτε γένει ἀπελαυνόμενος, etc. ſequitur enim ἀμφότερα, quae *duo* Antecedentia poſtulat. Sed ſi argumentum Orationis ſpectes, aptius videbitur ὔτε πλύτῳ, ὔτε γένει. Phormiſii enim ψήφισμα, ſi perlatum fuiſſet, excluſurum erat a republica Quinque millia *pauperum* et *plebeiorum* ciuium huic ſe opponit Orator, *diues*, (*aetas* enim non adeo ad rem praeſentem) et *nobilis* quidam Athenienſis, pro quo hanc Orationem ſcripſit Lyſias. Quod vero *Stephanus* in marginem Edit. ſuae ex Coniectura retulerat id *Sylburgius* quaſi ex Cod. MS. prolatum citare videtur, et hoc loco, et nonnullis aliis. MARKLAND.

ἀλλ᾽ ἀμφότερα τῶν ἀντιλεγόντων πρότερος ὤν, ἡγοῦμαι ταύτην μόνην σωτηρίαν εἶναι τῇ πόλει, ἅπασιν Ἀθηναίοις τῆς πολιτείας μετεῖναι. ἐπεὶ ὅτε καὶ τὰ τείχη καὶ τὰς ναῦς καὶ τὰ χρήματα καὶ συμμάχους ἐκτησάμεθα [10], οὐχ ὅπως [11] ἵνα Ἀθηναίων τινὰ ποιήσωμεν

Mmm 4 διενοοῦ-

οὔτε ἡλικίᾳ] duo haec vocabula, quae vulgatis deſunt, addidi, quamquam dubia auctoritate.

9. ἐπεὶ ὅτε καὶ] malim ἐπεὶ καὶ ὅτε.

10. ἐκτησάμεθα] ſic dedi, pro vulgari ἐκτήμεθα.

11. οὐχ οὕτως κ. τ. λ.] οὐχ οπως ἵνα Αθηναιον τινα ποιήσωμεν. Steph. et MSS. *Dionyſii*, ſecundum editores, ni hic, vti et alibi forſan, *Stephani* diuinationes pro Manuſcriptorum Codd. lectione accipiant. ου τουτο μονον ἵνα Ἀθηναίων ταυτα ποιήσωμεν διενοούμεθα. *Schotti Obſeruatt. humc*[redacted] 9. TAYLOR.

οὐχ οὕτως ἵνα Ἀθηναίων τινὰ ποιήσωμεν διενοούμεθα, etc.] Recte *Stephanus*, οὐχ ὅπως ἵνα Ἀθηναῖον τινα. Sed quid eſt ποιήσωμεν? hoc menti Oratoris aduerſa fronte pugnat. Scribo, ἀπολέσωμεν. ſequitur enim, νυνὶ δὲ καὶ τοὺς ὑπάρχοντας πολίτας ἀπολοῦμεν; *nunc vero*, non modò nouos non adſciſcemus, ſed *etiam illos*, *qui iam ſunt ciues*, *amittemus?* Orat. XIII. πολλοὺς γὰρ τῶν πολιτῶν καὶ ἀγαθοὺς ἀπωλέσαμεν. Andocides de Myſter. p. 19. καὶ μὴ βούλεσθε Θετταλοὺς καὶ Ἀνδρίους πολίτας ποιεῖσθαι δι᾽ ἀπορίαν ἀνδρῶν, τοὺς δὲ ὄντας πολίτας — ἀπόλλυτε. appoſite. Dicit Lyſias: Iſtis duris temporibus tam longe abſuimus a cogitatione et conſilio *amittendi* quemquam ciuem Athenienſem, vt etiam ius ἐπιγαμίας Euboeenſibus conceſſerimus, vt inde nouorum ciuium acceſſione Reſpublica firmaretur. MARKL.

Pro vulgari οὐχ οὕτως dedi οὐχ ὅπως. In ἵνα videor mihi exitum vocabuli ἄπολιν cernere. nam α poſtrema litera facile potuit e proximo inſequente vocabulo adhaereſcere. Leg. ergo οὐχ ὅπως, ἵνα ἄπολιν Ἀθην.

διενοούμεθα, ἀλλὰ καὶ Εὐβοεῦσιν ἐπιγαμίαν ἐποιούμεθα· νῦν δὲ καὶ τοὺς ὑπάρχοντας πολίτας * ἀπελοῦμεν[12]; οὐκ, ἂν ἔμοιγε πειθώμεθα, οὐδὲ μετὰ τῶν τειχῶν καὶ ταῦτα ἡμῶν αὐτῶν περιαιρησόμεθα, ὁπλίτας πολλοὺς καὶ ἱππέας καὶ τοξότας· ὧν ὑμεῖς ἀντεχόμενοι, βεβαίως δημοκρατήσεσθε, τῶν δὲ ἐχθρῶν πλέον ἐπικρατήσετε, ὠφελιμώτεροι δὲ τοῖς συμμάχοις ἔσεσθε· ἐπίστασθε γὰρ[13] ταῖς ἐφ' ἡμῶν ὀλιγαρχίαις γεγενημέναις, καὶ οὐ τοὺς γῆν κεκτημένους ἔχοντας τὴν πόλιν, ἀλλὰ καὶ πολλοὺς μὲν αὐτῶν ἀποθανόντας, πολλοὺς δ' ἐκ τῆς πόλεως ἐκπεσόντας, οὓς ὁ δῆμος καταγαγὼν, ὑμῖν μὲν τὴν ὑμετέραν ἀπέδωκεν, αὐτὸς δὲ ταύτης οὐκ ἐτόλμησε μετασχεῖν. ὥστε, ἂν ἔμοιγε πείθησθε, οὐ τοὺς

εὐερ

12. ἀπελοῦμεν] ſic dedi de meo, (quod idem eſt, atque ἀπελάσομεν *expellemus*) pro vulgari ἀπολοῦμεν.

13. ἐπίστασθε κ. τ. λ.] ἐπίστασθε γὰρ ταῖς ἐφ' ἡμῶν ὀλιγαρχίαις γεγενημέναις οὐ τοὺς γῆν κεκτημένους ἔχοντας τὴν πόλιν, πολλοὺς μὲν αὐτῶν ἀποθανόντας κ. τ. λ. omiſſis καὶ et deinde, ἀλλὰ καί. *Id. ibid.* TAYLOR.

καὶ οὐ τοὺς etc.] Vel delendum videtur καὶ, vel ponendum ſupra, ἐπίστασθε γὰρ καὶ ταῖς ἐφ' ἡμῶν etc. Quemadmodum in Luca erratum V, 35. ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι καὶ ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νύμφιος, τότε νηστεύσουσιν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. vbi καὶ, ita poſitum nulli neque Vſui, neque Venuſtati inſeruit. Repone ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι ὅταν ἀπαρθῇ — καὶ τότε νηστεύσουσιν etc. et ita plane Matthaeus IX, 15. ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι ὅταν ἀπαρθῇ — καὶ τότε νηστεύσουσιν. et Marcus II, 20. ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι ὅταν ἀπαρθῇ — καὶ τότε νηστεύσουσιν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. MARKLAND.

Pro ταῖς malim ἐν ταῖς. Pone proximum πιστοτέρ deeſſe ſuſpicor δεῖν εἶναι.

εὐεργέτας καθὸ δύνασθε τῆς πατρίδος ἀποστερήσετε· οὐδὲ τοὺς λόγους πιστοτέρους τῶν ἔργων, οὐδὲ τὰ μέλλοντα τῶν γεγενημένων νομιεῖτε. ἄλλως τε καὶ μεμνημένοι τῶν περὶ τῆς ὀλιγαρχίας μαχομένων, οἳ τῷ μὲν λόγῳ τῷ δήμῳ πολεμοῦσι, τῷ δὲ ἔργῳ τῶν ὑμετέρων ἐπιθυμοῦσιν· ἅπερ[14] κτήσονται, ὅταν ὑμᾶς ἐρήμους συμμάχων λάβωσιν· εἶτα[15] τοῖς τῶν ἡμῖν ὑπαρχόντων ἐρῶσι τίς

14. *ἅπερ* dedi, pro vulgari *ὅπερ*.

15. *εἶτα κ. τ. λ.*] *εἶτα οι τῶν ἡμῖν ὑπαρχόντων ἐπιθυμουντες ἐρῶσι τίς ἔσται κ. τ. λ.* SCHOTT.

εἶτα τοῖς τῶν ἡμῖν ὑπαρχόντων ἐρῶσι τίς ἔσται σωτηρία etc.] Deprauatiſſima ſunt haec. Recte autem vidit *Schottus* aliquid deeſſe: ideo ſupplet ac legit *εἶτα οἱ τῶν ἡμῖν ὑπαρχόντων ἐπιθυμοῦντες ἐρῶσι, τίς ἔσται* etc. Forte ita legendum et diſtinguendum: *εἶτα, τοῖς τῶν ἡμῖν ὑπαρχόντων ἐπιθυμοῦσιν, ἐρωτῶσι, Τίς ἔσται σωτηρία τῇ πόλει, εἰ μὴ ποιήσωμεν ἃ Λακεδαιμόνιοι κελεύουσιν, ἔγωγε τούτοις εἰπεῖν ἀξιῶ, Τί τῷ πλήθει περιγενήσεται, εἰ ποιήσαιμεν ἃ ἐκεῖνοι προστάττουσιν; deinde iis, qui facultatibus noſtris inhiant, ſi quaerant, Quaenam ſalus erit ciuitati, niſi fecerimus ea, quae Lacedaemonii iubent; ego viciſſim dicere aequum puto, Quid populo ſupererit, quae iſti iubent fecerimus?* Non dubitari poteſt, quin ſit *ἐπιθυμοῦσιν*, propter iſtà, *τῶν ἡμῖν ὑπαρχόντων*: et paulo ante dixerat, eodem ſenſu, *τῶν ὑμετέρων ἐπιθυμοῦσιν*: vnde forte omiſſa haec vox, propter viciniam; quod aliquoties fit. *ἃ Λακεδαιμόνιοι Stephano* debetur. Pro *ἐγὼ δὲ* lego *ἔγωγε*: tametſi iſtud ferri poſſit. *Stephanus* pro *τούτοις* legit *τούτους*. MARKLAND.

Videtur leg. *εἶτα οἱ τῶν ὑμῖν ὑπαρχόντων ἐρῶντες ἐρωτῶσι, τίς ἔσται σωτηρία τῇ πόλει, εἰ μὴ ποιήσομεν, ἃ Λακεδαιμόνιοι κελεύουσιν.* et ſic ex parte quoque cor-

ἔσται σωτηρία τῇ πόλει, εἰ μὴ ποιήσομεν ἃ Λακεδαιμόνιοι [15b]. κελεύουσιν· ἐγὼ δὲ τούτους [16] εἰπεῖν ἀξιῶ τί τῷ πλήθει περιγενήσεται, εἰ ποιήσαιμεν ἃ ἐκεῖνοι προστάττουσιν. εἰ δὲ μὴ, πολὺ κάλλιον μαχομένους ἀποθνήσκειν, ἢ φανερῶς ἡμῶν αὐτῶν θάνατον καταψηφίσασθαι. ἡγοῦμαι γὰρ, ἐὰν μὴ πείθω [17], ἀμφοτέροις κοινὸν εἶναι κίνδυνον· ὁρῶ δὲ Ἀργείους καὶ Μαντινέας τὴν αὐτὴν ἔχοντας γνώμην, τὴν αὐτῶν οἰκοῦντας, τοὺς μὲν, ὁμόρους ὄντας Λακεδαιμονίοις, τοὺς δὲ, ἐγγὺς οἰκοῦντας, καὶ τοὺς μὲν οὐδὲν ἡμῶν πλείους, τοὺς δὲ οὐδὲ τρισχιλίους ὄντας. ἴσασι γὰρ, ὅτι κἂν πολλάκις εἰς τὴν τούτων [19] ἐμβάλωσι, πολλάκις

15 b. Λακεδαιμονίοις] α Λακεδαιμονιοι κελευουσιν Steph. ποιησαιμεν Λακεδαιμονίοις α κελεύουσιν, vel ποιήσαιμεν Λακεδαιμονίοις τα κελευόμενα. *Sylburg.* ποιησομεν. Scalig. TAYLOR.

16. τούτους dedi, pro vulgari τούτοις.

17. ἐὰν μὲν πείθω, ἀμφοτέροις κοινὸν εἶναι κίνδυνον.] *Steph.* ἐὰν μὴ πείθω. Sed non de *ſe* ſolo loquitur Orator, de *omnibus* vero Athenienſibus. vnde verum puto, ἡγοῦμαι γὰρ, ἐὰν πεισθῶμεν, ἀμφοτέροις κοινὸν ἂν εἶναι κίνδυνον· *reor enim, ſi ita faciamus, vtriſque commune periculum futurum:* id eſt, Lacedaemoniis aeque ac nobis: non illi immunes erunt periculi, ſi nos arma capere, atque vrbem *defendere* nobis perſuaderi ſinamus. Hoc voluiſſe Oratorem, (nempe, bello *Defenſiuo* vti) ſequentia Argiuorum et Mantinenſium atque ipſorum etiam Athenienſium exempla euincunt. ἂν εἶναι pro ἔσεσθαι, vt paſſim. MARKLAND.

Pro μὲν dedi μή. quod ſi autem ſeruandum ſit μὲν, leg. erit ſic ἐὰν μὲν πείθω, ἑτοίμην ἀμφοτέροις εἶναι τὴν σωτηρίαν, ἐὰν δὲ μὴ, κοινὸν εἶναι τὸν κίνδυνον.

18. ἴσασι] Lacedaemonii puta.

19. τούτων] Argiuorum et Mantinenſium.

λάκις [20] αὐτοῖς ἀπαντήσονται [21] ὅπλα λαβόντες. ὥςε καλὸς ὁ κίνδυνος αὐτοῖς [22] δοκεῖ εἶναι, ἐὰν μὲν νικήσωσι, τούτους καταδουλώσεσθαί γε [23], ἐὰν δὲ ἡττηθῶσι, σφᾶς αὐτοὺς τῶν ὑπαρχόντων [24] ἀγαθῶν ἀποςερῆσαι· ὅσῳ ἂν ἄμεινον πράττωσι [25], τοσούτῳ [26] ἐπιθυμοῦσι κινδυνεύειν. εἴχομεν δὲ, ὦ ἄνδρες, καὶ ἡμεῖς ταύτην τὴν γνώμην, ὅτε τῶν Ἑλλήνων ἤρχομεν, καὶ ἐδοκοῦμεν καλῶς βουλεύεσθαι, περιορῶντες μὲν τὴν χώραν τεμνομένην, οὐ νομίζοντες δὲ χρῆναι περὶ αὐτῆς διαμάχεσθαι. ἄξιον γὰρ ὀλίγων ἀμελοῦντας, πολλῶν ἀγαθῶν φείσασθαι. νῦν ἐπεὶ ἐκείνων μὲν ἁπάντων μάχῃ ἐςερήμεθα, ἡ δὲ πατρὶς ἡμῶν [27] λέλειπται, ἴσμεν, ὅτι ὁ κίνδυνος οὗτος μόνος

20. πολλάκις ſecundi loco malim τοσαυτάκις. toties.

21. ἀπαντήσονται] Argiui puta et Mantineenſes.

22. αὐτοῖς] Lacedaemoniis.

23. νικήσωσι, τούτους καταδουλώσεσθαί γε] ſic leg. diſtinguendum videtur νικήσωσι τούτους, οὐ καταδουλώσεσθαί γε. Si vincant (Lacedaemonii) hos (Argiuos et Mantineenſes) non tamen hoc ſe conſecuturos, ut illos in ſeruitutem redigant.

24. τῶν ὑπαρχόντων] articulum, quo vulgatae carent, addidi.

25. πράττωσι] Lacedaemonii.

26. τοσούτῳ ἐπιθυμοῦσι κινδυνεύειν.] Lege ἐπιθυμῆσαι, a poſtulante conſtructione, vt καταδουλώσασθαι, (ſic enim legendum, non καταδουλώσεσθαι) et ἀποςερῆσαι. Stephanus inſerit μᾶλλον poſt τοσούτῳ. non neceſſarium forte, cum tam vſitata ſit iſtius vocis Ellipſis. MARKL. Poſt τοσούτῳ, non μᾶλλον, ſed potius ἧττον addendum videtur; hoc minus cupiunt; et μιᾷ poſt ἁπάντων. verſu penult.

27. ἡμῶν λέλειπται] malim ἡμῖν μόνη λέλ.

νος ἔχει τὰς ἐλπίδας τῆς σωτηρίας. ἀλλὰ γὰρ χρὴ [28] ἀναμνησθέντας, ὅτι ἤδη καὶ ἑτέροις ἀδικουμένοις βοηθήσαντες, ἐν τῇ ἀλλοτρίᾳ πολλὰ τρόπαια τῶν πολεμίων ἐστήσαμεν, ἄνδρας ἀγαθοὺς περὶ τῆς πατρίδος καὶ ἡμῶν αὐτῶν γίνεσθαι· πιστεύοντας μὲν τοῖς θεοῖς, καὶ ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ δίκαιον μετὰ τῶν ἀδικουμένων ἔσεσθαι [29] δεινὸν γὰρ ἂν εἴη [30], ὦ Ἀθηναῖοι, εἰ, ὅτε μὲν ἐφεύγομεν ἐμαχόμεθα Λακεδαιμονίοις, ἵνα κατέλθωμεν, κατελθόντες δὲ φευξόμεθα, ἵνα μὴ μαχώμεθα. οὐκοῦν αἰσχρὸν [31] εἰ εἰς τοῦτο κακίας ἥξομεν, ὥστε οἱ μὲν π... καὶ ὑπὲρ τῆς τῶν ἄλλων ἐλευθερίας Ἑλλ... νευον, ὑμεῖς δὲ οὐδὲ ὑπὲρ τῆς ὑμετέρας αὐτῶν πολ... πολεμεῖν;

28. ἀλλὰ γὰρ χρὴ] mediam vocem, qua vulgata carent, addidi.

29. ἔσεσθαι] Pro ἐλεύσεσθαι. Vel vt alii, καὶ ἐλπίζοντας τὸ δίκαιον μετὰ τῶν ἀδικουμένων ἔσεσθαι. TAYLOR.

30. δεινὸν γὰρ ἂν εἴη κ. τ. λ.] V. *Ariſtot. Rheto*[r.] II. 24. TAYLOR.

31. οὐκοῦν αἰσχρὸν κ. τ. λ.] Alii ſine interrogatione legunt, atque interpretantur, *Turpe igitur for*[et] etc. *Hudſ.* TAYLOR.

Lyſiae Voluminis primi

F I N I S.

00079974

Digitized with financial assistance from the
Government of Maharashtra
on 25 June, 2016